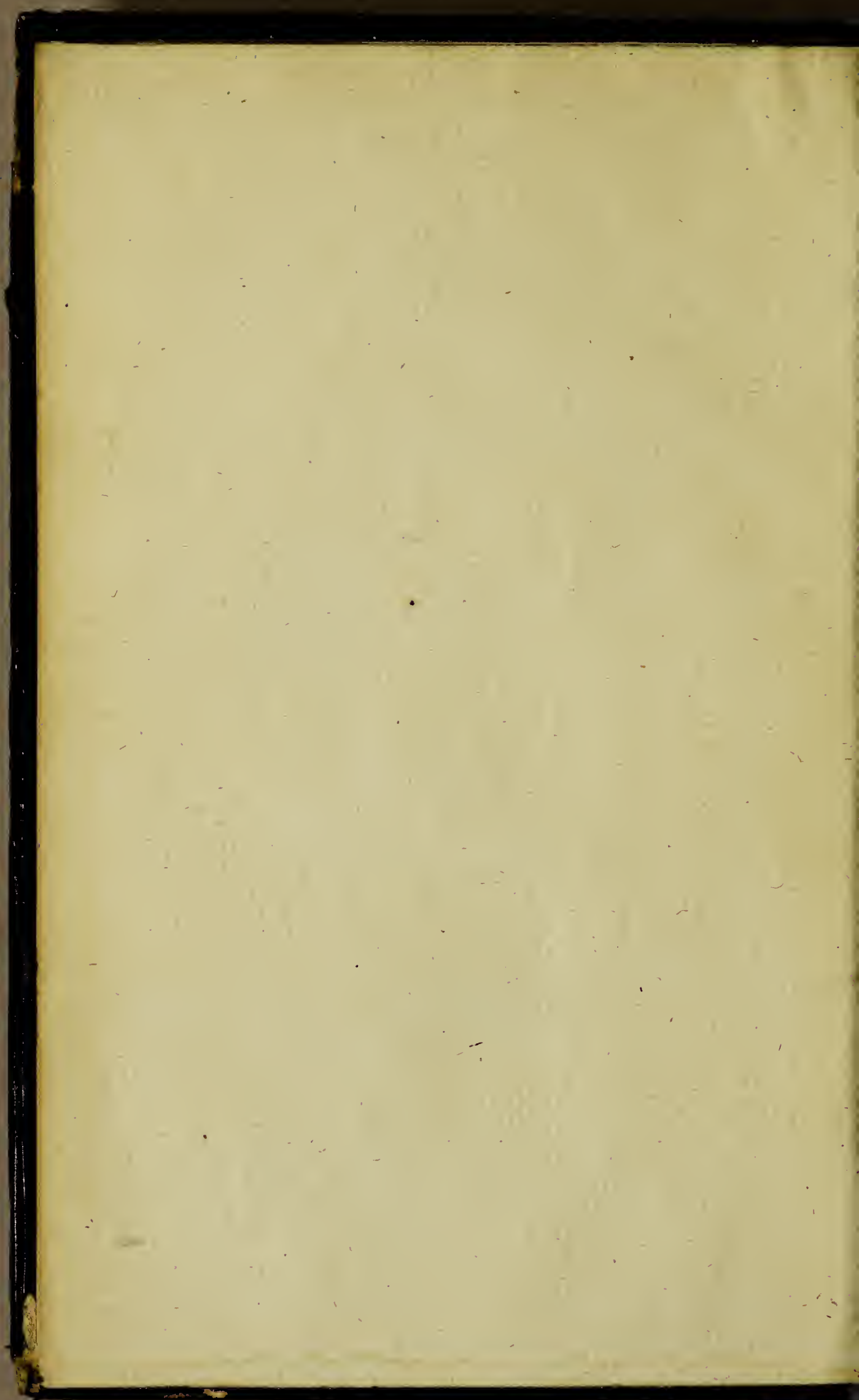

JOHN CARTER BROWN
LIBRARY ୧୨୧୨୧୨୧୨୧୨
ACQUIRED WITH THE
ASSISTANCE OF THE
T. KIMBALL BROOKER
SIXTEENTH-CENTURY
FUND ୧୨୧୨୧୨୧୨୧୨୧୨

111 125

Coll. Cadom. Soc. ^{Hij} Jesu

IACOBI

HOLLERII

STEMPANI, MEDICI

PARISIENSIS CELE-

berrimi, De morbis internis, Lib. II.

Illustrati doctissimis eiusdem authoris scholiis & observationibus non antea excussis : deinde L Y D O V I C I D V R E T I professoris Regij in eundem aduersariis: & Anthony Valetij doctoris medici exercitationibus luculentis.

EIVSDEM HOLLERII

D E { Febribus. } D E { Rhemediis *καὶ τόπος* in Galeni
Peste. } libros.
Materia Chirurgica.

Quæ omnia Ant. Valet. Medici opera auctiora & castigatiora in lucem prodeunt.

PARISIIS,

Apud Carolum Mœcæum, sub signo Pyramidis.

I 5 7 7.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

Mr D. Prez.
Savigny.

TABLE OF CONTENTS

1. Introduction
2. The first part of the work
3. The second part of the work
4. The third part of the work
5. The fourth part of the work
6. The fifth part of the work
7. The sixth part of the work
8. The seventh part of the work
9. The eighth part of the work
10. The ninth part of the work
11. The tenth part of the work
12. The eleventh part of the work
13. The twelfth part of the work
14. The thirteenth part of the work
15. The fourteenth part of the work
16. The fifteenth part of the work
17. The sixteenth part of the work
18. The seventeenth part of the work
19. The eighteenth part of the work
20. The nineteenth part of the work
21. The twentieth part of the work
22. The twenty-first part of the work
23. The twenty-second part of the work
24. The twenty-third part of the work
25. The twenty-fourth part of the work
26. The twenty-fifth part of the work
27. The twenty-sixth part of the work
28. The twenty-seventh part of the work
29. The twenty-eighth part of the work
30. The twenty-ninth part of the work
31. The thirtieth part of the work
32. The thirty-first part of the work
33. The thirty-second part of the work
34. The thirty-third part of the work
35. The thirty-fourth part of the work
36. The thirty-fifth part of the work
37. The thirty-sixth part of the work
38. The thirty-seventh part of the work
39. The thirty-eighth part of the work
40. The thirty-ninth part of the work
41. The fortieth part of the work
42. The forty-first part of the work
43. The forty-second part of the work
44. The forty-third part of the work
45. The forty-fourth part of the work
46. The forty-fifth part of the work
47. The forty-sixth part of the work
48. The forty-seventh part of the work
49. The forty-eighth part of the work
50. The forty-ninth part of the work
51. The fiftieth part of the work
52. The fifty-first part of the work
53. The fifty-second part of the work
54. The fifty-third part of the work
55. The fifty-fourth part of the work
56. The fifty-fifth part of the work
57. The fifty-sixth part of the work
58. The fifty-seventh part of the work
59. The fifty-eighth part of the work
60. The fifty-ninth part of the work
61. The sixtieth part of the work
62. The sixty-first part of the work
63. The sixty-second part of the work
64. The sixty-third part of the work
65. The sixty-fourth part of the work
66. The sixty-fifth part of the work
67. The sixty-sixth part of the work
68. The sixty-seventh part of the work
69. The sixty-eighth part of the work
70. The sixty-ninth part of the work
71. The seventieth part of the work
72. The seventy-first part of the work
73. The seventy-second part of the work
74. The seventy-third part of the work
75. The seventy-fourth part of the work
76. The seventy-fifth part of the work
77. The seventy-sixth part of the work
78. The seventy-seventh part of the work
79. The seventy-eighth part of the work
80. The seventy-ninth part of the work
81. The eightieth part of the work
82. The eighty-first part of the work
83. The eighty-second part of the work
84. The eighty-third part of the work
85. The eighty-fourth part of the work
86. The eighty-fifth part of the work
87. The eighty-sixth part of the work
88. The eighty-seventh part of the work
89. The eighty-eighth part of the work
90. The eighty-ninth part of the work
91. The ninetieth part of the work
92. The ninety-first part of the work
93. The ninety-second part of the work
94. The ninety-third part of the work
95. The ninety-fourth part of the work
96. The ninety-fifth part of the work
97. The ninety-sixth part of the work
98. The ninety-seventh part of the work
99. The ninety-eighth part of the work
100. The ninety-ninth part of the work
101. The hundredth part of the work

THE END OF THE FIRST PART
OF THE WORK

RPJCB

2

Typographus candido Lectori.

 V M multi medicinae studiosi
pene quotidianis precibus à me
contenderent, Lector optime: ut
libros Hollerij medici doctissi-
mi, quos frater meus annis superioribus in
lucem emiserat, rursus typis elegantiori-
bus excudendos curarem: id non antè mihi
faciendum esse duxi, quam experitissimis
medicis quid de his sentirent, intelligerem.
Nam etsi me non latebat Hollerium sem-
per apud doctos viros maximè in honore ex-
stitisse: multos de eius singulari eruditione
tam honorifice iudicasse, ut nihil ab eo pro-
ficisci posse ducerent, quod non esset dili-
genter elaboratum: tamen cum antè vita
discesserit, quam his postremam manum
imponere potuerit, existimabam mihi &
reipublicæ melius consultum iri, si prius-

quam hos libros rursus in lucem ederem,
clarissimorum medicorum incorruptum de
his iudicium perspectum haberem. Itaque
aliquot summos medicos qui doctrina &
usu valerent, obnixè rogavi: ut si quid tem-
poris à quotidiana vitæ occupatione liberi
haberent, id in his libris legendis & studio-
se examinandis collocarent, ac quid de his
sentirent ingenue mihi aperirent. Qui his
accurate perlectis & examinatis, sanctis-
sime affirmarunt: nihil ab Hollerio in his
libris scriptum esse, quod veterum medico-
rum præceptionibus non sit consentaneum,
& ad morbos depellendos accommodatissi-
mum. Continent enim utiles, veras, & sibi
mutuo consentientes, de morborum inter-
norum & externorum depulsione, præce-
ptiones: quas summus medendi artifex,
quotidiana experientia qua ceteros medi-
cos superabat, verissimas esse comprobavit.
Neque enim rudis ac tyro ad scribendum
se contulit (quod plerique temere facere con-

3

sueuerunt) sed cum multos annos in uni-
uersa medicina cum magna nominis com-
mendatione docenda, & fœliciter summo
ægrorum commodo exercenda, consumpsis-
set: longo rerum usu edoctus, animum ad-
scribendum appulit. Intelligebat enim vir
sapientissimus, his solis de arte medica sine
reprehensione scribere licere, qui in ea &
docenda, & factitanda, diu multumque e-
laborassent: qualem optimi quique medici
Hollerium fuisse agnoscunt, qui generalem
medendi prudentiam, cum singulari, quoad
vixit, diligenter maxima ægrorum leua-
tione coniunxit, eoque nomine inter ceteros,
medendi laude claruit, & gloriam immor-
talem sibi comparauit. Ex quo facile intel-
ligitur quanta utilitas ex his libris ad stu-
diosos medicina sit peruentura, qua profe-
cto caruissent, nisi vir clarissimus Andreas
Pastoreus eius gener & senator sapientissi-
mus, hos libros propter immaturam autho-
ris mortem in tenebris iacentes, in lucem

protulisset : unde merito maxima gratia
clarissimo viro habenda est, & cæteris do-
ctis viris, qui hoc opus quod nondum po-
stremam manum acceperat, emendarunt,
& suo splendori restituerunt. In quo-
rum numero primas partes obtinet Ia-
cotius medicus, cuius labore & studio
prior editio à fratre meo suscepta, auctior
& castigatior in lucem prodiit. Neque
vero minor laus debetur Ioanni Valetio
doctori medico peritissimo, qui hos libros
non solum à mendis quibus adhuc scatebant
vindicauit, verumetiam doctissimis scho-
liis illustravit, & locupletavit : cui ego me
hoc nomine plurimum debere profiteor.

Quidquid enim bene & fæliciter in hac
tertia editione à me gestum est, id eius in-
dustriæ & diligentiae tribui debet. Cuius
propensam in te voluntatem si aliqua gra-
ti animi significatione recognoueris, eum
tui studiosissimum ad reliqua eiusdem au-
thoris opera pari studio illustranda inflam-

4

*mabis, Est enim mihi in animo doctissimas
eiusdem Hollerij commentationes, quas
in aphorismos Hipocratis & cocas prædi-
ctiones scripsit, propediem in lucem emit-
tere, in quibus emendandis suam ope-
ram est mihi pollicitus si suos la-
bores tibi non ingratos ex-
titisse intellexerit.*

V A L E.

ΑΝΤΟΝΙΟΣ Ο ΒΑΛΗΤΙΟΣ

εἰς φρονιμώτατον ὄλληρον.

Ἰπποκράτης μὲν ἄνθρωπος σωτάγματα κρυπτά κατέειπε
Γαληνός, βίβλοις αὐτὰρ ἀπειρεσίαις.
λαμπρότερον δὲ κλέος κατέχεις Ὀλῆρ' ἐπίδμων,
αὐτὸς ἐπαγγέλλεις, ὅσα γράφ' ἀμφοτέρως.

Idem ab eodem latinitate donatum.

*Mirandi Hippocratis decuit reserasse Galenum
Arcana, innumeris penè voluminibus.*

*Spectate Holleri, maius decus arte capeβis
Qui presse quicquid scripsit uterque refers.*

Εἰς Δολ. ΔΟΥΡΕΤΟΝ ΤΩΝ

ἱατρῶν λαμπρότατον.

πάνθ' ἔθεν Ἰπποκράτης ἀρρήτος λόγματ' ἐδῶκε.

Κ' ἔδεις ἐνδηλῶς μὲνυκεν ὀφιδόνοις.

Τόσα δὲ (ὥς ἀσαφῇ) τὸ πάρος μυθήρια κῆρ

οἱ τε μεταξὺ βροτῶν σώματα ἀσθενέες.

ΔΟΥΡΕΤΟΣ ἀφ' ἑτυχ' εὐσώεος καὶ διῶς ἰντῆς,

λόγματα Ἰπποκράτης δηλὰ τ' ἀδιηλα πόρων.

ὅωκεν αἰδίον παρὰ πᾶσι πορίζετο δόξαν.

οὐ πέλετ' Ἰπποκράτης, νῦν πέλετ' Ἰπποκράτης.

Iacob. Basilus Labrousquius.

ODE DE LOYS DE HVGVES,

SEIGNEVR DV MONESTIER

de Gap. en Dauphiné, à Ant. Valet,

Docteur en Medecine.

SI Phebus Roy de la lyre
M'echauffoit de sa fureur,
En daignant faire reluire.
Son feu diuin sur mon cœur:
Et si ses sœurs immortelles

De leurs petites mammelles

Tirans les bouts precieux,

Auoient ma leure ensucrée

De ceste liqueur sacrée

Qui met l'homme au rang des dieux:

Iusques au Ciel plain de gloire

Valet i' enuoyroy ton nom,

Et semeroy ta memoire

Depuis le dernier sablon

Du riuage de l'Espaigne,

Où le soleil au soir baigne

Ses moreaux, las du chemin,

Iusques à la mer perleuse

De l'Indie plantureuse

D'où il se leue au matin.

Après ie viendroy à bruire

Sur les filets abbatus

Dessus le fust de ma lyre,

Tes plus louables vertus:

Comme le ciel t'a faict naistre

Icy bas pour un iour estre

*Des Medecins vne fleur.
Et le solas de tant d'hommes
Qui en ce siecle, où nous sommes,
Viuent presseZ de douleur.*

*Comme Apollon t'empoisonne
De son eguillon iumeau,
Et d'une double couronne
Ceint le tour de ton cerueau:
Pour la recompense digne
D'accoupler la Medecine
Au nombre inegal des vers,
Qui en mille & mille sortes
Portent sur leurs ailes fortes
Ton renom par l'univers.*

*Ie diroy encores comme
Messprisant les courtisans,
Tu as choisy vn pauvre homme
De l'orde des Mandians,
Pour le secours de ta peine,
Ton solas, & ton Mecene,
Esperant plus mille fois
De sa petite largesse,
Que de toute la richesse
De tous noZ Princes François.*

*Et que de ceste esperance
Tu net'es trouué deceu,
Puis qu'ainsi comme ie pense,
Tu t'es ia bien aperceü.
Comme sa main secourable,
Sa main douce & charitable,
Sçait aider aux bonsepris,
Qui peuent maugré l'enuie,*

Aux mors redonner la vie
A l'aide de leurs escrits.

Et comme en un champ fertile
Le laboureur haletant,
D'une main prompte & subtile
Va deçà de là iettant

La graine de sa semence,
Qui venant en accroissance
Grosist en espais tuyaux:
Puis usurant à sa peine,
Voit apres sa grange pleine
De gerbes de bleds nouveaux:

Ainsi ce Pere honorable,
Mon oncle & ton Mecenas,
T'eslargissant secourable
Ses faueurs, dont tu fais cas,
A semé en terre bonne,
Qui usurant or luy donne
De ses fruiçts trop plus qu'assez:
Desquels luy, & moy encores,
Nous nous en resentons ores
Plus que bien recompensez.

Mais, Valet, puisque la Muse,
Qui n'eut onc de moy soucy,
Ceste faueur me refuse,
Il faut demeurer icy,
Et tout prendre en patience:
Car si ma foible puissance
Ne peut atteindre si haut,
Ma volonté tant honeste,
Et mon audace modeste
Supleront à ce defect.

EIVSDEM
IN IACOBI HOLLERII ME-
dici Clarissimi interitum
Αὐτοσχέδιος Υ'ποτύποσις

*Faucibus ex Erebi dumi languida corpora summus
Hollerius reuocat, moribundis tradere vitam
Instituit reducem, fatorum lege soluta
Mortis de imperio genij candore triumphat:
Ecce repente struit querimonia perfida diras
Insidias, Stygiis quas liuor ducit ab antris.*

*Pristina fatales ubi nānque labascere iura
Senserunt Parca, querula pia numina voce
(Plantibus ut fictis fuit ultio tetra gerenda)
Conuenere simul, verbis propè talibus orsa.*

*Dij maris & terræ, cali mundique Toparchæ,
Qui seculi rerūque vices statuistis ab omni
Tempore perpetuo firmatas ordine, nulla
Ætate occiduas, nostris assistite votis:
Nec finite ut iuris sit quæ pars. irrita nostri.
Nos hominum vitæ sortique præesse caducæ
Quis vetet? Hollerium mandatum frangere vestrum
An deceat? licet hic pertractet grauiter artes,
Quas sibi adoptiuo legauit munere Apollo?
Vos meminisse iuuet (Superi) quæ fœdere fixo
Sanxistis: quæ non tempestas turbida quæuis,
Quæ non heroës, quæ non valuere Gigātes
Rumpere terrificis conatibus, impete vasto.*

*Tum Iouelis agitur sub iudice: Iuppiter alta
Quas Parca lachrymas fuderunt, mente recondit.
Ast tribus è Parcis Lachesis crudelior una*

Acrius instabat, donec moderator olympi
 Imperat. Hollerium accersi, athereámque, vocatæ
 Consulat ut causæ, confestim accedere ad aulam,
 Hinc pius Hollerius sacrosancta capessere diuum
 Iussa sibi fas esse putat, nec cedere terris
 Huic graue, sed nobis funestum (proh dolor) istud,
 In cælum rapitur, stat supplex ante tribunal
 Ille Panumphæi Iouis: & plaudentibus astris
 Excipitur. Mox censor adest æquissimus ultro
 Iupiter: ancipitem qui sic componere litem
 Aggreditur. Quid [ait] moliris liuida Parca?
 Iuris habere putes si quicquam in mente decorum
 Hollerium nostrum, demens te cura remordet.
 Mortali est fato maior, qui rite merendo
 Deuinxit cunctos: quem clara trophæa sequuntur,
 Præmia quandoquidem virtutis nesci a lethi.
 Tu procul hinc abeas scelerata, adsitque superstes
 Hollerius, volo quem vita meliore potiri.
 Tandem syderei videt ut splendoris honore
 Se fulgere, putat satius spectare superna,
 Humanis iterum quàm se submittere rebus.

AD IACOBVM HOLLE-
RIVM MEDICVM CLARIS-
SIMVM HENRICI MO-
nantholij Rhemi
Camen.

*I*upiter aeternum terris infensus habebat,
(Nescio quid, si quid mouerit ante Io-
uem)

Δεῖνα Φέρον, vasto quod nos tremefecit
hiatu,

Nostra tot impendens vas super ora dies.
Hinc febres, hinc pestifero condita veneno,
Hinc Acherontigenis mens agitata deis:
Hinc ἡμιτρίταλον hinc nigro carbunculus igne,
Hinc veneris culta plena madore lues:
Hinc polypi, hinc Elephas, atque hinc Apoplexia, longis
Hinc crescens pedibus rumina Cancer edit:
Hinc vertigo, Caros, Catoche, Paralypsis, & omne,
Quod tam homines torsit tempora longa, malum.
Quis tantum in superos potuit committere crimen?
In miseros homines sic stimulare Iouem?
Hic, quisquis fuit, ignotus sine nomine pendit,
Quas merito pœnas Rex Acherontis habet.
Sed torquendo homini totus non sufficit orcus,
Tormina tam dirum nulla piare scelus:
Ille licet pœnas referat quas Tantalus, aut quas
Sisiphus, aut Tityi tempus in omne iecur
Propter quem meruere homines tot adire ruinas,
Tortaque tot iactis membra videre malis,

Et paterentur adhuc, passuri plura, nisi quis
 Doctus Apollonia sorte tulisset opem.
 Hic miseros tandem (seu quis sis ipse deorum,
 Siue Holleri hominum nunc miseratus ades)
 Floribus electis, cocta radice, suavi
 Exhibito potu subtrahis omne malum.
 Vas Iouis exhauris totum: vel si qua profundo
 Im mittantur adhuc, irrita tela facis.
 Ergo tuum ut nomen iam sacula nulla latebit
 (Si Deus æqualis fāsque nefāsque videt)
 Sic tibi non quicquid cælos extra eminet omnes,
 Sufficiet meritis reddere iusta tuis.

AD ILLVSTRISSIMVM

NOBILISSIMVMQVE VIRVM

D. Ioannem Faietanum, D. d'Autefeuille, Christophorus Burgenfis.

*Te tua nobilitas generis, patriumque tuorum
Iamiam nobilitant stemmata clara satis.
Ad summos effert præstantia mentis honores,
Et tua te virtus inclyta, ad astra vehit.
Hinc tibi me dedam quæ sit mihi causa requiris?
Si virtus animos imperiosa rapit?*

AD DESIDERIVM IACOTIVM MEDICVM

clarissimum, Gabriel
Deuagneus Medicus.

*Quem duo suscipiunt concordi Marte laborem
Mutua seruata perficit arte manus.
Burgenfi tua dum coniungis scripta, Iacoti,
Clarior à docto prodit utroque labor.
Sic fera quod nunquam valeat delere vetustas
Vnica seruabit nomen utrunque dies.
Quòd quoque tam iunctis, Iacoti proficis orbi
Scriptis, se iactet nunc Arelata tuis.*

ANTO. VALETIVS
LECTORI.

VM ea munera, quibus Deus Optimus Maximus humanum genus amplissimè auctam, & cohonestatum liberalissimè voluit, mecum ipse considero, Candide Lector, eam in sententiam facile adducor, vt maius nullum, nullumue honorificentius reperiri posse existimem, quàm præclarissimam artiū omnium Medicinam, quæ publicæ salutis remonem dirigit, & communimortalium vitæ ad summum splendorem confectandum viam munit. Quod prudens imprimis antiquitas optimè edocta, meliora semper ingenia ad eam artem ab exiguis & rudibus profectam initiis, mirificis doctrinæ arque experientiæ incrementis locu-

pletandam tam auspicate transtulit ac excitauit, ut admirationis materiam magis, quam imitationis spem, posteris visa sit reliquisse. Primis nanque temporibus cum abdita illa Deorum doctrina (siue ex adscriptis templo Æsculapij monumentis petita esset, seu ab hominum ægrotantes viciatim exportatos inuisentium congressibus accepta atque tradita) sola obseruatione constaret, & collectis tantum affectuum similitudine remediis inniteretur, proximum sanè fuerat, ut nocte densissima ingruente, in qua iam adusque Peloponesiacum Græciæ bellum trecentesimo Romanæ Urbis anno gestum, miserè ac infelicitè delituerat, penitus interempta iaceret, ni diuinissimus ex Æsculapidum familia Hippocrates eam è tenebris in lucem reuocasset, & veluti nouo quodam partu genuisset, per omnia membra aluisset, eduxisset, omni denique ornatu insignem & plausibilem reddidisset. Ab Hippocrate quanquam fama & ætate secundi fuerunt quamplurimi, Diocles Carystius, Praxagoras Cous, Chrysippus, Herophilus, Erasistratus Chius, Serapion Alexandrinus, Apollonius, Glaucias, Heraclides, Acron, Asclepiades, Themison, Dioscorides, Antonius Musa, Artorius, Euphorbius, Valgius, Cassius

Felix, Cornelius Celsus, qui pari studio inflammati Medicas artes propagare, exornareque enixissime contenderint, tandem tamen vnus emerfit ac emicuit Galenus, qui superiores Medicos vt & ingenij magnitudine, & doctrina, & diligentia infinitis propemodum parasangis superauit, ita salutaris illius boni instaurator ac illustrator peculiari nomine meruerit appellari. Ea ferme tempestate, aut certe continuo post, alios atque alios extulit Græcia, qui grata mente & Viri tanti opera vterentur, & lætos vberisque fructus ad publicos vsus redundaturos multa scriptorum editione premerent: quam de præstanti consilio suo spem & expectationem fausto & prospero successu confirmarunt. Græcos æmulaturi mox prodierunt Arabes, qui Græciam concinnitatem & elegantiam quo stylo potuerunt, horrido nimirum & inculto, in suam linguam transfuderunt: indeque factum, vt Barbaris illis sexagenariis, qui primitus in quibuscque disciplinis, tanquam in latifundiis prædiisque suis, regnabant non impudenter minus, quam superciliosè, Medicinæ sermone suo, rudi quamuis & incompto, euulgandæ cupiditas incesse- rit admiranda. Verum enim uero instaurata plurima

post secula Latina linguâ , & visi sunt olim è
nostris non pauci ingenium suum ad priscae
normam vetustatis rectè , præclarèque exige-
re, & eandem etiam perbellè interpolare : &
hoc nostro tempore cultiorum disciplina-
rum feraci non desunt , qui cum antiquis cer-
tent : ut effœta non vsque adeò natura hac
conspicitur ætate, quin paria illis ingenia pro-
ferat, quæ æquè fortasse sint de posteris pro-
meritura. Quod ut verum & expressum,
non item adumbratum , quiuis intelligat,
spectet, quæso , quot quantaque Medicinæ
numina hac vna è nostra Parisiensi Academia
omnium longè florentissima , celebratissi-
mæque, exierint , quæ suo iampridem fulgo-
re Orbi innotuerunt vniuerso : protinus me-
herculè viderit secundos nobis illuxisse Hip-
pocrates , Dioscorides , Galenos , summos
medendi magistros. Etenim ut Rüellium,
Sylvium , Fernellium, omnium suæ tempesta-
tis Medicorum Principes, omittam, vnus
mihi Hollerius, velut Οὐλῖος alter, id est sa-
lutifer & pæanicus Apollo, omnium instar
fuerit , qui nota de meliore toti veniat po-
steritati commendandus. Hunc siquidem, si
quem vnquam alium, nodosum illum bacu-
lum, quem Æsculapij simulachro ad artis fi-

gnandam difficultatem Veteres apposuerunt,
explicitum habuisse, & subiectum Draconem
peruigilis ac oculatæ mentis aciei in Medico
maximè desiderandæ hieroglyphicum, cum
multiuga illa superiorum rerum ac inferiorū
cognitio, quâ sese cunctis ad miraculum suspi-
ciendum exhibuit, tum verò expedita in Me-
dicina factitanda dexteritas, quæ de vulgari,
supinâque oscitantia satis superque triumphauit,
est cumulatissimè testata. Nam cum Medicam
facultatem doctrinarum omnium confortio ac circulo
perfectâ esse didicisset, quantum licuit per
admirabiles ingenij sui dotes, orbem illum
multiplicem, quem *ἐγκυκλοπαιδείαν* vocant,
adæquauit: nec destitit prius, quam summum
in Virum euaserit, & (quod est in Medicina
laudatissimum) omnia nôrit quæ in Proteo,
& quidem magna illa & honorifica, Poëta
laudauit,

Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.
Vt autem ad primorum Medicorum consuetudinem
laudabilem se totum primarius ille Medicus
componeret ac compararet, quicquid à praxi
supererat ocij, id studio captus indefatigabili
modò scriptionibus, modò prælectionibus
committebat: vnde sibi laudis tantum
quæreret, vt quo donatus quondam fuit

Hippocrates elogio, eo meritò debuerit ubi-
uis gentium celebrari.

Ὀλλέριος φάος ἡμῶν μερόπων, καὶ σώετο λαῶν
ἔθνεα, καὶ νεκρῶν ἦν πάντες ἐν αἰδῇ.

Id est, ut ego verto,

Lex hominum Hollerij populos tutatus, in Orco

Fecit ut umbrarum copia rara foret.

Huic rei fidem faciunt locupletissimam tum
hæ de medendis morbis eruditissimæ elucu-
brationes, tum quæ nondum in publicum ve-
nerunt paraphrastica in Aphorismos Hippo-
cratis, Prognostica, Epidemia & Coacas præ-
notiones Commentaria, quibus nihil quic-
quam esse in eo genere perfectius deierare au-
sim: imò non dubitem quin quod de Pericle
scriptum est, aculeos in doctissimorum homi-
num animis, vel leuiter gustata relictura sint.
Atque utinam Hollerij exemplo moniti pri-
mi ordinis Doctores iisdem vestigiis insiste-
rent, & quantum ab ea arte, quam ad fastum
& gloriam profitentur multi, luminis & de-
còris mutuuntur, tantum in eandem confer-
re ornamentis studerent, vel saltem studio-
rum conatus, ex quorum insectatione per-
uersè nomen aucupantur, æquiùs consule-
rent, ac interpretarentur. Melius meo iudicio,
optimi quique Medici audirent, nec ita passim

apud multos contemptui haberentur : nec
stulta quadam animorum cæcitate boni &
mali, docti & indocti, eadem sorte censerentur.
Verum, proh Deum atque hominum fidem,
iniquos videas hoc tempore permultos,
quorum impiis technis ars pulcherrima,
saluberrima, & sacratissima mirum in modum
proscinditur & conculcatur. Alij probis vi-
ris insultant, quò suas nugas liberiùs insinuent
& iactent: alij iuniores medicos, tanquam in-
expertos, crassæ imperitiæ apud vulgus crimi-
nantur, quòd absolutos (vti aiunt) consumma-
tòsque ac perfectos Medicos non nisi ætate
confectos esse oporteat. Quinetiam quod æ-
griùs ferendum, & mihi, meisque coætaneis
magis ominosum videtur, insuper dictitant
boni illi Patres sese in resarciendis pragma-
teia nostræ vitiis frequentius occupari, si for-
tè ad consilium adhibiti, in ægri, aut assiden-
tium aures quicquam potuerint insusurrare,
quod palam dicere salua pace nequeant. At
certè quotidie videre est Medicos, quibus &
intonfa sit velut Æsculapio barba, quibùsque
retorto.

Pæonium in morem senior sit forma capillo,
communes istos in errores prolabi, & iuue-
num plerunque solertia dexteriore leuari.

Hinc interea accidit, ut & imperitam plebe-
culam iamiam nocentissima inuaserit opinio
& occasio suspicandi nullam artem esse Me-
dicinam, quæ tam dissidentes, & velut in trās-
uersum actos, sui ferat professores. Hac quo-
que data porta in tanta rei medicæ luce irruūt
in comunem mortalium omnium perni-
ciem, internecionemque impostores Empiri-
ci, & artem optimam malè eementiti posthabi-
tis Academicis legibus, abrogatis Facultatum
priuilegiis, neglectis optimorum Principum
decretis, de humano corio miserabiliter lu-
dunt. Sicque magno applausu ac concursu
suas quisque ineptias promouet: alius editis
vernacula lingua centonibus & experimen-
tis quibusuis etiam aniculis demētatis & idio-
tis probatis: alius antimonio præparato: alius
nescio qua theriaca noua ex intimis magni
cuiusdam Medici secretis eruta: alius denique
Alchymisticis fumis, quos magno studio ven-
ditat. Hinc fallaces mille vagatores experi-
menta, tanquam certa auxilia, sub pignore ca-
pitis proclamant, vel pro rostris etiam in vul-
gum edicunt: vitam pollicentes, mortem ven-
dentes: idque, quod apud Christianos maxi-
mè dolendum, inultè. Nostrorum sanè perma-
gni, interesset Medicorum istas circumfora-

neorum pestes artem nobilissimam turpiter
prophanantium longissimè arcere, non mu-
tuas altercationes & odia, quæ viros ἀνύμο-
υας & irreprehensibiles (quales vbiq̃ Medi-
cos Homerus appellauit) exercere. Sed de his-
ce viderit Magistratus, ne longius ista perua-
getur calamitas nimium ac nimium in viros
doctos iniuriosa. Quod ad meum attinet in-
stitutum, Candidissime Lector, tanti apud me
est rem Medicam iuuandi studium, vt censo-
riam quamuis subeam animaduersionem, si
modò quippiam tibi vsui & commodo futu-
rum moliri valeam ac meditari. Et quanquam
in me nullam agnosco industriam, quæ im-
mensam iudiciorum varietatem atque intem-
perantiam expleat, tamen & vtile aliquid ag-
gredi præclarum semper, & honestum esse iu-
dico, nihil hominum maleuolentia suffuso-
rum iniquissimum iudicium, occæcatam opi-
nionem, elatam ac superbam despicientiam
moratus. Itaque cū quatuor abhinc annis
Hollerij Medici clarissimi praxim secundò in
lucem dedissem, eamque plagariis & furtiuis
e manibus Caspari Vvolphij Germani tem-
pestiuè satis extorsissem, de tertia editione co-
gitare cœpi, & quod antè non licuerat mihi,
ex fine manuscripti exemplaris cuius copiam

ANDRAEAS PASTOREVS Hollerij dignissimus gener, & Regius in curia Parisiensi Senator, pro ea, qua literatos viros vir ipse omnium literatissimus & doctissimus completitur, humanitate, mihi fecerat, omnia emendare. Et ut meæ tandem apud omnes constaret diligētiae fides, quæ excusationis errorum viam facilius inueniret & exoraret, in Chironiis aliquot & Telephiis vlceribus detergendis, quæ pro deploratis habueram, nisi Autor ipse, medicus arte summus, præsentissima præsidia suggessisset, aliquantum operæ posui. Næuos verò omnes si minùs, vti debui, castigauì, optima spes est fore, ut boni omnes excusent, nec tamen ob id impensum laborem sibi sinant ingratum esse. Neque enim occupatissimo homini, & asperiore cum fato perpetuam luctam agenti vacat aliquid omnibus numeris ac partibus absolutum excogitare. Accuratissima autem, elaboratissima, & Hippocratis supellectile refertissima priorem in librum Scholia, quæ Desiderij Iacotij Vandoperani Medici Arelatensis nomine hætenus sunt circunlata, quia αὐτογραφικῶς in Hollerij codicibus enotata reperi, nefas putauì non ea legitimo Autori suo restituere. Nihil tamen Iacotij sedulitati detractum velim, qui aliena qui-

dem, sed non sua, communi bono gratulaturus publicârit. Ludouici Dureti Regij Medici & Professoris celeberrimi Aduersaria, è penitissimis Iatricæ artis mysteriis, quæ de communi Medicorum Deo Apolline plus quàm alius hausit, deprompta, denuò adiciere libuit, quæ Zoilis etiam extremis vnguiculis perprurientibus plausibiliter accepta, illum impellere debent ad proferendas in publicum, quas domi tam longum tempus continet, in Hippocratem Commentationes antiquis & posteris palmam faciliè prærepturas. Ego verò qui in alieno elaboro, nec vllius laudis particeps fio, nec fieri quidem cupio: nam hæc ferè talis est apud plurimos opera, vt omnem quem pro laboribus meretur, laudis fructum intercipiat: quasi ei, qui derelictum cuiuspiam ac sentibus occupatum agrum suo labore expurgârit, colueritque, enatarum inde frugum pars nulla debeatur. Quò propterea libentiùs hac sum deinceps opera & curiositate superseffurus. Interim verò tantulas nostras Exercitationes raptim scriptas & exaratas damus: non quæ sint eiusmodi, vt Hollerij scripta venustiora, vel ocupletiora faciant, sed quæ tamen ad accommodatam profligandis morbis reme-

diorum syluam comparandam quippiam adiumenti sint allaturæ. Obtendat quascunque voluerit vocolas maleuolus: nihil esse nouum dicat: nihil allatum quod non sit scriptum prius: denique & mediocris esse hominis hinc illinc excerptis cōmunibus locis libros quantumuis exiguos ampliare: huic etsi quid respondeam in promptu sit, tamen cū planè ridiculum ducam ocioso cum homine verba commutare, hoc eum rogarim vnum, me scilicet existimet non sibi placere studuisse, sed vnius aut alterius Roscij (id est Medicinæ studiosi, qui conatus meos sit æquanimiter accepturus) quàm theatri totius, plausum referre maluisse. Vale.

AD CLARISSIMUM VIRVM,
ANDREAM PASTOREAV
Regium in Curia Parisiensi Senatorem,
IO. AVRATI POETÆ REGII
EPIGRAMMA.

QUI solitus medius animas de faucibus Orci
Eripere, & triplicem detinuisse colum,
Ille idem Hollerius medio reuocatur ab Orco:
Et sua produci stamina seëta videt.
Si non arte sua, qua non habet ille secundum,
Pastorei certè sedulitate sui.
Qui gener vt soceri genus haud sinit esse caducum,
Hollerij genitos stirpe per Holleridas,
Sic quoque ne soceri pereat cum nomine fama,
Scripta palam vulgans Holleriana, vetat.
Quæ ferus intercepta Lupus cum nuper abactam
Ceus stabulis teneram dilaniaret ouem,
Sedulus vt Pastor prædam de dente Lupino
Excutit, & nomen re probat ipse suum.
Felix Hollerius, viuo cui fauit Apollo,
Esset Apollinea ne quis in arte prior.
Felix Hollerius, cui Pastoralis Apollo
Pastoreum, sibi qui seruet ouile, dedit.
Quilibet vt veniat notus feritate Lycaon,
Hollerij frustra dente laceffet oues.
Quilibet vt veniat fallax Germanus Iason,
Aurata vacuus pelle redibit iners.

EIVSDEM AVRATI
In Vvolphij furtum à Valetio deprehensum.

Vvolphius, áne lupus patriæ qui nomine linguæ
Dicitur, & nomen moribus ipse probat,
Viribus, insidiisque valens in furta lupinis,
Hollerij libros finxerat esse suos?
Hollerij, Medica cui cedat in arte Machaon
Vino, nunc vulgus scripta superstes habet.
Illos qui potuit manifesto ledere furto
Phœbigenæ manes, Phœbigenæque rogam,
Non hunc posse putes turbare Nouendia sacra,
Libæque semicremo deripuisse rogo?
Non impune sed ille nefas immane patrauit
Deprensa furti calliditate lupus.
Nam lupicida vetus Phœbus, Liciusque Lycoreusque
Hinc dictus, rabidum perdidit ipse lupum.
Et quia Diis hominum mos est sibi sumere vultus,
Sic & ab iniustus sumere supplicium
In tua transformans se Cynthius ora, Valeti,
Furta ministeris arguit arcta tuis.
Sicque dedit meritas poenas Phœbóque, suóque
Phœbigenæ Hollerio, Vvolphius ille rapax.

NICOLAI ELLAIN, DOCTORIS MEDICI
Parisiensis, ad Casparum Vuolphium Philo-
sophum & Medicum Tigurinum, Hendecasyllabi.

DIC Vuolphi precor, ore cur lupino,
Quod Germana sonare lingua fertur,
Et clamore laevis anserino,
Ditiisque insequeris calumniosus,
Vrgesque immeritum meum sodalem,
Politum nitidum, Virum probatum,
Doctum candidum & integrum Valetum,
Clarum multiplici eruditione,
Cunctum tempora Phœbi utraque laurus,
Insignem Medicum optimum Poetam,
Æque Diis superis amatum & imis,
Æque principibus Viris amatum, &
Plebi, nec minus exieris amatum,
Quàm suis, patria decusque gentis?

An nescis homines ut eruditos
Nemini esse decere contumaces,
Molestos neque contumeliosos,
Sed comes potius venustulosque,
Benignos, faciles, modestiæque
Insignes, lepidos & elegantes.
Sic vestras quoque disputationes
Non debere grauem hanc Et insolentem
Rixam admittere, sed modestiorem?

Ergo, si sapias impotentis æstus
Mentis compressio, & graues furores.
Iam iam mitte meo molestus esse
Sodali, noneo, precorque amice.
Iam iam mitte meum insequi sodalem.
Politum nitidum Virum probatum
Doctum candidum & integrum Valetum,
Clarum multiplici eruditione,
Cunctum tempora Phœbi utraque laurus,
Insignem Medicum optimum Poetam.
Æque Diis superis amatum & imis,
Æque Principibus Viris amatum, Et

*Plebi, nec minùs, exteris amatum,
 Quàm sui patriæ deûsque gentis.
 Quod si consilium & preces amicas
 Negligis, neque contumeliosa
 Modum ponis adhuc loquacitati,
 Pergisque immeritum meum sodalem,
 Politum nitidum, virum probatum,
 Doctum candidum & integrum Valetum,
 Clarum multiplici eruditione,
 Cinctum tempora Phœbi utraq; lauru,
 Insignem Medicum, optimum Poetam,
 Equè diis superis amatum & imis,
 Equè Principibus Viris amatum, &
 Plebi, nec minùs exteris amatum,
 Quàm sui, patriæ deûsque gentis,
 Exercere ferus, iocante Musa
 Iam non Hendecasyllabos venustos,
 Sed multo potius furente Musa
 Versus Archilochi seueriores
 Expectato Lycambico furore
 Famosos, laqueoque Bupalino.*

ADRIANVS TARTERIVS ME-
 dicus Trecensis, ad Candidatum
 Medicinæ.

*Iam dudum manibus tuis teruntur
 Perdocti Hollerij graues labores,
 Lector, nec recipis manu sat ampla
 Fructus Hollerij labore dignos.
 Nil miror deerat suo Valetus
 Doctori Hollerio: sed ambo iuncti
 Iam iam perficiunt viam medendi.*

TABVLA CAPITVM

LIBRI PRIORIS DE

morbis internis.

De dolore capitis	Cap. 1. fol. 1.	de asthmate	cap. 25. f. 99.
De diuturnis capitis doloribus	Cap. 2. fol. 13.	de pleuritide	cap. 26. f. 99.
De dolore capitis ab ebrietate	Cap. 3. fol. 16.	de spūto	cap. 27. f. 115.
De dolore capitis à perfrictione	Cap. 4. fol. 17.	de phthisi	cap. 28. f. 121.
De vertigine	Cap. 5. fol. 18.	de cordis tremore, seu palpitatio- ne	cap. 29. f. 128.
De phrenitide	cap. 6. f. 20.	de syncope	cap. 30. f. 131.
De apoplexia	cap. 7. f. 25.	de cholera morbo	cap. 31. f. 134.
De lethargo.	cap. 8. f. 30.	de imbecillitate stomachi	cap. 32. f. 138.
De caro	cap. 9. f. 33.	de singultu	cap. 33. f. 145.
De paralyfi	cap. 10. f. 35.	de bulimo & canina appetentia	cap. 34. f. 150.
De conuulsione canina	c. 11. f. 41.	de iecoris inflammatione	cap. 35. f. 153.
e conuulsione	cap. 12. f. 43.	de debilitate hepatis	c. 36. f. 157.
e angygioſis, seu mogilalis	cap. 13. f. 47.	de morbo regio	cap. 37. f. 16.
e incubo	cap. 14. f. 48.	de opilatione hepatis	cap. 38. folio 166.
e epilepsia	cap. 15. f. 51.	De hydrope	cap. 39. f. 168.
e epilepsia per consensum à sto- macho	cap. 16. f. 58.	de splenicis	cap. 40. f. 178.
e melancholia	cap. 17. f. 60.	de colico dolore	cap. 41. f. 189.
e catarrho	cap. 18. f. 18.	de alui fluxionibus	c. 42. f. 191.
e ophthalmia	cap. 19. f. 71.	de dysenteria	cap. 43. f. 196.
e debilitate visus.	c. 20. f. 76.	de tenesmo	cap. 44. f. 208.
e catarrhacta	cap. 21. f. 82.	de curatione hepatici fluxus	cap. 45. f. 290.
e hemorrhagia	cap. 22. f. 87.	de fluxu pestilentiali	c. 46. f. 211.
e angina	cap. 23. f. 91.	de difficulta. meredi	c. 47. f. 212.
e tuſſi.	cap. 24. f. 96.		

INDEX.

de calculo	cap. 48. f. 217	De rhagadibus	c. 60. f. 264
de lapide vesicæ	c. 49. f. 225	De mola	c. 61. f. 265
de ardore urinæ	c. 50. f. 227	De hernia	c. 62. f. 266
de inflammatione renum	cap. 51	De arthritide	c. 63. f. 272
folio 232		De elephantiasi vera	c. 64
De mictu sanguinis	c. 52. f. 233	folio 279	
De diabete & similibus	c. 53.	De cutis excoriatione, ulceratio	
folio 336		ne, pustulis, & rubore facie	
De vermibus	c. 54. f. 239	cap. 65. f. 284	
De hemorrhoidibus	c. 55. f. 243	De dolore	cap. 66. f. 285
De exitu ani	cap. 56. f. 249	Singulares aliquot Auctoris Ob	
De exitu matricis	c. 57. f. 251	servationes, quæ ad consilia	
De sistendis mensibus	c. 58. f. 253	curandi pertinent fol. 286. &	
De uteri præfocatione	c. 59. f. 261	sequentibus ad 296. vsque	

TABVLA CAPITVM LIBRI SECVNDI

de morbis internis qui febrium historiam & curationem continet.

1 Quid sit febris	f. 1.	14 De lypyria febre	f. 41
2 De tertiana	f. 4	15 De hectica febre	f. 44
3 De tertiana notha	f. 8	16 De febre ex cruditate	f. 48
4 De semitertiana	f. 12	17 De symptomatis	f. 50
5 De febribus horrificis	f. 14	18 De somno & vigilia	ibid.
6 De febribus pituitosis, & pri		19 De siti	f. 53
mum de quotidiana	f. 15	20 De lingua scabritie & nigre	
7 De febre Epiala	f. 20	dine, totiusque oris	f. 55
8 De quartana	f. 21	21 De dolore capitis in febr.	f. 57
9 De febre ardente	f. 29	22 De sudore	f. 59
10 De febre putrida cōtinua	f. 35	23 De morbo Regio.	f. 62
11 De febribus colliquantibus		24 De dissoluta appetentia	f. 63
folio 40		25 De exhātematis, papulis, va	
12 de febre assode	f. 42	riolis & morbilis	f. 64
13 de cardiaca febre	ibidem	26 De varicibus	f. 69

INDEX.

- 7 De peste, eiusque causis & signis folio 70 & sequen. folio 73
8 De praeservatione a peste folio 73
PERIOCHARVM HOLLERII AD
Lib. Gal. de compos. phar. & τὸ πρῶτον, summa cap.
PRIMÆ
De alopecia & ophiassi folio 2
De profluvio capillorum folio 4
De tinctura capillorum folio 5
De pityriasi, seu furfurib. f. 6
De phthiriasi, siue morbo pediculi ibidem
De achoribus folio 7
De psyracis folio 8
SECUNDÆ
De capitis dolore in uniuersum ibidem
De dolore capitis ab astu fo. 9
De dolore capitis ab ebrietate folio 11
De dolore capitis ex ictu, vulnere aut contusione folio 12
De diuturnis capitis doloribus folio 12
TERTIÆ
De aurium dolore folio 16
De dolore auris a calore folio 17
De ulceribus aurium ibidem
Ad dolorem ex inflammatione, & sine ulcere folio 18
De vermibus aurium folio 19
Observationes quædam in dolo-
- 29 Peste correptorum curatio f. 80
30 De bubone pestilenti folio 81
QVARTÆ
1 De medicamentis ocularibus folio 24
2 De dolore oculorum ibidem
3 Alexandri mirabile in calida ophthalmia & dolore folio 26
4 De repellentibus folio 27
5 De ulceribus oculorum ibid.
6 De hebere visu folio 50
7 Ad albugines folio 31
8 Ad hypophagmata ibidem
9 Ad oedemata oculorum folio 32
QVINTÆ
1 De hypopis ibidem
2 De agilope folio 33
3 De ionthis seu varis folio 34
4 De dentium affectibus folio 35
5 Contra vermes folio 37
6 Ad dentes mobiles folio 38
7 Derosos dentes ibidem

INDEX

- 8 Ad dentes malè coloratos
- ibidem
- SEXTA
- 1 De oris affectibus fol. 39
- SEPTIMA
- 1 Diamorum fol. 40
- 2 Diaræon ex granatis ibid.
- 3 De gargareone inflâmato f. 41
- 4 De aphthis fol. 42
- 5 De vitiis vocis fol. 43
- 6 De asthmate, orthopnœa, dif-
ficultate spirandi fol. 46

OCTAVA

- 1 Ad stomachicos & iecora-
rios remedia f. 47
- 2 Ad dolorem stomachi f. 51
- 3 Ad vomitum ibidem
- 4 De singultu fol. 52
- 5 De ulcere ventriculi, vel œso-

TRIVM DE MATERIA

Chirurgica librorum capita.

PRIMI

- 1 De apocrousticis, siue repellen-
tibus folio 3
- 2 de elcticis, seu attrahētib. f. 9
- 3 de diaphoreticis, siue resoluē-
tibus & digerentibus f. 9
- 4 de malacticis, seu emollienti-
tibus f. 15

SECUNDI

- 1 De aperienda vomica f. 28
- 2 De medicamentis ulcera pur-

- phagi ibidem
- 6 De voulimo fol. 35
- 7 De hepaticis ibidem
- 8 De morbo regio fol. 56
- 9 De splenicis fol. 58
- 10 De colicis remediis fol. 60
- 11 De priapismo fol. 61
- 12 De hæmorrhoidibus excitantibus ibidem
- 13 De vitiis sedis & pudendo-
rum fol. 62
- 14 De iis, qui noctu stragulas
permingunt ibidem
- 15 De praefocatione uteri f. 63
- 16 Ad rhagadas ibidem
- 17 De nephriticis ibidem
- 18 De inflammatione & exul-
ceratione renum fol. 65
- 19 De arthritide fol. 66

- gātibus & detergentibus f. 39
- 3 De Sarcoticis f. 47
- 4 De epuloticis f. 55
- 5 De colleticis, siue glutinā. f. 63
- TERTII
- 1 De utili materia in vitiis ossium
fol. 47
- 2 De remediis nervuorum f. 81
- 3 De dolore f. 102
- 4 De hæmorrhagia f. 114
- 5 De pyroticis. f. 121

FINIS.

INDEX LOCVPLETISSIMVS RERV MEMO-

RABILIVM, QVÆ HOC OPERE CONTI-
nentur cuius litera in maiuscula F. libros de febr. & Pe-
ste, P. Periocas libr. Gal. de comp. med. & τὸ πρῶτον,
C. libros Chirurgices significant. Quibus vero
numeris nulla præfigitur litera, his Praxim
& Scholia Hollerij, necnon Valetij
Exercitationes intelligimus.

A		
Abcessus ossis	C. 75	angina quot species 94
Abstinencia vini arthritide		anginis omnibus quid commune
multos sanauit	274. P. 67	ibidem
cerum ubi suspectum	C. 7	anginosorum historia 16
ceti vis commodo intendatur		angina curatio 95
C. 19		antimonij puluis C. 125
chores, eorumque causa	P. 7	ἀπὲς ψία 144
copon Damocratis ad membra		aphthæ serpentina oris vlcera
tabida	C. 86	p. 42
cutæ febres cur sic dictæ	F. 2	apicula diuitias multas Chirur-
gilops	P. 33	go affert c. 2
gyptia Andromachi	C. 83	ἀποκρυσινά, repellentia c. 1
grippa pedum cruciatu aceto		ἀπὸ πύου p. 35
liberatus	C. 11	apoplexia, eiusque curatio 23
bucasis non reuellendum reme-		apoplexiæ distinctio 27
dium	142	apoplexia multi repente suffoca-
bugines oculorum	P. 31	ti ibidem
imenta pro melancholicis	61	apoplexiæ magnitudo vnde 29
opeciæ curatio	P. 2	apoplexia sanguinea curatio
pas, vitiligo	286	ibidem
nauroseos & ambliopiæ distin-		apostolicon c. 85
ctio	77	aqua pluuia duplex p. 29
αἰσθησις	19	ἀραιωτικά c. 6
αβλυνωπία	ibidem	archigenis ad cruentos oculos
accollemata, frontalia	f. 52	remedium p. 31
asarca	168. & 172	ardoris vrinæ curatio 227
astomosis	259	ardoris vrinæ causæ 228
athymiasis quid	f. 30	area p. 2
		ἀρχός Hipocrati quid 228

INDEX.

ἄσκησις Asclepiadis	c.84
Arteriotomia	2
Arteria qui secetur in dolore capitis	7
Arthritis & eius causæ	p.66
Arthritidis curatio	272
Arthritis non in omni fit ossium connexionē	274
Arthritis quandoque à parietibus podagricis	275
Arthritidis fluxio vt fiat	278
Ascitæ generatio, signa, curatio	168.& 172
Ἀσθμα febres fastidiosæ	f.1
Asthma	99.102.p.46
Asthmatis curatio	100.& 103
Asthmatici	173
Asthmatis duo symptomata	102
Asthmatis causæ duæ	ibidem
Asthmatis causæ in vniuersum	103
Athenienses accensis ignibus pestem fugarunt	f.73
Attrahētium vsus multiplex	c.6
Aurēū Mesuæi descriptum	c.54
Aurium dolor, eiusq; causæ	p.16
Aurium vlcera	p.17
Axungia falsa magis mollit	c.18
B	
Balbutiæ causæ	48
Basilicon	c.27
Beauclerc Aduocatus vermem eminxit	229
Bilis in vesicam diffuens vrinæ ardorem facit	227
Brassica ebrietatem arcet	p.11
Bubo	f.81
Bulimos quid	150.153
Bulimi causæ variæ	152
Bulimi remedia	ibidem

C	
Cachexia	168
Calculus	21
Calculus in vesica pueris generatur	21
Calculi signa	ibidem
Calculi remedia	220
Calculo quæ conueniant à proprietate	p.6
Calculi in medio friabiles	22
Calculi in vtero reperti	22
Calculi in corde iuuenti	23
Calor attrahit	c.
Cancer in superficie non curatur	20
Cancer fluuiatilis tela extrahit	c.8
Canicies vnde fiat	p.
Capitis affectarū partium distinctio	
Capitis dolores à calore, vel frigore	ibidem
Capitis dolorum per consensum signa vniuersa	
Capitis quæ pars dolet frequenter	ibidem
Capitis dolorum causæ	
Capiti dolenti quid conferat ex celfo	
Capitis doloris causæ externæ	
Capitis doloris diuturni causæ	
Capitis dolor ab ebrietate	16.
	p.11
Capitis dolor in febris vt curatur	f.5
Capparum vsus splenicis accommodatus	17
Carotica	c.10
Cari signa	3
Cari & lethargi differentia ibidem	

I N D E X.

Caros quid 33.34. & 35
 Catalepsis 34
 Catalepsis quâ fiat 16
 καταμήνια propriè menses 257
 Cataplasmata & cerota vt fiat c.5
 Catarrhacta quæ locum mutat, qualis 83
 Catarrhi definitio 66.69
 Catarrhi duo perpetua seminaria 69
 Catarrhus propriè dictus 16
 Catarrhi causæ efficientes 70
 Catarrhi calidi & frigidi signa ibidem
 Catarrhi curatio ibid.
 Cathartica medicamenta qualia esse debeant c.36
 Catarrhia vbi periculosa c.30
 Catarrhia frigida quæ c.34
 Catarrhio in adstringentibus c.4
 Catarrhio in gargareone præscindendo p.42
 Celsi de duobus Medicis historia 174
 Cephalalgia à perfrictione 16
 Cephalalgia biliosa signa 11
 Cephalalg. melancolic. signa 12
 Cephalalg. pituitos. signa ibid.
 Cephalæ curatio 15
 Cephalica c.52
 Ceratum è psyllio, rosaceum, è co-
 iandr. myrthinum ibidem
 Cera virginea ibidem
 Cerati Galeni descriptio 138
 Chiragra p.66
 Cholera humida & sicca, eiusque curatio 134
 Cines diaphorici c.14
 Coagulum quò vetustius, eò effi-
 cius c.8

Coeliaca affectio 124
 Κοιλιακοί qui appellantur 143
 Coitus vrine ardorem gignit 227
 Colicæ biliosæ curatio 188
 Colicus dolor 183.189
 Colici doloris vrine quæ ibidem
 Colici doloris curatio 188
 Colica symptomata 189
 Colletica medicamenta c.63
 Coxarius morbus p.66
 Crocus c.26
 Crudele malum crudeliter depel-
 lendum c.128
 Cucuphæ p.15
 Cucupharum vsus 15
 Cucurbitulæ 8
 Curi cum subiecta carne natura-
 lis amicitia c.63
 Cutis præcisa coalescit, spiritum-
 que recipit c. ibidem
 Κυωώδης ὀρεξις 152
 D
 δακρυνώδες Hippocrati quid c.39
 Damocratis malagma c.27
 Decoctio pectoralis Rhazæ 68
 Decoctum caricarum leuissimū c.6
 Defensiuæ vulgò dicta ibidem
 Delirium in febre vnde f.59
 Democritus vt effluentem spiri-
 tum diutius retinuerit 338
 Diabetæ causæ 213
 Diabetæ curatio 236
 Diachylon c.21
 Diacopregias c.20
 Dialthæon ibidem
 Diameli amicum neruis c.76
 Diaplasmata c.61
 Diapedesis 259
 διάπλασις c.76

I N D E X.

Diaphoretica	c.9
Diarrhœa	194.195
Diaurosis	259
Diuerſis partibus diuerſa ſarcoti- ca conuenientia	c.48
Dolorum differentiæ à part.	p.9
Dolor vel intemperie, vel ſolu- tione continui ſit	285. c.102
Dolor ab humiditate ferè nullus	ibidem
Dolor ſtomachi vehemens	p.51
Dolorem oculorum vini potio ſoluit	p.24
δυσελκίς καὶ βυσελκίς	c.64
Dysenteria	169
Dysenteria, exulceratio inteſtini	ibidem
Dysenteria ab atra bile incurabi- lis	203
Dysenterix curatio	196
Dysuria, meiendi libido	212
Dysuriæ cauſæ	215
Dysuriæ curatio	213
E	
Ebrietatis effecta	16
ἐκλυσις leue animi deliquium	133
Elephas	281
Elephantiaſeos cauſæ variæ	283
Elephantiaſis vera, & eius ſym- ptomata	279
ἐλκυσία	c.6
Elleborus	c.127
Εμπεροθόπος quid	f.45
Epialos quid ſit	20
Ephialtæ cauſæ	50
Epilepſia	54.57.60
Epilepſiæ in pueris remedia	52
Epilepſiæ in ſenibus remedia	53
Epilepſiæ cauſæ	55
Epilepſiam à ſola intemperie nō	

feri	ibidem
Epilepſia correptorum nutriti- bus quid faciendum, quibūſue vtendum	56
Epilepſia grandioribus laboran- tibus quid conueniat	ibidem
Epilepſia obſeruata ſine partium inferiorum concuſſione	59
Epilepticorum variæ hiftoriæ	ibidem
Epulotici medicamenti natura	c.57
Epulotica è ſarcoticis quæ ſiāt	56
Errhina ex quibus comparentur	14
Escharotica	c.126
Exanthemata	f.64
Exitus ani	249
Exulcerationis pulmonum dua cauſæ	125
F	
Facies Hippocratica	4
Familiis quibuſdam tertius ef- teſticulus	270
Febris quid	f.
Febres quæ peſſimæ	ibidem
Febris morbus vel ſymptoma	f.
Febres preuigiles & ſoporofæ	f.
Febris tempora quatuor	ibidem
Febris ſemitertiana, & cur ſic di- cta	f.12.1
Febres nocturnæ Hippocrati qui f.15	
Febris quotidiana & eius gener	ibidem
Febris epiala	f.20
Febris quartana & eius curatio	f.21
Febres quintanæ	f.2

INDEX.

febris ardens à bile flaua fit	f.30	Guaiaci vsus quibus periculosus	
febris putrida, & eius causæ	f.35	ibidem	
febres <i>ὁμότοναι, ἐπακμαστικαί, καὶ παρακμαστικαί</i>	f.38.39	H	
febres colliquantes	f.40	Hæmophobi syncope obnoxij	
febris affodes quid	f.42	134	
febris cardiaca	ibid.	Hæmorrhagia	87.89.c.114
febris lipyria	f.43	Hæmorrhagiæ modi quatuor	49
febris hæctica	f.44	Hæmorrhagiæ causæ	90
fermenti facultas	c.8	Hæmorrhoides morales	248
fernelij opinio de arthritide cō-		Hæmorrhoidas vt excitēs	p.61
futata	277	Hæctica febris signa propria	f.44
latus inopia caloris generatur		Hemicrania quid	6
p.13		Hepate laborante quandoque	
luxiones alui	191	pleuritis representatur	105
luxus pestilentialis	211	Hepatici vnde dicti	155
luxuum causæ vt dignoscantur		Hepatis debilitatis causæ	157
245		Hepatis debilis curatio	158.160
ætus in vterò triplici vita frui-		Hepatis intemperies duplex	159
tur	266	Hepatica simplicia	160
æmineus sexus cur tribuatur		Hepatici fluxus curatio	209
257		Hepatici Galeno qui sint.	p.53
G		Hermodactylus naturâ stoma-	
alenus inconstantia notatus		chum lædit	273.278
148		Hernia quid, & quomodo fiat	
alenus cicatricem interdixit a-		267	
qua	c.62	Herniæ species	ibid.
<i>ἡλιαγκὼν</i>	c.100	Herniaria, seu herba Hollerij	
anglia quid	c.101	268	
argareon instammatus	p.41	Hieroglyphica Ægyptiorū	c.94
laucoma	85	Hordei exoleti vsus periculosus	
lycyrrhiza humectat	170	f.71	
ordonius secreti ad hydropem		Hydrargyrum & eius differentia	
non reuelandi autor	170	c.113	
ræcorum vera de repellentibus		Hydragoga medicamenta	177
sententia	c.3	Hydropistria genera	168
ranatorum genera tria	p.40	Hydropis curatio	169
uaiacū frangendo calculo ido-		Hydropotæ acutius vident	81
neum remedium	219	Hypochoymatis, eiusque curatio	
uaiacum	c.108	86	
		Hyposphagmata	p.31

I	
Icterus unde dictus	161
IctERICI qui flatuosi	163
Icteri variæ causæ	161
Ictericorum variæ historia	164
Icteri curatio	161
Icterus lienis & iecinoris	163
Icteri curationes variæ	165
Iecoris inflammatio vt dignoscenda	153
Iecore inflammato quam venam secat Galenus	157
Iecoris intemperies cum imbecillitate vix curabilis	160
Ignis in toto capite periculosus	286
Ignis halitus inspiratus antidotum contra pestem	f.73
Ileum vel cæcum intestinum in hernia procidit	269
Imperfectæ formæ perfectioribus continentur	266
Incubus quid	48.51
De Incubis & succubis quid senserint veteres Theologi	50
Incubus quibus familiaris	51
Incubi curatio	161
In ardore parcendum oleis	109
In fronte & rugosis partibus vt facienda vulnera	c.33
In vsu ferri & ignis quæ animaduertenda	c.29
Ionthi	p.34
Ioannes Blanché hydrope vt curatus	174
Ischuria, eiúsque causæ	212.215
Isis medicamentum	c.94
L	
Lac asininum omni lacte humidius	f.47

INDEX.

Ladanum mollit ac repellit	c.18
Lapis vesicæ	225
Lapidis vesicæ causæ & signa	226
Lapidis curatio	227
Leges in vsu malagmarum obseruandæ	c.16
λειποθυμία & λεπτοψυχία differunt	132
Leienteriæ causæ & curatio	192
λεῖων quid significet	194
Lenientia laxant	c.104
Lepra	281
Lethargi signa	30
Lethargi curandi modus ibidem & 33	
Lethargi & cari differentia	31
Lethargicis pusilla vitæ spes à liquidiore aluo	32
Lien κατάρροπος cur sit	181
Lieni & hepati eadem remedia ibidem	
Lienem per viinas expurgari	183
Litæ quæ sint medicamenta	c.44
Lithotomi	226
Lochia	256
λοιμώδης	f.70
λύγξ καὶ λυγμός	147
M	
Magdaleones, cylindri	c.14
Magnes attrahit ferrum	c.8
Malagma Scribonij	c.101
Malicorium	p.24
Mammarum duris inflammationibus obsessarum remedia	c.21
Mandragoræ succus fluxionibus reprimendis accommodatus	23
Manna quomodo vtendum in compositione	13
Mariscæ	243
Masticatoriis vtendi modus &	

INDEX

tempus	14	Menstruæ purgationes quando fluere incipiant	ibidem
Materia vitii ossium utilis	55	Menstruorum retentorum cau- sæ	261
Matricis exitus	251	Menstruæ purgationes iuueni- bus albæ Aristoteli, rubræ Hip- pocrati fiunt	258
Medicus nō semper naturæ imi- tator	258	Menstruæ purgationis quanti- tas	257.259
Medicamenta ad nudos nervos c.90		Mensium suppressionis tres cau- sæ	260
Medicamentorum arteriacorum tria genera	p.44	Mentagra Romanorum	282
Medicamenta porotica	c.72	Mictionis vitiate tria genera	212
Memendi difficultas	212	Millepedarum vires	104
Mel Anacardiniū quomodo pa- retur	31	Miua Rhazæ	141
Melancholiæ varia genera	60	Mola quid sit	265
Melancholicis alimenta conue- nientia, itēque remedia	61	Mola vix curatur	ibidem
Melancholiæ a phrenitide diffe- rentia	63	Molavtroque ex semine forma- tur	266
Melancholia omnis non febris expers	ibidem	Molæ conceptæ certissima signa	ibidem
Melancholiam generantis humo- ris generatio	16	Morbus regius	f.62.p.56
Melancholiæ signa	ibidem	Morbilli	f.64
Melancholia hypochondriaca	64	Morbus pedicularis	p.6
Melanchol. purgatio	65	Morborum duo genera	p.40
Melancholici serio purgandi	272	Mulieri sanæ qualis sanguis ex- cat	257
Melancholici per inferna pur- gandi	f.28	Mulierēs sine mēstrua purgatio- ne concipere ex Aristotele	257
Melicratum vinosum	147	Μυωπία vel Μυωπίασις	79
Mendicus lue venerea laborans vt curatus	c.8	N	
Mēsis naturalis est purgatio	253	Nares ad sanguinem profunden- dum vt prouocentur	7
Menses sola peccant quantitate	257	Narcoticis recens paratis nun- quam vtendum	119
Menstrua virulenta non sunt	ibidem	Narcotica dolore vt sedēt	c.104
Menstruorum prouocatio	254	Nephritici	p.62
Menstruorum retentio vel ex- cretio qualia inducūt sympto- mata	257.260	Nervorum vitia	c.87
		Nervis frigidum inimicum	c.88
		Νερόμενα	c.124

INDEX

Nomæ vlcera c.37
Nullum vulnus contemnendum
c.64

O

Obferuanda in dolore ex Gale-
no 285
Oculorum anodyna duorū sunt
generum p.25
Oculorum ardor vehemens pin-
guia cur refpuat p.25
Oculorum œdemata p.32
Oculorum remedia vt inſpiren-
tur 287
Oculi punctio remedium à capra
inuentum 85
Oleum annum ſuperans exole-
tum c.5
Oleum vim materiæ, cui inco-
quitur, combibit c.5
Olei vſus in ardore periculofus
ibidem
Olea profluuium capillorum ſi-
ſtentia p.4
Oleorum variæ compoſitiones
ad dolorem capitis 5
Oleum papauer. & mandrag. 23
Oleum pro paralyticis 37
Oleum philoſophorum quid 45
O'vũ 85
Ophthalmia 71
Ophthalmiæ ſigna 74
Ophthalmiæ bilioſæ & pituitof.
ſigna 75
Ophthalmiæ cauſæ & curatio 86
Opij vſus quibus conueniat 23
Opij probatio & vſus c.110
Oπιδιπονος quid 45
Opopanax c.18
Oppilatio hepatis vnde fiat 166
167

Oppilationis curatio ibidem
Ordo curationis ī fracturis c.84
Oris affectus p.39
Orthopnæa, eiufque cauſæ tre-
p.46
Oſſibus quàm multa auxilia in-
uenta c.72
Oſtrea viua, peſtiferos bubone
ad ſe trahunt c.84
Oxycroceum c.84
Oxydorcica p.30
Οὐρητικοὶ qui dicantur 230
Ozæna vlcus malignum p.22
P
Παλμὸς quid 126.130
Palpitationis curatio 127
Palpitationis cauſæ permultæ
129.130
Palpitationis hiftoriæ ibidem
Panalithes c.84
Papauer cornutum vlcera mali-
gna iuuat c.4
Papulat f.64
Paralyſis quid 3
Paralyticis vinū fugiendum 38
Paralyſis quā fiat vitio neruorum
ibidem
Paralyſis qua ex materia fiat 79
Paralyſeos cauſa antecedens
ibidem
ad Paralyſim Hollerij. experimen-
ta 40
Paralyſis duplex ibidem
Paracentheſis quomodo fiat 7
172.174.
Paraſtatæ glandulæ 230
Partus monſtruofus 260
Parotides quid p.2
Peſtis quid f.70.7

INDEX

- Pestis præseruatio f.73
 Peste correptorum curatio f.86
 Phagedæna famis genus 150
 φθίσις φρικώδης f.14
 Phthiriasis p.6
 Phlebotomia in febre à cruditate an imperanda f.45
 Phthisis vlcus pulmonis 121
 Phthiseos signa ibidem
 Phthisis pro tabe 124
 Phthiseos species quatuor ibid.
 Phthiseos symptomata perpetua 125
 Phthiseos letifera tria signa certissima ibidem
 Phthiseos primaria causa ibid.
 Hrenitidis curatio 20.24
 Hrenitide laborantibus quid vitandum ibidem
 Hrenitidis causa duplex, eiusdemque signa 23
 Iccatum ceratum c.26
 Ilulæ quomodo parentur ad capitis dolorem 4
 Ilulæ quando ante cœnam, & quando post exhibendæ 8
 Ilulæ in affectibus siccis quales ibidem
 Ilus vt allefcatur p.5
 Iuita puri similis c.29
 Ithyriasis p.6
 Ix Brutia c.18
 Ieuritis dolor lateris qualis 105
 Ieuritidis pulsus durus & serratus ibidem
 Ieuritis noctu fere exacerbatur ibidem
 Ieuritid. variæ causæ ibidem
 Ieuritid. curatio 106
 Ieuriticis vino interdicens ibidem.
 Pleuritis nõ semper indiget phlebotomia 107
 Pleuritici quibus potissimum in locis phlebotomia iuuentur 108
 Pleuriticis sanguinem spucentibus sanguis non detrahendus ibidem
 Pleuritidi biliosæ venæ sectio nõ conuenit ibidem
 Pleuritis notha III.112
 Pleuritis à melancholia rarissime fit 112
 Pleuritis ad quor morborum genera reduci potest 114
 Podagra Bacchi & Veneris filia 275
 Podagræ sunt salaces ibidem
 Podagra p.66
 Polydæ pastilli c.97
 Polypus tumor p.22
 Porosis & porotica c.81
 Præfocatio ab vtero quid 263
 Præfocatio vteri ieiunio curatur 264
 Priapismus p.61
 Primarij Præsidis Rothomagensis palpitacione correpti historia
 Profluuium capillorum p.4
 Προβολα χερσῶν c.1
 Propolis scribonio quid sit c.7
 Propoleos vsu nerui pucturam curauit Galenus. ibidem
 Propoli pro galbano veteres vrebantur c.18
 Psudracia c.8
 Pueri quartanæ obnoxij f.22
 Puella assidue singultiens 149
 Puluis citrinus 73

INDEX

Purgationes valentiores in ob-
structis periculosa

P. 57

Pyrotica

c. 121

Pyrotica vt temperes

c. 132

Q

Quartana salubris est, & nemine
ingulat

f. 23

Quartana in annum duodeci-
mum produci potest

ibidem

Quartana leuiora tantum admit-
tit medicamenta

f. 24

Quid in fracturis capitis cotuso
pericranio agendum sit

c. 23

R

Raucedini purgatio an adhiben-
da

P. 45

Regius morbus cur sic dictus

161

Rhabarbarum an hepatis vira

168

Rhagades fissurae

264: p. 73.

Rhagades vnde nascantur

265

Renum exulceratio

p. 65

Renum inflammationis causa
& curatio

232

Rhemenis negotiatori vomitu
citato desit conuulsio

137

Repellentia vt conuenienter ap-
plicentur, multa considerata

c. 3

Repellentium materia aquea

c. 4

Repellentium genera duo

p. 27

Ricotia

c. 41

Purissima medicamenta

c. 37.

Rosaceum lenit

c. 103

S

Sanguis an bilis refrigerium

f. 6

Sanguinis e naribus irritandi ra-
tio

7

Sanguis expuitur a thoracis ve-
nis cum dolore

115

Sanguis expuitur a pulmonibus

245

sine dolore

ibidem

Sanguinis mictus

233

Sanguinis mictu quid significa-
tur

234

Sarcocele insignis non curatur

271

Sarcoticorum natura qualis

c. 47

Sarcotica, quibus acria admixta

sunt, solis vltcribus contuma-

cibus adhibenda

ibidem

Sardonius risus

45

Satyriasis

P. 61

Saturni & Martis coniunctio pe-

stem infert

f. 71

Scabiosa trita contra carbonem

pestiferum efficacissima

f. 82

Scirrhus desperatus quis

c. 16

Scirrhus hepatis leuiter mollien-

tia desiderat

c. 17

Scorpio in cerebro genitus

p. 9

Sedis vitia

p. 62

Sinapismus, & eo quo modo v-

tendum

125, 322

Singultus quid

145, 147

Singultus causa

148

Singultus ab inanitione despe-

ratus

ibidem

Singultus ab inanitione, vel re-

pletione

P. 82

Singultus in febre periculosus

149

Singultus tria remedia

ibidem

Spasmus siue nervorum contra-

ctio in paralyfi quid

44

Sparadrapum

c. 85

Σπερμαλίδιον excrementa

209

Σπυλινός

181

Spiritus gignituius sui domicilij

artifex

265

Σφιγξ vnde dicatur

245

Splenica

INDEX.

plenica venæ secionē ridet Ga-
lenus f. 26
plenici p. 58
plenitorum symptomata, & eo-
rum curatio 178
πορᾶδμοι morbi vnde f. 70
puti sanguinis è pulmonibus cu-
ratio 116
πυλᾶματα c. 18
tranguria. 212
tranguriæ curatio 213
omachici qui vulgò dicantur 143
omachici p. 47
omachica remedia quibus par-
tibus adhibenda p. 48
iccinum illicit festucas c. 8
Idor Anglicus quid f. 60
ffusio per consensum qui-
fiat 8
ffusio primaria à secundaria
suis signis distincta ibidem
Suffusiorē aqua singularis 86
ffusio 16
ffocationis vteri cōmune sym-
ptomata respirationis defectus 263
ffocatio vteri simul cum men-
ibus 45. vel 50. anno cessat, aut
ingrauescens interficit ibidem
ppurationē non apertam noxe
consequentes c. 28
ncope quid, & eius curatio 131
ncopes quadam specie semper
oritur homo 133
ncopes duo propria sympto-
mata ibid.
yncope vinum commendat
al. 134
ncope à plenitudine phlebo-

tomia non iuuatur ibid.
Symptomata febrium f. 50
T
Tenesmus quid 206
Tenesmi curatio ibidem
Tenesmus principium dysente-
riæ 208
Tenesmus grauidis abortum mi-
natur ibidem
Tepida imbecillo ventriculo non
admouenda 49
Tertiana notha f. 8
Theamenes lapis ferrum expel-
lit c. 8
Thessali vitiosa curadi ratio c. 88
Thymiana 245
Tinctura capillorum p. 5
Tinea remediis luis venereæ cu-
rata p. 8
Torpedo piscis vāpūn c. 111
Trochisci Rhazæ ad cholera 136
Tussis & eius causa 96
Tussi quomodo medendū 96. 97
Tussiculosi senes 97
Tussis vt exciteretur 98
Tussis causa multiplex 98
Tussis curatio 99
Typhodes Ætio quid f. 2
V
Variæ febrium diuisiones 170
Variolæ f. 64
Variolæ & morbili à suppressis
mensibus 65
Varix quid f. 69
Vena non secanda in præfocatio-
ne vteri à semine retento 262
Vena iecoraria in pleuriticis an
secanda 112
Vena in apoplexia an secanda sit 28

I N D E X.

Vertiginis primariæ causæ 19
 Vertiginis per protopatheiam ce-
 rebri factæ signa ibidem
 Ver & Autumnus tabidis infestif
 simi 125
 Ventriculi affectus ferè infiniti
 143
 Ventriculi imbecillitas à calida
 vel frigida causa 145
 Ventriculi imbecillitatis curatio
 ibidem
 Ventriculi calidæ intemperiei re-
 medium p. 48
 Vermium genera tria 293. 241
 Vermis latus naribus eiectus 241
 Vermis latus Aëtio quid sit ibid.
 Vermes à putredine cur generan-
 tur 265
 Vermis in cerebro procreatus
 p. 2
 Vermes aurium p. 19
 Vigiliarium causæ tres f. 50
 Vinum aqua frigida dilutum ex-
 tremum ad choleram remediū
 136
 Vires corporis in quibus consti-
 tutæ sint 132
 Visus debilitas & eius causa
 76. 77
 Visum restituens aqua 78
 Visorio spiritui ad oculos dedu-
 cendo quæ necessaria instru-
 menta 79
 Visorij spiritus propriæ differen-

tia 80
 Visio absoluta quæ fiat 16
 Vis remedij vitio conferenda c. 3
 Vitiliginis tres species 281
 Ulceris ventriculi causa duplex
 143
 Ulcus ventriculi p. 52
 Ulceris abluendi ratio c. 37
 Unguentum gloriæ c. 73
 Βούλιμος p. 53
 Vocis vitia p. 43
 Vomica quo tempore aperienda
 c. 34
 Vomitus à cibo tertianam quan-
 doque soluit f. 10
 Urinæ cum capillitio emictæ 239
 Urinæ carnosæ ramentis permi-
 stæ à renibus ibid.
 Urina potui correspondere debet
 237
 Utricæ semen c. 34
 Uteri præfocatio 261. p. 63
 Uteri affecti varia symptomata
 ob variam, quam cum reliquis
 habet partibus, sympatheiam
 263

Uterus Platoni animal 252
 Vulneris figura qualis esse debeat
 c. 33
 Y
 Υ^ο π^ο φ^α λ^ι α 85
 Υ^ο π^ο λ^ι κ^α c. 104
 Υ^ο π^ο π^ο ν 85. p. 35
 Υ^ο σ^ε ρ^ι κ^η π^ο ν^ι ξ quid 262

F I N I S.

IACOBI

HOLLERII

STEMPANI, MEDICI

PARISIENSIS CELE-

BERRIMI, DE MORB.

internis Liber I.

Antonij Valetij opera iam nunc multò quàm
antehac auctior & emaculatio factus,
necnon luculentis exercitationi-
bus illustratus.

De dolore capitis CAP. I.

DOLET CAPUT, 1. intempe-
rie, aut solutione continui. Intemperies
simplex, composita: sine materia, cum
materia: illaque vel in toto cerebro,
vel in venis, arteriis, membranis,
uosisque corporibus. 2. Solutio continui fit acri-
more erodente, putri, bilioso, salso, vulnere, casu
percussione, punctura, maligna qualitate, vt in lue
nerea, carie, distentione. Distentio ferè a copia
morum, vel flatuum: humorum, quidem, vel om-
m, vel aliquorum, vel alicuius. Fit quoque ob-

1. Quae est iẽ-
peramẽti ni-
miestas, aut
paucitas.

2. Haec est al-
tera doloris
causa, cum in
parte simila-
ri, tum in or-
ganica. Sol-

uunt solu-
tionẽ cõ: inui-
tatis simila-
rium, quae ro-
dunt, incidunt,
distendunt, re-
hemeter cal-
faciunt, aut
refrigerant.

3. Hi vel aliis
de affluunt
vel in capite
nascuntur.

A

DE MORB. INTERNIS

structione, quā videlicet angustias meatuum capitis intercipit humor crassus & viscidus, aut spiritus vehementer vaporosus, in futuris, ossibus palati colatoriiis, & quæ ad nares, aures, oculos & spinā pertinent.

Dignoscitur ex varietate causarum efficientium, ex partium laborantium natura, ex loco, ex qualitate propria. Causæ efficientes, externæ, internæ. Externæ, æstus, perfrictio, ebrietas (à vini enim potu multo caput quasi spiritu distēditur) casus, ictus, victus, vapor aliquis, ut fumus, grauis odor, aut naturæ ægri repugnās. Quinetiam adstrictis arctiore veste & iugularibus, & inferioribus venis, sursum sanguis regurgitat, venas capitis distendens. Internæ, intemperies naturalis, aut contracta morbo, quantitas, qualitas materiæ humorum, vel vaporum, mala conformatio, obstructio. A partium natura, nervosorum corporum, magis punctorius: arteriarum, pulsatorius: stupidior in venis, & cerebri substantia. In perioestio superficialis: altus in meningibus. Intra caluariam ad radices oculorum extensus. In plenitudine, grauis: in acri humore & vapore, rodens: sed vapor distendit magis, humor magis mordicat. Vbi distentio citrà rofionem, spiritus flatuosi vel humoris non rodentis copiam indicat. Distentio cum pulsu, membranarū inflammationem sequitur: cum grauitate, copiam membranarum conceptam & inhærentem: sine grauitate & pulsatione, copiam crudi flatus. A sanguine ferè in frontem: à pituita in occiput: à bile, in dextrum latus: à melancholia, in sinistrum decumbit. Sunt quibus arteriarum intēperies sanguinem spirituosum multum colligit, vnde dolor pulsatorius & vehemens

excitatur. Quibusdā vermes generantur in cerebro.

Ad rarum esse scripsit Auicennas, quod tamen me-

moriam nostra visum est. Et cuidā Italo ex frequenti

odoratu basilicæ herbæ natus scorpio in cerebro,

vehementes dolores & lōgos, mortem denique at-

tulit. Humor autem & vapor vel in cerebro gigni-

tur, vel aliundē ascendit, ab extremo police, & plā-

a pedis à venenato vulnere clauso, vtero, hepate,

liene, ventriculo, pulmone & aliis. Cæterum de

causis dolorum capitis mulierum ab vtero abundē

Galenus differit cōmentario in illā sententiam lib.

. Epidem. Quibuscūque ex fœtu abortiuo, atque

teritumoribus, ad capitis grauitatē cōuersio fit &c.

Ad iis adiunges pericranij & capillorum sordes, ca-

pititis vincula, & similia à recentioribus obseruata.

Curatio in his est: in phlebōtomia, arteriotomia

linguisugis, cucurbitulis, purgatione, potionibus &

medicamentis materiam præparantibus, topicis re-

pellentibus, concoquentibus, mitigantibus, alteran-

tibus, digerentibus, roborantibus, phœnigmis, sina-

psimis, cauteriis, paracentesi. Hæc omnia remedia

ad dolorem capitis.

Phlebōtomia 4 imperatur, si plenitudo & san-

guinis copia, si vehemens 6 obstructio est, si vul-

nus, casus, concussio, febris, inflāmatio atque adeo,

si intolerabilis 7 dolor est.

Si à reliquo 8 corpore vitium est, 9 primum axilla-

m, deinde 10 cephalicā, aut semel mediā, diuidito.

Si à suppressis mēsis, aut hæmorrhoidibus, ve-

Ad auersionem materiæ propinquæ, & amotionem causæ con-

stante.

4 Ad reuul-
sionē materia
antecedentis.

5 Vniuersalis
et singularis.

6 Contumax
illa obstru-
ctio grauita-
te doloris per-
cipitur.

7 Cuius leniē
di causa ad
lipothymiam
mittitur san-
guis.

8 Vt à ple-
thorā vniuer-
sali, aut trā-
slatione sym-
ptomatica.

9 Axillaris
seu interna
vena, basili-
ca vulgō di-
cta, primum
pertunditur,
si doloris cau-

sa & fons
perennis sit in
hepate, liene,
& toto gene-
re venoso: id-
que sit ad de-
clinationem
causæ antece-
dentis, & ad
generationem

DE MORB. INTERNIS

- 11 *Ab obstructione contumaci, causæ coniuncta magnitudine.* nas malleoli incidito: 11 perseverante malo, 12 venam frontis, temporum, quæque post aures sita est, aperito. Eam tamen eligito, in cuius regione dolor incumbit magis.
- 12 *In dolore enim fixo par- tis propin- quioris vena secanda, per apho. 68. li. 5.* Arteriotomia probatur in iis, qui ob intemperiem arteriarum capite dolent, ac vertigine: atque ubi sanguis calidus & vaporosus dolorem facit. Eligenda in fronte, temporibus, aut post aures, quæ micat, magis calet & rubet, & ubi dolor acerbior est. Ex libr. 6. de sanitat. tuend. lib. 13. Metho. libro de sang. missione.
- 13 *Diffuso humore inter pericranium, & os.* Vacuato iam corpore & contumaci 13 malo, 14 sanguisugæ extremo naso affiguntur, post aures, & venis, quæ in caluaria eminent. Aliquando iis, qui ita 15 assueti sunt, & multi sunt sanguinis, post maiora remedia sanguinem è naribus 16 irritamus.
- 14 *Præparabuntur hyr- dines ex præ- scripto Gale- ni lib. de cucurbitulis, hirud. scarif.* Cucurbitulæ primùm leues occipitio, vel ceruicis initio, deinde cum scarificatione affiguntur.
- 15 *Quib⁹ humores sunt ἐν ἀποπόσι.* Post phlebotomiam & ante phlebotomiam imperatur 17 purgatio, aliquando etiam sine phlebotomia purgamus.
- 16 *Vi nulle folio naribus impositio.* Ante phlebotomiam leui pharmaco, cuius vis hepar non superet, sed tantum venter, mesenterium, sima hepatis, & intestina repurgetur: quale hoc erit. ℞. cassiæ, aut cathol. ℥. i. aut cassiæ ℥. β. quadrante 18 horæ ante pastum.
- 17 *Quæ leui pharmaco perficietur, ad primæ regionis cruditatē excludendam ne in venas cū sanguine rapiatur.* Purgationis vices clyster persæpè supplet: qui in doloribus capitis tati est momenti, ut deorsum materiam reuellendo plerunque repetitiones ipsas fieri prohibeat. Vnde periodicis in doloribus, instante etiam accessione, commodè iniicitur, totaque
- 18 *Ne incibum & ali-* mentum natura vertatur.

morbi historia repetitur. Clysteris communis hæc
rit formula.

℥. decoct. comm. clysteris ℥. i. dissolue cassiæ &
cathol. ana ℥. β. mell. ros. sacch. rub. ana ℥. i. vel ℥. x.
lei violacei quart. i. f. clyster.

Dein post phlebotomiam, si quis humor vitio-
sus relictus est, & si quidem recens dolor est, ma-
teria sequax, & subtilis, & tenuis, nulla quoque
obstructio est, leui pharmaco vteris, vt Cassia, ^{19 Manna}
habarb. ^{psicrocholu nō}
bus: electario de succo rosarum, diapruno, hieræ ^{exhibeatur,}
aluere, Catholico in aliis. Quales sunt hæ for- ^{vt nec clea-}
ulæ. ^{ra, quorum}
^{est facilis in-}
^{bilem commu-}

℥. decoct. prunorum, tamarindorum, passula-
m, trium florum, cardiacorum, quantum sufficit
dissolutionem ℥. i. mannæ. ^{tatio.}

℥. Cassiæ fistulæ ℥. β. mannæ ℥. i. dissolue in
præ dicta decoctione, vel sero lactis, vel aqua hor-
ti, ptisana.

Pauperibus, loco mannæ, penidia imperabis, vel
cathol. drach. 6. cassiæ fistulæ vnc. β. aut cathol.
℥. cassiæ drach. 6. diapruni ℥. 2. Ex his omnibus
cum saccharo fiat bolus: aut, vt suprâ dictum est,
soluantur. Rhabarbarum aliquando per se, ali-
quando cum cassia imperabitur. Pueris ℥. 2. rhab.
funduntur in aqua endiuia, cum modico cinamo-
m: mulieribus, à ℥. i. ad ℥. i. & semissem: viris, ad
drach. 3. Mollioribus, & quibus aluus facile com-
puetur, ℥. 3. cassiæ, & ℥. 2. rhab. satis esse possunt. ^{20 Simpliciu}
his fit bolus cum saccharo. Aliis cassiæ fistulæ ^{Galenī, sine}
addimus ℥. 4. aut circiter rhab. Puluere hieræ ^{agarico &}
ræ sic vtendum erit. ^{croco.}

DE MORB. INTERNIS

℞. pul. hieræ 20 picræ recentis drach. 2. exci-
pantur modica conferua violarum, *ad tollendum*
amarorem. Aut hæ pilulæ fortiores erunt.

℞. pul. aloës 3. i. mastic. cinamo. ana ꝰ. β. dacridij
gr. 4. (*ad eradicationem*) cum succo citri fiant pilu-
læ. In crassis & viscidis humoribus, magnis quo-
que obstructionibus, grauior ferè atque contuma-

21 Doloris
enim pertina-
cia phleboto-
me indiget.

22 Quia ut
sunt varij co-
ctiōis gra-
dus, ita &
purgationis,
ac exclusionis

23 Ad crassæ
materiæ eua-
cuationem.

24 Nisi vlla
leienteria, hi-
sterica affe-
ctiōis, aut
melancholia
hypochondria
ca adferri pos-
sit excusatio.

cior morbus est. In quibus & 21 phlebotomia, si
cætera consentiunt, necessaria est, & potiones, quæ
materiam incidant & attenuent, à quibus purga-
tiones per 22 interualla, validique clysteres. Topi-
ca ex iis, quæ incidunt & attenuant. Errhina, Apo-
phlegmatismi, Suffumigia, Gargarismata, Frictio-
nes, Vincula, Cucurbitulæ, Sinapismi, Setones,
Ferrum, Ignis.

Phlebotomia, ut prius, instituenda satis 23 am-
plo vulnere. 24 oxymelite, aut aliis descriptis, ma-
teria præparabitur, aut hac portione.

℞. stœchad. citrin. vnc. 2 fiat decoctio in aqua
purissima ad quart. 3. In expressione colata dissol-
ue mellis communis, aut mellis albi, vel sacchari
albissima lb. β. plus minusve. Fiat syrupus, vtatur
ieiunus, duabus horis ante cœnam, dosi trium vn-
ciarum. Hæc potio putredinem arcet, extenuat,
deterget, roborat non solum cerebrum, sed viscera
omnia, & corpus, laudata Græcis & Arabibus. A
qua, vsus esse potest syrupi de stœchade incomple-
ti, id est, sine aromatibus, *detracto croco.* Atque hinc
syrupi completi, id est, cum speciebus. Eodem mo-
do ex acoro, (*omnibus morbis à defluxione confert,*
quia adstringit) & fœniculi radice, oxymel parari
potest, atque hinc hydromel.

Calidiores syrapi suspecti sunt, vbi plethora, febris, cruditas in primis venis. Hinc enim augentur febres, liquefacta cruditas trahitur in corpus, fusa enitudo apoplexias, febres, tabes, & alia mala iniecit. *Hic quoque considerandum anni tempus, regio, agri temperatura & ætas.* Purgationes 25 fiunt ex hiera

26 pul. hieræ diacolo. 3. β. agarici tro. 3. 2. mach. bdellij ana 3. β. nucis moschatæ Gr. viij. cum 7 succo absynthij formentur pilulæ. Delicatio-
us naturis poterunt excipi pulueres in modico cō-
ruæ anthos. Solent autem parare syrupos, quibus
teruallis vtendum sit, quos ita conficies, vt in de-
cripto describantur quæ attenuent, concoquant, a-
criant, roborent, 28 & conuenienter purgent, qua-
hic est.

29 rad. 29 graminis, petroselini, asparagi, ana 3. β.
30 anisi, & fœniculi ana 3. i. 31 betonica, stœcha-
os an. P. 2. florum 32 cardiacorum ana P. i. passul.
undatarum (earum caro relaxat) 3. β. liquiritiæ 3. 2.
polypodij querni 3. β. aga. trochisc. 3. i. β. foliorum
onæ (orientalis nostra nullius fere est momenti.) munda-
rum, & in fine decoctionis positorum 3. 2. fiat de-
coctio in aqua purissima ad lb. i. In col. dissol. sacch.
bissimi q. s. Fiat syrupus mediocriter coctus, vta-
r singulis hebdomadibus 3. i. β. cum 3. 2. hydro-
elitis, aut ptisanæ. Erit autem calidior cum hydro-
elite, frigidior verò cum ptisana. Fortior.
2. polypodij querni, rad. acori, ireos, sem. cartha-
i ana 3. i. β. sem. anisi, fœniculi, cuscutæ ana drach.
sebesten N. 12. Cetherac, scolopendrij, betonica,
mmitatum lupuli, agrimonix ana P. i. stœchad.

25 Quæ hu-
mores ex toto
corpore du-
cunt.

26 Dantur
hæ pilulæ ho-
ru 6. ante ci-
bum: aut hor.
totidem post
cibum.

Pilula.

27 Ne ven-
triculi vim
labefactent.

28 Ventricu-
lū & caput.

29 Ad libe-
randa obstru-
cta.

30 Ad discu-
tiēdos flatus.

31 Hæ her-
bæ sunt ce-
phalica, &
cerebro gra-
ta.

32 Violarū
borrag. &
bugloss.

DE MORB. INTERNIS

33 *Addes stœ-* arabic. & citrin. ana P.ß. foliorum sennæ mundato-
cad adyāth. rum, & in fine decoctionis positorum ℥. 4. agar. ro-
an. ℥. 2. gly- center troc. ℥. 1.ß. tupethi gummosi ℥. 1. 33 fiat deco-
cirrhizæ, 3. ctio ad lb. 1. In col. dissol. sacch. albiss. & mellis alb
2. ut atra- bene despumati ana lb.ß. Fiat syrupus coctus secun-
hatur humor dum artem. Accipiat ℥. 1. cum hydromelit. 34 aut
viscidus & ptisanæ ℥. 2. semel in 12. diebus.

34 *Adhibito*

Pilula.

delectu pecu- 35 ℥. agar. recens troc. 3. 2. turpeth. 3. 1.ß. salis gem-
liaris agri mæ, & zinziberis (*ad correctionem. Secus enim materiam*
natura, aut *subtilem vacuaret, relictâ crassâ*) ana ʒ. 1. Infunde omnia
temporis. in vino albo, fiat levis feruor super calidos cineres,
 35 *Hæ pilu-* deinde fortis expressio. Expressæ materiæ adde pul.
le sunt cepha- hieræ diacol. drach. 3. pul. hieræ picræ ʒ. 4. malaxen-
lice, quibus tur cum vino 36 expressionis, fiat massa, capiat dra-
preparata ch. 1. in singulas doseis.
materia ra-
dicatus extir-
panda.

36 *In quo*
prius infusa
sint suprâ di-
cta.

Post purgationes imperari solent, quæ confir-
 mant ventriculum & viscera, quale hoc est.

37 *Remedia*
partibus pro-
pria, quæ
sumuntur ex
indicatione
partiu.

℥. mythridatij veteris, conseruæ buglossi & a-
 cori ana drach. 1. Capiat manè diei sequentis.

38 *Topica nō*
semper adhi-
bentur præ-
missa totius
corporis va-
cuatione, ut
in abscessi-
buz criticis.

℥. specierum electarij diambra 3. 1. pleres ar-
 chonticæ, & aromatici rosati ana 3.ß. excipiantur in
 modico conseruæ anthos, vel cum syrupo de corti-
 cibus citri, aut de stœchade, fiat trochiscus.

37 *Topica.*

Repellentibus 38 statim initio vtendum est. Sed
 in dolore calido, magis refrigerantibus, vt & in cor-
 poribus durioribus, æstare, regione calidiore, iuuen-
 tute. Contrâ verò temperanda res est in contraria
 conditione, quale hoc est, quod vehementer repel-
 lit & refrigerat.

℥. 39 olei rosati recentis ℥. 2. aceti albi ℥. 3. aquæ 39 *Loti sapa-*
rosarū (in potu nocet ob odorē, nisi sumatur aqua peculi ros.) *in aqua ro-*
rach. 2. agitantur diu, & refrigerentur in aqua fri- *sarum.*
diffima putei, aut niue, pro frontali. Aliud.

℥. olei viol. & ros. ana ℥. 1. aceti albi, succi agre-
æ ana drach. 2. Diuitibus adde caphurę gra. 4. Lin-
olum insuccatur postea frigidā, vel in succis sem-
ruiui, centinodiæ, plantag. polygon. granatorum
idiorum, vmbilici vener. portulacę, lactucę, psilij,
sarum, malorum granatorum, capreolorum vitis,
nphacis, mespili, cucurbitulæ, cucumeris. Ex his
mplicibus nonnulla interdum tandiu teruntur af-
sa rosacea, donec fiat crassitudo aliqua: & popu-
o, oleisq; & succis cōuenientibus additis, fronti
temporibus adhibentur. Flores ros. violar. nym-
eæ, papaueris, per se, vel cum aliis tutō quoq; ap-
cantur: conseruæ recentes rosarum & violarum;
dulus ē rosis aceto madefactus, & naribus indi-
instar caputpurgij. Si nimium dolor & vigiliæ
geant, lac muliebre cum tantillo caphuræ & opij
oderit. Fasciæ & anacollemata ē gossipio carpto
cumligantur capiti, à fronte ad occipitis verticem
ctis capitibus, & his imbuuntur medicamentis.
dendum ramen ne quid in os & oculos defluat.
rabilia remedia sunt: oportet autem hæc subinde
ouari, quia statim incalescunt.

Secundus ordo.

℥. Cerati 40 Gal. diu subacti cum succo portu- 40 *Quo vte-*
æ, aut simili ℥. 2. illinatur fronti, & superponan- *batur Gal.*
folia salicis. *ad fracturas.*
℥. mucag. sem. psilij, 41 mucag. sem. althææ, & 41 *Extracte*
oniorū ana drach. 6. agitētur cum modico aceti. *in aqua plā-*
taginis, aut
simili.

DE MORB. INTERNIS

℞. olei rosati & cham. ana ℥. i. aceti drach. 3. hyeme pueris, eunuchis, & mulieribus conuenit: in quibus nimia refrigeratio periculosa est. Iam progresso morbo, olei cham. anethini, liliacei aliquid adiciendum.

Ad frigidam cephalalgiam.

℞. dialthææ ℥. i. agitetur in mortario, primum quidem cum oleo rosaceo, deinde, ut procedit morbus cum ol. de mastiche, de cydoniis, de spica. Et 42 Nisi cerebro sint ingrata. diuitibus addi possunt 42 Gr. 2. moschi. Olea conueniunt cham. aneth. (*in declinatione, quia odoratum*) de

lilio, laurinum, mastichinum, de spica, de costo: in quibus serpillum, mentha, thymum, orig. rosmarinus, maiorana, calendula, pulegium, ben, nux moschata, caryophyllum, cinamomum coxerint.

℞. serpilli M. i. coquatur in qr. 3. olei cham. & ℔. β. vini rubri. Fiat decoctio ad consumptionem vini 43 Hoc oleo inungatur totum caput derafum, ad naturæ vim excitandam. in vase duplici: deinde fortis expressio: seruetur 43 oleum ad vsum.

℞. caryophyl. nucis moschatae ana ℥. β. fiat decoctio in qr. 3. olei cham. & vini rubri drach. 4. ad consumptionem vini in vase duplici, ut prius, lento igne, ac sine fumo.

℞. terebinth. ℔. i. mastich. cin. nucis moschatae ana ℥. i. caryophyl. galangæ, zedoariæ, ladani an. ℥. i. β. succi ebuli, succi cucumeris asinini ana ℥. i. Puluerisatis puluerisandis, in alembico distilletur oleum secundum artem.

Laudant & oleum sambucinum, iasminum. Nec 44 Paulus Ag. lib. 3. cap. 5. omittendum est remedium mulieris apud 44 Paulum, quo in hemicraticis vsa, mirandum in modum inclaruit.

Radices itaque cucumeris afinini concides in tabulas, & cum absynthij coma hydrelæo incoques. Quebis partem hydrelæo, materiam verò modo in plastro impones.

Adhæc rarò fit frigidæ materiæ ad caput raptus, & illuc paulatim colligi consuevit.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Medico ad ægrum accedenti primùm pars affecta inue-
ganda, deinde affectus: postremò ex utrisque ineunda cu-
rio. Partes affectæ in capitis doloribus ita distinguuntur.
digito pressa cute doloris sensus acerbior, pili erecti, & o-
rum radices, vel partes internæ molestiam non sentiunt, *Partium ca-
pitis affecta-
rum distin-
ctio.*
is, vel pericranium laborat: sed pericranium à frigore fre-
quentius ob similitudinem cutis, ab æstu, sordibus, multis ca-
s integumentis, ut in mulieribus & similibus: dolorque in
icranio ad oculi palpebras usque tantùm peruenit. Intra
nium dolor obtusus, arteriarum, venarum & substantiæ
ebri affectionem indicat, quòd sensu sint imbecilliore:
actorius meningum & nervorum. Sed in nervis commu-
atur parti, cui inseruntur: in arteriis pulsus percipitur con-
dens, & profundus in membranis ossium hæret. Sic de-
nensa parte affecta ad affectus distinctionem & curatio-
n primò videndum, an cum febre, an sine febre. Si cum fe-
inceperit & permaneat, internam partem affici significat,
uturum delirium portendit. In acutis post tertium aut
rtum diem superueniens, sanguinis fluxus indicium est,
lò cætera consentiant, atque hic nullo modo curandus, ne
s impediatur. In ea tamen, quæ per vomitum futura est,
oueri medicamenta possunt ad dolorem leniendū, nullo
ræ impedimēto. Quòd si sine febre sequiat, vel in parte est,
ra, sinistra, superiore, inferiore: vel in toto. Dolor sæpius
rens, statimque temporibus & alterutram partem occupans
tura usque, hemicrania est: in anteriore parte cephalalgia:
multū tempus, cephalæa. Siccitas vehementem dolorem

DE MORB. INTERNIS

*Gal. libr. 2.
de cōpos. me-
dicam. xglā
τόπος.*

*Capiti dolo-
res à calore
reher. èi. ssi-
mi: à frigore
diuturniores.
Doloris capi-
tis per cōsen-
sum signa vni-
uersa.
Doloris capi-
tis per con-
sensum modus
duplex.*

non infert, quia non fit confertim: nec proinde melancholia, nisi à bile flaua adusta, vel bile mixta, vel spiritu distendente. Neque humiditas, nisi ob copiam, vt pituitæ frigida, quæ noctu potissimum infestat, facileque propriis signis pituitam significantibus discernitur. Distentio cum grauitate & pulsu, sanguinis copiam: sine grauitate, bilem demonstrat, cæteris tamen perpenfis, vt victu præcedente, temperamento, regione, ætate, anni constitutione. A calore vehementissimi sunt dolores, sed breuiiores: à frigore minus subiti & diuturniores: ab ossis carie, vermibus, scorpione, subiecto pure, angusto loco comprehenduntur. Postrema consideratio, an per consensum fiat. Cuius hæc sunt signa vniuersa. Si nulla euidentis causa antegressa fuerit: si frequenter repetat: si cum alterius partis affectu inuale scat & eo sublato leuetur: denique si vel totius corporis plenitudo & caco chymia sit, vel partis alicuius vitium præcesserit. Modus autem huius communicationis, siue consensus duplex. Nam partes inferiores vel ad caput aliquid transmittunt, vt vaporem aut humorem: vel sola connexionione, & quasi contagione quadam cerebrum afficiunt. Ex ventriculi tunicis externis ac sinu, fumi efferuntur ad caput per neruorum rectitudinem, & per œsophagum. Huius signa sunt, cruditas antecedens, ebrietas, cibi corruptela, dolor, nausea, oris amaritudo. Ab vtero fit post mensium retentionem, aut seminis putrescentis, aut si qua sit illic humorum perturbatio. Tunc dolor in occipite percipitur, vel illic incipit, præsertim nulla materiæ translatione facta, propter consensum vteri cum cerebro per spinalem medullam, cui robustis vinculis connectitur. A iecore magis per venam cauam: à liene per arteriam magnam fit materiæ ad caput translatio. Sed an à bile in dextrum latus, à melancholia in sinistrum dolor decumbat, controuersum est: cum & vena caua & arteria magna à iugulo in vtrumque latus traducant ramos, vt nulla ratio adferri queat, præter rectitudinem, cur in hanc potius, quàm in alteram partem dolor inuadat, cum tamen rectitudo parum momenti habeat in iis, quæ per vias communes transferuntur. Sed dolor frequentius synciput apprehendit multis de causis. Nam illic panniculorum partes futuris interse-
runtur, & vasa, arteria præsertim, ac materia omnis seu vapor

peruenit, suturæ raræ, cranium tenuissimum, & fistulosum, uium vasorum copia. Vnde fit, vt semper ferè illic incipiat or. Atque hæc in vniuersum dicta sint de causis & signis oris capitis.

Intemperie.	salida frigida, sicca, humida, composita,	sine materia, intemperatus.	Curatur: contrariis alterantibus, digerentibus, roborantibus.
			repellentibus cum adstrictione, euacuantibus, deriuantibus, discutientibus, roborantibus, materie accommodatis.
Solutio continuæ.	distensione à flatu copia,	cum materia, in plethoricis & cacochynis.	digerentibus, extenuantibus, discutientibus, laxantibus, fomentis, cataplasmatibus, potionibus, clysteribus, cucurbitulis.
			cucurbitulis, attenuantibus, euacuantibus, leuiter primum, deinde magis digerentibus, fomentis, cataplasmatibus, potionibus, clysteribus.
	crassis Et viscidis hum. et flatu, & obstructione vasorum;	mixtis primum adstringentibus cum digerentibus, deinde solis digerentibus paulatim in dies auctis, sedato prius dolore per topica.	vacuatione, per vomitum, si in ventriculi ore fuerit: clystere, si deorsum tendat: incrassantibus, & acrimoniam retundentibus.
	contusione,		
	humorū acrimonia,		

DE MORB. INTERNIS

Vt bene procedat curatio, imprimis vitandus animi motus & corporis, à polychymis alimentis abstinendum, declinandus quoque mandibularum & capitis motus, necnon clamor strepitus, tum à se magis, tum ab aliis. Non dura mandenda.

In omnibus capitis doloribus commune est, vt in principio parti repellentia admoueantur: in decremento, digerentia: in fine declinationis, roborantia.

Vt intolerabilis dolor est] Cornelius Celsus tantum in dolore intolerabili venam aperit. Sed extra hunc, in propositis conditionibus etiam secanda est. A quacunque autem causa dolor excitetur, si vehementia vrgeat, duabus de causis ventunditur: vna, quòd vix dolor tantus esse queat sine materia calida: altera, quia metus est inflammationis & resolutionis spirituum. In dolore quoque à bile mittitur sanguis, non ad vacationem, sed ventilationem. In quo si phrenitidis metus sit, venæ sub lingua aperiantur: vel cucurbitulæ ad humeros aut collum applicentur cum scarificatione: vel fiant ligaturæ & frictiones in extremis partibus, potissimum carpo & pedibus. In vaporibus denique discutiendis ligatio colli, & ductio manus sursum, vt vis spiritus, caloris & sanguinis cogatur in caput, & ita vapor tenuetur, & discutiatur. Vbi cum febre dolor inuadit, liberior phlebotomia.

Ea tamen eligatio, &c.] In diuersione non est eligenda vena partis dolentis, sed vena frontis secanda, potissimum si posterior pars capitis doleat. Sin anterior, & exigua sit quantitas materiæ, secatur, quæ est inter spatulas.

Arteriotomia.] Arteriæ sectio remedium est singulare in omni dolore pulsatili, vt Rhazes docet: sed periculosum, qui Chirurgis minùs vsitatum. Debet autem arteria scindi è directo partis affectæ, & in principio ad maximam sanguinis copiam. In quo videndum, num per maiores & internas arterias vapor efferatur. Sic enim nihil conferet, vt ex capite libro 3. de locis affectis perspicuum est. Huius loco applicatur cauterium actuale in media parte capitis propè suturam.

Sanguinis è naribus irritamus. Si ignem refugiant, applicetur potentiale, Sinapismi Dropaces, Capitella ex aluta, inducta emplastris conuenientibus.

Sanguinem è naribus irritamus.] Hoc fit nares frequenter

alpendo, fetis quoque, & folio arundinis, aut festuca, aut
erbis quibusdam aculeatis, aut asperis, venas narium irritan-
do ad hæmorrhagiam, aut sanguiſugæ pinnis narium affigun-
tur. Sin neque his prodeat, cucurbitulæ cum ſcarificatione ad-
oucantur, vt præcepimus.

Cucurbitula.] Cauendum, ne æger facilè paralyſi capiatur
partibus, quæ neruos accipiunt à loco, vbi debent cucurbi-
læ applicari.

Ante Phlebotomiam leui phar.] Hoc fit, ne educatione ſan-
guinis excrementa ventriculi & inteſtinorum in venas rapiā-
tur. Sed horum loco, clyſteribus (& tutius, propter caſſiam que
rebrum fumis replet) ante ſanguinis miſſionem vt poſſu-
mus emollientibus & detergentibus, ſi ſine febre: inſrigidan-
tibus, ſi cum febre dolor ſit, præſertim cum reſiſtit aluus. Sæpè
im vaporibus ſuſſum latis ſuppreſſa aluo, dolor commoue-
re: clyſtere iniecto, ſedatur. Sin perſeueret, venam ſecato. Cæ-
cum, hæc minoratiua dantur per quadrantem horæ, aut e-
m per horam ante prandium: tum vt cibi grauitate mittan-
t deorſum: tum vt fumos arceant, qui è cibo feruntur ad ca-
te. Contra fit, quum caput purgandum nobis proponimus,
pilulis. Exhibentur enim quatuor horis poſt cœnam, vt

medicamentorum viſ ſimul cum alimenti vapore ducatur ad
ut. Ad diminutionem verò materiæ, pilulæ leues dantur
ous horis ante cœnam.

Rhabarbarum, Manna, &c.] Rhab. fumo ſum eſt admodū: ob
minuſ conuenit, niſi inſundatur in aqua endiuia, vel viola-
n. Ab hiera auferenda ſunt aromata, vt crocus, quia caput
tando, augent dolorem, vt Galen. docet de compoſitione
ræ agens. Idem fiat in ſyrupo de ſtœchade. Manna facilè
eſcit in valde bilioſis. Minuſ nocent odorata, cum valde
antibus miſcentur, quia non diu retinentur in corpore.
omata adduntur, quia roborant, & tenuitate partium iu-
it medicamentorum penetrationem.

Pilula.] In affectibus ſiccis melius purgabitur materia bo-
vel potiùs medicamentiſ humidis & liquidis, quia pilulæ
nes calidæ ſunt & ſiccæ, ſaltem ob aloëm, proindeque ma-
em inducunt alterationem.

Phlebotomia, vt priùs.] In craſſis & viſcidis humoribus ac
eria frigida, metuenda eſt venæ ſectio. Si tamen venæ tu-

*Cucurbitula
vt rectè appli-
centur, quid
vitandum.*

*Phlebotomia
cur leue phar-
macum præ-
ſumendum.*

*Caſſia fumis
opplet cere-
brum.*

*Pilula quan-
do ante cœ-
nam, quando
poſt exhiben-
da.*

*Rheü fumo-
ſum.*

*Aromata &
crocum caput
ferire ſcribit
Gal. libr. 2.
de cõp. medic.*

*καλὰ τὸ πικρὸν,
Pilula ſicca
affectibus mi-
nùs commo-
de.*

DE MORB. INTERNIS

ment, & sanguis abundat, cæteraque concurrunt, poterit fieri dato antè clystere ad diuersionem. Sin minus, à clystere incipiendum, qui materiam discutiat, incidat, alteret, & euacuet deinde leui medicamento vtendum, ne cruda materia agitur, vt pilulis leuioribus, de hiera simplici, agaric. troch. cum oxymelite simplici, paulatim progrediendo ad fortiora, nisi grauiora symptomata statim extremis remediis cogant vti.

℞. Stæchados] Flores anthos, stæchados, chamæmeli. in omnibus capitis doloribus valent, etiam in materia calida. Nam mirificè roborant cerebrum. In declinatione tamen ponuntur potius, & repressa fluxione.

(Calidiores syrupi.)] Leuioribus ergo antè est vtendum, vt mell. ros. syrup. capill. ven. de bizantiis, acetos. simplic. & composito. Deinde de hyssopo, de prassio, de acoro, de stæchade, &c.

℞. Graminis, petro.] In affectu melancholico parum conueniunt hæc diuretica, quòd humor melancholicus per vias vacuari nequeat, cum splen nullum habeat consensum cum renibus per viam communem, nisi addantur ad incisio- nem & attenuationem. Sed tunc sufficient semina, anisi fœniculi, apij ad 3. ss.

Corn. Celsus *In aqua frigidissima.*] Celsus scribit nihil æquè prodesse capi-
cap. 4. lib. 1. *de Medic.*] piti, atque aquam frigidam: adeò, vt eum, cui caput infirmum est, inbeat per æstatem id bene largo canali quotidie aliquan- diu subiicere. Obseruaui quoque quendam, cum 40. annos laborasset hæmicrania, frustra aliis auxiliis adhibitis, consilio Medici frigidâ sæpiùs lauisse frõtem, atque inde persanatum, nisi quòd materia deriuata in œsophagum, & illuc concre- cens, prohibebat deglutionem. Quia tamen cerebrum frigi- dum est, & membrum princeps, à frigidissimis metuendum, aut cum summo iudicio vtendum. Cæterum topica, quæ re- pellunt, tepida admoventur, vbi materia frigidior, & crudior frigida, vbi materia calida & biliosa.

ANTO. VALETII EXERCIT. I.

Gal. lib. 1. Et
12. Meth. **Q** Vanquam symptomata curationem non in- dicant, eam tamen nonnunquam suam ob-
vehemen

ehementiam ad sese trahunt, aut, quæ viribus pro-
piciat, mitigationem efflagitant. Sed morbos im-

*Gal. libell. de
optim. secta.*

rimis, quorum soboles existunt, atq; causas eorum
em præcognoscere oportet, à quibus curandi con-
lia (σχοπῆς ἐνδείκταις, hoc est, rectas collatio-
es nocentis morbi & iuuantis auxilij appellant)
eniunt petēda. Itaque cum de capitis dolore, quod
t symptoma in sensu, inquiramus, cuius causas sin-
ilas, in numerato habere sit necesse, ab omniū pri-

is, que Græcis *ἐξωτερικαὶ καὶ ἐνδοκρανικαὶ*, Latinis externæ & euidētes nominātur, *Procatarcti-*
itium ducemus, deinceps ad reliquas progressuri. *ca cephalal-*

Externæ capitis doloris causæ sunt, Solis ardor *giæ causæ*

ii calfaciendo, animale spiritum agitando, tur-

ndo & confundendo capiti negotium faceffit,

gus ambiens, condensante & adstringente vi fu-

inosa recrementa (præsertim si oppleta per Au-

*Hippocra.
aph. 5. lib. 3.*

inos imbres capita exceperit) arctissimè retinens,

non calorē naturalem intrò penitissimè cogēdo

factionem, incensionemque spirituum inducens,

rietas ex vino natura calido, vaporoso, mero, lar-

, vitiosus victus, ictus, casus, atque alia vnitatem

uere nata: de quibus fusiùs Hollerius ex Galeno

o. 9. lib. 3. de Loc. malè affect. & capitibus 1. 2. & 3.

r. 2. de compos. medicam. *καὶ τὸ πᾶν*

Calidæ intēperiei simplicis sæpiùs ex Solis æstu

tractæ (quam ex capite & fronte ad tactum ca-

*Cephalalgia
ab intēperie
calida simpli-
ci curatio.*

loribus, oculorum ariditate, squalore & rubore,

omptóq; ex frigidis iuuamine dignosces) refri-

antia & humectantia, cum assumenda, tum ad-

uenda, institui debent. Assumenda sunt, alimēta

medicamenta. Alimenta, cremor ptisanæ, aquæ

DE MORB. INTERNIS

potus, iuscula conuenientibus oleribus temperata
 elixæ pullorum carnes aranciorū aut limonū succo
Gal. in sent. cōditæ. Reliquæ etiā res nō naturales vulgò dictæ
9. sect. 3. li. 3. quas liceat cum Galeno ad victus rationē referre
Epidem. ad refrigerationē & humectationē sint comparatæ
 Medicamenta, syrup. acetos. simplex, violac. oxy-
 sacchar, & similes quibus cum tripla aqua cocta
 dissoluris ad caloris remissionem vti conueniet. Ex
 his zulapia concinnantur hac forma.

Id in se ipso. ℞. syrup. acetos. simpl. & violac. ana ℥. i. ℥. dissol. in aqua
experitū Gal. hordei. quart. 3. f. zulapium in treis doseis: condiatur pauca
profitetur ca. cinam. aut santal. citrino.
21. libri 13.
Mesh.

Sunt & admouenda refrigerantia, fronti, tēpori-
 bus, sincipiti anteriori capitis parti, quā medicamē-
 torū vires à pilorum radicibus ad cōmissurā coro-
 nalē pertingentes facillè caput internum subeūt. Vt

℞. olei ros. vel omphacini ℥. 2. aq. ros. nymphææ (adduntur
 aquæ maioris metu calfactionis ab oleis, quæ celeriter inca-
 lescent) aceti albi ana ℥. ℥. Ex his mistis oxyrhodinum para-
 tur ad litum frontis, temporum, sincipitis.

Vulgò lintheola in oxyrhodino ex ol. rosac. ℥. 3. &
 aceti ℥. i. cōposito immersa iisdē partibus adhiben-
 tur: quæ subinde imbuta sæpe & sæpe renouantur
 His oleis si ceræ parū in aceto lotæ, aut cerati refri-
 gerātis Galeni immiscueris, in vsum eundē vnguē-
 tum habebis. Cui rursus si rosas, papaueris albi ca-
 pita, aut similia puluerata adiunxeris, maiore appo-
 sita quantitate ceræ, ceratum compinges: quod, si
 videbitur, duas inter syndones, telasve raras posi-
 tum fronti applicabis.

Talia refrigerantia postico capiti, à quo spinalis
 medullæ principiū, vnde numerosæ prodeunt ner-
 uorum in reliquum corpus disseminatorū propagi-

*Cautiones
 obseruanda.*

ies, ne vnquam admoueris: nam sunt inimicissima. Hæc dum fiunt, expedita sit aluius, ne si adstrictior, aput (cuius calor instar cucurbitulæ trahit) elatis tunc fumis perennis doloris necessariam consecutionem allaturis repleatur. Si corpus plethoricum & cacochymum cephalalgia istiusmodi nacta fuerit, proderit vacuare, ne huic diaria, synochus impuris, aut putris, vel alia è febribus succedat.

His præsidis si non cesserit dolor, metusque sit fluxum humorum in oculos (nam nec diu hæc persistit intemperies non accessito materiæ affluxu) ægri visum læsum iri, arteriæ, quæ per tempora reunt, opportunè, suafore Galeno, à perito Chirurgo pertundentur, vt ex his sanguinis quantum satis t, fundatur. At vt raro venæ in capite eligi solent, c rariùs multò arteriæ, quòd hæ diuisæ ægriùs conlutinentur. De dolore capitis à reliquis causis proatarcticis dicetur exercitat. 3. & 4.

Sequitur vt cephalalgias à causis internis cum diuncta materia, sanguine, bile, pituita, melancholico humore, excutiamus: & primùm eam, quæ est sanguine quatuor humores cõplexo, aut sanguine incero plethoram capitis folius, aut etiam corporis rotius faciente.

Sanguineæ cephalalgie causæ sunt, omnia sanguinem cumulantra. Signa, grauitas & tensio capitis, faciei rubor, calor, ægri natura, ætas, antea actæ vitæ ratio, anni tempus, regio, locus, pulsus magnitudo, vrina rubicundior, crassior, longior somnus.

Eadem ferè victus ratione, qua nuda intemperies valida, oppugnatur, vitæ maxime polychymis bis: quia, vt cætera conferant remedia, subtra-

*Gal. sub fin.
li. 13. Meth.*

*Sanguinea
cephalgia
causæ & signa.*

*Sang. cepha.
Curatio.*

DE MORB. INTERNIS

*Gal. sub fin.
libell. de eu-
chym. & ca-
cochym.*

hendæ morbifici humoris generationi incumbendum. Vino igitur omnino interdicendum. Nam præterquam quod vaporosum est & καρφη *Capn-
xov*, citissimè distribuitur, in affectam partem lucos transfuehens. Si tamen eius vsum consuetudo virium imbecillitas, aut morbi paruitas admiserit oligophorum, assentiente etiam Galeno, imperabitur, à cuius potu frigida hauriatur, quæ vini vaporibus reprimendis sit satis. Mox de vacuatione & alteratione cogitandum. Vacuatio, præmissa clystère blando, aut cathartico, perficitur sanguinis missione ex cephalica è directo, nisi vel plethoræ consilium immutet, & axillarem secandam indicet: vel solennis alicuius vacuationis, vt mensium & hæmorrhoidum, suppressio venam ad malleolum positam pertundere iubeat: vel præpingui in corpore humeralis non apparentis loco mediana secetur: vel denique alius satis sit fluida. Si vires, ætas, tempus, phlebotomen dehortentur, cucurbitulæ cum scarificatu scapulis & ceruici affigendæ: quæ etiam aliis post vniuersalem vacuationem, malo præsertim anteriora capitis infestante, vsui esse poterunt.

Eadem hîc alterantia, quæ in calida intemperie simplici, sunt vsurpanda: hac tamen cautione adhibita, vt si febris affuerit, iis abstineamus in statu & declinatione, quæ impensius refrigerando intercipient perspirationem illis temporibus apprimè necessariam.

Biliosæ cephalalg. causæ & signa.

Biliosæ cephalalgiae interna causa est bilis, quam inedia, ira, labor, vigiliæ, alimentâ calida & sicca congefferint. Signa, dolor acer, pungens & er-

ens, grauitate paruus, ingēs capitis ardor, os amari-
cās, flauitie pallēs facies, & velox pulsus, insomnia.

Victus non ita tenuis, vt in sanguinea, præscri- *Curatio ce-*
endus, maximè si æger sit natura biliosus. Naturis *phal. bilios.*
nim biliosis inimicissima inedia. Qualitate sit fri-
gidus & humidus, vt in superioribus.

Mox antedens causa reuellatur clystere refri-
gerante, in quo cholagoga sint dissoluta. Vt.

℥. malu. violariæ, lactuc. end. ana M. i. semin. cucurb.
melon. portul. ana ʒ. 2. flor. nympheæ M. ʒ. hord. p. 2. fiat deco-
ct. ad ʒb. i. In colatura dissol. cass. ʒ. i. vel cass. & cathol. ana
ʒ. ʒ. sacchar. & mell. viol. an. ʒ. i. ol. violacei ʒ. 2. ol. nenuphar.
i. f. clyster.

Vel portionem lenem, aut etiam paulò valentio-
rē imperasse proderit, præsertim si bilis turgens,
velut furiosa vrgeat. Qualis hæc.

℥. rad. oxalid. gran. polypod. quern. ana ʒ. 3. lactuc. nouell.
chor. totius, summitat. lupuli, endiu. ana M. ʒ. tamarind.
un. damasc. ana ʒ. i. semin. melon. anisi. ana ʒ. 2. flor. violar.
cent. p. 2. f. decoct. ad dosim. In qua infundē rhei. elect. ʒ. 2.
nam. ʒ. ʒ. In express. dissol. syrup. laxatiui ros. pallid. ʒ. i. vel
aprun. solut. vel electar. de succo ros. ʒ. 2. & syrup. de cichor.
npl. ʒ. i. f. dosis.

Pauperibus solum diaprunum solutium ad ʒ. ʒ. ʒ.
el ʒ. 3. datur in aqua cichorij, vel endiuix dissolu-
m. Biliosus succus si multus sit in vasis, nec dolor
purgatione mitescat, sanguis adimendus, qui re-
generationē inducendo doloris sedationem ferat.
Arcè tamen detrahitur, quòd eo vacuato laxatis
luti habenis bilis incandescat ac efferueat. Itaque
difflationem potius & refrigerationē, quàm ad
acuacionē, biliosis in affectibus mittitur sanguis.
us enim cōmodi ex refrigerato corpore percipi-

DE MORB. INTERNIS

cur,quàm incommodi ex sanguinis vacuatione.

Interim topica etiam ab initio non sunt omittenda, quæ & valenter & affectus magnitudini conuenienter, reprimant, facto tamen à mitioribus ad vehementiora progressu. Vt.

℞. olei ros. vel nenuph. ʒ. 2. aqu. plantag. viol. acer. alb. ana ʒ. ʒ. misce pro litu frontis & temporum. Vel ℞. ol. ros. & nenuph. an. ʒ. ʒ. aqu. solā. ʒ. i. populei, vel cerat. refriger. Galen. ʒ. ʒ. vel vtriusque ʒ. 2. aceti tantillum, f. vt suprà.

Isthæc remedia si intolerabilis eludat dolor, ad narcotica veniendum, sed quæ neque ita sint valentia, nec diu hædere permittenda sint.

Quòd si iteranda purgatio videatur, edomanda imprimis bilis, vt trahēti faciliùs cedat, medicamentis. Id præstabunt zupia è syrupis & aquis conuenientibus instituta: vel apozemata ex decocto superioris dosis: in quo syru. viol. de cichō. simpl. vel similes sint dissoluti. Dosis eadem purgando erit.

Ferè fit vt vigiliæ torqueant. Tum conferet frigida odorari. Vt.

℞. ol. viol. & nenuph. ana ʒ. ʒ. aqu. ros. succ. portul. depurati ana ʒ. ʒ. misce. Pars trahatur per nares. Vel ℞. caphura. grang. 8. aut ʒ. ʒ. dissol. in aqua. ros. quam æger odoretur sape. Vel ℞. flor. viol. ros. rub. nenuph. ana ʒ. 2. caphur. ʒ. i. cum gummi tragacanth. in aqu. ros. dissoluto f. pom. odoriferū. Vel hæc potio hypnotica exhibeatur ℞. syrup. nenuph. & papauerini ana ʒ. 6. cum aq. decoct. lact. & portul. f. potio danda dormituro.

Materia biliosa quia facilè ob leuitatem, raritatem & reuitatem exhalat, vix vllas sui reliquias in capite superstites facit, quæ diaphoreticis egeant.

Pituitosæ cephalalg. interna causa est pituita: externa, victus frigidus & humidus, deses vita, somnus multus, curarum vacuitas, satietas assidua. Signa, rauans & tensiuus dolor cum totius corporis gravitate conjunctus, magna in somnū propensio, pituitia, albicans facies & œdematosa, frigentia tempora, oculi, nares, os humectia, nulla sitis, pulsus parvus, pituitosum temperamētum, ætas, anni tempus, æli constitutio, &c.

Victus sit calefaciens, tenuans & siccans, quo levantur omnia corpora, quæ frigidis scatent, lentis crassis humoribus. Potus sit vinū, non generosum quidem (nam vaporosum) sed medium. Secundum guaiaci decoctū, aliquot aromatibus cōditū nonnulli vino putāt præferendum: alij hydromeli simplex vel i quo thymū, pulegiū, salvia incocta sit. Purgatio à catapotiiis lenioribus incipiat, quæ & purgent ventriculum, & aliqua materiæ parte cauit exonerent.

℞. massæ interioris pil. ex hiera simplici & pil. assaieret. ʒ. 2. excipiantur syr. è stœchad. fingantur pilulæ molles. ℞. cathol. & diaphœn. an. ʒ. ʒ. oxymelit. simp. ʒ. ʒ. cum absynth. & beton. vel salu. f. potus.

Hic raro sanguis mittitur. Si quid tamen phlebotomia suadeat, ea temperanda erit, parciore ducto sanguine, ne frigidus affectus ingrauescat. Dein pituita, quia tenax & cōtumax, vti ferè crassa, lenta, & pulsioni minimè est apparata, incidi, tenuari & ergeri vult. Id consequeris zulapiorum, aut apozeatū v su.

℞. syr. è stœchade, oxymelitis simpl. vel syr. capill. vener. ʒ. 1. aquar. salu. & beton. an. ʒ. 2. vel ʒ. f. zulap. pro dosib. 2. matut. & vesp. sumendis.

Pituitos. ceph. caus. & sign.

Curatio cephal. pituito. Gal. cap. 1. lib. de atten. vict. ratione.

Gal. partic. 10. ca. 1. lib. 2. de compos. pharm. nat. & tomus.

DE MORBIS INTERNIS

Vel apozema tale paretur. ℥. radic. quinq. aperit. ana ʒ. i. radic. ireos acor. an. ʒ. 2. cartha. ʒ. 6. fol. hyslop. maiora. beton. calamenth. organ. capill. ven. borrag. & buglos. an. M. ʒ. fe. min. anif. fœnic. card. glycyrrh. ras. an. ʒ. 2. flor. anth. stœchad. viol. salu. an. p. i. fiat decoctio ad ℥b. i. In colatura dissol. syr. de bizātiis & de quinq. radic. an. ʒ. 2. vel syr. de hyslop. & oxy. melit. simpl. tantundem, f. apozem. clar. conditum cinam. an. nuc. mosch. ʒ. i. pro dosib. 4.

Si febris fuerit, radice fœnic. gram. & oxalid. contentus eris, omissis calidioribus, & calidas herbas cum contrariis bene temperatis vsurpabis. Si purgans esse volueris superius apozema, addes in fine decoctionis agaricum, sennam, & id genus purgation. Vel post præparatos tantum ab apozemate humores hæc potio imperatur.

℥. agar. recens troch. ʒ. 4. vel ʒ. i. fol. sennæ mundat. ʒ. 2. infundantur in hydromelite, vel in dosi prædicti apoz. addit. zinziber. gr. ʒ. In express. dissol. diacart. ʒ. 2. syr. laxat. ros. pall. ʒ. ʒ. f. potio.

Robustioribus ægris pilulæ valentiores cum syr. aut aquis, in quibus nonnihil turpethi sit maceratum emollitæ, præscribuntur. Post vniuersalem purgationem sequitur particularis, quæ errhinis, apophlegmatis, litubus, sacculis, embrochis, cucuphis, affixis cucurbitulis perficitur, quæ omnia sunt fusissimè ab Hollerio tradita.

*Melanchol.
cephal. sign.
& curatio.*

Melancholica cephalalgia his proditur signis, plumbeco liuore, frigore modico, graui, obtuso, perseuerante dolore, somno leui, depresso pulsu ægri temperamento melancholico. Vitæ modus idem fere qui in pituitosa. Purgantia accommodata melancholico succo huc referenda, catholic. confect. hamech pil. de fumaria. Eodem pertinebunt apozemata bilem atram præparantia, & alia eiusmodi, ex aliorum af-

Stuum melancholicorum curatione petenda. Si
nsortij seu sympathie lege caput afficiatur, ut
m à toto corpore, aut aliqua parte vitium ma-
r, quod ipsi capiti fit commune, primario affe-
ri primùm, dein capiti consulatur.

De 1 diuturnis capitis doloribus. Cap. 2.

N diuturnis capitis doloribus intemperies causa
est, vel solutio continui. Intemperies, ut dictum
est, sine materia, quæ ubi firmata est, ægerrimè cu-
rur: vel cum materia. Atque hæc ferè frigidus
por & flatus, vel materia crassa est & frigida. Fla-
aliquando ex inopia caloris & materia alimen-
aliquando alimenti vitio: nonnunquam vitio pi-
æ crassæ & viscidæ, quæ membranis inhærescit,
de vehemens 3 distentio membranarum, ut in-
sutura relaxentur. Atque hic sensus primùm fri-
tis, quanquam aliquando agitatione materiæ &
redine calor succendatur, ubi iam febris, & ali-
undo inflammatio succedit. Sed sine his, quasi
leolis obtusis, acutis, feriantur, dolent. 4 Rariùs
eriarum vitio & bilis permixtæ flatibus, aut aliis
causis. Ex signis iam dictis, antecedente vitâ, tem-
amento cum totius corporis, tum præcipuè ca-
s: deinde etiam viscerum & aliis de causis requi-
dum.
Iam diuturno & contumaci morbo, postquam
nnia remedia fuerint celebrata, caput tondatur,
radatur ad cutem: tum fortioribus utemur re-
liis, quale est oleum de castoreo, & euphorbio,
d confici oportet ex lb. i. olei de keiri, & ℥. β.
horbij, vel castorei, quale hoc est.

*De cepha-
lea vulgò di-
sta, quæ est ce-
phalalgia cõ-
tumax, &
diuturna, cū
maximis con-
iuncta paro-
xismis, leui
de causa ob-
ortis.*

*2 Crassus,
qui exitum
non habet.
3 Quod est
symptoma fla-
tus.*

*4 Quod de-
prehenditur
ex colore, ha-
racterè, habi-
tu & actio-
nibus princi-
pib. natural.
& vital.*

DE MORB. INTERNIS

℥.olei de keiri ℥.β.ceræ ℥.1.β.liquefiant in vaf
duplici, deinde infperge euphorbij drach. 2. plu
minufue.

§ Humor ē
capite maffi-
catoriū nō ē
euocālus in,
qui ſunt an-
giſto pectore
et tunc ob-
noxij.

Oppugnandus quoque morbus eſt ꝑ maſticato
riis, apophlegmatifmis, caputpurgiis, errhinis, po
mis odoratis, ſacculis, vel cucuphis.

Maſticatoria.

℥.maſtichis 3.2. piperis 3.1.radicis capparis 3.1.
cum aceto ſcyllitico formētur tres pilulæ, teneat i
ore & mandat. Idem facit illud.

℥. ſtaphyſagriæ pulueriſatæ, condifi ana drach
2. excipiantur melle, ſiant trochiſci, teneantur in o
re. Aliud.

℥. pyrethri, ſtaphyſagriæ ana ʒ.2. liquiritiæ ʒ.
maſtichis 3.1. ſiant pilulæ.

Apophlegmatifmi.

℥. ſinapi 3. β. hyſſopi ꝑ.2. fiat decoctio in vin
rubro cum modico melle, fiat gargarifmus.

Errhina.

6 Alba.

7 Fiunt hi
trochiſci ex
ligno aloes,
ambra &
moſcho.

Errhinum caputpurgium fit ex ſucco, vel aqua
maioranæ, betæ, anagallidis, cucumeris agreſtis, ac
iecto pipere, caſtoreo, euphorbio, elaterio, 6 he
leboro, condifo, gallia 7 moſchata, pyrethro, ꝑ
ne porcino, ſinapi, moſcho. Succo itaque repidi
excepti volâ manus naribus attrahantur: puluer
inſufflentur in nares, aut alicui oleo commixti il
luntur, vt oleo de coſto, de ſpica, irino, & ſimi
Delicatis additur modicum moſchi, aut ambra
quale hoc eſt.

℥. olei de ſpica vnc. 1. elaterij drach. 1. in diui
bus adde moſch. gr. 2. illinantur nares interior

Aliud.

℞. succi maioranæ vnc. 2. succi betæ ℥. 1. aceti
 illitici vnc. β. misce, fiat erihinum, attrahat tepi-
 m naribus. Vel.

℞. piperis, castorei ana ℥. 1. hellebori, galliæ mos-
 chatæ ana ℥. β. fiat puluis. Modicum insuffletur in
 res.

Pomum odoratum.

℞. Cinamomi, caryophyllorum, nucis moscha-
 ligni aloës, pulu. maioranæ, ana ℥. 2. galliæ mos-
 chatæ ℥. 1. moschi, ambræ ana gr. 2. fiat puluis om-
 nium: deinde cum ladano & mastiche agitatis in
 mortario cum modico oleo de spica, de costo, de
 n, fiat pomum.

Cucupha.

℞. sem. cumini, & fœn. baccarum lauri ana ℥. 2. 8 Præstat si-
 cis moschata, cinamomi, caryoph. ana ℥. 1. galliæ puluerē capi-
 schata, mastichis, sandarachæ ana ℥. 2. Fiat pul- ti inspergere,
 omnium pro 8 Cucupha facta cum rasura scar- 9 diurni ca-
 pite. Extrema remedia sunt raso capillo Sinapismi, 10 per vteri,
 opaces, Phœnigmi, Cauteria, & Paracentesis, Se- ventriculi,
 vitatis neruis. Sed de his alio loco. hepatis sym-
 pathiam: vel
 etiam à toto
 corpore reli-
 quo, suppres-
 sis aliquando
 hæmorrhoidi-
 bus mensib. in
 mulieribus,
 aut alia va-
 cuatione, ut
 stercoris, san-
 guinis è nari-
 bus, &c.

Curatio 9 sodæ per 10 communitatem.

℞. aloës optimæ ℥. 1. cina. xylobalsami, asari, spi-
 nardi, mastichis ana gr. 6. croci gr. 4. fiat puluis,
 ur cum ℥. 3. aut 4. aquæ, aut feri lactis.
 Proportio aloës est centrum ad sex. In delicatio-
 nis verò loco aloës, debemus imperare ℥. 4. Rha-
 bari.
 Si sit à reliquiis luis venereæ decoctum guaiaci,
 commodata topica vsurpabuntur secundum
 onem. Materia vbi pertinax, emplastris mercu-

orantibus, atque vbi nasus oportunus est vlceribus, vt ali-
 ando in lue venerea. Tum satius gargarismatis vti, quæ ab
 lis diuertunt. Sternutatoria nocent in defluxione ad pul-
 nes: iuuant, quibus caput vaporibus repletum est, & quib.
 tenuata, incisa, & incocta est materia. Adhæc caput ante-
 per nares, medium per choanam & palatum, posterius
 nucham, neruos, & venas magis purgatur.

Cucupha Puluis capiti inspersus commodior. Excutitur, &
 us manè reponitur. Cucuphæ semper eadem adhibitæ, &
 ore ac pinguedine imbutæ, sæpius nocent. Sunt tamen lo-
 ilei. In dolore pertinaci fatus, emplastra, sinapismus, sa-
 tio cū mercurio, venæ particulares sectæ, cauteria, vel em-
 tra, quæ metallica recipiant acria, & exulcerent, mixtis ta-
 deterforiis, ne nimium poros obstruât, cōuenient. Et hæc
 em magis, vbi proprium est capitis vitium, & primum.

ANTO. VALETII EXERCIT. II.

Ephalæa, seu contumax & perseverans capitis
 dolor, causis & signis à cephalalgia non differt,
 sola magnitudine causæ. Si tamen spiritum *φυ-*
νη (flatuosum vulgò vocant) causam habeat,
 ndente faciei tumore, turgido dolore, aurium
 itu, vertigine, volatu in somnio, magis interno-
 r.

dem remediis profligatur, quibus cephalalgia
 itosa, nisi quod valentiora requirit, vt est ferè *Cephalæa*
 à magis ac viscida materia. Prima purgatio erit *curatio*.
 smodi.

.mass.inter.pil.de agar. 3.ß. massæ pil.aurear.& cocciar.
 . i. emolliantur simul cum syr.de stœchad.f. pilul.mol-
 p.noctu à primo somno.

ox conuenienti apozemate præparanda mate-
 uale paulò antè descriptum est. Nonnulli apo-
 tum loco decoctum guaiaci, aut salsæ parillæ
 pant ad sudorum prouocationem. Vt.

DE MORB. INTERNIS

℥. fals. parill. ʒ. 2. ʒ. macerentur in aqu. fontan. lb. 8. per
12. horas super cineres calid. Bulliant postmodum vsque ad
tertiæ partis consumptionem in vase terreo, plumbato, & bene
nè cooperulato. Fiat colatura, qua vtatur singulis matutinis
hora quinta. Dosis sit ʒ. 6. Alij in lb. 12. aqu. macerant fals. pa-
rill. ʒ. 4. vel. 6.

Efficacius decoctū habebis ex interioris guaiac.
lb. ʒ. & corticis eiusdem ʒ. 2. ex arte maceratis & de-
coctis. Vsus erit per dies 8. 9. 15. pro consulti medici
arbitrio. Magma superioris decocti, cui addita
falsæ parill. ʒ. 1. coquitur in lb. 12. aquæ, vt potui de-
tur, vini loco. Et quia subinde purgandum, poterit
hæc pilularum massa concinnari, de qua alternis
dieb. 3. 1. aut 3. 4. capiat.

℥. massæ inter. pilul. sine quib. & cocciar. ana ʒ. 4. agari-
recens trochisc. rhei elect. pul. an. ʒ. 2. aquæ infusionis ʒ. 1. tu-
pethi in aqua beton. vel salu. infusi cum gr. 6. zinziber. f. ma-
pil. cap. vt dictum est.

Erit quoque locus clysteribus acrioribus, pituita
tam deorsum auertentibus. Qualis hic erit.

℥. malu. bismal. parietar. mercur. an. M. 1. fol. centaur. par.
salu. hyssop. maioran. organ. ana M. ʒ. sem. anis. fœnic. ana
2. florum anth. aneth. chamæm. melil. ana p. 1. f. decoct. in b.
dromelit. ad lb. 1. In colatur. dissol. hieræ picr. benedict. lax.
ana ʒ. ʒ. vel ana ʒ. 5. mellis anthos. sacchar. rubr. ana ʒ. 10. 0.
chamæm. & aneth. ana ʒ. 1. ʒ. f. clyster.

Interim toto curationis tempore nō negligenda
particularia, vt errhina, apophlegmata, &c.

℥. puluer. nigell. Rom. maceratæ in aceto fortiss. per 24.
hor. ac exsiccata ʒ. 3. succi maioran. cum pauc. vino alb. co-
tract. ʒ. 1. Pone in phial. pro caputpurgio indendo in nares
quotidie manè.

Eodem pertinebunt gargarismata, sternutame-
ta, suffitus, frictiones capitis cum linteo asper-
Quod si neque his, neque illis præsiidiis cesserit d.

postremum erit remedium, cauterum ceruici, 1 *Aristotel.*
 brachio ad musculum deltoïda vocatum, quâ *sectio. 3. pro-*
 na perreptat humeralis, affigere, quò commodè *blematum.*
 riuari, ac retrahi materia possit. 2 *Hippocr.*
aphor. 5. li. 5.

De dolore capitis ab ebrietate. CAP. 5.

Ebrietas 1 grauissima adfert symptomata, cæque 3 *Vt ex ra-*
 partim subitanea, partim longo tempore con- *dice cyperi,*
 cta, quale istud est annotatum 2 ab Hippocra- *acore vero,*
 Si quis ebrius repentè obmutuerit, &c. & quæ à *caryophyl.*
 leno annotata sunt cap. 5. lib. 5. de locis affectis, *absynth. mè-*
 lepsiæ, dementiæ, conuulsiones. Si dolor capitis *tha origan.*
 ius à crapula hesternæ, motus, & crudum vinum *fit sacculus*
 tomacho restiterit, vomitus, aut malè vomenti- *ventriculo*
 s ieiunium, 3 ventriculi fatus, & illitus, qui con- *admonendum.*
 quunt, remedio sunt. Vbi vacuus 4 venter est, & *4 Vomitione*
 n 3 vaporibus dolor commouetur, non sine *& fatus.*
 one vulgò persuasum, vini noxam vini potu e- *5 Hi cum*
 quia inde vapores crassi disperguntur eo mo- *exitum non*
 quo dolores oculorum inde ortos scripsit Hip- *habeant, di-*
 rates 6 meraca potione discuti. Somnus, ine- *stentione dolo-*
 quies optima: cibi euchyini, qui facilè coquan- *rem pariunt.*
 5 gallorum testes in aqua hordei cocti, pulli *6 Sect. 6. li.*
 umbarum, pisces saxatiles & molli carne. Si a- *2. Epidem.*
 e potus noxius, vtatur hydorrhofato cum vino *5 Gallorum*
 natorum, zulapio Alexandrino: malis & pyris *testes nō sint*
 ringentibus in vapore coctis. In doloris incre- *veterū: sunt*
 to & vigore, quiescat: in declinatione vmbro- *enim virosi*
 co, si caleat, obambulet: aut calido, si frigeat. *& effecti.*
 e cibum diutiùs & paulò celerius obambulan-
 a: à cibo lentiùs & breuiùs, idque duabus pòst,
 tribus horis. Ebrietati naturali quadam pro-

DE MORB. INTERNIS

prietate repugnant amygdalæ amaræ, brassica, cuius meminit Theophrastus quarto de historia stirpium. In principio siquidem crudum vinum concoctum, vel reiectum fuerit, vtere iis quæ æstum sedant: in declinatione balneum, itémque litus ex oleis sine calore multo digerentibus proderunt.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

*Galen. cōmē.
in Aphor. 5.
lib. 5. Aph.*

*Vini potio
immoderata
qui graui-
sima sympto-
mata indu-
cat.*

κρανιάλη, Hippocrati dicitur hæc affectio, nostris cephalalgia, omnis nimirum noxa è vino contracta præsertim in cerebro, ἀπὸ τῆς καρμένης πάσης. Nec mirum grauiissima symptomata vini immoderata potione induci. Cum enim sit temperaturâ calidum, substantiâ tenue, vel non admodum crassa, utroque sursum repit: tenuitate promptè omnia penetrat, & in substantiam neruorum ingreditur, ac vaporibus caput & cruditatibus replet: vnde vniuersum corpus necesse est variè affici. Sed quomodo vini noxam eiusdem potio persanat? Nimirum quæ mala suæ substantiæ tenuis copia inuexit, eadem sua qualitate tollit calefaciendo & exsiccando. Sin minus, periculosa omnia subsequuntur.

ANTO. VALETII EXERCIT. III.

*Cephalal. ab
ebriet. curat.
Paul. Ægin.
sub finem
cap. 4. lib. 3.*

EXcitatur à temulentia cephalalgia, vini generosi & largiùs epoti vaporibus calidis caput opplentibus. Restinguitur inedia, somno multo adstringente, frigidòque cibo, qui vaporum ascensum coërceat. Initio confert aquæ tepentis haustus vomitum ciere, si vinum incoctum adhuc in stomacho fluctuet. Quod si etiam post concoctionem caput indolescat, refrigerantibus & repellentibus, ut oxyrhodino, vtendû. Non semper tutum ad discutierendā ebrietatem vinum exhibere. Cerebrum enim si incaluerit, dolorem auget. Cornu ceruicinis rasura cum aqua pota naturali quadam & inexplorabili proprietate ebrietatem sedat. Creditur & hi-

pulvis

luisculus ad eandem prohibendam, & ad sisten-
m plurimum facere.

2. coriand. præpar. gran. oxyacath. sem. brassic. cidon. plan-
3. spodij ana 3. 2. Ex hoc pulu. dentur 3. 2. cum succo ad-
ngente, vt limon. granat. aranc.

Fabulosum est, quod medici veteres de polygo-
coronæ instar capiti imponendo protulerunt.

De dolore capitis à perfrictione.

CAP. 4.

Non concidit facies, sed est 1 decolor, tardior

mens & animæ 2 functiones, frigidis non iu-

ntur, sed calidis. Calefaciunt oleum rutaceum,

um, de spica, de terebinthina, costinum, quibus

eme rigida, & vbi calore maiore opus est, sty-

tem calamitam, benzoinum, euphorbium a-

am vitæ, mythridatium, 3 theriacam, & simi-

permiscemus. Affectu perseuerante, raditur ca-

, aut derunditur, paulo crassiora medicamen-

quàm in æstu, adhibentur: sed tonsis, & capillo

ico, aliquo tamen tectis, liquidiora. Ceratum de

phorbio, ex olei anethi 3. 10. tribus ceræ, vna eu-

phorbij. 4 Sinapismus capitella, diachylum ireatū,

imilia conueniunt. Non est vtendum phlebo-

nia, cucurbitulis, remediis luis venereæ, vbi sola

emperies est. Alimenta, vinum tenue, cibus cali-

5 balneum, motus, loci calidi habitatio, odor

uis, calidus, 6 illitus narium, auris frictio.

DE IVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

De hoc dolore à frigore, lege Aurelianum primo Chron.

o huiusmodi dolores ex sola intemperie fiunt: & si fiant,

si materiam accumulanti, præsertim in plenitudine labo-

ribus, & cacochymis.

1 Nam quæ
sunt propin-
qua & vici-
na, itémque
cōmunia, ea
primū &
maximè affi-
ci solent. Hip-
li. de humor.

2 Natura-
les, animales.

3 Datur the-
riaca ad ma-
gnitudinem
auellane, ho-
ra somni.

4 De his
cap. 5. lib. 3. In-
stitut. Chir.

5 Cūm vni-
uersale, tum
particulare,
idque ex ce-
phalicis.

6 Hic oleo
irino perfici
poterit.

DE MORB. INTERNIS

ANTO. VALETII EXERCIT. III.

*Cephalalg.
à frigore cu-
ratio.*

Capitis dolor à frigore suis causis & signis satis innotescit. Vini subtilis & oligophori potus moderata corporis motione, & aliis calfacientibus ac frictionibus ex linteis calentibus, iuuatur. Caput imprimis sacculis foueatur.

℥. furfur. macr. lb. s. milij quart. i. salis friat. 3. i. torrefiant omnia simul in sartagine: fiant sacculi duo interpuncti, ut deoer, qui alternatim manè & serò capiti admoueantur. Efficaciores erunt additis cephalic. herbar. puluerib. seminibus calid. ut. ℥. furf. macr. mil. com. sal. ut suprà: salu. maioran. sic contus. ana M. s. sem. anis. fœnic. contus. aua 3. i. baccar. lauiuniper. ana s. omnia simul in sartag. torrefiant: dein ex his duo, ut antè, sacculi parentur Vel. ℥. beton salu. rosmar. an. M. i. flor. anth. stœchad. chamæ meliloti, summittat. anet. an. P. i. f. sacculus, qui bulliat in æquis aquæ & vini partibus. Expressus capiti admoueatur, ieiuno ventriculo.

Ab his ad litus pergendum. Parabuntur lini mēta ex oleis ab Authore præscriptis, paucula ceræ addita. In quibus cauendum, ne sit præceps ad vehementiora trāsitus. His omnibus tentatis si superstes fuerit dolor, certissimum dabit residis materia purgatione excludendæ argumentum

A siccitate sola infrequens est capitis dolor: quod si accadat, vehemens animi contentio, insignis aliqua vacuatio, immodica Venus, & similia incusanda sunt. Ex depresso faciei caractere propalam explicatur. Humido victu, pleniore, qui deperditam substantiam instauret, somno liberiore, vita curius soluta percuratur. Si litu visum fuerit opus, ex oleo amygdal. dulc. axung. butyr. rec. æqu. partibus compingetur, quo frons & tempora illinentur.

Cæterum si capitis dolor ab ictu ad cranium

embranas pertigerit, curatio à chirurgia petetur.

De vertigine.

CAP. 5.

Vivos Græcis, vertigo nobis, quum caput 1 circumagi videtur. Σκοτόδιος, cum etiam tenebræ oculis offunduntur, aut spectra 3 rubentia, quæ nuntiant 4 Maniam: aut rubore saturata, quæ Epſiam, ex inordinato motu spirituum & flatuum. nec omnia aliquando gignuntur in capite: aliquando ex 5 inferioribus partibus corporis huiusmodi ritus efferuntur. Quod iis ferè contingit, qui cruates colligunt: quibus sæpius hepar calidius est: quibus ex hepate in ventrem regurgitat 6 bilis: quibus præsertim arteriosum genus intemperatum est, nū feruido & spirituoſo 7 sanguine. Itaq; Theorastus libello de vertigine spiritum & humorem vitis ovo comparat: quod cum fufum habeat humorem, non continuum, dum crudum est, non circumagitur: dum coctum, vertitur, vnito iam & conuſo humore, & æqualiter fuſo. Vide Aristotelem lib. 4. sect. 6. Si in capite primum generatur mania, iisdem remediis vtiſor pro varietate materiæ, & in dolore capitis descripta sunt. Si ab arteriis, eria post aures incidantur. Sed cum sit duplex earum genus & arteriarum, quæ caput ascendant, interiores maiores, exteriores minores, siquidem per has fit fluxio, externa remedia, arteriotoſia, venarum incisio &c. cōferunt: si per illas, non afferunt, vt ex cap. 8. libr. 3. locor. mal. affect. dictum est. Nam venæ exteriores, nisi rami sint interiorum, non vacuant interiora. Si à cruditate, caſcoquatur, & temperantior vita instituat. Si à

C ij

1 Si per idiopathiam cerebri, siue per sympathiam.

2 Quod fit translata ad neruū opticū materia.

3 Inflammatis spiritibus, ab æstu, & incandescente sanguine.

4 Modò nulla perturbationis critica excusatio possit adferri.

Tunc enim ad salutē hæmorrhagiam portendunt.

5 Vt à pulmonibus & ventriculo: quæ tamen cardiogmo distinguuntur.

6 Quæ cardiogmum committit, ex aph. 17. li. 4.

7 Cuius inordinatū motum marmarigæ sequuntur.

DE MORB. INTERNIS

regurgitante bile, (*sapè enim tenebricosa quadam bilis ex hepate & intestino in ventriculum regurgitat*) pilulæ hæc singulis hebdomadibus 8 deuorentur.

8 *Ad ex-* \mathcal{L} . hieræ 9 picræ, rhab. elect. agar. trochiscati ana
hauriendum
bilem ex vē-
triculo. 3. β. mastichis, spicæ, santali citrini, ros. rub. an. gr. 7.
 9 *Simplicis.* cum syrupo ros. fiant nouem pilulæ pro tribus do-
 10 *Hyeme* sibus, sumendis horâ ante cibum. Aliis verò diebus
ad cruditatē. \mathcal{L} . specierum 10 aromatici rosati, 11 specierum
 11 *Vt æstate.* tria santali ana 3. β. 12 sacchari rosati quantum suffi-
 12 *Vel sac-* cit, cum syrup. rosato fiat electarium. Reliqua fa-
char. in aqua cienda sunt, vt diximus in dolore capitis, secundum
rosacea disso- luti: materia diuersitatem.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Stvos turbulenta est commotio spirituum crassorum, aut flatuosorum, aut solius spiritus cum multo vapore, in anterioribus cerebri ventriculis. *σνὸς* *stvos* duobus constat sympto-
 matis, *stiv* seu vertigine, & tenebrosa oculorum offusione. Inde nomen Græcis compositum tenebricosæ vertiginis à va-
 pore caliginoso. *σνὸς* *stiv* pro utrôque sumitur, sæpius pro ver-
 tigine. Ab utrôque differt Epilepsia, tum materia, quæ est hu-
 mor vel vapor: tum symptomate, quia conuulsionem affert.
 Hypochyma longè alius affectus ab omnibus. Habet enim
 causam coniunctam in oculo, non in cerebro, nimirum a-
 quam vel fumum. Quicquid ergo turbulentos illos spiritus
 procreare, vel procreatos commouere potest, siue internum
 sit, siue externum, vertiginis causa est. In capite primario affe-
 cto causæ sunt humores repente ac vehementer agitati, animi
 affectiones: omnis intemperies siue arteriarum, siue cerebri
 coctionem impediens, aut corrumpens: præsertim calida, hu-
 mores extenuans, & in feruorem agens, aut multos vapores
 generans: frigida, cruditatis parens, indeque multorum & cras-
 sorum vaporum, vnde senum diuturnæ vertigines apud Hip-
 pocratem: meatuum quoque densitas & obstructio, vnde va-

Vertiginis
primariæ cau-
sa quæ sint.

Gale. comm.
in aph. 31. li. 3

res intercluduntur, & vt in fornace, per ventriculos circū-
naguntur: naturæ conatus in secernendis humoribus per
im:translata ad cerebrum materia post crises imperfectas
runtur autem ad cerebrum vaporesē ventriculo per ine-
calore(alimenti inopiā)humores noxios exagitante,acres
idente,calfaciente, & ventriculum prauis succis replente:
cruditates,caloris natiui imbecillitate,qui vapores fecer-
secretos dissoluere nequit. Aliquando humor illic prauus
tuatur, vel genitus, vel aliunde accitus, vel cibus corru-
s cōtinetur. Idem fit ab aliis visceribus, hepate, liene, ytero,
o corpore, excementis retentis, hæmorrhoidibus sup-
ffis. Primario caput affici coniecimus, si sensus externi sen-
læduntur, si in nulla parte inferiore vitium præcessit. Ab
uero corpore, cerebro infirmo, si coctionis tempore, &
n à somno surgunt, vehementius vertuntur, si tenuis sit
ia pauca, alius dura, color cutis similis humori. A ven-
ulo, si nausea, deiecta appetentia, stomachi dolor, & simi-
præcesserint. Curatio perficitur sublatis causis per contra-
sanguinis missione (si conueniat) è cephalica, vel mediana
basilica, ex arteriis post aures, cauterio. In vaporibus à
teria calida primū digerendo, deinde vacuando, postea
ringendo, vapores prohibendo pulueribus, opiatīs, simi-
is: per topica discutiendo, roborando: ieiunos reficiendo
imis alimentis, & citò nutrientibus. Nocet capitis frictio
post purgationem, vel aliarum partium frictionem. In ca-
fiat panno sicco: partibus inferioribus, calido.

Spec̃ta rubentia.] Hippocrati & Aureliano *μαρμαρυγὰι* di-
tur *λαμπηδόνες πυκνὰι πυρώδεις*. spectra rubra oculis ob-
santia, è quibus de humore peccante coniecturam facimus
is *ἀμαρυγὰι ἢ μαρμαρίναι*. Est autem facilis transitus ver-
nis ad Epilepsiam, vnde & veteres paruam Epilepsiam vo-
erunt.

*Vertiginis
per protopa-
theiā cerebri
facta signa.*

*Vertiginis ex
partium in-
feriorū sym-
patheia si-
gna.*

*Hipoc. sent.
33 li. 3. Prog.
Cal Aureli.
cap. 2. & 1.
Chronicon.*

ANTO. VALETII EXERCIT. V.

Vertigo duplex: simplex, & tenebricosa: vtrāq;
maioris & minoris ratione distincta. Illa enim

DE MORB. INTERNIS

leuior: hæc grauior, quòd à causa sit potentiore. Vtriusque causæ & signa quibus inter se seiungantur fusè repetita sunt ab Hollerio ex Gal. cap. 38. lib. tert. de loc. mal. aff. comment ad Aphor. 17. lib. tert. & ad sent. 42. lib. quart. de vict. rat. in morbo acut.

Si primaria affectio, an ab intemperie cerebri calida, arterioso genere intemperato, venis feruido & spumoso sanguine plenis, an sit à frigida, considerandum. Si ab illa, reprimētium vsus, vt oxyrhodini, reuellentium, vt phlebotomiæ, & cucurbitularum longinquis primùm partibus, maioris ei gò reuulsionis, vt tibiis, dein interscapulio affigendarum, indicatur. Veteres etiam arterias secuerunt, cum videlicet vapor exteriores per arterias ascenderet. Antea admotas ceruici cucurbitulas alius blando cathartico, aut enemate subducitur, ne vapor in caput alibi his affixis concedat.

Interim sumenda sunt, quæ turbulentos sistant spirituum motus, vt zulap. rosac. syr. granatorū, dactyl. acerosit. citri, cum aquis plantag. rosar. lactuc. & similibus. In causa frigida purgatio ex catapotiiis erit e vsu, vt ex coccis & pilull. de agaric. æquis partibus mistis, & cū syrupo de stœchad. malaxatis. Hūc pertrahentibūt apophlegmatismata, & alia id genus particularia in cephalalgia pituitosa commemorata.

Commendatur maximè hic puluis. ℞. salu. ʒ. 2. flor. lauendul. hyssop. menth. ana ʒ. 1. cariophyll. nuc. moschat. cinam. elect. zinziber. albi, granor. paradisi, zedoariæ, galangæ ana ʒ. 1. calam. arom. ʒ. 2. granor. iuniper. ʒ. 3. granor. pœon. ʒ. 1. fiat puluis, de quo detur. ʒ. 1. manè, & circ.

nnum. Sunt qui vermem sericum facientem excant, in puluerem redigunt, vertici capitis verti-
ti & conuulsioni obnoxiiis inspergunt, cuius mi-
biles effectus esse volunt. Hoc puluere Carol.
unt. Imperator frequentissimè utebatur.

Si fiat per ventriculi consensum, purgabitur hu-
or, qui os ventriculi lancinat, pilul. de hiera, ag-
egatiuis, & similibus syrupo de absynthio ex-
tis. Prohibebitur aditu ad cerebrum vapor aniso
adito, ex cochleari à pastu dato, puluisculis repri-
ntibus è coriandr. ros. cinamomo.

nterea roborabitur ventriculus sumptis tabellis
rhod. Abbat. aromatic. rosati.

Quod si bilis ab hepate in ventriculum confluat,
dendum hepati diluto rhei in decocto hepatico
aquis hepaticis, syrup. de cichor. de endiuia, ta-
lis diatrasantal. cerato santalino.

De Phrenitide.

CAP. 6.

Hreniticos ita 1 curabis. Viribus integris 2
sanguinem detrahes è 3 cephalica (nisi ple-
udo 4 adsit, alioqui enim oporteret 5 prius
are iecorariam) angusto 6 foramine, vt vul-
celeriùs coalescat. Quod etiam fideliter liga-
, aut 7 pice obduces, ne temeritate phreniti-
issoluator, & ita prorumpat sanguis. Obseruan-
n tempus, quo minùs furere videatur. Ministris
q; opus est, qui phreniticum contineant: alio-
periculum, ne agitatione corporis vena phlebo-
num eludat, aut amplior adigatur plaga, vel lo-

Ne ampla fiat spirituum dissipatio. 7 Vel linamento ex aloë, albumine oui
ilis leporum confecto.

1 Si modò
phrenitis cu-
ratione pos-
sit recipere,
vt nec repete
phrenitidis
paroxysmus
ex diuturna
generatione
oboriatur:
nec phreniti-
cus sit tremu-
lus, aut etiam
fanaticus, cū
alui excreme-
tis biliosa
unctura ex-
pertibus, &
impedimento
partiū, qua-
rū officio vi-
ta carere ne-
quit.

2 Sine vllò
infirmittatis
metu.
3 Ad causā
coniunctā re-
motionem, et
antecedentis
auersionem.
4 Vniuersi
scilicet corpo-
ris, ad vasū.
5 Nisi etiam
symptoma
prohiberet.

DE MORB. INTERNIS

cus turpiter laceretur. Detrahatur pro viribus, vitato animi deliquio. Paulus in iis, qui nimium corpus agitant, venam in fronte, alij venam nasi, Dioscles venam sub lingua diuidit. Nonnulli sanguis frontis, temporibus, naso, caluariæ infigunt. Sunt, qui auriculas scarificent. Sed hæc omnia non nisi progressu morbo & vacuato corpore tempestiua sunt.

De aëre, vbi collocentur, iam olim disputatum est. Antiqui ferè tales ægrotos in tenebris continebant, tum quia in luce spiritus agitati furorem exasperarent: tenebras quoque ad somnum & quietem conducere existimabant. Asclepiades phreniticos in lumine esse habendos dixit, quia tenebrae terreant, quia lucido loco sensus occupantur, atque interim mens quiescat. In tenebris verò quietis sensibus, mens altis cogitationibus & visis sese exagitat.

Et propterea idem dicebat nulla re magis phreniticos reuocari, quam harmonia & Musica, vt constat ex Athenæo. Sed hoc ferè Græcis & Latinis placuit, vt qui luce 8 offenditur, habeatur in tenebris, aut mediocri luce collocetur: quem tenebrae lædunt, in luce collocato: qui utroque pariter offenditur, mediocri luci habeatur. Et si vires valent lucido magis: si infirmæ, magis tenebroso iuuatur. Hæc & alia plura apud Celsum & Aurelium de morbis acutis.

Fuit & alia controuersia de tondendis, 9 aut raseendis phreniticis. Asclepiades radi noluit, nec etiam tondi, quia videlicet raso capillo aut detonso copiosior materia in caput attollitur, vnde capilli fruticosa magis, & seges detonsa vberius prouenit. Itaque

8 Spirituum
dissipatione,
Et humoris
biliosi orgas-
mo.

9 Ad arcen-
dam materiã
infringendam
& digerendam

non oporteat materiam è capite reuelli, non in ca-
t attrahi, non erunt tondendi. Hoc verò reliquis
nibus Medicis placuit. Tondendi phrenitici (ab
io) radendi etiam, nisi prohibeat frigus, remis-
nis tempore, longius à cibo. Sic enim remedia
nimodius adhibentur, caput leuatur onere, &
ni facilius digeruntur. Misso sanguine moliuscu-
io clysteribus (Cauendo à calidis, ut hiera, benedicta)
mur: interim etiam acriusculis, & maximè, si
ebotomia omiffa est, qualis hic est.

℥. decoctionis furfurum lb. 3. In qua dissolue ca-
l. 3. 6. sacch. rub. mellis ros. colati ana ℥. 1. ol. vio.
℥. 3. salis cōmunis 3. 2. Imperandæ etiam ii pur-
ones leues (et in pauca quantitate, ne calfaciant et
nt humores) quales descriptæ sunt in dolore ca-
s ab humore bilioso, aut hæ.

. succi granatorum acidorū & dulcium ana ℥. 1.
cchari in aqua endiuix dissol. 3. 6. fiat potus. vel
. succi ros. ℥. 2. sacchari similiter dissol. 3. 6. leui-
erueant in calidis cineribus. Opulentos adhibi-
ninistris continebis, aut etiam vinculis colliga-
vt pauperes. Vincula enim motum retinent, &
eriam è capite reuellunt.

Topica.

tandus assiduus refrigerantium vsus, ne in Le-
gum commutetur morbus: deinde quia con-
gunt poros, vnde fumi in capite retinentur.
bit vt iis, quæ in capitis dolore calido descri-
unt. Primum quidem repellentibus: deinde iis
admiscendum aliquid chamæmelini olei.

pres. dissol. cathol. vel cass. 3. 8. syru. ros. pall. lax. 3. 8. fiat potio.

10 Ad reuul-
sionem bilis.

Talis autem
clyster impe-
rari poterit

℥. deco lact.
plantag. ne-
nuph. parie-
taria, althæa

lb. 1. In qua
dissolue. ca-
tholici 3. 6.

mell. ros. cola-
ti, sacch. alb.
ana 3. 1. olei
viol. 3. 3. sal.
cōm. 3. 2. fiat
clyster.

11 Hæc pur-
gatio apte
prescribetur

℥. fol. endi-
scario. si ab.
acetos. flor.

trium cardia
ana p. 1. 1. a-
marind. pass.

mund. polyp.
querni an. 3.

3 sem. acetos.
melon. cucur.
an. 3. 1. si. de-

coct. in qua
infunde rhei
elect. 3. 1. san-
tal. citr. 3. 1.

DE MORB. INTERNIS

12 *Ad dige-* Apij succus, aut alius fortioris, vt calament. &
rendum. origani, ad resoluendum addi poterit, sed non nisi
declinante morbo. Licebit etiam vti in declinatio-
ne 12 oleo, in quo serpillum, & alia eiusmodi co-
xerint, vt concilietur somnus. Hordeata parentur
ex aqua decocti quatuor seminum frigidorum. Per-
fundatur caput & facies, abluantur pedes & ma-
nus, excipiat quoque vapor hoc modo.

13 *Mascula.* ℥. violarum, hordei excorticati, capitum papa-
ueris albi, rad. 13 mandragoræ ana M. 1. fiat deco-
ctio in aqua purissima. Vbi refrikerit facies ægri, in-
de abluantur pedes quoque & manus. Deinde spō-
gia immersa in his, id est, in decocto, subinde nari-
bus admoueat.

Iuscula cum capite vno papaueris albi coquan-
tur, multa lactuca alterentur, vel hoc nodulo.

℥. quatuor sem. frigidorum maiorum, papaueris
albi ana 3. s. fiat nodulus, qui imponatur in iuscu-
lis. Vtatur cichorio & lactuca elixis, & modico sac-
charo violato conspersis.

Frontalia.

℥. ol. ros. 3. 1. aceti 3. 2. populeonis (ad somnum
sed recens esse debet, quia antiquum calfacit) 3. 2. misce pro
frontali. Oleum, in quo viua torpedo extincta sit
ac deinde coxerit, in quo lactuca coxerit, folia au-
capita papaueris recentis, oleum violatum, de ne-
nuphare, de papauere, de mādragora, de cucurbita

Vel ℥. olei rosarum, nymphæ & papaueris alb-
aceti, aq. stillatitiæ solan. & betonicæ ana 3. s. mist-
agitetur pro embrocha frontis & syncipit. Item 2
vnguenti populei & rosacei aceto lotorū ana 6. 3.

minis papaueris alb. & psyllij contusorū, ceræ ana
℥. malaxentur, & cōcorporentur in cerati formā,
od inductum linteo fronti circundetur. Aut.

℥. olei de mandrag. vel de aliquo alio ex suprā
tis ℥. 2. populeonis ℥. ℥. aceti ℥. 2. Agitentur &
sccantur pro frontali. Aliud fortius.

℥. 14 opij, croci ana ℥. i. distemperentur in vini
i. & aquæ ros. ana ℥. i. cum linteolo in eo made-
to fiat frontale.

Chelidonij terrestris manipuli 2. vel 3. coquuntur,
a vel stuppis excipiuntur, & raso capiti, empla-
modo, vtiliter imponuntur. Ad id quoque fa-
at odoratus rerum frigidarum. Nec desunt, qui
huram è collo ad cor suspensam commendent.
Conciliato somno, & experrecto ægro, facies
iatur decocto cham. aut anethi. Non vtendum
niferis, quæ intrò sumuntur, nisi vires valeant:
qui horum vſu languidus calor extinguitur.

Potio ad somnum.

℥. syrup. de nenuph. syrup. de papau. ana ℥. 6. de-
i lactuc. ℥. 2. fiat potus, detur horā somni. Alia.

℥. lactucarum P. i. 15 dactylos N. 3. caput vnum
ueris albi: fiat decoctio ad ℥. 4. In quibus disso.

p. i. 16 ros. ℥. i. ℥. misce, detur horā somni.
℥. lactuc. nouell. M. i. florum violar. nenuph.

p. i. feminis papau. alb. sem. melonum ana ℥. 2.
decoct. pro vna dosi: in colat. dissol. syrupi de
u. ℥. i. vel eiusdem syrupi, & diacodij sine spe-
is ana ℥. 6. vel syrup. ros. sicc. & de nenuphare
tantundem, fiat zulapium clarum: condiatur
ulo santalo citrino, vel cinamom. crassius con-
fatto.

14 Succi pa-
paueris ni-
gri. Caterum
hæc adhiben-
tur, quæ sym-
ptomatum
summa sunt
omnia.

15 Dactyli
phrenitici
non exhiben-
di, quod va-
poribus ca-
put oppleāt.
16 De siccis
vulgò dicti.

DE MORB. INTERNIS

℞. ros. violarum, absynthij an. ℥. β. opij gr. i. sim.
mixta leuiter bulliant, colentur cum ℥. 4. iusculi pu-
li, sorbeantur. Quinetiam quoniam phreniticis a
immodica illa vigilia certa impendet virium pro-
stratio, commodum erit, aliis remediis non respo-
dentibus, tandem hoc vnguentum præcipere, quod
ad omnem ἀγρυπνίαν, seu ex febribus, melanch-
lia, aut dolore obortam mirificè confert. ℞. succi
mandragor. violar. feminis hyoscyam. capitem v-
rid. papau. ana ℥. 12. cicutæ, solani, radic. lactuc. cer-
ana ℥. 6. mastich. ℥. 1. opij ℥. 2. omnes herbæ, semina
& radices oleo viol. vel communi diebus 12. infu-
de deinde ad prunas coque, donec herbæ coqua-
tur. Postea cola. Colatis tritum opium immisc.
Postremo ceram & mastichem adiunge. Ad idem
olea crocinum, hederaceum, mandragorinum, p-
pulneum plurimum facient. Sic autem populneum
parabitur. In vini lb. 4. olei, si vis. ros. lb. 3. oculorum
populi verè collectorum libræ tres diebus 7. mac-
rentur: quotidie agitentur: leuibus prunis postea
coquantur ad vini consumptionem: Capitis dol-
ores abigit efficaciter. Nimiùm sopitos his remediis
ita excitabis.

℞. succi rad. foenug. ℥. 2. β. aceti albi, in quo n-
moschata coxerit, ℥. 1. β. cum spongia ex aqua hyss-
opi expressa, & rursus madefacta in supra dicto su-
co, fiat errhinum, attrahatur naribus. In eundem
vsum pulegium, aut hyssopus teritur, & ex aceto
naribus admouetur. Porro quæ adhuc in men-
gibus superest crassior, aut impactior materia,
digerentibus est vacuanda. Vacuabitur partim su-
ptis, vt rheo, myrobalan. & catapotiis conuenienter

is : partim admotis capiti temperatè calidis, vt o-
 rosaceo cum chamæmelino : fotu ex decocto
 aluæ betonice, fœnicul. alth. lini, fœnug. floribus
 amæm. aneth. anthos, sambuc. cum spongia, vel
 m linteo : vel eidem capiti applicitis, columbis,
 culis, lapis, aut similibus animalculis viuis per spi-
 m sectis, & exenteratis. Sed hæc nunquam nisi in
 e vigoris & declinatione morbi tentanda sunt,
 oquin plus attraherent, quàm digererent.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Mania & melancholia, deliria sunt sine febre: phrenitis &
 αφοσύνη cum febre. Hæ duæ species distinguuntur conti-
 nitate. Nam παραφοσύνη symptoma est in statu febrium ar-
 tium, cum quibus incandescit, & remittitur. Phrenitis ve-
 norbus est continuus, febrim & mentis perturbationem
 icens. Hippocrati tamen interdum phrenitici dicuntur,
 uscumque mens oblæsa est. Causa duplex : vna à bile na-
 li, id est, tenuiore sanguine ad cerebri meningas affluente;
 illis inflammationem, vel etiam in cerebro, ob exitum e-
 s, angusto loco coarctationem, & prohibitam transpira-
 em procreante, vel feruente duntaxat, vnde Hippocrati
 ia securiora cum risu. Altera à bile non naturali, id est,
 & adusta, quæ quò acrior est, & adusta magis, eò sæuiora
 ericulosiora accidentia inuehit. Signa pathognomonica
 febris, delirium, continuitas. Curatur primùm clysmate
 liente & alterante, si & per morbi sæuitiam, & agri moro-
 em liceat: sectione cephalicæ, aut eius loco, cucurbitulis
 eris & natibus cum scarificatione admotis, aut sectione
 e sub lingua, materia fluente: in statu, venæ frontis : Topi-
 uitio repellentibus, deinde admixtis paulatim resoluenti-
 purgatione bilis, portionibus cordi accommodatis in vi-
 imbecillitate, sed in bile adusta humectantibus & me-
 nologico humori propriis, aluo perpetuò humectata, urinæ
 ocatione (si retenta sit) per admota non calfacientia.

Phrenitidis
causa duplex.

Hipp. apho.
53. li. 6. Aph.

Phrenitidis
signa patho-
gnomonica.

DE MORB. INTERNIS

Cæterum de venæ sectione in phrenitide non levis est dubitatio. Etenim Asclepiades medicos eos trucidare affirmabat qui phreniticis sanguinem detrahi imperarent, quod phrenitis non nisi intenta & vigente febre prehendar: sanguis autem remissa febre mitti debeat. Et quidem rarò sanguinem mittimus, quia ferè prius missus fuit, & iam viribus deiectis incidit phrenitis. Quod si quando sanguis ducatur, animi deliquium vitandum.

Narcoticis cautè utendū. *Oleum de papauere, de mandragora.*] His cum iudicio utendum, ne cerebro naturâ frigido noxa inferatur, idque in minima dosi, & in principio, aut vigiliis. Temperari possunt mulieris lacte puellam lactantis, quod frigidiusculum est. Possimus quoque pannos succis intingere, vel aquis in hyeme, ad mouere fronti: qui remouendi sunt, vbi incaluerint, & saepius repetendi. Potest etiam è tritici farina sola cum succo oleo violarum fieri cataplasma, & fronti non dormientium applicari.

Syrupi de papa.] His quoque non utemur nisi coacti, firmis viribus. Cum enim frigidissimi sint, de caloris naturæ extinctione periculum imminet. Ad virium robur & conservationem addantur syrupus violatus, pulueres cordiales, vt de gemmis, diamargariton frigidum, aquæ buglossi, boraginis, & in bile adusta, puluerum loco, confectio alkermis in minima dosi pro imbecillitate virium, & extrà ventris fluxum.

Opii vsus quibus in naturis suspectus. *Opij.*] Vtus opij in pueris, mulieribus, mollioribus, periculosus est: in robustioribus minùs: assuetis, vt quarundam regionum incolis, nullo modo, etiam si per os sumatur. Gulimus Rondeletius primariæ notæ medicus, & in Monpelensi Schola Regius Professor retulit mihi vidisse se ab Hispano in summo æstu opij semunciam sine noxa deuoratam. dolore capitis opium, non croco, qui molestiam & grauiorem inducit, sed nuce moschata, corrigi debet.

ANTO. VALETII EXERCIT. VI.

Phrenitis membranarum cerebrum obuelant
atque adeò cerebri ipsius, inflammatio, vel

uista est, & cerebri, meningumque eius propria,
 el spuria, cerebro septo transuerso inflammato
 onsentiente, & ex neruis, qui in ipsum sparguntur,
 tium concipiente. In illa magna & rara est respi-
 tion in hac inæqualis, à contractione præcordiorum *Paul. Æg.*
 incendio magno. Vtriusque distinctiones, causæ *cap. 6. libr. 3.*
 signa habentur cap. 3. libr. 5. de loc. malè affect.
 pro 2. de caus. sympt. comment. ad sent. 1. sect. 1.
 orrhet. 1.

Morbus hic, quia acutissimus, celerem petit cura-
 onem. Iniicitur clyster è decoct. remollient. addi- *phrenitidis*
 seminib. frigidis: in quo sint dissolut. cathol. & *curatio.*
 pr. an. ʒ. 3. mel. ros. & saccha. alb. an. ʒ. 1. butyri re-
 rtis (non enim tam citò, atque olea, inflammatur)
 vel ole. violac. & buty. rec. an. ʒ. 1. ʒ.

Clystere reiecto, materiæ affluxus, qui tumori &
 lammationi incrementum suggerit, reuellendus,
 rta cephalica, vel, suadente Aetio, media, vt ce-
 us subueniatur, angusto tamen facto foramine,
 tu nimiae spirituum exolutionis, qui in hoc affe-
 præ sanguinis tenuitate facile dissipantur.

Conuenient deinde repellentia, quæ suo occur-
 umorem propulsent, eiusque feruorem cõtem-
 ent: quanquam in statu, vbi meatuum resera-
 ne, & humoris discussione maximè est opus, eo-
 vusus sit penitus abrogandus.

Purgationum etsi Græci authores non memine-
 , fortasse quòd existimarint humores motos
 ammationem augere: tamen cum bilis ad furo-
 in phrenitide multū faciat, & in magnis mor-
 nō solum sanguinis missione, verum purgatio-
 ri sit rectissimum, hîc purgante medicamento,

Gal. libr. 4.

Meth.

DE MORB. INTERNIS

minùs tamē calido, medicari licebit, priusquam
ea quæ alterant, discutiunt, & vapores transpirare
faciunt, veniatur. Sic itaque purgabis. ℞. expressio
ꝑ. 2. rhei elect. in decoct. ꝑ. 3. β. 1. tamarindor. & cich
infus. cū ꝑ. 1. cinam. in qua dissol. cathol. & syr. vio
an. ꝑ. 1. f. potio. Pauperibus semunciam diapr. solu
aut eiusd. diap. & electarij de succo ros. an. ꝑ. 2. in
qua hordei dissolues, nisi calidiora hæc exhibere
bris vehementia vetet.

Longius progressio affectu, & commoda erit d
riuatione, & à parte laborante vacuatio. Alterum aff
xis cum scarificatu interscapulio cucurbitulis: alt
rum sectione rectæ in fronte venæ, stricto prius,
appareat, collo, consequimur. Quod si consisten
morbo spes sit alicuius crifim consequaturæ vacu
tionis, nihil moliendum, ne naturæ motum inte
turbemus. Contrà verò si natura nihil tentando f
tiscat, aliqua oneris parte leuanda, clystere, vel c
thartico exhibito.

Mox ad discutientia linimenta & fomenta pro-
grediendum : quæ quamuis calida, materiam for-
euocando refrigerant. Parabitur ex moderatè c-
lidis, vt chamæm. melil. aneth. beton. ftech. mai-
ran. feminib. anif. fœn. & similibus, decoctum,
quo immersa spongia capiti applicanda. Litus
ol. chamæm. liliac. aneth. Hûc referuntur exenter-
ta, vt loquuntur, viua animalcula.

Præterea quia in phrenitide superat, calidus humor, & proinde in ea affectione est *δεικνυσία* quoque & *ἀνασθησία* ob vitiatam cerebri temperaturam, occurrunt duo grauissima symptomata somnus difficilis & urinae retentio, quæ opem in

ci requirunt. Somnus conciliabitur hypnoticis
 orionib. ab Autore imperatis, vel hordeato cui
 mina refrigerant. pap. alb. lact. vel portulacæ sint
 dita. Subducetur vrina pubis & perinæi fotu, ex
 alua, bism. pariet. cham. & mel. in aqua & vino
 coctis.

De 1 Apoplexia. CAP. 7.

Apoplecticum 2 ita curato. Hominem agi-
 tato, concurito, 3 fricato. Sæpe enim similes
 oplecticis concidunt ex leui obstructione, quæ
 itatione corporis discutitur. Ea obstructio à
 ssis vaporibus esse potest, vel quia pauca mate-
 est, quæ obstruit. Similes quoque apoplecticis
 unt, qui apoplectici & cataleptici veriùs dicentur,
 plenitudine totius corporis, vel capitis, vnde
 e spiritales intercipiuntur. Quibus vena brachij
 erna quidem, si totius corporis plenitudo est,
 ohalica, si tantum capitis, statim 5 aperienda est.
 oc enim remedium sæpe satis est. Eiusmodi hi-
 ria est apud Aëtium, capite de catalepsi. Iuuenis
 idam multi sanguinis derepente mutus factus est.
 es dies integros ita iacuit: quarto die multo
 ofluio sanguinis è narib⁹ liberatus est. Apoplexi-
 æci affectum eum vocant. In apoplexia, quam
 gidus & crassus humor excitat, priuatione mo-
 & sensus, ac propè extincta rectrice anima, ho-
 nem 6 loco lucido & tepido collocato, ac cor-
 s vehementius concurito. Tum 7 multa frictio
 uenit, vinctio ex oleo calente, & maximè earum
 am aphoniam sine febre. vena sectio soluit. sect. 5. lib. 2. Epid.
 t splendore lucis materia foras euocetur. 7. Ad excitandam na-
 e am, liberanda obstructa, & preparandam materiam.

1 Demotus
 & sensus vni-
 uersi corporis
 priuatione:

quæ fit quum
 spiritus ani-
 malis è cere-
 bro exitu pro-
 hiberur, &
 vitalis aditu
 è corde ad ce-
 rebrum.

2 Si modo a-
 poplexia for-
 tu non sit, sed
 debilis. Est
 enim insana-
 bilis valida
 apoplexia.

3 Dura fri-
 ctione, vincu-
 lis quoq. dolo-
 rificis, vt con-
 creti humores
 fundantur, ac
 spiritus ani-
 malis exitum
 habeat, vnde
 l⁹ aditum.

4 Ac preser-
 tim, quib⁹ cras-
 siore sunt col-
 lo, quib. vita-
 lis spiritus a-
 ditus ad cere-
 brum prohibe-
 tur.

DE MORB. INTERNIS

8 *Vt effatæ
vires nō sint,
vt à venere.*

9 *Vt clystere
acri, cuius de
scriptionem
paulò pōst es
habiturus.*

10 *Si solius
sit cerebri
symptoma.*

11 *Effatæ à
venere viri-
bus, phlebo-
tomia loco ad
monēde sunt*

*cū scarificatu
cucurbitula,
natibus per-
sertim, cerui-
ci & scapulis.*

32 *Propter
earum angu-
stiam.*

13 *Quæ natu-
ram excitet,
& humors
fundat.*

partium, quæ magis refrixerint. Plantarum pedum
pruritus, aquæ vitæ cū nuce moschata in nares in-
iectio, sinapi vulgare illitum, vellicatio barbæ &
pubis, sal ori iniectus. In phlebotomia, quæ vel ho-
minē liberat, vel occidit, ita te gerito. Si nihil 8 re-
pugnat, præparato prius 9 corpore, & 10 in tempo-
re venam cephalicam incidito: parùm detrahito.
Post aliquot horas, si perseveret malum, alteram
cephalicam vulnerato, nec ita multum sanguini
detrahito. Hæc verò repugnant, quòd aliquando
immodica venere, aut alia quavis spirituū inanitione
virtus corporis exhausta est. Hic 11 scarificatione
cucurbitulis, sanguisugis toto corpore fixis conten-
tus esto, quemadmodū in obesius corporibus, mol-
lioribus, & debilioribus, in quibus venæ 12 vel non
apparēt, vel non ferūt phlebotomū. Preparatur cor-
pus, subducto prius ventre, totius corporis foris ex-
positum, calido, chamæmelino, anethino, aut simili, as-
perato 13 frictione, cōcussione corporis & ambulatu
ut sanguis crassior & frigore cōgelatus recalescat
attenuetur, & melius effluat, oportetq; iustū vulnus
infligere: alioqui subsistet sanguis quanquā nō uni-
uersim sed intervallis detrahendus sanguis est. Occa-
sio est in remissione, aut quo tēpore nō ingrauescit
malū. Remissio intelligitur liberiore, quā antea
respiratione, pulsu meliore, & vbi partis alicuius tor-
por cœpit egelari. Alioqui si, quod sæpe fit, aliter ve-
nam aperias, aut ægrum præcipitabis, aut nihil iu-
uabis, exitu materiæ negato. A phlebotomia spe-
salutis, si pulsus, respiratio, faciei color, partium fri-
gus, mens, motus, sensus, omnia, aut ex his aliqua, in
melius conuertantur. Alioqui, si non accreuit ma-

m, ex altera cephalica iteranda sectio est. Quod si 14 *Vel olei*
 etum quidem proficiatur, desperatur æger. Secta *de absynth.*
 nâ, quiescat æger, atque interim stomacho & vis- *& mentha*
 ribus consulamus hoc modo. *ana 3.iii.*

℥. ol. 14 de spica 3.3. mastich. 3.1. liquefiant in *15 Balneo*
 vase duplici: & cum cyperi, macis, cina.an. 2. *maria vulgò*
 rali rub. 2.1. misceantur, cum rasura scarlatæ, aut *nuncupato.*
 flupio applicentur calida. Poterit etiam aliquid *16 Ad ar-*
 up. 16 rosati deuorari. Visceribus sic. *cédos fumos,*
et inhibendū

℥. summitatum absynthij M.1. sem. carui, cumi- *17 Ut in tb.*
 ana 3.β. fiat decoctio in olei & 17 vini an. quan- *β. ol. Et quæ*
 tum sufficit. Inde foueatur regio 18 hepatis & lie- *tar. j. vini.*
 s. Post hæc clyster acris iniiciendus est, ex deco- *18 Ad exci-*
 tionis 19 capitalis. lb. 1. adiecta sem. carui, cumini, *tandam na-*
 ccarum lauri 3.β. Deinde in decoctione dissolue- *tura vim.*
 l. hieræ picræ, & diacolocynth. an. 3.3. mellis 20 *Qualis ef-*
 thosari, sacchari rub. ana 3.1. salis 3. 2. 21 olei *se poterit ex*
 ethini 3.3. Sæpè fit, 22 ut resistat clyster, aut per *origani, cala*
 reuomatur: tum fiat tale suppositorium. *menth. si æch.*
beto. chama.

℥. pul. hieræ diacolocynt. 3.2. castorei, sem. carui *foliorū lauri*
 curæ ana 2.2. sal. gemmæ 2.1. cum melle, q. s. fiat *an. M. β.*
 positorium bene longum. Quod si nec hoc mo- *20 Ex flori-*
 alius quicquam reddit, cucurbitulis vtendum *bus rorisma-*
 ex libello de cucurbitula. Reddito clystere ali- *rini confecti.*
 antis per quiescat æger. Postero die. *21 Vel ruta-*
cei, dū efficta

℥. pul. hieræ 23 diacolocynt. 3.2. theriacæ 24 *intestinarum*
 eris 3.1. dissol. in aquæ vitæ & calendulæ an. 3.1. *vis languet.*
 n cochleari, aut siphone infundatur in gulam. *22 Motu pe-*
 ridotus hiera Pachij Antiochi à Scribonio Lar- *ristaltico &*
 descripta multos olim apoplecticos Romæ li- *sub sultim*
 auit. Hieræ Logadij conuenientior fuerit, si à *facto.*
 ancholico succo & crassa materia sit affectus. *23 Vel sim-*
plici.

DE MORB. INTERNIS

Interim quoque vtendum est remediis, quæ Apoplecticum excitant. Oleum vitrioli plurimum commendatur. Quod si deest, dissoluantur ℥.2. vitrioli in ℥.1. olei de spica, de costo, de castoreo, de scylla aut simili, hoc modo.

℥.scyll.concisæ in taleolas ℥.2. castorei ℥.β. vitrioli ℥.3. fiat decoctio in olei anethini & vini ana ℥.β. ad cōsumptionem vini. Nares & palatum hoc oleo illinantur. Sunt & alia, quæ apud Græcos & Arabas inuenias. Potio.

℥.cast.℥.4. mastich.sem.rutę, santali citrini, nucis moschatæ an. ℥.β. ponantur in manica Hipp. & colentur quater. Cum aquæ vitæ & calendulæ ana ℥.1.β. f. potio, infundatur in gulā. Aqua destillata nucibus moschatis auribus, palato, naribus ebibita omnium est remediorum accommodatissimum. Quod si fiat, cum aqua vitæ destillatio, multò erit efficacior. Hoc præsidium Senectēsem Episcopum horas iam 20. iacentem excitauit.

25 Calami
aromatici.

26 Aut a-
que vitæ, aut
melissophylli.

℥.conf.iris, 25 acori ana ℥.β. conf. salu. ℥.2. di-
agitentur in mortario, ex 26 aquæ saluiæ ℥.2. Fia-
fortis expressio cum supradicta aqua vitæ. Traiicia-
tur per manicam Hippocratis, fiat potus.

℥.capillorum hominis minutim concisorum
℥.β. cast.℥.2. helleb.℥.1. incorporentur in opopana-
ce, fiat suffumig. Vel parabitur puluis in nares im-
mittendus. ℥.hellebo.condisi, albi piperis an. ℥.3.1.
puluis. Caput purgiis fortioribus, illitionibus pala-
27 Horum ex pulueribus, masticatoriis, 27 apophlegmatismi
materia des- vtendum. Sed prius suffumigiis & vaporibus mate-
cripta est in ria incidenda. Radēdum quoque caput est, foun-
cephalalgia dūmque ex oleo calente, in quo pulegium, serpilli
frigida.

ia quoque eiusmodi coxerint. Deinde dropaci-
us, sinapismis, 28 sartagine Rhazæ vtendum est.
ucurbitulæ quoque & sanguisugæ, iam bene pur-
to corpore, conueniunt.

℥.olei rutacei ℥.3. picis nigræ lb.1. liquefiant in
se duplici: deinde adde pyrethri, sinapi, piperis al-
ana ℥.3. Misce, extende in aluta, calidum appone,
noua priusquam refrigescat.

℥.ficus pingues q. s. leuiter incoque: deinde cū
aplo sem. sinapi contunde ad formam emplastri.
ppone capiti post fotum conuenientem. Aliud.

℥.29 oxycracei vel emplastri de Vigo ℥.3. forti-
ragitetur in mortario cum oleo laurino. Deinde
dantur gra. sinapi, pyrethri, staphysagriæ, pipe-
albi, euphorbij ana ℥.2. misce.

Rhazes sartagine calefieri, dum candeat, inter-
im laudat, & de proximo admoueri capiti. His
mediis per longiora interualla vtendum est, aut
euiora, vt res patitur.

Apoplexia secundo aut tertio die iugulat, aliquā-
30 primo. Vt ergo celerior est, aut minus celer,
erunt interualla remediorum aut longiora, aut
euiora.

℥.succu rosarum, mellis albi ana ℥.3. fiat syru-
s secundum artem: loco mellis potest substitui
ccharum.

Quædam apoplexia fit à multitudine humorum,
am plethoram vocant, & ea dicitur, ἀπόληψις,
nterceptio arteriarum & venarum. Eam sanat
bita & diligens sanguinis detractio. Potest autem
e repletio humorum, & tamen erit inanitio
ritum, vt in iis, qui venere immòdica statim à

28 Vt cādē-
ti sartagine
excitetur so-
pita cerebri
vis.

29 Id empla-
strum ab ace-
to Et croco no-
men habet.
Hic verò ad
incidendum

Et foras eno-
candum pra-
scribitur.

30 Vt quæ
fortis existit.

Syrupus me-
linus.

DE MORB. INTERNIS
cibo vtuntur. Nam in coitu multus spiritus vitalis
effunditur.

EIVSDEM HOLLERII SCOLIA.

*Apoplexia
muli repen-
te suffocati.*

*Apoplexia
qua nota à
caro & cata-
lepsi distin-
guitur.*

In apoplexia homo repente concidit sine motu & sensu. Sic à nobis observatum, in frigida & Austrina aëris constitutione Medicum quendam doctissimum sexagenarium, ultimo Ianuarij die, Lutetiæ à cœna concidisse mortuum, Ruelium Septembri periisse quarto die, sicut & Bibliopolanum quendam eodem die, via Iacobæa. Pictorem quoque mensis Aprilis, anno 1545. interiisse stertenti apoplexia: eodem mensis figulum in suburbio Iacobæo leui apoplexia Paralytica altera parte euasisse, utrumque vinosum & macilentum, ut intelligas vim ambientis in suscipiente præparato. Eadem ferè constitutione temporis videre licuit Medicum apoplexiæ paulò ante cœnam correptum interiisse repente. Mulieribus quibusdam quo tempore fœtus in utero animatur atque mouetur, ut 40. die, & 10. fœminis 3. aut 4. mense fiunt apoplexiæ leues, ut in Domina Ezelim à nobis est observatum. Acutissima apoplexia mox iugulat, & spiritum adimit: fortius violentum trahit: tertio loco est, quæ non violentum quidem & intentum, sed inæqualem, inordinatum & intermittentem desinitque in paralyfim. Vnde animaduersione dignum illud videtur, quod scribit Galenus comm. in aphor. 51. lib. 6. Quicumque sani capitis dolore de repente capiuntur, & statim mori fiunt, & stertunt, in septem diebus pereunt, nisi febris apprehendat. Quæ sententia etiam scripta est 2. de morb. Interpretatur enim de apoplectis, qui apoplexia forti laborent. Sed hi ferè primo, secundo, aut tertio die pereunt. Hinc quoque perspicuum est, ex difficultate respirationis de magnitudine morbi coniiciendum esse. Quæ nota etiam distinguitur à catalepsi, in quibus libera manet respiratio. Apoplexiæ nomine non semper in hac significatione Hippocrates est usus. Fiunt apoplexiæ, vel quia spiritus animalis, qui per nervos descendit, non conficitur à cerebro, ob intemperiem totius substantiæ ipsius: vel quia intercipitur, idque vel à pituitoso humore crasso & viscido, confertim cerebrum irrigantibus, quales sunt senibus familiares & hyeme, ut scribitur li.

pho. mulieribus minùs molestæ ob menstruam purgationem: vel ab humore melancholico, periculosa, & quæ hominem occupant à quadragesimo anno vsque ad sexagesimum, uti docetur Apho. 57. libr. 6. vel à sanguinis eruptione & enitidine, aut crassis vaporibus cum humore vias spirituum tercludentibus, ut in ebriis quibusdam. Omnium facilis di-
agnosio ex propriis cuiusque humoris signis. Si qua à sola im-
perie, non nisi longa temporis progressionem induci pos-
sit. Nullæ vnquam, vel difficulter curantur. Si qua tamen cu-
rationis spes, ea fiet primùm clysteribus acerbis, ab imbecil-
ioribus initio sumpto, id est, qui fortiter trahentia non reci-
unt, ut colocynthidem, quia priùs inaniendum, quàm à par-
tibus remotis trahendum: suppositoriis, dum clysteres paran-
tur, sanguinis missione, præsertim cum venæ tument, & di-
cuntur, ligaturis fortissimis & dolorificis, frictionibus
peris extremarum partium, hæmorrhoidum inflatarum a-
rtione, potionibus excalescentibus & extenuantibus, pilu-
læ dissolutis in aquis sæpiùs repetitis, sinapi ori imposito, &
soluto in oxymelite, vel benedictâ, vel diaphænico, vel
api dissoluto aquâ vitæ, & naribus illito, sale in os iniecto,
ctione palati: sternutatoriis post vniuersalia remedia appo-
sitis naribus, ut rutâ, castoreo, galbano, euphorbio: sinapismis,
opace, cauterio, &, si paroxysmo liberentur, cocta materia,
educta.

Hominem concutito, fricato.] Collum commouendum,
candum, & contrectandum duriùs, qua parte venæ sunt
arteriæ. His enim prohibetur congelatio, sanguis inca-
cit ac tenuatur, meliùs fluit, & præparatur ad venæ se-
onem.

Vena brachij interna.] Magna inter omnes dissensio de ve-
sectione in apoplexia. Arabes initio eligunt saphenam, vel
alleoli. Sed cum exigua sit, & valde remota, nec sangui-
fatis, nec sat citò inde reuelli potest, poplitis vena com-
dior, quia amplior, & tutior. Deinde cephalica vtriùsque
achij, ad vtrâque partem exonerandam: postea ad deriu-
nem, venæ iugulares, quæ valde tument. Angusto ta-
n foramine, metu hæmorrhagiæ, sectio facienda, & co-
pendus sanguis medicamento Galeni ex pilis leporis,
ë, thure, & albumine oui, conuenienti ligaturâ asseribus

*Apoplexia
curatio qui-
bus perfici-
tur.*

*De vena in
apoplexia se-
canda magna
discensio.*

DE MORB. INTERNIS

utrinque ad collum applicatis supra iugulares, à claviculis aures, & à sternum ad mentum, ne prohibeatur libera respiratio. Quod in cane sumus experti exectis etiam pilis. Venas linguae aperire non licet, contracto ore. Ex venulis nasi nihil iuuat aeger ob paucitatem sanguinis. Venæ frontis à iugularibus oriuntur, nec tam conspicuæ sunt. Haly Abbas cap. 22. libr. suæ Praxeos non omnino phlebotomen reiiicit, nisi hac forsitan conditione, ut apoplectici facies non rubeat, non liuescat, aut viridis & repleta non appareat. Eadem occasio Rhazes sanguinem detrahit è iugularibus, vel cephalicis illico, deinde è pedibus, & extremo naso. Sternutatoria quoque reicienda, cum sit humor in corpore cerebri, non in ventriculis.

Cucurbitulis] Vbi sectio venæ non conuenit, illius loco cucurbitulis utendum. Quæ si adhærere possint prope iugulare & quasi sub mento, melius erit, quàm in humeris aut dorso. In hypochondriis nocent, impediendo motum musculorum abdominis in respirando, nisi extra paroxysmum. Lococucurbitularum multæ sanguisugæ, cornicula applicabuntur cum securis. Cucurbitulæ hypochondriis non affigendæ in accessionibus apoplecticis.

Theriaca veteris] Minus conuenit tum propter adstringentia, quæ multa recipit, tum ob vim opij non omnino consumptam vetustate. Hæc omnia humorum cerebri corpus irritantem altius impingunt. Horum loco detur 3. i. cocciorum dissolutarum in aqua vitæ: vel castorei ʒ. i. aut ij. turpiperis, zinziberis & euphorbij momentum. Expurgato tamen cerebro conuenire possunt. Cæterum apoplexiæ & omnium affectionum frigidarum febris remedium est, ut constat ex aphor. 51. libr. 6. & sent. 5. 2. Prorrhetic. de Numeni filio. Sed oportet febrem neque leuiorem esse, quàm quæ possit morbum tollere, neque grauiorem, ut quæ ægrum interimat.

ANTO. VALETII EXERCIT. VI.

*Apoplexiæ
magnitudo
vnde.*

Apoplexiæ magnitudinem respirationis nota indicat, quæ quò maior est, eò morbum

rauiorem, magisque periculosum esse ostendit. Hinc est, quod Galen. quatuor fecerit epilepsiae gradus cap. 10. libr. 3. de loc. mal. affect. comment. ad aphor. 42. libr. 2. Quibus ex locis omnia, quae ad huius dignotionem affectus attinent, elici possunt.

Curabilis apoplexia est, in qua non omnino intercipitur respiratio. Fit verò, qualiscunque sit, vel à sanguine in cerebrum repente influente, unde viae cordis & cerebri communes occluduntur: aut ab affectione calida, quae Galeno φλεγμονώδης Διάθεσις appellatur: aut à pituitoso humore, vel melancholico, cerebri ventriculos obueniente.

Sanguineae apoplexiae praesentissimum remedium est cephalica secta, nisi periculum minus vrens clysterem ex decoct. cephalico prius iniicere permittat. Optimum totum corpus concutere & aërare, ne sanguis sensim congeletur & concreascit. Attendi sanguinis is sit modus. Non multus semel vniuersim, ut plethora exigit, sed paucior & sensim trahatur. A quo si nec sensus redit, nec motus, res in angusto. Frictiones cum panno asperiore, hibito etiam sale in aceto dissoluto, & ligaturae partes partium extremarum ante sectionem, & postea.

His artibus postquam sanguinis auersio & variatio est procurata, intemperies à calido sanguine capite relictā sumptis refrigerantibus, ut diamar. frigid. confer. ros. viol. nenupharis, & syrup. ac. modatis, emendatur.

pituitosa si sit apoplexia, meritò phlebotomia su-

Galen. cap. 4. lib. de curat. per sang. miss.

Sanguinea apoplexia curatio.

DE MORB. INTERNIS

1 Lethargus affectio est cerebri à celeritate repentina obliuione nomen habens: aut, est delirium intermissum, cum febre, sopore, & celeri obliuione coniunctum, & preternaturali sapientia succedit, sed ad maiorem. Omnis enim frigida intemperies calida succedens malo esse solet. Cuius morbi causa est intemperies cerebri frigida, humida, pituitosa, quae memoriam magis, quam facultates reliquas laedit. Huius signa sunt in-

specta est: praesertim verò, si magna praecessit inantio, propter quam excrementa frigida in cerebro collecta sint, ut in sanguinis profusionibus, immodico venereorum usu, &c.

Tum acrior imperabitur clyster: qualis hic est. 2. hyssop. origan. calamenth. cetaur. minor. salu. an. M. 1. bacc. laur. semin. anis. rut. sesel. an. p. 1. agaric. pān. lineo inuoluti 3. 3. f. decoct. in aq. ad lb. 1. vel ad lb. 1. (maior enim esse debet quantitas clysteris in hoc affectu, & similibus, in quib. sensus torpet, aut aboletur.) In colatura dissol. benedict. laxat. hier. diac.

locynth. vel hier. Logad. an. 3. 3. sacch. rub. mell. an. 3. 3. 1. succ. mercur. 3. 2. olei aneth. 3. 3. f. clyster.

Conferet nares oleo saluiae arte chymica factum aut nardino, irino, costino, addito, si velis, aqua vitæ, itemque caput, & corpus vniuersum, cum ad apoplecticum excitandum, tum ad humorum congelationem prohibendam, inungere. Sunt qui catarterium ad futuras affigunt.

Liberato accessione apoplectica ægro, præparabitur materia zulapiis, apozematis, itemque purgabitur, ut in pituitosa cephalalgia.

De 1 Lethargo CAP. 8.

Lethargi 2 signa colliges ex Aëtio, Prædictionibus coacis Hipp. lib. 4. Galeni de causis pulsuum sed plenissime ex Aureliano, lib. 2. acutorum, cap.

expugnabili dormiendi necessitas frequens oscitatio, aperta mandibulae, magna, rarspiratio, pulsus lentus, rarus, languidi, manuum tremor, faciei decoloratio, pendulae genae, excrementorum alui liquidorum aut siccorum, non aegri sponte excretio, vnae iumentorum similes, quae magnam in venis spirituum perturbationem significat.

2 Quibus distinguitur ab apoplexia, epilepsia, caro, catalepsi, & comate.

Lethargum cognitum ita 3 curabis. Initio 4 ma-

riam repelles: deinde ægrum 5 excitabis: tum ma-
riam vacuabis: postremò confirmabis caput: acci-
etia corriges: & in primis rationē 6 vitę institues.
Loco itaque lucido & tepido collocabis: mate-
um repelles oxyrhodino. Hoc autem minùs aceti
cipiat, quàm in phreneticis. Deinde oxyrhodinū
randum erit ex oleo rosaceo, chamæmelino, ad-
sta minori parte aceti. Exempli gratiâ.

℥.ol. ros. & chamæm. ana ℥.i. β. aceti ℥.i. oportet
que affundi in eam partem capitis, vbi iunctura
coronalis. Tum clysteribus acribus, & supposi-
tiis vtendū est, qualia in apoplexia descripta sunt.
Istea verò frictionibus, vinculis, vellicationibus:
partim, vt his materia reuellatur: partim, vt inde
er excitetur. Excitatur quoque hac potione.

℥.mythridatij ℥.i. dissol. in aquæ vitæ & calen-
læ an. ℥.β. Similiter theriaca vti licet. Sed tutiùs
st clysteres & vacuationes, & hoc quoq; excitat.

℥. 7 castorei, lapidis gagatis, cornu cerui, abro-
ni, capillorum hominis ana ℥.i. Excipiantur pice
mida: fiat fumus, qui adhibeatur naribus. In-
im proderit scyllam conquassatam cum oleo
no, aut simili occipiti admouere. Statim initio,
corpus sanguineum est, & tolerant vires, è ce-
alica sanguis detrahendus est. In lethargo, cly-
steribus & glandulis acribus potiùs, quàm phar-
cis purgantibus vtendum est. Vbi tamen diu-
na passio est, & vires tolerant, vtimur primū
upis incidentibus, quales antea descripti sunt.

lici, vel organato, cibo mediæ materiæ, qualitate humido, consistentia sicco.
loc suffumigium is minùs conueniat, qui epilepsia corripi solent.

3 Si non sit
insanabilis,
vt qui super-
uenit phreni-
tidi, & in
quo excre-
menta non
spōle ægri fe-
runtur, vt à
delirio tum
etiā à resolu-
tione musculi
sphincteris.

4 Quæ af-
fluit à crudi-
tate humorū.

5 Nemotrix
cerebri facul-
tas opprima-
tur. Erit au-
tē lethargi-
cus excitandus
eo studio, cui
sefe addixe-
rit, clangore
tubarum, si-
miles: timi-
tu auri &
argenti, si a-
uarius, &c.

6 Quæ aequè
pugnet cum
morbo, & na-
tura studeat.
Sed hęc vino
abstinēdum,
vtendūque
hy lromelite

DE MORB. INTERNIS

Horum loco oxymel concinnari poterit ex iis, quibus nervosum genus iuuetur. Decoctū apij, fœnicapill. vener. Aëtio probatur. Deinde ex hieris, p

8 *Vt hyssop. calaminth. stach. calam. aromaticus.* cra, diacolocoy. & Agarico purgamus. Postea cucu-
bitulas ceruicis initio, ut ad primam, vel secundam
vertebram, ac deinde scapulis, metaphreno, lumbi-
9 *Vel succi radicū fœnic.* & cruribus cum multo igne affigimus, ex quibus
ad purgationem localem veniendum est, per errhi-
10 *3. 3. in aceti scyllit. in quo nucis moscha ta 3. 3. infusa fuerit. 3. 3.* na, diamassemata, illitiones palati & capitis, drop-
ces, sinapismos, phœnigmos.

Pulegium itaque, thymum, origanum, aliâque
id 8 genus cocta aceto, naribus ita admovebis,
10 *Ne frigoris vi humor & va-* calidus vapor ad cerebrum perueniat, ex quo n-
res inunges hoc modo.

℥. ol. irini 3. 1. aceti scyllit. 3. 3. castorei 3. 2. 9 m-
ce. Vel. *℥. olei irin. nardini, de costo an. 3. 3. medul-*

11 *Huius scyllæ tritæ cum aceto. scyllit. 3. 3. castor. euphor-*
hac erit for-
mul. *℥. ser.* ana 3. 2. f. linimentum. Postea etiam errhin. sup-
pill. *M. 1. co-* descriptis uti licebit. Palatum illines sinapi trito
quatur in *℥.* aceto & melle commixto: dumque hæc fiunt, p-

1. *olei chomæ.* interualla clysteres iniicies. Caput æstate rade
12 *℥. 3. 3. vi-* hyeme 10 detondes: fouebisque primum 11 d-

ni, ad eiusdē
cōsumptionē.
Nec negligē-

dum mulieris
illius reme-
dium, cuius
descripta est
à Paul. Aegi.

historia, cap.
de lethargo. *℥. ol. laurini 3. 4. ceræ tantundem. Liquefia-*

12 *Cap. de* in vase duplici, fortiterque agitetur cum succo ap-
apoplexia. & rutæ, quibus adde castorei puluerati 3. 1. Hi-

13 *Ibidem.* ad dropacem prius 13 descriptum transeundum e-

quo ad sinapismum. Sinapismo autem sic uten-
um est, ut simul atque pars rubuerit, reuellatur,
usque oleo calido foueatur. Quod si dolor ve-
emens inde excitatus est, leniendus erit rosaceo,
eliloti, chamæm. aut maluæ decocto, aut oleo
olaceo.

Oportet autem sinapismum subigi ex aqua, ut
ait Oribasius, non ex aceto, ut recentiores ferè
medici, & olim Archigenes. Aëtius ex aqua, ubi
æmaduerint ficus sicæ. Credidit enim Oribasius
in sinapismi aceto dissolui. Id quod experientiâ
dicit. Huic rei utile est diacôpregias Aureliani:
orum diascyllatum, ex caprino stercore, aceto,
l posca subacto.

Sunt & 14 Phœnigmi, qui rubrificant, ex na-
rtij semine, sinapi, helenij radice, columbarum
restium stercore, scylla in mortario trita & illita,
orum tunica, lacte tithymali, cantharidum pul-
re, urtica, atramento sutorio, euphorbio. Hæc au-
tandiu inhæreant, dum pars rubescat. Si quæ
apullæ excitatæ sunt, compungantur. Ampullas
collet, quod sequitur.

14 Phœnig-
mi & sin-
apismus nuni-
mè utendum
in lethargo,
quod coniu-
ctus cum fe-
bre sit, quæ
hæc calida
respuit.

℥. sinapi, piperis, euphorbij ana ʒ. i. Incorpo-
ntur melle anacardino, & in parte sinantur, dum
apullæ tumeant. Mel anacardinum ita fieri oportet.
Anacardos septem diebus in aceto macera-
prius contritos: tum in eodem coques, dum ter-
pars aceti consumpta sit. Refrigerari fines.
od supernatabit oleosum, mel est anacardinum
bucasis in aqua macerat & coquit. Alij mel ana-
dinum appellant, in quo anacardi fuerint con-
i. Oportet autem, quemadmodum in apoplexia

Mel Ana-
cardinum.

DE MORB. INTERNIS

15 *Fotu* dixi, dum hæc fiunt, stomacho & visceribus
tu, conditus, consulere.
Et pulueri-
bus cardia-
cus.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

ληθαργος. Lethargus, Caros, Arabibus Subeth, Catoche, Cataphor
 Coma, affectiones sunt somniculo sæ, in quibus somnus a
 ctiùs, quàm pro naturæ lege, hominem complectitur, ob id
 que inter morbos, aut morborum symptomata numeratur. Se
 neque de nominum distinctione, neque de causis satis cõst
 inter Medicos. In Lethargo æger perpetuò in somnum labi
 tur, obliuiosus, stupidus, crebrò oscitans. Sæpè ore hiantè per
 sistit, velut os claudere oblitus. Vrinam reddit iumentorum
 lotio similem: sumptam matulam quandoque se tenere no
 meminit, argumentum læsæ potissimùm memoriæ, & post
 rioris ventriculi, aut potius substantiæ cerebri. Lethargi cau
 ex comm. i. in Prorrh. sent. i. causa est intemperies frigida &
 humida cum pituita cerebrum madefaciente, & tumorem fr
 gidum efficiente, quæ incalescens & semper putrescēs febre
 lentam inducit. Aliquando succedit phrenitidi, febrì cont
 nenti, & similibus, ob cerebrum impensius refrigeratum, v
 immodicam vacuationem, & natiui caloris imbecillitatem
Cari signa. In Κάρῳ. siue sopore profundo, somnus altior, quàm in sup
 riore, oculi perpetuò clausi, omnis sensus atque motionis pr
 uatio, excepta respiratione, quæ illæsa manet. Vnde persp
 cuum, cum lethargo conuenire materiã, crassòque & viscid
 humore procreari, licet etiam & à crassiore vapore per cõse
 sum, vel à toto corpore, vt in vigore & accessionibus febrili
 à pituita, vel ventriculo, hypochondriis, intestinis, medicam
 tis calidis, aut laxantibus, putredine à vermibus, vt in pueri
 Differre aut primùm loco, quia fit in anteriore cerebri part
 non vetriculo. Sic enim epilepsiã potius inferret. Deinde, m
 teriæ putredine. Neq; enim humorem habet putrescentē, n
 que cum febre. Postremò, quia sequitur aliquem morbum, s
 pius febrē pituitosam & spuriam, vehementiorē tamen feb
 lethargica, cuius velut symptoma est. Succedit quoq; com
 tiali morbo, cerebri cõpressioni, fracto cranio, oblesis meni
 gibus, vehementiori in tēporibus ictui. In Catalepsi æger ex
 guum quid aliquando loquitur, aliquando penitus motus

*Lethargus
 & carus in
 quibus con-
 ueniunt, &
 dissident.*

sus sopiuntur. Ab utroque differt siccitate. Fit enim (si Ga-
 leno credimus) à vehementi refrigeratione, cum quadam *Gal. cōment.*
 citate. Deinde loco à Caro, quia fit in occipite. Sed cer- *in aph. 3. lib.*
 r distinctio, & patognomonicum signum est, quòd ægri *2. Apho.*
 oculos apertos habeant, atque in eo permaneant habitu, quo
 repleti sunt, tensione nimirum inducta à siccitate, præcipue
 musculis oculorum, qui in superioribus affectibus humo-
 dissoluti concidunt, & eosdem claudunt. Catoche idem
 significat. Scribit enim Paulus, affectum, qui veteribus
 οχος dicebatur, recentioribus Catalepsim, siue καλοχην, ve- *Paul. Ægi-*
 detentionem & deprehensionem, & καλόχους ἢ καλεχο- *net. cap. 10.*
 οους, quasi dicas occupatos, detentòsque nominari. Alij *lib. 3.*
 distinguunt, Catochem esse ἀγρυπνον κῶμα, soporem vigi-
 tem, cum æger somno premi videtur, & tamen vigilat,
 nec loqui, nec membrum vllum mouere potest, vt scri-
 bit Galenus Commentariorum 2. in libr. Prorrh. Cuius affe-
 ctus contrariæ sunt causæ, biliosus humor, & pituitosus.
 Cataphoram Galenus 13. Methodi sumpsisse videtur, tan-
 tum genus omnium soporum sine febre. Rursus Coma
 nem Cataphoram significat, diuiditurque inuigilans, &
 in vigilans, passim apud Galenum. Sed remota omni no-
 tum ambiguitate, de qua toties ille ipse celeriter ad pa-
 nem veniendum esse iubet, ne rerum cognitionem, de
 his perpetuò agendum, præripiat, Medico ægrum sopore
 repleto cernenti primò considerandum, an respiratio læ-
 ta. Sic enim, erit apoplexia. Sin libera appareat, proxi-
 m, an oculos clausos habeat, an apertos. Clausi lethar-
 gici, vel caron indicant. Quod vt distinguatur, videndum
 deinde, an sit febris, nec superuenerit alteri morbo. Sic enim
 lethargus: in quo etiam tremorem manuum, vultum dis-
 tortum, turgidum, pulsus tardos, debiles, & cætera, quæ
 ait Hippocrates. At si sine febre, & post alium morbum
 accessionem febris spuria, caroticus æger est. Sin ocu-
 los apertos habeat, & rigidum sit corpus, catalepsim iudi-
 cas. Cuius causa (vt dicetur) vel sanguis est, vel melan-
 cholia. Si partim vigilet, partim dormiat, ἀγρυπνον κῶμα.
 humore exuperante deinde iudicandum ex propriis
 signis. Curatio perficitur, primùm sanguinis mis-
 sione (si venæ tumeant) è cephalica: deinde vena frontis.

DE MORB. INTERNIS

Alioqui periculosa sanguinis missio in tanta frigiditate. Clysteribus primùm tenuantibus & alterantibus pituitam, postea trahentibus, & acutis glandibus, frictione vehementi, ligaturis extremorum, auulsione barbæ, capillorum capitis, pudendorum, suffitu ex fœtidis, vnctione sinapi facta in palato, aut benedicta, aut hiera picra. Post hæc omnia, sternutamentis. In principio repellentia admouenda sunt sincipiti, licet magis in occipite sit affectus. Est enim rarius, & multis futuris periculum.

Excitatur quoque.] Longè lepidius, non sine tamen medica ratione, Opimum illum auarum apud Horatium Medicum fidelis è somno profundo reuocauit: qui

*Horatius
satyr. 3. li. 2.*

Quondam lethargo grandi est oppressus: vt hæres
Iam circum loculos & clauas lætus, ouansque
Curreret. Hunc Medicus multum celer, atque fidelis
Excitat hoc pacto: mensam poni iubet, atque
Effundi saccos nummorum, accedere plures
Ad numerandum. Hominem sic erigit, addit & illud:
Ni tua custodis, auidus iam hoc auferet hæres.
Mén' viuo? Vt viuas igitur, vigila.

Non dissimili techna alter vinosus excitatus fuit, cum auulsi diisset vasa sua vinaria vehementius commoueri, atque inde vinum ebibi. Non inutile etiam sonitu tubarum & musica noctu aut interdiu ægrum aliquo, aut per cubiculum ambulanti circumducere. Cæterum notandum, quod admonet Hippocrates 3. de morbis. cum multum liquorem dūmq; per aluum deiecit lethargicus, pusillam vitæ sperare esse.

*Lethargicus
pusilla vitæ
spes à liquore,
diore, aluo.*

Castorei] Mirificè prodest nervosis affectibus, etiam in potu sumptum. Mesue à granis tribus ad quatuor dabat ex oxymelite, idque post vacationes.

Postea cucurbitulis.] In statu cum multo igne & scarificatione affigendæ sunt occipiti, non solum ad sanguinem, sed vt inde etiam calor natiuus excitetur, & mater reuellatur. In principio humeris, ad diuersionem & euacuationem.

ANTO

Ethargus continuus est præter naturam sopor,
 cum febre lenta & obliuione, vitio cerebri ge-
 nus: principe scilicet animæ parte à pituita labe-
 stata, & sensu, motuque oppresso. Pituitosus ille
 mor, Galeno teste, in cerebro putret, cum febre,
 citra febrem, quamuis plerumque lenta febris
 sit. Arabes œdematodem esse inflammationem
 putratur. Nonnunquam hoc malum oritur à va-
 ribus crassis & frigidis è visceribus & præcor-
 s sublati, interdum à sola intemperie cerebri fri-
 da & humida, quam medicamentorum impen-
 tigerantium vsus, vti accidit in phrenitide, in-
 cerit. Lethargi signa satis sese produnt. Cogni-
 affectu eiusque causis, indicantia (seruato sem-
 contrarietatis scopo generalissimo) perfacile est
 erire, etiam si medicinam huic morbo facere nõ
 uè sit facile, cum propter affecti loci præstan-
 inter lethales morbos ab antiquis Medicis nu-
 retur. Recta victus ratione, quæ pituitæ gene-
 oni aduersetur, præscripta, ex cibis tenuant. in-
 entib. coctu facilibus, hydromeliris, vel vini alb.
 gophori potu, & rebus non naturalibus debi-
 nodo adhibitis, de auxiliis etiam atque etiam
 gitandum est. Primum omni ratione à somno
 itatus æger, vt antè in apoplexia, vacuabitur ve-
 sectione, nisi adsint quæ mimonem sanguinis
 ediant, crudus videlicet humor, pueris ætas,
 i tempus, in quo sit vel extremus calor, vel fri-
 , vbi ad acriora enemata veniendum præcipit
 lus. Vel hac acriuscula purgabitur potione.

*Galen. com-
 met. ad sentã
 I. Prorrh. I.
 lib. 3. de loc.
 affect lib. de
 diffor. sympt.*

*Lethargi
 curatio.*

*Hippoc. lib.
 de vict. rat.
 in acut. &
 Gale. comm.
 ad senten. I.
 sect. 3. libr. I.
 epidem.*

*Hippoc. lib.
 2 de Morb.
 Gal. cap. 21.
 lib. 3. Meth.*

*paul. Ægin.
 cap. 9. lib. 3.*

DE MORB. INTERNIS

I Caros à no

minergon,

hoc est caput,

nomē habēs,

affect⁹ est ca-

pitis, in quo

egri nec sen-

tiūt, nec mo-

uēt se, seruata

tamē respira-

tione libera.

Gal. li. 4. de

loc. malēaffe.

& Comm. in

21. sent. secū.

di de articul.

vnā cū sensu

& motu ra-

tionē etiā &

memoriā ladi

scribit. Hic

anteriores ce-

rebri partes

magis affi-

ciūt. Hu-

ius malicau-

sa materia est

frigida cor-

ruptionis ex

pers. Fit etiā

à causis ex-

ternis, vt im-

modico refri-

geratiū vsu,

ebrietate, ictu,

casu, contusione,

arteriarum carotidum &

musculorum temporalium

vel à depresso cranio, dum quis inter serrandum grauius opprimit.

2 Materia, in generatione, non in corruptione: quod caros febrem minimē habet

symptomaticam. 3 Tunc enim motrix cerebri facultas materia frigida & humi-

copia oppressa iacet, fitque imaginandi facultatis paralysis.

℥. hieræ diacolocynth. 3. 2. dissol. in aqu. beton. & ca-

lendul. addit. syrup. de stœchad. 3. 3. f. potio. Vel. ℥. expre-

sionem 3. 3. myrobal. cepul. in aqu. salu. infusar. rhei elect. 1.

ead. aqu. infus. 3. 1. 3. in qua dissol. cathol. & syrup. de bizanti-

ana 3. 3. f. potus. Vel. ℥. folic. senn. mund. 3. 2. agar. recen-

troch. 3. 4. infundantur in hydrom: cum gr. 3. zinziber. In ex-

pressionē dissol. electar. diacath. 3. 2. hieræ simpl. 3. 1. syrup.

capill. ven. 3. 3. f. potio.

Conferent reliqua quæ reuellunt, tum etiam cu-

curbitulæ occipitio admotæ, & initio litus fronti-

& temporum ex oxyrhodino, in quo duæ tar-

tum aceti partes, pro 7. olei, adiciantur. Oleum

chamæm. admiscebitur, vel aqua beton.

Postremò digerendus humor sumptis & admo-

tis. Sūptis, vt electa. letificante Gal. diamb. aroma-

ros. ther. mythrid. cōseru. anth. calendul. ex quib.

opiat. vel condita parabuntur. ℥. conseru. anth. &

calendul. ana 3. 2. conser. ros. 3. 1. puluer. electar. ar-

ros. 3. 1. acor. condit. 3. 4. cum syru. de stœch. f. opia-

vel cū sacch. conditū. Admota erūt, litus, vnguen-

fotus ex oleis digerent. & discutientib. vitatis tamē

propter febrem, calidiorib. Galenus tamen sinapi-

mo materiam in alto reconditā trahere non refo-

midat. Iisdē fermē remediis (excepta phlebotom-

omnes soporosa affectiones percurantur.

De I Caro. CAP. 9.

CAros cum lethargo 2 conuenit, 3 sed maior

profundior sopor est. Stimulati non excitantur:

interrogati non respondent.

ebrietate, ictu, casu, contusione, arteriarum carotidum & musculorum temporalium

vel à depresso cranio, dum quis inter serrandum grauius opprimit.

2 Materia, in generatione, non in corruptione: quod caros febrem minimē habet

symptomaticam. 3 Tunc enim motrix cerebri facultas materia frigida & humi-

copia oppressa iacet, fitque imaginandi facultatis paralysis.

Eadem curatio, quæ lethargi, nisi quoddam magis indentibus & attenuantibus vtendum est.

Est & quoddam genus delirij inter phrenitidem lethargum ex bile & pituita. Veteres 4 typhoniam aut typhoniam appellârunt. In qua affectione si superat bilis, coma peculiariter appellatur: pituita, catochos.

Fit & Coma 5 vbi à calidioribus & humidioribus vaporibus ex reliquo corpore sublatis caput retinetur.

Catalepsis nomen ambiguum est. Nam aliquando subita vocis amputatio, sensus & motus priuatio intelligitur, quam 6 aphoniam Hippoc. vocauit, æci etiam 7 $\Sigma\pi\acute{o}\lambda\eta\psi\iota\nu$.

Et interim fit plenitudine sanguinis, quæ vias spiritus animalis intercipit. Sed quæ peculiariter catalepsis dicitur, à melancholico succo aut vapore potius cerebrum obturante & siccante fit. Derepente muti fiunt: neque concidunt: sed in eodem habentur permanent: apertis oculis, si prius aperti essent: stantes, si starent: sedentes, si sederent: ex quo vultus credit non dolere, aut ita mortuos viuere: sed loquuntur) raptos.

Consentientibus conditionibus, cephalicam secant si facies rubet, repleta appareat, liuescat, &c. Clysteres molliores primùm, dein aciores iniiciendū. Si calor est in capite, refrigerantibus: vbi frigus, eficientibus oleis & litibus vtitur.

A purgatione totius corporis commodum erit, ut, & totum denique corpus oleo anethino, iasmino, sesamino, aut similibus inungere vel calentes les recens detractas inducere.

4 De hac
vide Galen.
comment. in
sent. I. sect. I.

Prioru Pro-
rhetic.

5 Coma Hip-
poc. in Coac.
animaduer.

fit à resolu-
tione, perfri-
geratione &
oppressione
cerebri.

6 Aphoniam
nomen apo-
plexiam, ca-
rum, ceteras-
que cum spo-
re coniunctas
complectitur
affectiones.

7 Hæc se-
cūda apople-
xia species
existit.

DE MORB. INTERNIS

Vrinae quia crassescunt ut plurimum, imperand
quæ tenuent, & urinas moueant. In tremore caste
reum ad 3. i. è multa exhibendum.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

*Aëtius ca. 4.
Tetrabibl.
2. Serm. 2.*

*Catalepsis
quæ fiat.*

Ea interim.] An ab intemperie sola fiat Catalepsis, an cum humore: & si cum humore, quænam ille sit, non facile est dii
dicare. Galenus enim videtur ab intemperie frigida sicca sic
censuisse. Sed cum repente inuadat & desinat, intemperies autem
tem sicca repente induci nequeat, aut tolli, necessario confite
ri cogimur aliquem subesse humorem. Aëtius præter sangu
nem, atram bilem ponit. At si ita res habent, cur non omnes
melancholici incidunt in catalepsim, præsertim si fiat in vent
triculis? Nisi dicamus in catalepsi non ventres, ut in melacholia,
sed venas & arterias, quæ in cerebri meningibus diffeminatæ
sunt, eo humore repente & affatim impleri, inflatas distendi:
inde sequi rigorem totius corporis instar corporum frigore
concrefcentium. Fit etiam à sanguine multo & copioso venas
inflante, & tensas retinente, sicuti quum humores in conuul
sione nervos contrahunt. Eodem ergo modo fit catalepsis, quo
apoplexia, nimirum substantiâ cerebri irrigata per defluxionem,
vel sanguine, vel melancholico humore.

Secretarius Vasco in febris declinatione, & alui proflu
vio, urinis bene coctis, certam valetudinis spem præbentibus
catalepsi deprehensus vno die obiit Anno 1552. Augusto
mense. Aperto cadauere pulmones & hepatis corrupta in
uenta sunt, serum quasi rufum cerebro posteriore contentum
& sanguis concretus in maiore vena, quæ medium caput per
reptat.

ANTO. VALETII EXERCIT. IX.

Caros capitis est grauitas, quam inexpugnabili
lis dormiendi necessitas consequitur. Distin
gitur hoc nomine à lethargo, quod lethargus post
steriorem cerebri vetriculum, caros anteriores eius

em cerebri ventriculos obsideat. Differt etiam ab apoplexia: nam hæc (si neruorum sit obstructio, & defectus cerebri proprius) cerebrum omne occupans, in paralyfim, quum soluitur, degenerat: at illud finitum bona valetudo magna ex parte excipitur. Somniculosus eius generis affectibus catoche & catalepsis adscribuntur, quas Gal. appellatione caphoræ complexus est cap. 12. lib. 13. Meth. Easdem stinxit Paul. Ægineta cap. 10. lib. 3.

Caros vel est primarius cerebri affectus, & carum habet frigidam humidam intemperiem, solam, vel cum materia, qualis infantibus in frigido præputum & humido aëre diu educatis, necnon iis, qui in edificiis recens gypso inducta inhabitant, sæpe accipitur, & hic lethargi remediis curatur: alius ex consensu subiectæ partis alicuius, vt ventriculi, materiam aut multitudine vires opprimentem, aut frigiditate humida stupefacientem transmittētis: qui in organibus cedit, vel etiam alexipharmacis, in illa repellenda materia, si deleteria fuerit, agentibus, dissipatur.

Paralytica remedia.

C A P. IO.

Paralyfis de qua hîc agimus, familiaris est apoplexiæ, resolutio est dimidij corporis, non totius, quarundam partium, non omnium, à crasso frigido humore, à quo neruosum; genus remouetur, atque resoluitur.

In his clystere primùm vtendum est, molli quum, si diutius fæces alui substituerint: deinde etiam fortiori.

2 *si suscipitur actio, perreptare nequit.*

Ac præsertim spinalis medullæ nerui.

Ei enim succedit paralyfis.

E iij

*1 Paralyfis
symptoma est
facultatis*

*animalis, motus
tricus & sen-
sifica, in qua
affecta pars
sensu & mo-*

*tu priuatur
Quum enim
corporis to-
tius motus*

*& sensus de-
perditur, di-
citur apople-
xia. Pars pri-
marie affecta
est cerebrum*

*ipsum, aut
spinalis me-
dullæ princi-
pium, vel di-
midia tan-
tum e. 2 pars.*

*Causa para-
lyseos tri-
plex: obstru-
ctio, compres-
sio, & diui-
sio. Fit au-*

*tem, quando
animalis spi-
ritus tota sua
substantia ad
partem eam,*

DE MORB. INTERNIS

4 *Nec solum
partes quæ
mouendi vim
amiserunt, sed
radix neruo-
rum, quæ par-
tibus illis
vim sentiendi
impertit.
5 Vt chama.
anethum.*

Partes 4 resolutæ oleo 5 moderato, sed calente
fouendæ sunt.

De phlebotomia non conuenit inter Græcos
& Arabes.

Detrahendus quidem sanguis est mediocriter ex
cephalica partis integræ, authoribus Græcis. Frigi-
dum enim eorum corpus, frigidus quoque mor-
bus. Itaque larga sanguinis missione languidum ca-
lorem extinguere metuunt.

6 *Ad amo-
tionem causa
coniunctæ.*

Rhazes, & qui hunc sequuntur, ex vtrâque ce-
phalica ad tres aut quatuor libras: postridie etiam
ex venis 6 linguæ sanguinem detrahunt. Græcis
tutius adhærebitis.

7 *De ducenda
enim cibi as-
sueti pars ai-
tera.*

Instituendus 7 victus. Primùm quidem leniter
incidat, attenuet, & detergeat. Potus sit hydromel
ex sexcupla aqua, in qua modicum stœchados, aut
acori (*vulgaris: adstringit & nervis robur addit*) aut
ireos Florentiæ coxerit: gratiâ exempli, horum &
similium ℥. 1. in lb. 2. aquæ, quale est.

8 *Aut si æ-
ger sitibus du-
sit.*

℥. rad. ireos Florentinæ ℥. 1. coquatur in lb. 2. a-
quæ, dum dimidium libræ consumptum sit. In col-
dissolu. mellis communis quartarium vnum: despu-
metur, fiat hydromel despumatum. Vel etiam pa-
rabitur hydromel ex radicis acori & saluiæ deco-
cto. Poterit & cinamomum & mastix & cario-
phyllum in aqua concoqui, atque inde hydromel
parari. Loco etiam mellis saccharo (*Candum magis
exsiccat*) utemur, si febris 8 suspicio est, modicòque
cinamomi, aut rerum eiusmodi vti oportebit. Qua-
le est.

9 *Leuiter sci-
licet confusi:
alii qui enim
catarrhum
mouet.*

℥. aquæ coctæ lb. 1. coletur per manicam Hippo-
cratis cum sacchari ℥. 3. & 3. 2. 9 cinamomi.

Vratur assis carnibus, quæ caryoph. cinam. & do configantur: vel lardum, quo figuntur, asperemus, pul. cinamomi, nucis moschatæ, & caryophyllorum.

Vratur granis 10 pini conditis, & canella tritis. ostineant aqua, & vino, & longiore 11 somno.

Materia potionibus 12 incidenda, vt hydroelite (oxymel noxium, ob acetum:) aceto tamen cum caryophyllis & rebus capitalibus cocto vti nihil prohibet, maximè verò in viscida materia: quæ nonnunquam oxymel cum decocto guaiaci parare adter) in quo stæchas, cæteraque eiusmodi coxerit, vt est serpillum, pulegium, & similia. Deinde ergandum hac potione.

℥. pul. hieræ diacolocynt. 3. 2. mastichis, bdellij ana 3. 1. nucis moschatæ, spicæ, rosarum ana 3. 1. ania incorporentur modico conferuæ borraginis. Vel hac veterum potione.

℥. polyp. quern. 3. 3. sem. anisi & apij ana 3. 3. decoctio ad 3. 3. quæ coletur per manicam Hippocra. cum 3. 1. mellis albi, cinamomi, 3. 3. In col. sol. pul. hieræ diacolo. 3. 4. pul. hieræ picræ 13 3. 1. iat potus.

Possumus vti & pilulis alephanginis, imperialibus, assaieret, de agarico, foetidis, cocciis. Aliis 14 oque suprâ descriptis. cap. de soda phlegmatica: i etiam syrûpi descripti sunt, qui plurimum continent, si per interualla paralyticis imperentur.

Dum hæc fiunt, oleo calente, sed temperie non calida resolutæ partes fouendæ sunt. Stomacho am & visceribus, vt prius, consulendum est.

Conferuæ quoque instituendæ sunt, iuæ, anthos,

10 His absti-
nendū est, quod
oleosa sint, et
pignora, ob id.

q. καρηβαρη
κα, id est, ca-
put grauātia

11 Qui mate-
riā intro co-
git, cerebrum

que opplet
humoribus.

12 Vt hydro-
conditis Ce-
phalicis, aq.
melissæ.

13 Aut 3. 2.
hieræ picræ
in hydromeli
te origanato
dissoluantur.

14 Vt his
quarū hæc sit
descriptio ℥.

agar. troc. 3.
2. turpethi

gumosi 3. 1.
3. sal. gemm.

zinziberis
an. 3. 1. In-

fundatur in
vino albo. In

expressione
dissolue pul-

uer. hieræ. pi-
cr. 3. 1. diaco-

locynth. 3. 2.
f. massa, ad

3. 1. viēda in
sigulas doses.

DE MORB. INTERNIS

saluiæ, stœchados (*quæ duæ principatum obtinent*) enul-
læ, gentianæ, acori, ireos, zinziber conditum, con-
dita nux moschata, theriaca, mythridatium. Dos
conseruarum ad ʒ. i. aut 2. quas vtiliter commisce-
bis cerebro leporis asfo, quod peculiari natura con-
uenire scribunt paralyticis.

ʒ. conf. iuæ, conf. anth. & salu. an. ʒ. i. cerebri le-
poris recenter asfi. ʒ. β. cinamomi, nucis moschata
an. ʒ. i. cū saccharo in aqua iuæ dissoluto fiat elect

15 *Vt eius
antidoti a-
nathymiasis
crassus vapo-
res emendet,
Et ad cerebri
translata, ip-
sum recreet,
materiamq;
ad exclusionē
preparet.*

secundum artem, vel conditum. Huius 15 detur ʒ.
vesperi duabus horis antè cibū, & in ingressu lecti

Theriaca & mythridatium, vt & alia omnia re-
media fortiora, 16 magis conuenient post purga-
tiones. Dosis ʒ. 2. vel ʒ. i. quæ interim commiscebi-
conseruis, aliquando dissolutis in hydromelite, in
aqua vel decocto iuæ, calendulæ, rosmarini, salu-
stœcha. aqua vitæ, aut vitis.

16 *Quæ sint
analogæ cere-
bro Et morbo.*

Post hæc cucurbitulæ locis affectis sine scarifi-
catione aptandæ 17 sunt, ac deinde collocandæ
sed maximè radicibus 18 neruorum.

17 *Vt sopi-
tam naturā
excitent.*

Probant quoque vomitiones semel in hebdo-
mada (*quæ tamen à cibo in paralyfi lingua noxiæ*) stupha-

18 *Quæ sen-
tiendi facul-
tatē paraly-
ticis membris
impertinent.*

siccas, & balnea. Stuphæ parari debent ex decocto
herbarum conuenientium, maioranæ, saluiæ, origa-
ni, calamenthi, calendulæ, sarmentorum vitis, pule-
gij, serpilli, stœchados, & 19 rerum eiusmodi.

19 *Vt radicū
ireos, betoni.
ebul. foliorū
lauri, bacca-
rum laur.
iuniperi.*

Collocabitur resolutū corpus loco bene cōclu-
so, ne fumus decocti euanescat. In decoctum filices
candentes iniiciemus, vt fumus fiat. Ex iisdē rebus
balnea cōparentur. Probant quoq; balneum ex de-
coctione vulpis integrę cū herbis suprā memoratis,
inūctiones, primū molles seu leues, deinde acres.

artes itaque primùm fouendæ oleo cham. de me-
oto, anethino, amygdalarum dulcium, de lilio,
perico, iasmino, de 20 keyri, de nucibus, de
n. lini, de maiorana, de galbano, nardino, canna-
no, raphanino, ricinino, de costo, de spica, lauri-
, de cucumere asinino, sinapino, de pipere, de eu-
orbio, de pyrethro. Oportetque à leuioribus ad
tiora progredi. Flocci lanæ in his oleis inungen-
sunt, & ex his fouentur 21 partes affectæ, postea
am conteguntur.

20 De vio-
lis luteis.

21 Ut exci-
tetur naturæ
vis & mate-
ria vincatur.

Olea componuntur ex olei quatuor, aut quin-
que partibus, aquæ iuæ, aut succi conuenientis par-
te, & aliorum quorundam medicamentorum
una, vel duodecima, quale hoc est.

℞. ol. de iasmino lb. i. aquæ saluæ, aut succi
, vel vini, in quo iua coxerit, ℥. 3. castorei, pyre-
, euphorbij, piperis, benzoini, assæ fœtidæ, opo-
acis, galbani, gagatis lapidis, horum vnus ℥. i.
decoctio ad aquæ, succi, aut vini consumptio-
nem. Olea composita. Oleum de scylla (vel oleum
quissimum, in quo sit decocta scylla: valde enim incidit)
sicut descriptum. Aliud.

℞. terebinthinæ 22 lb. 2. laterum antiquorum, 22 Venetæ.
(ut vult. Albucasis) recentium in oleo iasmino
nectorum, macis, styracis ana ℥. i. benzoini ℥. 3.
distillatio in alembico vitreo. Tres humores
erunt, quorum tertius erit optimus. Oleum de la-
uis lege apud Mesuem.

23 Cuiusmo-
di est capite
de paralyti
apud Guid.
Caul.

alsamum & oleum 23 balsaminum mirè com-
dantur, sed rariora sunt, & tantum Principum.
his respondere volunt, quod sequitur.

℞. 24 thuris albiss. mast. ana ℥. 2. ligni aloës ℥. i. 24 Vel istud.
℞. terebinth.

DE MORB. INTERNIS

Veneta et ab caryoph. galangæ, cinamomi, zedoariæ, nucis mo
ierinae an. 3. chataæ, cubebæ, ana 3. 6. myrrhæ, aloës, ladan
1. thur. alb. sarcocollæ, castorei ana 3. 8. baccarum lauri, nucle
ladan. an. 3. rum pini an. 3. 6. ireos, aristolochiæ rotundæ, dicta
3. nard. inde ni, consolidæ maioris ana 3. 1. gummi elenij opopa
ce 3. 2. radic. naxis, benzoini ana 3. 2. succi iuæ, succi herbæ para
valerian. an- lysis an. 3. 3. terebinthinæ 25 ad pōdus omniū. Om
geli, neos, a- nia concorporabis, distillabis in alembico vitreo.
cor. azari, Extillabit aqua primum: deinde veluti oleo sum
cyper. cala. mastich. 3. 2. quid: postremò quasi mel.
aro. an. 3. 1. Probatur & oleum vulpinum descriptum à M
mastich. 3. 2. galang. ca- suæ, & hoc quoque.
galang. ca- 2℥. vnguenti de bdellio 3. 3. liquefiat in vase du
ryophyl. cas- 3. 4. nucis 3. plici cum olei de terebinthina, de scylla, aut simili
sia ana 3. 3. 1 8. agallichi 3. 3. Ex affata vulpe, vel alioqui cum oleo cocta, in
nuc myristic 3. 2. gummi 3. 3. farcta prius betonica, salvia, calendula, iua arthrit
3. 4. nucis 3. elen. 3. 6. a- ca, primula veris, moschata, pinguedo elicitur
1 8. agallichi loës hepatic. qua cum emplastris mollitoriis vnguenta conf
3. 2. gummi myrrhæ ana ciuntur. Poterunt & eadem emplastra conuenien
elen. 3. 6. a- 3. 8. castorei tia aqua vitæ, & salviæ succo subigi.
loës hepatic. 3. 10. styrac. Optimum erit corpora paralytica inungi ad 2
myrrhæ ana dracon. 3. 8. ignem sarmentorum vitium.
3. 8. castorei flor. lauendu- Aluus mollis perpetuò seruari debet clyster
3. 10. styrac. la 3. 4. ole. bus, aut pharmacis lenibus, aut suppositoriis.
calam. laseris nucis vngue. Modus operationis medicamentorum, & co
an. 3. 1. sang. 8. 8. repo- rum, quæ partibus affectis apponuntur.
dracon. 3. 8. nantur in a- Vnctionum, dropacum, phænigmorum, sin
flor. lauendu- lembico. pismorum, vt pars in ruborem attollatur, non ex
la 3. 4. ole. 25 Vt ad 8. ceretur. Et cucurbitularum brevis mora esse de
nucis vngue. 1. 8. bet, ne quod attractum est, dissoluatur.
Sunt, qui certum experimentum dicant, si pa
affecta decocto maioris tithymali foueatur: deit

folia eius integra parti superponantur.

Rrhinis & Apophlegmatismis, ut prius, ut edum

Apophlegmatismis 27 cum nodulo, aut baccu- ^{27 Vt ex ma}
 ori appolito, ut diximus. Paralyticis, & nervorū ^{stiche. pipere,}
 oribus laborantibus vinum prorsus fugiendum ^{pyrethr. sta-}
^{physagria.}

Potus sit illis mulsa, aqua mellita, quæ sit ex par-
 tis octo aquæ, duabus vel tribus mellis albi, vel
 hari. Coquantur omnia simul. Colentur per
 nicam Hippocratis cum 3. 2. cinamomi, vel de-
 tum acori conditi.

Pilula Coccia Rhaſæ, & Mesuæi.

℞. pul. hieræ picræ 3. 2. interioris colocynthidos
 dacridij, ʒ. ʒ. vel gr. 6. turpethi gummosi, stæ-
 l. ana 3. ʒ. cum succo fœniculi fiant pilulæ pro
 pos dosibus.

Coccia Nicolai, ex Galeno.

℞. aloës, absynthij, pulpæ colocynth. squam-
 ij an. ʒ. 1. mastichis ʒ. ʒ. cum succo fœniculi
 pilulæ.

℞. aloës, scammonij, colocynthidos, agarici,
 lij, gummi arabici, ana ʒ. ʒ. & gr. 5. cum succo
 nthij fiant pilulæ coccia. Eiusmodi pilulæ &
 t purgant, & varios humores detrahunt, nec
 achum lædunt.

SVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

stupore, seruato motu, aut leuiter læso, sensus amitti-
 ut debiliior redditur. In paralyfi utrôque priuatur pars
 lles tamen sensibus interioribus. Non enim, ut in apo-
 vitium est in cerebri substantia. Si id accadat omnibus

DE MORB. INTERNIS

partibus infra ceruicem, meninges, aut spinalis medulla in e
ortu affecta est. Altera corporis parte resoluta, dimidia
tū pars spinalis medullæ afficitur, aut meningum. Si qua
rō pars sola (nam partes omnes motu voluntario præditæ, p
cipuè quæ proprium neruum & peculiarem habent, huic m
lo obnoxia sunt) siue in capite, siue infra ceruicem laboret
illius particulæ nerui, vel eius exortu morbosa est affectio
ἀπωρία, vocales nerui, per quartam vertebra exorti: in ænu
respiratorij patiuntur. Sic oculorum resolutio, ad neruos, c
à secunda coniugatione è caluaria emersi, in oculi muscul
disperguntur, referenda est: palpebrarum, ad neruum ter

*Paralysis
vitiō neruo-
rum quæ fiat.*

coniugationis per foramen ossis orbitæ transeuntis: labi
rum, ad latum musculum, neruos è primis vertebis, & ram
è tertia coniugatione: linguæ denique (quod fit præcipuè
balbis post apoplexiam) ad neruum è tertia, aut septima co
iugatione in linguam perreptantem. Eodem modo resolu
manu, in principio ceruicis, vel quinta vertebra affectio su
fistit. Sensus tamen aliquis quandōque relinquitur, primæq
brachij partes illæse seruantur. Minore noxa laborant ob l
sionem in septimam, aut octauam, sed maximum inde thori
ci inferitur nocumentum. In resolutione parui digiti, & n
dia parte annularis, afficitur neruus in cavitāte olicranij, si
cubiti, in aliis verò tribus (cæteris illæsis) vulnerata est, aut af
cta spinalis medulla, circa principium neruorum brachij. I
defluxionem omnes digiti patiuntur, aut per concussionē
In sectione non est necessarium, quod nerui brachij in pr
pio iungantur, & supra cubitum separentur. Cruribus reso
tis, aut pedibus (in quibus facilius curatur hic morbus, qu
in manibus, ob sicciolem & robustiorem neruorum, quos l
bent, naturam) in vertebis lumborum, aut inguinibus cor
stit affectio. Sua etiam est ano, vesicæ, pudendo resolutio
Si descendat intestinum rectum, musculi suspendentes n
lè habent, qui sunt in ipsius lateribus. Si excrementa retin
ri non possunt per aliquod tempus, sphincter resolutus.
resolutione musculi vesicæ, & quum pudendum erigi n
potest, existente seminis flatulenti multitudine (quod sa
contingit ob violentiorem contrectationem, natationem
aqua frigida, refrigerationem circa perinæum, compressi
nem, equitationem longam, & corporis extenuationē) ne

osse sacro, vesicæ incerti ac pudendo sunt in vitio.

Parte affecta hoc modo diligenter obseruata, ad cau-
veniendum. Continens siue coniuncta necessariò in ner-
est, per quem spiritus, tanquam radius, in partes inferiores
unditur: eaque vel intemperies sola, vel cum humore.

Illianus aliquando fieri scribit ab intemperie sicca & cali-
ine materia. Vix tamen credendum. A calore quidem

i posse perspicuum est, emolliendo neruos, humores pitui-
os liquando, & aditum humorum defluxioni patefacien-

Quod vinum sua tenuitate facit calori iuncta, vt Galenus
et. Sed quum subitò & confertim Paralysis hominem cor-

t, dubitandum non est substantiam neruorum humore per
uxionem imbui, vnde molliores redditi extenduntur, &

xantur, sicuti & tendones. Quo fit, vt ob plenitudinem &
tructionem spiritu non transeunte, vel quia leuissima con-

tionem est opus neruo ad mouendam partem, membrum
cidat, & immobile permaneat.

Sed à quo humore id fiat, non minùs difficile est iudi-
Doctissimis tamen viris non sine ratione videtur, ne-

à melancholia, neque à bile extra venas excitari paraly-
Non à melancholia, quia neruos siccat potius & cogit,

n emolliat, vt in elephantiscis, quorum membra aridiora
a non resoluuntur, sed imbecillius sentiunt: neque à bile.

n enim siccandi vim habeat, & acrimoniam adiunctam,
ulsionem potius inducit, neruos contrahendo & con-

endo. Ergo vel à sanguine solùm (nisi per accidens) vel
ita fieri potest, eaque vel crassa, vel tenui. A sanguine ra-

Inde tamen oritur, cum tenuior est sanguis, & multitu-
sua viam spirituum intercipit, aut humiditate eosdem

nguit, aut neruos molliendo dissoluit. Idem fit à pituita
iore, sed multa, à cerebro defluente, & in neruorum

antiam penetrante. Frequentiùs autem à crassa, neruo
iter inhærente. Quæ omnia ex humorum in corpore

erantium propriis notis, ac victu antecedente facile dis-
untur.

Causæ antecedentes sunt, quæcunque neruos contunde-
mprimere, emollire possunt, casus, ictus, contusio, som-

a spelunca, domus recens polita, lunæ radius, exerci-
à cibo, vel somnus. Sed frequentissimè Luteriæ noua è

Alexand.

Trall. cap. 16

lib. 1.

Gal. cōn. in

aphor. 5. li. 5.

Paralysis

quæ fiat ex

materia con-

trouersum.

Paralysis fit

frequentius

à crassi ma-

teria.

Paralyseos

causæ antece-

deates.

DE MORB. INTERNIS

Paralysis Et gypso politura & hunc morbum, & alios frigidos inducit.
aliū morbi fri Arelatæ grauiſſima viſa eſt ex leui vulnere, illæſo cranio, ſe
gidi Luretia ſanie per meatus futuræ ſagittalis ingreſſa ſenſim ad tenuem
frequentes. meningem, quæ cerebri ſubſtantiam obuoluit, neruos, ve
 nas & arterias ſuſtentat. Vnde primū eiuſdem partis re
 ſolutio, ex qua mors conſequuta eſt: ſectō cranio puſ in
 uentum. Quod F. Valeriola, vir Philoſophiæ & Medicinæ po
 ritus annotauit: cuius obſeruationes propediem in lucem ex
 turas audio.

Curatio perficitur primū purgato ventriculo, & inteſti
 nis, vel pilulis leuioribus, vel clyſteribus: ſyrupis attenuanti
 būs, aperientibus, digerentibus: deinde pilulis paulō for
 tioribus. Poſt purgationem, uſu theriacæ per aliquod tem
 pus, inunctione leuiori ad valentiorē progrediendo: repe
 titā purgatione (morbus enim contumax eſt, & diuturnus)
 opiatīs, gargarīſmatis, maſticatoriis, pulueribus, diætā i
 corpore humidiorē, vnguentis, emplaſtris, linimentis, ba
 neis, cucurbitulis frequenter adhibitis, exulceratione facta
 aquis diſtillatis, victu tenui. In particulari paralyſi topia
 adhibenda ſunt eo tantum loco, vbi affecti nerui, vel muſcu
 li eſt origo.

Phlebotomia.] In plethora, & ſanguinea reſolutione, con
 ſiſtione, ictu, aut caſu, de ſectione venæ nulla dubitatio, deſu
 xionis præſertim imminente periculo: liberior quoque, ſi ſi
 bris iuncta ſit, ſed in omnibus ad exiguam quantitatem. Ven
 linguæ, ſi ipſa reſoluatur, aperiri debent, præcedente tame
 purgatione, & deriuatione.

Acori.] Vulgarem intellige, cuius radix leuiter adſtri
 gendo, & reſiccando, neruis relaxatis addit robur. Iris quoque
 recens pituitam purgat, & ſeroſos humores: ſiccā, pituitam a
 tenuat, & incidit.

Partes primū oleo, &c.] Olea calida, parū exſiccantia ne
 conueniunt, vt de lilio. Cum enim nerui conſtitutio frigida
 & ſicca, ab ea indicatione ſumpta, emollientibus non eſt vici
 dum. Admiſcenda etiam tandem erunt, quæ leui adſtrictione
 & temperato calore partem affectam roborent. Foucant
 partes oleo: deinde pellibus agnorum pinguium, aut vulp
 odore conuenienti imbutis ad ignem inuoluantur. Sequen
 bus ſæpè uſus ſum proſperrimo cum ſucceſſu.

℥. vini rub. ℥. i. olei lumbricorum ℥. 2. aquæ *Hollerij ex-*
 æ ℥. 2. corniculorum cerui magis spongiosorum *perimenia ad*
 pulueris chamemeli ℥. i. salis ℥. ℥. mastiches ℥. 6. *paralyfin.*
 liant omnia duplici vase ad vini consumptionem. Probè misceantur.

Ciconia implumis, sed viua, tandiu coquatur, in carnes ab ossibus recedant, in mortario teratur: rursus in oleo coquito: coctam sacculo forticolato, & abiectis reliquiis, Cera, colophonie, olei laurini ℥. 2. olei mastichini, medullæ ceradipis vrsi ana ℥. i. galbani, terebinthinæ ana coniungantur. Emplastra molliora, diachylon, mptium, &c. soluta in oleo cham. vel nardi postea quæ discutiunt, vt acopa: postremò atentia, & roborantia, vt metasyncritica.

NTO. VALETII EXERCIT. X.

Nimalis facultatis symptoma est paralytis, in qua motrix & sensifica facultates sunt læsæ. *Gal. cap. 6. lib. i. de loc. mal. aff. & cap. 10. li. 3. itémque cap. 5. libr. i. de caus. sympt.*
 ionis causæ intemperies, morbus in cōpositio-
 nitas soluta. Vel enim nerui immodicè refrige-
 ur & humectantur: vel resolutio humore crasso
 rum principum incumbente replentur, vt post
 plexiam: vel fit obstructio circa colli vertebrae,
 partes inferiores: vel denique ab externa aliqua
 a, vt duri corporis compressione, laqueo, per-
 one, luxatione, fractura, vulnere, afficiuntur.
 Paralytis alia particularis, quæ partem tantum *Paralytis duplex.*
 am, vt brachium, linguam, prehendit: alia ab-
 è dicta paralytis, quæ dimidiati est corporis,
 ri, vel sinistri, ex obstructione in spinalis me-
 e processu facta.

DE MORB. INTERNIS

*Paralys.
curatio.*

Curatio vt optimè progrediatur; victus cal-
ciens, siccans, & pituitæ generationem prohibe-
deligendus. Vinum perinitia noxium, quia ten-
tate sua partes neruofas facilè permeat & impl-
quanquam declinante morbo discutiendo & d-
siccando mirificè prodest.

Si plenitudo adest, sanguis ducitur, sed medi-
cri quantitate, ne corpus nimium perfrigeretur.
cacochymia prægrauat, purgatio præfertur.

℞. aquar. maioran. & betonic. ana ℥. i. f. infunde agar.
troch. ℥. 2. In colatur. dissol. diaph. ℥. 2. syrup. laxat. ros. p.
℥. 6. f. dof. Vel his pilulis vtitor. ℞. specier. hieræ picræ du-
aloë ℥. 3. s. massæ interioris pil. de agar. & sine quibus ana
Excipiantur melle rosato, vel aqua salu. f. pil. moll. à pri-
somnia exhibendæ.

Pars primariò affecta, vt summa ceruix, to-
que spinalis medulla, oleis calentibus & cale-
cientibus, vt aneth. chamæm. & simil. quibus la-
floccus madesiat, fouenda. Interim pituitosus h-
mor quia denuò purgandus, præparatione eget.
℞. radic. pæon. mar. rusc. asparag. ana ℥. 6. pass-
munda. ℥. i. summitat. hyssop. betonic. iuæ arth-
primul. ver. ana M. i. femin. quat. calid. maior. a-
℥. 2. flor. stœchad. anth. & cardiac. ana p. i. f. deco-
ad lb. i. In colatur. dissol. syrup. de duab. radicib.
bizantiis & de stœch. ana ℥. 2. F. apozema in qu-
doseis, quod condiatur ℥. i. cinam. vel electar. a-
mati. ros. Sumat æger quatuor sequentibus mat-
nis: postea purgetur, vt antè. Nec omittenda s-
toto morbi tempore enemata, si alium contig-
adstrictiorem esse.

His artibus perpurgato diligenter toto cor-
re, affecta pars subinde fouebitur hoc decocto.

℞. maior

℥. maioran. beton. salu. mentastr. primul. ver. iux arthrit.
 M. i. thym. epith. flor. stœchad. & anth. ana p. i. f. decoct.
 aqua, addita sub fin. tertia vini albi parte, pro fortu ceruic.
 in spongia. A fomento sequatur litus.

℥. olei costini, vulpin. & chamæm. an. ʒ. i. cum vnguento
 rtiato, vel Aregon. f. linimētum. Fortius hoc erit vnguen-

℥. olei costini & rutacei an. quart. i. suc. rut. salu. ana. ʒ.
 ulliant ad succorum consumptionem: adde adip. anser.
 esyp. ana ʒ. i. ammoniaci in aq. vitæ dissoluti ʒ. i. castorei,
 horb. ana ʒ. i. cum cera f. vnguent.

Oleis, linimentis, vnguentis cōmodè superimpo-
 ur vulpina pellis suffumigata, vel (vt loquuntur)
 apizata ex thur. mastich. myrrh. caryoph. cinam.
 mosch. lign. aloës, cyper. saluiæ, æquis singulo-

in partibus.
 Roborabuntur vires conseruis, iux arthrit. salu.
 l. camp. anth. stœch. mythr. datio: vt si mythr.
 luarum ex illis ana semidrachmam sumpleris, &
 ū confeceris, quem post primū des somnum.

Si contumacior est paralytis, & longior, prode-
 quaiaci decoctum vel per se, vel cum radice Cy-
 æ, aut Salsæ Parillæ propinare. Si paralytis acci-
 it ex lapsu, arcenda, vel etiam, si iam adsit, cu-
 da, phlegmone. Si particularis sit, non alia sunt
 edia, præter forsan errhina & apophlegmatif-
 ca, instituenda.

De conuulsione canina. CAP. II.

Parismus i caninus subita est contractio, vel
 tempore facta 2 resolutio musculorum masti-
 priorum, & eorum, qui peculiariter lati appel-
 ur.

animaduertendum itaque, vtrum resolutio 3 fit,
 4 conuulsio.

1 Quo instar
 risus canini
 facies conuel-
 litur.

2 Nam ubi-
 cunque mu-
 sculi conge-
 neres in op-
 pōsitū parti-
 bus numero
 sunt pares,
 magnitudine
 & robore, al-
 terius partis
 resolutio con-
 uulsionem fa-
 cit alterius.

3 Vt resoluta
 parti reme-
 dia adhibeā-
 tur.

4 Et vtrum
 conuulsio pars
 sua conuulsio-
 nis causam
 contineat in
 se, repletionē,
 aut inanitionē.

DE MORB. INTERNIS

In resolutione pars affecta, laxa, mollis, à se trahitur. In conuulsione, dura & contenta trahitur. In paralyfi siue resolutione saluatio multa in conuulsione, non ita. In materia frigida, efficitur causa huius passionis, si nihil repugnat, sanguis mittitur, sed moderatè. Primum quidem est 5 o phalica: deinde est uenis sub 6 lingua. A sanguinis missione, incidendum, 7 & attenuandum hoc modo.

5 E directo
partis conuul-
sa.

6 Si tamen
lingua intum-
uerit.

7 Quod cras-
sa sit materia.

8 Ex deco-
cto capitali,
hierapicra,
& diacolo-
cynthide.

9 Hoc reme-
dium prepa-
ratur conue-
nienter vtri-
que conuulsio-
ni.

10 Quod fo-
lium deside-
retur, substi-
tui potest ci-
namomum.

11 Prestite-
rit tamẽ dis-
soluti in syru-
po de stœch.

12 Vt dia-
carthamo,
diaphanico.

℥.acori, & stœchados ana. M.ß. fiat decoct. q. 5. aquæ purissimæ. Colaturæ addatur mellis co-
munis lb.ß. plus, minusve, fiat melicratum despi-
matum, aromatizatum cum 3. i. nucis moschat.
Quod si res vrgeat (acuta enim hæc, & tarda al-
quando passio est) clysteres acres 8 iniicies.

Purgabis ex hiera Pachij, ex descriptione Scribonij, cuius hæc est descriptio.

9 ℥.pulpæ colocynt. 3. 4. opopanacis & sagapeni ana 3. i. & gra. 7. marrubij. stœc. agaric. cham-
dryos ana 3. 4. petroselini, aristolochiæ rotund.
piperis albi an. 3. 2. cinamomi, spicæ nardi, myrris
electæ, 10 folij, croci ana 3.ß. & gra. 4. Opopana-
& sagapenum in mortario tundantur, cum affusio-
ne modici mellis liquidi, aut syrup. de stœchad.
Reliqua puluerata misceantur, cum mell. q. s. fiat
lectarium.

℥.suprà dicti elect. 3. 2.ß. castorei 3.ß. dissolu-
tur, omnia in suprâ dict. 11 melicrato, q. s. fiat potio.
Vide Scribonium largum. Alioqui alia conuenientia
ti potione 12 purgabimus. Partes affectæ, & to-
ceruix oleo aut vnguento inducenda sunt, quod
hoc est.

℞. 13 rad. althææ ℥. i. sem. fœnugræci conquis-
i ℥. β. fiat decoctio, in olei cōuenientis qr. 3. aquæ
uiæ quart. i. Fiat fortis expressio. Inungatur lo-
s, & tota ceruix. Deinde cum lana insuccata in
oleo, partes affectæ & ceruix muniantur.

Postea verò licebit vtri oleo de cucumere asini-
, de scylla: & in his liquefacere duodecimam
tem ammoniaci, bdellij, opopanax, galbani.
st hæc apophlegmatismis, caputpurgiis, 14 &
s, quæ caput partim euacuant, partim corro-
rant, vtendum erit.

Nodulo itaque foliis lauri pleno, & in decocto
uenienti madefacto, palatum illinendum erit,
ile hoc est.

℞. nucis moschatæ, pyrethri ana ℥. 2. sinapi, pi-
is ana ℥. i. decoquantur omnia in mulsæ ℥. 4. Ex
em mulsæ poterunt fieri caputpurgia. Probatur
caputpurgium.

℞. 15 anagall. panis porcini, nucis Indicæ, nu-
moschatæ, cucumeris asinini, piperis, acori, py-
ri ana 16 ℥. β. Conquassata omnia bulliant in
de keiry lb. 2. aquæ maioranæ qr. 3. vel in sola
maioranæ.

Vsus tempore resupinetur æger, & stomacho
uo, quinque aut sex guttæ naribus instillantur:
sæpius nares interiores inungantur. Oleum ve-
nctioni occipitij, colli, regionis sub mento, &
ctæ partis conuenit.

Teneat in ore acorum 17 cōditum, zinziber
ditum, nucem moschatam. Frictiones quo-
auertendæ materiæ conueniunt. Sic etiam cu-
bitulæ, quæ primæ, & secundæ vertebræ cerui-

13 Hoc lini-
mentum con-
uulsioni tan-
tū, quæ per
se fit, conue-
nit, non item
ei quæ ex e-
uētū. Fit au-
tem per se cō-
uulsio, quum
pars cōuulsa
sua conuulsio-
nis causam in
se continet.

14 Si modo
peculiaris æ-
gri natura et
affectio non
te auocet.

15 Et eius
quidem, quæ
cærulea est
floris.

16 Duplo
minori dosi
sunt hi pul-
ueres præ-
scribendi.

17 Vt mate-
ria euocetur,
& suauis a-
nathymias
rerū aroma-
ticarū caput
recreetur.

DE MORB. INTERNIS

18 *Modo à
resolutione
partis oppo-
site per acci-
dēs non fiat
conuulsio.*

19 *Pyrotica
potentialia,
praesertim
quæ fiunt ex
capitello.*

20 *Ad con-
uulsionem ex
euctu, vt ma-
teria euoce-
tur, pars con-
seruetur, ca-
lor excitecur.*

21 *Vi lana
succida car-
pta.*

cis 18 admouendæ sunt.

Inueterato atque contumaci morbo Rhaz-
probat 19 cauteria post aures, & in ceruice.

Dropaces quoque simplici 20 vtendum erit
picis ℥.4. olei liliorum ℥.1. liquefactis & exten-
in aluta.

Castoreum quoque teneatur sub lingua. Hi
ad sinapismos, & phœnigmos deueniendum est.

Victus instituitur incidens, & attenuans, qui
media materia temperetur. Cibus sit liquidus.

Quæ topica admouebuntur, 21 conseruent
calida. Nam refrigerata vehementer nocent.

Loco tepido, lucido, stragulis quoque mollib
decumbat. Madefactionibus capitis abstinendu
est, quia caput replent.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Quæ ad huius morbi exactam cognitionem pertine
sequentis capitis scholiis explicabuntur.

ANTO. VALETII EXERCIT. XI

ORis distortionem seu conuulsione affligitur,
os ad alterum latus contorquetur, & oculu
ad quem illud conuellit, occludere nequit. Ex
rante ægro flatus ab altera tantum parte proru-
pit & efflatur. Fit, vt plurimum, ex nerui musc-
lum mouentis repletionem, à qua nerui eiusdem b-
uitas, & eius, quam mouet, partis contractio. C-
ratio ex cap. de paralyfi repetenda. Priuatim tam
hîc ægri ceruicis vertebrarum, necnon faciei
frontis inunctione frequentiori ex costino ob-
vtimur. Porro de oris conuulsione, quæ paulati-

on subitò inuadit, qualis est, quæ phrenitidi per-
ciosæ, aliisq; acutis morbis, mortē iam imminen-
superuenit, hîc non agitur: talis enim insanabilis.

De I conuulsione. CAP. 12.

Onuulsis eadem ferè ratio vitæ 2 instituen-
da est, vt etiam phlebotomiæ: siquidē à pleni-
tine crudorum humorum contracta est.

Initidò ceruicem, & vicinos musculos laxante 3 &
molliente oleo, eoque tepido fouebis, lanâque in
immersa conteges. Atque, vt calor conseruetur
parte, vesicam ex dimidio plenam oleo tepente
perpones, aut eiusmodi sacculos.

℥. sem. lini leuiter 4 conquassati M. ℞. furfuris
ixi, florum cham. & anthos ana P. i. salis com-
nis torrefacti, & puluerati 6 ℥. ℞. fiat sacculus,
plures eiusmodi sacculi, qui subinde recalfacti
orem in parte retineant. Leues 7 sint sacculi, &
omnia, quæ læsis partibus, atque dolentibus su-
ponuntur. Clysterum quoque mollium vsus est,
huius antiquorum.

℥. rad. althææ ℥. 2. sem. leni. & fœnugr. an. ℥. ℞.
decoctio in aqua ad ℥. ℞. cui adde olei com-
nis ℥. ℞. fiat clyster, tepidus iniiciatur.
articuli corporis linteis calentibus fouendi sunt.
Materia hyssopi decocto in mulsa, & 8 rebus e-
nodi incidenda est.

Deinde 9 purganda vt prius, in spasmo canino,
oda phlegmatica, aut agarici, aut diaphœnici

am partem. 6 Vel ℥. i. 7 Ne suo pondere naturam opprimant. 8 Vt hy-
nelite origanato, decocto stachados, betonica. 9 Vt electario, bolo, pilul.
po solenni, cephalico phlegmagogo, accommodatis materiæ morbificæ, partibus
et; & viribus agri.

Gal. cap. ult.
li. 12 Meth.

1 Quæ est à
repletionē

musculosi ge-
neris, quæ so-

la curationem
recipit. Quæ

enim conuulsio
facta ob im-

modicam eua-
cuationem, est

exitialis.

Gal. com. in
aph. 1. li. 5.

2 in aph. 25
lib. 7.

2 Modo nul-
la fractura

3 luxatio-
nis excusatio

possit afferri.

3 Vt mûca-
ginibus al-

thæ extra-

et in aqua
chamamelis

Et saluæ, o-
leo liliaceo,

adipe anseri-
no.

4 Vt vires
suas exerat.

5 Ad exhau-
riendâ mate-

riam & sic-

DE MORB. INTERNIS

10 Vel so-
lum taxoni-
um adipem
misce cum
oleo rosaceo,
Et hapsus eo
imbuetur, ut
hic.

¶ olei de co-
sto lb. ss. adi-
pis Taxonis
3. i. ss. Misce,
et linatur af-
fecta partes.

11 Vel lauro,
angelica, bac-
cis lauri.

12 Ne exitū
habeat farci-
men.

13 Ad inci-
dendum ma-
gis.

14 Ut simili
calore recre-
tur. Noster
enim natus
calore simili
gaudet ca-
lore.

15 Ut ane-
tino simplici,
Iliac. aut
chamame-
lino.

3. 3. in conueniente mulla dissolutis.

Molliter fricetur ceruix, spina, spatulae cum v-
ctionibus conuenientibus, quales sunt.

¶ olei terebinthinae, olei lumbricorum an. 3. 2.
xungiae humanae 3. i. simul misce, liquefiant simu-

¶ olei de costo, cum quarta parte pinguedinis
castoris, lutrae, melis, 10 quem Taxonem, aut Bler-

¶ vulpem bene pinguem, corio detracto, & ex-
teratam, confixam caryophyllis, infarctam in ha-

¶ rad. althaeae & liliorum an 3. ss. rad. acori, ire-
ana. 3. 2. chamæpyth. herbae costi, maioranae, cale-
dulæ an. P. 2. florum anthos, meliloti & chamæa-

P. 1 styracis, ladani pinguis. mastichis, castorei an.
3. Omnia in mortario contendantur cum oleo

vermibus.
Malaxentur, farciatur vulpes, & 12 benè consu-
tur, affetur cum aspersione aquae vite. Quod dist-

latur pingue, excipiat subiecto vase, in quod i-
fusus sit 13 acetum.

Deinde vulpes in aqua coquatur: quod supe-
nabit pingue, tum in aqua, tum in aceto, v-

reseruetur.

Vtilissimum est post vñctionem pellibus hæd-
rū, agnorum, luporum, vulpium, arietum, recens e-

tractis, atque etiam dum calidis 14 partes inunctis
contegere. Quod si pelles iam refrixerint, imme-

gendæ sunt 15 oleo calido, ut recalescant. Aliud.
¶ vini rubri lb. ss. ol. liliorū lb. 2. rasuræ mollior-

partis, & magis spongiosæ cornu cerui 3. i. salis. 3.
florum cham. 3. 6. mastichis. 3. ss. bulliant omnia

vase duplici ad vini consumptionem. Hinc ad 16

ctiones calidiores transeundum est, de quibus 16

Balneum quoque commendatur ab antiquis, ad

abilicum ex hydrelæo, cuius modus est ex æquis

tribus aquæ & olei. Perseuerante malo, olei bal-

um conuenit calidum, & domicilio calido, quod

præparabis. Quintam partem olei calfacies, &

atuor 17 partibus non calfactis commiscebis.

loqui ex decocti fœnugræci in aquæ tribus parti-

s, & olei tertia parte balneum præparabis, quo

um corpus immergatur.

Sed balnei modum esse oportet, ne 18 vires re-

uantur. Itaque solis 19 irrigationibus vtendum

t, vbi vires non 20 sinunt.

A balneo tempestiua est 21 vinctio ex suprâ di-

s oleis, aut in quo ruta, conisa, rosmarinus, arte-

lia, seseli cum modico cinamomi coxerint, qui-

s aliquando decima, aut duodecima pars casto-

adiicienda est.

Veteres omnes & recentiores Medici castoreum

opinant è mulsâ. Dosis castorei à ʒ. 2. ad ʒ. 2.

Cucurbitulæ partibus affectis, sed cum 22 scarifi-

catione, admouendæ: sed iam progressu morbo, &

nè purgato corpore.

Aurelianus in accessione, leuibus: in dimissio-

cum scarificatione vtitur, occipitio & collo de-

is.

Remedium Hippocratis 23 est aqua frigida, in

ene bene carnosâ, & æstate media.

Paulus, Celsus, Aurelianus, tota denique poste-

is 24 reprobauit. De excitanda febre non con-

16 Cuiusmo-
di balsamum
factitium, ab
Aulhere pro-
positum cap.
de paralyti.

17 Simplex
enim oleum
omnis est ca-
loris impa-
tiens.

18 Corporis
nimirum rari-
tate.

19 Particu-
laribus.

20 Multis
enim effæta
languent pe-
culiari natu-
ra, corporis
raritate, spi-
rituum oppres-
sione.

21 Vi ex oleo
irino cum ca-
storeo.

22 Sublato
tamen omni
fluxionis me-
tu.

23 Aphor.
21. lib. 5.

24 Sed fal-
so.

DE MORB. INTERNIS

uenit. Qui prouocant, vtuntur authoritate Hippocratis, Aphor. 70. lib. 5.

Herophilus quoque febriculam laudauit: Asclepiades simpliciter febrem Auicennas & Arabes febrem prouocari nolunt, nisi diariam.

Cum melle castoreum, aut sagapenum, aut opopanax auellanae magnitudine febrem excitare possit Celsus: sed hoc non caret periculo.

Cæterum ex Gal. sic habeto. In morbis frigidis quos humor crassus, contumax & multus generauit, febris satis vehemens excitari potest. Leuis enim nocet, nec prodest, exemplo filij Numeni: cui, cum apoplexia correptus esset, febris accessit mediocris, quæ cum noceret, & per infirmitatem caloris non proderet, mors sequuta est. Oportet enim febrem fuisse magnam, quæ talem humorem calfaceret, incidere, concoqueret, & discureret. Itaque vt est materia, ita febris consilium temperandum est, sitque non minor, quàm quæ prodest, neque maior, quàm quæ lædat.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

In paralyfi resoluuntur nerui, & languidiores humores flaccescunt, ita vt concidant in partem sanam: in conuulsione contorquentur muscoli simul cum neruis & tendonibus, contrahunturque præter voluntatem ad suum principium, & partem sanam secum in angustum adducunt. Exempli gratia. Conuulsis temporalibus musculis, contrahuntur dentes, & strident resolutis, hiatus fit oris. Proinde si *παροιμία* v. neruorum distentionem, vt Celsus, interpretari velis, ambigua vox erit cum paralyfi, cum distentione & contractionem, & extensionem significet. Hinc quoque perspicuum, paralyfim à siccitate vix aut nunquam fieri. Siccitatis enim ea est natura, vt absumpt

Cornel. Celsus
capit. 8.
lib. 2.

orum humiditate corpus contrahat, nunquam relaxet, nisi trasse per accidens, ut si ob siccitatem nervi spiritu privati inturgeant, neque dilatentur, sed flaccescant. At si paulò diu-
nior sit, & intemperantior siccitas, haud dubiè, ut æstus ordas citharæ impensius resiccatas tendit ac rumpit, sic ner-
s eadem, aut similis in corpore siccitas, præsertim calori cta, flectet, contrahet, & tandem etiam disrumpet, non au-
relaxabit. Humiditas tamen utrūque efficit. Nam & dit solidam substantiam penetrando ac dilatando, ut plu-
so tempore eadem chordæ inflantur: & relaxat leniendo, i quis corium resiccatum pinguedine oblinat, vel humore ouat. Quare tam conuulsione, quàm paralyseos humidi-
causa esse potest. Sed in illa nervos contrahit ob plenitudi-
in hac relaxat ob madorem. Siccitas autem nunquam ef-
et paralysem, nisi κατὰ ἀνυσπικνός. Inde etiam efficitur, hu-
rem in paralyseos tenuiorem esse debere, quia in solidā sub-
tiam nervorum penetrat: in conuulsione verò crassiorem,
tantum replet.

Duplex alia difficultas. Vna, quod cum in conuulsione ctio sit sæpius in nervis, quàm in musculi corpore, ni-
minus musculi, non nervi, morbus esse dicatur. Altera, definitur per motum, cum tamen pars læsa ita immobi-
geat, ut in contrarium nullo modo flecti possit. Hoc fit, cam verbo (non enim argumenta soluere, nostri est insti-
tonico motu, de quo Galenus libr. i. de Musculorum i. Illud verò, quia musculus proprium est motionis umentum. Quomodo autem ad proprium cuiusque culæ organum morbus referri debeat, Galenus copio-
cet de morborum & symptomatum causis. Nobis fa-
erit morbi huius notionem primum animo comple-
deinde partem affectam nosse: tertio affectionis cau-
postremo curationis summam. Quæ omnia breuiter sic
co.

m vel corpus, vel illius membrum aliquod repentè con-
m & inflexum apparuerit, perinde ac si in naturali situ ef-
gidum tamen est, nec ab eo situ potest dimoueri, etiam si
infectere coneris, quò, cum secundum naturam habe-
to arbitrio dirigebatur, conuulsione esse, suspicandum
isculorum, vel plurium, vel alicuius, qui ad sua ipsorum

DE MORB. INTERNIS

principia contracti, partem simul, cui inferuntur, adducunt, immobilemque reddunt, ita, ut vel recta, vel inflexa, vel contorta videatur. Hoc tamen observato, ne id articulorum ossium motio fiat. In his enim sæpè vel callus gignitur, vel delapsus humor intra cavitatem prohibet liberam in iuncturis motionem. Quod intelligitur, si nec repente, nec affatim, nec post febrilem ardentem affectio inciderit: si luxatio fuerit in articulo, non rectè curata: si contusio, aut aliquid simile antecesserit. Tunc enim muscoli primario non afficiuntur, sed flexi ossa in iuncturis nequeunt, licet ipsi quoque tandem trahantur in contorsionem. Cum enim diu manent immoti, otio propriam motuendi vim tandem amittunt.

Partis affectæ dignotio est huiusmodi. Si totum corpus subito conuellitur, ut in epilepsia, nervorum principium patitur. Si caput antrorsum curvatur, & mentum annectitur pectori, duo muscoli anteriores caput flectentes laborant, ἑμπροσθέντες. Si in dorsum & scapulas contorquetur, ex duodecim musculis caput extendentibus in posteriore parte conuulsi, vel aliqui, vel omnes afficiuntur, diciturque affectio hæc ἐμπροσθέντες. Quando ceruix recta & immobilis manet, in neutram partem curvata, utrique muscoli & anteriores & posteriores τέτανοι efficiunt. Si oculus contorquetur, στραβισμός erit, musculis, qui ipsum mouent, conuulsis: si mandibula, τρισμός temporibus contractis, vel nervis à secunda & tertia coniugatione. Si labra & nares, & pars contracta sanam ad se adducere in vitio est latus musculus, ex quo musculi narium, superiorum, & labiorum fiunt, vel nervi à primis vertebris & tertia coniugationis, Græcis κωνικός σπασμός nominatur. utraque pars, dextra scilicet, & sinistra lædatur, muscoli utraque contracti, Sardonium risum faciunt, maxillares nimirum in latera, os & labra deducentes, ita ut ægri perpetuò ridere videantur. Idem iudicium de cæteris partibus. Semper enim affectio ad musculum authorem illius motus, qui læsus est, ferri debet.

*Sardonius
risus.*

*Convulsio à
siccitate &
inanitione
lethalis.*

Fit autem hic affectus nervis, vel musculis aut excicatis, vel calefactis, ut à vulnere, & post largam sanguinis missionem, febres ardentes, meningum inflammationes vel cerebri. Atque sic lethalis est. Aut congelatis: ut refrigerationem humorum, vel sudorem refrigeratum

ventum frigidiorē : aut inflatis : ut à pituita viscida
 m rarò fit à sanguine) vel post morbum non satis exsic-
 um , vel sanie collecta in aliqua parte capitis , ut menin-
 us , ob vulnus : vel à flatibus medicamenti , vel agitatio-
 materiæ , ut post hellebori potionem. Ab ebrietate , cra-
 a , suppressa vacuatione consueta , exercitatione intermis-
 ohlegmone , dolore , consensu vteri , morfu , puncto ner-
 aut tendone , affecto ore ventriculi ab æruginosa & bi-
 a materia , vermibus , fungis , ab ictu feræ venenatæ , &
 ilibus.

Hippocrates hæc omnia ad duas causas reduxit , inani- *Hippo. aph.*
 em & repletionem. Terciam recentiores addiderunt per *39. lib. 4. &*
 dolentiam , affectumque vocant non proportionatum ad *Gal. Cōmen.*
 eriam , cum mouetur cerebrum in sese , ut expellat , quod *1. in Prorrh.*
 ium sentit , ut dolente neruo ob puncturam , aut alicuius *sent. 27.*

nalis venenosi morsum. Sed hanc Galenus ad inanitio-
 : alij , quia materia venenosa est , licet pauca , ad plenitu-
 em referunt. Hellebori quoque potio ad utrāque cau-
 reduci potest. Ex antecedente vita , vel morbo , vel habi-
 corporis omnia facile discernuntur.

Attamen Galenus comment. in aph. 2. lib. 5. dicit conuul-
 es fieri ex vulneribus , ratione inflammationis ipsa fe-
 atis , & ad neruosas partes perringentis.

In curatione torturæ oris superiore capite descripto utē-
 clystere , deinde coquentibus pituitam : in plenitudine
 cruditate , sectione venarum linguæ , gargarismatis dige-
 ribus , formulis in ore retentis aqua vitæ formatis , qui-
 nihil præstantius , inunctionibus , sacculis , suffumigiis ,
 lastro ex gummis calfacientibus.

Ab inanitione non curatur : sed prohibendum ne fiat,
 ata causa , ut in febre ardentissima & phrenitide , si à
 a siccitate periculum imminet conuulsionis , spinam
 gendo , ne nerui exsiccentur , vel irrigatione ex refri-
 ntibus ob febrem , & humectantibus , ob neruorum sic-
 em.

A vomitu , aut immodica vacuatione curari potest ,
 iditatem reparando per humectantia , & quæ hecicis
 unt.

i à punctura fiat , vulnere latiori reddito & aperto oleum

DE MORB. INTERNIS

de terebinthina imponendum, vel de euphorbio, cum
plastro de Galbano, sedandus dolor, vulnus ad cicatricem
non ducendum, nisi post multum tempus. Extremum re-
dium est, tendonem vel neruum ictum abscindere in p-
supra puncturam.

A venenosi animalis morfu, cucurbitula cum multo
suprà partem affigenda, vel cauterium, vel antipharmacum.
Intrò sumenda theriaca cum herbæ decoctione, quæ fir-
meno accommodata, theriaca etiam vulneri imposita p-
dest.

A sanguine, sæpiùs repetenda est venæ sectio, & oleis
diis vtendum. A pituita, curatur coctione materiæ & edu-
ne, vt de Paralyfi dictum est, additis malacticis ad inun-
nes, balneis, & similibus.

In conuulsionibus capitis & humorum refrigeratio
calidioribus vtendum, partes lana succida inuoluendo,
curbitulis, sectione quâdoque illius venæ, quæ supra prim-
dorsi vertebram apparet.

A meningum punctura, aperiendum cranium trepa-
aut alio instrumento, vt materia transpiret, aut epipast-
trahenda, nisi subsit plenitudo.

A ventriculo, tutiùs clysteribus acribus, aut pilulis vtir-
quàm vomitu, ne os ventriculi contactu veneni lædatur. C-
ueniunt etiam spinæ inunctiones.

Vnctione conuenienti. Sequens medicamen excellent-
mum est in resolutione linguæ, oculi, labiorum, risu Sar-
nio, tremore capitis & totius corporis, ac omni capitis p-
cussione inflatis præcordiis, & similibus.

℥. cinamomi, croci nardi, costi, styracis rub. opopana-
myrrhæ, melanopiperis, seminis rutæ, succi abrotoni ana-
dauci 3. 4. ℥. moschi, benzoini ana 3. i. mellis q. s.

Pinguedini anserum syluestrium quos vocant Otidas
Phalacrocoracum (vulgò Cormoranos nominant) pl-
mum tribuunt leniendis doloribus Sortilegi. Paranda aut-
est eo modo, quo Gattinaria ex Nicolao Forentino dece-
ansere vulgari, capite de Spasmo. Sumatur anser pinguis
euisceretur: dein ælûrus (cattum vocant) minutim incisu-
anseris ventrem cum lardo, thure & myrrha recondatur, f-
tur anseris venter, verù ad coquendum configatur. Inte-

o vas aceto albo semiplenum supponatur, cum pinguedo a ab anser liquefcens decidere cœperit, quæ aceto iuperans referuabitur. Alius subinde anser in eodem aceto inquatur, indeque pinguedo plurima enatabit: ex qua cum ore mixta parabitur litus. Idem artificium in Otide, pharocorace, & aliis. Oleum de enula, irinum, de ligno sancto, cinum Mesuzi, lumbricorum, axungia humana, de styra- de euphorbio, de castoreo, piperibus, philosophorum, de to, cum parte illius pinguedinis, aut mellis, & modico ca- rei, piperis, euphorbij conueniunt.

Cucurbitula.] Cauendum, ne tendonibus affigantur, sed sculi principio, aut medio, ad iuuandum eiusdem actio- nis. Quibusdam locis commodè adhiberi non possunt, vt is, supercilliis, digitis, vbi sanguisugæ: aut earum loco, vt alpebris, & lingua, scarificatus erit ex vsu.

Aqua perfusio, febris.] Hæc duo remedia à veteribus rum commendantur. Periculosa tamen sunt, vt ratio & erientia demonstrant. Timendum enim in perfusione idæ, ne materia magis inde refrigerata, altius impinga- Si tamen spes certa subsit calorem à frigore, quasi antipe- si quadam, intrò posse cogi, vt in principio, æstate me- iuvene bene carnosio, non omninò negligendum. Fe- n quidem Hippocrates dixit morbis à crassa pituita me- , rigore & calore: quia rigor materiam commouet, girat & purgat: calor coquit, tenuat, incidit, resoluit. cum, si vehementior sit, tollat ægrum, minor verò co- ndo morbo non sit satis, longè tutius est eam vitare, sponte superueniat. Difficile enim fuerit in medio con- re.

*Hipp. apho.
26. lib. 2.*

NTO. VALETII EXERCIT. XII.

Onuulsio deprauatus est motus, quo fit partis vnus instrumentariæ, aut plurium, suam versus inem præter voluntatem contractio. Atque ea dem vel per se, vel per consensum. Per se, ex re- ione aut inanitione nerui, vt est comment. 1. in

*Gal. com. in
sent. 4. sect.
1. lib. 3. Epid.*

DE MORB. INTERNIS

sent. 27. prioris Prorrhēt. Per consensum, vel ab humore tenui, acri & æruginoso, ventriculum laniante, vt cap. vlt. lib. 12. Meth. vel à potu frigida, cap. 5. lib. 9. Meth. vel à crapula, vt lib. 3. de Temp. & aph. 5. lib. 5. vel à diaphragmatis, aut vteri inflammatione, vt comm. in sect. 2. lib. 3. Epid. vel ex malis ligna assumpti medicamenti qualitate, vt apho. lib. 7. & aph. 1. lib. 5. aut à forti frigore, & humore crassi sanguinem congelantis copia, vt commen. sent. 27. lib. 3. Prognosticon: vel à vulnere, ratio consequentis inflammationis, quæ in neruosas partes irrepperit, vt comm. in aph. 2. lib. 5. vel denique

Gal. comm. ad apho. 57. lib. 4. ab ictu, morfu, &c. De his fusiùs Hollerius. Conuulsiones, quæ ab initio inuadunt, ferè omnes à repletionis origine ducunt, & communem habent, antè dictum est, cum paralyfi curationem. Aduertendum tamen linimenta iis, quæ fieri debent paralyfi, hac in re contraria esse, quòd propter contractionem vehementiorem emollientia esse oporteat, & fomenta minimè adstringentia.

Gal. cōm. in sent. 24. & 57. sect. 2. lib. 1. Epid. Adhæc cōuulsionibus opportunissimi sunt praeparari, præcipuè dentitionis tempore, ob neruosi generis imbecillitatem, & voracitatem. Sed hæ immixti clysmatis, foru ceruic. ex oleo iasmino, aut lumborum, calente, non omisso interim ventriculi linctu ex oleo stomachico, facillè sanescunt.

De angyglossis, seu mogilalis. C A P. 13.

A Ngyglossi difficulter pronunciant. L, R, K, que in loquendo resistentes loquelam præcipitant. Gal. comment. 2. lib. 1. Epidem. τραυλῆς appellat, qui ex musculorum linguæ vitio balbutiunt.

Nascitur enim id vitij, aut quia breuior lingua, quod imbecillior ab intemperie humida, vnde mollior, vt in quadam paralyfi: nonnunquam ex temperie sicca, frigore, ira concitatore, calore. At prius hic nascitur morbus ab adstrictione membranae linguae subiacentis.

Purgandum corpus: parcius viuendum, vt minor copia sanguinis: refrænantibus sanguinem alimtis, frictionibus reuellendum.

Albucasis parte 2. incisionem secundum latum cituit, & ab arteria, quæ illi est, sectione cauet, hemorrhagiae metu. Colluit statim aqua ros. aceto, frigid. vitata posca. Sed in mediam incisionem uicit linamentum, ne rursus pars ligamenti relicto ligamento consuescat. In hæmorrhagia lentiari cauterio inurit.

Quod si breuioribus neruis, qui ad motum intum & dentes feruntur, id acciderit, res incuras, vt quum breuior lingua. Aliquando siccioribus, nec ita sese extendentibus accidere po-

DE IVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Mo morbo laborans Episcopus Senensis, frater domini de *Episcopus Senensis mogilalul.*
 jour, cum medicos impostores ad curationem adhibuisset, consumpta grandi pecunia nihil profecisset, ac tandem me-
 fset, aperto malo, & variis cōmemoratis causis, quas me-
 suspicaretur: cūque vnicam causam esse adstrictionem
 branæ, quæ sub lingua est, vnde prohiberetur motus lin-
 qui ad primores dentes extēditur, indicāsem, necnō vni-
 le remediū scriptū à Celso, Paulo Æg. Aëtio, & recentio-
 medicis, cognitum etiam vulgo, vt membrana illa suc-
 etur, miratus quod affirmarem eam causam vnicam &
 ionē ab omnibus scriptā medicis, ignoratam ab iis, qui-

DE MORB. INTERNIS

*Corn. Cels.
cap. 12. li. 7.*

bus sese commiserat, omnino sese consiliis nostris submi-
Monui, nam peregrè proficiscebatur, ut experto chirurgov-
retur: qui vossella prehenfas membranas (filum vulgus app-
lat) succideret, ne altiore plaga hæmorrhagia moueretur.
Quamquam scribit Celsus nouisse quendam, qui succisa
membranâ nihilo meliùs sit loquutus. Adeò (inquit) in me-
cina etiam, vbi perpetuum est, quod fieri debet, non tam
perpetuum est, id quod sequi conuenit. Sed & priusquàm
incisionem veniretur, suasi totius corporis & linguæ resic-
tioni incumbere. Ille autem interceptus negotiis de mo-
fratris cæsi, & inde contra homicidam commota causa, ab-
Adhæc quibusdam incisum est filum, sed mansit intermed-
callus, non caro mollis: vnde nihil effectum fuit. Quod ch-
rurgis diligenter considerandum.

ANTO. VALETII EXERCIT. XIII.

DE angiglossis seu mogilalis tractatio quan-
chirurgica est tota, committere tamen ne-
potui, ut hoc loco supprimeretur, cum & manuscrip-
pto exemplari appicta sit, & historia non vulg-
locupletata.

De incubo.

CAP. 14.

*1 Ex Paulo
Ægin. cap.
15 lib. 3.*

*2 Presertim
melancholicis
& pueris.*

Incubus, qui ἐφιάλτης, ὀπιβόλη, i à Themiso
πνιγαλίου dicitur, neque deus, neque semideus
neque Cupido, quod veteres crediderunt, neque
dæmon, quod Theologi existimant, neque incu-
bans vetula, sed vapor quidam crassus, qui partem
vias spiritus animalis intercipit, vnde & loquendi
& respirandi difficultas: partim animæ offunditur
vnde phantasia, & spectrum quoddam, quale 2 fr-
quens est in somniis.

Sed ideò incurfare, atque etiam opprimere th-
racer

em, constringere collum, præcidere vocem, aper-
et, quia his maximè partibus labor est. Pueros &
besa corpora aliquando suffocat: alioqui epile-
m denuntiat.

3 *Vbi mate-
ria exitum
non habet.*

Incubus enim epilepsia quædam nocturna est.
Iros olim Romæ, quod scriptum reliquit Syfi-
chus, vno anno confecit. Itaque qui incubo op-
nitur, statim excitandus est. Postea videndum,
affectio eiusmodi redeat.

4 *Neque hu-
mida, neque*

emperanda est sobria vita, cœna frugalis, vitæ ra-
tione media 4 materia, frequens ablutio extremo-
rum. Sæpe etiam pectendum caput est ex ebore, in
posteriorem partem ducto pectine.

*sicca, sed tem-
perata: vt*

Melicratum plus minúsve dilutum pro 6 ratio-
ne quo radix fœniculi, asparagi, petroselini, gra-
mis, acetosæ, cichorij, endiuia, radicis capparis,
opoponax, buglossum borrago, endiuiæ, summitates
lupuli, fumaria, 7 cetherac, 8 scolopendrium, ca-
lis veneris, cuscuta, passulæ mundatæ ab arillis,
sebesten, flores anthos, violarum, borraginis,
exerint. Quale hoc erit.

*carne vituli-
na, pane me-
dio, eoque be-
ne fermentato.*

5 *Occiput
versus.*

6 *Tempera-
menti & cœli.*

7 *Verum sco-
lopendrium.*

8 *Phyllitis
Matthioli.*

℞. rad. fœniculi, radicis graminis ana ℥. 3. sum-
tum lupuli P. 2. hyssopi, trium florum cardia-
m, passularum, glycyrrhizæ ana P. 1. fiat deco-
ad lib. 1. 1. 1. in col. dissol. 9 mellis albi, sacchari
limi ana ℥. 2. fiat melicratum.

9 *Vel potius
syrup. viola-
cei & capill.*

Deinde purgandum corpus hoc modo.
℞. cassiæ, vel cathol. 3. 10. dissolue in sero lactis
ni, vel alterius, cū ℥. 1. syrupi. violati fiat potus.
ratione materiæ licebit vti fortioribus, quæ
in capite de epilepsia, partim in capite de
ncholia dicentur.

DE MORB. INTERNIS

10 *Vt si ve-*
na sint san-
guine disten-
ta. II Vt ma-
stiche, salvia,
maiorana.
 12 *Vt pulvis*
ex corallo,
saccharo ros.
& margari-
tis confectus.
 13 *Vel hunc*
prescribes.
℥. coriand.
prepar. 3. 2.
corall. rubr.
margar. ele-
ctarum an.
 3. *℔. rasura*
eboris. os. de
corde cerui
ana 3. 1. cina
moni gra.
 6. *sacch. ros.*
 3. 4. *f. pulvis*
subtiliss. ut
tur à pastu
cochlearis di-
midio.

14 *Vt iactis*
cibi funda-
mentis.
 15 *Ex pice.*
 16 *Inter picē*
& cutem.
Aureliū ini-
tio cap. 3. lib.
 I. *Chronion.*

Nec omittenda phlebotomia, si res 10 exigat. Clysteres quoque & frictiones ex usu sunt, qui fumos reuellunt. Errhina quoque & apophlegmatismi ex leuiori 11 materia. Cucurbitulæ in cruibus & omoplati, pulueres quoque, maximè à 12 bo, qui fumos prohibeant 12 & morbo conu-
 niant. Qualis hic est.

℥. 13 coriandri præparati 3. 2. specierum diamari frigidi, & diarodon Abbatis an. 3. 1. sem. nigri pœniæ 3. 2. coralli rub. 3. ℔. macis, cinamomi an. 3. 1. modico sacchari rosati, fiat mixtura, utatur post prastum cochlearis dimidio.

Bibere quoque medio 14 pastu, non in fine, huius adiuuat.

Cucuphæ quoque parādē sunt ex floribus anthostæchados, & cæteris rebus capitalibus, ut prius.

Dropax quoque 15 simplex tum hypochondriacum etiam capiti commodè aptari potest. Calidius applicatur, & ne pertinaciùs inhæreat, linteolum rarius, & vehementer attritum 16 interponendum est. Componatur dropax ex quinque partibus 17 cis, & vna olei de spica, vel mastiche.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Εφιάλτης ἀπὸ τῆς ἐφάμεθαι, quod qui eo affectu laborant noctu quiddā sibi incumbere existiment, à quo inuadantur opprimantur cum difficili respiratione, immobilitate, ac vix præpedita, ut propè suffocari videantur. Vnde & à Themisio epistolarū li. II. (teste Aureliano) πνευμαλίον ἀπὸ τῆς πνίμεθαι veteribus etiā nonnulli ἐπιβολὴν nominarūt, quod Aurelianus quoque refert. De parte primariò affecta non omnium id iudicium. Interpretes Arabū priorem cerebriventriculum, spinalis medullæ exortum vapore crasso, aut etiam humore

nam tamen facile dissoluatur, oppleri aiunt. Posidonius non timore, sed crasso & frigido vapore spiritus animales per ruos ferri prohibente. Virūque minū probabile. Alio-
 enim inde necesse esset vel epilepsiam, vel apoplexiam, l carum generari, aut saltem respirationi tantam noxam inferri, aut thoraci: à quo cum totius mali origo ducatur, grauiusque cæteris laboret, in eius venis summam plenitudinem esse consentaneum est. Quod & symptōmata indicant, pondus nimirum thoracem opprimens, & difficilis motus eiusdem inter dormiendum, vel inchoata coctione, ex flatibus nimirum & flatibus, qui tum excitantur, pulmones & totum transversum prementibus, præsertim cum non tam libera sit respiratio per somnum, quam inter vigilandum. Quod autem in eo læditur imaginatio, quæ est in prioribus intriculis, id fit per consensum, ut in melancholia hypochondriaca. Fumi enim ex crassiore sanguine sursum latitorem animo incutiunt, variæque imaginationem afficiunt, docet Galenus de locis affectis: atque hinc fit, ut quidam demonem esse putent. Si diu tamen perseveret, frequenterque repetat, cerebro fit essentialis, degeneratque in apoplexiam, vel epilepsiam, vel melancholiam.

Causæ antecedentes sunt, crapulæ & cruditates, pessima vis ratio, multitudo crassi sanguinis, suppressi menses, aut morrhoides, & similia. Summa curationis (mutandæ tamen pro causarum varietate) est huiusmodi.

Clyster discutiens flatum & euacuans in paroxysmo, sanguinis missio in plenitudine è basilica, vel mediana, præsertim si sanguis crassior appareat, & sine pituita, pituitæ coctio, acuatio, opiata quibus flatum discutientia misceantur, pul-
 res flatum discutientes,unctiones pectoris, sacculi cordi applicati, parciore cœna, vel nulla, cibi minime flatuosi, decubitus in latus.

Quod Theologi existimant.] Non omnino certè contemnenda est veterum Theologorum autoritas, omniumque gentium communis ille consensus de incubo & succubo, etiam attestatur experientia. Memini enim me in primæ Ecclesiæ historiis legisse Cathecumenos huiusmodi demonum ludibriis vexari solitos, qui deinde cœnæ sumptione liberabantur. Multa quoque sunt apud D. Augustinum

*Ephialtæque
sequatur sym-
ptomata.*

*Galen. cap. 4.
lib. 3. de loc.
mal. aff.*

*Ephialtis
causa.*

*Theologi ve-
teres quid de
incubis &
succubis sen-
serint.*

DE MORB. INTERNIS

de incubis & succubis lib. 15. de Ciuitate Dei, vt hinc ferè cogamur fateri incubum alium demonis arte induci, alium corporis morbum esse. Nisi quòd summa Christi luce nobis fulgente, ab his tenebris nunc non est metuendum. In Gentiliis illis ceremoniis multa huiusmodi deliramenta reperiuntur de Sympythis, & Pythone, spiritu diuinatore occupatis, sed multò lepidiora in Hebræorum Rabbinis. Scribunt enim huiusmodi phātasmatata ex semine Adam procreata fuisse certum illis & triginta annis, quibus ab vxore abstinuit, postquam Cāin fratrem interfecit. Pro singulari remedio iubet circulos septem circum sepulchrum fieri, ne cadauer intrare mittendum subeant, eoque ad nocendum vtantur. Alcino in dogmate Platonis retulit ad vaticinia, oracula, somnia, &c. Sed & in veterum Medicorum libris multa remedia reperiuntur ad Sympythis, & dæmone occupatos, & incubos, vt apud Actuarium & Alexandrum. Qualis est illa Hippocrat. antidotus territis lemuribus & dæmonio occupatis, lunaticis cum spuma tauri, quæ in codice manuscripto sic legitur.

℥. nuces cupressi 50. Caricarum pinguium sine nucleis, pass. mund. ab arillis an. 3. 12. (fortasse 3. 12. ladanum, styracis opt. myrrh. asphalti, bdelij, radicis asphodeli, enulæ an. 3. 7. cardamoni 3. 5. sabinæ 3. folij, costi, spicæ, ros. baccarum iuniperi ana 3. fchœn. cas. lentisci an. 3. 2. croci, cyperi, lybistic. ana 3. 1. vini optimi & mellis q. s. Nuces cupressi fractæ triduo macerentur in vino optimo: coque leni igne ad vini consumptionem aliquā, & cola. Tum in vini lb. 2. carnes ficuum tritas diu conterere vino & additis mellis lb. 12. iterum coque ad mellis crassitudinem, & sacco excola: tum adde passulas, dactylorum carnem, & in mortario diu conterere. Hinc styracem, ladanum, terebinthinam cum melle dico melle diu terendo in mortario misce, ex quo pulueres coniunge sedulò, & vitro repone. Da 3.

l 3.3. in catarrhis, fluxionibus, mulierum morbis rigore & flatu.

Non iniucundum est, quod medicus quidam scribit contine nuper apud Aruernos in Cœnobio quodam. Cùm enim Pharmacopola, quem secum habebat, inter dormiendum in cubo laborasset, qui in eodem cubiculo erant, accusauit. Se eum ab illis noctu propè iugulatum fuisse, constricto collo. Quod cum socij audacter negarēt, totamque in eum culpam cererent, qui noctem insomnem furore quodam percitus cisset, iussus deinde est solus, lautè cœna sumpta, exhibitis tum flatuosis alimentis, dormire cubiculo vndique optimè aseo. Rediit paroxysmus, dæmonem esse iurauit, cuius enim faciem & gestus mirificè depingebat. Neque vnquam aliter persuaderi potuit, nisi vbi curationem initio confis adeptus est.

*Pharmacopola
la incubo
corrupt.*

NTO. VALETTI EXERCIT. XIII.

Incubus, symptoma facultatis animalis obstructionem cerebri meatuum consequens, ab elato calore crasso spiritui viam præcludente ortum habet. Hinc musculis edendæ respirationi & voci diuersis illata noxa vocis interceptionem, aut eius intus, indiscretæque efformationem, difficilem cum dolore motum, suffocationem imaginabundam, mandique desiderium inducit.

Putatur nonnullis proprius ventriculi & diaphragmatis affectus, quod supinis dormientibus molliores per sæpè cibi os ventriculi & diaphragmæ premant, vnde efflatio & respiratio præpedian-

Magna huius affectus habenda ratio, quia grauior morbos, epilepsiam (vnde epilepsia nocturna appellatur) apoplexiam, maniam denique prænuntiat. Crassioribus naturis, vt etiam pueris, familiaris

*Incubus qui-
bus maxime
familiaris.*

DE MORB. INTERNIS

*Incubi cura-
tio.*

est, ob meatuum angustiam: itémque literarum studiosis, quibus minuitur concoctio, & quorum cerebrum studiorum assiduitate debilitatur.

*1 Vniuersi,
eaque typica,
cum mentis et
sensuum obla-
sione.*

*2 Nam quæ
vicina sunt,
quæque com-
munia (vt su-
pra cõmemo-
ratum est) ea
primum ma-
ximèque af-
fici solent.*

*3 Doloris vi,
& labefacta
ta, seu resolu-
ta instrumẽ-
toris sperma-
ticorum reten-
trix facul-
tate.*

*4 Cum septi-
mestres sunt.*

*5 Galen. cõ-
mẽ. ad aph. 5.
sect. 1. lib. 6.*

*τὸν ἐπιδόμη.
6 Ob impuri-
tatem ex sy-
nathrismo.*

Iuuatur victu tenui, non flatulento, eupepto, non vaporoso. Potus sit vinum album, tenue, subadstringens & dilutum, vel hydromeli. Vapores v inhibeantur, vacuandi sunt humores, è quibus susci- tantur, cataportis, aut potionibus hieram recipien- tibus: qui si lentis sint, sic præparabuntur.

℞. hyssop. passul. mund. ana M. i. f. decoct. ad quart. 3. l. colatura dissol. oxymel. simpl. vel composit. vel scyllit. 3. 4. zulap. clar. pro dosib. 3.

Mox purgetur. Post purgationẽ, atq; etiam vena- sectionem (si plenitudinis notæ eam præceperin celebrandam) ventriculo sumptis & admotis pro- spiciendum: caput quoque roborandum, prius ta- men vaporibus, si qui in cerebro constiterint, dis- cussis.

De epilepsia. CAP. 15.

Epilepsia conuulsio est 1 corporis. Nascitur, vbi humor crassus & frigidus offarcit anteriore ventriculos cerebri, ex quo vniuersus motus, & vultus raptus totius corporis. Contorta 2 facies, inuoluntaria 3 seminis effusio, & interim affectio quæ apoplexiæ proxima est.

Pueros ferè vexat, quo tempore dentire 4 inci- piunt, vnde puerilis 5 morbus ab antiquis appella- tus. Vt etiam lunaticus, quia interlunio nati ob- noxij huic morbo existimantur, vt & qui concep- ti sunt fluentibus 6 mensibus.

7 Perseuerat hic morbus ad 8 annos pubertatis, soluique consuevit in masculis, cum semen e-
mittere incipiunt. In mulieribus, quum primùm ef-
fuerunt menses: quos annos si superat, desperata
res est.

Nascitur aliquando consensu 10 stomachi,
aliorum partium corporis. Aliquando spiri-
tus quodam 11 virulento ex partibus inferioribus
translato in caput. Sæpè etiam primarius 12 cerebri
effectus est.

Quos vexat paroxysmus, sic habeto. Corpus,
modò rapitur, loco lucido & 13 mediocriter calido
locato. 14 Sublimiori capite, ex quo membra
supernè deorsum confricari debent.

Dentes, quos sæpè 16 constringunt, vnde etiam
minet 17 suffocatio, vel manibus, vel quauis alia
vi 18 diducendi sunt.

Ex quo hac formula, & lingua, & palatum illi-
canda 19 sunt.

℞. theriacæ vel mythridatij ℥. 4. dissolu. in ℥. i.
cici rutæ, cum penna, vel linteolo extremitati ba-
ni alligato, palatum & lingua affricentur. Tum.

℞. benzoini, mumix, picis nigræ ana ℥. i. vnian-
cum succo rutæ, fiat suffumigium pro naribus:
eadem simul liquefacta naso interiori inungan-
tur. Vomitus, si fieri potest, excitetur oleo ex pen-
nillito interiori parti oris. Alioqui perseuerante
paroxysmo.

℞. muscoli, qui primum affici solet ob cerebri affinitatem. 17 A suppressio-
nis excrementi fuliginosi: vnde salua à spiritus prohibitione crassescit. 18 vt
um habeat fuligo, & cerebrum aëri in inspiratione recreetur. 19 Ad corre-
ptionem presentis symptomatis.

7 Aph. 45.
li. 2. Et 7. li. 5

8 Si achorum
capitis copia
morbi occasio-
ne non tollat.

9 Quod im-
pressa ma-
neat maligna
in cerebro

qualitas, quæ
naturæ bene-
ficio non po-
tuerit emen-
dari.

10 vt in pi-
crocholi dicitur.

11 Vt à cor-
ruptione fe-
minis in mu-
lieribus hi-
stericis.

12 A pitui-
ta, & melan-
cholico hu-
more.

13 vt foras
excitetur hu-
mor.

14 vt reuo-
cetur humor.

15 vt natus
excitetur ca-
lor.

16 Ex con-
uulsione tem-

17 A suppressio-

18 vt

DE MORB. INTERNIS

℞. cast. ʒ. 2. benzoini ʒ. 1. diss. in oxymelitis scilicet ʒ. 1. β. cum cochleari distractis dentibus intratur in gulam.

Dydimus Medicus extracto sanguine è pollice labra epileptici inungebat. Orpheus & Chelaus contaminabant faciem ex quacunque parte corporis ducto sanguine. Atque ita statim exgere epilepticos testati sunt. Pueris autem, sub paroxysmo, remediis iam præscriptis prohiberi est mali generatio ac labes, abstinencia vini, usu frequenti pulueris confecti ex pœoniæ radice & sereno. visco quern. puluer. contrà vermes, & saccharo: quibus etiam soluentia misceri possunt. ℞. rad. & sem. pœoniæ an. ʒ. 2. sem. contrà verm. ʒ. 2. rhei elect. ʒ. 2. iacchar. ʒ. 2. f. puluis subtiliss. Detur cochleari semel aut bis in hebdomade, sereno collo, declinante luna, cum iusculo. Post paroxysmum clyster iniiciendus, qualis hic veterum.

℞. decocti aristolochiæ, centaurij minoris, calamenthi lb. 1. in quo dissol. pul. hieræ picræ, p. hieræ diacoloc. ana ʒ. 3. olei cham. ʒ. 3. sacch. rub. mellis communis ana ʒ. 2. salis ʒ. 3. Post clysterem refouendi sunt cibis boni succi. Ex quo melicetum imperandum est ex hyssopi decocto, stœchados, calamenthi, aut syrupus acetosus, oxymel simplex, oxymel scylliticum.

Deinde purgandum erit cum hiera picra, & hiera diacol. Hæc enim purgatio maximè probata antiquis.

Nec omittenda phlebotomia, 20 si omnia constant.

Iis verò, quibus inueteratur Epilepsia, ad ca-

20 Si magnitudo causæ hoc postulat, materia organica, cerebri oppressio, hypochondriorum obstructio.

LIBER I.

53

nem, venam 21 è malleolo diuides veris initio.
 n progressio vere, melicrato hyssopi, aut simili
 parabis, & vt prius, purgabis. Aut, vt veteres vo-
 runt, amplissimam colocynthida cauabis, reie-
 feminibus, & interiore materia: tum vndiqua-
 22 induces pasta. Deinde cauatam colocynthi-
 passo, aut alioqui vino dulci implebis, adiectis
 tuor foliis rutæ, & 23 obolo cinamomi, efferue-
 vinum in calidis cineribus: deinde per noctem
 tur in colocynthide. Postridie per linteum bene
 ndum percolabitur, & bibetur.

Post purgationem reficiendum corpus est. Post
 dies, inde cucurbitulæ in hypochondriis affi-
 dæ: deinde scapulis cum scarificatione. Aliquot
 us interiectis, iterum purgandi sunt, ex eoque
 rbitulæ occipitio affigendæ: caput radendum
 ut certè detundendum.

Comparanda 24 cucupha, & per interualla
 urgandum, vt etiam Autumno ad helleborum
 endum sit. Hoc modo veteres helleborum pro-
 bant.

L. fibrarum radice hellebori 2. distemperen-
 n 3. 1. melicrati: deinde siccentur in vmbra, &
 erisentur: tum adiecto eodem pondere pipe-
 modico melli misceantur, vel è mulla propi-
 ur. Galenus libro primo de compositione me-
 n. $\chi\tau\iota\tau\omicron\pi\gamma\varsigma$ plurimum commendat hieram

aluatico: deinde fiat aqua stillatitia, manè vtatur. Aliud ex Aëtio. cap.
 rabibl. 2. Sermon. 2. $\chi\tau\iota\tau\omicron\pi\gamma\varsigma$ veratr. nigr. castorei, scam. an. 3. 2. opopanax. cu-
 bebaici siue regij, centaur. nitr. sulph. vini, abroton. ammoniaci rhymiamatis,
 a syluestr. ana 3. 1. confusa & cribrata excipiantur mulla origanata. f. pil.
 nitid. fabæ Egyptiæ.

21 Ad maiq-
 rem reuulsio-
 nem, vt fiat

humor κα-
 τάρροπος,
 qui erat α-
 τάρροπος.

22 Ne exha-
 let humor.

23 vt granis.
 10. vel 3. ss.

24 Ex ce-
 phalicis.

25 vt pil. ex
 hier. picra.

Quinetiam
 in epilepsia à
 pituita inue-
 terata hac

praesertim ve-
 teribus solen-
 nia fuisse re-
 media. vt.

$\chi\tau\iota\tau\omicron\pi\gamma\varsigma$ ther. ve-
 ter. mythri-
 datij, an par-
 teis equal.

rad. enula-
 campan. lb.

ss. salvia, ste-
 chados, be-

ton. ana 3. ss.
 Temperentur

per noctem

DE MORB. INTERNIS

diacolocynthidos, quæ helleborum recipit. Ten-
tis itaque lenioribus remediis, non est metuend-

26 Cum de-
lectu prescri-
pti.

26 vsus hellebori. Post hæc sternutatoriis, quæ p-
uerem 27 rad. pœoniæ recipiant, & masticato-
vtendum erit.

27 ut vene-
nata aura ex
hauriatur.

Sanguisugæ etiam fronti, & per ambitum
pitis, affigendæ sunt. Fuerunt in veteri Medicina,

28 Ratione
vsus veneris,
nō spermatis.

eunuchismum, id est, castrationem 28 maximè p-
bauerint.

Formula sternutatorij.

29 Cum tan-
tū agitur
de vi cerebri
restituenda.

℥. pyrethri, pul. rad. pœoniæ ana ℥. 2. nu-
moschata ℥. 1. hellebori nigri puluerisati ℥. 8. f.

30 vide Rha-
zem lib. 9.
ad Almanf.
cap. de Epi-
lepsia.

puluis, qui insuffletur in nares. Eadem quoq; , p-
ter helleborum, mastiche incorporata masticar-
rium efficiunt. Vsus conseruæ acori, aut stœch-
theriacæ, mythridatij, maximè conuenit, idque
iam purgato corpore. Electarium quoque Rha-
cuius 30 hæc est descriptio.

℥. pyrethri, seseleos, stœchados ana 3. 10. aga-
3. 5. cordumeni recentis & acuti, assæ optimæ, aris-
lochiae rotundæ ana 3. 1. 8. excipiantur omnia m-
scyllitico. Detur auellanæ magnitudine ieiunis.

Galenus in libello de consilio in comitialib-
cōquassatam scyllam in vase melliteo, id est, in c-
antea mel repositum fuerit, aut alioqui coctum,
condit: vas pelle inducit, & fideliter occludit: t-
meridiano soli obuertit, prohibetque Aquilonib-
subinde aliter atque aliter obuertit, vt omni ex p-
te radij solis vas calfaciāt. Scyllam colligit sub ca-
quo tempore mel scylliticum præparatur, su-
que quadraginta 31 diebus. Postremo aperto vas-
quor, qui è scylla desudauit, excipitur, & melle

31 Toto tem-
pore canicu-
le.

54

34 Vt ei fer-
ratur aluus.
Qui enim
crassiores
sunt, aluo
quoque ad-
strictiore, i
ut plurimum
fiunt epile-
ptici.

DE MORB. INTERNIS

agaricum detrahatur in eadem infusione: detrac-
agarico, passulę bene pingues distemperentur, de-
turgeant: turgidę in noua aqua coquantur: ad
tremum coctę exprimantur in aqua, in qua co-
rint. Expressio cum aqua rursus coquatur ad m-
lis crassitudinem. Paulò adultiores, vt qui secu-
dum, aut tertium annum superant, passulis, prun-
ficubus eo modo maceratis vti possunt.

Iisq̃ue electariis, & passulato melli puluis pœon-
& hyssopi adiici potest. Purgentur ex 3. 3. cassi-
35 ex manna, & penidiis præparatis, vt antè
ctum est.

35 *Cassiano*
admodū pro-
batur ad cu-
rationē epi-
lepsię, quod
resoluat.

Radix pœonię in taleolas discisa, & ita transfi-
filo suspendatur è collo.

Syrupus acetosus, melicratum, absynthij de-
ctum, cicerum rubrorū, vomitus iisdem cōueni-

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Caducum, à cadendo, Comitiale, à Romanorum
mitiis, Lunaticum, quod motu lunę commoueatur, vel
terlunio natos corripiat, vulgò hunc affectum vocant, A-
cenna puerorum matrem, nominibus impositis, habita-
tione, vel symptomatum, vel loci, vel causę efficientis, vel
rum, qui eo frequentius solent corripi, vt pueri. Apud Gra-
tamen ferè semper à magnitudine nomen accepit. *ΕΠΙΛΗΪΑ*
enim dicitur, quòd sensum atque mentem pariter apprehen-
dat, Antiquioribus *ἱερὰ νόσος*, id est, sacer morbus, quòd
magnitudinem, vt ait Galenus, designarent: *ἱερὸν* enim
gnitudinem significat. Quanquam significationem etiam
liam alij afferunt, vel quòd diuinus sit morbus, & à diis
missus in vindictam: vel quòd sacram occupet animam, v-
capite fiat, tanquam animę loco sacro. Ob eandem cau-
Hippocrati *Ἡρακλεία νόσος*, nominatur: non quòd Hercu-
vt ait Galenus, eo morbo laborarit, sed vt eo nomine τὸ δυν-

Gal. cōment.
6. in lib. 6.
Epid sent. 7.

designaret : licet , authore Aristotele , reuera
 ules epilepticus fuerit, veteribus Elephantiasim quan- *Aretaus ad-*
 e dici, quod nullo remedio superari queat. Ab omnibus *dit.*
 is frigidis capitis distinguitur potissimum vehementi *Aristot. ini-*
 equali corporis concussione, & spumâ in ore collecta. *tio sect. 30.*
 tamen nota in leuiori morbo non apparet, vt eo, qui ex- *Problem.*
 ob tenuiorem materiam, & fumû acrem. Facile enim
 soluitur. Est autem conuulsio omnium partium cor-
 non perpetua, sed per interualla, cum mentis & sensus
 sione. De cuius causis, generationis modo, ac loco non
 est omnium sententia. Veterum enim propè omnium *Epilepsie*
 unis consensus est, ab humore crasso, viscoso, & ferè *causa.*
 er frigido procreari, obstruente (vt quibusdam placet)
 um ventriculum cerebri, vel (vt aliis) posteriorem, vel v-
 que, vel modò vnum, modò alterum, vel etiam primum:
 ita fieri, vt interceptis viis, spiritui ad nervos non pateat
 . Addunt nonnulli, non sine probabili ratione, quando-
 contingere ob angustiam meatus à posteriore cerebro
 nam, vel imperforatam, aut strictiorem lacunam ad pa-
 , aut ad nares. Et certè Galenus de vsu partium scribit
 è comparatû esse à natura, vt per decliues cerebri mea-
 m per palatum in os, tum per corpus narium, orificiis
 cuis ac magnis, pituita, aut alia cerebri excrementa ex-
 ur, ne animal frequenter corripiatur epilepsia : vide-
 re per illam viam expurgari materiam, quæ epilepsiam
 uit, ac spumam ex ore educi. In cōtrarium tamen mul-
 tis afferuntur.

mum ab intemperie fieri non posse videtur, sine va- *Epilepsiam*
 ut humore. Citiùs enim interiturum est animal, quàm *à sola nō fieri*
 tam perueniat intemperiem. Hoc enim modo corpus *intemperie.*
 onuelleretur : sed ab omni prorsus actione desisteret.
 Hippocrati duæ conuulsionis causæ sint, plenitudo &
 o. Quod de particulari intelligendum videtur. Hæc
 & vniuersa est, & mentem sensusque omnes oblædit.
 ine mentis læsione conuulsio, etiamsi totius sit cor-
 epilepsia non est. Neque ab humore crasso. Cita enim
 , materiæ & paucitatem & tenuitatem indicat, quod
 difficile moueantur. Idem demonstrant oscitatio, ster-

DE MORB. INTERNIS

nutatio, spumæ per os exitus, tenuioris materiæ indicia enim spuma, cum frequenti inspiratione & expiratione violentoque motu aqua tenuis agitur, & spiritu, aut substantia quadam vaporosa comprehenditur. Accidit quoque frequentius ingeniosis hominibus, ob tenuem cerebri substantiam valde sensilem, victus rationem vaporosam, flavum fumosum, & similia. Adde omnem epilepsiam consensum à tenui substantia oriri, ut vaporibus bilis & porraceæ, eorundem agitatione & acrimonia, fumis, ratis, aëre, vel vento per nares concepto. Videtur ergo esse pituita tenuis, spumosa, bilis flava, atra tenuior, aut ichor, vapor acris, odor ob cerebri exactiorem sensum. Neque etiam fit obstructione spirituum transitum impedi-
diente. Oporteret enim vel motum in uniuersum perire, vel minui, quantitatem spirituum, qui transiunt, sufficiente ad partes inferiores mouendas. Sed vehementior, quam antea, apparet concussio, & motus inæquus. Probabilius multo, cerebrum in seipsum contrahi, ut ex-
lat, quod noxium est, sicuti in sternutatione, quæ veluti per
quædam epilepsia est, ut rectè dixit Auicenna. Sed in ha-
cutitur, quod est in anteriore parte cerebri iuxta narium
mina. In illa, quia in posteriore parte materia subsistit,
ciliior materiæ dissipatio, unde pars affecta, & generat
locus intelligi possunt.

Auicenna
sen. 1. libr. 3.
Tract. 5.
cap. 8.

Cognoscimus à pituita fieri, si æger frequenter expuerit, si somnus longior, & profundior, si ingenium stupidius, victus ratione, excrementis, actionibus, colore, & similibus. Contraria sunt in biliosis. De ea, quæ per consensum fit, tractetur sequenti capite.

A dextra parte incipiens cum tinnitu aurium, clamore dore dentium, eiectione seminis, vehementi concussione, quæ ab ineunte ætate consenuit, aut hæreditaria est, gramma, & quæ vix curari vnquam possit.

Contrà, breuitas paroxysmi, accidentium paucitas, rati-
datio, verecundia, & si sine spuma fiat, facileque ruta
hyssopi, aut similium odoratu recedat, hæc omnia morbi
ciliatem indicant. Soluitur aliquando, mutata ætate, v-

ne, & superueniente quartana: in grauidis, edito foetu, sum profluuium.

In pueris, quos hic morbus frequentius corripit, nutrici-
mimis prospiciendum. Vtatur nutrix incidente & attenuan-
tu, vt lac subtilius, & calidius efficiatur, vt nuper dixi-
Fiant sacculi apponendi capiti è cypero, iride Florenti-
apill. ven. Ex iisdem cum oleo anethino, rutaceo, irino,
amaracino calidis inungatur caput, non abluatur. Sed
detergentibus melle & aphronito cum tepida leniter
tur, siccetur.

Quaecunque potui inuant epilepticos, facultatis sunt inci-
is. Interim tamen quæ vires roborent non omittenda.
ditas vitetur.

*Gal. lib. 10.
de simpl. me-
dicam. fac.*

Conueniunt in maioribus natu, & à sanguine, clyfma, san-
is missio è cephalica, prouocatio hæmorrhoidum, men-
in pituitosis, oxymel scyll. syrup. de pomis comp. pil. an-
um, syrupi concoquentes, purgato à pituita & cruditate
iculo, prouocatio vomitus (licet Galenus contra Erasist.
tionibus, interdicat, quia manifestè caput replent) repeti-
rgatio, pilulæ addito castoreo, theriaca, mythri. (nisi me-
t à calidis) opiata, diæta, caput purgia cum succo sampsu-
yarethro, zinzibere, radice pœonia, suffumigia, cauteria.
ent Cassia, Catholicon, radix, vel succus apij, quo tamen
nus vitur in consilio epileptico.

ota proprietate valent, & huic affectui maximè accom-
ata sunt, scylla, enula campana, syrupus de pomis, pilulæ
phorbio, pœonia radix & semen luna decrefcente. col-
m, viscus quern. maximè verò eius radix, seseli, coagu-
eporis, cinis cuculi, cranium hominis, ossa humana nes-
bus data potui (valent etiam in arthritide) cornu alces,
gallitrici, theriacalis, agar. trochisc. semen palmæ Chri-
gula asini, vesica apri, talus suillus, cor talpe, flos anagal-
ub. corallus, smaragdus, hyssopus, inquinatio oris è san-
ægri, splen equi, cerebrum cameli, & mustellæ, lapis
yrundinis, oleum phil. de gagate. Non video tamen cur
tinum oleum epilepsiam tollat, cum scripserit Aretæus
ncipio capitis imperfecti de comitali morbo rerū gra-
ntium, vt Gagatis lapidis odoratum, homines nonnullos

DE MORB. INTERNIS

prosternere, & epilepsiæ præcipites dare: nisi fœtore suo accessione conflictatum ægrum exciter: vel (quod scribunt Chymisticæ professores) quia epilepticam materiam olivæ istiusmodi attenuat, digerit, siccat. Ex Euonymo cap. de c. è metall. laterib. succino & gagate. Balsamum, ol. de pipere de cucumere asinino naribus inditum, vtil.

Cæterum lapidem pulli hyrundinis sic comparabis. Ductis ex prima fœtura hyrundinum pullis ante plenilunium ventriculis eorum lapillos duos inuenies, alterum versicolore, alterum unicolore. Hos, priusquàm terram contigit in cerui aluta colligato. Brachio & collo gestati epileptici

Dioscor. cap. medentur, attestante Dioscoride.

49. lib. 2.

*Aristot. sub
finem libelli
de somno &
vigilia.*

Pueros saepe vexat] Pueris familiaris duabus de causis: vna ob multitudinem humoris & vaporum, vnde etiam in somnus multus, & profundus, vt scribit Aristot. de somno & vigilia: alterâ, ob vermium putrescentium tetrum vaporem cerebrum ascendentem, aut eorundem viuorum, sed maris commouentium. Auicenna scribit, ab epilepsia ferè multos esse, quibus in capite fiunt vlcera, apostemata, fluxus & effluxus. Nutrici imperandus aquæ potus, vt etiam Aristot. præcepit, vel hydromel, victus attenuans, abstinencia à coïtibus, lac corrumpatur, aut eius materia alteretur, purgatio humores peccantis, exercitium, electaria, lac asinum, in quo coctum sint, vel infusa, quæ affectui conueniunt. Pueris verò purgandum cum melle aut lacte, cauterium in posteriore parte capitis præsertim si sint obesiores, puluis inspersus capiti. Grandiæbus, clysteres leuiter purgantes & attenuantes, syrapi, potus purgans, bolus. In vermibus, quæ necant vermes, vnguentum amarum admodum non ori ventriculi, sed vmbilico. Myrrinum & theriacum, tanquam fortiora, Galenus vituperat locis superius citato.

Scapulis cum scarifica.] Petrus Merenda scribit in initiali morbo admodum vehemente, exiguo interuallum sæpiùs repetente, nec aliis remediis cedente, se quàmprimis per admota collo propè scapulas rubrificantiæ medicamenta, donec vesicæ excitarentur, breui tempore spatio ad pristinum rationis vsum frequenter perduci se, & ab accessionibus liberâsse, qui deinde decenti curatione

tio

ie, ad integram sanitatem perducti fuerunt. Sed hoc
endum esse post purgationem, nisi morbus urgeat. Sed
ne hæc, neque setones, neque cauteria conueniunt circa
it, nisi morbus cerebro sit essentialis, vt fiat diuersio à ce-
o.

ANTO. VALETTI EXERCIT. XV.

Pilepsia morbus est quodammodo apoplexiæ
proximus, cum idem locus in vtróq; patiatur,
dem humor in causa sit. Verum apoplexia ob
nimodam carentiam illius, quæ ad nervos de-
t, potentiæ, epilepsia propter motum vitiosum
eratur. In hac enim cerebrum (si primarius sit,
er cerebri essentiam affectus) materiam suam vel
sitie medium & postremum cerebri ventricu-
obstruentem, vel maligna qualitate obludentem,
itere nititur: vnde omnium sensuum & facul-
animalium offensio, saltuosorum motuum, atque
uulsionis corporis totius consequutio affertur.
Epilepsia aliàs grauior, interdum mitior. In qua
or, dentium stridor, partium faciei peruersio,
oris totius iactatio vehemens, spuma multa, se-
is effusio, & in ipso casu acclamatio, ea grauis
modum censetur, & ferè incurabilis. Statim enim
ulat & accessionum continuatione, & sympto-
um vehementia. Vbi verò vel multa, vel pluri-
ex signis commemoratis absunt, leuior existi-
da.

*Gal. cōment.
ad aphor. 45.
lib. 2.*

*Galen. cap. 5
lib. 3. de loc.
mal. affect.*

*Paul. Æg.
cap. 13. lib. 3.*

i curatione duo tempora maximè obseruanda, *Epilepsie cu-
ratio.*
oxyismi vnum, intermissionis alterum. In priori
ndum, vt quàm citissimè paroxysmus soluatur:
d fiet, si corpus primùm colligatur, membra ex-
antur, iniiciantur primùm vincula dolorifica

DE MORB. INTERNIS

in articulis brachij, & crurum: theriaca, mythræ
confectio hieræ simplic. sinap. in os indantur:
aures & nares oleum rosmarin. aut anisi, aut salu
arte chymica factum immittatur: eodem futuræ
ronalis & lambdoides inungatur. Hûc pertineb
& artuum frictiones, vt in apoplexia, & clyster
cû in ipsa accessione, tum extra accessionem in
ciendi. Qualis hic est.

℥. radic. fœnic. ireos, pœon. ana ℥. 2. rutæ, absynth. f.
beton. hyssop. maioran. ana M. ℞. flor. stœchad. vtriûsq
beton. ana p. i. f. decoct. & col. ad ℥b. i. In qua dissolue co
fect. hier. & diaphœnic. ana ℥. ℞. sacchar. rubr. ℥. i. vel 3. 10.
chamæ. & rut. ana ℥. i. ℞. sal. gemm. 3. 2. f. clyster.

In intermissionis tempore prouidendum ne
petat paroxysmus. Id cōmodissimè fiet victu cali
ciente & exsiccante, purgantibus medicamentis, si
apparata prius cum syrup. accōmodatis & cepha
cis aquis materia, vel hoc apozemate.

℥. radic. scyll. præparat. angelicæ, enul. camp. pœ
mar. acor. radic. ireos. Florent. ana ℥. i. polypod. quern. sem
cartham. passul. mund. glycyrrhiz. ras. ana 3. 6. beton. hyss
thym. chamædr. chamæpyth. visci querni, melissophyll. a
M. i. seminis seseleos, pœon. mar. ana ℥. ℞. semin. a
fœnic. ana 3. 2. flor. anth. genist. cardiacor. ana p. i. ℞. sa
maiora. ana M. ℞. f. decoc. ad ℥b. i. In colatura diss. syr.
hyssop. de bizantiis, & oxymelitis simpl. ana ℥. i. F. ap
clar. conditum cinam. vt dec. pro dosib. 3.

Ex huiusmodi decocto licebit syrupū solutiuu
magistrale vulgò dictū, cōficere. Vt si in quart
3. colaturæ superioris infundantur turpethi be
gummo. ℥. ℞. cum tantillo zinzib. folicul. senn. mu
dator. ℥. 2. agar. ℥. i. cinam. parū: & expressione p
leuiusculā ebullitionem facta, addatur syr. laxa. r
pall. ℥. 2. sacch. q. s. Huius syrupi ℥. i. ℞. vel 3. 2. c
būtur bis in mēse cū aq. bugloss. vel betō. Quæ do

ū si segnius moueret, diaphœn. 3. 2. addi possent.
 & post instituti apozematis vsū sic purgabitur.

℞. rad. & semin. pœon. mar. sem. fœn. an. 3. 2. fol. hyssop. be-
 capill. ven. an. M. i. flor. cardia. p. i. f. decoc. ad dof. In colā-
 infund. agar. troch. 3. 4. fol. fenn. mund. 3. 2. cinam. parū:
 xpressionē diff. hier. simpl. 3. 2. syr. capill. ven. 3. 3. f. potio.

A purgatione si missione sanguinis opus videat-
 ur, secabitur malleoli vena, vt ex lib. Gal. de cur. rat.
 sang. mission. præcepit Autor. Mox verò robur
 iti conciliandū est sumptis & admotis. Sumun-
 electar. conseru. opiat. condita, quæ non modò
 es reficiant, sed etiā morbi causam oppugnēt. Vt.

℞. conseru. bugloss. borrag. anthos ana 3. i. 3. confect.
 rm. 3. 2. electar. lat. Gale. & de gemm. ana 3. 3. pulu. radic.
 n. aristoloch. ana 3. i. rasur. ebor. corn. ceru. corall. ana
 cum syrup. de hyssop. f. opiata.

Hanc dicebat Syluius sibi omnium ad epilepti-
 confectionum instar esse. Dabat ad nucis auel-
 e magnitudinem manè, aut vesperi dormituro.
 us loco hæ tabellæ vsui erunt. ℞. myrrh. elect.
 ll. rub. rasur. corn. ceru. & ebor. ana 3. 3. semin.
 on. mar. visc. quern. & cran hum. interioris ana
 cum sacchar. in aq. bugloss. dissolut. f. tabell.
 d. 3. 2. Ager cap. vnam manè, aut serò.

nterim errhina & apophlegmatismata ad pitui-
 eriuationē: sacculi, suffitus, lixiuia, litus ex oleis
 uenientib. ad confirmationē capitis conferent.
 His omnibus ex arte administratis si perstiterit
 tus, oportunum erit guaiaci decoctū, vel radic.
 aræ, vel Sals. Parillæ (addit. radic. pœon. ange-
 & al. cephalicis) bis in die, mane & vesperi, da-
 uod præterquam quod incidit, tenuat, exsiccat,
 gnam quoq; qualitatem, quæ hîc suspitione nō

DE MORB. INTERNIS

caret, abigit. Dein iteranda purgatio. Postremo hi remediis æger non leuetur, ad cauteria cōfugien-
carneæ brachij parti, vel extremo occipiti, vel p-
aures, admouēda, aperto diu vlcere, recidiuæ me-

Cæterum, si infans fuerit qui ægrotat, quāqu-
nihil moliendum videatur, quod ætate ad bilio-
rem sicciorēmq; statum transeunte, & victu mod-
ratione adhibito, sua plerunque spōte morbus e-
nescat, proderit tamen puero certā vitæ legem
trici præscripsisse, vini & veneris vsurā subduxi-
imò & catharticum exhibere. Quinetiam puero

*Paul. Ag.
cap. 13. lib. 3.*

quid syr. laxat. ros. pallid. cum pulte poterit exhib-
ri. Mox infantuli caput hoc inungetur linimento
℥. ol. irini & aneth. ana ʒ. ʒ. radic. acor. fol. absynth. &
puluerat. ana ʒ. ʒ. cum cera pauca f. linim.

Nec omittenda sunt τὰ φάρμακα βοηθήματα
quæ appellant amuleta, diligenter ab Autore e-
terum monumentis petita. Hunc nodulum Syllu-
præscribebat, cuius vaporem demissis in sinum
ribus epilepsiæ obnoxius inspiraret.

1. Ad reuo-
candum cur-
sum, & pro-
hibendā ge-
nerationem.

℥. semin. pœon. & radic. visc. quern. corall. rub. ana ʒ.
nodul. aut saccul. collo gestandus, &c.

De epilepsia per consensum à stomacho. CAP. I.

2. Si non de-
tur secūdi ve-
nam occasio.

Anguis è 1 poplite, vel malleolo trahatur,
Seodem 2 loco fiat scarificatio: sæpè repe-
purgatio ex his 3 pilulis.

3. Cum ce-
phalicis, tum
stomachicis.

℥. pul. hieræpicræ ʒ. 2. agar. trochis. rhe. el.
ana ʒ. 1. mastichis, santal. citrini, macis, ros. ana. ʒ.

4. Hinc quo-
que spectant
cataportia ex
rheo & aloē
confecta.

6. cum succo citri fiant pilulæ: 4 aut idem pu-
incorporetur in ʒ. ʒ. catholici, vt fiat bolus.

Aut omnia dissoluantur in sero caprino, vel
cocto cicerum rubrorum. Inungatur stomac-

n olei mastich. 3. i. coralli rubri, & pul. rad. pœo-
ana 2. Corallus, radix pœoniæ, Iaspis viridis,
ollo suspendantur, vt contingant stomachum.

Cæterum materiæ morbi habenda 5 ratio est. 5 *Vt materia
morbifica ge-
neratio pro-
hibeatur, tol-
laturque col-
lectio.*
Quibusdam enim 6 gracilibus & iracundis in
inio influit in stomachum admodum sensilem
ies biliosa. Quibus panis per se, si non sitiunt,
qui ex vino albo tenui, diluto, austeriusculo, aut
o granatorum remedio est. 6 *Quibus
lata sunt ve-
na.*

Aliquando crapula in causa est. Nonnunquam
nor crassus, & frigidus. His supradicti syrupi
incidentes conueniunt, eadem quoque 8 purga-
& vomitus. Quod si ex spiritu venenoso, qui ex
te aliqua in caput attollitur, præliganda 9 pars
Cucurbitula affigenda loco. 7 *Vt oxymel.
simplex &
scyliticum.*

Locus 10 theriaca, mythridatio, contrita ana-
ide ruffa inducendus est: vicinia in vesicam at-
enda ex sinapi, pipere euphorbio, incorporatis
riacâ, vel melle anacardino. 8 *Ex hiera
vtrâque.*

Quod si locus præligari non potest, vt matrix,
es, cucurbitulis vtendum erit cum scarificatione.
teâ purgandum 11 est, si fuerit opus: & empla-
, vt prius, ad regionem partis 12 apponenda. 9 *Vt aditu
ad cerebrum
prohibeatur
spiritus ille
venenosus.*

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Epilepsia aliquando fit in cerebro tantum, sine vlla
um subiectarum concussione, sed solius capitis. Quod
m est, à me tamen annotatum & obseruatum in sa-
ote quodam annos 30. nato. Illud Medicis visum
contingere malignâ aliqua materiâ in dextro ventri-
contenta, præsertim cum in dextram partem caderet.
ssimè fit per consensum, tum ob causas superius dictas, 10 *Vnde col-
luta aura ve-
nenata.*

H iij

*Epilepsia si-
ne partiū in-
feriorum co-
cussione in Sa-
cerdote, obser-
uata.*

DE MORB. INTERNIS

Scoti epileptici historia.

Monacho parisiensis epilepticus.

Carnotensis adolescens, epilepticus.

Scotus alter epilepticus.

Picardus adolescens epilepticus.

Gal. cap. 5. lib. 1. de loc. aff. Et cap. 7. lib. 3.

tum propter auram ex aliqua parte ad cerebrum sublato
 Florentis ætatis nobili Scoto, Iacobo de Flamin, pilo ru
 è sura dextra, veluti gutta crampa (vt vulgò appellant) in
 piebat: inde totius corporis concussio cum spuma. Solue
 tur vomitionibus biliosis, eoque affectu corripiebatur de
 nante luna ad interlunium. Monachus De Chantecler Pa
 risiensi, annorum 30. corpore nigro & piloso, è malè curato
 ne in febre continua vapor quidam mensuris intèrua
 cum tumultu exiliebat. Qui vbi ad sinistram mammam p
 uenerat, modò pronus, modò supinus concidebat sine sen
 & motu. Postea confricatis aceto temporibus, oculos aper
 bat, manu locum dolentem ostendens, ἀφωρες, non loque
 Liberatus paroxysmo noctem consequentem insomnem d
 cebat. Carnotensi adolescenti è minimo digito sinistro ad
 gionem cordis perueniebat: vnde palpitatio. Hinc ad cap
 vnde casus. Aurà ascendente manus conuellebatur. Alteri S
 to annorum 20. incipiebat à tremore dextri brachij, ad ma
 mam progrediendo: vnde conuulsio sine sensu, memoria
 voce. Reuocabatur cibo & potu, quæ non sentiens quoc
 deglutiebat. Multis fit primum tremor & conuulsio brach
 deinde capitis concussio. Anno 1555. Martij 8. die, in adol
 cente Picardo annos nato 15. à torpore manus dextræ ini
 accepto, contrahebantur tres primi digiti: index vi exten
 batur. Ita cadebat obtorto obliquè brachio, & corpore in
 xo. In alia, ab articulo humeri mali initium: deinde trem
 totius brachij: ex quo adstrictio dentium & casus. Mult
 crapula, aliis à venere, aliquando à tumoribus commou
 tur conuulsiones epilepticæ. Sæpissimè ab utero, vel ob i
 prægnationem, vel retentionem aut corruptionem spermi
 tis, vel secundinæ. Ab inedia etiam huic morbo inimicissim
 vt quæ inter ea, quæ caput replent excellat: vt inde quoc
 brachia, manúsque vehementem tensionem sentiant, & i
 becillior stomachus grauiter offendatur, vt scribit Ga
 nus.

Varia est horum omnium curatio. Ligatio suprà locum
 sanguinis missio è vena proxima, cauterium, vel vesic
 torium in parte affecta, ita vt vulnus diu relinquatur ap
 tum, oxyrhodium capiti affusum, frictiones in paroxysm
 fumigia, succus rutæ vel trifolij naribus impositus, vel,

Apuleius, succus anagallidis rubr. cum melle, vel ireos, iritiones ventriculo pleno (alioqui noxiæ, vt Gal. docet) autatoria post purgationem: in ieiunis, vel ira melicra- vel mica panis vino intincta: in ventriculo affecto, leuia licamenta (nam à fortioribus semper læditur) pilulæ, opia- pulueres à pastu, emplastra, facculi, tryphera persica in i affectibus, pessaria, eductio eius, quod retinetur, corro- atio vteri: in grauidis, emplastrum pro matrice, vnctio, fac- is, &c.

Agarici] Non ita magna vis purgandi inest agarico, nisi in gna dosi. Huic affectui mirum in modum conuenit. Ven- alo tamen infirmo, colicis doloribus opportunis, nausea- dis initio morborum phlegmaticorum non exhibendus. pterea Auicenna in quartanæ phlegmaticæ curatione gram peruenit ad agaricum, cui suffragatur experientia.

ANTO. VALETII EXERCIT. XVI.

Pilepsiam esse per cōsensum à ventriculo, mor- dicatio, nauzea, cibi inordinati appetētia, osten- at. Eius curatio traditur à Gal. cap. 5. lib. 5. de loc. l. affect. cum historiam de Grammatico recitat. mor vitiosus, qui ventriculo continetur, hac po- ne excluditur.

℞. hieræ simpl. & diaphœn. an. 3. 2. syrup. de absynth. vel t. 3. 1. vel 3. 6. aquar. beto. & hyss. an. 3. 1. ℞. f. potio.

si vomitus satis esse videatur, cōcitabitur ex pē- oleo illita, & in œsophagum immissa, vel vomio. Subinde etiam idem ventriculus repurgādus.

borabitur assumptis, electar. aromatic. ros. dia- d. tria fantalo: ad motis, vt litu ex oleo nucis mos- tæ, mastich. cydon. &c. Quòd si sit epilepsia à

enata aura ad cerebrū conscendēte, fortis supra smittētem partem ligatura, eaque altior paulo,

aporis ascensum inhibendum, conueniet, & le-

um emplastri modo parti adhibitum, quòd virus

*Epilepsia ex
cōsens. vtri-
curatio.*

*Epileps. à ve-
nenosi vapo-
ris ad cerebr.
ascensu cura-
tio.*

DE MORB. INTERNIS

1 *Qua delirium est febris* exhalare commodè queat. At si caput iam obsessum sit, emplastra ex alto trahentia, aut ruptoria, ad rationalem futuram admouenda. Interim cardiacum cum sumpta, tum applicita iuuabunt.

expers cum tristitia & metu sine causa manifesta coniunctum.

De 1 Melancholia. CAP. 17.

2 *Suo temperamento immutatum.*

3 *Non pituitam.*

Sanguis enim materia

est humoris melancholici,

tunc venenata qualitate affecti.

4 *Humoris sanguinei soboles*

per adustionem

5 *Quorum suffusio stabilis*

est ex naturalis vitio œconomia.

6 *Per synathrismum seu collectionem.*

7 *Per generationem.*

8 *Et ii distentias habet sanguine venas,*

cum habitu corporis extenuato, squalido & sicco.

9 Ex melancholici humoris in hypochondriis synathrismo.

Hæc verò melancholia ructus & flatus cum distentia habet coniunctos.

10 *Quilibet Galenus tribuitur.*

11 *Ad declinationem causa antecedentis, amotionem coniuncta, temperamenti restitutionem, & persistens materia præparationem.*

12 *Melancholia scilicet, qua localem habet in cerebro generationem.*

13 *Melancholia totius corporis, & hypochondriacæ*

Melancholia nonnunquam vitio cerebri 2 capitis, quod cum calidius fit, sanguinem adurit, atque eo adusto fumi melancholici animi exagitant. Eiusmodi enim facie ferè sunt admodum rubente, rubore quidem saturato, & tandem liucente. Quibus etiam aliquando adnascuntur 4 pituitulæ. Deinde etiam, qui flauo sunt 5 colore, quibus caput calidius, bilem adurit.

Alij verò 6 vitio lienis, aut 7 hepatis, melancholicum sanguinem toto corpore 8 colligunt.

Tertium genus melancholiæ est, quæ hypochondriaca dicitur. Horum omnium signa & phantasmata ex libello de 10 melancholia Aëtius tractulæ quædam etiam Aurelianus annotauit in Chronicis.

Itaque initio mali repellentibus vtendum est, oxirhodino, aut mixta materia media, vt chamæmeleon, & quæ de Soda dicta sunt; multò magis, si non interperies sola adsit, sed & aliqua obstructio suspitio comitetur. 11 Phlebotomiam omnes ferè imperant, atque in primo genere 12 cephalicam; 13 secundo ac 14 tertio, mediam præferunt.

14 *Medianam vulgò dictam, qua aquæ vacuatur à capite, ac è toto corpore,*

Hippocrates in libello de virginibus scripsit vir-
 tes interim fieri melancholicas, resistente men-
 tia purgatione: idque multo magis, si vruntur a-
 moribus. Idem quoque viduis accidere consuevit,
 in curis & mœrore animum conficiunt. In his
 in ex vehementi animi motu cerebrum laborat,
 que ideo infirmatur. Refluit ab utero ad cor san-
 guis vitiosus, atque ita animam corrumpit. His vena
 alleoli 15 aperienda est, aut idem locus per inter-
 ala, repetita scarificatione vulnerandus. Probatur
 am vena 16 quæ inter annularem & minimum,
 medium & annularem digitum excurrit. Perse-
 ante malo vena in fronte diuiditur. Oportet au-
 tem latum 17 vulnus inferre venæ, & si quidē san-
 guis crassus est, semel ac plurimum detrahare: si mi-
 nus crassus fluat, depletis vnciis duabus, abstinendū.
 18 Alimenta è media 19 materia instituenda sunt.
 triticeus bene coctus: vinum album, tenue,
 priferum. Omnino cruditas 20 vitanda est, &
 vitæ sine 21 cibo, vel in fine pastus.
 Clysteribus per interualla vtendum est: primū
 dem leuioribus, qualis hic est.
 ℞. fufurum hordei M. i. summitatum anethi,
 mæmel. meliloti. an. M. β. semin. rutæ, & fœnic.
 3. 2. Fiat decoctio ad ℥b. i. In colatura dissolue
 lis anthosati, sacchari rubri an. 3. β. ol. 22 3. 3. Po
 verò decoctioni adiciemus polypodij 3. i. atq;
 uādo dissoluemus cassiæ, 23 aut cathol. 3. 6. aut
 æ 24 picræ vnc. β. vel diaphœnici, vel diapruni
 19 Neque imbecilli, neque forti. Dicuntur autem media, quæ sunt succi sa-
 bilis: vt pipiones, perdices, vitulina caro. 20 Quod obstructions pariat.
 Id in omni melancholiæ genere. 22 Vt olei violacei. 23 Vel vtriūque 3. β.
 In opiata, non in puluere.

generationē
 prohibendam
 Et corrigendū
 symptoma.

15 Vt fiant
 menstruales,
 Et fiat humor
 καὶ ἀρρῶτος.
 qui erat
 ἀνάρρῶτος.

16 Prestite-
 rit medianā,
 aut basilicā
 pertundere.

17 Vt exitū
 habeat cras-
 sior sanguis.

18 Hæc ad
 generationē
 melancholici
 humoris pro-
 hibendā per-
 tinet. Cū hac
 verò victus
 ratioe, lactis,

asinini vsus
 (si min⁹ ob-
 murmurēt hy-
 pochondria)
 mirifice con-
 fert. Itē bal-

neum aquæ
 dulcis egeli-
 dæ, diuturn⁹
 syrupi viola-
 cei vsus vere

DE MORB. INTERNIS

25 *Vt succlyste* tantundem. Ex quo materia 25 purganda est. S
rum melacho præparanda prius leuioribus 26 quidem remedi
lica collectio. quæ in epilepsia diximus, & capite de Incubo : c
vacuanda. his etiam.
 26 *Vt decocto*
polypodii, lu- ℥. succi borrag. succi buglossi, depuratorum a
pul. scolop. lib. 2. succi pomorum odoriferorum (curtipendu
borrag. radi- vocant) lib. 3. folliculorum sennæ ℥. 4. sem. anisi
cularum ape- fœniculi an. 3. 2. Senna distemperetur diem integ
rienti, cum in succis: deinde leuiter bulliat, & cum sacchari l
syrupo capill. 1. ℔. fiat syrupus clarificatus, & aromatizatus. Do
ven. de bisan ℥. 2. 27 cum aqua buglossi, borraginis, lupuloru
tiis, oxymel. fumariæ, cuscutæ, aut sero lactis. Melancholia le
scyllitico, mo ter, & per interualla purgari debet. Itaque folicul
dò in hypo- rum sennæ 28 ℥. 3. 6. ℥. 1. in iusculo galli decrep
chondriis nō ti, gallinæ, pulli, aut alterius carnis, vel piscium, d
sit sinathris- coquimus. Deinde sorbetur iusculum. Alioqui f
mus. liorum sennæ ℥. 3. sem. 29 anisi, cinamom. an. 3.
 27 *Vel ℥. 3.* florum anthos. & borraginis, florum violarum a
 28 *In singu-* P. 1. fiat infusio, vel decoctio in sero caprino. Aliq
las doses. do semunciam 30 cassiæ, aut catholici adijcimu
 29 *Vt discuti-* Galenus & reliqui Medici probant purgationem
tiatur flatu, pul. hieræ picr. 3. 1. pul. epithymi 3. 2. Sed hæc purg
quos senna tio æstate non conuenit, potiusque vt edum erit c
excitat. fa, aut cath. dissol. in sero lactis. Vbi cholera & p
 30 *Vt. ℥.* tuita salsa exuperarit, confectio hamech ad ℥. 1. v
cass. recens liter præscribetur. Decoctum, in quo medicamen
extracta ℥. 3. dissoluuntur, hoc modo melius fit.
f. bolus. De- ℥. summitatum absynthij & fumariæ an. P.
tur, et super. trium florum cordialium an. P. 3. Fiat decoctio, a
habet dilutū infusio suprâ calidos cineres. In col. expressa diss
 31 *Vt tryphe* ue 31 medicamenta.
ra persicâ, si
sit contumacior humor. Vel infunde in decocto conuenienti, aut caprino sero, fo
senna 3. 1. ℔. dissolue catholicum cum dupla senna & rheo.

Vbi vigiliæ vrgent, potius hoc imperare licet.
 ℥. triphera Perficę vnc. β. specierum hieræ picr.
 en. 3. 6. epith. pul. foliorum fennæ ana ℥. 4. cum
 dico sacchari violati fiat mixtura. Dosis ad ℥. β.
 olutam in sero caprino. Ad somnum verò con-
 dendum sequentia imperabis.

℥. chamæmel. anethi, violar. ana. M. i. flor. alb.
 apheæ, calic. papau. ana M. i. folior. salicis vitis,
 u. ana p. i. f. decoctio, qua abluantur manus,
 es, &c.

Ex philonio ad lenticulæ magnitudinem, ca-
 ræ pauculo & albumine oui fit elychnium in
 s immittendum ad somnum. Pulueres quoque
 nde imperandi sunt, & condita. vt.

℥. pul. elect. lætificantis 3. 3. sacchari rosati, &
 ati ana ℥. β. dentur 3. 4. in cochleari cum mo-
 vino albo odorifero. Aliud.

℥. elect. lætificantis 32 & diamargarit. ana 3. 2.
 tri, melonum, cucumeris, citrulorum ana ℥. β.
 n. rosati, quod sufficit, fiat mixtura: aut, si vis,
 rporentur in conf. borraginis, buglossi, ros. an.
 Fiat conditum. Pleresarchontica serò & mane
 vino, confectio akermes, diamargarit. calid.
 riaca, aromaticum Galeni, è citro, diagalanga,
 uminum (præsertim in hypochondriaca) dian-
 , electarium de gemmis, è moscho, cum aqua
 off. & vino odoro proderunt.

3 Balnea temperata per interualla conue-
 t.

ucurbitulæ leues in hypochondriis, quæ discu-
 latus: atq; vbi dolor est, cum 34 scarificatione.
 verò pertinax morb⁹ est, secādæ 35 venæ capitis

32 Rhazes
 lib. 5. Conti-
 nentis, Et lib.
 9. ad Almā-
 solem.

33 Confectio
 alkermes cū
 quadrupla
 borraginis cō-
 serua sit tibi
 omnis instar
 conditi. Vt
 ℥. cōfect. al-
 kermes 3. i.
 β. cōser. bor-
 rag. 3. 3 f. mī-
 stura. Detur
 ad magnitu-
 dinem nucis
 auellanae.

34 Hæc sca-
 rificatio mu-
 tilis.

35 Recta
 frontis, aut
 vena puppi,
 quæ in occi-
 pitio est.

DE MORB. INTERNIS

36 Hæc potissimum locum habent in melancholia, quæ localem habet in cerebro generationem.
 36 & sanguisugæ affigendæ. Aperiendæ infer
37 Vt hamorrhoidū, menstruum, si suppressa sunt.
 37 purgationes, vis pharmacorum augenda 38
 imperandæque hiera diacol. quæ epithymum, sennæ puluerem, deinde etiam quæ hellebori recipiat.
 Helleborismis 39 quoque vtendum est. Nec enim frustra dictum est ab antiquis indigere hellebori qui mente non ita constarent. Itaque sic imperabuntur ʒ. pul. hieræ diacol. ʒ. 4. pul. epithymi, & foliorum sennæ an. ʒ. 2. Excipiantur modico melle. Deinde in sero caprino dissoluantur. Fiat potus.
37 Vt equali medicaminū excessu contrarius natura excessus abigatur.
 37 ʒ. ramentorum 40 helleb. ʒ. 1. Fiat infusio per tres dies in aquæ pluuiæ ʒ. 4. deinde lento igne decoque ad tertias. Col. addantur mellis optimi despumati ʒ. 2. Huius mellis cochleari puluerem hieræ diacol. miscebimus. Reliquum mel sennæ bimus, & per interualla cochleare dabimus, dilutum in pingui iusculo, vt incitetur 41 vomitum.
 38 Purgationibus ex helleboro albo, aut nigro. Alius helleborismus.
40 Albi quidem, si purgandum sit cum symptomate: nigri si cum synatrofismo.
 40 Raphanus acerrimus in taleolas diuidatur. Ramentorum hellebori ʒ. 3. Taleolæ configuntur transfixas sub dio per noctem collocabis. Post triduum ramenta detrahes, & ita diligenter, vt nihil remaneat hellebori. Ex quo taleolas in oxymelite per octiduum horis macerabis: maceratas comedes, & oxymel superbibes.
41 Ex helleboro albo.
 41 Post horas aliquot vomitum ciebis. Quod si venter flatuosus est, fouebis 42 oleo, in quo sunt substantiæ, anethi, dauci, cumini, & similium semina, sed tamē dilutū, idque ad ʒ. 2. Ne piperis & cina. momento, melle anthosato exque hic quidem omnibus: vt nec pueris, nec senibus. 42 Aut decocto stomachi

s, & ita exhibebis.

Dropax 43; calidus proximè descriptus breui-
interuallis ventriculo affigetur, & toti meta-
eno.

43 *Explic.*
naual. 3. 4.
olei rutæ
3. 1.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Melancholia differt à phrenitide, quia sine febre est,
furor à mania, quia cum metu & tristitia. Fitque vel ab
imperie frigida & sicca, & humore melancholico eius-
temperiei, siue cerebro primariò affecto, siue à toto
corpore, siue ab hypochondriis. Quæ postrema flatuosa ma-
est. Atque hæc est vulgaris omnium ferè sententia. Quæ
enim ita accipienda nobis haud quaquam videtur, quasi
melancholia cum febre sit, aut ab intemperie frigida
peroriatur. Experientia enim constat in febre hominem
melancholicum sæpè reddi, aut post febrem, vel alium mor-
bum. Dico timidum, tristem, sine furore, multa falsa, ridi-
culum, & ab omni ratione aliena animo mouentem, læsa ima-
ginatione, & ratiocinatrice facultate. Quæ propria sunt me-
lancholiæ symptomata, neque phrenitidi veræ, neque ma-
niæ neque παραφροσύνη communia. In febre ardente Bur-
gundus quidam Lutetiæ ad ædem S. Iuliani multis clarissi-
mis Medicis astantibus mortuum se affirmabat simul cum
ibi decumbente. Postea phantasia mutata declama-
uit: præcabaturque Medicos, ne ampliùs animæ impedi-
to essent, quò minùs è purgatorio euolaret ad Deum.
Quando imitabatur moribundum, quasi efflaret animam:
dicebat, vt spectarent expiratum: postea summo timo-
re omnium desperatione corripiebatur. Tandem opor-
tuit remediis adhibitis, & hæmorrhoidum profluuiò libe-
ratus est. Alius itidem se mortuum, & sine animo putabat, ob
quod cibum omnem reformidabat, quòd mortuos edere ne-
cessarium erat. Tandem optimo consilio effectum cadauer, mensæ
appositum, cuius exemplo cibum sumpsit. Quidam, ex
tremo, neque omninò caput se habere putauit, ad quem ex-
tasse dicitur Philotimus supra reliquam curationem
abeum pileum, à quo grauatus habere se caput intelli-

Melancholia
à phrenitide
& mania
distincta.

Melancholia
omnis non fe-
bris expers.

Burgundus
ex ardente fe-
bre melācho-
licus.

Ætius serm.
2. Tetrab. 2.
cap. 9.

INSTIT. CHIRURGIC.

Artemidorus geret. Artemidorus Grammaticus cū in littore viso Cro
Grammat. dilo expauisset, quod facile fit & maximè melanchol
melancholicus omnium literarum oblitus, putauit tota vita alterum
 & manum sibi exempta. Multa similia quotidie experi
 ex quibus intelligi potest melancholiam sæpè fieri, ve
 lore resoluta, vel calidiore cerebro, aut corpore collig
 melancholiam, non adurente tamen: alioqui in Mar
 degeneraret. Humor enim hic, vel à partis intemperie
Humoris neratur, vel relinquitur post inflammationes, vel crass
melancholiam obliquitate venarum inclusus, ac torpidus malignam
committentis quam qualitatem contrahit, & vapore atro (est enim m
unde sit ge- mè vaporosus) spiritus vitales, & animales inficit, unde
neratio. tus, tristitia, palpitatio cordis, inflatio carotidum, pu
 tio in multis corporis partibus, aluus dura, macies cor
 re refrigerato, & cogitationes somniantibus similes
 sequuntur. Qui si in cerebro obstructionem fecerit,

Hippoc. sub lepsiā: si in mentem repat, vt ait Hippocr. id est, cer
finem sect. 7. & spirituum temperamentum mutet, melancholiam p
& post. libr. creabit. Ob idque ab vno horum duorum morborum
6. Epid. alterum facilis est mutatio. Sunt tamen duo perpetua
Melancholia pathognomonica signa, metus & tristitia sine causa. Q
duo perpetua, solo humore melancholico pendent, siue per se, siue
& pathogno mixto, superante tamen, vt neque de materia, nequ
monica signa parte affecta dubitare possimus. Sanguis enim, cū
 bilis sit, suauis, & lucidus, hominem potius in spem er
 ac lætitiā & comitatem inducit bilis: acrimonia, calor
 mobilitate, præcipitem hominem efficit, & ad sæuitiā,
 metum prouocat. Austa, *σφοδρὰ καὶ θρηνηδὼς* Melanc
 lia, colore atro timorem ac tristitiā: firmitate & crass
 in opinione suscepta, quantumuis ridicula, constantiā aff

A toto corpore fieri intelligimus ex causis præce
 tibus, signis melancholici sanguinis in toto corpore
 parentibus, victus ratione, missione sanguinis crassi, t
 pore anni, regione, ætate declinante, temperamen
 mensibus aut hæmorrhoidibus suppressis, varicibus
 ratis, corpore gracili, nigro, hirsuto, venarum latitud
 distentione ob flatum, sanguinis copia, curis, labori
 victus ratione tenui, sordida. A cerebro verò, si mo
 & tristitia perseverarint, sine tali corporis constituti

conueniunt clyster (nam in omnibus aliis adstricta est & bus distenta) sanguinis missio, syrupi, purgatio, cremor dei, veratrum, opiata, epirhemata, inunctiones, fots, to- balneum, lotiones capitis & pedum, cauteria, trepanum, ticatoria, sternutatoria, errhina embrochæ. Humida læ- andi vim habentia, & spleni propria. Valet ad melan- licos cum metu, & anxietate electarium sequens mihi v- um.

2. emblic. 3. 10. ros. 3. 6. caryophyll. nardi, cyperi, *Electarium*
 i, mastichis, myrobalanorum an. 3. 3. cinamomi, *ad melācho-*
 oariæ, an. 3. 2. nucis mosc. macis, cardamomi, ca. *licos Authori*
 aræ, moschi ana 3. 1. syrupi rosa. vel mellis ros. q. *vsitatum.*
 it elect. Dosis 3. 3. cum liquore conuenienti.

tertium genus] Hypochondriaca melancholia non fit à suc- *Melancho-*
 rigido, sed fumis malignis & acrioribus ad cerebrum ela- *lia hypoc.*
 quando scilicet venæ mesaraicæ inter ventriculum & he-
 rdore quodam efferuescunt, & obstructione aliqua la-
 unt, unde humores crudi & melancholici illuc conclusi
 s multos procreant, & ad caput elati melancholica sym-
 nata ac difficultatem anhelitus inducunt. Percipitur
 tus, & veluti murmur quoddam (est enim hoc signum
 imè proprium) circa hypochondria, modòque incipit
 epate, modò à liene, cum humor ille inter lienem &
 riculum subsistit in venis. His enim duobus locis fieri
 est, vel ab intemperie, vel ab obstructione, vel ab vtró-
 . Contingit frigido ventriculo existente, & calido
 te. Inde sequuntur cruditates, refrigeratio corpo-
 & sanguinis, macies, sudor, plurimum sputum, sed im-
 nis, vt dixi, perpetui rugitus circa hypochondria, &
 nia turbulenta cum metu, & tristitia. Quibus duobus
 s collegimus morbi essentiam in nobilissima mulie- *Mulier me-*
 iam Medici alij frustra curauerant, vt imbecillitate sto- *lancholica ex*
 hi laborantem. Summa erat macies, vehemens extre- *frigidior*
 am partium frigus, sibilus auris sinistrae, somnia turbu- *ventriculo,*
 i. Curatio absoluta fuit minoratiuo ex Catol. & dia- *& hepate*
 n. syrupis & apozematibus melancholiam ad expul- *calidiori.*
 em præparantibus, fotibus hypochondriorum, vnctio-

DE MORB. INTERNIS

nibus, pharmaco ex hiera diacoloc. Potest etiam fieri pōchondriaca melancholia à partibus inferioribus ventræ calida intemperie laborant, vel effusa bile atra per fenterium, & partes ventris, magno intestinorum calore adrente chylum. In cruditate optimum, arctius ventriculum gari, vt flatus impediantur, & melior fiat coctio.

Hellebori.] In hoc duo cauenda. Primum, ne detur in substantia, sed vel in decoctione, vel infusione, idque post vniuersalem purgationem. Alioqui conuulsionem affert, vel gulat. Deinde, ne misceatur myrobalanis, aut adstringentibus, ne diutius retineatur in corpore. Ex hieris accommodatæ sunt tantum huic affectui, quæ veratrum, aut colocynthidem recipiunt: sed in constitutione humida tantum, & pituitosa, quia nimis exsiccant. Hieræ Logadij, quæ utebatur Ptolemaeus Rex ad omnia vitia melancholica, probatur Alexandro.

Datur ad 3.3. vel 4. cum calida. Melancholicis, elephantiasis, morpheæ, impetigini, venenis, nephriticis, lethargicis, chiadicis & epilepticis auxiliatur. Huius descriptionem huius in modum Nicol. Myrepsus concinnauit.

*Nicolaus
Myrepsus
Section 23.*

℥. agaric. elater. sal ammoniac. absynth. ammoniac. lior. indicorum. hellebor. nigr. scyllæ tostæ, dacridij, myrrhæ zinziberis ana 3. 6. aloës flauæ, euphorb. ana 3. 8. polij hericæ, chamædr. centaur. hyperic. bdell. marrub. ana 3. 5. piperis alb. cinam. opopanax. sagapen. piperis long. croc. petroselin. Macedonic. ana 3. 4. castor. pip. nig. aristoloch. rotundæ feminis colocynth. polypod. ana 3. 8. spicæ nardi & grani cardij ana 3. 6. Hæc trita in pollinem madefacito cum melle lactico despumato sufficienti. Opopanaxem, sagapenum solue in mortario cum melle, & probè confectam reconde in vase & vtere.

ANTO. VALETII EXERCIT. XVII.

Melancholia morbus deprauata est imaginatio, quæ cerebri intemperiem humori melancholico congenerem sequitur. Hic enim humor ater animæ domicilium obtenebrans, terrorem i

cut

et alienasque cogitationes absque euidenti causa
 ti iniicit: ubi inter cetera animi pathemata, me-
 nœstitia, odiûmque hominum prævalent. Tri- *Hippo, aph.*
 is melancholiæ, primariæ scilicet, seu cerebri *23. lib. 6.*

oriæ, hypochondriacæ, & totius vitio corporis
 æ, causæ signaque quibus inter se distinguan-
 desumpta sunt ex Galeno li. 3. de loc. mal. affect.

Curatio perficitur enematis, zulapiis, aut apoze- *Melancholia curatio:*
 is, contumaceum humorem apparantibus, pur-
 onibus, blandis primûm, dein valentioribus,
 quinis missione, balneo, spirituum recreatione.

Enemata ex decocto remollientium, & discu-
 ium flatus, qui hîc sæpè colliguntur, cum la-
 sero, dissolutis melanagogis, comparantur.
 apia ex syr. de lupul. fumaria de bizant. cum
 titiis liquoribus bugloss. cichor. &c. Vel hoc
 zema præscribitur.

℞. radic. aper. & polypod. quern. ana ʒ. 6. cortic. radic.
 ar. thamarisc. fraxin. ana ʒ. ʒ. asari, acor. ana ʒ. 2. cichor.
 quinque capill. borrag. summit. lupul. fumar. thym. e.
 m. melissophyll. ana M. i. semin. anis. fœnic. melon.
 n. acetos. citr. glycyrrhiz. ras. ana ʒ. 2. flor. cardiac. genist.
 thym. ana p. i. f. decoct. ad lb. i. In colatur. dissolu. syr.
 bul. de fumar. & de bizant. ana ʒ. i. f. apozem. clar. & cond.
 cet, pro dosib. ʒ.

Mox purgatio subsequetur, ex catholico, dia-
 nico, confect. hamech, & aliis id genus me-
 holicum succum traientibus, instituenda, vel.

olyp. quer. passul. mūd. glycyrrhiz. ras. ana ʒ. 2. summitat.
 adhianth. agrin. scolop. ana M. i. folicul. semæ mund. ʒ.
 in. anis. & fœn. ana ʒ. i. flor. borrag. & bugloss. ana p. i.
 oct. in sero lactis ad dos. i. colatura dissolue expressio-
 ʒ. i. ʒ. rhei elect. infusi, vt decet, cathol. & syr. viol. ana ʒ.
 otio.

DE MORB. INTERNIS

Pauperibus folia fennæ ad ʒ. 2. vel 3. infunduntur in hydromelite, aut conuenienti decoctionibus expressis adduntur ʒ. 2. β. confection. mech. oxymelit. simpl. ʒ. i. syr. laxat ros. pall. dra 6. Vel cataportia de fumaria, Inda, exhibentur: quam liquida medicamenta in hoc affectu preferenda. Subinde repetentur, hæc purgantia, humoris pertinaciam, qui non nisi sensim educere potest.

*Gal. cap. 4.
lib. 3. de loc.
mal. aff.*

*Hipp. aph.
21. lib. 6.*

Quod ad phlebotomiam attinet, eam Galenus non desiderat in melancholia, quæ primaria cerebrum est affectio: quamuis ad præcautionem, & propter plenitudinem mitti sanguis non incommode potest. In aliis melancholiæ generibus magis conferet venæ sectio, præsertim si melancholicus sit corpus totum, sed iis cautionibus adhibitis, quæ ibidem Gal. præcipit obseruandas. Citandæ hæmorrhoides, si eò natura vergat. Hinc illud Hippocratis. Maniacis, siue melancholicis, si varices in perueniant, sit maniae solutio. In mulieribus refluentes menses si mali huius occasione sint, malleoli vena pertundenda. Ex melancholia verò hypochondriaca quia lieni labes & ventriculo sæpius inuritur, consulendum est his potissimum partibus fomentis litibus, scutis vulgò appellatis, ex lienis & ventriculi affectuum curatione repetendis. Recreabuntur vires electariis, conseruis conditis, Authore imperatis.

Balnea aquæ dulcis, in quibus refrigerantia humectantia incocta sint, mirificè profunt, molliendo perspirationem: quæ prohibita biliosos facit melancholicos, per adustorum fuliginosorum

crementorum retentionem. Itaque his fre-
quentibus, victuque humido & euchymo se mul-
tis persanasse melancholicos professus est Ga-
lius.

Maniaci melancholicis similiter curantur, nisi
tè maniae causa à melancholia euariet, ut ferè
ab acribus & mordacibus succis, feruidiore san-
guine & bile: & tum ut phrenitici curantur.

De 1 Catarrho.

C A P. 18.

Catarrhus nomen generale 2 defluxus, aut de-
fluxio est. Nam κατάρρεω verbum id so-
let. Peculiariter fluxio est à capite in fauces. Ca-
tarrhus verò alius pituitosus, tumque distentio
faciei pallor, frigiditas capitis, ad somnum
inclinatio, piger motus, 3 hebes anima, & sen-
suum. Voxque 4 per nares obmurmurat, intercepta
est. Adde 5 temperamentum, locum, anni 6 con-
stitutionem, rationem vitæ. Urinæ quoque crudio-
res sunt.

Alius calidus est, ferè à pituita salsa, aut alioqui
i humore. Hic totius capitis 7 dolor est. Rubent
oculi, interiores partes oris 9 exulcerantur. Adde
ætera externa, & urinas magis coloratas. Ca-
tarrhus aliquando per venas & arterias diffluit in
corpus. Hic ferè cervicis, scapularum, membrorum
uborum 10 dolor est.

Catarrhus, 11 ubi levis est & frigidus, fotu
capitis, sed sine frictione ex linteis calentibus, ut

Et paraplegiam inducit. 12 Generatione causa, & symptemate. 12 Vi-
lis ex milio, fursure & sale.

1 Propriè &
catachresti-
cos usurpato.

2 Fluxus
humoris à ca-
pite in totum
corpus aut a-
liquam cor-
poris partem.

3 Ingenij
tarditas.

4 Quod vo-
calis materia
non habeat
liberum exi-
tum faucibus
interceptis.

5 Frigidum
& humidum

6 Frigidā,
humidam, a-
quiloniam.

7 Ab hu-
morum acri-
monia &
meatu ob-
structione.

8 Suffusione
subtilissimi
humoris &
caloris secun-
dum menin-
ges.

9 Serosi hu-
moris acri-
monia.

DE MORB. INTERNIS

- calor in profundum 13 subeat, leui gargarismi
 13 *Atque humorem co- put, vt nullo modo frices. Nam in catarrhis frictio- ne capitis non est vtendum. Leuis medicina.*
 coquit.
 14 *Garga- 14 ℞. rosarum M. i. fiat decoctio in aqua & n-
 rismus ad flu- dico aceti, vnde leuiter colluat os, vel vtatur m-
 xum in aspe- dico conseruæ rosarum, vel syrupi de rosis sic
 ram arteriæ, aut nares pro Caputpurgium.
 hibendum.*
 15 *Vel maio- ℞. seminis nigellæ romanæ 3. 2. seminis a-
 rana succu 3. 1. conquassata frigrantur in sartagine, cum l-
 per nares è aspersione aquæ maioranæ. Fiat nodulus: 15
 vola manus plicetur naribus. Quòd si resistat venter, 16
 educatur.*
 16 *Ne sup- munciam cassiæ quarta parte 17 horæ ante cibi
 pressa aluo, imperabis.*
 angeatur ca- Intereà proderit sacculos capiti instituere,
 pitis sympto- ad exhauriendam materiam vitium facientem
 mata.
 17 *Ne in a- accommodati. Qualis hic est.*
 alimentu ver- ℞. milij, aut auenæ conquassat. & torrefact. M.
 tatur.
 18 *Vt si quis 3. i. f. sacculus capitis commissuræ admouendus.*
 in sole iter Vbi verò 18 calidus est, sed leuis, balneum aq-
 fecerit.
 19 *Modo dulcis sat esse potest, vbi corpus non fuerit neq-
 non sit ager plethoricum, neque cacochymum, aut inunctio
 πικρόχολος pitis, aut frontis, è rosaceo, è caseo molli & rece-
 άνω. ti, è cauliculis lactucarum subactis, è posca, Sacco-
 20 Genera- lus è rosis. Quòd si purgatio imperanda est, qu-
 ione, causa resistit aluus cassiam, 19 mannam imperato.*
 Et sympto- Vbi verò 20 vehementior catarrhus est, 21 m-
 mate.
 21 *Quali- iora remedia ex vsu sunt. Quòd si ex vehemen-
 tate contra- catarrhi, quod sæpè fit, 22 præsens suffocatio imm-
 ria & vten- di assiduita-
 te. 22 Materia in pulmones prolapsa.*

t, clysteribus 23 acriusculis statim utendum. In
 ibus hieræ picræ semuncia dissoluta sit.

24 Quod si corpus 25 sanguineum & bene car-
 sum est, vena in brachio angusto 26 foramine a-
 tienda est.

Cucurbitulæ magnæ scapulis & brachiis affi-
 de. Totus thorax ex oleo de liliis, de lino, amyg-
 liciū. Chamæ. butyro recenti, 27 cocta radice
 næ cum axungia gallinæ, vel simili, vel butyro
 laxata 28 inungendus est. Gagarismata 29 quæ
 rimant fluxionē, caput purgia, frictiones & vin-
 a, quæ eandem diuertant, imperanda sunt. Vbi
 30 nullum tale accidens interturbat curatio-
 n, catharri, frugalis 31 vita imprimis imperanda,
 na nulla, aut pauca, declinatio 32 à ventis, solis &
 æ 33 radiis, abstinencia à 34 vino & rebus vapo-
 s, à 35 somno diurno, qui etiam noctu breuior
 debet. Vrantur hordeato, auenato, vbi resiccan-
 n est. Conuenit 36 orizogala, amygdalogala cū
 h. ros. vbi rerinēda defluxio, incrassanda, & co-
 nda. Aqua frigida ore colluta in calidis: subtepi-
 n frigidis fluxionibus, conuenit.

Secunda mensa carne cydoniorum piris auste-
 culis & coctis, post etiam coriandro uti oportet
 ut confirmetur venter, & fumi prohibeantur.
 rigido, vino quidem uti licet, verum modico.
 astu medio non frigido, sed refracto, aqua sub-

ex syrupo myrtilorum cum decocto plantag. hordei. 30

Ut assuetæ vitæ portio ducatur. 32 Quia humores fundunt.

Quia exprimunt. 34 Ratione fluxionis, non materia. 35 Qui corrumpit,
 concoquit. 36 Si non adsit capitis dolor.

23 In quibus
 vis sit ex al-

to reuocandi
 ac renouandi

24 Ipsiusque
 catharri qua

litas agri na-
 tura sit con-

sentanea.

25 Ad prohi-
 bendam ge-

nerationem,
 materia re-

uulsionem, &
 funesti sym-

ptomatis cor-
 rectionem.

26 Ne spi-
 ritus, nati-

uusque calor
 dissipentur,

qui cum ca-
 tarthi mate-

ria pugnant.

27 Hæc sub
 cineribus stu-

pa inuoluta
 coquitur.

28 Ad eius
 coctionem,

quam exce-
 pit materia,

& eiusdem
 exclusionem.

29 Cuius-
 30 Ut cum suffocatio

DE MORB. INTERNIS

37 Ne inci-
tetur catarrhus.

38 Quatuor
hæc sunt cor-
poris pletho-
ra, generatio
ab hepate ca-
lidiora &
sanguine sub-
tilissimo, pro-
lapsus in par-
tem cuius of-
ficio vita ca-
rere nequit,
febris cõmun-
is.

39 Ut dia-
carhamo.

40 Ad in-
fringendum.

41 Ad le-
niendum.

42 Ad de-
rivandum &
cerebrum re-
creandum.

tepida, aut pane tosto. Clysterum vsus, sed 37 m-
lium probandus est. Phlebotomia à Græcis ferè

missa est & Arabibus, nisi vbi ea adsunt, 38 q-
Mesuæus annotavit in capite de catarrho.

Purgationes initio leuiore, qualis est cassia ad
aut 3. x. imperata, ac per intervalla vsurpata, cui
quando in fluxione calida addere licet elect. de
coros. 3. 2. Iam progressu morbo, vbi signa
ctionis apparent, poterit catholicum imperari ad
6. adiecta infusione 3. 2. agarici, & 3. 8. rhab. No-
nunquam etiam in his catarrhis imperamus rh-
infusi 3. 4. puluerisati verò 3. 2. qui dissol. in hac
coctione.

℥. passul. hordei ana P. i. trium florum cordial
liquiritiæ rasæ ana 3. 2. fiat decoct. pro vna dosi,
qua dissol. rhab. & c. vt dictum est. Post hæc eti-
iam benè maturato morbo, 39 fortioribus utili-
bit, qualia in Gatinaria. Peculiariora verò remedia
lia 40 continentur ore, alia 41 deuorantur: nōn
la 42 naribus applicantur: eaque aut resinēt, aut
niunt & concoquunt, aut repurgant. Retinent,

℥. ros. hordei, agrimonie ana P. i. sem. plant
pap. albi, portul. ana 3. i. fiat decoctio ad 3. 4. In c-
dissol. diamori 3. i. vini granatorum 3. 8. Aliud

℥. aquæ hordei non excorticati 3. 3. dianuci 3. 3.
Aliud.

℥. zulapij rosarum. 3. 3. syrupi myrtillorum 3. 3.
Aliud.

℥. aquæ rosarum 3. 3. caphuræ 3. i. Aliud,

℥. corticum papaueris albi. rosarū siccarum
P. 2. boli armenæ 3. 2. fiat decoctio. Hæc ore con-
nemus, & inde os leuiter colluimus. Alioqui fu-

ulæ, quæ in ore continentur.

℞. boli armenæ lotæ cum aqua ros. terræ sigillatæ cum decocto papaueris ana ℥. i. elect. diatragacanthi frigidi cum oui albumine dissolu. ℥. ss. in modico syrup. ros. de siccis fiant pilulæ ad matutudinem lupini.

Vel. ℞. succi rosarum ℥. ss. bol. armenæ tantum, fiant pilulæ tres horâ decubitus capiendæ. Micae sunt facultatis ad acriores fluxiones retinendæ. Conserua rosacea cum mastiche, bolo Armena, terra sigillata ad id instituti apprimè conferet. Vel in trochisci eiusmodi.

℞. anisorum, coriandri præparati ana ℥. ss. macis, amomi, spicæ, ireos, coralli rubri ana ℥. i. semina pau. albi, in vino cocto macerati ana ℥. i. gummi tragacanthi, mastichis ana ℥. i. omnia incorporentur succi liquiritiæ ℥. i. cum leui affusione syrupi myrror. Fiant trochisci pondere ℥. ss.

Possumus vti solo tragacantho, terra sigillata, & rigido catarrho spica. Vbi leniendum est, glycyrrhæ succus maximè conuenit, aut decoctio petoralis, vt decoctio pectoralis Rhazæ.

℞. iuiubas N. xx. sebesten xxx. passul. enucleat. ℥. i. *Decoctio petoralis ex Rhazæ.*
bol. siccarum ℥. ss. liquiritiæ rasæ. ℥. ss. caricæ 10. decoctio in tribus libris aquæ, dum redeat ad m. Adde, si vis, semen bombacis, capillorû venalia, quæ incidunt, aut repurgant.

Post initia, vtrendum est elect. diaireos, commisdumque est diatragacanthum ad ℥. i. Quale est.

℞. diatragac. frigidi ℥. i. diaireos simplic. ℥. ss. fiat Teneat in ore. Verum, vt minuitur catarrhus

DE MORB. INTERNIS

& maturatur, plus diaireos miscendum erit. Re-
nendum est, cum fluxio vehementior & pericul-
sior. Aut etiam ubi levis est. Sed hîc ferè sine purg-
tione corporis, illîc post purgationem. Vtuntur si-
fumigiis, quale hoc est.

℥. olib. sandaracæ ana ʒ. 2. fiat decoctio in vi-
adstringente excipiatûr fumus. In frigida.

℥. ligni aloës, costi ana ʒ. 2. galliæ moschata
ß. olibani, sandaracæ ana ʒ. 1. cum styrace liqui-
fiant pilulæ, & super prunas suffumigium. In cali-
suffumigia fiunt hoc modo.

℥. santali citrini ʒ. ʒ. ʒ. ros. violarum ana P. 2. fiat
coctio in aqua, & inde suffumigium. Utendû qu-
que pomis odoratis est, vt prius Cucuphis & a-
rebus roborantibus cerebrum. Ligatione in du-
bus digitis manus dextræ, stuphis siccis, postremo
etiam cauterio hoc modo. Radatur caput in syn-
pite medio, qua parte futura coronalis est, frice-
locus calente linteo. Sinapismus, aut phenigmus
plicetur: vesicæ excitentur & diu contineantur
fluant. Caules itaque ad ignem tabefactos axun-
porcina inunges, & superpones loco. Quibus si
hil proficitur, cauterio vtendum erit.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Nulla ferè corporis humani ægritudo est, quæ non de
xione humoris alicuius è capite aut excitari, aut incremen-
accipere possit. Atque id generalius sumpto nomine: *καταρ-
ρα* Græcis appellatur. Propriè tamen cûm in nares defluxio
ρόρυζα, in fauces, *βράγχος*: in gurgulionem, *σαφυλή* & *κίον*,
tur. Causas omnium, signa, & remedia persequi, longius e-
quàm pro instituto. Hoc admonuisse satis fuerit, distilla-

in eiusmodi, non solum, ut multi scribunt, à cerebri intem- *Catarrhos à*
 perie frigida & humida, aut ab omnibus, quæ replent caput o- *sola in tempe-*
 inem habere. Nam sæpè calidius cerebrum plus vaporis *rie frigida ce-*
 tahit, qui deinde, ut in aëre pluuiæ, superueniente frigore *rebri nō fieri.*
 crescit, atque exprimitur: calore & siccitate, veluti quo-
 n naturæ circuitu tandem absumitur. In omnibus tamen
 arrhis capitis repletionem esse certum est, quæ hanc de-
 cionem parit, idque à vaporibus alimenti, humorum, vis-
 um vitio, caloris capitis imbecillitate, quia non conficit a-
 entum, aut vapores non dissoluit, defectis alimenti pro-
 , atque inopia, ut in ventriculo. Sed duo perpetua ferè sunt *Catarrhi*
 us mali seminaria, calidius hepar, ventriculus frigidior, *duo perpetua*
 uncto partium mittentium robore, cum imbecillitate *seminaria.*
 ipientis: quibus additur, pulmo, uterus, lien, &c. Aër dein-
 ternus, frigidus quidem, aut exprimendo, aut calorem
 o cogendo: calidus verò & austrinus, caput replendo,
 umores liquando, ac dissoluendo. Frequentius tamen
 teria cerebro conclusa per æstus in superficiem per frigora,
 medium corpus, & partem imbecilliolem delabatur. Cu-
 quoque densitas & alui astrictio plurimum accelerant ca-
 hum.

In calido, venæ sectio aliquando conuenit, diuersio per
 teres, leuis purgatio, gargarismata ad astringendum, Er-
 na ad diuertendum, suffumigia ex ligno aloës, benzoino,
 ace, olibano, gallia moschata, sandaraca, carioph. lauro,
 cis iuniperi: in calido, vapor humidus ex aqua ros. viol.
 al. caphura, facellationes, formulæ in ore, incrassantia, al-
 ntia: in frigido, magis constringentia, & calida, pilulæ,
 iaca, cucuphæ, sacculus siccans, inspirationes incidentes,
 na odorata, exulceratio in interiore brachio, seton synci-
 medio, qua parte coronalis pilus raditur frictio, sinapif-
 s, phænigmus, vesicatorium, cauterium, frictiones vicina-
 partium & capiti consentientium, meliores, quàm capi-
 nisi bene puro corpore: ordo à cruribus ad spinā, brachia,
 icem, iugulares, post aures, occiput, synciput, frictio capi-
 um spongia.

Vapor non modò prohibendus in fine pastus, sed dum fit
 coctio. Tum enim eleuatur plurimus, ut ex ructibus appar-
 Quo tempore fluxio excitatur, magis stipticis vtendum, ut

DE MORB. INTERNIS

vesperi: manè verò lenientibus, coquentibus, expurganti thoracem. Galenus sub finem 6. Epid. scribit catarrhum, a ma, conuulsionem sanari febre, vt inde intelligamus cal & siccis potius in hoc affectu esse vtendum. Assuescend emungendis naribus potius, quàm expuitioni: quia per na crassa & tenuia expurgantur sine damno reliquarum p tium: per os tenuia tantum, & cum periculo pulmonum ventriculi. Adde quòd consuetudine facta expuitioni, somnum, & occupato animo, materia in inferiores parte ore delabitur.

Cibi parcitas præsertim vesperi, panis sicci esus, declina nocturni aëris & radiorum lunæ, potus paucus, præsertim materia existente cruda, quo tempore sitis quoque minor est pinus decubitus oculis confert, sed catarrho noxius. Pil Mesuæi de cynoglossa valde nobis probata, sed quarum vna est apud omnes descriptio: conserua quoque rosarum cum mastiche, bolo Armena, syrupo myrtillorum, terra si lata, & quod sequitur.

℥. anisi, coriandri ana 3. ꝑ. macis, cinamomi, ireos 1. rent. coralli rubri, spice nardi, ros. rub. ana 3. i. mastiches 1. gummi drag. malaxati cum aqua ros. 3. i. omnia incorporantur cum succo glycyrrhizæ. Fiat trochisci ponderis 3. i. ter sub lingua.

Ad destillationem vuæ & faucium, suffumigium.

℥. styracis. liquid. ficuum pinguium, florum amygd. sen hyoscyami ana 3. 4. cum ficu & styrace diu terendo incorporantur. Fiant trochisci. Ter in die, manè, in meridie, & vesper fiat suffumigium. Deinde interpositis tribus diebus idem

ANTO. VALETII EXERCIT. XVII

Gal. lib. 3. de caus. sympt. **C**atarrhus propriè dictus defluxio à capite partes subiectas perhibetur, estque symptoma de genere immodicè excretorum. Vt enim se habet in leienteria ventriculus, ita & cerebrum in distillationibus. Catarrhi causæ efficientes vel sunt à cerebro ipso, vel ab inferioribus partibus. A cereb

dem, ob eius intēperiem calidam, aut frigidam. *Catarrhi*
 lida ex euentu catarrhum ciet, plus scilicet attra- *causæ effi-*
 do, quam concoquere, & in halitum digerere *cientes.*
 fit. Frigida per se catarrhi causa est, quia ali-
 ntum ad cerebrum delatum, non conficitur, nec
 halitum difflatur. Huic quoque causæ famu-
 tur partis raritas, quæ promptè pituitam susci-
 magnitudo viarum in cerebro, cerebri situs, ad
 em vapores facilè conscendunt. Itaque scriptum
 quit Hippocrates, cerebrum tanquam magnam
 ndulā esse, & caput, ὡς περ σικύαν τῷ σώματι
 ūbere: ideóq; πρὶς τῶν ἀνθρώπων νοσημάτων
 . Cū autē à partibus inferioribus oritur, & effi-
 otis intrinseci rationem habet, vel vētricus in-
 operatus, vel calidum iecur reperitur. Extrinsecæ *Catarrhi*
 sæ sunt, aëris calidi intemperies, salforum, & (vt *externæ cau-*
 uuntur) excoriantium catarrhorum parens: vel *sa.*
 ida, crassorum soboles: affectiones animi spiri-
 refrigerantes, aut etiā resoluentes: ocium, à quo
 rementorum congeries, & spirituum torpor: vi-
 æ, quæ eosdē spiritus absorbēt: somnus nimius,
 refrigerat, maximèque pomeridianus à pastu,
 a tunc violento motu calor ad interiora retra-
 ur, ac spiritus crassiores & frigidiores fiunt: im-
 dica venus: denique inanitio & repletio.
 igna calidi catarrhi sumenda sunt ex faciei & *Signa calidi*
 lorum calore, rubore, tenui materiæ consisten- *& frigidi*
 Item ex odore, quum in nares fertur, putido: ex *catarrhi di-*
 ore, cum in fauces, acri, falso, erodente, siti: ex *stineta.*
 ra generatione, visus, atque auditus minore
 one, cum in ventriculum. Frigidi contraria sunt
 a.

DE MORB. INTERNIS

*Catharri
curatio.*

In curatione res imprimis non naturales op-
mè sint compositæ. Esus largior, potus parcius
peretur, quòd ex humidis vapores faciliùs succ-
scant. Somnus breuior, iis præsertim, quibus he-
par est præcalidum: talibus enim per somnum repletur
caput. Iisdem inedia longior malo est: quia cibo
potu non refrigeratum hepar vehementiùs inca-
scit, vnde omnia vrit. Obesos abstemios esse opo-
tet. Fugienda quæ caput calfaciunt, opplent, balne-
lotiones capitis, integumenta nimia, &c.

*Gal. lib. 5. Et
13. Method.*

Considerata fluxionis natura, quæ est à pa-
vna ad aliam expulsio, indicatio prima sistenda
fluxionem suadebit. Atque interim ad duos ter-
minos respiciendum, vnde scilicet fluxio oritur,
in quem desinit. Prior, qui membrum manda-
tatur, appellatur, duas exhibet indicationes, vt excreme-
ta auferamus, quod expellitur, & vitium, ex quo
excrementa progignuntur emendemus. Recipere
quoque pars geminam præbet indicationem,
eam roborescere; ne recipiat, & id quod fluit a-
trahamus.

Vacuabitur materia, eadèmq; opera sistenda
fluxio, sanguinis missione, nisi humores planè
crassi, & à sanguinis natura plurimùm distant
vbi reuulsione per ligaturas, frictiones & clyster
materiæ præparatione, & per conuenientia me-
dicamenta expurgatione contenti sumus.

Si tenuis & calida sit, syrupis adstringentibus
& incrassantibus apparatur: vt iuiub. nenupha-
no, de portul. papauer. qui in tussendi labore gra-
uiore dantur è cochleari. Sedata fluxione purgatio
præscribatur.

℥. fol. oxalid. scariol. portul. ana M.℥. polypod. quern.
 ℥. glycyrrhiz. raf. passul. mund. ana ʒ. ʒ. salu. beton. saluie
 flor. viol. ana M.℥. f. decoct. vt est artis ad ʒ. ʒ. In col. fiat
 ebullitio ʒ. 2. folic. fennæ orient. & ʒ. ℥. semin. anislin
 olata infunde rhei elect. ʒ. 1. cinam. gra. 4. In expressione
 syr. de cichor. compos. cum rhab. ʒ. 1. f. potus.

si crassior sit materia, præparabitur & purgabi-
 tur in pituitosa cephalalgia.

Non omittenda interea, quæ vaporum ascen-
 ad cerebrum inhibent, vt pulueres, opiata,
 eruæ, electaria. vt.

. conseruæ rosar. siccæ ʒ. ℥. coriand. præparati ʒ. 1. anis.
 ʒ. ℥. puluer. ros. sicc. ʒ. 1. bol. armen. purgatæ ʒ. 4. puluer.
 diatreos simplic. ʒ. 1. diatragacanth. frigid. ʒ. 1. sacch.
 f. vt ʒ. ʒ. f. puluis. Post pastus singulos detur è cochleari.

ex iisdem & conserua rosar. antiqua in eundem
 opiata concinnari potest.

Remedia particularia vt errhina, apoph. & si-
 , non nisi consideratè vsurpanda, quod sæ-
 humores liquando & dissoluendo catarrhos
 noueant.

De 1 ophthalmia.

CAP. 19.

1 Humida, & 2
 autem sicca.

Phthalmia, inflamatio est eius tunicæ, quæ
 corneæ adnascitur. Coniunctiuam 2 vocant. Etat oculū cū
 producitur à pericranio, à quo vasa deducun- sua orbita.

oculum, per frontem mediam & tempora. 3 Cuius ge-
 neratio est
 e ferè superficialis inflamatio est cum ru- affluxus in i-
 dolore, tensione, quæ vt augmentur, ita affe- teria non est
 magnus est. Exiguus, vt minuuntur. In exigua perennis.

inflammatione, maioribus 4 remediis non est 4 Vt phie-
 Sed rosarum succo, oui liquore tenui, aqua botomia, par-
 t plantaginis, lacte mulieris, vel asinæ curari. gatione.

DE MORB. INTERNIS

potest. Oportet hos succos instillare oculis, eosd
contegere panniculo lineo, iisdem liquoribus
succato. Postea verò iam declinante malo, san

5 *Ad humo- los citrinos, medicum maceris, aut spicæ in ac*
ris cōcocti di- rosacea feruefacta 5 adhibebimus.
gestionem.

6 *Perēni ge- Vbi verò 6 grauius malum est. 7 phlebo*
neratione af- mia, arteriotomia, cucurbitula, sanguisulæ, scar
fluxus causa, catio, purgatio, cauterium, paracenthesis, forti
et sympto- collyria, & localia 8 remedia instituenda sunt.
matum vehe- mentia.

7 *Ad genera- Phlebotomia, vbi 9 cætera cōsentiunt, vt a*
tionem pro- vires, tempus, regio, & si dolor vrget vehement
hibendā, ma- ac rubor. & tensio maior est, subducta sponte
teria cursum) dem lateris 10 amplo vulnere, & quantum t
reuocandum, rant vires, 11 sanguinem educito: tum si fu
causamq; cō- opus, paululum recreatis viribus, & leui pharm
iunctā amo- purgato corpore. Hippoc. de locis in homine
uendam.

8 *Cuiusmodi tuit, ne fortiori pharmaco humores corporis*
sunt frōtalia rati confluant in oculos. Quod consilium mul
vulgò dicta. recentioribus Medicis probatum est.

9 *Vt si mqr- Itaque si biliosus sanguis est, quem ferè d*
bi species, ma acerbior sequitur, rhab. cassia, manna, cathol
gnitudo, cau- electario de succo rosarum, hiera picra vent
sa et sympto- subduces. Dissolue æstate in sero lactis, deco
ma desiderēt, violarum & hordei. Reliquis temporibus, in
et ex afflu- cocto pectorali. Fortiores sunt pilulæ aureæ, p
xu materiæ la lucis, hiera diacolocynrhidos. Si pituita, ex h
ab orgasmo picra, pilulis elephang. agarico mixtis forme
magna sit pilulæ. Diaphœnicon quoque ex vfu est, pilulæ
ophthalmia. tidæ, & coccia.

10 *Vt calor In melācholicis, hiera Ruffi, hiera diaco. ad*
contra natu- epithymo, aut foliis sennæ. Per interualla, clyst
ræ euanescat.
11 *Sapè ad*
lipothymiam
vsque.

suppositoria loco purgationum esse possunt.

loqui reuocandæ sunt purgationes. Iam bene

gato corpore, 12 cucurbitulæ scapulis, & initio

cervicis figendæ sunt, vbi & 14 scarificatio con-

it, si quidem locus admixta cucurbitula vehe-

nter intumescit, atque vbi granitas est capitis.

seuerante malo, vena frontis, vel quæ in syncipi-

pparet, quæ post aures, quæ in temporibus, in

bus ea eligenda est, quæ tumet, rubet, pullat ma-

ceteris. Reliquias inflammationis vacuat ea, quæ

maiores angulum est. Loco phlebotomiæ non-

quam hircudines inducuntur. Cartilago quoque

culæ scarificatur. Quæ vena ad pollicem vergit,

liæ ramus est, quæ initio secta plurimum diuer-

et viribus 15 minus detrahit, quàm secta cepha-

Arteriotomia locum habet, vbi calidus & spi-

osus sanguis est. Huius rationem describit Gale-

ad finem lib. 14. Methodi medendi, & Mesuæus

de ophthalmia. Cauteria tamen ad corona-

laturam, vt prius post aures in occipitio, è re-

te oculi laborantis in cervicis initio imprimi

unt. Vt in syncipite medio, qua parte corona-

ditur capillus, & cauterium applicatur. Eidem

ones, sinapismi, phœnigini, vesicationes insti-

oterunt.

tracenthesis fit hoc modo. Prehendes digitis

n cum carne, quæ initio cervicis est ad cauum

itij: tum acum traductam filo serico satis cras-

nsfiges. Et ita locum peruium ad triginta aut

raginta dies permittes, per interualla sublato,

inde reposito filo. Topicis vero hoc modo

lum est 17 Initio quidem reprimendum: 18

12 Ad reuocā-
dum fluxum.

13 Quinetiā
occipiti et to-
to capiti sunt
corniculæ af-
figenda.

14 Vt fiat re-
uulsio et eua-
cuatio mani-
festæ materiæ
in oculū fluē-
tis.

15 Quod mi-
nus dispen-
tur spiritus.

16 Idē Gal.
cap. ultimo
lib. de cur. ra-
tio. per sang.
miss.

17 Cum ma-
teriæ fluit, &
tantum pars
calet, & ru-
bet.

18 Cum ma-
teriæ pars ali-
qua fluxit.

DE MORB. INTERNIS

augmento, aliquid coquentium & reprimentium
miscendum est. Vt verò procedit morbus, hæc
agenda sunt, & minuenda, quæ reprimunt. Post
19 *Id fluxio-* *nis initio.* mō roboranda pars est. Fouentur itaque 19
ex decocto violarum, rosarum, sem. psilij, papa, al-
corticis radicis mādragoræ, foliis: populi, salicis,
bi, myrti & similium, distincta ratione ex natura
moris, qui fluit.

In augmento, decocto maluarum, althææ, cy-
norum, adiecta modica quantitate eorum, quæ
primunt.

Procedente morbo, flores chamæmeli, ane-
meliloti miscendi sunt. Postremò etiam fœnug-
ci decocto vtendum. Vbi reprimendum, ex a-
communi, aqua rosarum, aut plantaginis, de-
ctio fit.

In augmento, lacte, postea etiam vino diluto

Itaque vbi topicis vtendum est, fouendus lo-
decoctione frigida, aut tepida, si leucæ adsunt
20 *Si calida* *fit materia.* pertinaciùs inhæret pituita, tum 20 medicamentum
oculis instillandum. Postea gossipium madefactum
in liquore conuenienti linteolo lineo inuoluitur
linteolum similiter insuccatur, & ita oculo in-
nuntur: tum ita alligantur fasciæ, vt ne oculus
uêtur, aut doleat. Oportet enim quæ oculis a-
bentur, læuia esse, mollia, præterea sine morfu,
emplastica & viscida natura, quæ pertinaciùs in-
reat, & celerius indurescat.

Quater in 21 die remedia innouantur, aut et
21 *Imò decies*
22 *Vt secun-* sæpius, si vrget dolor. Quòd si per 22 exteri-
dum pericra- partes, quod sæpè fit, fluxio est, frons & tempor-
nū tunicam. primente emplastro inducenda sunt.

Co.

Conueniunt itaque initio ²³ aqua rosarum, oui ²³ *Ad repri-*
 nor tenuis, lac muliebri, aut asinæ. Succus rosa- *mendum.*
 n, conserua rosarum, cum oui albumine, muca-
 sem. psilii, & similia. Vel hæc composita.

℥. succi mororum agrestium resiccati ℥. 4. (plus,
 iusue) quas cum oui albumine commiscebis, &
 abis rursus. Vfus tempore, ℥. 2. pulueris in lacte
 liebri & aqua rosacea dissolues. Vteris autem,
 uprà dictum est, scilicet, instillādo cum gossipio
 iccato. Oui albumen agitatū, & despumatū
 n decocto papaueris albi, aut aqua rosarum, vtile
 Aliud.

℥. mucaginis sem. psilij, seminis cydoniorum,
 actæ in aqua papaueris ana ℥. 1. liquoris tenuis
 ℥. 6. caphuræ Gr. 8. croci Gr. 4. Vbi dolor vr- ²⁴ *Vt corri-*
 vehemētiū, vtendum est opio. Sed ab eius vfu, *gatur intēpe-*
 lus decocto meliloti tepido, aut simili ²⁴ fouē- *ries, quā in-*
 est. *duxerit opiū.*

Collyrium album Rhazæ.

℥. gummi arabici, tragacanthi, amydi an. ℥. 1. ce-
 lotæ ℥. 1. β. opij Gr. 7. Cum oui albumine fiat
 yrium. Vfus tempore ℥. 2. in lacte muliebri dis-
 e. Crescente morbo.

℥. cerusæ plumbi lotæ cum aqua rosarum, &
 iccata ℥. 2. caphuræ ℥. β. cum oui albumine fiat
 yrium. Vfus tempore dissolue in lacte.

Toto reliquo tempore morbi licebit vti si es, id
 ollyrio albo cum opio, si vehemens dolor est:
 inuta dosi opij, si non tam vehemens: omni nō
 ato opio, si leuis est.

℥. addere oportet in ²⁵ augmento sarcocollæ ²⁵ *In quo par-*
 itæ in lacte mulieris ℥. 1. Et vt procedit mor- *cura digerē-*
di ac repellen-
di esse debet.

DE MORB. INTERNIS

bus, in declinatione augenda sarcocollæ dosis
ac tandem sola sarcocolla nutrita in lacte, & vi
vel aqua fœniculi dissoluta vtendum est.

26 Vbi tantū
repellendum.

27 Vbi modi
cè digerendū.

28 Ex lacte
muliebri, vel
asine.

Mucago psilij 26 initio: 27 cydoniorum, in a
mento: lini aut althææ, in statu: fœnugræci, in
clinatione conuenit. Sed ab vna ad alteram pau
tim transeundum est. In declinatione.

℞. sarcocollæ 28 nutritæ ʒ. 3. β. croci, spicæ, ana
3. aloës 3. β. Aloë lauetur in aqua fœniculi. Hu
pulueris ʒ. 2. in aqua fœniculi dissolue, aut aqua
farum, si quid ruboris & caloris superest. Aliud

Ouum crudum coctum, & ita induratum,
lidum per se, vel è lacte muliebri, subactum ap
cabis.

*Puluis citrinus, quo vtendum est in
augmento & statu.*

℞. sarcocollæ ʒ. 5. aloës lotæ in aqua rosar
drach. i. tragacanthi ʒ. β. opij. ʒ. β. vel Gr. 6. Q
tempore ouum crudum integrum sine testa per
vel cum lacte muliebri, exceptum gossipio app
potest. Roborando oculo vinum 29 adstring
dilutum aqua fœniculi, in qua spica, aut stœchas
xerit, competit.

29 Aut colly-
riū ex quar-
ta aquæ rosa-
riū parte, vna
vini Et pau-
co mastiche
confectum.

Anacollemata, siue Frontalia.

℞. mannæ thuris, mastichis ana ʒ. 2. agiten
ex oui albumine. Aliud.

℞. farinæ fabaceæ M. i. cum oui albumine
emplastrum. Aliud.

℞. emplastr. contra rupturam ʒ. 2. subigan
cum oleo rosaceo, & fiat anacollema. Aliud.

℞. myrrhæ, thuris ana ʒ. 2. farinæ volatilis. M.

n oui albumine fiat frontale. Aliud.

℥. boli armenæ ʒ. i. aquæ ros. ʒ. ʒ. aceti ʒ. cum
obus albuminibus ouorum, fiat frontale.

ic etiam ex farina fabacea aut siliginea cum oui
umine & modico croco frontale compingi po-
t lana vel linteo excipiendum.

Balneum in declinatione imperari potest. 30 Er- 30 Propter
na quoque, gargarismi & masticatoria. Neque oculorum &
ittendæ sunt frictiones initio ductæ superne narium sym-
orsum ad diuertendum. Vide Aetium. pathetia in
ophthalmia

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA. nunquā tutò
errhina præ-
scribuntur.

Morborum oculi vt infinita propè multitudo est, ita
is distinguendis maxima confusio, præsertim iis, qui ad
thalmiam similitudine quadam accedunt, & inflamma-
em annexam habent, quales sunt, ταραξις, φημωσις, χήμωσις, Montani op
θαλμία propriè dicta. Montanus vir alioqui doctissimus nio à Grac
quam cæteris accuratius hæc distinxisse epistola qua-
videtur, à veterum tamen sententia, vt Galeni & Pauli
netæ, longè discedit. Scribit enim χήμωσιν palpebra-
inflammationem esse, licet aliquando partes cæteras
onsensum trahat. At Paulus Ægineta χήμωσιν appellari
ταν ὑπὸ φλεγμονῆς ἰσχυρᾶς ἀμφοτέρω τῶν βλέφαρων ἐκτραπῆ, Paul. Eg.
ίλις ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀφθαλμῶν καλύπτεσθαι. καὶ τὸ λευκὸν τοῦ cap. 22. lib. 3.
μοῦ μετεωρότερον τῷ μέλανος γένηται, καὶ ἐρυθρὸν, καὶ πολυ-
ὑπερλαμβάνει τὸ μέλανος. Id est, cum utræque palpebræ
hementi inflammatione inuersæ fuerint, vt vix oculi ab
contegantur, & album oculi nigro sublimius euaserit,
imque etiam magna ex parte nigrum occupari.
dius quoque (vt doctissime Ioannes Gorraeus annotauit)
gentius εἰς τὸ κατ' ἰντρέϊον legit χήμωσιν ἀντὶ τῆς φημώσεως.
is prætermittis omnia facillimè sic distinguuntur. Si leuis
lam inflammatio, & veluti phlegmones principium sine

DE MORB. INTERNIS

discrimine partes oculi inuadens primo intuitu appareat, rubore quidem, sed exiguo, quem dolor mitis consequatur. *τάρaxis* erit duntaxat, id est, oculi perturbatio. Hæc enim tissima signa sunt, quod hic affectus, neque phlegmon confirmata, neque vnus magis, quam alterius partis prius, neque vehementem dolorem habeat, aut tumorem. Quibus si adicias à causa externa excitatum fuisse, ut fumo, puluere, oleo, radiis lunæ, vino, esu, caparum, cruculiorum, sinapi, ictu, quæ omnia ab ægro diligenter exquisita, tum nulla in iudicando dubitatio esse poterit. Pauli manifesta tantum causa fieri vult. Experientia tamen constat non raro ab interna excitari, præcipue vitio ventriculi post egregiam potationem, neque tamen proprie esse ophthalmiam, licet aliquando in corpore caco chymo, & si negatur, in eam facile degeneret. Si verò palpebræ tantum inflammationem patiantur, atque in sese concidant, ut oclaperiri nequeat, *φίμωσις* erit, id est, præclusio quædam, & ocligatio eorum, quæ secundum naturam aperta & reclusa debent, siue cicatrice, aut carnis incremento partes coalescant, ut labra vteri: siue inflammatione, ut palpebræ oculorum. Contrà, si oculus apertus maneat, nec claudi possit, alborum oculi in tumorem sublato, atque eminente, nigro subsidente, & veluti hiatus quendam efficiente, *χήμωσις*. In qua præter ruborem & inflammationem, pathognomicum signum est, palpebrarum, ut ait Paulus, *ἐκτροπή*, id est, conuersio, quia adduci non possunt. At si coniunctiua tumore siue adnata phlegmone laboret, cum tumore, tensione, dolore, calore & rubore, ophthalmiam esse non dubitandum. *τάρaxis* (quam ophthalmiam non veram vulgò appellant) actio est omnium oculi partium externarum communis: *φίμωσις*, palpebrarum: *χήμωσις*, albi oculorum: ophthalmia, ad membranam propria.

Sæpè omnes inter se vel plures commiscuntur.

Ophthalmia sanguinea signa. Fiunt ophthalmiæ, ut cæteræ inflammationes, à sanguine, pituita, melancholia, flatu. Sed frequentius à sanguine bile.

Sanguineæ signa sunt, tumor maximus in loco rubor, lachrymæ crassiusculæ, quæ facile exsiccantur, sordes in

culorum angulis. Quibus adde redundantis sanguinis in ore indicia.

iosa, tumor moderatus, in superficie, color subpalpidus. r acris & mordax, lachrymæ vel nullæ, vel parvæ, salsæ. æ, statim concrecentes, sordes in angulis siccæ & asperæ iæ, excrementa biliosa, corpus gracile, quandoque febris ina, si materia fuerit in ventriculo.

pituita, tumor maior, sed laxus, color albus, lachrymæ mæ, tenues, incipidæ: sordes vel nullæ, vel molliusculæ, us pituitosum, &c. A flatu rara est, tensionemque habet gravitate.

Per defluxionem fieri intelligimus, cum repente inuadit, ræcesserunt lachrymæ, sordes, erosiones à quolibet aëris fu. Per essentiam verò ex contrariis signis, & si dolor ad ores capitis partes non perueniat, à quibus adnata mem- nascitur. Humidior autem efficitur ob materiæ multi- em, tenuitatem, loci affecti raritatem, caliditatem aëris, is expultricis robur, & retentricis imbecillitatem. Sicca Græci *ἐνροφθαλμῶν* vocant, contrariis causis constat, alo si orque est ob materiæ acrimoniam, qua sæpe vlcus it.

ato capitis dolore, si adsit, conueniunt sanguinis missio s repetita, cucurbitulæ cum scarificatione, clyster, topica entia, colliria anodyna, purgatio, balnea, meri potio, em- a. In taraxi, subducto ægro à causa externa abluatur o tepidâ primum, deinde frigidâ abstinentia à cibo, som- erpetuò & subinde imponenda medicamenta, quia e- ar nouo humore, & lachrymis affluentibus. Nonnulli è ioribus Hippocratis auctoritate moti fortiores purga- nō probāt, quod sic cōmotus humor defluat in oculi: ntra. Vidi contumaces ophthalmias non potuisse curari rtium catapotiorum vsu, hyera diacolocynth. & simi- d genus vehementioribus medicamentis. Sed omnia pro- tis quantitate & qualitate temperanda.

[*Impio foramine.*] Tum vt crassior sanguis exeat, tum vt ius animi deliquium sequatur. Quod plurimum con- stenditur historia adolescentis, de sanguinis missione, limion, 13 Methodi, 2. ad Glauco. Aërius è fronte, & an- maiore. Sed hoc post sectionem cephalicæ, perseverante

*Ophthalm. bilio-
sa signa.*

*Ophthalm. pi-
tuitosa signa.*

*Ophthalmia
per essentiam
facia, ab ea,
que per deflu-
xionem, sit di-
stincta.*

*Hipp. lib. de
locis in homi-
ne.*

*Aetius serm.
3. Tetrab. 2.*

DE MORB. INTERNIS

dolore. Tunc enim primùm vena frontis, ac tandem, quæ
in maiore angulo ad nares, secari potest. Cæterum ramus
diæ initio diuertit, & minus detrahit viribus, quàm cepha-

Oportet hos succos instillare oculis.] Satius erit plurimùm
luere oui liquore optimè confraeto, vt nihil habeat vis
& lacte mulieris iuuentulæ, deinde etiam fœnugræci de-
cto. Aut rosas, myrtos, rubos, & similia cum fœnugræco,
mæmelo, seminibus lini, & similibus in aqua simplici aut
taginis incoquere. Deinde pannis mollibus ad oculi ma-
tudinem complicatis, insuccatis & admotis partes vicina-
uere, Æstate quidem frigidis, Hyeme verò calidis, sæpius
nouatis. Lenta Galenus laudat, quia aspera oculum of-
dunt. Periculosa tamen sunt, si nimis corpulenta & vis-
quia frequenter loco adherent, aut exsiccantur, aut putres-
cedunt, sed tum maximè si pustula aliqua subfit. Narcotica, si ad
dolor sit & humor, effluxum prohibent, acrimoniam re-
dunt, & oculi sensum hebetiorem reddunt. Sed his neque
princípio, neque ante purgationem est vtendum, idque
cessitate cogente, vt docet Gal. commen. in Aph. 31. lib.
vbi addit etiam tunicas indurari, & adstringi. Vitriolum
midioribus oculis nonnulli inspergunt, alij tritum oui a-
mine insperguntur, idque aqua calida coquunt dum con-
scat? tum exprimunt, & liquorem oculis infundunt. Ab a-
monia tamen cauendum. Ceresa Veneta (Galenus Rho-
cam vsurpabat) optima est dissoluta in lacte decoctionis
liorum capitum seminis papaueris: pulicula è semine pa-
ueris albi, & hyoscyami, decoctum foliorum papaueris
pitum seminis, & inde fottus. In fœnugræco bene loto &
cerato magna vis inest. Bene purgatur, multum ablu-
maceratur per diem in aqua purissima, in fictili bene coqu-
abiecta aqua, alia infunditur, coquitur puro igne, idque
faciendum affusa semper aqua noua, vt omnis amara
eluat. Coquitur verò ad liquidi mellis spissitudinem op-
vase. Sine expressione colatur linteo. Colatura seruatur
ad tertium diem ad summum.

*Narcoticis
quando sit vt
dum ex Ga-
len.*

NTO. VALETTI EXERCIT. XIX.

Um adnata oculi membrana, quæ natura alba est, ob sanguinis affluxum cruenta apparet, oculis lachrymæ refudant, & in canthis maiori sordes quædam colliguntur, ægrum ophthalmia infestari certum est. Huius causæ externæ, internæ. Externæ, fumus, Sol, corporis motus, casus, cussio, &c. Internæ, plenitudo, humorum acrimonia, distentio à crassis & viscidis succis, aut à spiritibus flatulento. Eò confluit humor aut à pericranio, à cerebro: & tum dolor capitis interior est, steratio frequens, curandi maior difficultas. Expectat opem requirit hic affectus, quod, negligenter curetur, facile in suffusionem, pupillæ dilatationem, nonnunquā in tabem, seu corrugationem nat. Itaque antequam ullus topicis oculorum edis sit locus, toti corpori atque capiti sectione humeralis patienti oculo è directo oppositæ, eius, quæ in extrema manu pollicis est vicina, spicitur: deinde purgatione. Educendus humor liosus, ut sæpius esse consuevit, ita vacuetur.

*Ophthalmia
causa ex Galen.
cap. 22.
lib. 3. Met.*

*Ophthalmia
curatio.*

*Rhaz. cap.
15. lib. 9. ad
Almansorē.*

express. 3. 3. myrobal. citr. in aq. cich. bugloss. vel borrag. ar. rhei elect. seorsim similiter infus. 3. 2. cinam. 3. 1. In sol. cathol. & syr. acetos. simpl. ana 3. 3. f. potio.

uperibus electar. de succo ros. syr. laxat. ros. pal- liliuntur aquis suprà dictis. Si permista sit pi- multa, pilulæ è hiera simplic. coctiæ, de agar. vtiliter præscribuntur.

tox topica veniunt vsurpanda. Ac quidem ini- hlegmones collyria ex repellentibus & ano- s oculo imponenda: cataplasmata ex adstrin-

DE MORB. INTERNIS

gentibus, quæ vias contrahant, per quas fluit materia fronti & temporibus aptanda. Vt.

℥. mucag. sem. psilij in aqu. plantag. aut rosar. extractæ s. cum albumine oui in lacte muliebr. agitato, vel cum a ros. q. s. f. collyr. vel. ℥. trochisc. albor. Rhazæ ʒ. i. s. pomp. lyg. lotæ, sacchar. cand. ana ʒ. s. aquar. plantag. & rosar. an. i. mucag. superioris ʒ. 2. f. collyr. addita pauca caphura, si geat dolor.

Fronti imponitur cataplasma ex bol. arm. & figill. mastich. ana q. s. except. albumine oui. In cremento quia non modò repellendi, sed etiam gerendi, cura incumbit, superioribus mucaginib. & aquis aducentur aquæ fœnic. euphras. verb. chelidon. maioris: mucagines lini, althææ, fœnu. Et, si simul detergendum sit, proderit nonnihil rupi ros. siccarum immiscere. In statu præualeb. digerentia. Vt

℥. aqu. euphras. fœnic. & chelidon. ana ʒ. i. aloës lot. vino albo ʒ. i. s. tuth. præparat. ʒ. s. sacchar. cand. ʒ. 2. sy. ros. siccar. ʒ. s. f. collyrium.

In declinatione vacuabitur materia reliqua oculo fomento & decocto seminis fœnu. m. loti, aquæ calendulæ cum spongia, aut lintec. molli.

De i debilitate visus. CAP. 20.

1 Quæ sit fe-
bris expers,
cuius causa
vel in cerebri
vitio consti-
tat, vel spi-
ritus anima-
lis, vel tuni-
carum & hu-
morum oculi.
2 Propter
spiritus vi-
sori paucita-
tem, tenuita-
tem, & tuni-
carum raritatem.
3 Præsertim
cornea, &
vene.

MYopas Græci vocant, qui à primo natu. mortu non nisi admota oculis cernunt: ead. 2 exertis propè oculis, palpebris constrictis, atq. conuiuentibus. Id quod efficit 3 tunicarum oc. raritas, tenuitas humoris, subtilitas spiritus viso. qui priusquam angulum faciat, dissoluitur atq. cuanescit.

Sunt, qui eo nomine vespertinam etiam 4 aciem
pellant, cum interdiu obscure: noctu & sine lu-
na, acutiùs videant. Rara affectio hominibus ab
dem causa, nisi quod illuc infirmitas maior est:
c luce quidem diffluit spiritus, nocte cogitur, at-
te temperatur. Contrà verò Nyctalopes interdiu
dent, 5 caligant ad lucernam: quanquam & hoc
men nocturnæ cæcitatìs ad Myopas etiam transf-
ant, vt Octavius.

Amaurōsim verò & Amblyōpiam, hebetudi-
m, atque obscuritatem visus ita distinguūt: quòd
us multæ causæ notæ sunt: huius nulla 6 causa
anifesta. Quia cum pupilla pura sit, neque vitium
um appareat in oculis, videndi tamen libertas in-
cepta est. Huius tamen 7 coniectura quadā cu-
ionem admolimur, medicamentis, quæ ὀξύδωρ-
, ἢ ὀξύδωρική φάρμακα appellantur, quia vi-
licet, cum nullum accidens manifestum insit o-
is, acuunt tamen visum, atque instaurant.

Causæ tamen vtriusque mali, vel in humoribus
ali, vel in natura visorij spiritus, vel in tunicarum
bitu recondita est: vel quia interceptus est, aut re-
utus nervus opticus. Summatim in iis, quæ na-
a ad legitimam videndi facultatem instituit, spi-
is neque 8 crassior, neque tenuior esse debet, sed
ia tum naturâ, tum substantiâ, tum qualitate mo-
atus, iusta etiam quantitate, quæ omnia pendent
atura sanguinis & pituitæ, in quibus substantia
spiritus. Temperatus enim sanguis eundem spi-
i gignit: intemperatus verò vitiosum reddit. Sub-
or spiritus obscuro loco meliùs habet, vt in ve-
rtina acie. Tenebris enim colligitur, crassescit, &

4 Quòd am-
biente aere
crassiore ani-
malis spiri-
tus cogatur.

5 Quia spi-
ritus eorum
visorius cras-
sior est, non
aereus.

6 Vnde hac
à recentiori-
bus gutta se-
rena dicta,
quòd nullo,
quòd in oculo
cerni possit,
vitio, videndi
facultas a-
mittitur.

7 Vt cum
clauso altero
oculo, pupilla
nō dilatatur:
vnde nervi
optici obstru-
ctionis fit si-
gnificatio.

8 Aut impu-
rior, vt scilicet
contiguū
aerē illustra-
re non possit.

DE MORB. INTERNIS

9 Galen. ca.
1. libr. I. de
symptom. de
caus.

10 Id est,
cecitatis no-
cturna, desi-
derata ratio-
ne τὸ οὐκ ἔστι
ἴσως in spi-
ritu animali.

11 Quæ si-
gnū est par-
tis ab humo-
rū copia op-
presse.

12 Et si hu-
mor crassus à
concoctione
segregatus
videatur.

13 Si pilulis
stomachicis
uti non licet:
ut in hemor-
rhoidas ha-
bentibus.

14 Errhinis
minime uten-
dum, nisi sa-
blato omni
inflammatio-
nis metu.

frigidior redditur. Idem efficit, ut minima 9 cernamus, & pingamus calamo: sed tantum ea, quæ proximo sunt. Contrà verò crassior spiritus, ut in finibus, remotius posita intueri potest, tantum cernit maiuscula, eadēque calamo pingit. Ex quo inuenta est ratio Opticorum in specularibus, ut convexa, minores: concava, maiores: plana, æquales formas & literas repræsentent. Ut enim oculares radii maiorem minoremve angulum describant, ita formæ oculis proponuntur.

Curatio 10 Nyctalopis & debilitatis visus.

Hæc vitia magna ex parte ab humorum vel vaporum crassitie excitantur: multò maximè, si de repente orta sunt, & 11 grauitas sentitur in radice oculorum.

Aperiatur itaque primùm cephalica, si res perstulat. Alioqui, si 12 cacochymum corpus est, purgatur hoc modo.

℞. pul. hieræ picræ Gal. ʒ. 2. pul. diacol. 3. s. c. sto. ʒ. s. sem. fœniculi, nucis moschat. an. Gr. 6. cum succo rutæ formentur pilulæ. Possunt & pil. coccii pilul. lucis, elephanginis, mixto agaric. purgari. In glaucis oculis, quique venas plenas & amplas habent, mitioribus pharmacis uti oportet. Mollis teneatur aluus pilulis factis ex aloës ʒ. i. terebinth. ʒ. vel ex cassia. Alioqui 13 polypodio, cnico, mercuriali, multa borragine, iusculo concoctis. Tur

14 errhinis, apophlegmatismis, sternutatoriis utendum erit.

Cucurbitula occipitio fixa cum scarificatione ea vi obstructions liberat, ut ea ipsa etiam dum habente aliquando visus restitutus sit.

Constructio colli ita spiritum impellit in oculos, inde ampliatis viis & spiritu liberiore, visus reditur, aut certè acuitur. Post hæc extrahendus sanis ex angulis oculorum. Rhazes etiam è fronte, esuæus è naribus sanguinem educit.

Topica.

Infinita propè describuntur, quæ ex variis auctoribus colligi possunt. Tradunt capras nō minùs cernere, quàm interdiu. Et ideo caprinum iecur, si vescatur, restituere vespertinam aciem iis, quos Nyctalopas vocant. Idem iecur assum & cum e comestum iuuat, aut sanie, quæ inde effluit, dumatur, oculos illinunt. Alij vaporem elixati iecoris alis excipi iubent.

Sunt qui hirci potius, quàm capræ, & hirci montani iecur imperant. Nonnulli configunt caryophyllis: alij irrorant aqua fœniculi: hocque remedium commune faciunt Myopibus, qui tantùm non vident, Octavius & Herophilus, quod 15 non 15 probat Aëtius. In senectutis magis, quàm oculorum 15

*Nec est
probandum.*

o succum mali granati optimo melli æqualiter 15
n miscebis: aliquot dies insolabis, aut calidis ci-
libus coques. Conuenit pictoribus, lectoribus, &
ptoribus.

*Non enim
myopibus col-
lyria dē videri
vñ sunt præ-
scribenda, sed
incrassantia.*

Alij granatum acidum, deposita duriore testa, cō-
dunt: melli miscent: concoquūt, ac tandem ve-
nenter exprimūt, eidem remedio, fœtori oris, fir-
adis dentibus, gingiuis, ozænis, quando carnes
edam adnascuntur dentibus. Herbæ cōueniunt,
iculus, ruta, chelidonia, euphrasia, verbena, a-
agus, betonica, chamædrys, raphan^o, balsamita,
pin. caryophyllata, apiū, maiorana, marrubium,

DE MORB. INTERNIS

16 *Præsertim
Narbonēsis,
quod thymū
redolet.*

parietaria, hyperici flores, meliloti, rosmarini. Ar-
mata, macis, cinamomum, nux moschata, lignu
aloës, spica, fantali. Conseruæ, enulæ, acori. Horu
omnium vsus est, vel quia eduntur, vel quia must
feruent, aut in puluerem redacta sicca collyria f
ciunt. Aut cum melle commiscentur, & eorunde
succus: aut in alembico distillantur. Redditur aqu
efficacior, si quid 16 mellis liquidioris commiscea
dum distillantur. Atque hac etiam fortior, cū m
scylliticum in alembicum coniicitur. Laudata e
olim lactuca syluestris. Cuius rei argumentū, qu
Ælianus scribit, Accipitrem tinnunculum (*Quercu
lam vocant*) acerrimo lactucæ syluaticæ succo ocul
los illinire, atque ita laborantem aciem instauran
Quod deinde Medici secuti sunt. Atque hinc ocul
lorum medicina Hieracia, quasi Accipitraria, voc
ta est.

*Aqua, quam scribunt restituisse visum
cæco nouem annorum.*

℥. succi apij, fœniculi, verbenæ, chamædryo
pimpinellæ, caryophyllatæ, saluiæ, chelidoniæ, rut
centinodiæ, morsus gallinæ, caryophyllorum, far
næ volatilis, ana ℥. i. piperis crassiusculè triti, nuc
moschatæ, ligni aloës ana ℥. 3. Omnia immergant
in vrina pueri incorrupti, & sexta parte vini malu
tici. Bulliant breui tempore: tum exprime, & perco
la. Repone vase vitreo bene obturato. Horâ som
singulas guttas singulis oculis instilla.

Dum efferuescit mustum, euphrasia iniicitur. V
num repurgatum asseruatur singulari remedio.

isdem herbæ puluis forbili ouo inspergitur, aut
e sal oxydorcicum paratur.

℞. salis communis ℥. i. euphrasie siccae ℥. 2. macis,
amomi ana ʒ. i. misce.

Flores rosmarini amphorâ vitrea concludun-
: quæ duplicato linteo cerato obtegatur in are-
ut mos Chymicis. Liquor redditur efficacissi-
s oculorum claritati. Accipiter (*Emerillon vulgò*)
guento susino decoquitur: vinum absynthites,
rhodinum, antimonium, tuthia in aqua fœnicu-
tincta. Pica auis in testaceo vase cremata, & in
erem redacta, vehementer laudatum remedium
acticis.

℞. Sileris montani, maioranæ, euphrasie, rutæ,
idoniæ, summitatum fœnic. ana ℥. 3. zinzib. spi-
ardi, piperis longi, caryoph. tuthiæ extinctæ &
itæ, sarco. nutritæ in lacte asinæ, ligni aloës ana
fellis aquilæ aut accipitris, balsami ana ℥. ʒ. ʒ. mel-
os. ℥. i. conquassanda conquassentur, liquabilia
efiant, misceantur: & Æstate quidem, quadra-
a diebus insolentur, semper agitando & obuer-
o vas. Hyeme in cineribus moderatè calidis,
oliceiter macerentur. Reponantur vase vitreo ad
n. De esu viperarum alio loco. Ut vis medica-
ti penetret, aqua repida è gossipio, vel molli
olo fouebis oculos. Frequens vsus tryphæ-
oris, chebuli conditi, mythridatij & theriacæ:
magis Hyeme commendatur. His autem uti o-
et iam bene purgato corpore, ut etiam sinapif-
& cauteriis. Rationem vitæ, & reliqua remedia
ia ex aliis colligito.

DE MORB. INTERNIS

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Αμβλυωπία, & *Αμαύρωσις* morbosæ sunt oculorum affectiones, cum visus vel hebetior est, vel omnino sublatus sine tamen ullo oculi manifesto affectu, aut vitio, in partibus oculi, quæ sub aspectum cadunt, nobis apparente, sed quæ causarum intensione & remissione differunt: quod imbecilliores: hæc vehementiores, & iam confirmatas causas habeat. *μυωπία*, vel *μυωπίασις* est, cum visus non omnino sublatus, aut hebes. & obtusus, ut in superioribus, sed minutus, ita ut propius admota, etiam minima, æger cernat exactè distinguat: ad remota tamen, & paulò longius distans penitus illi caligent oculi. Malum à natura sæpe contractum quo laborantes Budæus Lusciosos, & Luscitiosos, & Nutiosos vocat, quales ferè, cum paulò diutius legerint, aut oculos aliquò coniectos habuerint, exhausto spiritu tenui cœcutiunt, aut limis, semiclusisque oculis volitantia quædam in aëre corpuscula sese intueri putant. In Nyctalope vitium idem diminutus est, sed symptomata diuersa, quod inter diem videant, Sole occidente obscurius, noctu nihil, quasi *ὁ τὰς ὑπὸς ἀλάς*, id est, noctu nihil videns. Atque hæc sunt affectiones, quæ visum solent intercipere, nullo manifesto affectu in oculo apparente, sed pupillâ planè pura, atque in lumine, si adiicias quosdam, qui noctu melius vident, quam terdiu, quod rarissimè contingit. Duæ priores affectiones res sunt in nervis opticis, aut cerebro: posteriores in humoribus, tunicis, sed frequentius in spiritibus. Verùm & cum affectum, & causas affectus remota penitus nominum ambiguitate & confusione, quod non omnes (ut in cæcis ferè paulò difficilioribus) in eadem significatione usurpant, ita distinguere licebit, & quasi typo, ut Aristoteles loqui depingere. Si æger vel nihil omnino videt, vel diminutè, semper æqualiter, & vno oculo clauso, alterius pupilla dilatatur, nullo, scilicet, irruente in eam spiritu, signum spiritui visorio ad oculos deducendo quæ necessaria instrumenta. spiritum transire non posse ad oculum per nervos opticos aut si transeat aliquis, non sufficere tamen ad oculum inferendum. Idque fiet vel vitio cerebri, vel meningum, vel nervi optici.

Hæc enim sunt ad spiritum vel generandum, vel

endum necessaria. Si vitio cerebri spiritum non suppedi-
aut corruptis, ut post insignem euacuationem, longum
rbum, mororem in senectute, in ceteris etiam sensibus le-
aliqua percipietur. Nam cum omnes sensus inde prodeant,
quam riuuli, quomodo vni morbum, quo afficitur, com-
nicare poterit, ceteris integris manentibus? Ergo si simul
in visu ceteri quoque sensus afficiantur, & grauitas capitis
cipiatur (additis semper causis antecedentibus & externis,
eruatisque diligenter partium, quæ cum cerebro consen-
at, affectibus) de cerebro læso coniecturam certissimam ha-
nus: siquidem quæ generali illo axiomate, tanquam fun-
mento firmissimo, nritur, membrum esse sanum, cuius a-
sana est: læsum, cuius actio læsa. Si in meningibus, ad o-
rum radices percipietur dolor, aut grauitas: sin minus, in
io erit, vel resolutio, vel obstructio, vel contortio. In con-
ione vident oblique: in obstructione, si perfecta sit, nihil:
minus, parum, sed eodem semper modo sapiusque repen-
e vno imperu incidit ab humore, aut spiritu, ut post excre-
ta alui retenta, cruditates, in solationem, capitis ardorem
od in pistore vidimus iuxta furnum ignitum repente ceco-
o)ictum, casum, concubirum, & similia, quæ caput replere
humores commouere possunt. Resolutio fit in nervis per
itionem, aut repletionem, de qua satis in superioribus. Hæc
ia in vniuersum causæ sunt & signa ἀμβλυωπίας, καὶ τῆς
πώσεως. In spiritibus affectiones ex eorundem naturali cō-
tione deprehenduntur. Debet enim moderati esse in sub-
te, crassitie, fulgore, obscuritate. Paucitatē & multitudi-
adderem, nisi quia vix vnquā sat multi esse possunt. Qui
os subtiles & lucidos habent, atque in vnum coactos,
o aliunde impedimento accedente, hi omnium vident
ssimè. Ceteri sunt præter naturam. Quorum variæ diffe-
æ constitui possunt. Sed præcipuè, quæque occurrunt fre-
uīs, sunt huiusmodi. Subtilis, paucus, lucidus: crassus, pau-
rassus multus. Quia enim subtilis, paucus & lucidus, sub-
te facile diffluit, paucitate resoluitur, ac luce maiore of-
tur, inde hæc symptomata consequi necesse est, ut ita af-
remota intueri nequeant, propinqua exactè discernant,
riore paulò aëre oblectetur, nec diutius legere, aut ocu-
rem aliquam intentius defixos habere possint. Quibus

*Spiritus vi-
sori, proprie
differentie.*

DE MORB. INTERNIS

*Visio absoluta
quæ fiat.*

*Myopibus
ab ortu quid
maximè con-
ferat.*

si accedat pupillæ amplitudo paulò maior, parùm aberunt cæcitæ. Vt enim visio absoluta fiat, in firmum & densum cernitur spiritus coire necesse est, qui pupillæ amplitudinè diffunduntur ferè in meatu. Quo fit, ut ita laborantibus nullum ab ortu contractum sit malum) præstantius remedium affici possit, ocularibus ad oculi formam cauis, & circumferentia densioribus, quò spiritus in centrum, tanquam pupillam, cernantur, & confertim prodeant. Quod in multis feliciter minus experti. Atque hæc est causa propria *μωωπίας*. Si verò pauci sint spiritus & crassi, paucitate hebetior visus est, crassior obscurior, ob idque egent lumine externo, ut illustrentur. Hinc fit, ut interdium satis acutè cernant, occidente solè obscurius, noctu nihil, aut parum. Quod de Nyctalope diximus. In quibus verò multi sunt spiritus & crassi, ij longius potius melius circumspectant, quia opus est multa luce, proindec interuallo longiore ad illustrationem. Crassities autem oculi aliquando à crassiore sanguine, aut alimento origine habet, sæpè à vaporibus, aut humiditate cerebri. Et si ad maiorem angulum fiat fluxio, è syncipite: ad minorem, è vertex post aures, & quæ in temporibus. Vnde etià efficitur, in his noctu obtusiorè esse oculorū aciem duabus de causis: tum quia insufficienti lumine destituuntur spiritus: tum quia eo tempore lunæ influxu humor accrescit. Cui consentaneum est, quod in plenilunio habent deterius. Quòd si qui noctu videt clariùs, quàm interdium, una ex duabus causis contingere poterit: aut quia igneos habent oculos, ut experientia in quibusdam animalibus obseruare licet: aut quia subtiliores sunt spiritus, qui crassescunt nocturno aëre, & coguntur, nec dissipantur. Quibus omnibus fidem facit experientia & curatio, quæ singulis causis ingeniosè accommodata nunquam fallit, sed longior ac difficilior, quàm ut breui annotatione comprehendì queat. Sunt & aliæ causæ imbecillitatis visus, crystallino humore, rhagoide humore, qui crystallino perturbatur, ut infringat vim splendoris externi, & madefacit crystallinum, cicatrix inducta corneæ, & similia. Sed hæc omnia iustum commentarium desiderarent.

Οξυδορκῆ, &c. Huiusmodi sunt collyria quædam apud
 4. τῶν κατὰ τόπον. Similia sunt sequentia. Viperas qui-
 in fimo sepeliunt: gignuntur vermes, inde aqua distillatur
 abilis. Ab aliis viperinus adeps, cum viperis, theriaca &
 us. ocularibus distillatur. Viperarum capita cremantur
 . Cinis cum cremore lupinorum subigitur, & illinitur
 poribus. Vina factitia, rebus convenientibus cum musto
 tis & racemato. Mel anthosatum distillatum cum suis
 ibus & cacuminibus rosmarini. Hyrundinis cerebrum
 nelle tritum, vel exuium serpentis ex melle quoque tri-
 . Nux moschata condita diuitibus, aliis ex vino manè &
 a somni odorata, inspirata. In Nictalope hepar hircinum
 to, & cremorem fluentem illinito: ipsum verò hepar eden-
 i præbeto. Columbinum sanguinem illinito: aut fel capræ
 ar caprinum coquito: obuelato capite, & in ollam ad-
 o, fumus oculis excipiat: ipsum verò hepar assiduè e-
 dum præbeto. Aut idem hepar concisum pipere longo,
 ale gemmæ conspersum in carbonibus affato: exci-
 ur fumus. Ex hoc citò auxilium percipitur. Succus recens
 oris asini, fel vulturis illitum, vel cum succo porri, com-
 to melle. Peucedani succus cum succo fœniculi. Anagal-
 succus tertio quoque die oculis iniectus, idem præstat,
 unnum iam factum in oculo consumit. Pulli hyrundinis
 ex ære in nido excæcantur, signantur, vt internosci
 nt. Tertio die capita præciduntur: incenduntur, puluis
 balsamo in oculum instillatur. Vasa ænea ocularibus
 icamentis probata. Apodes (vulgò Martinets, vocant)
 untur chelidonia. Cinis vsus est: aqua hyeme. Aquæ potus.
 imento, quod qui aquam bibunt, acutius vident, vt
 sit Arist. in Probl. inspirationes, quàm fœtus meliores:
 ante masticanda sunt ocularia medicamenta. Lingere o-
 s catelli lingua, vel pueri. Scarificatio auricularum, &
 oratio, Barbarorum more. Parum bibendum in humi-
 bus oculis & excrementitiis. Emunctioni assuescendum
 vi. Vapor e decoctione rutæ, marrubij, fœniculi,
 rasiæ, chelidoniæ, ligni aloës, croci, coctorum in aqua
 no. Ex his cum melle distillatio. Decubitus, cum legit
 , & caput erectum, non demissum. Butyri magna vis.
 um mollit, lenit, polit, laxat, resoluit, coquit: ideòque

*Hydropeta
 acutius vi-
 dent.*

DE MORB. INTERNIS

hebetudini, præsertim à siccitate, prodest: cicatrices & albugines exerit, declinationem calidarum fluxionum iuuat soluitur: & linteolo inde madefacto fit fofus. Caput nudum & pedes.

Hieracia.] ἀπο τῆ ἱερᾶκος, id est, Accipitre. Apud Galenum 4. τῶν κατὰ τὸ πρῶτον cap. 7. & Cornelium Celsum, reperitur Hieracis collyrium, ad obscurum visum & scabras affectiones. Inde etiam nomen herbæ, quam rustici corrupto vocabulo ichoream luteam vocant, à florum colore, in præfrequentem. Accipitres aiunt scalpendo eam, succosque oculos tingendo, obscuritati visus mederi, ob idque vocant ἱερᾶκος.

Cornel. Cels.
cap. 6. lib. 6.

ANTO. VALETTI EXERCIT. XX.

Galen. init.
lib. 1. de caus.
sympt.

OMnis visionis imbecillitas, si oculo propriè existat, aut est à primarij eius instrumenti, humoris videlicet crystallini, morbo aut à vitio facti, vel à partium, humori crystallino inferuent affectu. Causæ sunt, spiritus crassior vel tenuior paucior vel vberior, interceptus in optico nervo humores quoque oculi crassiores, aut tenuiores, tunicæ eodem modo affectæ. Aliàs verò accidit hæc affectio ex subiectarum partium, ut pote ventriculi, consensu: interdum à toto corpore atrophiam ducto. Quæ per idiopatheiam oculi fit, operosam curationem requirit, ut quæ per consensum leuiorem.

Victus tenuet & siccet, ut causam coniunctam oppugnando, & antecedentem prohibendo pro vapor aditu ad caput prohibeatur. Hinc blandum aliquo cathartico exhibito, ut pilul. stomachic. catholic. vel simili, materiam apparato zulapiis è syrupo de hyssop. stæchad. oxymelite utroque, aquis scæni

eton. euphrasæ, & aliis id genus ocularibus, con-
natis: & subinde purgato.

℞. pilul. elephang. 3. i. agar. trochis. ʒ. i. excipiantur aq. eu-
rasæ, fœnic. vel chelidon. f. pil. molles.

Efficaciores erunt additis aliquot dacrydij gra-
s, aut trochisc. alhandal. Vel, cum materia fuerit
dicitus extirpanda, cocciis, vel fœtidis utrîs. Si
ger catapotia abhorreat, potio imperetur.

℞. agar. trochis. 3. i. ʒ. rhei elect. ʒ. 4. macerentur seorsim in
u. fœnic. & beton. vel hyssop. In express. dissol. diaphœnic.
℞. syr. è stœch. 3. ʒ. f. potio.

Quod ad particularia attinet remedia, infinita fe-
ex Aëtio, Paul. Æg. Trallian. Rhaze. Gattinaria,
culano, ab Hollerio recensentur, in quibus tota
rationis momenta sunt.

De Catarrhacta. C A P. 21.

Atarrhacta præcipitem i decubitum humo-
ris significat: hocque nomen positum à Practi-
quia suffusionē existimarent fieri defluxu aquæ
oculos, unde & aquam descendantem in oculum
pellant. Galenus 2. de symptom. causis, & 7. de
icitis Hippoc. & Plato. suffusionis causam facit
ssitudinem 2 tenuis humoris, qui pupillæ mea-
n intercipit, ne possit communicare radius exter-
s cum crystallino humore. Tenuis is humor al-
gineus à quibusdam Medicis est inter rhagoi-
n & crystallinum humorem, quo crystallinus
mor, præcipuum instrumentum visus, partim
ietur, partim minuitur, ut lux refringatur, nec læ-
crystallinum.

i Ex cere-
bro per nervū
opticum, vel
inter corneā
& rhagoidē
membranas,
ad pupillæ fo-
ramen.
2 Concrescit
hic humor a-
queus senio,
aut febre, aut
epilepsia, aut
melancholia,
aut gravi ali
quo affectu,
qui aut præ-
cessit, aut cō-
mixtus est.

DE MORB. INTERNIS

Pupillæ foramen via est spiritus animalis, a
 etiam radiorum, qui à rebus externis ad viden-
 facultatem importantur. Præclusa itaque viâ, quæ
 videlicet, humor ille albugineus longè crassior
 ipso factus est, suffusio fit, quæ 3 *ὑπόχυσις*
 4 *ὑπόχυμα* dicitur à Græcis. Nascitur hoc vitium
 sæpè consortio 5 stomachi: sæpè etiam primar-
 6 vitio cerebri. Atque priusquam ad curatione
 accedas, id ipsum diligenter distinguendum. Disti-
 gues autem ex cap. i. libr. 4. de locis affectis. Quæ
 si vitio 7 stomachi, vomitu, purgatione ex hie-
 picra, frugaliore vita & integra concoctione, co-
 sensu Græcorum & Arabum curari debet. Oportet
 que & vomitum & purgationem ex hie-
 reuocari.
 In alia verò, quæ primario cerebri affectu f-
 natura suffusionis primùm consideranda est. Na-
 vel incipit, vel ad statum progreditur, vel omni-
 no confirmata est. Et hæc 8 quidem despera-
 est.
 Itaque pupillam primùm aspicio. Colorem su-
 fusionis, concretionem, motum, magnitudinem d-
 stinguo. Si quid 9 præcessit, aut adest, interro-
 to. Ætatis, temporis, conditionis totius oculi rati-
 nem habero. Desperata suffusio est, quæ pupillæ
 guram commutauit. Pura atque pellucida tum p-
 pillam, tum suffusio.
 Suffusionis color cœruleus, aut auri similis, a
 ferri nitentis, aut aquæ maris, curabilis est. Qu-
 verò grandinem refert, aut gipsum, 10 quæ nig-
 est, in summa, quæ sine splendore cernitur, i-
 curabilis est, ferèque confirmata ad candore

3 Dum fu-
 gax est.

4 Dum con-
 firmata, &
 tū sœcis nun-
 cupatur.

5 Ut in vo-
 mituris vom-
 itione critica,
 ut in cardiog-
 mo.

6 Ut ex epi-
 lepsia & me-
 lancholia.

7 Aut etiam
 pulmonū, ex

Hippocrate
 lib. 3. Progn.

8 Nisi ope
 chirurgica de-
 turbetur, si
 modò curatio

nē possit re-
 cipere. Paul.
 Æg. lib. 6.

9 Ut si epi-
 lepsia, melā-
 cholia, car-
 diogmos, pul-
 monis itē af-
 fectio præces-
 serit.

10 Quæ me-
 lancholicus cō-
 tingit ex me-
 lancholia de-
 cubitu.

ergit II sine splendore.

Concretionem ita distingues. Oculo incolumi ^{II Tum enim ipsius oculi venerationis significatur.} auso, suffusum digito apprimes: si humor ille ^{12 Hæc de- speratio est ex magnitu- dine causæ et adynamia cu- randi.} auis consistit, neque ampliatur, quia minimum ^{13 Quod sit perfecta con- cretio.} increuit, ^{14 Gal. li. 4. de loc. affectis} 12 desperatio est: si diffluit & dissipa- ^{15 Atque ad eam demum catarrhactæ medicina in- stituenda, in qua nulla de- sideretur ra- tio, neque con- cretionis, ne- que magnitu- dinis, neque loci & mo- tus, neq. vlla fontis perennis affectiōis me- iacholica, nec epilepsia, aut obstructionis nervi optici excusatio pos- sit afferri.} tur, sed statim, vt prius, coit, desperata nondum ^{16 Vt ex de- cocto cepha- lico cū hiera- vtraque.} s est. Si verò dilatatur quidem, sed non dissolui- r, maturitas est, vt punctiōe, id est, acu vacuari possit.

Catarrhacta, quæ locū mutat, ^{13 incurabilis, hoc} t, quæ hâc atque illâc conuertitur. Quæ verò con- ^{14 Gal. li. 4. de loc. affectis} essa dilatatur, non etiam commutat locum, me- ^{15 Atque ad eam demum catarrhactæ medicina in- stituenda, in qua nulla de- sideretur ra- tio, neque con- cretionis, ne- que magnitu- dinis, neque loci & mo- tus, neq. vlla fontis perennis affectiōis me- iacholica, nec epilepsia, aut obstructionis nervi optici excusatio pos- sit afferri.} or est.

Exigua facilius, magna difficilius curatur.

Interrogabis autem, num præcesserit grauis ali- ^{13 incurabilis, hoc} is morbus, acerbior capitis dolor, vel ictus. Tum ^{14 Gal. li. 4. de loc. affectis} im, vt etiam si adsunt, peior suffusio est. Ætate ^{15 Atque ad eam demum catarrhactæ medicina in- stituenda, in qua nulla de- sideretur ra- tio, neque con- cretionis, ne- que magnitu- dinis, neque loci & mo- tus, neq. vlla fontis perennis affectiōis me- iacholica, nec epilepsia, aut obstructionis nervi optici excusatio pos- sit afferri.} media facilius curatur. Prima & extrema, diffici- ^{16 Vt ex de- cocto cepha- lico cū hiera- vtraque.} lis. Cœlo sereno & tranquillo, atque etiam tem- ^{13 incurabilis, hoc} rato commodius curatur.

Addunt Astrologi decrescēte luna: coeunte ^{13 incurabilis, hoc} rò, aut eadem plena, atque vbi vel in ariete, vel ^{14 Gal. li. 4. de loc. affectis} is eiusmodi signis, curationes differūt. Nec omit- ^{15 Atque ad eam demum catarrhactæ medicina in- stituenda, in qua nulla de- sideretur ra- tio, neque con- cretionis, ne- que magnitu- dinis, neque loci & mo- tus, neq. vlla fontis perennis affectiōis me- iacholica, nec epilepsia, aut obstructionis nervi optici excusatio pos- sit afferri.} tendum, quod Galen. 14 Meth. docet, vt oculus sa- ^{16 Vt ex de- cocto cepha- lico cū hiera- vtraque.} lis claudatur atque exprimatur. Si enim oculus ^{13 incurabilis, hoc} ffusus inde non tumet, nec pupilla ampliatur, de- ^{14 Gal. li. 4. de loc. affectis} speratio est. Alioqui vitio succurritur. Phantasma ^{15 Atque ad eam demum catarrhactæ medicina in- stituenda, in qua nulla de- sideretur ra- tio, neque con- cretionis, ne- que magnitu- dinis, neque loci & mo- tus, neq. vlla fontis perennis affectiōis me- iacholica, nec epilepsia, aut obstructionis nervi optici excusatio pos- sit afferri.} in splendorēs & idolorum, quæ suffusis oculis ^{16 Vt ex de- cocto cepha- lico cū hiera- vtraque.} ouersantur, lege 2. de sympt. causis.

Principiis 15, ergò obstandum est. Demosthenes ^{13 incurabilis, hoc} ud Aëtium, & alij quidam Græci venam secant ^{14 Gal. li. 4. de loc. affectis} cubito. Clysteribus 16 acribus, iisdémque pur- ^{15 Atque ad eam demum catarrhactæ medicina in- stituenda, in qua nulla de- sideretur ra- tio, neque con- cretionis, ne- que magnitu- dinis, neque loci & mo- tus, neq. vlla fontis perennis affectiōis me- iacholica, nec epilepsia, aut obstructionis nervi optici excusatio pos- sit afferri.}

DE MORB. INTERNIS

gationibus, sed exigua quantitate & per interualla
 repetitis, Cucurbitulis in 17 occipitio cum scarifi-
 catione affixis, Apophlegmatismis, Errhinis per in-
 terualla vti iubent. Cornel. Celsus addit sectionem
 venæ frontis, sanguinis detractionem è naribus, v-
 tionem 18 venarum temporalium, quæ certè lo-
 cum habere possunt, vbi grauis capitis dolor est, at-
 que inde defluxio in oculos. Optimus victus, i-
 qui pituitam extenuat, sine vaporibus. Virandum
 vinum est, pisces, liquidiora omnia iuscula. Assa e-
 lixis meliora.

Collyriis primùm leuioribus: deinde paulatim
 maioribus vtendum est. Clysteres è Centaurij de-
 cocto, vel similium comparandi sunt. Alioquive
 hieræ picræ 3. 6. vel hieræ diacolocynth. semuncia
 aut alia eiusmodi pharmaca in clysteribus dissol-
 uenda sunt. Purgatio ex hiera picra, cui aliquid hieræ
 diaco. admixtum sit. Exempli gratia.

℞. pul. hieræ picræ ʒ. 2. pul. hieræ diacol. ʒ. 1. cum
 succo fœniculi formentur pilulæ: capiat hora 20
 somni. Hæc purgatio decimo quoque aut decimo-
 quinto die reuocanda est. Per interualla mythri-
 datij 21 aut theriacæ 3. ʒ. aut ʒ. 2. aliàs ieiunis, aliàs
 hora somni, aliquando 22 quatuor horis ante
 pastum imperanda sunt semel in hebdomada. Po-
 terit aliquando imperari ablutio capitis ex deco-
 cto absynthij, betonicae, stœchados, maioranæ
 rebrum feratur, quæ incidendo, tergendo & attenuando, materiam præparet
 preparatamque ad ventriculum euehat, vt euacuari possit.

21 Vt ℞. conserua beton. & anthos an. 3. 1. ʒ. mythridatii 3. ʒ. f. bol.

22 Sunt enim alexypharmaca longè à pastu, & ante pastum impe-
 randa.

niculi, in lixiuio facto è cineribus sarmento-
n, adiecta etiam vini portiunculâ, quarta aut
ta parte.

Collyria è melle, succo fœnculi, aut herbarum
periore capite descriptarum comparari debent.

23 *Vt fellis
lucii, non ac-
cipitris, &
rapaciū auiū
reliquarum.*
iiciatur quoque 23 fellis aliquid lenioris, aut
tioris, semper habita ratione mollitiei, duritiei,
aperamenti oculi. Alia enim remedia pueros aut
es, rusticos & vrbanos, cœruleos & fuluos ocu-
, cœsios & nigros iuuare possunt.

Hæc verò priusquam adhibeantur, opportu-
m fuerit post purgationem fomentum affectæ
ti instituere. Vesicula piscis plena decocto fœ-
uli tepidè oculos applicetur pro fotu. Sed lauan-
prius vesicula.

In pueris lactantibus aliquando nutricis inspi-
lo satis esse potest. Nutrix itaque mandat denti-
s semen fœniculi, sagapenum, ammoniacum,
banum, aut eorum aliquid, quæ suffusos iuant:
ue vbi os incaluit, leuiter inspiret halitum ocu-
actantis. Hoc consilium etiam adultis prodesse
est. Secundum est, vt ex 24 eadem materia ocu-
suffumiges. Aqua è melle destillata & suffusio-
, & albugines interim percurat.

24 *Vt ex
herbis, semi-
nibus, aro-
matis & gū-
miophthal-
micis.*
Quæ distillatur è melle rosato, lenior est. De-
e quæ ex melle communi. Pòst etiam è melle
llitico.

In his aquis aliquando modicum sacchari can-
iquandum est. In distillatione proximo capite
neratæ herbæ & materia, tum etiam sagape-
n, ammoniacum, galbanum, cōmisceri possunt.
si iam distillata aqua est, in ea macerentur. Si-

DE MORB. INTERNIS

militer & vis aquarum, fœniculi, maioranæ, & ceterorum augeri potest. Collyria fortiora.

℥. fellis accipitris, balsami ana ℥. 2. adde, si vellebori albi, piperis ana ℥. 1. cum aqua rapha fiat collyrium. Aliud.

℥. terebinthinæ lb. β. sulphuris viui ℥. 2. mellis ros. ℥. 4. plantaginis & arnoglossi ana M. 2. fiat distillatio in alembico. A fortioribus collyriis, si morbi detur oculus, statim ovi candido, aqua ros. aut lac muliebri temperandum malum est. Plura remedia

25 Cuiusmodi est collyrium Ioannis de Vigo.

ex proximo capite & 25 aliis repetes.

Punctionis verò, quæ acu fit, tempestiua occasio est, cum materia suffusionis mediocriter creuit. Cuius formulam descriptam habes cap. lib. 6. Pauli, & lib. 7. Cornelij Celsi, & 14. Meth

26 Instrumentum est chirurgicum Cæterum dum pūgitur oculus, obliquo lumine ager sedere debet, ut immotus maneat.

di ad finem, & apud Albucasim, vbi fingitur 26 A magdan quod vocant.

℥. frumenti crassiusculè conquassati, M. 2. sulphuris viui. ℥. 1. sagapeni ℥. 6. salis, piperis, ana ℥. 3. mellis lb. β. terebinthinæ ℥. 2. cum vrinæ pueri lb. fiat distillatio in alembico.

℥. fabarum fresarum M. 2. conquassentur mellis lb. 2. terebinthinæ ℥. 3. gummi elenij ℥. 1. succo fœniculi & marrubij ana lb. 2. fiat distillatio. Vel.

℥. frumenti crassiusculè conquassati, hord. ana M. 1. mellis, lapid. calaminar. ana ℥. 2. sulphur. ℥. 3. salis ℥. β. distemperentur in vase æneo cum aqua fœnicul. & plantag. succo granatorum, deinde fortis expressio.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Distinguendum initio, sitne ὑπὲρ φάρμακα, ὑπὸ πύον, ὅν

οκώμα, an ὑπόχυμα. Deinde si ὑπόχυμα, siue suffusio, an
 nō & per se, an per consensum. Postremò, sitne in princi-
 , incremento, statu, aut penitus confirmata. Ὑπόσφαιμα,
 illatio est, sanguinis nimirum effusio per tunicas in spa-
 quæ venis circumiacent. Principio rubet: progressu tem-
 is luescit: postremò nigrorem contrahit. Multitudine
 iuturnitate temporis aliquando in pus vertitur, ut sanguis
 nis per grumos collectus sub cute in aliis corporis parti-
 . Tunc fit ὑπόπυον, pus nimirum sub cornea, dimidium
 ti occupans, aut per totam corneam tunicam pellucens,
 e dolor pulsatorius, vehemens, rubor totius oculi, &
 porum dolor. Fit etiam aliquando ὄνυξ, cum, ab ulcere
 ut Aëtius) profundiore pus defluens, & inter tunicas de-
 um, ac in circulo iridis figuratum, vnguis resecti imagi-
 refert, differuntque ferè in sola vnguis similitudine. 3. *Tetrab. 2.*
 quo intelligi potest, id symptōma, quod Galenus de sym- *Gal. lib. 1. de*
 natum causis sugillationi tribuit, ut ita affecti, quæcun- *symp. causis.*
 videant, rubra esse putent, haudquāquam esse perpe-
 n, sed in principio tantum apparet. Nam aliis tempo-
 s subnigrum quid ob oculos volitare existimant, quod
 ti sæpè similitudine decepti suffusionis principium esse
 unt. Causæ sunt, ruptio vasorum, contusio, ictus, ple-
 do, dolor capitis, lippitudo, inflammatio prægressa.
 Glaucomate crystallinus humor densatur & resiccatur,
 ne vnquam curari potest. Alij putant viridem quendam
 orem crystallino permisceri, atque inde fieri glaucum
 rem ex viridi & albo. Ab omnibus differt. Suffusio siue
 aracta, & loco & causa. Sugillatio enim est in tuni-
 & à sanguine: Glaucoma in crystallino humore vniuer-
 & à siccitate: suffusio intra corneam & crystallinum hu-
 em, ab humore potissimum aqueo ibi concrecente:
 enditurque ille humor aliquando toti pupillæ, & visum
 uit, aliquando parti tantum. Per consensum fit, cum per
 ualla visa quædam visis propriè suffusorum similia ob-
 ntur ob oculos. Idque vel à bilioso humore è ventri-
 , vapore ad oculos sublato: vel à cerebro, fumis ab vsto
 ore delatis per venas & arterias cum spiritu, ut in phre-
 e, & febrium ardentium vigore: vel à toto corpore, ut
 ate crisi. Per consensum fieri indicant, si altero tantum

*Suffusio per
 consensum
 quæ fiat.*

DE MORB. INTERNIS

*Suffusio pri-
maria à secū-
daria sui si-
gnis distin-
ctā.*

oculo incipiat, perpetua non sit, post cruditatem augeat
pupilla non obscuretur, crisis instet, febris vigeat. Cont
ria oculum primariò affici demonstrant, tūmq̃ in prin
pio veluti fumus est, quem si acu delere velis, diuulsus rec
ret, aut in particulas tenues dissectus visum grauius off
det, multiplicia obiecta pro vno repræsentans. Sub stat
concrescit in nebulam, tūmq̃ ferè sine dolore acu dimo
tur à pupilla. Vbi obduruit, acu si pungatur, tunicam fir
adducit & lacerat, vnde periculum cum dolore maximo co
sequitur.

*Quibus in
oculis tutior
sit ad catar-
ractam pun-
ctio.*

*Punctio ocu-
li remedium
à capra in-
uentum.*

Purgato corpore conueniunt collyria fortiora ex fe
bus, ad discussionem, ruptorium, cauterium post aures,
guisugæ in temporibus, ibidem emplastra, venæ sectio, r
sticatoria, potius quàm Errhina, pulueres à pastu, cond
fotus, acus. Post aures in ceruice cauterium, aut funicu
setaceus in occipite plurimùm confert, si inter corneam
albugineum humorem intercipiatur nebula. Sed quæ in
cristallinum & pupillam hæret, non ita dissolui potest
acu: Sit acus paulò minor longitudine minimi digiti, c
situndine, vt cæteræ, è materia firma, ne frangatur intra o
lum, manubriolo striato, ad comprehensionem firmior
Albucasis compungit acu per cauam acum ducta, vt per
uitatem aqua defluat, nec in reliquum oculum incidat.

Punctio in pleniore oculo tutior, iam contracta ca
rhaeta, sed ferè aliquid albuginei humoris dissoluitur
manet oculus minor. Remedium à capra inuentum, quæ
pire confixa in suffusione visum recuperauit, vt Galenus
cet initio Isagoges. Aliquando tunica imbibita humore
turgescit, & indurescit, vbi emolliendum, laxandum p
quàm resoluendum. Barbari ad claritatem visus aures per
rant annulo immisso, ne foramen claudatur. Fellium gen
presertim gruis, galli veteris, tauri, hirci, lac equinū cum m
illitum, stercus lacertæ, hyrundinis. Sed acribus non vtēdi
nisi paulatim assuefacto oculo, vt erugine, cupero sa, &c. Si
pissimus è stercore colūbino, hederæ terrestres decoctū, do
quarta pars supersit, ad fotū per dies 25. Aqua mellis cum
dice ireos, conizæ, chelidonix, triticum cum sale & mell
vase æneo insolutum, & liquor expressus, succus hederæ,
cta faba in hydromelite, deinde cum melle rosato pistata

ffa, inde oculorum illitus, pulvis ex seminis raphani ℥. i. ammoniaci aridi ℥. β. & balsamo. Vitriolum album in lata aqua euphrasie, fœniculi, & similibus, addita aloë, sacculus plenus maiorana, naribus & oculis ad morus, serpentina materia Chirurgica describenda, soluta succo anagallidore, stercus corui, aut fel cum melle. Quidam succum rurniculi, saluie, vel herbas cum tritico & sale incoquunt albo, & ita sumunt. Decoctum fœniculi, guaiaci, euphrasie, seseleos, aromat. cum macere, ex eodem fortis & pollyrium siccum ex macere, semine fœnic. seseleos & euasie, aqua distillationis hyrundinum vel picarum. Vidua Comi Regij de Chaulmont Lutetie aqua e phœnicea alide distillata multos curauit. Potest distillari cum meliti & Monachus quidam salis M. i. in vino albo nouem diebus agitato in vase æneo, donec virescat. Sequentia quod obantur, ad obtusum visum, & catarrhactam.

*Anagallidis
phœniceæ aq.
stillatitia
multos suffu-
sione libera-
uit.*

ccarum lauri purgatarum ℥. 4. Tere cum vrina impubis, fiat fortis expressio. Deinde cum gine gummi arabici, vel tragac. extracta cum argentar. fiat illitus.

rad. ireos recentis ℥. i. fortiter pistetur cum succo fœniculi depurato per residentiam, deinde addidico sacchari candi, & mucag. fœnic. fiat linimentum.

cci chelidonie & conize an. ℥. i. mellis. ℥. 2. & c.

INTO. VALETII EXERCIT. XXI.

Vod Græcis *ὑπόχυμα*, Latinis suffusio appellatur, morbus est in compositione, seu in ro, cum videlicet aliquid toto genere præter se succrescit. In hac etenim affectione serofus or inter crystallinum humorem & corneam colligitur, qui paulatim cogitur, & densatum primùm aduentat, tenuia, luceria, atque

DE MORB. INTERNIS

*Hypochy-
ma morbus
in composi-
tione.*

*Gal. lib. 13.
Method. &
Paul. Ag.
ca. 22. lib. 3.*

*Hypochyma
tis curatio.*

etiā caliginosa corpuscula perperā ob oculos ag-
videntur obuersari. Quod etiam iis accidit, qui
per consensum ventriculi oculus utrūque suffun-
tur. Verū affectus vtriūsq̃ue dignotio ex Gal. o-
2. lib. 1. de caus. sympt. & cap. 1. lib. 4. de loc. mal. a-
ctis satis manifesta.

Incipiens hypochyma aliquando digeritur:
si diutius constiterit, & quasi limus factus fuerit
mor, sola punctorij styli mucronis per corne
pertusione curari potest.

Apparabitur humor, vt antè in visus imbecilli-
te, deinde educetur. Et quia iterata purgatione
opus, hanc pilularum massam, in plureis doses v-
dum, imperare licebit. ℞. massæ pilul. lucis maior
cocc. an. ʒ. 2. specier. hierē. dupl. aloë. ʒ. 1. agar. tro-
rhei elect. an. ʒ. 1. aqu. fœnic. chelidoniæ infusio
ʒ. 1. turpethi benè gummosi cum tantillo zinzi-
ris, f. massa pilul. adiecto, si velis, syrupo de stœc-
de. Dosis erit ʒ. 4. vel, si parum mouerit, gr. 2. au-
dacrydij adiicientur. Vsus sit semel in hebdom.

Si plethora adsit, aut si quæ inflammatio sua-
rit, vena cubiti pertundetur; quanquam Rhazes
gro prohibendum censeat, ne cucurbitulis, nec
ex venis in manum distributis, sanguinem extrah-
ne scilicet humor magis congeletur, exhausto
phlebotomen spiritu, à quo discuti deberet. Itaq̃
cucurbitulæ sine scarificatu sæpè ac sæpè hîc v-
ter apponuntur.

Antequam verò ad topica & collyria ab Auth-
re præscripta veniatur, fomentum oculo institue-
ex decocto huiusmodi.

℞. fœnic. virid. parietar. & beton. an. M. i. semin. fœnug.

r. chamæm. & meliloti an. p. i. f. decoct. in aqua & vino
pro fotu oculi cum spongia, vel gossipio: vel demisso cap.
piatur vapor.

Comparantur collyria ex exsiccantibus & inci-
tibus, qualia è fellibus siccis cum marrubij suc-
cissolutis. De his Gal. libr. 4. de compos. pharm.
τοπικ. Memorabile est, quod à clarissimo viro,
De Montifaut, accepit remedium, mihiq; com-
mune fecit, Petrus Morellus Genabensis Medicus
citatissimus, amicus vnicè charus. Ouum recens
cineribus ad duritiem coquitur: medium diui-
ditur: detracto vitello, puluere è vitriolo albo &
charo cando confecto impletur: ambabus parti-
bus arctissimè colligatis maceratur in aqua ros. aut
virid. per 4. dies: expressione facta fit collyrium.
Eius præstantiam experientia confirmat.

Non prætereunda sunt, quæ caput roborant, &
seriæ reliquias discutunt, vt sacculi antè com-
morati, & quæ in eum vsum assumuntur opia-
lectaria, pulueres, vt. ℞. conseru. anth. 3. i. spec.
car. diamarg. calid. 3. i. conser. rosa. 3. β. misce. ca-
per se, vel dissolu. in aqua. beton. fœnic. Cate-
si suffusio sit per consensum ventriculi, facilem
et curationem, purgatione ex hiera imperata.
Effusioni similis eruptio sanguinis, aut alterius
oris ex ictu, aut plaga, vt in suggillatis, curanda
ponitur, secatur imprimis vena: mox sanguis
iris, aut columbæ ex tenellis alis expressus, in o-
mni instillatur.

De hamorrhagia. CAP. 22.

Æmorrhagia Græcis peculiariter intelligitur
profluuium sanguinis è naribus, vt constat ex

DE MORB. INTERNIS

Hippocrate sect. 3. lib. 6. Epidem. sent. 21. Quan

ex vocabulo , quodcunque sanguinis profluu
intelligi potest. Quale est 1 è fede, 2 vtero, ore.

rum est, quod quibusdam contingit peculiari na-
ra, vt aperta è trunco corporis, hypochondriis, t-
race, facie, venæ clausura, redundantem sanguin-
depleant. Quibus eadem remedia conueniunt, et
in hæmorrhagia è naribus.

Hæc autem aliàs 3 critica est: aliàs ex 4 con-
tutine naturali. Nonnunquam omnino præter-
turam est. In duobus primis generibus sanguis

primi non debet, nisi viribus iam metuitur. Me-
etiam minùs, ac tardiùs ætate iuuenili, tempera-
to sanguineo, aut vbi consueta aliqua vacuatio

termiffa eft. Quales funt hæmorrhoides, vom
fanguinis, phlebotomia, & mēftrua in mulierib

Vbi verò ſupprimendus eſt, remedia ſunt 5 vin-
la, cucurbitulæ, phlebotomia, Sanguifugæ, 6 a

collemata indita naribus, aut admota reliquis
poris partibus. Vincula ergo digitis pedum &

num, testiculis, articulis interuallo trium digitorum
auriculis iniicienda sunt. Frictiones etiam deorsum

ductę, immersiones extremorum in aqua calida
frigida conueniunt.

Phlebotomia è cephalica eiusdem lateris, vtrâque, si vtrinque profluit sanguis: idque angustius vulnere, ne tanta fiat vacuatio. Tutiusque aliq

ties diuersionem repetere, quàm semel ducto
guine animi deliquium excitare. Quod tamen

mi deliquium Paulus & aliquot alij probauerunt
Gal. in Prorrhethico non expectandam animi d

ctionem præcipit. Atque experimento certum

mi deliquio sanguinem non restitisse. Sanguis post aures, aut in sede, iis maximè, quibus con-
 tæ supprimuntur hæmorrhoides. Cucurbitulæ im post vincula, & ante phlebotomiam hypo-
 ndrio eiusdem lateris affigendæ sunt. Affigun-
 & scapulis, & summæ ceruici, etiam cum scarifi-
 catione, si opus fuerit, & vires tolerant. Anacolle-
 ta verò, & quæ induntur naribus, magna ex par-
 te refrigerant: quorum vsus 7 post alia supradicta
 media tempestius est, iam reuulsa in partes con-
 ias materiâ, id est, in 8 partes inferiores corpo-
 ris aut posteriores capitis. Alioqui vsu refrigerantiû
 rimi quidem deterius habuerunt: inde conuulsi,
 oborta spirandi difficultate suffocati. Et hæc re-
 media infirma omnia comperit Gale. præ maiori-
 9 illis remediis, ex quinto Methodi, ex Pror-
 tico, ex lib. de sang. missione. Anacollematis er-
 & aliis topicis post reuulsiones vtendum erit,
 ita ratione naturæ capitis & partium, quibus
 mouentur. Anacollemata fiunt ex argilla, farina
 atili, farina triticea, incorporatis cum oui albu-
 mine, addito momento aquæ rosar. & aceti. Potest
 que aliquid adiici boli armenæ, sang. drac. &
 am eiusm. quæ adstringunt, quale hoc est.
 ℞. 10 argillæ ʒ. 2. boli armenæ ʒ. ʒ. acaciæ, hy-
 ystidos ana ʒ. 2. cum oui albumine & modico
 i fiat emplastrum, applicetur fronti & tempo-
 ribus. Induntur in nares, quæ refrigerant, adstrin-
 gunt, inuiscant, aut crustam ducunt, interim mixta
 portiuncula narcoticorum. Verum & narcotica,
 cum his maceretur sanguis draconis. Excipiantur singula
 tri indantur. II Vt hyoscyami, opij.

7 Ne san-
 guis in aspe-
 ram arteriâ,
 aut œsopha-
 gum procum-
 bat, vel ca-
 put afficiat,
 & parotidas
 excitet.

8 Vt in mu-
 lierum hæ-
 morrhagia.

9 Quæ pu-
 gnât cū cau-
 sa coniuncta,
 generationē
 prohibendo,
 interceptando.

10 Vel. ℞.
 argillæ, fa-
 rin. volatilis
 ana. ʒ. i. mi-
 sceatur cū al-
 bumine oui,
 Et tantillo
 aceti. Imbuā-
 tur gossipio
 carpto, nari-
 busque im-
 nātur, ad pu-
 gnandū cum
 anastomosi.

Vel. ℞ succi
 lanceolæ (id
 est plantag.
 acutioris) hur-
 se pastoriae

gossipio carpto,

DE MORB. INTERNIS

& caustica cum periculo esse solēt. Sine metu sunt

12 *Præfer-
tim lanceola,
& fructus
rubi imma-
turi.*

13 *Aqua
etiam stilla-
titia ex nu-
camentis sa-
licis.*

12 succus plantaginis, succus rubi, mespilorum, co-
norum, & alij eiusmodi. Lanugo arboris, quæ fo-
insidet, aut quæ veluti nucamenta pendent è spec-
populi, 13 vel masculi salicis (quem Galli *Marsa-*
appellant) medio mense Martio colliguntur, ma-
rantur in aceto, siccantur, & vsui asseruantur. Vt
tempore induntur per se naribus, aut conuenien-
medicamine imbuuntur, atque ita imponuntur.

Athanasia Nicolai cum succo pentaphylli. Al-
xandri pulvis, qui ita paratur. ℞. consolidæ, sangui-
nis drac. carab. ana ℥. i. hæmatit. corall. cornu. cer-
vsti ana ꝰ. 2. f. pulu. Datur ad ℥. 2. vel ℥. i. cum liquore
conuenienti. Alius.

℞. rutæ vstæ ℥. i. sarcocoll. lithargyri, sang. dr-
con. ana ꝰ. 4. f. pul. vulneribus etiam immixtus san-
guinem mirificè sistit. Alius.

℞. testæ pectunculi marini vsti, sanguinis dr-
con. carabe ana ℥. i. spongiæ nouellæ vstæ nostræ
more, punic. vsti ana ℥. 3. Licinium oui albumine
imbuitur, superaspergitur pulvis, & naribus, vel
vulneri immittitur.

Spongia aceto acerrimo imbuitur: imbuta pi-
liquida circumducitur: tum fictili vase reposita cri-
matur: in puluerem redigitur. Pulvis efficacissimus
est, & per se insufflatur naribus, vel liquidis me-
camentis commiscetur. Aliud.

℞. thuris ℥. 2. aloës ℥. i. cum oui albumine inco-
porentur. Penicillus è mollissimis pilis leporis, a
floccus è lanugine, aut nucamento supra dicto,
eo medicamento incoquitur, & ita naribus im-
nitur. Penicilli etiam conueniunt è tela araneorum
cui in

infideat farina volatilis.

℥. succi basil. 3. 6. aceti 3. 2. caphuræ 3. 2. misce.

amenta hoc medicamento imbuta induntur na-

us
℥. aquæ plantaginis, ros. an. 3. 6. aceti, vini albi
stringentis ana 3. 3. caphuræ 3. 1. misce, & in mi-
lla madefac. lintheamina, quæ collo inuoluas, he-
i, pedibus, testiculis, & mammis.

℥. aquæ panis porcini 3. 1. caphuræ 3. 1. attra-
ur in nares. Terra sigillata, bolus armena, san-
s draconis, Trochisci de carabe, oui albumine &
ti momento dissoluuntur.

hinc madefactus penicillus naribus imponitur.

adix 14 pœoniæ subiecta linguæ sanguinem si-

herba verò fronti imposita, aut naribus indita.

Fragaria herba trita similiter iuuat.

Vtile est etiam olfacere caphuram in aceto dis-

iram.

Quidam temerario remedio, cum reliqua om-

non iuissent, eum, cui profluebat sanguis, in

neum deduxit, atque demersit ad collum, & ita

icit sanguis. Verum ab hoc remedio cœtrum exi-

n est, si vires vehementer laborent.

Vulgus vtitur corallo è collo suspenso.

Lapides, iapsis, onyx, hæmatites, id est, lapis fan-

narius, eodem remedio esse creduntur.

ant, qui applicent parti, vbi debet fieri reuulsio.

IVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Alenus scribit comment. 1. τῶν ἐπιδημῶν, apud Hippo-
cratem τῆς ἀλμορραγίας nomine profluuium sanguis è na-

Gal. comm. i.

in li. i. Epid.

sent. 9.

DE MORB. INTERNIS

Hæmorrhagie modi quatuor.

ribus intelligi, si per se ponatur, non expressa particula, vnde effluit. Alioqui nomen generale est in omni sanguinis vacuatione, siue per crism fiat, siue symptoma sit lætæ arteriæ, aut venæ. Sed ex arteria exilit tenuior, flauior & cum saltu. Quatuor in vniuersum modi sunt. Reseratio oris vasorum per ἀνασώμωσιν, ab eorundem imbecillitate, sanguinis copia, crimonia: transcolatio, sudoris instar, per διαπήδησιν, à raritate tunicæ, sanguinis tenuitate vel sero, gracilium vasorum apertione. Diuisio tunicæ, à vulnere, contusione, ruptione per ρήξιν. Postremò διάβρωσις eiusdem, id est, exulceratio & erosio intrinsecus facta à vitioso succo & acri: extrinsecus à valentibus medicamentis, aut igne. Vix tamen ab externis venis sanguis profluit, nisi vel erodantur, vel rumpantur densitatem in cute externa.

Si per διαπήδησιν profluat, serosorum humorum purgatione venarum densitas, sanguinis crassities procuranda. Si per διάβρωσιν crustam inducentia erunt vsui. In cæteris vacuantia, repellentia, refrigerantia, adstringentia, obstruentia, resistentia, sanguinis missio, diuersio, ligaturæ, cucurbitulæ, singulorum perfusio, epithemata, & similia.

Laudatur sanguinis profluuium post partum, tempore mensium, in synochis febribus, & aliis per crism, & in febribus post capitis dolores, modò affectio frigida non sit. Proinde remedia nulla postulat, nisi immoderatum sit, vires superet, & futuræ hydropisis, aut cachexiæ periculū minetur.

Hæmorrhagiam sistentia.

Pro sunt succus caudæ equinæ in vino, pulvis Alexandrini Trochisci Rhazæ, de terra sigillata, de carabe, soluti in oalbumine, ex Heraclide, manuum, cruris, articulorum ligatio, frictio, cucurbitula supra vmbilicum, nisi sit imbecillior. Porri succus auxilium est sæpe probatum. Nonnulli accipiunt porros nouem, aut decem recentes, medios transfigunt filis, folia extrema amputant, vt odorem inspirent, circumdant collo obuersis foliis naribus, & deorsum versis capitibus. Stercus asini odoratum, expertum etiam reiicientibus sanguinem, vrtica Græca trita, fronti alligata, cherepyllon in oleo nucum, plantaginis, millefolij succus, herba trita, cathaphura aceto soluta, sanguis ægri.

Ανακολληματα] Paulus explicat agglutinamenta. Fronti enim applicantur, habentque agglutinandi & obstruendi facultatem.

usmodi sunt tela araneorum, farina volatilis, emplastrum
mitissæ, & similia soluta oui albumine. Sed inutilia, cum
venas & arterias interiores humor decurrit.

*Paul. Æg.
sub finē cap.
16. lib. 7.*

ANTO. VALETTI EXERCIT. XXII.

Hæmorrhagia symptoma est, quod sub genere
excretionis immodicæ continetur: fitque vel
næ tunica diuisa, vel vasis ore referato, vel sudo-
modo sanguine transmissio.

*Gal. lib. 3. de
caus. sympt.
lib. 5.
Meth.
Hæmorrha-
gia causa.*

Eius causæ sunt externæ, internæ. Externæ, quæ
nque rumpunt, incidunt, contundunt, clamor
ignus, & acutus. Internæ, sanguinis copia, praua
qualitas, vasorum infirmitas, facultas excretrix im-
moderatiùs mota. Vbi copia sanguinis mali huius
isa est, atque etiam acrior eiusdem qualitas, nul-
n præsentius remedium reperitur venæ sectione:
æ tum præsertim celebretur, cum moderata san-
inis copia effluxerit, & fortis lationis impetus
restitit. Ducetur paulatim, & per interualla san-
is, nisi viribus minùs metuatur. Quod si citior
morrhagia iam vberiore vacuaret, cucurbitu-
magnæ hypochondriis è directo affixæ, dein sca-
lis & ceruici, artuum frictio, deuinctioque sa-
erunt. Mox properandum ad ea, quæ calorem
hibent, proptereaque sanguinem refrigerant, &
motum reddunt ineptiorem. Huius generis infi-
a cum assumenda, tum admouenda comparari
ssunt. Sumuntur syrapi myrtill. ros. siccar. de pa-
rere, de nymphaea, granator. cydoniorum, & si-
les, cum aquis centinodij, plantag. portulac. ar-
gloss. vi.

*Gal. cap. 10.
lib. de curat.
rat. per sang.
missionem.*

*Gal. lib. 14.
Meth.*

℞. semin. plantag. portulac. lactul. ana 3. 3. ros. rubr. ros.

M iij

DE MORB. INTERNIS

transmarin. ana p. i. f. decoct. in aqu. chalybeata ad quart. 3. I
colatura dissolue zulapij ros. syrup. cydon. ana ʒ. 2. puluer. tro
chiscor. de carabe ʒ. i. ʒ. f. zulapium pro dosib. 3. Vel. ʒ. pul
trochisc. de terra sigillata ʒ. i. coralli rub. cornu ceru. vsti an.
i. syr. myrtill. ʒ. i. aquæ, vel succ. plantag. ros. vel nymph. ʒ.
vel 3. zulapium: exhibeatur.

Vel ex conseru. ros. symphyti, additis bol. armen
terr. sig. lotis, corall. rub. lap. hæmat. cornu cerui v
sti, seminibus plantag. & lactuc. cum syrup. myrtill
parabitur opiata.

Eodem pertinet ciborum refrigerantium & in
crassantium vsus.

Sed hæc refrigerantia non nisi post sanguini
fluxum alio reuulsum imperanda sunt. Neque vero
fronti atque capiti illicò refrigerantia topica adhi
benda: alioqui enim conuulsio, suffocatio, dyspnœ
plerumque accideret, aut ipsa etiam hæmorrhagi
adaugeretur.

Hoc emplastrum fronti & temporibus apposi
tum, sua lentitia meatus obstruendo sanguinẽ exitu
prohibebit.

ʒ. bol. armen. sang. drac. ana ʒ. 3. mastich. farinæ volati
lis ana ʒ. 2. cum oui albumine, vel cum plantaginis succo
emplastrum.

Proderit etiam contortum ad ellychnij forman
linamentum in nares immittere, quod in hac mer
sum sit mistura.

ʒ. bol. arm. terr. sigill. ana ʒ. i. aloës & pilor. lepor. minu
tim concisorum ana ʒ. ʒ. excipiantur cum albumine oui &
oxycrato, & in formam linimenti redigantur.

Sunt, qui rutam, aut vrticam viridem aceto ma
ceratam naribus imponunt: alij spongiam eodem
aceto imbutam. Lapidis molaris feruefacti, & aceto
acerrimo extincti vapor naribus exceptus, præstan

simum creditur afferre remedium.

Escharotica, vbi prædicta omnia nihil promou-
runt, ex vitriol. chalciti. gyps. & gummi æquis par-
tis, vel per se in nares insufflenda, vel linamento
rupta indenda. Sed hæc, vt etiam narcotica, nõ nisi
in maxima urgente necessitate sunt vsurpanda.

Quod si ab hepate, aut liene, feratur sanguis, epi-
ema ex aq. plantag. cich. ros. oxalid. ana ʒ. 2. aceti
santal. citr. vel diámargar. frigid. ʒ. 1. comparabi-
li: quo imbuta linteola hypochôd. admovebuntur.

Denique post sanguinis fluxum optimè repres-
sionem utilis erit purgatio, quæ tollenda sit hæmor-
ragiæ causa. Et quia, vt plurimum, biliosus, acer
mordax est humor, cholagogum huiusmodi po-
test imperari.

ʒ. prun. damasc. tamarind. ana ʒ. ʒ. ʒ. semin. melon. cydon.
plantag. ana ʒ. 1. flor. violar. & nenuphar. ana p. 1. f. decoct.
dos. In colatur. infunde rhei elect. ʒ. 2. santal. citr. ʒ. 1. In
pressionem dissol. iulep. ros. vel syrup. cydon. ʒ. 6. f. dos.

De Angina. C A P. 23.

Angina inflammatio est faucium, aut muscu-
lorum, qui ad fines asperæ arteriæ siti sunt.
nonnunquam etiam exterierum ceruicis. Despe-
rio est, 2. cum nusquam apparet. Cum grauissi-
mus dolor est, febris, cum os hiat, lingua exerta est,
percepta, deglutiendi via, & potus per nares
exiit, aut si ad initia ceruicis cauitas est, intro ad-
iuncta vertebra. Hæc vt minuuntur, ita leuior mor-
bus est. Oportet ergò statim initio collocare ægros
in loco satis 4 amplo, 5 nec frigido: ita residere in le-
cto, vt 6 caput aliis attollatur. Liquidiora 7 sunt

1 Quæ tumor
est cõtra na-
turã, cum ru-
bore, dolore,
calore, et flu-
xus cõiunctus.

2 Quod si
quis euaserit,
peripneumo-
nicus fit, &
intra dies 7.
moritur aph.

10. lib. 5.

3 Obstructo
scilicet æso-
phago.

4 Vt liberè
aërem ducât.

5 Ne cõstrin-
gatur meatus
iam obsessus.

6 Nam non
nisi ceruice
recta spirare
queunt ortho-
pnici.

7 Qualita-
te & consi-
stentiã humi-
da, qualia
sunt ptisana,
colatitia,
pulli insculi
& carnis vi-
tulina, gela-
tina, quæque
sunt cinamomi
expers.

DE MORB. INTERNIS

8 Vel dies a- to alimenta. 8 Parcissimè viuant quantum vires
liquot omni- lerare possint. Abstineant iis omnibus, quæ 9 fl
no à cibo ab- xiones incitant, quale vinum, vaporosa, & calida
stineat, si vi- rè omnia. Vitent enim 10 glutinosa, quæ cum e
res valeant non detergeant, vias iam oppressas angustia inte
sine infirmi- cipiūt. Primis diebus, atq; adeo initio morbi, si sa
tatis metu. guis detrahendus est, adhibito prius hoc consili
9 Vt omnia Mulieribus tum gravidis, tum quibus menses su
pipinata, & primuntur, angina fit aliquando. In gruida, sa
aromatica. guinem detrahes nullo metu ad tres, quatuor
10 Hec enī vncias, plus minusve, vt scopi 12 phlebotomie in
homines fa- cabunt. Minus, si fœtus 13 maior est, vt post sep
ciunt pneu- mum mensem. Quod si mulieri gruidæ etiā tu
maticos. menses fluunt, 14 multò liberius sanguinem è cul
11 Adeua- to detrahes. Hic enim & ab angina matris, & ab
cuationē ma- bortione fœtui periculum est. In iis vero, quæ v
teria coniun- rum non gerunt, & menses supprimuntur, venan
ctæ, & ante- crure vulnerabis, copiosiusque detrahes. Tū ad b
cedētis reuul- chij venas, quæ morbo cōueniunt, phlebotomia
sionem. transferes. Hoc consilium multis alijs morbis, qu
12 Ex morbi bus corripuntur mulieres, commune est. In alijs
essentia, sym- quidem manifesta signa plenitudinis appareant
ptomatum saphena: si mediocria, è media cubiti. Alioqui è c
vehementia, phalica sanguinem detrahes mediocri vulnere,
dignitate si amplius sit, nimium viribus detrahatur. Si ang
partu, causa stius, effluat tenuis sanguis, crassus relinquatur
materiali & Hyeme, vbi angine fere phlegmaticæ, partior d
effectrice de- tractio, sed foramen maius esse debet. Vere, & i
sumpti. liquis temporibus copiosior, vulnusque angust
13 Quia mu- imprimatur. Cucurbitulæ ex libro de cucurb. co
lier gruida locentur.
secta vena
abortit, præ-
sertim si fœ-
tus grandior
fit.
14 Quod ita
comparata
fit mulierum natura, vt sanguine abundet.

Mollis ¹⁵ aluus esto leuibus ¹⁶ clysteribus, ¹⁵ *Omnis enim angina alui proflu- uium deside- rat.*
 ultò magis si febris est. In quibus interim dissol-
 es cassiæ fistulæ $\mathfrak{z}.$ i. vel $\mathfrak{z}.$ ß. cathol. vel hieræ ¹⁷
 cræ. Huius hieræ summa vis probata. Nam cum
 agina multos Romæ suffocaret, eaque veluti pe- ¹⁶ *Vt fiat decoctio ex sero lactis: in qua dissolu- tur cassia, aut catholi- cam pro cly- stere.*
 s tota vrbe grassaretur, inuentum remedium a
 edicis, vt post frugalem cœnam $\mathfrak{D}.$ i. pul. ¹⁸ hic
 in pilulas coactos exhiberent.

Quo auxilio quicunque vsi sunt, periculum de-
 inârunt tam atrocis morbi.

Paulus in nonnullis, omiffa ¹⁹ phlebotomia, ¹⁷ *Non, si febris adsit.*
 rioribus clysteribus vtitur dissolutis $\mathfrak{z}.$ 3. hieræ
 acolocynthidos. Sed quod antè dictum est, prius- ¹⁸ *Simpli- ci, ad exclu- sionem pitui- te falsæ, per deriuatione in aluum.*
 iam iniiciamus clysteres ²⁰ acriores, leuioribus
 i oportet, qui inueteratum stercus emolliant &
 etrahant.

Purgationes quoq; leues ex cassia, manna, ad $\mathfrak{z}.$ i. ¹⁹ *Sed & ante vena se- ctionem hic gargarismus imperandus.*
 et eo plus in ²¹ decocto passularum, hordei, flo-
 m cordialium, tamarindorum, sebesten, prunorū.
 Suspectum pharmacum, quod Asclepiades im-
 erauit ex aloë & colocynth. tum quia in ²² pilu-
 s conformat, tum quia fortius est.

Dissoluta enim liquoribus, non coacta in pilu-
 s, pharmaca magis conueniunt, propter difficul-
 tem deglutiendi.

Atq; dum hæc fiūt, gargarismis vtendū est, initio
 uidē repellētibus: deinde admixta yi detergēte, &
 soluente: post etiam, si fuerit opus, maturantibus.

Atq; vbi dolor grauior est, & sentitur exulcera-
 o, lenientibus, quorum materiā & compositionē

²⁰ *Vt qui- nt ex decocto capitali & hiera vtrāque. 21 Vel in decocto pulli, aut carnis tulina. 22 Quas anginosus deglutire non potest.*

DE MORB. INTERNIS

repetes ex 6. $\chi\tau'$ τόπος, & cap. 43. octauī Aëtij. R. centiores Medici iisdem etiam vtuntur, vel his.

\mathcal{L} . decoctionis rosarum sicc. \mathfrak{z} . 4. cum diamo-
 \mathfrak{z} . 2. Ex sorbis, cornis, moris rubi, aut alioqui imm-
 turis, è granatis acidis poterit exprimi succus,
 quarta parte sacchari, aut mellis rosati dulcari. Di-
 nucum & diamoron initio dissoluantur in dupl-
 liquore adstringente, quales sunt supradicti succi.
 Decoctum rosarum, plantaginis, sorborum, corne-
 rum, mespilorum, & similium adstringentium, v-
 in aquis inde distillatis. Conserue sunt cornorum
 sorborum, mespilorum, mororum immaturorum
 quarum vncia in duplo liquore adstringente disso-
 luta reprimentem 23 gargarismum efficit. Et hi
 quoque laudatus reprimendo & leniendo.

\mathcal{L} . 24 succi expressi è cassia fistul. \mathfrak{z} . 1. decocti
 rosarum aut aquæ plantaginis \mathfrak{z} . 2. vel decocti se-
 besten. \mathfrak{z} . 2. aquæ è sorbis, cornis, aut mespilis distil-
 lata \mathfrak{z} . 4. misce pro gargarismo.

Vt augetur morbus, ita repellentium 25 modus
 minuendus, & augendus resoluentium. Itaque plu-
 mellis admiscemus: vtimurque hydromelite, plu-
 minúsve diluto, in quo rosæ 26 præbullierint, sy-
 rupo rosato, syrupo etiam de papauere, vbi fluxus
 tenuior est. Vbi his remediis nihil proficimus, venæ
 sub lingua incidendæ sunt. Alij ex Archigene &
 Asclepiade venā frontis, & quæ ad angulum oculi
 pertinet. Hippocrates lib. 3. de morbis venam quæ
 sub mammis est, in paracynanche, quæ leuior est
 angina, pertundit. Nonnulli venas ceruicis.

Cæl. Aurelianus capite 4. lib. 3. Acut. sanguinem
 trahere è locis sub mammis constitutis, noxiū

23 Quo vti-
 tur inente an-
 gina, præfer-
 tim a stoma-

24 Vel. \mathcal{L} .
 decocti sebe-
 sten. \mathfrak{z} . 2. a-
 quæ è sorbis,
 aut cornis \mathfrak{z} .
 4. f. garg.

25 In quan-
 titate, quali-
 tate & vsu.

26 Huius
 hæc erit com-
 ponendi ratio.

\mathcal{L} . ros. sicc.
 M. s. fiat de-
 coctio in tri-
 bus libris a-
 quæ. In cola-
 tura ad lb. 2.
 dissol. mell. \mathfrak{z} .
 3. vel \mathfrak{z} . 2. fiat
 hydromel.

atque putidum contra Hippocratem conten-
 . Ac noxium quidem, quòd plurima oporteat
 pora diuidi, cum neque facilè sub visum venæ
 sint denenire. Putidum, quia vlla sine difficulta-
 profundiore facto foramine, iusta sanguinis de-
 ctio è venis humeralibus approbatur.

Verùm tutius est post vniuersalem vacuatio-
 n perseverante malo cucurbitulas cum scarifi-
 catione ad initia ceruicis adfigere, &c. Postea venas
 lingua, vel phlebotomo aperire, vel cultello
 ificare.

Sanguisugæ iisdem locis, quibus cucurbitulæ,
 gi possunt: quæ vbi detractæ fuerint, cucurbi-
 e inducuntur, perpetuò habita virium ratione.

De cinere hyrundinum, humano stercore, cani-
 & aliis, quæ melli mixta, aut aliter præparata
 inæ conueniunt, lege postremos lib. Galen. de
 olicibus, vt de assellis & aliis remediis, commē-
 os secundum locos.

Lenies dolorem & asperitatem gutturis aquâ,
 ua mica panis albissimi coxerit. Aut 27 panis 27 *Vel fiet*

coctus vehementer exprimatur: colluatur suc- *cataplasma*
 Eodem modo è furfurum, tritici, pinguium *ex radicibus*
 nore. Lac etiam per se, mucago semin. cydo- *liliorum* *Et*
 um, lini, althææ, aut hic Sorani efficacissimus *althææ, ca-*
 arismus. *ricis pingui-*
bus, cum bu-

L. glycyrrhizæ recenter rasæ & conquassatæ ʒ. *tyro, farina*
 llis rosati ʒ. i. aquæ fontanæ lb. ʒ. coquantur *lini, oleoque*
 ia ad crassitudinē, è colatura fiat gargarismus. *liliaceo.*

enidia quoque in lacte dissoluta, prisanæ suc-
 ordeatum, lac amygdalarum dulcium simili-
 colluatur. Maturant.

DE MORB. INTERNIS

℥. ficuum pinguium ʒ. 3. hyssopi P. i. fiat decoctio ad dimidias, colaturâ colluatur.

In periculo suffocationis.

28 *Vt expectorato, aut alui profluvio, aut urina purulenta exclusione.*

29 *Impeditur enim actio, per quam est vita.*

30 *Vt maiorem attrahendi vim habeant vacui fuga.*

Anginosi sæpissimè periculo suffocationis laborant. Quòd si periculum inde natum est, quod erupit tumor, & sanies in pulmones & cor deflueret, desperatio est, nisi summo beneficio naturæ iuventur. Alioqui sæpè fit, ut cum nimis increverit tumor, omninò intercipiat vias spiritales, certa mors est, nisi occurramus. Itaque extremo periculo extrema remedia tentanda sunt. Repetenda actio venarum sub lingua. Cucurbitula magna cum multa flamma initio ceruicis affigenda. Collum & thorax onere leuanda sunt, atque ingenda oleo de liliis, aut fœnugræco.

Caput his attollendum est, ut probè sedeat. Aër frigidus introducendus est. Locus sit lucidus & perspiratus. Cucurbitulæ quoque in pulpis facularum, sub mento, in mento, & maxillis. Et etiam in sutura coronali, & sub mammis coaptata. Rhazes etiam vesicante phœnigmo utitur in ceruicis, tumque gargarismis acrioribus utendum est, ut hydromelite, in quo pugillus hyssopi, origani coxerit, aut radix gentianæ, cucumris agrestis, iridis. Aut.

℥. seminis sinapi ʒ. 2. canquassentur, & in acerrimo macerentur. Incorporentur cum melle co melle. Deinde dissoluantur in ʒ. 2. mulsæ gargarismum.

Quòd si his artibus nihil proficimus, uti in auxilio Asclepiadis. Utendum est tum etiam omnibus ferè medicamentis.

Hiante ore lingua deprimatur: culter ligneus aus indatur in guttur, vt tumor disrumpatur. In prono capite sanies repurgerur. Vbi in faucibus manifestus tumor est, vellicandus est vnguis, aut ferro aperiendus.

Alij 31 spongiæ partem ad magnitudinem al-
lanæ suspendunt e filo, & ita ab ægro deuora-
ubent. Intumescit spongia, atque dum vi re-
hitur, tumorem rumpit. Hoc alij bolo carnis
æ semicoctæ ita suspenso & deuorato, tum
retracto, molliuntur. Alioqui scarificandus lo-
est sub maxillis, sub mento, in collo, viratis sem-
neruis & arteriis. Sic enim aliquando sanies ef-
r. Alioqui cucurbitulæ scarificatis locis appo-
idæ sunt.

Enido hyrundinis in aqua decocto, aut oleo
nmuni, vel chamæmelino emplastrum faciunt,
od inducunt collo. Alij e stercore humano re-
ti. Quidam, quod tolerabilius est, e lana succida
iccata in oleo communi, oleo liliorum, chamæ-
i, aut simili, quorum consilium est, vt foras ma-
am euocent.

31 Nonnulli
etiam panis
crustâ deuo-
randam pre-
bent.

DE IVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Anginæ species quatuor à Paulo constituuntur, quibus
tam etiam recentiores addiderunt. Omnibus commu-
st inflammatio aliquando cum tumore, deglutiendi dif-
tas, impedita respiratio, dolor circa laryngem & œso-
um. Differunt parte affecta. Fiunt enim in musculis vel
, vel gutturis, vel vix. *κωάγχι* in musculis pharyngis:
κωάγχι in musculis faucium externi: *κωάγχι* in muscu-
ternis laryngis: *παπακωάγχι*, in externis. Quinta fit luxa-

Paol. Ag.
cap. 27. lib. 3
statim in ini-
tio.

Anginis o-
mnibus quid
communes

DE MORB. INTERNIS

Aët. ferm. 4. tis vertebris ad anteriora. In qua locus cauus apparet cum
Tetrab. 2. lore, muscutorum circumiacentium tumor, respiratio diffi-
cap. 47. lis, hiatus oris, lingua exerta, & à sua radice mōta, solaque
Hipp. lib. 3. teribus Κυνάρχη dicebatur, ut scribit Aëtius. Periculosissima
Prognost. sen mnium, & quæ eodem die iugulat, si neque in faucibus, ne-
tent. 16. Et in ceruice tumor aut rubor apparet, si dolor vehemens, &
sequentibus. lenta inspiratio, cibi & potus refluxus per nares, & similia
Anginosorū Hippocrate scripta in Prognosticis. Distinguitur à peripne-
duorū histor. monia & pleuritide, quia dolor in gutture maximus cum
 gustia, nullus in thorace. Vbi pulsus magnus & vndosus
 peripneumonia: durus &ensus, conuulsio metuenda est.
 minente suffocatione paucus & rarus: agentibus animi
 creber & inæqualis apparet. Cuidam in musculis dextræ
 tis laryngis cum orta esset inflammatio, neque appareret,
 tactu duntaxat externo dolorem præ se ferret, mors subita
 bus horis à missione sanguinis consequuta est. Alius iussit
 gurgulionis finem amputari absente Medico, cum inde su-
 caretur, & seruatus est. Quod mirum certè videri non de-
 bet. Nam & Antonius Beniuenius medicus eruditissimus de
 colao Rota angina laborante idem fermè commemorat.
 Hic cum opportunis præsiidiis nihil leuatus esset, & aresce-
 corpore, pallente facie, ac vertentibus oculis spes salutis
 dempta foret omnis, ne æger Deo & naturæ incuratus di-
 teretur, ad insolitum, vtile tamen, auxilium visum est con-
 gere. Locum iussit altioribus plagis sub ipsis maxillis aceri
 supra collum scarificari: ex quo cum sanies multa prorup-
 adeò morbus sedatus est, ut faucibus ipsis spiritum simi-
 cibum captantibus, facilis dein ad bonam valetudinem ex-
 ipsi data sit regressio. Post febrem repentè inuadens, & re-
 apparens, lethalis. Si ad pulmonem conuertitur, septem
 bus interimit.

Hipp. aph.
10. lib. 5.

Remedia sunt sanguinis missio è cephalica dextra, re-
 lentia intro sumpta, gargarismata, sectio venarum sub ling-
 clysteres ad reuulsionem, inunctiones, vnguenta, syrapi,
 tiones, lohot. Mulier quadam superstitione butyrum me-
 Maio asseruabat, & colligebat tribus diebus rogationum,
 ris è lacte vaccæ, quæ marem peperisset, mulieribus, quæ
 minam. Vrgente malo inungebat collo, ceruici partibus
 cinis, carpo plurimum fricando. Atque hac ratione non p-

anitati restituit. Datur diacodion, vbi somnus concilian-
& tenuis fluxio. Vbi educendum, magis cum melle. Po-
ddi glycyrrhiza, interdum sapa, & mel.

ANTO. VALETII EXERCIT. XXIII.

αἰσθησις affectio Latinis angina dicta, musculo- *Gal. lib. 13.*
rum gutturis internorum, seu faucium est in- *Meth.*
flatio, in qua nullo existente in thorace, vel
none vitio, difficilis redditur spiratio. Anginae
ies ex differentiis symptomatum, partium la-
antium natura, causae duplicis distinctione, pe-
o maiori aut minori peritas, videre est apud
ocratem sent. 16. 17. & sequentibus lib. 3. Pro-
tic. & apud Gal. cap. 4. lib. 4. de loc. mal. affect.
mment. in aph. 34. lib. 4.

Acutissimus est hic morbus, primo, secundo,
o interdum die iugulans, ob interceptam res- *Angine*
ionē. Quocirca quum primū respirationis & *curatio.*
titionis difficultas obrepit, venae sectio in cu-
subducta prius blando clystere aluo, presenta- *Paul. Eg.*
a est remedium. Verū sanguis non subito ac *cap. 27. li. 3.*
l, sed pluribus interpositis vicibus, euacuan-
ne cumulata, semelque facta vacuatione, ani-
gro deficiente, suffocationis periculum super-
t, dum materia in affectam partem collectim
umpit. Altero à venae sectione die lenis purga-
hibeatur: quam si sumere æger nequierit, a-
clyster iniicietur. Mox, fluxio si penitus consti-
vena sub lingua pertundatur.
ninetiā in ipso anginae principio, vt & inflam-
onum reliquarum, indicatur affluentis humo-

DE MORB. INTERNIS

ris repulsio. Hæc perficitur repellentibus, non fo
adhibitis, si quidem materia intrò regerenda n
est, sed ore tantum contentis gargarismis, quales
Hollerio parantur multi. Hic omnium instar e
poterit.

℥. agrim. & plantagin. ana M. i. granor. berber. cor
mal. granat. semin. acetos. & portulac. ana ʒ. 2. ros. rub. ho
integr. ana p. i. passularum non mundatar. ʒ. ss. f. decoct. &
latura ad lb. i. In qua dissol. dianior. dianuc. & succi gran
ana ʒ. i. ss.

Huius partem ore continebit æger ad leuiore
gargarizatum. Vehementior enim partes affect
mouet, quibus incalescentibus augetur fluxio.

Vigente, aut inclinante morbo & laryngi imp
ctam materiam concoquere, & dissipare oportet
Itaque ad gargarismũ parabitur decoctum ex m
turantibus & discutientibus, vt ex beton. hyss
origan. floribus chamæm. melilot. seminib. lini, f
nugr. cum glycyrrhiz. & passul. mund. in quo diss
uetur mellis rosacei, aut syr. ros. quantitas propo
rioni decocti respondens. Extrinsecus verò eiusm
di applicabitur cataplasma.

℥. sem. lini, fœnugr. ana ʒ. ss. coq. in hydromelite: adde
amygdal. dulc. & dialthææ. q. s. f. cataplasma.

Fit etiam emplastrum è medulla cassiæ cum o
communi, vel chamæm. adiecta portione dialtha
vel emplastri de mucaginibus vel de meliloto.

denique vsui erit topicum ex sterc. canino albo r
dicamentum Musæ, quo fortius nullum nouisse
neque in angina, neque in magna tonsillarum
flammatione, aut iis, quibus ex glandulis suffo
tionis periculum immineret, Galenus ingenuè p
fessus est.

*Gal. part. 4.
cap. 2. lib. 6.
de cõpos. pha.
uolæ rōmus.
cap. 19.
lib. 10. de
simpl. medic.
facult.*

1 Vitis causa sola 2 intemperies, partium 3 cō-
 sensus, vt lumbricis, vel humore acri, stoma-
 m infestantibus, & quod sæpè fit, à cerebro de-
 io, aliàs calida, aliàs frigida, tum etiam humor
 ulmonibus conceptus, aliàs crassus, aliàs tenuis,
 rim viscidus, nonnunquam etiam asperitas
 riæ. Vt rectè cures, causa cognoscenda est.
 Intemperies 5 frigida, quod sæpè fit, hyeme
 nte, domicilium calidum, animæ retentio vi-
 dulcis & calidi potus, partium pectoralium
 initio ex lintheis calentibus, 8 pedum calor &
 ris, sufficienti remedio esse possunt.
 Defluxio tenuis, maximè si copiosior est, reti-
 da est incrassantibus: multò magis, si acris est.
 quod intelliges ex oculorum & faciei rubore,
 atione, aut etiam mordicatione oris interio-
 apore, vrinis multum coloratis, tum etiam an-
 dentibus causis. Hæc enim tussis, etiam si initio
 est, 9 tabem denuntiat.
 aque statim initio medicamentis vtendum est,
 inspissent & obtundant materiã. Conueniunt
 ie aqua hordei, syrupus violatus, de papauere,
 ag. psilij, se. cydoniorum, decoctum papaue-
 adiecta sapa, vt & somnum cōcilies, & fluxio-
 incrassatam cohibeas, nec attenues. Melitismis
 1 Ex suffla-
 tione vehemē-
 tissima, qua
 spiritus mul-
 tus celerrimè
 foras erum-
 pit, ad exclu-
 sionem mate-
 riæ, quæ pul-
 mones laces-
 sit, & vias
 intercept.
 2 Frigida
 scilicet. Gal.
 cōment. I. in
 libr. I. Epid.
 sentent. 12.
 3 Vt hepatis
 & ventricu-
 li: vel etiam
 aliarum af-
 fectionū me-
 tastasis &
 trāslatio sym-
 ptomatica, vt
 in pleuritide,
 & hydrope.
 4 Quæ sic-
 ca tussis cau-
 sa vna exi-
 stit.
 5 Cuius si-
 st tussis leuiter irritans, quæ tacendo cesset, fiatque à spiritu, non à maligna
 ssione. 6 Tempestate præsertim Aquilonia repente oborta. 7 Ex
 e diata in morb. acut. 8 Nam venarum, quæ ad pedes ferantur, continui-
 lor superiores petit partes.
 uacunque enim distillationes à capite tussiculosos & raucos homines red-
 si tempore conquiescerint, alteram faciunt tabis differentiam.

DE MORB. INTERNIS

plurimum vtuntur Medici in tussi, quibus tam abstinendum est, vbi fluxio est tenuis. Mel enim attenuat. Sed loco mellis vti oportet vocato mellis passulato, ficato, quod syræum nonnulli vocant succo glycyrrhizæ, aut prunorum. Hæc autem inter se comparabis. Passulas, ficus, pruna, iuiubas, sebestes horum aliquot in aqua coques ad putrilagineum vehementi expressione percolabis, & iterum coques ad mellis crassitudinem.

Hic etiam vtimur mucagine gummi tragacanthi, gummi arabici extracta in aqua rosarum, incorporata in aliquo succorum prædictorum. gratia exempli.

10 Item ad sistendum ferinum catar-
rhum hoc poterit commodè præscribi
syrup. ros. de siccis cū quadrupla infusione ros. 3. s. pilul. de cynoglossa gra. 4. aut 5. excipiantur cochleare
vñ ante horam somni.
11 Vena sectio Et ad catharri generationē prohibendam, & ad fluxum materię auersionem confert.

℞. mucag. gummi tragacanthi extractæ in aqua rosarum 3. 6. incorporentur in mellis passulati, succi glycyrrhizæ, aut similis 3. i. s. Quod si vrgent, & dolor maior est, misce pilularum de cynoglossa 3. 2. & affunde aliquid syrupi de papauere, violati, aut rosati. Finge pilulas pondo vni scrupuli, quas contineat 10 in ore. Atque vbi maior fluxio est, secta 11 cephalica diuertenda erit. Deinde etiam purgatione è cassia fistula, manna aut penidiis admixtis. Vt.

℞. cassiæ 3. i. penidiorū 3. 6. dissoluantur in aqua hordei, passularum decocto, aut glycyrrhizæ. Sa- vtendum est hordeato cum saccharo violato. Pa-
tes quoq; colli & thoracis, si incaluerint, illinend
℞. ol. viol. 3. 2. mucag. sem. psilij extractæ aqua vngulæ caballinæ 3. i. ceræ lotæ in aqua vi- quantum suff. fiat linimentum.

Nimis vrgente malo, cauteriis etiā vtendum e-
cū in syncipite, tum etiam in ceruice & scapulis

Mu

Ita repetenda ex capite de Catarrho.

In materia frigida neque phlebotomia, neque
gatione utendum est, nisi corpus 12 admodum
num sit, tumque cassia, addita terebinthina, ut
cassiae drach. 6. terebinthinæ drach. 3. fiat bolus
in saccharo, vel dissoluentur in ficuum decocto,
simili.

Possimus quoque uti 13 agarico, inde pilulis
natis cum rhab. cum pul. hieræ picræ, hieræ dia-
oc. cum elephang. pil. aut etiam fortioribus.

Ed melius fuerit uti prius 14 melicrato, in quo
hyssopum, vel thymum, vel marrubium, aut
quid tale incoxeris. Alioqui uti 15 syrupo capil-
de hyssopo, de marrubio, & similibus. Iam

gato corpore incidendum, detergendum, siccan-
1. Sed in desiccantibus cautio est, ut ne nimium
diant, qualia sunt acria, diuretica, inimicissima
puitationibus è thorace. Nec statim initio uten-
est, maximè si materia crassa, aut viscida est.

erea utimur semine apij, vrticæ, nasturtij, scyl-
isimi, raphani, fœniculi, & torrefiunt, atque in
erem rediguntur: tum horum 3. 2. commiscen-
6. mellis despumati.

laudant, ut per interualla bis aut ter in hebdo-
a mythridatium aut theriaca ad magnitudinē
anæ ex vino albo exhibeatur.

ubarum ex cōuenienti decocto datum, v tpo-
ssul. mund. aut simil. ruffis à tenaciore materia
eratae præstantissimum erit remedium.

que hic poterit syrupus præscribi 2. pruna damasc. & iuiubas
mund. 3. 1. s. ficus ping. dactylos. ana num. num. 3. bechy, scabiosa, an-
hyssop. 1. glycyrrhizæ ras. 3. 6. f. decoctio, in colatura ad lb. 1. dissolue sac-

12 Et ea caco-
chymie ple-
thora per op-
pressionē dia-
phragmatis,
atque pulmo-
num, morbi
augeat.

13 Ut 2. aga-
rici troch.
rhei electi,
hieræ picræ,
an. 3. i. mala-
xentura aqua
hyssopi infu-
sionis agarici
f. pilula.

14 Ut 2. hyss-
op. orig. ana
M. s. coqua-
tur in tribus
lib. aquæ fon-
tane: in cola-
tura ad lib. 2.
dissolue mel-
lis 3. 3. f. meli-
cratum.

15 Vel 2.
oxymel. sim-
plic. syrup.
capill. ven. &
de hyssop. an.
3. 1. dissolue
in decoct pas-
sularum &
glycyrrhizæ,
f. iulepus.

ana num. 14.
num. 3. bechy, scabiosa, an-
dissolue sac-

DE MORB. INTERNIS

char. albiss.
quart. 3. ele-
ctarij drac-
mos sim-
plicia 3. 2.
vel 3. 3. f. syr.
17 Ne faciāt
homines pneu-
maticos.

Animaduertendum quoque hoc loco liquidis
ribus potius vtendum esse, quàm crassis & solidis
medicamentis, vbi repurgandi consilium est. Con-
tra verò solidis, vbi coquendum. Deinde etiam n-
vtendum esse viscosis, nisi habeant 17 aliquid c-
tersionis, vbi exasperata arteria est. Conueniunt
scosa sine mordicatione, quale est tragacanthu
gummi arabicum, oui luteum sorbile, butyrū, m-
cago sem. Cidoniorum, lac per se, mel passulatu
succus iuiubarum, ficuum, dactylorum veterum,
recentium (recentes enim exasperant) hordeatu
lac amygdal. dulcium, penidia, saccharum vio-
rum, alphenia ex dulci oleo, medulla Articaulis v-
gò dicti cum butyro, pineol. amygdal. cum buty-
Vbi coquendum est, aliquid croci, thuris, myrrh-
& eorum quæ leniunt, medicamentis adiiciendu
est, vt semen irionis, vrticæ. Detergent mel & sa-
charum. Desiccant aromata, sed non nisi liquo-
aliquo diluta, imperanda sunt.

Plura remedia capite de asthma & pleuritico

Suffumigia initio quidem, si modica fluxio e-
nec est capitis plenitudo. In fine verò, roborant
capiti & thoraci.

18 Praesertim
rubrorum: in
quo saccharū
fit dissolutū.

Senes tussiculosi, ex 3. de victus ratione in mo-
bis acutis, potu vini dulcis tepido, butyro recen-
addito saccharo, dulcoramentis, condimētis, atq-
interim decocto 18 caulium, leuibusque remed-
curandi sunt.

Narcoticis aliquando vtimur, vbi tussis molesti-
est, & perpetuæ ferè vigiliæ. Illicitur ergò syrupo
papauere cum decocto palmularum, aut pilula
cynoglossa, pondere scrupuli semissis. Aut his.

℞. spicæ celticæ ℥. i. cinamomi ℥. 2. croci gr. 8. castorei gr. 6. opij in sapā macerati gr. 4. Omnia exsiccantur melle, fiantque parvæ pilulæ pondo ℥. i. eat in ore.

Tutior est usus narcoticorum iam purgato corde, & thorace non ita pleno. Vehementer commendant syrupum myrtillorum sedandæ tussi. Cautius quidem, cum iulepo rosato: frigidæ, cum decoctione passularum aromatizato modica spica.

hæc vocitæ à frigido diaireos Salomonis: à do diapenidion & diatragacanthum frigidum in syrupo violaceo utiliter accommodatur.

Optimum contra tussim siccam, exasperatam arthritidem, & raucedinem istud est electarium.

℞. penidiarū, succi glycyrrhizæ ana ℥. i. amygdal. gatar. nucleor. pini. passul. entucleat. tragacanth. ℥. i. rhodomel. q. s. f. electar. Datur ad 3. 3.

Comparatur etiam antidotum, quod ad tussim confert, ut unica portione liberet ægrotantem.

Utile est. ℞. castorei, ana ℥. 4. succi baccar. lauri, cinam. spicæ, succi mandragoræ, cardamomi ana croci, cassiæ lign. dauc. ana 3. i. β. costi, myrrhæ, ani, piperis alb. ana 3. i. mellis q. s. Dato ad manum castaneæ cum tepida. Idem pleuriticos & apyricos maximè iuuat.

Diapente asthmaticis, tussientibus, & omnibus affectionibus pectoris & pulmonis instituitur.

℞. styrac. optim. bdellij, tragacanthæ, galbani, ana 3. 6. olei nardini q. s. detur in modum avellicæ. Sed & ad siccam tussim sequens formula multum proderit.

℞. radic. pulegij ℥. i. apij virid. M. i. infundantur

DE MORB. INTERNIS

tur hor. 24. in mellis optim. lb. i. aceti lb. ss. coquatur lento igne ad crassitudinem: dein linteolo transfundes. Dabis cochlear vnum, vel duo, per se, cum decocto passul. mundatar. Idem è decocto ligni nigr. sæpius loti, & reiecta aqua, addito melle suo quadruplo, vel inde facto syrupo.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Tussis quæ excitetur. Vt in sternutatione cerebrum, in vomitu ventriculus quod noxium est, concitato quodam naturæ impetu expellere nantur, ita in tussi, partes thoracis simul insurgunt, contriunturque muscoli, ut vel quæ carni suæ molesta sunt, in pulmonum arterias expellant: vel quæ in aspera arteria præ naturam continentur, foras eiiciant, non per contractionem sed conferim emisso per eius interiores ductus plurimorum arteriarum, haud secus ac si quis, quæ in fistulæ cavitæ hærent, actione vehementi expurgare velit. Causa est, vel humor, corpusculum aliquod, vel inæqualitas ab intemperie liber spirituum exitum prohibens, vel compressio diaphragmatis à tumore. Humor est aliquando viscidus & lentus, siue infarctus pulmonibus, meatus expirationis & inspirationis opplens: siue defluat à capite in asperam arteriam, ut in catarrho, pituita: siue è thorace educatur. Aliquando vero tenuis defluxio substantiæ, quæ cum à spiritu comprehendi non possit, sæpius repetitur tussis, ut quum serosa humiditas in hydrope, & tenuis quædam materia, aut sanies in pulmonum inflammatione (præsertim in principio) vel pleuritide vel tabe resudat in asperam arteriam. Potest in meatu illius panis aut potus portiuncula, aliqua illapsa contineri, vel tuberculum, vel vlçus, vel cum defluxio diutius restiterit, in pulmonibus crassior reddi, & quasi lapidescere, ut expurgari non possit, vel, ut in gibbosis, tuberculum in spina, quod si non durum sit, aliquid defudet in arteriam. Potest nasci, materiamque
Gal. cõment. 2. in libr. 6. è cerebro in spinam delapsa per tussim, aut inde augeri.
Epidem. sentent. 24. temperies vel frigida est, quæ sola interdum, si levis fuerit spiritus cohibitione, ore & naribus clausis suppressitur:

a, vt in hecticis, aut cum columella exesa est, vel diuifa. primitur diaphragma tumore, vt hepatis, in eiusdem ammatione, quam sequitur tussicula, vel tussis sicca: quæ cirrho non ita apparet, fortasse quia nulla fit resudatio. Conoscitur tensione ac duritie hypochondriorum, & signis exementis.

Tollenda causa per contraria. Remedia sunt, sputum pro-
antia, inspissantia, attenuantia, detergentia, pilulæ, sy-
lohot, vel eclegmata, bechica, tabellæ, trochisci, narco-
suffumigia. Sed in his, quæ sistendis fluxionibus è ca-
in asperam arteriam & stomachum imperantur, videndum
um naribus hauriantur, quàm ore. Non enim viam natu-
m, qua diuertere debent, præcludere oportet, aut adstrin-
: sed quæ descendunt, per palatum nimirum, nisi maior
a suppressa, quàm procedente materia metuatur.

TO. VALETTI EXERCIT. XXIII

Erinas è capite in pectus & pulmones destilla-
tiones sæpe sequitur tussis, nonnunquam ali- *Paul. Æg.*
m intemperiem. Calidam quidem, vt in feбри- *cap. 28. li. 3.*
frigidam, vt Aquilonia tempestate, eaque ma-
est sicca. Aliis quoque morbis, quibus concidit,
is symptoma efficitur, vt pleuritidi, hepatitidi,
. Si à simplici sit intemperie, facile suo contra-
oppugnatur.

i coniunctam habeat materiam, vti frequentius
et, ea fluere parata conuenienter apparabitur:
sa & frigida tenuantibus: incidentibus & ter-
tibus lenta: calida frigidis atque incrassantibus:
& purgabitur, vt in capite de catarrho. Quibus
m præfidiis concepta pulmonibus materia ex-
facilis reddi possit, in pleuritide dicetur.

*Tussis cura-
tio.*

DE MORB. INTERNIS

De I Asthmate. CAP. 25.

1 Pathemate
primigenio
febris exper-
te, nō sympto-
mate aut à
pulmonu tu-
berculo aut e-
tiam à labefa-
stata vi mo-
trice in cere-
bro Et ceruica
libus neruis
2 Adest enim
sūm a spirādi
difficultas,
vt non nisi e-
recto corpore
spirent.
3 Qua vel io-
cale in cere-
bro habuit
generationē
vel è cerebro
defluxit.
4 Quibus
aer recipitur
& fuligo ex-
cluditur.

Asthma, 2 suspiriū Latinis, à pituita 3 crassa
viscida, inclusa 4 bronchiis pulmonis. Vn-
anhelitus molestissimus, magisque 5 iacentibus
quàm sedentibus. Affectus 6 senibus familia-
& iis, qui metalla, 7 hydrargirum, & arrhenicum
& alia eiusmodi tractant. Hyeme magis, et
extrema, & phlegmatica conditione excitari so-

Curatio.

8 Superiore cœnaculo, loco 9 lucido, & calido
10 plusquam temperato, altioribus, 11 mollibus
stragulis, capite & thorace subleuato, multo etiam
magis, cum dormiunt, collocare oportet.

Frugalis 12 vita, potus 13 vini tenuis, & veteris
dulciusculi, mellita 15 alimenta, vel condita 16 iis
bus, quæ leniunt, incidunt, 17 tergent citra mani-
stum calorem. Iam liberalior potus esse debet, cum
repurgandi consilium est. Omnino abstinendum
frigidis, adstringentibus, minusque calfacientibus.

Vitanda asthmaticis, ex comm. 3. lib. 6. Epid. acci-
vt allium: dyspepta, vt bubula, ouilla, suilla, o-
nis denique cacochymia, vt & ea, quæ ten-
nem facere sunt nata, qualia flatuosa. Nec mir-

5 Propter pulmonum compressionem. 6 Non enim senes firma habent latera
materia, cuius sit αὐαῖ ποιοῦδος, exclusionē: quia cerebro sunt humidiores, excrementi
sicciore temperamento, & pulmones in his infirmiore calore languent. 7 Quod re-
nata metallorum aura pulmones & vim cerebri motricem, atque cervicalium ner-
rum resoluat. 8 Ad vitandum rheumatismum. 9 Vt focu luculento, aere tenui,
caliginoso. 10 Ad mundificandā materiā frigidā, quæ contumaciter bron-
pulmonū adhæret. 11 Vt residendo cubet nō iaceat. 12 Qua deducitur altera pars
assueti, simplicis & euchymi. 11 Neque crassi, neque austeri: nam tale meatui in-
cipit. 14 Id enim pulmones recreabit male affectos, alas pulmonum explicabit,
teri amque preparabit. 15 Modo biliosus non sit & sitibundus. 16 Cuiusmodi
putyri, medulla, sapa. 17 Vt inscula ex hyssop. thymo, satyria.

giendæ animi perturbationes, motus vehemens, mor, ira, & similia. Phlebotomia concedi potest atibus mediis, si nihil est in scopis vniuersalibus attendi sanguinis, quod repugnet.

Si vehemens malum est, si suppressi menses, aut morrhoides; alioqui inedia, aut vita parcissima quot diebus imperada est, & clysterum frequens is utilissimus. Leuiter mollienda aluus est.

Materia in thorace concepta, incidenda, abster-
da, 18 diluenda, repurganda tum pharmacis ca-
rticis, tum iis, quæ sputa ducunt. 19 Materiâ re-
gata, desiccantibus vtendum est. Roborandæ
t partes. Peregrinatio, nauigatio 20 in mari, ve-
tio è curru, aer maritimus, alia quoq. eiusmodi,
æ calfaciunt & siccant, sunt præcipienda. Cly-
tes primùm molles sint, ex remollientium deco-
cum cassiæ 3. 6. in ea dissolutis. Aliqua verò ex
te præparata & purgata materiâ dissoluemus se-
nciam diaphœnici, 3. 3. hieræ diacolocynt. 3. 6.
redictæ, in pectorali decoctione.

Leuiter aluum remollies 3. 1. cassiæ, & 3. 8. peni-
rum, dissolutis in hac decoctione.

℥. glycyrrhiæ, passul. enucleatarum ana 3. 3. iu-
arum, sebesten, ana N. 6. florum anthos & bor-
inis ana P. 1. spicæ 3. 1. fiat decoct. In col. dissol.
vt cassiæ, penidiorum, & cæt. Laudatur melicra-
hoc modo paratum.

℥. fœnugræci M. 1. hyssopi P. 2. ficus N. 6. Fiat
octio ad lb. 8. In col. dissolue mellis crudi 3. 4.
ari quoque poterit syrupus ex succo radicum
læ camp. hyssop. aq. vngu. caballine, & scabiose,
nt homines tabi obnoxij) perniciosus perhibetur.

N iiij

18 Vt ex fa-
cili expecto-
retur.

19 Ad hanc
conferet oxy-
mel simplex.

Gai. vel hyf-
sopo cōditum
melicratum,

syrupus de
hyssopo, de
præstio, sy-

rup. capit. ve-
ner. violac.
vi 2℥. syrup.

violac de hyf-
sop. oxymel.
simpl. an. 3. 1

Misceantur.
Utatur loco
lohot.

20 Vt sine
spirandi dif-
ficultate mo-

ueatur cor-
pus. Vide ta-
men ne tabi-

dis sit ager.
Nauigatio
enim vomitū

inducit, quō
πλεονέκτει,
(id est, ei, cui

extant atque
eminent, sic-
pula retror-

sum in modū
alarū excor-
nes, cuiusmo-

DE MORB. INTERNIS

vel ex herbarum succo extracto, aquis additis melle albo.

Laudatur quoque ius galli decrepiti, tum quod morbo conuenit, tum etiam quia ventrem leuiter subducit.

Oribasius hoc modo incoquit. Gallum rufum & decrepitum infarcit sale: tum incoquit cum piceo, anetho multo, & oleo. Loco olei, butyro vituli aut oleo pingui. Potest & concoqui cum polydrio, semine carthami, cumino, aniso, hyssopo, timo, satureia, & aliis eiusmodi. Decoctio quoque poterit dulcari melle albo, aut saccharo. Per interuentum quoque fortioribus purgationibus vtendum est pil. factis ex pul. hieræ picræ, & agarici trochiscis. ℞. 2. aut pilulis elephanginis, mastichinis, de hiera assaieret, cocciis, & similibus. Massa earum pilularum. ℞. 2. cum 2. ℞. agarici. Ex oxymelite scyllitico formantur in pilulas.

Pulueris quoque hieræ diacol. ℞. 2. agarici trochiscati 3. β. coniungitur ex syrupo de hyssopo. Alioqui.

℥. catholici 3. 6. diaphœ. 3. 2. cum infusio. ℞. 2. agarici, modico spicæ, & hydromelite sufficiens fiat potus.

Iam bene purgato corpore, thorax repurgandus est, cui rei materia conuenit ex lenientibus, incidentibus, detergentibus, postremo etiam siccantibus. In viscida enim materia & crassa tenuare & adstringere, in tumoribus tenuia siccare expedit.

Passulæ, ficus, sebesten, iuiubæ, glycyrrhiza, piper nidia, saccharum, Alphenia, semen althææ, lini, similia leniunt.

idunt verò & tergēt aristolochiæ radix, gentia-
enulæ, centaurij, semen melanthij, scyllæ, irio-
vrticæ, bombacis, origanum, thymum, satureia,
amethum, pulegium, brassica, absynthium, abro-
um, hyssopus, allium, porrum, piper, castoreum,
ra ammoniaca, serapinum, & à proprietate, a-
i, vermes serici, pulmo vulpis & erinacij, stercus
ertæ, vermes subiecti vrticis, interiora oculi Phi-
elæ cremata, & in puluerem redacta, guaiacum
que, siue lignum sanctum manifestaratione hîc
uenit.

Desiccant sulphur viuum, & arrhenicum ru-
m.

His autem sic vti oportet. Nam è radicibus, her-
seminibus decoctis melicratum parari debet:
nde reliquorum, quæ à proprietate iuuant, in
uerem redactorum \mathfrak{z} . 2. plus, minusve, melicrati
iæ inspergi debent.

ioqui ex aliis succus expressus melli commisce-
aut horum puluerum \mathfrak{z} . 2. mellis \mathfrak{z} . 2. commi-
tur, quale hoc erit.

\mathcal{L} . hyssopi \mathcal{M} . i. ficus 6. fiat decoctio ad lb. ss. in
dissol. mellis \mathfrak{z} . 3. aut 4. aut 2. fiat melicratum,
insperge pulueris facti è pulmone vulpis \mathfrak{z} . 3.
duabus dosibus. Aliud.

\mathcal{L} . pul. gentianæ, enulæ, aliptæ moscharæ, diai-
 \mathfrak{z} . 2. mellis quantum sufficit.

Optimum est vti melle scyllitico per se, vt cum
ctione pectorali, melicrato hyssopi, aut simili.
er interualla quoque theriacæ aut mythridatij
. i. per se aut cum modico aquæ scabiosæ, vn-
caballinæ, vino albo tenui, veteri, plurimùm.

DE MORB. INTERNIS

conuenit.

℥. styracis pinguis, terebinthinæ ana ℥. 4. sp.
 ℥. 1. cum melle despumato fiat electarium. Sed
 terim dum hæc fiunt, thorax fricandus est, atque
 ungendus oleo amygdalarum dulcium, chamæ
 lino, anethino, de keiri, iasmino, de lilio, laurino
 no, costino, de spica, ordine ducto a leuioribus.
 poterit ex his linimentum fieri cum æquali p
 mucaginis seminis lini, althææ, fœnugræci & c
 quantum sufficit. Gratia exempli.

℥. ol. iasmini ℥. 1. ℔. mucag. seminis althææ
 mucag. seminis fœnugr. extractæ in aqua scabi
 ℥. 1. ℔. cum cær. quantitati. sufficient, Fiat linimen
 pro thoracē. Post vnctionem lana molli, goss
 aut lana sordida thorax contegendus est.

In periculo suffocationis, & nimis oppresso
 ritu, cucurbitulæ scapulis affigendæ & crurib
 Dandæque, vt ore contineat, aquæ hordei ℥. 3.
 chari ℥. 1. croci Gr. 4.

℥. oxymelitis ℥. 2. salis ammoniaci ℥. 1. croci Gr. 4.

℥. salis ammoniaci, sem. nasturtij, pulmonis v
 pis an. ℥. 1. croci Gr. 4. dissol. in iulepi violati ℥. 3.
 pro duabus dosibus.

Tumq. frictiones & vincula extremitatum c
 ueniunt, & ea, quæ in angina iam dicta sunt.

Desiccandum iam bene purgato corpor
 thorace hoc modo.

℥. styracis, mastichis, terebinthinæ, arrhenici r
 ana ℥. 4. incorporentur in vitello oui. Deinde c
 hoc medicamēto frustula ligni iuniperi illinant
 postea siccentur: ex siccatis fiat suffumigium, q
 per tubulum ore excipiat. Similiter fiat ex sulph

viui & arrhenici rubri pari pondere.

In debilioribus arrhenico abstinendum est, uterque solo sulphure incorporato in terebinthina, ruce, mastiche.

Iam bene procedente morbo, cucurbitulis submissis, sed breui mora utendum est, ut tantum trahant, non etiam discutiant.

Similiter Dropaces, Sinapismi, Phœnigmi, exultria, thoraci aptanda sunt.

Extremum est, cauterium in medio pectore. Crusus est auxilium vstionis, quod ab Aëtio describitur, cap. 57. Sermonis quart. Tetrabibl. 2.

In vigiliis dabis ʒ. β. philonij, quod etiam anhemiuuabit.

In siti vehementi, aqua hordei, cum saccharo, adum item iulepo violato, glycyrrhizæ succo, ore contineatur tantum, non etiam deglutatur.

Adhæc in abscessu triticea farina in mariubij deco coquitur, & inde pectus fouetur salutari asthmici auxilio. Et illud quoque parabitur.

℞. scabiosæ M. i. iuiubar. ficuum, dactyl. ana n. 6. glycyrrhiz. ʒ. 2. bull. in aqu. s. in colatura dissolue. l. optimi ʒ. 2. penidiar. ʒ. i. oxymelit. simpl. ʒ. i. s. diatreos Salomonis ʒ. 2. incorporentur in ʒ. 2. r. lori cum aqua scabios. cardui, &c.

DE IVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Asthma, difficultas respirationis, qualis iis, qui diu cucurrit. Ex quo ἀσθμαίνω, anhelare, quod à cursu, & vehementi exercitio commouetur.

Angustia quoque fit peripneumonicis, suppuratis & Pleuritis, sed cum febre. Hic autem eam spirandi difficultatē, quæ

Alexand.

Trall. cap. 4.

lib. 5.

DE MORBIS INTERNIS

cum respiratione densa, & sine febre est, intelligimus. Causa licet in multis præsens semper adsit, grauius tamen

*Asthmatis
duo perpetua
symptomata.* rant commota materiâ, vt & in pleuritide. Duo habet perpetua symptomata, & signa, quibus facile ab omnibus vel intuitu interno sci potest: angustiam seu arctationem par

thoracis, quam ægri sensu manifesto deprehendunt. *Ορθόπνοια*, id est, rectam spirationem, quod ægri non recta ceruice spirare queant. Cum enim aspera arteria à gre in pulmonem porrecta, ibi scindatur in multas propag per quas spiritus diffluit, si thorax cum collo curuetur, tus comprimi necesse est, ac spiritum magis intercipi, vnde pite & thorace subleuato stare coguntur.

*Asthmatis
causæ duæ
vulgo statuuntur.* Causam duplicem quidam constituunt, crassum & visum humorem, non in leuibus, sed asperis arteriis, quæ respirationis instrumenta: vnde obstructio sufficientem tationem & inspirationem prohibes, quæ facit vt parua sit, fa, & velox respiratio. Velocitate enim, & densitate consistare nititur natura, quod deest ad refrigerationem cordis excrementorum fuliginosorum excretionem, ob paucit

*Asthmatis
causam non
semper in pul
monum cavi
tatibus con
sistere.* aëris ingredientis, & expirationis. Altera causa est tuberculum aliquod crudum in pulmonibus genitum. Causam tamen ius symptomatis, siue morbum ipsum, non semper in fist aut cavitatibus pulmonis consistere, experientia constat. no 1549. mense Septembri Monachus quidam in C

*Monachus
asthmate su
blatus.* gio d'Arras breui asthmate interiit. Corpore dissecto ab sus repertus est in vena arteriosa, & sine pari, integris om pulmonibus. In quodam (nomine Britio) asthmate mort

*Britioni asth
mate mortuo
inuētus pul
mo multa pi
tuita imbut⁹.* via Calendæ, pulmo, tanquam spongia, imbutus multo more pituitoso inuentus est. Fit & à resiccatione, vt in au bus, chymistis, fabris ferrariis, & similibus. Quibus add sunt, inunctiones & remedia à morbo gallico. Rhazes quarto continentis adiecit pectus strictum, & paruum monem. Qui naturalem cōstitutionem habet, ingiter (in

*Asthma etiā
fieri à resic
catione.* fit asthmaricus. Hippoc. verò Apho. 46. libr. 6. fieri signific liquando à tuberculo nato in spina, vt in gibbis. Quod gnum est, & durum, siue crudum, asthma facit: si non i rum, & aliquid defudat in arteriam, tussim. Aliquando

suppuratur, & interimit. Si fuerit in collo, asperam arteriam contrahit: in dorso, pulmonem & vicina corpora: sub

s & lumbos: urinam quoque intercipit. Huiusmodi tu-
 ulorum materia potest cieri è cerebro in spinam per tus-
 Vel causæ sunt, ictus, casus, non cōueniens decubitus pue-
 inconcinna deligatio, gestus deformis. Moriuntur ferè suf-
 ti pure, vel cum adolescunt, ad incrementum cordis &
 nonis non accrescente thorace, iugulantur. Philotimus ab
 ente sanguine, sed contra rationem, fieri scribit. Sunt igi-
 uniuersum Asthmatis causæ, crassus humor, vel tuber-
 in cavitatibus asperæ arteriæ: bronchia intercepta multa *Asthmatis*
 cida materia: resiccatio vehemens, abscessus, strictura pe- *causæ in uni-*
 s, & pulmonis compressio: tubercula in spina, siue sponte *uersum que*
 sint.
 , siue à causa externa: flatus multi septum transuersum
 ndentes, ex quibus sequitur, viis interclusis, neque expi-
 nem, neque inspirationem satis conuenientem fieri. Pe-
 um autem maximum imminet, cum omnes muscoli in-
 stales, superiores scapulæ, & omoplatæ trahuntur, virium
 cillitas, vehemens calor, angustia partium spiritalium
 picitur. Vbi omnes, aut plures concurrunt, æger morti-
 mus est: vbi duæ, non facile seruari potest.
 abscessu, totius corporis habita ratione, attenuantibus,
 maris & siccantibus: in crassis & viscidis humoribus, at-
 ntibus sine manifesto calore, & detergentibus vten-
 Syrupi, pilulæ, purgantia, conseruæ, eclegmata, vnguen-
 ozemata, flatus discutientia. Augenda vis medicamento-
 i materia non in bronchiis pulmonis, sed in spatio tho-
 & membrana succingente hæret. Suffumigia, dropax,
 smus, phœnigmus, cucurbitulæ sub mammis. Quidam
 dio thorace cauterium laudant, alij vnum in brachio
 or digitis sub osse scapulari, alterum in crure quatuor
 supra genu inter duos musculos. Clysteribus vtendum,
 auciore, sed paulò crassiore, dum materia coquitur: lar-
 & dilutiore, dum expurgatur: phlebotomia ætate me-
 oppressis mensibus, hæmorrhoidibus, & si febris ad sit.

DE MORB. INTERNIS
ANTO. VALETII EXERCIT. XXV

Dyspnœa genus est asthma, motricis facultatis symptoma, in quo crebra tussi correptus æ spiritum sine sono & anhelatione ducere nequit. Huic malo causa est & flatus, pituita que multa crassa præsertim & viscida, è capite in pulmone bronchia per asperam arteriam delapsus, vel pleuritis in ea translata. Eò confluentes, aut ibi sensu congesti humores, cum efferuescunt ac tument, peram arteriam haud aliter occupant, quam quæ arietinum pulmonem cum aspera arteria elixam quo tempore cogimur ipsum asperæ arteriæ caput extra vas deducere, ut conceptæ intus pituitæ mater sit exitus.

*Asthmatis
curatio.*

Laboriosa & difficilis est asthmatis curatio. enim neque venæ sectio, nisi æger sanguine abundet, hinc multum iuuat, quod quæ obstruit mater viscida sit & crassa: neque purgantia medicamenta quia vix ad pulmones perrungunt: neque clysteres qui aluum distendendo diaphragma premunt, grauiorem inducunt spirandi difficultatem. Datamen inducias affectu apparabitur ad educationem infarcta pituita hoc apozemate.

℞. radic. petros. fœnic. asparag. seminis cartham. ana
rad. ireos, serpentariæ maior. enul. campan. ana ʒ. ss. thym.
thym. hyssop. marrub. scabios. tussilag. capill. omn. bug
borrag. ana M. i. iuiub. sebesten, dactyl. ana num. 12. pa
mund. ʒ. i. femin. quat. calid. maior. & alth. malu. bombac
tic. ana ʒ. 3. glycyrrhiz. ras. ʒ. ss. flor. cardiac. anth. & genista
p. i. f. decoct. ad lb. i. In colatura dissolue syrup. capill. ve
de hyssop. ana ʒ. 2. f. apozema conditum triasantal. & dia
simpl. ana ʒ. i. pro dosib. 4.

Ab his purgatio sequitur. Quæ quia sæpè iteran-
est, ex superiori apozemate, additis semi. cartha.
olior. sennæ mundat. ana ℥. i. agaric. trochiscati
.syrupus solennis bis in hebdomade ad ℥. 2. vel
singul. dos. cum aq. hyssop. aut scabios. exhibē-
præscribetur. Vel hæc cōcinnabūtur catapotia.

℥. puluer. hieræ picræ 3. iij. agar. recens trochisc. 3. 2. rhei
in oxymelit. infusi 3. i. pulpe tamarindor. & salis gemm.
3. 2. succi glycyrrhiz. 3. ℥. cum syrup. de hyssopo f. massa.
r 3. i. semel in hebdomad.

Conferent intereà, quæ materiam fluere para-
auertant, errhina, apophlegmatismi, caustica,
uib. cap. de catarrh. & tussi. Hūc etiam per-
bunt sputum promouentia, vt syrup. thoracici,
lycyrrhiza, hyssopo, iuiub. prassio, & linctus,
vulgò lohot seu eclegmata appellātur. Quan-
n hæc peritioribus quibusdam Medicis non
robantur, quod lentore suo in ipso transitu ad-
escant, & propterea expectorato viam minùs
am relinquunt.

uporistum est, & Græciæ plebeculæ hac etiam
pestate vsitatum remedium ad pulmones in-
ubus à crassis humoribus liberandos : quod
aliàs ab Angelo Vergecio natione Græco, Re-
uper Scriptore, viro omnis cultioris literaturę
omystæ, & mihi studiosa necessitudine con-
ssimo, accepi. Animalcula Millepedæ & aselli
is, Græcis οὔροι, Gallis Cloportes appellata,
sub aquariis vasis stabulantur, panno lineo in-
a in vino albo macerantur, hinc facta expres-
otui datur. Dictu mirum, quàm breui saburra-
ulmones depleat. Id quod obseruare licuit in

*De millepe-
dæ vide Dio-
scorid. ca. 34.
li. 2. & Gal.
lib. 11. de cō-
pos. pharm.
καὶ τὸ πῶς.*

DE MORB. INTERNIS

Ludouico Iouin, scriba & bibliopola, in ædili-
D. Ioannis Lateranens. è regione collegij Triq-
tici: qui tamen inueterato tandem asthmate
tabuit.

Probatum est ad leuandum asthma quantum
magnum, tabellam vnā diatragacanthi gutta
aliquot olei saluæ, anisi, aut rosmarini arte chy-
ca extracti, irrigatā, præsentaneū afferre adiun-
tum. Optimum quoque erit thoracem totum
nere, vt sese facilius explicare atque colligere
spuitionem queat.

℞. olei liliacei & amygdal. dul. ana ℥. 2. buty. recent. axi-
gall. & anser. ana ℥. 1. mucag. semi. lini & fœnuigr. cum
vngul. caball. extractæ ana ℥. 6. hyssop. sic. enul. campan.
℥. 3. ℞. cum cera pauc. & croco f. linimentum.

Dein veniendum ad suffumigia, quæ materi-
reliquam absumant, & cerebri catarrhum haud
ter absorbeāt, quā si quis colluuialem in cloac-
uiam calcem iniiciat. Ore per tubulum excipi-
tur. Iisdem capitis integumenta suffiuntur. In-
dum capiti emplastrum aptatur sistendæ fluxio-
gratia.

℞. pic. naual. mastich. ammoniac. ana ℥. 2. emplastr. co-
ruptur. ℥. 3. ℞. nuc. mosch. ℥. 1. ex his emollitis f. emplastrum

Adhæc si subitaneum ab asthmate pericul-
immineat, nec superioribus detur locus reme-
quamprimū cucurbitulæ lumborum parti
paulò supra renes, quò diaphragma peruenit
pulmonis portio, ad mouendā, quia conscend-
tem ad asperam arteriam pituitam promptiss-
reuellunt.

Leuritis dolor est lateris 2 acutus, 3 pungens, cui 4 assidua febris, 5 difficultas spiritus con-
sta sunt. Pulsus 6 durus & ferratus, supinus è decubitus. Nam in latus sanum conuersis tu-
r suspenditur, atque ita distenditur membrana b⁹ illa adhæ-
re patitur, ideòque ita asperatur dolor. Vbi verò ret tunica.
to lateri incumbunt, ex eo, quòd subiecto cor- 2 Vchemens
e supprimitur, ampliatur doloris sensus, fusa Et intolerabi-
us materia. Tum quia pulmo lateri affecto in- bilis, quæ su-
tur. Hic tamen decubitus altero tolerabilior celeriter ab-
Optimus autem, qui in asthmate præscriptus soluit histo-
7 Noctu ferè exacerbatur, ac diebus impa- riam.
is. Ab exercitio frigida 8 potus, vini 9 in- 3 Ob mem-
operantia, inspiratio 10 gelida & Aquilonia, mul- brana natu-
nagis, si præcessit Auster, ac de repente succedit ram.
us, venena 11 interim, concussio etiam externa 4 Ob cordis
c malo occasio esse consueuerunt. victimam &
Materia ferè 12 biliosa, aut sanguinea, quod par pericardii.
sputis, partim aliis 13 excretionibus & antece- 5 Est enim r-
te vita coniicies. Rarò pituitosa & 14 melan- spiratio par-
lica. Interrogandus æger est, num suppressa sit uæ et frequē-
nnis aliqua purgatio, vt in mulieribus menses, 6 Ob man-
uescit, quòd in somno partes interna & viscera magis incallescant, cui ram mēbrar-
à superficie corporis ad centrum se recipit. 8 Quia frigida, constrin- ne, & mate-
meatus; sanguinem in costas exprimit. 9 Vnde materia oppræssor- rie copiam.
tarrhi generatio. 10 Præcipuè si Auster ante diu flauit. Nam de- 7 Pleuritis
strina tempestas bellum cerebro inducat, corpus replet humoribus, quæ noctu magna
uilonia constringendo exprimit: tum verò dum frigus is si thoraci no-
fluxioni excipiendæ sit idoneus, hinc pleuritis. 11 Vt Leporis natus
12 Quod tunicam costas succingentem, quæ densa est, crassa m. &
lire nequeat. 13 Vt alii, & urinarum. 14 Quæ ferè finest, quæ
ini expers.

DE MORB. INTERNIS

15 Nam si pars aliqua prædoluerit, in ea se morbus obfirmat, aut si lassitudine aut è fuerit obsessa. in viris hæmorrhoides, aut anniuersarium profluuium, aut alioqui statum certis interuallis, ut ex alui naribus, vlceribus. Ex his enim vitium lateri contrahi potest, præcipue 15 quibus ea pars infirma est. Quæ etiam hyeme ideo facilius patitur, quod infirmatur frigore. Frigus 16 enim omnibus partibus thoracis inimicissimum est. Hoc modo igitur methodum distinguendæ pleuritidis instituit.

Quæ pleuritidem imitantur.

17 Quod animaduertisse feliciter n. a. d. auit Syllurius in latomo quod d. cuius hepatis cum nothi costis vinculis & fibris colligabatur. Quibusdam corporibus à natura datum est, 17 hepar fibris quibusdam costis inferioribus कंपuletur. Itaque laborante hepate imago pleuritidis repræsentatur. Aliis materia quædam crassa & viscida in membranis pectoris colligitur, toto etiam thorace, unde dolor grauis, tussis, 18 dyspnœa, 19 ficta pleuritis Nam nec pungit dolor, nec febre incenditur, ut nec si flatus membranis, aut intercostalibus musculis impactus est. Aliquando etiam musculus inflammatur, 20 sed pulsus hic alius, nepe mollis. Dolor grauis est, non pungens, & omnes ferè leuiores sunt. Membranae quoque thoracis distinguentes, si inflammantur, par negotium vi faciunt, atque verus lateris dolor. Sæpe etiam inferioribus costis inflammatis, diaphragma, atq; hie stomachus grauiter laborat magno periculo. Musculus hic proximo vere, Anno 1551. ante Pascha, pleurimos, & eos maximè, qui vel temerè, vel negligenter curati sunt, sustulit. Omnia ergo via ac ratio distinguenda sunt, ut etiam vniuersalia 21 morborum tempora, è sputis maximè, tum vrinis, alui excretionibus, & aliis, de quibus Apho. 12. lib. 1. & commentario lib. 2. Prognost. & Criseon. 1. Ex his enim

tempora distingues, tempus euentumque crisis
nunciabis, meliusque auxilia 22 institues.

23 *Curatio.*

Vitæ ratio 24 methodo illa vniuersali, quæ ab
pocrate primo 25 Aphorismorum indicatur,
manda est. Nunc etiam consuetudo adiungen-
tium ægri in ediam Hippocratis non ferant, &
ciborum, potusque generibus assueti sint. Ini-

qua hordei, ex hordeo pulicula. Principiis, 26
idior: post etiam 27 crassior, ac deinceps mix-
mygdalis, tum amygdaloga. Post etiã eadem

ullorum iusculis dissoluta. Tenellæ pullorum
es, intrita madida, quæ & infriatas carnes, &
erimata appelles licet, vulgò coliria, & colari-

uscula. Præter hæc, vulgi expressiones, tortiua
, atque iis omnibus liquidiora instauratitia di-

ta, quæ ad 28 ἡ δὲ αὖ καὶ ὠφέλιμα πόματα (sic
n appellat. Paul. Æg. cap. 15. lib. 7.) & reliquas id
is poriones referri possunt. His autem 29 defe-

viribus vti mos est. Nam integra virtute nu-
30 tenuius Synterimata ergo è pulpis galli

epiri, postquam longa decoctione remolliue-
t exactè infriaueris, conficies. Atque eo iure, in

gallus coxerit, dissolues. Alioqui id quod con-
tr à natura, melius ex assis pulpīs, quæ alis co-

ntur, & sub iis positæ sunt. In capis, perdicibus,
uenibus gallinis detrahendū lardum est, prius-

infrientur, atque dum assantur, aquâ viola-
scabiosæ, borraginis, conspergi possunt. Tor-

nhelosum. 27 Cum humescere os cœperit. 28 Paulus Ægineta lib 7.
e quæ naturæ studeas, & pugnes cum morbo. 30 Si brevis sit morbi hē-

22 *Indicta,
pharmacia,
et chirurgia.*

23 *Actionū,
quas labefa-
ctat pleuritis
per causæ a-
motionem re-
stitutio.*

24 *Vt incū-
te morbo, dū
siccus manet,
si vires va-
leant sine in-
firmitatē me-*

*tu, prius in-
curam morbi
incubamus,
quàm natu-
ræ studeam⁹:*

*deinde victū
loco & iure
prescribam⁹
tenuem, vt
exquisitum
intelligam⁹;*

*quibus pau-
cus Et se-
mel sit exhi-
bendus.*

25 *Et libr⁹
2. de victus
rat. in morb.
acutis.*

26 *Ne pleu-
riticum fa-
-*

DE MORB. INTERNIS

tiua iura, id est, expressiones ex eodem modo a capis, perdicibus & cæteris succulentis. Ideo priusquam legitimè coctæ sint carnes, etiam succosæ prælo bene mundo supprimantur. Sed exossari prius melius est: deinde ita contorque vt vberem succum reddant, qui interim hyoscharâ, id est, saccharo violato dulcari potest. Instauratitia hac conuenient formula.

℥. Conseruæ borragi. violarum, capill. ven. ℥. i. conseruæ enulæ ℥. ss. diamargariti frigidi, m. santali ana ℥. ss. quatuor 31 semin. frigid. excortiorum, sem. limonum, cardui, bombacis ana ℥. i. aquarum distillatarum è violis, scabiosa, borragi buglossa, vngula caball. an. ℥. 4. aquæ decoctionis galli decrepiti, alterati cum borragine, buglossa calendula, & 32 modico hyssopi lb. 4. cum caribus vnus capi iuuenis bene carnosus, & 33 mica panis fiat distillatio in alembico secundum artem. 31 Cucurbita, cucumeris, melonum & citruli. 32 Propter amaritudinē. 33 Quæ macerata sit in aqua scabio. ℥. supradictæ distillationis lb. ss. cum saccharo violati ℥. i. ss. & 34 cinamomi. Coletur per macinam Hippocr.

Instauratitium pro pauperibus.

Minori sumptu gallus decrepitis ad putrilaginem coquitur cum vitulina: expressio fortis cuius iusculo sorbetur, cuius alimenti vim maiorem estimant, si cum numis aureis, aliquando etiam gemmis nodulo inclusis & inditis ventri galli. Præter vocata gelatina, concreto succo carniū vires tuendæ sunt. Per multi pleuritici vinum appetunt quo tamen 34 interdiciendum est, nisi virtute cor labente animi deliquium metuatur. Tūmque bu

34 Inflam-
mationis me-
tu.

la panis in vino tenui, & modico aquæ violarū
mergatur. Sæpius naribus admoueat, fugatur
eruallis. Acida adstringentia, quæ refrigerant ve-

nentiū, aut calfaciunt 35 vitanda sunt.

Loco lucido mediocriter elato, molli culcitra,
ite ac thorace subleuato, collocandi sunt. Qui si
idunt 37 in pedes, lignū aliquod, aut aliud cor-
pedibus obiicitur, vt in ea figura persistant.
ec vbi ita fuerint 38 prouisa, statim initio de 39
ioribus remediis cogitandum est.

Maiora remedia sunt, purgatio & phlebotomia.
ubstitit alius, clyster mollis iniici debet. ℞. mal.

nal. violar. ana M. ℞. fursur. hordei ana M. ℞. viol.

.f. decoct. ad ℥. i. plus, minusue: pueris enim

bra, aliquando vnciæ nouem satis esse possunt.

colatura dissolue cassiæ 3. 6. vel 3. i. saccharicra-

is 3. i. mellis rosacei colari 3. ℞. olei violac. 3. 3. vel

. Purgatio interim satis esse potest. Nec perpe-

40 phlebotomia opus est.

Placuit enim Hippocrati, cum dolor ad hypo-

ndrium inclinaret, vt pharmaco 41 potius,

m phlebotomo vteremur. Pharmaca verò præ-

ia credidit helleborum nigrum, aut peplion.

Gal. verò hieram diaco. quæ helleboron, non

monium, vt peplion, recipit. Posteritas Medi-

am, leuioribus inuentis, veterum pharmaca re-

it. Leuissimum, ac plurimum vsurpatum cassia.

ur hæc ad 3. i. ℞. 3. 10. 3. i. 3. 6. eaque dissoluenda

qua hordei, sero lactis, passularum, glycyrrhi-

eiusmodiq; pectoralium decocto, vel cum sac-

co in bolum cogenda est.

al. commentario in sent. II lib. 2. de ratione vict. in morb. acutis.

35 Hæc enim
pectoratū
prohibent.

36 Vt mate-
ria foras eno-
cetur, & re-
frigeretur

corpus.

37 Quod sit
iactatib; vel
virū infir-
mitate.

38 Adhibita
scilicet prou-
sione loci, ae-
ris & decu-
bitus.

39 Quia pro-
pter impedi-
mentum par-
tis cuius of-
ficio vita ca-

40 Vt cum
pectoratū
cruentum est,
facileque ex-
cutitur.

41 Ad amo-
tionem con-
iuncta causa

DE MORB. INTERNIS

43 Quod pur-
gandi vis ei
sit imbecil-
lior.

44 Mastix
enim ex euē-
tu purgat,
dum ventri-
culum ad-
stringit.

45 Vt si ex-
pectoratū ὁ ὡς
τὴν πρὸς proce-
dat, si vires
sunt infirmae
si difficultas
expectorandi
in lateris in-
firmitate cōsi-
stat, si pleu-
ritis mitifica-
ta fuerit, &
ad coctionem
perducta.

46 Magni-
tudine cause
et sympto-
matum vehe-
mentia.

47 Vt melā-
cholicī.

48 Vt iis qui
sunt λεπτοί
καὶ πικρόχο-
λοι ἀνῶ.

49 Effera
scilicet, &
que nullo cōsistit loco, diuersaque excitat symptomata pro varia parte, in qua
influit.

Datur etiam, sed ferè 43 aucto modo, mel aë-
id est, manna. Vbi verò obstructionis cōiectura
in primis venis, rhabarbari ʒ. 1. vel. 2. in aqua h-
dei, endiuia, aut similibus infunduntur, & cum m-
dico cinamomi, fit potus. Neque metuenda eius
strictio est. Nam & mastiches ʒ. 3. mouendo ve-
44 pleuriticorum veteres imperauerunt.

Alternis diebus, maximè paribus, in quibus
quies est, aut lenior morbus, clyster mollis in-
debet, si non descendit aluus. Alioqui, quod vti-
est, Cassiæ ʒ. ʒ. aut ʒ. 6. in bolum cum saccharo
gendæ sunt. Dandæque vel manè, vel vesperi, h-
dimidio ante cibum.

Consilium vsus pharmaci augebit, si dolor
est, si natura æger non ita eufarcos, aut aliena 45
pinio à phlebotomo. Alioqui si 46 grande mal-
est, etiam si ad hypochondrium declinet dolor,
tius auxilium phlebotomia est Galeno. Prius eti-
quàm de pharmaco decernas, interroganda a-
natura est. Alij enim 47 difficilius purgantur: a-
48 vel leui pharmaco immodicè turbatur aluus.
Hi ergò à phlebotomo habere possunt commo-
dius. Quod si incognita ægri natura est, & ph-
maco vti decet, medicamentum eliges tum qu-
tate, tum quantitate medium, ne vel non purg-
vel supra modum vacues.

Tempestiua purgatio turgente 49 materia, p-
ma die, aut non vltra secundam. Et, si pleuritid-
eò processisse perspexeris, vt sputa prodire incip-
purgans medicamentum minimè exhibendum,

uti motus inhibeat, ex Hippocrate libr. 3. de morbis. Nec omnino agarico, aut etiam hiera diacoli. interdicitur, quin uti licet, dolore in ventrem inclinante, non ita vehementi affectione, atque ubi irrita malum est.

Imperabis ergo 50 catholici 3.6. rhab. & agar. in forum, uti decet, an. 3. 2. cum hydromel. quantum sufficit, fiet potus. Eodem modo 51 & catholico 3. pul. diacol. misceri possunt. Diaphœnicon quoque & diaprunum pauperibus imperari possunt.

Phlebotomia remissionis tempore, & eo die quod prior est paroxysmus, commodior est. Itaque etiam per diem & nocte media, urgente malo, & oblata occasione sanguinem detrahes. Nec perpetuo semel incidendus est. Nam suspectis viribus, vacuationem vitari melius est, ut manè 3.6. vesperi uncia sex detrahantur. Est præterea, cum de repente nova fit afflicto, ut inde omnia symptomata recrudescent, spu-

quoque vel cruda sint, vel retineantur: tuncque & octavo die, & octavo, ut 52 Anaxioni, aut etiam tardius, sanguinem mittimus. Hocque remedium seculum ac tertio reuocamus, si quidem non repuerint vires. In quo tamen cautio esse debet. Nam quando ubi antea signa omnia salutem prænuntierint, crisis tempore, quæ ferè fit ad septimum, aliam diem criticam, vehementer pleuritis exacerbat, symptomata omnia crescunt, tum nihil mouendum est: sed omnia naturæ 53 committenda sunt.

In desperatis rebus, nihil quoque mouendum est. In pueris etiam bimis, senibus octogenariis, mulieribus grauidis, 54 remedium hoc temperari debet, non omnino prohiberi.

50 Vel 2℥. ex
pressionem 3.

2. rhei electi,

& 3. i. s. vel

3. 4. agar. in

hydr. coctio o-

ptimè infuso-

rū cū 3. i. ci-

namomi, in

quâ dissolue

catholici, sy-

rupi viol. an.

3. 6. f. porio.

51 Ut 2℥. ca-

thol. 3. 6. pul.

hier. diacol.

3. i. vel 3. 4.

f. bolus.

52 Hippocr.

sect. 3. lib. 3.

τὸν ἰπιδνμ.

53 Ut si humo-

ris corruptio-

ne phlegmonæ

in gangranâ

abierit, si vi-

res effusa a lã-

gueat, si expe-

ctorandi dif-

ficultas in lar-

teris infirmi-

tate consistat,

Et πέρχος si-

ue stertor ad-

sit. Tūc enim

de salute est

despectus adum.

54 Præfer-

tum si grādis

sit fœtus.

DE MORB. INTERNIS

55 *Vt tantū effluat sanguinis, quantum Hirudo suxerit.* In pueris venæ interim angustiores non appa-
 55 *idque magis in pinguiusculis.* Qua in re sangu-
 55 *gis vtilicet, s; decurtata harum cauda, vt vacua-*
 55 *nis modus certò finiatur.*

56 *Quandiu sit palindrome. Nam si malū iam factum sit, cubi-
 56 *tu venā secare est satius.* Suppressa aliquā per partes inferiores vacua-
 56 *ne, vbi malum inde ortum est, in insigni plenitu-*
 56 *ne, in materia virulenta, cūmque statim initio*
 56 *teria in caput rapitur, ac mentem cōmouet, è*
 56 *nis cruris eiusdem lateris sanguis trahēdus est. A-*
 56 *qui è basilica eiusdem lateris.**

57 *In ictu, motu & dilata-
 57 *lone.* Vacuationis modus è 57 pulsu, 58 sanguinis
 57 *tu, 59 colore, & corpore præscribendus est. Si in-*
 57 *purus ac rubens effluit, vacuationis modus, o-*
 57 *iam liuidus excernitur. Si aquosus & crudus ini-*
 57 *claudenda vena est, cum iam rubentior & flau-*
 57 *apparebit. Si basilica non apparet, media vuln-*
 57 *tur. Atque cum iam vulnerata est, 60 pollex ra-*
 57 *cephalicæ imprimatur.**

59 *Si ruber fuerit, mox peger, vitimo loco melior: præsertim si pleuritis in superioribus sit.* Animaduertendum pleuriticos iuuari phle-
 59 *tomia, locis perflatis ab Aquilonibus: lædi verò*
 59 *gionibus, quæ obuertuntur Austris. Hic ergo*
 59 *purgatione vtendum est, vel temperanda sangu-*
 59 *detractio.*

60 *Nequid ex capite dif-
 60 *fluat, ex quo vacuare non restituimus.* In biliosa pleuritide Arabes phlebotomia 61
 60 *terdicunt. Hippocrates quoque hac sententia p-*
 60 *hibuisse visus est. Sanguinem, inquit, non detra-*
 60 *ubi expuitur sanguis, si regio repugnat, si æger pl-*
 60 *riticus est, si natura eius admodum biliosa.**

61 *Quia san-
 61 *guis frenum est bilii.* Galenus sentētiā Hippocratis recipit, nisi q
 61 *non probat sanguinem non detrahi, spuenti*
 61 *sanguinem pleuriticis.**

62 *Imò probat hanc sententiam Gal. commentar. in librum de humoribus.*

Hippocrates priusquam veniat ad maiora reme-

63 fomētis vtitur, quæ aliquando satis esse pos-
sunt, aliquando morbum indicant.

taque si sputa biliosa, vesica suis ex aqua calida

imidium implenda est, ad mouendâque lateri.

qui gossipiū, vel lana mollis infusa in aqua re-

, & expressa subinde apprimatur lateri. In ea a-

si vis, incoques violas, melilotum, chamæme-

. Fouebis quoque oleo violato & chamæmeli-

crassa & viscida sputa sunt.

.milij frixi M. 1. furfuris frixi P. 2. salis torrefa-

.1. Interim dum friguntur, vino tenui consper-

ossunt, & si perfrixit latus, aqua vitæ vel hyssop-

ceto etiam, si corpus carnosum est & calidum,

ne vehementer urgeat ruffis. Inde fiunt sacculi,

calidi lateri applicantur. Possunt hi sacculi in

aut aceto immergi, in quibus vel hyssopū, vel

anū, vel thymum, aut aliquid tale coxerit. Inun-

um ex anethino & rutaceo. Eiusmodi quoque

ilis cumini semen, baccæ lauri, sicc. hyssopus, o-

um, rosmarinus, & similia immisceri possunt.

enui & cruento sputo sacculus ex milio, furfu-

sale descriptus, sed siccus & calefactus, applica-

bet, inunctio ex chamæmelino & amygdalino.

portet autem omnia, quæ lateri ad mouentur,

64 leuia, mollia, calida: videndumque, ne quæ

a admota sint, tempore refrigescant, calorque

s calentibus, aut alia arte fouendus est. Sunt,

ullis eiusmodi remediis vti, neque fomentis,

maioribus illis auxiliis certas antidotos com-

ant. Quales sunt. 65 Dens apri in scobem cō-

itur, dantur 3.2. ex vino albo tenui. Aliud.

63 Liquidū,
siccis, mistis,
suauibus, a-
cribus, curā-
di, & explo-
rādi gratia.

64 Ne sua
inequalitate
partem offen-
dant.

65 Valet in-
eunte morbo
ad materie
orgasum,
palyndromē,
aut fluxionē
prohibendā.
Habet enim
dēs apri vim
adstringendi
maximam.

DE MORB. INTERNIS

Radice lappæ siccae, quæ purpureum florem
rit, aut floris ʒ. 2. è mulsa propinantur. Aliud.

66 Cōmēda-
tur mirifice
puerū lum bu-
bulum, aut
cerumū, 10 ʒ. ʒ.
Et in tenuis
firmam puer
re red actum:
datur ad ʒ. 1.
cū oxymelite,
aut vino albo
67 Ad reuel-
lendum &
vacuādum.
68 Simplici
aut scyllitico,
si materia sit
lēta, nec alui
imbecillitas,
aut melancho-
lia hypochō-
driaca ab ei⁹
usu euocet.
69 Leniter:
nam coctione
longiore ama-
rescit.
70 Vt ʒ. 4.
ad lb. 1.

66 Coralli rubri & testæ auellandarum rubra-
ana ʒ. 1. datur è mulsa. Rustici ius serpilli expres-
cū aqua cardui benedicti vtiliter vsurpant. Post
hæc quidem tentari, non neglectis aliis remediis

Cucurbitularum in pleuritide 67 plurimus
est, de quo Galen. in lib. de Cucurb. Vrimur quo-
plurimum aqua hordei, sacchari, syrupo violato
iuiubis, 68 oxymelite, hydromelite, decoctione
torali, syrup. capil. ven. & de glycyrrhiza.

Aqua hordei, si quidem detergendum est, &
candum, ex integro hordeo parari debet.

Si leniendum, si extinguenda sitis est, idem
deum fricandum asperiore linteo, & exteriori tu-
ca spoliandum est.

Si nutriendum magis, proportio hordei ad aqua
augenda est, magisque coquendum est, dum disti-
gatur hordeum. Ferè parant aquam hordei, vt si
qua vigecupla, id est, vt sint. xx. partes aquæ, &
hordei.

Sæpè etiam quartam partem syr. viol. commi-
mus, aut modicum sacchari violati, vel, vt in ptile
vulgari, glycyrrhizam rasam 69 concoquimus
qua sacchari deterget, coquit, lenit, nutrit.

Sit autem sacchari ʒ. 1. in viginti partibus aquæ
coquitur ad sui dimidium. Potest tamen sacc-
modus augeri, vt etiam aliquando 70 sub qua
plum saccharum sit, quale hoc est.

℥. aquæ coctæ, vel aquæ hordei lb. 1. sacc-
communis vel violati ʒ. 3. atque aliquando col-
aqua illa cum dicto saccharo, & modico cina-

cum videlicet nutriendum magis, coquendum, ergendum, repurgandum & roborandum. Iulepi-
lati vsus est, vt leniamus sitim, & calorē tempe-
us, leuiter cōcoquamus, & facilius sputum red-
us. Syr. de iuiubis lenit, maturat, tēperatus est:
uenit quoque, vt violatus, incrassando sputo.

Oxymelitis suspectus vsus in pueris 71 macilētis,
quibus genus neruosum infirmum. Quibus aspe-
tussis, vigiliæ maiores, sputa quoque tam cras-
t propè sicca sint, similiter & si æger debilior est.

pestius autem vsus fuerit, si nihil horum re-
nat, si fluxio tenuis non est, si sputa mediocriter
sa, hoc est, nō ita resiccata. Hydromelite, vt aqua
hari vtendum est, nisi quod calefacit magis &
nino maiore vi præditum est, quàm aqua sac-
cata. Decoctione pectorali ad sitim, ad coquen-
d, leuiter detergendum, & incidendum vti licet.

Syrupus capill. ven. incidit, deterget sine mani-
calore. Syrup. de glycyrrhiza ad omnia supra-
utilis est & pectus roborat. Itaque vt postula-
sus, modò his, modò illis vtendum est. Veteri-
quoque melicrata probata sunt ex aqua, in qua
violę purpureæ, stæchas, chamedrys, chame-
drys, horum vnum coxerit. Atque 72 initio sup-
endæ fluxionis suffitu vtimur.

73 vernicis 3. i. mastichis, ros. an. 3. 2. fiat pul.
suffitu cum stupis cannabinis. Item.
diatragacant. frigidi 3. 3. teneat alternatim in
plura in cap. de catarrho.

coquendo verò quod influxit, vtendum est
cte amygdalino, butyro per se. Coquit enim,
modicè, educit.

71 Tenuib⁹,
qui alio sunt

infirmiore, &
mulierib⁹ hi-

stericis, &
melancholicis,

72 Cum ex-
clusio fit à ca-

pite in fauces

73 Vel. 2. l.

vernici, ma-
stich. nigelle

romane ana

3. i. furfuris

macri 3. i.

pulueris ro-
sarū rubrarū

3. 2. si. puluis

pro suffitu.

Excipitur pi-
leo nocturno.

Huc etiam
spectant sac-

culi & mar-

supia ex mi-
lio, sale &

furfure capi-
ti ad mouen-

da manē.

74 Si nulla
alibi capnū

plæ. ac non sit

eger. Anus.

DE MORB. INTERNIS

75 *Hac in pituitosapleu-
ritide, affe-
cto & de-
clinante
morbo.* Poteritque modicum sacchari violati com-
ceri, vt paulò pleniùs educas, postea verò alio
mellis. Ita magis repurgabis. Magis etiam, si ad
butyri, ʒ. 2. diaireos simplicis admisceas, vel am-
dalas amaras, persicorum nucleos, aut 75 sim-
amara torrefacta, & in puluerem redacta.
76 *Vi ʒ. sal-
se parilia ʒ.
2. radic. enu-
la campanæ
ireos an. ʒ. 1.
salvia & be-
tonica M. 1.
fi. decoct. In
colatura dis-
solue mellis
lib. 1. fi. hy-
dromel, quod
maximè hye-
me vsus ha-
beat.* Butyro quoque quarta pars terebinthinæ l-
in aqua maluæ commisceri potest.
Parabilia quoque remedia sunt. 36 melicrat-
quibus radix althææ coquendo, hyssopus, thym-
& similia incidendo & repurgando coxerint.
In eandem rem comparant eclegmata, initio quic-
cum multo 77 diatragacantho : postea verò d-
78 multo diaireos. Ferèque in remediis pleurit-
lenientia, detergentia, incidentia, repurgantia co-
miscentur : quale hoc est.
ʒ. electarij diatragacant. frigidi ʒ. 6. sacch-
candi, penidiarum, pilularum albarum ana ʒ. 3. d-
reos simplicis ʒ. 2. syrupi violati & iuiubarum
quantum sufficit, fiat eclegma.
78 *Ad expe-
ctoratū pro-
mouendum.* Vbi verò magis repurgandum & extenuād-
loco penidiarum, mel album : loco syrupi præd-
79 *Vel ʒ. ʒ.
iuiubas, pru-
na damasc.
an. num. 20.
passul. mun-
datur. ʒ. ʒ.
dactylos, fi-
cus pingu.
an. num. 3.
ungul. ca-
ballina M. ʒ. hyssop. P. 1. glycyrrhizæ rasæ ʒ. ʒ. fi. decoctio; in colatura ad
dissolue sacchari quart. 3. electarij diaireos simplicis ʒ. 3. fi. syrupus.* syrupum cap. ven. & aliquid oxymel. miscebim-
Iam aucto morbo, ad hos vsus vinum albu-
tenue & aquosum concedi potest. Inunctiones
teris fiunt ex oleo violarum & aliis, vt supradict-
est, oleo de keiry, de lilio, mucaginib. semin-
doniorum, althææ, lini, fœnugræ. extractis in a-
violarum, vngulæ caball. scabiosæ, hyssopi, bu-
ro, sordibus lanarum, terebinthina, axungia g-

anferis, anatis, suis, & quæ plurimum laudatur,
e. Adduntur pulueres, ireos, thymi, hyssopi,
rubij, gentianæ, sinapi, cnici, brassicæ, & sar-
torum vitis, non initio quidem, sed iam pro-
mo morbo. Sic enim fere posteriorum Medico-
vsi sunt. Veteres autem vehementioribus reme-
diis sunt. Latus lana sordida leniente & conco-
cte integitur: postea etiam in fine morbi lana
purata. Formulæ sunt.

℞. ol. violarum, amygdalarum dulcium an. ℥.β.
e. Cui adde post initia, mucagin. sem. cydonio-
excorticorum ʒ.6. mucag. sem. lini ℥.β. cere-
icum, fiat linimentum pro latere. Postea.

℞. mucag. sem. althææ & cydoniorum ana ʒ.6.
aginis semin. lini & fœnugræci ana ℥.β. ol. de
y, adipis vrsi ana ʒ.3. œsypi ʒ.2. cere modicum,
linimentum.

℞. dialthææ ℥.2. cum oleo amygdalarum dul-
ci, fiat vnguentum molle. Atque ubi iam resoluen-
t, adde pul. ireos, aut similis ʒ.2. Tuncque
cum fuerit, 78 folium brassicæ ad ignem tabe-
re, & butyro illitum superponere lateri, vel
eisdem brassicæ caulibus combustis, & in cine-
redactis, mixta adipe, linimentum conficere.
id medicamenti affatim discutit.

Atque ubi ad suppurationem vergit, semen na-
pi & sinapi cerato commisceri possunt. Quo
more.

℞. rad. althææ & liliorum repurgatarum ana
cus pingues N. 2. Coquantur omnia in vino
Deinde cum axungia & oleo de liliis pinse-
mortario. Fiat emplastrum molle, cui insper-

78 Hæc ex
Paulo Agi-
neta, cap. 33.
lib. 3. desum-
pta, ad pleu-
ritidem no-
tham.

DE MORB. INTERNIS

ge femin. nasturtij & sinapi in puluerem red
ana ℥.i. Tentatis omnibus his remediis, si quie
desperatio est, & vires tolerare possunt, cauter
actuale, aut potentiale (quod vocant) lateri i
rendum est.

Scarificatio quoque cum cucurbitula, eo
do, quo in libello de cucurbitula dictum est.

Pleuritis notha.

Est nonnunquam lateris dolor, qui pleu
dem ementitur, & propterea pleuritis notha
appellari. Eius causæ scholiis nostris proximè
scribuntur.

Ad curationem verò hæc remedia compa
poterunt. ℥.farinæ tritic. M.i. mell. ℥.2. coqua
in decocto rutæ & nepetæ: deinde addita vitu
axung. lot. in aqua chamæmeli ℥.i. f. f. catapla
dolenti parti admouendum. Rustici succo nep
lana excepto, superposita fascia, contra pleu
dem, & internos dolores vtuntur.

℥.maioranæ, rut. ana M.i. baccar. laur. p. 2. ve
menter tere in mortario: adde mell. ℥.4. f. velu
taplasma, quod impingatur lateri calidum: su
ponatur lana, & fascia alligetur.

℥. decoctio. absynth. ℥.f. ficuum pinguium
tarum ℥.3. f. decoctio ad crassitudinem: f. fortis
pressio. In expressione rursus coque mellis ℥.i. f.
dic. ireos pulueratæ, rad. caul. an. ℥.f. iteretur exp
sio, & cum cerato laurino fiat vt prius.

*Nicol. part.
2. libr. 2.*

Achariston à Nicolao descriptum ad nūcis
risticæ magnitudinem datum omnibus intera
doloribus subuenit.

Olea muscellinum, styracinum, ex descripti

olai compositū, scylliticum, puleginū, è floribus
leo infusis, & in vase duplici coctis, & vehemē-
xpressis, hypericinum, mastichinum lateri tepi-
um lanis sordidis vtiliter apponentur.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

lusa in Aphorismos, ita pleuritidem distinguit, ut notha *Anto. Musa*
superiore parte tunicae tegente costas, aut inter costas: *erronea dedi-*
in mediastino. Quod & rationi, & experientiae repu- *structione*
quibus perspicuum est in succingente costas, aut perio- *pleuritidis*
ut saltem in musculis intercostalibus veram cum veris *opinio.*
iisque symptomatis excitari: notham in musculis ex-
Licet haudquaquam negandum intra thoracem spe-
quandam pleuritidis non verae fieri posse. Multis enim
ione vitae, quae crassa & viscida gignat, multus humor
odi in corpore cumulat, qui in vacuum spatium
cis & pulmonem delatus, membranisque haerens, do-
pleurítico similem affert, sed sine febre, vel certe febrile
aut etiam frigidior corpore, quam antea, respiratio-
asi in collo suffocante, pulsu difficili, tardo, minimo,
que phlebotomia, neque similibus remediis ad pleu-
n accommodatis, sed iis, quae humorem illum inci-
tenuent, & ducant, semper est utendum. Signa autem
ma, quibus in ceteris & pars affecta, & materia affe-
ternoscuntur, huiusmodi sunt. Si aeger in partem lateri-
i oppositam decumbere non potest, in membrana co-
ccingente affectio est, quae suspensa pondere conce-
auatur. Si in partem affectam, digito leuiter premen-
s exterior cutis. Nam si aeger dolorem inde percipit,
sculis externis: sin minus, nisi costa grauius tractetur,
erioftio, vel in musculis intercostalibus subsistit.
otanda erit pulsatio ad distinctionem vtriusque. Nam
culis intercostalibus comprimitur arteria, unde pul-
dolor. Omnibus eadem ferè sunt alia symptoma-
ceptis febre & sputo. Spuria in musclis externis à ma-
igida vel flatulenta, sine febre est. Sputum in inflam-
ne intercostalium, ob minorem resudationem, pau-

*Pleuritidis
signa, ex af-
fecta parte
& materia
affectus pe-
tenda.*

DE MORB. INTERNIS

*Morbus tri-
bus indica-
tur modis.*

*Hipp. aph.
8. lib. 5.*

cum: in perioftio, ferè nullum, tum ob materiæ paucita-
tum quòd sudore sæpè & infensili transpiratione resolu-
Sanguineam indicant (cæteris signis non prætermiffis)
tum cruentum: biliofam, ex rubro flauescens: pituitosam
dè apparens, subalbidum. A melancholia rariffimè fit,
fiat, vix curatur. Cùm autem morbus iudicetur, vel excre-
ne, vel coctione, vel abscessu, nisi solvatur celeriter in san-
nea missione sanguinis: in biliosa, vel eodem modò, ve-
piùs sudore, aut hæmorrhagia è naribus, saltem intra
septimum, in peripneumoniam degenerat: aut post 14.
ἐμπύημα. Peripneumonicus est æger, si dolor punctorius
minutus, febris & spiritus difficultas aucta, sputum spu-
sum, rubentes genæ, morsque est ferè semper in propinquo.
In hac dolor fit aliquando, non ratione pulmonis, sed
diastini & membranarum. Quòd si non repurgetur mat-
cocta in pus vertitur, fitque empyema, sanie, quæ per
tum educi debuit, in spatio thoracis collecta. Terminus
tem iudicandæ pleuritidis per expuitiones, decimusquæ
Non, vt Fuchsius, & alij, ab eo die numerando, quo cœp-
ger expuere. Nam id falsum esse, & ea quæ sæpius accidit
& Anaxionis hist. 3. Epid. demonstrant. Si enim ita nume-
non 14. diebus eo modo iudicatus fuisset, sed ferè 24.
cœpit 11. Rectè igitur Hipp. Quicumque morbo laterali la-
rantes, in quatuordecim diebus non repurgantur, ij ad sup-
rationem vertuntur.

[*Phlebotomia & purgatio.*] Ex eodem latere fit, de-
quidem ob venam vulgò ἀξύρον dictam, quæ è directo e-
nistro verò, tum ob intercostalem, quæ osculis ramorum
næ ἀξύρους in sinistrum latus perreptantium copulatur:
ob naturæ conatum, quæ sese ita exonerat. Verùm de phle-
tome è directo celebranda nobilissima est disceptatio
centioribus agitata.

Andræas Vesalius Bruxellensis, insignis Anatom-
& Carol. Q. Imperatoris Medicus, semper secan-
brachij dextri iecorariam, seu sit in dextro latere, siue
nistro pleuritis, ingeniosè causatur. Ab eo ratio affi-
tur eiusmodi: quòd vena ἀξύρος dicta, hoc est sine pa-
latere dextro venæ cavæ propè cor oriatur, quæ per
nam delata ex utròque latere octo costas alit inferiore
ad

apragma, & membranam intersepientem distribuitur:
expeditus multo pleuritidem committens materia re-
tur, si sanguis è brachio dextro extrahatur: quia basilica
i brachij ἀξυρον magis respicit, quam basilica sinistri. Sed
umentum nullius est momenti apud eum, qui rem Ana-
cam paulo oculatius perspexerit. Nam vena sine pari,
recipit à caua vena sanguinem, non amplius ad eam
rit: imò suis in osculis venæ cauæ coniunctis ita fabre-
a cernitur, vt ei idem ferè eueniat, quod vesicæ vri-
, aut cordis vasorum orificiis. Quòd verò sanguinem
receptum ἀξυρον non reuomat, ex dissectionibus cer-
est.
am si venam cauam in parte superiori secueris, & si
in eam intromissa inferiorem versus partem suffla-
t, tota ipsa caua vena in parte inferiori simul cum vena
ari inflabitur, & tumida euadet: at si venam ἀξυρον parte
a secueris, immissaque cannula ore ventum sursum
leris, dubio procul vena caua non inflabitur, nec tu-
euadet: quia aer in vena sine pari contentus exire ne-
Quòd si aer à vena sine pari ad cauam non deriuetur,
modo sanguis aëre corpulentior refluet? Quæ questio
curiatur, obseruandæ sunt cauæ venæ ascendentes pro-
es ad institutum nostrum facientes. Caua vena ascen-
sum ad cor contendit, rectaque ad iugulum fertur in
s diuisa partes, è quibus duæ illæ sunt memorabiles a-
s & cephalica. Inter quas venas duas prope iugulum ab-
ue latere vena quædam media est ex axillari ferè ena-
, quæ inde obrepens in multas finditur venulas, quæ
uersum cum ramusculis & venulis sine pari copulantur,
vt dictum est, octo costas alit inferiores. Quum igitur
ria vena in pleuritide pertunditur, sanguis non tantum
a caua contentus educitur, sed is potissimum, qui in in-
atione continetur, aut est prope inflammationem,
uè verò si morbus octo costas inferiores occupet: sed
magis si quatuor superiores, quòd cum his magnam
axillaris vena communionem. In quibus secari vena
on potest, cucurbitulæ in principio inguinibus affi-
ad diuersionem. Purgantia multis de causis reiciun-

DE MORB. INTERNIS

*Pleuritidi
cathartica
cur minus cō-
ferant.*

*Hippocr. aph.
19. lib. 6. &
Gal. in com-
ment.*

*Hipp lib. 2.
de vict. rat.
in morb. acu.
sent. 11. Et/
Gal. ibid.*

*Galen. ad fi-
nem comm. 3.
lib. 6. Epid.*

*Peripneumo-
nia an vena
sectionem de-
sideret.*

tur. Primum, quia cum sputa prodeunt, eorum prohibet motum: deinde in inflammationibus internis nihil est parte inflammata educunt, & partes sanas colliquant: postremo, & in pleuritide & peripneumonia habitis profluuium veni metuendum. Quæ omnia docet Hippoc. Sed hæc post ratio infirmior. Addit enim Galen. in cocto morbo, & diocri, non inutiliter aliquando aluum profluere, licet in ligno malum, & ut causa, & ut signum. Causa quidem, quod vires exoluit. Signum, quia attractricis hepatis, & alteratri ventriculi imbecillitate significat. Quod autem Hippoc. dolor ad hypochondrium extenditur, laxantia præscribit Galenus concedit, sed tantum ad materiam antecedentis affectionem, siue est splene, siue est cauis hepatis, non est thoracis aut latere. Soranus Hippocratem reprehendit, qui non se venam, ubi ad hypochondrium descendit pleuritis. Idem Galenus tacite in Hippocrate taxat. Sed enim in exiguo dolore lateris & sputo cruento, quod est indicium clementissimæ pleuritidis, non est necessaria phlebotomia: sed aliis auxiliis profligari debet, maxime in homine biliosissimo, ætate iuniori, vel seniore, ex libr. de Humoribus. Perperam igitur faciunt, qui in cruento sputo statim sanguinem detrahendū esse colligunt. Rarò autem utendum purgantibus, iisque uibus, in principio, morbo pituitoso per defluxionem, & materia fluat ab hepate. Sed tutius adhuc clysteribus agere. In peripneumonia etiam de venæ sectione dubitari potest. Primum, quia ex Anatome non satis perspicuum, quæ via materia inflammationis in venam sectam veniat, cum nullus mus à vena caua pulmonibus distribuatur, & perveniam communem phlebotomia fieri debeat. Deinde quia post pleuritidem, asthma, aut anginam, venæ sectio ferè lethalis, quæ iam afflicta vires occupent. At si suppressis mensibus, hæmorrhoidibus, aut solenni aliqua euacuatione vteri, & simili aborta sit, in quibus hæpar in thoracem & pulmonem sanguinem reiicit, si sputa rubra, plenitudo, & quæ sanguinem dicant nondum degenerasse in melancholiam, aut bilem, venæ sectione non dubitandum: alioqui abstinendum. cæteris curatur peripneumonia ferè ut pleuritis, clyster sanguinis missio, syrupi, decocta, vnguenta, sacculi, eclegn

ondita, frontalia, emplastra, linimenta, cerata, pasta rega-
& similia.

Lib. 3. Epid. scribitur in pleu-
e Romanos & Athenienses obiectos ventis calidis male
fectionem venæ: Parios & Hellepontios melius. Cæte-
non omni pleuritico conuenit necessario, etsi expuat
octa. Lege 6. Epid. & historiam pithyonis initio. tertij.

NTO. VALETII EXERCIT. XXVI.

labens in membranam costis subrensam san-
uis tenuis & biliosus (crassus enim & pituitosus
sum membranæ corpusculum vix subit) tumo-

*Pleuritidis
generatio
de.*

& inflammationem, pleuritidem, mutuato ab
lo loco nomine, appellatam, gignit. Talis verò
egmone ad tria morborum genera referri po-

*Pleuritis ad
tria genera
morborum
reducta.*

Quatenus enim tumor, ad morbum in compo-
ne: vt inflammationem sequitur calor & ten-
id intemperiem reducitur. Et quia tussis ab hoc
tu separari nequit, dum rumpitur abscessus, &
sa in spatium thoracis sanies in asperas pulmo-
rterias recipitur, tussiendoque excreatur, solu-
ioque vnitas adest. Pathognomonica pleuriti-
eræ a spuria notis distincta signa fuisse descri-
tur ab Hollerio ex Galeno cap. 2. libr. 5. de loc.
affect. lib. 12. & 13. Meth. itemque comm. 1. in
e Humorib. secundum Hippocratem.

affectum hunc quia fluxionis sobolem esse in-
gimus, & inhibitione materiæ affluentis, iis ma-
in inflammationibus, quæ sunt *νόσση* *γὲν* *νό-*
esse vacnatione priorem ex Galeno didicimus,
ica dolentis lateris secatur: quæ tamen præter-
o quod reuellit, deriuat etiam cōmodè & eua-

*Pleuritis
curatio.*

DE MORB. INTERNIS

*Hippo. sent.
74. lib. 4. de
rat. vict. in
morb. acut.*

cuat. Promptè, vel ante solutam aluum, ducitur
guis: alioqui dolore, ardore, & partis debilitate
petuò attrahentibus, magis phlegmone exasp
tur. Sanguinis detrahendi modum doloris co
tio, corporis habitus, & anni tempus indicab
Quanquam verò sanguinem vsque ad coloris
rationem mittendum præcipiunt, nisi vel mali
tas inflammationis, vel vires hoc denegent, &
facile propter calidam atque humidam temper
qualis est in pueris, & iis, quibus mollior corp
habitus, resoluantur, cauendum tamen diligen
ne missione sanguinis copiosiore vires multum
terantur, in quarum robore salutis spes in pleuri
consistit. Cathartica valentiora non imperantur
agitato corpore fluxionem augeant. Itaque le
erit purgatio, qualis hæc.

℞. rh. elect. ʒ. 2. infundantur in decoct. pect.
santal. citr. ʒ. ʒ. in expressione leui dissol. syr. de
sopo, vel capill. ven. & cathol. ana ʒ. ʒ. f. potio.

Rhei sic imperati adstrictio tanta non est,
sputo expellendo obfit, vt meticulosi medici
uerentur.

Quoniam autem coniunctæ pleuritidis m
riæ vacuandæ ratio & via cōmodior non est, q
per asperam arteriam, eclegmatis, syrupis, vel et
apozematis promouebitur sputum, non omissi
terim, etiam ab initio, topicis anodynis paulò
explicandis. Magis aliis placet syruporum, quã
elegmatum, vsus, quòd internam asperæ arteria
pacitatem promptiùs subeant, quòdque longe
paratiores. Si itaque sputum admodum tenu
crassandum sit, hæc formula præscribetur.

℞. syr. de glycyrrhiz. & iuiub. ana ℥. i. Misc. Vtatur ecleg-
is loco cum baculo glycyrrh.

Vel syrup. violaceus in hanc rem faciet. Syrupis
bit aliquid diacodij immiscere. Aut.

℞. cass. recens mundata ℥. 6. diatragacanth. frigid. ℥. 3. β. pi-
t. hypoglottid. ℥. 2. sacchar. cand. ℥. i. β. radic. iueos. Floret.
syrup. capill. vener. & de glycyrrhiz. an. q. s. f. eclegm. Adde
is, conferu. ros. borrag. bugl. ana ℥. i.

At si sputum præ lentore & crassitie expelli non
sit, ex usu erunt incidentes syrapi.

℞. syr. acetos. simpl. & capill. ven. ana ℥. i. vtatur cum bac-
yrh. vel ℞. oxymelit. scyllitic. ℥. i. syr. de hyssop. & acetos.
l. ana ℥. 6. cap. vt. antè.

Quod si fortiore sit opus, ex eclegmatis ad asth-
℥. 3. β. radic. ari prius in hydromelite cocti ℥. i.
p. de hyssop. & oxymelitis simplic. ana ℥. 6. fiet
ot. Sæpe accidit, vt vnà sputum promouere, &
s recreare oporteat: atque tum tabellæ, opiatae,
dita instituuntur.

℞. conferu. rosar. borrag. bugloss. enul. campan. ana ℥. 2.
ag. frig. & diatr. simpl. ana ℥. i. β. penid. ℥. 2. electar. de gē-
℥. i. rasur. eboris, corn. ceru. ana ℥. 3. cum syr. iuiubino fiat
vel cum sacch. conditum.

Contingit aliquando, vt copiosa sit fluxio, quæ
pulmones receptat: in qua ad ea quæ sangui-
incrassant, catarrhumque sistunt, confugien-
, etiamsi sputi eductionem remorentur. Nam
cationis periculum, quod à catarrho impêdet,
is vrget.

℞. conferu. ros. antiq. ℥. i. ther. veter. ℥. 3. bol. arm. lotæ in ap-
i. cum syrup. ros. sicc. aut papauerino f. opiata. Vtatur
somni ad magnitudinem nucis auellanae.

ed de reliquis id genus remediis plura cap. de
rh.

DE MORB. INTERNIS

Extrinssecus adhibenda, quæ foras trahunt, li-
menta, cataplasmata, denique fomenta, si tamen
his largioris attractio materiæ non metuitur, y-

pleuritis sit notha, vel à flatu, aut fluxione exigua
℥. olei keirini ℥. i. olei anethini ℥. 6. olei lilior. ℥. 8. f. li-
superposita lana succida.

Sylvius duos aut tres parabat sacculos ex flo-
ribus chamæ. melil. aneth. fursur. mil. solis in sart-
frixis: quos iubebat admoveri nunc lateri, nunc
anteriorē thorac. partem prope collum, per quā
flueret humor, ut eius fluxionem sisterent.

Efficacissimum est & hoc vnguentum.

℥. olei amygdal. dulc. & irini ana ℥. i. axung. gallinæ
anser. cuniculi butyr. recent. ana ℥. 2. croc. gr. 5. cum tantā
cera f. vnguentum.

Periclitatores empyrici in oleo ceræ arte Ch-
mica extracto, cum vino albo aut aqu. cardui, et
to, vel etiam per se lateri illito summam pleuriti-
medelam reponunt.

Cataplasmata si admoveantur, videndum
crebriore eorum usu pus promoveamus, dū sol-
diaphoresim consilium est moliri. Versa enim
empyema pleuritis funesta.

De sputo sanguinis. C. A. P. 27.

Sanguis expuitur à thoracis venis 2 niger
grumulosus 4 foetidus, cum doloris ser-
A pulmonibus 5 flavus, tenuis, 6 spumolus
sine 7 doloris sensu. Atque hinc rupta, exesa,
aperta vena. Rupta affatim erūpit ex clamore, ca-
cōcussione pectoris, perfriktione, plenitudine. I-
nitudo ex ratione vitæ, suppressis mensibus,

1 Sympto-
mate cum sim-
plici, tñ cum
phlegmone
coniuncto.

2 Quia cras-
sus & non
arteriosus.

3 Quod in
capacitatem
confluxerit.

4 Quando-
quidem sit
corruptus.

5 Refert e-
nim partis,
unde manat,
ideam.

6 Crebro
pulmonis mo-
tu.

7 Pulmones
namque sen-
sus sunt ex-
perties.

enni aliqua vacuatione, Exes, 8 sensim & per
 rualla ab humore acri, quem vel caput idem it-
 vel ratio 9 vitæ, aliquando etiam inedia 10 col-
 t. Apertis ex 11 calidiorē & humidiorē ratione
 e. Ruptis glutinantia, quæ citra morsum siccant:
 is 12 cibi boni succi, & pharmaca sarcotica:
 tis adstringentia conueniunt.
 Expuitur sanguis ab arteria aspera, tumque do-
 sentitur. Omnino paucus sanguis expuitur ex
 ibus & ore, cum secretionē, non tussis. Tussis
 excitatur, cum ab arteria, pulmone, thorace,
 nguis excernitur. Ex gingiuis tantum leui spu-
 ne eiicitur. Aliis à capite defluit, nō adeo pau-
 niger, læuis, linguam & palatum commaculās,
 ans, ad nares grumos relinquens, ex vulnere,
 ore, ebrietate, & capitis plenitudine. Qui si par-
 qua in arteriam defluit, tussis irritat leues, faci-
 e gargarismis 14 adstringentibus supprimitur.
 quis quoque aliquando euomitur à ventre, lie-
 epate, proximisq; venis niger, grumosus mul-
 E stomacho verò aut œsophago admodum
 iguus reiicitur. Hæc omnia igitur, priusquam
 dia instituas, distinguenda sunt.

Curatio sputi sanguinis è pulmonibus.

inedia, silentium, leuis respiratio, veneris & vini
 nentia, quies tum animi, tum corporis impe-
 sunt. Medicatis alimentis vtendum est, quæ
 o conueniunt.

capite defluxio, supprimenda ex iis, quæ cap.
 tarrho dicta sunt. Componenda tussis, quæ
 grauius. Sanguis, ex interna brachij, angusto
 re, modica quantitate, bis aut ter vna die, aut

P iij

8 Quia di-
 stillationes è
 capite, quæ
 tussiculosos
 Et raucos ho-
 mines red-
 dunt, per exe-
 sionem vasis
 labè afferunt.

9 Cuiusmodi
 est vsus casei
 putris, & le-
 poris marini.

10 Presertim
 in biliosis.

11 Vt vini
 generosioris
 vsu.

12 Ad sisar-
 cosim facien-
 dam.

13 Thorax
 enim tussi se
 expedire con-
 tendit omni
 molestia, vt
 ventriculus
 vomitu, Et
 cerebrum ster-
 nutamento.

14 Vt ex de-
 cocto plātag.
 balaustij, cen-
 tinodij, succo
 granatorum,
 & aqua ro-
 sacea.

15 Quia par-
 uas habet ve-
 nas.

DE MORB. INTERNIS

duabus detrahi debet, sed viribus constanti-

Nam in infirma muliere Romana Galenus lib.

Method. sanguinem non detraxit: quam ta-

percurauit, cum venisset initio (hoc autem init-

1.2. vel 3. die) pauco sanguine excreto. Si plenit-

in causa est, largius. Si suppressis mensibus, vena-

ris aperienda est, & aliis artibus mensis irritan-

Iniicienda vincula coxis & brachiis, ad articu-

& in eisdem locis adhibenda frictio. Cucurbitu-

hypochondriis, ilibus, atque inguinibus affig-

dæ. Sanguisugæ in pectore affigendæ sunt:

remediis, quæ intro assumuntur, & topicis vi-

dum est.

Compurentur illa ex adstringentibus, portul-

plantagine, polygono, omphacio, sumach, ga-

cortice glandium, radice rubi, consolidæ, alth-

centaurij maioris, hæmatite, electro, corallo, ba-

stis, rosis. Alius ordo.

Bolo armeno, terra sigillata, sanguine draco-

gummi arabici, tragacantha, thure, mastiche, i-

rha, melle cocto. Hæc postrema ruptis venis me-

conueniunt, vt illa apertis. Oportet autem vi-

omninò, quæ nimium adstringunt. Propterea

dicamenta hæc ex glutinantibus, adstringentibus

que mixtis componuntur: vt si aperta vena est,

stringentia: si rupta, glutinantia superent. Sed

horum vis non facile penetrat, necesse est alio-

admiscere eorum, quæ tenuia sunt partium: c-

lia sunt aromata, spica, cinamomum, fantali, de-

nicum, & similia ex particularium compositio.

len. libro. 7.

Atque vbi immodicè perturbat ruffis, etiam

ica misceri debent, opium, semen papaueris albi
nen hyoscyami albi, & cicutæ, cortex radicis man
goræ, philonium, theriaca vnus anni.

Particularia remedia.

Kenocrates apud Gal. hædi sanguinem nondum
necretum cum pari mensura aceti elixabat, dabat
tribus deinceps diebus. Dosis $\mathfrak{z}.3.$

requens vsus antiquis, maximè initio, atque vbi
morum suspitio, oxycrati diluti, id est, aceti ita
mixti aquæ, vt bibi possit. Acetum quoque in
fuit: sed animaduertenda sunt, quæ de oxyme-
proximo capite annotauimus.

Coagulum cerui, hædi, leporis, Græcis & Ara-
us hac in re commédatur, quod mirum esse pos-
sunt natura sit acri, digerente, & exsiccante.

uerrhoës & Arabum familiæ parte aliqua refri-
are, adstringere, & reprimere scribunt, aut ele-
vari qualitate, aut proprietate quadam. Certum
experimento, quod & Dioscorides scripsit, & in
e probari potest, dissoluta coagulare, coagulata
oluere. Deinde modica quantitate exhibetur, &
s, quæ vim acrimoniæ refringant.

osis ciceris magnitudo ex oxymelite, vel posca,
umi dissoluendi sunt. Alioqui ex aqua ferrata,
ataginis, & similibus.

2. coralli rub. torrefacti, & in aceto extincti, ter-
gillatæ, ana $\mathfrak{z}. \text{ss}$. spicæ $\mathfrak{d}. \text{ss}$. cum $\mathfrak{z}. 2.$ succi por-
cæ, aut polygoni, vini granatorum, lactis vstu-
fiat potus. Vel ex eodem corallo, terra Lemnia,
Armena, cum syrupo rosarum è siccis, vel
tyllorum, concinnabitur potio. Rhabarbarum
itur, datur in substantia cum aqua plantaginis.

DE MORB. INTERNIS

Herbas dat Celsus edendas sanguinalem, plantaginem ex aceto. Sūt qui animalium ossa cum cartilaginibus & tendinibus siccata in puluerem digant, quem cum aqua adstringente potui den-

℥. carnium limacum coctarum in vini aut & aquæ plantag. ℥. 2. conseruæ consolidæ mai & ros. ana ℥. 1. Cum decoctione limacum fiat stillatio in alembico.

℥. suprā dicti distillati ℥. 1. coletur per man Hippocratis, cum sacchari rosati dissoluti in a plantaginis ℥. 2. fantali, spicæ ana ℥. β. Symp sæpe vñ sunt veteres in sanguinis reiectione, qu modum Galen. lib. de theriaca hanc vsurpauit symphyti decocto.

Puluis è limacibus in tegula siccatis, sanguin comprimit.

Idem præstant trochisci de carabe, de terra si lata cum decocto hæmatitis conquassati: atha sia cum decocto polygoni, vinum saluiatum. A

℥. lapid. hæmatitis, bol. arm. optim. corall. mummiæ, pulmo. vulp. sicci ana ℥. 1. seminis tryos, cinam. ana ℥. 1. sacch. ros. ℥. β. cum mucag tragacanthæ extracta in aqua saluiæ vitæ & my lor. f. troch. Vel incorporentur in conserua ros.

Vbi viribus metuitur, expressionibus vtend est è perdicibus, turturibus, quarum ventres stringente materia farciantur. Aut distillata modo imperanda sunt.

℥. conseruæ ros. cornorum, symphyti an. ℥. 2. Etarij diarrho. Abbatis, diamargar. frigidi, tria tali, aromatici rosati ana ℥. 2. spicæ, cornu ce coralli rubri, pulueratorum ana ℥. 1. β. trochis

terra sigillata, de carabe, de spodio ana \mathfrak{z} . 4. se-
is acetosæ, portulacæ, plantaginis ana \mathfrak{z} . 1. aqua-
portulacæ, rosarum, plantaginis, vini granato-
ana \mathfrak{z} . 4. decoctionis duarum turrurū, & vnius
licis lb. 4. cum mica panis albissimi infusi in vi-
ranatorum, & carnibus vnius capi fiat distill.
etur per manicam Hippocratis vt prius. Lice-
tiam parare syrup. è succo plantag. vngula ca-
centaurio, scabiosa, bipinella, quo tanquam lo-
vtatur.

\mathfrak{z} . testarum oui, detracta membrana interio-
2. puluerisentur. Dentur ex aquæ plantaginis
succu saluæ \mathfrak{z} . 2. sacchari rosati \mathfrak{z} . β . Detur ie-

\mathfrak{z} . gummi arabici, tragacanthi assi, boli armenæ
 \mathfrak{z} . 1. coralli torrefacti, cinamomi ana \mathfrak{z} . β . Ex la-
octo eodem modo succi ex supradicta mare-
d \mathfrak{z} . 2. aut 3. per se exhiberi possunt. Poterit in-
gi \mathfrak{z} . 1. eorum, quæ comminui possunt, aut deco-
ntur in aqua pluuiali, in lacte, in aqua ferrata,
imili.

Centinodium & in iusculis coctum, & partibus
bitum efficacissimum comperi reiectione san-
is, menstruis, &c.

niliter hordeata, lac amygdalinum, ex eiusmo-
quoribus parari debent, iidemque pulueres in-
gi possunt. Interim quotidie aqua hordei cum
iario rosaceo, syrup. è rosis siccis, syrupo myr-
anguini temperando erit accommoda. Vsu au-
stringentium aliquando sputum supprimitur,
spirandi difficultas: vbi ad lenientia redeun-
vt paulò post obseruabitur.

DE MORB. INTERNIS

Admouenda thoraci, non quæ adstringunt venter (horum enim vis ad pulmonem non pertinet, cogitque sanguinem in pulmones) sed iacuta copia, sedato motu, vinum adstringens oleo rosato, myrthino, cydoniorum. Commoverit emplastrum præscribere, pectori, dorso, & ribus affigendum. Quale hoc est.

℞. ceræ, pic. resinæ pini, bitum. ana lb. i. m. thuris ℥. 6. cerus. ℥. 4. vitrioli ℥. 4. opopanax. ℥. quod. s. aceti ℥. 20. Confectionis modum peti cap. 4. lib. 3. de materia chirurg. Hyeme etiam dinum conuenit cum lana sordida in eo madefacta & appressa pectori. Loco vini, aceti vsus est & bene carnosio corpore, robusto genere neruoso virgente tussi.

E thure, terra sigill. bolo armena, oui albumen incorporatis cataplasmata fiunt adiungenda thoraci, adiungunturque post vsum lanæ sordidæ prædictæ. Quod si malum ex perfrictione ortum est, piperis, sinapi, & quæ ex his conficiuntur medicamenta ex vsu sunt. Oportet autem hæc permittere, calor medicamenti penetret. In grauiore tussi Philonij aliquid imperabis, quod aliter Græcis, Arabibus describitur.

Philonium Græcorum.

℞. piperis albi ℥. 20. opij ℥. 10. croci ℥. 5. ferri hyoscyami albi ℥. 20. spicæ nardi, euphorbij, pyrethri ana ℥. i. excipiantur melle cocto.

Philonium Arabum.

℞. papaueris albi, hyoscyami ana ℥. 20. terræ sigillatæ ana ℥. 10. hæmatitis lapidis, croci ℥. 5. castorei, spicæ, euphorbij, pyrethri, margari-

non perforatarum, carabe, zedoariæ, doron-
alliæ moschatae ana ʒ. i. caphurae ʒ. i. cum mel-
l. colato incorporentur. Dosis est à ʒ. ʒ. ad ʒ. i.
in succo arnoglossi, aut vino diluto modica aqua
uuium.

Philonius sic describit. ʒ. piperis, ameos,
orū rutæ, mentastr. castorei, baccar. laur. cumin.
ʒ. i. opij, mandrag. feminis hyoscyam. alb. an. ʒ. i.
lis q. s. quoniam scilicet omnium dosis ʒ. i. aut
ʒ. ii. Si addas dacrydij ʒ. i. fiet solutium.

Idipsum, vel philonium Romanum, cum poly-
ij succo vehementi tussi, vigiliis, fluxionibus
lebitur. Vel.

ʒ. mummia puluerat. ʒ. 2. mastichis ʒ. 2. cum
cagine tragacanth. extracta in aqua saluiæ fiant
oglotia.

rochisci de bolo armena, & similes cum pulue-
s conuenientibus & syrup. ros. sicc. in modum
ut sumi poterunt.

feminis verò oportet nunquam vtendum esse
oticis recens paratis, sed semestri spatium esse
ectandum, aut eò plus.

Nec statim his vtendum est, sed tentatis prius le-
ibus remediis, & vbi natura robusta est. Datur
en interdum theriaca recens, vt quatuor men-
s, crassioris fabæ magnitudine, somni concilian-
tia, fluxiones siccandi & crassandi. Exhibetur
in vespere. Postridie quoque, perseuerante flu-
e datur eodem vespertino, tempore, sed quan-
te paulò minore. Quieta verò iam fluxione, ma-
mitur, sed ætate vigente, vt annorum 10.

Vel ex syrupi de papauere, de iuiubis, rosarum

DE MORB. INTERNIS

de siccis ana 3. 1. parabitur zulapium ad somnium
promouendum, & fluxiones præpediendas accommodatissimum. Multa ex quinto methodi colligenda sunt, quæ ad sputum sanguinis pertinent.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Αναφορικοί, quasi ἀνωφέρωντες, sursum ferentes, & ἀέριον
Græcis dicuntur, qui ex inferioribus partibus per os sanguinem reiciunt. Ex ore quidem & gingivis, si expuitione deat sine tussi, & paucus: è gutture, si cum secreatu: ex arteria, si cum tussi leui: ex pulmone & thorace, si cum vehementi. Sed vehementior adhuc tussis est, cum è thorace reicitur, quia primum ad pulmonem trahitur, & inde in asperam arteriam deturbatur. Vomitu redditur è ventriculo, siue è cerebro defluxerit, siue ibi concreuerit, aut casu, vel percussione, vel erosione cumalatus fuerit. Interpretes tamen eorum præsagiorum ita habet. Qui spumofum sanguinem vomunt, dolore infra septum transversum non existens pulmone vomunt. Et quibus quidem magna in ipso

Galen. libell. de rena sect. contr. Erasistrataos. rumpitur, multum vomunt, & in periculo versantur. Quod verò minor, minus educunt, & securiores sunt. Quam Galenus refert quendam in palæstra graui plaga acceptam, & adhibitis iustis remediis conualuit, & in posterum sanatus. Ergo ab apertione venæ, aut ruptione in maiore tuitate reicitur, idque tutius est, licet non sine periculo. A fione verò, in exigua. Hoc deterius, ferèque primum siccam excitat & magnam: aliquando copiosior, cum vane exesum cum vlcere pulmonis, & lateris sinistri dolore sequitur tabes. Distinguendum etiam diligenter an sanguis & vitiosior distillationem excitet, & in pulmone confluat, vnde fiat erosio: an vitio pulmonis & imbecillitate excrementum ibi colligatur, quod putrescat: an suppressio, aut consueta aliqua vacuatio. Cum reicitur niger & fetidus, & antè fluxit è naribus, indicium est è cerebro in

em profluxisse, aut asperam arteriam. Cognoscitur au- *Sanguinis &*
 a carne seu propria substantia pulmonis ulcerata exire, *propria pul-*
 monis su- *stā-*
 mentar. in aphorism. 30. lib. 7. modò tamen spuma firma *tia manantis*
 eat. Nam aliquando venis ruptis, aut thorace ulcerato, *signa.*
 rarò, & non necessariò, spumofus expuitur sanguis, si
 tio quædam ac motus accedat, vnde spuma illi induca-
 Sed hæc citò euanescit. In pleuritide etiam rarò spumo-
 cet id aliquando contingat. Alterum est, si carunculæ &
 nta vasorum similiter excreta, & propriam visceris sub-
 am referentia simul appareant. Spumofus autem est,
 leuis, tenuis, aëreus & spirituosus sanguis, quo nutritur
 o, quibus accedit motus, & aëris inspirati commotio.
 cap. 6. lib. 4. de locis affectis, signa Meth. 5. Particularia
 dia. 7.

remedia sunt phlebotomia, potus aquæ, silentium, par-
 ua vita, exigua respiratio, frictio & vincula extremorum,
 ones ad reprimendum sanguinem, Cucurbitulæ in re-
 e hepatis, epithemata, vnguenta, condita, linimenta, sy-
 nterassantes, ligaturæ, coctio materiæ, purgatio, dissol-
 a sanguinem coagulatum, cientia sputum. In erosione,
 quam, sanguinem expuant, ad diuersionem angusto fo-
 ue vena secanda, purgandum, diuertendus catarrhus, ca-
 pulmones confirmandi. In multitudine humorum è
 ce expurganda habeatur ratio, ne materia supprimatur,
 sanguis irriteretur. Etenim suppressio sputo lenientia ite-
 niunt vsurpanda. Oxy-mel & acetum suspecta, si puer,
 ollis æger, macilētus, neruoso genere imbecilliore, aspe-
 rui, sputis crassioribus, aut liquidioribus, agro debili, &
 re quenter repetenda phlebotomia, si vlcus non est, si re-
 nalum & non inueteratum, si vires firmæ. E faucibus &
 lis minùs periculi: ab arteria plus: à pulmone plurimum.
 nim suppuratio, & tabes.

TO. VALETII EXERCIT. XXVII.

ἰματός πύσεως, seu sanguinis reiectionis
 nomine Galenus libro quinto Methodi eam

DE MORB. INTERNIS

*Gal. lib. I. de
lo. mal. affec.*

propriè sanguinis exclusionem intelligit, quæ
thorace atque pulmone manat: quanquam sang
è gula, ventriculo, hepate, splenè, nonnunquam
tiam ex aliqua oris parte, gingiuis, faucibus, gur
lione in os confluat, dum is, qui per nares purg
dus erat, ad palatum descendit. Causæ repetitæ
ex capite de hæmorrhagia.

*Hæmopty-
seos curatio.*

Ad curationem maximum est in victu incrass
& adstringente, qui & sanguinem ad fluxum m
dit ineptiorem, & vlcus ipsum vnit, moment
Qualis erit ptisanæ cremor, cui inspersa sint ma
rum punicorum grana: vel hordeatum: quod
caciùs fuerit, si hordeum coquatur in decocto
ctuc. portul. plantag. centinod. & seminis eor
dem, adiecto saccharo rosaceo. Basilica vena c
festim pertunditur ad reuulsionem, quia sang
ad affectam partem semper confluente, frustra
stringentia, agglutinantia, & alia eius generis, p
scriberentur. Mox hæc potio propinetur.

℞. rhei vstulati ℥. i. mummiæ, terræ sigill. ana ℥. i. sy
don. ʒ. i. cum aq. ros. & plātag. f. potio. Dabitur manè, ve

In eundem vsum concinnantur zulapia, quæ p
cipuè sub horam somni assumuntur.

℞. syr. ros. sicc. de papauere, & cydon. ana ʒ. i. aqu.
tag. portulac. centinod. an. quart. i. puluer. corn. ceru. v
pid. hæmatitis an. ʒ. i. mastich. ℥. i. f. zulapium pro dosib

Vel lupinares trochisci, ineunte præsertim so
ore continendi, imperabuntur.

℞. gummi tragacanth. & arab. in aqu. rosar. dissolu
ʒ. i. amyli ʒ. 2. bol. armen. terræ sigill. ana ℥. 4. mastich. ʒ. i.
syrup. myrtill. aut aq. plantag. vel centinod. f. trochisci.
fit, vt suprâ.

ic pertinebunt opiata, condita, pulueres. Noui
stratem quendam Lemouicum hæmoptoicum,
i cum alternis temporibus multum reiectasset
guinē, nec ullis potuisset remediis sanescere, ad
ium Cæsarem Scaligerum, Medicorum suæ rē-
tatis facile Principem, confugit: ex quo puluerē
epit, cuius v su breui conualuit. Huius formulā
a mihi communicauit, libet hīc adscribere.

℥. spodij, ros. rubr. bol. armen. terr. sigill. hematitis. ana
corall. rub. carab. margaritar. non perforat. ana 3. 2. Gum-
ragacanth. ana 3. 2. sem. papau. portulac. sem. mal. sem.
rub. sem. arnogloss. cornu cerui combusti ana 3. 3. acac.
i barba hircinæ, succ. glycyrrhiz. ana 3. 2. amyli torre-
3. 3. Terantur, misceantur, f. puluis: cuius dosis sint 3. 3.
ir cum aqua pluuiali.

Hoc remediū tandem descriptum reperi apud
apionem cap. 25. Tractat. 2. Dum verò ista fiunt,
stiter aluus, clystere subducetur, vel purgati me-
mento adstrictionem aliquam relinquentē.
ic post reuulsionem & deriuationem suppressio
guinis sputo, & bene purgato corpore, totus
rax oleo cydoniorū, rosaceo, vel myrtillorū, il-
tur, maximè verò æstate. Quod si multa fiat
guinis eruptio, citra rissum, cœli cōstitutione ca-
ægro robusto & carnoso, spongia aceto imbu-
e consilio Aërij thoraci apponēda. Verum ma-
a perfectione ortum linimenta & cataplasma-
leficientia postulat. Sed de his plura vide apud
cap. 8. lib. 5. Methodi.

De I Phthisi. CAP. 28.

Phthisis vlcus 2 est pulmonis, quod ferè 3 sputū
anguinis sequitur, aut tussiculam 4 ex acriore

1 Quæ fit per
anastomosim,
estq; funesta
m. gnitudine
causa, vt de-
stillatione ca-
sarrhi è capi-
te, vlcere pul-
monum: sym-
ptomati ca-
lamitosa vi,
ob marcorem
totius corpo-
ris: diffulta
tecura diquod
vlcus pulmo-
num curare
nequeat pro-
pter perpetuū
eorū motum:
nec sarcotica
eò integrā vi-
ribus perducī
possunt. 2 Sa-
lutio cōtinui-
cum sordibus
ex chorecō-
iuncta.
3 Rupta in
pulmonib. ve-
nar. 4 Per
theorem il-
lud. Quacun-
que distilla-
tiones à capi-
tibusculosos
& raucos ho-
mines reddūt
nisi temporis
progressu cō-

Q

DE MORB. INTERNIS

quiescant, al
teram faciūt
tabis differē-
tiā. 5 Quia
aer, qui inspi-
rādo ducitur
tabificā acqui-
rit i pulmōi-
b⁹ qualitātē,
Et quod vlcus
q^uāpiū sit,
febrisque in
corde accēda-
tur. 6 Ex-
hausti digi-
torum car-
ne. 6 Hippo-
cratica vul-
go dicta, de-
picta lib. I.
Prognō.
8 A siccitate
partis ex hau-
sto alimento,
aut cibi vitio
naturalis fa-
cultate labe-
factata.
9 Ichorem et
saniem.
10 Quae sit
phthiriomate
febre et aeris
infectione.

11 Si πικρό-

χολος nō sit ager. 12 Vena sectio, si agri vires ferāt, celebrari potest ad ardos
brilis extinctionē, & catarrhi auersionē. Interim cibādus est ager hordeato, a-
gendū vlcus: si quidē ager fuerit tēperamento frigidiorē, & si sit hyems, hydi-
lite simplici, aut composito ex bechio, scabiosa si autem fuerit biliosior, aqua
charum aut hydro. dilutiori. 13 Vel ex electario diaireos, saccharo cādo, pen-

defluxione. Aliquando etiam ruptos abscessus
racis, cum, videlicet, effuso pure in spatium th
cis, atque ita putrescente, nec in tempore repu
to, pulmones exulcerantur.

Signa phthisis cūm ex aliis, tum ex Hippoc
Gal Apho. 60. 2. in Prognosticis, & cap. 14. li
Chronion Aureliani.

Phthisim sequitur totius corporis, languo
que extenuatio, 6 curuantur vngues, cauantur c
li, succedit mortifera 7 illa facies, 8 capilli de
uium sequitur, alui profluuium, & mors.

Hoc malum, vt incurabile, maxima pars vete
Medicorum in nulla spe habuerunt.

Itaque initio abstergendum atque 9 resiccar
Vbi iam satis detersum est, atq; iam nihil sanio
repurgatur, glutinare oportet. Sed dum hāc fi
io extenuatio corporis instauranda est. Vremu

gō mulsa 11 initio ex aquae potabilis lb. 1. 3.
mellis. Per omnia vbi detergendum, melle cr
vtendum est: vbi glutinandum, melle cocto. 12

Postea verò scēnugraeci loti, subinde abiecta p
re aqua, decoct. vtemur, in qua octaua pars vel
chari, in calidiore conditione: vel alioqui me
dissoluitur.

Similiter ē 13 fricto lini semine, ē ciceribus rub
ē nuce pinea resinosa, ex iride Illyrica, aristoloc
porrō & similibus descriptis in cap. de asthm

Alioqui cum quadruplo melle eclegmata fiet, t

que in puluerem redactis, quæ cōminui possunt. cer rubrum in aqua madeat, atque ita tumebit: siccare debet, torrefieri in latere calēte, teri sub-

finē. Eius pulueris ℥. 2. insperguntur mulsæ, aut incorporentur melle.

Marrubij M. 1. decoquitur in lb. 6. aquæ ad dimi-

is. Colaturæ addi debet lb. 1. mellis, plus minuf-

idque totum decoquitur ad crassitudinem.

3. succi marrubij ℥. 2. succi caulium, scyllæ, hyssop-

& similiū, & mellis lb. 1. coctis, fiunt eclegmata,

orum vim augeri volunt, si ℥. 2. pulmonis vulpis

℥. eclegmatis admisceas. Nucem pineam, resino-

rum cum ℥. 1. glycyrrhizæ decoques in lb. 6. aquæ.

1. addes penidiorum ℥. 4. rursus coques ad crassi-

dinem. Conuenit, ubi tenuis sputatio est, cumque

fire & coquere oportet.

Similiter è butyro, melle & terebinthina, duobus

rum, aut tribus mistis.

Variandaque remedia eiusdem generis, ne fiat

ietas.

Diuersi verò generis, cum mutatur indicationes:

nterea videndum, anne à catarrho in fauces pro-

ente phthisis causam habeat. Tum enim pulmo

porandus, cuius imbecillitate excrementa & gi-

mtur, & promptius admittuntur. Dein empla-

im è labdano, resina, pulueribus conuenientibus

nparatum bregmati affigetur.

Atque dum hæc fiunt, hordeatis cum saccharo,

melle, lacte amygdalino, vino albo, tenui, &

dulci, lacte, aliisque rebus, quæ vires refouent,

ndum est.

Iam purgato vlcere, instauratis viribus, alimen-

DE MORB. INTERNIS

14 *Vt vitulina carne, pullis gallinaceis.* 14 partim mediæ materiæ, partim resiccantibus & glutinantibus utendum est. Gestatio mollis conuenit, aer siccus, balneum dulce (vt scilicet, firmis viribus, in linteo, quod duobus teneatur, immergatur balneo, ex decoctione masorū, maluæ, bismalu. & parietar.) à quo introitus ex oleo violaceo, butyro recenti, theriaca, mithridatium, emplastra siccantia adiuncta pectori Dropaces, atque etiam 15 Sinapismi conueniunt.

16 *Admouendi capiti, ad exhauriendum fontem catarrhi.* 16 Bolus armena, terra sigillata & similia imperanda sunt. Hæc ferè placuerunt veteri Medicinæ. Posteritas Medicorum eadem obseruauit: quædam etiam addidit. Lacte 17 plurimum vsa est asinino & caprino: in summa seroso, cum detergendum est. Ouillo, vaccino, muliebri, cum refouendum est: vsu lato vaccino, aut etiâ cum aqua pluuiali cocto, cum glutinandum. Itaque initio asinino & caprino cum modico mellis, ne cogatur aut ace scat in ventriculo, modico quoque salis utendum est. Refouent vires lacte muliebri, quod exugat æger è mamma mulieris, quæ sit sana. Atque id quidem melius suctum, quia cum lacte spiritus & vita exugitur. desit muliebri, vaccinum bibat recens emulsum cum modico sacchari.

15 *Admouendi capiti, ad exhauriendum fontem catarrhi.* 15 *Hæc ad sistendam fluxionem.* 15 *Lactis vsus concedetur, si nulla sit febris excusatio, si non sit hystericus, id est, si non sint flatu viscera distenta, & sit æger ventriculo frigidior, nec sit cephalalgicus.* Sugendum lac erit matutino tempore. Abhiis tribus horis ouum sorbeant. Vino utantur albo, tenui, dulci, diluto. Pullaster ad prandium comparet infarctus succido hordeo, & passul. mundatis. Aquam quâ vinum diluant, & concoquant cibos, sit aqua hordei. Colatitiis, consumptis è perna vitulina, pone iuvene infarcto hordeo cum herbis communibus, locus erit: de quibus paulò post.

ordeata quoque, & lac amygdalarum ex lacte, pullorum decocto confici debent. Pineola, carneæ miscetur hordeatis. Condiuntur multo fac- r. ros. infunduntur illa prius in aqua rosacea ve- dum coquuntur, eadem aqua insperguntur.

Pythocles ex Hippocrate septimo Epid. lacte, tra cum aqua ammixta, renutriebat.

Vtilissimum erit syrupum resumptiuum, à Io- e Tornamirano cap. de febre hectica descriptū, rpare.

Refouendis viribus lactis cremor cum multo haro conuenit. Sanguis humanus destillatus, a cancrorum, destillatum restaurans. Vbi glu- ndum est.

℞. lactis lib. i. aquæ pluuialis, in qua rosæ ma- rint ℥. 3. Simul bulliant, subinde ferro candente calybe intincto. Alioqui.

℞. lactis à quo butyrum extractum sit, ℔. β. te- tur nocte vna sub dio. Fortiter agiteretur & de- metur: cui adde sacchari rosati ℥. β. boli armenæ ꝑpe vtatur. Hoc modo igitur vteris lacte. Sac- rum rosatum maximè commendatur. initiis re- s. Cum glutinandum est, veteri potius vtemur. iliter conserua rosarum & syrup. ros. Conserua r per se, aut cum syrupo myrtillorum, aut aqua dei, in qua cancri fluuiatiles coxerint. Cancr- i feruefacti prius in aqua, & repurgati in qua- lo lacte vaccino, aut conuenienti, concoqui ent ad dimidias. Deinde caudæ desquamati, per se comeduntur, vel integrè contunduntur, de succus in lac, in quo coxerint, exprimitur. tur lac hoc, aut inde amygdalogala, vel

Q. iij

DE MORB. INTERNIS

hordeatum. Comparatur maximè, vbi viribus confutandum est.

Tumque aliquando vitellum oui vnà diffundimus. Coqui possunt ex aqua hordei. Testæ videri cancrorum in fictili vase cremari debent, & glutinando asseruantur.

Eodem modo limaces & testudines præparantur. Verùm oportet diligentius multò repurgari. carn. limac. benè mundatorum lb. i. vngul. ballinæ benè tritæ ℥. 2. lactis pinguis q. s. f. decoctio ad perfectam coctionem limacum, deinde pressio fortis quæ saccharo edulcetur.

Pulmo vulpis in frustula diuiditur, abluitur ex vino, incoquitur leuiter in aqua rosarum, & cocto sumach, aut simili. Rursus lauatur, siccatur. Vfus tempore in puluerem redigitur ℥. 3. cum syrupo myrtillorum exhibentur. Vel alio modo.

℥. pul. pulmonis vulpis. capill. ven. sem. fœna ℥. 2. incorporantur cum succi liquiritiæ ℥. 3. mellis coct. quantum sufficit, cum affusione modici syrupi de myrtillis.

Consolidant hæc. Caseus recens, lac vstulatum, testæ cancrorum, bolus armena, terragillata, sanguis draconis, olibanum, mastix, rabe, gummi arab. corallus, rosæ, balaustrum, myrrha, & alia eiusmodi. Dantur ex vitellis olearum, & alia quædam ex lacte vstulato, succo cynoniorum, rosarum, granatorum, syrup. myrtillorum rosato de siccis.

Vel. ℥. caudarum cancrorum flupiatill. & esquamatarum & lotar. ℥. 3. lactis recent. lb. i. bulliant

dias: dein caudæ contundantur fortiter, & cum
te dissoluantur: cui adde farinæ hord. amyli pu-
ana p. β. lactis amygdal. dulc. ℥. 4. misce lento
e. Est quoque hîc Philonij perfici vsus, quod
ximè descripsimus. Pata leonis vulgò dicta trita
gitur pectori & gutturi: phthificis & anginosi-
as attrahere materiam creditur. Rustici transfi-
n aurem radice implent, & ita curant. Nutrien-
n aliquando iure galli decrepiti, alterati cum
bis, & cæteris rebus, quæ conuenient. Ad
solidationem maximè facit panis purissimus,
n decocto mastiches pistus, & vinum subad-
ngens.

Conueniunt fructus, ficus, vuæ passæ, pistacia,
olei, pinei, dactyli dulces, pira cocta, & sacchar.
nsperfa.

Videndumque maximè circa initia, ne nimium
tātibus utamur, quibus cum volumus uti, lenien-
us commiscebimus, aut multo liquore diluemus.
oricitantibus phthificis, sitientibus, & calidiorem
machum habentibus diamelon Alexandri è suc-
cydonior. Vel è cydoniis incoctis in aqua rosar.
utrisque seminibus frigidis, additis ros. santalis
.rub. succ. glycyrrhiz. recent. vel.

℥. aquæ rosarum ℥. 4. malorum dulcium libr.
sacchar. lb. i. santal. alb. & rub. succ. glycyrrhiz.
arum ana ℥. i. s. quatuor seminum frigidior. ana
.syrup. rosac. q. s. Mala intus & extra purgantur,
n aqua rosarum lento igne, vel in diplomate co-
antur ad tertias, tere in mortario: deinde in aqua
arum & syrup. de coque, & cum pulueribus &
charo misce. Dentur ℥. 3. mane & vesper. Distil-

Q. iij

DE MORB. INTERNIS

latum refouendis viribus conuenit.

℥. conseruæ borrag. violarum, ros. ana ℥. conseruæ ireos, enulæ ana ℥. β. electar. de gem. sine speciebus, diarrho. Abbatis, triasantali line. phura, diamargar. frigidi ana ℥. 2. margaritar. perforatarum, coralli, ambræ citrinæ ana ℥. 1. p. fularum, ficuum, sebesten, glycyrrhizæ ana ℥. 6. cleorum pini, amygdal. ana ℥. β. gummi tragac. thi, gummi arabici ana drach. 2. sem. anisi, fœnuli, vrticæ, quatuor sem. frigid. communium, papaueris albi ana ℥. 1. terræ sigillatæ, boli arme. rosarum siccarum ana ℥. 3. 3. aquarum bipinellæ, gulæ caballinæ ana ℥. 4. decoctionis limacum, c. crorum, duarum iuuenum gallinarum ana lib. cū carnibus vnus capi iuuenis bene pinguis, vnus perdicis, mica panis in vino odorifero infusi, & sacchari albissimi, fiat distillatio. Deploratis intuitur eclegma ex seminis vrticæ ℥. 1. cinamom. & mellis quantitate sufficiente, vel decoctum est ribus rosmarini cum aqua pluuiæ. Quod si his mediis nihil proficiatur, vel vruntur, vel relegatur ad mare.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

φθίσις pro tabe & atrophia qualibet aliquando sumitur. Significat enim syderationem quandam & marcorem, exnuationem, ἀπὸ τῆς φθίνου, ita vt nonnunquam etiam ad oculi affectus traducatur, præsertim pupillæ. Quatuor tamen præputæ species reperiuntur, apud Hippocratem & Galenum: nalis, lib. de morbis internis: dorsalis, 2. de morbis: extensio sine pulmonis vlcere, ab eius tamen calida & sicca interperie, aut febre hæctica: quarta, quæ omnium maxime p

Phthisis quatuor species.

phthisis dicitur, Atheniensibus *phthoe*, ab ulcere pulmonis. *Phthisis* pro-
 duo perpetua habet symptomata: febrem lentam, parvam, *prie dicta*
 em, quotidianam, noctu magis, quam interdiu, affligen- *duo perpetua*
 quæ oritur à putredine humoris, aut propriæ substantiæ *symptomata.*
 nonis, unde calor ob viciniam cordi necessario communi-
 r: deinde extenuationem totius corporis, colliquatis ni-
 um, & consumptis carnibus, ac solidis partibus supra mo-
 resiccatis, tum ob febrem, quæ corpus perpetuò depasci-
 um ob deiectiones humidiores, & crebros sudores, qui
 consequuntur. Exulcerationis pulmonum causæ multæ
 ossunt, sed duæ præcipuæ, & frequentissimæ, sputum san-
 s repressum nec expurgatum, & defluxus pituitæ salsæ à
 ro calefacto. Præcedit tussicula, punctura quædam ad
 mammillas, scapulas, titillatio faucium, præter cætera
 superiore capite explicata. Familiaris est quibus oblon-
 collum, angustus thorax, caput infirmum, sublimes sca-
 tanquam alæ, unde *φθινώδης* & *πτερυγώδης*, quasi alati, no-
 ntur. Apud Hippocr. & Galenum tria in hoc affectu re-
 ntur mortis certissima signa, sputum grauius olens, ca-
 lefluentes, alui profluuium. Quæ tamen tum ad curatio-
 tum ad prædictionem diligenti egent distinctione. Pri-
 in tabescentibus aliquando gingivæ & os exulceran-
 xione, & pituita grauis defluit à cerebro, unde sputa
 er olent, quæ tamen mortem proximam non indicant.
 de alui profluuium quibusdam accidit deficiente natu-
 s conuersa distillatione in stomachum, quibus solet tuf-
 minui: cæteris alia occasione, atque id non semper le-
 Idem iudicium de capillorum defluxio, quod humorum
 & capitis cachexia fieri potest. Ita igitur accipiendum.
 tum è pulmone educatur, & vel carbonibus inductum,
 Hippocr. in Aphor. vel, ut Philoth. in vas vitreum aqua
 n, & impositum prunis iniectum, ut in calefendo dif-
 m vaporem edat, agro & assidentibus manifestam gra-
 n & contagiosum halitum inspiret, lethale est. Osten-
 m putredinem, & *κακοήθειαν*. Deinde grauis halitus cor-
 m lædit, unde mors celerior, sicque malum est, & ut
 & ut signum. In Coacis præfagiis inde etiam mortis a-
 gnum colligitur: si, videlicet, sputum iniectum æqua
 æneo vasi inclusa, in fundum mergatur. Idem demon-

*Pulmonum
 exulceratio-
 nis due cau-
 sæ præcipuæ.*

*Aph. II. 12.
 14. lib. 5. Et
 16. 7.*

*Philothemus
 comment. ad
 aph. II. lib. 5.*

DE MORB. INTERNIS

*Galen. cōm.
in aph. 12.
lib. 5. Et/
cōm. in aph.
16. lib. 7.*

strant capilli defluentes ob siccitatem, vel virium imbeci-
tem, & humida deiectio, ob potentia debilitatem, vt ait
nus. Additur in Præfagiis, si suppresso sputo mens ad nug-
delira verba commoueatur. Formula enim mortis in ta-
est, cum sputo retento vel ob copiam, vel virium imbeci-
tem, vel adstringentium vsum, obserantur via spiritus,
ægrī strangulantur. Tandiu enim viuunt, quandiu pulmo
per sputa expurgant. Atque etiam hinc efficitur, vt & au-
nus, & Ver humores fundendo, & omnes conuersiones
gnes tabidis infestissimæ sint, adeo vt his vulgus ipsum
mortem denuntiet, foliis arborum cadentibus, aut rena-
tibus.

Coquere oportet, tenuare, diluere, expurgare, deter-
siccare, glutinare, instaurare corpus, catarrhum auertere,
firmare cerebrum & pulmones, vitare, quæ deorsum pur-
(nisi materia fluente) quia sic sputum & pus retinetur, ma-
motu alto reuocato, & corpus magis consumitur. Phleb-
mia non conuenit vlcere facto, nisi noua fiat expuitio, au-
næ alicuius recens apertio metuatur, & vires ferant. Ren-
sunt syrups, potiones, linimenta in pectore, conseruæ, f-
gia pulueres, lohot, hórdeum immundatum, lac asini
balneum, & similia.

ANTO. VALETH EXERCIT. XXVII

*Phthisis
prima diffe-
rentia ex
Gal. comm.
ad aph. 10.
lib. 3.*

*Gal. cap. 3.
lib. 1. de diff.
febr.*

PRimariæ duæ phthiseos differentia Galeno
tuuntur: vna quidem ab acri distillatione
rebro, vt pituitæ salsæ, aut biliosæ materiæ, sen-
ac sensim pulmones excuantis; altera, quæ pro
pulmonis vitio, nulla prægressa fluxione, sit
rupto, exeso, aut aperto aliquo vase. Quibus a-
dit quæ ex fluxione aliarum sit partium. Succo
nonnunquam peripneumoniæ, pleuritidi, em-
mati, sanguinis sputo. Interdum morbus est h-
dirarius. Est quoque contagiosus. Signis suis sa-
lucescit.

thiſis niſi primis ſtatim diebus curetur, inſana-
eſt: quòd ſcilicet pulmonis vlcus citra tuſſim
argari nequeat, à qua tamen maximè laceratur:
e mutuas velut per operas malum tabidis in
em redire conſuevit. Deinde medicamenta par-
fectæ idonea, integris viribus eò non pertingūt.
cauſis duabus additur continuus pulmonum
us. Et quamuis vlcera pulmonis curaueris, quia
en calloſas & fiſtuſoſas reliquias ferè depo-
t, facile denuò exoriuntur. Imprimis igitur, ſi
aliquod in pulmone ſanguinem fundat, vulnus
n celerrimè glutinandum, antequam phleg-
nem ingeneret, remediis cap. ſuper. explicatis.
od ſi ferina è capite deſtillatio primum ſit hu-
norbi ſuſcitabulum, venæ ſectio, purgatio, ca-
confirmatio, tuſſis inhibitiõ remedio erunt,
n catarrho dictum eſt. Si vlceris tergendì con-
m præualeat, hydromel ſolum, vel cum hyſſo-
ordeatum, aqua ſaccharata, ſyr. de glycyrrh. lac
n. imperabuntur. Sed hæc detergentia nõ dum
uis reiicitur, ſed cùm reſtiterit, exhiberi debent.
ne tum detergere atq; cõſolidare ſic oportebit.
. lohot de pulmone vulpis ꝑ. 1. ſyr. roſ. ſiccat. vel ſyr. de
rrh. aut de hyſſop. ꝑ. 3. ſ. Miſceantur. Æger lambendovta-
m baculo glycyrrhizæ.
roderit interim ſuffitus ex yngula caballina, &
uoque puluis longè à cibo vtendus.
. bipinell. ſiccæ ꝑ. 3. 2. ireos Florent. ꝑ. 3. 2. ſ. ſacch. roſ. ꝑ. 3. 2.
vt ſuprà.
rcorem verò atq; conſumptionem, quã cordis
catio infert, inſtaurare licebit ſequentibus re-
is, & parti affectæ, & affectui quoque ipſi con-
ntibus.

*Phthiſis
curatio.*

DE MORB. INTERNIS

℥. amygdal. dulc. mundat. ʒ. 2. pineol. bene præpa-
passul. mund. in aq. rosar. contrus. ana ʒ. 1. pulpæ carnis
vel coxarum ranar. vel cancro. fluuiatil. vel testudin. ʒ. 1.
dull. quat. semi. frigi. maior. althææ & bombac. ana ʒ. 2.
3. 1. cinam. ʒ. ʒ. amyli parum, sacchar. q. s. fiat passa pa-
cum vino (si febris non dehortetur) vel iusculo capi. ve-
conueniente. Ex qua fiant placentulæ coquendæ in cli-

Hûc pertinent consumpta ex pulpis optimar-
nium, pullor. caponum, gallinar. & partium su-
lentarum vituli, arietis, diu longo igni percoctæ
expressa ex armo ouillo, perdicib. assatis, & sim-
itêmq. syrupi resumptiui vulgò appellati. V-

℥. passul. mund. pistacior. pineol. & glycyrrh. ras. an-
iuiub. sebesten, sic. ping. an. n. 8. hyssop. agrim. scabios. bip-
vngul. caball. hordei decorticati ana M. 1. semin. melon.
bac. vrtic. althææ, fœnic. ana ʒ. 1. ʒ. flor. viol. & ros. ana
cum carn. duar. testud. nemoral. præparatar. & minutim
cifar. f. decoct. ad lb. 1. In colatur. dissol. sacchar. albis-
sacchar. ros. ana lb. ʒ. aspersa ʒ. 1. aq. ros. fiat syrup. per-
coctus, cuius cochlearia duo subinde ægrotanti exhibea-

In admotis magna vis non est, quia pulmo
fundius latet. Si tamen educi sputū oporteat, o-
ex stertore intelliges, thorax antrorsum & re-
sum lenientibus illinetur ex cap. de pleuritide
tendis.

De cordis tremore seu palpitatione.

C A P. 29.

Palpitatio
cordis, quæ
frequentē af-
fert syncope,
est insanabi-
lis, & quæ fit
ex cōmissione
pericardii cū
corde.

Π Α' λμος, quem formidinem quidam veteres
appellant, motus est præter naturam al-
cretrice incitatus, cū id quod nocet, aut nocere
detur, expellere contendit. Id ipsum verò aliqua
aqua est concepta cordis panniculo præter mo-

a. Aliquando vapor quidam crassus cordi in-
is: aliàs etiam aliunde importatus, vt è matri-
entre, & proximis visceribus. Interdum vene-
s per arterias & venas illatus. Inflamatio quo-
& 2 tuberculum palpitationis causse esse pos-
vt & intemperies. Quæ omnia ex cordis 3 tem-
nento, totiusque corporis antecedente vita, &
ignis coniectura artificiali 4. distingues.

Curatio.

anguinis 5 copia in causa est, si aqua concepta
iculis, si 6 inflammatio, aperienda est vena
extra basilica. Auicennas & Arabes dextram, si
is causa est, sinistram basilicam, si 8 vapor, si
unt. Sinistra quoque aperiri potest, si materia
ventriculis cordis, sed corpore concepta est.
d si malum ab inferioribus partibus inuehi-
ut insignis plenitudo est, venæ crurum secari
nt.

quinto de locis affectis omnes adiutos phle-
niâ scribit, & extenuante victu, quibus cor
abat. Id autem, quia verisimile sit vaporem
assum, vnde cor palpitât. Neque inutilis est
tio, si cacochymum corpus est: siquidem ex
a materia excitatus vapor palpitationem in-
Quod ad reliqua attinet, distinguendum est,
causa frigida, an calida, vt inde ratio vitæ in-
ur, quæ vim medicatam habeat, & malum
at.

hæmorrhoidibus laborant, aut qui vino se & carnibus inuitant multis
pulsu duro & febre dignoscitur. 7 Vt reuelatur sanguis xal' l'iv.
ducitur per os secundum arteriam venosam parte sinistra, aut hypochon-
tro per arteriam celiacam.

2 Vt in gallo
dissecto obser-
uasse se tra-
dit Gal. cap.
1. lib. 5. locor.
male affecto-
rum.

3 Cuius si-
gna pete ex
Galenî mi-
crotegni.

4 Vt rite cu-
ratione insti-
tuas. Nā ve
sunt cause sic
et morborum
idea: & vt
morborum i-
dea, sic varia
remediorum

genera insti-
tuenda sunt.

5 Vt inueni-
bas, qui ex
ephæris exces-
sive ob hæ-
morrhag. na-
turalem sup-
pressam: aut
in mulierib;
quibus men-
ses nō respon-

dent, aut iis,
qui vino se & carnibus inuitant multis.

DE MORBIS INTERNIS

Materia itaque calida, ambra, styrax, calamin
moschus, lignum aloës, caryophyllū, cinamom

9 *Vel 12. cor- cortex citri 9 & citrangulorum, crocus, nux
ticū citri cō- schata, macis, fem. maiora, basilisci, vinum aron
diti, myroba- cum, odoriferum (Hippocraticum vulgò appo
lan. cōd. flor. enula, fœniculus, petroselinum, galanga, zedo
orengiæ cōd. amomum, cardamomum, cubebæ, rosmarinus
nucis moscha- tha, polium, calendula, theriaca, mythridatium
ta cond. con- potio moschata, electarium lætificans Galeni, d
fer. & anth. bra, diamargariton calidum, diarthodon cum
viol. bugleff- ciebus, alipta moschata, gallia moschata, plero
ana 3. 2. spe- chontica, capus, perdix, & volatilia. Eiusmodi,
cierū diamar- gariti calid. fixa lardo, consperso prius cinamomo, assa
aromatici ro- sati, letitia aspersione vini aromatici. Confectio de aron
Gal. an. 3. 8. bus, vbi suspitio est auræ venenosæ, plurimū
sacchari ro- sati ad pon- mendatur. Interim verò si cordis calida inter
dum omnium, ries suaserit, ad refrigerantia conuerrere, oppo
fiat trochisci num erit, & cum ea pugnare sumptis syrupis
Dentur bis ribus persicorum, è granatis, de ribes, de succo
in die è co- tofæ, &c.
cbleari.*

10 *Vel 12. Conuenientissimi verò in causa frigida sunt
cortic. citri chisci moschati, quorū hæc est formula. 12. mal
conditi, conf. spicæ, xyloaloës, cinam. caryophyl. gall. mosch
borrag. me- cubeb. cardamom. granor. paradisi, cortic. citri
lissæ an. 3. 8. 3. 4. moschi 3. 8. cum vino odorifero fiant troc
cōfect. alker- 3. 1. pondere 3. 1.
mes, mythri-
dati. veter.*

Frigida materia.

*ana 3. 1. fiat
bolus: detur
sub horam
somni.* Violæ, nenuphar, rosæ, santali, caphura, ace
omphacium, berberis, cerasa, & pruna acidula,
rosæ, succus malorum granatorum, pomorum
riferorum, acetositas citri, limonū, citrangulo
persica, carabe, coriandrum præparatum, cyd

lac acetosum, diarhodon Abbatis sine specie-
diamarg. frigidum, triasantali. Condita ex his,
onseruæ & ii syrupi. Sed condita & opiata sic-
ibus, humidioribus arida, ceu trochisci, magis
nt ex vlu. Distillata in balneo mariæ, ius pulli
rêti floribus cardiacis, & similia. Ambigua, au-
, argentû, margaritæ, coralli, os de corde cerui,
ra eboris, cornu cerui, vnicornis, fragmêta hya-
hi, smaragdorum, blattæ bizantiæ, spodium,
onicum, melissa, borrago, buglossum. Sed ho-
quedam ad frigida, quedam ad calida referri
unt. Ex his trochisci comparantur, fiunt 12 epi-
nata, poma odorifera, stragulae & vestes suavi
re imbuuntur. Portiones conficiuntur, quæ & pal-
tioni cordis, & syncopæ conueniunt. Trochisci
que parantur ex materia eiusmodi. ℞. spodij, se-
cucumeris, citrul. endiu. lactuc. portulac. ros.
al. albor. ana ℥. 4. caphur. ℥. 1. cum succo citrul.
trochisci pond. ℥. 4. Sumat quotidie vnũ cum
ore conueniente, vt cum aquæ rosarum ℥. 1. in
℥. 4. ligni aloës maduerint.

ectarium de gemmis, confectio de ligno aloës,
acos releuant.

oderit & vinum diluere aquis cardiacis, in qui-
nicornis maduerit.

uro & argento sic vtendum est. Calefiant in
is carbonibus: deinde quadragesies recalfacta
guantur in vino, aut liquore conuenienti. Li-
postea bibitur. Horum quoque vim relinqui
nt, si conseruantur in ventre volatiliũ, dum
ntur aut assantur. Retinentur ore, & salua de-
ur. Hoc modo argentû sitim lenit. Alij tenuis-

ii Vt ℞. suc-
corum depu-
ratorum bor-
rag. acetose,
endiuæ, ci-
tri, ponictum
odorifer. ana
℥. 3. sacchar.
q s s syrupus
vtatur bis in
die cum aqua
decoctionis
acetoselle.
12 Vt ℞. a-
quarũ scabi.
acetos. buglo.
ros. melis. ana
℥. 3. santalo.
omnium, tro-
chisc. deca-
phura ℥ 2. f.
epithema pro
corde.

DE MORB. INTERNIS

simis bracteolis, quæ folia vocant, & inde con-
electaria vegetiora reddunt. Rursus alij in pul-
lum tenuissimum comminuunt, & ita cum ius-
gall. decrepiti, cum collatitiis, expressionibus, di-
latis exhibent. Sed hæc metalla venena credita
antiquis, ob immixtum hydrargyrum. Est & au-
13 *Hoc com-* 13 potabile in eundem vsum. De colorato co-
mentum est. ctio alkermes cum rasura vnicornis, mirificos
stabit sanitatis fructus.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

*Palpitatio
tremulus qui-
dam cordis
motus.*

Omni-
bus partibus vim quandam naturâ insitam
quâ quod offendit, quoad fieri potest, à se propellant,
dubium est. Omnium tamen non eadem ratio. In epile-
sternutatione, vomitu, id contractione efficitur: in tussi,
tione. In cordis autem palpitatione idem fieri suspici-
Concutitur enim cor, & veluti tremulo quodam motu
tur ob causam noxiam, tanquam ingressum repente ho-
formidans, aut superaturum, aut præ imbecillitate lan-
centem sibi cessurum. Neque tamen negamus verâ &
priè dicta palpitatione, de qua Galenus agit, cor affici,
dilatari & inflari præter naturam à substantia halitus
copiosa, cum perspirare non potest: subsidere autem, vi-
ras extrusa fuerit, aut ut alij volunt, palpitationem cordi-
diam quandam esse dispositionem, inter pulsum & imbe-
ratem. Sed non ideo dilatatur, quia impletur: aut sub-
quia vapor foras truditur. Verum cum vaporem aliun-
ruentem, vel in se genitum præ imbecillitate dissolvere
arceri nequeat, modò dilatatur, modò contrahitur in-
quia stimulatur, & palpitatione excutere nititur quo-
cet, donec liberum habeat motum, vel omnino deficiat
de sæpè syncope, aut mors repentina consequitur, præ-
si causam intra se præsentem semper habeat. Inde enim
Hippo. aph. & frequentius, & vehementius irritetur, tandem repent-
41. lib. 2. cumbit. Ob id optimè Hippocr! Qui frequenter ac fo-
ab

que causa manifesta deficiunt animo, de repente moritur. Quod ad cordis palpitationem etiam, quæ sæpe syn-
em antecedit, iure accommodare videtur Galenus. Ex-
ri autem potest à tuberculo, abscessu, multo sanguine
structionem faciente, intemperie calida, vermibus non
m orificium ventriculi, sed & cor ipsum vellicantibus,
ult Mesuæus, subita vacuatione, imprægnatione, in-
matione, aqua tunica inclusa & humore putri ac male
te plena, lapillis, venenosa qualitate, spirituofo halitu,
ab externis, siue ab internis, siue in ventriculis cordis,
in substantia, siue in pericardio, siue in arteriis causa
stat, siue accidat extrinsecus, ut vtero, liene, hepate,
riculo. E quibus causis nonnullas in dissectis corpo-
hoc morbo peremptis exploratas habuimus: quas non
abor hic subiicere. Archidiaconi cuiusdam dissecto-
uere, abscessus in substantia cordis iuuentus. In alterius
cardio, aqua. In Britone quodam in collegio Trique-
iacente, inflammatio cordis. In alio, abscessus in vena
iosa. In multis pericardium flatu distentum, qui
em solet in aquam concreescere, nisi cordis calore dissol-
r. In muliere, quæ quatuor mensium spatio incredi-
rinæ cruciatu laborauerat, duo calculi reperti in corde
multis abscessibus, integris renibus & vésica. Sed no-
dignissima historia Præsidis primarij Rhotomagensis,
ine Remon. Ab ineunte ætate ad annum quinquage-
n quintum, quo obiit, cordis palpitatione corripitur
, præsertim à somno meridiano, & ubi arctius tibias
rictas habebat. Sensus quidem tremulus erat ad caro-
hinc pulsus vel nullus, vel parvus, & sine ordine. Sol-
tur paroxysmus edito crepitu, ructu, clystere, dolore in
s claviculis excitato, deinde in frõte, vel tussi satis violẽ-
onte mota. Relictis tibiarum vinculis, & somno melius
pat. Eadem symptomata in muliere nobili apparue-
Vtrisque hepar calidius, ventriculus frigidior. Hinc
fuliginosa excrementa, spirituosusque vapor & crassus
eriis interceptus continebatur, qui in cor exhalans, in-
bat tremorem & palpitationem, donec motu, attritu,
lore (quod ad id non sufficeret, facultas vitalis) dissol-

R

Palpitatio

in finitis fere

modis excita

ri potest.

Io. Mesuæus

cap. de tremo

re cordis.

Archidia-

coni palpi-

tione cordis

intercepta hi-

storia.

Brito ex in-

flamato corde

palpitans oc-

cilit.

Palpitans ex

abscessu in

arteriosa ve-

na moritur.

Mulier ex

calculis & cor-

de reperiis c-

borta infla-

matione con-

cidit.

Præses pri-

marius Rho-

tomagensis,

REMON,

palpitatione

cordis crebro,

diuque cõsti-

elatus.

DE MORB. INTERNIS

ueretur, aut alicunde exitum haberet. Ob eandem causam
 ictericis, splenicis melancholicis ferè omnibus, cachecti-
 laborantibus, puellis solet contingere, vapore flatu
 educto ex vitioso humore. Eodem modo Galenus
 fert ex balneo & vitiosis lignis succensis mulierem soli
 animo deficere. Alteram ab vteri affectibus idem
Gale. comm. Cuidam, si vel per horam lauaretur, idem accidere,
ad aphor. 41. prius panis aliquid assumpsisset. Hominem, dum e-
lib. 2. ueretur, & cor fortiter palpitaret, repentè interiisse.
 omnibus neque eadem causa, neque eadem pars affe-
 Modò enim in ore stomachi, modò in corde fit pri-
 pium defectionis animi. Palpitatio quoque non sem-
Palpitatio- causam habet in corde, sed pars aliqua affecta est, &
nis causa nō qua mutuū habet consensum, vt pericardium, & arte-
semper in cor præsertim maiores & viciniores, inde vterus, & sim-
de posita. Causa autem modò per se morbum efficit, vt tuberculi
 aqua, inflammatio: modò aliquid commouet, quod
 morbum efficiat, vt balneum & ligna succensa in muliere
 cuius meminit Galenus, & hepar ac ventriculus in E-
 fide Rhotomagensi. Quam causam Hippocrates ma-
 festam appellat, aphorismo adducto, sicut priorem
 manifestam, à qua periculum mortis repentinæ imminet
 non ab altera, licet tandem quoque interficiat. Ob id
 vitam Præses ad 5. annum produxit, cum ceteri eodem
 morbo, sed causa dissimili, breui perierint. Frequenter
 hoc modo fit. Sympateia aliarum partium, præsertim
 quibus arteria magna insidet, decubitu in dorsum & re-
 vsu vaporosarum rerum, animi vehementi perturbatio
 accedente cordis promptitudine per intemperiem calidam
 pestilentiali aëre, foetido halitu & venenoso, venen-
 tumore vehementi, & similibus. Pulsus & in morbo
 in valetudine euarians, vt è magno in paruum, vel
 in tardum, raro in frequentem, affectum cordis indi-
 vel primum, vel secundarium, ac tanto periculo-
 rem, quanto vel frequentius corripit, vel magis con-
 nuus vt à nobis obseruatum est in clarissima muliere, De-
 Duchastel. A flatu fieri indicant repentina accessio
 asthma, motus tremulus in genis, aut alia parte, de-

bitò accedens & desinens, obtenebratio in oculis, sibilus
tium. Ab aliis causis, intemperies corporis, symptomata,
similia.

Remedia sunt, victus attenuans, exsiccans, medicamen-
terantia, cardiaca, purgatio, phlebotomia, pilula, opia-
condita siccioribus naturis: humidioribus trochisci &
la, epithemata, vel potius sacculi, syrupi, clysterum vsus,
sertim in paroxysmo. Celerius enim vapores reuocant
tio è linteis, quæ conceperint odorem pulueris violati,
is inspiratio, vt gementium, contentis in ore cardiacis
dotis, quòd magis penetret qualitas, illitus arteriarum,
magis pulsant, & affricatio per eadem medicamenta car-
ta, vaporatio. Phlebotomia & victu attenuante curabat
enus. Quod optimum est in crassiore sanguine & vapore. *Gale. sub fi-*
nes tamen scribit ante senectutem mortuos, vel synco- *nem cap. i.*
vel alio genere morbi. Vitentur vincula extra accessio- *lib. 5. de loc.*
i, adstrictio à vestibis in ventre, thorace, iugulo, alis, in- *mal. affect.*
nibus, & vbicunque insignia vasa, præsertim arteriæ. Si
ebrem acutam incidant, corripuntur syncope, vt in va-
tionibus imperandis & balneis maxima cautio esse de-
Ob idque ad periculi prædictionem, ne in Medici culpam
s reiciatur, interrogandus æger in morbis, num per sa-
tè aliquando soleat exolui, aut palpitare cor. Sæpè etenim,
i sanguis mittitur, purgantur, & ea fiunt, quæ ex ratione
bi oportet, syncope intercepti moriuntur.

NTO. VALETII EXERCIT. XXIX.

Alpitatio cordis est dilatatio præter naturam,
morbi solius opus. Vnde impropriè, & solùm *Galen. ini-*
ndum analogiam tremor appellatur, siquidem *tio libr. 2. de*
iat à natura & morbo, quum voluntarius mo- *caus. sympt.*
nchoatus non perficitur. Huius affectus causa *Gale. cap. i.*
el cordis intemperies frigida, vel sanguinis co- *lib. 5. de loc.*
vel vapor aliquis, aut aquea substantia plus *mal. affect.*
o in pericardio contenta, vel eiusdem tubercu-
aqueum, carnosum, sanguineum. Primario cor

DE MORB. INTERNIS

afficitur, vel per consensum corporis totius, vel febre pestilente, aut maligna, vel viscerum.

Palpitationis curatio.

In palpitationis curatione minimè procrastinandum, quia syncopen, atque etiam mortem pentinam sæpè inuehit. Mittitur sanguis, sed per ciorè manu, è basilica sinistra, nisi plethora dextram aperiendam suaserit: alioqui promptius à sinistra auxilium.

Serosus, aut pituitosus humor, qui sæpiùs morbi huius soboles existit, cathartico accommodè purgabitur.

℞. radic. gram. & petros. ana ʒ. 2. flor. cardiac. ana ʒ. 2. semin. card. benedict. anis. & fœnic. ana ʒ. ʒ. f. decoct. In lat. pro dosi infunde agar. recens trochis. ʒ. 4. rhei elect. cinam. ʒ. 1. In express. dissol. Syrup. laxat. rosa. pallid. ʒ. 3. potio.

A purgatione parabitur humor zulapiis è syrupis de hyssop. capill. ven. de bugloss. aquis meliphyl. beton. card. concinnatis. Proderit ante, post zulapium tabellam vnam electarij aromatici, aut alterius recens parati sumere.

℞. electar. latif. Galen. dianisi. ana ʒ. 1. ʒ. rasur. ebore. cerui, ossis de cord. ceru. ana ʒ. ʒ. santal. vtriusque ana ʒ. ʒ. facchar. in aqu. melissophyll. dissol. q. s. fiat electa. per loze pond. ʒ. 2.

Iteranda erit superior purgatio: vel hæc purgatio ante pastum alternis diebus imperandæ.

℞. aloës elect. ʒ. 2. myrrh. agar. trochis. & rh. elect. ʒ. 2. cum syrup. de hyssopo f. massa. Ex cuius semidrach. fingentur duæ, aut tres pilul. duab. hor. ante pastum menda.

Interea cardiacæ potiones, opiata, condita non omittantur. Cordis verò regioni extrinsecus fucus culi applicandi.

I Ex spiri-
tuum et par-
tium solida
rum corruptio-
ne & alte-
ratione: in
quorum cōmo-
derata quan-
titate et qua-
litate virium
robur consi-
stit.

2 Tum etiā
generationis
primatione,
ὑπερκάθαρσι.

3 *Vt animi
perturbatio-
ne, respira-
tionis diffi-
cultate, insi-
gnium vaso-
rum obstru-
ctione.*

4 Unde re-
pentinus na-
tini caloris
motus intro,
aut foras.

5 Vt deie-
ctionib⁹, vo-
mititionibus,
cholera, mor-
bo, sudoribus
magnis.

6 Vt pulmo-
pentina hy-

DE MORB. INTERNIS

Vteri affectibus, intemperie calida & sicca ni
attenuatis humoribus, vitalis virtutis imbeci-
tate. Alteratione verò, intemperie totius corp
principiorum, & earum partium quæ consenti
corruptione, vel ab aëre pestilente, vel à ve-
nis externis, ab internis humoribus venenosis
materia putri retenta in ventre & intestinis.
terceptione, ab humorum copia, à crassitie &
tore eorundem, qui vias spiritales intercipiunt.
stinctis causis curationem institues, colligésque
primo ad Glauconem, quæ ad hanc rem pertine
Similiter & ex lib. 12. Methodi medendi.

Curatio.

7 Ex cōser-
uis cardiacis
pulueribus, se-
minibus, flo-
ribus, fructi-
bus. Vt ex cō-

seruis borrag.
bugloss. anih.
nuce moscha-
ta, & id ge-
nus reliquis.

8 Diffeca-
tur in frusta
capus aut co-
xa arietina
& coquitur
in phiala bul-
liente in vase
magno aquæ
pleno, datur
cōmphaciæ
limonum.

In euacuatione, refouendæ sunt vires, pa-
alimento dato interuallis, 7 distillatis, expres-
nibus, gelatina, 8 iusculis, vino, aromaticis.

Puluisculus cordialis.

℞. marg. splendorum ꝑ. 2. rasuræ eboris.
sis de corde cerui ana. ꝑ. 1. vnicornis Gr. 4. saccl
viol. 3. 2. Vtatur medio cochleari cum syrupo
acetositate citri. Alius

℞. corticis citri ꝑ. 1. margarit. splendorum 5
sem. citri conditi, sem. melonum, & acetosæ
ꝑ. 2. limaturæ auri, fragmentorum smaragdi, h
cinthi, saphiri ana ꝑ. 1. sacchari rosati ꝑ. 3. 3. mi-
detur medium cochleare cum vino albo, tenui
dorifero, & parum vinoso, diluto cum aqua
qua aurum sæpius extinctum sit.

Exhibetur verò vinum, quod sua subst
tia spiritus quàm celerrimè repare. At adu-
tendum est, ne sit aliqua viscerum inflammatio
aut delirium, aut ardor cum cruditate. Alij syrupi

osiratis citri ad ℥.i. cum aquæ oxalidis ℥.2. disso-
lum propinant.

Trochisci calidi.

℥. mastichis, spicæ, ligni aloës, cinamomi, caryo-
llorum, galliæ moschatæ, nucis moschatæ, cu-
æ, cardamomi maioris, granorum paradisi, cor-
citri ana ℥.2. moschi Gr.6. Cum vino odorife-
ant trochisci, pondere ℥.i. aut ℥.4. Alius puluis-
is ad idem.

℥. electarij de gemmis, confectionis alkermes,
matici rosati ana ℥.2. macis, cinamomi ana ℥.℞.
hari in aqua borraginis dissoluti & siccati ℥.3.
ce, fiat puluis.

Epithema frigidum.

℥. aquæ distillationis rosarum, 9 violarum, 9 *Vel acetosa*
rag. ana ℥.3. vini tenuis odoriferi ℥.i. specierum *scabiosa, tan-*
narg. frigidi ℥.i.℞. misce. Pannus purpureus his *tundem.*
dis imbutus cordi ad mouendus.

Epithema calidum.

℥. vini quartaria tria: melophylli, moschatæ ℥.3.
ce.

Inunctiones.

℥. olei de costo. & iasmino ana ℥.i. ambraæ Gra.
lia.

℥. 10 olei viol. ℥.2. cum duobus granis caphu-
misce, fiat inunctio.

Inunctiones, & epithemata sub sinistra mamma
t.

Potiones fiunt in frigida, ex vino tenui odori-
fe, ex syrupo de corticibus citri, cum aquis me-

10 *Vel olei ro-*
sati & cydo-
niorum an. ℥.
℞. his imbutis
ge Sipit car-
ptum cordi
ad mouetur

DE MORB. INTERNIS

lissophyll. borraginis, calendulae.

In calida, cum syrupo de limonibus, de persico, oxyfacchara simplici, syrupo acetoso, violato, de cetositate citri, & similibus. Maximè commendatur syrupus de pomis, qui ita parari debet.

11 Vel. 24. suc-
corum depura-
torum aceto-
sa, agrest. en-
diuic, borra.
limonum, po-
morum odori-
ferorum ana
3.3. sacchari
rosati q. s. fiat
syrup.

12 Modò id
abradendo &
exasperando
nò sit intesti-
nis molestum.

Vires corpo-
ra in quibus
sunt constituta.

24. 11 succi pomorum odoriferorum cocti
depurati lb. i. coletur per manicam Hippocrati
facchari violati 3.3. cinamomi 3.2. Vel, recentior
more, cum aqua portione, aut paulò minore
chari, fiat syrupus. Eliguntur poma omnino o-
riferà, partim acidula, partim dulciuscula. Alio
12 pomatio optimo vtendum est, ex quo vel in
vel syrupus parari potest.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Εκλυσις leue animi deliquium: λεπθυμία animæ d-
ctio grauior, nondum tamen ad sudorem vsque: Sync-
grauissima & mortis finitima, quasi concisio, quòd spiritu
vires concidant. Philotheus loco λεπθυμίας, in Aphor-
ποθυμίαν, animi defectum dicit. Sunt, qui distinguant. A-
libr. 5. εκλυσιν, & λεπθυμίαν pro eodem sumpsit. Distinctio
cilio hac methodo, cum causarum varietate innotescet.
mi defectionem nihil aliud esse, quàm præcipitem virium
psum communi omnium notione perspicuum. Vires au-
sunt in spiritu calori natiuo iuncto, & temperamento sol-
rum partium, calore insito, & humore primigenio siue
cali constante. Ergo in tam præcipiti virium lapsu, vel
ritus, vel temperamentum, vel utrùnque collabitur. Spi-
autem vitalis cum sit in corde, duplicemque motum hab-
vel intrò, foras, vel foris, intrò, deficit, vel quia non gen-
tur, vel corrumpitur, vel alteratur, vel non mouetur, vel c-
patur. Non generatur vel corrumpitur à proprio receptac-
propter intemperiem fortem cordis, vt scribit Galen. ca-
libr. 5. de locis affectis: vel defectu alimenti. Corrupt-

alteratur, à venenata qualitate, siue interna sit ab aliquo
 mbro, siue externa, vt ab ambiente aëre. Non mouetur
 xterna, sed intrò cogitur & suffocatur, vel ab affectioni-
 animi vehementioribus, vt ingenti tristitia, anxietate,
 core, dolore, cura, & similibus, vnde sæpè syncope & in-
 us, vt Galenus docet de symptomatum causis: vel à cor-
 , vt respiratione prohibita, multitudine & crassitie crudo-
 humorum exiguos meatus obstruentium, vnde Synco-
 it si non obstruant neque onerent, *ἀπὸ ψυχῆς* oritur, vt
 enus docet 12. Methodi. Hūc referri possunt tumor ali-
 præter naturam in corde, vel pericardio, vt in dissecto, cu-
 x Galeno meminit Philotheus, tunica inclusa in ventri-
 cordis plena humore putri malè olente, vermes & simi-
 e quibus dictum est superiore capite, quæ aliquando ob-
 nt, aliquando aurâ venenosa spiritus inficiunt, & cor vel-
 t, sicuti & humor è ventriculo, aut vtero, aut hepate, aut
 ro, aut etiam pulmone.

*Philoth. cōm.
 in aph. 41. li.
 2. Aphor.*

Obseruaui idem cuidam accidisse anno 1549. quod *Galenus de*
 patre Medico. Huic enim mortuo inuentus abscessus in eo *Antipatr.*
 arteriosa. Sectioni mecum interfuit Nicolaus Lambert *sub finē li. 4.*
 iurgus. Motu autem è corde affatim & repentè aliquando *loc. affect.*
 dissipatur spiritus, & euanescit eodem modo, quo intrò
 tur, vel ab affectu animi vehementiore, vt in gaudio, vo-
 te, ira, vigilia, risu: vel causa in corpore contenta, vt infi-
 uacuatione, purgatione per medicamenta, resolutione
 uum concurrentium ad aliquam partem dolore affe-
 vehemēti, aut erosam, vt ad os ventriculi valde sensile,
 iratione, aut ruptione apostematis, vel tuberculi, siue
 rsus facta, vt in ventriculum, siue extrorsum, vt in aqua
 dropicis educenda. Simul enim exhauritur spiritus, &
 um ruptione euanescit. Quod Hippocr. multis locis si-
 cat, vt Aphor. 27. libr. 6. & 8. libr. 7. In partibus quoque
 tionem fieri, vt vacuatione sanguinis, ita & puris, 2.
 . Memini vidisse syncope mortuos in huiusmodi ru-
 e è liene. Dissipatur etiam spiritus, pluribus motibus, te-
 te, raritate corporum ipsos continentium, tenui humore
 ido, sudore nimio. Atque hæ sunt ferè causæ, quibus læ-
 ur spiritus, qui si suam affectionem communicent parti-
 olidis, ita vt incipiant resolui, quod sudore cognoscitur,

DE MORB. INTERNIS

erit Syncope valde periculosa, imò veriùs mors ipsa. Ne enim ferè moritur homo, nisi quadam syncopis specie. in spiritibus tantùm sit, nec facultas vitalis omnino dista, Lipothymia propriè dicitur, cuius terminus sudor est. id Galenus scribit ad Glauconem Lipothymiam syncopæ principium esse. Solidarum autem partium temperamen- multis quoque modis labefactatur, ob defectum alimen- consumptionem proprii humidi, refrigerationem calidi- nati, in longissimis morbis ex atrophia, in febribus ac- colliquatione, & similibus. Hinc efficitur duo propria & petua esse symptomata in Syncope, frigus totius corporis calore exoluto, & sudorem diaphoreticum, siue syncop- à dissolutione solidæ substantiæ. Est enim sudor hic pessim- & vt causa, & vt signum. Causa, quia solidas partes spoliat mido, & virium substantiam dissipat. Signum, quia imber- tatem naturæ non ampliùs humores continentis indicat. in Lipothymia tantùm frigus apparet, sic dicta, quòd sit in- strumèto animi, id est, spiritu. In utrâque tamen sensus & tus priuatio est, & pulsus defectio. Causæ ex propriis si- cognoscendæ: remedia unicuique causæ accommodanda.

Confirmanda facultas vitalis, si ab intemperie: à tuber- & similibus difficilis curatio. In aspera arteria dyspnœam- cit: in tenuibus, spirituum alterationem. Iisdem remediis, bus asthmatici, curantur. Filio Rogier procuratoris Regi- bricanti in pulsu deficiente & intercidente animi deliqui- accidit. Asthmaticis remediis euasit. In euacuatione nimi- ficiendus æger, vino diluto (diluitur verò aqua frigida, vi- gore fluxum contineat, celeri motu fluxum reuocet) ther- recenti, irrigatione aquæ frigidæ, ventriculi linimento- ctione partium superiorum, excretio retinèda. In veneno- mitus, theriaca, mythrid. propria antidotus, pulueres cord- conueniunt. In alicuius partis sympathia, topica, suffitus- ctiones, cordis roboratio, partis affectæ curatio. In resolu- ne spirituum, alimenta oprimi succi facilè & citò nutrie- humectantia. Diogenes Laërtius scribit Democritum mi- annos effluentem spiritum retinuisse medulla panis alb- tincta vino optimo, vt Cretico, & conspersa puluere me- appositæque stomacho, & naribus,

NTO. VALETH EXERCIT. XXX.

Vanquam syncope ex Galeno libr. 12. Meth. virium est omnium lapsus, in eo tamen affectus vitalis præcipuè, quæ fundamentum est cætem, afficitur. Hinc pulsus ferè nullus, nulla pénétratio sensus & motus abolitio, in ore pallor, rema algida & madétia, denique ipsissima mortuago. Causæ sunt summa, ob intemperie, corimbecillitas, semper lethalis, spirituum à quavis exolutio, vel subita eorundè & præfocans ad reuocatio, qualis hæmorrhoidis, quib. sanguis nitur, sæpè euenit, qualitas aliqua maligna, aut tus teter, tota natura infensus, conspurcatio ab impto veneno, aut à morfu animalis venenati, ab inspirato ex fodina metallica, ex cadaueribus guminib. putribus & à vetriculi, vteri, aut altepartis, in cuius cōsensum cor trahi possit, vitio. Vocatus Medicus ad ægrum syncope prehensum, omne suum studium imprimi, ad symptoma erre debet, vt præsentē accessione eum liberet. Unde agnita causa, remedium ipsi contrarium tuet. Galenus in omni syncope vinum comdat, quod alioqui, vrgente febre, inflammate, vel mentis alienatione, perniciosum. Eo tauti licebit intermissionis tempore, sed pauco, decocto buglossi, borrag. aut simili diluto. Odo, vt linrea aqua rosacea, aceto & pauca caphubuta, naribus admota iuuabunt: talia enim tus promptè recreant. Aspersio quoque frigidos occludendo, & vim sopitam antiperistasi citando, confert.

Syncope maxime vitale obsidet facul.

Synopes cause.

Curatio synopes.

recreato à paroxysmo ægro, de synopes causa

DE MORB. INTERNIS

1 Est enim immoderata perturbatio vetriculi sursum ac deorsum per vomitum & secessum facta, à causa non habes, vt ait Galen. lib. 2. Meth. Pars affecta est vetriculus, cui consentiunt intestina.
2 Id vero accidit vt plurimum ob vellicationem & erosionem vtriūque orificij vetriculi: vnde contrarij duomodus sequuntur naturæ maxime infensi.
3 Quare crura & manus contrahuntur, animaque deficit.
4 Quibus concurrentibus mirum non est, si subito quæ moriatur.

tollenda cogitatur. Si plenitudo suffocationem nitetur, phlebotome haud aliter prodest, quàm quis exiguo igni, qui præfocatur, lignum subterrit, vnde reuiuiscat. Si frigida intemperies, aut da in causa sit, valebunt cardiaca capite superenumerata. Si sumptum sit venenum, vomitus inde repetetur, fortis iniicietur clyster, alexiter quæ tota pugnent substantia, sumentur, & apponuntur, vt theriaca, mythrid. & id genus alia.

De cholera.

CAP. 31.

Cholera morbus est 1 acutissimus, sine febre, quæ vel vno die, vel altero, vel certè per 2 diebus hominem rapit, substantiâ corpore effusa, partim assiduis vomitionibus, partim iustis deiectionibus.

Hippocrates cholerae siccae meminit Commentario 4. de ratione victus in acutis, cuius naturam & curationem ex eo loco intelliges. In humida cholera animaduertendum in primis est, vt si fieri poterit, vomitus componatur, & relinquatur morus, ad intestinum est, corrupta ferè ac exitiosa materia quæ excernitur. Itaque initio retinenda non est, tum primùm, cum vires inde considere videntur. Itaque initio 4 aquæ tepidæ, aquæ hordei, quando etiam adiecto momento saccari, aut mellis vbi frigida materia est, imperandus est potus 3. 6. Quod si æger borborygmis & flatibus sollicitatur, cochleare medium seminis cumini potus aquæ incoqui. Hac arte fluctuans materia, & vomitum incitata, repurgatur, ex quo sistendo vomitui intendendum est.

℥.zulapij ros. ℥.3. succi granatorum ℥.1.℞. mis-
 catur breuibus interuallis, duobus aut tribus
 cochlearibus. Conueniunt & syrupi, 5 rosatus,
 5 *Hi syrupi non sunt in*
 thinus, de cydoniis, de granatis, & similes in *aquis dissol-*
 a calida. Idem quoque in causa frigida, sed *uendi, metu*
 c persis pulueribus spicæ, cinamomi, nucis mos- *relaxationis*
 æ, & similibus. Alioqui syrupus de mentha, de *ipsius vetriculi abhumiditate nimia.*
 b nthio, & similes.
 Oportet autem assumi cochleari, breuibus in- *Eum enim*
 allis, & sine aquis. Largior enim potus hîc non *astringere*
 o ienit. *tum oportet.*

audatur remedium ab antiquis ex vini grana-
 m ℥.2. succi menthæ depurati ℥.℞. & vtatur
 cochleari, vt prius dictum est. In causa frigi- *6 Si sine fe-*
 a 6 vinum optimum, tenue, & odoriferum ali- *bre fuerit af-*
 u do satis esse potest. Imperabis quoque, vt gra- *fectus, quæ*
 a m integrum, acidum, dulcoratum cum saccha- *magna ex*
 o sato odoretur. Ager fugat interim: eiusdem *parte abest.*
 u que grana commanducet. Conspergenda fa- *Vinum vero*
 e qua frigida, aqua rosarum per se, vel in frigo- *generosum*
 e dicto vini odoriferi momento, vel moschi pro natura *vel merum*
 i co. Utendum quoque iis, quæ exterius admo- *assumatur,*
 e ur stomacho, qualia sunt hæc. *pro natura*
 2. santalorum rubror. ros. ana ℥.2. galliæ mos- *agri, consue-*
 e 3. ℞. caphuræ Gra. 6. Madeant in aquæ ros. *tudine, tem-*
 a uceri ℥.1. ℞. Panniculi in hac miscella merfi & *pore, aëre.*
 i pfi, quantum fieri potest, frigidi toti ventricu- *Diluitur au-*
 e plicentur. *tem aqua au-*
 orest inungi stomachus oleo rosato, de cydo- *rata, argen-*
 i e spica, de absynthio, vt res exigit. Quod si ti- *tata, chaly-*
 e r nimia refrigeratio, miscellæ supradictæ suc- *beata: vnde*
 as menthæ, absynthij, aliquid quoque cinamomi *sola vini po-*
tione multos
præter spe n
euasisse scri-
bit Alex.
Trall.

DE MORB. INTERNIS

7 *Vulgo paratur scutum ex mastiche & carne cydoniorum oleo conueniente exceptis.* aut vini austeri odoriferi commisceri potest: 7 stichis ʒ.2. aut 3. cum oui albumine, cum oleo doniorum, aut conuenienti dissoluuntur. In emplastrum, quod extendi debet in aluta for ad modum scuti. Cæterum quæ confirmant

Quibus licebit aliquid cerati stomachici Galeni immiscere. triculi robur sumpta & admota, vt in vomit leienteria, veniunt vsurpanda.

Vulgi experientia est, eboris tabella ad ventri vomitus compesci. Sed interim dum fiunt, somnus & quies, quantum fieri potest, cilianda sunt. Consulendum viribus, partim oculis, partim alimentis.

Perdiculas ergo, aut iuuenes pullos columbarum confixos baculis myrthi, rubi, cinamomi, vt exigit, conspersos interim, dum assantur, aqua vino granatorum, vino austero, odorifero, primum quidem calidos & plenos fumo naribus ægri mouebis. Ex eo tortiuo prælo succum inde exprimes: expressam materiam naribus ægri admoue succum sorbendum exhibebis. 8 Dabis gelati cum succo granatorum distillatam, qualem in ro rosato, & to sang. Sunt qui bucellam panis assent, vino margaritis, natorum conspergant, edant, dein vinum vt ebibant. Eundem assatum panem vino immergi & caryophyllorum puluere aspersum, aluum re certo constat experimento.

8 *Huc spectant pulueres ex saccharo rosato, & manus Christi, conserua rosar. cydonior. oxiacanthæ condita, &c.* Quod si nihil continet æger, prius data tepida, cucurbitulam magnam affiges ventri interim dum ea cucurbitula fixa est, cibum exhibis. Breuib. interuallis cucurbitulam figes, 8 figes, & ita nutries, ex Galeno sub finem libr. de ratu facilibus.

Consensus est veterum Medicorum, dropacif-
n impositum ventri singulare esse remedium
uè vomentibus. Parabis dropacem ex quatuor
ibus picis & vna olei cydoniorum vnà liquatis,
de extensis in aluta. Postremo medicamentum
lum ventri applicabis.

laudantur vincula articularum, frictiones me-
res, forus ex oleo multo, magis vbi conuulsio
el imminet. Fouetur spina, muscoli conuulsi ar-
i. Cucurbitulæ quoque & ventri & scapulis af-
possunt. Quòd si refrigerantur extrema, linteis
tribus inuoluenda sunt.

i spasmus accidit, redeundum ad curationem
ni. Si vrget sitis, semina cucumeris in aqua tem-
ri debent, donec intumeant: tum cortex exte-
detrahitur: quod est reliquum, aqua incoqui-
qua refrigerata bibitur. Contra syncopen cum
remediis supradictis, tū buccella imbuta vino
ora naribus, contenta ore vtendum est. Eras-
is ex Chrysippo præceptore vinum aqua frigi-
lutum cholera morbo affectis, tanquam extre-
remedium, commendat, vt vel morti proxi-
refoueat. Idem probat Galenus libello de ve-
ctione aduersus Erasistrat.

Trochisci RhaZæ.

.mastic. boli arm. thuris ana ꝑ. 2. s. carabe, car-
omi ꝑ. 2. caphuræ, galliæ moschatae, caryo-
. ana Gra. 5. cum succo granat. fiant trochisci
ere ꝑ. 4. Detur vnus, superbibatur ꝑ. 1. succi
it. iulep. granati, syrup. cydoniorū, aut similis.
sum reptante materia cholera morbum cō-
nte, optimum erit naturæ opitulari, exhibito

DE MORB. INTERNIS

9 Clysteres
sape & sape
iterandi, vt
motus omnis
deorsum fiat.
Initio qui
morsum &
acrimoniam
humoris re-
tundant, con-
ueniēt, vt ex
lacte, saccha-
ro, oleo viola-
to & vitel-
lis ouorum.

Deinde for-
tiores paulò
& vehemen-
tiores.

Cholera mor-
bi duæ spe-
cies.

Cholera ari-
de effectrix
causa.

Cholera hu-
mida vnde.

cathartico conuenienti: vt infuso rheo & v-
mentiūs expresso, syrup. laxat. ros. pall. syr. de
compos. cum rheo. Atque id quidem tutiūs in-
rabitur, cum materia naturam ad excretionem
licitat, nihil tamen effatu dignum vomitu, aut
ctione excludit. Clysterum 9 hīc duplex est
Initio reuocandis vomitionibus, & hi simplices
debent. Postea verò collabentibus viribus, qui
leuiter reprimant, & adstringant.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Hippocrates quarto de ratione victus in acutis, & C-
nus in Comm. & Isagoge, duplicis cholerae meminerunt
dæ & humidæ. In vtrōque perturbatio est ventriculi im-
ca infra, supraque. Differunt causa, & symptomata.
enim fit ex spiritu flatuoso, acri, qui siue egeratur, siue
neatur, lancinat & mordicat partes ventris neruosas. V-
inflatur, strepitus fit, dolor in lateribus & lumbis, aluus
deiciit, sed adstringitur. Humida gignitur, vel ab alimentis
medicamentis. Alimenta in causa sunt, quæ succum cru-
flatuosum, acrem procreant, ægrè coquuntur, tardè perm-
vt intestina suilla infarcta sanguine, capis, pipere, ping-
ne, quibus nihil difficilius coquitur, laserpitij succus, ca-
suilla caro, bubula, caprina, ventres animalium infarcti
summa, quæcūque vel flatuosum succum generant, v-
crem, vel facilè putrescentem, vel humiditatem acrim-
iunctam habent. Corruptuntur enim facilè, & acrim-
fluxiones irritant ex toto corpore, mordicantes orificia
rum, quæ ad ventrem pertinent, vnde vomitus, & deie-
Medicamenta sunt, vt helleborus, apud Galen. Comm-
pho. i. lib. 5. Apho. Sed hoc nomine reliqua quoque vio-
pharmaca intelligenda, vt Colocynthis, Scammonium. E-
enim aliquando generatur conuulsio, aut immoderata pu-
tione, aut neruorum substantia resiccata, aut demor-
ventriculi, neruis laborantibus per consensum, ab ærugi-
bil

ut in adolescente, cuius meminit Galenus, & in negotia-
 te quodam Rhemenſi, cui vomitu citato deſiit conuulſio.
 quando verò Cholera ſequitur. Mordentur enim, ut de ali-
 tis dictum eſt, partes neruoſæ vi medicamenti, & acri-
 tia humoris attraeti, à cuius etiam quãtitate poteſt ventri-
 cis comprimi, idque præſertim fit, cum humores non ſunt
 purgationem parati. Fit aliquando è toto corpore, ali-
 quando ex quibuſdam partibus, ut hepate. Huic maximè pro-
 m eſt ſymptoma; de quo Galenus agit comm. in eundem
 or. Contractio, videlicet, in muſculis & pulpis tibiæ,
 in vulgò, *Gouttes crampes* nominant. Quod accidit viduæ
 in cti Præſidis de Longueil, & Dominæ Diyuor. Morbus eſt
 cutus, ut qui quarto ad ſummum die finiatur. Alia ſym-
 nata ſunt & ſigna, vomitus, deiectiones bilis frequentif-
 e, deliquia animi, ſudores exigui, ſitis pulſus vermiculan-
 uctus nidoſi. Quibuſdam accidit certis interuallis, na-
 ſeſe exonerante, ſed ob impetum humoris bilioſi erum-
 is, ſalubri humore ſimul cū vitioſo foras expulſo. Huiuſ-
 li homines Græciς *χοληρικοί*, ἢ *χοληριῶντες* dicuntur: Plinio
 ſi.

iratio perficitur ſublata cauſa, conuulſione, ſyncope, tre-
 motu, ſingultu, ſi adſint. Purgatione, ſi facilè ſoluatur
 s prouocatione vomitus, qui prohibetur iniecto clyſtere
 o, ut prouocet, pingui, leniat. Hydrelæo calido partes,
 oris fouentur. Subducto ventre, & eò conuerſa materia,
 as. Dormiat, ut coquat. Vinum ſit tenue, ad penetra-
 em, vetus, meracum, ad coctionem, modò à cruditate
 ous ſit. Pauciſſimo vtatur cibo, lacte aſinino, ut purget &
 t. Neque ſimul deiectionem, & vomitum prouocare
 Quæ enim in ventre continetur, ſubducenda, & vomitus
 ibendus, Hipp. 4. Acu. Venter roborandus admotis.
 ueniunt adſtringentia, emplaſtra, ſacculi, linimenta, vn-
 ta, cerata, epithemata, ſed celerius agunt foras. Cucurbi-
 inter vmbilicum & ſtomachū, purgatio, pilulæ, condita.

ANTO. VALETHI EXERCIT. XXXI.

Um pungens dolor atque erodens, tormina &
 nauſea quenquam inuadunt, hiſque adſunt

DE MORB. INTERNIS

*Gal. lib. 2.
Meth.*

aut proximè succedunt, vomitus, & ventris per
feriora turbatio, cholerae morbi certa significatio
affertur. A causa nomē habet. Accidit enim vt pri-
mum à bile vellicationem & erosionem vtri-
usque orificij ventriculi committente: vnde contrarij
motus naturae molestissimi consequuntur.

*Cholera mor-
bi curatio.*

Vomitus quia grauissimum naturae negotium
cessit, statim in initio iuuandus, digito, aut penna
ri indita, vel hoc vomitorio.

℞. aqu. decoctionis hord. & raphan. ʒ. 3. olei comm. &
dromel. an. ʒ. ʒ. f. vomitorium, tepidè sumatur.

Vel etiam deiectione materia in ventriculo
concepta vacuabitur, iis praesertim, quibus labor
sa vomitio. Purgatio verò sit eiusmodi, vt alui
non lubricet, qualis haec.

℞. cortic. myrobal. citrin. & gran. berber. ana ʒ. 2.
minis acetos. portul. ana ʒ. 1. f. decoct. ad dosin. In co-
lur. infund. rhei. elect. ʒ. cum pauc. cinam. In expressis
dissol. eiusdem rhei puluerati, vstulati ʒ. f. zupij ro facci
f. potio.

Clysteres quoque saepe iterentur, vt motus o-
nis deorsum ducatur. Comparabuntur ex iis, q.
humorum acrimoniam retundant, vt ex lacte, ol.
viol. sacchar. vitell. ouor.

Robori autem ventriculi sumptis & adme-
prospiciendum. Sumptis, si calida sit causa, syr. r.
limon. de acetos. citr. & similibus: qui per se exhi-
tur, nec in aquis dissoluuntur, metu relaxatio-
vetriculi à nimia humiditate, quem adstringere
portet. Admotis, vt oleo cydon. ros. myrt. vel li-
bus ex iisdem oleis & pulueribus ros. rub. fanta-
malicorij institutis. Si frigida causa, syr. de ment.
& consimiles valebunt. Alexander Trallianus

ii potione multos præter spem euasisse scribit. num generosum sit, merum, vel dilutum aqua tuta, argentata, vel chalybeata. Plura ad hunc affuturum remedia ex capite de leuenteria petenda.

De imbecillitate 1 stomachi CAP. 32.

Imbecillitas stomachi frequens 2 conualescentibus: magis etiam 3 ab imperfecta crisi, in quo vocanda sententia Hippocratis. Si à morbo citius assumens quis, non corroboratur, largiori 4 alimento corpus uti significatur. Quod si non assumit cibum hoc accidat, scire oportet, 5 quod inter euacuatione.

In conualescentibus ergo, quibus reddita est appetentia, imbecillitas ventriculi non potest tantum perficere, quantum appetit. Modica itaque quantitate, sed breuibus interuallis, cibis boni succi, & facile coquantur, reficiendi sunt. In aliis, quibus appetentia non redditur, reliquiae morbi in causa sunt, quæ optimè vel rhabarbaro, vel hierâ picra ex octo cicerum, aut absynthij repurgantur.

In sanis verò debilitas est, vel à sola intemperie. Cuius indicia sunt, calidæ quidem, æstus in corpore, sitis assidua, & lingua arida, iactatio corporis, aliquando etiam extrema, vel frigida, vel temperata, nec pro ratione æstus calentia, à cibo nisi ructus. Frigidæ verò frigoris sensus in parte prima, nulla sitis, 7 saliuatio aliquando multa.

6 *Ut æstu viscera incandescant. Nam ubi calor, ibi mori ut.* 7 *Ex huius in ventriculo fluctuantis copia, per continuitatem interioris tunice ad os.*

S. ij

1 *Alui siue ventriculi, in coquendo & appetendo, quæ duæ sunt actiones ventriculi, coctio & appetitio.*

2 *Morbo defunctis, collapsis habitu, alieno temperamento, & mutata ventriculi actione languida.*

3 *Superstitie morbi materia, aut empiemate.*

4 *Quod scilicet sit infirmus ventriculus, & morbi diuturnitate collapsis habitu, alienatoque temperamento, necessitati*

6 *metisfacere nequeat.*

5 *Ad exclusionem morbi reliquias, quæ suctionis sensum impediunt.*

7 *Ex huius in ventriculo fluctuantis copia, per continuitatem interioris tunice ad os.*

DE MORB. INTERNIS

3 Ea vel lo- ructus acidi. Alia ex arte Medica Galeni requ
calē habet in Causa quoque nonnunquam materia est, eaque
alio genera- 8 quantitate peccat, vel qualitate. Rursus vel
tionem, vela- pori stomachi, vel ventriculi imbibita est, vel in
liūde affluit. pacitate fluitat.

9 Ex lib. 10. Therap. me-
thodi.

10 Sumptis

Et admotis:

ut cōser. vio-

larum rosar.

borrag. iulep

rosato, syru-

po malor. pu-

nicorum: ad-

motis itē ven

triculo, ut ha

pso, linimēto,

epithemate

ex aqua ro-

sarum & bu-

gloss. Hap-

sus verò cy-

doniorū oleo

imbuatur.

11 Cuiusmo-

di est syrup.

acetatus. Et

tamen oxy-

sacchari loco

prescribi po-

test, ob succū

mali punici.

12 Ut condi-

mento ex pul-

ueribus ca-

ryophyllorū,

nucis moschata

& cinamomi cum sapa.

13 Aut sunt condita,

opiata ē nuce

schata, myrobalanis conditis, cortic. citr. cond. flore aureng. cond.

Intemperies quoque aliquando complican-
quarum omnium signa colliges ex arte medica.

Intemperies contrariis, calida quidem frigidi-
potu frigida, frictione articulorum, cerato Gal-
cuius hæc est descriptio.

℞. ceræ lotæ in aqua rosarum ℥. β. olei rosa-
in aqua rosarum similiter loti ℥. 2. liquefiant in
se duplici. Quod quum fuerit refrigeratum,
malaxetur cum aqua frigidissima, vel succo pl-
taginis.

Imperanda ratio vitæ, quæ refrigeret. Et 10 con-
æstium ac sitim his utimur.

℞. sem. cucumeris in aqua macerati, & exco-
cati ℥. β. tragacanth. dissolut. in oui albumine ℥.
liquefiant in vase duplici cum eodem oui albu-
ne: fiant hypoglottia, id est, pilulæ, quæ tenean-
sub lingua.

Quod si syrupis utimur, iis omninò abstin-
dum est, qui 11 acetum recipiunt, nisi humiditas
iuncta sit.

In frigida, volatiliū carnes confixæ cinamon-
aut lardo consperso puluere cinamomi, & ita 12
sata. Alimenta omninò calida, vinum odoriferu-
aut etiam colatum cum saccharo, cinamomo, g-

nis paradisi, modico zinziberis, & similibus. 13
Aut sunt condita, opiata ē nuce

schata, myrobalanis conditis, cortic. citr. cond. flore aureng. cond.

Lotus è 14 facculo mollissimis plumis anseris ple-
& aliis quæ postea de siccitate in hectica febre
entur.

Humiditas, si fluitat, vomitu elicienda est. Vbi
bibira est, & qualitate peccat, pharmaco repur-
anda est. Si tantum quantitate peccat, & præter
dum stomachum ac ventriculum remollit, ad-
ngētibus medicamētis, admixta aromatum par-
id resiccandum, vtendum erit. Si crassus & visci-
humor est, incidendus oxymelite, aut aliis eiuf-
di, tum pharmaco deiiciendus est. Materia eo-
a, quæ infirmum stomachum è frigore confir-
nt, cinamomum cortex citri, caryophyllum, ma-
f, lignum aloës, zinziber, & chebuli conditi, ma-
c mentha, absynthium, galanga, scœnuant. caruū,
a i, flores anthos, vinum aromaticū, nux moscha-
t. piper, aromaticum rosatum, diagalanga, diacu-
num, diatrium pipereum, diacydoniū cum aro-
n. tibus, theriaca, mythridatium, syrupus de men-
t. de corticibus citri, mel anthosatum, oleum nar-
d. um, de spica, de mentha, in quo aromata calida
c. erint, vt piper, cinamomum.

Frigida. Coralli, santali, ambra citrina, corian-
m præparatum, ebur, cornu cerui, & vnicornis,
onionum, pira adstringentia, rosæ, diarhod. Abbat.
chisci de spodio cum semiue acetosæ, myrrha,
osa, diacydonion sine speciebus, scoria ferri, li-
ura chalybis ceratum santal. vnguentum rosa-
t. i, oleum rosarum, & de cydoniis, syrup. rosat. &
d. ydoniis, aliâque eiusmodi, quorum pars in con-
t. uersam temperamenti venire potest Ceterum
c. dam temperiem corrigere possunt. Horū enim

I 4 *Fiunt sac-
culi ex radi-
ce cyperi, cal.
arom. scœ-
nuantho, ca-
ryophyl. ab-
synthio Ro-
man. menth.
orig. chama-
melo rosis.
Coquuntur in
aquis parti-
bus aque &
vini rubri:
decocto ma-
defacta spo-
gia admoue-
tur stomacho.
A fotu au-
tem illinatur
oleis absynth
menth. &
nuc. moscha-
ta.*

DE MORB. INTERNIS

omnium vsus, vel quia inde puluisculi & electa
portiones quoque confici possunt, aut topica, &
exteriùs applicentur. Vrgente sitis ardore sem
portulacæ, cucumeris, cucurbitæ, acetosæ & si
lia, trita & excepta mucagine tragacanthæ pro
runt. Item glycyrrhiza recens: Per omnia tan
videndum est, ne adstringamus nimium, ex
siccitas immodico cōtrahitur, ne nimium hume
mus. Hinc enim virtus harum partium dissolu
Neque nimium refrigerandum, vnde extingua
calor.

Tepidis vtendum non est, sed vel frigidis
calidis, quòd tempore virtus stomachi relaxetur

Remedia externa anteriore parte ad sterni
rium sub pectore aptanda sunt: quanquam &
steriore parte ad duodecimam vertebram prob
remedio applicari possunt. Vtræque parte po
magis iuuabunt. Sed oportet ea quæ posteriùs
nuntur, habere aliquid tenuium partium, quòd
difficiliore viam penetrare possint. Humidiori v
triculo conuenit. ℞. ambra citr. mastichis, iridis
ʒ. 3. ros. siccarū ʒ. 1. ʒ. fiat pul. detur ʒ. cum ma
cochleari succi granatorum, vel sero lactis. Quòd
frigiditas adiūcta est, addes cinamomi, scœnuan
maceris ana ʒ. 1. Quinetiam humidiori ventric
conuenientissimum istud est remedium. ℞. ac
vitæ lb. 2. aquæ rosar. lb. 1. cinamomi ʒ. 1. misce
nia. Deinde bis aut ter cola per manicam F
pocr. post infusionem horarum 24 Capiat b
hebdomade cochleare vnum hyeme, æstate ser
Humiditatem quoque resiccāt ferè omnia in fi
dis numerata, & vino incocta, quòd adstringit

Ad idem paratur racematum vinum, in quo macerantur caryophylla, absynthium Romanum, &c. si feruente musto, noduli vel sacculi pendeant è caryophyll. zinzibere, menth. absynth.

Sed vbi frigiditas coniuncta est, aromata comescenda. Ad frigidam dispositionem.

℞. corticis rad. fœniculi ʒ. 2. coquantur in vini cimini ʒ. 4. ad dimidias. Quod si maior refrigeratio est, coletur vinum per manicam Hippocratis ʒ. 1. cinamomi.

Instituuntur quoque trochisci, qui infirmitati stomachi à frigida causa mirificè medentur. ℞. ros. ʒ. 3. ligni aloës, spice, mastich. schœnuanth. mac. cinamomi, absynth. ana ʒ. 1. Ex vino veteri fiant trochisci. Diatrium pipereon, diacydonium Galeni cum aromatibus conueniunt. Exhiberi verò solent electaria, lozengiæ, syrup. horas duas ante cibum; primum quidem lozengiæ, deinde syrupi.

Quod si flatus adsunt, galanga, grana paradyfi, cinnum, lybisticum, caruum, bacca lauri, iuniperi & similia vino odorifero incoquenda sunt in pul. recta, macere & cinamomo adiectis incorporetum melle anthosato. Theriaca & mythridatio hic videndum est.

Calorem refouent catuli, cati, caniculæ, pulli, pipæ, manus admota ventri, rasura dibaphi, quæ primum conuenit, vbi etiam frigiditas est, gossipium, sacculus è mollissima pluma anseris, pellis leporis. Gossipium in vino odorifero, decoctio menthæ immersum, expressum, siccatum, & ita compositum. Ceratum stomachicum Galeni, vel

DE MORB. INTERNIS

℥.ol. de spica ℥.4. ceræ ℥.1. mastichis ℥.℞. liq
fiant in vase duplici. Deinde adde cyperi, macis,
namomi ana ℥.1. commisce diligenter, & rasurâ
baphi excipe, quantum satis est, calidumque
pone.

Vel. ℥. mastich. cerati stomachici Galeni, æq
les partes: cum oleo absynthij, aut de mentha f. e
plastrum ventriculo apponendum.

℥. dialthææ ℥. 1. mastichis dissol. in oleo de sp
℥.℞. croci ℥.℞. misce, extendatur in aluta pro stor
cho. Hoc & dolorem lenit, & stomachum ro
rat.

Mastichis grana præmansa & deglutita, Cerat
stomachicum Galeni. Concalfacto verò stomac
utendum est cerati fantalini ℥. 2. malaxatis cum o
de cydoniis, rosarum, deinde extensis in aluta. Iu
pus rosatus, vinum granatorum, syrupus aceto
simplex, & similes syrapi. Quòd si humiditas cal
coniuncta est, aut aliquis humor biliosus, ve
ventre collectus, vel aliunde inuectus, absynth
hiera picra, rhabarbaro, cassia, & similibus hac
tione utendum est.

Absynthij decoctum biliosa deterget & sub
cit, si quidem alius non fuerint imbibita: & l
magis melicratum ex absynthio, aut decoctum
synthij cum octaua parte mellis rosati dulcoratu
Infestissimum verò absynthium, & quæ adstr
gunt, quibus pituita ventriculo inhæsit. Tum er
prius incidi & tenuari materia postulabit. Hi
picræ, & rhabarbari vsus est, vbi imbibitus hum
est biliosus tunicis ventriculi. Vtriûsque ℥.1. aut 5
ex decocto absynthij, cicerû rubrorum, sero lac

a endiuia, satis esse possunt. Alioqui ℥. i. cassia, catholicum imperandum est. Sed ab his roboratus erit stomachus: nec enim, ut hiera & rhabarum, confirmare possunt. Ventriculum roborant oleum mastichinum & styracinum descriptione Nicolai, in quibus hapsus lanae purpurea stomacho apponitur. Similiter olea nardii & moschatum, costinum, è benzoino, usurpari poterunt.

Vinum absynthites descriptum à Dioscoride debet, roborat, appetentiam reddit. Quod si deest, meliores absynthij cauliculos recentes leuiter confabis, vino odoro, austeriusculo macerabis, & iter feruefacies, vel siccos eosdem cauliculos vinum infriabis.

Id vinum maximè facere ad subuersionem stomachi Arriæ celebris fœminæ historia à Galeno 3. lib. de Theriaca ad Pisonem descripta amplius confirmat. Hæc non apperebat, non continebat, ut pote stomachi affecta dissolutione, atq; adeo nutritionis periculum in currebat. At ubi medici Galeni consilio, vinum ex absynthio confectum coniunxerunt, illico appetentia est restituta, & ventriculus confirmatus.

In imbecillitate stomachi plurimus olim usus medicamenti è cotoneis. Syrupus acetosus è cotoneis sic fit. ℥. succi cotoneorum per residentiam deuratorum, sacchari ana lb. i. aceti ℥. 3. coque ad spissitudinem. Conuenit calfacto stomacho, & inde nimio. Poteris tamen imminuere modum sacchari, ut erit auctus calor: aceti, ut erit sensus stomachi.

DE MORB. INTERNIS

Miua Rha ζ a.

\mathcal{L} . succi cydoniorum maturorum per residentem
depurati lb. i. sacchari lb. β . vini veteris lb. β . co-
tur, & despumentur. Tum:

\mathcal{L} . zinziberis, spicae, cinamomi, caryophyll. an-
2. mastichis \mathfrak{z} . 4. Omnia puluerisata nodulo in-
dantur, & in praedicta miua calida macerentur
deinde refrigescant, & nodulus exprimatur.

Gracorum.

\mathcal{L} . succi cydoniorum, mellis optimi ana lb. i.
ti acris lb. β . aut non ita acris \mathfrak{z} . 9. zinziberis \mathfrak{z} . 5.
peris albi \mathfrak{z} . 2. Succus cum aceto & melle mo-
coquatur, despumetur, tum inde pulueres, & co-
ad crassitudinem.

Moderatis omnibus oris ventriculi affectionibus
praeterquam quae aestu vehementi oriuntur, pro-
ma duo medicamenta conueniunt. Aliud.

\mathcal{L} . carnis cydoniorum, mellis ana lb. i. aceti
lb. i. simul bulliant, & agitentur, tum adice pip-
 \mathfrak{z} . i. zinziberis tantundem, petroselini Macedonici
 \mathfrak{z} . 8. hoc magis adstringit. Ventri calida intempe-
affecto, aut bilioso, piper & zinziber subtrahit-
tur. Ventri temperato tantum dimidium piperis
zinziberis subtrahitur. Aliquando miuae arom-
cae \mathfrak{z} . i. theriacae aut mythridatij \mathfrak{z} . i. commiscen-
Datúrque haec miscella ex vino odorifero. Quod
etiam dolor coniunctus est, in primis phlebotomia
ex interna brachij conuenit. Perseuerante malore
utraque basilica, & hoc magis si grauis dolor est
repentinus, si difficilis ructus, & spiritus: si febris
si dolor in dorsum & scapulas extenditur, sapienter
detrahendus.

Historia est quinto Epidemion, de muliere qua-
dam, quæ in vehementissimo dolore stomachi, nul-
liis adiuta remediis, sanata est ducto ex utraque
re sanguine.

Postea verò leniendus dolor est, & si quidem
inter æstuat, cucumeris semen, & hordei in aqua
frigidissima macerari debet, & decorticari: cum
recta parte glycyrrhizæ rasæ & recentis coqua-
re aqua, despumetur. Refrigerata verò, vel niue,
vel aliis modis supra dictis propinetur. Vesica ea
frigida, vel alioqui frigida, ex dimidio plena sæpius
moueatur.

Quod si materia aliqua concepta ventriculo do-
rem facit, ea, ut prius, commodè repurganda est.
Cucurbitulæ umbilico, aut ad latera umbilici af-
fandæ sunt. Dextrum quidem, si ab hepate: fini-
strum, si à liene in ventrem fluxio est. Suntque
minò tria genera eorum, quæ dolorem leniunt.
Primum, quod rescindit causam, ut pharmacum,
& medicamentum, quod intemperiem corrigit.
Secundum verò eorum, quæ reuera anodyna sunt,
quæ sunt chamæmel, melilotum, anethum, flo-
res osinarini, croci, rosarum, violarum: quibus ali-
quod menthæ, absynthij, & eorum, quæ stoma-
chum roborant, adiiciendum est. Similiter & fur-
fur, milium, sal, dolorem leniunt: sed frigi debent,
& oculo includi.

℞. furfurum M. i. milij conquassati P. 2. salis 3. i.
frantur in sartagine: deinde includantur: perfu-
mur sacculus vino diluto aquâ rosacea, & effuso
interem candentem. Aliud.

℞. florum anthos, rosarum, violarum, chamæmeli,

DE MORB. INTERNIS

anethi, melilori, ana P. 1. summitat. absynthij.
Fiant. sacculi: perfumentur, vt prius, & applicentur
calidi. Alioqui.

℥. menthæ, absynthij ana P. 2. chamæmelid-
rum anthos ana P. 1. calami aromatici, schœn-
thi, mastichis an. 3. 1. Fiat decoctio in vino odor-
ato. In decoctione gossipium, aut rasura sca-
læ immurgatur: exprimantur, & identidem calide
applicentur. Materia quoque expressa ventriculo
applicetur. Sed videndum, ne refrigescat, statim
oleo conuenienti vngere oportebit.

Vbi supradictis remediis non cōcedit dolor
coticus vtendum est. Primū quidem leuiores
quales sunt syrupi rosarum, papaueris, myrthi,
pus violatus, de nenuphare cum ʒ. 1. Philonij.

℥. syrup. ros. & de absynthio ana ʒ. 1. opij
bulliant vnā leui ebullitione, deinde cum ʒ. 3.
pulli detur in potu.

℥. philonij in causā frigida, in calida verò, re-
descriptione Nicolai, vnus ʒ. ʒ. in vino tenui
rifero.

℥. pilul. de cynoglossō ʒ. 1. dissol. in syrupo
& de papauere ana ʒ. ʒ.

Trochisci Stellæ. ℥. spicæ, mastichis, cinam-
schœnuāthi, castorei, myrrhæ, olibani, piperis, a-
absynthij, sem. hyoscyami albi, & mandragoræ
ana partes æquales, vt ʒ. ʒ. Fiant trochisci cum
dulci, pondere ʒ. 2. Detur vnus cum vino o-
fero.

Albucasis non reuellandum remedium.

℥. opij ʒ. 1. cum alliorum capitibus duo
Conquassentur, fiat distillatio in alembico: ei

modicum bibatur. Eadem arte poteris opium
miscere rebus stomachicis suprà enumeratis, &
aquam elicere. Alia narcotica superiùs descri-
ptæ media quoque plurima ex 8. libro de compo-
sitione medicamentorum $\chi\tau'$ τόπ' 85.

Quod si vlcus affuerit, quod ex signis in scholiis
indis intelliges, ita moderanda sunt omnia.

edîcata edulia purgantia sint: vt lac amygdala-
dulcium cum saccharo multo, hydromeli, sy-
mplosatus, conserua rosarum.

Si purgatū fuerit vlcus, acribus omnibus, acer-
cidis, falsis, abstinendum: mitigantibus uten-
dum, quæ & detergeant, & glutinent. Qualia, lac ca-
ndum, hordeata saccharo rosato condita. Sed & in
pausatim deglutienda, & iis lentor quidam in-
portet. Itaque oua sorbilia optimam materiam
contineant, qua saccharum, mastiche, farina hordei
fœnugræci, limaces, cochleæ, balauſtia, mali-
uucago tragacanth. gummi Arabicum excipi-
unt. Sed de his fusiùs in nostra ad 8. Galeni li-
brum de compositione medicamentorū $\chi\tau'$ τόπ' 85
dicte diximus.

IVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Affectus ventriculi in œsophago, stomacho, siue orificio,
in tunicis, pyloro, infiniti propè reperiuntur, tantò peri- *Ventriculi af-*
culosiores, quantò coctio & distributio cibi magis necessaria *fectus sunt*
peruerso corpori. Quales sunt, intemperies omnis gene- *ferè innume-*
res, mores præter naturam, obstructions, defluxiones, ex- *ri.*
creta illuc collecta, vel nata, vel aliunde immissa, cibus
pestius, nimius, vitiosus, deiecta appetentia, nausea,
humores in tunicis infarcti, aut in fundo fluitantes
inflammatio, inflatio, dolor, exulceratio à causa interna, vt

DE MORB. INTERNIS

humore acri, pharmaco, cibo, osse acuto, præcedente a
fu, erosio, fames canina, immoderata sitis, & similes, qu
signa, causas, remedia explicare maioris est operis. Mu
ex Galeno colligi possunt 3. & 6. de morb. & sympt. 5. d
cis affectis, 6. de sanitate tuenda 7. Methodi. Signa ex M
regni. Octauo κατὰ τόπον ita describit stomachicos
Andromachum, qui stomachicas confectiones sine disti
ne scripserat prodesse stomachicis. Quod & vulgò hodie
Empyrici faciunt.

*Stomachici
qui vulgò di-
cantur.*

Plerique (inquit) vulgò homines eos, qui appetere
perdiderunt, ita vocant, & quibus post acceptum cibum
tris os grauatur atque opprimitur, & quandam agrè tol
bilem anxietatem habet. Appellant eodem modo etiam
quibus nausea contingit, & maximè si ad vomitum imp
& adhuc magis, si cibi corrumpantur, quandoque nio
facti, quandoque etiam aliam vitiatam qualitatem a
Et præ his omnibus adhuc magis illos stomachicos
nant, quibus ructus eiusmodi cum molestia quadam
xietate ac subuersione contingunt, sæpe cum nondum c
acceperunt. Quinetiam si per plurimum tempus cibi
ventris morentur grauantes, & vix descendentes, hos i
stomachicos appellant. Alios item appetitum caninu
pellatum habentes, vt & plurima edant, & maximè g
paulò post reuomant, similiter vocant. Alios rursus qu
titer exoluuntur, vbi diutiùs in ediam pertulerint, & si n
tiùs cibum accipiant, in ore ventris morsus percipiunt
dem modo stomachicos vocant. Hactenus Galenus. κ

*κοιλιακοὶ
qui appellantur.*

κοὶ autem sunt, qui cibum non continent. Ante cibum
humore confluente: post cibum, ab imbecillitate: vt
tempore, ab vtraque causa dolor commouetur. Non
quam à cibo cessat, quia cibus naturam colligit, temp
calfacit. Vlcus esse coniiciendum ex dolore, ardore, de
to synapi, & similibus rebus calidioribus, aut frigidio
pure apparente in vomitu, vel deiectione. Vlcus ven
causa duplex: interna, externa. Externa, vulnus: quod
gnum, est incurabile, vt in viuario Aureliano, & id co
ex Aphorismo 18. libro 6. Externa quoque causa est
nosum pharmacum, os acutum acus. At interna, est h

ris confluxio. Non ciendus vomitus, ne inde vlcus lace- *Galen.lib.5.*
 , & materia aliunde trahatur. Eodem modo neque ster- *Meth.*
 tio, neque tussis. Ab humore acuto lingua infecta, sapor
 in os, & in vomitu, secessuque, cum ardore, calore, siti,
 stia. Si in orificio ventriculi, grauiora symptomata, frigi-
 extremorum, syncope, dolor grauior, &c. Ex varietate
 rum indicationes curationis sumendæ.

à morbo cibum.] Conualescentes à morbo aliquando
 um appetunt, ob extenuationem membrorum, non fo-
 ab inanitione spiritus & humoris, balneo, profluuiis, su-
 us, insensibili perspiratione, colliquatione, & similibus,
 iam à ieiunio, inopia alimenti, calore languesciente, vt
 na, quæ in ellychnio insita ab oleo & aëre fomitem &
 um sumit. Aliquando verò appetentiam habent deie-
 ob vitiosos humores relictos. Vtrique sæpè, nisi accu-
 ra tentur, in reciduum incidunt. Priores quidem, quia
 extenuata membra multum appetant, non tamen sum-
 onficere potest imbecillus calor. Constat enim historiâ
 orum, qui à longa inedia sese repleant, inde suffocari. Po-
 res verò, quia reliquias morbi tandem natura stimula-
 gredi cogitur. Quantò enim plus nutriuntur, tantò ma-
 duntur, donec accrescente malo morbus repetat. Hi igitur
 rantur vacuatione, vt docet Galenus libello de sangui-
 ssione contra Erasist. & Hippocrates, lib. 6. Epid. Illis
 remedio sunt, rerum non naturalium commodatio,
 cibus, potus, somnus, venus, omnia mediocria: deinde
 tempore substantiæ reparatio per alimenta pauca, bene-
 ntia, facilia coctu, sæpius exhibita. Nam pauca non suf-
 : nimia non coquantur.

NTO. VALETH EXERCIT. XXXII.

Entriculi imbecillitas facultatis est concoctri- *Gal.cap.43*
 cis error, quo vel ἀπεψία, alterationis priua- *lib.de diff.*
 vel βραδυπεψία, coctionis imminutio, seu *sympt.*
 as, vel denique δυπεψία, & deprauata co-

DE MORB. INTERNIS

*Gal. lib. 3. de
caus. sympt.*

ctio infertur. Causæ sunt intemperies, frigida, da, humida vel sicca, quarum notæ ex Galeno 7. Method. scitè ab Hollerio repetuntur: vel pr naturam tumor, phlegmone, erysipelas, absce aut denique externæ rei alicuius vitium, vt cil potus immodica copia, noxia qualitas, intemp uus vsus, præposterus ordo, excrementorum co ptela, breuitas somni.

*Imbecillita-
tis ventriculi
à caus. frigi-
da curatio.*

Nuda intemperies rarò huic affectui causa est sæpiùs cõiunctam habet materiam: frigida qui pituitam, vel ex cibis collectam, vel à capite, nisque partibus transmissam, vel crudam humo colluuiem ab antecedente morbo acuto, aut cl nico relictam: calida verò bilem. In frigida ita purgabitur ex hieræ picræ ʒ. 3. vel ʒ. ʒ. cum vino bo. dissolut. Hieræ vsus si osculorum venarum pertionis metus, vel vteri gestatio, aut hæmorri des dehortentur, pilulæ præscribentur.

℞. pilul. de hiera & agar. an. ʒ. ʒ. cum syrup. de menth. absynth. f. pil. mol.

Conferent quoque pilulæ ante cibum ad ʒ. 2. ræ. Ad iterandam purgationem parabitur hu syrupis conuenientibus: & interea robori ventr li sumptis & admotis prospicietur. Sumuntur ctaria, opiata, vel condita.

℞. zinziberis cond. ligni aloës an. ʒ. i. puluer. electar. matic. ros. & diarhod. Abbat. ana ʒ. ʒ. cum saccharo in absynth. dissoluto f. electar. per lozeng. pond. ʒ. 2. Sumat v hora i. ante pastum, à qua licebit vini optimi modicum si bibere. Per se satis sunt interdum, zinziber conditum, citri sicc. myrobal. condita. Vel. ℞. conseruæ, melissop bugloss. borrag. & ros. an. ʒ. 2. conser. anth. ʒ. i. cortic. citr ʒ. 4. confect. alkermes ʒ. i. puluer. electar. lætificantis G de g

emmis ana 3. ℞. rasuræ ebor. corn. ceru. ana ʒ. i. cum syr.
absynth. f. opiata: cap. manè instar glandis.

Opica erunt, fomenta, linimenta, scuta.

℞. ciper. & calam. aromatic. ana 3. ℞. santalor. omnium
aloës ana 3. r. absynth. vtriûsque, menth. maioran. ros.
ana p. i. f. decoctio addendo quartam partem vini albi,
fotu regionis ventriculi cum spongia per horam antè
m.

Post fotum siccatus locus linitur oleis mastichi-
menthaceo, moschato, quæ efficaciora erunt,
te Chymica sint extracta. Superponitur gossi-
n moschatum. Vel.

℞. maioranæ, absynth. Rom. ros. rub. flor. ros. marini,
n. arom. ana 3. 3. cinam. caryophyl. nuc. moschat. mac. ga-
ana 3. ℞. ligni aloës, ciper. schœnuanth. an. ʒ. 4. mastich.
pulis pro scuto, intersuto ac farcto gossipio moschato,
nticulo applicando.

Faciunt hæc eadem remedia ad fluctuationem,
ationem, & id genus alias vetriculi affectiones.
n autem calida fuerit ventriculi imbecillitatis
a, purgatio cathartice bilem ducentibus perfir-
ur, vt rhei diluto, electario de succo ros. aut ca-
otiis aureis, de rhab. de aloë. A purgatione da-
r tabella vna electarij refrigerantis, vt diamar-
c. frig. vel diatragacanth. Temperabitur humor
p. refrigerantib. acetoso, viol. ros. granator. de
onib. cum aquis eadem præditis facultate. Litus
ex oleis myrtill. ros. viol. lotis in aceto.

Cæterum symptomata, quæ ventriculi sequun-
imbecillitatem, vt vomitus, singultus, curabun-
upradictis & proximè dicendis remediis. Fluor
si adsit, pane tosto in vino austero macerato,
entriculo applicito, vel emplastro ex 3. 2. cydo-
cum oleo myrtill. aut cydon. emollito, &

DE MORB. INTERNIS
mastich. puluerat. 3. i. sinapifato cohibendus.

De singultu. CAP. 33.

1 Deprava-
tus ventricu-
li motus

contra natu-
ram, qui con-
uulsionis mo-
do fit, cum ta-
mē conuulsio

non sit. Con-

uulsio enim

tantum cadit

i partes, qua

mouentur

omnis con-

uulsio sym-

ptoma est cau-

sa morbifica

singultus au-

tem & ster-

nutatio non

item.

2 Galen. lib.

8. de compos.

pharmac. lo-

cal.

3 Vti in con-

uulsione ab

inanitione,

ab exhausto

humido pri-

migenio.

4 Hæc distil-

lata restaura-

tina conficiuntur ex conseruis bugloss. viol. borrag. nenupharis aquis scabi-

bugloss. eudiuia. Hæc omnia in alembico reponuntur simul cum semini-

frigidis, cardiacis, cum decocto capi, carnibus perdicum, mica panis albis-

Stillat humor, cui misceri potest saccharum et cinamo. tenuissime puluerat-

exhibetur agro.

Singultus i conuulsio quædam est, & pra-
motus oris ventriculi, vel ipsius etiam ven-
culi 2 vi retentrice officiū negligente, & robusti
expultrice.

Singultus causæ inanitio & repletio. Qui ab i-
nitione, ferè lethalis est, sequiturque insignes e-
cuationes, vt sanguinis è vulnere, è locis mulieb-
bus, aut aliunde. Sequitur dysenterias, diarrho-
& cætera eiusmodi. Ardores quoque & graues
flammationes viscerum, de quo priusquam pra-
gium instituas, vide num sit à repletione. Minu-
nim periculosus est, sæpèque cum multa per v-
trem euacuantur, singultus à repletione est, q-
pars materiæ, quæ à reliquo corpore confluit in
trem, tunicis ventriculi imbibitur.

Singultu excluduntur non solùm quæ in cor-
re ventriculi, sed etiam quæ stomachi & œsoph-
continentur. Sunt qui ad inanitionem adiung-
causam singultus, perfrictionem oris ventriculi,
quo 8. de compositione medicamentorum pa-
cularium, & Apho. 13 & 39. lib. 6.

In 3 inanitione, etiam si desperata res est,
uandus tamen æger 4 destillatis, collatitiis, iuscu-
& expressionibus, cibis humectantibus, inunct-

Stillet humor, cui misceri potest saccharum et cinamo. tenuissime puluerat-

dorsi & ventriculi ex oleo violarum, 5 hydre-
o quoque.

Ex aquæ & olei partibus æqualibus adhibendus
fotus.

i perfrixit, calfaciendum est per ea, quæ non tam
stringant, quàm rarefaciant. In perfrictione enim

machus, nervosum corpus, cōdensatus est, ideó-
e non transpirat: ex quo repletio fit, à qua sin-

gultus. Vino itaque odorifero cum tantillo cina-
momi & galangæ occurrendum est malo.

Stomachus & spina oleo de castoreo, de piperi-
s inungenda sunt, aut inde cerata conficienda,

perpetuò seruata ratione, ne adstringamus, donec
quieuerit singultus.

Vbi flatuum 6 multitudo, iisdem ferè remediis
datur. Vino quoque, in quo ruta, rosmarinus, se-

men dauci, cumini, carui, cubebæ, baccæ lauri, aut
piperi, galanga, lybisticum, 7 & alia eiusmodi co-

trint. Aut eadem cum vino odorifero maluatico,
t simili colabimus per manicam Hippocratis. 8

qua vitæ cum tantillo cinamomi, anethum quo-
ne quadã proprietate, vt volunt, singultum sedat.

lectaria fiunt ex nardo gallica, zinzibere, feseli, &
oximè enumeratis remediis cum melle. Mel an-

osatum hîc conuenit, vt 9 confectio de baccis
uri, 10 theriaca vetus, & mythridatium.

Flatuosis à corrupto cibo solennis est hic puluis.
spicæ Celticæ, zinziberis, nepetæ, fesel. rut. dauc.

umini ana ʒ. i. sacchari anthosati ʒ. ʒ. f. puluis. Vel.
castorei ʒ. i. Detur cum melicrato.

Quòd si materia est aliqua continēs causa singul-
is, ea vel calida, vel frigida. ii Calida vacuetur vo-

5 Fiatq; ha-
psus ex gossi-
pio carpio il-
lus imbuto o-
leis, qui per-
petuò vètricu-
lo & dorso
insideat.

6 Quæ ex di-
stentione &
oppressione
alui digno-
suntur.

7 Vinum aro-
matites, aut
absynthites
Carthustano-
rum, aut etiã
hydromel vul-
go dictũ mal-
uaticum, aut
vinũ malua-
ticum, horum
omniũ instar
esse poterunt.

8 Aut aqua
in qua madue-
rit coma anc-
thi Ethiopi-
ci, quod regis
appellant.

9 Hæc confe-
ctio est acrior

10 Hæc mi-
rifice flatus
discutiunt.

ii Per aphr.
17. lib. 4.

DE MORB. INTERNIS

22 Si peculia-
ris natura à
vomitu te e-
uocet.

13 Vel ℥.
rhei elect. ʒ.

4. infunde in
aqua endiuia
fero lactis, de
cocto cicer.

rub. In ex-
press. dissolue
hieræ picra

ʒ. 2. f. potio.

14. Ad tempe-
rationem hu-
moris acrioris

15 Ha pilula
simul vacuan-
di & tempe-
randi vi pol-
lent.

16 Hoc re-
medij genus
valet ad in-
flātionem
hepatis &
ventriculi.

mitu, si fieri potest. 12 Alioqui ʒ 4. rhab. 13 vel
tundem pul. hieræ picra in fero lactis, vino gra-
rotum acidorum, & maturorum, aqua endiuia,
cocto cicerum rubrorum infunde, expressione
exhibe. Hic obseruandum est, leuiōres purga-
nes esse debere, quæ ad ventriculi affectus acco-
modantur, nisi à toto corpore humor cōfluat. T-
si perseverat singultus, 14 aqua frigida propi-
tur. Subinde hæ pilulæ imperentur.

15 ℥. spodij, sem. endiuia, portulacæ, ligni al-
ana ʒ. 1. pulpæ tamarindorum ʒ. 1. rhab. elect. ʒ.

confice cum oxycrato, aut vino granatorum. Ali-

℥. syrupi ros. acetosi, oxysaccharæ simplicis
ʒ. 2. In quibus infunde summitatum absynthij ʒ
fiat infusio in calidis cineribus, tum duobus
tribus cochlearibus refrigerati remedij per int-
ualla vtatur. Vel zulapium parabitur eiusmodi

℥. succi endiu. aut cichorij per residentiam dep-
rati ʒ. 4. cum sacchari violacei ʒ. 2. f. zulapium. C-
portunus erit vsus electarij triasantalini, quod n-
modò ventriculum confirmat & hepar, sed &
frigerat.

16 Cerati santalini ʒ. 4. cum oleo rosato malaxe-
tur: deinde commisce spodij, rosarum ana ʒ. 1. cu-
succo semperuiui agita: inde finges duo scuta in-
luta. Alterum stomacho ad sternum: alterum
duodecimam & tertiamdecimam vertebra[m] do-
applicabis.

In causa frigida.

Vbi crassa & viscida materia, melicrato hyssop-
vel oxymelite simplici materiam præparabis. Tu-
vt mouebitur, per vomitum aut ventrem repurg-

ex hiera picra dissoluta in decocto cicerum ru-
rum. Dabis autem hieræ modum à semuncia
unciam. Conuenit in hoc singultu acutum scyl-
licum, oxymel cum cinamomo aromatizatum, 17
licratum ex rebus incidentibus, hyssopo, thymo
egio, satureia, & similibus. Maximè probant ga-
gam.

17. Tale me-
licratum vi-
nosum vulgò
dicitur.

℞. vini albi tenuis odoriferi ℥. 3. in quo leuiter
beat galangæ ʒ. i. cinamomi, sem. anethi an. ʒ. β.
Conuenit & castoreum in vino odoro ad ʒ. 2. Sed
a fædo est odore, cinamomo, semine apij tem-
peri potest. Conueniunt & hæc, schænuanthum,
um, maiorana, aristolochia, enula, zinziber con-
um, acorus conditus, diatrium pipereon, diacu-
um, diagalanga, theriaca vetus. Exteriùs verò 18
um de liliis, de amygdalis dulcibus.

18 Quinetiã
fotus ex cala-

nstituitur etiam cerotum singulare in causa fri-
a. ℞. olei nardini ℥. i. aloës, mastich. ana ʒ. i. succi
ynthij ʒ. 2. cum cera fiat cerotum.

mo aromati-
co schænuan-
tho, origano,
ab synthio,
mentha.

etiam sedato singultu, atque vacuata materia, ea
e roborant adstringendo. Fit aliquando, vt ma-
a quædam venenosa sit, cui hoc puluere occur-
dum sit.

19 Hoc ele-
ctarium non
modò ventri-
culi singul-

19 ℞. sem. anethi, cardui bened. citri ana ʒ. i.
issæ, corticum citri an. ʒ. β. coralli rubri, galagæ,
is, cinamomi ana ʒ. β. margaritarum, fragmen-
um smaragdi ana Gr. 8. cornu cerui, & vnicor-
ana Gr. 4. cum saccharo borraginato, & vino
o tenui odorifero fiant lozengia, vel puluis.

tui, sed va-
riis aliis affe-
ctionibus cõ-
fert. Facit ad
omnẽ venena-
tam aurã e-
luendam, &
ad effectam
vim excitan-
dam.

Quod ad cucurbitulam attinet, iam vacuata
eria primùm scapulis, tum pectori & umbi-
li, postremò ventriculo & 12. dorsi vertebræ af-

DE MORB. INTERNIS

figi debet.

20 *Huius
remedij nul-
lus est vsus.*

Quòd si nec his quidem resistit singultus, locis phœnigmi aptari debent. Alij in malo comaciori imperant 20 ellebori 3. i. galangæ, c. momi ana 3. i. macerentur per noctem in vini uatici 3. 3. colatura proximè. Nec omittenda si nutatio, clamor, &c. eiusmodi,

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

*Singultus mo-
tus vomitu
vehementior.*

Λύγξ, λυγμός Hippocrati & Galeno, Latinis singultus. Motus est eiusdem generis cum vomitu, sed fortior & vehementior. Deinde per vomitum natura tantum quæ in ventriculi spatio sunt, expellere conatur. In singultu verò non tantum hæc, sed multo magis, quæ in ipso ventriculi contenta hærent, altiusque & penitius impacta sunt, atque ob id vehementiorem motu est opus. Id experientia perspicuum. Si enim acre aliquid, ut piper deglutiat, siue cum melle, cum aliquo alio, postea vinum bibat aqua calida terat, calore potus ad interiora piper deducitur, & sua armonia ventriculum stimulat. Inde ut in tussi thorax, ita punctus aliunde ventriculus primum dilatat sese, quo vacatius excutiat quod nocet: deinde quasi collectis viribus, dstringit & compressione edit singultum. Sonat autem, quia aer aliquis in vacuo ventriculi spatio comprehensus premitur, & per angustiores vias reddatur. Quia ergo multæ currunt in singultu, pro eorum varietate ad diuersas feruntur locis diuersis refertur, à Galeno, motricem videlicet expultricem, naturam solam, retentricem, quod dum tatur, cibos complecti nequeat. Philoth. ψυχρόν παθός conuulsionem. Singultum verò, σωματικόν. Musa in vertit frigidum pro animali. Quanquam non minus comata passio videtur in conuulsione, quam singultu. Huius tiam duplex difficultas. An sit conuulsio: & an præter itionem & repletionem, quæ sunt conuulsioni propriæ causas, à tertio quodam causarum genere fieri possit. Qui conuulsionem esse aiunt, primum Hip. & Gal. autoritate nituntur.

*Vide Galen.
commen. 1. in
prorrh. sent.
23 & com.
2. in idem
Prorrh. sent.
59 & alius
ferè infinitis
locis.*

*Philoth. com.
in apho. 3. li. 5*

im aph. 4. lib. 5. Galenus scribit. Quod autem (inquit) singultus conuulsio sit stomachi secundum Hippocr. nos vtrouimus. Deinde ratione. Quia nerui satis insignes, sed res, à sexta coniugatione in ventriculum perreptantes, ad principium contrahuntur, & partem cui inferuntur si adducunt. Alij negant. Primum quia conuulsio musculi non est affectio. At neque ventriculus, neque ipsius osculus est. Deinde dilatatur, antequam contrahatur, postea in naturalem situm: quod in conuulsione non fit. Præ-Hippocr. in Aphor. postquam de conuulsione loquutus singultum adiicit, tanquam tertium quid. Sed hæc disputatio minis tantum videtur esse. Proinde vtrisque responde- ex Galeno aph. 39. lib. 6. Singultus verò concedatur (in- conuulsio stomachi nominari, quando aliud fuerit ser- s propositum. Quando verò hoc solum studuerimus, sionis substantiam cognoscamus, melius fortassis fuerit conuulsionem nominare, sed quendam motum eiusdem vomitibus generis, sed fortiolem & vehementiorem. Galenus, cui addimus *ἐν παντί μορίῳ προαιρετικῶν* conuulsio- fieri, ut ait Philoth. Vbi Musa ineptè vertit *προαιρετικῶν*, ositum, cum significet partem, quæ pro arbitrio moue- st enim conuulsio propriè dicta, inuoluntarius motus, in- , quæ voluntate mouetur. Singultus autem fit in ventri- , & sapius in ipsius orificio. Differt ergo à conuulsione riè dicta, motus formulâ, & partis affectâ, naturâ. La- amen sumpto nomine, conuulsio rectè dicitur Hippo- In altera difficultate argumenta quoque afferuntur in- que partem. Galenus 8. *κατὰ τόπον* se non reperisse it in conuulsione tertiam causam supra euacuationem & tionem. In singultu maximè, acres nimirum humores achum mordentes. In quo inconstantia notatur, ut qui s dixerit conuulsiones sæpè fieri demorso ori ventriculi ri humore, ab aura ascendente, humore aut semine pu- vtero, veneno, quæ causæ eadem sunt cum tertia, quam Galenus. Hinc efficiunt singultum & conuulsionem & à duabus tantum causis, ut cæteras omnes conuulsio- fieri inanitione nempe, id est, summa siccitate, & reple- per humiditatem superfluum, siue replendo nervos con-

Musa lapsus

*Musa pueri-
lus error.*

*Conuulsio
propriè dicta
quid.*

*Galenus le-
uitatis insi-
mulatus.*

DE MORB. INTERNIS

trahat, siue grauet, siue qualitate aliqua vitiosa pungat. dentur autem rursus homonymia decipi. Nam *καλὰ τὸ* singultum distinguit à propriè dicta conuulsione. In cælocis generalis vocabuli acceptio. Cùm enim conuulsio in musculis, & neruoso genere, nerui autem alij potissimè motui, alij insigniori cuidam & exactiori sensui destinati ad voluptuosa retinenda, & noxia reiicienda, vt qui ad os cium ventriculi mittuntur, in illis acris humor pungens venenosa quædam qualitas, vel aura, conuulsionem non cit nisi per accidens: vt in arthritide, in qua punguntur neque tamen conuelluntur: & in aura è crure ascendente, non musculos cruris, sed ventriculos conuellit, & ad contractionem excitat. In posteriore genere contrà fit. Cum emor dentur partes, quibus nerui illi insignes inferuntur, per liari quodam motu, vt in tussi, sternutatione, epilepsia, ventu, & in singultu, expellunt causam noxiam. In quibus cæ Galen. tertiam quandam causam agnoscere nobis videtur cæteris minimè. Ac proinde conuenienter rerum naturam pfit *καλὰ τὸ πῦρ*, se non reperire in conuulsione tertiam sam, vt in singultu. Quod etiam intellexit de aliis conuulsionibus, quæ eodem naturæ conatu fiunt, quo singultus, nec hac in re contradicit.

*Galenus à
calumnia li-
beratus.*

Et reuera qualitas quædam in pipere videtur, aut à sapore aut corruptela, quæ neque inanitio, neque repletio dici test, nisi minùs propriè sumptis huiusmodi vocabulis. enim, vt capite de conuulsione dictum est, aliquando referatur omnia ad inanitionem & repletionem.

Fit hic affectus in ventriculo, stomacho, & œsophago, que vel per *ἰδιοπάθειαν*, vel sympatiam à meningibus, internis, vtero, neruosis partibus, hepato inflammato.

*Singultus
cause.*

Causæ sunt inanitio, repletio, qualitas humoris, frigiditas, febris singultuosa, de qua lege Commentar. Galen. Acu. inflammatio meningum, ventriculi, hepatis, mesenterii humor acris infarctus tunicis, punctio acrium humorum, tuita tunicis hærens, rigor, vnde neruosa corpora duriora secta coguntur, & proinde replentur, quia diffilari non possunt, sanguinis eruptio, longa inedia, temere adhibita ne topica, materia, quæ euomitur, orificium ventriculi irritat.

ne eo imbibita, aut abcessum efficiens. In inflammatione
tis aut alterius partis communicatur affectio per nervos,
tuor stomacho, vel refudat bilis & regurgitat, vel compri-
r ventriculus. In inflammatione cerebri rubor oculo-
permanens perspicitur, & qui non evanescit post vom-
u, licet aliquando etiam sequatur stomachi inflamma-
em, sed rarius. A bile vel corruptis cibis cognoscetur
cedente victus ratione, ructu, vomitionis sapore, co-
lauo, calore. Ab inanitione ferè fit cum vehementissi-
ti.

t pars & occasio, ita gravius periculum. Nam in febre
ulofus est singultus, nisi sit criticus, & signa coctionis
festò appareant. Sic enim sæpè indicat crìsim vomitione
am. In histericis ab vtero non ita periculosus. Ab inflam-
one vteri, deterior. A musculis & ossibus temporum, le-
s. A sanguinis fluxu, malum, vt ait Hipp. Sed Galenus re-
ddidit, vt plurimùm. Quod vidisse memini in nobili quo-
quinquagenario, vel seniore, è familia D. d' Antragues, cu-
le erat œconomus. Effusa enim incredibili sanguinis co-
euasit à conuulsione, deliquiis animi, singultu, adhibita
bitula, & sanus superuixit. A vomitu quoque malum.
enim vomitus, qui remedium esse debet, singultum gi-
ab inflammatione cerebri vel stomachi metuendum.

Erysimachus Medicus in conuiuio Patonis Aristopha-
conuiuiam singultientem docet tria remedia singultus:
nere spiritum (de quo lege Galen. de difficult. spirandi.)
ere fauces frigidâ (contracto ad interiora calore, vel ob-
sensu) & irritare sternutamentum in vehemēti, nec aliis
is cedente. Id (inquit) si bis, aut semel feceris, etiam si fre-
uissimus sit, tollitur. Respondet Aristoph. non prius ces-
singultum, quàm sternutamento represserit. Gal. in Aph.
guit id prodesse, si singultus fit à conclusis humiditati-
Eos enim, qui ex inanitione fiunt, qui sunt rariores, non
sternuratio: alios maximè. Concussio enim capite & ven-
m reliquo corpore, maximè nervoso, excutitur materia,
singultum facit. Sicuti eadem calfacta successione, te-
que, partim vacuata & discussa, partim translata in par-
nobiles, vt scribitur 4. de rat. vict. in acu. In pituita tui-

*Singultus
per sympa-
teiam factus
ex hepate in-
flamato, aut
aliis partib.*

*Singultus,
largo san-
guine effuso
sedatus.*

*Singultus
tria ex Ery-
simacho me-
dicoremedia.*

DE MORB. INTERNIS

cis hærente incidendum, detergendum, vacuandum vom
pilulis, coquendum, roborandum, fatus ex oleis calfacie
bus, vel ficci fatus humidis meliores, conspersa tamen a
vitæ, vel simili, cucurbitulæ primùm scapulis affixæ, deinde
12. vertebram & ventrem. Si sit à biliosis humoribus vom
detergentia, in sanie acris, aromatica omnia, discutientia o
rata vsurpanda. Odora enim stomachum colligunt, grau
olentia dissoluunt. In inflammatione ventriculi, cau
quæ in inflammatione hepatis dicentur. In omnibus cau
clysteres ad humoris deriuationem. Ligaturæ inducendo
lorem, singultum sedant, per fasciam compressio, phœni
perseuerante malo. In vacuatione, nisi lethalis fuerit, la
potus, optima iuscula, cucurbitulæ. Ab alimentis acris,
medicamentis, oleum amygd. dulc. oliuarum, butyrum,
sanæ cremor, aqua frigida. Sunt quædam vulgaria, vt exp
mentum, quod probari vidimus, compresso vtrîque ad le
ra medico digito dextro, rei tristis narratio, aut insolita
mor, aliò videlicet seducta virtute animali, quæ respirat
nem facit. Cuidam nullis remediis cedebat singultus,
vino Hippocratico albo: cui refrigeratum fuisse ventri
lum par est. In herniosis senibus sæpè fiunt singultuosæ
bres: in quibus singultus non curatur, nisi reposito inte
no. At si reponas vi, paulò post moriuntur. Itaque despo
tio. Anno 1647. iuxta ædem S. Stephani de saxis, Pu
assiduè singultiebât, nihil deglutiebat, dolore facto in œ
phago. Antea pulmonibus bubulis largiter vsa fuerat. H
grauitas in stomacho, nausea, vomitus. Frustulum tart
pulmonis, quem ederat, in œsophago restiterat. Cucurb
lis & idoneis remediis tandem reiectum frustulum, sic
liberata est.

*Experimen
tum ad sin
gultum.*

*Puella assi
duè singul
tiens.*

Gal. comm. ANTO. VALETTI EXERCIT. XXXI
ad aph. 39. li.

*6. & cap. 2.
lib. 3. de sym.
caus. & côm.
in sent. 59.
Porrh. 2.*

Singultus est motus ventriculi violentus, et
dem cum vomitu generis, sed intensus, atque
vehementior: quo nititur facultas expultrix, c
penitus ipsius oris vetriculi corpus infestât, vel c

tunicis obstinacius impacta, eaque mordentes habentia excutere, ac foras amandare. Huius causæ sunt repletio, inanitio, acrium, aut ferum humorum appulsus. Fit autem vel per pathiam, vel per consensum partium quarumvis, ut iecoris inflammati, vel corporis totius, ut in febribus ardentibus. Singultus à plenitudine sanatur per ea, quæ infarcta secant, absterguntque, menta per vomitoria & catartica. Inanitioni, ferè incurabilis existit, debentur polychyma chyma alimenta. Sæpè ciet flatus singultum: sic admota cucurbitula, vel fomento è flatus trientibus comparato facilè vanescit.

De Bulimo & Canina appetentia.

CAP. 34.

Bulimos vnum famis genus est, 1 phagedæna alterum. Ingens atque insatiabilis appetentia. usque multæ sunt differentiæ, & causæ euariât. longum iter per 2 frigora & niues, aut alio-
externum frigus inde affecto 3 stomacho bu-
causa est. Sed initio quidem multa appetunt: à verò concidit appetentia. Propterea hoc ge-
ta definit Galenus. 4 Bulimos casus est appe-
æ à frigiditate exteriori, ex indigentia totius
oris, & imbecillitate stomachi, qui & refrige-
nimium, & resiccatus est. Propterea vniuer-
curatio in calefacientibus & humectantibus,
5 balneis, tum fomentis & eduliis posita est.
petunt ergo hi initio quidem vehementiùs, sed
ore nihil appetunt. Alia quoque species est,

1 Phagedæna
nomen cata-
christicos pro
canina appe-
tentia sumi-
tur. Cōment.
in sent. 37.

sect. 3. lib. 6.

τὸν ἐκιδνῆ.

2 Quoniam

aqua vorax,

vigilia item

vorax. lib. 6

Epid.

3 Ventriculi

scilicet orifi-

cio: unde la-

befactatur

vis ciborum

appetens.

4 Gal. lib. 1.

ad Glau.

bulimum in-

ter syncopes

causas enume-

rat.

5 Singulari-

bus quæ Græ-

ci τῆς πείνης

τῆς ἀπείνης

τῆς ἀπείνης

τῆς ἀπείνης

τῆς ἀπείνης

τῆς ἀπείνης

τῆς ἀπείνης

τῆς ἀπείνης

τῆς ἀπείνης

6 Aristotel.

cap. 19. lib. 5
de Historia
animal.

7 Præserum
theriaca. Vi-

de Gal. libr.

de Theriaca
ad Pisonem.

8 Per Apho.

8. lib. 2.

9 Apho. 7.

lib. 2. In qui-

bus nimirum

perfectæ ex-

tenuationis,

nec inchoatæ,

signa appa-

rent, ab ex-

hausto par-

tiū solidarū,

nec solum, spi-

ritū & hu-

morū, immu-

tatis partib⁹

nutritioni di-

catis, in ha-

bitu, tempe-

ramento, &

actione.

10 Cibus li-

quidis, imbe-

cillimis, con-

coctu facilli-

mis & mini-

mè sitiferis:

quod partes

solide (quarum proprium munus est concoctio) ab exhausto laborent, nec tam

partes nutritioni dicatæ à diuturno negotio ad otium se conuertant.

II Dissipatis scilicet tantum spiritibus atque humoribus, superstitie partium

tegritate, & non labefactata naturali æconomia. 12 Hippoc. lib. de alime

DE MORB. INTERNIS

cum acris & mordax humor inhæsit tunicis machi, ut nulla iam sit appetentia, atque ita co-

bescat corpus. Meminit & alterius generis in li-

de Theriaca.

Quibusdam nascitur in intestinis latus vern-

is si diuturnius ieiunium est, lancinat intestinu

& ventrem. Vbi verò cibus ingestus est, exugit

que depascitur, ex quo destitutum corpus alime

emarcescit. Aliud quoq; indicium est illius ver-

proditum ab 6 Aristotele, quod in egestionib⁹

alui similia seminibus cucurbitulæ, aut cucume

apparent. Excludendus is 7 vermis eo modo,

dicetur cap. de vermibus. Rursus 8 frequētissim

est bulimus in iis, qui coalescunt: magis etia

si fuerit morbus longior. In his enim non sol

humor & spiritus, sed & solidæ partes detrim

tum acceperunt. Qua in re vtendum erit præce

Hippocratis. 9 Quæ longo tempore extenuar

corpora, 10 lentè reficere oportet. Quæ verò

breui, breuiter.

In breui enim morbo, humoribus quidem

spiritibus aliquid detractum est: integræ verò

que incolumes solidæ sunt partes.

Quorum instauratio partim 12 odoribus p

pter spiritus, partim odoratis alimentis, & iis lic

dioribus, propter spiritus & humores, partim et

solidis, si quidem partes elementares attenu

sunt. Ad hæc leges Apho. Facilius est impleri p

Facilius est impleri p

in cibis, quartum de sanitate tuenda, 7. Metho-
finem microtechnes.

Summa est, ut alimentis boni succi, qui facile co-
tur, distribuuntur, & nutriant, modica quan-
breuibus interuallis reficias: qui propterea
sæpè sitiunt, vino refouendi sunt hoc modo.

Lædit vinum vacuo stomacho ante cibum.
n enim differtur in corpus: neruos offendit.
tremor, conuulsio, delirium.

13 Gal.com-
ment. in aph.
21. lib. 2.

immodica verò quantitate, aut non conue-
qualitate ciborum, recidiuæ fiunt. Tempe-
est vini potus in medio cibo.

Est cibum interim dum alimentum conficitur,
endum vino, tum quia inde fluitat cibus, aut
quam fuerit confectus, in corpus rapitur. Quo
tempore, si vehementer sitiant, tantum exhi-
um est potus q. s. ut desiderium obtundatur.

confecto cibo, &, ut distribuatur, compara-
undè bibant. Postremum verò genus canina
entia est. Contumax illa, atque insatiabilis, in
multos cibos ingurgitant, sed eosdem statim
canum reuomūt, quia, videlicet, natura mul-
tem non sustinet. Nascitur ferè à frigido, aci-
humore tunicis stomachi imbibito, quo
spongia liquorem aliquem exsorbet. Non-
am etiam à sola intemperie nasci volunt. In-
ties contrariis corrigenda est.

In vitioso humore conueniunt, quæ incidunt,
ent, calefaciunt. Diuretica quoque, eaque
ino, eduliis mixta, aut aliter exhibita, qualia
elicrata è thymi, origani, hyssopi, satureiæ,
, alij, porri, & similium decocto, aut qui his

DE MORB. INTERNIS

respondent 14 syrupi.

14 *Vt syrupus de mentha, aut de hyssopo, de absynth.*

Purgandus quoque humor est 3.2. hieræ ex conuenienti melicrato. Alioqui conficiendulæ ex pulu. hieræ & agarici trochiscati ana. Quod si amarorem aloës ferant, hieræ pulu. melle incorporandus, aut 3.ß. electarij de hieræ peranda est.

Alioqui pilulæ fiant, quæ illinantur melle puluis ex ouo sorbili exhibeatur. Potus multus, etiam si non sitierint, conuenit, sed in medio aut pleno ventre verisimilius, quàm vacuo.

Vinum giluum sit, aut vermiculum, nulla primum adstrictione, vetus, dulce, vel acriusculum, & contra causam faciunt. Contra verò sympto-

15 *Ne astringente edendi frangatur venter, & ex canina appetentia fiat bulimus.*

ta 15 edulia pingua, oleaginosa, quæ relaxantur ventriculi, quod acido humore adstrictum & vehementius appetit. Omnia frigida, & quæ stringunt, vitanda sunt.

Stomachus oleo fouendus est, in quo thymum & proximè dicta materia coxerit. Sed quia alio do consuetudo fit vomitus, nihil retinetur, ideo incalescit corpus, modica quantitas alii semel exhibenda est: quam etiam si non retinet, cucurbitula ventri infigenda est eo quo capite de cholera diximus.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA

Βέλμος, & πυνώδης ὀρέξις nomina sunt ingentem famem omnino præter naturam significantia. Plutarchus in posiacis βῆρ scribit idem significare, quod πολὺ, quasi λιμὸς, multa fames. Non eadem tamen huius vocis apud grecos acceptio. Aristoteles in Problemat. generalius

ame à frigore, intrò compulso calore, quæ leui cibo ac- *Arist. probl.*
cit. Gaza βούλιμον vertit caninam appetentiam. Aphro- *2. sect. 8.*
s in Problematibus confundit cum pica, quia multa, sed
da appetuntur. Quam etiam fieri scribit à Colico mor-
efluente vitio in stomachum. Sed Medicis usu esse so- *Bullimos me-*
o ea duntaxat fame, quæ contrahitur refrigerato & ex- *dicu quid*
o ore ventriculi à frigore externo, qualis per niues iter *proprie sit.*
antibus contingere aliquando solet. Initio multa appe-
tum nondum excessit modus refrigerationis, neque vo-
nibus à cibo sumpto facile corripuntur. At vbi ex-
frigus, ac robur stomachi resolutum, inappetentia con-
tur & cibi fastidium, etiamsi corpus nutritione egeat.
imbecillitas ventriculi, animi deliquia, virium exolu-
olor fœdus, torsio stomachi, cordis & extremarum par-
frigus, pulsus obscuri. Suidas ex Medicorum libris fie-
hyeme iter agentibus per summum frigus, & niues,
corpore densato intrò pulsus calor alimentum depasci-
Liquatis niuibus, & calore aëris redeunte, exiguum ca-
solui, ita ægros hoc morbo corripì Galenus videtur
ism. 21. libr. 2. à canina appetentia hoc solo distinxif-
, quod famem non habeat amplius adiunctam, licet ab ea
auerit, causamque vnicam affert, frigus externum. In
amen de Theriaca alterius speciei meminit, à latis ver-
& prægrandibus, qui chylum depascuntur. Sed hanc
una, Serapio, Trallianus ad caninam appetentiam re-
. Huic similis est κυνώδης όρέξις, id est, canina appe-
, quod neutra vacuatio corpori ex inopia alimenti, aut
itate frugis populo inuehatur, sed vtrique oriatur ab
o ore ventriculi, & puncto à causa præter naturam. Di-
untur causis & symptomatis. Nam canina fames cau- *Canina ap-*
niuersum duas habet, refrigerationem simplicem, & *petentie cau-*
tem oris ventriculi, vt superior, & acidum humorem ori *sa et sympto-*
culi impactum, & pungentem. Acidus autem humor *mata.*
pituita & melancholia. Deinde symptomata sunt di-
Nam hic à cibo perpetuus vomitus, & perpetuus cibi ap-
more canum. Cum enim causa, quæ pungendo famem
semper præsens adsit, & imbecillior virtus cibi copiam
stineat, necessario sequitur vomitus. Hinc perseverante

DE MORB. INTERNIS

malo tanta imbecillitas, vt nihil ampliùs ventriculus tineat,alui profluuium,cœliacæ, dysentericæ affectiones drops. Nulla,vt in superiore, animi defectio, nisi diuturnitate mali robur oris ventriculi dissoluatur. Atque hæc est propria essentia caninæ appetentiæ. Galenus tamen vobis li significationem sæpè traduxit ad alia famis genera, oris ventriculi vitio non fiunt: sed vel ab inanitionibus poris, vt 4. de symptomat. causis: vel imbecillitate reticis, vt primo eiusdem operis: vel refrigeratis partibus racis & respirationis, libro de Vsu resp. Aëtius addit. Quæ hæc adiici potest, quæ tamen ab Aëtio memorata non. Vide cap. 6. Sermon. 1. Terrabibl. 3. à raritate totius corporis, & occulta perspiratione. Sicque in vniuersum causam fame canina constituere licebit, intemperiem solam, quædam, vbicunque sit, modò ad ventriculum perueniat, vt uibus & potu aquæ frigidissimæ: deinde pituitam ac vel melancholiam: tertio dissolutionem totius corporis siue exhauriatur insigni aliqua vacuatione, siue alimendi exigui nutrimenti, aut vsu assiduo detergentium, siue mium transpiret. Quæ species ab aliis facillè distinguuntur quia alui deiectiones pauciores & sicciore, quàm pibi ingesti modo, & qualitate. Cæteræ autem internæ tur ex relatu ægri, excrementis, ructibus acidis, sapore acido.

Remedia sunt, vomitus, deiectio, pilulæ, clysmata, & purgationes, opiata, linimenta. In resolutione optima: in refrigeratione, calfacientia, humectantia, balneus, medicamenta, alimenta. Sed Hippocratis singulare remedium, vini potio. Galenus pingua primùm dari iubet, vt tundatur fames: deinde vinum ex eorum genere, quæ ciunt, qualia quæ fulua sunt, rubea, tenuium partium adstrictione, idquæ in magna copia, licet non sitiant, si intemperie frigida sit, siue ab acido humore. Aëtius quoque vinum exhibet & ieiunis & pransis. Sed in fame nam admodum noxiū ieiunis vinum dare, maximè verum, acre, odorum, non adstringens, quia conuulsio & deliriis confestim corripiuntur. Quod si vini portio remittatur, ob materiam coniunctam, purgato, & vent

borato. In iis qui per frigora & niues morbum contrahunt, videndum, ne subita fiat mutatio subito, multum calendo, quia sic calor exiguus & languidus dissoluitur: aut non nutriendo, quia suffocantur. Si in deliquium animi inciderint, Archigenes reuocari docet odoramentis aceti, panis intincti, malis, pyris aut aliis fructibus, qui ad manus sint. Extremæ partes constringantur, pungantur maxillæ, capilli & aures. Reuocatis damus panem vino intinctum, deinde carnem suillam, & quæ multum exigua mole sunt, ova sorbilia, bulbos, cochleas, aromatica.

Galen. l. h. 8.

de composit.

medicæ. ratione

τόπος.

ANTO. VALETII EXERCIT. XXXII.

Ame assidua dum quis cruciatur, & tamen assumptus cibus ita grauat, molestusque est, ut mox vomere, aut per inferiora deicere cogat. Appetentia immoderata & canina fames vulgò inuadit. Gal. comment. ad aphor. 2. l. 2. duas causas agnoscit, vel frigidiorum ventriculi imperantiam solam, vel acidos, quos exorbuerit ventriculi humores. Hæc quia in cæliacam, aut entericam affectionem, hydropem, cachexiam, que in atrophiam, commutari consuevit, sed requirit curationem. Si sola sit intemperies frigidi, victus calidus remedio est. Si præterea humor, parabitur syrupo acetofo, oxymelite, syrupo yssopo. Vacuabitur verò hiera picra, diaphœnica, dacartham. agarico & rheo in aqu. fœniculi, vel oxymelite Galeni infusis.

Famis caninae causa due

Curatio.

De iecoris inflammatione.

C A P.

35.

Inflammatur iecur gibbis & canis partibus. Vtrumque propriis & indiis distingues, ex cap. 6. lib. 5. de morbis affectis.

Humoris

morbifici &

partu o' ses-

se propriis.

DE MORB. INTERNIS

2. In inflammatione hepatis, si atas & vires perferant sine infirmitatis metu, recte celebratur phlebotome, cum ad declinationem causa antecedentis, & amotione coniuncta, tunc ad procurationem pepasmi, & materis exclusionem.

3. Vel. ℥. a-quar. end. cichor. agrim. ros. ana ℥. 3. aceti ℥. 6. santal. rub. ℥. citr. ana ℥. 1. caphuræ. ℥. f. fit epithema pro recore. dum excandescit.

4. Potior est Græcorum sententia tum per se, tunc ex eventu. Per se quidem, quod robur seruet: ex eventu, quia scirrhum vitant.

Curatio alia Græcorum, alia Arabum. 2. Cuenit tamen de phlebotomia. Statim ergo clrem mollem iniice ex ℥. i. decoct. communis. olei violati. In quo dissoluantur ℥. 6. cassiæ, mrosac. & sacchari rub. ana ℥. 3. β. Reddito clyster tempore, quo æger minùs calere videbitur, dectione accessionis, venam basilicam diuidito. si non apparet, media, aut etiam cephalica, vrandanda est. Probatum quoque antiquis Medic venæ extremæ manus aperirentur. Galen. eamgit, quæ ad pollicem vergit, & benè successit. lylus, quæ ad minimum. Razes, quæ ad medium. ex his parû sanguinis effluit. Grauis autem inflammatio est, & febris, quæ vacuationem desiderat subitam, & copiosam, etiam ad animi deliqui nisi partis nobilitas repugnaret, quæ sine grauitrimo subitam plurimamque vacuationem sustinet: ex quo temperanda est vacuatio. Gmus ad finem septimi Methodi, & lib. 13. multuacuationem facit: sed cæteris non consentiebus partitur. Adde quod calidius & siccus hminùs calido & sicco difficiliùs fert copiosamcuacuationem, etiamsi & inflammatio & febris vque magna. Quod attinet ad topica, Arabes rgerantibus vtuntur, quale hoc est.

℥. succi solatri tepidi ℥. 4. cum linteolo, aut pis cannabinis fiat 3 epithema. Aliud.

℥. aquæ ros. ℥. 4. aceti ℥. 3. β. santalorum rubrum & citrinorum ana ℥. 1. caphuræ ℥. 1.

4. Græci relaxantibus vtuntur, quibus alicuius aromatum admixtum sit, quod adstringendoboret. Vtrisque scopus est, vt refrigeretur he

æcis præterea, ut vis eius conseruetur. Arabum media qualitate propria refrigerant. Græcorum vero per accidens. Nam apertis poris, resoluta in furs materia, calorem hepatis euacuant. Græcorum. ℞. summitatum absynthij, carnis cydoniorum, cniciforum ana ℥.3. Decoquantur in aqua & oleo ad consumptionem aquæ; cum stuppis cannabini, aut linteolis in expresso oleo mersis foueatur visio hepatis. Aut, mala cydonia purgata & contusa in aqua pluuiæ coque, & cum farina hordei & fenugræci cataplasma confice. Galenus 13. Methodino incoquit. Coqui etiam possunt in absynthij decocto. Alioqui.

℞. ol. de absynthio, & cydoniorum ana ℥.1. ce-
℥.3.β. liquefiant in vase duplici. Refrigerata manentur cum succo endiuie, cichorii, aut simili. Cetera conueniunt; rosatum, de cydoniis, de masti-
ca, absynthio, spica, schœnuantho, in quo santala-
cerint, quæ adstringendo roborant. Relaxant
vero oleum de amygdalis dulcibus, de chamæme-
li anetho, meliloto, in quo althææ radix coxerit,
oleum lini.

Sæuiente dolore, tritici farinam in decocto ab-
synthij & anethi coctam, & sacculo immissam, uti-
lissimum erit apponere. Sunt qui costum & calamū
aromaticum cum liquore conueniente patienti ie-
iunio ebibendum præcipiunt, ut ægrum in latus
postea decumbat. Aliis decoctum absynthij ponti-
cico modico conditum cinamomo probatur.

Vbi fluxio maior est, maior quoque infirmitas
veteris, plus adstringentium, alioqui plus relaxan-
tium miscendum est. In summa lenientibus, re-

*Hæc olea
simul confir-
mant, & in-
temperie se-
dant.*

æ coxerint. Emplastrum factum est contulis
is brassicæ, & melle, emplastrum ex ficibus pin-
bus, althææ radice, coctis in oleo. Si magis re-
mere consilium est, emplastro de meliloto adici-
nonnihil ammoniaci, absynthij, aut similium:
quibus pustulæ, seu vesiculæ excitantur, quæ oleo
ceo percurantur. Quod si suspitio est infirmi-
as, aliquid olei de absynthio & aromatum com-
mendandum est.

Reliquiæ clysteribus, & leuibus pharmacis sub-
edæ sunt, 12 si quidem malum est in cauis he-
s. Quod si in gibbis, & copiosior materia est,
num quidem iisdem remediis, 13 deinde etiam
eticis vtendum erit, radice graminis, cichorij,
iuiæ, acetosæ, apij, petroselini, fœnic. rusci, aspa-
, & aliis, quæ postea plenius dicentur.

Laudata herba eupatorium ab antiquis, & ma-
ona. Cucurbitulæ 14 vsus tum initiis, tum inue-
to morbo. Quidam enim è veteribus, postridie
m missus fuerat sanguis, cum scarificatione af-
pant dextro hypochondrio: relinquebant vul-
in crastinum, atq; iterum affigebant. Alij verò
inclinato morbo, vt reliquias vacuarent, simi-
applicabant.

12 Nam ca-
ua hepatis
per delectio-
nes, conuexa
per vrinas
expurgatur.

Galenus ad
finem lib. 7.

Metho. med.

13 Nam quò
natura viã
affectat, eò

ducere oportet

per loca

lege natura

idonea.

14 Si hepar

non sit infir-

mum, si foras

euocanda ma-

terio, si non

sit fluxio pe-

rennis.

IVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

t Pleuriticos, & Peripneumonicos, qui lateris aut pul-
s inflammatione vexantur, ita *ἡπατιτὶς*, à iecore in-
nato veteres appellarunt. Recentioribus alia huius vocis
ficatio, de qua diceretur capite. sequente. Fiunt autem sæ-
n hepate inflammatio, abscessus, scirrhus, imbecillitas,
nctio, vesicæ aqua plenæ in membrana extrema, quæ si
antur, hydropisim generant. Cauendum imprimis ne

DE MORB. INTERNIS

*Iecoris inflā-
mationis com-
munia Et ne-
cessaria si-
gna.*

*Iecoris gib-
barum inflā-
mationum à
causis distin-
ctio.*

*Musculorum
abdominis in-
flammationū
signa.*

fallamur, si quando tumor apparet in medio ventre. N
quibusdam, vt quotidianis anatomiis cernitur, hepar ex
ditur ad sinistras partes. Deinde diligenter distinguend
num in musculis sit inflammatio internis, externis, a
gibba parte, vel caua, & ne pro phlegmone hepatis, pl
tidem iudicemus. Communia & necessaria signa sunt i
flammatione iecoris tumor, dolor, febris, & ex his spir
difficultas ac tussicula inanis. Aliquando hepar ob po
deorsum inclinans tendit diaphragma, vnde membrana
cingens costas diuellitur, sicque dolor ascendit ad clauic
Febris ardens est, lingua arida, rubens initio, deinde nig
aspera, sitis inexhausta, nausea, cibi fastidiū, singultus. D
guuntur partes gibbæ à causis hoc modo. In parte caua
gravis, singultus, nausea magis torquent. Fluxus ventris,
nisi robustius sit viscus, quod, exuctis humiditatibus,
ctiones, faciat σπυραιώδεις, & velut in globulos præ sic
coactas vomitio biliosa maior sitis, linguæ ariditas &
ritas. In gibba, dolor punctorius ob ligamentum cum
phragmate, urinæ magis ruffæ, partes vicinæ, vt septum, m
opprimuntur: vnde difficilior respiratio, tussicula manife
dolor ad dorsum acutior ob ligamenta, tumor tactu de
henditur. Inflammatio inter cutem cognoscitur tactu o
morem, visu, quia calida rubescit: frigida sine febre, vel
vellaxa. In medio ventre, retinet figuram musculorum, t
externus maior, dolor acerbior. Se d ad exactiorē dignot
lege caput 6. & 7. lib. 5. de locis affectis, vbi Stesial
Theagenis historix. Si in abscessum vertitur, lethale, cu
carnem vsque hepatis corruptio pertingit, & pus simile
paret faci olei, ex incocta putredine propriæ illius sub
tiæ. At si pus intra tunicas contineatur, nihil patiente
stantia hepatis, vacuato pure liberantur omnes. Neque
necessarium est hepate suppurato hominem interire, nisi
gnum sit vitium. Vnde Hippoc. 2. de Morb. Pulmone
purato, si album & purum pus effluat fibris etiam cru
intermistis, ægrum conualescere, si vitello oui simile, &
uiride pus, crassum ac fœtidum mori. Nam pus album al
triciis robur ostendit, & victoriam naturæ.

Remedia sunt, ex eodem latere sanguinis missio, c

in coxis, clyfma, fyrupi, olea, vnguenta, cataplafmata.
 n. ad finem libri 7. Meth. in alteratione videndum præ-
 ne dum calorem extinguimus, temperiem naturalem
 actemus: & 13. topica initio nunquam adhibenda effe
 la. Magna ex parte bilis craffior fit in calore hepatis, fed
 anda, temperanda, & fi in cauis, declinante morbo, vel
 maturata phlegmone, per aluum purganda: in gib-
 er renes fed primò leuioribus vtendum. Neque tamen,
 trà fiat, tantus error eft, quantum Auicenna fcripfit.
 fi venofum genus per medicamenta purgari potest,
 e quoque poterunt. Sed eò commodiùs, quò natura re-
 n cauis, clyfteribus, deiectoriis, cnico, polypodio, epi-
 o, mercuriali in pifana, & iufculis, primùm vtimur,
 le fortioribus, centauro, colocynthide. In gibbis à diu-
 s leuioribus ad fortiora paulatim tranfeundum, ne ma-
 concrefcant in fcirrhum. Ad id maximè commoda ha-
 r apozemata laxantia, quæ & humores præparant, &
 ant. In duritie videndum præter cæteras partes, vt mode-
 molliamus. Vincant incidentia & tenuantia, aromata
 eantur. Seruandum enim robur partis.

ANTO. VALETII EXERCIT. XXXV.

cori, vt aliis visceribus, morborum genus du-
 ex accidit: à fola intemperie vnum, citra tumo-
 præter naturam: alterũ, vbi vnà cum intempe-
 amor quoque adest, vt inflammatio, eryfipelas, *Hepatis in-*
 hus, inflatio & obftructio à craffis & vifcidis hu- *flammationis*
 ibus. Inflammatione verò obfideretur hepar, dum *caufa.*
 uis vel exuperantia, vel tenuitate, vel feruore &
 monia, vel externarũ caufarum impulfu, percu-
 e, torfione, lapfu, ftrictione forti & cõtina, zo-
 diploidis, è venis immoderatiùs prorũpens, in
 eris corpus copiofior fecedit, & carnofam partis
 fubftantiã, in qua cunctando putrefcit, imbuit.
 r inflammari ex dolore & grauitate dextri hy-

DE MORB. INTERNIS

*Hepatitidis
signa.*

*Hepatitidis
curatio.*

*Gal. comm.
ad aph. 14.
lib. 1.*

pochondrij cum febre acuta, coniunctis facile
dem intelligimus: sed quia nunc gibbæ, nunc
partes phlegmoneprehenduntur, totumque co
nium est hepatis parenchyma, maxima in illis
stinguendis difficultas versatur: quæ tamen à G
cap. 6. libr. 5. de loc. mal. affect. diligenter excutit
Inflammationi incipienti quam citissime occurr
dum, enemate blando ad fæces deturbandas p
inieccto, deinde copiosa sanguinis missione è ba
ca dextra, si vires ferant: alioqui pauca, sed repe
Purgans autem medicamentum quanquam ph
monosa habentibus hypochondria minus est co
modum, licebit tamen benignum aliquod imp
re, corpore præsertim cacochymo existente vt.

℥. syr. de cichor. compos. cum rh. ʒ. i. cum aq. stillatitia
decoct, cich. vel endiuidiæ, vel acetos. f. potio. Aut. ℥. cat
dupl. senn. & rhab. ʒ. 6. syrup. laxatiui ros. pallid. & de cic
simpl. an. ʒ. ʒ. cum aq. hord. vel decocto pectoral. f. dosis.

Topica interim repellentia & adstringentia, v
aliis fieri solet inflammationibus, admovebun
sed quæ actu frigida nō sint: nam natura partis, c
& princeps est, & publico officio fungitur, at
etiam situs repugnant.

℥. ol. ros. & cydon. an. ʒ. i. cum ceratō santalino f. linim
tum. Vel. ℥. oleorum eorund. vel mastichini & nenuphar
ʒ. 6. mucag. semin. psyl. & cydon. extract. in aq. plantag. &
synthij ʒ. i. puluer. calam. aromatic. & absynth. ana ʒ. i.
cera f. litus.

Cera pauca, vel nulla admiscetur, quia emplastrum
cū sit, difflationem prohibendo maiorem indi
calorem. Ad eundē scopum facient syrupi sangu
temperantes, vel apozemata è radicib. acetos. o
lapath. cichor. totius, plātag. totius, agrimon. lac

ul. ros. endiu. scariol. capill. ven. seminib. frigid.
bus cardiacis, & similibus. Longius progressa
inflammatione, sanies collecta detergeri vult: in-
flammatis quidem gibbis, magis per vrinas: simis
per secessus. Vrinas ciebit hoc apozema.

℞. radic. gram. acetos. polypod. quer. petros. passul. mund.
pyrrh. ras. an. ʒ. i. cich. end. agrim. omnium capill. bipinell.
ana. an. M. i. sem. quat. frigid. maior. an. ʒ. 2. flor. cardiac. ana
decoct. ad ʒb. i. In colatur. dissol. syr. de althæa, syr. capill.
& syr. acetos. simpl. an. ʒ. i. f. apoz. clar. cōditū, vt est artis.
Cum fortioribus fuerit opus, addentur valeriana,
ros. Macedonicum, & alia id genus diuretica va-
riora. Quod attinet ad deiectoria medicamēta,
potiora cēsantur cauis hepatis inflammatis, ea
ora esse debēt: nam vehemētioribus phlegmo-
nogeretur. Quinetiam dum prouecto morbo
locus est remediis, alia atq; alia particularia de-
pendenda. In incremento digerētia repellētibus, mix-
ta vt ol. chamæmel. nardin. absynth. capparinum.
An statu sola satis sunt digerētia, nisi inflammatio
pergat ad suppuratum. Vbi semper videndum ne
resoluentium vsu visceris robur dissoluamus. Di-
git commodè hoc emplastrum.

℞. massæ emplastri de meliloto, & empl. de mucaginibus
ana. i. cerati santalini ʒ. ʒ. Emolliantur cum oleo de absynt.
appar. f. emplastrum.

Antequā applicetur, fouēda erit regio hepatis ex
decocto absynt. flor. chamæ. ros. rubr. calam. arom.
semin. anisi lini fœnic. Proderit tādē intēperiem à
materia in hepate relictā digerere sūptis & admotis.

℞. specier. electarij diarhod. Abbat. & triasantal. ana ʒ. 2.
i. rasur. eboris, corn. ceru. an. ʒ. ʒ. sacchar. in aq. gra. vel
in aq. vel capill. ven. dissol. q. s. f. electar. per lozēg. Cap. vnam
matutinis.

DE MORB. INTERNIS

1 *Aqua debilitatis nominatur hepatici, quæ ipsa per se consistit sine tu more, aut solutione continui.*

2 *Omnis enim debilitatis interperies soboles existit.*

3 *Quæ πᾶσι γὰρ Graeci vocant, cuius est proprium munus hæmatosis.*

4 *Qui aut qualitate, aut copia peccant. 5 Ob intemperiem frigidam.*

6 *Hæc excretio hepatica dysenteria nominatur, seu rubra alui proluuius, sect. 2. Primi Prorrhæici.*

7 *Vbi inchoatur hæmatosis. Gal. lib.*

4. *de usu par.*

8 *Gal. cap. 7 lib. 5. de loc. malè affect. Et li. 8. de compositione phar. local.*

Idem præstant cōseruæ ros. violar. cichor. Adnebitur ceratum santal. cum oleo ros. emollitum. Tādem verò abscessus si sequatur, vt plurimum nestus. Vt enim ab eo vita diutius protrahatur, si tamen tabescēte corpore mors interuenit, quū videlicet vlcus hepatis ægrè detergeatur, ob partem tuā humiditatē: vnde hæmatosis frustratur. Attamen Claud. Rousselletius primariæ notæ Doctor Medicus, hepaticidem ad suppuratum saluū gri rebus perductam obseruauit.

De 1 debilitate hepatis. C A P. 36.

Debilitatis hepatis 2 intemperies causa est, substantiæ 3 visceris, 4 tum humorum, 5 venis & arteriis continentur. Atque imbecillissimæ attractrix, retentrix, alteratrix, & excretix.

5 Attractrice infirma liquida deiiciuntur per uum, vt alteratrice ventriculi infirma: sed hinc cruda & incocta. Infirma attractrice hepatis, non ita cruda, sed ad chyli formā accedentia. Hepate verò trahente, sed nō alterante chylum, simile quid loturæ carniū aut sanguinis, quem aqua diluerit, 6 excernitur. Postea verò non rudimenta sanguinis, tētere deteriore qualitate excrementa effluunt. Cuius causa hæc est. Frigidior hepate alteratrix infirma est. Itaque rudiorē sanguinem, quem à 7 dysenterio accepit, non conficit. Vnde per interuallum excernitur, 8 & loruram carniū repræsentat. Vt verò resistit, crassescit, tempore angustias hepatis intercipit. Cum non perspirat, suboritur febricula. Interceptus humor putrescit, atq; aduritur, quopore non iam dilutus sanguis, sed veluti fæx sangui-

cernitur. Excretio illa lucet, atque aliquando
 am bilem conuertitur. In frigida intemperie
 faciei pallidus, 10 pulsus tardus, 11 vrina
 aliàs tenuis, 12 aliàs crassa, non ita frequens,
 e copiosa deiectio, neque grauiters olens, nisi
 iam corrumpitur. Appetentia aliquando cor-
 ritur; aliquando intenditur: nulla sitis.
 Calidam verò intemperiem sequitur 13 color
 i flauus, celerior pulsus, vrina flauo calore sa-
 a, 14 prostrata appetentia, 15 sitis vehemens,
 dium graue, agitatioque corporis, 16 insignis
 s, excrementa alui olida, biliosa admodum, cras-
 rocea, mordacia, vomitus quoque virulenti,
 ginosi, ex 3. de compositione particularium me-
 mentorum, 7. cap. lib. 5. de locis affectis.
 n calida dispositione fotu atque 17 irrigatione
 um vtendum est, è cham. ros. mastichino oleo,
 o absynthij comæ vel dactyli incoxerint. Lau-
 m remedium Græcis & Arabibus, frequens
 18 cichorij, end. Oportet autem hæc vel resic-
 infriare aqua hordei, vel incoquere aqua puris-
 , & adiecta sexta vel octaua parte sacch. potio-
 onficere. Augebitur autem sacch. modus, vel
 uetur pro ratione. Hæc eadem in frigida con-
 unt, sed loco sacch. diluemus mel (aperit enim,
 et, purgat, vrinam ciet) aut vtemur syrupo de ci-
 io simplici cum aqu. absynthij, cuscute, & simi.
 7 Fiat embroche ex oleo cydon. & rosaceo: linimentum ex cerato santalino in
 don. dissoluto. Admoueaturn etiam ceratum santalinum toti hypochondrio
 in formam luna crescentis. Immisceri poterit pulvis ceralle rub. aut ros. rub.
 8 Et conficietur potio quotidie manè ex decocto radic. cichorij in quo sub finem
 ionis absynthij Romani coma maduerit. Exhibetur iuxta dosi cum tabella
 cichorij santalini.

9 Nam color
 humorum, si
 nō sunt refluī,
 similis est mo-
 re florū Gal.
 cōm. ad apho.
 2. l. b. 1.

10 Pigro
 motu dilata-
 tur arteria.

11 Hæc cru-
 ditatis index,
 ex aepsia &
 cruditate in
 venis.

12 Ex per-
 turbatione à
 flatu lēto spi-
 ritu.

13 Quale e-
 nim est alimē-
 tum, talis &
 elucet color.

14 Quam ca-
 lor resoluit.

15 A calo-
 re, & bilis
 in ventricu-
 lum affluxu.

16 Ex motu,
 putredine hu-
 moris, & sy-
 natrismo, quæ
 hepargignit.

DE MORB. INTERNIS

Optimūmque fuerit eas aquas prius condire dico cinamomo, aut adiciere aliquid eorum aperiunt, quale hoc est. Interim roborabit atque eius incendium temperabit id electarium

℞. puluer. diarrhod. Abbat. sine moscho, tri-
tal. diamargarit. frigid. ana ℥. i. rasuræ eboris 3
namom. elect. cornu cerui ana ℥. f. sacchari ro
quantum satis sit, fiat electarium per lozengia
ro cooperiendas, ponderis 3. 3.

℞. endiu. cich. sicc. & pul. an. ℥. 2. sem. secu-
cæ ℥. i. cin. ℥. 3. fiat puluis, detur è vino albo te

19 Melicra-
ti vsus in ca-
lida hepatis
intēperie vi-
tandus.

Laudant veteres 19 melicratum è filicis ra-
detergendo & liberando, sine calfactione ma-
sta, aut refrigeratione.

℞. radi. chamæpytheos 3. 2. radicis cichori
schœnuanthi 3. 2. coquantur in quartariis tri-
aquæ purissimæ ad dimidias. Colaturam per
per manicam Hippocratis cum sacchari albiss.
cinamomi ℥. 3. sunt qui radices easdem siccant,
tas cribrant, & melle exceptas ad nucis pontica
gnitudinem ex aqua conueniente exhibent.

20 Præter-
ea laudatur
electariū san-
ralinum sim-
plex ex tri-
plicato rheo.
vt. ℞. specie-
rum triās an-
tali ℥. 2. rhei
elect. 3. 2. sac-
chari i aqua
absynthij dis-
soluti 3. 3. f.
electariū per
tabellas pōd.
3. 3. Detur
alternis die-
bus.

Conferet quoque mirificè hic syrupus. ℞. f.
cionis, agrimonix, cicho. endiuix ana M. f. gly-
rhizæ 3. i. sem. anis. petros. fœnic. ana 3. 2. cina-
spicæ Celtic. an. 3. i. f. f. decoctio ad quart. 3. In c
tura dissolue mell. 3. 4. f. syrup. mediocriter co-
In frigida & imbecilli retentrice atque cōcocti

℞. nardi Celtice 3. 6. absynthij 3. 2. cinamor-
3. cribrata melle excipe. 20 Fiat electarium, au-
coque in aqua, atque inde melicratū compara-
eupatorium, absynthium, & alia id genus hepa-
vino & aq. incoquantur. Ad forum eadem cor

o chamemelino & vino maluatico coquuntur, vinum sit absumptum: oleum seruatur ad litum. inum, frigidiore & humidiores hepate, corroborat, putredinem arcet, intemperiem cor- At si febris accesserit, subtrahendus penitus sus.

si nullus febris merus, vinum prescribi potiusmodi. ℞. rosmarini M. i. rutæ p. i. spicæ Cinnamonomi ana ʒ. i. Hæc in vino macerata leui- uefiant: vinum propinetur.

frigore & inde obstructionibus olea conue- niunt, in quibus elenij, iridis, gentianæ, costi radices int. Eademque quoque radices infriantur, & coniunguntur melicrato, vel exceptæ melle exhi- bentur. Cochleæ & lupinum iecur trita, & in pulue- redacta ex vino imperantur. Sic etiam ex pul- ueribus myrobalanorum, hepate lupi, & electa- rijs conuenientibus opiata finguntur.

electarium de vino Arabum, quod Xiphoides ab Andromacho, & alijs Græcis appellatur.

. 2i passul. mundatarum ʒ. 3. croci ʒ. i. calami ʒ. 2. bdellij ʒ. ʒ. cassiæ ʒ. 2. cinamomi ʒ. 3. myrrhæ electæ ʒ. 4. terebinthi. ʒ. 4. uanthi ʒ. 2. siliquarum ʒ. 2. mellis ʒ. 2. vini ʒ. 2. is, quod sufficit. Fiat electarium. Addebantur calidiores hepate seminis hyoscyami albi, na ʒ. i.

ateria ferè conuenit, quæ penetrat, aperit, le- stringendo roborat, absterget, incidit, putre- ri prohibet, exiccat.

imur ergo ad penetrationem cypero, schæ- cho, croco, iride, aromatibus. Eadem quoque

2i Vel sic co-
ficies. ℞. pas-
sul. damasc.
mundatarum
ʒ. 3. coquā-
tur ad pulvis
consistentiam
in vino vete-
ri et genero-
so. Transfun-
dantur ceta-
ceo. In cola,
dissol. confer.
anthos, cari.
citr. conditi,
cinamo. in ʒ.
i. spec. arom.
ros. diamar.
cal. ana ʒ. ʒ.
vel ʒ. 2. f.
opiata, detur
quotidie ma-
ne sub horam
somni ad ʒ.
ʒ. cum vino
veteri.

DE MORB. INTERNIS

aperiunt. Cui rei etiam pistacia, marrubium, ab-
thium, & alia, quæ capite de obstructione hep-
dicentur. Leniunt ficus, passulæ, vinum granato-
dulcium, vinum subdulce & tenue. Abstergent
aqua mellis, terebinthina, & quæ inde distilla-
aqua, aqua quoque hordei.

Incidit acetum, vinum granatorum matu-
rum, & acidorum.

Roborat schœnuanthum, absynthium, eu-
torium, rosæ, spicæ. Præseruant à putredine,
quid est virulentum, corrigunt imprimis, cina-
mum, deinde cassia lignea, nardus, iuncus odora-
schœnuanthum, calamus aromaticus, crocus, ni-
rha electa, aspalthum, passulæ, rasura eboris, co-
cerui, vnicornu, vinum, mel, terebinthina, aron-
omnia. In exsiccando vtuntur spodio, cuius l-
vti licet saccharo rosato, admixto cinere, facti
ossibus elephantis.

A proprietate conuenire volunt rhabarbar-
spicam, passulas, iecur lupinum, carnes cochlear-

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Ἡπατιῶν dicuntur, non vt veteribus, qui hepatis inf-
matione laborant: sed cum citra manifestum aliquem
affectum imbecillitas sola acciderit ex intemperie. Cū
tem intemperies omnis nata sit, vt ait Galenus, actionem
dere, nō tamen omnis imbecillitatem hanc efficit, quan-
paticis tribuunt. Cuius proprium est, sanguinem probè
conficere, sed crudum, semicoctum, & aqua modo liqui
generare, siue calida sit intēperies, siue frigida. Sed & in c-
sæpè aduritur sanguis, tantum abest, vt semicoctus ma-

*Gal. lib. de
inaquali in-
temperie.*

*Iecoris du-
plex intem-
peries.*

Facilioris ergo doctrinæ gratiâ duplicem intemperiem
stituere licebit: vnam, quæ iam ad iecinoris substantiâ po-
nerit, illiusque vires & harmoniam dissoluerit, ita vt in

te contracta suum officium non faciat, nisi diminutè.
 am, circa imbecillitatem, intensa videlicet, aut remissa
 tate aliqua, ut calore & frigore, quæ tamen nondum na-
 em constitutionem ita labefactarit, ut facultatis vires
 minuatæ, sed potius corruptæ. In priore perpetua est
 tio sanguinis aquosi & semicocti, siue à calore sit, siue
 ore. Distinctio ex effectibus causarum. A calore enim
 astidium, sitis, febris, vitiosorum humorum vomitus.
 ore, contraria. In posteriore, si calida sit, affatur chylus,
 em vertitur, urina ruffa, alui excrementa crassa, biliosa,
 a, acria, ventris adstrictio, ob vehementem attractio-
 à nimio calore, oris amaritudo, sitis, interna manuum
 tas, pedum pulsus celer. In ambitu corporis pruritus,
 fumi. Et, si bilis in ventriculum fluat, nausea, biliosa
 tio, & similia. Sanguis autem non crudus, ut in superio-
 adustus potius cernitur. In frigida contraria omnia
 cent, pituita, frigus totius corporis, color faciei albus,
 us corporis tumescens, nisi calor cordis impediatur, ex-
 enta pauca, parum olentia ob cruditatem, ventris pro-
 um certis temporibus. In sicca, corpus siccus, squali-
 sanguis paucus, crassus, venæ duriores. In humida con-
 . Causæ externæ, internæ, quæcunque immodicè refri-
 t, calfaciunt, siccant, humectant. Partium item consen-
 ntestinorum gracilium, venarum mesaraicarum, epi-
 plenis, folliculi fellis, renum, vesicæ, venarum, quæ om-
 artes hepatis inseruiunt ad præparationem alimenti, ex-
 enta recipienda, sanguinis delationem, vel coctionem
 dam.

o intemperie cum imbecillitate vix curatur. Sed in eo e-
 andum ne augeatur, occurrendo causæ, & roborando.
 ore remedia sunt aquæ potus, alimenta refrigerantia,
 i, tabellæ, conferuæ, epithemata, vnguenta, cerata. In fri-
 eadem, sed contrariis qualitatibus. In siccitate, humidi-
 instaurantia, potus lactis, balnea, proprietatem ocul-
 abentia, & quæ hecticis conueniunt. In humiditate
 ariis occurrendum. Valent hepar piscium, anserum, a-
 culorum, capreolorum, agnorum, terebinthus, pruna
 æ, acetosa. Possunt macerari in sero lactis, aqua hordei,
 vino, decocto cinamomi, & aliis, ut res postulat, dū tur-

*Hecoris in-
temperierum
ex causarum
effectibus di-
stinctio.*

*Hepatis in-
temperies cum
imbecillitate
coniuncta vix
curabilis.*

DE MORB. INTERNIS

geant imaces, cochleæ, decocta hepatica. Vna pasta tan-
astringit, quantum opus habet viscus affectum. Neque
nim eget magna astringitione, neque tanta, quanta vent-
lus, tota substantia hepati familiaris. In calore vsus m-
casei, cremoris lactis, & similium. Optima sunt, inquit,
sim Galen. quæ vnà cum hoc, quod intemperiem cura-
tiam alunt, familiari, scilicet, parti laboranti, vinum, m-
che, confectiones Andromachi. Hepar humidiores h-
compagem. Itaque non fert remollientia, nisi mode-
oportetque in indurato hepate calfacientium & atten-
tium modum statuere præter morem aliorum viscerum
Bubula, & vini potus nimius. Æstate hepati infestissima
& bilem ad hepar multam, collicunt. Hepatica sunt agri-
nia, intybi species, fenecio chamæpytis, radix filicis, acet-
asparagi, plantago, eupatorium, absinthium, soncus, &c.

*Hepatica
simplicia.*

ANTO. VALETII EXERCIT. XXXV

*Hepatis im-
becillitas du-
plex.*

HEpatitis imbecillitas, à qua hepatici nominantur
citra manifestum vllum visceris vitium
consequitur. Atque hæc vel natiua est, vel adscititia.
In vtrâque imbecilla si fuerit hæmatosis, prode-
alui excrementa loturæ carniū similia. Intem-
perierum autem, quæ huius affectus causæ accen-
tur, signa distinguuntur ex Galeno cap. 8. libr. 8.
compos. medicam. $\chi\tau\omicron\pi\gamma\varsigma$

*Hepatis im-
becillitatis
curatio.*

Imbecillitas à quavis intemperie per contra-
corrigitur, additis modicè adstringentibus, atque
tiam aperientibus & detergentibus. Ferè fit enim
ut imbecillo in iecore excrementa colligantur, quæ
obstructionem pariunt. Itaque imprimis rhei-
lutum ex decocto aperiente præscribitur, vel
bolus.

\mathcal{L} . terebinth. Venetæ (quæ lenit, terget, vacuat) lota
aqua endiuivæ aut cichor. 3.3. rhei electi puluerati 3.1. f. bol.

In cal

calida causa conferunt remedia hepatis inflammationi dicata. In frigida verò, quæ obstructioni patis à pituitoso humore instituuntur.

De I morbo regio.

CAP.

37.

1 Ab illo toto corpore suffusa.

Egius est verò signatus nomine morbus, Moliter hic quoniam celsa curadus in aula. Inquit Senus. Hoc idem Cornelius Celsus.

Debet enim omnibus curis esse vacuus ac solutius ictericorum animus: quin & splendido conclamasciuiis, cantu, iucundis quoque sermonibus laudus est. Varro quia curatur mulsis morbum relictum existimat. Vocatur & hic morbus arqua vel arcuatus. Icterus, quia ictida, id est, viuer animalculum, quo cuniculos excludit (vel multum colore oculorum aureo) vel Galbulam auem colore præsentat: qua ratione & aurigo dicitur.

Causa ferè 2 obstructio, nonnunquam inflammatio, aut intemperies 3 hepatis. Et obstructio qui vel hepatis, vel pororum bilis: 4 lapillus aliquando concretus in folliculo fellis, aut adnatum perculum. Nonnunquam quia cystis fellis multine intercipitur, vel quia vis eius excretrix infirma est. Venena quoq; aut bibita 5 pharmaca, nec aluum reddita, huius vitij causæ aliquando exiunt.

Primum itaque est, vt 6 causam agnoscas: deinde tandem tollas: postremò icterum cures. Interrogas ægrum, num sentiat grauitatem, tensionem, dorem in dextro hypochondrio. Manum quoq; mouebis, vt intelligas, num tumor & durities ali-

2 Eaque vesicula fellis.

3 In quo est interdum impressa venenosa quadam qualitate.

4 Imò multum per sepe.

5 Que à venis rarefactura piuntur.

6 Naturalē, criticam, aut symptomatice.

DE MORB. INTERNIS

7 Et sit hy-
pochondrium
λαπαρδν, &
omnino a-
quale.
8 Vnde nec
vllam subesse
perēne ieteri
generationē.
9 Vt agri-
monia, suma-
ria, melilotū,
furfur.
10 Vesicula
fellis & ve-
narum hepa-
tis. Tali e-
nim obstru-
ctione exitu
& aditu pro-
hibetur bilis
in fellis vesti-
culam.
11 Vel 3. 10.
ne illud ex-
crementū vi-
aperientium
in venas fe-
ratur, obstru-
ctionemque
pariat.
12 Quod na-
tura clyster
naturalis de-
negetur, ex
eo quod bilis
exitum non
habet in in-
testina.

qua subsistat. Quæ omnia si 7 absunt, & excrem-
ta alui, vrinae similiter, naturaliter habent, iudica-
8 incolume iecur esse: cæterum effusam in con-
bilem, quæ colorem cutis defædat, quia cras-
est, exhalare ac resolui non posse. His ergo victi-
liquidiorē atque humidiorē imperabis.

Balnea aquæ dulcis, in quibus quæ 9 detergo-
atque resoluunt, decoxeris. Si verò adsunt, veni-
que subsistit, albida excrementa sunt, cineritia,
argillosa, vrinae verò spissæ, colore croceo saturæ
aut etiam nigræ, tum obstructionis certum indi-
est. Inflammatio perpetuò cum febre est, de
prius. Obstructio ergò prius curetur, deinde de-
bitur ieterus.

Primum itaque aperientibus & detergentibus
insigniter liberanda est 10 obstructio. Verum si
spitio aliqua est excrementi in ventre & primis
nis, cassiæ aut catholici 11 3. i. ex sero lactis impe-
bis. Et quia in hoc morbo aluus 12 ferè adstricta
vtilissimus est clyster, cuius materia sit ex iis, quæ
stercus durius emolliant, quæ resistantem bilem
ritant, quæ musculos & instrumenta excretio-
incitent. Sic enim placuisse veteribus Aphrodisi-
scriptum reliquit.

℥. maluæ, bis maluæ, violariæ an. M. i. furfur
pinguium M. β. fiat decoctio ad lb. i. plus minus
In qua dissolue mellis communis, sachar. rubr. a
3. i. salis communis 3. 2. olei communis 3. 3. Hæc
formula, qua per intervalla vti oportebit, vbi di-
tius venter restiterit.

Postea si sanguis multus est, basilicam aperies,
pro ratione sanguinem educes.

Solitæ quoque hæmorrhoides incitandæ sunt, & enses in mulieribus, venæ sub lingua, non nisi in-nante morbo aperiri debent. Tum enim ea phle-tomia tēpestiua est. Tum de 13 purgatione agen-
 13 *Quæ sit huiusmodi, ut materiam morbum faciētem radi- citum extir- pet.*
 m est. Meminisse autem oportet nunquam vten-
 m purgationibus, obstructo hepate insigniter, ni-
 prius feceris viam aperientibus & detergentibus. Aperiant autem oxalis, cichorium, endiuiā, apiū,
 ianthum, calamintha, fœniculum, gentiana, an-
 ufa, aristolochia, melanthium, securidaca, chamē-
 this, rosmarinus, serpillum, hypericum, marru-
 um, asarum, anisum, petroselinum, amara omnia,
 omata, terreni vermes, cornu cerui, ebur, cornu
 icornis. Quorum omnium herbas, radices, aqua
 coques, aut vino tenui, atque inde cum saccharo
 t melle portiones comparabis, aut redacta in pul-
 rem ad 3. 2. mulsæ aut vini albi tenuis & similiū
 3. aut 4. insperges.

Syrupi in vſu sunt de cichorio, endiuiā, capill.
 n. de byzantiis, de duabus & quinque radici. syrup.
 etosus, de acetositate citri, oxymel simplex. Aquæ
 rō endiuiæ, cichorii, lupulorum, cuscūtæ, fuma-
 e, capil. ven. acetosæ, scolopēdrii, raphani, apii, fœ-
 culi, lappæ, rubeæ, lybistici, eryngij, rusci, asparagi,
 similiū. Oportetque initio primū vti leuio-
 us, idque per interualla. Assiduus enim aperien-
 m vſus vehementer lædit. Atque vbi his vſus fuc-
 14 *Si pitui- ta obstructio- nem faciat, hierā picram eammodè v- surpabū.*
 3. purgationes imperabis ex seri lactis 3. 4. in qui-
 s per noctem maduerint 3. 2. carthami conuas-
 i, cinamomi, vel ireos florentinæ 3. 3. Alioqui
 ab. 3. 2. infusas in aqua endiuiæ cum modico ci-
 momi. Idem pōdus 14 hieræ picræ, hieræ diaco-

DE MORB. INTERNIS

locynth.conuenire potest. Alioqui.

℞. pul. hieræ diaco. ℥. 4. rab. electi ℥. 1. cor
cerui, rasuræ eboris, cinamomi ana ℥. ℞. Dabis h
ex sero lactis, aut aqua hordei. Tum ad aperien
redeundum est, & iterum purgandum interuallis
Quod si his malum non cedit, medicamentis vte
dum erit, quæ fortiùs aperiunt & detergent. Atq
iam dacrydio & colocynthide cathartica acuen
vt proximis Gr. 8. 6. 4. dacrydij admiscenda sunt.
Alioqui.

℞. dacrydij ℥. 1. florum anthos, borraginis, & vi
larum ana P. ℞. cinamomi, asari, rad. gentianæ a
Gr. 8. Fiat infusio in sero lactis. In col. ℥. 4. dissol
sacchari ℥. ℞. fiat potus.

Vomitùs quoque etiam cum elleboro, de qu
bus antea, probati sunt. Ita curato viscere, color fi
dus delendus est thermis siccis: deinde balneo
chamemelo, anetho, calamentho, fœniculo, rosm
rino, parietaria, & furfuribus. Statimque à balne
lintheis asperis, & materia balnei perfricandum eo
pus est.

Potiones ex supradictis aperientibus & dete
gentibus exhibendæ.

Sternutamenta & errhina, qualia priùs descr
pta, conueniunt.

Oculi & facies aceto albo, aqua hordei, succo
granatorum, oxysacchara, succo coriandri, aceto
sæ, acetositate citri. His quidem repidis fouenda sunt
& contingenda. Nunquam autem venies ad fœd
tatem coloris, nisi sublata causa, & curato viscere
Quod si durum est, fouebis ex aceto, in quo althæ
& lilij radices, ficus, passulæ, coxerint: tum ℥. 3. em

astri de meliloto, vel dialthææ malaxat. cum o-
o amygdalarum dulcium induces: vel ammoniac-
3.2. in aceto dissolutas applicabis. Superioribus
mediis vteris, sed admixtis iis, quæ leniunt & e-
olliunt.

In materia venenosa initio quidem vomitus, si
materia vertitur. Si ad intestina, clyster acris. Si
habitum corporis, cucurbitulæ cum multa flam-
a conueniunt, & ea omnia, quæ foras materiam
trahunt. Ex quo, syrupo acetoso, de limonibus, o-
sacchara, de acetositate citri, cum aquis acetosæ,
diuiæ, 15 calendulæ, papaueris rubri, dictamni,
rmentillæ, seu succo granatorum, berberorum, li-
onum, citri, lacte acetoso, in quo flores cordiales
riter bullierint, rasura cornu vnicornis, cornu cer-
eboris, electario de vino, & paulò antè descriptis
pite de debilitate hepatis remediis vti oportebit.

15 *Melissæ
quoque, mor-
sus diaboli,
cardui bene-
dicti, & si-
mil. penta-
phylli.*

Theriaca & mythridatij vsus. Dantur quoridie
2. aut 3. i. cum 3. i. acetositatis citri aut liquore cō-
nienti.

Virginibus, quas hoc 16 vitium defœdat, purga-
ex hiera. Imperatur 3. i. β. ex aqua halicacabi
ulgò Alkēkengi) cuscute, endiuia, oxymelite. A-
qui.

16 *De huius
curatione fu-
sius in sple-
nicis affecti-
bus.*

℥. hieræ picræ 3. 4. rhab. electi, agarici trochi-
ti, ana 3. β. rasuræ eboris, & cornu cerui ana 3. β.
namomi Gr. 8. croci Gr. 4. incorporentur omnia
17 3. β. catho. Deinde dissolue in sero lactis, aqua
scutæ, aut liquore simili.

17 *Vel 3. 6.
Exhibetur
autē iis præ-
missis, quæ ad
obstructa li-
beranda præ-
scripta fuē-
re.*

Imperetur quoque hoc electarium. ℥. triasantali,
arhod Abb. ana 3. β. vtriusque diamarg. an. 3. i. ra-
cæ eboris, cornu cerui an. 3. β. sacchari in aqua cu-

DE MORB. INTERNIS

18 *Diacur-
cuma etiā &
confectio al-
kermes miri-
ficē profunt.*

scutæ & rosmarini dissoluti quantum sufficit. F. elect. per lozengas pondere ʒ. 1. 18 Dentur mat. & vesperi per se, vel cum liquore conuenienti cochleari. Vel solum triasantalinum electariū duplicato aut triplicato rhabarbaro satis esse possit. Alioqui.

Ammoniacum ad ʒ. 2. è mulso radicis capris, vel aromatico vino, exhibitum tanta pollet cultate, vt multos iam ad hydropem properant liberarit, vacuatis mirabiliter per ventrem viscerum obstructionibus. Destillatur inde arte chymica leum conuenientissimum.

℥. rad. gentianæ in puluer. redactæ ʒ. 4. cornu cerui & rasuræ eboris ana ʒ. 2. cinamomi ʒ. 1. sacchari ʒ. ʒ. detur sæpe medium cochlear ex vino albo tenui.

℥. semin. anis. apij, asar. absynth. amygd. amarar. ana partes æquales: terantur. Ex quib. tritis cum aqua cuscutæ fingantur trochisci.

Vel etiam, ℥. cortic. radicis capparis ʒ. 9. minimis acetosæ. ʒ. 6. cortic. radic. fœnic. ʒ. 3. f. pul. detur ʒ. 1. ex aqua conuenienti media nocte, vel siti.

Vtatur quoque per interualla decocto cicero rubrorum, in quo radices petroselini & cichor. coxerint. Epotis id genus medicamentis decumb. æger in latus ægrum.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

*Icterus
flauus & ni-
ger.*

Icterus iecinoris vitio flauus: lienis, niger: vterque mixtus & yirescens, vt puellis quibusdam. In omnib.

unditur bilis in vniuersum corporis habitum. Differentiæ
 causarum varietate & modo sumuntur. Si obstruatur mea-
 à iecore in follicullum fellis, quia plena adhuc est vesicu-
 excrementa alui utcumque colorata erunt: sin alter à folli-
 lo in ecphysim, alba & cineritia, quia bili præclusus est adi-
 ad intestina. In vtróque affectu bilis non secernitur: re-
 gitat in iecur & venas: sanguini permiscetur: effunditur
 otum corpus, vnde aureus color præcipue oculorum, ob-
 dorem. Pars per renes expulsa urinas aureas, crassas, im-
 as efficit. Si calida sit & sicca intemperies hepatis, multi-
 o bilis inde procreata icterum generabit. Sed excrementa
 oque alui, vt cæteræ partes, bile perfusa apparebunt. Idem
 est imbecillitas secreticis, quæ genitam bilem non sepa-
 à sanguine, vt in obstructione, scirrho, inflammatione,
 imbecillitate hepatis. Idem quoque facultas expultrix in
 rbis acutis per crism, vel læsa retentrix, & superata hu-
 ris copia, multitudine, malignitate. Sed quò distinctius
 exactius causæ omnes discernantur, imprimis videto, an
 n morbo acuto sit, an per se: si cum morbo acuto, an die
 ico factus fuerit apparentibus coctionis signis, iecore
 a indurato. Sic enim optimæ crisis indicium, superante
 ultrice facultate. Contra, malum, præcipue ante diem
 retorium, superata retentrice. Anceps tamen præsagium,
 licetur. Quòd si sine morbo acuto sit, imprimis excre-
 nta inspicito. Nam si alba, vel parum colorata, obstru-
 o est. Si deiectio alba, urinae flauæ, nullus tumor in hypo-
 ndriis, neque tensio, & dolor qua parte porus cholago:
 decliuus, obstructus est ille meatus. Si colorata deiectio,
 est imbecillitas iecoris, vel intemperies calida, vel mor-
 venenatorum animalium, vel pharmacorum deleterio-
 a potus, vel aqua corrupta, vt in expeditione Neapolita-
 Duo priora distinguo ex propriis capitibus, in quibus
 tur de imbecillitate, inflammatione, scirrho, obstructio-
 hepatis. Nam ab his etiam tribus postremis fiunt icteri,
 hore Galeno Aphor. 62. lib. 4. Verum scirrhus diuturnus
 rbus existit. Inflammatio & obstructio repète fieri possunt.
 de signum ex flatu in intestinis. Nam *πνέυματώδεις*, id est,
 uosi fiunt, qui ex imbecillitate ictero vexantur. Cōtrario
 do afficiuntur, qui ex calida intēperie. Non ignorare Hip-

*Hepatis in-
 temperies ca-
 lida & sicca
 bilis procrea-
 trix, & pro-
 pterea icteri.*

*Hippocrates
 aph. 64. li. 4.*

*Ictero ex im-
 becillitate de-
 tēti flatuosi.*

DE MORB. INTERNIS

pocratem scripsisse Apho. ultimo libris, regio morbo lab-
 tes non multum ventosos esse. Quod cum experientia re-
 gnet, quâ flatibus ictericos abundare constat, interprete-
 varias sententias distraxit. Sed flatus in ventre fieri cer-
Flatuum pro- est caloris natiui imbecillitate, vel multitudine & quali-
uentus unde. materia. Ergo cum ferè morbus regius apud nos ex
 titudine crudi humoris ortum habeat, qui imbecillitate
 loris colligitur & obstruit, nec detergitur influente bile,
 cessariò ita affecti erunt *πιδυματώδεις*. Quibus verò tem-
 rantior victus, multum exercitium, calidior morbus, vel
 par, crassior bilis, intemperies calida, nisi accesserit imbe-
 litas, flatuosos non esse consentaneum est, quod Hippo-
 significat. Proinde non ineptè hoc signum adiecimus. M-
 sum venenatorum, aut pharmaci deleterij potum ex rel-
 ægri, vita antecedente coniicito.

Ex ictero a- In morbis acutis præfagium quàm sit fallax ex ictero
cutis superue- perueniente, historia multæ in Epid. demonstrant. Quil-
niente presä- adduntur quædam nostræ observationes. Inter cæteras,
gium fallax. no 1545. quidam sexto factus ictericus, commota aluo
 liosa deiecit, urinis nigris & multo felle tinctis. Febris
 pers iam ambulabat, quasi omninò liberatus. 14. recidua
 obiit. Aliis duobus idem accidit. Quidam admodum rob-
 stus ante 7. ictericus factus, ægerrimè & cum recidua eu-
 sit. Anno 1549. mensibus Aprili & Mayo (quo ferè temp-
 Lutetia febres tertianæ exoriuntur) multis aureæ urinae,
 morbus regius primis diebus. Cuidam nobili ita affecto.
 tractus sanguis ter ad octo ferè vascula iteratis vicibus. Sa-
 guis totus & spumâ, & consistentiâ flavus. Visus est co-
 ualuisse, 17. recidua, alui profluvium, bilis crassa & me-
 cior, singultus levis. 21. obiit. Laborauerat aliquando
 venerea. Multos in Epid. ante septimum ictericos fact-
 euasisse legimus. In Coacis Hippocr. *ἡ δὲ μὴ σκληρὸν ὄν
 χόνδριον*, salutarem esse, 7.9.11.14. Si induretur, ambigu-
ἐνδίαστον Galenus de rat. vict. in morbis acutis, in biliosa
 bre, ante 7. ictero cum rigore vel horrore morbum sol-
 voluit. Si verò absque rigore, *ἐξω τῶν χειρῶν*, lethale. Vbi ci-
 ticum icterum sine tumore, aut inflammatione hepatis,
 excretionem consequentem, horroris vel rigoris nomine
 rellexisse videtur. Sed de his alio loco.

Criticus non curandus. In febrem, inflammationem, scir-
 rum, obstructionem hepatis intentum esse oportet. In cæ-
 sis biliosa purganda, sine attractione vehemēti per aluum,
 es, vomitum. Suppressa vacuatione, & in plenitudine, ve-
 sectio, à basilica, sub lingua. Hinc balnea, sudorem mo-
 tia, masticatoria, errhina, regia vita, topica, denique
 ne purgationis genus, quia in totum corpus malum spar-
 si est, vt scribitur in lib. Quos purgare oporteat. Multos
 curasse Romæ Galenus testatur antea præparatos inciden-
 tis, aperientibus, deinde medicamentis cholagogis. Lege
 7. lib. 5. de locis affectis, & libellum de purgantium me-
 dicamentorum facultate. Conueniunt aperientia, detergen-
 cuscuta, erinaceus, ammoniacum in mellito vino, vel
 matico, oleum inde distillatum, vermes terreni triti in *Gale. lib. de*
 icrato (quibus curationem recepit Dom. Tronson, Sena- *Theriaca.*
 Regius) aqua raphani Auicennæ (Sic rustici raphani fue-
 rit ad 3. 4. cum meraci vini 3. i. s. exhibent) eupatorium,
 tiana, apium, asarum, absynthium, amygdalæ amaræ,
 ix caparis, tria sant. triplicato rhabarbaro, marrubij de-
 tum. Charadriion à voragine, vel voracitate, vilis auis,
 e credebatur visa icterum soluere. Propterea venditores
 ultabant, ne emptores conspecta aue curarentur, prius-
 em emissent. Inde nomen ei, qui rem vilem quasi magni
 ij occultat & dissimulat. Succus fumiterræ, cichorij, inde
 pi cum sero lactis, lac, cremor lactis cum fragis, caseus
 llis, iuscula ex hord. acetosa, lactuca, cichorio, scariola,
 prunorum, ex oleribus conuenientibus acetaria, ius pul-
 ri alteratum cum oleribus conuenientibus, calidam he-
 s intemperiem corrigunt. Si sola intemperies, tantum
 randum. In quibusdam oxymel cum decocto guaiaci.
 cum collectum in alba spina, vel etiam in quercu, zona e
 eis confutis includitur, cingitur nouem diebus, experi-
 nto vulgi.

ANTO. VALETII EXERCIT. XXXVII.

Cterus symptoma facultatis sanguificæ, vel ex-
 retricis, biliosi humoris est per summa corporis
 usio, in adnata primū oculi tunica apparens.

DE MORB. INTERNIS

Ab hepate & liene quāquam promiscuè originem habet, quòd ea viscera in humorum procreatio secretionēque plurimū occupentur, sæpius tamen ab hepatis inflammatione calidam venarum intemperiem, bilis plurimæ procreatricem, accersentem intemperie, scirrho, obstructione, aut à similibus generis affectibus cystim fellis, cysticōsue meatuum obsidentibus accidit. Sæpè fit icterus per crises febrium, naturā materiam noxiam ab a corpore foras protrudente. Qui lienis vitio ingruit niger est, humoris ideam melancholici referens: qui à bile est porracea, aut ab epoto veneno, itēque bestiarum virulentarum demorsu, viridis. Hippocrates albi etiam icteri commemorat.

*Hippoc. lib.
de intern. af-
fect.*

*Icteri signa
ab invicem
distincta.*

In icteri signis distinctione est opus, ut pars vni-
cuiusque affecta dignoscatur. Iecoris affectum, hoc est
intemperiem, ostendunt deiectiones & urinae bilio-
sae quæ intemperies si coniunctam habeat inflamma-
tionem, grauitas in hypochondrio dextro fatigat.
Vesiculæ autem obstructionem, urinae solæ bilio-
sae plurima perfusæ, & deiectiones albicantes. Toti
denique corporis habitus vitium incusamus, cum
deiectionibus & urina naturaliter habentibus, co-
lor & sudor bilis speciem cum pruritu resipiunt.
verò ubi venenata est causa, ad propria venenorum
assumptorum signa recurrendum.

*Icteri cura-
tio quā varia.*

Ut sunt icteri causæ variæ, ita diuersa remedia
Vbi sola iecoris intemperies subsistit, sola contraria
alterantia, ut assumpta zupia, refrigerantia apo-
pnetica, & extrinsecus adhibita cerata, refrigeras Galienus
santalinum, atque etiam epithemata, usurpantur.
Vbi inflammatio adest, remedia antè explicata videntur

ent. Vbi obstructio cum iecoris ipsius, tum vesicæ fellis, fortiores clysteres, qui ferri solitos ad cum humores irritando retrahant, phlebotome, apozemata aperientia, incidentia, & tenuantia, choga cathartica præscribentur. Clyster erit huiusdi.

℞. hord. integr. fursur. macr. ana p. ij. quatuor remollient. flor. chamæm. melil. ana M. i. s. semin. anis. alth. fœnic. ni ana 3. 2. f. decoctio ad ℥b. i. vel tantundem feri lactis acco. In colatura disso. cathol. & hieræ simplicis (si febris ab una 3. s. diaphœnici 3. 2. mell. ros. sacchar. rub. ana 3. i. olei 3. 3. f. clyster.

Post reiectum clysterẽ pertunditur vena potissimum plerhoricis corporibus. Deinde verò tali apozemate humor ad purgationẽ præparatur, quia hîc bile etiam crassior fit, aut per se, aut humoris ærius, vt pituitosi vel melancholici, admixtione.

℞. radic. gram. apij, fœnic. oxylapath. cichor. cum toto 3. s. polypod. quern. passul. mund. sem. cartha. tamarind. 3. elect. ana 3. 6. fol. scolopend. chamædryos, chamæpyth. m. cuscut. summitat. absynth. lupul. & asparag. ana M. i. cyrrhiz. ras. 3. i. quatuor sem. frigid. maior. ana 3. s. prun. nasc. n. 8. hord. integr. p. s. flor. cardiac. ana p. i. f. decoct. & t. ad ℥b. i. In qua dissol. syrup. de cichor. simpl. syr. capill. & oxymel. simplic. ana 3. i. s. f. apozem. clar. conditum 3. namom. & 3. 2. santa. citrini: sumat bis in die 3. 3. aut 4. hoduabus ante pastum.

Ab his sumat medicamentum sequens.

℞. decoct. pectoral. aperitiu. q. s. fol. senne mund. 3. 2. f. decoct. In colat. pro vna dos. infunde per noctẽ rh. elect. 3. 2. cinom. 3. 2. In expressione dissol. cathol. & syrup. capill. ven. 3. s. diaphœnic. 3. 2. f. potio.

Superius diaprun. solutium, electar. de succo ar. dissoluuntur in decocto hepatico aperiente, vero lactis, aut vino albo, aut aqua gram. aut

DE MORB. INTERNIS

Gal. initio
li. 9. de cōpo.
med. καλὰ
τόπος.

endiuiæ. Paulò valentiora purgantia esse del-
quoniã in huiusmodi obstructione, & expul-
facultatis imbecillitate, difficilior purgatio: qu-
men temperabuntur, si id febris suaserit faciũ

1 Que vario
rum morborũ
soboles & pa-
res est, agros
alimento de-
fraudat, Et
anadosim im-
pedit.

Postquam corpus sufficienter fuerit purgatum
humorem cuti subiectum discutere oportebit,
hoc balneum ingreditur, quod quatuor, aut q
que dies continuabit.

2 Sacculus
emplast. ther-
masmatu, li-
tu & c.

℥.radic. oxylapath. oxalid. radic. alth. lilior. an. 3. 4.
camp. 3. 2. viol. fol. malu. bismal. parietar. acetos. cichor
toto, bugloss. fumar. fol. vitis, hederæ terrestris an. M. 3.
liant simul pro balneo vniuersali. Coniiciatur sacculus pl
furfuris, super quem sedeat.

3 Hi enim nõ
facile pepas-
mũ recipiũt.

A balneo Galenus anethino oleo, aut chamæ
lino corpus confricat.

4 Ab humo-
ris acrimonia
tunicas velli-
cantu.

Et quidem solis ferè balneis cum frictionibus
litubus relaxantibus & discutientibus est opus,

5 Ab humori
bus lentis.

do vitium in habitu tantum corporis insidet: v
in criticis icteris, qui septi. vndec. vel decimo qu
die febribus biliosis feliciter superueniunt. Si ve
nata sit, causa, alexiteriis oppugnabitur. Si niger i
rus, valebũt remedia in affectibus lienis præscri

6 A flatu.

De 1 oppilatione hepatis. CAP. 38.

7 Ob interce-
ptam anado-
sim, Et prauo-
rum humorũ
pleonexiam.

Oppilatur hepar à crassis flatibus, sed facil
discutiuntur: non ita facilè, si à 3 crassis vi
disque humoribus: ferèque sentitur lancinans
dolor aut 5 grauis, aliquando 6 tensio, facie
malè colorata est, squallor 8 cutis, pulsus 9 in
qualis, spiratio 10 etiam aliquando difficilis, ex
menta 11 à natura euariant, ferèque liquidiora si

8 Prauitate
succu, Et calo-
re diffuso cõ-
tranaturã in
prauu excre-

menti suffusione. 9 Motu, quiete, dilatatione arteria. 10 Compressione
phragmatu, aut sympathia tunica costas succingentis. 11 Non sunt enim
etiones figurata sed molles, ex feri copia, & præclusa anadosi.

uratio magna ex parte ex proximo capite repe-
la est.

Incidendum, 13 aperiendum, 14 detergendū,
quo purgandum est. Et, si 16 cætera consen-
t, è basilica, aut venis extremæ manus sanguis e-
debet, nisi suppressis mēsis, aut hæmorrhoi-
is 17 malum natum est. Tum enim venæ cru-
otius 18 incidendæ sunt.

ateria incidentium, aperiendum, & detergen-
a proximo cap. descripta est. Peculiariter conue-
it syrupus acetosus, oxysacchara, syrup. capill.

de cichorio, de endiuiā, oxymel simplex, qui-
nitio, & vbi caloris suspitio, vtendum est. Item
nelite scyllitico, syrupo de bizantiis, de duabus
quinque radicibus, cum aquis cuscute, fumarie,
iis suprā descriptis. Probatū hoc est à 19 multis.

. 20 aquæ decoctionis hordei lb. 8. aceti lb. 8.
granatorum 3. 4. sacchari, mellis albi ana lb. 1.
zulapium clarificatum & aromatizatum cum
ico cinamomi, vtatur 3. 3. 21 manè & vespere.
rgatio ex hieræ 3. 2. cum oxymelite, aut quæ in
s virginum coloribus scripta est, ex rhabarba-
agar. addito aliquando dacrydij momento,
es hæ erunt pilulæ.

℞. rhabarbari 3. 1. agar. 3. 2. dacrydij Gra. 4. cum
nelite formentur pilulæ, vel dissoluantur in li-
e 23 conuenienti.

ontra obstructiones certissimum remedium esse
nt frequentem vsum huius pulueris.

d. lb. 8. vini granatum 3. 4. mellis lb. 1. aceti ad gustum f. 24
Zulapium.
Zoris duabus ante cibum mane, itémque vespere duabus horis post cibum.
aqua fumarie, agrimonie, cuscute, vel decocto radicū aperiendum.

12 Si lenta
sit materia.

13 Quod ob-
structum.

14 Quod ad-
hæret.

15 Vbi illis
remedus fa-

ctum fuerit
corpus tūpocy,

excitata na-
tura vi, &

preparata
materia.

16 Atas, ro-
bur ægri, ma-

gnitudo mor-
bi symptoma

tum vehe-
mentia.

17 Per palyn-
drômē & re-

fluxum hæ-
moris eò: va-

de venerat.

18 Nisi ve-
hemētia præ-

sentium sym-
ptomatu, &

graviorū me-
tus axillaris

venæ sectio-
nem suadeat.

19 Si caloris
est suspitio.

20 Vel 24.
aqua decoctio

DE MORB. INTERNIS

℞. electarij diarhod. Abbat. triasantali, rosatæ uellæ ana ℥. 2. detur ℥. 1. ex cochleari cum sex grani mali granati.

℞. succi granati acidi & dulcis ana ℥. 1. β. residuum per noctem in salubri loco : postridie addatur oxymelitis ℥. 1. fiat potus.

℞. succi end. cocti & depurati ℥. 1. oxyfacch. simplicis ℥. 4. liberabis obstructionem, calorem temperabis, viscus roborabis, putrida excludes.

Filicis radix & semen securidacæ plurimum præbentur antiquis.

Ad hæc præscribenda erit diætæ ἀντισπασμωδική, quæ æquè naturæ studeat, & pugnet cum morbo.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Hepatis obstructio quæ fit.

Hepatis obstructi causa.

Hepatis dolor à flatu febre superueniente soluitur.

Obstructio fit in venis capillaribus hepatis per caua & gēba disseminatis à vena porta, vel caua, ob earum angustiam flatus, vel crassi & lenti humoris copiam, ut pituitæ in frigidiore temperamento. Biliosis etiam temperatutis praua vicinatione utentibus sæpè crudus humor in ventriculo & prius venis colligitur, qui calore hepatis attractus obstructio parit. Vnde aliquando lenta febris, morbus regius, inflammatio, atrophia, calor præter naturam, sine quo raro fit obstructio in hepate, nisi sit scirrhus. Causæ sunt frequentissimæ. Causa ratio ex crassis & viscidis, exercitium à cibo, crassiora menta prima mensa assumpta, succedentibus calidis, & nimium partitum. Nam ex his crudus humor intra venas rapit, sicuti plerunque medicamentorum aperientium usu, ventriculo crudis humoribus referto. Ex dolore, tumore, calore, actu antecedente deprehenditur. Dolor hepatis ab obstructione mediocris cum quodam pondere. Ab inflammatione magna, flatu, suppuratione, fortis. Qui fit à flatibus interclusis crassioribus febre superueniente soluitur, quia tenuat, coque resoluit. Inflammationem febris necessario comitatur. D

conficitur, dolor & febris. Certissimum signum obstructionis, tensio vel tumor in hypochondrio dextro. Adde etiam frequentem, calidius corpus, colorem flauum, vel lulum.

Remedia ferè eadem cum ictero & lienis obstructione. Ma victus ratio, detergentia, alimenta medicamento-
scula ex decocto aperientium, pilulæ, syrupi, oxymel,
atio, opiata, vnguenta, pulueres, frictio leuis dextri
chondrij. In scirrho, & à crassis & frigidis humoribus,
cientia, tenuantia, tergentia, mollientia, quæ illa tem-
nt, sed moderata sint, excellent reliqua. Periculum enim,
miùm tenuando & siccando aliquid insanabile relin-
ur, & nimium mollientibus, fundentibusque materiam,
antia visceris relaxetur. Itaque moderatè mollientibus,
r cæteras partes obnoxias scirrho, in hac excellere debet
uantium; calfacientiumque mixtio. Fetus ex oleis, mix-
lueribus aromatum, aceto, &c. Emplastra de meliloto,
a, ammoniacum, decoctum ficuum, passularum recen-
, chamæpytheos, alimenta saccharo condita, & aceto
isolato, quo passulæ, ficus caryoph, &c. maduerint, ali-
es commutata. Laxatur aliquando hepar articulorum
o solutum nimia humiditate: cuius signa ex arte medi-
endæ. Hic vinum plurimum conuenit, aromaticum ro-
a, diambra, dianison, digalanga & similia, quæ ventri-
profunt, nisi quod minus adstringendum in hepate.
ingendum tamen hic magis, quàm in aliis affectibus *Rheum he-*
is, mixtis calidis, si frigiditas coniuncta est: frigidis, si *paticalidiori-*
a. Fetus ex oleis adstringentibus, emplastrum de meli- *inimicum.*
diachylon commune, ireatum, additis aromatibus &
ngentibus. In calida causa ceratum santalinum cum cy-
o, ceratum Galeni refrigerans. Rhabarbarum aiunt he-
viram esse. Calidiore tamen & sicciore hepate, mors po-
ici debet.

TO. VALETTI EXERC. XXXVIII.

Mnium viscerum maximè opportunum ob- *Gal. cap. 17.*
structionibus est iecur, propter tenuium ve- *lib. de consti-*
rum, quæ in eius substantiam sparguntur pluri- *tut. art.*

DE MORB. INTERNIS

1 Symptoma
tus illius, qui
à nimia hu-
moris abun-
dantia nomen
habet.
2 Materia
ex loco dis-
tincta.
3 Exudante
in spatium
epiploei, peri-
tonæi, & in-
testinorū, tū
ab infirmi-
tate faculta-
tis expultri-
cis, tum ab
hepatis cōtu-
maci obstru-
ctione, tum à
laxitate ve-
narum & re-
num infirmi-
tate, aut eo-
rundem ob-
structione,
atque tuber-
culo.
4 Tunc e-
nim adest san-
guificationis
privatio.
5 Propriè di-
cta: quamvis
hoc nomine
tria hydropis genera contineantur apud Celsum, qui nominis huius author est.
6 Quod albescat cutis à pituita suffusione. 7 Quod per genus carnosum pi-
tuita suffundatur, sitque assimilationis privatio.

mæ, ramos, cum à caua vena, tum à porta expo-
rectos: per quos quidem omne traduci, exportari
rique debet alimentum. Obstructionis causæ, hu-
mor crassus, aut lentus, aut multus. Signa, colo-
flauus, ob distributum sanguinem biliosiores
qui præ sui tenuitate exilit, crassiore in viscere re-
stitante, hypochondrij grauitas, dolor, & (si gibba
obstruatur) tensio, durities percipitur, spirandi
difficultas, à diaphragmatis compressione. Obstru-
cta simâ diarrhæa, ob chylum non distributum
contingit. Huic affectui eadem curatio debetur
quæ ictero ab obstructione oborto, de quo ante
dictum est.

De 1. Hydrōpe.

CAP. 39.

HYDRŌPIS 2 tria genera, Ascites ab vtre, qui
venter aqueo 3 humore & 4 seroso ple-
nus vtrem repræsentat. Commotus his venter flu-
ctuat, quo modo vesica ex dimidio plena. Conti-
netur aqua inter epiploon & peritonæon, quan-
quam & portio excurrit in spatium epiploei & in
testini, cum à liene, colo, tenuisque intestino, ve-
iis partibus, vnde epiploon nascitur, malum ortum
est. Alterum genus hydrōpis, aqua 5 inter cutem
quæ & 6 leucophlegmatia, & 7 anasarca. Huius
materia iam crassior, est effusa in cutem atque car-
nosum genus totius corporis. Hic si digitum impri-
mas, vestigium fit cauum. Tertium genus tympani-

tria hydropis genera contineantur apud Celsum, qui nominis huius author est.
6 Quod albescat cutis à pituita suffusione. 7 Quod per genus carnosum pi-
tuita suffundatur, sitque assimilationis privatio.

nites

8 in quo plurimus flatus humori commixtus unde ventris distentio, qui percussus instar tympani sonitum reddit.

Causa hepar est omnino 9 refrigeratum, vel prius, vel per consensum cum ventriculo, liene, la-
bus, tenui intestino, colo, 10 renibus, 11 utero, pulmone.

ascitur hæc affectio ex 13 immodica vacuatione aut eadem longius 14 suppressa. Communis fe-
5 curatio medicamentis 16 hydragogis, quæ a-
s vel pituitam ducant, 17 diureticis, topicis, &
externis remediis, quæ humorem siccant ac re-
ant: quibus si nihil proficitur, 19 ferro & igne
ndum est.

euco-phlegmatix peculiariter conuenit 20 phle-
botomia, & ea quæ magis incidant, ut tympaniti,
e flatus discutiant. Phlebotomia igitur in solo
genere aquæ inter cutem locum habet. Nec
quidem perpetuò, sed si otio & antea acta vita,
ppressa aliqua solenni vacuatione id vitium
um est. Morbi initio, priusquam 21 in cache-
n abeat morbus, integris viribus, hoc Hipp. Af-
iadi, & Galeno visum est. Oportet autem ne-

in pulmonibus concepta ad ventrem. 13 Per hemorrhoidas, menstr. dysen-
m. 14 Per scirrhi in hepate generationem, aut visceris ipsius intemperiem
dam. 15 Quæ a symptomatis correctione aspicienda est, quod ipsum sym-
a sit calamitosius causa ipsa. Et propterea hydropicos statim secandos esse
Hipp. 16 Ut decocto radicum verbasci fœminæ, succi ireos, syrup. ros.
lax. granis ebuli, diacarthamo, non item antimonio, quod veneficus empiricis
riculatoribus vsitatisimum. 17 Ut syrupo de radicibus de raphano. 18
dorificis, materiam digerentibus ut emplastro de baccis lauri. 19 Para-
sis locum habet, si tantum in nimia humoris abundantia consistat hydrops
eterni generatione, cuius perennitas posita sit in hepatis vitio insanabili.

8 Atympano
nomine ducens,
& vocatur
ab Hippocrate
siccus hy-
drops, aphor.
II. li. 4. aph.
9 Simpliciter in
temperie, pri-
maria secun-
daria, vel tu-
more scirrho-
so. 10 Labes-
facta, ut se-
cretne seri,
aut etiam vis
obstructa.

11 Per sup-
pressionem men-
struorum, eo-
rumque palin-
dromen: aut
per frequētes
hystericas af-
fectiones à ve-
nena a aura
ex seminis
suppressione.

12 Per trans-
lationem ma-

DE MORB. INTERNIS

20 Hipp.
lib. 4 de dia-
ta in morb.
acut.

21 Priusquā
materia facta
sit nature po-
tens, & habi-
tum corporis
immutarit.

22 Vt par hy-
dropici mor-
bi & cause
ratio habea-
tur. 23 Nam

ut sunt gra-
dus coctionis
ita quoque &
purgationis.

24 Raz. ad
Almāforem,
capite de hy-
drope.

25 Vel. ℥. hi-
ere picr. rhei
electi agar.
tro. an. ℥. i.
maceretur in
oxymelite, in
quo prius in-
fusa fuerit
laureola, aut
turpethum,
& formentur
pilula.

que semel, neque copiosè detrahère, sed 22 modè, atque interuallis. Ferèque placuit, ut è malleo detraheretur sanguis.

Purgatio leuibus pharmacis & per 23 interualla datis, ut octauo quoq; die, vel duodecimo, ut viri tolerant. ℥. benedictæ ℥. β. dissolue in sero lactis. Pilulæ de rhab. maximè laudantur, quæ aliter à Rhaze, aliter à Mesue describuntur. Præferendæ sunt Rhazæ, 24 quæ recipiunt rhab. succi agrimonie sem. endiuie an. ℥. 3. agar. ℥. 5. foliorum laureolæ infusorum in aceto, & siccorū ℥. 10. Fiant pilulæ. Dicit Rhazes ℥. 2. β. sed ℥. 1. satis esse potest. Leuior fient, si sine foliis laureolæ formentur è succo ireo in quo mesereon, laureola, vel euphorbiū maduerit. Similiter ex 25 pul. hieræ ℥. 1. agarici trochif. ℥. 1. cum oxymelite formentur pilulæ. Quod si in oxymelite proxymè dicta maduerint, fortiores fient.

Aliquando uti licet puluere hieræ diacol. ad ℥. 1. aut ℥. 2. Leue est hoc pharmacum.

℥. sem. carthami conquassati ℥. 2. aut 3. ireos florentiæ ℥. 1. cinamomi ℥. β. infundantur per noctem in ℥. 4. feri caprini. Frequentissimus vsus est succi radicis ireos per residentiam depurati, ut eius, quo supernatat, capiantur ℥. 2. ℥. β. aut 3. vj. cum equa mensura aquæ mellis, aquæ distillatæ, è terebinthina, feri lactis. Quod si ab hepate metus, ne phlegma coledatur, admiscendum aliquid, ut ℥. 1. electri triasantali, vel diarhod. Abbatis, spicæ, aut cinamomi. Et hoc quoque laudatum est.

℥. polypodij querni ℥. 2. sem. carthami ℥. β. se. anisi & fœniculi an. ℥. 1. conquassata omnia in nodum linteolo constringantur, & ynà cum gallo decrepi-

coquantur. Ius galli sorbeatur. Aqua extillata è
 purpureis floribus ireos data ℥.6. vel ℥.1. quantitate
 in ℥.1. electarij triasantali, & Gr. 8. cinamomi, ef-
 ficacissimè aquam hydropicorum ducit.

Sic vinum scylliticum ex vini lb. 6. scyllæ purga-
 lb. 8. coctis ad tertiæ partis consumptionem.
 osis erit ieiunis ab ℥. 8. ad ℥. 1. Acetum quoque
 scylliticum ieiunis datum morbum expedit & ter-
 minat per vrinas, tumores omnes deponit. Con-
 tur melle, vel passo. Similiter oxymel scylliticum.
 udantur aquæ alkekengi, medij corticis sambu-
 eiusdem radicis, ebuli, aut ex eorundē floribus, si-
 lacis hortensis, iuniperi, raphani, cuscutæ. Cæte-
 m catharticas eiusmodi aquas electariis triasan-
 i, diarrhod. Abbatis, schœnuantho, spica, santalis,
 eliores reddes.

Cucumer agrestis in frequenti v su fuit & Græcis
 Arabibus, quo sic vtendum.

℥. corticis rad. cucumeris agrestis ℥. 1. infriatum
 perge mulsæ. Sine molestia pituitam ducit, nec
 machum lædit. Ex Aëtio & Actuário.

Secretum 26 non reuelandum.

℥. succi cucumeris asinini & radicis eius, succi
 reolæ, succi ireos purpurei, succi absynthij & eu-
 torij ana ℥. 3. resideant: quæ supernatat aqua,
 iiciatur. Crassiori verò parti insperge rhabbari,
 arici ana ℥. 8. spicæ nardi, sem. endiuia, scariolæ,
 rtulacæ, mastiches, lappæ, tragacanthi, salis gem-
 e ana 27 ℥. 1. mellis col. ℥. 8. In vase vitreo repo-
 a agitentur in sole, vt fiat veluti conferva. Detur
 .per interualla.

26 Huius au-
 thor fuisse dō-
 citur Gordo-
 nius, vt sen-
 tit Valescus
 de Tharāta.

27 Valescus
 legit 3. 1.
 Quæ lectio
 magis arri-
 det.

DE MORB. INTERNIS

Vel. 2. scyllæ, turpeth. radic. esulæ, radic. teneri mor. tithymall. polypod. ireos, chamædryos, mercurial. folior. vrtic. an. 3. i. Distemperentur triduo in aquæ partibus duabus, vini vna: tum coque ad tertias, & cola. Deinde colaturæ insperge zinziberi piperis nigri, anis. petros. seminis fœniculi an. 3. i. cinnam. galangæ, spicæ, xylobalsam. asari an. 3. i. leuiter bulliant, reponantur. Alternatim dabis patienti 3. aut plus, prout primæ doleos effectus suaserit. Optimum est vti sero lactis caprini, in quo maduerit cum cumen absynthij, cuscutæ, Gr. x. alkekengi, fumarij semina maiora, schœnuanthum, spica. Non habet par remedium Rhazes. Syrupus acetosus cum aqua cuscutæ, vbi & siris extinguenda est.

28 *Hæc Cel-
sus pluribus
perstrinxit
cap. 21. li. 3.*

Nec calfaciendum 28 hepar, vbi obstructio liberanda, & vrinæ deduci debent. Grauius sitiunt hydropici, quibus tamen potio largior danda non est, quàm quæ vitam sustineat. Vinum album, tenuius subausterum, in quo diuretica prius admixta fuerint.

29 *Nulla enim radix hu-
mectandi fa-
cultate gly-
cyrrhizæ
superat.*

Oxycrati vsus est, cum calor vehemens accessit. Glycyrrhiza, 29 ἀδύκος appellata, quod prohibet siti hydropicos. Probatur aliis Metrodori Epicuri discipuli factum, qui hydropicus plurimum quidem bibebat, sed statim reuomebat. In iis igitur qui facile & sine molestia vomunt, probari potest. Nam & vomitus utilis est hydropicis. Clysteribus quoque acribus & glandulis materia minuenda est. Diuretica conueniunt, berula, lauer: vulgò iuncus odoratus, spica nardi, asarum, phu, meum, carpopetræ balsamum, cassia, radix dulcis, rosa, semen hydropici, dauci, smyrnij, petroselini, calamus aromat.

s, fefeli, cancrorum fluuiatilium 30 ficcatorum
 luis, cum æquali parte asari. Ita etiam erinacei
 cati in sole 3. i. mel scylliticum, cantharides inte-
 e, & aliis diureticis commixtæ, sed 31 minima
 anritate, vt ad Gr. 5. Hæc autem vel in puluerem
 dacta vel concocta dantur ex vino, oxymelite,
 ulsa, aquis 32 conuenientibus, quales prius enu-
 rata sunt capite de oppilatione hepatis.

Hydropicis ex antecedente frigore, & obstru-
 one iecoris, vel lienis, id imperari potest reme-
 dium.

℞. schœnuanthi, cinam. asari. mastich. absinth.
 if. fœnicul. ana 3. 6. rhabarb, spicæ, aristolochiæ
 ngæ, petros. ana 3. 4. caryophyll. croc. calam.
 omarici, cardamomi ana 3. 2. mellis quod sufficit.
 ofis 3. 4. cum tepida.

Abominabilis vrinæ potus, sed maximè proba-
 Medicis. Tolerabilior, si ex puero impube di-
 letur cum melle, & aliis diureticis.

Nec satis est phlebotomo, catharticis, diureticis
 mitu clysteribus & glandibus vacuare materiam
 loca tumentia sacculis, vnctionibus, frictioni-
 s duris, balneis, emplastris, aliisque eiusmodi re-
 s resoluenda sunt.

Sacculi fiant è macribus furfuribus, milio, pani-
 sale, sulphure, calidis, & ita appositis.

Materia balneorum & vaporationum in ther-
 s siccis: aque naturales falsæ, sulphureosæ, & eius-
 di reliquæ: quæ si desint, arte comparantur, li-
 e factio sale subquadruplo, eoque plus minusue, vel
 phure in aqua dulci. Possunt quoque incoqui a-
 hum, ruta, chamemelum, calamentum, maio-

DE MORB. INTERNIS

33 *Vt folia
lauri itē bac-
ca laur. iuni-
peri, radices
cucumeris, a-
finini, bryo-
nia, ireos.*

rana, rosmarin. pulegium, fœniculus, satureia, hyssopus, schœnuanthum, stœchas, & 33 similia.

Sunt qui veluti arcanum probant lapidem serpentis. Coluber aquaticus à cauda funiculo constringatur, atque ita suspendatur, vt sit subiectum vas aqua plenum. Euomet coluber lapidem, quæ totam illam aquam consumet. Lapis è vinculo alligetur, & apprimatur ventri hydropici, paulatim aquam consumet.

34 *Quinetia
in arena sepe
liendus hy-
dropicus. Vi-
de Gal. lib. 9.
Simplic. cap.
de Pyrite.*

Sacculi quoque 34 ex arena & sabulo, vel cineribus calfactis sæpius apprimantur. Laudatur oleum 35 scylliticum, vel in quo decima pars euphorbij, maselei, vel laureolæ coxerit. Sit autem oleum anethinum, aut simile.

35 *Efficacissi-
mū erit oleū
anethinū, in
quo maduerit
cuminum.*

℥. terebinthinæ lb. i. thuris mastiches, myrrha ana ℥. ss. ladani, nucis moschatae, caryophyllorum galangæ, zedoariæ, cubebæ ana ℥. ss. foliorum laureolæ P. i. succi ebuli, & cucumeris asinini an. ℥. 3. Redigantur in puluerem, quæ redigi possunt. Miscuantur. Fiat distillatio 36 in alembico, quamungantur loca tumentia.

36 *Hæc vul-
go dicitur
balsamum.*

Vel. ℥. florum, foliorum, cortic. radic. ebuli & sabinæ ana M. i. radic. ireos ℥. i. scyllæ ℥. 2. coquantur omnia in lb. 3. olei laurini, aquæ vitæ lb. i. expressa colatura dissolue saponis vnc. iiij. fiat linimentum. Item.

℥. olei ℥. 10. ceruss. ceræ ana ℥. 7. vitriol. nitr. aloës, ana vnc. 3. aceti acerrimi q. suff. Terenda terantur in mortario cum aceto deinceps affusa ad mellis crassitudinem: seorsim cerusa cum oleo coquatur, quibus mistis cera addatur. Transferantur in mortarium, & cum speciebus manibus

sanantur, uniantur. Hydropicis, splenicis, & apoplecticis præstat mirificos sanitatis fructus, manum discutiendo, reprimendo.

Cochleis tritis uti licet, & emplastri modo affixis. 37 Hoc emplastrum valde similitudine, & frequenter in usu.

℞. 37 thuris, mastichis, myrrhæ ana ℥. i. granorum tri. 3. 2. 38 costi ℥. β. cyperi ℥. i. β. stercoris caprini ℥. 4. mellis colati quantum sufficit, ad congregandum emplastrum.

Sinapismi 39 diaspiratum, prius descripta. Stercora animalium calida conueniunt. 40 Frictiones facile in hydrelæo dissoluto, vel ex medicamentis subtiliter comminutis.

Perseuerante malo, phœnigmi ex radice scrophulariæ, ranunculorum, & similibus emplastri modo positis ad decem horas præscribendi sunt.

Oportetque vesicas configi, vlcerâ aperta conuari, superposito folio brassicæ uncto è butyro, oleo, grano ciceris, aut ceræ momento. Permittitur aqua fluere ad sexaginta dies. Alioqui caute inducenda ventri in ambitu umbilici, & quibus tumor est. Scarificationes quoque conueniunt, sed si nihil proficitur his remediis, extremum 41 paracentesis.

De paracentesi magna olim controuersia, aliis indicis omnino reprobantibus: aliis approbanti. Vtriusque sectæ argumenta colligit Aurelianus in Tronicon capite de hydrope.

illos enim deterrebat, quod ferè moriuntur omnes, qui puncti fuerint.

Hi verò remedium temperabant, neque in omni casu utebantur, atque ita seruabant aliquos. Gale-

37 Hoc em-
plastrum va-
lidiſſimū, &
frequenter in
usu.

38 Vel, radi-
cis angelicæ
tantundem.

39 De his
vide cap. de
attrahētibz
in materia

chirurgica.

40 Fiant
quoque ma-
lagmata ex

rad. cucume-
ri asinini,

bryoniæ, creos-
coti sub ci-
neribus, dein

de misto cum

stercore ca-
prino, baccis

lauri, & mel-
le. Præterea

ex canthari-
dibus ipsis cū

fermento ad-
motus fiunt
vesicula.

41 Compun-
ctio abdo-

minis, & pe-
ritonæi sectio

DE MORB. INTERNIS

nus Paulus Albucasis, Mesuæus in ascite pungūt latera vmbilici, qua parte illa vacua & inania sunt & propemodum excarnes musculi. Alij quidem dextra parte, si lien: sinistra, si hepar in vitio est.

Alij verò ex eadem parte, qua vitcus est, à quo malum primùm ortum est. Si verò intestina in causa sunt, quatuor digitis sub vmbilico, sed paululum reducto phlebotomo in latus. Hippocrates intestinæ cutaneos pueros incidit libro de locis in hominibus. Aurelianus consensu veterum in intercute magis quàm ascite, paracentesim probauit. In aqua intercute Asclepiades quatuor digitis supra talum ribi compungit interiori parte ea, profunditate, qua vitcus inciditur. Qui locus compunctus si parum aquæ reddit, femora, scrotum, pudenda, si quidem intuerint, loca etiam supra manum, articulos, incidenda sunt ex Leonide & Hippocrate. Formula verò punctiōis ex lib. 6. Pauli & aliis collige.

Tempestiua autem est punctio, priusquam in cachexiam morbus abierit, firmis viribus, corpore iuuenili, si atra bilis hydrōpem non contraxit, si valde stomachus, si æger non febrit, aut si febrit, remissionis tempore. Hæc omnia prouidenda sunt priusquam de paracētēsi decernas. Alioqui temeraria est via. Quæ etiam si adsunt præmonēdi tamen amici ægri quanto cum periculo remedium tentatur. Tentarique debet, vbi aliis remediis nihil profectum est.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Υδρῶψ tumor est, vel totius corporis ab humore, vel ventris tum ab humore, tum à flatu. In toto corpore & ventris ἀνασάρκα, ὑποσαρκίδος, σαρκίτης, λευκοφλεγματίας dicitur. In v

qua collecta, non tamen penitus sine flatu, ἀσκήτως. In eo-
 , flatus plurimo intercluso cum pauca aqua, ὑμπαρίας vel
 πύλης, Hippocrati Hydrops siccus nominatur. In omni- *Hydrops*
 causa antecedens, calor est, vel frigus. Coniuncta verò, *causa antece-*
 per est frigus. Refrigeratur enim hepar, sanguificatio *dentes &*
 auatur, siue proprio ipsius iecoris vitio, vt phlegmone, *coniuncta.*
 ho, hydatidibus, intemperie: siue per consensum, vt fol-
 i fellis, lienis, ventriculi refrigerati, mensenterij, intesti-
 um gracilium, ieiuni, pulmonis, renum, septi trāsuerfi. Ex
 nim omnibus malum communicatur hepati. Vt si splen
 cirrhum non purget sanguinem, renes obstructi, aut im-
 liores serum non trahant, aut emulgentes, menses sup-
 si sint, aut immodicè fluant, aut hemorrhoïdes, cor non
 etur. In immodica enim vacuatione, spiritu cum sangui-
 xhausto calor extinguitur: in suppressione, sanguis vel
 ementa refluunt in hepar, vnde suffocatur. Aliquando
 tactu chyli frigidioris læditur, vt aquæ frigida potu à
 re & exercitio. Sic intemperie hepati à pulmone, aut alia
 e communicata, Phthisici & Hectici hydrope magna ex
 e corripuntur, nisi ventris fluxu intereant. Eodem modo
 matici, aqua in spatio thoracis collecta, & in ventrem
 lem effusa. Comitatur febricula, assidua, lenta, cum pul-
 aruo, sitis, humore circum viscera torpescēte, falsedinem
 tredinem colligente, spirandi difficultas à cibo etiā pau-
 b plenitudinem, & venarum distētionē, tumor, grauitas,
 r vitiosus, cibi fastidium. Ex retentione vrinae (si verus
 rops dici debeat) subitò fit, & repentè. Sæpe enim pus vel
 amentum vrine, quod meiebatur, retentum, speciē quan-
 hydropis adfert, quæ apertis viis, & prioribus vrinis cras-
 untibus sanatur. In cæteris sensim generatur.

anasarca fit ex humore aquoso partim à iecinore, partim à *Anasarca*
 carne corporis, veluti in aquam resoluta, sæpius post *quæ fiat, &*
 bos diuturnos & febres pituitosas. Symptomata, tumor *quæ sint eius*
 ex æquo in toto corpore, sed partibus inferioribus ma- *symptomata.*
 ob humoris grauitatem, & partium frigus, corpus laxum,
 idum, emortuo simile. Initio dignoscitur partium extre-
 um perpetuo frigore, facie intumescēte post maciem,
 ebris & pedibus crassioribus & calidioribus. Si fluxus

DE MORB. INTERNIS

immoderatus præcesserit, aquæ frigidissimæ potio, pedes tumuerint non à vigiliis, impregnatione, nocturna statim.

Hydrops à causa calida curatu difficilior cur sit.

Ascite generatio, causa, & symptomata.

Ascite signum certissimum.

Tympanite causa.

Tympanite signum pessimum.

Si cauitas remaneat impresso altius digito. A causa calidior curatio, quia calidis ducitur aqua, siccatur, flatus aperiuntur. In ascite humor aquosus, vel potius serum interitonæum & intestina colligitur tanquam in vtre, vnde nomen. Spiritus aliquid admiscetur. Causa, maius frigida, quàm in Tympanite, succedit cachexiæ, morbis hepatis, dis, obstructionibus, morbis lumborum, renum, vesicæ. Symptomata, tumor ventris, reliqui corporis alimentum non patientis consumptio, inualecente morbo tumor ad femora, pedes, scrotum, sensim quasi cuniculis factis, maxime inambulationem humore defluente. Aliquândo thoracem occupat. Exudat serum è iecore, intestinis, omento, & similibus. Initio fieri intelligemus, si multum vrinæ generetur, & reditur, paulò post in venis remaneat: sitiunt, corpus contabetur. Signum certissimum, si cum è latere in latus mouentur, percutiatur sonus aquæ defluentis. Vitio hepatis ortum cognoscimus ex dolore & distentione partis, & si nullus ex morbis prius enumeratis præcesserit.

In tympanite abdomen distenditur flatu. Causa, minor caloris mutatio. Succedit cruditatibus, flatibus ventris repleti, discussis, distentioni venarum, dolori circa vmbilicum, & nullis medicamentis cesserit. Initio veluti inflatio. Hinc turgescunt spissiores effecti in nubem, tandem in aquam, vt pluuia concretæ aucto frigore, vel aqua è venis in spatium ventris, veluti per diapedesim effluit. Cognoscitur, quia ventris tympani modo sonat. Facies minùs recedit à naturali habitudine maior ventris distentio.

Non admodum formidabilis est aqua intercus, quæ nulla antecedente morbo: deinde quæ longo: omnium periculosa, quæ ex acuto nascitur. A scirrho confirmato, non curatur, vix à resiccato nimis hepate: ab hydatidibus maxime. Signum pessimum, vbi vacuata, vel sponte, vel arte, materia, nihil reddit. Causa enim pertinax. Ergo quod scribitur Aph. libri sexti. Hydrope correpto, si aqua è venis in ventrem fluxerit, morbum solui, non est perpetuū. Multis enim sponte vel arte commoto ventre, & aquosis multis inde expurgatur.

superfuit salus, quo modo sectis mors contingit, siue a-
uerit in ventre, siue in thorace. Hoc in thorace annota-
Hippocr. libr. de morbis, quod & experientia confirmat.
etiam si expurgeretur aqua naturæ sponte, vel arte, si visce-
corrupta, vel syderata, celerius moriuntur. Multos ob-
uimus, qui ex alui profluuiio melius habuerunt, sed pau-
st manente causa morbus rediens interitum attulit.

ando etiam in nimia effusione humoris vnà spiritus ef-
tur, quod Hippocrates monet in iis, qui secantur &
ur. Ob idque oportet integris viribus, & priusquam
a corrumpantur, remediis vti primùm purgantibus,
e aliis. Libro de Iud. In hydropede detento, si aqua ad
em, aut vesicam fluat, solutio. In leucophlegmatia alui
uium vehemens, solutio. Sed in Prædictionibus ro-

viscera esse vult, si quis liberetur. Ex quo loco viden-
antequam curationem aggrediamur, an sit spes salu-
ecne. Addit Oribasius tussim signum esse mortis in hy-
cis. Et Aphorif. 35. libr. 6. Aqua intercute laborantibus
superueniens, malum. Sed hoc distinctione quoque e-
Si videlicet id fiat ab aucto morbo, & aquæ ratione,
am pulmonum arterias asperas occupet, vnde tussis.
si aliunde, non ita mala. Ex obseruationibus nostris

on videntur prætereundæ. Ioanni Blanché negotia-
arisiensi in Angliam profecto Hyeme tumor cum mi-
o quodam subsedit, euauitque morbus, nec rediit. An
integro, aut non ita læso viscere aqua partim calo-
iuo excitato, partim aëre marino resoluta fuerit? Cui-
per sudores sponte excitatos & quasi distillantem a-

, curatio. Alteri mors, cum multo alui profluuiio tu-
subsedit, redeunte morbo. Hospiti leonis argentei
o D. Iacobi inuenta sunt syderata intestina, & omni-
rupta, quasi sugillata, humor plurimus cruentus, &
æ carniū saturatæ sanguine similis. Cuidam ad vi-
refectis vnguibus pedum, exercitio & frictionibus pau-
humor illūc defluxit, conualuit. Domino Charon
ti Sancti Petri, cum antea de renibus non conquerere-
ebricula, infirmitas virium, inclinante ad exitum mor-
venter vtrinq̃ue inflatus, dolens, obtigit. Vrina duos

*Hippocrates
aph. 27. li. 6,*

*Tussis hydro-
pi superue-
niens nō sem-
per mala.*

*Ioannes Blā-
ché mirabili-
ter hydrope
liberatus.*

*Hydropico-
rum historia.*

DE MORB. INTERNIS

ante mortem dies supprimitur. Dissecto cadauere ren finitotus absumptus repertus est, vomica plenus, quæ cruentam saniem reddidit. Dexter verò ren calculo vterem obstruere obsessus.

Remedia sunt syrapi, opiata, clysteres, admota, puluer phœnigmi, vesicatoria, cauteria, punctio, scarificatio cutis, aponeuroses musculorum, diætâ, digerentia, epispastica, cataplasmata, vnguenta, pilulæ, diuretica, apozemata, aquæ distillatæ ob tenuitatem vtiliores; decocta herbarum conuenientium, sanguinis missio, suppressis mensibus aut hæmorrhoidibus, victus ratio exsiccans, abstinencia à iusculis, potu, fructibus exceptis passulis. In leucophlegmatia, resolutis partibus in pituitam, purgantia, vomitus, errhina, masticatoria, & similia. In ascite aquam ducentia. Illigandus lino venter, & quotidie metiri conueniet, vt intelligatur, quid medicamentum profecerint. Cochlearum vsus, theriaca, iris siluestris, solanella, vnguentum arthanitæ (illitum enim aquas per ventrem purgat, & digerit) emplastrum ceroneum auctum sulphuris succi ireos & ebuli crudi potius, quàm cocti, aquæ sulphuratæ, oleum de sulphure, decoctum guaiaci cum aqua terebinthinæ, rasura pergameni (quæ ratione aluminis & calcis in xiuio ex rebus discutientibus comparato coquitur, verum affigitur ad modum cataplasmatum, cui & alia permisceri possunt) pilosella (quæ maximè obstructa aperit) aqua distillationis limacum, testudinum, cum alia materia. Sed mirum modum potus abstinencia, vt & in ventriculo humidior.

Cor. Celsus Celsus laudat potum medium, qui vitam sustineat, & venter moueat. *cap. 21. lib. 3.* Metrodorus Epicuri discipulus coactus siti, bibere solebat, deinde vomere. Notanda historia Celsi. Apud Antigonom regem ex duobus Medicis vnus quendam eo morbo mediocriter implicatum negauit posse sanari. Alter se sanatum pollicitus est. Prior respondit se respicere ad animum, alterum verò ad morbum agri. Neque res fefellit. Cum enim posset optima victus ratione seruata curari, ob intemperantiam periit.

Celsus ibid.

Paracentesis] Erasistratus apud Celsum reprobat sectionem hydropicorum, quia semel effusa aqua, & affecto hepate, postea regeneratur. Si tamen priusquam putreat mater

s concidant, grauiusque affectum hepar, & partes alia
 t, adhibeatur, oprimè nutrito prius agro, & confirma-
 il peccatur. Sed extremum remedium est, & non nisi vr-
 necessitate vsurpandum, & cum magna Medici pruden-
 Hippocrates non solum paracentesim, seu sectionem,
 ionem etiam probat, puto vel pulmone affecto, vt in
 ratis, vel vt paretur via scalpello, quemadmodum dein-
 ocebimus. In eo igitur libro, cuius initium est, *ἢ ἢ τὸ*
ὄνος ἀρτηρίῃ, suppuratos, qua parte pus se prodit, in dor-
 ectore vrit aut secat, alioqui enutritos prius lacte. In
 picis verò venas in scroto crassissimas secat: paulò pòst
 em scroto, femoribus, ac tibiis frequentia vlcuscula
 llo incurrit. Deinde qua parte magis fluctuat aqua, aut
 n costam ab vltima ad os, ex quo terebra caua *πρυπά-*
τλητρίῳ perforat, donec exeat aliquid aquæ, ex quo li-
 ntum indit è lino crudo, spongiámque mollem alligat,
 cidat linamentum. Quotidie semel aliquid expurgat
 s duodecim. 13. die reliquum aquæ emittitur, via relin-
 r, vt quod supernascitur, effluat, venter cibus resiccatur.
 ur & scrotum intumuerint, vulnusculis audacter con-
 . Sæpè hepate maximo, & prius lacte nutrito agro,
 metallo, sed alia materia, inurit octo inde crustis factis.
 ulli id faciendum censent. buxeis fufis feruenti oleo
 s. Libro de locis in homine tenuissimis ferramentis cir-
 bilicum vrit, ac tantum aquæ quotidie trahit, quan-
 ires ferant. Hoc semper obseruato, vrendum aut secan-
 prius, quàm pituita corrumpatur, viscera grauius lædan-
 vires concidant. Deinde vacationem paulatim, id est,
 bus, vt prius, faciendam. Galenus paracentesim in hy-
 laudat, vstionem in suppuratis, duplicemque affert
 nem, cur periculosa sit vniuersa vacuatio in hydropicis.
 ctionem, scilicet, caloris natiui, simul cum humore ef-
 e spiritu, & pondus visceris: quod cum non ampliùs
 tatur ab aqua, septum, & reliqua thoracis viscera tra-
 orsum. Plura sunt apud Albucasim, Aurelianum, Pau-
 b. 6. cap. 44. Recentiores tutius progrediuntur. Viam
 t cauterio potenciali, deinde actuali. Hinc scalpello per-
 t, & cannula caua commodiore, quàm linum crudum

Paracentesis
non nisi vr-
gente necessi-
tate summa
vsurpanda.
Hippoc. lib.
de inter. part.
affectibus.

DE MORB. INTERNIS

*Quæ diligē-
ter cauenda,
vt legitime
fiat paracen-
tesis, & va-
cuet.*

Hippocratis, sensim educunt aquam. Aculeato scalpello
tur, vt minor fiat perforatio, locumque eligunt, vbi
deorsum in imum ventrem tendit, relicto hepate &
chondriis, in medio musculorum obliquorum epigastri-
tem materiæ medicamentis purgant, topicis discutun-
cante victu absumunt, vires diligenter fouent. Minu-
tuunt à peritonæo perforato, quàm à membrana succin-
te costas. Diligenter cauent, ne pungantur intestina, ne
tas hepatis sit emortua, scirrhus, aut splenis tumore, aut
pulmonis, aut infirmis viribus, aut ætate senili æger lab-
His demptis minùs esse periculi, cùm natura sæpè viam
moliatur per vmbilicum, & quibus vulneratus est ve-
nisi vulnus ad gracilia intestina penetrer, omnes eua-
Longè tamen tutior scarificatio cutis totius ventris ad
neuroses musculorum, paruis scissuris, quibus per ventre-
rum refudet.

ANTO. VALETII EXERCIT. XXXIX

*Hydropum
generationis
modus.*

AD frigidam iecinoris intemperiem hydro-
consequuntur, labefactata scilicet hæma
& toto corpore refrigerato. Vnde vel pituitosus
serosus humor inter peritonæum, epiploon &
testina, transiens per mesaraicas venas, quæ ad
dem intestina terminantur, colligitur, tumor
ingrauescente malo ad femora progrediente, sin-
que in ventre, velut in vtre, fluctuationibus ex-
tis, & hinc ascites: vel eadem ventris loca spi-
flatuoso replentur, & cum flatu, ait Aëtius, quæ
nebulosus est humor, vnde tympanias: vel fit aqua
sanguinis plurimi in vniuerso corpore collectio
qua corporis habitus spongiæ instar intumescit
fit anasarca. Ascites & tympanias à minore sunt
gore, quàm anasarca. Hydropum causæ fulsi-

untur ab Hollerio ex comment. Gal. in aphor. lib. 4. Aphor. comment. 4. de rat. vict. in acut. 2. gnost. Signis vix opus est aliis, vt discernantur: maximè spectandum, vtrum hydropisis sit ab ate per se, an ab aliis partibus per consensum. ando per se, tussis levis, siccaque molesta est, he mole sua pulmonem in angustiam trahente. ectiones paucae & aridae sunt, quia rapitur aliò osus humor, & illae in intestinis resides torren- , præcipuè verò si inflammatio accesserit. At a aliæ primùm laborant partes, suis propriis in- oscuntur signis.

uratio in humorum præparatione, vacuatione, ffectarum partium confirmatione est posita. niores parabit id apozema.

℞. quinque radic. aper. in vino albo macerat. ana ℥. i. rad. inctor. valerian. enulæ campan. ireos, cort. rad. fraxin. & arisc. similiter macerat. ana ℥. ss. omnium capill. end. a- . cusc. cichorij, absynth. Rom. an. M. i. semin. anis. me- ucumeris, card. bened. ana ℥. 2. flor. cardiac. antho. & ge- na p. i. f. decoct. ad ℔. i. In colatura dissol. syrup. capill. & de bizantiis ana ℥. 2. fiat apozem. clar. & conditum, vt pro dosib. 3.

Aduerte autem si febris adfuerit, vt plerunque solet, aut si hydrops calidam hepatis intempe- consequatur, admisceri oportere frigidas her- hepaticas, itémque semina frigida maiora & ora, quæ alia contemperent. Si purgans esse eris, in huius decocti ℔. i. colata infundantur ennæ mund. ℥. 2. agarici ℥. i. cinam. vel puluer. ar. triasantal. vel zinziberis ℥. i. In expressione pluentur succ. ireos ℥. 2. syru. laxatiui ros. pallid. sacch. q. s. fiet syr. perfectè coctus: de quo cap.

DE MORB. INTERNIS

æger ʒ. 2. ex cochleari, vel cum aqua cuscutæ, absynthij, aut cum decocto cicer. rubro. semel hebdomade. Vel purgans medicamentum post sumptas apozematis superioris doses sic prescribitur.

ʒ. rad. gram. petros. & fœnic. passul. mund. glycyrrh. ana. ʒ. 2. agr. end. capill. ven. ana. M. ʒ. semin. fœnic. melon. ana ʒ. 1. fol. sennæ mund. ʒ. 2. f. decoct. & cora ad dosim. In qua infunde rhei elect. ʒ. 1. agar. troc. cinam. ʒ. ʒ. In expressione dissol. syr. capill. ven. & ros. lid. laxatiui an. ʒ. ʒ. f. porio. Pauperibus diacarthamum, phœnicum, folia sennæ imperantur: vel pilul. assaieret, phang. de rhab. agar. succis hydragogis exceptæ, duo aut tribus elaterij granis additis, si frigidior & humidior li constitutio permittat.

Saluberrimus erit clysterû vsus, qui modò leu erûnt, modò acriores ex discutientibus flatus par in quibus dissolu. diaphœnic. benedict. laxat. anthos. ol. aneth. Sæpe verò ac sensim dum purtur, hepar roborari debet, ne factum debilius, aqu denuò generet. Itaque tale electarium præcipiat cuius tabella vna dimidia hora ante pastû sumat

ʒ. puluer. electar. triasantal. dupl. rheo. ʒ. 1. spec. di Abb. & lætific. Gal. ana ʒ. 2. ras. corn. ceru. ebor. ana ʒ. 1. n garit. electar. ʒ. ʒ. sem. acetos. plantag. ana ʒ. 2. cum sacc in aq. absynth. aut agrimo. dissolut. f. electar. per loze pond. ʒ. 2. vel adiecta conseru. rosa. capill. ven. f. condit cap. vt suprâ.

Atque superiora hæc remedia omni cõueni hydropi: præter quæ & sua sunt cuique peculiar Cum enim tympanites & ascites nunquam sect ne venæ profligentur, eâ tamen anasarca incipie integris adhuc viribus, & hepate non vsque ac perfrigerato, iuuatur, quòd naturam leuet hun rum copia grauata, maximè si talis hydrop suppre

*Sect. 4. libr.
de vict. rat.
in acut.*

pressis mēsis, aut hæmorrhoidibus fiat. Quæ
 inctio maximè obseruanda. Nam alia si sublit
 sa, vitanda phlebotome, siquidem sanguinem
 tat laudabiliorem: prauum verò, qui in primis
 is circa mesenterium & iecur congeritur, in cor-
 rapiat vniuersum. Sic etiam in ascitæ remediis
 stitui debent quātitate maiore, quæ flatūs discu-
 nt. His autem artibus postquam toti prospectū
 corpori, topica, quæ robur hepatis & ventriculo
 cilient, materiāque resoluant, qualia sunt fo-
 ta & litus, vsurpantur.

℥. agrim. maioran. menth. sicc. stœch. absynt. ana M. i.
 c. cyper. calam. arom. ana ʒ. 2. flor. chamæm. melilot. ros.
 ana p. i. f. decoct. in aq. & vin. rub. pro fotu hepatis cum
 ag. Post forum siccata pars illinenda. ℥. olei cappar. &
 nth. ana ʒ. i. pulu. calam. arom. & absynt. ana ʒ. i. cum cera
 nimentum.

In tympanite vtiliora sunt cataplasmata ex fari-
 diaphoreticis, orobi, lupinor. fœnugr. lolij, &
 d. herbis ac seminib. in vino, aut vrina pueri de-
 tis, adiecta portione emplastri de baccis lauri,
 vngu. Agrippæ, vel Martiati. Hūc faciet empla-
 m de bacc. laur. & de meliloto cum succo rutæ,
 simili, & pauca aqua vitæ emollitū: vel emplast.
 ercore vaccino, caprino, aut colūbino, sulphure,
 cis lauri, farin. lupinorum, axungia gallinæ &
 o rutaceo additis.

el. ℥. organ. calamenth. rut. agrim. scœnuanth. ana M. 2.
 car. laur. iuniper. semin. caru. anif. fœnic. ana ʒ. ʒ. flor.
 mæm. aneth & anth. ana p. 2. Impleantur sacculi duo: qui
 iant in aq. & vino albo pro fotu. Hunc sequitur litus. ℥.
 rut. & irini ana ʒ. i. puluer. radic. ir. ʒ. 2. cum pauco em-
 tro de melilot. f. linim.

Ad ascitem sacculi comparantur milio, semine

DE MORB. INTERNIS

apij, cumin. caru. bacc. laur. contus. florib. chama
melil. torrefactis antè singulis in sartagine, & v
albo irrigati. In anasarca stuphæ siccæ meatus a
riendo, sudores proliciendo, discutiendo, magn
afferunt adiuumentum.

Vel humidus vapor decocti conuenientis t
corpore excipitur. Vt.

℞. radic. fœnic. ebuli, ireos, acor. enul camp. ana
cortic. inter. vlmi. & cappar. ana ʒ. ss. hyss. rut. salu. ag
rosm. calamenth. organ. absynth. ana M. i. semin. per
rut. cyper. baccar. laur. & iuniper. ana ʒ. ss. flor. chama
aneth. anthos, & melil. ana p. i. f. decoct. in aqua & vin.
cum paucō aceto in fine addito. Lapides igniti in id deco
iniiciantur. Vapor toto corpore, vt dictum est, benè conte
recipiatur.

His præfidiis si non cesserit hydrops, hydrago
medicamēta repetentur, itémq; topica supradic
Sitis, quæ in hoc affectu premit maximè, tolera
nonnullis remedio est. Id nobili constat histor
Rusticus, quem aqua inter cutem malè habeb
Antonij Beniuenij Medici clarissimi opem exp
stulat. Hic morbū iam inueteratū perspiciēs, sub
dens respōdit opus esse, vt non ultrā biberet, quā
vt vitam sustineret. Discessit æger, & anno perac
medicum inuisit, & interrogat, an ipsum noscer
Negauit hominem nosse. At ille, tua ope curatu
inquit, ad te reuertor, scire cupiens an adhuc mi
liceat aliquid bibere, cū haftenus per annu
nihil biberim. Admiratus Medicus interrogat, cui
id consilio fecerit. Cui ille, tuo, inquit, & rem om
ab initio narrat. Iussit tum paulatim vino assuesce
re, austero, ac tenuissimo. Discessit: & curiosa po
tione vsus pristinae sanitati est restitutus.

Curatio lienis. C. A. P. 40.

Plenicos 1 appellant, quibus induruit 2 lien, <sup>1 Qui ex splene labo-
rāt, lib. 6. de
locū male af-
fect. Et 9. uo-
lū rōnss.</sup>
3 grauitas sinistra parte sentitur. Difficultas est
4 anhelitus, 5 sitis, oris siccitas, 6 pedum inflatio,
7 color plumbeus, decubitus in 8 sinistrum latus
9 uis, extat durities 9 oblonga, dolor ad 10 iugu-
11 sinistrum tendit, pediculi scatent, nocte 11 su-
12 grauis, foetet 12 anima, pudenda 13 turgent, e-
14 pit 14 sanguis, gingiuae 15 corrumpuntur, venae
16 lienem nigricant, & squalescit cutis, vlcera mali-
17 in tibiis nascuntur. Quorum aliqua vel omnia
18 olos produnt. Lege quae annotauimus in aphor.
19 lib. 6. & Celsum cap. 7. lib. 2.

Curatio.

20 initio molliendus 16 venter cassia vel catholico.
21 Quod si inferiori parte visceris scirrhus est, clysteri-
22 vtendum erit. Post hanc phlebotomia conuenit
23 silica sinistra, in duos dies diuisa vacuatione,
24 solo foramine. Quod si vires suspectae sunt, vena
25 ad medium digitum, vel minimum venit, inci-
26 da est. Alij venam post aures 17 diuidunt, &
27 cum hydrops est in propinquo, & lien est καλάρροπος. 6 Color enim similis efflo-
28 humori, cuius dominatu corpus tenetur. Vnde saepe icterus niger, elephantiasis.
29 in dextrū molestior, ob μετεωρισμὸν & suspensionem. 9 Quae praese fert idē
30 obseba, Sed tamen existit ἀνάρροπος καὶ καλάρροπος lien, atque tum rotun-
31 stumor. 10 Ad clauiculam, diaphragmatis sympatēia, quae tunica costas
32 ngenti communicatur. 11 Ex prauorum succorum pleonexia: vnde purga-
33 necessaria significatio fit. 12 Humoris in aluo corruptione. 13 Ex fla-
34 to spiritis. 14 Criticus, aut symptomaticus. 15 Ex translatione mate-
35 riae acerbis vaporis, per continuitatem interioris tunica, quae palato & stoma-
36 communis est. 16 Expurganda prima regio corporis, vt splenica medicamenta
37 nem aditum habeant. Vt. ℥. cass. recēs extrac. 3. 6. cum saccharo fingatur bo-
38 Deinde. ℥. fol. senna mund. 3. 3. vel 3. ℔. macerentur in decocto pru. damas. &
39 m dilutum superbibatur. 17 Et quidem sine ratione, nec sine periculo.

DE MORB. INTERNIS

sanguine, qui effluit, lienem inungunt. Veteres e
 naturali quadam ratione atque beneficio con-
 crediderunt, superfusum sanguinem languēti m-
 bro præstare medicinam. Quòd & Veterinarij
 tinent. Constat quoque certo experimento ve-
 apertas, quæ ad lienem nigricant, vehementer p-
 fuisse, vt inde inueteratum malum & cõrux
 nino curatum sit. Iisdem venis sanguisugæ & cu-
 bitulæ cū scarificatione affigi possunt. Sed hæc l-
 lia remedia lieni, vacuato iam corpore conueni-
 Purgandum quoque corpus est, idque interua-
 pharmaco quidem per os sumpto, si magnus tur-
 est, aut superiori visceris parte collocatus. Diure-
 non ita prosunt, quia à liene ad renes non ita
 parata via est. Cæterum iuuare possunt alia ratio-
 quia videlicet incidunt, & aperiunt.
 Potiones & melicrata ex cortice radice 19 c-
 paris, scolopendria, capillaribus, rosmarino, rac-
 thamarisci, semine agni casti, endiuia, scariolæ, p-
 tulacæ, seminibus illis maioribus & minoribus, c-
 tice & radice salicis, fraxini, genistæ, & aliis, quæ
 pite de oppilatione hepatis scripta sunt.
 Purgationes ex epithymo, foliis sennæ, pulu-
 hieræ 20 diacolocynthidos, & aliis, quæ cap. de
 lancholia descripta sunt. Ex sero caprino, aqua
 brorum, aut ea, in qua chalybem candentem sæp-
 extinxis.
 Laudatur aqua depurata, quæ è cotibus desti-
 cum acuuntur enses. Lixiuu, oxymel, acetu scylli
 cum, syrupus acetosus, syrupus capill. ven. de pon-
 aque, & cætera, quæ partim capite de oppilatio-
 hepatis, partim cap. de hydrøpe dicta sunt.

18. Tamē se-
 cundo iudicio
 lien per vri-
 nas interdum
 vacuatnr.

Hipp. lib. de
 internis affe-
 ctionibus.

19 Nā qua-
 le est hepatis
 absynthium,

talis est lieni
 cortex cappari-
 ris: & quale

est hepatis eu-
 patoriū, tale

& lieni sco-
 lopendriū. Sic
 itaq; fiat me-
 licratum. 24.

cort. rad. cap-
 par. 3. 6. po-
 lypod. querni

tātundem: f.
 decoct. suffi-
 ciens: in cola-

tura dissolue
 mellis 3. 3. f.
 hydrom. Vt a-

tur horis dua-
 bus ante pa-
 stum.

20 Præfer-
 rim ex descri-
 ptione Paschii

apud Scribo.
 Largum.

Capparum 21 vsus ex oleo & aceto plurimum datur. Laudatur vas è ligno fraxini, quo vtantur, n bibunt. Corallus quoque tritus ex syrupo cofo. Optimum interim erit his vti trochiscis. puluer. tamarisci, radic. cappar. ceterach, ana limaturæ chalybis ʒ. ʒ. spicæ. cinamom. ana sacchari borraginati vnc. i. cum oxymelite fiant chisci.

Ad vehementem etiam lienis dolorem, inflammationem, duritiem, puncturam, mirabilis est puluis capparum à veteribus si concinnatus. ʒ. cortic. ic. cappar. exag. 27. (est autem exagium sextula, sexta vncie pars) semin. aceto sæ exag. 18. tic. radic. tamarisci exag. 9. trita in puluerē den- cum aqua, vel oxymelite, exagij vnus ponde- Decumbat in sinistrum latus æger, & tres horas inet. Sumendi tempus hora noctis media, vel n sitis vrget.

Durities verò, quòd attinet ad topica, molliens, incidentibus, resoluentibus curanda est. Adngentia quoque commiscenda, vt inde robore- 22 viscus, plus minùsve, pro ratione fluxionis infirmitatis visceris. Molliet hoc vnguento, inci- ac resolues.

23 olei de capparibus ʒ. 6. medullæ vituli, pin- edinis anatis, ammoniaci in aceto dissoluti ana

21 Cappa-
rum vsus, si-
ne delectu
minimè est
admittendus.

Dum enim
ex aceto su-
muntur, oxy-
regmiam pa-
riunt. Adde

quod humor
melancholi-
cus ab aceto
fermentetur

Hippoc. lib.

3. de vict. rat.

in morb. ac.

Sed tales

ex vsu esse

poterunt cap-

pares. ʒ. cap

parum lb. 3.

passul. Coryn

thiac. lb. i.

reponantur

in lb. i. sac-

char. fusi cū

ʒ. ʒ. cinamo-

ni in vase,

& affunda-

tur aliquid

aceti. Hæ

triculo non oberunt. 22 Comuni enim officio fungitur.

Vel. ʒ. medulla cerui, aut cruris vituli, butyri recens, olei de cappar.

lb. i. ammon. in aceto dissol. ʒ. 2. aqua rosar. lb. ʒ. coquantur ad consum-

nem prædicta aqua in balneo maria, quo linatur lienis regio, leuiter fricanda

in,

DE MORB. INTERNIS

3.2. aceti 3.1. ceræ quantum sufficit, fiat emplastrum molle ad formam linguæ bubulæ.

Remollit butyrū, adipēs ex cap. 7. lib. 5. de Simplicio & libro 5. de compositione pharmac. secundum genera.

Radix lilij, maluæ, bismaluæ, branca visinæ f. achanti. Scylla quoque & radices in oleo & vino austero coquuntur, ad consumptionem vini. Deinde ad formam emplastri imponuntur.

Contra tumores & obstructions lienis præfissimum istud est vnguentum. ℞. mucagin. senilis althææ extractæ in vino albo tenui 3. 6. olei capparib. 3. 1. adipis anaris 3. 3. puluer. ceterach. 3. f. vnguētum. Aliud. ℞. olei rutacei, ol. de cappari 3. 6. puluer. radic. cappar. 3. 1. ceræ & aceti scyllitici parum, fiat vnguentum. Vel. ℞. olibani, ammoniaci 3. 1. dissoluantur cum aceto ad crassitudinem, deinde cum succo brassicæ diu pinsantur, & apponantur ad duritiem splenis.

24. Aut etiā
lateres candentes aceto
extincti parti admonen-
tur ad discutiendum.

Ficus pingues similiter præparatæ, ammoniacum in aceto dissolutum, & ex oleo rosaceo oleo in quo scolopendrium coxerit, oleo amygdali dulcium, de liliis, de cucumere asinino, de hyperico, de ben, de capparibus. Conuenit & emplastrum de meliloto, dialthæas, cerotum ætypi, diachylon sine gummi, cum mucaginibus radicibus althææ, lini, fœnugræci. Vbi iam remollita durities est, lapis molaris, pyrites, aut 24 lapis alioqui durissimus aceto acerrimo candens extinguatur: lintei inuoluitur, & sæpe apponitur. Alioqui fumus excipitur. Sed his utendū est solum, cum iam aliqua e-

re remollitus tumor est. A quorum usu ad re-
 lientia redeundum est, oportetque per inter-
 a alternatim vti his remediis. Postea verò for-
 bus vtendum erit, ac primùm quidem ammo-
 o opopanax miscendus est. ℞. ammoniaci ℥. i.
 opopanax ℥. i. Dissoluantur gummi in aceto:
 de malaxentur cum oleo de cucumere asinino.
 quoque miscebitur emplastrum Agrippæ: &
 minuetur tumor, veniemus ad emplastrum de
 ento, ad dropaces, ad sinapismos, ad cauteria
 potentialia (vt vocant) tum actualia.
 At si humorum inhibitioni sit eadem opera in-
 bendum, emplastrum eiusmodi conuenien-
 num erit.

℞. resinæ frixæ ℥. 12. ceræ, ammoniaci ana ℥. 6.
 pigmenti, aluminis scissil. olei veter. ana ℥. i.
 ti acrioris q. sufficit ammoniaco soluendo.
 ulis quoque vti oportebit resiccantibus ac re-
 entibus, nunquam tamen neglecto remollien-
 usu. Sacculi.

℞. milij parum conquassati P. 2. salis P. 6. torre-
 in tegula calida. Fiant duo sacculi longitudi-
 midij palmi, interpuncti in linteo trito & raro,
 erfumigati cum aceto acerrimo, in quo lapis
 ssimus & igne candens extinctus sit.

Contra rugitus & fluctuantem 26 aquam è re-

℞. piperis, cumini, rut. ana exag. 10. nitr. exag.
 elle optimo excipe. Dentur manè & vesperi
 . 2. Vel.

℞. nigellæ Romanæ, feminis anis. apij, pe-
 cumini ana exag. 2. misceatur libr. i. farinæ,

Z iiij

26 Frequēs
 clysterum ex
 decocto capi-
 tis veruecini
 vsus mirificè
 cōfert ad ru-
 gitus & flu-
 ctuantem a-
 quā è lienis
 regione.

DE MORB. INTERNIS

pistoria arte, fiat panis. Possunt & species è v
dari. Melior panis, si ex aqua decoctionis fra
pinfatur.

Frequens hoc malum est ortum à frigore, qu
post plenilunia frigidiori cœlo post vsum aqua
frigidorum magis apparet. In quo purgādum c
pus est per intervalla ex hiera aliquando simp
aliquando diacolocynth. Vel.

℞. aloës succotrinæ ʒ. ʒ. rhab. electi, agar.
ana ʒ. ʒ. ceterach, scolopendrij, sem. agni casti
endiuiæ ana ʒ. ʒ. cinamomi, asari, spicæ: ras
cornu cerui, rasuræ eboris, coralli ana Gra. 8. c
aceto scyllitico formentur pilulæ. Utatur drach
singulis hebdomadibus. Exsiccanda quoque a
sacculis.

℞. cumini. P. 2. sem. agni casti, sem. rutæ ana
crassiusculè cōquassata, & in tegula siccata, duo
sacculis (vt prius) includantur, & calidi sacculi al
natim apponantur.

Vaporatio quoque conuenit ex durissimo la
de candente extincto in aceto, in quo ebulus, f
falicis & scolopendrium coxerint.

Vnctiones, quæ in ascite. Radix acori in acri
to cocta, tum addita octaua parte sem. nastur
emplastri modo imponitur.

Lepidium quoque per se tritum, & calido ac
mersum. Videndum tamen ne refrigerant.

Conueniunt spleni à proprietate splen asini c
mestici, & sylvestris, pulli equini, vespertilionis
colati corpus. Crementur hæc in vase testaceo:
pulueris, vel eo plus, ex oxymelite imperatur.

αληνός τις Hippo. dicuntur, quibus diu obduruit lien. Sed nulli alij sunt lienis tumores, quorum sua signa sunt. De ernis & internis lienosi describuntur, si vitiosi malè conantur, halitus foetet, aluus adstringitur, tumet lien, semper taliter emanciantur, vlcera mala contrahunt. Pituitosi mihi hæc patiuntur. Tumor modò decrefcit. Obdurescit autem humore melancholico, vel phlegmone, nec concocta, digesta. Sequiturque sæpè humoris melancholici per inina profusio. Lienem enim κατάρροπον vocat Hippoc. 6. idim. quia vel tumore durus deorsum vergit: vel eò sua rementa abiicit. Purgatur enim per intestina & hæmoridas, à quibus etiam lienem durum sanari scripsit in eun- a librum Galen. comm. 5. Vnde Medicus naturalem curam nem sequutus, viam & rationem purgandi lienis institue- ebet. Neque tamen negamus industria naturæ aliquan- numorem melancholicum per renes & vesicam expurga- c περι παθών id docetur. Sed capite de doloribus capitis notauimus nullam esse viam communem, ex Galeno in thodo medendi, & anatomia, nisi multiplici anfractu in am cauam regurgitans humor eò perueniat. Hic affectus *Lienis mor-* bus cur peri- culosus.

gus est & periculosus, præsertim superueniente intestino- a difficultate, tum quia intestiua læduntur humoris tran- culosus.

, & vires labefactantur: tum quia hepar simul cum omni oso genere compatitur, vnde vel refrigerato calore na- o sequitur hydrops, vel interitus. Nam quod Hippoc. 48. nor. lib. 6. scribit, Lienosis superuenire dysenteriam, bo- n, intelligendum ratione vacuationis, quæ modum non edit. In rugitu splenis aliquando impletur colum flatu: quando vas, quod à medio ascendit. Sed distinguitur, quia plene dolor grauis, in vna parte fixus, & sinistra. In colo o acutus, mobilis, & vagus.

Eadem, quæ in hepate, remedia, sed valentiora conue- *Lieni valen-* tia quàm hepati recipi- dia.

nt, incidentia, flatus discutientia, mollientia, aperientia, mariscus, ebuli radix vel ireos, puluis scolopendriæ cete- h, brionia, cortex hederæ, radix capparis, diacapparon, oli- um, ammoniacum, oxymel de radicibus, torchisci de eu- orio, cerata, oleum laurinum, emplastra de meliloto dia-

DE MORB. INTERNIS

chylon, lien bubulus, onagri, vespertilio siccatus, capite tracto, limatura chalybis, & similia. Democritus thamaricarbones ignitos in vino extinguebat. Ægri cum sumis medicamenta, in latus sinistrum decumbant.

ANTO. VALETII EXERCIT. XL.

Iisdem fermè vitiis tentatur lien, quibus hepa
sed sæpiùs obstructione & scirrho, propter al
menti, quod attrahit, speciem. Crassior enim san
guis in illius visceris nutritionem facessit. At tal
quidè succus nunc melancholicus, nunc pituitosus
in liene imbecillo coaceruatur, neque commod
repurgatur: aut etiam ministratur ab hepate, pro
pter eius naturæ alimentorum vsum, vel ob solen
nis cuiusdam vacuationis, vt mensium, hæmorrhoi
dum, suppressionem. Tumore sinistri hypochondri
cum duritiæ coniuncto, graui dolore, difficultate
spirandi, colore corporis subnigro & plumbeo sa
tis hic affectus manifestus euadit. Huc reuocantur
remedia obstructioni hepatis adhibita, sed quæ sin
vehementiora. Imprimis igitur vacuata prima cor
poris regione mittitur sanguis ex interna cubiti si
nistri: cuius detrahendi quantitatem & vires, &
ipsius sanguinis color indicabunt. Mox materia
crassa & viscida parabitur his zulapiis.

*Gal. libr. 13.
Methodi, &
li. 2. ad Glau.*

℞. syrup. capill. ven. oxymelitis simpl. & syrup. de fu
maria ana ℥. i. aquar. gram. lupul. & borrag. ana ℥. 2. vel ℥. 3. f.
zulap. pro dosib. 3. Sumat bis in die duab. hor. ante pastum
Vel. ℞. syrup. de scolopendr. de bizantiis & de epithymo
ana ℥. i. cum aquis prædictis vel cum decocto splenico f. zu
lap. quod condiatur pauc. cina. santal. citr. vel puluer. elect.
triasantalini.

Sed vſitatiora sunt apozemata, cum simplicia
suppetunt accommodata. Vt.

℥. cortic. radic. cappar. thamarisc. oxylapath. ana ℥. i. ci-
ij totius, fol. scolopend. cetherach. adianth. polytr. fu-
borrag. & bugloss. ana M. j. summit. lupul. thym. epith.
it. ana P. i. glycyrrhizæ rasæ ℥. 2. passul. mund. ℥. i.
sem. frigid. maior. an. ℥. i. sem. cusc. anis. fœnic. fumar.
℥. i. β. flor. genist. recent. & trium flor. cardiac. ana P. i. f.
et ad quart. 5. 24. prædict. decoct. quart. 3. In colatura dis-
xymel. simpl. vel scyllitic. ℥. 3. f. apozem. clar. & condit. f.
ap. vt antè, bis in die.

reliquo decocto infunduntur fol. sen. mund. ℥. 3.
troch. ℥. x. & addita sacchari quâtitate sufficiē-
syrup. perfe. coct. cuius ℥. 2. β. cū decoct. passul.
yrr. & anisi dissolutæ in hebdomade sumantur.
si parū mouerint, iteratæ eiusdē syrupi dosi ad-
r aliquid electar. diacarth. cōfectionis hamech,
diaphœnici. Vel in dosi conuenientis decocti,
e est apozematis superioris, infunde foliculor.
æ mundator. ℥. 2. agar. troch. ʒ. 4. cinam. ʒ. 2. In
effusione dissol. syr. de lupul. & cathol. ana ℥. β. f.
o. Et quoniā purgationes hīc sæpè ac sæpè re-
ntur, & verendum est, ne natura vni aut alteri
scat remedio, sequēs institui poterit pil. massa.
massæ interioris pil. sine quibus pil. de fumo terræ ana
rhei elect. ʒ. 4. aloës hepatic. agar. recens troch. ana ℥. i.
mm. zinziberis, cinamom. ana ʒ. i. cum syr. de cichor.
singatur massa. Postea duplici aluta contegatur: repo-
in pyxide terrea. Sumat mensibus singulis circa pleni-
m, maximè tempore humido & pluuiō, pilulas 5. pro
cum vino albo emollitas, manè hora quart. & si possit,
perdormiat.

ca erunt fomenta, linimenta, emplastra.
flor. chamæm. melil. summit. aneth. prass. scolopend.
th. parietar. hyssop. thym. bismal. totius violariæ, mer-
is, fumar. an. M. i. sem. lini, fœnugr. alth. ana ℥. i. f. de-
n aqua & vino albo pro fotu lienis cum spongia vel fi-
in die longè à cibo.

DE MORB. INTERNIS

Deinde linimentum sit huiusmodi.

℥.olei cappar. ʒ. 2. gummi ammoniac. in aceto scylli
dissoluti ʒ. ʒ. assæ odoratæ ʒ. 3. cum modica cera. f. litus pro
ne manè & vesperi.

Honorato Castellano Regio Medico, quem
ra ac penè inimitabili dexteritate Medicinam fac
tantem nobis inuiderunt fata, & morte præmatu
sustulerunt, familiaris erat litus ex struthiocam
adipe, quo nullum efficacius remedium experis
se mihi de liene conquerenti amicè dixit.

Si inueterarit affectus, atque inceperit scirrhus
quod ex renitentia partis, duritie, pedum inflatio
& aliis eius generis signis dignoscet, huic tempe
uè occurrendum, metu cachexiæ, hydropis, scirrhi
Itaque incidentia magis, tenuantia, emollientia
que discutientia particularia aptari debent.

℥.radic. cucumer. agrest. alth. & lilior. ana ʒ. 1. cortic. r.
cappar. & thamaris. ana ʒ. ʒ. mal. bism. ruth. scolop. ceth.
synth. ana M. 1. sem. fœnic. lini & fœnugr. ana. ʒ. ʒ. flor. cha
melil. & genist. ana P. ʒ. f. decoct. in vino albo & aqua cum
ceto pro fotu lienis cum spong.

Post fotum hoc cataplasma imponetur.

℥. far. sem. lini & fœnugræci ana ʒ. 1. farin. lupinor. ʒ.
puluer. radic. ireos & thamaris. ana ʒ. 2. adip. vitulini, & axu
cunicul. ana ʒ. 1. olei cappar. q. s. cum magmate superioris
cocti f. cataplasma.

Quibus cataplasma displicebit, imperabitur
nimèrum ex mucag. sem. fœnugr. in aq. scolop. ex
olei cappa. & liliac. an. ʒ. 1. ammoniac. in aceto fo
ti & aqu. vitæ dissoluti ʒ. ʒ. puluer. radic. bryon.
ireos ana ʒ. 2. cum pauc. cera. Vel emplastr. aut c
ratum ex eiusdem ammoniaci emolliti in vino
bo ʒ. ʒ. styrac. cal. ʒ. 2. puluer. rad. ireos Flor. cyp

ristoloch. rotund. ana ʒ. β. axung. anser. & ol. agdal. dulc. quantitate suffic. compingetur: & subalutam in formam linguæ bubulæ extendetur. & quoniam huius visceris robur semper conandum, talis concinnabitur opiata.

℥. conseru. ros. ʒ. 2. conseru. anth. capill. ven. & bugloss. ʒ. 1. electarij lætificant. Gal. confectionis alker. aromat. ana ʒ. 2. Mythridatij veteris ʒ. 4. cum syrupo de scolopen. f. opiata: de qua capiat magnitudinem fabæ hora somni, exitu lecti.

His ita administratis si perseueret affectus, creiniicietur clystères, maximè si interna parte lien-
gis intumeat. Fortioribus quoque purgationi-
bus id visceris laceffemus, quòd (ait Gal. libr. 13. Me-
d.) hac duntaxat via lienis superflua vacuentur.
od controuersia non caret. Nam & annotauit
Celsus ex Hippocrate libr. de intern. affect. se-
cundo iudicio lienem per vrinas expurgari: & scri-
bit Gal. cap. 2. libr. 2. de arte cur. ad Glauc. lienem
in renibus per vrinarios meatus vacuari. No-
go religiosum virum, quo cum quotidie fami-
liter versor, cui ter, aut quater in anno, maximè
in Verge & Autumno ineuntibus, intumescit lien: ac
in prominulus tumor instat, dolore hypochon-
drii infestatur, subliuidus toto fit corpore, sensimq;
periclitariùs habet. Sed tandem nigricantibus vrinis a-
mento simillimis, erumpentibus per 5. aut 7. dies,
tamen resumit incolumitatem, tumore & gra-
te hypochondrii vanescentibus. Iam à 12. aut
15. annis repetito istiusmodi per interualla vrinarum
fluuiò detinetur, cum antè turgidas, sed minùs
periculosas habuisset hæmorrhoidas. Sed hæc parerga.

DE MORB. INTERNIS

De Colico I Doloze.

CAP. 41.

1 Qui ab in-
testino colo-
nomē habet,
estque dolorū
omniū sēuif-
simus. Cuius
doloris mu-
tiplex causa
est: materia
crassa & lē-
ta, flatus, hu-
morum acri-
monia, Et in-
flammatiō.

2 Qui à pi-
uita vitrea
intestino af-
fixa ortum
ducit.

3 Ut largio-
re potu, &
fructuū usu.

4 Desidera-
to naturali
clystere, quæ
bilis est, quo
pituita va-
cuatur.

5 Galenus
lib. 2. & 6.
de locis malè
affect.

6 Vnde simi-
litudine sym-
ptomatum in-
certo est,
vera pars af-
ficiatur.

7 Ab obstructiōe.

Huius multiplex causa est. Ac primū diphlegmatica dicendum. Itaque colligitur tuita crassa & frigida, atque aliquando vitrea, ob intemperante 3 vita, obstructis viis, 4 per quibiles in intestinum defluit. Hinc dolor excita 5 quasi infixi pali, certōque loco insistit: sed ut p- rimum ad inguem sinistruum, & utrūque rene fursūque aliquando reuoluitur, & locum mut- ut sunt fluxus coli intestini, quod relicto intesti- recto in sinistruum inguem diuertit. Ad sinistru- renem ascendit, vbi angustius est. Quæ angustia- ficiunt aliquando, ut hac parte dolor 6 colicus g- uis intendatur. Hinc ad splenem & ventriculu- iam laxius extenditur, subitque hepar, hæretque- liquando cysti fellis. Postremō in dextrum iliu- descendit, vbi definit in cæcum, quod ad rene- dextrum positum est. Dolor hic fixus, ut in ang- stis, quæ ad sinistruum renem sunt, nephriticu- dolorem repræsentat, ut etiam peritos Medicos fi- lat. Sed in nephritide urinae 7 tenues, albæ, post- etiam cum aspero atque sabuloso sedimento. D- lor ad coxas 8 extenditur. Fomētis & cataplasmi- tis mitigatur: inde laxatis viis non cōmutat locu- aut si commutat, perinæum, & viæ vreterum aff- guntur. In colico hoc dolore urinae tinctæ & ign- tæ, quæque biliosum falsō repræsentant. Impossi- ra fit, quia bilis, quæ ad intestinum defluebat, inte- ceptis viis ad renes diuertit. Præclusæ viæ sunt, neque ructus, neque strepitus ventris exire pos-

8 Obliquo enim ductu secundum ilia ad pubem fertur.

rcora sine succo, plena flatibus, similia bubu-
quæ iniecta aquæ consistant, neque in fundum
nergantur.

Curatio

Causa mali humor ille frigidus affixus 9 inte-
o. Symptoma verò dolor, qui si vrget vehe-
ritius, prius quidem 10 leniendus est, quàm af-
ui consulas.

At quæ doloris gratiâ imperantur, ea prodesse
nt, vel quia intemperiem 11 corrigunt, vel cau-
auferunt, vel leniunt atque contemperant, aut
efaciunt.

Narcoticorum vsus in hoc genere colici dolo-
ominò suspectus 12 Græcis, permissus Arabi-
Optimum genus est, quod simul & causam
ollit, & dolorem attemperat. Secundum, quod
m temperat.

Remedia verò multiplicia. 14 Phlebotomia,
gatio, balnea, exteriùs 15 admota medicamen-
ucurbitulæ, potiones, amuleta, quæque pro-
tate 16 quadam colicos curant.

Phlebotomia 17 omnibus ferè relicta est. Octa-
approbat. Et nostra 18 memoria efficaci ad-
lum remedio interim vsurpatur: multò magis,
lor grauiùs vrit: si bene carnosum corpus est: si
ætas, & cætera permittunt. Remissionis tem-
è basilica dextra, auersionis gratiâ, angustio fo-

15 Quæ dolorem leniant, flatum disutiant, materiam coquant.
t intestinum lupinum. 17 Quòd nihil conferre posse videatur, neque ad
um, neque ad symptomatis correctionem, præsertim cum materia sit vitrea
a. 18 Cum doloris acerbitas causa magnitudinem superat, succeditque
coniuncta antecedentis perennis affluxio ex vitio aliquo.

9 Qui aut
illuc genera-
tionem habuit
localem, aut
aliunde afflu-
xit, aut cõti-
nenter affluit.

10 Nihil e-
nim aquæ fa-
cit infirmum
corpus, ac do-
lor. Hipp. li.
3. de fractura.

11 Partem,
& humorem
ad equalita-
tē adducendo.

12 Hi tamen
Philonium
prescribunt.

13 Purgan-
do, digerendo.
temperamen-
tum partis
& habitum
restituendo.

14 Si cause
cõiuncte vis
excitet ante-
cedentem, si
phlegmone
a sit, si humo-
res doloris vi-
æstu incan-

DE MORB. INTERNIS

ramine, & modica vacuatione, nisi febris adfit. Tu enim multò liberiùs, atque etiam copiosiùs, sang depleri potest.

Quòd ad purgationem attinet, quia materia c
tumax est, incidentibus primùm concoquentib
atque detergentibus vtendum est: tum 19. ratio
vitæ, tum iis quæ clysteribus iniiciuntur, atque e
exteriùs admouentur. Conueniunt ergò origanu
mètha, pulegium, marrubium, hyssopus, thymu
maiorana, ammi, beta, rosmarinus, enula, radix p
oniæ, scordion, fefeli, ruta, lybistichum, anetū, ch
mæmelum, asparagus, anisum, carui, & dauci sen
na, vinum tenue, odoriferum, zedoaria, galanga, c
storeum, gallia, aromaticum rosatum, puluis duc
mythridatium, theriaca, confectio de baccis lau
mel anthosatum. Secunda classis. Centaurea m
ior, vrticæ semen, asarum, betæ succus, mercuria
sal, sulphur, ius galli antiqui, ficus siccæ, cartham
Sed hæc classis posterior simplicium deterget m
gis. Iisdem quoque scopis hieram, polypodium,
serapinum commiscemus.

20 *Oleum
etiam nucis.*

21 *Vulgò di-
citur oleum
Philosopho-
rum.*

Olea conueniunt anethinum, rutaceum, 20.
in quibus superiora coxerint. Fortius est 21. petr
leum, oleum de castoreo, euphorbio piperibus, f
péque gummi in oleo dissoluimus, vt galbanu
serapinum, quale hoc est.

℥. galbani ʒ. β. dissolue in olei rutacei. ʒ. 3. &
circiter. Aliquando etiam & moschum, & algalia
& ciuetam, sed minori modo, in oleo dissoluim
Quale hoc est.

℥. ciuetæ Gr. 4. aut 6. dissolue in oleo rutaceo
Inunge. Vel fit illitus è pipere longo & vitello ou
Su

ut qui addant oleum anethinum. Diuitibus mo-
 ū & algalia eodem modo dissoluantur. Eiusmo-
 ūlea vel cum 22 clysteribus iniiciuntur, aliquan-
 quidem per se, aliquando cum decoctione con-
 ienti: iisdem ea pars, in qua 23 dolor est, inun-

22 Ex deco-
 ctio rerum in-
 cidērium, ex-
 tenuantium,
 detergētium.

Cæterum oportet hoc in primis animaduerte-
 t & incidamus, & concoquamus citra calorem
 mentem, & iis quæ minimè inflant. Calidio-
 verò conuenient iam purgata materia, vt inde
 sta intemperies corrigatur. Melicrata ex supra-
 a materia comparari possunt. Et hæ potiones
 rimūm laudantur.

23 Præfer-
 tim cicum
 umbilicum,
 & vtrūn-
 que renem.

℥. summitatum absynthij vulg. P. i. sem. cumi-
 2. feruefiant in vino tenui odorifero: expressio-
 atur. Aliud.

.a. aquarum 24 cordialium 3. 2. aquæ nepetæ 3. i.
 quibus dissolue theriacę aut mythridatij 2. Vel.
 ℥. menthæ viridis M. f. efferuescat in vino albo
 ii, aut vino mulso. Per tres dies bibitum omni-
 liberat. Item & marrubij decoctum. Aliud.

24 Vt car-
 dii bened.
 morsus dia-
 boli, scabiosa
 Et simil.

℥. vini maluatici. 3. 2. calami aromatici. 3. 3. cro-
 r. 4. ferueant leuiter in calidis cineribus: colatu-
 ibatur. Similiter ex gulangæ & cumini ana 3. i.
 refacti cum vino albo tenui. Vinum absynthites
 Aërio plurimūm commēdatur: aluum enim ro-
 at, bilem repurgat, eius generationem prohibet,
 erget, ventos propellit, discutit, auertit, spiritus
 ecat. Alij, & rectē quidem, adiiciunt cumini mo-
 atum, vt 3. i. quæ feruefiat in eo vino.

Probatum quoque & istud est certissimo ex-
 mento remedium. Cortex aurengiorum in vi-

DE MORB. INTERNIS

no albo coquitur ad tertias. Vinū quotidie ieiunibitur. Valet & ad præcautionem, & ad curatnem. Sumunt alij, succi herbe veronicæ & viniana 3. 2. potui dant, & mirificè iuuant. Item illud 2℥. succ. maioranæ ʒ. 4. castor. ʒ. 2. cum vino Hippocratico bibantur.

25 Ad restituendum intestini habitū, Et dolorem liniendum. Sed tamē cucurbitula nisi ceteris administratis adhibenda.
26 Sed multo magis clysteribus.
27 Vt. 2℥. oleor. rutæ, nucum, anethi, vini maluatici an. quarta. I. cōfectio- nis de baccis lauri 3. ʒ. hieræ picræ tantundem, fiat clyster.
28 Vel sine auro, cū puluere glycyrrhizæ. Aurū enim ventriculo negotium facessit.

Cucurbitula ampla, & cum multo igne meo 25 vmbilico affigi debet. Coquit enim. Sed vtilis vsus eius futurus est, si prius impleatur vino calido in quō aliquid ex supra dicta materia coxerit, & calida affigatur. Vtile quoq; fuerit alliorum succi aut re simili inungere parte interiori.

Vbi materia iam attenuata, & ex parte coctā partim clysteribus, partim 26 cathartici subducenda est. In clysteribus ex supradicta materia 27 comparatis mellis anthosati 3. 1. olei conuenientis, anethini, vel rutacei. 3. 3. dissolui debent. Aliquoque salis, vt 3. 2. potius quā nitrum, quod ventrem subuertit, dissoluere oportet.

Procedente etiam malo. 3. 2. 3. aut. 4. pul. hieræ picræ, aut 3. 1. vel 3. 6. hieræ, diaphœnici quoq; 3. aut tantundem terebinthinæ adiici potest. Veteres clysteres imperabant crassiore substantia, ex solo interim oleo, modūque faciebant ad heminas duas, id est, ad duas libras, aut nostro more ad quartaria sex. Purgatio per os leuis esse debet, qualis sunt hæ pilulæ frequentatæ.

2℥. hieræ picræ. 3. ʒ. cum vino albo tenui formatur tres pilulæ coopertæ 28 foliis auri. Paulò fortiores, si tantum addas rhabarbari, oportetque à leuioribus ad fortiores progredi.

Terebinthina quoque plurimū laudatur. Da

ab 3. ʒ. ad 3. i. inuoluta nebulis, vt fiant, quod
it, morselli.

Nonnunquam terebinthinæ 29 dimidium 3. 19 *Vt ʒ. tere-*
æ, aut rhabarbari incorporatur, vt sint terebin- *rebinth. 3. ʒ.*
æ 3. 2. vel 3. *hiera picra*

Fortioribus purgationibus vtendum non est, *ʒ. 2. Misce,*
vbi contumacius malum est. Tūcque vti lice- *ʒ. fi. bolus*
3. i. pulueris hieræ diacolo. coacta in pilulas. Ali- *cum nebulis*
ndo etiam adiici possunt dacrydij Gr. 3. plus mi- *exhibendus,*
ne.

Laudantur purgationes, quæ præterquam quod
gant, etiam dolorem stupefaciunt. Quibus vten-
erit nimium sæuiente malo, quales sunt.

3. pul. hieræ picræ ʒ. 4. opij, croci ana Gr. i. vel
o viribus ægri. Cogantur pilulæ cum vino. Si-
ter supradictis cathartici ʒ. i. philonij commi-
is.

Post purgationes clysteribus, fomentis, balneis
dum est, iisque maximè, quæ dolorem leniant,
ia sunt chamæmelum, melilotum, anethum, al-
a, semen lini, fœnugræci.

Tūcque vtendum erit amuletis, quæ à tota
tantia conueniunt. Intestinum lupi siccatū, tri-
datum 3. i. pondere aut ʒ. 4. cum vino albo
i, in quo chamæmeli flos, vel anethi efferbue-
runtur variè pelle lupi. Alij cubilium stragulas
tra hoc malum inde comparant. Alij cingulum
ant, aut partem pellis ventri admovent. Non-
i stercus lupinum album tritum ex vino albo
i propinant. Meliora putant, si ossa in stercore
enta, vnà conterantur. Idem stercus nucula in-
lunt perforata, suspendūt è collo, vt ad ventrem

*Ex Galeno
lib. 10. Sim-
plic.*

DE MORB. INTERNIS

perueniat. Atque in id vtuntur ligula è corio ce-
no, aut filo lanæ ouillæ, quæ à lupo interfecta sit
vt alij volunt, quæ à lupo euaserit.

Laudant & anguillæ sanguinem. Alaudæ ge-
cristatum (quod Galerita dicitur) vstum aut elix-
cum iure galli. Stercus gallinæ, quæ exercetur &
tritum siccioris pabulo ex oxycrato. In capite li-
cum, qui colore sunt cineritio, pellucidus lapis
uenitur: qui tritus, & ex vino, vel aquis conueni-
tibus propinatus mirabile contra colicum dolo-
remedium præstat. Tunicæ interiores ventricu-
linacei, masculi quidem, in viris: fœminæ, in mu-
ribus, adiecta tertia parte eorum, quæ incidunt,
tergent, & alioqui colicæ conueniunt. Hæc prob-
tur Græcis & Arabibus. Placandis doloribus in-
nis, post omnia tentata remedia, vtimur deco-
chamæmeli, aut aqua destillationis eius arte chy-
ca facta, & in potu data. Acerbius verò vexante
lo, neque cedente aliis remediis, narcotica per-
tunt Arabes mixta pharmacis, vt prius, vel aliter.

30 Vel po-
tius D. S. vel
gran. 5.

31 Ne longa
mora intesti-
num labefa-
cet opium, at-
que adeo stu-
poris loco ve-
xet indu-
cat. Philonij
descriptio a-
lia est in cap.
de spūto san-
guinis.

primum quidem in clysteribus ex leniente ma-
capita papaueris concoquemus, quibus si nihil e-
citur, vtetur flocculis, qualis hic est.

℞. olei anethini ℥. 2. castorei 3. s. opij 30 D. i. i.
sce, & in eo madefac flocculum lanæ, quem è
suspendes: suspensum impelles in sedem, ac si-
atq; acquieuerit dolor, 31 retrahes: vel clystere v-
ris, cuiusmodi est veterum.

℞. ol. rutacei lb. i. opij, castorei an. D. i. Sed po-
ritas Medicorum oleo admiscet castorei 3. s. o.
Gr. 5. Per os verò conuenit philonium Rhazæ, cu-
hæc descriptio.

℞. piperis, ameos, foliorum rutæ siccorum, mentri, castorei, baccarum lauri, cumini ana ℥. i. o-mandragoræ, seminis albi hyoscyami ana ℥. β. lis. ℥. i. in quo cætera incorporentur: datur. ℥. i. Ad si catharticum voles efficere, adicies dacry-
 9. i. Secretum Albucasis ex aliis distillatis cum

℞. capita alliorum n. 6. opij ℥. 3. fiat distillatio in abico, detur modicum eius aquæ.

Aliud Andromachi admirabile, lib. 9. de comp.

·κτ· τὸ πρῶτον.

℞. piperis albi ℥. i. opij ℥. β. croci Gr. 18. seminis cyami albi Gr. 15. spicæ nardi, pyrethri, castorei, morbij ana ʒ. i. vel ℥. β. excipe melle cocto. Do-
 t ʒ. i. aut dimidium ʒ. cum aqua frigida. Ad-
 dem scopum facit maximè Cassij medicamen,
 10 cap. 14. lib. 4. κωλικόν dictum, quod & po-
 atum prodest, & impositum quoque extrinse-
 ligeredo spiritum, dolorem leuat. ℞. costi. anis.
 32 rei an. ʒ. i. petros. ʒ. i. piper. longi, rotundi myr-
 nardi ana ʒ. i. excipiantur melle.

Curatio colicæ flatuose.

dem ferè curatio doloris colici nati è flatibus.
 non alia re differt, quàm quòd in primo ge-
 plus est materiæ, ventorum minùs. Hic verò
 tina plurimis flatibus conturbantur, & vel
 32, vel exigua materia est.

Propterea minor grauitas, distentio maior, vt
 ando parte aliqua venter in gibbum extube-
 singulare remediũ hîc est, Cucurbitula ampla
 ita, vt priùs dictum est, 33 medicamentis, quæ
 s discutiant, cum multa flamma medio vm-

32 Nulla nō
 potest esse co-
 lici doloris
 materia, quā-
 doquidē fla-
 tus suas in
 humoribus
 baseis habet
 constitutas.

33 Vt gene-
 roso vino, mal-
 uatico deco-
 cto foliorum
 & baccharũ
 lauri. Vel al-
 lio poterit il-
 lini.

DE MORB. INTERNIS

34 *Ut ℥. 4.
qua decoctio-
nis summita-
tum anethi
quartar. 3.
olei commu-
nis vel viola-
ti quartar. 1.
ex hydrelæo
fi. clyster.*

bilico affixa. Clysteribus primùm vtendum
34 qui stercus emolliant. Qualis ex hydrelæo, n
& sale modico. Sed melius fuerit in ea aqua, v
hydrelæum paratur, priùs fuisse incocta, quæ fl
discutiunt. Sunt autem cuminum, ammi, amom
seseli, daucus, anisum, fœniculus, perroselin
caruum, nigella, baccae iuniperi lauri, vrtica
men, ruta, calamentum, pulegium zinzil
cariophylla, calamus aromaticus, cinamom
piper, galanga. Hæc aromata vino tenui inco
vel cum vino percolata plurimùm conueniunt.
autem colicis vina optima, quæ que tenui sunt f
stantia & odorifera, non solùm ægris, sed san
tiam conueniunt.

35 *Tumenim
vitanda ni-
mia humoris
abundantia,
& calor va-
rius excitan-
tus, qui effe-
tus languet.*

Abstineant aqua, diluto vino, 35 fructibus hu
dis, & oleribus: quæ ratio vitæ imperatur & viri
mulieribus frigidioribus, quibus plurimi fl
toto ventre colligi solent. Hic etiam aristoloc
castoreo euphorbio, quæ fortiora sunt, vri li
Ex his omnibus & melicrata componi possunt v
quoque reddi efficaciora condiuntur cibi. C
vngendo sunt, sacculi, & fomenta. Probarissim
mihi est istud linimentum. ℥. olei rutacei & r
dini ana 3. 6. galbani cum aqua vitæ dissoluti 3
Liquefiât simul. Deinde cū ciuetæ gra. 4. croc. g
f. litus. Vel oleum anethinum cum vitello oui su
gatur, piper tritum addatur, & vmbilico adhib
tur. Sed hic, vt & in reliquis generibus colici
loris, ratio habenda est mulierum gravidarū
quid iniiciamus, aut etiam applicemus, vel aliter
peremus, quod abortum faciat. Quale est cal
reum, euphorbium, amara omnia.

Videndum rursus ne nimium aperientibus vter. Sic enim fit, ut apertis orificiis vteri sanguis effluat, & sequatur abortus.

Præterea neq; remolliendum, neq; relaxandum nisi. Hinc enim dissolutis vteri vinculis abortio fit.

Curatio colicæ biliosæ.

Inedia 36 colicos iuuat à frigida, lædit 37 verò à frigida. A materia acri vehementissimè cruciantur, nitus biliosi, æruginosi, motus 38 conuulsionis, animi 39 deliquia, sudores 40 interim frigidi, & ris, quibus phlebotomia exigua 41 detractio sane conuenire potest. Multò magis, si febris adest, inflammatio orta in intestino. Sed aliquando & in aliis generibus urina ita supprimitur, ut e 42 periculum imminet. Qua in re è malleolo 43 secanda est. Læduntur hi omnibus acribus calidis, egentq; temperatis, deinde etiam frigidis. Purgatio 44 conuenit non molesta, nec acerua facta, sed interuallis ex 3.ß. pul. hieræ picræ, 3.2. sumum, 3.1. rhabarbari.

Cassia, catholicon ad 3.10. exhibetur: 45 manna 3.2. eaque dissoluere oportet in aqua hordei, ana vulgari, sero lact. decocto passularum, prunum, sebesten, violarum.

Extinguendam inediam. 42 A suppressione urinae, & eius ad nobiles paralyndromæ. 43 Ad amotionem causæ coniunctæ, & materia, qua in vitio vacuationem, cum vero ad urina κατὰ πρὸς τὴν. 44 Ad collectionem biliosi oris, quàm colicæ intestini distentio sequitur, distentionem dolor. Ut. 2℥. rad. ping. passul. mund. ana 3.1. prun. damasc. num. 12. fol. end. scariol. ag. flor. viol. recent. sum. mit. lupul. ana p.1. seminum end. melon. anisi fœnic. yr ras. ana 3.1. 3.ß. decoct. in qua dissolue syrup. violac. multarum expressum. 3.1. f. potio. 45 Manna tuiò exhiberi nequit, quòd huiusmodi colici sint πικρόχολοι καὶ μεγάλως λαγχνοί.

36 Quòd inedia cruditas tollatur, cuius dolor colicus seboles existit.

37 Quoniam acrior fit bilis, quæ procreata est.

Vnde symptomaticus augentur acrium vero inedia perennem affert generationem in biliosis naturis.

38 Vt doloris, ex punctis membranis.

39 Syncopæ stomachicæ per cardiogram.

40 Rapto seroso humore in venas.

41 Ad prohibendam bilis generationem,

DE MORB. INTERNIS

46 *Vt. 2℥.*
radi. althææ
3. i. fol. viol.
mal. alth. pa-
riet. lactuc.
ana M. 8. se-
minus psilij,
cydoniorū, al
thææ an. 3. 2.
furfur. macr.
hord. integr.
an. p. i. prun.
10. fi. decoct.
Incolatura
ad lb. i. dis-
solue cathol.
3. i. vel 3. 6.
mell. violat.
sacchar. rub.
an. 3. i. 8. olei
viol. 3. 3. vel
olei violati
& nenupha-
rini ana 3. i.
8. fi. clyster.
 47. *Primum*
temperamēto
frigida: vt
iuscula ex de
cocto pullorū,
cum lactuca,
fortu. oxaly-
de: ptisana
seu hordea-
um, prancrū
damaſcenorū
usus, vini
abſtinentia,
syr. violace⁹,
Ter die comedat. Nam inedia talibus inimica.
 Clysteres 46 ex radice & foliis althææ, ma-
 violariæ, mucagine seminis lini, althææ, psilij
 doniorum, adiecto interim capite papaueris cu-
 tello oui, oleo violato, butyro recēti, adipe an-
 gallinæ, anatis, saccharo violato, aut melle viol-
 Vrgente interim dolore, vtile erit hoc catap-
 ma ad mouere. 2℥. farinæ lini & hord. ana M. 2.
 quantur in oleo chamæmel. fi. cataplasma. calid-
 apponatur. Vel ceratum sequens. 2℥. ceræ 3. 5. vi-
 ouor. 2. farinæ fabar. 3. 8. olei chamæm. & ros.
 3. 2. Vitellos ouorum cum mucagine seminis
 coniunge, & cerato misce.
 Plerosque curavi lenticulâ, (vasis genere le-
 figuram referente) decocto conuenienti plena
 plantis pedum admota, prouocato inde sude-
 Admouetur quoque conuexa parte caua, è fe-
 albo, vel stanno.
 Atque interim si suspitio est exulcerationis, t-
 plantago, rosæ, sumach, & similia decocto cly-
 rum miscenda sunt.
 Plurimum laudantur clysteres ex liquidiore h-
 deato, aut lacte amygdalarum dulcium ad quar-
 tia quinque: in quibus dissolue butyri recentis
 sacchari violati 3. i. Qui clysteres, quia leues sunt
 diutius retinentur, mel violatum loco sacchari,
 etiam commune miscendum erit.
 Eadem 47 quoque alimēta sint. Panis, ex 48
 stero vino aquæ frigidæ potus, inunctio ex ol-
 violato, butyro recenti, oleo chamæmelino atq-
 etiam anethino. Sacculi & fomenta ex proximè
 cta materia, chamæmelo, anetho, &c.
 48 *Vt ventriculus confirmetur*

Balnea 49 aquæ dulcis. Narcotica in genere necessaria. Verùm Arabes corrigunt non castoreo, pipere & similibus, sed croco & stercore. Quæ si medicamentis miscenda sunt, miscentur, vt prius, hieræ, rhabarbaro, catholico, cæa quoque & eadem ratione. Sunt & alia genera colici doloris, vt ab apostemate, vermibus, intestini descensu, indurata fæce, quibus alio loco.

49 Ex deco-
cto viol. agræ
mon. parietæ.
fol. vitæ.
50 Vel con-
dito borrag.
citrin. myro-
balani.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Primum cum de dolore ventris æger conqueritur, an sit sublimis, necne, considerato. Galenus Aph. 7. lib. 6. sublimem & non sublimem distinguit peritonæo, ita vt sublimis in membrana, & musculis abdominis. Hic dolores leuiiores, & minus periculosi, facileque ex proprietate doloris, differentiis causa discernitur, addito partium consensu. Vt cum membrana & musculi viliores sint partes, & facilius remedium vim sentiant, de salute & remedium in electione minus dubitandum. Sin intra peritonæum, maius periculum. Primoque num ab utero, an renibus, distinguit. Vt enim mulieres à partu, aut quo tempore fluxuri sunt, dolores, dolore colico simili torqueri. Sed utero affecto, dolor ab utero, & magis est in ligamentis, ad inguina descendit, coxendicis videtur. Quibus adde partum antecedentem. Si ob difficultatem mensium fluentium, dolor magis circum re-
stinctus.

Colicus dolor ab utero ab eo, qui est à renibus, distinctus.

quàm in penitioribus partibus, qua parte venæ & vasa natica ad vterum tendunt. In his enim distentio est ob longitudinem, vnde dolor: qui magis torquet, cum mentis tempus appetit. Si à renibus ibi dolor incipit, fixus diuturnus, in vesicam porrigitur, vrina aquosa, tenuis incipio, vel turbida, aut suppressa, & similia. Sic de calculo, si in renibus suspitio est: de inflammatione verò, si in iuncta, & magna renum caliditas sentitur. Alioqui in finis affectio est. Mordentur, distenduntur flatu, abscessu patiuntur, supra vmbilicum periculosius, infra minus.

DE MORB. INTERNIS

Colic. dolor à calida causa. Morfus ab intemperie, inflammatione, pituita vitrea, ma-
calida. In inflammatione febris & calor. In intemperie
pituita vitrea, dolor fixus in vna parte, intestinum perfo-
videtur. A materia calida, dolor acris mordicans, postea
Colicus à flatu. bum biliosum, retentam bilem, vt in ictero, calidis irrita-
signa bilis adsunt. A flatu, aut alterius pituitæ multitudi-
dolor non ita fixus in vna parte. Iliacus magis fixus, ma-
que in circuitu vmbilici. Colicus in lateribus potius in
fundum ventriculi, siue crassus aut viscosus humor sit,
Colic. a sym- ptomata. flatuosus spiritus interclusus, nec habens exitum. Symp-
mata sunt, nausea, vomitus pituitosi atque corrupti humo-
ris, multò grauiore, quam per nephriticos affectus,
recurso flatuum & materiæ sursum ab intestinis, qui
quando biliosi sunt, tametsi materia pituitosa, excremen-
tum retentio, vt ne flatus quidem aut ructus exeat. Si
vagus est dolor, modòque hanc, modò illam partem grau-
torquet. Circa vmbilicum aliquando fiunt grauissima ter-
mina, propter anfractus tenuis intestini sensus vegetior
in quibus interclusus spiritus dolores facit circa lumbum
propter cæcum & colum, quod illic sæpe angustius. De-
inde quia illic vincula neruacea sunt, quibus colum & re-
inter se alligantur, & renes lumbis. Hoc malum si diutius
num sit, & perseueret, nec remediis cedat, vt fomentis, co-
steribus, sacculis vnguentis & similibus, confirmata est
temperies, & veluti hectica, quæ difficillimè remoueri potest
vnde imminet periculum hydropis sicci. Si à vacuatione crassa,
aut sola refrigeratione nondum confirmata, adhibitis
mediis facile sedatur. Si hæc non adsunt, non flatus, sed cæcus
aut abscessus aliquis dolorificus, metuendus, periculumque
minet, ne marcor hominem à medio tollat. Quod obser-
tum est à nobis in D. Zolin Medico, & Aduocato Gilot,
colum, qua parte vicinum est reni sinistro, collecta veluti co-
rilagine dura in scirrhum obduruerat, interiore cauitate
tumore intercepta, vt nihil transcurreret. Itaque neque clyste-
bus, neque medicamentis iuuabatur, etiam fortibus. Parte do-
tra colum ad instar magnæ vesicæ dilatatum & extensum, me-
dicamentis datis & potionibus plenum. Superiecti, viciniq; mu-
culi abdominis, & peritoneum, saniosa. Post longa, & multi-
rum annorum tormina, è quibus tamē non decūbebat, sex-

*D. Zolin
Medicus co-
lico perēptus.
collecta in
colo cartila-
gine dura.
Aduocatus
Gilot colico
morbo subla-
tus.*

quo decubuit, die mortuus est sine febre, nisi quo die obiit, nimirum 5. Martij, 1555. Magister Hieronymus Germanus interna inflammatione, & putrilagine, colico morbum si-
 em passus est: 4. die obiit, extremis antè frigescentibus, lan-
 scente pulsu, & sanguineis spectris ob oculos obuersanti-
 . Quod autem à veteribus scriptum est, colicum dolorem
 asire in Paralyfim, id rarum apud nos: familiare quibusdam
 ulis, vt Britonibus. Sacerdoti cuidam annorum 40. ex as-
 io propè dolore colico Paralyfis nata, dolorem soluit, sed
 sit Paralyfis annis aliquot. Vires ex pulsu non colligende,
 à in dolore graui pulsus ferè paucus.
 In vitrea pituita, vomitus, clysmata initio fortiora, pilu-
 ynguenta, lyrupi. A viscido humore, & flatu eadem reme-
 conueniunt, sed imbecilliora, clyster emolliens, discutiens,
 xans. A bile aut influxu acris humoris, purgatio ex hiera,
 teres detergentes, fatus, aliquando balneum, pulueres à
 tu. In phlegmone metuenda cathartica, quæ humores tra-
 ad partem affectam. In flatu cucurbitula repentè dolorem
 quando tollit. Rhabar. myrob. ob adstrictionem: fenna,
 ia, pruna, manna, dulcia, ob flatum minùs conueniunt: bal-
 m quoque, quibus ad conuulsionem, paralyfim, arthriti-
 a, natura propensior. A nimium violentis inflammationis
 culum imminet. Senibus, pueris, mulieribus grauidis, im-
 illo calore & viribus, narcotica non exhibenda. In crassis
 iscidis humoribus, inimicissima: in acris & calidis, apta,
 rassis spiritibus conceduntur. Phlebotomia si febris, & si-
 nac, vbi acutissimus dolor, & omnia consentiunt, sed angu-
 foramine, pauca vacuatione. Veronica trita è vino albo &
 ita, alauda cristata in cinerem redacta, & esa, cortex mali
 nati, capita veruecis, surfures frixi, cingula è corio lupi, al-
 distillata, tunica interior ventriculi erinacei anguillæ, fan-
 s, ossa & stercus lupi cum aqua tepida apot, castoreum,
 cula (vulgò Mesange) coralli incisi, triti, & ieiuno dati ad
 hlearia ij. per triduum, cornu cerui vsti, vmbilicus inci-
 recens nati infantis, vt si modicum de eo aurea, vel ar-
 tea armilla includatur, & circumferatur, cortex mali aurei.
 it qui membranam inuolutam capiti pueri recens nati ma-
 nam vim habere contra colicum dolorem affirmant.
 pterea si quando id accadat (nam non omnibus accidit)

Hieronymus

Germanus

morbo pra-

her. sus colico

simili occu-

bit.

Sacerdos ex

assiduo colico

dolore in pa-

ralysim ince-

dit.

Quæ à pro-

prietate coli-

cis medetur.

DE MORB. INTERNIS

obstetrices seruant & experimento constare asseuerant. Vt dicuntur(*naus coëffez.*) quod felicitatis præfagium dicunt. Natus est mihi filius Iacobus cum ea membrana, quare, quia signis erat, statim subtraxit, subduxitque anus obstetrix.

Phyfica quadam ratione mirum in modum profunt, si modo & tempore præparentur.

ANTO. VALETII EXERCIT. XLI.

*Doloris colici
causa ex
cap. 7. li. 12.
Meth.*

FActa per distentionem in colo intestino con-
nui solutione dolor prehendit ingens, qui
affecta sede colicus nuncupatur. Huius causæ sunt
crassus & pituitosus humor intra coli membran
collectus, qui ventrem excruciat, & tormina facit
vnde aluus suppressa est, & nausea ac vomitus m
lestant: flatuosus spiritus, à quo tensio atque rug
tus: inflammatio, cum qua febris adest, dolor in v
tre pulsans, vrinæ retentio, bilis vomitiones, quæ
liquoque nihil leuant, atque internus feruor: mord
cium humorum collectio, à qua similia propem
dum, sed paulò mitiora quàm in phlegmone, syn
ptomata sequuntur. Fit interdum à facibus indur
tis: nonnunquam à lumbricis. Nephriticum dolo
rem colicus sæpè ementitur, quia colon renibus in
cumbit. Sed vtriúsque distinctio ex peculiaribus si
gnis petenda habetur apud Gal. cap. 2. lib. 6. de lo
mal. affect.

*Colici doloris
curatio.*

Vocatus ad ægrum Medicus hoc vnum impr
mis studeat, antequam ad affectus causam tollere
dam aggrediatur, vt doloris vehementiam, quæ sæ
pius syncopem calamitosam inducit, summoveat
Sedatur dolor anodynis, clysteribus, potionibus, fr
ctionibus abdominis, fomētis, litubus, cataplasm
tis, incessibus, affixis dolenti loco cucurbitulis. Pr

orum clysterum quantitas minor esse debet, ut
 citius retineantur. Maior enim grauidando vim ir-
 aret expultricem. Sed & in dolore mitiore licebit
 idem opera causam ipsam demoliri. Ut si crassus
 frigidus humor intestinum afficiat, hic imperatur
 clyster.

℞. mal. bism. violar. pariet. ana M. i. chamæm. summitat.
 orth. organ. calamenth. abrot. ana M. ss. semin. anis. caru. cu-
 n. ameos, fessel. ana ʒ. ss. baccar. laur. semin. rut. ana ʒ. 2. f. de-
 ct. ad lb. i. In colatura dissol. cathol. & diaphœn. ana ʒ. ss.
 char. rubr. mell. anthos. ana ʒ. ss. olei anethi & chamæm. an.
 f. f. clyster.

Ast ubi flatus præualebunt, ita præscribetur.

℞. decoct. remollientis & carminatiuæ lb. i. in qua dissol.
 h. ʒ. i. confect. de baccis lauri. ʒ. 3. mell. anthos. sacchar. rub.
 ʒ. i. olei aneth. ʒ. 3. f. clyster.

Si perseneret dolor, denuò clyster alter iniiciatur.

℞. olei lini, olei nuc. ana ʒ. 3. olei aneth. ʒ. 4. terebinth. vnc.
 clyster.

Terebinthina tum maximè adiicitur, atque etiam
 cum de scorpionibus, cum renum malè affecto-
 m suspitio incidit. Quod si biliosa sit causa, com-
 tabuntur clysteres non è solis calfacientibus, sed
 et refrigerantibus: ut si cum remollitiuis vulgò
 etis cichor. endiu. violaria, semin. frigida deco-
 antur: cassia cum diaphœnic. sacchar. mel. viol.
 cum viol. & aneth. dissoluantur. Neque verò o-
 tentur portiones ex phlegmagogis, aut cholago-
 gis, ut erit materia, instituendæ: nec quæ assumpta
 admota profunt, qualia ab Hollerio describun-
 tur multa. Colicum dolorem quàm citissimè seda-
 quæ ad amplissimum Ducem Aumallium misit
 omnes Rupefortius remedia, communi notum est
 experientia. Ea quamuis vulgaria, non grauabor

DE MORB. INTERNIS

subiicere ℥. malu. bis mal. mercurial. ana M. i. par-
tar. M. i. β. femin. rut. ℥. i. Bulliant in æquis vini &
quæ partibus, parca tamen quantitate adhibitis
liquoris plurimum per setaceum traiciendi sup-
sit. Herbis & seminibus coctis adde butyr. recent.
olei chamem. quantum satis sit ad cataplasma. E-
cipiatur stuppis, dolenti parti applicandum.

Sed antequam cataplasma adhibeatur, spon-
decocto imbuta superiori, cui tantillum aceti,
vini albi immistum sit, fouetur locus. Perseuera-
te dolore, panis recens cocti in clibano, & adh-
calentis mica imbuitur ol. scorpion. ℥. i. β. ol. ane-
& rut. ana ℥. 2. quæ puluere tenuissimo è seminib.
cumini, anis & fœniculi parato sinapisata, vt loqu-
tur, calidè affectæ sedi apponitur. Cæterum si do-
sit à phlegmone, longè operosior ineunda curat
metu ilei, in quem facilè degenerat. Valentibus
gr̃i viribus mittitur sanguis. Mollientibus clyste-
bus sæpè sollicitatur aluus. Admouentur initio
pellentia: deinde, vt in reliquis inflammationib.

1 Intemperie,
vitiata con-
formatione,
solutione con-
tinui.

2 Criticè, vel
symptomati-
cè.

3 Per Apho.
30. lib. 7.

4 Suppressa
quoque cere-
bri vacuatio-
ne solita per
nares.

De alui fluxionibus. C. A. P. 42.

FLuxiones alui partim vitio 1 ventriculi &
testinorum, partim vitio materiæ excitari
lent. Ea verò materia vel in ventre est concep-
vel aliunde 2 translata, vt à cerebro, in fluxu 3 c-
rebrali. Eiusmodi fluxus solet euenire otiosis,
temperatis, iis qui somno nimium indulgent, qu-
que 4 humidiores sunt cerebro, modò iuncta f-
giditate, aliquando etiam caliditate. Humida ac
constitutione, Austrina, & maximè cum sequu-

Aquilones, qui per Austros & cælum pluuium lectam materiam exprimunt in ventrem. Comuetur fluxio expergefactas, & periodica est Ex one materiæ curatio instituenda est. Nam ali-
 ndo pituita dulcis est, aut expers qualitatis: ali-
 ndo falsa, acris & mordax, quæ distinguenda
 t & curanda, ex iis, quæ cap. de catarrho descri-
 sunt. Nam sistendus est catarrhus, roborandum
 ut & ventriculus. Roborabitur ventriculus ea
 one, quæ præscripta est cap. de debilitate stoma-
 Influit aliquando ab hepate, liene, atque etiam
 uerso corpore, de quibus postea.

Quæ verò lænteria appellatur, multas causas
 et: infirmitatem contētricis non solūm ventri-
 , sed etiam primorum intestinorum, è quibus
 limenti distributio. Infirmitas ex intemperie
 citur: intemperies alia simplex & sine materia:
 uando verò cum materia. Quæ, vt plurimūm
 dit, falsa s̄ pituita est.

Fit lænteria & ab acri, 6 humore, aut re alia
 modi vim expultricem irritate, vt abiiciat cibū,
 squam confectus sit.

Res autem eiusmodi vlcera sunt saniosa, quæ ab
 ento vellicantur, quibus aliquando occasio est
 rmaci portiuncula retēta in rugis & asperitati-
 vētriculi. Quod ab agarico, colocynthide, me-
 cis, & rebus quibusdam venenatis, vel non satis
 minutis, vel maligna qualitate, inferri solet.

hæc genera causarum Gal. annotauit 12. Aph.
 4. 22. libr. 3. & aliis quoque locis. Magna pars
 corum, quique Arabes sequuntur, ventriculum
 nt viscida interim pituita illini, atque ita lubri-

5 Veleiam

acida, eaque

lænteria co-

mitem habet

oxyregmā.

6 Facit a-

crior ille hu-

mor quasdam

veluti aph-

thas, vnde ex

pultrix facul-

tas irritatur.

Quomodo in

7 sic stran-

guria, in ano

tenesmus ex-

citatur.

DE MORB. INTERNIS

cari, ut inde districta asperitate & rugis ventri-
læuor quidam sit, & via lubrica, unde celeriter
bus defluat, nec possit contineri, ex qua ratione
enteriæ nomen factum est, quod non ita appro-
Galenus comm. in Aph. 1. lib. 6.

Est & alia lænteriæ causa. Post dysenterias
vlcera intestinorum, cicatrices fiunt, quæ si ob-
cantur osculis vasorum, per quæ à tenui intesti-
ad portas hepatis inuehitur chylus, defluit alim-
tum aliqua quidem ex parte, sed non omn-
confectum.

Est autem in genere lænteria coctionis priua-
cum celeriter alimenta externuntur, neque co-
stentia, neque colore, neque odore, neque alia q-
litate immutata, sed subalbida, maximè aquosa
liquida, nulla commixta bile, aut sanguine.

Alimenti nomine non solum cibis, sed & p-
tus audiendus est. In ea, quæ ab acri humore, c-
loris sensus est: qui si perseuerat, dysenteria fit.
imbecillitate nullus doloris sensus, & melius eu-
morbo, acidi ructus commouentur.

Curatio lænteriæ.

Curatio tota in duobus est. Materia. 7 viti-
(quam maximè arguit oris graueolentia, prop-
corruptum in stomacho humorem, aut cibum
primùm est vacuanda. Deinde roborandus ven-
culus. Itaque si materia acris est, infarcta tunicis
tricoli & intestini, purgatione ex hiera, rhab. ut
dum est. Dissoluantur itaque 8 3. 2. aut 3. hic
aut 3. 1. eius pulueris in sero caprino, decocto ci-
rum rub. vel absynthij. Et quia puluis amarior
adiicietur purgationi ex eo puluere 3. 1. oxyfac-
simpli-

7 Antecedēs
& cōiuncta;
pituita acida,
qua resolui-
tur facultas
retētrix: aut
serum acre
pituita salsa,
que aliu fa-
cit aphthosā.
8. Ut 2. ra-
dic. cu hor. 3.
1. absynth. in
fine decoctio-
nis positi p. s.
f. decoct. in
qua infunde
rhei electi 3.
2. In expres-
sione dissolu-
syrup. de ab-
sint. 3. 6. aut
de mentha
tantundem,
f. patio.

aplicis, aut 3.6. syrupi de absynthio. Rhabarbari
t. aut 3.4. infusi in aqua absynthij, aut liquoris
supradictis. Veteres dissoluunt in mulla, cui &
est detergendi, & leniendæ amaritudinis phar-
acorum.

In crassiore bile & contumaciùs hærente veteres
debant 3.1. scammonij. Nunc verò satis fuerit, si
3.4. dacrydij misceantur.

o Vacuata cacochymia, adstringentibus vtendū,

modicè, multo etiā min⁹, si qua febris suspitio est

probatum remedium antiquis ex tribus partibus

ci granatorum acidorum, & vna succi menthæ

ul coctis: deinde adiecto melle, vt fieret ecleg-

. Nostro more vteremur 3.1. oxysaccharæ simpl.

. syrup. de mentha, vt per interualla 2. aut 3. co-

earibus vteretur, aut vt esset liquidius medica-

ntum, 3.1. iulepi ros. admisceretur.

Laudatum & aliud remedium è cydoniis & ma-

granatis, vt esset vtriùsque æqualis modus, tum

querentur ad putrilaginem, atque expresso succo

tum mellis misceretur, quantum satis esset ad

egma. Nostro more licebit vti syr. de cydoniis,

oxysacchara simplici, ii vtróq; ad 3.6. cum 3.1. ii

ep. ros. Maximi est momenti diacodion cum sa-

factum, quòd & somnum conciliet, & ventrem

at. Simile huic est diaoporon Asclepiadis. 2. pi-

immaturor. malor. cydon. mal granat. acidor.

tilor. immaturorum ana 3.1. Coquantur cum

illis rosac. lb. 1. donec inspissentur: subductis ab

e adde mac. acaciæ charyophyll. an. 3.6. cinamo-

balaustior. an. 3.2. Seruatur in vsus, & datur cum

na cisternæ.

io Nam ad-
stringētibus
vena obstru-
untur, & his
mores tena-
ciùs adhære-
scunt.

ii Vt. 2. lb. o.
oxysacchara
simplicis 3.1.
syrup. de mē-
tha 3. lb. vta-
tur ex cochlea
re, si febris
absit.

DE MORB. INTERNIS

Exteriùs cataplasmata, quæ in debilitate stomaci à calore dicta sunt. His remediis celeriter curari possit Galen. in Meth.

12 Galenus
lib. 8. metho.
Et 9. de comp.
med. local.

In pituita eadem in genere conueniunt: quæ crassa est, oxymelite & similibus primùm incidenda: tum ex hiera repurganda. Si verò tantùm cunctis tunicis ventriculi, solis siccantibus & calidioribus opus est, vt confectionibus è succo cydoniorum cum aromatibus, quas priùs ex Græcis Arabibus descripsimus, vino forti antiquo, styptim fed modica quantitate. Modus enim potus est, fluitet in ventriculo. Quòd si consuetudo est, dilatur vinum aqua ferrata, in qua vel cinamomum vel mastiche, aut vtrùnque coxerit.

Proderit mirificè hic puluisculus. ℥. coriand. præp. ʒ. 4. corall. rub. rosar. rubr. rasuræ ebor. cornu cerui, ossis de corde cerui ana ʒ. i. cinamomi sacchari rosati ʒ. 2. fiat puluis subtilis, vtatur in pane tosto.

13 Vt fotus,
linimenta, ha-
psi, empla-
staa.

Mastichis Gr. 2. vel 3. in puluerem redact, & ophorbili excepta, per interualla deuorantur. Chepconditæ, nux quoque moschata cõdita, caro cydoniorum, gelatina ex iisdem confecta, diacytomium, zinziber conditum, & alia in debilitate stomachi frigore enumerata. Similiter & quæ exteriùs 13 applicantur, ceratũ stomachicum Gal. car. cydoni emplastr. de gallia.

In calido autem fluxu potest tale emplastrum imperari. Mica panis in oleo rosaceo subigitur: deinde cum succo semperuiui & lactucæ malaxatur, imponitur.

Laudatur vomitus à cœna: &, quia cibos non

ent, fixa ingenti cucurbitula, eo modo, quo cap.
chôlera diximus, ventri affixa, vt contineatur ci-
s, procurandum est.

Rusticus quidam percuratus est quotidiano
coaguli vitulini fabæ parvæ magnitudine cum
ro epoti. Sunt qui pulverem ex pūdendo ce-
nō & taurino exsiccatis parant, pani tosto oxya-
thæ succo, vel granatorum, prius imbuto in-
gunt, & vtiliter assumunt. Fiunt etiam è farina
æ fresæ siccata in clibano, dein pista cum aqua
acea veteri, & saccharo rosato, nebulæ. Eidem
næ pasta Regia misceri potest. Quod si nihil iis
mediis proficimus, dropace atque sinapismo v-
dum.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Enteria, Cœliaca affectio, diarrhæa, dysenteria, immo-
tas alui fluxiones significant, sed vt nominibus, ita natu-
causis distinctas, λεῖον Græcis læue significat, seu conti-
m, & nulla ex parte diuulsum, sed sibi vndique cohæ-
, æquabili superficie. Vnde λεῖον περιέειν, quasi λεῖος τῶν
ων, læuitas intestinorum. ἐστὶ δὲ ταχέα διέξοδος τῶν προφερο-
ν σιρίων ἀμεταβλήτων ἐκκρινομένων, cum cibus & potus, qua-
sumpta sunt, celeriter & ante coctionem ullam, aut exi-
m, elabuntur è ventriculo & intestinis. Huic igitur duo
ria sunt, quibus facile discernitur ab aliis: nempe ali-
ta celeriter, postquam sumpta sunt, per aluum reddi,
utationem ferè nullam coctione adepta esse. Id neces-
t fieri, vel ob imbecillitatem retentricis ab intemperie,
rritationem excreticis. Intemperies siue sit in ventri-
, siue in intestinis, quæ anadosi inseruiunt, siue in ventri-
, aliquando hectica est, & in habitu, quæ scilicet in ipso
orum habitu firmata est, sic vt calore suppresso coctio-
prohibeat, & cibum diluat humiditate: aliquando
ter acidam pituitam diutius inhærentem, vel, vt vult

Gale. contin.
ad aphor. I.
lib. 6.

Enteria à
ceteris alui
fluxionibus
distincta.

DE MORB. INTERNIS

Oribasius, frigidam, crassam & lentam, quæ replet rugosa sinuosas partes, vnde inducta læuitate cibus effluit. Nunquam quoque à medicamento lubricante, aut alime-
pinguibus. Irritatur autem facultas expultrix multitudi-
materiae & acrimonia. Multitudine quidem, vt alimen-
rum multorum, aut propter venarum mesaraicarum ob-
structionem non distributorum, aut humiditate aliunde co-
fluente dilutorum. Acrimonia verò humoris tenuis, aut
menti corrupti, aut exulceratione aliqua. Partes enim ex-
ceratae ex permeante cibo dolorem percipientes, eum
propellunt.

Sequitur sæpè alios fluxus, diarrhæam, dysenteriam
aut longum morbum, tuncque ferè lethalis est. Quò
excrementa non egerantur cruda, & imputrefacta, sed se-
cocta, foetida, neque statim post cibi assumptionem, Cœ-
ca affectio dicitur, fitque ab iisdem causis, sed præcipuè
bi corruptione ac caco-chymia, & intemperie ventriculi
siue frigida, siue calida. Vnde Paulus scripsit Cœliacam
fundi cum Leienteria, quæ fit ab imbecillitate ventriculi.
Merito ergo Galen. reprehendit veteres, qui in his affe-
bus cibos effluere ob læuitatem intestinorum existi-
rent. Et si enim hæc quoque causa est, non tamen præ-
pua, & propria, sed imbecillitas potius, ob quam ventri-
lus & intestina grauata à cibis assumptis, ipsos confes-
excernunt. In medicina facienda, tria imprimis cogi-
morbo spectanda sunt, An sit obstructio in venis mesar-
cis, an humor acris, aut pituitosus, & an à capite fluat. Ob-
structionem indicabunt præter cætera grauitas in hypocho-
driis, excrementa chylosa, vrinae tenues. In acrimonia
exulceratione seu abrasa superficie partium, cuiusdam mor-
sus inerit sensus. In imbecillitate, deiectio nullum do-
rem efficit. Humorem autem è capite defluere Hippocri-
tes colligi vult ex spumosis excrementis. Quibus (inquit
phor. 30. lib. 7.) in alui profluuiis excrementa spumosa su-
iis ex capite pituita defluit. Sed hoc non est necessarium
vt Galenus monet. Nam cum causæ continentes spum-
sint spiritus humori mixtus, & motus inæqualitas, vnde fr-
gitur humor in multas partes, siue ob multitudinem ca-

*Cœliaca af-
fectio quæ.*

*Paulus Æg.
cap. 40. li. 3.*

Gal. ibidem.

*Alui fluxus
curaturo quæ
consideranda.*

ut in iis, quæ elixantur, siue agitationem, ut in mari: potest
 enis proximis, aut ventriculo, aucto feruore, aut agita-
 ne humor cum spiritu mixtus excrementa reddere spu-
 sa. Et in dysenteriiis materia commota, & calore æstu-
 e agitata videmus spumosas deiectiones fieri. Alia igitur
 na adiiicienda sunt ex his, quæ circa caput apparent,
 grauitas, multitudo sputi, quod manè & noctu vehemen-
 s fluat, ægri somnolenti sint, pituita defluente ad ven-
 ulum molestiam quandam sentiant, & similia. Solent
 em, quasi periodicis quibusdam, à somno nocturno spu-
 sa excrementa deicere, quibus facile cerebrum repletur
 ventriculus humidior est. Est enim, ut Hippoc. scribit 4.
 morbis, cerebrum pituitæ veluti fons quidam: quia velut
 urbitula incumbens corpori ex vniuerso corpore attrahat,
 quo fluxiones fiunt. Acidi ructus in principio demonstrant
 uitam in ventriculo, aut frigidam intemperiem, nec dum
 stratas esse vires, sed aliquo tempore cibos retineri, &
 uti initium quoddam coctionis fieri. Sed aucta passione
 ant, quod malum est. Bonum verò, cum post longum
 pus superueniunt, ob eandem causam. Hæc igitur
 pria natura est, & essentia lænterix & coeliacæ fluxionis.
 uibus diarrhæa distinguitur, quia non alimenta, sed hu-
 res prauis, multa liquida excrementa, pituita, vel bilis al-
 , syncera vel mixta, vacuantur, siue ex toto corpore, siue
 liqua parte.

*Cerebrum pi-
 tuita fons
 Hippocrati*

Diarrhæa à

Natura enim sese exonerante, si orificium, supremæque
 tes valentiores sint, pylorus autem languidior, excremen-
 teorsum abiiciuntur. Sin contrà, sursum repunt, & pro
 rhæa vomitiones excitant. Modus autem propulsio-
 nem modo fit, quo in superiore, irritata excretrice, aut re-
 trice imbecilla. Symptoma est multorum morborum.
 enim sæpe in declinatione alicuius morbi acuti, vel post
 rbos diuturnos, cum varij & diuersi humores purgantur,
 à cute astricta, à medicamentis constringentibus, aëre, si
 t medicamentum purgans æger aëri se exponat, vel medi-
 entum sit violentius, aut si singulis annis bis aut ter ita so-
 expurgari. Ab intemperie certè frigidior ventriculi mul-
 dinem cibi non coquente, lænteriam creari potius quàm

*lænteria &
 coeliaca di-
 stincta.*

DE MORB. INTERNIS

*Leienterico-
rum historia*

*Vacuatio duo-
bus modis in
nobis moue-
tur.*

diarrhæam, consentaneum est. De dysenteria dicitur sequi capite. Fiunt & multæ aliæ fluxiones, vitio alicuius visceris, ut inflammatione hepatis, tumore lienis, & similibus, quæ ad alia capita referri debent. Memini me fluxum quendam diuturnum in multis obseruasse, in quo varia, opuscula nigra, cœrulea, viridia, satis corpulenta excernebantur, quo alios euasisse, ut Aduocatū De la Vergne Anglum, dagogum filij legati Angliæ, & alios, vidimus alios inter, ut Malicornium Ducem celebrem peditatus in exercitu Haultemanum fabrum argentarium, & similes. Omnes ferè vitium in visceribus, & vlcus in postremo intestino. Dominus Datchy in vico Templi post sextum annum, eo morbo laborauerat, interiit obfessio hepate multis viceribus, syderata parte mesenterij. Gorraus eo morbo in secundum annum functus conualuit. His, qui conualuerunt, tertius idem morbus rediit, vel dysenterica excrementa. Anno 1558. Autumno dysenteria salutare iisdem excrementis. In fine purulenta egerebant, de quibus sequente capite. In omnibus certè Aphorismus Hipp. notandus. Si fluxiones purgari, &c. Et cum duobus modis vacuatio mouetur in nobis, primum beneficio naturæ, ut in acutis morbis, in criticis: in longis autem & hominibus sanis, statis temporibus & periodis: deinde à qualitate quadam morbosæ vi morbi, inordinate & sine periodis: Medicus his fluxionibus obsistere debet: illas sequi, & tardiores iuuare, morbumque naturæ comparare, & comparatam, si natura cesset, vacuare: si vacuatione nimia offendatur, compescere, vel si sit periculum vel ex transitu humoris, vel læsione alicuius partis, ut in Phthisicis pulmonum inflammatione & ceteris, longa difficultate intestinorum ex scirrho lienis, & similibus.

In diarrhæa, leuiora initio, ne quid in gracilioribus intestinis retineatur; lac, topica, sacculi, vnguenta, fomenta, cataplasmata, purgatio, clysteres, opiata, cucurbitulæ, emulgia, pulueres. In lænteria, purgantia, confectiones, emplastra, vnguenta, pilulæ, inunctiones, in aluo iusto humidiore, parcius potus, isque ad vesicam diuertendus. In aluo sicciore, largior potus, isque ab anadossi prohibendus. Vinum tenue & calidum, medicamenta diuretica, m

criticus, multas urinas faciunt, unde parua deiection, quia
 tēriæ pars, quæ per aluum fluere, ad urinas diuertitur. Si
 multa eunte deiectione urina pauca, aquosa, humore ad
 estina conuerso. Sudor minuit & deiectionem & urinam.

ANTO. VALETII EXERCIT. XLII.

Alui fluor, qui communi nomine diarrhœa ap-
 pellatur, tres causas potissimas, præter intesti-
 rum & ventriculi intemperiem, agnoscit: humo-
 nimirum molesti copiam, qualitatem, vel utrām-
 e. Fit autem vel ventriculo & intestinis primario
 ectis, vel per consensum cerebri, hepatis, corpo-
 totius. A cerebro quidem fluor est spumofus: ab
 ate chylosus: à liene niger: à toto corpore pin-
 is & graue olens. Si à cerebro fiat, ut pote catar-
 o in aluum ruente, fons mali primū catharti-
 humori accommodatis ex capite de catarrho re-
 endis exhauritur, nisi fortē naturę satis per se ex-
 nenti totum negotium committatur. Deinde
 o excipiente parte confirmata sæpe viribus exo-
 is consulitur. Quod idem in fluxione alui à reli-
 is causis procurandum. Quæ ventriculum robo-
 t sumpta & admota, ex capite de ventriculi im-
 illitate petantur.

De Dysenteria.

CAP. 43.

IYeme 1 aquilonia, Vere 2 australi & plu-
 uioso, calida Æstate, Æstatis fine & Autum-
 dysenteria fiunt otiosis, intemperatis, & qui-
 dam 3 naturis peculiariter, ut lentiginosis.
 Nam antecedentibus anni partibus pituita cras-

BB iiij

*Diarrhœa
 nomine omnis
 alui fluidi si-
 gnificatur.*

*Fluorū alui
 summa cura-
 tio.*

*1 Quæ tem-
 pestate hu-
 mor, qui in
 peculiari cu-
 rāque natu-
 ra redundare
 cōsuevit, exi-
 tum non ha-
 bet.*

*2 Quæ tem-
 pestas pitui-
 te falsa est
 procreatrix,
 & procreata
 corruptrix.*

*3 Ut viris &
 mulieribus
 præhumidis,
 quibus nō est
 perspirabile
 corpus.*

DE MORB. INTERNIS

4 *Capitula* viscida ad sphincterem adhærescit, & rectum in-
estini exulcerat.
5 *A tenuibus* acris euadit: intestinum vellicat: fit deiiciendi
quidem, san- petentia inanis aliquando, at interim pauca, vel cu-
guis faci om- maximo conatu mucosa, & similia albuminibus
ni ex parte ouorum egeruntur.
permissus: à
crassis, nullo Fit etiam aliquando, vt acrimonia eius humo-
modo, aut in- ris clausulæ venarum intestini referentur, & ita al-
equaliter. quid sanguinis vnà cum mucosis illis excrementis
6 *Vnde de-* deiicitur. Hoc malum non dysenteriam, sed to-
iectiones opi- nesimum appellari volunt. Tum dysenteria est, cum
ma, pauca & bilis illa putris magno impetu in intestinum con-
alba. fluit, & grauius exulcerat. Radit primum
7 *Proprie* guia, quæ intestina adnata sunt: deinde ramenta
dicta, cum postremò etiam sanies effluit. Excrementa illa fe-
ulcus serpit rè spumosa sunt, quia in dysenteria & febris, & in-
per omnes in- flammatio est. Itaque motu & calore spuma exci-
estini an- tatur.
fractus.
8 *Lenienti-* Omnis 7 dysenteria exulceratio est intestini
bus, detergen- aliquando totius quidem, aliquando huius vel illius
tibus, & ci- lius: quod ad curationem distingui oportet, ex cap-
gatrice indu- 43. lib. 9. Aëtij.
centibus.
9 *Vt hamor-* Curatio est in phlebotomia, purgatione, clyste-
rroidum, aut ribus, 8 potionibus, & externis remediis.
menstruorū.
10. *Vnde in-* Corpore benè carnosio, graui febre atque infla-
firmitatis, matione, suppressa aliqua solenni 9 vacuatione
& syncopes sanguine multo 10 cum excrementis abeunte, con-
metus adfer- sentiente ætate & viribus, vena secari potest, etiam
sur.

l. in Comment. ad Glauco. & lib. 4. de ratione
 tus in acutis repugnare 11 videatur. Verum quia
 dua egestione, perpetua 12 vigilia, febre atque
 amminatione vires maximè laborant, temperan-
 n vacuandi consilium est. Itaque alij humera-
 1, alij venas extremæ manus aperiri volunt, quia
 c minus virium cum sanguine effunditur. Potest
 basilica aperiri, sed angusto foramine, & paula-
 reuulsa atque etiam vacuata materia. In sup-
 flis purgationibus inferioribus 13 venas mal-
 li aperiri iubent. Quod si fit, eò magis tempe-
 da vacuatio, quòd hinc ductus sanguis 14 plus
 um, quàm è manu exhaurit.

Eadem quoque controuersia de purgatione.
 liam indubitatum est, vbi & morbi magnitu-
 & 15 cætera non repugnant. Nullum autem
 stantius pharmacum 16 rhabarbaro, à quo pur-
 io non solum semel conuenit, sed si res exigat, &
 es permittunt, sæpius 17 repetenda est.

In purgatione consilium esse debet, vt obstru-
 ones liberentur, & via facta, redundans materia
 uetur.

Nec 18 de adstrictione initio cogitandum est.
 que 9. 4. plus aut minus rhabarbari imperentur.
 undantur in aqua endiuia, aut simili, quæ vim
 eat liberandæ obstructionis. Aliquando 3. 6.
 p. ros. de siccis, nō tam adstringendo, quā robo-
 do commiscuntur. Nonnunquā aromata, cornu
 ui, vnicornis, admiscenda putant. Multò ma-

11 Imò nō re-
 pugnat Gal.
 dum venæ se-
 ctionem in
 diarrhæa pro-
 hibet, non
 item in dy-
 senteria.

12 Ob fre-
 quentem deti-
 ciendi cupi-
 ditatem, &
 anathymia-
 seos somni fe-
 re inopiam.

13 Vt fiat hu-
 mor κατὰ π-
 ποτος, qui e-
 rat ἀνὰ ππο-
 πος, viam-
 que ad loca
 commoda af-
 fectet.

14 Tū quòd
 partes supe-
 riores plus
 habeant san-
 guinis, quàm
 inferiores.

15 Vt neque
 vires, neque
 atas, neque
 anni cōditio.

16 Aequa
 enim natura
 studet & pu-

cum morbo. 17 Ob perennem humoris morbifici generationem.
 Metu inflammationis febris, & translationis symptomatice humoris morbifi-
 mobiles partes, vnde pleuritis, peripneumonia, epilepsia.

DE MORB. INTERNIS

19 *Initio* *gis, vbi popularis dysenteria est, & suspitio virule*
hac poterit *tæ materiæ. Cornu ceruinum crematum prius, d*
prescribi po- *inde elotū, dysenterias scribit sanare Galenus. N*
tio, cum va- *alia vis est vnicornis, nisi quòd arbitrantur vale*
cuandi consi- *contra venena omnia. Itaque 19 porioni è rhaba*
lium. aderit. *baro Gr. 4. vnicornis, aut plura, aut cornu cerui*
℥. rhei ec. *℥. 1. misceri possunt. Practici plurimū vtunt*
3. 2. macerē *myrobalanis. Dioscorides manifesta quidem rati*
tur in liquo- *ne agarici 3. 1. imperat, vbi mucosa & pituitosa d*
re stillatio *iiciuntur. Neque à ratione alienum, vbi non ita v*
endiua ex *tiosa sunt excremēta, & obstructiones multæ sun*
cichorij f. le- *descendūntque muculenta, expressioni 3. 1. rhaba*
us expressio: *bari infusi in aqua endiuæ aut cichorij adiciere ex*
cui misce 3. 1. *pressionem agarici trochiscati pondere ℥. 1. infu*
syrupus viola *in melle rosato colato. Practici loco agarici expre*
f. potio. *sione 3. 2. aut 3. carthami in sero lactis infusi, au*
 20 *Præsta-* *in melle rosato colato. Practici loco agarici expre*
bit dilutum *sione 3. 2. aut 3. carthami in sero lactis infusi, au*
exhibere cum *melle rosato, vtendum putant. Nonnunquam po*
forti expres- *lypodio. Sed præ cæteris rhabarbari vsus proban*
sione. Sic etiā *dus est. Procedente morbo infusioni 3. 1. rhaba*
partes quāf- *bari ℥. 1. eiusdem in puluerem redacti admiscer*
que subibit *licet. Postremò etiam 20 torrefaciunt, cum iam ad*
rhabarba- *stringendi consilium nascitur. Maximè confert ma*
rum, cum a- *stichina aqua è lb. β. aqu. & 3. 1. mastich. simul co*
loqui torre- *ctis vinum diluere. Vel deligetur aqua cysternæ, i*
factum pri- *qua incandens aurum fuerit extinctum.*
mas tantūm *Quod ad clysteres, & ad cætera remedia attine*
venas per- *videndum ne initio adstringentibus vtamur. Ad*
meet. Adde *stringentia febrem augent & inflammationem, vi*
quod rheum *tiosam materiam prohibent ne effluat, eaque pro*
torrefactum *micum. Itaque cum adstringendum erit, sic imperabis. ℥. rhei electi in tenui*
acrimoniam *puluerem redacti 3. 2. macerentur in liquore conuenienti: f. fortis expressio: ad*
acquirat, pro- *syrupus ros. de sicco 3. 1. f. potio.*
pterea que in-
testinis ini-

bita regurgitat in partes superiores.

Hinc grauior febris incenditur, epilepsiæ fiunt
conuulsiones, aliæque eiusmodi mala enascun-
tur. Adde quòd adstringentia intestinorum vlcera
asperant.

Sed adstringentium tempestiuus vsus est iam va-
riata in totum, vel magna ex parte, vitiosa materia,
quòque tempore iam excernitur cum vitioso frugi-
ccus, & inde virium casus metuitur.

In adstringentibus, quæ leniùs id præstant, me-
mora sunt, deinde ad fortiora progredi licet. Viden-
tumque est, vt adstringentibus partim lenientia
misceamus, partim etiam, si per os sumuntur, ea
urinas ducant. Sic enim fit, vt nullo periculo
materia prohibita ad urinas diuertat, nec refluat in
partes nobiles & superiores. Quo tempore confir-
mandum hepar est, ne tam facilè humores è corpo-
re reliquo recipiat. Quod efficiunt cerati santalini
3. malaxatæ cum oleo rosaceo, extensæ in aluta,
fiat scutum ad modum crescentis pro hepate.
ætera quoque, quæ capite de debilitate hepatis à
lida causa dicta sunt. Eadem ratio stomachi &
entriculi habenda est ex iis, quæ propriis capitibus
descripta sunt.

Clysteres primùm leniant: deinde detergeant &
abluant: postea etiam carnem regènerent, & con-
solident. In quibus si oleum dissoluatur, dulce
, non salsum: aut si salsum est, priùs abluatur,
salsuginem deponat, & omnem alienam quali-
tatem.

Clysteribus lenientibus optimum est admisceri

21 Vide hi-
stor. 2. vni-
uersal. lib. I.
τῶν ἐπιδῆμ.
vbi de stran-
guriosis agit
Hipp. deri-
uatione ab
aluo ad renes
facta.

22 Nam ini-
tio potior esse
debet mate-
ria cura,
quàm vlceris
inchoati.

23 Vt oleum
cōmune, rior-
lac. amygdal.
dulce.

DE MORB. INTERNIS

24 *Vel rosa-* quod intestinum roboret. In detergentibus &
rū p. ij. viol. liquiis intestinorum sensus, & nuditas prius cog-
M. i. Vel le- scenda est. Alia enim intestina vegetiore sensu su-
nientem cly- nec ita inducta pituita, non ita carnosae, quibus c-
sterē sic prae- mentiores clysteres conueniunt.
scribes. ℥.

Clysteres lenientes.

violariae, al- ℥. 24 ros. M. i. Fiat decoctio in lacte recens mu-
th. lactuc. pa- cto ad ℔. i. β. Colatura fundatur tepida, diu retin-
riet. summi- tur. Dolorem mitigabis, temperabis ardorem, vlc-
tatum anethi ra ablues & detergebis, illines intestinum, solidab-
an. M. i. pro roborabis, vim acrium humorum obtundes. Gal-
nor. n. i. 4. fur nus. Oribasius, Aëtius, solo lacte recens multo
furis macri. sunt. Aliud.
hord. integr.

ros. ana p. i. ℥. 25 ol. ros. ad ℔. i. leuiter calidum pluribus h-
seminis alth. ris retentum dolorem & inflammationem mitig-
psil. & cydo. bit. Poteris addere semissi libræ olei rosarum, dec-
ana 3. 2. rad. ctionem maluæ & fœnugræci, seminis lini, altha-
althææ 3. i. & cydoniorum, aut horum mucagines pari men-
f. decoctio: in ra commiscere.
qua dissolue
(si potior sit
ratio mate-

ria, quam vl- Alij ℔. i. olei amygdalarum dulcium, mucagis
ceris) vel bu- sem. cydoniorum extractæ in lacte 3. 4. adiiciunt.
tyr. recentis,

vel ol. amyg. Conuenit amygdaloga, vel orizoga, horde-
dulc. 3. 2. mel tum, auenatum, liquidiora ad ℔. i. infusa cum but-
lis rosati & ri recentis 3. 3. aut pari pondere adipis anatis, an-
sacchari rub. ris, gallinæ, pinguedinis hirci, caprarū. His enim ti-
an. 3. i. β. vi- tius vtemur, si quia olei qualitas suspecta est. Amy-
tellos ouorum daloga & orizoga leniunt magis, & contemp-
duos f. clyst. rant. Hordeatum etiam refrigerat. Auenatum si-
Quod si ro- cat. Conuenitque magis in tenuibus fluxionibus
horandi con-
silium est, ad-
de mucaginis

tragacanthæ extractæ in aqua plantag. 3. β. aut 3. 6. 25 *Hæc ad materia-*
non ad vlcus, præscribuntur.

ne speciebus: horâ somni datur.

Rhazes non habere parem scribit in dolore ab *Rhazes lib.*
crimonia, olei rosati ℥. i. β. muscillaginis sem. psilij *9. ad Al-*
mans. cap. de
4. Laudatur & hic clyster. *dysenter.*

℥. sem. lini, althææ, psilij, conquassatorum ana ℥.
sem. cydoniorum, orizæ & tritici in tegula tosto-
um ana P. i. fiat decoctio in lacte ad ℥. i. β. In co-
tura fortiter expressa dissolue sæui hirci, aut pin-
uedinis rasæ ex abdomine arietis ℥. 2. butyri recen-
s ℥. i. sacchari violati ℥. i. β. ouorū vitella 2. Vitella
miscemus leniendo, & vt diutius inhæreat intesti-
o, quod infusum est. Similiter & sepum, & quic-
uid pingue est, saccharum & mel detergendo. Vti-
tur albissimo saccharo, vt lenissimo: gressu verò
ppellato, vt magis detergente.

Hoc etiam magis melle rosato & communi.
Celsus hoc clystere dolorem mitigat, appetentiam
excitat.

℥. decocti foliorum rosatum quartaria v. vitella
uorum 2. In Dysenteria ferè 26 tormina sunt &
atus. Qua in re summitatū anethi & chamæmeli, *26 Ab huma-*
orum anthos & meliloti aliquid miscendum est. *ris acrimo-*
Contra verò sanguinis excretiones taxo barbaro, *nia, flatu, aut*
lātagine, bursa pastoris, cētinodia, fragaria vtimur. *affectione qua-*
dam intestini
cancerosa.

Clysteres 27 detergentes. *27 Quibus*
Aqua hordei, serum 28 lactis cum melle, aut sac- *pugnatur cū*
charo ros. Similiter hydromel. decoctum cicerum *ulcere et acri-*
ub. parietariæ, furfurum, vinum rubrum, deco- *monia mate-*
tum betæ, 29 centaureæ, radicis cucumeris agre- *rie.*
cis, sicum pinguium, absynthij, lupinorum. Ho- *28 Aut etiā*
um vnus quartaria quinque aut libra. In quibus *lac asinum,*
dissolue mell. ros. sacchari. rub. ana ℥. i. β. Aliquādo *quod multum*
habet feri, in
quo vix est
detergendi.
29 Minoris
si inflāmatio
nulla sit.

DE MORB. INTERNIS

30 *In aqua
plantag. aut
rosarū lota,
31 Ad pitui-
tam contu-
macem.*

semuncia terebinthinæ 30 liquidæ cum ʒ. 2. salis communis. Aut vt detergeas & lenias, detergent coquantur in lacte.

Vel. ℥. aqu. hord. ℔. i. succ. plantag. ʒ. 4. vitellouor. 3. f. clyster.

Fuerit quoque vtile rosas, plantaginem & simili adstringentia admiscere, vt robores. Vt materia contumax est, quæ inhæret intestino, plus minúsve detergebis.

Fortiores sunt clysteres ex vrina, lixiuio, muria falsugine, aqua falsarum oliuarum. Fortioribus vræris, vbi leuioribus nihil effectum est. Detergentibus dolor interim exasperatur. Itaque reddito clyster detergente, lac recens multum iniicies, aut clysterem qui leniat.

In carnosissimis intestinis regeneranda caro: in membranosis consolidandum est. Carnem regenerabit clystere, qui primùm abluat, deinde impleat carne. Ablues è sero lactis & saccharo, ex vino calido, aut steriusculo, mulsâ, & similibus.

32 *Sunt hi
pulueres sar-
cotici.*

Deinde commiscebis ʒ. 2. pul. 32 gentianæ, thuris, enulæ: tetrapharmaci ʒ. i. vel eo plus: aut liquor commiscebis mellis, terebinthinæ & butyri ana ʒ. 6. Optimùmque fuerit hos clysteres 33 diutiùs retineri, crassiores fieri additis ouorum vitellis.

33 *Ad leniē-
dū, cōfirman-
dum & de-
tergendum.*

Consolidant: & cicatricem ducunt decoctiones adstringentiū, in quibus terræ sigillatæ, boli armen sanguinis draconis, thuris aut similia ʒ. 2. vel eo plus misceantur.

Sunt autem adstringentia alia calida, alia frigida. Calida, nardi spica, absynthium, cinamomum, caryophyllum, calamus aromaticus, lignum aloë.

ulla, thus, mastiche, manna, aloë, myrrha, viscum.
 is, gentiana, aristolochia, enula, styrax, 34 propo-
 , salvia, arthemisia, thymum, origanum, rosmari-
 as pœonia, anisum, ammi, cuminum, nasturtium,
 agulū hædi & leporis, caseus inueteratus in aqua
 ctus, siccatus, & in puluerem redactus.

34 Hæc ta-
 men ex Ga-
 leno vim ha-
 bet attrahens
 di.

Frigida, hyoscyamus, portulaca, lenticula palu-
 ris, psillium, semperuium, cichorium, polygonū,
 ctuca, vmbilicus veneris, oxalis, violaria, cucurbi-
 , atriplex, solanum. Sed hæc non ita adstringunt,
 quia humidiora sunt: quæ sequuntur magis.

35 Omnia

Vitis capreoli, arnoglossum, rubus, myrthus, ba-
 ustia, malicorium, rosa sicca, corna, sorba, pruna
 luestria & pira, mespila, galla, thus, berberis, aca-
 a, hypocystis, terra sigillata, hæmatites, bolus ar-
 a. sang. draconis, salix, coriandrum in aceto mace-
 rum, carabe, caphura, corallus, margaritæ, cornu
 rui, santali, sponsia ex aceto expressa, imbuta pi-
 , deinde cremata. Interior tunica ventriculi galli-
 rum, erinaceorū, papauer, hyoscyamus, opium.

enim quæ
 adstringunt,
 crassiora
 sunt.

Aliud est genus clysterum in putridis ac serpen-
 tibus vlceribus intestinorum, in quibus caustica
 soluuntur. Fiunt pastilli caustici ex arrhenico,
 lce viua, auripigmento rubro, mixta acacia, & iis
 æ adstringunt. Coguntur ex succo plantaginis,
 vino cocto, fiuntque pondere 3. i. 2. aut 3. Dissol-
 untur autem in lb. i. vini diluti, in lacte & aliis de-
 ctis lenientibus.

36 Vt ℞.
 pastillorū de-
 scriptorū 3.

Sunt 36 qui addant singulis 3. eorum pastillo-
 um singula Grana opij, antequam infundantur.
 ucella panis ex aqua frigida, lacte, aut diluto vino
 hibenda est.

2. opi. gran.
 i Dissoluan-
 tur in lb. i.
 lact. f. ene-
 ma.

DE MORB. INTERNIS

37 Quod per
sympateiam
intestini la-
befactatur.

38 Vt masti-
chino, men-
tha, cydonio-
rum, absyn-
thy.

39 Ad ex-
purgationem
materia, par-
tiū robur, &
meatum li-
bertatem.

40 Vt primò
lenientibus.
mox deter-
gentibus, po-
stremo ad-
stringētibus.

Stomachus 37 myrthino oleo, aut 38 simili
borandus est. Præterea muniendum caput, ne
dore clysteris offendatur. Quod si infuso stom-
chus exurit, detur frigida ad ℥.4. lectuæ cau-
culi ex aceto. Retineri oportet quod infusum
ad horam, quod minimū sit, vel duas, quod pl-
rimū. Si verò non retinent, sed statim eiici-
clysteres, muria prius, aqua marina, lixiuium, vri-
cum sale iniicienda.

Anus ex decocto adstringentium fouetur,
sacculo è milio & sale expresso in vino nigro ad-
stringente. Post hos clysteres, lac recens emulgetur
iniiciendum est.

Clysterum vsus, vbi exulceratio in inferiorib-
intestinis. Si verò in superioribus, potiones con-
niunt magis. Quanquam perpetuò 39 vtrisque
mediis vti licet. Et potionibus 40 quidem eo or-
ne, qui in clysteribus præscriptus est, exceptis ca-
sticis.

Ad adstringendum conueniunt potiones or-
phacomeli veterum. Nunc syrupus de agresta,
myrthilis, de ribes, succus cornorum, mespilorum
cotoneorum, sorborum, prunorum syluestriū
Coquantur succi, & aliquid sacchari rosati ad-
sceatur. Aqua decoctionis sumach, mastiches, &
rum adstringentium. Alumen tritum ℥.i. pondere
ouo. Similiter symphyti radix, pumex tenuissim-
tritus cum vino austero, saluæ decoctum, lac vst-
latum, cum ℥.i. stercoris canini, aut in quo radic-
quinquefolij, consolidæ maioris, & similia cox-
rint, vel in quo calculi, vel fluuiatiles, vel mari-
igniti prius extincti sint.

Coagulu

Coagulum leporis vel hœdi ꝑ. i. pondere è vino
eriabluitur. Datur cum aqua decoctionis su-
ch, mastiche, succo plantaginis depurato. Puluis
tus è turture cum bolo armena, sanguis draco-
, & mumia contusa vase testaceo benè lutato,
ta cremata. Dantur ꝑ. 2. ex lacte ouillo cocto.

Conueniunt cydoniatum, conserua rosarum,
norum, symphiti, & similes. In aquæ rosar. ꝑ. i.
liant mastiches, sumach, caryophyl. ana ꝑ. i. ꝑ.
decoctio ad ꝑ. 8. pro tribus dosibus. Ouum
ex aceto frigitur: deinde conspergitur pulu. ad-
ngente.

Ossa femoris bouilli trita, alumen in succo plan-
inis dissoluitur. In eo linteolum immergitur, sic-
ur, vritur, fit puluis cōueniens. Succus expressus
tercore asinino. Est aliquando, cum multum
guinem fundunt. Frigida cibaria iis conueniunt
aliis dysentericis tepida ac calida. Clysteres ita-
e, vt prius. Hæc verò potio, macis, balaustiorum
ꝑ. i. Dato ꝑ. i. aut ꝑ. 4. ex vino adstringente, aliis
e remediis vttere, quæ sanguinem sistunt capite
spuito sanguinis.

Experimentum cuiusdam est, vt herba Verru-
ia, quam Sancti Fiacrij vocât, cum bursæ pasto-
æquis partibus, aceto & sale additis, tundatur
plantis ægri admoueatur. Atque vbi exsiccatur
iouantur. Alij centinodio ita vtuntur.

Sudor excitatus plurimùm prodest viribus va-
tibus, balneo aut suffumigio ex rebus sudores
uentibus.

Later calfactus, & vino albo conspersus, inuolu-
pannis adhibetur ꝑ. 2. plantis pedum.

41 Acid vë-
triculo nocet.

42 Aut etiã
vasculũ aquæ
feruente pre-
num, nisi re-
solutionis he-
paticæ metus
aliquis immi-
neat.

DE MORB. INTERNIS

Narcotica conueniunt nondum deiectis viri.
Syrupus de papauere, aqua ros. tepida, in qua
xerint semina papaueris albi.

Suppositoria, vt prius. In clysteribus di
ue 3. i. trochiscorum de carabe, aut philonij per
Quibus si nihil proficimus, dabimus 3. i. aut 4.
ex decoctione mastiches. Philonium capite de
lico dolore proximè descriptum, & alia iam mu
locis descripta.

Inungendus est venter primùm quidem iis, c
leniunt: deinde quæ adstringunt, vt oleo de cy
niis, de spica: aut cydoniorum carnes in aceto
quendæ sunt, detractis interioribus, deinde ma
xatis. Adde trochiscorum de carabe 3. i. mastice
3. i. ʒ. Fiat emplastrum, quod fumigetur cum lig
aloës.

Consulendum viribus ex iis, quæ dicta sunt
spuito sanguinis. Ratio vitæ instituenda pro rei
cessitate. Leniendum enim, detergendum &
stringendum.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

*Dysenteria
differentia
quatuor ex
Hippoc. &
Galen.*

Apud Hippocratē & Galenum dysenteria differentia qu
tuor reperiuntur, sed tres priores improprie dictæ. Vna, à co
sanguinis toto corpore redundantis, qui è venenarum or
ciis apertis in intestina effunditur, vt in hæmorrhoidibus
venis ani. Vbi vi morbi & vitio corporis, non prouident
naturæ excernitur, malum: itaque etiam quoties demittit
sanguis per vias alienas. Sed quædam est naturalis vacuat
sanguinis, vt per vterum mulieribus: quibusdam per nar
aliis. in crisi nonnullis per hæmorrhoidas, naturâ exp
gante vitium grauioris mali. His vacuationibus suppress
aut intermissa exercitatione, aut truncato membro, cert
interuallis solet huiusmodi dysenteria contingere, qua

ntam vocant, Græci αἵματι δὴ. In hac sæpe etiam sanguinem pici liquidæ similis excernitur. Nam cum hepar guinem conficit, eius crassiorem partem lien attrahit, imento tenuiori inde sumpto reliquias deiecit deorsum. Erò hepar multum limosi sanguinis colligat, lien non arget, neque attrahat, aut attrahat quidem, sed prælia, aut debilitate non conficiat, aut excrementa sua non arget, utroque viscere copia oppressio & debili facto, t deiectiones nigrae: aut cum antè solita essent expurper hæmorrhoidas, vterum, aut hæmorrhagiam, si sup- natùr solennis purgatio, acervatur humor, & per inte- r vacuatur. Sed cum triplex sit materia atræ bilis, san- crassior, ut vinum crassum deposita face, limus & fæx guinis crassioris: & bilis flava: de his deiectionibus in- gimus, quæ nigrae sunt, neque grumescunt, nec quic- m acre, corrodens, vel acidum habent, nec effusæ in- am, feruent, aut fermentant terram, sed sunt veluti- guis niger, aut limus sanguinis, qui salubriter è cor- e sæpe expellitur, & si retineatur diutius, in atram bi- exquisitam transit, & extra vasa nigrescit ac corrup- ur, unde multis interitus contingit. Ob idque optimè imilibus vacationibus Hippoc. Sanguinem quidem su- ferri qualiscunque sit, malum: infra autem, bonum: cum er deiecitur. Nā partes inferiores superioribus minùs prin- es. Deinde levatur natura excremento melancholico, vn- & morbi graues solui possunt, & declinari. Sed reuera mul- distinctionibus est opus: nū vi symptomatica, naturā, arte at, quid inde fructus, quidque sequatur incommodi: num- um, an causa, an utrūque. Altera dysenteriae species à Paul. Aegi- ilo sub priore comprehensa, à Galeno 3. de Sympt. causis neta cap. 42. incta, fit non propter sanguinis copiam, sed acrimoniam, lib. 3. e flava vel atra permixta, unde stimolata venarum ori- a aperiuntur. Potest initium esse à causa frigida, quan- crassa & viscida materia, interceptis angustis hepatis, fredinem quandam contrahit, unde cruentæ ac sa- sa deiectiones prodeunt aucto fernore. Hæc priore iculosior, aliquando tamen salutaris. Morbo incli- nte, à pharmaco expellente nihil periculi. Si verò pria-

Hippo. aph.
25. lib. 5.

Paul. Aegi-
neta cap. 42.
lib. 3.

DE MORB. INTERNIS

eipio & incremento febris, periculum denunciat. M
 autem quando parcius, quam cum copiosius effund
 Multos ipse obseruauit stantes & sapius deiicientes
 gra etiam feci aut pici liquidæ similia salutariter,
 febre, sed natura superante, & non in principio. N
 enim initio coquit, non vacuat, in coctis separat vili
 inutilibus. Hæc victrix excernit. Ea enim est naturæ d
 nomia. Acrimoniâ autem irritante, excrementisque
 gnam viscerum adustionem & putredinem indicantibus
 ceribus nobilibus grauiter laborantibus, superaffato
 fiore sanguine vel bile, putredine quadam contracta, let
 quia superior morbus. Bonum verò, cum natura vi m
 camenti adiuta ruffi aliquid, vt à Rhabarbaro: nigri, à c
 & Cathol. aliisque id genus excernit, vitio euicto. Ca
 dū etiam hoc loco, ne frequentius permeante acri hum
 vlcus in intestinis contrahatur, semperque à bile deie
 nes synceræ metuendæ, & vt causæ, & vt signa grauio
 affectionum. Tertia species est hepatica dysenteria,
 aquosus sanguis deiicitur, loturæ carniū persimilis ab
 becillitate retentricis & alteratricis in hepate, de qua su
 rius dictum est capite de morbis hepatis. Quarta max
 propriè dicta facta in intestinis ab vlcere cum tormini
 ventris & dolore, præsertim cum fluunt, vel redduntur
 crementa alui. Aliæque à tenesmo, aliæ à diarrheâ incipi
 Et in aliis acris materia, in aliis mucosa erigitur. Qu
 Galen. 5. de vsu partium. Quomodo illic fieri possit vl
 Nam cum sentiant intestina, & vel naturalem bilem,
 leuiter atram statim expellant, qui sit vt descendente
 teria acri, & celerius expulsa, fiat vlcus? Respondet tr
 situ per anfractus & circumuolutiones id fieri, bile acri
 vtraque, pituitâ verò sæpe inhærente intestino. Putre
 enim, & falsuginem contrahit, sicque exulcerat. Vt
 etiam sequitur à quolibet humore dysenteriam veram f
 ri posse, sanguine acriore (qui aliquando in intesti
 concretus refert etiam bilem) pituita, bile vtraque. I
 riculum intelligitur ex natura vlcis & humoris vitio
 In vlcere enim primò videndum quousque progressu
 sit ex recrementis abrasis ab intestino, vt intelligat

*Dysenteria
 hepatica.*

*Dysenteria
 maxime præ
 propriè dicta.*

adhuc sit, an factum sit. Interior tunica intestinorum
osior: exterior magis membranosa: tertia è peritoneo.
stant fibris circularibus & transuersis, additis rectis,
non sine ratione quibusdam visum est, ad attrahendum,
firmamentum aliarum, præcipuè in recto: quod, quia
is laborat in egerendo stercore duro, pluribus fibris
litum est. Canibus eadem ratione plures fibræ in in-
tis, quia non nisi magno conatu excernunt. Sua ergo
tis, carnosâ substantia, quæ semel exesa & crassa eò
ius periculum denunciat, quò profundius abraditur.
um pinguedo quædam & mucus apparet. Deinde efflo-
quædam & ramenta ex superficie, vt in epidermide cu-
Postremo substantia corpulenta intestini. Est autem
ti caro, non vt musculorum, sed peculiaris intestino.
qua cruenta deiectio sequitur, interdum vlcerum cru-
& puris magna quantitas. Abraduntur enim primò in-
na: deinde exeduntur: postremò vlcerantur. Magna
parte exempta huius substantiæ membranosæ, ea ne-
renasci potest, neque cicatrice regi. Vnde desperatio.
enus quidem scribit multos fuisse seruatos putrefacta
iore tunica, integra exteriore. Sed hoc in eorum nu- *Gal. lib. 4.*
um referatur, quæ accidunt aliquando. In iudicando *de vsu part.*
en multi decipiuntur, quòd sæpe pingue aliquid simi-
ine fallat, vt albida caruncula videatur. Sed pingue
tum carbonibus liquatur, & nidorem pinguedinis ef-
it. Caro nigrescit & siccat. Cruor & ramenta cum
ementis mixta, nec statim à dolore reiecta, in tenuio-
s: supernatantia, & statim post dolorem reiecta, in in-
tribus intestinis & crassis esse ostendunt. Quod attinet
umorem, qui deiicitur, Hippocrates sincerâs omnes
tiones periculosas esse vult. Tales sunt, impermixtæ *Gal. commet.*
sæ humiditati, quando solus humor qui vacuatur, de- *ad aphor. 23.*
r, siue sit biliosus, siue melancholicus, siue porri colo- *lib. 7.*
præ se ferat, siue bilis eruginosa. Sed id in febræ in-
go. Nam deiectiones huiusmodi exustam esse omnem
nam humiditatem à febre demonstrant. Quæ ab atra
sit, Galenus insanabilem dixit, quia non differt à cancro.
si in superficie non curatur: quantò minùs in intestinis,
ec medicamenta adhærent, & semper superfluitate ali-

DE MORB. INTERNIS

Gal.com.in menti irruente tangitur vlcus? In libro quoque de atra
Aphor. 24. omnem exulcerationem ab atra bile insanabilem faci
lib. 4. quis circunciso loco omnem vim eius abscindat, sub
 tiam vicinia cum vlcerata parte. Aëtius tamen, si per
 excreta atra bilis dysenteriam mouit non esse despera
Aëtius Te ait. Si sponte, & non criticè, id est, nulla Naturæ, aut M
trab. 3. Serm. prouidentia, desperatio. Sed caue, ne sanguinem conc
I. cap. 43. in intestinis referas ad atram bilem. Vidimus qui simile
 crassiori pici nullo periculo & sine febre deiicerent. Alio
 febre & periculo. Monachus quidem apud D. Genou
 dysenteria laborans, cum vi morbi frigerent extrema, m
Monachus liquidæ pici similia, deiiceret, spiraret difficulter, & iam
dysentericus. nere disputaretur, conualuit. Anno 1557. Autumno, tem
 benè constituto, pestilentissimæ febres extiterunt, & qua
 rimos sustulerunt: dysenteria salutare. Nemo enim
 multis, quos vidi, interiit. Curabantur clysteribus lenit
 rheo. Erant enim ab acri fluxione. Sæpe quidem, sed p
 egerebant. Partim febricitabant, ac rheo dato conquies
 dolor. Sicque breui liberabantur. Anno sequente, Au
 no quoque dysenteria multæ, in quibus viridia, cœrule
 gra, biliosa, cruenta, deiiciebantur, & qualia scribunt
 thalia. Tamen omnes propè euaserunt, cura etiam parit
 dulò adhibita. Annus fuerat bene constitutus. Hyeme
 lonia, Vere Australi & pluuioso, Æstate calida, Autu
 dysenteria. Aliæ ex victus ratione. Vergitinosi & ruffis
 periculosa. Luteriæ humidiores anno periculosiores, &
 æstuoso & sicco. In sicco statu anni, materia sæpius
 vtræque. In pluuioso pituita putris. Cum cibi fastidium
Dysenteria cedit, quibus prius non erat, malum est, & vt signum,
humidiores vitium intestini ad orificium ventriculi peruenisse signi
anno Luteriæ & vt causa, quia non instauratur, quare maximè egent.
periculosiores etiam latius peruagatur affectio, quam ad intestina. Ad
 cens anno 12. natus bilioso profluuiio cum febre corre
 deiiciebat frequenter similia dysentericis, nigrum sar
Cibi fastidiu nem. Sitis, manus frigida, vigilia, vini magna appete
dysenteria su Nihil adiutus remediis obiit die 9. Apertus œsophago
perueniens teriore ad ventriculi os superius & ad medium thorac
malum. nigro, corrupto, epiploo similiter corrupto, pulmonibus
 ratis, recto intestino exulcerato. Dolor fuerat in sinistro

no ventre & stomacho. Alteri febris, vomitio, ventris do-
deiectiones pici & nigro sanguini similes: 20. die mors. *Dysenteria o-*
o corpore inuentum vlcus vltulatum, in ambitu exesit tu- *ru historia.*
omnibus ventriculi, qua parte decliuus est in pylorum.
c procidit anus ferè toto morbo.

In huius morbi curatione duobus sapius modis peccatur
o: celerius suppressa aluo, & adstringentium vsu impacto
in inuolucris intestinorum. Suppressa intempestiue dy-
eria vidi insanum factum. Mulierem quoque, cui in per-
am vitam ita constricta aluus, vt septimo quoque die
um excerneret, & inde ore & naribus grauiter oleret. Ga-
s. de venæ sectione contra Erasist. non paucos vidisse scri-
qui dysenteria, varicibus, hæmorrhoidibus suppressis in-
niam, apoplexiam, atram bilem, nephritidem, pleuriti-
, hydropisim, sanguinis vomitionem & hæmoptoicam
onem inciderint. Nobilis quidam pictor in scabiem fœ-
i. Corpore enim pleno materia feruida sursum fertur.

qui ita resiccatur intestinum, vt maneat perpetua alui ad-
tio. Si sursum & deorsum obseratur, in inuolucris inte-
orum acervatur magna puris quantitas, quæ tandem in-
cit. Quod nos cuiusdam corpore dissecto obseruauimus.

is acris & malignus moderandus hordeatis, clysteribus e- *lis ex suppres-*
e, lacte poto & similibus. Interea fouendæ vires, vt impe- *sa dysenteria*
natura sustineat. Aliis materia acris, aliis mucosa egeri- *in scabiem*
quibus non eadem remedia conueniunt. Quæ à diarrhæa *fœdâ lapsus.*

pit, purgatione, confirmatione partium, diuersione: quæ à
esmo, expulsionem stercoris, detergentibus, lenientibusque
teribus opus habet. Conueniunt cholagoga, quæ adstri-
nem aliquam relinquunt. Clysteres, abluentes, detergen-
astringentes, cicatricem obducentes, linimenta, forus, po-
nes ad somnum conciliandum, syrupi, iulepi, condita.
antitas clysterum augenda ad lb. i. s. aut 2. quia inanita in-
ina sunt, & melius tergentur. In pulueribus periculum, ne
maneat in parte affecta, & pungant. Sanguinis quoque
tio vitanda, quia vires deicit, neque bilem trahit, neque
at vlcus. In cruenta laudatur.

*Indysente-
ria curatione
duplex vitium
committitur.*

*Pictor nobi-
lis ex suppres-
sa dysenteria
in scabiem
fœdâ lapsus.*

DE MORB. INTERNIS
ANTO. VALETII EXERCIT. XL

Vlcerum tenuiorum & crassiorum intestinorum distinctio.

De his pluribus Gal. cap. 2. libr. 6. de loc. mal. aff.

Dysenteria curatio.

Dysenteria, seu intestinorum ab ulcere cultas, inuadit, cum paulatim & breuibus intervallis, non affatim & repente, deiectio fit: nomine ab improprie dicta hepatica dysenteria iugatur. Illius vero deiectionis hi gradus observantur, qui magnitudinem ulceris delignant. Ad primum cum sanguine, dein ramentosa quaedam denique penitus grassante ulcere, carunculæ exnuntur. Excitatur hic affectus à bilis, aut pituitæ præprouentu, isque vel in supernis & tenuibus, in infernis & crassis intestinis. Itaque utriusque cognitio maximum habet ad curationem momenti. Si intestinis à superioribus vniuersus sanguis excernatur, reliquis excrementis erit perfecte permiscetur. Si à crassioribus, non tam bene permiscebitur, supernabit. Deinde ubi ramenta sola eiiciuntur, pingue quippiam habeant, à crassis: si tale nihil, à tenuioribus secedunt intestinis. Spectandum quoque an infra, an supra umbilicum sit dolor. Qui enim infra, crassiora indicat affici intestina: qui supra, tenuiora, quanquam non necessario. Quærendum item ab ægro, an statim à dolore, an longo post tempore excernat.

Curatio in recta victus ratione magna ex parte consistit. Confert hordeatū ex hordeo torrefacto & in aq. chalybeata cocto, adiectis mali puniceis, di granis, semine papaueris albi, & id genus reliquis feminibus frigidis ad temperationem bilis opportunitis. Carnes in virium deiectione conceduntur.

æ quidem cum portulac. lactuc. plantag. end.
æ verò aqua rosacea irrorantur, myrthi germini-
s configuntur, adstringentibus farciuntur. Vtui-
t fructus, passulæ integr. mespila, sorba, cydonia,
reliqui austeri fructus. Ex aqua chalybeata, sac-
ro rosaceo, & paucis granatorum acidorum suc-
paratur potus. Hora sitis Zulapium rosatum per
um aqua chalybeata, deinde cum syrupo cydo-
rum exhibetur. Mox autem humor intestinalis vel
ns atque exulcerans vacuandus, aut alio deri-
odus: potione quidem, si tenuia infestet intestinalia:
stere magis, si crassa.

*Gal. ibid. &
lib. 4. Meth.*

℞. rh. elect. ʒ. 2. cinam. ʒ. 1. infunde in aqu. endiuiaë quan-
te suffic. In expressione dissolue rh. puluerati ʒ. 1. syrup. de
& cydon. ana ʒ. ʒ. f. potus. Vel. ℞. agrim. centinod. plan-
ana M. ʒ. granor. berber. ʒ. 2. semin. plantag. & cydon. ana
cortic. myrobal. Cepul. ʒ. 2. f. decoct. & colatura ad dosim.
ua infunde rhei elect. ʒ. 2. cum paucis santal. citr. In cola-
dissolues syr. myrtil. vel syr. ros. siccar. vel zulapij rosacei
cum ʒ. ʒ. rh. puluerati.

*Hæc ad dy-
senteriam te-
nuium inte-
stinor.*

Additur aliquando ʒ. 1. rasuræ cornu cerui, ali-
ando gra. 3. aut 4. vnicornis. Sunt qui rheum af-
t, siue vstulant, vt catharticam vim minuant, &
tringentem augeant. Quod multi non probant:
vel fortissimam eius adstrictionem præferunt,
ipsum rheum totum in substantia præscribunt.
iperibus catholici ʒ. 6. cum rhabarbari, vt prius,
lecocto adstringente infusi ʒ. 2. dissoluentur. In-
purgandum cauendum perpetuo ab omnibus
ioribus & scammoniatis medicamentis. Post
gationem, venæ sectio reuellendo, sanguinis e-
n decurrentis acrimoniam retundendo, mirifice
dest. Sed consulendæ antè sunt vires: quæ si de-

DE MORB. INTERNIS

iectæ ac infirmæ, vt sæpè sunt, propter copio-
vacuationem, & vehementiam doloris, phlebo-
me abstinendum. Iuuabunt etiam apozemata
frigerantia in biliosa cephalagia præscripta: &
etiam salubriora sunt futura, si per vrinas mater-
morbificam detinent. Cui scopo inseruiant, vini-
bi vsus, syrupus cydon, semina frigida maiora.
laborantibus crassioribus intestinis plus est aux-
in clysteribus. Qui primi iniiciuntur, detergent
repurgant intestina iis sordibus, quæ residues & a-
xæ sua acrimoniâ frequentem desidendi cupidi-
tem inducunt. Vt.

℞. ros. rubr. tapf. barb. plantag. furfur. hord. ana p. 2. f.
coct. in lacte pro duab. iniectionibus. ℞. prædictæ decoct.
i. vel quart. 5. In colatura dissol. mell. ros. colati, sacchari
ana 3. i. ʒ. syr. ros. siccar. 3. i. f. enema, additis ouorum duor.
vitellis. ℞. decoctionis eiusdem quart. 3. in q. dissol. sacch.
3. ʒ. syr. cydon. & ros. siccar. ana 3. i. succi plantag. 3. i. vi-
lum oui vnus, f. clyst.

Maiores clysterum quantitas assumitur, cum elue-
da & detergenda sunt intestina, quia tum implere
debent: minor, cum adstringendi, glutinandi & co-
solidandi consilium præponderat: si quidem, id
præstent, longiore opus habeant retentione. Ole-
ac pingua omnia, quæ sordidiora reddunt vlce-
non immiscentur, nisi ineunte dysenteria sedand-
fir dolor. Tum enim ol. rosaceum addi poterit. Cū
tergendum simul & adstringendum fuerit, talis in-
perabitur clyster:

℞. furfur. macr. paleæ hord. tapf. barb. flor. chamæmel.
summitat. aneth. ana M. i. f. decoct. vel ex aqu. pluuiæ,
chalybeata, vel hydromelite, vel lacte vstulato ad libr. i.
In colatura dissolu. syr. ros. siccar. & syr. myrtill. ana 3.
vitell. ouor. 3. butyr. recent. 3. 3. pulu. mastich. & sang. drac. a.

fiant duæ iniectiones, vna manè, altera vesperi.
 rabitur quoque adstringens & consolidans cly-
 ex farinæ amyli ℥. 2. in lacte vstulato (quod cō-
 opto sero terget minùs & adstringit magis) co-
 s; additis butyri recēt. ℥. 2. adip. hirc. cum butyro
 uati ℥. 1. bol. arme. ℥. 2. vitell. ouor. 2. In eum finē
 nuntur oua dura cum aceto cocta, zulap. rosa-
 um, syrup. sidoniorum. Vt.

℥. syrup. cydon. ℥. 3. vtatur cum tripl. aqu. chalybeata lon-
 a pastu.

minutæ autem vires roborabūtur cōditis, opia-
 instauratitiis destillatis. Hęc opiata omniū huius
 neris remediorum instar esse poterit.

℥. conseru. symph. conseru. antiq. ros. & conser. borra-
 is ana ℥. 8. electar. diarhod. Abbatis, & diamargar. fri-
 ana ℥. 1. 8. cortic. citr. conditi ℥. 2. cum syrup. ros. siccar.
 cydon. f. opiata.

onfirmabitur etiam vētricus admotis; vt litu ex
 eis cydon. & mastichino: emplastro è carne cydo.
 astich. & cerato stomachico Galeni cū oleo myr-
 tor. emollitis cōfecto, & aliis similibus. Quod si,
 ferè fit, humorū acrimonia spinctērem musculū
 erceat, hoc vnguento commodè retunderetur.

℥. mucag. sem. cydon. & psilij extractæ in aq. plantag.
 3. popul. ana ℥. 1. vitell. oui vnius; ceræ q. s. f. vng. quod
 ossipio in modum glandis efformatum, & filo appen-
 n, in anum immittatur.

dem ano præ imbellicitate à frequēti deiectione
 ta, hianti, ac velut procidenti, vtile erit hoc fomē-
 m instituere. ℥. tapf. barba. ros. rub. centinod. &
 antag. ana M. 1. f. decoct. in aq. fabr. & vini rub.
 quis partib. pro foru ani cū spongiis. Alij imperāt
 luerem ex thur. ros. rub. mastich. qui igni imposi-
 s fumum reddit ægro per annum excipiendum.

DE MORB. INTERNIS

De Tenesmo. CAP. 44.

1 Ab ulcere
superstite à
dysenteria.
vel ab omni
materia que
dysenteriam
facit.
2 Reseratis
vasorū oscu-
lis ab acris
materia, aut
superstite vl-
cere.
3 Tempesta-
te præsertim
austriua, quæ
pituita salsa
parens est.
4 Generatio-
ne multa, aut
excretrice vi
imbecilla,
aut desidera-
to naturali
clystere ob
folliciculi
felle obstru-
ctionem.

Tenesmus irritatio 1 est ultimæ partis inte-
ni, id est, recti, in quo sæpius libet sine ca-
desurgere. Excernuntur omninò pauca, muc-
idque maximo conatu, insidentque stercore
tæ 2 sanguinis. Hic si præter mucosa ster-
excernuntur, ea cocta ferè sunt. Nascitur hæc
fectio magna ex parte in 3 in pituitosis. 4 Acer-
tur enim pituita recto intestino crassa & visci-
putrescit, tempore acrimoniam contrahit, irritat
testinum: hinc deiiciendi libido. Sed quia con-
maciùs inhæret pituita, non nisi magno conatu
cerni potest. Hoc tenesmi genus dysenteriam fi-
præcedit.

Aliud verò genus hanc sequitur. A dysente-
relinquuntur ulcera, in quibus acris sanies intel-
num vellicat, ex quo fit tenesmus, inanis desiden-
cupiditas.

Post phar. si quid intestino hæsit, vt malè infri-
ta coloc. aga. aut similibus, eadem affectio nascetur.
Ulceribus quoque in ea parte sponte natis idem a-
cidit. Abscessus in recto intestino natus eandem a-
petentiam inuehit nonnunquam.

Curatio.

Initio causa cognoscenda est. Quod si præcess-
frigus, & pituita crassa in causa est, rutam, hyssop-
origanum, calamentum, rosmarinū, maioranan-
lauri folia, stœchades, anethum, melilotum, cha-
mamelum, vino incoques: hinc fouebis sedem: ma-
teriam calidam emplastri modo toti perinæo in-
duces.

Iuuent fots; ex oleo rutaceo, chamæmelino, thino, sesamino. In vehementi 6 frigore oleo, quo decima pars castorei aut bituminis dissoluit. In dolore anetino & irino vtendum erit. E-nodi oleis fouere & vngere oportet perineum num ventrem, iisque calidis. Deinde contegen- partes duplici aut triplici linteo calfacto.

Laterem veterem denigratum fumo cōfringes, omminues: aceto feruenti immerges: inuolues eo, & calidum sedi totique perinæo applicabis.

Ille filtrum, aut cotonem, vel spongiam mollior- sæpius immerges vino calido, in quo ruta, fœ-

ulus & quædam ex supradicta materia coxerint. nde expressa, sed calida, sedi ac perinæo applica

Post fotum linteis calētibz muniendæ partes, ninoque videndum est, ne refrigescant. Lau-

tur hac in re suffumigia ex resina pini iniecta onibus, nuce pinea, bene resinosa, aliquando

ito semine rutæ, cumini, anisi, fæniculi, vel hoc do.

℥. 7 picis siccæ ℥. i. bituminis ℥. β. liquentur in o: liquatis insperge sulphuris in puluerem re- i ℥. β.

Clysteres ad quartaria 2. vel 3. ex iis comparen- quæ calefaciunt, incidunt, detergent, leniunt,

les proximo capite descripti sunt in dysenteria. Similiter suppositoria ex labdano, styrace, oleo

ceo, adiectis seminibus fœniculi, rutæ, anisi, cu- i, & similibus.

Si dolor vrget 8 vehementiùs, narcoticis 9 v- lum erit, vt priùs.

Sacculi fouendæ sedi & perinæo ex milio, fur-

5 *Hic im- buetur hap- sus ex gossy- p-o carpio, et perineo ad- mouebitur.*

6 *Vt in ac- cidit, qui sine subligaculis per nives de- ambularunt, aut lapidi insederunt.*

7 *Ex his sunt, trochi- sci, quorum halitus seu fumus sede excipendus.*

8 *Vt si cau- se magnitu- dine vincat doloris vehe- metia, inflā- mationisque metu afferat.*

9 *Vt Philo- nio in lacte dissoluto, aut sapa. Aut coquetur fur- fur cum sapa ad pulpam cō- sistentiā hinc dissoluantur opy gra. 3. aut 4. laui- ciatur.*

DE MORB. INTERNIS

furibus, fale, rutâ, & descripta materia frixis in fagine, deinde sacculo inclusis. Quod si inflammatus est, & cætera consentiunt, vena brachij interna canda est.

10 Ob impensum calorem, quem facile contrahit.

Probatum quoque Arabibus purgatio levis est, manna 10 suspecta Græcis. Urina & sudor provocari possunt ad diversionem, victus refrigerans. Clysteres lenientes è lacte, hordeato, oleo rosæ tepidis, & aliis, ut prius.

Inseffiones in decocto malvæ, bismalvæ, seminis lini, violariæ, adiecta portiuncula florum camemeli & meliloti.

Olea convenient, rosaceum, violatum & nepharinum, in quo folia salicis coxeris. Deinde tiam axungia, butyrum recens, ex quibus & vngta fiunt: quale hoc est.

℥. olei rosati ℥. i. olei salicis & violarum an. ℥. mucaginis quatuor seminum frigidorum in acydoniorum extractæ 3. 6. ceræ modicum, fiat unguentum.

11 Ut. ℥. decoct. hordei, aut aqua mulsa (si non sit ardor) ℥. 6. Mell. ros. colati ℥. i. his cōmixtis fiat enema.

12 Vel ℥. axungia suis la 3. i. cerussæ. pōpholygis lotæ ana 3. i. cum aqua plantag. f. vnguentū. Molli gossipio in aceto albo feruente partes uendæ sunt, id est, imus venter & perinæon. Ulcera si qua sunt, abluenda 11 primùm serotinis, vino austero, mulsa, etiam lixiuio, si sanies coctumacior est, aut vino austeriusculo tepido, & separte mellis rosati, quibus postea adiiciatur aliquarosarum, thuris, mastichis, gummi arabici, tragacanthi, & similium. Aut fiant hæc vnguenta.

12 ℥. cerussæ plumbi 3. i. mucagi. gummi arabici extractæ in aqua rosarum ℥. 3. corticis thuris 3. olei rosacei quantum sufficit ad impinguandum. Aliud.

℥. mucaginis gummi tragacanthi & arabici, munis seminis psilij ana ℥. ss. aloës lotæ ʒ. 2. olei rom, quod sufficit. Cum modico ceræ fiat vntum. Hæc inunguntur vlceribus, si quidem apertæ. Alioqui commiscentur clysteribus iis, qui consolidandum descripti sunt, cap. de dysenteria. Potus lactis caprini primum quidem ad ℔. i. paulatim bibitur, non acruatim. Postridie vend ℔. ss. remedio est tenesmo. Oportet primo die mens mulctum bibere. Postridie decoctum ad diarias, & despumatum. Decoctum betonicæ in vino albo tenui, laudabile antiquis.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Tenesmus affectus est præter naturam in recto intestino, in assidua & implacabili desidendi cupiditate æger tenetur: et alij, irritatio ultimæ partis intestini, in qua sæpius lubet causa desiderare. Initio excernuntur pauca, mucosa magnotum, aliquando cōspersa sanguine, fitque velut proœmium teriæ. Hic necesse est naturam stimulari in intestino ab a causa præter naturam, quam excernere nititur, quasi esset excrementum. Ea est vel sine materia, vel cum materia, & si cum materia, vel in cavitæ intestini continetur, vel ifecus comprimit meatum. Sine materia intelligimus, ut si frigus partem illam constringit & mordicat, ut si æger in frigido, aut lapide sederit, aëre, vento frigidior. Alio reduplicatur intestinum, vel musculus, ut nec clyster, nec alia auxilia excipiat pars implicata, sæpèque efficiat, eat vlcus. Materiam vero dicimus, quicquid interiorem cavitatem irritare potest, vel vlcus (nisi tum dysenteriam elis) vel abscessus, vel hæmorrhoides interiores, aut verut humor acris, aut sterco induratum & coactum. omnia tum ex relatu ægri, tum excrementis & doloris

Tenesmi causa vel cum materia, vel sine materia.

DE MORB. INTERNIS

proprietate artificiosa coniectura discernere licebit. cere excernitur sanies aut sanguis, dolor acutus, humor relictus post dysenteriam, & si nihil perspicui potest, primum esse suspicamur, fitque aliquando cacoëthes. Vermium globulos assidue reiici, ac subinde renasci. An dysenteriam ferè fit à pituita putri: in dysenteria, ab acrimonia vel medicamento malè infriato, vel glande immissa. Aliquando iecur plus iusto calefactum acriorem materiam per se generat, quæ ad partem affectam defluit. Reiicitur, ferè morsus, quandoque sequitur febris quasi hectica, & paulatim atrophiam. Stercus induratum coniicimus, si diu æger nihil dederit, aut non nisi recrementa dura, sicca, sine muco. Ex secus comprimitur & pungitur vel à magno & inæquali calculo, quia vesica recto intestino incumbit, vel inflammatione parastatum. Hic adest penis distentio, ardor vel illic calculi signa adiicienda, urina retenta, turbulenta, sanolenta, & similia. In gravidis minatur abortum, ut scribit Hippocr. Vterus enim inter vesicam & rectum intestinum situs est, foetusque concepto amplior, & vesicam (unde assidue meiendi cupiditas) & intestinum premit. Quo fit ut etiam laboribus partus, & alio quoque tempore tenesmi cuiuslibet imago illis eueniat, & si hoc morbo vehementius corripitur, in vehementi illo conatu necesse est laborare uterum, tum quoque deprimi assiduo decessu, & vires lædi. Unde ortus. Interdum tam vehemens affectus est, ut dysenteriam similis videatur.

*Tenesmus
gravidis ab-
ortum mina-
tur.*

Curatur sublata causâ & affectu, unde nascitur, clyster ex hydromelite probè cocto cum rebus coquentibus, carminantibus, detergentibus. Omnes in minima quantitate ad unam aut sesquialteram quia intestinum ferè strictum, & vltima tantum ablunda. Inseffus in decoctione pingui, inunctio, in vnguentum Ægyptiacum, fons ex vino, in quo ruta, vel coquant, incidant, confirment, coxerint. Later vetus fumo nigratus aceto furuenti, ut excipiat fumus, linteo conuolutus, admotus, & similia.

ANT

NTO. VALETII EXERCIT. XLIII.

ἰκτερός, seu *λεῖνερός* affectus est à sympto-
mate nomen habens, videlicet à tensione, quæ
i intestini extremitatibus incumbit. Causis & *Gal. lib. 3. de*
symptomatis cum dysenteria cōuenit: & propterea *sympt. causis.*
psit Galenus tenesmum quandam constituere
enteriæ differentiam. A bile igitur, aut pituita
a si ortum habeat, huc reuocantur remedia ad
enteriam imperata, cathartica, enemata, tum e-
n ea, quæ refrigerando humores contemperāt,
æque per vrinas materiam deriuant, apozema-
& zupia. Quod si frigori aut flatibus accepta
eratur causa, fomenta calida satis esse poterunt.

De curatione hepatici i fluxus. CAP. 45.

1 Hunc he-
paticam dy-
senteriam vo-
cant.

I Epate calidiore excrementa durissima & si-
milia pilulis caprarum, vnde *πεπρατωδὴ* a
æcis, nisi iuncta sit imbecillitas. Hic enim biliosa
uidiora, & vt 2 augetur calor, insigniter flaua, 2 *Humoris*
ffiora, grauer olentia, æruginosa, nigricantia 3 *suppressione*
tis humoribus, & postremo colliquata hepatis 3 *est.*
stantia. Hic sitis, ardor deiecta appetentia, 3 *Vehemen-*
dua corporis iactatio, difficilis 3 *tia sympto-*
infirmirate attractricis hepatis, chylosa. In in- 3 *maturum, hu-*
nitate alteratricis primùm quidem loturæ car- 3 *moris contu-*
im similia, & sanguini diluto aqua: deinde varia 3 *curatio.*
alitate & consistentia, interim quasi limus san- 3 *macia, & so-*
inis & grumus. Integra ferè appetentia, sitis nul- 3 *luta hepatis*
frigoris sensus, fœtor exiguus. Hepatici fluxus 3 *vi ac substā-*
cte excitantur magis, longioribus 4 *tia.*
interuallis. 4 *Gale cap.*
2. lib. 6 de lo-
cus male af-
fect.

DE MORB. INTERNIS

6 Vt. 2. ce-
rati santali-
ni 3. 3. pulue.

subtilissimi
corall. rub.
D. 4. mala-
xentur cum
oleo cydonio-
rū. f. empla-
strum in for-
mā lune cre-
scentis, &
dextro hypo-
chondrio ad-
moueat. ur.

7 Materia
scilicet cōue-
nit, quæ pe-
netrat, vt cy-
perus, schæ-
nuanth quæ
aperit, vt ab-
synth. cicho-
rium: lenit,
vt passulæ,
vinum gra-
natorū: dulc.
abstergit, vt
mel: incidit,
vt vinū gra-
natorum ma-
turorū: præ-
seruat à pu-
tredine, vt
calam. aroma-
ticus, cina-
momū, lignū
aloes. Cete-
rū electa-
rium de vino

Horum curatio ex capite de debilitate hepatis
tenda est.

In summa vtendum est refrigerantibus, si in-
mitas à calido est: calefaciētib. si à frigido. In-
que vitanda sunt, quæ obstruunt. In calida.

℥ electarij triasant. 3. 2. coriandri præparati
semin. acetosæ & portulacæ ana D. 1. coralli ru-
D. 3. sacchari rosati 3. 6. misce, vtatur in iusculis
hordeatis, in poru.

Syrupi conueniunt, rosatus, de ribes, myrthin
cydoniorum, vel iulepus cum multa aqua ferr.
Spodium, semē portulacæ, acetosæ, corall. rubr.
rosarum, & semen arilli, lappæ, cichorium, endiu-
sonchus, coriandrum præparatum, acetositas ci-
ptisana, & similia conueniunt. Ceratum 6. sant-
alum subactum ē rosaceo, ceratū ex oleo rosaru
deinde subactum cum succo cichorij, endiuia, so-
chi, plātaginis, & tantillo succi absynthij, vel eup-
torij. Ceratis inspergi possunt pulueres ex proximè
dicta materia.

In 7 frigida, vnde lotura carniū, electariū
de vino prius descriptum, mel passulatum hoc m-
do præparatum.

℥. passularum benè pinguium M. 2. fiat deco-
ctio ad lb. i. 3. vini optimi austeriusculi. Coquantur
dum crassescat vinum. Deinde passulæ in suprad-
ctum vinum fortiter exprimantur per setaceum, id
que satis rarum. Expressio cum vino rursus coqua-
tur ad crassitudinem. Cui adde aromatici rosati 3.
sem. nasturtij & securidacæ assati & infriati, cina-
momi electi ana 3. 3. misce, vtatur sæpe. Hinc eun-

Arabum his omnibus pollet commemoratis dotibus.

in puluerem seorsum aceruabis, insperges ꝓ. i. la-
stulati ꝓ. 4. cum vitello oui, fiet pulticula.

Poterit inspergi & lacti amygdalarum benè co-
. In hoc fluxu lac ouillum coctum & vstulatum
uenit, sed inspergere oportet aliquid supradicti
ueris, vel hunc.

℥. corticis thuris ꝓ. 2. caryophyllorum, cinamomi
ꝓ. 8. Orizogala, pulli gallinarū & columborum,
dices, auiculæ assatæ, vinum tenue, odoriferum,
adstringens. Inungatur hepar cum oleo masti-
no, de spica, de absynthio, & aliis dictis prius.
inde superaspargatur pul. mastichis ꝓ. i. styracis
amit. Gr. 16. thuris albi & nigri an. Gr. 6.

Fotus è spongia expressa in vino decoctionis
stichis, thuris, styracis calaminthæ, rosarū, absyn-
thij, florum cupressi, eupatorii, asari.

Si superueniat febricula (quod sæpè fit) proximè
ta remedia calfacientia temperanda sunt prius
tis refrigerantibus.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

De hoc affectu lege Galenum cap. 2. libr. 6. & cap. 7. libr.
6. Locis affectis: capite 8. & 6. lib. de Morbis & symptoma-

Maior sanguinis quantitas reiecta ab hepate necessariò
tur. Sanguis vel rubet: vel aquosus est: vel ater & niger. Is
plex, vel sanguis crassior, vt in bobus: vel limus & fax san-
guinis. Hic rursus duplex siue adustus sit, siue naturalis: cras-
simus nimirum, à quo vlcera profunda fiunt, & eiusdem veluti
um seu pars tenuior. Rubens *αἷμα τῆς πύλης* dysenteriam effi-
cit: niger, tenuis & splendescens, lotium fluxum, quem vul-
vocant, & quem prima dysenteriae differentiâ complexi-
mus: crassus tum hanc, tum etiam secundam. Sed tenuior
est à venis mesaraicis & ramis venæ portæ, quæ in coctum

DE MORB. INTERNIS

sanguinem & serosum continent: crassior ab hepate, vel
ne. Si cum torminibus, dysenteria est. Si in fine febrium qu
tanarum, morbis à melancholia, & aliquando in peste,
malum. Si sanguis aquosus, tertia est dysenteriae impro
dictae species. Nonnullis etiam lotius fluxus dicitur.
so hepate, rupta aut aperta venâ, sanguis niger, velut cras
atramentum, deinde rubens aliquando excernitur, & mor
tur. Quales duos ipse vidi. Vtérque vix sentiens pericul
animi deliquio paulatim extinctus est. Sunt & aliae multae
ferentiae deiectionum alui ex variis causis apud Hippoc
vt ξύσμαλα, interpreti strigmenta, veluti linamenta, περι
liuidae, δυσώδεις, foetidae ex corruptione partium, unde exet
χολώδεις; χολήν ἀκρατον, bilem synceram significantes, r
multam, vt vult Musa, & similes. In quibus hæc duo gene
lia præcepta tenenda sunt: omnem synceram excretionem
metuendam in morbis, quia cruditatem significat: omni
quoque corruptam, si die non critico, crudo adhuc morbo
cum labore ægri, non leuat, aut tantum ad tempus. Abi
tio quidem (inquit Galenus de omnibus) nunquam ad b
num fiunt huiusmodi deiectiones, vt potè magnam visce
lacionem ostendentes: ad morbos quidem consistentes
quuntur sæpius, naturâ superfluitates expurgante. Et pat
post. Multi deiectionum colores præter naturam, sponte qu
dam euacuati, multarum atque malarum in corpore disp
sitionum sunt signa. A medicamento autem ducti vim h
bente plures humorum species euacuandi, nihil absurdum
significant. Sed de his multa superiore capite. Varia autem
illa excrementa, quæ deiiciuntur, cruditatibus ventriculi r
spondent, quæ retenta corruptelam quandam & vitium co
trahunt.

Pro varietate causarum multiplex curatio. Quibus san
guis excernitur, rupta, aut exesa venâ, si vires firmæ, sangui
modicus è basilica detrahendus, rhabarb. in substantia, cum
syrup. ros. aqua arnoglossi, tabulæ ex iis, quæ sanguinem sup
primunt, syrupus ex succo arnoglossi, centinodia, bursa pa
storis, millefolio, vrtica Græca, vino granatorum, cum sacch
ros. embroche ex oxycrato parato ex aqua plantaginis, &c.
Vitanda in cæteris quæ obstruunt: vtendum roborantibus
redeundum ad caput de debilitate hepatis, aperiendum robo

do, aqua decoctionis passularum, Gallina cum cydoniis
conseruis adstringentibus cocta in balneo maria, donec ius
crescat in causa conueniente, gelatina ex rebus corrobora-
tibus, cinamomo & aliis, aqua distillationis mastichis, co-
cti, feminis cydoniorum, vnde diluatur vinum.

ANTO. VALETII EXERCIT XLV.

Hepatici fluxus pauci meminerunt Practici, quod
affectio istiusmodi vel ad hepatis intemperie
quam, calidam, frigidam, à qua attractrix, vel re-
trix facultas imbecilla, aut ob visceris eiusdem
structionem, fiat: vnde & communem habet il-
lum affectibus curationem. Auicennas in ob-
iectorum reseratione, & hepatis confirmatione
numa medendi præsidia collocavit. Vide cap. 10.
3. Fen. 16. Tract. 2.

De fluxu 1 Pestilentiali. CAP. 46.

Aleno olida insigniter, fulua & crassa excer-
nuntur, aliis subalbida, Autumno ferè: liuescit
ies, grauiatur corpus, pulsus 2 concidit 4. 7.
9. moriuntur, aut ægrè conualescunt. Alii tota
te 3 commutantur. Aliis decidunt 4 vngues.
ixus hic periculosè adstringitur. Præter remedia
prædicta in dysenteria, vtatur auro in decoctis
llorum, perdicum & similium, syrupo de ribes,
cydoniis, de myrtillis, de limonibus, aceto-
ate citri, vino granatorum, syrupo acetoso sim-
ci cum iulepo rosato. Atque aliquando in auro-
3. β. bonæ theriacæ in vino granato, acetositate
ri, aut re simili dissolues. Iuscula alterentur cum

1 Quod est
luis pestifera
symptoma.

2 Hippocr.
sect. 3. lib. 3.

τὸν ἐπιδήμιον.

3 Diffusa pe-
stilentia pu-
redine per
habitum cor-
poris.

4 Ex atro-
phia partium,
& venenata
humorum qua-
litate.

DE MORB. INTERNIS

multa acetosa, & nodulo de berberis. Colatitium
spargatur pulvis hic.

℞. limaturæ auri ℥. i. diamargariti recens ℥. i.
℥. β. nucis moschatæ ℥. β. margaritarum, smarag-
rum, saphyrorum ana ℥. β. panis sacchari ℥. β.
pulvis. Interim quoque vtatur puluere vnico
& cornu cerui, vino tenui, odorifero, diluto ac
in qua aurum extinctum sit. § Vtatur interim
electario.

§ Interim e-
tiam vt po-
terit pilulis
Rufi ex aloë,
myrrha &
croco.

℞. conseruæ ros. ℥. i. β. conseruæ corticum c-
conditi cum saccharo ℥. i. corticum citri ℥. i. β. m-
garitarum electarum ℥. i. hyacinthorum, smar-
dorum ana ℥. β. serici crudi ℥. i. feminis citri mi-
dati ℥. 2. β. acetosæ ℥. β. boli armenæ, terræ sigilla-
ana ℥. 2. limaturæ auri ℥. i. cornu cerui & vnicor-
rasuræ eboris ana ℥. i. sacchari albiss. ℥. 19. folia a-
numero decem. Fiat conditum ad formam sacch-
ri rosati cum aqua rosata moscata.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Pestilentis huius constitutionis Galenus meminit plurib-
locis, vt Aph. 21. libr. 4. & in lib. de atra bile. Excerneba-
nigra ferè 7. 9. 11. Quibus deiectionis talis non fuit, pust-
nigra toto corpore excitata. Nullus autem seruatus, qui
tram bilem exactam deiecerit. Primis diebus deiectiones
rant ruffæ & collicationis indices, vel vt alio loco κατὰ τὸν
vitellinæ, crassæ, acres, fœtidæ, spumosæ. Postea verò, vt sci-
bitur in eūdem Aphorismum, nigra, vel superaffato sangui-
vel putredine quadam contracta & corruptela. Sed an fuerit
pestis peculiariter appellata, an Epidemius, morb⁹ qui multos
interfecerit, dubitari potest. Nam pustulæ illæ nigrae rari
in peste apparent, quin sequatur mors. Et multos ipse ob-
seruaui pestilenti febre laborantes, quibus eruperunt in-
finiti propè carbunculi, aut furunculi similes carbunculi.

quorum nullus euasit. Cutim & vngues decidere non-
t à veneno putant.

Non temerè suppressendus fluxus, sed bezoardicis uten-
, syrupis, cordialibus conseruis, opiatis, rasura vnicor-
& similibus.

NTO. VALETTI EXERCIT. XLVI.

Ymptomaticus huiusmodi fluxus pestilentialis
appellatus, biliosus est; ratione feruoris hepatis,
plurimum, proueniens. Ita grauis esse solet, vt vi-
quàm celerrimè prosteruat. Si non vsque adeò
efferus, soluenti medicamento, vt rheo, curatur.

℥. polipod. quern. contus. cum pauco semine fœnic. 3. ℥.
5. scariol. cichor. & oxalid. totius ana M. 1. thamarind.
3. 3. 5. prun. acid. num. 5. passul. mundatar. 3. 3. sem. scariol.
nis. ana 3. ℥. flor. cardiac. p. 1. f. decoct. ad dos. Infunde rh.
t. 3. 2. cinam. 3. ℥. Facta post sex horas forti expressioni
e zula pij ros. aut syrup. cydon. 3. 6. fiat potio.

Aliàs optimum erit bolum armenam, aut ter-
n sigillatam, vt in peste dicetur, exhibere. Empi-
in hunc scopum imperant puluerem, aut suc-
n scordij, felici nonnunquam successu: quia
tasse simplicis id medicaminis feruida viscera,
ximèque iecur, alterat, atque immutat.

De difficultate meiendi.

CAP. 47.

Esica interiorē membranā habet contex-
tam omni genere fibrarum, quas dum inten-
, urinam continet. Si solū transuerfis, agit, ex-
mit. Eius actio in totum naturalis.

Eiusdem collo musculus est obliquus. Agit hic
nsuerfis fibris arbitrario quidem motu, ne vrina
tempestiuè effluat. Itaque cum plena est vesica, &
antitate vel qualitate irritatur, transuerfas fibras

DD iij

DE MORB. INTERNIS

intendit: musculus cessat ab officio, atque ita na emingitur. Nerui à lumbis & ossè sacro ad cam perueniunt. Resolutis neruis aliquando pescit sensus vesicæ: aliquando musculus-sphincter qui collo vesicæ adnatus est, resoluitur, atque vrina intempestiuè effluit. Galen. cap. 4. libr. 6. loc. malè affect.

Aut si sensum perdidit vesica, retinetur. A nascitur inflammatio læsis vertebris, vnde ne oriuntur: quod & dolore, & calore loci intelligitur. Aliis rupta vena sanguis emingitur. Grunfit, qui meatum intercipit, quo vrina expurgatur. Idem meatus & lapillis, & tuberculis, & inflammationibus, crasso pure, vel humore aliquando precluditur, atque hinc vrina exprimitur.

Vitiata verò mictionis tria sunt genera: dysuria, id est, difficultas vrinæ: stranguria, stillicidium aut substillum malum: ischuria, cum omnino vrina supprimitur. Dysuria libidinem meiendi facit sed ægrè & vi quadam: aliquando etiam cum dolore vrina excernitur.

In stranguria assidua meiendi cupiditas, sed vrina guttatim effluit. Ischuria improprie quidem fit perdita renum actione attrahente. Si enim sanguinis non attrahitur, vrina non fit. Proprie verò meatu vrinario præcluso, aut infirma excretrice vesicæ, quæ transuersis fibris exprimitur non possit. Idque propter intemperiem, vt siccitatem, in ardentissimis febribus: aliquando resolutionis vesicæ neruis, & musculo incolumi. Nam si musculus vna resolutus est, vrina præter voluntatem effluit. Dysuriam & stranguriam facit retentio

ecillitas, quæ ferè fit à frigido. Frigidum enim
cæ corpus, & frigido facilè euincitur. Altera
ca est vrinæ acrimonia. Adiunge cætera, vt
inflammationem, grumos, vlcera, calculos, &
cætera.

Curatio dysuria & stranguria.

Si à frigore infirmitas, calorificis vtendum est,
tione perinæi & pectinis, fomentis, balneis,
teribus, potionibus, aliisque remediis. Vnguen-
olea 2 conueniunt rutaceum, anethinum, cha-
melinum, balsaminum, de scorpionibus, de
ri, de liliò, de cucumere asinino, in quo decima
s castorei, sexta galbani vel opopanacis coxeris.
eiusmodi oleis fiunt cerata. Ceratis consper-
ntur 3 aromata, quæ calefaciant, & partium
uitate facilè penetrent.

Fomenta fiunt ex decocto maioranæ, rosmari-
arthemisiæ, origani, calamenthi, thymi, hyssopi,
ietariæ, syfimbrij, berulæ & creffonum, ex qui-
& balnea comparari debet. Alioqui has
friges in sartagine ex oleo vel butyro, & em-
stri modo femori superiori, pectini & perinæo
da admovebis. Omentum arietinum calidum,
lem locis admotum iuuat, vel recens detracta
lis cuniculi. Cuius axungia in eundem vsum plu-
rimum commendatur.

Clysteribus & glandibus ex supradictis herbis,
is & materia, adiecto sale & melle, ad irritan-
m, confici debent.

Decoctum radice eringij, cyperi, radice lappe,
eos, cinamomi, nepithæ, myrrhæ, opopanacis, & perinæo.

1 Expultri-
cis scilicet fa-
cultatis vesti-
ca, quæ dy-
suriam facit:
aut retenti-
cis, quæ strā-
guriam.

2 Cōmenda-
tur præter ca-
tera oleum de
scorpionibus
cū anethino.

Vt. ℥. olei
anethini, olei
de scorpioni-
bus an. 3. 10.
castorei 3. 2
galban. 3. 3.

Coquatur in
balneo ma-
ria, f. lini-
mentum.

3 Vt caryo-
phyll. macis,
cyperus, an-
gelica.

4 Vt. ℥. ra-
phani contu-
si, parietariæ,
creffonis an.
M. i. Ex his

cū sullo adi-
pe fruxu, vel
axungia fœ-
niculi, f. cata-
plasma admo-
uendum publi-

perinæo.

DE MORB. INTERNIS

cretæ marinæ, carthami, extremitatum caul
& alia, quæ postea dicentur cap. de lapide.

Aquæ conueniunt tribulorum, raphani, c
marinæ, pentaphylli, alliorum, acori, florum m
cyperi, erytrodani, sabinæ, fabaceorum, scolop
drij, alkekengi. Grana alkekengi trita & exp
succum reddunt, vtilem cum vino albo tenui, t
binthina, parietaria, acetosa, acetum album.

Conueniunt à proprietate viueræ genitale
nis scorpionum crematorum, testa oui repurg
è qua pullus exierit, aselli, vermes terreni, erin
ficcati, aut eorundem testiculor. puluis, vesica t
ri & capræ.

Conuenit & theriacæ potus, vocatum lith
tribon, electarium Ducis, aurea Alexandrina,
curbitulæ natibus affixæ. Pediculus inditus fo
mini virgæ, aut cimex, vel loco horum fila cre
granulum salis, cathæter, algalia, syringua, aut c
dela cerea oleo prius illita.

Vbi verò vrina 5 acrior est, si quidem corp
benè carnosum est, si inflammationis suspitio, ve
basilica 6 secanda est.

Purgandum cum 3. 10. cassiæ dissolutæ in se
caprino, vel liquore 7 cōuenienti. Vomitus, si qu
dem consuetudo est, plurimum prodest. Clyster
è lacte, 8 sudoris prouocatio.

Galenus 9 ex Hippocrate, phlebotomiam
crure magis probasse visus est, quàm è brachio
Arabes prius è brachio, quàm è crure, quod & al
quot locis Galeni non repugnat.

Hic olea conueniunt, violatum, nenuphar
num, de papauere, ex quibus cerata fiunt, admix

5 Naturalis
œconomia vi-
tio, excreme-
ti suppressio-
ne, quod in
peculiari cu-
iusque natu-
ra redundare
cōsuevit, aut

improba vi-
tius ratione.

6 Ad sedan-
dum ardorē,
materia eua-
cuationē, &

faciendum
perspirabile
corpus.

7 Vt aqua
decoctionis

glycyrrhizæ

8 Vt exitum
habeat ichor,
cuius acrimo-
nia sit stran-
guria.

9 Libro 6.

Aphori. aph.

36. & sent. 5.

sect. 1. lib. 6.

πῶν ἐν πύλῳ.

lica quantitate caphuræ, gran. 3. aut 4. ad singu-
cerati.

Balnea & forus in decocto sem. lini, fœnugræci,
ææ, psilij. Nec peccaueris, si quid chamæmeli
ceris.

qua distillata ex acetosa, plantagine, laureola,
caphyllo, syrupus de iuiubis, de papanere, deco-
n glycyrrhizæ, portul. lactucę, quatuor semi-
n communium, lac asinæ, vel capræ, serum la-
lac amygdalarum, hordeatum cum semin. lini,
onum, cucumeris, 4. sem. communibus frigidis,
le hoc.

℥. seminum psilij, melonum, cucumeris ana
seminum althææ, cydoniorum ana 3. i. semi-
n lactucæ, hyoscyami albi, papaueris albi ana
. gummi tragacanthi 3. 2. fiat decoctio: cum qua
olue amygdala dulcia. Fiat lac amygdalarum
n saccharo violato. Quod si suspitio est vlceris,
bolus armena, terra sigillata, sanguis draconis,
u. equiseti cum lacte vstulato, syrupo myrtillo-
n, iulepo rosato conueniunt. Similiter saccha-
n rosatum, triasantalum, tragacanthum frigi-
n, cydoniatum sine speciebus factum cum sac-
ro. Inicitur in virgam lac recens emulctum, ma-
nè muliebre, cui si calor maior est & dolor, adda-
mucago seminis papaueris, cucumeris, psilij, &
ilium cum modico caphuræ. Vbi verò consoli-
ndum.

℥. lactis mulieris, vel bubuli vstulati 3. 3. sarco-
læ nutritæ, amyli, cerussæ ana 3. i. fiat iniectio ter
quater in die. Laudatur hic puluis, quo manè &
peri vtatur.

DE MORB. INTERNIS

℥.sem.melonum excorticatum ʒ.2. semin
truli, cucurbitæ, portulacæ, papaueris albi ana
sem.hyoſcyami albi ʒ.ʒ. & Gr.6. panis ſacchari
fiat pul.detur ad ʒ.2.cum iulepo violato, aut liq
re conuenienti. Drachma vna trochiſcorum al
kengi cum liquore conuenienti plurimùm co
mendatur.

Grumi decocto ſtœchados, ſarmentorum vi
mummiâ, oxymelite, rebûſque eiufmodi inciden
bus diſſolui debent. Hinc graue periculum eſt. S
quitur enim animi defectio, coloris fœditas, pulſ
paruus, frequens, obſcurus, anxietas, & vt plu
mùm mors.

Sanies & pituita ſi craſſior eſt, incidenda. Infla
mationes & vlcera ſuo modo curanda ſunt. Ita
calculus. Plenior veſica manibus comprimenda eſt
& qua parte tumor eminet.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

*Vrina ſuppri
mitur vacua,
aut plena ve
ſica.*

Vrina vel ſupprimitur: vel parùm & frequenter mingitur
vel ſeruat naturalem excretionis modum, ſed veſica cum di
ficultate aliqua aut dolore operatur. Supprimitur autem
vel vacua, vel plena veſica. Si vacua, argumentum eſt vr
nam non tranſire ad veſicam. Vitium igitur erit vel in vrete
ribus, vel renibus, aut reſolutis, aut interceptis. Philoth.
Aphor. obſtructionem addit in craſſioribus inteſtinis
craſſa & viſcida pituita, quæ prohibet ἀνάδωρην ad hepar, &
conſequutione quadam ſuccorum generationem, & vrina
ſecretionem. Si verò veſica plena ſit, in ea affectionem mor
boſam eſſe neceſſe eſt. Suppreſſio vrinae ſiue renum vitio, ſi
ue veſicæ fiat, quibuſdam dicitur ἰσχυρία. Propriè tamen ho
nomen uſurpari debet in ea tantum affectione, in qua vr
na ſupprimitur, læſione in veſica exiſtente. Cum autem parùm

*Philoth. cōm.
ad aphor. 46.
lib. 7.*

uenter, siue guttatim & maturius, quàm pro naturali
 one emittitur, *σπασμωπία*: quando tempore conue-
 sed cum difficili motu, aut dolore, *δυσουρία* nomina-
 hæc est vera distinctio inter has affectiones breuissimè
 tis Galeni locis comprehensa. In quem acerbius tan-
 tenebras offundentem, nobis inuehi videntur, qui nu-
 mmentarios in Aphor. scripserunt. Aiunt enim in dy-
 emper dolorem fieri, vt in dysenteria: nunquam in-
 uria. Sicque hac sola differentia dysuriam differre à
 uria, siue guttatim emittatur, siue contrà. In quo & si-
 experientiæ repugnant, vt qui alio loco scribant stran-
 a fieri eo modo, quo dysenteriam ab acri humore con-
 ad vesicam irruente, & alibi ardorem vrinæ adiun-
 mò producant aphor. 55. libr. 5. Vbi Hippocr. ait stran-
 a fieri à magna inflammatione vteri, aut intestini, aut
 is purulentis. Quo pacto hic dolor ad stranguriam ni-
 tinebit? Neque ad mixtionem duarum affectionum
 endum, nisi maiorem multò confusionem in omni-
 Hippocratis, & Galeni scriptis, de industria muta-
 o arbitrio vocabulorum significationibus, inducere
 us. Vnicuique enim libenter concesserim rem quam-
 vt velit, nominare, modò aut à seipso, aut ab aliis intel-
 r. At in veterum scriptis interpretandis non idem li-
 lli enim perspicuitatem sequuti propriis, & suo tem-
 vfitatis dictionibus conceptiones animi expresserunt,
 a admodum solliciti, quo quisque idiomate deinceps
 retur, aut in quam significationem vocabula traduce-
 modò sententiam non peruerteret. Accertè nescio an
 quàm maior in grauioribus scientiis exorta sit confu-
 præstigiis quibusdā & captionibus tum verborum,
 dialecticarum rationationum, quàm quæ imminere
 ur, neglecta vera illa antiquorum methodo, solo nomi-
 risque, etiam doctioribus nota. Cùm igitur perspi-
 sit, non solùm in dysuria, sed & in stranguria & ischu-
 lorem sæpè fieri, actionem tamen vesicæ diuerso mo-
 di, num satius fuerit à rei natura, & læsionis in excre-
 varietate harum affectionum distinctionem sumere,
 ex dolore, qui omnibus communis esse potest? Vt igi-
 us in leuenteria, ita vesica in stranguria, siue vrinæ stilli-

*Fuschiano-
tatur.*

DE MORB. INTERNIS

Gale. cap. 4. lib. 6 de loc. mal. aff. *Stranguria causa.* *Aphor. 16. lib. 3. 58. 5. 48. 7.* *Ischuria causa.*

cidio non expectat, ut urina tota colligatur, sed statim quam grauantem (ut ait Galenus) aut mordentem expellit. dysuria siue difficultate urinae expectat quidem, atque quando diutius, quam oporteat: sed cum excernenda est, incipit aeger dolorem, aut tantam difficultatem, ut saepe, nec cum vesicae comprimatur manu, aut diu & magno conaturatur, liberè non profluat. Et si in totum supprimatur, iam *ischouria*. His positis causae faciliè inuestigari possunt. Stranguria primum vesicam stimulari ad excretionem tempus perspicuum est. Id igitur vel urinae mordentis monia fieri necesse est, vel imbecillitate retentricis, quae nullo etiam onere grauatur, vel ab ulcere, erysipelate, abscessu inflammatione. Acrior urina redditur vel admixtione alicuius humoris, ut pituitae salsae, aut bilis, puris pericam euacuat, ut à renibus suppuratis, vel quia talis exurina effluit ex praua victus ratione, aut intemperiem calidam & humidam, vel humidam acquisiuit. Idque aliquando consensum vicinitatis ratione. Participat enim intemperie & inflammatione partium proximarum, à quarum etiam moribus premitur, ut intestini & uteri. Retentrix imbecilla redditur ab intemperie qualibet, sed praesertim frigida. Musculus vesicam claudens quandoque resoluitur, ut in senibus. Sed propriè non est stranguria. Hae sunt in vniuersum causae huius praecipitae excretionis, propriis signis distinguenda, & ex relatu aegri, quas diuersis locis Hippocr. exposuit. Ut cum scribit in siccitatibus urinae stillicidia fieri: à loco, Recto intestino, aut utero inflammationem patiente, & renibus purulentis, curari quoque vini potione, & secundo venis interioribus. *Dysouria*, si dolorem pro symptomate habeat, causa erit inflammatio, vel abscessus, vel ulceratio, vel usu medicamentorum acrium, vel spiritus flatuosus, vel intemperies. Si verò difficilem aliquem motum, imbecillitas potentiae excretrici, ut ob frigus vesicae, aut coelitis, vel tumor praeter naturam, vel obstructio à crassis & viscidis humoribus infarctis, aut adhaerentibus ceruici vesicae, & urinae permixtis. *Ischouria* nascitur obstructione meatus urinarii, imbecillitate excretrici, intemperie. Obstructio, vel coelitis collum vesicae tumescit & induratur extra naturam, adeo ut via urinae claudatur: vel cum ibi aliquid praeter naturam g

tur, vt tophus, carunculæ, tuberculum : vel aliunde con-
 aliquid in illam cauitatem, vt grunus, lapis. Imbecil-
 ab intemperie, morbo organico, solutione continui,
 neglecta meiendi occasione, velut euerfa expultrice
 opiam vrinæ immodicam, vnde etiam obturatur mea-
 Sic nec vesica sese contrahere potest ad expellendum:
 id fecerit, præcluso aditu vrina exire. Intemperies à
 a siccitate idem efficit, vt in febribus ardentissimis &
 timis. Si lapis exitum prohibeat, sitque insignis ma-
 adinis, cognoscitur, quoniam ægro supino, si concu-
 r, vrina prodit: si paruus extiterit, cathetere immisso sen-
 in collo vesicæ. Si arena, dignoscitur exitu, quanquam
 obstruat, nisi lentus humor adsit. Si sanguis concretus,
 dus solet antè effluere: si pituita, apparet dum excerni-
 Si imbecillitas, præcessit aut diuturna retentio, aut fri-
 vehemens, aut alia intemperies. Si abscessus, dolores,
 ebres præcesserunt. Tophus, callus, tubercula solent
 i ardorem vrinæ, fluxum seminis, morbum gallicum,
 rationem à cathetere. In cathetere cauendum ne fallā-
 , quòd aliquando pure aut crassitie pituitæ orificium in-
 piatur, & os catheteris angustius, aut quia nihil lotij in-
 a, interceptis superioribus. Constat experientia vri-
 suppressi à calculo in ventriculo renum sine dolore. Sed
 incidit in vteras, acerbissimus dolor excitatur. Pleris-
 suppurantur renes calculosi, & colliquantur, vt tantum
 eat pellicula, sicuti D. de Mancy, cui ren dexter colli-
 us, sinister calculum habebat, vter & partes reliquæ
 tæ. Subita resolutione vesicæ cuidam cum subitus do-
 notus esset in osse sacro & coccyge, vrinæ suppressio se-
 a est, quam tamen reddebat rursus, & sese compri-
 s, manu admota pubi. Sensus amissus in recto inte-
 , vt neque clysterem iniectum sentiret, neque cum red-
 tur. Admotis fomentis, & emplastris ossi sacro con-
 aralyfim, rediit sensus & conualuit. Viro nobili in pue-
 secto aderant signa omnia calculi, nisi quòd cathetere
 inueniebatur. Mortuo à male curata cicatrice absces-
 gangræna in vesica & vicinia inuenta est. Inflamma-
 ticæ dignoscitur tumore supra pectinem, febre, vrinæ
 tione & excrementorum alui. Sequitur ferè vlcus, calcu-

*Domino de
 Mancy ren
 dexter colli-
 quatus, fini-
 stro calculo
 obfesso.*

*Inflamma-
 tionis vesicæ
 notæ.*

DE MORB. INTERNIS

lum, vsum medicamentorum acrium, dolorem vehementem.
 Varia curandi ratio. Pro causarum diuersitate con-
 niunt clysteres ex materia conuenienti, quia collum v-
 incidet recto intestino, fofus, infessus, veronica succu-
 niculorum esus, qui iuniperum oleant, candela cerea,
 ctiones per virgam, cassia cum tantillo rhab. terebinti-
 iniectio ex oleo nardino & succo ocimi, aqua theriac-
 gallus cum parietaria, radicibus, herbis, feminibus co-
 nientibus coctus, aqua ligustri, herniaria, sacculi, vi-
 dilutum aqua parietaria, intinctus ciborum in oxym-
 vel succo limonum, sectio venarum interiorum iuxta H-
 A materia frigida vini potio, fofus ex decocto apij, il-
 ex vnguento Agrippæ, Martiato & similibus, vinum en-
 tum, sterus grandioris muris.

ANTO. VALETII EXERC. XLVII

VRina guttatim & sæpè reddita stranguria
 facit: excreta magno cum dolore & nisu,
 etiam manu firmiter appressa, dysuriam: suppre-
 seu cohibita ischuriam. Stranguria duas cum
 beat causas, acrimoniam vrinæ, ab humorum co-
 poris totius mordacitate, aut aliquo renum vitio
 vt vlcere & abscessu, itémque facultatis vesicæ
 tetricis imbecillitatem, à morbo, vt intemperie, &
 humore præter naturam, si quidem ab illa fiat, di-
 lorifica est, ab hac minimè. Dysuria verò atq; isch-
 ria maioris tantum & minoris ratione distinctæ
 fectiones iisdem innituntur causis. Aut enim fiunt
 ex partium aliarum consensu, vt resolutorum renu-
 serum non attrahentium, vterum interceptorum
 crassorum intestinorum inflammatorum: aut p-
 protopatheiam vesicæ, vel plus æquo frigida, vnde
 expultrix facultas imbecilla, vel obsessæ phlegma-
 ne, tumore aut obstructione, sanguinis grumo, p-

*Dysuria &
 ischuria non
 multum inter
 se distincta.*

caruncula, topho, lapide, copia vrinæ, aut deniq;
 uauis alia vrinam exitu prohibēte. Horum cau-
 & signa affectuum à Galeno describuntur lib. 3. *Non omnis*
 ſympt. cauſ. & lib. 6. de loc. mal. affectis. *vrinæ ſup-*
 Quin- *preſſio eſt iſ-*
 m plerunque in morbis acutis iſtante criſi vri- *churia.*
 ſuppreſſio interuenit ad criſim apparens, per ſu-
 es, aut alui profluuium futuram. Aliquando iſſ- *Hipp. ſent.*
 a in morbis per reſolutionem caloris inſiti veſi- *16. ſect. 2.*
 vrina intercipitur ad mortem. Sed hæ ſuppreſ- *Prophet. 1.*
 ſes iſchuriæ nō ſunt, quia veſica plena nō ſunt.
 cauſe ſunt varię ita curadi ratio diuerſa. At priuſ-
 m de remediis decernas, affectam partem ex-
 trahis, & ſi tenſio, tumorque nullus ſenſu perci-
 tur, fiſtulam vrinariam, catheterem vocāt, in pe-
 n immittes. Vbi conſtiterit vrinæ acrimoniam,
 vlcus & abſceſſum renum, ſtranguriam excita-
 oportunitum fuerit ad ea præſidia, quæ cap. de
 ore vrinæ & de inſlāmatione renum traduntur,
 irrere. Quod ſi ab intemperie frigida veſicæ id
 i acciderit, calorificis remediis, præſertim admo-
 anatur. Cum autem meiendi difficultas, vele-
 n iſchuria vitio renum ſerum non attrahentium
 t, quia fuſione & ſecretione eſt opus, compa-
 da ſunt ex ſimplicibus calidioribus & acriori-
 apozemata, quæ ſanguinem fundant, & ſe-
 ſegregent, ſed præmiſſa tamen purgatione
 nda.

. caſſiæ recens è canna extractæ drach. 6. pulpæ ſebeſten
 h. 1. rhe. elect. puluerati ꝰ. 4. vel 3. 1. cum puluere gly-
 nizæ, f. bolus. Vel.

℥. terebinth. Venet. claræ, in aqua roſac. & alkekeng.
 drach. 3. rhe. elect. pulu. ꝰ. 2. cum diatragacanth. fri-
 f. bolus. Hic vtilior eſt, cum detergendi conſilium

DE MORB. INTERNIS

suscipitur.

Clysteres subinde repetiti, materiam aliò deriu-
do, nec in affectam partem adducendo, magis co-
ferunt. Apozema verò vrinas ciens erit huiusmo-

℥. radic. quinque aper. rad. valerian. rub. tinct. mai-
erigij ana ℥. i. hepar. capill. cich. chamædr. chamæp-
scariol. agrim. eupator. absynth. hyssop. ana M. i. fen-
apij, petros. azar. fessel. halicacab. ana ℥. 2. passul. integr.
f. flor. genist. sambuc. ana p. 2. cicer. rub. vnc. 2. hernia-
vnc. ℥. f. decoctio ad ℥b. i. in colatura dissolue syr. capill. v-
& de bizantiis ana ℥. 2. ℥. f.

Apozema conditum, vt decet. Vbi sanguinis g-
mus, caruncula, & tophus seu callus in vesica affi-
rint, vsurpanda erunt mollientia, digerentia, exec-
tia. Molliet hic litus.

℥. ol. amygdal. dulc. & de scorpionibus in aq. pariet-
lotor. mucag. sem. alth. lini, & scœnogr. in aq. saxifrag. extra-
& axung. cuniculi ana ℥. ℥. cum pauca cera in aq. bipinella
mollita f. linimentum.

Fomentum ex oxymelite cum spongia ad in-
dendum accommodatissimum. Vel eius gene-
incidentia, vt hydromel, oxymel, in quibus quæ-
lida sunt, incocta sint, intromittuntur per cathet-
rem. Exedentia postulât caruncula, callus, sed qu-
minimum habeant erosionis. De his consule A-

1 Delithiasi,
siue lapide re-
num.

2 Si tenuis
sit humor, aut
acer, vnaque
expultrix re-
num facultas
languidior,
& meatus
angustiores.

phonsum Ferrium Neapolitanum Medicum lo-
gè doctissimum, qui pulcherrimum de caruncu-
tractatum edidit. Si lapis in vesica suppressionis v-
næ causa sit, quærenda remedia ex capite de calculo
vesicæ.

De 1 calculo.

CAP. 48.

CAlculum gignunt calor renum 2 immo-
cus, aliquando etiam tepidus, & humor cra-
sior, qui calore lapidescit. Generatur aliquand

renum stomacho: aliquando in substantia. In
ca 3 quoque generari verisimile est, & maxi-
pueris.

Signa, dolor 4 fixus, in renibus grauitas, vrinae
pitio tenues. Primùm quidem cum arenis & exi-
asperitate: deinde cum multo sabulo & cras-
es excernuntur. * Primùm igitur clystere mol-
dus venter est. Renes enim oppressi stercore
uius dolent: liberati leuius, & ex eo calculus
iori negotio excluditur.

In dolore vehementi sanguis detrahi potest
lite vel malleolo. Aluus quoque leni medica-
to ducenda est, vt cassia ad 3.1. cum saccharo
lato, vel glycyrr. decocto. Optimum quoque
rit interim, dum Medicus laborat excludendo
culo, alternis diebus 6 Cassia 3.ß. aut 3.3. cum
charo violato imperare horæ dimidio ante ci-
n. Posteaquam vero 7 stercus depulsum est, se-
vena est, & lenita aluus, vnctionibus, fomen-
balneis & remediis lenientibus atque laxanti-
vtendum est. Conueniet itaque oleum viol.

ygd. dulc. butyrum recens, oleum in quo radices
æ coxeris. Vnguentum dialthææ, celypus, hye-
etiam oleum liliorum, & cham. fots & balnea
nalua, bismalua, violaria, cham. meliloto, lini se-
ie & fœnugr. aliisque eiusmodi.

Iuscula 8 quædam ex malua, bismalua, adiectis
ribus rubris cum multo butyro & modico sale.
tea verò remediis 9 vtendum est, quæ calculum
ludunt. Primùm quidem leuioribus, deinde

3 Primage-
neratiõe, aut
secundaria.

4 Non va-
gus, vt in co-
lico dolore.

5 Ab obstru-
ctione vasis
vrinarij. Aut

etiã vrinarij
suppressio cũ
dolore renum

repenitẽ obor-
to. Ex Hipp.

in Coacis an-
maduers.

* Pituita vo-
mitio, deinde
etiam bilis

aruginosa,
femoris quod
ẽ directo est,
stupor.

6 Vt nephri-
tica remedia
inoffenso cur-
su ad renes

perueniant.

7 Stercoris
enim copia
nephritici

damnis augẽ-
tur, compres-
sis à colo fa-
cibus disten-
to renibus.

Et 2. summatum bismalua M. i. fi. iusculum cum multo butyro & cochleari
mellis Narbonensis. 9 Si subsistat calculus, & ad vesicam viam affecler.

DE MORB. INTERNIS

- 10 *Hac ex Aëtio. Obferuabis verò sanguinē illum efficaciorē futurū, si postremis diebus hircus diureticis altus fuerit.* fortioribus. Conuenit initio oxymel simplex decocto liquiritiæ. Betonica, lupulus, capparis, lopendrium, capillares herbæ, radix graminis, mebat, & similia. Fortiora sunt scylla, iris, enula, stolochia, & similia. Oportet autē interuallis retere hæc remedia leniendo, laxando, excludendo. Sanguis 10 hircinus è iugulato hirco iuue quo tempore vix maturefcunt : medius quid excipitur, relicto eo, qui primus fluit, & postremi fictili vafe excipitur. Infolatur, 11 exficcat, refuatūque fideliter. Cū vſus fuerit, accipies p 3. i. ſ. cum vino tenui.
- 12 *Gal. lib. 9. Simplic. vnum lapidis Iudaici genus tantūm ſtatuit. Vnde colligas libell. de calculo falſo Galeno tribui.* Aurelianus à balneo, aut iam laxatis viis, renpubem, interfœmineum, calido hirci ſanguinungit. Lapis Iudaicus tritus & potui datus 2 pondere. Solinus, Dioſcorides & alij Medici turenun, tum veſicæ lapides frangere hunc ſcribunt. Galenus non veſicæ, ſed renun. Author libelli calculo duplex 12 genus facit, ſcribitque marenrenibus, fœminam è veſica calculum educere.
- 13 *Huiusmodi oleum tenuandi & incidendi in drægōdō vim habet.* Datur cum oxymelite tritus in cote, vel cu 3. 3. aquæ conuenientis. Oleum 13 chamæmelinu fictili vafe concluditur, miſtis floribus geniftæ. V fideliter clauſum ſtercorario fimo ſepelitur, illi que, vt efferueſcat, aliquot dies relinquitur. Eo olrenes, pubes, perinæum inunguntur.
- 14 *Hac proprietate inapplicabili dicuntur eſſe nephritica. Puluiſculum autem aptè conficies ex radic. petro. rad. ſaxiſfrag. & lapillis qui in aſtacorum capibus reperiuntur. Conſeret mirificè ad lapidem confringendum cum vino albo aquæ fœnicul. ſcolopend. aut petroſelinū diluto exhibitus.* Beſtiolæ in lapidariis, fodinis, quaſi verrucæ lapidibus obhæreſcunt, quæ ſi quinque numero ex quæ 3. 3. ſumantur, mirabiliter iuuant. Pellis 14 lep

cremata, lepus decolatus, alioqui integer cum
co & carnibus vase fictili crematur. Eiusdem re-
ficcati & inueterati pondere \mathfrak{z} .4. ex vino tenui
pinantur. Cinis vngulæ equi, plumarum palum-
um, testæ cochlearum, cæcorum, vermium ter-
orum, asellorum, passeruli, quam caudam tre-
lam vocant, stercus murium in aceto tritum.
culus, quem quis primùm exclusit. Lotium
ræ montanæ, cicadæ, & alia eiusmodi à proprie-
calculum excludunt.

Corticis raphani acerrimi \mathfrak{z} .6. horis 12. in 15 vini
tennis \mathfrak{z} .8. madeant. Colatura duabus dosibus
nitur.

Terebinthina 16 ad cautionem calculi potiùs,
m ad exclusionem, imperanda est, eaque multis
dis vtimur.

\mathcal{L} . terebinthinæ \mathfrak{z} .4. inuratur in lamina ferrea
dente, vt possit infriari. Dabis \mathfrak{z} .2. eius pulueris
1 \mathfrak{z} .2. aquæ saxifragiæ, chamæmeli, vel genistæ,
1. oxymelitis. Hoc medicamentum 17 exclu-
do calculo satis esse potest, vbi priùs lenieris, &
xaueris. Vt

\mathcal{L} . terebinthinæ \mathfrak{z} . β . lithontribi \mathfrak{z} .2. misce, fiat
us. Aliud.

\mathcal{L} . terebinthinæ lotæ decies in aqua saxifragiæ
cum saccharo fiat bolus. Hoc verò datur tem-
pe paroxysmi.

\mathcal{L} . terebinthinæ lotæ in aqua violarum \mathfrak{z} . β . 18
dictæ \mathfrak{z} .2. Aliud.

\mathcal{L} . 19 terebinthinæ lotæ in aqua halicacabi \mathfrak{z} .2.
tragacanthi & glycyrrhizæ ana \mathfrak{z} .1. β . incorpo-
tur in \mathfrak{z} . β . cassiæ, cum saccharo fiat bolus. Aqua

15 Vini albi
vsus in calcu-
li genesi non
probatus,
quod ad renes
humores dedu-
cat excremen-
titios.

16 Imò po-
tius ad cura-
tionem, quam
ad prouisionē
terebinthina
prescribenda.

17 Idem fa-
cit terebin-
thina aqua
stillatitia.

18 Ex Rha-
zæ descriptio-
ne, quæ tur-
bith. nō reci-
pit, Attamen
huius loco re-
cte substitues
hieræ pic. \mathfrak{z} .2.

19 Hoc medi-
camentū pari
facultate le-
niendi & te-
nuandi pollet,
propterea q;
ad paroxys-
mū diēctōs
imperari po-
test.

distillata è terebinthina.

℞. cornu cerui vsti & puluerisati, gummi t
canthi similiter pul. ana ꝑ. i. terebinthinæ in la
terrea, vt prius, crematæ ꝑ. β. lapidis Iudaici
vermium terrenorū ana ꝑ. i. incorporentur o
in Iustiniani ꝑ. i. β. Deinde in decocto glycyrr
dissoluantur, & fiat potus.

20 Guaiaci-
num decoctū
diureticū est,
vnd'que cum
urinis sudo-
res ciet maxi-
mè: sed po-
tius in prou-
sione confert,
quàm exclu-
sione.

21 Quod ve-
nas habeant
angustas

22 Vt pulue-
ris polygoni
minoris, beto-
nice, lapillo-
rum aſtacino-
rum, pulueris
corricis caſſie

ni, testæ ouorum, ex qua exclusus recenter pullus
hirundinum, testarum auellana.

Limonum succus à multis commendatur. Item
cinis vitri combusti. In vehementi siti & calore,
quidem prius vacuatum corpus est, si debilitas vis-
is, aut consuetudo non prohibet, aquæ frigida
tus largiter exhibitus aliquando calculum exclu-
dit. Aliud remedium.

℞. rad. asparagi, rad. rubi humilis ana M. 2. folio-
rum betonica, polij montani ana M. 2. cicerum ni-
orum M. 1. fiat decoctio in aqua pluuiali secun-
dum artem. In fine decoctionis adde aceti scyllitici
℥. 4. fiat colatura. Dosis ℥. 4. cum 3. 1. lapidis Iudaici,
et similium.

Frangendo calculo non est remedium inuenire
nisi in isto accommodatius. ℞. succi limon. lb. 2. succ.
phan. lb. 3. succ. bipinell. beton. saxifrag. parietar.
ceken. alth. creffionum ana lb. 8. Misceantur si-
milia. Quibus adde tribulor. cortic. bruce spinæ, ra-
c. fœnic. petros. acor. enulæ, veronica, gentian.
ros Florent. an. ℥. 2. seminis melon. ocymi, bardan.
ilij solis, seminis petrosel. Macedonici ana ℥. 1. se-
min. cucumeris, portulac. citrul. ana ℥. 8. fol. & flor.
beton. scolopend. aspleni, flor. viol. alth. bugloss.
ps. barb. ana M. 2. f. infusio, deinde fortis expres-
sio. In qua dissolue mell. optimi despumati lb. 2. te-
binthinæ lb. 1. aceti alb. quart. 1. specier. electar.
uc. aureæ Alexandrinæ, lithontr. ana ℥. 1. f. distilla-
tio in alembico ex arte. ℞. supradictæ distillationis
℥. 3. sacch. violacei ℥. 1. cinam. 3. 8. Detur bis in die
horis 4. à cibo, neque comedat post horas quatuor.

Sunt qui agripalmæ manipulos duos contun-

DE MORB. INTERNIS

dant, sensim affundendo vini alb. ℥. 4. salis subtilis triti ℥. 1. & factam expressionem potui de Alij aquam argentinæ commendant, aquam chamæmeli, itémque lappæ radic. decoctum.

Remedium Porphyrii & Octavij.

℥. brassicæ siccae & in puluerem redactæ ℥. 2. 1. peris ℥. 1. misce. Dato ℥. 1. ex aqua, aut aqua alkengi, aut simili.

Gallus lassatus flagris cum polytrico, trichomene, lupulo, asparagis, aliisque eiusmodi ad putriliginem coquitur: ius sorbetur. Conueniunt præter scolopendrium, portulacæ succus, cucurbitæ cina valeriana, semen personatæ, cardui & damosonæ radix, lini, cucumeris, maluæ, fœnugræci, apij, scelleos, hederæ semina, cyperi radix, asari, rusci, cynobati fructus detracta interiori lanuginæ, & spongiæ in cynosbato natæ, gummi, nuclei cerasorû, persicorum, cortex medius corilli, sarmenta vitis combusta, & extincta in vino tenui, aut liquore conuenienti, ut bibatur colatura.

Electri, lapidis spongiæ, pul. saxifragiæ ana ℥. 1. ex aqua genistæ, aut simili.

Cucurbitula, lenito prius dolore, remollitis a relaxatis partibus, iam non urgente inflammatione, renibus primùm, deinde perinæo & inguinibus affigi debet.

In summa clystere mollienda aluus, leniendus venter è cassia. Detrahendus sanguis è crure, nisi plenitudo sit totius corporis: sic enim è cubite prius. Lenientibus atque laxantibus, deinde etiam leuiter incidentibus calculus ad exclusionem præparandus est, paulatimque faciendus gradus ad ea

detergent, attenuant, expellunt, atque etiam
 as mouent: multò maximè cum iam remittitur.
 or, & calculus commutat locum. Quòd si iis,
 bibuntur, nihil efficitur, cucurbitulis vtendum
 si verò neque hoc remedio exit calculus, ad
 xantia, lenientia, & initium curationis redeun-
 n est. Relaxabunt & leniunt fomenta, cataplas-
 a. vt. ℥. fol. malu. bismal. parietariæ ana M. i.
 mitat. aneth. flor. chamæm. & melilot. ana p. i.
 in. alth. lini, fœnugr. anif. ana ℥. β. bulliant in a-
 & vino albo pro fotu. Ex huius decocti mag-
 e fingetur cataplasma, additis ol. scorpion. & cu-
 li axungia. Auena, berula, gallitricum, melilo-
 & similia è vino albo, aut butyro friguntur, &
 e fiunt sacculi & emplastra minori apparatu. Si
 ò translatus est calculus in vesicam, nec aliter ex-
 ui potest, ad incisionem confugere oportet. Cu-
 rationem repetes ex 6. Pauli, Chirurgia Albucas.
 liis Chirurgis.

In hoc morbo dolor intolerabilis facit, vt aliquā-
 vtendum sit narcoticis. De quibus multa antea.

Descriptio 24 olei de scorpionibus.

℥. aristolochiæ rotundæ, gentianæ, cyperi, cor-
 um radicis capparis ana ℥. i. Bulliant omnia in
 .olei amygdalarum amararum.
 sunt qui addant succi raphani ℥. β. vt fiat deco-
 o ad succi consumptionem. Alij aquam. Per heb-
 nadem insolentur.

Singulis libris colaturæ adice duos scorpiones,
 rursus insolentur dies 15. Gutta eius olei virgē in-
 ditur: eodem oleo pectem & perinæum inun-
 atur.

23 Vt ad ca-
 taplasma
 ex raphano,
 nasturtio a-
 quatico, pa-
 rietaria in a-
 dipe cuniculi
 frixis confe-
 eta.

24 Quod ad
 comminuen-
 dum calculū
 in renibus
 valere puta-
 tur.

DE MORB. INTERNIS

Probatum quoque multis balneum sulphureum, ex aquis naturalibus, vel subquadruplo phure liquato in quadrupla aqua. Alij in eiusdem aquam calidam lintea immergunt, & calida pnao ac pectini apponunt.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Calculi in capite concreti.

Multis in partibus corporis humani calculi generari sunt. Obseruauimus concretos in capite & vtero mul- cui diffecandæ in Scholis publicè præfuimus. Multis in- culo fellis leues, nigri, flauī, innatantes, aquæ, qui quando excluduntur deorsum. In nobilissima muliere 53. reperto cto folliculo, videre licuit in Auernia. Puero cuiusdam ris in mesenterio inuenti: duabus mulieribus in pulmone multis in articulis, iecore, liene, ventriculo. Adhærent vesicæ, cranio, vtero. Galenus de humoribus men- calculi in vtero. Musa mulierem refert ex ano qui lapides reddidisse. Quod verisimile est. Nam pituita lentissima intestino hæret, quæ potest concreescere, dum- tis non detergitur. Galenus s. de locis affectis meminit

Lapides ex ano redditi.

Mirum de Alb. Savonarola calculo- so.

iussam, qui è thorace velut grandines expuebat. Alberto uonarolæ mortuo decem calculi inuenti in vesica magni- ne oui columbæ & figurâ, singuli pendentes plus quam omnes simul 3. vi. vt scripsit Musa. Pituita putris & pus- sum aliquando repræsentant calculi signa, vt in Præfide

De calculi causis variæ sunt authorū sententiæ.

dam multa mucosa, viscida, longo tempore quotidie ex- gante. Sed de materia, causa efficiente, & generationis m- in vesica & renibus non eadem omnium sententia. Alij a- multam materiam crassam ac terream primùm cogi in vi- in vesica, cuius pars intima concreescit, tandemque, si non- ciatur, calore & frigore parte tenui consumpta in lapil- coalescere. Hinc voluitur ab vrina, & semper sibi adiu- atque sic augetur. Causam autem efficientem esse tum- lorem, tum frigus, vnde in senibus & pueris generantur, in iuuenibus. Alij ex Hippocr. materiam faciunt urinam a- stam à feruore & ardore. Quorum enim alius fluida e-

, & vesica, aut vesicæ os, non ardet, his facile vrinam esse, & in vesica nihil congregari. Quorum verò alius ardet, & feruida fuerit, in his etiam necesse esse vesicam idem fieri. Cum enim magis, quam pro natura, fuerit calefacta, stomachus eius inflammatur. Vbi verò hæc perpetitur, iam non demittit, sed in seipsa concoquit & adurit: & id quidem tenuissimum in ipsa est, excernitur: quod purum transit ac emingitur. Indicio esse vrinam splendidam excerni instar feri. Brasauolus tertium modum affert eodem Hippocr. 4. de morbis. Fieri enim ex arenis, mento, velut glutine, copulante. Hoc quibusdam non patet, quia natura ut statim arenam senserit, protinus eiicit. cum renum calculus nudus sit, adeo vesicam vexat, ut non possit retineri, quare nec augeri. Contrà nonnulli lum in vesica lapidem generari aiunt, quin in renibus eperit principium & rudimentum. Indicia esse nephritidis dolores, qui in omnibus præcedunt, & in omnibus calculis medium quasi nucleum reperiri, verum rudimentum à renibus exturbatum. Philot. contrà, sapius in vesica propter capacitatem calculos generari. Respondent capacitatem iustum argumentum non esse, & experientiâ docti contrarium. Tantam controuersiam neque nostrum est conciliare, neque breuibus scholiis id potest præstari. Si tamen licet ex iis, quæ apparent, quicquam efficere, cum la- les renum & vesicæ; neque eodem colore, neque eadem figura, neque eadem substantiâ, nec in eodem sexu aut ætate similiter concreescere sensus doceat, omnibus eandem cau- n, aut generationis modum tribuere, aut locum, non minus absurdum videtur, quàm si in metallis & lapidibus ter- nis idem fieret. Vesicæ enim calculi ferè maiores, raro o colore, quàm albo, aut cinereo, in pueris frequentius edacitatem, ut ait Galenus, unde crudi humores generantur, qui calore concreescunt. Sed fusam crassitiem, ex- um ob robur natiui caloris & virtutis naturalis in vesicam nes excernunt. Adde si vis mollia & humida corpora pue- rum & fluxilia, quod plurimum facit ad excretionem ma- ioræ crassæ. Quæ quia in senibus & adultis non adsunt, in s frequentius generantur in renibus. In mulieribus ra- tis propter menstrua, & laxitatem molliemque viarum.

*Hæc Ferne-
ly est opinio
ca. 43. lib. 6.
Pathologici.*

*Philoth. cõ-
ment. in aph.
80. lib. 4.*

*Calculi in re-
nib? cur mu-
lieribus ra-
rius generen-
tur.*

DE MORB. INTERNIS

Accruantur lactis, casei, vinorum crassiorum usu, ut
ria: aquarum limosarum, ut Lutetiae: alimentorum
succis, ubicumque sit. Urinae aliquando arenosae ex
aliquando contraria. Ex his omnibus in vesica & ab are
& a materia terrea atque adusta, sed multo frequentius
crudo succo, limoso ac viscido, quo etiam coguntur a
lae, calculos oriri consentaneum est, aliquandoque are
ex renibus in vesicam labi, sed & ex ipsius urinae face
luto humore posse fieri, a calore stomachi ipsius, ut ait
pocrates, quales in matulae fundo apparent. Crassitie
teriae intelligitur ex corticibus veluti caeparum, quibus
des vesicae integuntur, & ex compacta substantia ac
tie. A viscido humore frigus, a superueniente calore
ratio, coctio & quasi assatio, ut in lateribus ex luto: unde
que calore liquantur, neque frigore. In renibus vero
tinguntur rubro, ut rubrum intelligas, & flauum, & ru
iusta ratione, quod & in arenis videre licet. Nam a san
ne, calore loci, & partis colore tingi solent. Minus duri,
ri, & magis friabiles, quam in vesica. Ergo magis ex are
lis coalescunt. Cur igitur multi arenas, mingunt, neque
culosi sunt? Causa in promptu est. Non enim coguntur,
viscido aliquo, & crudo humore, tanquam glutine. Quod
est tempore. Vbi igitur obstructio a crassis & viscidis hu
ribus, & acrior urina ac magis faeculenta, angustiores me
tus, calore superueniente a quacunque parte, ut hepate, co
de, renibus, quod diu impactum fuit in meatu, induratum
lapidescit, figuramque accipit a sinu, in quo est. Neque
pedimento est, quod nonnulli respondent, ex calculo
nulas fieri, non contraria. Cur enim qui generantur in ves
in arenulas raro dissoluuntur? Neque etiam ob id necesse
in calculo renum semper arenulas excerni cum urina. Non
in multis dissectis probatum contrarium, qui calculosi sunt
inuenti, cum neque arenas meierent, neque laborarent ur
inae difficultate, in fosso calculo in substantia renum. Ar
genes & Philagrius arenas reddi volunt, cum iam calculu
tene in vesicam descendit. Rudimentum quoque in renib
quandoque accipi, accretionem vero in vesica non est neg
dum. Cuiusmodi calculi in medio sunt friabiles, in superfi
duriore & magis compacti, doloresque nephritici praecedu

*Cur multi
arenulas fun
dunt, cum cal
culosi non sint.*

uæ omnia plurimum conferre videntur ad curationem & prædictionem, vt in quibusdam potius ad arenulæ generationem respicere, in aliis ad crudorum humorum oporreat, certumque sit in renibus, & ex arenulis facilius posse comminui. Calculus renum exactè detur his signis. Dolor renum acutus adest. Sexto tamen grauis in renem dolor, cum cibo replentur. Quod ita guendum censemus. Cum enim in ventriculo renum r, vel sine dolore est, vel cum graui. Vbi incidit in venter, vel etiam intra renem, pungit pelliculam in exortu tum dolor acerbissimus. Cum etiam mouentur vehementius, aut spinam flectunt, dolorem acutum percipiunt, porum circa lumbos & crura ob compressionem nervi bis, vel, vt alij volunt, venæ cauæ. Proinde additur ab ocr. & in lumbos, & in testem secundum renem situm. tur enim quibusdam testis sursum trahi. Dolor ille fit, nec locum mutat, vt in colico. Frequenter mingunt. paulatim adstringitur & supprimitur vrina. Vrinam enim enter fluere non est sufficiens argumentum liberos calculis vteras, cum vno clauso per alterum reddit. Suppressa vrina regurgitat, vnde alui tumor, singul- animi deliquia, coma, dyspnœa, Cataphora, &c. Non er arenulæ rubræ prodeunt, sed sæpius, præsertim vbi ibus emotus est lapis. Vomunt pituitam inualecente re, & æruginosa, fastidium cibi, alui excretio difficilis. br. 6. τὼν ἐπιδημιῶν. Sæpè sanguis excernitur ob violenti calculi.

Clyster lenis, fomentum, vnguentum, bolus, phlebotomia. Molliuntur viæ cassiâ cum rhab. cessante dolore & situ. Deinde terebinthina: postea oleo amygdal. dulc. alphenicò, vel diatrag. hinc cataplasma molliens. Pono quæ comminuunt. Inueteratus calculus paulatim at- tendus. Alioqui frustra contendimus excindere. Vbi iam or & maior substantiæ reni impactus, & quasi actis di- & radicibus inhæsit, frustra oppugnatur. Recens na- nollior. Ille tamen atterendus paulatim, & confrin- dus. Alia enim remedia excludunt, alia atterunt & fran- t. Regurgitante vrina ad ventriculum vomitus cien-

*Renum cal-
culi facilius
atteruntur,
quàm vesicæ.*

*Vrina quan-
tumvis flui-
dens liberos
calculis vte-
ras non ar-
guit.*

DE MORB. INTERNIS

dus, alius subducenda. Alioqui vis medicamentorum
 beratur, licet ab hepate & renibus eorum quoque vis in
 gatur. Vehemens impulsio, commotio, affricatio, qua
 te vretes explantantur, è renibus urinam & calculum
 mouent. In excludendo calculo renum videtur qua
 periodus. Multis quieto dolore, nec opinantibus,
 dit. Infinita propè sunt remedia in veterum libris, sed
 iudicio & delectu eligenda. Quidam nobilis Lutetia
 pidem habuit mollem, laxum, efformatum ad instar n
 tarij, per quem transcolata aqua & epota mirum in mo
 iuuabat calculosos, & urinam suppressam. Cauendum
 mia refrigeratione renum, quia inde angustiora vasa redd
 tur, & aliquando gignendi impotentia consequitur.

ANTO. VALETII EXERCIT. XLVI

Calculi, lapides, arenulae, saepe praeter na
 ram in renibus coguntur, humore scilicet
 queo ac terreo, tenaci praesertim & glutinoso,
 confluente, cuius portio tenuior caloris accessi
 ne exhalet, crassior exusta, exsiccatâque spa
 temporis in substantiam topho similem & lapid
 sam conuertatur. Vide Galen. comment. ad sent
 sectio. i. libr. 6. Epidem. Vnde deprompta reper
 quæ de calculi causis & signis fusiùs ab Holler
 memorantur.

Calculi re- De calculo atterendo cum cogitat medicus, pr
num curatio. purgata prima corporis regione blâdo cathartico
 aut injecto clystère, toti prospicit corpori sectio
 venæ, si plenitudo adsit, si fluxionis metus & infl
 mationis in propinquo sit, si dolor intolerabilis, a
 Gal. cap. 17. que adeò grauis febris vrgeant, viribus alioqui co
 lib. de curâd. stantibus. Pertunditur vena axillaris interna cub
 rat. per sang. è directo: quanquam Galen. in nephritico dolo
 missionem.

in poplitis, aut malleoli secar. Quod non fit,
inflammatio, fluxio, aut copia sanguinis aliud
eat. Mox conueniet purgare, vias lenire, ac la-
Purgatio ergo sit eiusmodi.

affi. fist. recēs ē canna extr. 3. 6. rh. elect. pul. 3. 1. diaphœ-
β. cum puluere glycyrrh. & tragacanth. f. bol. parui, obe-
uoluti. Vel. ℥. rh. elect. 3. 1. β. agar. troch. 3. 1. infundatur
in aqua parietar. vel vino albo, vel cicer. rub. decoct.
antillo cinam. Factis express. adde syr. de alth. vel de sco-
rit glycyrrh. & cathol. ana 3. β. f. potio.

superibus in oxymelite Galeni, aqua parietar-
aut decocto radic. aperientium dissoluitur 3. 1.
ol. cum 3. 2. diaphœnic. Syluius putabat clyste-
ma maiorem habere vim, quàm quæ per os sumun-
quia integris viribus ad renes perueniunt, ipsos
re magno leuant, ac velut fomento quodam
dorem mitigant. Sic autem parantur.

℥. mal. bismal. parietar. berul. ana M. 1. flor. chamæ. me-
ta p. 2. semin. anis. fœnic. ana 3. 2. f. decoct. & colatura ad
In qua dissol. benedict. laxatiu. & hieræ ana 3. 6. tere-
n. Venetæ 3. 3. mell. ros. colati, sacchar. rub. ana 3. 1. olei ru-
z aneth. ana 3. 1. β. f. clyster. Vel. ℥. decoct. remol. addita
emin. fœnic. vel hydromelitis bene coct. lb. 1. In qua dis-
e quæ suprâ.

quod si leniendus tantum sit dolor, ex ol. amygd.
c. lini, & chamæm. ana quart. 1. f. clyster. Reiecto
tere hæc imperentur.

.ol. amygdal. dulc. 3. 2. vini maluatic. 3. 4. Cap. post clyste-
℥. parietar. M. 3. frigrantur cum oleo de scorp. & amygd.
f. cataplasma pro renibus.

Si calidiores fuerint renes, illinetur eorum regio
is ros. & violaceo lotis in aqu. plantaginis, aceto
tulæ addito. Ab his præscribetur apozema ad

DE MORB. INTERNIS
calculum conterendū, quale hoc est, quod Ho
& Syluio fuit familiarissimum.

℥. radic. althææ, gram. acetos. petros. ana. ʒ. i. bruges
ramusculor. eiusdem, ferraturæ ligni guaiaci ana ʒ. i.
radic. cappar. thamarisc. & fœnic. ana ʒ. ʒ. femin. anis.
milij sol. hyper. femin. cucum. cusc. citr. ana ʒ. 2. folic
mal. M. 4. beton. viol. maluæ ana M. i. end. scariol. agrin
M. ʒ. fol. pariet. capill. vener. ceterach, scolopendr. cusc
M. i. passul. mundat. iuiub. ana num. 12. fruct. alkekeng
30. flor. beton. hyperic. bismal. malu. tap. barb. viol. b
ana p. 2. aquar. stillatit. halicac. parietar. end. portul. a
chamamel. succ. limon. ana ʒ. 2. aqu. fontanæ puriss. q. s.
decoct. ad lb. 2. In colatura dissolue syrup. de althæa &
monibus ana ʒ. 4. f. apozema conditum ex arte. Vel in co
ra dissoluta lb. i. sacch. & syrupor. prædictor. ana ʒ. 2. fi.
perfectè coctus, vtendus per se, vel cum vino albo. Vel 2
petro fœn. apij, temperatar in aceto fortissi. per noctem
dibus abiectis, ana ʒ. ʒ. rub. maioris ʒ. i. capill. ven. cete
adianth. bardan. ana M. i. femin. anis. alth. milij sol. ameo
ʒ. ʒ. femin. melon. ʒ. i. vuar. passar. ʒ. ʒ. glycyrrh. ras. ʒ. 2.
rub. trium. flor. cardiac. ana p. i. aqu. font. q. suffi. vini alb.
f. decoct. ad lb. i. In colatura dissol. syr. capill. ven. & oxy
tis simplicis ana ʒ. 2. f. apoz. in treis dos.

Vulgò probatur decoctum cicer. rubrorū. Io
nes Vassæus Medicus celeberrimus improba
quod renes vlcerare contenderet ex Dioscor
Eius loco aiebat saluberrimū esse remedium de
ctum summitatum althææ, brassic. rub. cum m
optimo, & butyro recenti. Huius decocti vsus
debet per dimidiam horam ante pastum.

Alij iuscula instituunt ex malu. bismal. bipin
faxifrag. berul. herniaria, violaria, radic. lappæ
ioris, asparag. quinq. foliis cupressi, ciceribus r
radic. petros. fœnic. in aq. fontana ad mediæ pa
cōsumptionem, quorum vsus sit ante pastū. Ob
corporib

poribus, iisq̃ue prius benè purgatis, guaiaci de-
um conferet. Honoratus Castellanus maximè
pabat decoctum vrticæ nouellæ, sed præsertim
s initio vsque ad Maium. Efficacius fuerit, si
pra electarij sequētis tabella vna superbibatur.

℥. nucl. persic. 3. 2. lapil. lync. Iudaic. ana ʒ. i. milij sol
. alkekeng. gram. ana 3. ʒ. polypod. 3. i genist. asparag.
n basilic. ana ʒ. 2. nucl. mespilor. ana 3. i. ʒ. semin. apij,
rag. fœnugr. ana 3. i. semin. bismal. dauc. ana ʒ. i. ele-
j lithontr. 3. ʒ. Puluerata singula excipiantur saccharo
osato in aqua parietariæ, siue saxifrag. dissoluto, fiântque
llæ ponder. 3. 3.

in præscribendis eius generis remediis habeatur
o naturæ ægri, & aëris. Vbi enim frigus domi-
ur, semin. apij, petros. Macedon. saxifrag. aspar.
li possunt: vbi verò calor, semen. acetos. end. pe-
n. melon. pulu. diatragacanth. frigid. Ad commi-
endum & deturbādum calculum sunt qui galli-
ventrem exenteratum malo citrio vno minu-
imas in partes dissecto, sem. bardan. melon. alth.
a 3. ʒ. & cicer. rub. p. 2. infarciunt, elixant, iuscu-
n sorbendum exhibent, idque continuant per
quot dies, post terebinthinæ vsum.

Alij has pilulas maximè commendant.

℥. lapid. Iudaici, linc. ana 3. i. nucleor. mespilor. 3. ʒ. traga-
th. gumm. cerasor. & persic. ana ʒ. i. teruntur omnia, & in-
porantur in 3. i. terebinth. pro dosib. 3.

Hoc quoque vulgi experimentum minimè con-
nnendum.

℥. radic. enul. 3. ʒ. granor. alkekeng. 3. 2. baccar. iuniperi 3.
lycyrrhiz. 3. 6. omnia tusa in vino albo bulliant: colatura
tur.

Lignei ramusculi, vel cortices radicū brugespī-
e siccantur in clibano, vt teri possint in mortario.

DE MORB. INTERNIS

*Galen. lib. 5.
Simp. & lib.
10. de compo-
pharma. calce
tōmōus.*

Pulvis transfunditur per setaceum, vt sit tenuissimus. Exhibentur eius pulueris ℥. 4. cum ꝑ. 4. v. alb. bis in mense, aliis opportunis calculo, arenis semel. Infinita alia reperiuntur remedia, in quibus præscribendis eam cautionem seruare nos oportet vt nimum acria & calida diuretica (quæ alioquin hæc cohibitio huic affectu familiaris exposcit) declinemus. Hæc enim calculum cogerent magis, indurarent. Si ex deciduo calculo renibus vlcus impingatur, proderit terebinth. emulsio amygdal. aqua hordei, vel mulla, vel plantag. decocto, addi syrupo de althæa. Si calculus in vreteribus resistit, fustus, balnea, semicup. vias dilatando præsentantur erunt remedio.

De lapide vesicæ.

CAP. 49

Calculus vesicæ si per fistulam vrinariam exitum non habeat, sola chirurgica curatur.

Calculus vesicæ curatur eodem modo, quo calculus renum. Nihilominus tamen in calculo vesicæ fortioribus opus est medicamentis, quam in calculo renum.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Signa lapidis in pueris sunt, vrina aquea, similis lactis ferè sedimentum arenosum & tensio virgæ, alioqui non conueniens illi ætati. Cum factus est, difficultas meiendi, vrina subcruenta, dolor in eius excretionem, pruritus in preputio ex motu lapidis & arena, vel etiam lapilli parui ex attritu. Certissimum signum, si meiendo aliquid egerunt, aut egerendi cupiditate tenentur. Cum sedent repente, vel sedendo concutiunt vehementer alterum pedem, dolorem sentiunt iuxta anum in ima parte pudendi. Nonnulli iubent ad certiores distinctionem ægrum equitari, saltare, exerceri que vehementius. Inde exhiberi lapidem comminuentia, & subsidia in vrina inspicere. In qua si tribus aut quatuor diebus pulvis appa-

t, lapidem esse durum: si lapidum frustra, & quasi arenæ hum: si nihil horum appareat, lapidem proculdubio non. Sed cauendum, ne exercendo in ardorem urinae incit. Ponunt autem tripliciter in vesica lapidem generari. arena, sed raro, unde fit tophus: ex lapide iam in renibus creto: & ex face urinae. Cum vero lapis iam vlcus exci- erit, aut carnem, signa confundi. Omnibus tamen certio- gna digiti in rectum intestinum, cui vesica incumbit, nullo, & cathæter, sed quæ non sine dolore adhibentur. pressa urina corpore supino & concussio si prodeat, lapis tum occludebat. Neque cathæteri semper fidendum. rectori euidam omnia calculi vesicæ signa aderant. Ca- tere probari non potuit. Mortuo duo magni calculi in- ti sunt, singuli 3. ij. ss. membranâ inclusi, utrique sua. Vbi creuit in vesica, ferè maior euadit ob maiorem capaci- m vesicæ, & colluuiem. Tum non mutatione ætatis, sed Chirurgia curatur. Atque aliquando liber est, interdum et vesicæ, nec nisi vi extrahitur. Nam ut macula excre- ta hærentia contrahit, ita vesica imbecillior. Deinde im- illitate vesicæ & angustis viarum impeditur exclusio. ic mors, quia febris & inflammatio sequuntur. In confi- secandi videndum qua parte sit, & an sine periculo eximi sit, an pertinaciter hæreat, an sit in meatu virgæ, & anfra- colli eiusdem. Contusio ab asperiore & longiore opera- ne inflammationem, gangranam, mortem denique infini- idfert. Sunt, qui injecto oleo scorpionum & aliis per pe- a contendat frangi posse. Vidimus mulierem, quæ in un- nibus & suctu penis multos liberauit. Sunt qui napo or- ilato oleum accommodatum immittunt. Napum co- unt: deinde ad modum emplastri pubi admouent. Sunt, qui aperto vesicæ collo, quomodo Lithotomi fa- it, viam aperiant, nulla vi eiusmodi illata, quæ inferri- et a vario genere ferramentorum, ubi calculus extrahitur. ue ea ratione facta viâ, aliquando sponte naturæ calcu- nisi grandior sit, excluditur. Hoc in mulieribus facile ob- uitatem & rectitudinem colli vesicæ, vix tamen sine læ- ne aut laceratione sphincteris, unde sequitur involunta- s urinae exitus. In viris difficilius ob reflexionem, quæ fit modum literæ. S. Tutior tamen videtur hæc ratio. Sed si

DE MORB. INTERNIS

lapis grandior sit, instrumentis intrâ frangendus. Deinde
ctio facienda paulò supra anum, qua parte est sphincter
cundum fibras rectas.

ANTO. VALETII EXERCIT. XLII

*Lapidis ve-
sicæ causa ex
Gallen. cōm.
ad senten. 15.
sect. 3. lib. 6.
Epid.*

*Signa lapi-
dis vesicæ.*

Lapis vesicæ causa est morbi, nempe obstructio
nis urinæ excretionem præpedientis. Morbus
tamen in numero esse potest, si videlicet adeo
ingens, ut vesicæ ipsius circa urinam obuolutio-
nem fieri vetet. Huius quoque causa crassus est
crudus succus per venas cum urina in vesicæ cap-
citatem delatus, qui tanquam fex subsidens sensu
lapidescit. Quam ad causam accedunt innata ve-
sicæ frigiditas (neruosa enim est & exanguis) at-
plissima eius cauitas (vnde non necesse statim hu-
morem illum excerni) longior in vesica eiusdem
humoris cunctatio. Sæpè tamen lapis ille è renibus
per nephriticos dolores excidit. Signa sunt afflicti
penè pudendi frictio, erectio cum meiendi deside-
rio, incessens alui soluedæ libido, urinæ crudæ, &
Quod si calculus in vesicæ ceruicem se intruset
vel urina continuò propellitur, & guttatim emi-
titur, vel supprimitur omninò. Curatu difficilis
vesicæ lapis, quia medicamenta integris viribus
ob longitudinem viæ, eò non pertingunt, & durus
est in vesica, quàm qui concrevit in renibus, lapis.
Si tamen non ita sit magnus & prædurus, post v-
cuatum, si fuerit opus, per venæ sectionem corpus
& redundantem humorem perpurgatum, fient in-
iectiones per fistulam argenteam in vesicam: quæ
les ex succo limonum, saxifragiæ & similium, vel
ex decocto conuenienti & oleo scorpionum con-
cinnantur.

Vel. ʒ. creffion. parietar. ana M. i. petrof. cum radic. p.
lecoct. in aqu. pariet. & vino alb. ad lb. i. ex qua cum
e Narbonenfi f. hydromel. colatum & clarificatum pro
tione.

Satius etiam fuerit, maximè si suspitio fit calcu-
esse in meatu vrinario, huius decoctionis va-
em in vesicâ recipi per infundibulum oris an-
tissimi, vt caculum, aut materiam crassam, visci-
n, ipsi hærentem dissoluat. Ex vsu quoque erunt
nctiones pubis & perinæi ex axungia cuniculi,
scorpion. itē emplastra ex gummi ammoniaco,
ellio, sagapeno, dissolutis in aq. saxifrag. oleo scor-
num, additis pulueribus lapidis Iudaici, lyncis,
milium antè explicatorum. His si nihil profici-
tota spes curationis ad lithotomiâ conuertēda.
tum est, & miraculo plenum naturæ opus: quæ
nunquam viam sibi molitur, per quam calcu-
excludat. Id mihi aliàs, dum Burdegalæ age-
n, videre datum est vnâ cum Emanuelle Phauo-
o, Medico & Philosopho eminentissimo, Præ-
tore meo mihi multis nominibus semper ob-
uando, colendo & memorâdo. Erat in suburbiis
ui Seuerini lignarius faber, qui calculo vexaba-
figura, vt postea ex conspectu constitit, lōgiore,
cū ab ima parte acutior & asperior esset, ve-
m prærupit: tum & testiculorum tunica præ-
cta post multos ac penè intolerabiles dolores,
dem in conspectum venit: quo facilè deducto
n multi hominem moriturum iudicarent, ille
nen præter opinionem conualuit: hoc solum ex
to malo homini incommodo relicto, quod inde
oper vrinam reddit. Idem de quodam Nicolao

DE MORB. INTERNIS

Rustico recenset Beniuenius cap. 78. libr. de ab morborum causis.

De ardore urinae

CAP. 50.

1 Et diuturnarum, nec non crisi propria partis alicuius affecta, aut etiam materiae auersione, ut in parotidibus et surditate.
2 Abraden- do, exasperando, & inflammando.
3 Quia est symptomaticus ipsi vesicae, non autem ipsius vesicae symptoma.
4 Si serum in vitio sit, & aëre incanduerit: aut si à mistione bilis ardor urinae fiat.
5 Humorem ad intestina deriuando, qui ferebatur ad renes.

IN iudiciis acutarum 1 febrium & bilis plura aliquando excernitur à natura, quæ si diffusa vesicam, ardorem 2 urinae facit. Urina sero sanis & bile constat. Cum autem alterum acrius, augetur proportio bilis, ardor urinae fit. Vt omnis acris est, sed multo maximè sentitur acrimonia, si pars ulcerata est, effluit. Ad vesicam glandulosa sunt corpora, quæ humorem reddunt, unde urinae acrimonia temperari potest. Ea excantur immodico coitu, morbo aut medicamentis, quæ causa ardorem urinae gignit. Sanies quoque acris ex superiori corpore in vesicam defluit, quæ urinae mixta ardorem facit. Cognita causa de phlebotomia, purgatione, & aliis remediis cogitandum. Phlebotomia 4 tum conuenit, cum calidius corpus est, è brachio.

Purgatio 5 & diuertendo, & acriorem humorem repurgando conuenit. Sed prius considerandum est, an solum leniendum, an etiam detergendum. Vbi sola humoris acrimonia est, leniendum solum. Vbi vlcus, etiam detergendum.

Leniendo conuenit Cassia: detergendo, terebinthina. Vtriusque virtus augetur, aut temperatur iis, quibus dissoluitur. Itaque si leniendum, imperabimus 3. 10. cassiæ, aut 3. 1. dissoluésque in decocto iuinbarum, passularum mundatarum, sebesten, prunorum & milium. Si detergendum simul & leniendum, dissoluimus in aqua hordei, in sero caprine, in iulepo violato.

& lenit & deterget. Terebinthina, vt prius dictum est, vtêris. Aliquando rhabarbari ℥. aut ʒ. 4. 6. cassiæ commiscebis, atque ita dissolues, vel cum charo coges in bolum.

Quod attinet ad reliqua remedia, reuocanda sunt hunc locum, quæ de Stranguria ab vrinæ acrimonia dicta sunt. Si tantum humoris acrimonia est, leniendum: si etiam vlcus præterea, detergendum & consolidandum. Leniunt iulepus & syrupus de violæ, maluæ & bismaluæ frequens vsus. Aqua ex iisdem stillata. Decoctum glycyrrhizæ rasæ, passularum indatarum, prunorum, iuiubarum, sem. communium frigidorum, psilij, cydoniorum, lac muliebre, & similia. Imperabis ergo.

℞. aquæ maluæ ℥. 4. iulepi violati ℥. 1. β. Atque si leuiter detergendum, vtêris syrupo viol. de iuiubarum, de nenuphare, de papauere. Et his quidem massis, si maior ardor est, hosque syrupos dissolues in prædictis decoct.

Semina melonum excorticata & mundata ℥. ponere, aut ex iisdem seminibus, semine cucumeris & curbitæ cum amygdalis dulcibus imperabis lac amygdalinum, aut hoc ipsum iubebis comparari, dissolutis amygdalis in decocto prædictorum seminum: atque vbi vigebit ardor, semina hyoscyami albi & papaueris albi & psilij commiscebis. Sem. lili, althææ & cydoniorum, eidem vsui esse possunt, parentur, vt dictum est, vt vel hordeatis, vel lacti amygdalarum misceantur. Deterget iulep, id est, aqua sacchari: sed leniet magis, si saccharum violatum sit. Plurimum laudatur medicamentum ex trochiscorum alkekengi ℥. i. iulepi violati ℥. 3. Hocque

DE MORB. INTERNIS

utendum erit, ubi maior ardor est. Lac muliebre bubulum leniens magis. Ouillum confirmat. prinum & asininum detergent magis. Serum puratum ab his generibus lactis magis detergebit quia ardoris sensus magna ex parte sentitur ad lum vesicæ & extremitatem glandis, propterea iectionibus in colem, turundis quoque in foras virgæ utendum est. Leniendo lac muliebre iniicendum est.

Liquor tenuis albuminis oui agitati, atque demati, vel hoc.

℥. mucagi. sem. psilij & cydoniorum extra in aqua cucurbitæ, violarum, maluæ ana ℥. β. lac muliebris vnc. i. liquoris oui drach. 2. misce pro iectione.

In maximo ardore mucagines seminis hyoscyami & papaveris commisceri possunt, vel caphuræ Gr. 6. aut plura, vel opij Gra. 2. aut i. Turunda tingi debet cerato rosaceo Galeni, quod ita comrabis.

℥. olei rosarum ℥. 6. lauetur sexies ex aqua rosarum. Deinde cum ℥. 2. ceræ lotæ fiat ceratum liquidum in duplici vase.

Potest & hoc ceratum refrigeratum affundi super co plantaginis. Et hoc magis, ubi extremitas virgæ ulcerata est.

In dolore vehementi dissolues caphuræ ℥. i. in aquæ rosarum aut violarum ℥. i. vel in vino dulci opij Gra. 2. atque ita linamentum, id est turunda in his liquoribus madefacies, & molliter indes virgam.

Si detergendum, supradictis iniectionibus add

charum, vt non solùm lenias, sed etiam deter-
as, vel aquam hordei, vel serum lactis cum modi-
faccharo. Cum verò vlcera deterfa sunt, conue-
niunt, quæ consolidant, vt.

℞. sarcocollæ ℥. i. amydi, cerussæ lotæ ana ℥. β.
triantur in lactis muliebris aut caprini, vel ouilli
2. Fiat iniectio in virgam, quæ ter aut quater in
reperatur. Aliud.

℞. aluminis plumæ (scissile vocatur à Galeno)
chari ana ℥. i. mellis ℥. i. β. vini albi austeriusculi
2. leuiter bulliant. De colatura fiat iniectio. Con-
iunt & hæc.

℞. succi virgæ pastoris depurati, succi plantagi-
ana ℥. i. boli armenæ, mummiæ ana ℥. β. misce
o iniectione consolidante.

Trochisci de carabe, de terra sigillata, bolus ar-
ena, tragacanthum, trochisci de spodio ℥. i. pon-
te dissoluuntur in ℥. 2. succi equiseti, plantaginis
epi violati, syrupi myrtillorum, diluti, vbi conso-
andum est. Sed trochiscis de carabe in maiori ar-
re vtendum est.

In curatione ardoris vrinæ clysteres 6 ex iis, quæ ^{6 Vt ex deco-}
iunt, iniici debent. Quales multos habes de dy- ^{cto malua, al-}
teria. Atque vbi humoris acrimonia causa est, su- ^{thæ, viola-}
ris prouocatio & vomitus ex vsu sunt. Inunctio- ^{ria, decocto}
s pectinis & perinæi, è descripto cerato, rosaceo, ^{capitis verue-}
eo violato, de nuphare, de mandragora, de salice, ^{cini.}
curbita & cucumere.

Balnea, immersio pudendi in 7 decocto leniente. ^{7 Vt in lacte}
Laudatur à multis iulepus ex aqua acetosæ & ^{in quo deco-}
arta parte sacchari violati. Postremò partes affe- ^{ctū fuerit ver-}
e roborandæ, de quo in Gonorrhea. ^{basum.}

DE MORB. INTERNIS

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Per penem redduntur vrina, ramenta, pituita, vermes, semen & sanguis. Vrina duabus partibus constat, sero & Hæc si superat, aut serum sit acrius, sit vrinæ ardor aliqua etiam per crifim. Sunt & glandulæ ac parastatæ humore quadam tanquam saliuâ confertæ, quæ vrinam temperant. resiccatis aut malè affectis idem quoque ardor excitatur est, dolor quidam, qui sentitur inter meiendum. Multæque sunt aliæ causæ, quæ ad dysuriam pertinent. Sæpè pituita, aut salsa, vt in senibus, aut pus acre permiscetur vrinæ, eamque acrem reddit, aut illa omnia cum vrina exeuntia dolorem excitant, præsertim si qua sit exulceratio, aut inflammatio. Sed in vlceratione ramenta quædam simul conspiciuntur. Non erit inutile sigillatim de singulis agere, non solum ad huius affectus distinctionem, sed multorum etiam aliorum, quibus hic permiscetur, aut similitudine quadam respondet. Puris & pituitæ differentia obseruanda, tum ex iis, quæ præcedunt, tum ex natura rei. Pus præcedit dolor, cruor, qui uisus olet, minùs viscosum est. Contraria in pituita. Nam ror dolor, nisi cum putris, salsa, frigidior. Memini frequenter vidisse interceptam vrinam crassâ pituitâ, quæ dolorem ardorem, vt in calculo, excitaret. Vidi & intolerabili cruciatu aliquot diebus affectum, qui pituitæ partes velut crysta aut concocti succi, quem gelatinam vocant, globulos colore aqueo pellucidos eminxit. Duos itidem, quibus pituita putrescens in vermes vertebatur, quos emingebant. Beatus Aduocatus post dolores renum magnum vermem emingebat. Quidam literas ad Hispanum scriptas ostendit, quibus consilium petebatur pro calculoso, cui eiectis calculis aliquot & arenulis prodierant duo vermiculi acuto capite, coniculado, ventre & dorso testula inductis instar testudinis, nigri, nisi quòd rubebant ventre. In quo videtur generatio quadam esse à putredine pituitæ, calore multo totius venosi generis eam pituitam ita conformante. Quemadmodum cuiusdam fit *νεοξίασις*, id est, capillitium illud, de quo agit Galen. Aphor. 76. libr. 4. id est, pituita, quæ in longum diducta à calore eximente capillos repræsentat aliquando ad dimidium cubitum

*Vermes per
vrinas ex-
creti.*

fu crassioris alimenti genita, quæ cum vrina crassa exitur. Viscidior enim fit, & resiccatur non omninò qui-
 sed vt in longitudinem produci possit. Aliquando ani-
 ur, vt cætera animalia, quæ ex putredine ortum habent.
 nigenes fieri putauit à fluxione mucosa, vnde & folia-
 & veluti pili, aliquando implexi, breues, longi, & ma-
 quædam è venis ad renes, vbi cogitur. Galenus scribit,
 quibus talia exeunt, semper vrinam esse crassam. Con-
 um experientia docuit. Quidam annis plusquam vigin- *Vrina cum*
 les vrinas cum capillitio emisit ruffas, mediocri consi- *capillitio*
 tia, non crassas. Temperamentum illi erat biliosum, sa- *emicta.*
 amen quadratum & carnosum corpus. Multis idem con-
 it: aliis cum crassa vrina. In Præside Longueil pituita
 a, corrupta, quam incredibili quantitate multis mensi-
 eminxit & deiecit, quoties sumpsit medicamentum,
 vrina tenui, serosa, simili sero lactis. Opportunus erat
 ritidi & calculo. Sed vtròque affectu liberatus, vigi-
 frequenti mictu dolorifico torquebatur. Malum modò
 issius, modò acerbis per frigora & humidum cælum.
 dò stillicidium, mictus exiguus & frequens, modò vri-
 argior. Remittebatur dolor, tum acerbior redibat. Pe-
 & crura condolebant. Vrina modò mordax, modo con-
 Eadem omninò apparuerunt in Procuratore ad Paruum
 tem. Vtrique ætas annotum circiter 52. hepar calidius,
 multa. Sed Præses naribus nihil expurgabat: alter con-
 In sacerdote Normano multa mucosa per vrinam pro-
 ant, sæpè emingebat. In his omnibus cum pituita acris,
 , putris, frigidior erat, dolor excitabatur. Creditur ta-
 pituita viscida & parum permixta, cum dolore excre-
 magno conatu in vlcere renum aut vesicæ calculo tan-
 emitti. In asthmate aut simili affectu, morbi vel ma-
 udinem, vel mutationem significat. Quæ omninò sine
 ore exit, & in fundo crassiori farinæ similis apparet, cru-
 succus est. Quem sæpè sequitur renum aut articulo-
 dolor aut calculus, aut morbi longitudo, aut corporis
 sumptio. Pus resudat & effluit ab abscessu, inflamma-
 e, vlcere. Non semper sanguini permiscetur. Multi
 renum abscessus reperiuntur, in quibus pus solum, cer-
 teruallis cum vrina excernitur, vt in duabus mulieri-

DE MORB. INTERNIS

bus, altera vxore Senatorij Consulis Claudij Fabri: vxore Vincentij Fabri negotiatoris. In aliis quoque, qui tabidi mortui sunt. Sanguinolentum aliquando. Vtrū exactè vrinæ permixtum, aut residens, sed post longum pus, vrina etiam inde crassiore reddita, è renibus est, fertim si dolor fixus in lumbis præcesserit, aut calculi iectus fuerit, aut ex vreteribus vlceratis transitu calculi in illorum cavitare orta post vlcus caruncula. Sed copius è renibus, quàm vreteribus. Cito subsidens, viscidum, non permixtum, cum scammulis minimè carnosus, è vesica, si illic dolor in lumbis aut circa pubem grauitas præcesserit, vrina profluit è pene, vt dicemus. Neque tamen è renibus aut vesica semper exit. Ab omnibus enim ferè partibus perioribus miro naturæ artificio, & per corpus confusa exudatione modò in intestina, modò in vesicam conueratur. Mulieri cuidam intolerabili cruciatu vrina purissima profluebat. Mortua post quartum mensem, & dissecta duo calculi in corde cum multis abscessibus paruis inueniuntur. renibus integris & viis vrinæ. In qua verisimile est, aut minus necessarium, pus acre per vrinas naturam expurgatum quoad fieri potuit. Carnosa ramenta à renibus: furfures non semper à vesica. In febre enim ardente & colliquata à tunica venarum ita exesarum acrimonia (quo modo à vitæ superficie pituita falsa & mordente erosa) furfures nascuntur. Aliquando in eadem febre ardente ab adusto sanguine, præsertim crassiore & melancholico, ac veluti in cinerem resolutum. At in vrina mediocriter habente, ægro non febricitante, à vesicæ scabie & prurigne oriuntur. Semper præter naturam & voluntatem effluit vasis relaxatis, immixtibus post immodicum coitum, colliquo corpore, calore irritante, frigidis flatibus generantibus, acriore semine retento ob contortionem pudendi. Si nihil horum neque renes neque vesica patiantur, frequentius Parastatae, & glandulae semen retinentes, quæ sunt in vasis circulatoriis in parastatas desinentibus, aliquando præter naturam affectu laborant. Sunt autem multi, vt inflammatio, vlcus, scissura, resiccatio. Inflammatio sine coitu à semine retento, & illic putrescente, vnde puris reiectio, pudenda mador, erectio, aliquando etiam à partibus vicinis inflama-

*Calculi in
corde inuen-
ti cum ab-
scessibus.*

s, vt in hæmorrhoidibus: nonnunquam defluxu humo-
 post equitationem longam, celerem, acrium nimium.
 In vlceribus maior puris quantitas, minor ardor,
 in inflammatione. In scissuris, solus vrinæ ardor abs-
 puris emissionem. Si post coïtum præsertim cum infecta,
 staturæ aut glandulæ inanitæ & calfactæ halitum quen-
 tetrum contraxerunt à concubitu, efficitur ardor vrinæ,
 n vulgò propriè vocant *Chaudes-pisses*. Erigitur vre-
 m, vrina cum maximo dolore redditur, sanies liuida,
 cens, mordicatio in meatu. In erectione pudendi fit
 contractio cum dolore, non in neruo cauo, vt nuper
 nulli scripserunt. Nam sic erigeretur potius, quàm in-
 eretur: sed ob plenitudinem, vel inflammationem, vel
 itionem in meatu vrinæ. Vnde sæpè fit, vt qui tum vtun-
 oïtu, vt erecto membro illis scissura fiat, aut vlcus. Hinc
 xitus vrinæ quasi cuniculis factis per anum, aut aliquam
 a vicinam partem, vel carunculæ, tanquam fungi con-
 entes, aut tubercula in anfractu colli vesicæ, aliquando
 ua fistula penis, à quibus & *ισχυρία*, & dolor grauis
 eiendo. Oribasius calore loci scribit huiusmodi *φύματα*
 iter suppurari ex Hippocrate. Experientia tamen do-
 cæpius carnem absumentibus curari. Sæpè hic decipi-
 specie calculi: vt in nobilissimo viro post vrinæ cru-
 um in octauum mensem ambigentibus Medicis & Chi-
 is de calculo, adhibitis frustrâ remediis tandem aper-
 facta, vt solent Lithotomi. Liberatus omninò dolo-
 on inuento calculo, sed carne in collo vesicæ, quæ pau-
 n consumpta est conuenientibus remediis. Harum
 ium affectionum curationem exponere non est huius
 tuti.

ADMIRA-
 LI D'AN-
 NEBAULT.
*Caruncula
 in vesicæ col-
 lo calculum
 ementita.*

ANTO. VALETII EXERCIT. L.

Ardor vrinæ vesicæ potissimùm ceruicem, at-
 que adeò pudendi meatum infestat, puncti-
 inferens cruciatus. Causam habet pituitam sal-
 a, aut bile acri commixtam, iecoris & renum
 ore vehementiore genitam. Ad hanc noxam

*Ardoris v-
 rinæ causa et
 curatio.*

DE MORB. INTERNIS

quàm diligentissimè attentum Medicum esse oportet: siquidem vrinæ acrimonia, dum persequitur vesicæ & vrinæ meatuum exulcerationem crepare solet. Quamprimùm igitur humor acris vacuatur calorque iecoris & renum restinguitur. Blandissima gatio sit huiusmodi.

℞. glycyrrh. ras. polypod. quern. radic. oxylapath. ana fol. lactuc. & portul. ana M. ss. sebest. n. 4. semin. melon. 8. cumeris ana 3. i. flor. viol. p. i. f. decoct. & colatura ad Infunde rh. elect. 3. 2. santal. citr. 3. 2. In express. dissol. cat. & syrup. viol. ana 3. ss. f. potio.

Ex cassia sola, vel cum rheo, ex catholico, terebinthina in aqua refrigerante lota, commoquoque purgatio. Sanguinis missio calorem minuendo, & partem materiæ auertendo atque quando mirificè prodest. Secatur vena cubiti, maxime ubi plethora, tum deinde poplitis, si chirurgi nacti sumus in artis operibus exercitatum. Iuxta utrisque natibus deriuationis ergo cucurbitulas figere. Dein verò humorum acrimonia obtunditur emulsionibus vulgò appellatis.

Vt. ℞. semin. melon. cucurb. papau. alb. ana 3. 3. amygdal. dulc. recentes & mundat. n. 10. contendantur in mortario lapideo, sensim affundendo aquæ decoct. hord. 1 lb. ss. f. emulsio, quæ edulcetur sacchar. 3. i. syrup. violacei 3. i. pro dosib. 4.

Alij imperant oleum recens amygdal. dulc. cu aq. hord. syrup. viol. vel iuiubino, vel papauerin. Eicebit & iisdem vti syrupis in decocto semin. refrigerantium solutis. Nec omittenda, quæ admodum uentur. Iecur calidius temperetur litu ex oleo ros. absynth. pauco, aceti etiam rosacei tantillo addito. Renes cerato refrigerante Gal. cum aceto emollit.

rim vesicæ regio cum toto pudendo decocto
bo fouebitur, ex floribus viol. nymphaeæ & fri-
s feminibus instituto. Si vlcus relinquatur, ter-
r iniecta per syringuam aqua hordei, aut sac-
o rosaceo. Vnietur denique lacte vaccino, addi-
ompholyge, bolo armenica, aut similibus pul-
tis.

De inflammatione renum. CAP. 51.

Enes inflammari contingit vlnerē, attritu, assi-
dua equitatione, corruptelâ & affluxu humo-
potis pharmacis. Dolor pulsabilis in lumbis, &
rius ad nothas & hepar, si ren dexter, inferius
eficam & femur, pestinem, pudendum: stupor
is respondentis. Sternutationē, concussionē
oris & vehementi moru lancinatio vehemens.
ema suræ præcipuè & pedes, frigent, febris ve-
ens. Vrinæ primū retinentur, aut tenues fluūt
quosæ. Procedente morbo in peius, rubræ: dein-
assæ & mucosæ: quæ, vt augetur malum, ita au-
ur. Nausea, vomitus biliosus, cordis morsus.
ousdam animi deliquia & sudores syncopales.
ur venter: vnde inflatio & ructus. Breuib.
naioribus interuallis exacerbationes.
nitio molli clystere pauca quantitate leniatur
s: detrahatur sanguis: frugaliter viuatur. Hordea-
tis liquido, & iusculis mitigantibus vtatur. Vi-
nellitis, diureticis abstineat. Iniiciatur cum cly-
ous, iam puro intestino, quæ leniant. Exacerba-
flammatiōe iterum phlebotomia, cataplasmata
na hordei primū in mulsâ, deinde passo ex

DE MORB. INTERNIS

farina dicta, & iis quæ leniendo discutiant & re-
rent. Cataplasmatibus non cedente morbo cucur-
læ cum scarificatione applicentur lumbis & ili.
Infectiones deinde parentur ex decocto lenient
& resolventium, roborantium. Prius tamen cum
fica hydrelæo plena cum spongiis foueatur lo-
Tum ad cerata & malagmata ex eadē materia e-
dem virtutis. Utendum quoque potionibus na-
ticis, & cocta inflammatione (quod urinis cr
euntibus & boni sedimenti intelliges) diureticis.
Mesuæus initio ex farina hordei, rosæ & simili-
repellentibus, deinde mixtis detergentibus char-
melo, &c. Emplastrum de muscillaginibus, dei-
de meliloto. Lactis asinini vsus cum modico m
efficacissimus renibus exulceratis.

ANTO. VALETII EXERCIT. LI

*Renum in-
flammatorū
notæ.*

Renes phlegmone tentari indicant febris in-
dinata, nec vsque adeo ardens, sed cum hor-
re & rigore insultans, mictio frequens, grauis do-
salium partium dolor, iisdemque in partibus po-
dus veluti propendens. Remedia sunt, venæ sectio
(si modò nihil aliud prohibeat) citra cunctatione
in principio celebrata, admodum topica mediocriter
refrigerantia. His si non cesserit phlegmone, neque
symptomata conquieuerint, pus hac in parte colligitur
indiciū est. Atque tum suppuratio, quæ alioquin
fuerat declinanda, vitæ impendio calidis, prom-
uebitur cataplasmate è mollientibus herbis, semi-
lini, floribus chamæ. & similib. Prodeunte pu-
assumpta tergentia vsui erunt.

De mictu

De mictu 1 sanguinis.

CAP. 52.

1 Sincerò,
mixti, atque
serosi.

Vibuscum 2 naturis eodem modo sanguis per
vias urinarias excernitur, quo aliis per nares, 2 Vt sangui-
nas sedis, aut 4 vomitum. Hoc ipsum præter 2 neu, vel etiã
naturam est, debetque anteuerti secta vena è 2 proprij excre-
chilio dextro. Eiusmodi excretiones sanguinis ex 2 menti & so-
ntur ferè inclinante Vere. Veris itaque initio an 2 lita vacua-
ertendum est. 2 tionis suppres-
sione, aut mē-
bro aliquo
mutatis.

Aliis 6 cruenta est vrina, similisque diluto san-
ni ex laxitate atque amplitudine venarum, quæ
ua renibus inferuntur.

3 Vt melan-
cholicis.

Renum quoque infirmitas hoc idem efficit. 4 Vt mulie-
ptum autem ab 7 Hippocrate, Quicumque sponte 4 ribus, à sup-
uinem mingunt, iis à renibus venula rupta est. 4 pressis men-
onte, hoc est, & repente, & sine manifesta causa. 4 struis.
pta verò vena propter humorum multitudinē 5 Quod san-
crassitudinem, unde venæ quæ renum ventres 5 guis per com-
intrant, disrumpuntur, aut aliquando aperiun- 5 moda loca nō
Ex casu, saltu, ictu, aut vehementiore motu idē 5 feratur. Ad-
est contingere. Rupta vena confertim effluit 5 de quod exe-
guis: aperta, paulatim. Laxioribus venis emulge- 5 se, aperta,
us, infirma vi renum contentrice aut discretrice, 5 aut rupta ve-
im à cibo serum sanguinis purum post coctio- 5 na, infirmi e-
n cum 8 spongioso sedimento excernitur. In 5 tiã renis sym-
rmitate vasorum seminalium aliquando excerni- 5 ptoma est.
sanguis non cū vrina, sed in 9 coitu aliter, quàm 6 Talis a f.
ica exulcerata. Hic enim cum vrina sanguis e- 6 fectio hepatis
agitur quibusdam corpusculis immixtis. Nec in 6 ca dysenteria
8 Hoc spon-
giosum sedi-
tum flatulenti spiritus est soboles: ex quo effectam vim renum liceat colligere.
t in iis, qui laborant fœda colluvie, aut quibus immoderato veneriorum usu
ecilia sunt vasa seminalia.

7 Aphor.

78. lib. 4.

Aphor.

8 Hoc spon-
giosum sedi-

DE MORB. INTERNIS

10 Adstrin-
gentium sci-
licet & glu-
tinantiū, qui-
bus cum ve-
narum ana-
stomosi pu-
gnandū. Sūt
autē adstrin-
gentia, plan-
tago, balau-
stia, &c.
Glutinantia
verò bol. ar-
mena, terra
sigillata, sag-
drac. gummi
arab. traga-
canth. Sed
trochisci Gor-
donii cum la-
cte ouillo re-
cens multo
propinati ho-
rum omnium
instar esse po-
terunt. Inte-
rim sit pur-
gandi et tem-
perandi vici-
tudo semel
aut bis in heb-
domade per
catharticum:
vt ex diluto
rhei cum mul-
to syrup. vio-
laceo, ne labefactata vi retentrice ac secrete renū, excrementis onerentur,
augeantur symptomatis. Vt. ℥. cassia recens extracta 3.6. pulueris diatrakan
frig. 3.1. cum saccharo f. bolus.

vesica solūm, sed etiam in cole, exulceratio esse
test. Sed vlceris sanies & dolor indicia sunt. In-
becillitate primum cognoscendum est, an à frig-
ferēque à calido esse volunt. Quod malum ad-
gentibus, refrigerantibus atque supprimētibus
rigi debet: quæ quia propter tardum motum
facile penetrant ad renēs, diureticis, maximè
matibus, commiscenda sunt. Sed diureticorum
nima sit portio. Non enim vt vrinas moueant,
vt adstringentia ad renes deducant, commiscen-
io Materia in sputo sanguinis, in hæmorrhag-
naribus, descripta est, & aliis locis.

Auicennas nihil melius existimat confirmare
renibus lacte ouillo. Datur ieiunis ad 3.6. quibus
liqui admiscunt boli armenæ, aut similis medi-
menti 3.1. alij etiam 3. spicæ, aut cinamomi.

℥. lactis ouilli 3. 4. aquæ millefolij 3.1. boli
ar. 3.2. spicæ. 3. 3. Aliud.

℥. lapidis hæmatitis 3. 1. dissolue in aqua pla-
taginis 3. 4. Quod si ardor sentitur in renibus.

℥. aquar. plantaginis & portulacæ ana 3.2. p-
lonij 3.1. Aliud.

℥. mucaginis sem. papaueris albi 3. 3. trochisc-
rum de carabe 3. 3. rasuræ eboris & cornu cerui
3. 3. Omnia incorporentur carne cydoniorum c-
dita sine speciebus. Dentur auellanæ magnitudi-
duabus horis ante pastum.

Conueniunt radix consolidæ maioris, gum-
arabicum, tragacanth. macerata prius, deinde feri-

ta in vino austeriusculo: colatura bibitur. Manè vbi solidandum est, & hoc quoque laudatum antiquis.

℥.aluminis plumæ 3. 1. gummi arabici 3. 8. trachanthi 3. 2. cum vino adstringente fiant trochisci. Indere 3. 2. dentur vt prius. Ad deterfionem vlcerum & consolidationem repetenda sunt, quæ pro no capite. Aliud remedium.

℥.spodij 3. 8. berberorum 3. 3. sem.lactucæ 3. 5. m succo cydoniorum fiant trochisci. Detur 3. 1. decocto sumach. Puluis sem.lactucæ inspergitur illo oui manè. In hæmorrhagia vesicæ, ilibus ac mbis, atque etiam natibus & coxendici exteriori cucurbitula affigi debet. Inunctiones 12 renum, rinæi & pectinis ex oleo rosato, myrtillorum, de doniis, aut 13 oleo in quo adstringentia coxeris. Inciunt cerota liquida, quibus conspergi possunt fantali, bolus arme. cortex thuris, & similia immisceri, acacia, hypocystis.

Hic summum periculum est, vbi grumescit sanguis. Nam hinc sequuntur, quæ capite de difficultate meiendi dicta sunt. Conandumque est, ut incidantur grumi oxymelite, arthemisiâ, stœnade, assa odorata, conizâ, sem. raphani, coagulo, summatis iis, quæ lapides comminuunt, dantes ex oxymelite. Quibus si nihil efficitur, 14 inciso erinæo, quo modo calculi educi debent, molientia curatio.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Sanguinis nomine non intelligimus sanguinem purum, exquisitum, syncerum, mingi, sed aliquando serum, aliquan-

GG ij

11 Ad re-
uulsionē hæ-
morrhagiæ,
non ad diu-
rosæ am-
tionem.

12 Ad in-
flamationem
prohibendā,
& perennem
arcendum af-
fluxum.

13 Mastich-
inum oleū, in
quo fuerit
decoct. myrr.
ad id mirifi-
cè confert.

14 Ad vi-
tandā ischu-
riam, synco-
pem, & ve-
sicæ gangre-
nam.

DE MORB. INTERNIS

*Sanguinis
grumi per fe-
bres affati
interdum è
renibus se-
cedunt.*

*Exigua ca-
runcula è re-
nibus excre-
ta.*

*Monialis
mulier singu-
lis mensibus
multum san-
guinem emin-
gens.*

*Archēbault
aduocat⁹ per
aluum, vom-
itum, urinā,
sanguinem
emingens.*

do suo sero mixtum, & cum vrina, aliquando cum pure
vlcere id fit, aut læsione vasis alicuius. Sed vlcera intelli-
tur tum ex dolore, tum ex pure & corpusculis simul
deuntibus, vt squamulis è vesica. Pus ergò cum sang-
exit per vrinam, renibus, vreteribus mediis & vesicā exul-
tis. Nam si in pene exulceratio sit, sine vrinis & pus ex-
sanguis. Exeunt quoque è renibus sanguinis grumi in
bribus affati. Nonnunquam carunculæ, veræ renum pa-
licet in Aphor. Galenus id se vidisse neget. Sexto tamen
locis affectis, & initio primi videtur agnoscere, vbi iam
ceris acrimonia erasit particulas renum: quo modo
pulmonariis tabidis contingit particulas pulmonis ex-
& in dysenteria partes intestini. In Aduocato Perrot
mus minimas carunculas, vt nō ab re *σαρκία μικρά* dici de-
rent, quas sæpè emingebat, neque reuera erat grumus.
carunculas præcedit dolor pulsatilis, qui ad lumbos &
thas costas extenditur, & signa exulcerati renis. In conc
sanguine & orobeis vrinis, non præcedit. In utròque, ho-
te incolumi, possunt vrinæ naturaliter cætera habere.
aliis partibus fuerit exulceratio, ex dolore quoque & si
exeuntibus corpusculis dignoscendum, hoc tanquam ge-
rali axiomate notato in his omnibus affectibus, à reni
colorem & sensum quemlibet à lumbis ad nothas costas
tendi: ab vreteribus per illa oblique descendere: à vesicā
in pestine: à vesicæ collo, in perinæo. Potest seorsum
exire, vt diximus superiore capite. Potest quoque & sang-
solus, aut cum vrina. De quo præcipuè hic agitur. Si e-
vlcus nullum sit, huius cruentæ excretionis causæ multæ
possunt. Est quidam mictus sanguinis criticus & interua-
quibusdam motus, qualis fuit in Moniali muliere, cuius
minit Musa, quæ singulis mensibus, suppressis menstris
multum sanguinem emingebat. Archembault aduocatus
aluum, vomitum, vrinam interuallis sanguinem redde-
ætate virili. Quibusdam inclinante Vere multus emin-
tur. Id ab Archigene scriptum reperio, quibusdam per
cuitus, vt in hæmorrhoidibus, sanguinem multum c-
lectum renibus emingi, vnde subleuentur, idque ac-
dere iuuenibus, qui maiori licentia veneri indulgent.
Milesius quidam apud Aurel. *ς. χροϊών* sanguinem er

affirmabat esse ex infinitate seminalium vasorum Ab-
 eliano reprehenditur. Sed cum experientia doceat è re-
 nis per vasa spermatica defluere, & ab his, & à renibus e-
 certum est. Vidimus, qui à coitu multum sanguinem
 derent, quique non facile reprimeretur, laxatis nimirum
 , & imbecillioribus redditis profuso omni semine. A-
 aduertendum igitur, num grauitas renum & calor præ-
 erint, an immodicus coitus, an solita sit excretio. Quod
 pentè, & nulla causa antecedente profluat, è renibus &
 eribus excidit. Neque enim à venis vesicæ id accidere po-
 duabus de causis. Vna, quia non ita multum sanguinem
 enum, excipiunt. Altera, quia renum venulæ nudæ sunt,
 festes & expositæ ruptioni. Quod contra fit in venis ad
 cam perreptantibus. Ex illis igitur sanguinem tribus de
 sis exoriri consentaneum est, vt & in cæteris omnibus hæ-
 rhagiis: orificij venarum apertione: erosione: ruptione.
 tertio fit ob nimiam laxitatem & amplitudinem venarum,
 e ad caua renum pertinent, & ob imbecillitatem reten-
 is, vel discretriciis in renibus. Hæc enim duo sæpe efficiunt
 alfactis, & exercitio commotis cruentæ urinæ profluant.
 in laxitate, crassiores: in imbecillitate, tinctura est à sero.
 ibo quoque serosus sanguis: post coctionem spongioso
 imento. Aperta enim & hiantia orificia venarum, nec
 asertim, sed paulatim, non crassum sanguinem, sed te-
 em, & quasi percolatum, reddunt, præsertim vbi apertio-
 parua. Maior crassiorem reddit. Rupta autem vena ἀσρόως,
 est, copiosè & repentè prodit, estque crassior. In erosione
 ique ἐπὶ δὲ ἀναστροφῆς ὀλίγον: vt in anastomosi non san-
 is, sed quid αἵματιδες, vt vult Philot. Erosionis causæ sunt,
 æcunque acriorem sanguinem reddunt & tenuiorem, aut
 æ exulcerant, vt cantharides, quibus assumptis sanguis
 ngitur, penis distenditur, & quodammodo ager ad
 herem irritatur. Ruptionis causas Galenus facit multitudi-
 m & crassitudinem sanguinis interclusi in venis renum.
 oc etiam fit ictu, casu & vulnere, vt in rustico quodam
 se transosso vidimus. Inde sæpe nascitur vlcus, nisi occur-
 tur: vt in puero quodam, qui in ludo graui, Britone insul-
 te, sanguinem minxit primum: deinde pus annis sequen-

*Sanguis
 multus è coi-
 tu effusus.*

DE MORB. INTERNIS

tibus. Ita aliis multis. Sed vlceris ratio distinguenda, vt
rum vlcerum, quia putre, callosum, &c. In vniuersum
per penem sanguis exit à renibus, vteribus, vasis spe-
ticis, vesica, aut vesicæ collo. Sine vrina, è collo: cum
statim subsidens, & cum dolore in pectine, è vesica:
dolore in lumbis multus, nec nisi post multum tempus
fidens, è renibus manat. In apertione, serosus: in rupta
multus & crassus: in erosione, paucus & tenuis. Singulis ca-
sua debetur curatio ex aliis locis petenda.

ANTO. VALETII EXERCIT. LI.

*Cruentæ mi-
ctionis causa.*

*Fernel. cap.
13. lib. 6.
Patholog.*

CRuenti mictus causæ sunt externæ, aut in-
ternæ. Externæ, ictus, lapsus, casus, coïtus im-
deratus. Internæ, sanguinis copia, qualitas, vtræ-
simul (vnde venarum ruptio, apertio, vel erosio)
num calculus, vlcus eorundem, itémque vesicæ
aliarum partium vreticarû. Quinetiam inter hu-
generis causas reponunt imbecillitatem renû,
sanguinem retinere nequeunt, sed cum vrina fir-
excolari sinunt, iecoris infirmitatem, solennis ali-
ius vacuationis suppressione. Fernelio interna ca-
sa vnica est, calculus videlicet, qui per corporis
borem, præsertim per exercitationem validam,
luti equitationem asperiores, renes eorundem
venas obterens, sanguinem ciet. A cuius autem p-
tis vitio fiat, distinguendum dolore affectæ sedis
sanguinis cum vrina permistione. A renibus en-
qui excidit sanguis, copiosior est, & vrinæ toti, p-
pter longitudinem viæ, exquisitè permixtus: c-
mox in fundo matulæ subidet liquidus & rub-
cundus. At qui à vesica defluit, vrinam nõ æqual-
liter perfundit, & in ima matula in grumos cogit.
Adde quod paucus elabatur, propter venarû vesi-

ustias, nisi fortè à sphinctere ceruicis musculo
anet.

æsentaneum remedium est venæ sectio, vbi ple-
ta huic malo causam præbet, aut cohibita va-
rio. Vbi humorum acrimonia, purgatio ex cho-
gis: ex hydragogis, cum dilutior & seriosior
sit sanguis.

hibendi interim syrupi rosar. sicc. granat. cydo.
rill. zulap. ros. cum aq. chalyb. plantag. portul.
decocto adstringente. Valebunt trochisci, de ca-
e, de terra sigillata. Vbi sanguis à vesica flueret,
teriori coxendici, vel natibus. vtiliter cucurbitu-
ffiguntur. Quod si à lapsu sit, aut casu, cruentus
tus, linetur affecta pars vngueto ex bol. armen.
3. drac. terr. sigill. hypocystide, cum oui albumi-
vel oleo rosaceo & aceto.

De I Diabete & similibus. CAP. 53.

Υψηλὸς Græci vocant, qui sæpiùs mingunt.
Vitia, quæ in sæpiùs meiando contingunt, vri-
2 multitudo efficit, renum vitium, resolutio vel
rmitas musculi, qui collum vesicæ claudit.
Diabetes proprium est 3 renum vitium. Nasci-
primùm humoribus 4 vitiosis substantiæ renū
oibitis. Vnde 5 insatiabilis appetentia potus; vt
canina appetentia insatiabilis ciborum cupidi-
ex vitioso humore, qui stomacho imbibitus est.
sequitur perpetua renum attractio. Sed cum in-
na sit alteratrix & contentrix, quicquid hîc bibi-
statim per vrinam effluit, quo modo in læente-
potus cum cibus.

Cruenti mi-
ctus curatio.

1. De proflu-
uio vrine vi-
renura ruptæ,
vbi potioni
concolor est
ipsa vrina.

2. Fusatoto
corpore mate-
ria, aut à ca-
pite, aut seri-
copiâ.

3. Deprava-
ta alteratri-
ce renum fa-
cultate &
infirma retē-
trice.

4. Vt bile,
aut pituita
salsa.

5. Eo enim
humore reni-
bus imbutis
repentina fit
vrine nullo
modo coctæ
attractio.

DE MORB. INTERNIS

6 *Experen-
m & violen-
ta feri attra-
ctiue*

7 *Defranda-
tis sero humo-
ribus.*

8 *Hanc bis
rātūm vidis-
se se comme-
morat Gal.
cap. 3. libr. 6.
de loc. malē
affect.*

9 *Partium
solidarū ex-
hausto.*
10 *Magni-
tudine causæ,
symptomatiū
vehementia,
& curandi
difficultate,
labefactata
omni natura-
li aconomia.*

Hic ardent 6 viscera, atque adeo vniuer-
7 corpus, propterea quod quicquid aquosum et
serosum in venis, vnde videlicet sanguis temp-
tur, attrahitur in renes & emingitur. Ex quo fit, v-
humores solidarum partium exugant venæ, quæ
deinceps renibus attrahentibus emingitur. Re-
hæc 8 affectio, & in ardoribus nascens, vbi v-
aquæ omnino similis est.

Alius affectus est vesicæ, cum vel defluxio
vel frigore, ictu, casu, vulnere aut aliis eiusmodi
causis, nerui, qui vesicæ muscolum claudunt,
soluuntur. In qua affectione & noctu & inter
præter voluntatem vrina effluit. Cui & alia affec-
vicina est eorum, qui non satis vrinam continere
sed stragulas noctu permingunt. Quod vitium
miliare senibus & pueris. Senibus quidem prop-
siccitatem: pueris autem, propter laxitatem & im-
litiem.

Curatio.

In ardente febre diabetes 9 incurabilis. In a-
ægrè 10 curari potest, quia non facilè initio dep-
hendi potest. Quod si initio deprehenditur, mitte-
dus sanguis est e cubito, sed moderatè.

Deinde vtendum iis est, quæ refrigerant, co-
temperant, & paulatim vitium renum corrigunt.

Vitæ ratio omnino frigida, tum actu, tum potentia.
Cataplasmata quoque refrigerantia tum rei-
bus, tum visceribus applicanda. Vomitus eius quæ
bibitum fuerit.

Sudor excitatus in dolio, vt tantum exerat
caput.

Conueniunt cibi, lactuca, endiuiæ, ova sorbilis.

ens caseus sine sale, lac in quo chalybs, vel calcu-
fluuiatilis sæpius extinctus sit. Pulli gallinarum
deinde mundato, vel quatuor sem. maioribus fri-
is infarcti, hordeatum, lac amygdalarum, præ-
rata cum refrigerantibus. Et quia hîc viribus
rimum detrahitur, 11 suilla caro, vinum cras-
n, rubrum, aqua frigidissima dilutum, concedi
ffunt.

12 Farinam oxyrhodino subactâ, emplastri mo-
, & renibus, & hypochondriis applicabis. Vitis &
arum folia, ea in summa, quæ 13 refrigerant, &
stringendo roborant, renibus applicabis.
Cerata comparabis lumbis & pectini ex rosaceo,
digesque cum lactucæ succo & similibus. Ali-
ando etiam in maiori ardore expresso succo è
liis papaueris cerota subiges, aut populeum vo-
cum cerato commiscebis. Eruntque 3. 2. populei
singulas 3. cerati.

Laudatur & infusio ex oleo, in quo vermes terre-
fuerint cocti. Mirum est, quòd theriaca ex natura
a calida & sicca sitim diabetis extinguit, data in-
tuallis. Leges vltimum problema primi Aphrodi-
i. Hunc morbum appellant syphonem, urinæ pro-
uium, intercutem matulæ, dipsacum.

In paralyfi, diabetæ curatio.

Si paralyfis ex luxatione vertebrarum, non facilè
ratur. Alioqui balneis sulphureis, frictionibus
peris, inunctionibus dictis cap. de Paralyfi, dropa-
& sinapismis vti oportet, vt vim medicamento-
um percipiant lumbi, perinæum & pecten.

Quòd si urinæ multitudo in 14 causa est, victus
ratione exsiccante, iis quæ ad 16 intestina di-

11 Vel potius
vitulina car-
nis atque pul-
lorum stilla-
titia.

12 Præfer-
tim hordei.

13 Vt cera-
tū refrigerās

13 refrigerant, &
Galenū cum

caphura, vn-
guentū rosa-

13 refrigerant, &
in Mesuæi,

mucagines se-
minis psilij &

cydoniorum,
lamina plu-

bi tenuissima
sæpè mutata.

14 Ex sup-
pressionē feri,

aut potular-
giore, aut pi-

14 Ex sup-
tute colli-

15 Vt decocto
radicis iuca-

te, abstinē-
tia in sculo-

rum.
16 Cuiusmo-

di sunt ca-
thartica, quæ

leniendo aut
trahendo pur-

gant.

DE MORB. INTERNIS

uertunt, vtendum est. Ad alios verò, quibus infir-
tas claudentis musculi causa est, conueniunt ca-
ericij cerebrum aquilæ, cerebellum, renes, testic-
leporis, pulmo hædi, lingua anseris, galli guttur, v-
fica suilla, tauri, capræ, ouis, enula, thus, myrobala-
cyperus, coriandrum præparatum, myrrha, méth-
calamentum, galbanum, castoreum, seseli, lac ou-
lum & caprillū, oleum de ben, de spica, ruthaceu
mastichinum.

Vulgare remedium est esus murium. Oleis itaq-
vel inde comparatis cerotis pecten & perinau-
inungenda sunt. Reliqua ex vino odoro, senibus:
aqua, pueris ebibenda sunt. Laudantur & hæc.

℞. cinamomi electi ʒ. i. spicæ nardi ʒ. β. cyper-
coriandri præparati ana ʒ. i. vesicæ suillæ siccæ, te-
sticulorum leporis siccorum ana ʒ. β. Omnia in
corporentur conseruâ enulæ campanæ prius cor-
quassata & subacta. Aliud.

℞. glandium ʒ. 2. corticis thuris ʒ. i. sem. coriand-
præparati, boli arm. gumm. arabici ana ʒ. 2. spicæ, ci-
namomi ana ʒ. i. testiculorum leporis, vesicæ suillæ
ana ʒ. β. misce, fiat puluis, vtatur sæpè.

Laudatur & lac ouillum & caprillum cum modi-
co saccharo, vel cum medicamentis descriptis.

Ne permingant stragula, vesica tauri vel suis priu-
madefacta oleo interiori parte debet è cole suspen-
di, & ita alligari, vt quicquid meitur, excipiatu ve-
ficâ.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Vrina secundum naturam habens quantitate potui re-
spondere debet, aut ab eo paululum distare, & tempore con-

ienti excerni. Ob id frequens, aut pauca, aut plurima mi-
 præter naturam est. Frequens fit tum ob causas superius
 as, tum ob resolutionem muscoli orificium vesicæ motu
 antario claudentis & aperientis, quæ sæpè fit luxatis ver-
 tis, referturque ad Paralyfim. Pueris quoque molliores
 ui, senibus sicciore, unde permingunt lectum, neque
 urinam continent. Pauca autem fit æstate ob sudorem *Vrinam cur*
 xhalationem: vel ob multam & humidam deiectionem, *pueri & se-*
 a materiæ pars, quæ per urinam fluere, ad intestina diuer- *nes contine-*
 r: vel ob resolutionem & exiccationem, ut exardente cor- *re nequeant,*
 re in febribus: vel ob ascitem. Multa, frequens & copio-
 multis de causis contingere potest. Alimento & potu co-
 siore: colliquatione aut dissolutione totius corporis: in-
 operie vel renum, vel hepatis, & crisi. Largior ergo po- *Vrina largio*
 vini tenuis & calidi, & medicamenta diuretica multas *ris Et frequē-*
 nas faciunt. Cruditas quoque multam efficit mictionem *tioris cause,*
 deiectionem, & statim à cibo tractus sine mora succus
 hepate calidiore, aut inanito. Quod si hepar adhuc cali-
 ore intemperie teneatur, robustum tamen sit & valens fæ-
 m, quæ est in intestinis, omnem fugit, unde sicca & pau-
 remanet, serum autem augetur, sicque fit plurima mictio,
 pauca deiectio. Nonnunquam quoque ob imbecillita-
 n naturæ partes frigidiores alimenti transmutari non pos-
 nt, in quibus quoque plus iusto urinæ apparet. In his om-
 bus nondum veteres diabeticam passionem posuerunt, sed
 affectis renibus & vesicæ per consensum. Harum enim
 rtium morbus est διαβήτης, ἀπὸ τῆ διαβαίνεσθαι, id est, per-
 anseundo, quod humor corporis subinde mutet locum, &
 lutit tantum per renes percoletur potus. Multum enim &
 equenter mingunt ægri, & statim à potu urinam aquosam
 tenuem profundunt. Vnde ὕδρον ἐς ἀμύδα, & διάρροια ἐς
 αἰ, & διαρροια Græcis etiam dicitur. Habet enim hæc affe-
 io aliquid simile cum leienteria & canina appetentia. Cum
 a quidem, quia potus omnis subito per urinas effluit: cum
 ac verò, quia perpetua sitis, ob inexplebilem cupiditatem
 trahendæ urinæ in renibus, & eiusdem retinendæ impo-
 ntiam. Si igitur huius vehementioris attractionis causam
 tellexerimus, natura huius morbi perspicua fiet. Tres au-
 m in vniuersum causæ videntur. Calida & sicca renum in-

Diabete quid
 commune sit
 cum leiente-
 ria, & cum
 canina appet-
 tentia.
 Diabete tres
 cause.

DE MORB. INTERNIS

*Gal. cap. 3.
lib. 6. de loc.
mal. affect.*

temperies : humor biliosus acris, salsus, renibus impac-
quos assidue irritat ad tractionem : & venenum aliquod
leterium. Quibus adde feri tenuitatem & biliosum temp-
mentum. Ex his igitur sitis ingens excitatur, ob quam
assidue bibit. Potum hunc auidè renes attrahunt, antequam
coquatur in ventriculo, sed propter imbecillitatem non
tinent. Hinc etiam vrina aquosa & tenuis redditur, licet
ingens calor, quia breuiore morâ retinetur, quam ut cocti-
nem & tincturam accipiat. Sunt tamen aliæ huius affectus
species duæ, colliquatione renum, & totius corporis
solutione. Huius meminit Aretæus, fitque frequenter
febris, quam sequitur macies totius corporis. Cum
lore meiunt ægri, viscera aduri illis videntur, omnia fa-
diunt, animo sunt dubio, saliuam habent albam & si-
meam, præcordia graua. Increcente morbo calor more
in visceribus, abdomen corrugatur, venæ intumescunt,
tabes. Si vel modico tempore à meiando abstinuerint,
ment lumbi, testes, & ilia. Rarus affectus, & bis tantum
Galeno visus, à nobis sæpius. Anno 1558. Augusti fine
vico vetere Templi Consuli du Val, in febre continua
ita ardente, ad sensum lingua scabra, arida, nigra. Quo
die sex pintas (quas vocant Lutetia) vrinae mingebat, ne-
ita siticulosus, constabat mente. Sub septimum diem obiit
Consuli Quelain nephritico, in febre profluuium vrinae
motum, in quo serosa vrina ad duas quartas emingebatur,
ex quo euasit. Eodem morbo paulò ante eius pater obiit
rat. Alter ab eodem profluuiio obiit in vico Sancti Ioan-
nis Bellouacensis. Quibusdam diutius vrina suppressa, si-
quitur vrinae profluuium, aut morbus aliquis acutus pe-
crisim, qui malignitatem suam in renes deponit, vt ait Ar-
etæus.

In ardente febre raro curatur, sicuti & in colliquatione
In aliis difficile, nisi statim initio deprehenso morbo oc-
curratur. Secatur vena in cubito, sed moderatè. Refri-
gerantur renes & confirmantur. Alimenta crassa, empla-
stica, minimè calida, vnguenta circa renes, inunctio spinae
opiata.

NTO. VALETII EXERCIT. LIII.

laberes proprium est symptoma renum, in quibus calor ingens, aut impactus humor artissimus, trahendi ex omnibus partibus feri vim vehementer atque continenter vrget: quod tamen retentricis facultatis imbecillitare, & alteratri-
depravatione continuò prolabitur in vesicam, &que excernitur. Hinc inexplibilis sitis, quæ *Diabetæ*
tio cruciatu clamorem ægrotanti excitat. Per *curatio.*
ia diabetæ, viribus adhuc integris, missio san-
nis è cubito, reuellendo, & ardorem temperan-
maximopere confert. Dein verò utilia sunt vre-
frigida ad eum, qui renibus est imbibitus, de-
gendum & expurgandum humorem: quorum
teria ex cap. de vrinæ ardore repetenda. Refræ-
buntur quoque humores, & cohibebitur sitis, sy-
ois de agresta, de oxalide, granatorum, in deco-
refrigerantium & adstringentium dissolutis.
cochymum si fuerit corpus, purgabitur cassia,
robalanis, thamarindis. syrup. laxatiuo rosar.
lid. Interea topica instituentur. Hepati quidem
epithema.

℥. aqu. cichor. end. plantag. solan. ros. ana ℥. 2. santal. citr.
uerati ℥. 2. aceti ℥. 1. f. miscella, qua imbuta lintea hepati
licentur.

Renes verò inungentur oleo ros. cydon. myrtill.
dito pauco populeo, aut cerato refrigerante Gal.
fiet cataplasma ex farina hordeacea cum succo
ntag. adiecto, si velis, puluere malicorij, balau-
sumach, vel caphuræ modico. Sanabitur eodem *Mictus in-*
odo inuoluntarius mictus, seu vrinæ incontinen- *uoluntarij*
quæ ab hepatis & renum calida fuerit intempe- *curatio.*

Gal cap. 3.

lib. 6. de loc.

mal. affect.

DE MORB. INTERNIS

tie. Quòd si sit à resoluto sphinctère ceruicis
cæ, atque iis nervis paralyfi affectis, qui è lumb
eum musculum inferuntur, potiores erunt inse
& fomenta, ex saluæ, iuæ arthriticæ, ruthæ, co
querc. mespil. pin. nuc. cupress. ros. rub. decoct
vino austero facto, adiecto sub finem alumine.

1 Hipocrat.
lib. 4. de mor
bis.

2 Acrotundi

quidem signa
sunt, cardiaz-
mus, syncope
stomachica,
cum ad stoma-
chum serpit,
pruritus na-
rium, tussicu-
la sicca, suffu-
sio ruboris in
facie fugax
cum vicissi-
tudine calo-
ris, tormina
in aluo et sy-
strophe, den-
tium stridor
pueris dormi-
entibus. Lati
canina appe-
tentia, buli-
mus, & ver-
miculorum, qui
cucurbita se-
men referunt,
excretio. As-
caridum verò,
ani pruritus,
tenesmus, pro-
lapsus.

De Vermibus.

CAP. 54.

Vermium tria sunt genera. Ascarides in fi-
parte recti intestini adultioribus pueris fa-
liares. Rotundi, qui pueris superiore ferè intesti-
generantur. Latus vermis per totum intestinum
quando extenditur, rarò admodum, & paucis ge-
nibus generatur: nunquam Atheniensibus, Th-
cibus, vt scribit Teophrastus. De eo tum ant
cap. de canina appetentia. Horum omnium ger-
ratio, putris materia & calor. Signa 2 ex Paulo
Aëtio colligenda sunt. Verminam hunc morbu-
& verminationem appellarunt, non solùm homi-
nibus, sed iumentis familiarem.

In genere conueniunt, quæ enecant vermes
excludunt, acria, amara, quæ vias lubricant, quæ
proprietas hoc efficiunt.

In ascaridibus, quia infimo intestino hærent
glandibus potius vtendum est, quàm potionibus.
Fiunt glandulæ ex carne salsa, filo appensa: fiunt
lardo prius in aqua frigida macerato. Item ex me-
le, mixta aloë, & iis, quæ interficiunt vermes: qu-
lia sunt coriandri semen & caulium, decoctum th-
mi, allium, absynthium, hyssopus, mentha, bou-
astragalus vstus, vermes terreni vsti, chamæmelum
zedoaria, absynth. Santonicum, myrrha, puluis cæ-

vermes, securidacæ semen, succus portulacæ & uiæ, oleum omphacinum, medulla cerui, folia icorum, rutæ, rasura eboris, vnicornis, rhabarum, cornu ceruinum. Superstitiosum est, quod ait Scribonius, oportere è cornu cerui scobem lima lignea: nam aliter iuuare potest. Plurimum laudatur decoctio sebesten. Alia quoque, cūque qualitate aliqua 3 vniuersali vermes efficiunt.

Aquæ conueniunt graminis, absynthij, portulacæ & rerum amararum. Purgatio quoque an conueniat, quæstio est, de qua non dubitandum. Repurgetur enim materia, vnde vermes generantur, vnde ea vermes excluduntur. Laudantur rhabarbarum, hiera tum simplex, tum diacolocynthidos. Veres etiam Medici scammonio vsi sunt. Nunc licet vti grani quatuor dacrydij, cum aqua absynthij, aut simili. Sed purgatio commodior, vbi in superiore intestino vermes sunt.

℞. decocti sebesten ℥. 3. cornu cerui 3. i. menthæ & piperis tritæ ana ʒ. 2. Latos etiam expellit barbari 3. i. aquæ graminis aut absynthij 3. 2. spinardi Gr. 4. Clysteres ex vini lib. i. olei absynthij pulueris hieræ 3. 2. Poterit etiam adici 3. i. mellis & 3. i. salis. Nam & sal deglutitum ascendentes vermes ad stomachum deorsum pellit.

Videndum tamen, ne odiosa vermibus per sedem adiciamus, cum ad superiora eorum motus est. 4 enim iucunda potius, vt mellita & dulcia, adicienda sunt, aut eiusmodi glandulæ subiiciendæ. Opanda verò, quæ eosdem vermes deorsum pellunt. Nam aliquando ad ventrem vsque ascendant,

3. Vt decoctis
graminis cum
rasura cornu
ceruini, pueris
poterit
prescribi.

Vel hic pulvisculus. ℞. absynthij. Santon. 3. B. rhei el. 3. 2. rasura cornu cerui 3. i. f. pulvisculus. cap. ad 3. i. cum in sculo capi.

4. Dum hæc sunt, cataplasma ex aloë, absynthij. Sant. & felio fieri poterit, vmbilico ad. mouendum.

DE MORB. INTERNIS

& stomachum lancinant, vnde syncope, conuulsio, mors.

Emplastra & cerota ex cerato facto è tribus tibus olei absynthij, amygdalarum amararum, cleorum perfici, & vna ceræ amaræ. Deinde ubi frixerint, subigi debet ex succo amaro, vt absynthij. Adiiciendum quoque aliquod genus fellis. Nihil in signi amarore enecat vermes, ex quo & glandulas felle illinimus. Medullâ cerui venter, lumbi, perinaeum inungi possunt. Mirum est, quod contigit aliquando vermes per inguina prorupisse, exedendo facta. Aliis per vmbilicum.

Nonnullis quoque contigit, vt multitudo vermium tunicam sibi contexerit extensam toro instino, & omnino similem veri intestini.

Vbi coniunctus est alui fluor, eligenda sunt, quae præterquam quod vermes enecant, etiam alui fluxionem retineant, quale est rhab. & plantago.

Et quia pueri ferè vermibus infestantur, refugium autem quaecunque amara sunt, diductis dentibus clysterio, aut curuata fistula, medicamenta in cæcum phagum infundenda sunt.

Fiunt clysteria ex muria, aqua oliuarum, centaury, absynthij decocto. Sed ubi vermes exclusi sunt, roborandum intestinum, instituenda vitæ ratio, in posterum regenerentur.

Theriaca & mythridatium, si nulla febris, vermes enecant & excludunt.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Ex multis humani corporis partibus reiciuntur vermes, ventriculo, intestinis, vesica, utero, dentibus, vli-

ribus

Puella quædam quæ in laterna ad portas D. Iaco- *Vermis latus*
 ecumbebat, album vermem, latum, palmo maiorem, *naribus cie-*
 crassum reiecit per nares nulla tussi, nullo vomitu an- *ctus.*
 lente, 9. Aprillis, anno 1553. In quodam è renibus
 i, præcedente magno dolore lumborum, per urinam
 ti sunt, in aliis duobus parui. Musa Aphor. 49. libr. 4.
 it quendam tussi expulisse vermem, nescio an à ven- *Vermes longi*
 lo, an à pulmonibus. De generibus vermium, materia, *è renibus re-*
 erationis modo in intestinis, non eadem est omnium *iecti.*
 entia. Vulgò tria genera genera faciunt, *ελμινθας στρογ-*
 s, id est, teretes & rotundos, qui in superioribus &
 ilibus intestinis nascuntur, ventriculum subeunt, & *Vermium ge-*
 os sape, aut nares reiiciuntur: *ελμινθας πλατείας*, id est, *nera tria.*
 s, & longos, qui aliquando per tota intestina exten-
 tur, à quibus oriuntur cucurbitui, quòd semina cucur-
 e referant. Tertium genus ascaridum, qui exigui sunt,
 tes, vermibus casei similes, & in recto intestino con-
 untur. Alij præter latos quartum longissimum adiiciunt,
 neque tineam nominant, quanquam sub latis comprehen-
 otest. Cucurbituos etiam à latis separant, quod neque
 is tineæ fœtus esse possint, neque partes animalis,
 n ipsi sint animalia. Sicque in vniuersum erunt, rotundi
 uperioribus intestinis, tineæ, longi, lati, cucurbitui ex-
 si per intestina, & ascarides iuxta anum. In qua diui-
 ne, cum ex rei natura sumpta non sit, & membra si-
 l permisceri queant, nihil mirum confusionem reperiri,
 controuersiam. Experientia tamen omnia facilia. Con-
 t enim longos & rotundos in superioribus intestinis
 ntineri & per os reiici. Anno 1553. in Collegio D.
 rbaræ puer annos 12. natus interuallis vomere solebat
 ngos vermes, albos, è ventriculo. Sentiebat motum,
 orsum & commotionem. Dum vrgebant, sitiebat, an-
 batur. Nutritus fuerat lacte, & fructibus. Tineam voca-
 m vermem Arelatæ vidit F. Valeriola longitudine, si bene
 emini, nouem pedum, aut etiam amplius: cuius vir ille *Vermes longi*
 octissimus in suis Observationibus copiosè meminit, & *per interual-*
 iæ ad eius generationem intelligendam pertinent, accu- *la è ventrica-*
 tè docuit. Cucurbituos quoque vermes esse certum est, *lo exclusi.*
 iam quinque genera inter se vel loco, vel figura, vel ma-

DE MORB. INTERNIS

*Vermes an
ab utero sua
ducant semi-
naria.*

*Aëtius Te-
trab. 3. serm.
I. cap. 40.*

gitudine distincta constitui eadem ratione possint. rides quibusdam quasi sacculo inclusi & membrana inuolant in facibus. Quod ad materiam pertinet, non ex Hippocrate 4. de morbis ab utero seminaria accipiunt. Generari enim in utero matris, quoniam tunc non expurgatur à facie. Non apparere autem, nisi ad id tempus, quo infans incipit vesci cibo, tum ob benignius alimentum, tum quod humidiora, & minus calida illorum corpora. Quod certe principium longius pertrahitur, cum in grandioribus, atque adeo senibus frequenter, ut in pueris, nascantur. Mæsa scribit senem anno 82. in extremis positum accidentibus, quæ vermiculis pueris accidunt, & cum graui halitu, qualis pueris esse solent, plures 500. excreuisse medicamento è scordio, & calina. Rusticæ cuidam mulieri plures prodierunt, cum incredibile palpitacione & fluctuatione ventris laborante, inde assurgente & tumentis, ut in grauidis consuevit, busto foetu. Græci alios à bile, alios à pituita quosdam à melancholia generari volunt. Aëtius latum vermem, tinea, nihil aliud esse vult, quam mutationem membræ interioris tenuium intestinorum in corpus quoddam viuum, animatum, mobile. Quæ omnia parum probabilia videntur. Bilis enim & melancholia humores sunt tota natura hanc generationem ineptissimi, nisi temperentur ab alio alio longè superante. Et Galenus tanquam admirandum proponit in dysenteria, hominem abrafa interiore tunica intestinorum viuere posse, cum tamen expulsis huiusmodi latis vermibus ægri longè melius habeant. Rationi manifestum consentaneum & experientiæ, vel ex chyloso succo, pituita ortum habere, quæ tamen aliquando aliis humoribus tingi potest. Hoc intelligitur ex cruditate & alimentis eorum, in quibus reperiuntur. Deinde facillè in glutinosa resoluuntur, & secti rursus vniuntur. Neque alius generationis modus videtur, quam per corruptionem & putredinem, in qua natura, id quod benignius est, calore viuifico tanquam opifice, efformat in animal, qualecunque possit effingi, ut Arist. docet in Meteoris. Id perspicuum est à foetore excrementorum, & halitu. Varia inducunt symptomata

chylum consumendo corpus minuunt: in ventriculo
 itum, famem, syncopem mordendo, instimulant & ali-
 do iugulare videntur. In recto intestino pruritus exci-
 & tenesmus. In ventre medio fluorem alui, leienteriam
 is inflationem. In omnibus aliquando febres quotidia-
 miles, inordinatæ & horrificæ, & si arrodant intestina,
 interficiunt. Hæc eadem vermium signa sunt, sicuti an-
 us fœtens, tussicula inanis & sicca. Cum clamore exper-
 untur ægri, arctius dormiunt, stridēt quodammodo den-
 , morsus, nausea, fastidium, & similia. Latus rarò gene-
 , & paucis gentibus, nunquam Atheniensibus, vt dictum
 In intestinis obiectum rapit alimentum, vt alio statim o-
 it. Inde erosio, fames canina, gracillitas, imbecillitas,
 manifesta occasione. Certissimum signum esse volunt,
 crementis similia quædam cucurbitæ seminibus reie-
 In omnibus nihil certius, quàm si vermes aliqui reiecti

Ascarides glandibus siue suppositoriis: rotundi potioni-
 vtrisque lati curantur, ex materia, vt est scopus necandi,
 iendi, purgandi. Conueniunt syrapi, topica supra vmbili-
 , cataplasmata, vnguenta, inunctiones, clysteres, & similia.

ANTO. VALETII EXERCIT. LIIII.

Mnium trium generum vermium origo, lum- *Gal. comm.*
 bricorum, teretum & ascaridum, ex cruda, *ad aphor. 26*
 ssa, pituitosaque materia putredini accommoda *lib. 3 Aph.*
 stit, vehementi calore intestinatorum accedente.
 retes & longi, etsi descendant atque ascendāt, in
 o plerunque gignuntur: in colo lati: ascarides,
 etes & breues, in fine recti intestini. Habent ver-
 s interdū morbi rationem, vt cum quiddam to-
 genere præter naturam, quod est auferendum, *Vermes quæ*
 est: nonnunquam causæ, quam morbi excipiunt, *varie consi-*
 ores, epilepsiæ consentiente cerebro, spasmi, verti- *derentur.*
 nes, dentium stridores: alias signi solius, quatenus

DE MORB. INTERNIS

*Vermium malignitatis ex colore digno-
tio.*

Vermium signa.

*Gal. sub finē
lib. 4. Meth.*

considerantur, ut excrementa. Sic quando in febrium eiiciuntur, malum indicant, putridæ cet materiæ multitudinem: sicut & in vigore promaticè expulsi, eius malignitatem. In decotione autem, quum critica comitatur excretionis spem portendunt. Vermium malignitas colore dignoscenda. Qui vnius sunt caloris, ut minus censentur mali: qui versicolores detestabiles, quia putredinem arguunt maiorem. Variæ vermium signa. Turbatur somnus, & vociferatio editur, ab excitatis à vermibus malignis vaporibus cerebrum petentibus. Pueri (qui propter ætatis usum & edacitatem in hunc affectum crebrius incurrunt) dormientes quasi cibum, vel lac ore hauriunt, quia vermes humiditatem exugunt. Turbida adest sicca, propter partium spiritalium consensum cum naturalibus, à quibus putridi vapores attoluntur: qui cum lædunt os ventriculi, singultum mouent: cum caput conscendunt, narium pruritum, ruborem genarum, oculorum suffusionem leuantes. Vermes, siquidem febris absit, imprimis necantur, quod viui intestinis adhærentes resistent, mortui cum facibus excludantur. Vulgaris est vermicularum rhei infusi in aqu. gram. cichor. absynth. cardui, portul. vel plantaginis, si alui profluvium accesserit, cui expresso adiiciatur syr. de portul. vel de absynthio. Vel.

℞. radic. gram. & cichor. ana ℥. ss. radic. petros. ℥. 2. besten ℥. 2. f. decoct. ad ℔. ss. In qua infunde summitat. absynth. Rom. & fumar. ana p. i. Deinde è colatura cum charo sufficienti f. syrup. Detur ℥. i. ss. cum ℥. 2. aqu. portul. in quibus ponatur corn. ceru. præpar. puluer. contra vermes ana ℥. ss.

tibus rasura vnicornis imperatur. Vermes ve-
t ad superiora intestina, & ventriculum non
eptent, alliciuntur dulcibus clysteribus, ex lacte,
non addito, eo enim fugantur. Interea extrin-
s, vt vmbilico, linimenta, emplastra, ex amaris
parata admouentur.

℥. ol. ruthac. amygd. amar. & absynth. ana ʒ. β. myrrh.
ana ʒ. β. f. litus pro vmbilico. Vel. ℥. aloës elect.
flor. tanacet. puluerator. ʒ. 2. myrridat. ʒ. 1. cum oleo
gd. amar. & felle bubulo, addita cera & farin. lupinor. f.
astr.

1 Semuncia massæ interioris pilul. communium
axatur cum oleo ruthaceo & felle bubulo, & su-
alutam extensa vmbilico adhibetur. Sed aduer-
lum, vt si febris adsit, minùs amara vsurpentur:
ex farinæ hord. & lupin. ana ʒ. 6. succ. limon.
ortul. ana ʒ. β. aceti ʒ. 1. cū oleo amygdal. amar.
plasma fingatur.

De Hemorrhoidibus. CAP. 55.

1 Hemorrhoides vniuersum 2 corpus vacuant,
aliquando 3 cacochymia, aliquando 4 pu-
anguine, quique 5 sola quantitate peccat. It
em per venas, quæ à 6 vena caua explantatæ
ro, pudendis & sedi implantantur. Hoc enim
isimilius est, quàm per venam, quæ à portis he-
is in extremum rectum intestinum porrigitur.
que admodum verisimile hæmorrhoidum ma-
iam per venam à liene repurgari. Ramus enim
næ, quæ à medio liene descendit, desinit in o-
entum. Hæc vacuatio in genere præter naturam
. Ideoque periculosa, propterea que non facien-

1 De sangui-
nis, aut humo-
ris melancho-
licis fluxu, qui
fit per venas
ad podicem per-
tingentes, quæ
ab ea afflictio-
ne nomen ha-
bent.

2 Cacochy-
mia purgan-
do, aut pletho-
ram deplendo.

3 Melancho-
lica, per me-
sentericas ve-
nas.

4 Per venã
hypogastricã
quæ musculis
intestini re-
cti, cervicib⁹
vesicæ ac vie-
ri sanguinem

imperit, atq.
etiã pudendo.

5 Vt in graui-
dis, in nimia
sanguinis a-
bundantia,
mulieribus,

quibus sup-
pressi sunt mē-
ses, aliquo e-

tiam membro
mutis. 6 A

ramis vniuersi
ci inferiores
vena caua.

DE MORB. INTERNIS

da eius consuetudo. Quibusdam tamen naturali consuetudine, & incolumis valetudinis sa est. Tale est, quod scribit Hippocrates. 7 bile vexatis, & renum passionibus, hæmorrhoeæ superuenientes bonum.

7 Aphor. M.
lib. 6. Aphor.
8 Sect. 3 li. 6
τῶν ἐπιδημ.

Et ad finem
lib. de humo-
ribus.

9 Vnde cache-
xiam adfe-
runt, indeq.
hydropem.

10 Quod e-
rat aliqui
onustum hu-
moris melan-
cholici prouē-
tu aut sup-
pressis angui-
nis plethora.
11 Quæ fue-
rant olim re-
stibilis facū-
ditatis, hoc
est, singulis
annis parie-
bant.

12 Melācho-
licis, olim bi-
liosus: quorū
corpora bi-
liosa iā per-
spiratione ca-
rentia fiunt
melancholi-
ca.

Præterea quòd quartana, melancholia, angina pleuritide & aliis eiusmodi grauioribus 8 morbis hominem vindicat. 6. Epid. Salutaris quoque vacuatio epilepticis, & iis, quibus tubercula & ligna vlcera oriri solent. Fluunt tamē hæmorrhoides aliquando 9 immodicè. Oportet enim ea ratione corpus 10 leuari, non infirmari. Atque de commouendis hæmorrhoidibus consilium peculiaris natura ægri primū interroganda est ex consuetudine, & statis interuallis soleat eo modo repurgari. Sunt enim quibus periodicè fluunt. Mulieribus, 11 viduis, 12 senibus, & quibus aliter supprimuntur menses, sanguis interim diuertit à naturali vteri ad sedis venas: & ita per periodos se se purgant. Præterea interrogandus est æger, num sit opportunus grauioribus illis morbis, quos diximus. Hæc enim efficiunt consilium excitandæ huius purgationis.

Excitantur autem aliquando 13 purgationibus quæ cacochymia cōueniant. Nonnunquam phlegma botomo è malleolo, vel iis venis, quæ superiore pedis eminent: cucurbitulis item cruribus admittuntur & sedi. Leuissima via est per sanguisugas.

Ferro etiam aperiuntur, vbi turgent, quas malignas appellant. Tum etiam medicamentis, vt oleo

13 Ex decocto folliculorum sennæ & cassia, diluto rheo & diaphanico, maxime vero aloes usu.

eis persicorum, aut in quo res 14 acres & ama- 14 *Vt persi-*
caria, myrio-
phyllum, ap-
parine, &
praesertim ru-
bia minor.
 octae sint. Aut vnguento.

℞. pinguedinis lardi erasæ ex parte pinguißima
 olei irini, ruthacei, aut similibum 3.3. Fiat veluti

uentum molle, quod subigatur ex succo cœpæ
 æ. Eadem cœpa aceto macerata, contusa, &
 osita. Verum vbi dolor est, cum butyro subigi-
 , oui vitello, vel rosaceo. Pulpa colocynthidis
 uenienti oleo immergitur, ano alligatur: quin-
 horarum spatio aperit.

Collyria, suppositoria ex radice cyclaminis, ex
 ice caulium induntur. Fortiora, si taurino felle
 untur. Fellis genera, maximè flaua, sedi illinun-
 vel gossipio excepta induntur. Pallida verò mi-
 a sunt. Forte hoc est.

℞. stercoris columbini in puluerem reducti 3.3.
 bergantur vnguento molli facto ex pinguedinis
 li 3.1. olei, in quo matricaria coctarit 3.3. salis
 omnia misceantur in mortario.

Celerius agent medicamenta, si antè confrice-
 sedes ex foliis ficus, parietariæ, aut aliis asperio-
 us, vt linteo cannabino, vel detrïto panno.

Fotus quoque ex cyclamino, centauro, abro-
 no, matricaria, bryonia, radice enulæ, ireos, ab-
 nthij, & similibum. Reliqua materia cap. de com-
 ouendis mensibus dicetur.

Sed aliquando latent 15 hæmorrhoides: qua in 15 *Neque*
 placuit Antiquis vt sedes euerteretur. Inusitatum *sub aspectum*
 c ita tutum remedium nostris temporibus. Euer- *veniunt, siue*
 tur sedes, quò facilius remedia applicentur. *sistendi, siue*
ciendi consi-
lium sit, si-
ue symptoma
corrigendi.

℞. piperis, nitri ana 3.1. læuigatis locum attrin-
 to. Vtilicet & sale gemmæ, & pul. seriphij, & felle,

DE MORB. INTERNIS

16 Nonnulli
esule lacte
vtuntur.

absynthij 16 succo, & matricariæ. Postea verò
ponenda sedes ex iis, quæ capite proprio dicent
At verò vbi iam immodicè fluunt, sistere oportet
Sistuntur autem, vbi odiosæ sunt. Atque vbi g
uius aliquod malum non metuitur, ad eam rem v
na 17 cubiti secatur, aut extremæ manus Cucu
bitulæ hypochondriis, lumbis ac scapulis affigu
tur. Reliqua curatio 18 potionibus, topicis rem
diis, Chirurgiâ perficitur. Quod autem ad Chirur
giam attinet, meminisse oportet, anum maximè
parte, qua sphincter est, partim neruosa substantia
partim neruoso circulo constare.

17 Tum ad
reuulsionem
humoris eò
fluentis, tum
etiâ ad pro-
hibendâ fœ-
culenti san-
guinis gene-
rationem.

18 Alteran-
tibus, va-
cuantibus et
sistentibus.

Præter hæc
abstinendum
erit vino, vt
orgasmus in-
hibeatur.

Neruosa substantia neque acria & mordac
medicamenta, neque vstionem aut incisionem
sine conuulsionis periculo, perferre potest. Exteri
musculus recti terminus ignobilis & carnosus, q
vocatur podex, ea remedia perferre potest. Quo
autem scriptum est ab Hippocr. quòdque ad con
siliu sistendi hæmorrhoides pertinet, A diutur
nis sanato hæmorrhoidibus, si vna non seruatur
periculum est, ne intercus, aut tabes subsequatur
ita intelligere oportet. Medico sananti hæmorrhoi
das, id est, dum sanguinem mittit, affigit cucurbi
tulas, topica & reliqua remedia adhibet, rectam
vitæ rationem instituit, vna quidem eo tempore re
linquenda hæmorrhoids, vt paulatim non temerè a
præcipitanter fluxum cohibeat. Vbi verò persana
uit, nulla relinquenda est.

Potiones conueniunt, quæ partim cap. de sputo
sang. partim cap. de profluuiis alui & mictu sangui-
nis descriptæ sunt, & describentur cap. de suppri-
mendis mensibus. Sed quia in hæmorrhoidibus

cruciat dolor, his vtendum est.

℞. olei violarum ℥.3. mucag. sem. psilij ℥.2. mi- *Symptoma-
tū correctio.*
vngatur sedes. Aliud.

℞. olei violarum ℥.3. cerussæ lotæ drach. 6. ce-
libæ quod sufficit. Aliquando vitellum oui cum
ceco, aut violato oleo subigimus. Nonnun-
quam albumen commiscemus, vbi maior ardor

Similiter & 19 micam panis albißimi ex su- *19 Violaria
in lacte cocta
ad pulvis cō-
sistentiā mi-
cificè dolorē
sedat, si cum
tantillo olei
rosacei ad-
moueat.*
dictis oleis subactam emplastri modo apponi-
s. Conueniunt & mucag. portulacæ, lactucæ,
maximè psilij. Fiunt quoque sacculi ex rebus
odynis. Fiunt foci ex iisdem, atque vbi dolor
gravius.

℞. olei violati ℥.2. populei ℥.2. Cum ouo inte-
per fiat vnguētum. Quod si res vrgeat, opij ʒ. com-
scere potest. Postremò videndum, ne adstringen-
us immodicè nimium resiccatus podex non præ-
stet officium. Itaque fomentis humectantibus cor-
pendum vitium est. Similiter cum nimium po-
dix refrigit refrigerantibus medicamentis & nar-
cticis, temperandus est.

Potest fisti hæmorrhoids siccantibus, causticis,
pessella præhensis, & vinculo interceptis venis.

Laudatur farina volatilis, araneorum tela, &
ia in fluxu sanguinis numerata. Vrunt, &, vt lo-
uuntur, mortificant ex puluere radicis caulium
correfactæ, & stercore canino similiter cremato,
ecce arida vini adstringentis cremata, adiecta ter-
a parte vitrioli Romani.

Extremū est arrhenicū rubrum, cum æqua parte
luminis plumæ. Oportebit autem, priusquam hæc
admoucas, sedem madefacere vino adstringente.

DE MORB. INTERNIS

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Marisca.

Thymus.

Per anum effluit sanguis multis modis , vt per internorum fluxum, hæmorrhoidas, σύκωριν, siue ficum, & Thymum siue Mariscam. In quibus multi sæpè falluntur, sine distinctione, statim fluxu aliquo in ano, aut tumore apparente, hæmorrhoidas esse putant, cum plurimum omnes affectus inter se differant, & natura, & curatio. Thymus à veteribus describitur tuberculum carnosum, quasi verruca eminens ad cutem, tenue, suprà latius, subter, in summo perasperum, oblongum, florem thymi referens, vnde nomen habet. Facile scinditur & cruentatur, modòque vnus, modò plures nascuntur in pedibus, talis, palmis, mediis femoribus, glande, præputio, facie, sæpè in ano. Alij sunt sine dolore carnosi, asperi, candidi aut subrubri. Alij cum dolore punctorio duriores, asperiores, maiores, fœculenti, liuidi qui non facile curentur, nisi tota parte excisa, cui innascuntur. Sycoſis idem significat nisi quòd minor est quantitate & magnitudine, vt scribit Aëtius.

*Aëtius Te-
trab. 4. Ser.
2. cap. 4.*

De quibus sic Iuuenal. Satyr. 2.

Cæduntur tumidæ, Medico ridente, mariscæ.

*Mariscarum
& hæmorrhoidum
generatio.*

*Fluxionum
omniū cause
quæ possint
dignosci.*

*Sanguinis
per intestina
reiectionis signa.*

Falluntur ergò, qui mariscas cum hæmorrhoidibus confundunt. Illæ enim generantur ex præpostera venere, immo dica equitatione, vel attritione qualibet in ea parte facta. Hæmorrhoids verò (nomine pro affectu sumpto, siquidem partem affectam quandoque significat) nihil aliud est, quam profluvium sanguinis per venas ani, aut in illis tumor ab influente sanguine. Quæ affectio vt distinguatur à fluxu sanguinis antea descripto superioribus capitibus, obseruanda est hæc methodus, omnium fluxionum causis inuestigandis accommodissima, siue naturales sint, siue præternaturam. Tria enim sunt in genere, in quibus causam inuenies. Virtus quæ mittit: instrumenta seu viæ fluxionum, vnde, quæ, & quò mittuntur: postremò materia fluens. Virtus quadruplex attractrix, retentrix, concoctrix & expultrix. In materia notanda mixtio consistentia, quantitas, qualitas. Primùm igitur per quam viam sanguis fluat, obseruandum,

per intestina, an per venas ani. Hoc cum ex causis antecedi-
 tibus & sensu, tum ex mixtione coniiciendum. Nam si
 cum recrementis reiectus & cum illis mixtus ab intesti-
 prodit: sine recrementis, ab ano. Illic causa est vel in san-
 nis multitudine aut acrimonia, vel in virtute, siue non re-
 eat ob imbecillitatem, siue excernat ob copiam: vel in via,
 ulcere aliquo in intestinis. De quibus omnibus dictum est
 erius. Si à venis ani (simul cum arteriis: ab utrisque enim
) hæmorrhoides erunt. Itaque videndum initio, ut fluxio-
 natura & origo exactè intelligatur, vnde venæ illæ orian-
 , quâ progrediantur, & ubi terminentur. Vna est insignis,
 æ à ramo splenico venæ portæ per mesaræum circa col-
 n & intestinum rectum extensa terminatur in musculis ani
 intestino interiore, cui circa lumbos occurrit arteria. In
 ndem locum, sed ulterius ad cutim vsque à vena caua, tres
 m suis arteriis, à duabus iliis & ramulo venæ sacræ dictæ
 luio. Si per has effluat sanguis, quia exteriores sunt, hæ-
 orrhoides apertæ dicuntur, siue externæ, in quibus necesse
 t hepar, renes, & totum illud venosum genus à vena caua
 agis expurgari, proindeque sanguinem magis coctum ef-
 , quàm qui fluit à venis mesaraicis, in quibus adhuc rudis
 t & splendidus, licet ater sit & crassus, quem lien, & mesa-
 eum maximè hac via expurgant. Nam hepar sanguinem co-
 um per venam cauam distribuit. Mesaraicæ verò sugunt à
 entriculo, & omnibus intestinis, atque ad hepar succum
 mittunt, plurimùmque feri continent. Lien autem sanguinem
 exculentum exonerat in ramum splenicum. A quo descendit
 er mesaraicum ramum, vnde primus ramus, qui descenden-
 o occurrit, hæmorrhoidalis est: paulò infrà, venæ mesarai-
 æ. Si igitur per venam à mesaraico ramo, qui à splenico ori-
 ur, fiat ille fluor hæmorrhoides internæ erunt, quòd intus la-
 eant, nec oculis cerni possint, nisi descendente ano, aut im-
 nisso speculo. Vtræque rursus diuidantur in cæcas, & aper-
 as. Cæcæ sunt, quæ tument cum maximo dolore, nec sangui-
 nem reddunt. Quanquam non ignoro cæcas etiam dici illas
 nteriores, quia non videntur. Apertæ verò, in quibus est san-
 guinis profusio. Rursus vel sine inflammatione sunt, vel cum
 nflammatione. Inflammationis signa sunt dolor, rubor, tensio,

*Hæmorrhoi-
des cæcæ.*

*Hæmorrhoi-
des internæ.]*

*Inflammatio
nis in hæmor-
rhoidibus no-
ta.*

DE MORB. INTERNIS

renixus, febris. In cæcis grauiſſimus dolor, quia partes acutiore ſunt ſenſu. Sphincter enim neruoſa quædam ſtantia eſt quæ neque uſionem, neque ſectionem facile po- teſt ſine conuulſione. Deinde habent è vicino oſſe ſa- ductos neruos, & extremæ partes ſunt: quales acerrimum bent ſenſum, neque ſine periculo offenduntur. Indicium e pollice pedis ſubita mors apud Hippocr. 1. Epid. & læſis tremis digitis dolor grauiſſimus & oculis, & pudendis, & di. Rectitudo quoque & tenuitas neruorum plurimum ſa- ad doloris ſenſum. Quæ omnia indicant, non ſine cauſa, p- nioribus vaſis, & diſtenta membrana ſedis, quæ oriſiciis v- narum prætenditur, à plenitudine, aut inflammatione acut- ſimum dolorem excitari, qui ſæpè ad ſe totam curatione- traducit. Ex his etiam perſpicuum eſt, non ſolum propt- crasſum & ſæculentum ſanguinem, ſed etiam puriſſimum hæmorrhoidas fieri, licet Gal. in Aphor. contrà ſentire vide- tur. Si igitur ſanguis, qui effluit, redundet & vitioſus ſit, ma- gna ex hæmorrhoidibus commoda conſequuntur, quæ nu- merantur ab Hipp. Incipientem melancholiam prohibent, ſa- ctam ſanant, quod ferè is humor crasſior & nigrior per hæ- venas vacuetur, quanquam & alius. Varicibus, lieni indurato arthritidi, nephritidi remedio ſunt. Quibus (inquit Hippoc- ſect. 6. Epid. 3.) hæmorrhoides, ij neque pleuritide, neque peripneumoniâ, neque phagedænâ, neque furunculis, neque thermynthis, fortasſe neque leprâ, neque alphis corripuntur. Sed non ſolum his, quæ dicit Hippoc. proſunt, verum etiam vteri, veſicæ & pudendi affectibus. Ex eadem enim di- uifione hæc omnia venas habent. E viduis quibuſdam loco- menſium fluunt hæmorrhoides. In grauidis quoque nota- ui hæmorrhoidas vtiliter fluere in duabus mulieribus nobi- liſſimis iam quatuor menſes in vtero habentibus: in quibus partus tempeſtius conſequutus eſt, & ſaluberrimè adoleuit. Erat autem frequens & multus fluxus, ſanguis ferè dilutus, qui vbi ſubſiſtebat, grauius habebant. Ægrè excluſo leua- bantur. Quibuſdam etiam familiis conſuetæ ſunt. Cuidam nobili in æde Ambroſij Paræi Chirurgi decumbenti, qui me ad cõſilium adhibuit, cum in grauiſſimo renum dolore emin- geret pus, ſanguinem & crasſam pituitam, natura remedium

*Gal. cõment
in aph. II. &
12. lib. 6. &
cõm. in ſent.
37. ſect. 3. li.
3. Epid.*

*Hæmorrhoi-
des fluentes
menſium loco,*

*Sanguinẽ &
pus mingenti
hæmorrhoidis
aperta ſaluti
fuit.*

ndente, quia tumeat hæmorrhoids, & aliis remediis non
 ebat dolor, eo statim tempore iussi aperiri hæmorrhoidē,
 e incredibili celeritate dolor conquieuit. Sed hæc om-
 intelligenda de natura superflua exonerante, & si ægri le-
 ferant. Nam quæ ab infirmitate viscerum & intemperie,
 e sanguis vel acrior, vel serosior generatur, vel quæ à la-
 one & hiatu venarum ortum habent, aut immodicè
 int, in his celeriter tolli debet totius mali origo. Alioqui
 empestiue cohibita deteriora longè & periculosiora vitia
 ehunt. Nam suppressus sanguis ad hepar, hinc aliquando
 pulmonem, cerebrum, latus, aut in corpus diffunditur, vel
 qua parte consistit, vnde morbi illi omnes superius relati
 untur, & si qua adhuc grauiora dici possunt. Paucis enim
 auioribus annotatis morbis alios intelligit Hippocrates,
 epilepsiam, & similes. Non immeritò igitur quæstiones
 e duæ ponuntur, an prouocandæ sint, an sistendæ. Et si si-
 re consilium sit, an vna relinquenda, vt Hippocr. præci-
 in Aphorismis. De quibus remota omni disputatione ab *Hæmorrhoi-*
 oc loco aliena sic breuiter censemus. Assuetis & grauiori- *des quando*
 is morbis laborantibus, aut opportunis, aperiri posse. Qui- *prouocandæ,*
 idam familiis consuetas esse, in quibus indiuidui ratio ha- *aut sistendæ.*
 enda. Et quia ante pubertatem non fluunt, vt est author
 ippocrates, imperus quoque naturæ considerandus. Alioqui
 on est facienda consuetudo. Aperiendæ igitur non sunt si
 on tumeant, & si nunquam fluxerint. Quod ad alteram quæ-
 ionem pertinet, Curati (inquit Hippocr. 6. Epid.) importu-
 è multi subitò his morbis correpti sunt, & grauissimè. Gale-
 us importunè curatos interpretatur, qui neque phleboto-
 niâ, neque medicamento subducente per interualla exhibi-
 o, vel exercitationibus vacuantur, qui item neque vnam ex
 psis relinquunt, sed omnes in vniuersum tollunt. Vbi Gale-
 us videtur sentire omnes quidem tolli posse, sed non ἀσπόμεν.
 Deinde oportere καὶ περιόδους vacuare corpus, phleboto-
 niâ, medicamento, exercitio: alioqui vnam relinquendam.
 Quare vbi hæc remedia adhibita fuerint, & per interualla,
 ulla relinquenda videtur, præsertim cùm ea purgatio non
 sit naturalis, & optima victus ratione declinari queat. In re-
 centibus quoque metu grauioris mali vna seruari potest.

DE MORB. INTERNIS

Multis percurantur. Sed experientia docet, nisi purgentur sanguis detrahatur, nescio qua melancholia & obscœnis morbis vexari. An autem vna relinquenda sit, quæ statim perire effluat, an obligandus æger phlebotomiæ per intervalla medicamentis, id ferè arbitrio ægri relinquendum nisi si à phlebotomia, purgatione, exercitiis deterius habeat, hæc leuiter ferens, grauius ferat hæmorrhoidem. Relinque re autem vnam apud Hippocr. nihil aliud est, quàm non ferre, non vrere, non consuere, ficare, putrefacere. Nam ber est de hæmorrhoidibus, vbi omnes vrit, secatur, curatur, co- fuit, putrefacit, ficitur. Vrit autem non adhibito venæ feræ sed tantum admoto, vt assetur, & ficcetur. Quod igitur A- rius nullam seruandam scripsit, Paulus contra, non solum in diuturnis, sed vbi stillicidij modo effluit sanguis, cæte- occlusis, vnam relinquendam præcipit. Seruari duobus modis interpretari poteris, vel neglecta artificiosa curati- ne, vel adhibita. Si negligatur, vna seruanda est: si adhibe- tur, nulla. Rursus sistendi consilium duplex. Alterum du- fluentes sistimus: alterum, dum fluxuras animaduertimus. In illis immoderatum fluxum adstringi debere non est du- bium. Cæterum externæ faciliè deprehenduntur ex tumoribus. Internæ verò ex pondere circa sedem, egerendi difficultate & clysteres aut glandes immittendi, sanguine aliis excremen- tis non permixto, & consueta purgatione, atque indiuidua natura.

Multi sunt igitur curationis scopi. Tumentes aperienda fluentes compescendæ: dolor mitigandus, & inflammatio tollenda. Quæ omnia propriis remediis perficiuntur. In omnibus partis affectæ habita ratione, ab omnibus acris & mordentibus abstinendū. Cauendum à cancro, aut fistula: quæ vehementioribus medicamentis faciliè inducuntur. Nam cuniculi quidam sæpè latent, in quibus pus. Vnde longiores sinus in fistulas abeunt. Videndum etiam, ne nimium adstringamus aut refrigeremus podicem. Hinc sequitur ani prolapsus, vel resolutio: illinc non præstat officium, & alius nimium resiccatur. Itaque post vsum horum corrigi vitium debet, si quod illatū sit. Vbi remediis non est locus, Chirurgia opus est ligatis, vstis, tabefactis venis. Sed reuera in hæmorrhoidibus

urnis, in varicibus, & reliquis influxionibus & colle-
nibus iam inueteratis omninò periculosa sectio, quâ
noriuntur, vel in aliquem grauissimum dolorem inci-
piunt, priore peiorem. Purgato corpore fatus conuenit cum
adstringente, decoctione ros. centinod. plantaginis,
ferri, & similibus. Topica adhibentur & sedi, & ossi

ANTO. VALETII EXERCIT. LV.

Hæmorrhoides aliæ sunt internæ, externæ alię.
Illæ à splenico ramo & mesenterio: hæ po-
sæ à venæ cauæ propaginibus ipsi sedi explanta-
fiunt. Internarum sanguis parcior & aquosior:
ffior externarum. Sunt item aliæ vuis similes, ru-
sæ, propterea que dictæ vulgò morales, quòd
oris similes conspiciantur. Corpus aliàs cacochy- *Gal. cõment.*
à expurgant, præsertim melancholica, aliquando *in senten. 25.*
thoram deplent. Prorruptionis sanguinis ab hæ- *sect. 5. lib. 6.*
orrhoidibus cõmoditates vide apud Gal. cap. 7. *Epidem.*
de venæ sectione aduersus Erasistratæos, cõm.
sent. 8. sect. 6. lib. 6. Epid. & in 37. sent. sect. 3. lib.
isdem. Suppressarum verò incommoda comm.
sent. 39. Prorrhetic. 3. Prima curatio est, vt mole-
is dolor sæpè leniatur: secunda, si sistantur, &
ali grauioris metum afferant, vt aperiantur: ter-
a si immodicè fluant, vt cohibeantur. Sola quippe *Gal. ad fi-*
acuatio optima censetur, quæ quod graue, infen- *nem libr. de*
umq; est, velut onus inutile, deponit citra corpo- *differ. sympt.*
s infirmitatem, & virium iacturam. Sedabitur ita-
ue dolor aluo molliore facta, vt minore cum ex-
tensione & conatu fæces reiiciantur, quæ alioqui
uræ hæmorrhoidas exasperant, fluxionem vide-
cet dolorifica duritie ingeminando. Et quia in-

DE MORB. INTERNIS

inflammatio sæpè adiungitur, conuenientissimè
hoc erit remedium.

℥. mucag. seminis psilij ʒ. 3. vnguenti populei ʒ. 2. n.
pro linimento: quo pannus mollis, aut gossipium imbu
in anum inditur.

Quòd si tensio sine inflammatione sit, satis
bombacem imbuere linimento ex mucaginib. a
lini & fœnugræc. vel oleo viol. aut simil. Dein a
riuntur hæmorrhoides infinitis propè artibus.
Hollerio traditis. Vulgò tumentes venas inung
sanguine gallinæ, aut columbi: mox hirudi
præparatas affigunt: quæ si satis sanguinis non
hauriant, sanguinem fluere sinunt. Quod si pe
sistatur, ægrum iubent in aqua tepida insidere. Co
trà verò si per apertas hæmorrhoidas fiat pro
fior sanguinis proruptio, à qua periculum tabis,
cachexiæ impendat, auertetur sanguis secta de
trà basilica, largo sanguine ducto, si multus sub
terit, affixis dextro hypochondrio & interscapu
cucurbitulis, &c. Vbi tenuitas sanguinis & acrim
nia in suspicionem venit, syrup. in crassantes, refriger
rantes & ora vasorum occludentes vsui erunt. T
tissimum etiã erit, rhei electi in aqu. cichor. planta
rosar. aut solani cum pauco cinam. crassiusculè co
quassato infusi fortem expressionem exhibere, a
iecto syrup. aliquo adstringente: aut, si magna fu
rit cum sanguine feri copia, syrup. laxat. rosa. palli
Facit & hûc maximè hic potus.

℥. sacch. ros. ʒ. 2. bol. arm. clotæ in aqu. ros. ʒ. 2. syrup. my
till. ʒ. 1. aq. ros. ʒ. 2. f. potus.

Foris sedi admoventur ad sistendum fluxum e
dem fermè quæ in ani procidentia.

Nus totum rectum intestinum est, aut extrema laxitas eius. Excidit hæc infirmis musculis, qui sedem sursum reuellunt, & laxitate membranarum, quibus ossi sacro & lumbis collatur. Nerui etiam resolutione, qui ab extrema ad sedem porrigitur. Itaque primum animadvertendum; num quæ inflammatio adsit, quod dolore, rubore, calore & duritie intelliges. sanguinem è brachio detrahes: deinde etiam malleolo. Si fuerit opus, materiam inflammantis resoluentibus medicamentis & laxantibus mires, admixta etiam parte eorum, quæ repercutiunt & corroborant.

Topica remedia frustra sunt adhibita sedi, si à nervo vitium est. Tuncque applicanda extremitati spinæ, ubi coxa est: redeundumque ad generationis, quod cap. de Paralyfi dictum est. verò infirmitas est eorum obliquorum musculorum, & corpus crassis ac viscidis humoribus abundans, purgatione primum utendum est ex hiera simpli. hiera diacolocynt. & similibus: tum si qua foris ano inhæsit, detergenda prius hydromelite, vripropria, decocto betæ, muria, marina aqua.

Postea verò fatus conveniet sæpe repetitus ex vino sterco, in quo acacia, hypocistis, mirthus, malicorium, rosæ, scoria ferri, & alia eiusmodi adstringentia cocta sint, adhibita ratione, quæ iubet mollioribus mitiora, durioribus fortiora remedia esse adhibenda.

A foris vnciones, insersiones puluerum, incessio-

1 De vltima
recti intesti-
ni partis pro-
lapsu.

2 Ductarum
à peritoneo,
atque etiā à
ligamentis lū-
barū & ossis
sacri.

3 Quæ vel
ab obstructio-
ne, vel com-
pressionis fit.

4 Dolore itē
& pulsu.

5 Ad reuel-
lendum & in-
hibendum flu-
xum.

6 Ad amo-
tionem mate-
riæ cōiunctæ.

7 Quæ parte
ischium cum
esse sacro cō-
nectitur.

8 Ut ad fo-
cus, l. tus, em-
plāstra, dro-
pæ.

De his vide
Hippocratem
ad finē libellī
de fistula.

DE MORB. INTERNIS

nes & balnea vsurpanda sunt. Quanquam in
ctiones & olea, quæque lubrica sunt omnia,
sine ratione quidam reiciunt, alij admittunt,
firmius inhærent. Laudabitur oleum nardinum,
stinum, laurinum, mastichinum, rosaceum, quæ
inuncta fuerint, pulvis ex arida pice trita, seta
cina, vsta galla, fimo canino, cornu cerui, carabe,
guine draconis, mastiche, corallo & similibus.

Suffitus est bdellio, pice arida, pinea, Colopho
exuio serpentis, lapide molari candente conspo
acero, in quo porri folia coxerint, vino austero
gro, in quo aliquid adstringentium ferbuerit, in
siones in aqua sulphurea, marina, bituminosa, a
minosa, & similibus. Pulvis.

℥. sang. draco. malicorij ana ʒ. i. gallæ, bitu
nis ana ʒ. 2. subtilissimè trita & cribrata insperg
tur. Alius.

9 Stibij non
calcinati.

℥. carabe, cornu cerui vsti, coralli, balaustioru
thuris albi 9 antimonij, acaciæ ana ʒ. ʒ. trita insp
gatur, aut incorporètur vitello oui, & modico p
trolei, Vitellum oui vsurpamus, vt in eo pulueres i
corporentur, quia non, vt oleum, sordes relinqui

Emplastra fiunt ex ammoniaco, bdellio, mala
tis cum oleo nardino, & similibus conspersis pul
sculis, quæ adstringant: ossi sacro, perinæo & s
apponi debent, & ne concidant, fasciis contine
Tempus remediorum, vbi iam ægri deiecerint,
abluta sedes reposita fuerit.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Alexand.

Aphrodis.

lib. I. Probl.

Rectum intestinum, Græcis ἀπευθυσμένον dicitur, H
pocrati ἀρχός, Aph. 58. libr. 5. vt interpretatur Philo
Prius nomen illi inditum est, quod cum alia intest

sa sint, recta lineâ sine gyris in anum siue podicem de-
 ur: posterius verò, quòd vel aliis imperet, vel alio-
 t principium. Excrementa enim excipit, & foras agit,
 im septo transverso, & musculis abdominis propellen-
 Opus igitur habuit musculo, à quo, tanquam crume-
 nstringeretur, ne ante tempus excrementa effluerent.
 Græci σφιγκτήρα vocant ἀπὸ τῆ σφίγγεσθαι, id est, con-
 endo. Quæ est illius propria actio, non autem excre-
 multi voluerunt. Deinde altero (qui geminus est, vel
 tergeminus) obliquè supra rotundum sito, quo sur-
 euellitur. Adiectæ sunt membranæ, ad maiorem firmi-
 n, quibus alligatur ossi sacro & lumbis. In hac parte
 ossi affectus plurimi oriuntur. Si excrementa nobis in-
 egrediantur, resolutio est sphincteris. Si verò extra
 prolabatur intestinum rectum, neque sursum retrahi
 t, nisi manu protrudatur, necesse est causam esse in mus-
 aut nervis sursum reuellentibus, vel membranis al-
 tibus. Id autem fit laxatis illis nervosis corporibus, vel
 cillioribus redditis, vel intumescēte & inflato inte-
 . Si resoluantur nerui, causæ ex capite de Paralyti ex-
 endæ sunt, topicæque ossi sacro imponenda. Imbecil-
 s redduntur aliquando ob nimiam mollitiem & humi-
 em, vt in pueris, vel frigus à quacunque causa externa,
 liquam aliam intemperiem, aut humorem madefacien-
 Aliquando verò ob magnam aliquam contentionem
 ddendis excrementis durioribus, aut acrioribus, vt in
 nteria, vel tenesmo. Inflatur autem à quolibet tumo-
 ed præcipuè inflammatione, quam sequitur dolor, fe-
 perpetua irritatio ad excretionem, stillicidium vrinæ.
 scribit Hippocr. de fistulis à pituita ex corpore in in-
 num rectum decumbente. Quanquam in contextu Græ-
 habetur ὑπὸ τῆ φλέγματος. Certum autem est phlegma
 pocрати aliquando inflammationem dici, vt in Progno-
 s. Nec dubium, quin ab aliis etiam humoribus, præ-
 m à sanguine, fieri possit. Mirum est, quod nobili cuidam
 ieri contigit anno 1559. Nihil excludebatur stercoris:
 oringens in ano, qui nullis remediis cedebat. De causa
 utabatur. Nihil è speculo immisso apparuit interiore re-
 intestino. Tandem summa vi, & eo dolore, qui in partu

DE MORB. INTERNIS

difficili excitatur, rotundum globum tophaceum è cæco testino deiecit. Hernia laborabat. Erat is globus tunica intus, sùberis substantiâ.

Non eadem omnibus curatio. Frustra adhibentur remedia ano, si spinæ vitio resolutus sit nervus. Inflammatio randa, vt cæteræ, indicatione sumpta à parte.

ANTO. VALETII EXERCIT. LVI.

*Vteri proci-
dentia causa,
& eiusdē cu-
ratio.*

PROCIDIT anus vel ab externa causa, vt ictu, lap-
casu, nimioque egerendi conatu, velut in ten-
mo, vel ab interna, vt frigida humida intemper-
calida humida, musculos resolvente, aut ab aliquo
præternaturam humore. Hic affectus vt curetur
sordes imprimis, si quæ adhæreant, hydromelite,
decocto betonicæ detergenda: deinde sordes sic
uenda.

℞. ros. rub. myrtill. sumach. cortic. granat. balaustr.
cupul. gland. gall. nucum cupressi ana ʒ. ss. Contusa om-
bulliant in sufficienti quant. vini austeri. Eo decocto fou-
tur. anus procidens, postea exsiccetur, & oleis sequentibus
natur. ℞. ol. myrt. rosar. & cydon. ana ʒ. ss. misce.

Postremò sequenti puluere aspergatur, ac demu
reponatur.

℞. corti. granat. ros. rub. balaustr. myrtill. cupul. gland.
ʒ. i. f. omnium puluis, vtendus, vt dictum est.

Intestinum verò sic repositum denuò fouebit
decocto præscripto, ægro quiescente, altis & iu-
ctis clunibus. De conuenienti deligatione ani
Hippocrate, Gale. & Heliodoro vide Cornel. Ce-
libr. 6. cap. de condylomate. Hippocrates libr. de
stulis vtitur zona, à qua deducta fascia per dorsu
recta ano subinducitur, & superadductæ zonæ a-

bilicum religatur: sed prius reponit anum, fo-
 decocto adstringente, regit molli spongia, vel
 eo in decocto insuccato. Vbi deiiciendi cupidi-
 urget, angustissimis asseribus ani latera innitan-
 aut, si puer est, femur pedibus infideat, utrín-
 extentis cruribus deiiciat. Si dolor accesserit,
 abitur ut in hæmorrhoidibus.

De exitu matricis. CAP. 57.

Elaxatis 1 vinculis, refrigerato 2 utero, col-
 lecta 3 mucosa substantia uterus excidit, se-
 pus magis, & iis, quæ ex instituto vitæ 4 nudos
 des in frigida continent, aut diutius in frigido
 ide sedent, vel aërem frigidiorē excipiunt,
 ximè in puerperio, & 5 tempore menstru-
 n. Casu, ictu, resolutione quoque decedit. In
 hementi motu eo modo, quo vrina & stercora
 eter voluntatem effluunt, ita etiam uterus 6
 labitur.

Totum uterum decidere posse quidam 7 è Gre-
 negant: contra quos 8 Arabum autoritas &
 perientia facit. Tūmque desperata res est, ut cum
 ueterauit malum, quod ætate senili non facile cu-
 ri potest.

Initio animaduertendum, num retenta vrina,
 aut stercus. Primū enim excludere oportet. Ute-
 s enim in medio positus, & compressus magis ex-
 illitur, nec facile reponitur.

Aptè collocanda mulier est, sublati coxis inui-
 m dilatatis, reflexis poplitibus. Atque eo modo,
 sso intestino sphincteris constrictione obduruerit.

1 Quibus u-
 terus coale-
 scit, adungi-
 tur, mouetur,
 nutritur.
 2 Quod frī-
 gus utero bel-
 lum indixit.
 3 Tū in cor-
 pore uteri,
 tum in aceta-
 bulis ipsis.

Unde grauior
 factus, vin-
 calis suo loco
 contineri non
 potest.

4 Ut mulie-
 ribus lotrici-
 bus.

5 Quo tēpo-
 ri uteri pars
 utraq. hiat.

6 Accedit
 & coeundi
 libido, cum
 scilicet ute-
 rus defrau-
 datur, & ap-
 petitum non

explet. Arist
 cap. 2. lib. 7.
 histor. Anim.

7 Ut Actius.

8 Ut Aui-
 cenna.

9 Ut si in

DE MORB. INTERNIS

10 Ex balau
stiu, radice
cyperi, nuce
cupressi, rosis
11 Vt bacca,
cortex & fo-
lia rosa cani-
nae, fol. rabi.
hypocistis,
balaustia.
12 Vt reposti-
tus suo loco
contineatur.
Hinc semi-
spharam fi-
gura ovali,
cera obducta,
filoque ap-
pessam in mu-
liebre sinum
(si visque qua-
que sit prola-
psus uterum)
immittere, et
subligaculis
retinere de-
cuerit.
13 Vt maiore
vi sursum at-
trahant ute-
rum prolapsum
14 Quod vim
habeat confir-
madi et con-
stringendi:
cuiusmodi est
empla. contra
rupturam vng.
Comitiss. emplastr. de mastiche, rubrum desiccatum cum radice cyperi.

quo in sede diximus, detergendum, abluendum, fouendum, pessuli quoque e lana molli inuoluti linteolo fingendi sunt. In ea lana 10 pulueres m-
ri possunt, qui utrum confirment.

Pessulus factus pro ratione ætatis immerg-
dus est vino, in quo 11 adstringentia coxerint,
ita insinuandus pudendo, prius reposito 12 vte-

Pectinem quoque & lumbos lana, bomba
aut spongiis imbutis oxycrato contegemus, &
concidant, alligabimus.

Cucurbitulæ cum multa 13 flamma vmbil-
& sumini, atque etiam ilibus affigendæ sunt,
piusque repetendæ. Atque interuallis cucurbitu-
rum 14 emplastrum supra vmbilicum & lumb-
affigendum est.

℞. galbani ℥. i. β. myrrhæ, thuris albi ana ℥.
terebinthinæ ℥. β. sem. lauendulæ ℥. i. moschi ℥.
incorporentur, & extendantur in aluta.

Pessarium, pessulus, priapismus.

℞. assæ foetidæ, myrrhæ, thuris albi, mastice
an. quod sufficit pro ætate, & ratione mulieris.

Fiat pessarium malaxatum cum oleo laurini
vel de liliis, addendo ℥. i. β. lauendulæ, & baccarum
lauri ℥. β.

Naribus odora, utero foetida admouenda, par-
tis lineis inuoluendæ partes pudendæ & vicinæ
perfumigatis cum myrrha & thure. Suffumigia
incessionibus, ut prius.

Sed hinc peculiariter ex lauendula, bistorta, foliis
& baccis lauri, adiecta portiuncula myrrhæ, thuri
cum cortice, & mastichis.

Si putruit vteri pars, quæ decedit, placuit Græcis Arabibus, ut quicquid corruptum sit, amputetur.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

uterus vinculis vndiquaque alligatur antè, retrò, suprà, inferius: dextra, sinistra: obliquè ad collum & inguina. In pubis, ilion, & sacro per tunicam à peritonæo, dextra & sinistra parte annectitur: magnis vasibus per arterias & venas, præsertim spermaticas & apophysim peritonæi: spinali medulla per nervos: recto intestino per fibras quasdam tenues: vicinè per alias, sed plures & laxiores: ossi pubis per vincula. Omnia membrana peritonæi præter vasa. Hinc maximus vteri consensus cum vniuerso corpore. Plato tantum animal vorax moueri putat modò deorsum ad semen capiendum, modò sursum, fugam malè olentium, aut alia causa. Medici verò naturaliter quidem excipiendo semen, ut deinde constringi volunt, sursum autem non mouent, nisi vasibus plenis reuellatur, aut infletur, ut in suffocatione: deorsum verò, cum peritonæum aut vincula à peritonæo relaxantur, vel rumpuntur, vel fundum inuertitur, unde vteri procidentia. Contorquetur etiam interdum ut ob abscessum, vel inflammationem, vel vim aliquam illatam, vel post partum. Videre etiam licet multas, quæ cum vtero gestant, dolore coxæ affectis ligamentis laborent, sic ut edito metu dolor maneat, unde claudicant, cuius meminit Galenus de locis affectis. Sunt igitur tres affectus vteri præcipui: deprauato motu, unde infinita & admiranda symptomata consequuntur, suffocatio, contorsio & procidentia. Hic postremo tantum agitur, in quo aliquando collum, aliquando fundum in vuluam procidit. Vbi collum excidit, videtur veluti glans viri rubens, quæ se ostendit in ore putendi cum suo foramine. Fundum autem cum procidit, inuertitur. Quæ omnia ratione diligenter distinguenda sunt. Causæ igitur sunt, relaxatio aut ruptio aliquando vinculorum ad ossa pubis: nonnunquam peritonæi. Relaxatio fit ab humiditate, aut difficili partu, aut rupto peritonæo, ut tenis inferioribus ligamentis. Quod tamen fieri non posse existimo. Sic enim traheretur ad ossa pubis potius.

Vteri maximus consensus cum vniuerso corpore.

Vterum gestantes nonnullas unde claudicare contingat.

DE MORB. INTERNIS

Aristoteles 7. de natura animalium scribit quibusdam dederio coïtus, aut longiore veneris abstinencia vterum edere, quibus coïtus & conceptus remedio est. Sæpius fit coïctu, vehementi metu, morâ in aqua frigida, vt in lotricibus difficili partu, magno conatu in reddendis excrementis. rupturam peritonæi, aut difficilem partum, vix curatur, nunquam.

Si fundum procidat, sublati cruribus facile redit: si venter, declinet in latus, vnde dilabuntur. Puellæ cuidam (quæ à nobis annotatum est) tremor sinistra parte in facie & thorace, non inferioribus partibus. Decumbenti in sinistra mouebatur: quiescebat reuolutæ in dextram. Manu & corpore mouebatur. Ardebant similiter & frigebat. Suppressiones annis ferè tribus, facies saturato rubore, tenesmus dolor stomachi, lien inflatus. Si ab humiditate fiat relaxatio, resiccantibus & adstringentibus vtendum. Vacua in pellendo debent esse intestina & vesica. Conueniunt fortissimè inunctiones, pessaria, odores foetidi, fumigia, emplasta, cataplasmata, vnguenta, cucurbitulæ ad motum lumbis & venter bilico. Extremum remedium est zona Hippocratis, quæ cingulo zonam habeat à parte posteriore per perinæum aductam in anteriorem partem ad idem cingulum. Iuxta perinæum arctè colligatur. Alij è subere ouales formas inducunt cera, & quasi pediculo alligatas, immittunt in sinum pudendi, atque alligant coxis. Inunguntur oleis & vnguentis adstringentibus.

ANTO. VALETTI EXERCIT. LVII.

Vterus procidit praua foetus extractione, violenta secundinæ depulsione, spiritus cohibitione, immensi oneris sublatione, plaga, partuum frequentia, animi affectibus, vel resolutione ligamentorum & musculorum vterum sustinentium.

Curatio. Quod ex vtero propendet, ouo simile existit. Vterus antequam reponatur, & alius clystère subducitur, & excluditur vrina, vt patentior sit ipsi vtero.

us. Dein fouetur eodem decocto vterus, eodem
 in puluere aspergitur, quo prolapsa anus: tum
 o obstetricis manibus oleo mastich. aut ros. vel
 tyro inunctis sua statione locatur. Interim cu-
 bitula magna vmbilico sæpè admouetur: vel
 gulæ cucurbitulæ singulis vmbilici lateribus af-
 untur. Pecten, lumbi, os sacrum, lana, vel gos-
 io, aut spongiis, oxycrato madidis contegun-
 t, superductis fasciis. Denique emplastrum de
 lbano dorso, vmbilico adhibetur.

De i sistendis mensibus.

CAP. 58.

Mensis 2 naturalis est purgatio, nisi vel quan-
 titate excedat, vel 3 præter statas periodos
 fluat. Decimo 4 quarto anno excitatur, nonnul-
 12: rarissimè 7. Desinit verò 40. aut paulò post,
 ioqui ad 60. producitur. Aliis singulis mensibus,
 onnullis vno aut pluribus mensibus intermissis,
 uibusdam sæpiùs vno 5 mense redit. Iunioribus
 d lunæ plenilunia, aliis ferè decresciente luna, tri-
 us, 4.5.6.7. diebus, eò plus minùsve. Maiorem co-
 iam efficiunt, ratio vitæ plenior, otium, tempera-
 mentum 6 frigidius, tenuitas sanguinis, vel acri-
 monia, amplitudo vasorum, quæ plurima & maxi-
 ma ad vterum perueniunt. Subsistere debent in to-
 tum grauidis, puerperiis, lactantibus.

Vt sistas, primum animaduerte 7 causam im-
 moderati fluxus, colorem sanguis fluentis. Si lin-
 colo excipias, animaduertes. Calida enim men-
 trua, vbi sanguis calidior est: florida atque ruben-

guinis copia & qualitas, vasorum laxitas, facultatis retentricis infirmitas.

1 Cum scili-
 cet fluunt im-
 modicè, Et
 præter modum
 peculiaris na-
 ture, ætatis,
 diætæ.

2 Quæ com-
 modo nature
 fit, et à natu-
 ra suscipitur.

3 Vt si bis
 mense repetat.

4 Cum puel-
 la ad iustam

magnitudi-
 nem Et modum
 peruenire.

5 Vt salaci-
 bus mulieri-
 bus, quæ sero
 abundant.

6 Vt si mu-
 lier sit habi-
 tior, corpus
 habeat mi-
 nus perspira-
 hile, glabrius,
 cutim albam,
 capillos ni-
 gros & re-
 ctos oculos.

quoque nigros,
 vocem acu-
 tam, ut si sit
 iracunda.

7 Quæ tri-
 plex est: sicc.

DE MORB. INTERNIS

tia, vbi sanguinis copia in causa est : subalbida,

8 Aut etiam sanguis 8 frigidior est. Rubentibus itaque me-
frigidior mix- struis, si quidem corporis plenitudo est, 9 ven-
tione feri.

9 Ad reuul- è cubito secato. Si verò magna pars plenitudi-
sionē & ple- iam 10 depleta est, aut alioqui non redundat in
thoram de- liquo corpore sanguis, cucurbitulas satis amp-
plendam.

10 Immode- cum multa flamma sub mammis affigito : vincu-
rato scilicet brachiorum vtitor, 11 frictionibus manuum
fluxu, vt ve- calfactionibus. In vsu phlebotomię & reliquorum
nā secare tu- interrogabis primū, qua parte vteri maior gra-
tum non sit.

11 Ad reuul- dextram manū ligabis, fricabis, calfacies. Sub dex-
sionem obscu- tra mamma cucurbitulam affiges.
ram.

Si verò cacochymia est, biliosum sanguinem
rhabarbari ʒ. i. s. aut hierā picra repurgabis. Si p-
tuita, eadem hierā aut rhabarbaro vtēris, sed addito
agarico. Sed ferè vbi nulla plenitudo, aut manifeste
sta cacochymia, cucurbitula sub mammis, aut il-
lū humeris apposita, vincula manuum, remedia quæ
sanguinem sistunt, satis esse possunt.

12 At fe- In laxitate meatuum, adstringentibus : in tenui-
licius aqua tate, incrassantibus vtendū est. Conuenit inter Gre-
nucamentorū cos & Arabes succū plantaginis efficacissimè men-
salicis, succo ses sistere. Memini (inquit Gal.) cū quatuor die-
radic. vrticæ bus iugiter sanguis fluxisset, nec sisti posset, cyathū
albæ, succo vno succi plantaginis constitisse. Recentiores 12
bursa pasto- aqua plantaginis vtuntur. In aqua melius fuerit ali-
ris, atque lā- quid dissoluere eorum, quæ sanguinē sistunt, vt ʒ. i.
ceola trochiscorum de carabe, de spodio, de terra sigilla-
Vt. ʒ. succo- ta, & eorum, quæ iam antea sæpè enumerata sunt.
rum depura-
torū lāceola,
bursa pastor.
rad. vrtic. al.
ʒ. 2. sacch. q.
ʒ. f. syrupus.

Loco pessulorum (quoniam mulieres non facile
admittunt pessula) lana vel gossipium, aut mollius

teolum succo adstringente, vt plantaginis, infuc-
tur, & ita inditur genitalibus. Mulieres fingunt è
ruinca, quæ iniiciunt cruribus. Laudant vngulas
ini, pelles anguillarum, pelliculas interiores nucis
cellanæ, quæ cum succo cydoniorum coguntur in
lulas, aut diluuntur in succo conuenienti.
Pessuli, si finguntur, teretes sint ac rotundi ad in-
ar digiti è lana, bombace, aut conferto linamento,
uibus medicamenta adstringentia excipiuntur.
einde conuoluantur, vel serico raro, vel lineo lin-
colo. Pendeat è filo, vt cùm opus fuerit, retrahatur.
tuntur epithematibus lumborum 13 & crurum
osteriorum, ex aqua plantaginis, sumach, vino ru-
ro adstringente, & similibus.

℞. scorix ferri crematæ, & in aceto extinctæ,
einde pulueratæ, lapidis hæmatitis triti ana ℥. 2. sy-
api myrtillorum & ros. ana ℥. 3. β. aquæ plantaginis
.2. Fiat potus.

℞. trochiscor. ambre citrine pulueratæ 3. i. da-
ur cum vino adstringente diluto modica aqua
plantaginis.

℞. sanguinis draconis, boli armenæ, ambre citri-
næ, coralli rubri ana ℥. 1. Fiat puluis, detur ex aqua
plantaginis.

℞. boli armenæ 3. 2. coque in vino subtili sub-
ustero ad 3. 2. colatura bibatur. Opiata.

℞. 14 conferuæ veteris ros. 3. 2. sem. plantaginis
3. 2. sanguinis dracon. boli armenæ ana ℥. 4. ambre
citrine, coralli rubri ana 3. i. cum syrupo de myrtil-
is fiat opiata. Datur castanæ magnitudo serò &
manè ante cibum.

Laudant puluerem è pectunculis, quæ è Compo-

13 Ad regio-
nem venarū
spermaticarū

quæ ad fun-
dum vteri fe-
runtur. Iisdē
etiam partib.

emplastra
admoventur
è bolo, empl.
contra ruptu-
ram vnguen-

tum Comi-
tissæ.

14 Huic ad-
des symphyti
& nenupha-
ris cōseruam.

DE MORB. INTERNIS

stella & mari comportantur. lapsis, onix, id est, corallina, hæmatites, corallus ruber prodesse creditur, siue in puluerem redacta vsurpentur, vel è conpendeant, manui alligentur, aut supponantur mam-
mis, distillatum è conserua consolidæ maioris & macibus ana quod sufficit. Aliquando ad stupet-
cientia deueniendum est, vt.

15 Vt anno
50. 45. aliis
serius, aliis
celerius.

24. philonij. 3. i. boli armenæ 3. i. cum vino

16 Vt in nu-
tricib⁹, quod
per venam e-
pig. stricam
atque mam-
mariam san-

ptico fiat potus. Ablutiones ex vino austero, in quibus
salua coxerit, aut aliquid ex materia adstringentia.
Inunctiones ex oleo rosarum, melino, vel in quibus
adstringentia coxerint, vnde & alia remedia ex aliis
liis locis.

De prouocatione menstruorum.

Resistunt menses 15 ætate, conceptu, 16 lactatione, & his prouocari nō debent. Sunt quibus præter
calidius & siccus temperamētum, præter frugalior
rem vitam, exercitia maiora, vacuationes tum manifestas,
tum insensiles, vt sanguinis vacuationem per nares,
phlebotomias frequentes, & alia eiusmodi. Item in iis, 17
quæ à longo morbo se confirmant. Aliis propter pinguedinem,
in quam totus sanguis cōuertitur. Nonnullis propter gracilitatem
& copiam sanguinis. Neque his commouendus
mensus, vt nec benè carnosus, si quidem cassatione
menstruorum nihil offenduntur. Vnicum tamen
est, 18 quod excipi debet ratio generationis. Nam
vt mulier suppressa purgatione, nihil lædatur, quia
tamen sine menstruo sanguine 19 generatio esse nō
potest, oportet quiddam naturam assuefacere, vt
sanguinem in vterum deriuat. Nam in multis conceptum
adiuuat bis aut ter detractus 20 sanguis in

17 Quod nulla
sint in his
reliquia par-
tium sangui-
nearum ali-
menti.
18 Vt in mulieribus bene
carnosis, Et
propterea si-
ne incommo-
do valetudi-
nis non men-
strualibus.

19 Hippoc.
sect. 7. lib. 6.
τὸν ἐπιδυμ.
20 Eual-
leolo.

no, sed iis maximè, quibus præ copia sangui-
 menstua resistunt. Huius rei author est 21 Hip-
 crates. Frequentissimum est, vt vel crassiore san-
 ine, vel alio, qui interceptis vteri venis resistent
 enses: qua in re consilium est 22 Galeni, vt vena
 alleoli aperiatur. Tria vascula detrahuntur ali-
 or post diebus, duobus, tribusve. Balneum im-
 retur, in quo chamæmeli flores, origanum, ma-
 rana, arthemisia, folia lauri, coniza, baccæ iunipe-
 & lauri, 23 aliæque eiusmodi coxerint. Satis à
 elneo 24 melicratum propinandum è pulegio,
 lamento, & eiusmodi. Alioqui nostro more sy-
 pus de hyssopo, prassio, calamentho, de bizan-
 is, de duabus radicibus, aut quinque radicibus ad
 i. s. cum aqua cuscute, decocto cinamomi, aut
 affia liquore ad 3.3. propinabitur. Quòd si for-
 us volueris, castorei 3.1. aut eo plus adicies. Hac
 te semper expertus est Galenus moueri menses,
 nihil inde mulier læderetur. Cucurbitulæ pubi,
 guini, interiori femori affigi debent. Purgatio-
 es conueniunt ex hiera picra, quæ hoc modo pa-
 ri debet.

℥.25 aloës succotrin. 3.2. spicæ, cassiæ ligneæ, ci-
 amomi, xyloaloës, radicis gentianæ, mastichis, asa-
 cubearum ana Gr.6. Gr.3. Omnia puluerisata in-
 corporentur cum modico conseruæ anthos, aut
 borraginis, propinentur cum vino albo tenui.

Secretum est quarundam mulierum, vti conser-
 ua borraginis dissoluta in vino albo tenui. Potest
 & pulueri hieræ aliquid agarici commisceri. Lau-
 dantur & pilulæ elephanginæ, mastichinæ & simi-
 es. Laudatur quoque hæc purgatio.

21 Hipp.li.

de carnibus.

22 Lib. de

curad. ratio-

ne per sang.

missionē, &

libell. de tre-

more.

23 Vt matri-

caria, nepeta,

hyssopus.

24 Vt ℥. de-

coct. puleg. &

calamēthi, li.

2. quib⁹ adde

mellus 3.3. hie

me: astate 3.

ij. f. melicr.

25 Vel ℥. ca-

storei 3.1. dis-

solue in vino

albo, fiat po-

tus. Mirificè

cofert de ciē-

dos menses.

Caterum ad

obstructa li-

beranda, &

materiā præ-

parādā sic

imperabis ℥.

sabina, fol.

M. i. cuius

decoct. adde

syrup. de ra-

dicibus, aut

capill. ven. 3.

i. s. propine-

tur.

DE MORB. INTERNIS

℥. Cassiæ fistulæ 3. 10. pul. liquiritiæ 3. 2. cre
Gr. 3. mellis anthosati 3. 3. dissolue in decocto cic
rum rubrorum. Vacuato & bene purgato corpori
aliis remediis vtendum est. Suffitus 26 aromatu
muliebria ducit. Fiunt autem cum baccis lauri, i
niperi, siccis herbis odoratis, cassia lignea, & ali
eiusmodi.

26 Aphor.
28. lib. 5. Sūt
autem suffi-
tus aromatu
cautè per in-
fundibulum
administran-
di. His enim
plerūque
siccæ ventri-
culi intempe-
ries contra-
hitur, imo
vasa & co-
tyledones a-
durantur.

Inseffiones, vt prius. Vbi biliosi & pingues hu-
mores sunt, petroselino, porro, apio, alliis, Imyrnic
styrace, melanthio, fœniculo, vtrāque centaurea v-
tendum est, & ad suffitus & olea comparanda, &
pessulos. Laudatur & oleum de ben, de nuce mor-
chata, laurinum, de iunipero. Sunt qui genistæ flo-
ribus ad dimidium vas impleant, oleū chamæmeli-
num superfundunt, fideliter obturatum vas fimo se-
peliunt, aut reponunt in furno calido, sinuntque ef-
feruescere: quo oleo inguina inungunt, & pessulos
ma defaciunt.

Optimum est imperare decoctionem cicerum
rubrorum coctorum cum radieibus petroselini, vt
cum modico butyro iusculum paretur, cui, vt fere
consuetudo, pulnerem cinamomi, & tantillum cro-
ci insperges.

Laudantur aquæ absynthij, cuscutæ, pulegij, ca-
lamenti, menthastri, rubiæ tinctorum, fabinæ. Vi-
num album tenue, colatum per manicam Hippo-
cratis cum saccharo in aqua anthos dissoluto, &
tantillo cinamomi.

Hermodactylos scribit Mesuæus non habere
par remedium in mouendis menstruis, & fœtu
mortuo.

Fortes quoque sunt trochisci de myrrha.

℞. 27 myrrhæ electæ 3.1. lupinorum optimè 27 *Cōserua*
 orum 3.5. foliorum rutæ, menthaſtri, pulegij, cu- *borraginis*
 ni, rubiæ tinctorum, ſerapini, opopanacis anā 3. *in vino albo*
 ormetur trochiſci pondere 3. 2. Detur vnus ma- *difſoluta mi-*
 cum aqua, in qua iuniperi ſemen coxerit. Vel. *riſicè men-*
 ℞. myrrhæ 3. 2. aſſæ fœtidæ 3. 3. cinamomi *ſtrua & lo-*
 a. 10. croci Gra. 2. cum aqua rubiæ fiant pilulæ. *chia ciet.*
 eniculi radix, melanthium, quod quidem præ-
 tiſſimum eſt. Alij dant trypheræ ſine opio 3.1.
 in decoct. cinamomi. Eodem modo mythrida-
 m dari poteſt. In ſumma omnia, quæ magis cal-
 iunt, & ſiccant minùs.

Peffulus.

℞. olei moſchari, vel alterius conuenientis 3.2.
 lueris gentianæ 3.2. miſce cum bombace mo-
 nato in eo madefacto, fiat peffulus.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Mulierum purgamenta per vterum quædam ſunt mul- *Mulierum*
 ninter ſe differentia, quæ tamen ſimilitudine ſæpè fallunt, *purgamenta*
 ſpecies quædam hæmorrhoidum, λόχια, ſpermatis corru- *per vterum*
 ela, muliebris purgatio, & menſtrua. Nam ex ramo illo *varia.*
 næ cauæ duæ ſunt propagines, quarum vna Syluio epiga-
 ia dicta, ſuſum aſcendit per muſculos rectos, ac main-
 ariæ occurrit. Paulò ſuprà altera propago ceruici vuluæ
 ori inferitur, ſicuti & ſedi hæmorrhoids, vnde ſi conſen-
 s vteri cum mammis ob viciniam, ſuſum ac deorſum
 ente ſanguine ex vtero in mammæ, & contrà. Ab hac
 opagine posteriore interdum fluit craſſior ſanguis non ali-
 t, quàm per hæmorrhoidas. Aiunt Virgines & grauidas
 ac viâ aliquando purgari. Quod certè in grauidis magis
 eceſſarium videtur poſt aliquod tempus, ob arctam illam
 illi vteri adſtrictionem, quaſi nodulis quibuſdam accura-
 & artiſcioſè à natura inſtructam, vt ne vi quidem ſpe-

DE MORB. INTERNIS

cillum emitti possit, & ob acetabula, è quibus sanguis natur alendo foetui. In virginibus non tanta adstrictio. igitur fluxio fit ex iis venis, eam ad menstruam purgationem vulgò referunt, cum tamen & partis, & vasorum sanguinis fluentibus natura diligenter perspecta, hæmorrhoidum potius species quædam appellari debere videatur. Non enim nisi solo situ differunt, nisi dicas in gravidam esse purgationem menstruam regurgitante illuc sanguine, qui in capacitatem uteri per venas à seminariis vasculis purgari debebat. Sed cum hoc non sit omninò secundum naturam & ex iis quæ rarò contingunt, id etiam cæteris, utrum non gerunt, haudquaquam conveniat, nec ita cum & mensuris intervallis fiat, minùs id videtur consentanum rationi.

*Menstrua
purgatio in
gravidis du-
plici fit mo-
do.*

Non ignoramus tamen veram purgationem menstruam in gravidis fieri posse, sed diuerso modo, eoque duplici. Vno, primo mense per uteri capacitatem, quia adhuc opulenti-
lius non ita constrictum est, cum etiam fiat superfœta. Altero, per alterum ramum spermaticæ iuxta hederiformem, quæ ad latera uteri descendit, & hypogastricæ occurrat. Sed unicuique liberum sit vocare ut libuerit, curationem tamen eandem non habere perspicuum est. Curatur enim huiusmodi eadem ratione, qua hæmorrhoides, præsertim quod attinet ad venæ sectionem. Nam retentis menstruis vena cruris secatur, hæmorrhoidibus suppressis induræ vena cubiti. Quod hinc quoque observandum est. Præterinde hi affectus distinctione opus habent: λόγια quæ distinguenda, tum quòd edito foetu tantum prodeant, tum quòd comprehendant quicquid post foetum & secundas expellat à puerperio.

Sæpè etiam à spermatis corruptela salacibus, venereis, & stinentibus, viduis & similibus redditur humor quidam crassus, & veluti seminalis in utero corruptus, vel sanguis grumulosus, qui ad menstruam purgationem nullo modo referri debet. Quarta fluxio est illa, quam vocant muliebrem purgationem, quæ quibusdam quotidie, aliis post mensum purgationem nonnullis inter duas purgationes cõtingit, vel à toto corpore, vel affectibus uteri. In hac excernuntur quadam excrementa serosa, & veluti ichores sine dolore, & in maiore quantitate quàm

pus ab vlcere. Quæ colore intelligimus modo ab
modò ab illo humore vitioso separari. Nunquam e-
fit absque cacochymia. Ponamus igitur præter has
tuor affectiones, Menses propriè dici, quos Græci
μήνιν vocant, cum sanguis ille generationi & alendo
destinatus à natura ratis statisque diebus semel
nense excernitur per venulas è vasis seminariis in v-
capacitatem, non quòd ab vtero trahatur, sed quia
mittitur siue lunæ cursu, siue alia quapiam prouidentia
derante. Vnde non sine ratione multi contendunt
ne præter naturam esse, neque excrementitium; nisi sola
ntitate.

Nam si qua in eo maleficia reperiantur, quæ Plinius
enfer, ea corruptioni illius, & diuturniori in vtero moræ,
è vasis propriis excidit, accepta referri debent, aut mix-
ni vitiosi alicuius succi. Quod satius est, quàm duas illius
res constituere puriorem beneficam, & faculentam vene-
m. Neque enim probabile est hominem veneno concipi,
ceptum veneno conseruari in vtero: in lucem editum eo-
n ali, nisi iam dicere velis infantis corpus aut totum, aut
gna ex parte venenum esse.

Sanæ igitur mulieri (inquit Hippocrates i. de Morbis
I.) sanguis menstruus exit interuallis victimæ iugulatæ
guini similis, rubens. Effluit autem duarum heminarum
icarum mensura. Quæ non, vt Fuchsius Aph. 30. lib. I. olei
nsura æstimanda est, sed sanguinis, vt redeat circiter ad
s semisextariolos Luterianos, natura tamen, ætate, & simi-
us perpēsis. Id autem absoluitur duobus aut tribus diebus.
cessus & defectus in vitio est. Illinc tenues fiunt, foetus e-
arcescit, aut parum vitalis est. Hinc si videlicet, minusquàm
ous vel duobus diebus, & pauci, crassæ fiunt, nec facile con-
iunt. Quæ plus habent sanguinis ad quinque, septem: quæ
anguinem crassum aut venas exiles, ad plures etiam purgan-
t. Initio verò & fine pauciores & tenuiores: inter media
rgatione plures & crassiores, præsertim vbi multi fluunt.
istoteles cap. 2. 7. de histor. animalium moueri scribit de-
emento lunæ, & hæc crescente colligi, vnde cauillo sexum
mineum lunæ tribuunt. Aliter tamen sæpe experimur.

*Menses
non esse vi-
ruentis.*

*Menses
ex fœtu
defectus in
vitio est.*

DE MORB. INTERNIS

Mulieres Idem quoque voluit mulieres quasdam esse, quæ cō-
quedam con- piant, etiam si non fluant menses, quibus non plus est
cipiunt quā- guinis, quàm aliis restat à purgatione. Sed haud scio
uis menses nō id ex principiis Galeni admitti queat. Constat tamen mē-
profundū. concepisse antequam passæ essent menstrua. Naturalis

Menstruorū Ex his intelliguntur, quot modis menses præter natu-
naturalis pur esse possint. Vel enim omninò supprimuntur, vel im-
gatio quando dicè fluunt, vel tempore non conuenienti. Sanguis au-
cesset. peccat in qualitate, quantitate aut consistentia. In quib-

Menstruorū In quibus frustra naturæ repugnamus mouen-
retentorum mensibus. Retinentur autem euerfione vteri & distortio-
causa. osculi interioris, in quibus quoque frustra mouemus menses
aut obstructione, quia sanguis crassior, aut acetabula mē-
plena, aut condensata substantia. Mœrore quoque suppri-
etiam, quæ iam fluant, & præ doloribus, certum est. Tu-
sanguis ferè tertio mense incipit regurgitare in hepar, cap-
pulmonem, totum denique corpus, vnde sequuntur iide-
ferè morbi, quos de hæmorrhoidibus diximus, vteri suffo-
catio, difficilis spiratio, vel ob plenitudinem venarum, v-
Menstruorū oppressio corde ab humore in pericardio. Si diutiùs, quæ
immodicè par sit, suppressionem mensium ferant, vix curantur o-
fluentium si- ductis & induratis meatibus. Immodicè fluentium signu-
gnum certiss. certissimum est imbecillitas virium. Hoc fit, vt cæter

iones, nimia vasorum laxitate, ruptione, erosione ab aere sanguine, imbecillitate partium, causâ externa, in abortu fractis vasis, aut obstetricis vnguibus irritato utero in uero; aut natura imbecilliore reddita ob violentiam, & similibus cæterarum fluxionum signis, exquirenda sunt. Sanguis qualitate peccat, si malè coloratus sit, quia, ut vult Hippocrates, colore similis non est sanguini recens mactati anima. Albi, saniosi, loturæ carniū similes, à pituita: pallidi, & acres à bile: nigri, crassi, pauci à melancholia. Iam bilis est, cum, veluti acetum, terram effusi radunt, ferment, & grauiter exulcerant. Alij carbunculo similes, caligati, acres, turbati, falsi, purulenti. Quò magis à naturali conatione recesserunt, eò periculosiores. Fluxus albus propter magis: rubens iunioribus: fuluus vtriusque. Aristoteles vult puellis albos fieri, vnde extenuantur, præsertim coitu humidiorē vtantur, sicque incrementum prohibetur. Alio loco saniosas purgationes & humidiores puellis: bus paucas, nigras, quæ facile concrecant, media ætate las. In quo non videtur consentire cum Hippocrate. Vt enim ex sanguinis colore humor peccans internoscatur, Hippocrates iubet substracta arenâ in sole superfundi asces, aut linteo excipi & siccare. Nam biliosi pallidum: itosi mucosum, grumosum, pelliculosum, albidum colorē relinquunt. A melancholia nigri, valde splendidi, pauci. Sed antea cta vita, temperamentum corporis, ætas, ætate considerata. Tardiores crassiore materia, paucior densatione & præclusionē acetabulorum, osculi vteri: è uterario, plures. Sed & frequenti coitu copiosiores fiunt. omnibus colores fœdi. Quod tamen vitium aliquando simplex est suppressis mensibus: aliquando affectis visceribus & corpore: nonnunquam malo naturali contracto antea tempus mensium. Quod ad curationem ab ægra sciscitari oportet.

In cachexia sanguis generandus: in obstructione menstrua aperienda, sanguis ad vterum trahendus cucurculis circa emunctoria. Sanguinis missio ex talo, poplite, aturæ in coxis, frictiones, linimenta, suffitus, vnguenta, lupi aperientes, incidentes, attenuantes, pessaria nuptis, omnia tempore quo fluxuri sunt. Hoc præcepto perpe-

DE MORB. INTERNIS

tuo obseruato, in omnibus morbis, qui fiunt per corpus, partem primario affectam primo loco curandam & causam sine qua non remouendam. In locum missi sanguinis succedit catharticum: fit enim affatim & per corde educit, vnde virium maior deiectio. Sed longe hor. Vomitu & narium profusione leuantur à natura. id medico imitandum? Ad redundantem sanguinem ridenti licet: ad menses mouendos, minimè. Nisi super mensibus oriatur morbus, qui venæ sectionem requirit è superioribus. Tunc vena secatur è cubito. Vt è natura viis interclusis per oppositas partes, aliquando vicinas multitudinem vacuat: ita licebit aperto cubito multitudinem tollere, & morbo mederi, malleolo secto, sanguinem trahere. Neque naturæ imitator semper esse debet medicus, sed minister, in quibus ipsa nihil potest cucurbitulis affigendis, ligaturis, venæ sectione. Natura verò id quod commodius est, sequi solet in iis quæ rest. Cùm itaque viæ per venas brachij apertas non teant, alias, quas sequi potest, aperit. Contraria omnia sistendo. Reuulsio sanguinis missione è mediana: cucurbitulæ in circuitu mammarum, ligaturæ in brachijs, quàm digitis, quia per plures venas fit attractio, & breuius.

*Medicus non
semper natura
imitator.*

ANTO. VALETII EXERCIT. LVII

TRiplex mulieres exercet fluor, mēstruus vterque in partu alter, tertius inordinatus qui quod proprium nomen nondum est adeptus, muliebri fluor vulgò nuncupatur: in quo quod excernitur aliàs albicat, pallet aliàs, nunc alium colorem, per cacochymia laborantis corporis, seque per vterum repurgantis, refert. Menstruus, si moderatus, naturalis est, & sinendus: at vbi exuberat, sistendus. Eodem enim morbos, quos sanguinis per hæmorrhoidas largior profusio, infert. Quanquam

*Hippocr.
aph. 57. lib. 5*

affectio interdum sine noxa accidit, otiosis
 fertim & sedentariam vitam agentibus, quæ vi-
 sese inuitant copiosiore. Quantitas legitimæ *Menstruæ*
 gationis menstruæ moderata erit cheopinæ v- *purgationis*
 s, aut duarum, pro cuiusque mulieris propria *debita quan-*
 tura. Si maior est, & plurium dierum, sympto-
 est ex genere immodicè excretorum, non toto
 iere præter naturam, sed multitudine, vel qua-
 te. Fluxionis verò huiusmodi tres statuun-
 causæ, fortis virtutis ratio, cum vterus sit à na-
 a fabrefactus ad corpus expurgandum: humor, *Gal. lib. 5.*
 multitudine, vel qualitate praua, acri videlicet *Meth.*
 stimulante, peccans: membrum propter vasorum
 niam imbecillitatem, vel compositionem, læ-
 n apertis scilicet, vel reſeratis, aut erosioſis osculis
 narum. Itaque optimè curatio vt suscipiatur san-
 inis quantitas consideranda, excretionis modus,
 non qualitas ipsa, obseruatis linteis quibus ex-
 bitur, vt intelligas an per anastomosis, an per
 urosin, an par diapedesis vacuetur. Fluxus im-
 odicus reuulsionis indicationem præbet. Vnde *Gal. ibid &*
 oportune vena cubitum perreptans (partita inte- *lib. 13. meth.*
 n sanguinis missione) incidetur: cucurbitula ma-
 a sub mamminis defigetur, ventri deinde medio.
 terim austera & refrigerantia edulia plurimum
 uabunt. Mox propinabitur hoc medicamentum.
 ℞. myrobal. citr. ʒ. ʒ. coquantur in aq. plantag. & ros. In
 pressa colat. dissol. rh. elect. puluerati ʒ. i. syr. ros. sic. vel
 don. ʒ. 6. vel ʒ. ʒ. f. potio.

Quia verò biliosus est, vt plurimum, sanguis,
 rup. zulapiis, opiat is temperandus. Vt.

℞. aq. ros. & plantag. ana ʒ. 2. syr. myrtil. ʒ. i. tro-
 KK iiij

DE MORB. INTERNIS

chisc. de carab. 3. i. f. zula. Vel. ʒ. aqu. ros. & arnog-
ana 3. i. diacod. sine speciebus 3. i. f. potio. Detur
fomni.

Opiatæ hunc in modum concinnantur.

ʒ. conferv. ros. viol. & symphythi ana 3. ʒ. fer-
portul. planthag. corall. rub. ana 3. ʒ. bol. arm. rasur. el-
& corn ceru. vsti ana 3. i. cum syrup. myrtill. aut ros. sicc.
opiatæ.

Huc quoque facient myrobalan. conditæ, g-
na quoque berberis condita. Vbi suspitio fuerit
lidioris hepatis copiosiore & calidiorē sang-
nem generatis, admouebitur epithema, ex aquis
frigerantibus, pulueribus trium santalor. ros. rub.
boli armenæ, pauca caphura addita. Iuuabit eti-
emplastra adstringentia lūbis & pubi instituere.

ʒ. emplast. contr. ruptur. & vnguent. Comitiss. an.
cum oleo myrtill. f. emplast. pro lumbis & pube.

Erunt & ex vsu iniectiones in vterum, quæ
hæc esse potest.

ʒ. plantag. absynth. tapf. barb. ros. rub ana M. i. f.
laustior. calic. gland. querc. ana p. i. f. decoct. In 3. 3. colatur
dissolue pulv. mastich. & trochisc. de carab. vel de terra sig-
ana 3. i. f. clyster metrenchytes.

Vel ad eundem scopum comparantur pessul-
pulueribus corall. rub. hæmatit. sang. dracon. bo-
armen. linamento, gossipio, aut re quapiam tali,
vnguentum commodum demersa, excipiendi, de
de panno tenui integendi, vt in vterum indantur.
Vulgaris puluer. quantitas est 3. ʒ. Parari facilius
rit pessarium ex semimanipulo conuenientis herb-
leuiter tritæ, & (vt antè) tereri linteo inuolutæ. Inter-
rim si fractæ appareant vires, roborabuntur stillati-
instauratis. Vt.

ʒ. conferv. antiq. ros. 3. 3. conferv. symphyt. & car-
cydon. ana 3. 2. granor. berber. p. 2. semin. portul. aceto

accidit etiam, vt supprimantur menses: quorum
 ndum naturam eruptio vt melioribus fit natu-
 ebus, ita retentio præter naturam maximo est
 timento. Suppressionis illius causam triplicem
 gnatur Galenus: priorem quidem partium ex-
 gantium imbecillitatem: angustiam vasorum
 ram: tertiam vitium sanguinis, crassi, lenti, mul-
 tauri. Quibus addi potest vitium corporis totius
 uturna exercitatione, morbo præcedente, tenui-
 tu, aut per alias vias reuulsione & deriuatione
 ta. Imbecillitatis parens est intemperies: angu-
 obstructio, vel tumor præter naturam ab hu-
 rum defluxione: obstructionis crassities, aut te-
 itas humoris, aut cum aliquid, velut germen,
 adnatum est. Cum autem tot sint *τεοροι ιδ-
 ος*, quot morborum ideæ, cognito per suas cau-
 morbo, non difficile fuerit indicationes curati-
 s, atque medicamentorum euporiam venari. Sed
 primis aduertendū, quibus cieri menses debeāt,
 ibus minimè. Non enim ante tempus à natura
 finitum, vt ante annum 14. aut circiter, & post 45.
 t circiter, citantur: non iis quæ vtero gestant, aut
 æ lactant: non quibus laboriosa vitæ ratio inita,
 quæ à suppressione nihil mali persentiscunt: non
 uiter viuentibus, præpinguibus. à morbo diutur-
 conualescentibus: nec ante solitum tempus,

*Suppressionū
 mēsiū cau-
 sæ ex Galen.
 cōment. 2. in
 libr. de Hu-
 morib.*

*Menstru
 quomodo es-
 quibus mo-
 uenda.*

DE MORB. INTERNIS

*Mēstrua sup
pres, a quā
grauia in-
rant incommo-
da.*

Curatio.

quo natura ad excretionem sese componere co-
tuenit. Tum verò prouocantur potissimum, co-
grauia inducunt incommoda, tabem, fœdos co-
res, lipothymiam, vertiginem, deiectam appeti-
tiam, dyspnœam, hydropem, articulorum crucia-
dorsi & lumborum dolorificam grauitatem, &
nephritidem, ventris tormina, & colicum emen-
tur affectum. Initio igitur, post aluum clystère
cathartico solutam, secabitur cubiti vena in plerū-
ra, aut obstructione vasorum, ne fluor sequatur li-
gior, quàm vt sisti possit, si in poplite vel talo se-
tur, vel vt imminuatur & reuellatur sanguis,
copia sua obstructionem fouet. Ad prouocationem
& vacuationem tum deinde in vtrōque poplite,
malleolo, vena aperietur. Reliqua autē materia
faciliorem euocationem apparabitur zulapiis, a-
zematis. Vt.

℞. radic. comm. aper. in aceto temperatar. ana ʒ. i. ra-
rub. tinct. ʒ. ʒ. fabinæ, nepetæ, puleg. absynth. menth. hyss.
themis. ana M. ʒ. semin. petro. fœnic. apij ana ʒ. i. semin. e-
portul. cucurb. melon. ana ʒ. i. ʒ. flor. cardiac. genist. & ar-
ana p. ʒ. f. decoct. ad lb. i. In colatura pro dosib. ʒ. dissol. syr-
de arthemis. capill. ven. & de quinq. radic. ana ʒ. i. f. apoze-
clarum, conditum cinam.

Ex iisdē syrupis & similibus cum aquis apij, fœ-
aut cicer. rubrorum decocto dissolutis zulapia
rantur. Purgatio sequetur.

℞. polypod. quern. gram. petro. rub. tinct. ana ʒ. 2. cich-
cum toto, agrimon. ana M. i. semin. anis. fœnic. apij ana ʒ.
flor. cardiac. ana p. i. f. decoctio, addendo sub finem folio-
fennæ mund. ʒ. 3. In colatura infunde rhei elect. ʒ. i. ʒ. ag-
troch. ʒ. 2. cinamom. ʒ. i. In expressione dissol. syrup. laxat-
ros. pallid. ʒ. 6. f. potio.

Instante iamiam mēstruorum tempore balm.

liter imperabitur, ex origano, calament. arthem.
 tricar. parietar. florib. chamæm. melil. Vel deco-
 eorundem fouebitur imus venter, ilia & lum-
 adhibito deinde litu ex oleo liliaceo, aut irino.
 petenda quoque venæ sectio in maleolo, altero,
 t vtróque, cucurbitulæ interiori crurum parti
 figendæ. Iniectiones in vterum, aut etiam pessa-
 a hûc reuocanda.

℥. succ. mercurial. depurati, vel decoctio. rub. tinct. ering.
 cyclam. vel radic. comm. aperitiuar. vel saluiæ, matric. ne-
 tæ 3. 3. pulu. melanthij 3. 2. f. iniectio in vterum.

Talis tamen acrior iniectio virginibus viros non
 pertis instituenda non est, sed potius secessus, aut
 afftus. Pessarium verò sit huiusmodi.

℥. radic. ireos, cyclam. ana 3. i. myrrh. elect. castor. ana
 i. sem. rut. melanth. ana 3. ss. Ex his omnibus fit puluis, ex
 quo terebinthina excepto fingitur pessus.

Ex semimanipulo mercurialis parum trit. & hier.
 mplic. & mythrid. ana 3. ss. granis aliquot moschi
 additis, f. etiam pess. Non omittenda cardiaca ad vi-
 es reficiendas capiendæ: conseru. bugloss. melyss.
 porrag. cort. citr. cond. ther. vet. mythrid. aut ex his
 & speciebus diamarg. trochis. de myrrh. rasur. eboris
 & cornu cerui cum syrupo limon. fingenda cōdita.

Cæterum fluor muliebris, qui ferè pituitosus & se-
 osus, purgantibus, sudores mouentibus, aut vrinas,
 anescit. Lochia verò seu purgamenta à partu, can-
 dem, quam menstrua, poscunt curationem.

De vteri i præfocatione.

C. A. P. 59.

Multa ad hanc rem ex capite 5. libr. 6. de locis
 affectis, & Aëtio colligenda sunt. Vocatus in
 paroxysmo primùm an. 2. viuatur mulier, cogno-

1 De suffoca-
 tione hysteri-
 ca, quam aliij
 stragulatione
 nē appellant.

2 Interdum
 enim mortua
 similis vide-
 tur, quòd spi-
 ritus non du-
 cat.

DE MORB. INTERNIS

3 *Ab im-* scendum est. Nam sæpè fit, vt grauiore 3 accessu
peditis respi- ne intereant, aut non aliter iaceant, quàm mortui
ranti instru- Infidele est signum vitæ, quod floccis naribus a
mentis. motis, vel vase pleno aqua imposito regioni ston
4 *Vt helle-* boro et pyre- chi, colligitur. 4 Sternutatoriis potius de vita c
thro naribus gnosendum. Secundum est, vt causam cognosc
admotis, aut mus. Causæ sunt, menstruum suppressio, sperm
immissio pul- tis corruptela in nubilibus, virginibus, viduis, &
uere, aut etiã mulieribus, quæ natura sunt salaces, & præter co
penna. suetudinem non miscentur viris. Aliquando h
5 *Et eius cor* ruptione hy- mor quidam crassus, & veluti seminalis, vtero 5 co
stolica sit suf lectus corrumpitur. In tali causa præfocationis vt
focatio, subla ri in paroxysmo extremorum vincula, 6 friction
to respiratio- nis vsc, pro- maximè crurum ex sale & aceto, vel similibus. Od
pter oppressio rata 7 vtero : grauitè olentia naribus admouen
nè diaphrag- da sunt. Malè olentia, vt castoreum, galbanum
matris. 6 *Vt exci-* 8 gagates lapis, capilli hominis, assa fœtida, plum
tentur spiri- crematæ, cornu cerui, cornua reliquorum anima
tus, & exci- lium cremata, euphorbium. Quæ omnia excipi po
tetur humor sunt pice humida, vel in puluerem redacta galba
ad excretio- nem, & rebus eiusmodi. Huius rei causam repetes e
7 *Vt in sinu* proble, 60. Aphrodisæi. lib. 2. Odorata verò, qua
pudoris im- vtero admouentur, ziber, seu ciuera, bombax mo
mittatur, & chatus, aut gossipium moscho conspersum, oleum
vteri cerui- moscho perfusum, gallia moschata, alypta moscha
cem. 8 *Nisi mu-* ta, caryophyllum, & similia.
lier sit epile- Ț. alyptæ moschata Ț. 2. ligni aloës, caryophyl
ptis obnoxia. ana Ț. Ț. aut Ț. 1. moschi, ambre ana Gra. 3. excipian
tur oleo de spica. Aliud.
Ț. galliæ moschata Ț. 2. cinamomi, folij, macis
caryophyl. ana Ț. 1. ambre, moschi ana Gr. 3. labda
ni, styracis ana q. s. cum aqua rosata moschata fiat

uti suppositorium, quod indatur genitalibus. lueres eiusmodi aliquādo inspergimus oleo co-
 io, de spica, laurino, de lilio, vt inde intinctis di-
 us. 9 obstetrix affricet os vteri in virginibus: in 9 *Vide Ga-*
 is etiam interiora. Et vt à paroxysmo excitentur, *lenum cap. 5.*
 illicandæ aures, nares, sed maximè pili, qui puden- *lib. 6. de locis*
 adnascuntur. Aliquando etiam piper, zinziber, *malè affect.*
 gemmæ, & alia eiusmodi pudendis immittuntur,
 naturam irritent ad excretionem. Et quia magna
 parte plenæ sunt ventorum, glandulis, clysteri-
 is, vnctionibus, quæ flatus discutiunt, vtendum
 it ex capite de colico dolore.

Excitatis à paroxysmo nullum remedium me-
 is marito. Alioqui si retenti menses in causa sint,
 nouere oportebit ex proximo capite. Et si hu-
 or crassus, purgationes conueniunt. Imperabis
 itur hieræ diacol. ℥. 4. aut infusionem ʒ. i. β. aga-
 ci trochisc. vel ʒ. 2. pulueris hieræ picræ. Alio-

℥. terebinthinæ lotæ in aqua matricariæ ʒ. β. se- *Remedia cly-*
 in. dauci, agni casti, cinamomi ana Gr. 8. cum mo- *stericæ suffo-*
 co conseruæ anthos fiat bolus. Aliud. *cationi, quæ*
 ℥. terebinthinæ ʒ. 3. agarici trochiscati ℥. 2. semi- *fit à seminis*
 s dauci, cannabis, ligni aloës an. Gr. 8. cum eadem *corruptione,*
 onserua fiat bolus. *dicata.*

Purgationes per interualla repetendæ sunt, sed
 aulatim imminuto modo. Laudatur castoreum
 er interualla datum. Hoc autem variis modis v-
 ntur. Nam in paroxysmo dissoluimus in aceto
 terrimo, & naribus admouemus, vel eius ℥. 2. aut
 i. exhibemus cum aqua distillationis radicū dauci
 el arthemisiæ q. s. Acetum scylliticum, vel in quo

DE MORB. INTERNIS

pulegium, calamentum, thymum, origanum, coza coxerint, naribus admotum, vel etiam potum iuuat, etiam si vterum lādere videatur.

Laudatur ab antiquis succus & semen plantanis. Cinamomum, lignum aloës, semen dauci, c. nabis, rutæ, agni casti, radix nimpheæ, & quæ sem extinguunt. Vomitus, sternutatio, cucurbitulæ, p. mūm quidē inguinibus & coxis, deinde ilibus ci multa flamma affixæ. Hypochōdria quoque fasc deligata & constricta. Glomeres fili anethino f uenti, inculcati & calidi alternatim appressi pecti. Laudatur puluis conchulæ, seu blattæ byzantiæ, pectunculorum.

Post alia quoque remedia dropaces & sinapi mi extremæ spinæ & ventri appositi. Balnea nar ralia, frequens coitus, vnctio ex oleo dulci, in q semen agni casti, cinamom. confracta omnia c xerint, vt eo fumen & lumbi inungantur. Adiiicit aliquando pyrethrum, piper & similia. Sed ineun ratio habitus corporis, temporis, anni, & reliqu rum. Similiter clementer agendum est cum pr gnantibus.

10 Nunquā
enim venam
secabis in suf
focatione hy
sterica à se
minis corru
ptione.

Quod ad phlebotomiam attinet, 10 suspectu remedium est, nisi cū suppressi sint menses. Tur que eo modo, quo in mouendis mensibus. Si qu dem nigella mulier est, malleoli venam phlebot mo aperies: sin alba & mollis, vel scarificatu, vel sa guisugis vtēris.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Υσπικὴ πνίξ, Græcis dicitur vteri suffocatio, cum vter fursum ascendit, vel quia inflatur & intumescit, vel quia pl

venis, quæ ad vterum pertinent, reuellit: in qua passione, motu, sine sensu quasi mortuæ iacent, frequentiusque vi- & malè purgatis ac sterilibus accidit & iuuenulis ad- erem procliuioribus. Vnum commune symptoma est, æctus respirationis, non quòd strangulentur, vt inquit Ga- us, quia nihil est, quod spirationem intercipiat, sed quia inflatus vterus primùm intestina, deinde mutuo conta- ventriculum & diaphragma comprimit adeò, vt dilata- queant. Atque ob id non loquuntur, quia aëris satis non ahitur, aut extrà propellitur. Alij id referunt ad frigidi- em humidi & frigidi seminis totum corpus refrigerantis, sic transpiratio per poros illis sufficiat. Quanquam in- nullis hæc constant, & ratio, pulsus languidus, exiguus, aliquando nullus. Sed quia vterus maximum cum cor- per arterias habet consensum, cum cerebro verò per spi- membranas & nervos, horum membrorum actiones riè læduntur, admirandæque subsequuntur symptomata, esertim sublato tetro vapore sursum ex causa coniuncta- ius affectus. Cum accessio imminet, torpor mentis, pi- itia, crurum imbecillitas, pallor quidam faciei. Hinc so- r grauis, mentis desipientia, sensuum interceptio, ἀφώνοια, urum contractio & similia. Quibusdam risus, alius la- rymæ, aliis vtrunque, vt D. de Rochepot: quæ cùm vari- sa esset, eo affectu corripiebatur cum delirio risu, lachry- is, contractione oculorum, Alteri risus, deinde perturba- o mentis: hinc lachrymæ, à quibus etiam monitæ non ces- nt. Sed nihil admirabilius, quàm quod duabus filiabus æsidis Rhotomagensis contingere solebat in motu sur- m vteri, quo interuallis laborabant. Risu enim longo- horam, & horas duas imminente paroxysmo capiebant- r, quem neque metu iniecto, neque hortatu, neque aliis- tibus poterant compescere. Parentibus interrogatæ & ob- rgatæ respondebant se non posse continere risum. lis prius lachrymæ, deinde risus mouetur in eodem affe- tu. Sunt quæ magnam ducunt respirationem, in quibus- ecesse est nullam fieri compressionem stomachi & cordis, ed materiam aliò ferri. Inclinate accessione humiditas- uædam è locis muliebribus prodit, ventris strepitus, la- atio vteri. Circuitu quodam redit morbus, hyeme præ-

*Vteri affecti
varia sympto-
mata, ob par-
tium, quibus
cum cōsentit.
sympathetæ.*

DE MORB. INTERNIS

Suffocationis hystericæ causa. fertim & Autumno. Causæ sunt refrigeratio vteri, spermæ corruptela, humor quidam crassus, & veluti seminalis in vtero corruptus, grumus, menses suppressi, laxigatus & nimis vacuatus vterus. Sic enim ad loca humida sese conuertit à capite ac reliquo corpore immodico labore siccatus hit. Id quoque grauidis fieri potest inopiâ alimenti siccitate facto vtero, & concalfacto labore. Eodem modo è dejectione pituitæ à capite in præcordia, & impedita respiratio vtero ad humiditatem concurrente. In remediis hæ omnes causæ distinguendæ. Alij aiunt vacuato vtero, vt per immodicam mensium fluxionem, aëre vterum repleri, & ita infundente collo. Gratis etiam odoribus ad nares quibusdam ascendit.

Suffocatio vteri quando cesset. Præfocatio vteri cessatione mensium naturali 45. annis vel 50. vel cessat, vel ingrauescens interficit. Discernitur primum à syncope, pulsu, sudore, pallore, odoribus admotis. Nam hic pulsus est aliquis, licet languidus, sudor frigidus nullus, minor pallor, & odorata nocent, nisi admoueantur inferioribus. In syncope contraria omnia. A Catalepsi vel quia rigor nullus, aut refrigeratio, qualis in corpore gelu concreto, nec oculi aperti, & similia. Ab apoplexia, sensu. Sentiant enim, cum punguntur, licet obtusè. Ab epilepsia, quod corpus non concutitur. A flatibus fieri intelligimus, cum venter intumuit.

Remedia sunt, odores fœtidi sursum admoti, vt biturnis, castorei, galbani, picis liquidæ, pilorum combusti, ruthæ, caparum, alliorum: grati verò deorsum, vter vel ad coxas, ligaturæ dolorificæ in inferioribus partibus cucurbitulæ in inguinibus, pessaria trahentia, emplastrum ceroneum. Vbi frigiditas & inde dolor, confectio Neræ, quod etiam conceptum iuuat, pretiosissimum suffumigium.

ANTO. VALETII EXERCIT. LIX.

Præfocatio ab vtero vehemens est totius corporis refrigeratio, cui causa continens vapor malignus ab vtero sublatus. Materia, ex qua effertur va-

, semen, vel menstruum, putre, suppressum, mor-
 numores pravi, vteri abscessus. Pro magnitudi-
 causæ, & partium vtero consentientium læsio-
 varia insurgunt symptomata. Hinc ægra non-
 quam sensu & motu priuatur, sine euidenti re-
 ratione & pulsu: aliàs illæsa ratione manente,
 mi deliquio concidit, & respirat difficulter: aliàs
 uelluntur haud aliter membra, atque in epile-
 a. Paroxysmus primùm tollendus: deinde, vt ne
 urrat, prouidendum. Et quia vapor teter mali
 ius author sursum contendit, & vteri distensio à
 letis vasis compressionem diaphragmatis, à qua
 efocatio, molitur, vsurpanda sunt, quæ spiritum
 alem, animalémque vehementer moneant, at-
 e vterum ipsum deorsum pellant. Itaque frictio-
 s fiunt extremarum partium, plantarum pedum,
 anum, ex sale gemmæ in aceto dissoluto, coxa-
 m ligaturæ dolorificæ: cucurbitulæ inguini, iliis,
 mbis, pubi, carnosæ tibiæ parti aptantur. Fu-
 us rerum graueolentium naribus captus, expul-
 cem facultatem stimulando præsentis est reme-
 o. Vnde & sternutatoria è castoreo puluerato,
 t helleboro, in nares indito, quàm citissimè opi-
 lantur. Alio cocto & expresso additur tantillum
 oës, eo imbuitur vmbilicus magno successu, quo-
 ndam opinione. His accedent propiora reme-
 a, linimenta in collum vteri indita, si mulier virū
 m sit experta: suffitus aromatum, si virgo sit. Lini-
 entum erit ex olei moschati & nardini ana vnc. i.
 ac, mosch. styrac. calaminth. & ligni aloës ana ʒ. ʒ. ʒ.
 era addita pauca. Suffitus ex pulueribus aromatu,
 enzoini, calam. arom. maioran. & simil. in trochif-

*Hippoc. li. i.
 de morb. mu-
 lier. ad finem
 lib. de loc. in
 hom. Et Gal.
 cap. 5. lib. 6.
 de loc. affect.*

*Suffocationis
 hysterica cu-
 ratio.*

DE MORB. INTERNIS

cos ex aqua arthemisiæ compactis. Vbi ægra paxysmo liberata, cardiacis recreabitur: tum verò plastrum de galbano cum paucis moscho vmbi apponetur. Cæterum quia dæmonij hoc genus dici solet) non nisi ieiunio multo eiicitur, vitabitur vsus ouorum, carniū, vini, & eorū quæ nūc tūc nutriunt, & semen augent.

Ad Rhagadas.

CAP. 60.

Rhagades vlcera sunt in ani & vteri deductæ fissuras. Sed alia humida & saniosa, alia arida, nonnulla cancrofa & feruida. Saniosa autem 1 ablues sero lactis, mulsa: deinde condidaabis tetrapharmaco in rosaceo dissoluto, medicamentis è lithargyro 3 chalcitide, & metallis. Cancrofa remollies æsypo humida, radice lilij, iride, lyrica, quam excipies terebinthina. Alioqui vitulum oui assum cum lacte muliebri subactum impones. Vbi feruet & cancri suspitio.
1 Vt hæ partes dehiscant perinde ac callosa Aquilonia tempestate manus.
2 Ad infringendam sanie acrimoniam, & vlcus detergendum.
3 Vel vnguento diapopholygos: id est ex cerussa, pompholyge, adipe suillo & aqua plantaginis.
4 cerussa, pompholyge, adipe suillo & aqua plantaginis.

Valebit etiam ceratū rosaceum Galeni cum succo solatri, vnguentum de cerussa, de plumbo, quibus tuthia lota & infriata commisceri debet.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Rhagades fissuræ, vel rimæ, quibus partes musculosæ luti proscinduntur, vt labra quandoque & manus ex hæmorrhoidibus.

enti frigore. Nascuntur ex difficili partu, & violento
1: in ano ex vi aliqua. Aliquando in causa est humoris
affluxus, aut condylomatum inflammatio & distensio
a cute. Hæc vlcera vel saniosa sunt, vel callosa, vel can-

2.
Conueniunt, diaporpholigos Nicolai mollitum liquido
rosaceo, vbi callus est, mucagine & adipibus emol-
litiuis: si calor est, vitellus oui, succus cancroium, planta-
s, clymeni, vnguentum de cerussa, de plumbo, lithargyro,
nilia.

INTO. VALETII EXERCIT. LX.

Hagades hiatia sunt vlcuscula, acrium humo-
rum decubitus accepta ferenda. In quibus sa-
s cumulat, deterfio ex hydromelite ineunda.
illum si contraxerint, cum medula cerui, oleo lilio-
n & cera emolliuntur. Si calor in parte adest, huic
o rosaceo, vel vitello oui affo cum lacte muliebri
facto subuenitur. At vbi cæcrosa labe inuri, cæ-
est, vnguentum de plumbo, & similia vsui sunt.
in interna sunt id genus vitia, iniectiones fiunt
aqua hordei cum melle rosaceo. Vel ex seri la-
s 3. 4. olei ros. 3. 2. ruth. præparat. 3. 2. B. alumin. 3. 2.
mortario & pistillo plumbeis ductis fit vnguen-
n, cuius portio in aq. hordei dissoluta iniicitur.

1 Rudior, in
digestaque
moles in vte-
ro ex seminis
vitio, siue ef-
fecta vi, et
sanguinis ne
strui largior
affluxu co-
pta. Hippoc.
lib. de Steri-
libus.

De mola.

CAP. 61.

Mola cruditas quædam est, & i coagulatio
materiæ, quam naturalis calor conformare
non potest, vixque 2 curatur. Utendum tamen
c primùm quidem mollentibus, ex capite de
irrho: deinde iis, quæ partum eiiciunt, & fœ-
LL

2 Aristot.
c. 7. lib. 4. de
generam
mal.

DE MORB. INTERNIS

tum mortuum excludunt, quales sunt trochisci myrrha, hermodactyli, & alia eiusmodi. Deinde opus erit manu chirurgica: ut nonnunquam scutulum matricis adhibetur.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Ea est naturæ providentia, ut calor opifex & formator eorum quæ generantur, nunquam sit otiosus, sed quilibet materiam in opus aliquod miro artificio ducat, quicunque tandem sit. Sic Aristoteles in putredine vermes generari scribit, cum humidum substantificum, in quo coactum est, dissolvitur, & extra, calore externo illectum effluit. Tum enim calor in exitu, ne proprio subiecto facto intereat, quicquid est benignioris materiæ colligat, eamque effingit in animalculum aliquod, in quo conservetur, pro quantitate & qualitate illius materiæ, ex nihil maius efficere potest. Quod si eam quasi pro arbitrio tractare non possit, quia aut copiosior, aut minore copia, aut ex diuersis generibus constans, minusque sequax, minus generat, siquidem aliquid perfectius non licet. inepta omnino sit, aut herbam, aut aliquid adhuc rudius formabit, inducta quam maxima fieri poterit, perfectio. Naturæ enim, quæ in perpetua individui successionem conuatur, longe satius est creare aliquid, quam nihil. Hoc idem præsertim quidem sententia in utero generationi à natura destinatum fit, à spiritu illo gignituo & calore, quem non sine ratione domicilij architectum veteres Philosophi appellarunt. Materiam enim conuenientem & tractabilem si reperit utriusque sexus semine, foetum pulcherrimum ad utriusque exemplar diuinitus fabricatur, aut vni magis, quam alteri similem, pro ratione materiæ & viribus imaginatricis cultatis, tanquam optimi moderatoris. Si verò ipse inefficillior sit, materia autem subiecta qualitate, quantitate, consistentia, aut mixtione alicuius extranei, ut sanguinis crassi, aut alterius succi vitiosi ineptior ad tantam perfectionem, aliquid tamen, ne nihil, generat, siue ar-

atum, siue rude & expers vitæ. Vidimus mulierem, quæ in nouem mensium spatio vterum gestâset, omnibus, & in legitimo partu euenire solent, mirificè respondentis, tandem nihil aliud præter animalia quædam ranis haud similia cum multis purgationibus cruentis & corruptis lucem edidit: aliam, cui carnea moles informis exiit cum tu, veluti superfœtatione quadam.

F. Valeriola multas protulit & admirandas in huiusmodi tribus obseruationes, maximèque curationem de mola, i partus quatuor mensium erat alligatus, cum ipsa iam protero fœtu nouem menses in vtero latitâset. Qui quia mariam hanc copiosissimè & doctissimè tractat, longiori demonstrationi supersedendum putamus, summam generationis tantum complexi.

Primum carnem hanc informem, & tanquam exiguum quoddam chaos non eodem modo, quo vermes, in vtero generari à calore tantum coquente, & humore crasso ac viscido, sed ex semine & viri, & mulieris efformari à spiritu illo ignituo, indicio sunt membranæ, quibus aliquando integri, ligamenta, superfœtatio fœtu alligato, incrementum, totus quidam tremulus cum tumore vteri. Quæ omnia concepti fœtus speciem per initia exhibent. Neque vnuquam quisquam sine coïtu concipi obseruauit. Causa igitur efficiens erit spiritus ille, qui opificis vices gerit: materia, semen cum multo crasso & spisso sanguine menstruo conereto & indurato: vel (vt ait Hippocr. de Sterilibus) morosum semen viri & modicum, cum mensium copia: forma, modò perfectior & animata (nam & animalia illa speciem quandam molæ, quòd eodem modo, iisdemque de causis generentur, esse putamus) modò rudior & expers vitæ, licet augeatur & increseat.

Galenus scribit fœtum ita informari in vtero, vt primum fluat tanquam planta: deinde vt brutum: postremò vt homo: non quòd tot simul formæ in homine contineantur, tanquam Geryone quodam, sed quia cum quatuor sint naturæ perfectiones, esse nimirum, vt in elementis: viuere, vt in plantis, sentire vt in animalibus, & intelligere, vt in homine, posteriores prioribus continentur, vt numeri minores ma-

*Mola sine
coïtu non concipitur.*

DE MORB. INTERNIS

*Ηomo cur
μικροέσμος
appellatur.*

ioribus. Vt enim vnitas non est binarius, neque binarius ternarius: binarius tamen continet vnitatem, & ternarius narium: ita quod essentiam duntaxat habet, necesse non vt viuât, neque quod viuât, vt sentiat, aut quod sentiat, intelligat. Quod tamen intelligit & sentit vt homo, necessariò & rerum natura cohæret, & viuât. Atque hæc vera ratio est veteribus homo μικροέσμος dicatur. Eius enim forma carum omnium perfectionem complectitur, siquidem essentiam cum elementis, vitam cum plantis, sensum cum animalibus, intelligentiam cum formis diuinis habet communem. Cum igitur natura ita progrediatur, non vt ex specie aliam speciem procreet, vt ex planta hominem, sed formam perfectam gradatim ascendendo, haud absurdum fortasse fuerit, neque à Galeni sententia alienum in hac portentosa generatione idem fieri. Primum enim rudis quædam moles gignitur, in qua si natura vitio materiæ, quasi in itinere, intercepta, consistit, neque aliud quicquam addit. Sin vterius vitio repugnante progrediatur, paulatim perficit, vt iam deatur stipes, deinde animal. Cuius pro materiæ quantitate & temperamento variè figura immutatur, & corporis egiæ. Hinc fortasse ex molis aliæ rudiores, aliæ propius legitimum fœtum accedentes, aliæ variis animalium imperfectorum figuris effectæ conspiciuntur. Finis autem semper est generatio humanæ naturæ, ad quam perfectionem diuina facultas corporis nostri architectatrix, vteri vitio, colluie humorum, materiæ ineptitudine, & caloris imbecillitate præpedita, peruenire non potuit, nonnunquam etiam alterato optimo semine ab aëre externo, aut vteri intemperie, vt frigore. Locus generationis huius præter vterum nullus est. Tempus & reliqua ferè omnia, vt in legitimo partu. Hinc fit, vt in principio à vero partu distingui non possit. Menses supprimuntur, vterus attollitur, nausea & vomitiones incurrunt, motus in vtero tremulus percipitur, si sit à mola, siue ab vtero veluti inutile pondus excutere contendente. Quòd si animatum sit, quicquid illud est, difficilius adhuc internoscitur. Certissima signa sunt, primum tempus legitimi partus excesserit. Nam aliquando gestat mola decem, duodecim & plures menses: aliquando toto vi-

*Mola conceptu
certissima
signa.*

tio sæpe foras expellitur primis mensibus. Deinde si mo-
instar lapidis percipiatur à latere in latus, non qualis in-
foetui, qui calcitrat circumuoluitur, neque eo tempore,
nense 3. in maribus: 4. in foeminis. Præterea sanguis
instruus, qui in vterum delabitur, in alimentum non ita
iunxitur, sed corrumpitur, vnde vterum peius affici ne-
ce est, & per consensum corpus vniuersum. Hinc ventris
mor maior & tensio, color foedior, appetentia magis
ecta, grauitas difficilior, quàm in vera imprægnatione.
Nihil adhuc certius, quàm si mammae tumeant sine
te. Si initio deprehendatur, non expectandum tempus
tus: Sic enim sæpe incurabilis est, aut onere grauata
tura propulsatur, sed exeundo interficit, aut dolores
erbissimos, symptomataque periculosa inuehit. Quibus
epiniani visa est mulier nobilis interiisse, cum molam ge-
isset duodecim mensibus.

Curatur sanguinis missione, laxatis partibus fotu, me-
dicamentis aperientibus, & iis omnibus, quæ abortum
prouocant. Alioqui Chirurgia est opus, videndumque an
ideat ori vteri, an superiore parte, vel ad latera, vt reme-
di adaptes. Si vel ante, vel post veram imprægnationem o-
cur, foetum necat.

ANTO. VALETH EXERCIT. LXI.

Daucos semine, eoque morbofo, ad multum san- *Gale. lib. 14.*
guinem menstruum concedente, progignitur *de usu part.*
mola. Calor enim in illo debilis efficit, vt for-
matrix facultas eam materiam effingere non possit:
unde manet rudis quædam caro, quæ per suas ve-
as non secus alitur, ac foetus. Sed certis quibusdam
signis ex Hollerio facile ediscendis internoscitur.
Curationem autem recipit menstrua prouocanti-
us medicamentis.

DE MORB. INTERNIS

De Hernia. CAP. 62.

*1 Ut ad dia-
gnosim, pro-
gnosim & cu-
rationē her-
niæ.*

QUæ i ad hanc rem pertinent, plurima cap. & sequentibus libri 7. Cornelij Celsi. Mus quoque apud Paulum & Aëtium.

Cæterum vinculum quoddam membranofum est, vtrinque ab inguinibus procedens, in peritonæo exporrectum, cuius robore peritonæum confirmatur. Atque hinc omentum & intestina. Relaxata herniam facit, descenditq; plus, minusve intestina & omentum, aliquando in inguina, nonnunquam in scrotum, vnde nomina enterocèle & epiplocele.

*2 Labore,
ictu, casu.*

*3 Leue, distri-
butioni chyli*

& secretioni

*stercoris dica-
tum, quod à*

suo mesaræo

*diumsum de-
scendit. Quæ*

*obrem, entero-
cèle serè fit*

cæci intestini

prolapsu, quæ

nihil aliud

*est, quàm apo-
physis quædã*

*cum mesente-
rio minimè*

connexa, &

*propterea ab-
soluè intesti-
num dicitur.*

*Comm. in
sent. 3. sect. 4
lib. 6. Epid.*

Aliquando 2 rupto peritonæo idem fit. Græcè malum est, cum 3 intestinum descendit, intestinumque in scroto conuoluitur. Supprimuntur fæces, gurgitantque in ventrem. Testiculus erythroïdè nica vestitur. Post hanc verò adnata est. In superficiem extenditur folliculus genitalis, quæ οἰστρον Græci, scrotum Latini vocant.

Inter erythroïdem & darton, & inter testiculum & erythroïdem, aut etiam in scroto, aquosa sania aut aqua colligitur, vnde hydrocele. Nonnunquam soli flatus herniam repræsentant. Id recens naos puerulis sæpe contingit, facileque discutitur. Væcosus ramex, sarcocèle, testiculorum inflammatio tumor & similia extra rationem herniæ sunt.

Aquosa & ventosa hernia remediis curantur, quæ descripta sunt in ascite & tympanite. In aquosa peculiariter laudatur emplastrum factum è recerestercore vaccino, & tertia parte pulueris boli armæ, vel sang. draconis. Laudatur & semuncia pulueris è cremata radice brassicæ. Puluis is incorporatur.

adipe' suillo veteri. Ad enterocalem & epiplo-
em multa remedia sunt medica, tum quæ per os
nuntur, tum quæ apponuntur. Sed in primis ha-
nda ratio, vt quod decidit, reponatur. Quies ad
altos dies imperetur: molli lecto decumbant,
ratione corporis, abstineant clamoribus. Et in
egerendo manum apprimant pubi & scroto, ne
id recidat. Fasciæ seu loculamenta scroti ex pan-
culis comparentur, sed ita compactis, vt solida
it. Optimùmque fuerit materiam eiusmodi fas-
trum adstringentem materiam primùm imbibif-
Possunt & ex ligno, ferro, aut alioqui solidiore
ateria confici, sed ita vt interiori parte, qua scro-
m contingant & inguina, molliori corpore indu-
ntur. Laudatur succus iaceæ 5 vtriùsque. Datur 5 Prasertim
ngulis diebus manè, quantum testa oui capiat, tamen albæ.
um modico vini albi. Ex eodem succo depurato
lepi & syrupi comparati possunt.

Laudatur pul. & succus radicis consolidæ ma-
ris, rusci, omundæ regalis, sigilli Salomonis, panis
aculi, radicis valerianæ. Pulueris 3. i. datur pueris
lacte cocto, addito oui vitello, aut ex solo oui vi-
ello. Succis utemur, vt succo iaceæ, eodem modo,
em. thlaspi, vermibus terrenis, limatura chalybis,
apide, quem vulgò (diament) vocât, hepatica trita.
t hæc quidem probata multis. Herbula 6 est in
bulosis nascens: ramulos multos in terram spat-
it, foliis minimis & rotundulis, alis follicatis ex vi-
idi flauescens, per ramulos sparsis, adstringen-
e gustu, ex qua succus expressus subinde affuso vi-
o albo, certissimum, & aliquoties probatū reme-
lium cōtra descensum intestini. Nam nouē diebus

4 Imo dan-
da opera, vt
faces duræ
non sint, sed
molles.

5 Prasertim
tamen albæ.

6 Hæc her-
miaria dicta.
Ab aliis her-
ba Hollerij.

DE MORB. INTERNIS

7 Puerorum ita percurat, ut postea non redeat malum. 7 Fa-
 pulticula ex lis inuentu Autumno.
 panē albiſſi-
 mo in tenuis-
 ſimum pulue-
 rem redacto
 & laſſe con-
 ficiatur: qui-
 bus mellis
 nonihil addi
 poterit, ut
 alius ſuat
 liberius.

Ex radicibus Oſmundæ regalis repurgatis ſiu-
 ſyrupi, qui huic rei conueniant. Radices eiufmodi
 in nigro vino aſtero coqui poſſunt, & inde em-
 plaſtra ſingi. Alioqui utrum erit emplaſtro Pha-
 macopolarum contra rupturam. Valer & lenticu-
 aquæ trita & alligata, ſimiliter & cicuta valet, &
 dix pentaphylli ſicca trita ʒ. pondere ex vino da-
 Semuncia foliorum equiſeti tritorum ex aqua ca-
 da. Parabile emplaſtrum ex ʒ. i. bdelij, manē quod-
 dem ſubacta cum ſaliua hominis: veſpere verò cu-
 vino aſtero. Radix cyperi, arnogloſſi, ariſtolo-
 longæ & rotundæ in emplaſtrum formata, & tri-
 prius, deinde data potui.

Emplaſtrum.

℞. maſtichis, corticis thuris, nucis cupreſ-
 myrrhæ, ſarcocollæ, glutinis piſcis (uſſlach v-
 cant, & ichthyocollam) ana ʒ. ſ. ichthyocolla
 aceto diſoluatur, reliqua trita miſceantur, exten-
 dantur in aluta.

E nucibus cupreſſi & gallis immaturis ad co-
 ſumptionem coctis emplaſtra ſiunt parabilia, quæ
 in menſem relinquantur, niſi ſuperueniat dolo-
 Liquor autem, in quo coxerint, potui datur.

Probatiffimum iſtud eſt Octauio. ℞. balauſtic-
 rum ʒ. i. ſ. gallarum ʒ. ſ. radicis aſphodeli, radicis
 narciffi, aut (ſi hæ radices deſunt) radicis arnogloſſi
 & betæ, loco perſonata, ana ʒ. i. ſ. coquantur in vi-
 no, tundantur in emplaſtrum, ſubigantur.

Aliud.

℞. ſpumæ argenti vehementer combuſtæ ʒ. ſ.

ti lb. 2. & ℥. 3. olei cydoniorum lb. β. succi plan-
 inis ℥. 2. Spuma argenti in aceto extinguatur,
 indum feruens: deinde teratur. Tum adiecto
 o & succo, perpetuò agitando fiat decoctio se-
 dum artem, vt habeas emplastrum, quod qui-
 n diebus continuis adhibetur.

Aliud emplastrum.

℥. thuris, mastichis, sarcocollæ, acaciæ, lapi-
 hæmatitis, mummiæ, tracaganthi, gummi ara-
 i, terræ sigillatæ ana ℥. 3. boli armenæ, gallæ, li-
 rgyri, balaustiorum, nucis cupressi, malicorij,
 stolochiæ longæ & rotundæ, corticis oliba-
 rosarum, radicis vtriûsque consolidæ, orobi, si-
 nis, sambuci, cyperi ana ℥. β. picis naualis ℥. 2. β.
 olophoniæ, resinæ pini, terebinthinæ ana ℥. 1.
 ci querni ℥. 1. β. ceræ ℥. 2. pilorum leporis vsto-
 n ℥. 4. olei, in quo ficus pingues incoctæ sint,
 β. fiant magdaleones secundum artem, de qui-
 bus portio extendatur in aluta, applicetur. Quòd
 his remediis nihil proficitur, ad Chirurgiam ve-
 endum est, quam ex 6. Pauli, 7. Celsi, & recentio-
 us colliges.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Ad ossa pubis non perforatur peritonæum, sed productio
 adam illius descendit in scrotum, per cuius meatum va-
 spermatica, arteria scilicet & vena, perreptant ad testes, &
 eundem locum ei aculatoria ascendunt, vt inferantur col-
 pudendi. In hac productione multi tumores fiunt, quos
 æci κήλας vocant, modò in scroto, modò supra scrotum,
 a parte in illud descendit. Quorum omnium causa est vel
 tus, aut aqua ibi contenta, aut caro, aut tumor venarum

*Hernia fit
 producto tā-
 tum non ru-
 pto, perito-
 nao.*

DE MORB. INTERNIS

varicosus: vel delapsa pars aliqua ex iis, quæ intra peritonæum continentur, vt intestinum & epiploon. Idque si rupto peritonæo, vel relaxato & hiante. Ex omnibus autem intestinis solum ileon, in quo chylus semper continetur, cecum, & caecum pro-
Ileon solum, vel cecum pro-
cidit in her-
nia.
 cidit. Nam rectum in anum, cum relaxatur, descendit. Colon alligatum est renibus, & altius ascendit ad ventriculum. Ileum & tenuia intestina sublimiora sunt. Ileum itaque tantum superest, vel cæcum. Neque enim de duodeno vlla dubitatio. Duo igitur in his affectibus statim initio distinguenda sunt: an sit aqua, vel flatus, vel caro, vel varicosus ramex: in multis, laxatio foraminis ligamenti descendit ad internam partem inguinis: aut ileon delapsum, vel epiploon: non addunt musculos ruptos epigastrij. Deinde si quid descendit, qua parte sit, & an ruptione, an relaxatione id fiat. Si fuerit, hydrocele: si flatus, pneumatocele: si caro, sarcocoele. *Pneumatocoele.* varices, cirsocele: si ileon, enterocoele: si epiploon, epiploocoele. *Sarcocoele.* nominatur. A situ verò partium, bubonocoele, in inguine, oscheocoele in scroto dicitur. Quibusdam testiculus in inguine translatus imposuit, vt herniam crederent. Aliquando etiam hi affectus inter se complicantur. Sæpe vehementi imaginatione libidinis colligitur semen inter tunicas testiculi, vt deatur quædam esse sarcocoele, aut hydrocele. In quibus omnibus cauendum, ne iudicando fallamur. Primum in hernia aquosa cognoscenda omnis aditus lucis intercludatur, & iniecta candelâ cerea, videatur nunquid palleat. Est enim quando durities, quæ plenitudine & tensione fallit, vt videtur esse carnosa, aut intestinalis, sed pelluciditas fraudem tegit. Sed quia pelluciditas conuenit etiam flatuosa, ad locum tatem respiciendum. Nam aquosa obscurior est & grauior quàm flatuosa. Vbi constiterit de aqua, videndum quo loco contineatur. Qua in re veteres satis perplexi & confusi videntur. Galenus de tumoribus scribit in tunicis, quæ testes ambiunt, contineri. Paulus in corporibus scrotum implicatibus. Celsus integris membranis colligi: alij ruptis etiam relaxatis. Alij modò intra tunicas, modò intra membranas. Si inter tunicas, vel inter summam & mediam, vel mediam & imam. De loco certè & ad prædictionem, & ad curam non est ambigendum. Nam aliquando in superficie scroto continetur: aliquando profundius. Sed cum testicu-

Aqua quo loco in hydrocele continetur.

bus tunicis insignibus inuoluatur, erythroide, quam se-
 ur dartos, ferè semper hydrocele fit, vel inter has duas, vel
 to scroto. Hic totum scrotum intumescit sine rugis, vesi-
 flatae simile. Illic tumor tantum in testiculo percipitur,
 turque rotundus & tensus rugato & laxiore scroto. Ali-
 do, vt Paulus scribit, peculiari quadam tunica humor ille
 prehenditur, quæ supernascitur, veluti atheroma quod-
 , aut steatoma, vt videatur esse tertius testiculus. Quine-
 videre contigit in puero Typographi filio tertium testi-
 m. Nec desunt, qui asserant quibusdam familiis peculia-
 se, vt tertium habeant testiculum. In mulieribus Aëtius
 orem aquosum fieri scribit circa pudendi alas inflationi
 lem, debilem, mollem, vt humor fluctuans appareat, mo-
 in vna parte, modò in vtrâque tantum. His perspectis
 humoris natura cogitandum, an tenuis, an albugineus,
 sanguineus & fæculentus, vt naturæ humoris remedia
 ptentur. Si agro venter tumeat, symptoma est hydropis.
 pneumatocèle similia omnia, nisi quòd, vt dixi, perspicui-
 & leuitas maior adest, quia dilatio fit à flatulento spiri-
 Fit aliquando vel in quatuor vasis testiculos alentibus, vel
 teriis darton intercurrentibus. Ille durior, nec compres-
 sionum euanescit, recipitque curationem: hic oppresso
 ito intrò recurrit & euanescit, vixque curatur, periculo
 incessab. sanguinis profluio imminente. Fit sine hy-
 poe, & cum hydrope. Sarcocèle, tumore, duritie & colo-
 ubique sui simili dignoscitur. Est enim tumor rotun-
 s, oblongus, durus, formam testiculi referens, qui lon-
 tempore pedetentim increuit. Quibus duobus ab en-
 ocele distinguitur, quæ mollior est & repente oborta,
 à carne duriore in aliqua scroti parte nata. Galenus ad
 rrum refert. Aliquando testiculi, aliquando nerui, à
 ibus testes dependent, indurantur, aut inter tunicas ca-
 illa generatur. Causæ sunt, fluxio, ictus, succissio rami-
 non rectè curata, & similia, quæ scirrhus procreant.
 rfocele, id est, varicosus ramex, cum venæ intumescunt
 ticulum nutrientes. Sentitur diuersitas tumorum & par-
 tas in epididymide & vasis spermaticis, quæ sunt veluti
 glomerata & intorta. Paulus vasorum aut darti dilata-
 onem *κίρσος*, id est, varices simplici vocabulo appellat: eo-

*Paul. Æg.
 cap. 45. li. 6.*

*Sarcocèle ab
 enterocèle
 duobus modis
 distincta.*

DE MORB. INTERNIS

*Enterocetes
signa.*

*Peritonæi
rupti nota
à signis eius-
dem relaxati
distincta.*

*Enterocete
omnium gra-
uissima præ-
sertim si fini-
stra parti in-
cumbat.*

rum verò, quæ testiculum nutriunt, κίρσοχήλην. Celsus ex-
ci varietate quatuor differentias facit, omnesque vno no-
ne comprehendit. In enterocete signa sunt, tumor mollis,
pente natus. Augetur vel minuitur pro ratione materiæ
lectæ. Clamore & cibi satietate crescit, frigore contrahi-
scrotum multum distentum apparet, magis in vna, quàm
tera parte. Tactu sæpè discernuntur excrementa indur-
nec excerni possunt, vt videatur iliaca passio. Cùm ad ingu-
retruditur, murmur flatulentum percipitur. Quod fit, c-
æger supinus iacet, & quiescit. In epiplocele percipitur v-
ti strophium molliusculum, lubricum, inæquale: tum
paruus, frequentius in osse pubis, quàm scroto. Idem
per manet, siue à cibo, siue ante cibum, & quouis modo
locetur, aut hûc & illûc moueatur corpus, nec retento-
ritu adeò increfcit. In his duobus videndum an ruptum
peritonæum, an relaxatum. Ruptura fit in lateribus
ilium post saltum, ictum, vehementem corporis contor-
nem. Initio tumor paruus, progressu temporis augetur. Pe-
latim enim magis disrumpitur peritonæum. Quæ tumor
faciunt, in summa cute apparent, quia extra peritonæum
lapsa sunt, atque à sola cute integuntur, magisque supra scro-
tum. Dolor punctorius sequitur, & quasi lacerans. Contra
relaxatione. Tumorem enim efficientia cum maiore ren-
sentiuntur, quia intendunt meatum illum peritonæi,
quem vasa & muscoli cremasteres descendunt, videntur
esse in secundo vase, quæ vbi in ventrem recipiuntur, tum
cessat. Si vel omentum, vel ileon remaneat in illo meatu,
perueniat ad scrotum, bubonocete erit, in ipso nimirum
guine affectu consistente. In mulieribus fit ob fœtus mag-
tudinem aut multitudinem. Alioqui rarò hernia labora-
quod peritonæum firmiter continendo fœtui habeant. On-
nium periculosissima enterocete, præsertim si reduci nequ-
intestinum. Sinistra parte adhuc grauior, vbi cœcum con-
lutum desinit in rectum, & multa intestina tenuia incu-
bunt. Quibusdam inde singultuosæ febres, in quibus repo-
to intestino, mors acceleratur. In aliis non reposito, gangre-
na. Experientia etiam docuit paulò post mori quibus vi-
ponitur.

Carnosa insignis non curatur, sed testiculus extrahit

Neque cirsocele, sed minùs molesta est. Epiloon ob mol *Sarcocele in-*
 n vix reducitur. Remedia adhibenda vacuato ventre à *signis nō tu-*
 ore & flatu, blando clystère aut medicamento. Inunctio- *ratur.*
 acculi, ligamenta, subligaculum, decocta, emplastra. Ex-
 um remedium in ferro. Alij aperiunt ventrem ad intesti-
 t diffito retrahatur intestinum. Id fit supra ilia, viâ ad va-
 ermarica, quæ proinde separantur, & peritonæi locus
 tringitur, non colligatur, ne impediatur generatio. Peri-
 sum certè remedium, & sæpè frustra tentatum: ex quo
 grana oritur & mors, vt cuidam in suburbio sancti Ger-
 i. Alij sectionem faciunt ad ilia: vbi alligant productio-
 illam peritonæi simul cum vasis spermaticis. Deinde cu-
 vulnus callo illuc obducto. Alij id faciunt punceto vo-
 aureo in ilibus, quâ permeant vasa spermatica, acu du-
 & exceptis vinculo vasis illis & vicinis corporibus. Ex-
 mentum fit contrectato & deorsum tracto testiculo, vt
 lligas, an sit vas spermaticum. Et certè si quis vasis illis
 ligatis constringere posset peritonæum, neque testicu-
 excidendus esset, neque impediretur generatio. In aquo-
 quoque ramice si nihil efficitur fomentis, cataplasmatibus,
 lastris, diætâ, purgationibus, ad incisionem, punctio-
 i, cultellum, cauterium actuale, potentiale veniendum.
 bita tamen ratione corporis, viscerum, partis affectæ,
 ultis diebus præparato agro, ad mensem aut 40. dies
 ibitis emplastris superiori parti, qua humor defluit. Se-
 periculosa è cultello. Multis gangræna inde mota, atque
 mors.

Melius cauterium potentiale; & alia remedia. Anno *Hernia a-*
 55. mense Martio in suburbio sancti Germani, nobili *quosa aperta*
 dam cultello aperta hernia aquosa, vnde in gangrænam, *salutaris.*
 orem intolerabilem febrem & delirium incidit, vnde
 rs ab omnibus expectabatur. Exclusa multa aqua per
 thram, concisa magna parte gangræne, conualuit præter
 ectionem. Cauendum quoque, ne assiduo fotu exco-
 tur testiculus & corrumpatur, vt vidimus contigisse in
 uoso ramice.

DE MORB. INTERNIS
ANTO. VALETII EXERCIT. LXI

Herniarum frequentissima enterocoele non peritonæi solius, sed ipsius quoque tendinis musculi, cui peritonæos tunica innititur, morbus est, isque in situ, ob intestini ad alterutrum inguine aut ad scrotum prolapsum. Hic si negligatur, tunc scrotuli corruptelam affert, ut ad curationem hic quodque sit auferendus. Purgato corpore clysteria (qui minore quantitate, sed irritante facultate, preparari debent, ne portio in prolapsum intestinum deferatur) vel cathartica, adeoque prægresso fotu intestino reposito, sumpta & admodum adstringentia perducunt. Itaque ex conferva symphyti maioris, cortice citræ condit. cum pulvere osmundæ regal. bol. an. terr. sigill. ros. rub. mastich. & similib. condita paratur. Admouentur hæc.

℥. mastich. sarcocoll. glut. pisc. ana ʒ. ʒ. ʒ. radic. conferva maior. osmund. regal. sigill. Salom. ana ʒ. 2. Dissoluantur guttulae in aceto: radices bene purgentur, cum oleo de spica & intestino f. emplastrum, quod pinsetur cum saliva limacum.

Utillissimum quoque est emplastrum è limacum tritis cum thure, mastiche, bdellio. Item.

℥. massæ emplastri contra rupturam ʒ. ʒ. mastich. sarcocoll. glutin. pisc. ana ʒ. 2. cum oleo mastich. & costin. f. emplastrum.

Priusquam applicetur, ungatur locus pinguedine cerui. Mirabilis est Hollerianæ herbæ, hernia propterea appellant, ad hunc affectum profligandum efficacia. Eius aquæ stillatitiæ arte Chymica extractæ vnico haustu, cum tentata alia remedia non responderent, paucis abhinc diebus curatus adolescens in gymnasio Haricuriano, cui citatior

infignem herniam conciliârat. Admotum au-
emplastrum huiusmodi.

L. emplastr. contr. rupt. & de grat. dei ana 3. i. sang. drac.
er. radic. osmund. regal. oliban. puluera. ana 3. 2. cum mo-
olei myrtill. molliantur in igne, & f. emplast. super alutâ.

De arthritide.

CAP. 63.

Ratio in 1 vacuando & roborando. Vacua- 1 *Arthritis*
mus & repellendo, & diuertendo, & propriè *enim ex ha-*
uando in cautionem, & initio morbi, etiam si *moris morbi-*
aritis frigida est. Si quidem nihil aliud prohi- *fici copia &*
detrahendus sanguis est. Ischio, id est, coxa, *articuli im-*
crure laborante 2 venas brachij diuidimus. Et, *becillitate na-*
uidem fluxio est à capite, 3 mediam: si à reli- *scitur.*
corpore basilicam. *2 Ad pro-*
hibendū mor-
bificā mate-

4 Hippocrates non satis manifesta ratione ve- *ria genera-*
post aures aperit, vbi coxendix afficitur. Ara- *tionem, et ad*
vehementer laudant phlebotomiam ex inter- *fluentis re-*
lo annularis & parui digiti. *uulsionem.*

Brachiis laborantibus deplendus sanguis est è *3 Et hepa-*
re, & perpetuò secundum rectitudinem. In co- *tis & visce-*
dice post phlebotomiam è brachio, venam po- *rum ratio ha-*
tis & malleoli incidere oportet. Multò magis, si *bebatur.*
guis in causa est. *4 Aph. 22.*
sect. 5. lib. 6.
τὸν ἐπὶ τῷ μ.

Quòd si dextrum crus, dextrum item brachium
oret, è sinistris membris vena secanda est. Si
ò in omnia membra dolor sparsus est, ex eo,
od minùs laborat.

Purgatio.

In biliosa arthritide & serosa Arabes 6 fortiori- *6 Vt diacar-*
s cathartici vtuntur. Alij primùm quidem leuio- *thamo, electa*
us, vt cassia: deinde fortioribus. Melius fuerit *rio de succo*
rosarum.

DE MORB. INTERNIS

7 *Vt cassia, catholico, syrup. ros. pallidarum laxativo.*

8 *Ad de- rivationem materia.*

9 *Nam me- lancholicos ex Hippocrate serio purga- re oportet.*

10 *Hippoc. libr. de affe- ctionibus.*

11 *Vel. ℥.*

aloës, hermo- dactyl. myro- bala. turbit. colocynthid. sagapeni ana 3. 6. castorei, sarcocollæ, opopanacis, euphorbij, ruta agrest. ana 3. 3. cum succo brassi- cæ f. massa.

partem materiæ leui 7 pharmaco repurgare. Quod est reliquum, partim 8 vrinis, partim sudori excludendum.

In pituitosa alius magis ducenda, vt cum 9 lancholia in vitio est. Solo 10 potu lactis asini & decocto radicis graminis dulcorato cum mo- co saccharo, calidæ arthritides internæ curantur. Purgationes ex superioribus repetendæ sunt, & 11 ximè ex morbis capitis. Peculiariter laudatur pur- gatio, quæ fit ex hermodactylis. Græcis & Ara- bus pilulæ sunt de hermodactylis paratæ in offi- nis: maiores, in causa frigida: minores, in ca- calida. Minoribus rhabarbarum: maioribus ag- cum adiicies, vt massæ pilularum 3. 1. sit, reliqu- rum 3. 1. Græci hoc modo.

℥. 11 hermodactyl. 3. 3. anisi, cumini, pip- communis & longi, croci, medull. semn. cartham- ana 3. 1. moschi Gra. 2. cum aqua saluiæ fiat ma- Dosis 3. 4. ex hydromelite. Arabes hoc. ℥. hermo- dactylorum 3. 3. 3. cumini, zinziberis ana 3. 1. tur- incorporantur cum melle. Datur cum aqua tepi- Hæc in pituita magis cōueniunt. In biliosa singu- dosibus grana duo aut tria dacrydij adiici possu- In biliosa hoc modo componunt.

℥. aloës 3. 1. dacrydij Gra. 15. rosarum rub- rum, sem. apij & fœniculi ana 3. 3. hermodactyl. 3. 3. mastichis 3. 2. rhabarbari 3. 1. sacchari 3. 3. E- puluis, detur ex aqua calida.

Vtuntur electario de succo rosarum & diacydo- nio cathartico in biliosa. In pituitosa 3. 3. turbi- gummosi in lacte cocti, vt expressio bibatur. No- reformidant 3. 1. dacrydij cum saccharo rosato.

Comp

comparant & pilulas ex 3.3. sarcocollæ, serapini
opopanacis. Sed videndū in vſu fortium phar-
corum, ne æger macilento ſit corpore, virtute
ita firma, maximè ventriculi & inteſtinorum.
iculum enim inde ſit, ne citetur dyſenteria. Et
modaſtylus natura ſua ſtomachum lædit. Pro-
rea quidam è veteribus non radice, ſed herba
s utebantur: nihilominus adieſtis, quæ ſtoma-
m roborant.

Alexáder loco hermodactyli corronopodio her-
vrebatur.

Plurimum laudantur hæ pilulæ, nec stomachum
dunt.

Lagar. ʒ. i. nucis moschatae, zinziberis ana ꝥ. ss.
undatur in aqua menthae. Fiat levis feruor super
idos cineres. Materiae expressae adde rhabarbari
pul. hierae diacoloc. ʒ. i. ss. dacrydij ꝥ. ss. cū infu-
ne, ex aqua menthae fiat pilule. Dosis ʒ. i. vel ꝥ. 4.
quinque topicorum scopi. Topica sunt, vt 12 do-
em leniant, 13 repellant, 14 coquant, 15 discu-
nt, 16 roborent. Celebre iam olim, nunc etiam
quentatum remedium.

24. 17 medullæ panis P. 1. dissoluatur in lacte ca-
o muliebri, bubulo, vel ouillo, cui adde croci ʒ. 1.
si vehemens dolor fuerit & calor, adde opij a ʒ
ad ʒ. 2. plus minusve.

℞. tria 18 albumina ouorum benè agitata & de
imata cū ℥. i. olei rosati, misce. Lindeola in medi
mento madefacta applica. Aliud.

to parti, admoveantur. Deinde parari poterit cataplasma ex foliis hyoscyami
 ac te bubulo coctis, quod mirifice proderit. 18 Quorum albumina non aequa
 sunt. Nam exitu prohibent humorem.

12 Tempera-
tiõe humoris,

• habitus

restitutione.

13 Incrassan-
do, acrimo-
niam infrin-
gendo.

14 *Pepasmi*
mitificando
inducant.

15 Inaspe-
ctabilempur-
gationem &
diaphoresim
faciendo.

16 Partē ni-
mirūm infir-
mam.

17 At ineūte
morbosumes
micam panis
siliginei q. s.
maceretur in

deinde coque-
tur in lacte

vaccinō f. cā
taplesma. Ac
si pars sit ru-
bore suffusa.

DE MORB. INTERNIS

℥. cerussæ ʒ. 2. dissolue in aqua endiuia & m
dico aceti, fiat liquidum vnguentū. Quod si ad n
cotica per doloris vehementiam deueniendum.

℥. ol. ros. ʒ. 4. opij ʒ. 2. concorporentur. Aliud.

℥. butyri recen. ʒ. 2. mandragoræ subtilissime
ta ʒ. 1. misce.

℥. lactis muliebris ʒ. 2. opij ʒ. ʒ. Alia sunt eti
aliis locis descripta. Sola aque frigidissime per
sio, vel niuis, aliquando satis esse potest.

Verbasci flores & folia, lenticula palustris, psilop
nymphaea, violaria, portulaca & similia trita per
vel cum rosaceo, apponuntur calida. A quibus
uiter digerentibus vtendum est, vt cerato ex ol
chamæmelino, anethino, de liliis, & similibus.

In frigida conuenit oleum, in quo enula, arist
lochias, gentiana, nepitha, rosmar. iua, id est, cham
pithys, saluia, maiorana, coxerint. Leuius, in q
radix althææ, vulpes, vermes terreni incocti s
Laudatur & oleum raphaninū, aut in quo 19 g
banum liquefactum sit. Oleum de terebinthin
oleum expressum ē granis tritici, vel nuce moscha
in lamina ferrea candente, quibus aliquando axu
giē commiscentur. Arthritidem frigidam & ve
tosam foris ex decocto origani, meliloti, cham
meli, & spongia eodem decocto imbuta, patienti
loco applicita, percurat.

Laudatur plurimum 20 humana & ursina. Ole
in quo folia ebuli coxerint, vel succus radicis eius
Sunt qui dolentem locum primum quidem fr
gidissima perfundunt, idque diutius: deinde ē p
troleo fouent.

Quædam occulta proprietate prosunt, qual

19 Imò Ca-
storeū ipsum
si dissoluatur
in oleo lum-
bricorum mi-
rifice confert
ad frigidam
arthritidem.
20 Vt. ℥.
axungia hu-
mane lb. i.
fol. lauri, cha-
ma pytheos,
saluia, maio-
rana an. M.
ʒ. Coquatur
in balneo ma-
rie. Deinde
illinatur lo-
cus affectus.

ut ossa comminuta potui data. Deplume caput
uij crematum & tritum, corium canis marini
notum loco, corium torpedinis, stercus, ut cum
pe urfino fiat vnguentum.

Pulli ciconiæ, pulli cigni in oleo cocti, ut oleo
dulla ceruina misceatur. Historia est Sexti Pom-
, qui pedibus immisiss aceruo tritici persanatus

21 quod remediū postea Medici sequuti sunt. *21 Minime
tamen pro-
bandum est
id remedium*

In tophis caseus inueteratus, acris, maceratus in
octo cruris suilli falsi, ut inde fiat emplastrum. *si frigida sit
arthritis.*

Stercus caprinum in oxycrato dissolutum cum
ina hordeacea. Sed hæc durioribus corporibus.
mollioribus axungia, radices althææ commi-
ndæ sunt. Aliud.

℥. collæ, id est, visci, terebinthinæ, ceræ ana 3. i.
bani 3. 3. liquefactis utitor.

Ufus myrridatij & theriacæ post bene purga-
n corpus.

Laudantur Græcis & Arabibus balnea, si nul-
lus viscus infirmum est, si vacuatum corpus, remis-
sis tempore munita prius ægra parte ex puluere
li armenæ. Incorporato in oui albumine, vel hoc
edicamento.

℥. corticis granatorum, sumach. ana P. 2. Co-
antur ad mollitiem. Incorporantur cum P. 3. fa-
æ hordei & succi semperuiui, applicentur loco.
ec autem, ne balneo liquefactus humor in par-
te infirmam defluat. Quibus remediis & in repel-
endo uti licet in fine morbi, & ad cautionem. Ori-
num, menthastrum, nepitha in aqua falsa diu co-
antur. Inde fit fots, vel vna parte salis, tribus
uæ & olei mixtis, locus affricatur.

MM ij

DE MORB. INTERNIS

Abſtinentia vini multos ſanauit. Balnea quæ naturalia ad cautionem conueniunt.

Vere & Autumno podagræ excitantur, Ap-
ferè & Septembri. Itaque priùs cauendum eſt. Hu-
mor ferè calidior chiragræ: frigidior podagræ.

22 Iſchiadi-

cos vt cures,

primùm qui-

dem (ſi nihil

te auocet) iis

vomitum im-

perabis, neq;

medicamentũ

purgas præ-

ſcribes. De-

inde ad ely-

ſteres lenien-

tes, hinc acres,

ueniendũ eſt.

Poſtea verò

cum materia

pugnandũ eſt.

Admouendo-

rũ cataplaſ-

matum ma-

teriam vide

libro 10.

κατὰ τὸ πρῶτον.

In 22. Iſchiadicis venæ ſectio, vt priùs, ita
purgatio.

Clyſteres acres, cucurbitulæ loco affixæ. Rep-
lentibus abſtinendum. Fortioribus remediis vt
dum, phœnigmis, hiberide, naſturtio, dracunt-
batrachio, & ſimilibus. Cauterio, incifione cum
ro, vt in Eupolemo Hippocr. fieri oportuit ini-
lib. 5. Epid. Hæc eadem reliquis arthriticis, vbi co-
tumacius malum eſt. Inuentum quoque hoc ren-
dium eſt, vt ſuperiori parte, qua humor influir
articulum, caro nudaretur, venæ hamulo excip-
rentur, vinculis interceptæ ſecarentur, atque ita
fluxioni præciditur. Plurima remedia ſcripta in-
nies apud Aëtium.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Oſſa inter ſe connectuntur tribus modis in vniuerſum:
enim inuicem coaleſcunt, modò ſine alicuius materiæ int-
uentu, vt in mollioribus & fungoſis: modò intercedente
qua materiâ, vt in duris & ſiccis, per ſymphysi: vel ita co-
mittuntur inter ſe, vt obſcurum habeant & difficilem motu
per ſynarthroſim: vel manifeſtum & euidentem, per diarthro-
ſim. In prima connexionione articulorum dolores non ſiunt.
ſecunda rarò, niſi tophi & œdematoſi tumores, vt in articu-
tionibus carpi, aut metacarpij. Tertia arthritidis ſedes eſt,
ter membranas, tendones & ligamenta, quæ oriuntur à peri-
ſtio, & proinde ſenſum habent, ex quibus omnibus firmat
articulus. Vnde dolor vehemētiffimus excitatur, ſi qua ma-
ria illiſc intercipiatur, ſiue acrimoniâ, vt bilis: ſiue frigiditate
vt pituita: ſiue aſperitate, vt gypſea: ſiue diſtentione mēbrana

gamentorū, aut inflammatione, quod ab omnibus humoribus fieri potest, sanguine, pituita, & vtrāque bile cum priis symptomatis cuiusque humoris. Oportet autem ipsum articulum contineri, antequam verè dicatur arthritidis. Si enim vel sola intemperies adsit, vel humor diffusus per carnem partesque circumiacentes, diuersa est affectio. Nam quòd Hipp. scripsit articulorum dolores fieri in articulis, id non est intelligendum de arthritide, vt scribit Galenus, sed dolore, & difficili motu, qui fit absumpta humiditate, nisi quis, omnes articulorum dolores hoc nomine complecti velit, aut eum locum interpretari de biliosa arthritide, quæ fit immodicè calida temporis constitutione, sicca, quibus infirmis redditis articulis talis humor detinetur. Imò Galenus podagræ materiam contineri tantum vult in articulis & ligamentis, quæ tenduntur, non nervis & tendinibus, quæ duntaxat ad tensionem aliorum contenduntur: tumore quòd inde non fuit visa conuulsio. Fluxionem in humoris suscipiunt, primum quidem loca articulationis, deinceps omnia ad cutem vsque circumstantia. Verisimile tamen non est materiam ad articulum confluentem bibi, & durissimis ligamentis, non mollioribus nervis, & adinibus. Proinde Aëtius non solum distendi, sed permancere scribit. Materia hæc aliquando tenuis est, aliquando viscosa vel tenax, nonnunquam simul & crassa & tenax, aut eum gypsea, resoluta tenuiore parte. Colligitur enim duobus modis per affluxionem ab aliis partibus, & per congestionem in malè concoquente parte. Hæc naturam partium retinet, si quòd mora & dolore incalescit, & aliundè nouam materiam recipit. Per congestionem magis fit in morbo Gallico sine tumore, cum dolore totius perioestij. Quæ fit per affluxionem, ferè materiam mixtam habet, & distentionem, ac calore concepto potius dolorem parit, nomenque recipit à parte affecta. In pedibus, podagra: in manibus, viragra: in coxis, ischias: in multis simul articulis verè & propriè arthritidis nuncupatur. Tria igitur hîc consideranda: pars, quæ recipit: origo fluxionis, & via, per quam fit. In parte necesse est imbecillitatem esse, alioquin nunquam admittere fluxionem. Et contrahitur contagione seminaria

Arthritis non fit, nisi humore iam articulum obfidente.

*Ætius ca. 7.
Tetrabibi. 3.
Serm. 4.*

Tria in arthritide considerata.

DE MORB. INTERNIS

parentibus podagricis, in quibus semen erat vitiatum :
 inde venere : postremo consuetudine fluxionis, & quali
 intemperie, aut laxitate. Non tamen necesse est, si a
 hæc imbecillitas, articulare morbum generari, si
 vita æger nihil deliquerit, vt ait Galenus. Nam humor
 influet, si corpus liberum sit cruditatibus. Vnde etiam Po
Podagra Ba Græci podagram Bacchi & Veneris filiam esse finxerunt.
chi & Vene- Hippocrates quoque ob eandem causam eunuchos, mul
ris filia. res, pueros ante vsum venereorum podagra non labora
 dixit. Quod intelligendum est, modo temperanter viu
 Nouimus tamen eunuchum Podagricum, cumque vehem
 ter. Seneca quoque epistola quadam inuehitur in muliere
 quæ per luxum Hippocratem mendacem fecerint. Sed reu
Arthritide mulieres multò rariùs eo morbo corripuntur, quàm vi
mulieres cur ob menstruam purgationem. Et si laborent sæpiùs mens
variùs corri- defecerunt, vel pauciora sunt quàm prohibendis bon
pianur. conueniant. Alioqui vitam maximè immoderatam esse
 portet. In pueris autem, cum ad pubertatem peruenerunt
 naturalis est motus seminis, vnde rarefcit corpus & relaxa
 tur. Accedente venere, concussio, motus, concalfactio ar
 ticularum, ex quo celerius eò materia decumbit. Arque
 tiam inde fit vt podagrici magna ex parte sint salaces, tum
 ob assuetudinem, tum ob frequentiore[m] neruorum rigores
 atque intensionem. Adde quòd crebro in dorsum decubitu
 humores ad partes genitales confluunt. Ob idque duo pr
Arthritidis cipua remedia podagræ futuræ esse putamus, abstinentia
futura duo à venere & vitam frugalem. Seminaria autem quatuor, in
precipua re- becillitatem hæreditariam: Venerem: vinum præsertim fortis
media. & cruditatem ex intemperata vita. Origo defluxionis est
 capite, vel hepate. Illuc intra tunicas tendonum per for
Arthritidis men nucae pituita exudat, quæ per palatum, aut nares ex
quatuor semi purgari debebat. Hic verò cum venæ magnæ & hepatis
naria. copia grauantur, quam continere non possunt, aut irr
 tantur qualitate aliqua vitiosa. Sic vel à plenitudine & re
 dundantia venarum fiunt defluxiones in articulos, vel à re
 cremenis aliarum partium, vt cerebri. A capite autem de
 fluxionem fieri intelligimus, si grauitas capitis & ceruicis
 præcesserit, sæpèque frigus vel horror paruus sentitur.

nis magnis internis, si citra hæc dolor præhendat partem
 iam, sed cum febricula, vel aliqua inæqualitate fiat, pars
 intumescat, rubeat, doleat, ab vna parte in aliam mouea-
 Quibus autem viis fiat huiusmodi fluxio, non eadem est
 ium sententia. Alij à capite sub cute materiam per sum-
 corporis in extimas partes influere aiunt. Alij negant,
 d cum sit fluxionis species, partibus robustis ad imbecil-
 es sua excrementa transmittentibus, probabilius sit non
 m secundum membranas neruósque, sed etiam per vasa,
 t, venas & arterias eam fieri. Sed hoc vt verissimum est
 ione orra ab hepate, ita minùs consentaneum, cum pi-
 a è cerebri ventriculis per spinalem medullam delabatur.
 enim oporteret materiam è venis egressam rursus ve-
 subire. Fluxionis modus est, quasi inundatio aluei & elu- *Fluxionis*
 quædam in cavitatem articulorum, & partes vicinas. *modus in ar-*
 cum per musculos fit transitus, dolor non percipitur ob *thritide quæ*
 ratem. Raróque defluxio syncera est à venis, cum in his *lis.*
 nores omnes contineantur. Sæpiùs si vel à recrementis
 bri oriatur, vel per congestionem fiat, humor syncerus
 Podagra fit modò in articulo maioris digiti pedis, mo-
 calcanei extremo, aut cauo pedis. A pedibus paulatim ad
 ma progreditur: hinc ad coxam & fœmorum iuncturas,
 tremò ad manus, vertebrae humerorum & maxillarum.
 xendicus tamen dolor sæpè fit multis, qui podagra nun-
 am laborârunt, fortasse à recrementis illius partis illi-
 ngestis, vel in eam tantum partem defluxis. Dolor profun-
 s est, & cum mouetur crus sentitur. Causa quandoque est
 xatio, aut dissectio ligamenti, quod à perioestio nascitur.
 mulieribus à partu, aut cum vterum gerunt, dolor in parte
 erna inguinis, & magis ad interiorem partem, quàm ex-
 iorè, continuus quoque, siue crus moueatur, siue quiescat,
 n est coxendicus, sed à ligamentis vteri ob flatû, retractione-
 m, refrigerationem, contortionem vteri, & similia. Humor
 iosus deprehenditur tribus potissimum modis, doloris pro- *Humoris vi-*
 etate: antecedentibus. vt victu, anni cõstitutione, etate, regione *triosi in ar-*
 perameto: postremò cuiusq; humoris effectum. Multus enim *thritide di-*
 mor distendit: acris erodit, calidus calefacit, & frigidus refri- *gnoscedi tres*
 rat. Qualis quoq; aër est, tales in corpore generat humores *modi.*

DE MORB. INTERNIS

ut & cibus, & temperamentum, & ætas. A sanguine color
bens, dolor pulsatorius, vehemens, tumor non solum ve
rum, sed totius particulæ. Neque refrigerantia admodum,
que calfacientia tolerant. Accessiones quotidianæ minùs
turnæ, quàm à pituita. A bilioso sanguine multi caloris sen
s irritatio à calidis, à mitigantibus remissio: color subpallidus
subrubeus, quandoque flauo permixtus, nullus evidens
mor. Si locus tangatur, facilè sanguis subterfugit, citiùs ab
parte mutatur in aliam. Exacerbationes ut plurimum ter
quoque die. A pituita, color subalbidus, aquæ inter cutem
milis, tumor tactui cedens, dolor mediocris, sæpè nullus, ex
acerbationes quotidianæ diuturniores. A melancholia rari
mè fit. Color partis niger, frigoris sensus, dolor profundus
instar scalpelli perforantis, exacerbationes quarto quoque
die. Vere & Autumno magna ex parte mouentur dolores
rthritici, ut scribit Hippocrates in Aphorismis. Signa præ
dientia sunt, quod non tantum mingunt, aut sudant, quàm
lebant, & quò humor crassior est, copiosior, densiore me
brana inclusus, aut imbecillitas maior, eò diutius durant
iusmodi dolores.

Cura in præcautionem & curationem distribuitur. Remedia
dia varia, & ex aliis petenda. Admouebimus tantum duplici
hinc peccari in topicis admouendis. Primum, cum nulla de
to corpore habetur prouidentia: deinde cum digerentibus
soluta tenuiore parte, calli, artuum durities, articulorum
uitas inducuntur, aut pars affecta immodicè calefit, refriger
tur, siccatur, humectatur, aut fortiter attrahentibus mate
copiosior è venis extrahitur.

ANTO. VALETII EXERCIT. LXIII.

*Gal. cõment.
ad apho. 49.
lib. 6. Apho.*

ARthriticus dolor tactus deprauati symptom
est: quanquam improprie inflammatio dici po
sit, tū fluxionis ratione, tum quò inflammatio huius
sit affectus inseparabilis comes. Huius causæ sunt
duæ, fluxio, & articulorum imbecillitas. Fluxio qui

humorum est, non modò articuli cavitatem
euntium, & eiusdem imbuentium vinculum, sed
terea superiectas membranas, nervos & tendo-
quæ partes propter sensum eximium vel calida
imperie, vel frigida, & solutione continui per di-
tionem à repletionem facta, maximè infestantur,
upatium. Vt est humoris species arthritidis cau-
ontinens, ita arthritidis frigida est, vel calida. Fer-
us cap. 18. lib. 6. Patholog. aliquot rationū mo-
ntis, sed sanè leuioribus, quàm quæ debeāt à me-
e veterum dogmate nos abducere, omnis arthri-
s materiam pituitosam esse omnino ac serosam
tra Galenum arctissimè contendit. Addit & te-
em illum humorem, non è cerebro & interiori-
eius ventriculis, sed à pericranio, parte capitis
erna, extrâque caluam posita, non per spinalem
dullam, per summa corporis sub cute deorsum
currere. At, quæso, an calorem, ruborem, febrem,
e arthritidem ferè comitantur, pituitoso potius,
am feruenti humori, vt calido & bilioso, adscri-
ris? Fiunt dices, non à natura humoris, sed à di-
nsione. Cur igitur idem œdematum generi non
uenit? Deinde aliquis (gratia exempli) ætate iu-
nili, æstate media, antegresso victus genere bili-
nerandæ accommodato, consentientibus etiam
nptomatis humoris biliosi propriis, arthritide
ehendatur, an eam potius à bile, quàm à pituita,
æ isto in corpore nullo modo peccat, fieri dixe-
? Quinetiam ad arcendam arthritidē non perpe-
o idonea esse eadem remedia cōmunis docet ex-
rientia: siquidē dolori alicuius sedādo, vt biliosæ,
mpetit oleū rosaceum, quod pituitosæ noxium,

*Fluxionis
modus in ar-
thritide.*

*Fernelij de
arthritide o-
pinio non fe-
renda.*

DE MORB. INTERNIS

Sic humorem biliosum mitia digerentia satis resoluunt : pituitosum verò minimè, sed vehementius longè requiruntur. Quod autem pericranium patet non sit transmittens, à qua omnis fluxio fiat, hinc colligitur, quòd reperiantur multi arthriticis doloribus grauitè afflicti, qui priùs nec capitis grauitatem vllam, nec vllum perceperint dolorem : cùm tamen ex Hippocr. libr. de Natura humana omnis pars transmittens, excipiènsque laboret in omni humorum decubitu, suisque symptomatis se prodere. Præterea à pericranio in spinalem medullâ qui potest esse aditus? Probabilius enim est fluxiones in spinalem medullam fieri à cerebro, ex quo oritur. Et quid vetat, quo minùs sanguis, qualiscunque in membranarum & cerebri venis, huiusque sinibus, per venas & arterias deuolui, deorsumque rotari possit, omnèque fluxionis genus parere? Adhuc sententia est Hippocratis. Cui *intestinum à dextra parte, articulorum morbo laborauit, erat quietior : postquam vero id curatum fuit, erat dolentior.* Galenus in commentariis id fieri scripsit conuerso humorum impetu à collo intestino in articulos. At humorem eiusmodi sententia per à pericranio decidere quis dixerit? Accedit huius quod plerique obseruarunt, à diarrhæa intempestiue cohibita arthritidem nonnunquam subsequi. Qui Fernelij partes mordicus tenent, validas humores sententiæ machinas admotas putant, si soli capiti adhibitis remediis tentatis frustra aliis, se fortè arthritidem curasse profiteantur. Sed hoc minùs verisimile. Reliquum ergo statuamus humorem morbosum bificum magna ex parte ex capite, toto corpore, hepate, liene, manare.

*Hippo. sent.
3 sect. 4. lib.
6. Epid.*

*Diarrhæa
intempestiue
suppressa ar-
thritidē at-
tulit.*

*Arthritidis à
causa calida
curatio.*

Morbus hic vt liberatu, sanatuque difficilis fit, tamen lethalis est. Consuetudo enim fluxio- in habitum cum concesserit, non finit magnam, entemque copiam colligi, verum ex facilitate petiendi in consuetos articulos excrementa il- untur. Statim itaque si à calida sit materia, vena- tis oppositæ incidatur: aut, si venæ sectioni non- locus, clementior purgatio è cassia, cathol. rheo, ap. laxat. ros. pallid. imperetur. Atque etiam ipsis nitiis oleum rosaceum, vel omphacinum pau- aceto perfusum parti affectæ admoueatür, quod ellendo & roborando sit. Deinde verò tempe- tur atque incrassantur humores syrupis accom- datis, de quibus in aliis affectibus biliosis dixi- s: postremò cholagogis vacuantur. Pilulæ de modactylis, Arabibus alioqui tantopere com- ndatæ, suspectæ sunt, nisi in robustis corpori- s, quòd hermodactyli ventriculo plurimum no- nt. Adde quod veris caremus hermodactylis. pica anodyna sunt infinita. In ardore magno- lissimum vnguentum ex æquis populei & vn- enti nutriti partibus. Vel.

℞. cerat. ros. ʒ. i. mucag. semin. psilij ʒ. ʒ. opij ʒ. ʒ. croc. ʒ. ʒ. hæc postrema lacte vniantur, deinde cum aliis misceā- addito rosaceo, pro vnguento.

Cum autem inclinat morbus, ex coquentibus is, & discutientibus, vt chamæm. sesamin. liliac. ethino, additis eius generis farinis, pulueribus adipibus cataplasmata fientur. Vel.

℞. mucag. semin. lini & foenugr. extract. in aq. chamæm. ʒ. 6. adipis anatis & gallinæ ana ʒ. 2. cum cera pauca & o f. vnguent. Inunctæ ex eo parti succida lana superpo- ur.

DE MORB. INTERNIS

Cum de præcautione tantum agitur, sufficiet eunte Vere & Autumno venam secare, & purgare, cæteris non repugnantibus, instituisse, nec ad desicationem humorum, & laxitatem articulorum corrigendam, formenta ex adstringentibus balauistiis, malicorio, vino nigro & austero inco-
vsurpasse, vini usu penitus subtrahere.

*Arthritis
à causa frigi-
da curatio.*

Arthritis autem cum à causa est frigida, purgatio primùm requirit blandiora, ut ex rheo & agaco in aqua salu. beton. aut cephatico decocto infusis: deinde valida, sed præparatis antè humoribus apozematis, & iis, quæ nervosum genus roborant simplicibus. Materiam valenter purgant pilulæ coccia, mollitæ cum aq. aut syrup. cephal. infusionis pauci turpethi bene gummosi. Huc etiam pertinebunt anodyna statim principio adhibenda ut ol. chamæ. vulpin. lumbr. tantillo addito roceo, donec fluxio desierit. Diaphoretica sint valentiora. In tophos aut nodos si abierit affectio, fœdus semper insanabilis. Iuxta illud.

Tollere nodosam nescit medicina podagram.

Vulgò tamen ad ea emplastra parantur ex gummi ammoniac. opopan. bdellio, cum mucaginibus alth. lini, fœnugr. extract. in aq. vitæ, in qua etiam gummi dissoluuntur, adiectis medullis, adipibus pulueribus salu. cyper. ireos, hermodactylorum cætera & oleo sufficienti.

*Ischias cu-
ratio.*

Ischias grauissima est, quæ nullum certè præse-
tius habet remedium clysteribus sæpè ac sæpè repetitis. Etenim præterquam quod humorem in affectam partem ruentem reuellunt, oleorum etiam calore digerunt. Clysterum forma hæc erit.

℥. malu. bismal. violar. centau. minor. chamædr. chamæp.
 .puleg. calamenth. ana M. i. semin. anif. fœnic. ruth. ana
 .r. rosmar. & chamæm. an. p. i. f. decoct. ad ℥b. i. In colatur.
 .l. hieræ simpl. & diaphœn. ana ʒ. 2. mell. anth. ʒ. i. ol. lil.
 chamæm. ana ʒ. i. s. f. clyster.

Paulatim augebis olea magis digerentia. Sectio
 æ in cubito lateris eiusdem reuellendo pluri-
 m confert, præsertim si phethoricus sit æger.
 erim quia acerbissimus est dolor, exterius ano-
 na applicentur.

℥. olei chamæm. & aneth. ana ʒ. i. puluer. chamæm. ʒ. 2.
 ce pro foru partis.

Repellentia hîc nunquam vsurpanda: nam in-
 humorem regerendo dolorem augerent. Lini-
 menta verò magis digerentia sensim imperatur. Vt.

℥. mucag. semin. lini, fœnugr. extract. in aqua. stillati-
 chamæmel. ana ʒ. i. puluer. chamæm. ʒ. 2. olei lilior. &
 th. ana ʒ. i. axung. anser. ʒ. 6. cum cera fiat linimentum pro
 te affecta.

Efficacius erit hoc vnguentum.

℥. vnguent. dialth. vng. resump. ana ʒ. i. mucag. sem. lini.
 fœnugræ. extract. in aq. chamæm. ana ʒ. i. s. puluer. ireos
 prent. iuæ arthrit. ana ʒ. i. s. emplastr. de meliloto ʒ. i. s.
 laxentur omnia in oleo lilior. vel oleo de terebinthin. &
 odic. aq. vitæ f. vnguent.

Si his linimentis & similibus, quæ quisque suo-
 ingenio effinxerit, non remittitur dolor, cly-
 eres iterabuntur: à quibus parti fomenta insti-
 entur. Vt.

℥. malu. bismal. parietar. violariæ ana M. i. origani, ca-
 ment. puluer. chamæp. chamædr. agrim. ana M. s. ros. rub.
 i. f. decoct. in aq. comm. cum paucò vino albo, pro for-
 tis cum spongiis.

Ex maginate eius decocti parari poterit cata-
 asma additis olei liliac. & chamæm. ana ʒ. 2. pul-

DE MORB. INTERNIS

1 *Decanero* uer. chamæm. 3. 3. puluer. ireos Florentiæ 3. 2. ax
vniversi cor- giæ anseris, vel cati, vel reporis 3. 1. 3. cum cera f.
poru, aut tu- ficienti. Syluius probabat forum ex vrina pueri
beroso corpo- liosi. In cataplasmatibus vitanda nimium digerent
re, quod ele- ne tenuiore materia vacuata reliqua occalescat.
phatū simili materiam ab alto ischio euocandam hoc emplastr
tudinē fingit. vtebatur Fernelius.
2 Signu si-
gnificata pro
prin, ex qui-
bus non gene
ratio, verum
perfectio si-
gnificatur.
Curusmodi
sunt rauca
vox, resima,
patula Et tu-
berosa nares,
labia pratu-
mida, aures
retorta, totū
corp^o tubero-
sū, scdisq; ri-
mus exaratu.
3 Quod in
habitu corpo-
ru omnino
deprauata sit
assimilatio,
in visceribus
corrupti san-
guinis om-
niūq; hu-
morū peren-
nis generatio
4 Mutatio-
ne diata, va-
euatione Et
alteratione.

2. gummi pini, resinæ nigr. ana 3. 1. hermodactyl. pul
sulphuris viui ana 3. 6. aristoloch. vtriūque 3. 3. ireos Flore
3. 1. 3. cum oleo lumbr. & cera f. emplastrum. Adde, si ve
adipes digerentes.

Neque vero interim omittendæ sunt cucur
tulæ, quæ in hoc morbo tantam vim habent, vt p
mam partem respiciant. Affiguntur. sæpè ac sæ
partibus superioribus, à quibus in coxendicem d
fluit humor. Si ex calore febris corripuerit, vt fe
fit, electariis vires recreentur. Medicamenta pu
gantia alternatim sumantur. Viscidis alimentis
siccis, itémque syrup. myrtill. cydon. cum aqua m
ta chalybeata, vino etiam crassiore, nisi febris inh
beat, sanguis ad omnem motum ineptus reddatu
Si spes sit contractæ à lue venerea ischiados, decc
tum guaiacini ligni, Cynaræ, falsæ Parillæ cri, e
usu. Si præ dolore somnum inire non potis si
frontalia & hypnotici syrupi imperabuntur.

De 1 Elephantiasi vera. CAP. 64.

Confirmata 2 Elephantiasi non 3 curatur. Re
cens 4 curari potest & prohiberi. Recenten
autem volunt, quæ annum non superat.
Sæpiusque Medicus, vt de morbo iudicet, quā
vt eundem curet, appellatur. Signis itaque de mor

5 pronunciandum est. Temperamentum ho-
 6 sanguine sunt cras-
 e, huic vitio magis opportuni sunt, & aliquan-
 hæreditarium malum est. Locis calidioribus a-
 tus sanguis aut à frigore congelatus hoc malum
 ehit. A febribus continuis male curatis, ab usu
 nentorum & medicamentorum, quæ melâcho-
 n gignant, aut pituitam crassam, quæ nimium in-
 unt & attenuant, aut aliter calfaciunt, nonnun-
 am huius mali initium est. His piger sensus &
 7 spiratio retardatur. Durescit 8 aluus, vri-
 9 crassescunt instar iumentorum, aliquâdo te-
 es 10 minguntur, spiritus 11 olet grauius, 12 fre-
 ens ructus & 13 sternutatio incitatur, 14 libido
 enditur, 15 concidit appetentia, crassescunt ma-
 mentum, superciliorum locus, crura & manus,
 labia crassescunt, tabescunt muscoli, & is pluri-
 um, qui medius est inter indicem & pollicem. Fit
 pus grandinosum. Sub lingua varicosæ venæ
 16 glicant, facies rubet ad liuorem. Pili 17 è capite &
 18 per ciliis, decidunt, habitus corporis commutatur.
 Fiunt pterygodes, quasi alati. 19 Satyros repre-
 ant. Somnia 20 molestissima, 21 incubi, mæror
 anxietas. Pulsus exiguus, imbecillus, creber, tar-
 s, rubent oculi, & in rotunditatem coguntur, rau-
 lit vox, narium pinnae dilatantur inferiore par-
 tico in aluum fluente, & coctionis infirmitate. 13 Aucto symptomatis pletho-
 cerebro. 14 A suis humoribus & flatulento spiritu. 15 Alui impurita-
 16 Continuitate interioris tunicae, quæ aluo & labiis communis est. 17 Nam
 ne aluntur, neque gignantur. 18 Consumptione partis inferioris musculi tra-
 jta. 19 Mutato faciei colore, caractere, mole, auribus retortis. 20 Matris
 21 infusa corruptione. 21 Oppressi lienis tumore.

5 Ne conta-
 gione morbus
 ad alios ser-
 pat.

6 Ob gene-
 rationem hu-
 moris melan-
 cholici peren-
 nem, quia a-
 bundant fa-
 ce, & facile
 sanguis assa-
 tur.

7 Oppressio-
 ne cerebri, mus-
 culorum cõ-
 tumacia.

8 Viscerum
 incendio, &
 humorum &
 vāppōnñ.

9 Ex pertur-
 batione in ve-
 nis à flatulē-
 to spiritu cõ-
 calore contra
 naturam.

10 Viarum
 obstructione.

11 Ab aluo,
 pulmonibus
 & cerebro.

12 Ab hu-
 more melan-

DE MORB. INTERNIS

te, nares constringuntur, dyspnœa, mollis auricula contrahitur.

Excrementa olida, interstitium nasi corrumpitur, fixus intuitus. Quibusdā detractus sanguis corruptus non cogitur. Sal iniectum calenti recens extracto sanguini non dissoluitur. Acetum iniectum sanguini non dissoluitur. Si ad spondyli colli transfiguntur, non sentiunt. Perit tandē extimitatū sensus. Oportet igitur vocatū Medicum, de re magni momenti pronunciet, hæc signa omnia percurrere. Quæ ut aucta sunt, ita aucti vitij indicia sunt. Consilium est 22. Galeni, ubi eius mali suspitum est, ut Vere sanguis detrahatur, deinde resectis vitiis exhibeatur medicamentum, quod atram bilem purget. Ratio vitæ instituat, quæ sanguinem crassiores attenuet, ac depuret.

22. Galen.
lib. 2. Ad
Glaucan.

Vitato tamen immodico usu attenuantium rationem vitæ ex Aëtio & aliis colliges. Consensus est Græcorum & Arabum initio detrahendum esse sanguinem. Sed quia magna ex parte corruptus est, particulatim ex utroque brachio detrahes, et gēsq̃ue maiores venas, siquidem vires patiuntur multo magis cum spiratio difficilior est. Alioqui venas extremæ manus, vel malleoli aperies. Nonnumquam etiā contentus eris sanguine, aut cucurbitula cum scarificatione appositis partim tibiis, partim scapulis. Auicennas venas etiam capitis incidit iugulares, si suffocatio imminet.

A sanguinis missione purgatio ex hiera diacolocynthidos, deinde etiam adiecto dacrydio: postremò etiam helleboro, sed interuallis hæc fieri oportet. Quo tempore cessamus à pharmacis, ser-

lacti

is, lacte etiam & iis quæ humores 21 præparât,
epurant. Materia ex capite de melancholia.

Postea verò frequens vomitus. Primum qui-
leuioribus: deinde raphano: postremò helle-

ismo. Cucurbitulæ 24 inanes stomacho. & vi-
ibus admoventur. Caputpurgia, gagarismata,

tiones primum, ut è butyro: deinde ubi pruri-
est, ex iis, quæ detergent: postremò, cum vlcera-

partes, conueniunt quæ leuiter adstringunt.
Balnea 25 primum dulcia. Persuasum 26 vulgò

balnea comparata sanguine humano morbum
nc persanare. Deinde si pruritus est, naturalia

ueniunt. In multis remediis brassicæ & absyn-
thi decoctum, stœchados, ligni 27 sancti, commẽ-

ur.

Optimumque fuerit cum his passulas, ficus, vio-
læ flores, buglossi & borraginis incoquere. Mul-

magis, si feruidior sanguis est. 28 Castratio, ut
gulare remedium, ab antiquis probata est. Sco-

leboris, cornu cerui, succus Cyrenaicus, aselli a-
sarij, scyllæ semen, & hæc duo maximè contra

spnœam. Smaragdus trita, & ex aqua data, vel
in aqua & gummi illita. Erinacei caput lauda-

t à Galeno, nepitha, quæ eo modo vtendum erit,
in ligno sancto, id est, cum passulis & cæteris.

Laudatur theriaca, quæ in calidiore conditione
imperari potest, adiecta parte conferuæ violarum

et borraginis. Laudatur vinum, in quo 19 vipera
in aqua extincta sit.

Viperarum carnes abscisso capite & caudâ ad
tumescunt: vnde assimilationis deprauatio tollitur. 29 Lege

Galenum c. 11. de simplic. medicamentorum facultatibus.

23 Vt succo
fumaria, ve-
ronica, scolo-
pendria, ce-
therac.

24 Ad vi-
scerum colla-
psorum resti-
tutionem.

25 Aquæ ege-
lida scilicet
ex decocto
fumaria, a-
grimonia, be-
ta, mercuria-
lis.

26 Hoc co-
mentum ri-
det Gal. lib.

10. de sim-
plic. med. fa-
cul.

27 Modò
marasmus
περισπύγας
viscerum te
non auocet.

Tū enim tu-
tius decoctum
radicis iun-
cata impera-
bis.

28 Sic enim
retenta ma-
teria sperma-
tica abundat,

quæ partes
solida frun-

29 Lege Galenum c.

DE MORB. INTERNIS

putrilaginem coctæ cum iure albo veterum, v
quæ huic morbo conueniunt, vt & carnes edan
& iusculum sorbeatur.

Alioqui non tam suspectum remedium, si
bulis caporum & gallinarum iusculum illud &
nes misceantur. Senties penetrasse virus, cum p
mæ decidunt aibus, tumque aues ad cibum eli
bis. Sed theriacæ & remediorum vsus magis te
pestius à thermis comparatis è fumaris, borra
ne, endiuiâ, nepitha, rosmarino, origano, melilo
& aliis eiusmodi.

Vltio frequens circa caput satis fuit aliquan
alioqui in tibiis ac genu, aut musculosa parte b
chiorum cauteria imprimuntur.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

Αλφες, id est, vitiligo, κνησμός, sicut pruritus aut p
rigo, λεχήν id est, impetigo, ψώρα, λέπρα, ἐλέφας, nom
sunt affectionum, in quibus omnibus malè afficitur cu
à vitioso aliquo succo, qui nequit assimilari, cum aliq
contagione aliàs maiore, aliàs minore. Differunt aut
magnitudine & propriis differētiis. Nam vitiligo & pruri
ad lichenem: hic ad psoram: psora ad lepram: lepra ad eleph
tiasim veluti via quædam est. Vitiligo vitiosa macula est
fœda ex malo corporis habitu excitata, non in tota carne,
in cute, sine manifesta cutis asperitate, squamis, exulcer
tione. Cuius tres sunt species: alphos nomen generis
tinens ex pituitoso sanguine: color albus ferè subasper,
milis quibusdam guttis dispersis: leuce paulò albidior,
carnem vsque descendens, à pituita lenta & viscosa, v
pili albescent: & μέλας ab atro humore cum colore nigro,
vmbra simili. Leuce dicitur etiam quibusdā lepra alba, in qu
nō iam caro, sed alba caro, media inter sanguineā & exangu
ac pituitosa generatur. Non facilè sanescit, si locus pilosus

*Vitiliginis
tres species*

*Leuce seu le-
pra alba
quæ sit sana-
bilis.*

refcat. Cutim incidi iubent, aut acu pungi ad intelligen-
 an sanari queat. Nam si sanguis exit, curationi locus est:
 o sanguine humor albidus, sanari non potest. Aliæ duæ
 ies facilius curantur. Pruritus sine asperitate etiam est &
 ceratione cutis, sed excrementi acris sub cute sensum ex-
 & dolorem. Excrementum acrenitrosus, salsum & a-
 um, paucius, tenuiusque, quam in lepra, aut psoa. Nasci-
 que malum ex sorditie, cruditate, cibis vitiosis. Lichen
 prior est, habetque duo symptomata perpetua, summæ
 asperitatem, & leuam pruritum. Gignitur (authore Ga-
) ex serosis, tenuibus, & acris succis cum crassis per-
 tis. Si augeatur & cutem in furfures resoluat, in psoam
 generat: si in squamulas fit lepra succis illis tenuibus dis-
 as & crassioribus adustis. Initio à ieiunio salua si quoti-
 fricetur, curationem recipit. Hoc nomine comprehen-
 it mentagram Romanorum & notum illum morbum
 otum ante Tiberij principatum, de quo multa sunt apud
 ium. In psoa asperitas cutis est, furfures, pruritus &
 liquatio corporis. Sed non tanta profunditate in car-
 descendit, quanta lepra. Distinguitur ergo tum squa-
 lis, tum profunditate à lepra. Paulus addit figuram, quæ
 ia est in psoa, circularis in lepra. Materiam habet me-
 cholicum humorem & sanguinem biliosum, sæpeque
 quamas resoluitur, exulceratur, serpit: pustulas & saniem
 ittit, vocaturque *αὑρία* Græcis, Cornelio Celso fera sca-
 s. Lepre propria sunt asperitas cutis profundior, pruri-
 maior, squamulæ. Scabendo æger non iuuatur, sed vl-
 a & phlegmonas inducit. Subiecta caro colliquatur, &
 pus vniuersum à calore præter naturam. Materia est me-
 cholicus humor, multus, viscosus crassus, acris, terrestris,
 cus. In quatuor differentias distribuitur, sola intensione
 remissione malignitatis humoris distinctas. Primæ sym-
 omata sunt rubor, exulceratio maior quam in scabie pu-
 læ, squamulæ. Secundæ, quæ deterior est papulæ, asperi-
 rubor maior, figuræ variæ, squamulæ, rosio maior; & ce-
 tius, latiusque procedens. Tertiæ, erassities, tumor, fissu-
 , rosio, omnia quam in prioribus, maiora. Quarta sub-
 pida, recenti cicatrici similis, incurabilis. Elephantiasis ab
 nibus differt magnitudine. Est enim veluti cancer totius

*Lichenis duo
perpetua sym-
ptomata.*

*Mentagra
Romanorum*

*Lepre pro-
pria sympto-
mata.*

*Lepre differe-
rentia qua-
tuor.*

DE MORB. INTERNIS

corporis. Cuius descriptio copiosa est apud Aretæum de
deformitate figuræ & magnitudine affectus varia non
Elephantia- habuit à Græcis. Elephas enim dicitur, quia corij crassiti-
seos varia nebricoso colore, facie fœda & informi, magnitudine
appellationes phantem refert: λέον καὶ λεόντιον, propter extremarum
unde petita. rum frontis similitudinem cum leonibus: σατυρίασις, tum
faciem satyris similem, tum ob libidinem: ἡράκλειον, quia
lus morbus eo maior est. A liene & iecore initio sumptus
extremam cutim continuatur, ibique perficitur. Morbus
contagiosus est ob materiam venenosam & malignam, aërem,
& proxima quæque inficit, sed imprimis salivâ, cyathis
adhærescit propter lentorem & venenatum lim-
dentium. Et quia humor melancholicus triplex est, sang-
crassior, fæx sanguinis, & atra bilis, idcirco tres illius differ-
tias constituunt, à sanguine crasso ὑπερυθροῦς, subrubic-
das, mitiores & minùs malignas: à melancholico hum-
Elephantia- cum pituita mixto, crassa, salsa, nitrosa & acri, ἐκλύκαι-
seos causa. bas: ab atra bile omnibus deteriores, in quibus vniuersum
corpus scatet vlceribus, & extrema etiam decidunt. Cau-
ferè sunt, semen parentum elephanticum, victus ratio talis
humorem procreans, suppressi menses, hæmorrhoides, vari-
cohibita, & quandoque lues venerea. Quia igitur mor-
hic contagiosus est admodum & abominandus, atque
quando cognitu difficilis, optimè cōstitutum est à veteribus
ut & extra vrbis pomeria ablegentur elephantici, & Med-
doctissimi, tanquam Critici ac Censores constituentur,
hos explorent, ut apud Belgas, & Arelatæ. Qua de re docti-
Elephantia mē scripsit F. Valeriola in suis enarrationibus. Initium est
signa dupli- annua elephantorum apud Arelatam probatione veterem
cia, vniuoca, natus consulto instituta. Signa quædam vniuoca faciunt, a
& æquiuoca. æquiuoca. Vniuoca quidem, ut ab elephanticeis prognat-
esse, etiam auis, aut atavis repetita origine, cum elephantice
consuetudo, excretionum consuetarum retentio, ciborum
crassorum, salso- rum, acutorum, nidoro- rum assiduus vsus
vini multi & crassi potus, vita ærumnosa in metu & mœro,
extuberationes in plerisque corporis partibus, sed in facie
magis, & secundum frontem, aures acuminatæ nasus simi-
labra crassa, horredus aspectus, color faciei ex rubeo liues-
cens, vocis raucitas, oculorum rotunditas. Signa æquiuoca su-

operationes extremorum & crurum, color morpheæ si-
 & tenebrosus, capillorum defluuium, & tenuium rege-
 tio, musculorum, præcipuè pollicis, consumptio, stupor,
 ensus amissio in extremis partibus induratis & exiccatis,
 es, impetigines, gutta rosacea, extuberationes rotundæ
 ræ sub lingua, palpebris, auribus, vlcerosa lassitudo, curis
 itado instar implumis anseris, vnctiosa cutis, & tãquam
 erfa aqua, sanguis trumbosus, niger, liuens, obscurus. Ex
 mnibus notis vel multis simul cõcurrentibus, vel paucis,
 ssentialib⁹ & pathognomonicis, explorantur elephãtici.

UTO. VALETH EXERCIT. LXIIII.

Lepthantiasis canerosus est corporis totius tu-
 mor ab humoris affatione melancholici vene-
 æ qualitatís participis genitus. Ac citra tetram
 m qualitatem id affectus non accidere hinc per-
 titur, quòd qui toto sunt corpore melancholici,
 non necesse sit elephantiasi prehendi. Alia A-
 um elephantia, alia Græcorum & Romanorum.
 pedum est cum varicibus tumor: hæc lepra
 gò appellata, dira, truculenta, ctudelis, membra
 ossa vsque erodens. In hoc affectu triplex morbi
 us inest: intemperies calida, sicca, quæ tandem
 feruescente humore, imminutãque exustione fri-
 la euadit: morbus organicus, qui figuram totius
 rporis immutat: continui solutio, suis signis satis
 nifesta. Morbificus humor impurus & mali-
 us quanquam promiscuè summa & intima cor-
 ris inuadit, præcipuè tamen in iecore ac liene re-
 et, à quibus visceribus in corpus spargitur vni-
 rsum. Et vt in cute sese prima prodiderint labis
 dicia, eam tamen prius oportuit diu ipsis in visce-
 bus delituisse. Contrahitur vel ab ortu, vt à semi-

*Elephantia
 Arabum &
 Græcorum
 distincta.*

*Gal cap. 7.
 lib. 2. de caus.
 morbor.*

*Elephantiasi
 unde sit ge-
 neratio.*

DE MORB. INTERNIS

*Elephantia-
secas signa.*

ne parentum elephantico: vel contagione, vt co-
tactu, fomite, & ad distans, vt per aërem: vel pri-
prio corporis vitio, à bile atra plurimum exuperan-
te, & sensim, per adustionem, venenatam quali-
tem asciscente. Incipientis elephantiasis signa
sunt, decoloratio cutis, nigricans, flauescens, aut
bicans, pro humoris, qui in peculiari cuiusque
tura redundare consuevit, exustione. Eadem cu-
densior, durior, asperior, in facie, manibus pedibus
protuberantibus. Torpet sensus, & extrema frig-
cunt, maximèque pedes, ob humorum crassiti-
spirituum continuitatem intercipientem. Hinc
gnities, spiratio tarda, motus difficilis, alui consti-
ctio assidua, respiratio grauis & foetida, ructus co-
tinui vehemens ad coitum alacritas: & vt mali
increscit, sordida ab humorum acrimonia & ma-
gnitate plerisque locis excauantur vlcera.

*Paul. Ag.
cap. 1. lib. 4.*

*Curabilis est
elephantia in-
cipiens.*

*Gal. comm.
ad aph. 47.
lib. 6.*

Miserrimum id mali genus postquam peni-
radices infixerit, nunquam curationem admittit.
enim cancer, veluti elephantiasis quædam, vni-
bortus particule inter morbos insanabiles vel
ipso Hippocrate relatus est, quantò magis elepha-
tia, ceu totius corporis cancer aliquis, ab omni
medio abhorrebit? Attamen si recens adhuc
malum, & manum quis ei rectè adhibeat, eoque
quo debet modo præsidia applicet, ne saltem inu-
lescat, augeaturque, prohibebit. Itaque remedia
runt, missio sanguinis frequens, pharmaca meli-
choliæ vacuantia annis singulis reuocanda, ba-
nea, cornicula, vini abstinentia, aquæ potus, vsus
ctis asinini, pullastrorum decocta, hordeata. In quibus
elephantiasis tota corporis moles putrescit, crebe-

o theriacæ vsu fluxio & corruptela prohibean-
 Quod si scabie, papulis, & id genus similibus
 otionibus à vitioso succo obortis fœdetur cutis,
 bit hoc vnguentum sæpius expertum.

L. axung. veter. lotæ in succo limon. 3. 4. sulphur. viui in
 triti 3. i. salis torrefact. & in succo fumar. modico extin-
 s. f. vnguentum. Vel. 2. vng. enulati, nutriti, butyr. torre-
 ana 3. i. addito plantag. succo f. vng.

Præterum præter elephantiasen superius comme-
 ratas habetur vna in sacris literis lepra appella-
 uæ causam agnoscit longè superiorem, Dei, ni-
 um, iusti vindicis iram. Nam pro peccati ratione
 hæc antiquitus sequebatur: vt si peccatum paruum
 t, in parietibus domus maculæ pullularent: si
 us, in vestibulis perciperentur: si maximum, pec-
 tium corpora eisdem deturparentur: qua lepra
 ecti quatuordecim in diebus à Sacerdote summo
 icabantur, an extra consortium hominum es-
 t relegandi. Non enim ad eam profligandam hu-
 na manus sufficebat, sed diuina potius opus
 t, cum nulla remedia illi adhibita conferrent, sed
 a Dei optimi maximi voluntas.

*De cutis excoriatione, ulceratione, pustulis &
 rubore faciei. C. A. P. 65.*

Xcoriationi cutis, qualis est ex attritu, longio-
 re decubitu, ceratum ex tribus partibus olei
 rthini, vel rosacei, & vna ceræ, conuenit. Quod si
 or est, ex succo plantaginis, decocto sumach, aut
 frigide adstringentis subigatur. Eidem rei con-
 nit vnguentum de cerussa. Vbi verò rubor faciei
 pustule, sanguis è media vena brachij detrahen-

DE MORB. INTERNIS

dus est, imperanda purgatio, quæ partim flauam
lem, partim melancholiam purget. Cucurbitula
ceruici, & scapulis affigendæ cū scarificatione. Si
guisugæ malis, extremo naso, extremis labiis, labiis
bus menti affigendæ. Abluenda facies primum ex
mollientium decocto, ut ficuum, passularum
hîsque fumus excipiendus. Tum vel aqua plantagi
nis, vel terebinthinæ, in qua mellis portiuncula
soluta sit, faciem lauabis. Inunges autem axur
ursina, vel vulpina: alioqui taurina, vel porcina
qua farina ciceris incorporata sit. Caseus recēs ex
cero subactus Æstate conuenit. Vnguentū mixtu
sapone gallico, & vnguento albo. Ex vnguenti
parte 1. & 3. olei rosarum subactis cum aqua plantagi
naris, nenupharis, semperuiui. Sanguis leporis
calidus & reliquorum animalium utilis est. Conuenit
aqua distillationis florum salicis, succus limonis
sulphur viuum, cerussa, caphura. Vbi pustulæ conueni
ent, vnguento enulato, siue hydrargyro concidit
Argentum viuum ex salua hominis ieiuni extractum,
& cerato, vel adipi incorporatum, efficacissimu
mum est. Hyeme theriaca uti licet, vel vnguento
trino, vel pomulato, vel lythargyro auri, modo Scier
uatoris preparato. Sed interim dum hæc fiunt, v
ratio instituenda est, quæ calorem hepatis attemper
ret. Deinde etiam quæ fumos prohibeat à cibis
Qualis est dragea communis, puluis communiter
adiecto coralli modico.

ANTO. VALETII EXERCIT. LXV.

Cutis in facie à carne inseparabilis existit.
Quia assiduè detecta patet, densior fit, illicque

opterea facilius pustulæ insistant, rubor, &c. quoque faciunt intemperies & imbecillitas. cuato prius corpore curabuntur pustulæ, vlcerationes & maculæ litu ex radice lapathi acuti ad trilaginem in aceto cocta. Rubor aquâ solamorellæ, succo limonum. Vnicè commendabat honoratus Castellanus Medicus Regius hoc remedium.

℞. succor. plantag. portul. vuæ immatur, ana ꝑ. 6. album. or. numer. 10. farin. hord. ꝑ. 6. semin. papauer. album. ꝑ. 6. includantur omnia vase vitreo, & distillantur in balneo mariæ. Reseruetur aqua vsui, de qua abluat faciem manè & seri

Noui celebrem quendam Medicum, cui nasi & ciei totius rubor disparuit his duobus auxiliorum neribus. Horis matutinis ante pastum fructu rocaninæ cydoniati more cum saccharo præparato bebatur. Totis verò quinque mensibus ab initio artij continuò diluebat vinum cichorij decocto.

De dolore.

CAP. 66.

DE dolore iam multis locis dictum est, ac postea dicetur. Fit autem vel intemperie, vel solutione continui. Remedia vel paregorica, vel contraria qualitate pugnancia, vel narcotica. De narcoticis multis locis. Paregorica sunt, oleum simplex, nethinum, chamæmelinum, lini, oleum ouorum, oleum in quo althææ radix cocta sit, axungia suis, allinæ, anatis, vituli, ouum crudum, alia sæpè enumerata.

Contraria qualitate & hæc paregorica, caryinum, turinum, oleum de galbano, de sulphure, & simi-

DE MORB. INTERNIS

lia calida olea ex refrigeratione nato dolori subi-
niunt. A calore verò excitato repugnât, oleum vi-
latum, oleum rosaceum, de nenuphare, papaue-
num, & similia. Dolorem à siccitate corrigunt, aqua
repida, hydrelæon, lac, butyrum, oleum, axungia,
æsyphus. Dolorem à sanguinis copia tollit phlebotomia.
A flatu, oxycraturum tepidum, decoctum rithæ, anethi, serpilli, & alia, quæ capitibus de morbo
intestinatorum descripta sunt.

A crassis humoribus cum flatu oxycraturum, in quo
hyssopus, thymum, pulegium, calamentum, & similia coxerint.

A contusione caseus recens, aloë, aut mastix
oleo myrthino liquata. Vbi locus intumuit, spongia
fotus ex sero lactis, si quidem inflammatio non
est. Sic enim ex aqua repida fouebimus. Oleum ricini-
ninum, caryinum, & in his inculcatus pannus,
parti impositus.

EIVSDEM HOLLERII SCHOLIA.

*Dolores fa-
uiente qua
sunt obseruā-
da ex Gal.*

Galenus in aphorismis, & plerisque aliis locis, in doloribus hæc obseruanda esse vult, qualitatem, vehementiam, diuturnitatem, remissionem, intermissionem, comparationem in diuersis ægris, & in genere dolorum, sensum peculiarem hominibus, quod alij aliis vegetiore sint sensu, ut hinc cognoscas præfagias, remedia distinguas. Qualitas est, ut grauis, pungens, tendens, stimulans, feriens, torpidus. Vehementia ex natura partium & materiæ, vel eiusdem qualitate & multitudine, vel loco affecto pendet. Diuturnitatem facit materia pigra, multitudo, naturæ imbecillitas, via intercepta. Ex iisdem & remissio, & intermissio. In duobus aut tribus ægris ita differunt, aut sunt similes. Ex his omnibus periculum, aut contra, facile intelligitur. Sed de his omnibus alio loco accuratius.

NTO. VALETII EXERCIT. LXVI.

¶ T sunt causæ dolorum multæ, ita anodyna numero penè infinita. Communis docet expectantia hæc præsertim iuuare.

℞. furfur. ʒ. 6. semin. lini recent. ʒ. 2. f. sacculus. Bulliat in aqua partib. aquæ decoctionis chamæmel. & vna vini.

℞. sic ex mucagineis seminibus cum furfure licebit dolorem sedantia instituere. Vel.

℞. furfur. ℥. ʒ. frigatur cum sapa, & fiat caplasma.

¶ Plura passim descripta reperias in dolorificorum tractuum curatione.

Hæc sunt, studiose Lector, quæ desultoriè, & nimium sanè festinanter, in priorem Hollerij Liberum, dum sub prælo gerneret, exaravi. Tibi, quæcumque sunt, si probentur, & me meæ præcoci seræ non pœnitebit, & ad maturiora, palatòque gratiora futura, edenda, quæ certior cognitio, elicium acrius, & peritior exercitatio parturierint, iore accedam alacritate.

SINGVLARES ALIQVO
AVTHORIS OBSERVATIO-
NES, QVÆ AD CONSILIA
curandi pertinent.

I.

IN intolerabili cruciatu capitis, qui
affiduus sit, nec aliis cedat remedi-
ferro & igne vtendum est. Frustrà eni
pharmaca, cucurbitulæ, topica, &
comperta sunt, quia hecetica quædam
capitis intemperies atque infirmitas adest. Et co-
stat quidem permultos meliùs habuisse in eiusmodi
malis, & epilepsia, mania, melancholia, hemicran-
terebellis vel cycliscis aperto capite, vel inusto. S
ignis toto capite periculosus. Inuenta ergo meli
ratio. Locus in brachio medius inter axillarem fe-
ro aperitur. Vulnus continetur, ne coëat, vt hâc pe-
petuò excurrat materia, atque hîc meliùs, quàm e
reteriore brachio: quia minùs opportunus locus e
occurrentibus externis, minùsque visui patet. S
interim capiti priùs & vniuerso corpori consuler
dum, vt pura sint, vt paulatim reducantur ad n
turam. Odiosum enim fuerit, si perpetuò locus d
fluat. Eodem modo in coxariis, & aliis contumaci
bus malis, ferro & igne vtendum est.

I I.

In oculis affectis remedia inspiratu hominis an-
nuntur. Declinatur frictio capitis, & pectendum
artem posteriorem. Quod si abluendum caput,
inatum abluatur, atque oculi muniantur. Ca-
dum ab errhinis & sternutamentis: his enim fa-
decurrit materia in oculos. In naso multò ma-
si ad radicem constrictus est, videndum ne acris
teria capitis illac deducatur. Nam inde contin-
vt exeso nasi initio è naso loquantur, & vox ve-
nenter vitietur.

I I I.

In dolore capitis sæpe sanies sub est inter craniū
pericranium. Molliter digito contingendus lo-
vt si quid illuc sit puris, intelligatur: multò ma-
si fixus illuc dolor est, aperiendus locus. Nam
e sanies aperto loco defluit, & liberantur: atque
e metus est, ne os corrumpatur. Si qua illuc vena
aperiri, vel ferro rescindi debet, nisi admodum
insignis.

I I I I.

Cuidam è fluxione acri palati pars mollior ad ra-
tem linguæ perforata est. Purgatum corpus, de-
ctus sanguis, imperatum gargarisma è decocto
aiaci, & lacte, contactus locus aqua alchymista-
n cocta cum galla, malicorio, & rosis. Acus im-
rata benè longa, postrema parte incurua, & sub
icronem perforata, quā filum suendo loco tra-
ceretur è filo sericio cerato: prætereà vt primum
agmentum vulneris rescinderetur, ac rursus re-
eretur. Ex quibus cum consequuta non fuisset in-
gra sanitas, locus cera, vel sponsia occlusus man-

OBSERVAT. AD CONSILIA
sit, & postea benè habuit æger.

V.

Alteri è luis venereæ reliquiis capitis, dolor,
rum tinnitus, & veluti articulorum confractio,
lor, pustulæ parvæ celeriter inarescentes conti
runt. His conualuit remediis.

℥. radic. ireos, acor. fœnic. ana. ʒ. ʒ. ʒ. radic. gram. & acc
ana ʒ. 6. summit. lupul. fumar. absynt. beton. an. M. ʒ. salu.
femi. anis. fœnic. melon. limon. cucumer. ana ʒ. 2. passul. ho
glycyrrh. ana p. 1. fol. sennæ mund. ʒ. 3. agar. trochis. ʒ. 1.
decoct. ad quart. 3. In colatura dissolue sacchar. alb. quart.
syrup. mediocriter coctus secundum artem.

℥. supradicti syrup. ʒ. 1. ʒ. hydromelit. ʒ. 3. f. potus. V
tur interuallis.

℥. pulueris specier. hieræ diacolocynth. ʒ. 2. puluer. hi
pict. agar. troch. ana ʒ. 1. mac. ros. & mastich. an. ʒ. 1. sem
citr. limon. an. ʒ. 1. ʒ. ʒ. croc. gran. 6. cum syrup. de stœchade f.
lulæ. Vtatur interuallis.

℥. rasur. ligni sancti ʒ. ʒ. ʒ. maceretur per tres dies in tri
pintis aquæ, deinde coquatur ad dimid. Vtatur mane ini
pastus, & sub somnum.

Ab his tempestivus fuit illitus scapularum, sp
næ & articulorum.

V I.

Quidam curatus est tophis & doloribus h
potione.

℥. lign. Indic. ras. ʒ. j. aqu. ʒ. 12. folior. card. bened. p
femin. card. ben. p. 1. iux arthrit. marrub. salu. radic. enul. a
ʒ. ʒ. ʒ. summitat. attractylid. ʒ. 2. Maceretur diem vnum in o
vitrea: deinde bulliant leui igne, & sine fumo, ad medietate
consumptionem. In colatura refrigerata decoquantur ʒ. 3.
palm. sanct. puluerat. ad dimid. In alio vase macerentur p
diem ʒ. 2. cortic. palma. sanct. cum vini alb. odoriferi che
pinis tribus: deinde misceantur cum priore decoctione, & c
quantur omnia vnica ebullitione, colatura bibatur mane
lecto, initio pastus, & ad somnum.

rus magna supradictorum coquatur in lb. 8. aq. limid. & sub finem decoct. adde vini alb. libr. i. tur tempore sitis interdiu.

VII.

claudicans ex ischiade veteri, sine luxatione, sed xatis & mollitis articulis, sequentibus auxiliis curatus.

℥. agar. rh. elect. ana ℥. i. puluer. hieræ diacolocynth. ʒ. ʒ. syr. de stœchad. formentur pilul. Poterit addi aliquid pile hermodactyl. Utatur his pilul. per interualla, aut etiam obseruatione s. præscripto.

℥. salu. maioran. calamenth. ebul. iux arthrit. ruth. rosbeton. ana M. ʒ. radic. acor. ʒ. i. fol. laur. p. 2. f. decoct. in vini quantitate sufficienti. Impleatur vasculum hoc deco, benè clausum plantæ pedū admoueat, dum calor ad is superioris articulos perueniat. Eodem decocto pars forur. Materia cū oleo laurino subacta articulo apponatur.

℥. euphorb. castorei, styrac. calamith. ana ʒ. 2. liquefiant ase duplici cum olei chamæm. & laurin. ana ʒ. 3. Cum eo calido f. fots. Vel. ℥. olei supradicti ʒ. 4. ceræ ʒ. i. ʒ. terebinthinae vnc. i. misce pro onguento.

Pōst verò vbi materia fuerit resoluta, utatur bals naturalibus, vel factitiis è sulphure, sale & alu- ne, cum dupla aqua. Emplastrum etiam valet ex alo in vino cocto. Potus hydromeli, & ratio vitæ ueniens.

VIII.

Mulier honesta, mollis & rara, annorum 30. fe- distillatione veteri in pulmones laborabat, fœ- n gestans octimestrem. Imperatæ sunt aliquot rgationes. Phlebotomia iterata. Ratio vitæ ex pressis carniū succis, iure crur. ariet. colatit. di- latis. Cōtra exulceratum guttur sic pugnātū est.

℥. hord. mund. benè medullosi ʒ. 3. decoquantur in aquæ

OBSERVAT. AD CONSILIA

lib. 3. Colatura traiciatur per manicam Hippoc. cum saccharo cand. vel rosacei quarta parte, & modico cinamom.

Extrahatur succus ex amygdal. dulcib. velut sine igne, & affusa aqua illa hordei modica, deinde edulceretur cum saccharo Cando, rosaceo. Teneatur ternatim ore saccharum Candum, rosaceum. In difficultate anhelitus cucurbitula alternatim scapulae affixa. In difficultate partus decoctum veteris galli cum modico cassiae lignae & croci, & tantum vini odoriferi.

Unctio pubis & sub umbilico cum ol. liliac. m. cag. sem. alth. ana 3. i. s. medullae cerui 3. i.

Appensus laspis, Aetites, radix aristolochiae, clam. & similia, coxae. Vel admota trita radix cymini & similia pudendi orificio.

℥. rad. gram. & petros. ana 3. s. arthem. nepith. ana 3. s. femin. anis. & foenic. ana 3. s. f. decoct. ad vnc. 3. Transfundatur colatura per manicam Hippoc. cum cinam. elect. 3. i. lignae 3. 2. sacchar. vnc. 1. Detur in labore partus. Item. ℥. arthem. nepith. ana p. 2. f. decoct. in vna aquae parte & tritum vini pro foru.

Obstetrix intingat digitos in oleo nardino, costino, & molliter contingat sinum pudoris. Si vomitus moueatur, iuuetur oxymelite & alia praesidiis. Peperit die 7. leuata febris, & omnia imperata, quae instaurant: consumptum est crure vincto, capite, & thorace vitulino, dum omnia propere ad tres lances consumpta sint, colaritia, expressum vinum album tenue. Amygdalata ad leniendum hord. decoctum ut prius, & lac expressum ex amygdalis. Contra tormina decoctum seminis foeniculi benè loti in aqua calida, colatum per manicam Hippoc. cum sacchar. & modic. cinam. Syrup. cap...

n. cum succo amygdal. Inunctio ex oleis, & litus prius. Sacculi è milio. Prohibitus somnus in hominem unam, aut duas, propter multas vacuationes. Stomachus illitus mastichino.

Contra animi deliquia mica panis intincta vino. Mortua est decima hora à partu. Apertæ uterus tumis plenus inuētus est, totus venter flatibus tumens, ren dexter purulentus, hepar quantitate pecunns, lobo uno nothis costis hærens, colore totum tium, aridum ac veluti frixum, aliis partibus quasi putredine mucosum. Similiter & pulmones, quorum summo ad arteriam vomica pure pleuerupit.

IX.

Mulieri cuidam natæ ann. 28. tibia posterior vehementer intumuit, ut inde dolor grauis, præcipue noctu, excitaretur, & tendines crurum extensi nimium membrum incuruarēt. Initium morbi quatuor antè annis. In uteri gestatione puerperio minuebatur. Mansit tamen reliquum quid, & tertio conceptu plurimum intumuit. Minuebatur resolventibus malacticis; suppurantibus non concessit. Ingrauescit malum: parit. Apertus tumor cauterio rigido. Nihil exiit, præterquam cruenta sanies. Caemortua, inania quædā loca, nullus ea parte sensus. Cataplasma è farina hordeacea & oxymelite, quæq; putredinem arcent, admota. Expuit sanguinem: commota aliis multa deiecit mala. Biduo priusquam moreretur, pulsus vehemens fuit & frequens, neque tamen respondebat febrilis calor. Decimo die postquam aperta vomica est, expirauit. Prælagio iam antè facto liberati calumnia Medici.

OBSERVAT. AD CONSILIA
& Chirugi.

X.

Alteri post 15. annos à connubio parere contigit.
Laboravit multum à partu. Secundæ substiterunt
euulsæ frustulatim. Obstetrix assererat superesse
liquid. Febris nata. Hinc nigra lingua, dentium
interualla scabritie nigricantia, facies *νεκρώδης*. Sep-
mo die mortua. Secta inuēta caro oblonga adna-
vtero, & membranarum pars, quæ computruerat.

XI.

Homini hirsuto, nigro, & habitu melancholico
solennis erat singulis mensibus diarrhæa quæda
torminosa, declinante Luna. Defluxione in testicu-
los facta, & sarcocoele, excætus est. Nimis laborio-
sa vita, & itinere per æstus & frigora, incōmoda ce-
pit valetudine viuere, interuallis leuiter febricitans.
Cessabat tardiùs diarrhæa. Correptus est febre le-
ta, quæ noctu exacerbabatur, & tumore duro, d-
lentéque in dextris ilibus. Dolor à rene dextro
incepit, tum in dextrum ilium & sinistrum pro-
gressus. Ad sinistram renem rugitus erat, & vel
borborygmus exaudiebatur. Vomitus vna hor-
cibo. Quæsitum vnde ea materia, num ab inter-
perie earum partium, aut alia parte. Alij ab hepate
quia solennis erat diarrhæa, os amarum, vomitus
amarus aliquādo. Mihi hoc placuit, partes excæta-
in quibus obduruerat callus, natura frigidas, equi-
tatione & venere fessas & infirmas fuisse, resiste-
rem diarrhææ materiam, & aliam eò confluisse
intercepta via refluxisse partim ad peritonæi pa-
tes, partim ad obliquos epigastrij musculos, atque
ita tumorem succreuisse. Si verò ab hepate id esse

per venas, atque ita potius ad intestina, vel per
perficiem, quia in membrana cingente hepar
ficæ quædam ὕδαλῶδες excitatæ exudarent in
gastrij medium inter peritonæum & omen-
m. Os verò amaricare non à bile, quæ ab hepa-
refunderetur, sed potius à putri humore, & fu-
is, hydròpicis id accidere, & aliis vomitiones in-
lica frigida, & sitim, & amarorem, & cætera
parere. Materiam tumoris non esse bilem, sed
gidam, crassamque pituitam. Itaque videndum
ut, ut reuelleretur materia, quæ influeret, non per
inas, quia partes genitales infirmæ exciperent,
sed per aluum. Æger enim clysteribus plurimum
uabatur, tum medicamentis, quæ agaricum &
ia phlegmagoga reciperent. Quod ad tumorem
dendum esse, ut remolliretur & discuteretur: sed
etum esse ne suppuraret, quia à ventris dolore
uturno (ait Hippocr. aphor. 22. lib. 7.) suppuratio
spectanda est, nisi peccetur ab ægro, aut medico,
ut æger præripiatur. Id etiam Aurelianus annota-
it in Chronic. Et veteres cataplasmatibus vti sunt &
otionibus, quibus acceleraretur suppuratio, spe-
ntes ut ea materia tenuata in intestina transfun-
deretur. Id quod sæpè probârunt, ut aliquando per
rinas, aliquando per aluum purgaretur. Et Aniceti
est medicamentum apud Galenum, quod hoc pol-
ceatur efficere.

hoc tamen metui propter virium imbecillitatem.

Crus oppositum deinde tumuit, & loco vno
ventris persistebat dolor. Tensio aliquando ad
testiculos. Vtróque crure intumescente, & sursum

OBSERVAT. AD CONSILIA
refluente materia, ad diem ferè quadragesimū
mortuus est. Facto vlcere in crure, quā materia
tra flueret, seruari fortasse potuit.

X I I.

Cuidam podagrico malum ad stomachum c
uersum est. Vnde dolor tendens & grauis. Impo
tum est primū hoc oxymel, & quæ sequuntur
media: à quibus præter spem multorum integrè
ratus est.

℥. oxymelit. simplic. Galen. ℔. β. In fine decocti
eius infunde fol. menth. siccor. p. β. Deinde traiciatur
manicam Hippocr. cum cinamom. drach. β. galang. & cal
aromatic. ana ℥. i. Utatur primū frigido, deinde tepido
vomirum.

℥. aloës succotr. optim. ℥. 2. rh. elect. 3. β. mastich. ro
nam. galang. ana gran. 8. Incorporentur omnia cum syr
menth. dentur ex cochleari.

Purgato corpore cucurbitula super vmbilic
applicetur, quæ prius immersa sit in vino decoct
nis ruth. menth. absynthij.

℥. mellis anthosat. mell. ros. ana vnc. 2. aqu. vitæ 3. i. l
liant in balneo mariæ, vel cineribus calid. ad consump
nem aquæ. Deinde insperge cinamom. calam. aroma
galang. mastich. ana ℥. i. Misce. Utatur ante pastum vno
chleari.

Manè utatur zinzibere viridi, & nuce mosch
viridi, conditis. Auiculis, alauda, perdicibus &c. c
fixis caryophyllis. Fiant fomenta ex oleis de ru
spic. mentha, absynthio. Vel.

℥. horum oleor. 3. i. β. mythridatij 3. β. misce, & aff
ventriculi orificium.

Utatur vino albo, veteri, pane albo bene cocto,
aniso condito. Item.

℞. puluer. menth. siccæ drach. 2. puluer. absynth. 3. i. ophyl. ligni aloës, xylobalsami ana ʒ. i. cinamom. ana ʒ. ʒ. f. puluis. Utatur mane cum ouo forbili, aut in sumpto.

illis frictio circumducta in ventrem, etiam in ar-
ul. deinde longè à cibo, vt facta iam coctione.

℞. oleorum de spica & menth. ana vnc. i. ol. rut. ʒ. ʒ. e castoreo 3. 2. mythridar. 3. i. zibetti gr. 8. misce pro litu nachi.

et forus hepatis cum oleo de absynthio & cha-
emelino, vt Hyeme. Vel.

℞. ceræ albæ nouæ vnc. ʒ. ol. rosac. chamæm. & absynt. ʒ. ʒ. f. cerotum molle: malaxetur cum vino albo le-
er adstringente. Intendatur in linteo molli, & tepidum
onatur.

℞. fol. rut ment. absynth. rosar. ana p. i. cumini conuas-
carui, dauc. anis. ana 3. i. galangæ, piperis lougi ana
ch. ʒ. Conquassata omnia distemperentur in aquæ vitæ
4. Deinde cum vnc. 4. olei de spica leuiter coquantur in
neō Mariæ ad aquæ consumptionem. Expressum oleum
retur. Cui adde zibetti gran. 6. mythridatij vnc. ʒ.

℞. olei de spica, absynth. & menth. ana ʒ. ʒ. caryophill.
c. cinamo. cardamom. rosar. corall. galliæ moschata ana
cum cer. mastich, aloës ana drach. ʒ. f. linimentum. Loco
ar. & corall. addes galang. granor. paradif. ana ʒ. ʒ. vbi non
magnus est calor.

XIII.

Quadragenarius febre ardentissima correptus,
luit etiam à latere. Detractus mediocriter san-
is ad vascula duo. Perseuerant omnia, neque ce-
t dolor remediis. Sexto die detractus iterum san-
is ad duo vascula, putris & corruptus. Sudor se-
imo leuis, tenuis, & tantum in capite & thorace.
ihilo melius haber. Deliria nocturna, æstus &
quietudo magna, vrinæ turbidæ, sudauit, nono

OBSERVAT. AD CONSILIA

& vndecimo, nihilo leuata febre. Decimo leuare habere visus, nocte eadem patitur. Vndecimo vna subsident, sed diuulso & nigro sedimento. Sicut vt prius. Pulsus perpetuò frequens & magnus cum pauca inæqualitate. Iam tendines manuum manifeste membri motu reuelli sentiuntur. Vrina bene colorata & corporata cum sedimento nigro. Decimotertio floccos colligit, manibus reuellitur digiti, delirium ferè perpetuum. Decimoquarta media nocte mortuus est. Pulmonibus corruptis nigris, inuentus est.

XIIII.

Puero annos nato 12. repente syncope correptus & muto, in lecto reposito, temere, quasi gesticulando, mouebatur corpus, crura & manus. Subintra garrulus vocatus non respondebat. Diem integrum ita habuit. Clysteres non retinebat. Balneum acuta cum hiera diacolocynthide, & cucurbitura in ceruice rediit, & sanatus est.

XV.

Principi Lotaringo, magno priori ordinis Rhodiorum Equestris, ancyle in dextro cubito sequentibus remediis curata. Post habitam totius corporis rationem, victus & domicilij, hæc ordine sunt instituta. Frictio partis è molli manu: ex quo vapor è decocto molliente: immersio in idem decoctum partis agræ: siccatio loci: inunctio ex axungia humana bene purgata, colata, lota in aqua. mistura Ceratum ex cera molli, pingui mollita ad ignem, manibus intinctis butyro, deinde liquata cum butyro. recet. & axung. humane supradictæ æqua quantitate

Ab vnctione superdatum molle gossipium.
Decoctum institutum guaiaci ex vnguinoſa, o-
ra, & media parte ligni, initio.

Interuallis acetum album, aqua vitæ decocto
orationis intermiſta. Ex quo ceratum œſypi de-
ptione Philagrij.

Capiti ruſſo gossipium conſperſum puluere ca-
phyllorum. Errhina, maſticatoria.

Saluia in ſartagine concalſacta, & conſperſa a-
a fœniculi, vel ſaluia, friſtio capitis & ſpinæ.

Immerſio totius brachij in animal recens ma-
tum. Exercitium molle partis. Effectum fotu &
ung. vt octo diebus diſſoluto tumore, liberatis
tuis omninò, ſanus euaserit, liberis omnibus mo-
nibus totius membri.

XVI.

Quinquagenarius longo corpore & collo, ſatis
ortunus tibi, tuſſicula, flatibus, pituita tres annos
porauit. Audiebatur quaſi aqua fluctuans ad dia-
ragma & vētrem. Alij vitium lienis cauſabantur:
urgationibus, decocto guaiaci, & aliis vexatus
nilo melius habuit. Subtabidus, malè coloratus.
 tandem decretum eſt, deſperantibus Medicis &
gro, vt aperietur thorax primùm cauterio poten-
ali, deinde cultello. Nam propriùs admota aure
telleximus materiam diaphragmati inſidere, non
ſe in ventre. Itaque inter quartam & quintam
vertebram aperta via eſt, monitis ægri amicis, quā-
m periculi immineret, ægro quoque monito, &
poſtulante. Effluxit pus multum crudum. Quin-
ue poſt diebus mortuus eſt. Diſſecto ægro inuen-
is pulmo aridus, ſcirrhis plenus, ſyderata pars

OBSERVAT. AD CONSILIA
membranæ succingentis & costarum. Venter in-
rior integer. Nunquam pus expuerat, neque sang-
nem. Laborauerat longo antè tempore, vt fe-
triennio, pleuritide.

XVII.

Cuidam perforatus venter acuto ense, intesti-
nua vulnerata, & pars crassorum. Exierunt in-
stina per vulnus & stercus. Desperatus erat à Me-
dicis, sed longa cura conualuit.

XVIII.

Alteri ad scapulas inflictum pugione vulnus
deorsum inclinans. Apertum latus ad quartam
quintam vertebram, vt pus, quod in diaphragm
decumbebat, hâc efflueret. Vixit annum aperta pl-
ga. Expuebat sanguinem & pus.

XIX.

Nobilis adolescens annor. 15. Baro Dessaulx, Pro-
uincialis, molliter educatus, deinde ad aulam tran-
slatus, febre ardente correptus est, deinde lenta. O-
tis exanthematibus tumuit ab vtrôque hypochon-
drio: & velut materiam purulentam seorsim ab ex-
crementis alui, & aliquando ante alui excrementum
reddidit. Erat autè, qualis est materia atheromatosa
Quæsitum vnde prodiret. Nam ab abscessu crede-
batur. Alij pituitam esse à cerebro, alij ab intestinis
autumabant. Sed quia nihil mordebat, nec iniectione
clystère sensus ullus doloris erat, & pituita tantum
detergebatur, verisimilior sententia putauit absces-
sum esse in inferiore mesenterio. Data visceribus
quæ molliant, & leuiter discutiant. Atque cum
clysteribus non iuuaretur abscessus, vsus fuit con-
uenientissimus apozematum solutiuorum, terebin-

na, pilul. ex hiera picra & aloë, datęque hæ ad 3. iusto effectu. Imperatum decoctum ligni sancti. consultum viribus. Desiit pus excerni: mansit tenax in dextro hypochondrio, & febricula post retentionem pus, non à medicamento, sed à reliquis obstructionibus. Imperatum est catharticum è syrup. de hor. compos. cum rhabarbaro, & decocto radic. alidis & gram. Conualuit.

X X.

Quinquagenarius, aut ad circiter, è febre tertiana æstiva Autumno in quartanam simplicem, hinc quartanam triplicem degeneravit, atque ad Nobilem in hydropem. Desperatus est à Medicis, sed à Practici confirmatum hydropem dicunt post secundum mensem. Relata causa ad hepar refrigeratum partim morbo, partim usu aquarum distillarum acetos. & cichor. quibus plurimum fuerat usus. Itaque læsa sanguifica virtute visum est primum hepati roborando consulere oportere his rationalis.

℞. diarhod. 3. ss. lign. aloës & rasur. ebor. ana. 3. i. cinnam. 3. ss. sacchar. in aq. agrimonie solut. q. s. f. tabell. quæ indeant. 3. 2.

Deinde etiam syrupo de cichor. simplic. ad obstructions liberandas, &c. Frequens fuit fortis facialis ex iis, quæ descutiunt & roborant. Data sunt pilulæ Rauedsen. auctæ rh. & agar. troch. infuso in aceto ireos. Syrup. laxatiuus præscriptus, qui reciperet aperientia, semen cartham. polypod. fennam, garic. &c. cum 3. i. ss. succ. ireos. Deinde thermacæ, illitus primum ex ol. aneth. & chamæm. deinde ex fermento, emplastro de baccis lauri, sterco-

OBSERVAT. AD CONSILIA

re caprillo, postremò cauter. in tibiis. Instituta dietetica. Atque omninò in roborantibus hepar, ventriculum, in purgationibus per intervalla, liqua curatio posita. Mortuo Februarij initio inventa sunt syderata intestina, similia aquatilibus Colubris, omentum corruptum, hepar multis occupatum scirrhis,

XXI.

Quidam Germanus adolescens 18. annorum usus antea Beria, in Galliam venit: ubi crapula indulgens cœpit vertigine laborare, reuomere quod sumebat, dolere ad ventriculum. Adhibito remedio cessauit vomitus & vertigo. Melius habuit. Sed post quartum aut quintum diem rediit malum. Languit leui febricula. Inuasit leue delirium, vnde facile redibat ad se. Pulsus languidus. Decimoquarto sudor multus, perturbatio, pulsus cōcidens. Decimoquinto in eo sudore mortuus. Aperto inuentum epiloon putrefactum, hepar, siccior ventriculus interior ad finem quasi contusus, nigro succo ex dimidio plenus.

XXII.

Hispanus nobilis, qui seruiebat Duci Albano quo tempore Carolus Quintus cogitabat bellum contra Germanos Anno 1545. Lutetiam venit, frustra petitis auxiliis in Italia, Hispania Germania remediis sequētibus curatus est. Ad venerē ineptus erat, quòd flaccido esset pene, quique erigi non posset. In quam rem cum ad me venisset, vocatis è senioribus & celebrioribus Medicis Parisiensibus ad consilium, visum imprimis malum ab vlcere esse, & læsis nervis atque arteriis, quæ impletæ flatu

mem erigunt, partes ita lædi, vt spirituosum san-
nem non exciperent. Curandum fuit vlcus, in-
uenda omnia quæ calidos flatus gignerent, &
res genitales corroborarent. Atque habita pri-
m ratione corporis totius per medicamenta, le-
n phlebotomiam & decoctū guaiaci, hæc com-
fitio singularis & diuina erigendo peni, & exci-
dæ veneri instituta, qua cum, remediis aliis fru-
a tentatis, conualuit.

℥. vitellor. ouor. ʒ. i. ʒ. butyr. recent. pudend. tauri, cice.
ang. satyrion. zedoariæ, zinziberis conditi, menth. re-
culor. galli, testiculor. vulpis ana ʒ. i. cerebellor. collumbar.
passer. benè coctor. & assor. ana ʒ. i. medull. auellanæ Indi-
pineolor. mundator. fisticor. iuiubar. amygdal. dulc. mund.
nin. maluæ, sem. mercurialis, auellan. excorticatarum, da-
lorum ana ʒ. i. semin. dauc. caryophyll. piperis, trium gene-
n linguæ auis, semin. capæ, porri & scariol. cinam. an. ʒ. i.
quantur simul omnia in lacte ouino: postea fortiter teran-
Omnia conficiantur cum melle rosaceo, & saccharo albif-
no: coquantur lento igne, benè misceantur.

Poterunt aromata post coctionem aliorum in-
ergi, quo modo fit in conseruis, conditis.

℥. diasatyrionis ex 2. descriptione Mesuæi ʒ. 2. vtriúsque
anargariti, aromatic. rosar. ana ʒ. i. cinamom. ʒ. ʒ. pudend.
tu. ʒ. i. cum melle anthosato & radic. vna zinziberis viri-
s misce omnia. Detur manè & hora somni ad modum ma-
tis auellanæ cum vino albo. Item. ℥. ol. de spica, lilior. &
astichini ana ʒ. i. adip. cunicul. & anat. ana ʒ. ʒ. adip. passer-
lor. farctorum radice satyrion. & modico zedoariæ, adi-
s columb. ana ʒ. 6. semin. eruc. raphan. capæ puluerat ze-
uariæ ana ʒ. ʒ. ʒ. croc. gran. 6. f. linimentum pro lumbis, pecti-
& perinæo.

His sanatus remediis abiit.

XXIII.

Nobilis Picto, cui paulatim ganglium excreuerat

OBSERVAT. AD CONSILIA

in inguine dextro tam magnum, quàm pueri cap-
cum adnato crassiore tuberculo, in consilium ad-
buit medicos, Fernelium, Syluium, Hollerium, Ch-
rurgos, Thierryum, Riuiarium, Ambrosium Pe-
ræum. Medicis cum Ambrosio periculum dech-
rantibus, si excinderetur (nam hoc vnum erat
medium) alij contrà senserunt sine periculo inci-
pisse. Vicit consilium plurimum, quia metuerent
hæmorrhag. gangrenam ab incisione, claudicatio-
nem. Post aliquot dies reuocatus æger cum Ch-
rurgis de incidendo agentibus, altero voluit die re-
longa disputatione agitari. Tandem conuentum
ægro impellente, & profitente se mori malle, quàm
diutiùs malum perferre, quia & armis ineptus esse
& cōiugio atque coïtui, oportere in circulum me-
lem incidi, circulo longiùs ab inguine & scroto ci-
cumscripto, deinde ad membranam tumorem pau-
latim exsecari, paulatim quoque pellem separari
que esset versus radicem: venas & arterias, vt dete-
gebantur, contra hæmorrhagiam ligari. Quod post
aliquot dies Fernelio & Hollerio præsentibus
Theodorico Thyerrio & Riuiario, tribus alijs Chi-
rurgis assistentibus, effectum fuit. Euulsa moles cum
tunica, glandulosa, albicans, intus sine sanguine &
carne, multis constans glandulis, à sua pellicula se-
pediculo facilè separabilis. Glándulam pinguem re-
præsentabat. Iam sanescente vulnere, febricula, oris
amaror, fastidia incurabilia, virulenta sanies, fœtida
dolor in altero inguine, pube, ventre. At tandem
soluta aluo, liberatur amarore, & aëri commissus, vt
ad suos rediret, perbellè habuit.

XXIII.

Cuidam deuorata piscis arista difficilis labor in
ture, abscessus, raucedo, difficultas spirandi. Iussus
ex longo traheret spiritum, facile trahebat: vt se-
l & confertim audiebatur strepitus in gutture, a-
to ore, nihil vitij apparebat. Collum anterius
subtumidum. Visum itaque vitium esse imbi-
u musculis laryngis, & vicinis partibus. Institutū
armacum quod vniuersum purgaret corpus: er-
ina, quæ caput: frictiones quæ diuerterent: deco-
um ficuum, in quo oxymel simplex, scyllitic. & fi-
lia dissoluta. Foris, quæ leuiter discuterent, cum
na fordida. Iussus æger non bibere frigidum, te-
liter viuere, lacte amygdal. & simili victu deter-
nte, incidente & tenuante vti. Mox curatur.

XXV.

Brito quidam nobilis correptus febre tertiana in
ima accessione summa viriū imbecillitate labora-
t, vt videretur mori. Tertio die in secūda accessio-
e eodem modo habuit. Somnolentus in vtrāque,
vix somno posset prohiberi. Aliis accessionibus
igil, neq; ad somnum verti potuit. Sexta mortuus
t. Adhibita etiam ab initio fuerant remedia, quæ
im vitalem sustinerent.

XXVI.

Cuidam mulieri Aurelianæ excreuit caro à gin-
iuis parte interna durior, externa mollior, insignis
trāq; magnitudinis. Mulier erat sterilis, malè pur-
abatur, habitu melancholico. Adhibitum consi-
um, monitūque iam ab annis tribus initium esse
nali, crescere in dies cum dolore, sed sine putredi-
e, odore graui, sine dentiū vicinorū corruptione.

OBSERVAT. AD CONSILIA

Vnicum in incisione remedium. Sed ab incisione metus hæmorrhagiæ, convulsione, irritationis periculis, unde cancer. Tandem visum fuit exteriorém cæcæ bere vel ferro incidi, vel filo præligatum tabescere. Ut videretur num quid ossis, quod erat ad pediculum, corruptum esset, ut inureretur radix, & si quid esset corrupti ossis, igne corrigeretur. Quod ut succederet, ad interiorem simili ratione veniendū est à qua periculum maius, quia durior, quia interior pars propter tunicam & nervos magis periculosa ac cauterium, quod inderetur, decisa carne immittendum per canaliculum. Hæc omnia post purgationes frequentes, phlebotomiam, cucurbitulas, detractiones, integram sanitatem attulere.

XXVII.

Cuidam adolescenti annor. 15. tumor, velut inflammatio, ad malleolum dextrum. Adhibita iusta remedia. Quarto die cœpit balbutire, causari stomachum, deliravit. Cùm autem videretur qualitas venenosa efferri à pede, putavi adhibendum loco cauterium potentiale, aut locum eum scarificandū esse. Quod minimè factum est, reclamante pertinacis imperito barbitonsore. Clyster iniectus, à quo conveniēter deiecit. Auctum delirium. Phreniticus eodem die quarto mortuus April. mense, Anno 1548 in collegio Barbarano. Febris erat latens & obscura, sitis ingens, lingua fuliginosa.

XXVIII.

Stephanus Hacqué cœpit leuiter è catarrho laborare. Rubor quidam apparet in facie: multa loquitur, prudens futuri delirij coniectura. Quarto die, quo statim detractus sanguis, melius habere

s. Sexto deliravit nocte. Matutino melius habuit. Sequenti nocte phreniticum auctum malum, convulsio totius corporis & maxillarum. Adhibitis remediis cessat phrenitis & convulsio, nisi quod s. quidam tremor subapparebat. Decimo apparuit urina melior cum levi sedimento diuulso, ac sub meridie sudor frigidus. Eodem die, rite omnis alioqui institutis, & nullo peccato ab ægro, neque à ministris, morbi malignitate mortuus est.

X X I X.

Quidam apoplexia correptus frictione, motione, phlebotomia excitatus est. Sequuta febris continua satis mitis, sed cum delirio. Negligenter curatus, neque expuens, quæ in pulmones debebant nono die à febre, decimo ab apoplexia vocatus est.

X X X.

Qua parte recti musculi ad sternum pertinent, puer cum abscessu in ventre tumor manifestus, cito cedens, obtigit. Vocati ferè omnes iudicârunt abscessum in rectis musculis: alij in ventre, qui attento vehementer puero, & consumptis musculis nihil emineret tumor. Paucissimi in hepate, quòd quibusdam hepar totum ventrem ad partes sinistras pertendat. Aperto loco exiit pus virosum & foetens, corrupto peritonæo. Abscessus seorsus in parte hepatis, quæ illuc perueniebat. Quod magis apparuit mortuo & dissecto puero.

X X X I.

Quidam Lutetiæ dum dentem euellit, simul & partem maxillæ, & vicinos dentes detrahit. Hæmorrhagia sequitur periculosa. Vocat⁹ in ius Chirurgus

OBSERVAT. AD CONSILIA
liberatur, quia inuenti dentes non inferi, sed om-
nò maxillæ continuari.

RARA QVÆDAM.

- 1 Quidam Lutetiæ vomicam membrana tecta
ouo similem, è pulmonibus expurgauit, cum an-
fuisset asthmaticus: & ita paulò post extinctus est.
- 2 Aluis eminxit multa quidem similia liqui-
margaritis, admodum pellucida, alia crassiora, n-
diocriter cocto oui albumini similia.
- 3 Nouimus quendam, cui è regione hepatis ve-
per interualla dehifcebat, quæ sanguinem funderet.
Resistente sanguine vestigium non apparebat.
- 4 Rigida Hyeme anno 1543. ad fines Ianuarij
initia Februarij salutare pleuritides grassatæ sunt
quarum quidem aliquot per vrinas nigras, crassas
in quibus supernatabat multa spuma crocea, crassa
glutinosa, iudicatæ sunt.
- 5 Aperta mulier à nobis in Scholis Medicorum
Lutetiæ lapidem habens in vtero, in cranio ante
riore, & quæ sine liene inuenta sit.
- 6 Visa mulier à nobis, quæ in altera mamma d-
plicem papillam lac reddentem haberet.
- 7 Cuidam mulieri Lutetiæ totum corpus molle
flexile, & sine solidis ossibus fuit.
- 8 Lutetiæ cuidam mulieri grauidæ fœtus ex-
manus est per vmbilicum, & quindecim dies ante
partum sic stetit, saluâque matre euasit viuus,
vitalis.

FINIS.

I A C O B I
OLLERII STEMPANI,
EDICI PARISIENSIS CE-
LEBERRIMI, DE MORBIS IN-
tern. Liber I I. febrium Historiam
& curationem continens.

NTONII VALETII OPERA IAM-
nunc multò quàm antea auctior ac inte-
rior factus, & scholiis non pœ-
nitendis illustratus.

Quid sit febris.

FEBRIS, 1 calor est præter naturam,
2 accensus in corde. Substantia 3 er-
go febris, est calor præter naturam,
qui omnino in corde accenditur. Aliàs
verò 4 toto corpore sparsus, aut sal-
tem in quamplurimis partibus, vel certè principi-
bus inest. Pessimum genus febrium, cùm vruntur in-
tota, exteriora frigent, 5 vt in lipyriis, & cùm
cetera interiora inflammantur.

Hinc est, quod febris ad intemperiem calidam, tanquam
vulgissimum genus, Galeno referatur, cap. 5. libel. de differēt:
lib:

A a

DE MORB. INTERNIS.

2 Cor cū sit fons innati caloris , principium quoque febrilis est necesse : si quidem non alius ab illo calor sit, qui igneum conuertatur. Gal. com. ad aph. 14. lib. 1. & ad feb. lib. 1. de vict. ratione in morb. acut.

3 Galen. comm. 3. in lib. de fractur. sent. 8. & in aph. lib. 6.

4 Satis tamen est ad febris constitutionem, si calor illi rimas, aut nobiliores occupet partes. Gal. comm. ad feb. sect. 1. lib. 6. Epid.

5 Neque enim in causo , neque in tertiana , quæ fœ omnium calidissimæ perhibentur , internæ partes vadeo aduruntur perfrigerata cute, atque in lipyriis : quas propterea Gal. maximè malignas appellauit comm. ad aph. lib. 4.

Malignum quoque, 6 quod *ασώδες* vocatur, quo exteriora quidē moderatè calida sunt, intus calor est, sitis insatiabilis, perpetua corporis iactantia, vigilia, deliriū: quod ferè fit crasso atque conturbo humore in primis venis putrefacto. Aliquando corde vehemens æstus est, quod vehemēti palpitatione (cordis motu præter naturā) intelligitur, moderatus tamen ad manū calor est. Pereunthij celeriter, & sub mortem tenuis quidam & frigidus suffluit. Itaque febrilis calor 7 nō perpetuò toti corpori equalis est. 8 Optima ratio diuidendæ febris Galeno lib. 1. de differentiis febrium, est, vt è subtilitate, hoc est, iis, quæ definitio eius continet, differentiæ sumatur: è calore videlicet, iis in quib. calor

6 *Ασώδες* id genus febres seu fastidiosæ comitem habent anxietatem ingentis malignitatis indicem, ex Gal. comm. in lib. 3. Epid.

7 Imò multis in partibus sæpè non apparet , vt in lipyri febre.

8 Variæ febrium diuisiones, de quibus Hippocr. sub feb. sect. 1. lib. 6. Epid. & fusiùs Gal. in commentar.

lor itaque alius 9 siccus, 10 alius humidus, alius vaporosus: ex quo febris alia sicca, alia humida, ædam vaporosa, Maligna sicca est. In hac squacit cutis, arida lingua est, vehemens sitis & vigiliæ, calor acris, nihil vaporum, nihil sudorum excluditur. Talis est exquisitè ardens, Hæc autem aut 12 cito occidit, aut in hæcticam vix curabilem convertitur. In humida perpetuo sudore ac madore corpus resoluitur: quales sunt 13 typhodes & elos. Quanquam typhodes ab Aëtio & quibusdam aliis dicitur, quam erisypelas hepatis, lienis, renis, & cuiusvis partis, incendit. Salubris ferè, in qua adidus & mollis calor est, cutis quoque eiusmodi, & sudores in tempore erumpunt.

9 Vt in hæctica, causo, & reliquis febribus biliosis.

10 Vt in febre sanguinea, pituitosa.

11 Vt in diaria.

12 Exquisitè ardēs vt plurimum funesta, causæ magnitudinis, symptomatum vehemētia, & excrementorum suppressione.

13 Gal. ex veterum placitis febres typhodeas sine vllarum inflammatione partium fieri asserit, easdemque humidas in immo Lib. contra Lycum descripsit.

Rursus calor quantitate & qualitate distinguitur. Nam alias 14 copiosus, 15 alias paucus, 16 nonnunquam in medio est. Similiter hic acerrimus, hic vt febris est, & quantum natura febris patitur) lauis, & mitis, ille medius: magna vis est febris, cum & plurimus, & mordacissimus.

14 Vt in synocho vtrique, maximè verò plethoricis in corporibus.

15 Qui scilicet in pauca materia accensus, vt in tertiana exquisita.

16 Vt q̄ copia moderatus, & in sanguine, aut pituita, accensus, vt in synochis febribus & pituitosis: & tum est essentialis.

DE MORB. INTERNIS

Febris alia morbus, v ardor : alia symptoma, in pleuritide : alia simplex, alia cum grauibus symptomatibus, & iis, quæ ὀπτιγινόμενα Græci vocant, vt quæ febris cum frequenti syncope, cum singultu, cum synceris deiectionibus. Rudis illa & nuda antiqua 17 Hippocratis distinctio, laudanda, men, vt fuit ætas. Febres aliæ manu mordaces, alie mansuetæ : quædam vehementer rubræ, nonnullæ admodum flauæ, aliæ croceæ, aliæ crudæ, &c. quæ pluribus 6. Epid. ab Hippocrate & Galeno, tum in ratio librorum de differ. feb. explicata sunt, nondum tamen satis intellecta : quod 18 vox Pemphigocæ satis ostendit, non satis intellecta interpretibus. Aliæ enim ad pestilenciales, nonnulli ad vaporosas & lemidas transferunt. In qua sententia fuisse visus Galenus in exegesi vocum Hippocratis.

17 Hæc ex sent. 29. sect. 1. lib. 6. Epid.

18 De hac vide Gal. comm. in citatum Hippoc. locum.

Alia verò diuisio febrium, quia hæ acutæ ac celeres, vt ardens & tertiana : aliæ longæ, vt typhoides & quartana : nonnullæ mediæ, vt quotidiana & semitertiana. Acutæ sunt, quia propria tempore ad finem vsque celeriter percurrunt. Acutum enim & celer idem est.

Sunt è Græcis, qui ex ratione prægressæ causæ ita diuidunt. Aliæ febres derepentè atque ex causâ manifesta ortæ sunt. Hæ minùs periculosæ, minùs fallax præsagium ostendunt. Aliarum causâ ignota, quod latenter atque longo tempore cōtracto humoribus vitio ortæ sint, de quibus hoc verbum Hipp. maximè pronuntiatur, cōmune quidem re.

19 Hippo.
aph. 19. li. 2.

quis morbis acutis, 19 Acutorum morborum non

minò certè sunt pronùciationes salutis aut mor-
s. Atque hæ ferè periculofiores.

Longas item ex caufarũ varietate diuidunt. Lon-
gæ enim sunt vel quia materia frigida, craffa & cõ-
max est, vt quartanæ: vel multa, vt typhodes: vel
uia pars affecta frigidior est, vnde primũ calor
accensus est, vt quartana à liene longior, ab hepate
breuior: vel imbecillitas ratione, ex quo 20 in se-
nibus longior, in iuvene breuior: vel denique exte-
riorũ vitio, quæ τὰ ἑξωθεν vocat Hipp. ægri, Medi-
cinarum, loci, aëris, temporis anni, & simil.

20 Facultas enim naturalis senibus infirma: iuuenibus
robusta. Vnde illi tardius: hi celerius febre defunguntur.

Aliæ item febres 21 peruigiles, aliæ 22 soporofæ
nonnullæ mediæ. Somnus atque vigilia, vtrâque si
modũ excefferint, malum. ex lib. 2. Aph. Praxagoras
quasdam febres soporofas annotauit, ab anno 12 ad
16. & 17. driuata quadã perniciẽ. In soporofis, 23 gra-
uius periculum est, si præter soporem & silentium,
altus partium, ac veluti cõuulsio, faciei rubor, ocu-
lorum fixus intuitus, à somno manuum neglecta
biectio, mœror, anxietas, deliria conuulsifica, mo-
tio articulorum, frigus.

21 Quod acres profundant vapores, sua caliditate & sicci-
tate cerebrum continuò percellentes.

22 Ab oppressione cerebri nimia humiditate perfusi, ni-
miũque perfrigerati.

23 Hæc enim cerebrum grauioribus auctum symptomatis
ostendunt.

Sed, quod ad institutum maximè pertinet, alia
febris in solidis partibus, hæctica: quædam in spiriti-
bus, diaria: tertium genus in humoribus, putrida-

DE MORB. INTERNIS

De hæcticæ differentiis & diariæ suo loco dicetur.
Putrida fiet vel à bile, quæ tertiana: vel pituita, quæ
quotidiana: vel atra bile, quæ quartana. An 24 vel
à sanguineo, postea differetur.

24 Agitur hæc quæstio paulò post, capite de febre co-
tinua putrida.

Putrida rursus vel intermittit, vel continua est.
Quæ intermittit, Hippocrati quidem aph. 43. lib.
fine periculo est: Diocli minus periculosa, quæ co-
tinua, ac ferè salutaris: sed quæ tamen aliquândo in-
terficit, & maximè ubi talis est, qualis soporosa quæ
proximè descripta est. Continua magis periculo-
sa quæ tertio quòque die exacerbatur, auct. Hipp.
Archigene. Accedit ad periculum, si quarta die v-
tam grauis est, vel etiam asperior, quàm fuit tertia.

Cæterùm quandoquidē hîc de curatione febris
agitur, primum est, vt febris species cognoscatur,
propriis signis, communibus, & externis cōiecturâ.
Cognita febris specie, causæ magna ex parte innu-
tescūt. Secundū est, vt febris cōstitutio intelligatur.
Quod fiet, si obseruemus qualia sint, & quanta fu-
rint & futura sint vniuersalia febris tēpora, princ-
piū, incremētū, status & declinatio. Deinde 25 quod
in toto morbo, idē in particularib⁹ accessionib⁹ ob-
seruemus, & has rursus inter se cōparemus. Post-
mò adiūgemus externa, anni tēpus, etatē, locum, re-
gionē, peculiarē ægri naturā, &c. eiusmodi: videb-
m⁹q; ne quid ministri peccent, & vt æger impera-
ta faciat. Ita fiet, vt & morbi natura cognoscatur,
remedia medica fideliter adhibeantur. Certū den-
que ac minimè fallax præfagiū de febre instituat.

25 Vt si ex longo morbi principio morbum eundem fo-
longum dignoscamus.

De Tertianâ.

Tertianam facit 1 putrefacta bilis, 2 non quidem in venis, sed toto corpore dispersa. Terquoque die accessiones habet (vnde tertiana appellatur) quôdque putrefactum accessionibus singulis excernitur, ferè per sudores & insensibilis transpirationem, aliàs etiam 3 vomitu, 4 & detractione alui repurgatur. Duodecim 5 horas exquirit tertiana non superat accessione particulari, nec tribus quam septem accessionibus sollicitat. Sic im scriptum ab Hipp. aph. 59. lib. 4. Quanquam Coacis præfagiis 5. 7. aut 9. circuitu ad summum dicari scribit. Statû ferè habet quarta accessione, hoc est, die septimo. 9. 11. Decimotertio, qui septime accessionis dies est, declinat: atque ita soluitur. Inim ferè prima accessione, incrementû secunda ac

1 Quæ libet, pallida, rubra, vitellina, porracea, æruginosa: ius certus locus est fomes, propria cystis, hepar, mesenterium, aut quæ circum præcordia, cauaque viscerum sunt ca.

2 Alioqui enim ardens esset, cõtinuave febris, à qua tamen sola intermissione differt, Gal. cap. 3. lib. 2. de crisi- bus.

3 Effusa scilicet in ventriculum bile, sed non primis diebus. Præproperea nãque isthæc esset excretio, nec melioribus naturæ rebus instituta, quæ ante concoctam materiam vè- rret.

4 Prout bilis viam affectat.

5 Accessio longior aut breuior pro bilis copia maiore aut minore, eiusdemque tenuitate aut crassitie, ægrorum viribus raritate aut densitate corporum. Adde quod miscella pituitæ cum bile efficit, vt his in regionibus vel paucas exquisitas tertianas, vel propè nullas agnoscamus. Vnde nihil mirum, si paroxysmi vltra horas 12. 20. 30. etiam, itémque circuitus vltra septem producantur: siquidem pituita bili admixta à natura non facilè superetur.

DE MORB. INTERNIS

tertia:accessionis tempus, à quatuor horis ad decem:inuadit cum rigore,in quo veluti punge aculeos sentiunt ægri:iniò quidem vehementer paulatim mitescit, ex quo increfcit calor. Inter vrùtur, 6 iactatur corpus, vexat fitis & vigilia, tudo quæritur. Hæc verò vt progreditur accessum statum, calor admodum acris & mordax est. Infus 7 iniò tardus, paruus, rarus, debilis: postea gnus, celer, frequens, velox, & vt declinat accessum paulatim redeunt omnia ad naturam. Post vi rem vomitus, sudores aut excretiones; & vbi concoquitur ad salutem febris, vt principio tertie & quartæ accessionū, vomitus; in fine sudores fiunt. Vrina 8 subrufa, subflaua, rufa, mediocri substantia aut, vt Arabes, rubra, tenui, substantia ignea. Pa quidem inferiore subtilior: superiore vmbrosa que nebulosa. In qua si 9 nebula alba, aut eiusmodi sublimamentū iniò appareat, nō trāscendet quidam circuitum. Si verò primo die vel secūdo indumentum album est, læue & æquale tertio circuitu terminabitur febris. Quod si talia non apparuerint primis diebus, id est, prima vel secunda accessione

6 Ab bile per ipsum delata, quæ maius ac maius eundo quirit incendium.

7 Primis enim febris inuasionib⁹ calor ab inuicta adhuc materia oppressus, non potis est citatiore pulsu emicare. Hæc accedit, quod tum temporis nondum accensa bile habitudo corporis refrigescit.

8 Ab ardore & biliosi humoris permixtione. Ex commentar. ad sent. 26. lib. 2. Prognost.

9 Nebulæ enim albæ in vrina concoctionum sunt notæ. Cōm. 3. in Prorrhæ. & in sent. 43. li. 4. de vict. rat. in acut.

10 Nam certius coctionis signum ab hypostasi, quàm a aliis contentis, sumitur,

LIBER II.

timus circuitus expectandus est: tūmq̃ue rufæ
gis sunt vrinæ. Et si contingit longiores esse ac-
tiones, id efficit materiæ copia, aut crassior confi-
ntia. Alioqui ad densitatem cutis, aut ad imbecil-
itē naturæ causa referenda est. Describunt autem
ægi & Arabes tertianā, quæ sit veluti ii idea quæ-
m & exemplar tertianarū omnium, quæ vt pro-
us ad ideā illā accedunt, ita & manifestiora signa
oferunt, vel minùs manifesta. Excitātur hæ febres
ē estate, tēperie calida & sicca, cœlo, etate, ratio-
vitæ & aliis, quæ corpus reddūt calidiùs & siccāt.

1 In naturis enim quantumuis biliosis, victus ratio, aut
æ institutum, aut quippiam simile generandæ pituitæ ac-
modatum concurret semper, quod tertianam à sola fieri
prohibeat. Ex cap. 3. lib. 2. de differ. febrium.

Curatio ad duos scopos relata est veteribus Me-
is, alterationē & vacuationem. Alteratio, refrige-
antibus & humectantibus: vacuatio per sudores &
nas, perficitur. 12 Paulus rectē quidē infirma hæc
media credidit, propterea quod non tertiana illa,
ē idea & exemplum quoddā est reliquarum, no-
curanda est: sed quæ iam aliquid pituitæ cōmix-
n bili habet. Oportebit ergo intendere in scopos
os veterum, sed ita temperare, vt quantū decli-
curāda febris ab idea illa, tātūm curatio euariet.
tio ergo, si resistit aluus, 13 clystere leni, vel debili.

2 De hac re ampliùs nihil apud Paul, Æginetam cap. 20.
2. scriptum, quàm apud Galen. lib. 2. ad Glauc.

13 Clyster eiusmodi parabitur ex decocti remollien-
n & refrigerantium, & lactucæ, portul. violariæ, florum
apheæ libr. i. vel ex decoctionis eorundem refrigeran-
n & feri lactis ana ℥b. ss. cassiæ, aut cathol. dissolut. ʒ. i.
cathol. & diapruni solutiui ana ʒ. i. saccha. alb. mell.

DE MORB. INTERNIS

viol. ana ℥. i. olei violacei ℥. 3. Verùm hic non nisi ante p
xyfimum, vel post immittitur.

14 quodam pharmino mouenda est. Medicame
sunt, vt Cassia fistula ex decoct. violarum, pru
rum, tamarindorum, & similia.

14 Vt si bolum è cassia præscripseris, addito, si v
rheo, atque etiam, si nihil vetet, diaphœnico pauco.
hanc potionem imperabis. ℥. cathol. 3. 6. diaphœnici
syrup. capill. vener. aut simil. ℥. i. cum aqua cichor. aut d
cto conuenienti f. potio. Nunquam tamen adducere, v
roxyfimi die purges, ne geminum naturæ negotium
cessas.

Vehementer cōmendant hanc potionem. ℥. i.
ci granati acidi & dulcis ana ℥. i. β. per noctem s
bri loco resideat, postridie in eo suc. dissolue sacco
ri optimi ℥. i. Et si vehemens calor est, sacch. vi
ceum sit, & addatur potioni aquæ ros. ℥. i. Si v
pituitæ aliquid mixtum est, loco aquæ ros. m
15 vini tenuis ℥. i. Lenies alium, reuocabis app
rum, partes naturales roborabis. Quòd si 16 ob
ctionis suspitio est, aquam end. aut hordei, v
℥. i. cōmiscabis. Alij ℥. 2. 17 oxysacch. simplicis, t
ci end. depurati ℥. i. vtuntur eadē vtilitate. Vbi v
plus pituitæ mixtum est, pro succo end. succus
fœni. pro oxysacch. oxymel simplex miscendū
Atque vtilius oxymel volūt, in quo ferbuerint fr

15 Ad pituitam incidendam, & ventriculum roborand
quòd cætera omnia refrigerent.

16 Obstructionis notæ erunt, tensio, durities, dolor h
chondrij dextri.

17 Loco huius licebit zulapia concinnare è syrup
cichor. simplic. capill. ven. acetosi simplic. granato
aquis conuenientibus, cichor. end. bugloss. borrag.

pozema. 2. radi. polypod. quern. cicho. oxylapath. ana
 d. petros. asparag. fœnic. in aceto per noctem vnam (si
 us æstus) maceratarum ana 3. i. folior. agrimon. cicho.
 non lotæ, scariol. ana M. i. capill. omnium ana. M. 3.
 a. frigid. minor. (si æstus sit) vel maiorum (si hyems) ana
 min. anis. & fœnic. ana 3. 2. flor. cardiacorum ana p. i. f.
 st. In colatura pro dosib. iij. dissolue syrup. de cichor.
 & capill. vent. ana 3. i. 3. f. apoz. clar. conditum pauc.
 n. & santalo citrino. Ab eo, si videbitur, purgato.

nucis, vel tenues asparagi & hyssopi summita-
 Alij 18 contenti sunt 3. 4. decocti prunorum
 saccha. viol. 3. 3. Eodem modo & tamarind.
 licet. Iam remollita aluo de phlebotomia sta-
 dum. Saluberrimum, 19 inquit Gale. febrib.
 aib. non modò continuis, sed iis quæ ex putre-
 natae sunt, secare venam, si ætas, vires, &c.
 mittant. Omissum tamen hoc remedium à Græ-
 & omittendum quidem, si exquisita tertia-
 est. Alioqui admodum salutare: quod tamen
 perare oportet, 20 vt tertia, quam curamus,
 ad exquisitam accedit, vel ab ea recedit. Ara-
 ex vrina rubra consilium sumunt phleboto-
 , fallaci quidem coniectura: quòd eam domi-
 tis sanguinis, vel grauioris incendij, indicium
 putent. Talis enim vrina, aliquando infirmo

Hoc remedium aluum tantum mollit, non purgat.

Id scriptum passim reperias lib. 11. Meth. med.

Ut videlicet sanguinis minor sit detractio, si tertia
 ius ad exquisitam accedat: amplior, si minùs propè.
 erum auocare nos à venæ sectione minimè debet, quod
 pridem est ab Arabibus proclamatum, sanguinem nem-
 ilis frænum esse & refrigerium: nam & phlebotome to-
 corporis refrigerationem inducit, in qua magnum est ad
 tionem momentum.

De MORB. INTERNIS

ex hepate, vel rene plus æquo attrahente, aut ali
causis, non ex natura febris, procedit. Addunt
terea non esse detrahendum sanguinem ante
tium paroxysmum, obtruduntque experient
quod quibus aliter sanguis detractus est, iis fere
asperatum malum: secant ferè sexto die: aut pi
ci iubent fore, vt proxima accessio, quæ quart
& die septimo, grauissima, ne id ex phlebotom
peccato Medici contigisse videatur. Conuen
cum Græcis in vsu eorum quæ vrinas mouent
sudores. Vtuntur plurimum oxyfack. simpl. sy
acetofo. Græci, si materia sursum ascendit, & a
nauseat, vomitiones adiuuāt: si mordentur int
na 21 lenib. clyst. excludunt, alioqui lotia & su
res mouent. Vomitus cient ptisanæ tepidæ ℥. 4.
℥. 8. Aliud. ℥. decoct. lact. atripl. porrul. an. ℥. 8.
communis ℥. ij. 22 tepido vtatur. Sed abstineo
vomitionib. in iis maximè, qui ex consuetudine
vomunt. In clyst. cass. ℥. 8. aut catholici, plus et
vt res exigit, dissol. debet oleo viol. In iisdem v
dum est sacch. potius, quàm melle. Apio & ane
mixtis in potu, aliisque leuiorib. diuret. vteban
Sudores mouendi sunt, si quidem resistunt, su
nem accessionum. ℥. ptisanæ vulgaris calidæ
aut ℥. 3. cum ℥. i. decoct. flor. cham. vel diluto c
mel. in quo nepethæ modicum ferbuerit.

21 Iuxta aph. 21. lib. i. Quæ ducere oportet, quò max
vergant per loca conferentiā, eò ducere oportet.

22 Vbi plus pituitæ adest, oxymellitis ℥. iiij. v. vel vj. e
pida propinatur. Interdum ptisanæ ℥. iiij. cum ℥. j. syrup
tosi simplic. Cietur autem vomitus initiis accessionum, f
se natura satis non moueat.

e magis, si crassior humor fuerit. Vfitatus est
næ vulgaris potus calidus cum subduplo syru-
etosi, vt sint ptisanæ 3.3. syrupi acetosi 3.1.ß.
m 23 quoque album, tenue, oligophorum, &
as & sudores mouet. Verùm neque vrinæ mo-
æ sunt, neque exprimendus sudor, nisi cùm
ruerint manifesta signa coctionis: multò ma-
e, cùm iam perfecta signa coctionis apparue-
& quæ vomitiones mouent, 24 tepida: quæ
res 25 calida exhiberi debent. Quòd si supe-
bus remediis non concedit febris 26 rhabar-
vtendum est ad 3.1.ß. vel 3.2. Si verò neque
oncedit, & 27 vires sustinent, phlebotomia de
em vena axillari interna dextra repetenda est.
qui cathartici paulatim deducenda materia
quale hoc est. ℞. syrup. de cichorio simpl. 3.6.
barbari puluerati, & nodulo raro inclusi 3.2. suf-
datur nodulus, & syrupo immergatur, capiat
us intermissionis 3.1.ß. syrupi, cum aquæ hor-
n calidiore conditione, hydromelitis in frigi-
e 3.2. Atque iam declinante morbo, & longius
gresso medicamentis cathartici 28 aliquid eo-
quæ melancholiam purgant, miscendum est.
s enim materiæ ardore febris in melancholiam
a est. In accessionibus, vbi vehementer sitiunt,
maximè in statu, aqua hordei, 29 iulep violatū,
p. violatus cum aqua frigida, vinum etiam al-
n oligophorum, si quidem iam tempus est su-
is promouendi & vrinæ, exhiberi debent. Nec
quidem exigua quantitate, 30 sed semel quan-
a appetunt. Ratio victus, quæ refrigeret & hu-
ctet, non tam tenuis, quàm ab antiquis præscri-

DE MORB. INTERNIS

pta est, propter consuetudinem victus. Licet e
viti iusculis plurimum alteratis cum lactuca, ac
sa, portulaca, hordeato cum seminibus frigidis
rato. Postea verò apparentibus signis coctionis
cte amygd. pedibus ouillis, piscibus saxatilibus
neris, percis & similibus, vitellis oui: de quibus
controuersia est, postea diceretur. Tūmque ius
cōmisceri debent, quæ aperiunt, & vrinas mou
Vsitatæ sunt radices acetosæ, petroselini hortē
cichorij. Sed per omnia meminisse oportet, ma
remedia, vt venæ sectionem & cathartica, conu
re diebus quietis. Excrementa verò promoue
cū iam manifesta coctio apparuerit in vrinis.
gilant, æstuant, sitiunt, & alia patiuntur, contra
remedia suo loco dicentur ad finem libri huius

23 Nam omnem in partem celerrimè distribuitur,
renuium sit partium. Sed vinum antequam tutò imper
febre facta remissione concoctionis signa apparere est n
se. Poterunt etiam sudores excitari frictionib. inunctio
& sudorificis potionibus: vrinæ quoque cieri, decocto
rientium cum syrup. capill. ven. aut simil.

24 Talia siquidem ventriculum relaxant.

25 Vt celerius distribuantur, & ad habitum corporis
uadant.

26 Vel hæc potio præscribetur. ℞. rhei electi ʒ. 2. in
dantur in decocto refrigerante: vel in decocto è passul.
datar. & tamarindor. ping. ana ʒ. 3. additis semin. anis. m
ʒ. 1. flor. cardiac. p. 1. In express. dissolue cathol. ʒ. 6. f
capill. ven. aut de cichor. simpl. aut viol. ʒ. 1. f. pot. vel ex f
de cicho. compos. cum rheo ʒ. 1. aut ʒ. 1. ʒ. cum decocto
uent. aut lactis sero purgatio instituetur. Pauperioribu
perantur diaprunum simplex & solutium, electar. de f
ros. diaph. diacarth. Sed hæc calidiore cœli tempestate n
rent periculo.

27 Atque tum si vires effectæ langueant, eas imp

firmare oportebit, maximè verò hepatis & ventriculi
ori consulere. Vt. ℥. conferuæ borrag. & bugloss. ana ℥.
ectar. triasantal. & diarhod. Abbatis, vel aromatici rosat.
℥. 2. rasur. ebor. & cornu ceru. an. ℥. ss. cum syr. de limo-
us aut de bugloss. f. opiata, vel cum saccharo rosaceo
ditum. Et quoniam non rarò humor aut flatus in præ-
diis colligitur, tumorem, duritiem, aut tensionem
ens, optimum erit, si prætumida, vel tensa sint hypo-
ndria, fotum & litum imperiare. Fotus erit huiusmo-
di. ℥. malu. bisin. cichor. agrim. scœnuanth. absynth.
M. i. flor. chamæmelin. violar. anet. ros. an. p. i. f. de-
t. in aqua & vinum album tum aceto pauco in fine addito
fotu hypochondrij dextr. cum spongia. Post fotum ex-
atus locus illinetur ex olei liliac. olei amygdal. dulc. &
ynth. ana ℥. ss. cum cera pauca comparato linamento.
rdor vrgeat, epithemata refrigerantia, itémque ceratum
calinum, vitata nimio perfrigerio expirationem cohi-
te.

8 Vt folia sennæ, diaphœnic. diacatholicum.

9 Aut syr. nenupharinus, acetosus simpl. oxysacch. syr. de
onib. cum tripl. aqua, aut quadrupla.

30 Vt calor febrilis extinguatur, & partes contempe-
tur.

Remedia quædam sunt vulgaria, quibus quidem
licet, non neglectis aliis, quale hoc est. Sonchus
tus, sambuchus, plantago, ex aceto subiguntur,
carpis alligantur. Sunt, qui & 32 semperuium,
alia eiusmodi refrigerantia trita hepatis regioni
plicent. Suspectum quidem hoc remedium, quã-
iam aliquando febrem extinguit. Sed nunquam
oc. vtendum est, vbi obstructionis suspitio. Alij
il. fuliginis è furno, & saluiam contusam vnà mis-
nt cum oui albumine, & ita imponunt carpis.
onnulli eandem fuliginem cum aliis, capis, al-
umine oui & germine, miscēt, acetum affundunt,
lmouētque carpis. Temeraria verò remedia cau-

DE MORB. INTERNIS

stica, quæ vesicas excitant: quale est, quo vulgus
tur, radice ranunculi trita, alligata carpo. Ead
quoque 33 exteriori gutturi admouent. Itaque p
denter vrendum est vulgi remediis.

31 Ex his vulgi remediis alia refrigerando, & febrilem
lorem extinguendo prodesse creduntur: alia calida foras
morem mortificum trahendo. Sed temerè his non fidend
Eorum enim vsu sæpè fit, vt feruor quidem & intempe
reprimatur, materia adhuc resistente, quæ recidiuæ sit fo
les.

32 Satiùs fuerit oleo rosaceo hypochondrion, irrig
pauco aceto addito.

33 Hac enim arte scabritiem à fuligine oriri solitam p
hiberi putant.

De Tertianâ nothâ.

Tertiana 1 nothâ cum rigore quidem in
pit, sed 2 languidiore. Materiam habet
tuitam commixtam bili. Inuadit, vt plurimū
febris hæc otiosos iuuenes & intemperatos, f
Autumnum frequens. Signa eadem quæ tertian
nisi quod habet commutata ex proportione
tuitæ ad bilem, media quodammodo inter sig
quotidianæ & tertianæ. Alternis diebus inuad
aliquando tamen, vt etiam tertiana duplex, 3 sing
lis diebus. Neque enim singulis inuadere dieb
neque alternis tertianam facit: oportetque n
tantum ex periodis, sed propriis signis & sympt
matis, cuiusque febris speciem constituere. Accēs
vltra duodecim horas producit: aliquando
triginta & eò plures. Non terminatur septem p
riodis, vt tertiana vera, vixque duodecima period
aut 14. terminatur. Sæpè etiam in mensem, quadri
gesimu

imum etiam diem extenditur. Nonnunquam
 menses integros perseverat, ferèque desinit in
 a lienis. Hic plurima grauitas corporis, dolor
 tebrarum, inflatio ventriculi, fastidia, sitis, ma-
 oris amaritudo, vrina citrina & crassior, quàm
 vera, ob crassitiem humoris à pituita permista.
 steribus primum; non ita mollibus vtendum
 deinde leui pharmaco: vnde primæ venæ repur-
 atur. Postea consentientibus numeris, phleboto-
 a, è basilica dextra. Auicennas post tertium vel
 artum paroxysmum venam apperit, dextram æ-
 e, hyeme sinistram.

Hæc vel ex vitellina bile (quam parit adustio) in ventri-
 o putrente ac tenaciùs in hærente, vel ex permixtione bilis
 ituitæ, vt antè dictum est, gigni cõsuevit.

Languidior & diuturnior est rigor, quia pituita bilis a-
 noniam, velocemque motum impedit. Hinc fit vt mitior
 iger, sed alioqui longior.

Id accidit propter humoris copiam, & pituitosæ acces-
 nem materiæ: quæ ambæ quotidianis accessionibus effi-
 adis sunt satis.

Nam in tanta febris longitudine melancholicus accu-
 latur succus à quo lienis tumores, obstructions.

Vt. 2℥. malu. beton. mercurial. organ. calamenth. ana M.
 min. anif. fœnic. ana ʒ. i. hord. integ. p. 2. flor. chamæm.
 lil. ana. p. i. f. decoct. ad fʒ. i. In colatura dissol. cathol. &
 phœnic. an. ʒ. i. vel catholic. ʒ. 6. diaphœnic. ʒ. ʒ. aut dia-
 œnic. loco tantundem hieræ. mellis ros. aut anthos.
 char. rub. an. ʒ. i. olei chamæmel. & aneth. ana ʒ. i. ʒ. f.
 ster.

Victus aliàs parcior, aliàs plenior, vt breuitas, vel
 ngitudo feberi expectatur. 6 Nam in longis ple-
 us nutrimus: in celebribus; parcius. 7 Victus sic
 cidens & abstergens, coctu facilis. Vrinæ & su-
 ores paulò calidioribus, quàm in tertiana moueã.

DE MORB. INTERNIS

tur. Iam apparētibus signis coctionis, Gal. hor-
tis aliquid piperis adiecit. Amigdalino lacti alic-
amigdala amara commiscere licet, alioqui am-
dala dissoluemus ex decocto rei, quæ incīdat &
tergeat. Græci mulsa vtebātur, in qua hyssopus
buiſſet, aut aliquid tale, quod videlicet sine in-
calfactione & exsiccatione vrinas ducat. Qu-
sunt, spica Celtica, cinamomum, radices apij ho-
fis, semina anethi, fœnicul. comē absynthij, sed c-
cūm adstringant, non tam ad mouendas vrinas
sudores, quā ad ventriculi robur, & biliosi hu-
ris euacuationem faciunt. Oxymel quoque con-
nit conditum aliquo aromate, vt spica vel cinan-
mo, puluere hyssopi, mēthæ, calamenthi, stœcha-

6 Ex aphor. 7. libr. 4.

7 Qui bilis crassitiem, quam permista efficit pituita
nuet. Idem verò victus sit *δυσπεπτος*, id est concoctu facili-
qui partium naturalium imbecillitati prospiciat.

Potiones autem dilues magis aut minùs, 8
ratione febris, materiæ, quæ febrem facit, tem-
ramenti, ætatis, temporis & similium. Iam ferè
ratur hydrosachar. ex lb̄ .i. aquæ coctæ col. per n-
nicam Hippocratis cum ℥. 3. sacch. & 3. lb̄. cinan-
mi, vel 3. i. Veteres loco hydrosacch. mulsa vteba-
tur. Nunc verò in frigidiore conditione, loco s-
chari, melle albo vti licet, vel partim saccharo, p-
tim melle albo.

8 Vt si plus affuerit bilis, vinum sit dilutius: si vberior
tuita, meracius. Idem esto de melle iudicium in hydromeli
aut oxymelitis vsu.

Vbi iam apparuerint signa coctionis, molli-

Lucenda alius est ex iis, quæ postea dicentur.
 non omittendum, quod Hippoc. primum, deinde
 & Auicennas annotarunt, 9 vomitum à cibo
 efficacem esse in hac febre, antecedentem mor-
 busam vacuando, vt hoc vno remedio permulti
 ualuerint.

Vomitum à pastu potius excitatur, quia morbificus hu-
 cibo mistus facilius expellitur. Adde quod transversæ
 riculi fibræ, cibo & potu humectatæ, ruptioni minùs sunt
 fortunæ.

Historia est apud Hipp. de vxore Theotimi, quæ
 so succo granatorum percurauit, inde vomitu
 to. Licebit itaque vti oxysacchara tepida, vel o-
 melite simplici cum aqua tepida, in qua sex rotu-
 aphanii coxerint, statim à cœna. Alioqui.
 hydromeliris ℥.2. decocti hyssopi ℥.2.β. detur
 dum à cœna.

Iostra ætas non feret tenuem victum, quem ve-
 s, tertio tantum quoque die ægrum nutrientes,
 scripserunt. Nutriemus itaque, 10 vt semel in
 comedant, remissionis vel intermissionis tem-
 e. Vino tenui vti licet extra accessiones. Pullus
 a satis adultus in aqua coctus 11 cum borragine,
 ephyllo, oxalide, petroselino, hyssopi modico:
 ques autem ad putrilaginem, & si vis, iusculo fac-
 ri aliquid iniicies, vt oui vitellum omphacio
 olutum.

Cibandi ansam suadebunt longiores accessiones, vires
 iliores, ægrorum naturæ biliosæ, & pleniori victui assuetæ.
 Hæc comparantur cum ad compescendum incendium,
 ad obstructa liberanda:

ordeato & lacte amygdalino vteris, sed benè cō-
 is 12 saccharo, vel melle albo. Prisana vulgari, in

12 Vt pitui-
 te lētor ma-
 gis deter-
 geatur.

DE MORB. INTERNIS

qua anethi coma, aut aliquid seminis eius, apij, niculi, spicæ, cinam. piperis maduerit, vti oportet aut in ea octauam partem sacchari, vel mellis liquefacies. Poteris imperare hanc ptisanā. ℞. h. dei mundati pr. j. hyssopi, glycyrrhizæ mūdātæ ℥. ss. iuiubarum, passul. mundatarum, cicerū rubrum ana ℥. i. fiat decoctio in aqua purissima ad ℥. Colatura transfundatur per manicā Hippocrati. ℥. 4. sacchari. Fiat 13 ptisana clarificata & aromatizata cum ℥. ij. 14 cinamomi, vel mulsæ, vel hyd. sacch. parabitur ex aqua, in qua pugillus spicæ Creticæ, aut stœchados efferbuerit. Materia clysteri quibus interuallis vtendum est, furfures, hordeum chamæmel. melilot. absynth. anethi coma, beta, triola, ficus pingues, addita etiam lactuca, portulaca, acetosa, si refrigerandi consilium est. Quod si aliter sit durior, addenda sunt remollientia. In decocto ℥b. i. olei communis aut chamæm. ℥. 3. mellis cōmuni ℥. 2. dissolues. Nonnunquam etiam vel cathol. vj. 15 vel diaphœni. aut benedictæ ℥. ss. Suppositoria acuantur cum ℥. 2. hier. picræ & ℥. i. salis gemmæ.

13 Refrigerat, deterget, incidit, tenuat, sitim sedat.

14 In vehementiore febre, & capitis dolore, aut cinamomum nullum, aut paucum exhibendum, quod suo calore bri afferat incrementū, & vaporosa sua substantia caput tēdet.

15 Plerunque duorum ex his ana ℥. ss. vel tantundem h. picræ dissoluitur.

Purgationes 16 conueniunt ex rhab. mixta paucis agar. trochiscati, vt vtriúsque ℥. 2. cathol. 3. 6. incipiantur. Alioqui pauperibus imperabis 3. 6. cathol. 3. 2. diaphœnici cum hydromelite.

16 Iis præsertim diebus quibus minimè febris exacerbat, 2. morbi die, 4. 6. 8.

diaphenici ʒ. 2. agari ʒ. 1. cum hydromel. Quòd
 o infirmitate ventriculi metuatur, ℥. pul. hieræ
 æ recentis, rhab. electi torrefacti & subtiliter
 uerati an. ʒ. 2. incorporentur ʒ. 3. terebinthinæ,
 t bol. cooperti auro, vel nebulis, vt faciliùs trās-
 tiantur. Laudantur pilulæ de rhab. maximè Au-
 no, de eupatorio. ℥. 17 aloës, rhabarbari, myro-
 a. citrincrum, succi agrimonix ana ʒ. ʒ. vñantur
 n succo endiuix, aut fœniculi. Laudatur trifera
 racenica sine scammonio. Syrupi imperandi, 18
 ymel simplex, oxyfaccharum, syrupus acetosus,
 colopend. capillorum veneris, dilutum cuscute,
 norij, absynthij, cicerum rubrorum, sed diluta
 charo & tantillo cinamomi cõdienda sunt. Ma-
 nè probatur syrup. de cychorio compositus, qui
 um catholicus est, & ad omnes humores valens.
 tur ad ʒ. 2.

Nonnunquam quia metuitur, ne degeneret in
 urtanam, imperamus dissecandis humoribus &
 eriendo, quale hoc est.

7 Harum pilularum ʒ. 2. sumat æger per horam ante
 um semel in hebdomade, maximè si ventriculus malè
 ffectus, vt ferè est semper in hac febre. Aut integra
 chma semel capietur à somno noctu, & intermissionis
 pore.

3 Hæc continuis quinque, aut sex diebus mane atque
 um vesperi duabus ante cœnam horis exhibita humores
 parant, obstructions explicant & referant. Licebit etiam
 ente in ipsa accessione siti eadem imperare, si refrigeranti-
 , vt syrupo acetos. simpl. oxyfaccharæ, & similibus, oxy-
 llitis pars aliqua adiciatur.

2. summitatum lupuli, cich. an. M. ʒ. rad. apij. pe-
 oselini, gramin. an. ʒ. ʒ. sem. melonum, cuscute,

DE MORB. INTERNIS

anisi an. ʒ. i. ʒ. glycyrrhizæ rasæ ʒ. i. fiat decoctio
 lb. ʒ. pro dosib. 2. In col. dissolue syrup. de bisar
 & capill. vene. an. ʒ. i. ʒ. fiat apozema clarificat
 & aromatizatum cum tantillo cinamomi, vel p
 uere diarhodi Abbatis, vel triasantali. Aliud.

℥. rad. petroselini, acetosæ, graminis an. ʒ. ʒ.
 minis anisi & fœniculi torrefacti, liquiritiæ an.
 summitatum lupuli, fumariæ, cichorij cum toto
 P. i. trium florum cardiacorum ana P. ʒ. fiat de
 ctum ad lb. ʒ. In colatura dissolue syrup. ca
 lorum veneris ʒ. 2. oxymelitis simpl. ʒ. i. fiat a
 zema, vt prius, pro duabus dosibus: 19 tempesti
 vus erit tempore remissionis febris. Ab his verò
 chartica imperanda sunt, quale hoc est.

℥. passularum mundatarum, hordei integri
 ʒ. ʒ. cinam. santali citrini an. ʒ. i. violarum P. i.
 decoctio pro vna dosi: in qua infunde rhabar. el.
 ʒ. 2. expressioni colatæ adde syrup. de cicho
 simpl. ʒ. i. 20 fiat dosis. Aliud.

19 Tale apozema in febris declinatione si propinetur,
 nas mouebit, aut sudores.

20 Dosis hæc molliora tantum corpora mouerit, non
 bustiora, & duriorum aluum habentia, præsertim tempe
 Aquilonia. Verum valentior fiet si addideris cathol.
 vel diaphœnici ʒ. 2. vel si ʒ. 2. fol. sennæ in decocto in
 dantur.

℥. hordei integri P. i. summitatum lupuli &
 synthij, cichorij, eupatorij ana P. ʒ. seminis me
 num, & cucumeris ana ʒ. ʒ. stœchados arabic. ʒ. i.
 liculorum sennæ mundatorum ʒ. 3. fiat decoctio
 ʒ. iiii. In colat. infunde rhabarbari electi ʒ. i.

trochiscari 3.ß. Expressioni adde sacchari albif.
vel, vt purget efficacius, syr. laxat. ros. pallid. 3. i.
ali citrini & cinamomi an. 3. i. Probatum inun-
hypochôdriorû ex oleo de cydoniis, de absyn-
o, chamemelino, anethino, & aliis quę stomachû
roborant. Balneum quoque probatum antiquis
st signa coctionis. Sed iam vsus exoleuit, & perit
ustria parandi, quę suspectû auxilium reddunt.

De 1 Semitertiana.

E hac febre 2 parum cōstat inter veteres Me-
dicos, dubitatûrque, vtrum continua an in-
mittens: qua in re etiam Gal. dubius est. Ex ter-
na interim semitertiana fit, inquit Gal. cap. 3. lib.
typis, & contrà: eadêmque ferè habet acciden-
sed hæc periculosa. Stomachum & neruosa læ-
lethargicas attonitâsque passiones infert, colli-
at corpus, animi deliquia excitat, profunda ve-
menter commouet, typo fero 3 & periculi ple-
simo, ætati virili familiaris, 4 Autumno peculia-
er commouetur, tûmque periculosior, frequens
omæ, in Æthiopia & toto littore tractûque terræ,
i cœlû calidius cum aduentitia humiditate. Non
nper cōtinua, sed aliquândo intermittens, 5 acutis
n solûm, sed diuturnis cōnumeranda ex Hippo-
ate. Auicennas author est ad septimû mensem ali-
tando protrahi. Mitissima accessiones habet 24
orârû: mediocris, 36 fortis 48 aut iam cōtinua est.
imo epidem. & 2. de diff. feb. multis disputat Gal.
ontra Agathinum & Archigenem cōtinuam esse,
ec posse ex 6 duabus intermittentibus componi,
at 7 ex duabus continuis. Pessimum verò hoc ge-
as febriû, quæ in crudis & biliosis humoribus in-

DE MORB. INTERNIS

cenduntur. Cæterum duplex est semitertiana : a
 ra simpliciter, id est, exquisita, quæ ex quotidi
 continua, biliosa, tertiana, æqualiter mixtis bi
 pituita, constans, primo die 8 horificas habet
 cessiones, & ingeminantes : horificas quiden
 natura intermittentium. Tertiana enim rigor
 quotidiana frigus facit. Itaque mixtis causis fri
 ris & rigoris initio accessionis fit horror, qui h
 medius est. Ingeminatio verò propter naturam
 morum : cōmota bilis putrefacit de integro pi
 tam. Pituita putrefacta calorem accendit, & bi
 acuit, ita fit ingeminatio, horrórque inæqualis. H
 stomachi labor est, totiúsque nervosi generis.
 cundo die, quo quotidiana continua sola regn
 nullus horror est : tertio die idem horror qui f
 primo. Est & altera semitertiana non exquisita,
 quæ alter humor superat. Vter verò superet, ex
 gnis coniicies. Nam si biliosæ febris indicia super
 bilis pituitam vincit : vtriúsque autem symptom
 concurrunt, seseque proferunt. Quo enim temp
 re biliosa inuadit, 9 rigor : quo desinit, vomit
 sudor, deiectio. Cum verò pituitosa, frigus, cetera
 quotidianæ propria sese ostendunt. Quo verò te
 pore vterque humor confusus incēditur, sympt
 mata confusa medium quid efficiunt. Sed inter
 io semitertianæ tertiana complicatur, qualis est l
 storia mulierculæ 2. de Crisibus, variè quidem sc
 pta in Græcis codicibus, nec satis fideliter vers
 Latino interprete. Ergò semitertiana cum horro
 inuadit, diebus imparibus : paribus verò tantu
 frigus est, inæqualis pulsus, ii calor quoq; inæqu
 lis. Modò enim increfcit, quasi procedat accessio

um, aut in medio sit augmento: modo derepen-
terror inuadit, extrema frigent, calor in medium
pus contrahitur, soporosi fiunt, è stomacho la-
cant, conuelluntur, vrina ferè crassior, ac turbu-
ta. Animaduertendùmque in hac febre, num ali-
ando proferant se signa propria tertianæ. Sic
m tertiana complicata semitertianæ. Rursus vi-
ndũ est, num semitertiana sit, cum tertianæ quo-
iana complicata est. Neque idem est apud Me-
cos ὁπιπλοκή, id est, complicatio febrium & se-
tertiana. In semitertiana, bilis & pituita omninò
nfusa sunt, & æquali proportionem mixta. In se-
tertiana quotidiana, ferè cōtinua est, tertiana in-
mittens. In semitertiana, neque quotidianæ, ne-
te tertianæ propria signa apparent: sed veluti ex
plici horum genere vnum quoddam confusum
mixtum genus coalescit. In complicatione verò
nunt integritas signa tertianæ, integra signa quo-
lianæ, quæ suis interuallis proferuntur. Huius fe-
is semitertianæ & proximorum generum Corne-
s Celsus lib. 3. ex Asclepiade, ex eodémq; autho-
Aurelianus meminerunt. Est & alia de nomine
ntrouersia. Ridet Gal. primo Epid. qui nomen
e semitertianæ indiderunt, propterea quòd po-
is dupla tertiana appellanda sit. Duplicat enim ac-
lencia omnia tertianæ, eadémque duplo peiora
bet, non dimidio minora, vel clementiora, quod
nare nomen semitertianæ videtur. Secũdo de dif-
tētiis febrium institutionem nominis approbat,
quòd dimidio sui semitertiana cōstet tertiana. Nec
reprobat ex Agathino lib. de typis. Ratio nomi-
s ad curationem nihil pertinet. Recentiores Me-

DE MORB. INTERNIS

dici eadem ferè dicunt. Alij tria genera instituu
Minus, in quo pituita in vasis putrescit : extra va
bilis. Medium , in quo bilis putrescit in vasis, &
tra vasa pituita. Pessimũ verò tertium genus, qu
continuum est, ac ferè interficit. Urinæ rufæ, spiss
superiore matulæ parte ex liuido flauescunt, p
sus durus, inæqualis, frequens, dolor est capi
grauitas, sopor, sed à quo vocati statim excitant
cui si succedit acuta febris, admodum lethalis
Curationes temperant mixta curatione tertianæ
quotidianæ. Eadem ferè curatio, quæ tertianæ r
thæ, nisi quòd in semitertiana 12 maior pituita
tio habenda est. Itaque descripta curatione quo
dianæ, & repetita, quæ in tertiana dicta est, semit
tianæ curatio fiet manifesta.

1 Semitertiana febris dicta est, quòd ex quotidiana c
tinua & intermittente tertiana sit temperata, vt scribit C
cap. 8. lib. 2. de differ. febr. Istam tamen appellationem id
reprehendit comm. ad sent. 5. sect. 3. lib. 1. Epid. quòd tant
absit, vt semitertiana quicquam tertianæ concedat, cum c
tinuitatis causa longè grauior existat, tum verò duarum
cessionum, quæ tertio quòque dieprehendunt, atque eti
longitudinis ratione.

2 Etenim Hippocrati citato loco lib. 1. Epid. continua
nec non Galeno cap. 8. 9. & 10. lib. 2. de diff. febr. Ac. cap. 4
de typis intermittentem aliquando vidisse Gal. profitetur.

3 Sic Gal. eodem cap. de typis hanc febrem ait esse per
ciosissimam, quam sæuissima comitantur symptomata. Vt
eam Hippoc. φρικώδη, id est, horrificam, appellauit.

4 Propter retorridam ab æstate prægressa bilem. Febr
verò eiusmodi periculosiorem faciunt maligna qualitas
lis, & morbi longitudo.

5 Habet enim à cōtinua quotidiana vt chronica sit, seu
ga: à tertiana, vt acuta, propter symptomatũ magnitudine

6 Quæ alioqui non esset continua.

Nam tum horrida non esset: siquidem rigor & horror periodicus solarum sit intermittentium, non continuarum.

Maximè verò cum contingit vtriusque febris reduplicatem in idem tempus incidere, horrida istæ accessiones innominatur. Horror verò potius excitatur, quia bilis pituitæ mixtione refracta verum rigorem facere nequit.

A delata per partes extimas bile: quanquam & ab ea, quæ uertur per partes internas circa viscera, materia, rigor esse suscitari possit, ut recentiores Medici obseruauerunt.

Ut si quæ bilis semitertianam parit, in alia parte corporis putreat, & alius biliosus humor in alia quoque parte ascendatur, & hic moueatur alio die ab illo, qui semitertianam facit.

Quia bilis facilius, pituita difficilius inflammatur. Maior enim est pituitæ prouentus in semitertiana. Vnalterantia magis incidere, attenuare & detergere debent, in medicamenta, tum alimenta.

De febribus horridis.

Πε Græcis, horror est, unde febris ἰ φριώδης, horrida. Horror remissus est rigor, media ædam affectio inter rigorem & frigus. Is autem calore flauæ bilis & humorem crudum commouente, & putrefaciente. Itaque febres omnes horridæ, succensa bile in crudis humoribus enascuntur, quæ vtróque humore æqualiter mixto, si quidem inditas putrescit in venis, bilis extra vasa, exquisita semitertiana.

1 Febris horrida est, non cui inuasionis, atque etiam accessionum ipsarum initio comes est horror, sed in qua plurimam totius accessionis partem horroris Symptoma extenditur. Gal. comm. ad sent. 24. sect. 1. libr. 1. Epid. iterum non hinc noua febris species, sed eius quæ horrida, ut symptoma perpetuum, habet, mos & natura explicatur.

DE MORB. INTERNIS

2 Alta enim & profunda bilis est putredo propter eius cendum ingens.

Aliæ febres horridæ, in quibus horror repetitur breuibus interuallis & eadem accessione, estque eius modi motus horridus inæqualis, cum videlicet natura conatur excludere materiam. Sed hæc propter crassitiem, aut quia densior cutis est, vel denique quod natura non ita robusta est, resistit, nec potest discuti. In hoc genere tardissime incallescunt, longumque sunt & principium accessionis & incrementum. Aliis simul atque motus bilis remissus est, nouusque dicitur insultus, quia dum calor affligit corpus, frigidi humores putrescunt, nouamque accessionem commouent, & inde frequens reduplicatio, quam *διπλωσις* vocant: fitque ut succedens accessio longe sit deterior præcedente, 3 quia iam lassata virtus est priore accessione. Sudores in his febribus maxime Etenim vi exprimuntur, non victoria naturæ effluunt: idque vel propter crudorum humorum copiam, vel virium imbecillitatem. Frigent extremi, vruntur intima, soporosi fiunt, venter cruda deiecit, vrinae crudæ, decolores, tenues, alias turbulentæ, crassitudine præditæ, nullo sedimento, aut malum inæquali, diuulso. Fastidia, animi deliquia, syncopæ, conuulsiones, mala omnia. Pessimæ enim febres, antè diximus, in quibus crudorum copia bili confusa est.

3 Horrore etenim affecti multum insuper exudantes, difficili, funestoque malo implicantur. Hippocr. in Coacis aduersionibus.

Curatio, ut antè, mixta, nisi quod summa ratio adhibenda est, ut intelligamus vtra materia superius cruda, an biliosa.

De pituitosis febribus, & primum de quotidiana.

Mnem humorem frigidum & humidum in corpore pituitam appellari scribit Gal. 2. de feb. Generatio pituitæ ab infirmo calore est, is phlegmaticis, intemperantia vitæ, otio, inpestiuis exercitiis, ætate puerili & senili, hyeme, institutione cœli humida. Tria eius genera à l. ferè statuuntur. A forti frigidityte, acida: à ca- e præter naturam, salsa. Vbi verò leuiter affectus or, & pauca est frigiditytas, dulcis & fatua. Salsa bundos: acida famelicos: dulcis somnolentos it. Acida concoqui debet: salsa repurgari: dulcis fatua naturæ relinquendæ sunt, quia facilè in san- inem conuertuntur. Fit aliquando, vt phlegma- us cibus non coquatur in ventriculo: quod inde neratur, cruditas est, non pituita, aut pituita cruda itur, quæ appetentiam tollit, inducit fastidia, & llorem. Qui humor à cerebro per nares emun- ur, aut distillat in corpus, pituita non est: quem- modum nec humor ille vitiosus & crudus, vnde uritus, vlcerosus affectus, lepra, scabies, & alia ismodi.

Saliua ore contenta potius pituita est, ad pituitã turale propius accedens. Vniuersali nomine hæc nnia pituita sunt. Frigidissima & humidissima pi- itæ species, quæ vitrea appellatur, ouorum albu- ini persimilis, vel vitro fuso, vehementes dolores fert, & quasi palo fixo impetentes, vbi loco cali- o, aut laxiore intestino impingitur, frigus infert, immota est. Si verò mouetur per sensilia, rigo- m, vt acida, commouet: nam & acoris est parti- ps. Vnde sub acidarum genere sunt, qui compre-

DE MORB. INTERNIS

hendant. Leuiter hæ putrefactæ, aut ex parte ep
lam inferunt. Vbi verò putrescunt magis, præ
dit rigor, febris. Alia dulcis rigore non infert. Op
tet ergo cum de pituitosa febre agitur, diligen
animadvertere in quo genere pituitæ febris ince
ditur. Nam ex eo & curandi ratio euariat, & præ
gium certius instituitur. Græci ferè in genere de
bre quotidiana scripserunt: Arabum familiæ p
niùs distinxerunt. Febris 1 autem quotidiana ra
aduenit sine 2 offensione stomachi & hepatis
pulsu minimo, raritate medio inter pulsum tertia
& quartanæ, tarditate simili tarditati pulsus qua
tanæ. Accessionum initia habet circa vespérâ: & n
ctu magis, quàm interdiu, vexare consuevit, qu
pituita eo tempore moueatur. Vnde Hippocra
lib. 3. Epidem. nocturnas febres quas appellat, int
ligit quotidianas. Non inuadit cum rigore, sed f
gus vehemens est partium extremarum: aliquando
& 4 horror quidam est.

1 Hæc febris omnium est rarissima, si exquisita inte
gatur, quòd ægrè pituita putreat. Seruatur enim à natura ta
quam sibi familiaris, vt quæ deficiente sanguine cedat in id
neum naturæ alimentum. Gal. comment. 2. in lib. de rat. vi
in morb. acut. sent. 44.

2 Nam superuacua potissimùm multa pituita in
testinis, mesenterio, circum ventriculum, viscera iamq
caua sæpè coërcita putrescit, febrilem qualitatem na
ciscens, quæ plurimum partibus illis negotium face
fit.

3 A calore natiuo crudorum copia humorum obruto, in
peditis instrumentis, & minore necessitatè instimulante. G
lib. priore ad Glauc.

4 Cum pituita putruit, vel salsa est.

fficulter eius materia accenditur, vixque in calorem commutatur frigus, vnde longum habet incrementum : materia est crassa & frigida, pigra ad motum, calor non ita magnus, 5 pori angustiores ac sunt constricti: ex quo fit, vt materia non possit tam facillime eriter discuti. Atque inde accessiones producuntur, aliquando ad horas octodecim : atq; vbi desinit effusio, vestigia quædam febris reliqua sunt. Vnde nonnullis non tam intermittens, quam continua dicta est. In declinatione 6 sudores nulli, aut si sunt, à multitudine materiæ, non victoriâ naturæ excitantur. Postea iam progresso morbo, 7 paulatim sudor effluit. Primum quidem certis partibus, vnde verò toto corpore emanat : calor ferè simili ei, qui fumoso igni comparetur, humidus, vaporosus, non deurens, 8 sed tantum leuiter acris est.

Pituitosa enim corpora minus sunt perspirabilia, quia idioris temperamentii dominatu tenentur.

Primis præsertim diebus, in quibus humoris crassities, calor, caloris infirmitas, & cutis densitas sudores erumpere solent.

Cum scilicet cocta aliqua ex parte est materia, & obstructions liberata.

Qualem dixit Hippocrates initio quidem ad manum esse, sed paulatim incrementum esse, sub finem sect. i. 6. Epid. Hic enim calor tardè augefcit, quia materia ligni diu more tardè inflammabilis existit.

Ægri non 9 vruntur, non iactant corpus vehementius, non nudant pedes, aut pallia deiiciunt. neque vehementer spirant, aut efflant igneum. non appetunt frigidam, 10 & leuiter sitiunt.

In his enim calor minimè est acris, sed vaporosus.

Id fit quia ventriculus multa madidus est pituita quæ calorem & siccitatem sitis effectrices causas reprimat.

DE MORB. INTERNIS

Vrinæ albæ, tenues, aqueæ, crudæ initio ab immitate caloris, progressu temporis, vt facta confectione & obstructionibus solutis, crassescunt, mûmque deponunt sedimētum. Frequentior feb hæc constitutione phlegmatica, quam proximè scripsimus. 11 Longa quidē ex ratione materiæ, non ita periculosa. Addunt Auicennas & Arabi sectatores, grauitatem capitis, totiûsque corporis sopores initio accessionis, inæqualitatem frigoris partium extremarum, animi deliquia, 12 syncopæ. Atque ex ratione generum pituitæ ita distinguunt. Primûm quidem ex eo quod gustus indicat salum dulcis aut acidus. In salsa horrificus motus est, vna rufa, mediocri substantia. Pulsus fortior, velocior, densior quàm in cæteris pituitæ generibus, certis nec statis temporibus cōmouetur, sitis magna est, nausea à frigore, calor sequitur, à calore sudor.

11 Ex Gal. lib. priore ad Glauc. Quo loco quotidiani periculi non expertem esse scribit, cum breue tempus naturæ relinquatur: quò suas vires colligat.

12 Quales dixeris stomachicas, vitio ventriculi orificii crudis humoribus perfrigerati obortas.

In phlegmate naturali fatuo, saliuatio, vrina trina vel alba & spissa, pulsus tardus, rarus, nullus saliuæ gustus, grauitas capitis. In phlegmate durâ vrina rubra vel subrubra, per totum spissa, pulsat, velox, densus, paruus, inuadit media nocte. In cōclinatione sudor, oris 13 amaritudo, sitis, capitis grauitas, excrementa fœtida. De vitreo in epiala aliis. Excrementa omnibus quotidianis deiectionibus & vomitus periculosa.

13 Quæ putredinem materiæ morbificæ insequitur.

Curat.

Curatio.

4 Primis diebus cum tenues sunt urinae, sepe
in alba, utendum est incidentibus & aperiētibus:
teria enim crassa, quam incidi oportet, & iisdem
dicamentis liberantur obstructions. Verum in
a & dulci, iis quidem 15 leuioribus & pauciori-
diebus utendum est. In vitrea & acida, fortioribus,
ue pluribus diebus Græci & Arabes ad septim.
m vtuntur. Iustus terminus definiri non potest.

Curandi ratio euariat secundum morbi tempora, &
eria naturam. Initio itaque antequam ad ista incidentia
perientia veniatur, oportūm fuerit clystere aluum sub-
ere, aut blandiore cathartico: à quibus interdum de venæ
ione cogitatur, ut cum aucta febris, & quæ generis eius-
coeunt indicationes, id præcipiunt faciendum.

Pituita enim dulcis, itēque ea quæ falsa, minus est
umax, leuioribusque cedit incidentib. & aperiētibus
alioqui à vehemētioribus metuendum sit, ne in vtraque
ile incendium magis inualescat.

Conueniunt itaque oximel simplex, & hoc le-
r, syrup. acetosus, aqua sacchari cōdita cinamo-
6. Fortiora 16 sunt oxymel diureticum, scylliti-
n, syrup. de duabus & quinque radicibus, & alia
cripta capitibus morborum phlegmaticorum.

7 Laudatur plurimum melicratum, hyssopi, thy-
pulegij, stœchados, rerūque similia.

8 Hi syrupi crassos humores potenter incidunt, extenuant
arant.

7 Huius aut illorum loco hoc poterit apozema suffici.
rad. polyod. quern. petros. asparag. cichor. totius se-
lis cartham. & passul. mundat. ana ʒ. i. agrimon.
cut. fumariæ ana M. i. thym. aspleni, adianth. ana M.
glycyrrhiz. ras. ʒ. ss. sem. anisi. fœniculi, melonum &
umeris ana ʒ. 2. flor. cardiacor. & anth. ana p. i. f. decoct.
lb. i. In colatura dissol. oxymeli. simpl. & syrup. capill.

DE MORB. INTERNIS

ven. ana ʒ.ß. vel (si valentiùs incidendum, attenuandum, detergendum) eiusdem oxymelitis & syrup. de duabus quinque radicibus tantundem, f. apoz. clarum, conditum namomo, pro dosib. iij.

Verùm habenda est ratio, vt iusta sit proportio mellis ad aquam. Nam vbi natura ægri frigida materia febris contumax, frigidum anni tempus & cætera eiusmodi, 18 sexta pars mellis misceri test, alioqui vel octaua vel nona. Hocque perpetuo meminisse oportet, in vsu syruporum oportere aut plus, aliàs minùs dilui. Neque consuetudo reciperenda, quæ tantùm duplum aquæ aut similis liquorem imperat, vt syrupos diluat.

18 Contra verò in naturis ægrorum calidis, calida tempestate, morbifica quoque materia calida, dilutius melis admisceri debet: promptè enim alioqui bilefceret, & morbum adaugeret.

Iam præparata materiâ, si quidem vrinæ crassæ & rubentes appareant, videndum est, an phlegma in romia conueniat. Nam & antè, si tales vrinæ fuerint, conueniet multo magis, vbi vel pituita dulcis vel salsa est. Arabes calida constitutione cæli, de tram basilicâ: frigida, sinistrâ pertundunt. Oportet autem parùm detrahere, quia affectus est frigidus.

Quod autè ad purgantia pharmaca attinet, que cassiam, neque tamarindos, aliâque eiusmodi leuiora recipiunt: quia stomachum offendunt tantùm quod est subtile, euacuant. Itaq; & 19 alitudo turpetho, carthamo, & aliis, quæ dicètur, vti malum.

19 Vt si in dosi vna superioris apozematis infundatur agaric. recens trochiscati ʒ. 2. zinziberis gran. 6. & in pressione dissoluas diacartham. & diaphœnic. an. ʒ. i. l. syrup. de absynth. ʒ. ß. f. potio accommodata. Cataplasma quoque clementiore ac humidiorè cœlo poterūt imperari.

Et quia semel non potest repurgari tota materia ris, 2o epicrasi vtendum est. Primum enim, vt è dictum est, materiam incidimus, & obstructio liberamus, tum pharmaco vtimur, eoque leuior sed quod stomacho non noceat. Quinetiam omnis medicamentis commiscere oportet ea, quæ machum roborant. Etenim in quotidiana stomachus ferè laborat: idque meminisse oportet, tam & dulcem pituitam leuioribus educi posse, ream & acidam non posse. Propterea in dulci & sa poterit conuenire hæc portio.

o Vt sensim quod noxium est, vacues. De epicrasi vide len. cap. 10. lib. 9. Methodi.

℞. summitatum absynthij P. 2. passularum P. 1. cyrrhizæ sem. anisi, & fœniculi ana ʒ. 1. Fiat decoctio: in qua dissolue catholici ʒ. 1. mellis rosati ʒ. ʒ. Fiat 21 potus.

1 Hæc portio vt sit efficacior, addetur ʒ. 1. aut ʒ. 1. ʒ. diaphœnic. Pauperioribus ʒ. ʒ. diaphœnici, vel ʒ. ʒ. diacarthami, electarij Indi (quod Parisiis præparari minimè consuevit) idem drachmæ in aqua absynthij, menthæ, buglossi vel horij dissolutæ satis erunt.

Catharticum Auicennæ.

℞. mastichis, zinziberis, turpethi benè gummoana ʒ. 1. sacchari albiss. ʒ. 1. cum decocto passulæ fiat potus. Licet vti pil. elephanginis, de hiera, aieret, vt sint harum alicuius ʒ. 2. agarici ʒ. 1. & corporentur syrupo ros. pallid. laxatiuo. Laudantur quoque hæc pilulæ.

Pilulæ compositæ.

℞. aloës lotæ in succo maioranæ, qui ventriculū boreat, ʒ. 1. agar. ʒ. 1. mastichis, cinamomi, piperis ʒ. 1. Gra. 8. cum succo absynthij formentur pilulæ.

De MORB. INTERNIS

Alioqui.

℞. massæ interioris pilul. hieræ picræ Galen. 3. agarici trochis. 3. i. sem. carthami, sem. vrticæ ana ʒ. ʒ. turpethi bene gummosi ʒ. i. mastichis, rosarum cinamomi, galangæ ana Gr. 6. sacchari in vino a tenui. dissoluti q. s. cum oxymelite fiant duæ loz gæ pro duabus dosibus, sumendis tertio, aut quarto quoque die. Aliud.

℞. 22 pul. hieræ diacol. ʒ. 2. agarici trochis. ʒ. 2. nucis moschatæ & cinamomi ana Gr. 8. cum syr de absynthio fiant pilulæ.

22 Hæ pilulæ potentiores sunt, & extirpandæ matricatæ: quibus cautè utendum.

Pilulæ probatæ.

Auicennas agarici ʒ. i. aut ʒ. 4. corporat melli, eandem dosim 23. sem. vrticæ præcipit, datq; breui interuallis. Quæ sequuntur pilulæ, multis probatæ.

23 Vrticæ semen soluit aluum, non trahendo, sed peragendo & instimulando, ac veluti titillando, ex cap. 13. lib. 1. simpl. med. fac.

℞. pul. hieræ picræ ʒ. i. agar. troch. ʒ. 3. ʒ. pulpæ locynth. ʒ. i. mastichis ʒ. ʒ. nucis moschatæ & cinamomi ana Gra. 6. cum succo absynthij, formetur pilulæ pro duabus dosibus. Aliæ.

℞. agar. albi, turpethi benè gummosi ana ʒ. 2. aloë rhab. corticū myrobalanorum citrinorum, & c. bulorū ana ʒ. i. sem. cuscutæ & absynthij, eupat. ana ʒ. ʒ. mastichis, laccæ, anisi, sacchari albi, sp. nardi, glycyrrh. ana Gra. 18. 24 esulæ puluerata ʒ. i. cum oxymelite scyllitico 25 formentur pilulæ.

24 Quæ ad purgandas aquas est valentissima.

25 Idem præstabunt pilulæ de agarico solæ, vel c. iis, quæ vulgò sine quibus vocitantur. Aggregatiuæ q.

& aureæ, adiectis, ut videbitur, gran. 3. aut 4. trochiscorum
 undal. Pilulas si æger abhorreat, ad potionem ex agarico
 neo infusis in decocto conuenienti recurrendum.

Conueniunt tempore frigido ad 3. 1. nec his ta-
 n recentibus vendum est, 26 sed post mensem.
 æ sequuntur, caput & stomachum visceraque
 gangant, sensus acuunt, colorem reddunt, & diutur-
 n quotidianam sanant.

6 Tum enim singula medicamenta cum singulis melius
 nixta, fermentataque sunt.

.aloës optimæ 3. 3. mastichis 3. 4. rosarum, epi-
 mi, caryoph. absynthij ana 3. 1. laccæ, cuscutæ
 3. 1. croci, esulæ ana Gra. 8. cum succo absyn-
 thij fiant pilulæ Dosis 3. 1. ad 2. Dantur breuibus in-
 uallis. Simul atque apparebunt vrinæ crassiores,
 magis coloratæ, stomacho consulendum est per
 quæ postea dicentur. Conueniunt 27 fetus ex
 cham. anethino, iasmino: quibus totus venter
 tendus, spina inungenda est, idque cum frictione.
 udata est veteribus frictio ex tela araneæ, quæ
 buenda est prius oleis supradictis.

7 Fomentis istiusmodi locus nullus erit in viribus mini-
 constantibus, & febre plurimum intensa. Fomentaria
 em talis erit formula. 27. organ. calamēthi. salu. maioran.
 synth. ana M. 1. seminum anis. & fœnic. ana 3. 1. cyper. &
 am. aromatici an. 3. 2. flor. chamæmel. melilot. & ros.
 r. ana p. 1. f. sacculi: qui bulliant in aqua & vino albo pro
 machi fotu, vel etiam alterutrius hypochondrij. Licebit
 um comparare, qui forum proximè sequatur, ex olei ab-
 th. & mastich. ana 3. 1. olei nard. 3. 1. addito caryophyl.
 c. moscha & ros. rub. ana 3. 1. cum pauca cera. Oleum
 oschatæ nucis chymica arte extractum horum omnium
 tar esse poterit.

Laudantur quoque diuretica. Balnea quoque

DE MORB. INTERNIS

in declinatione.

Sed neq; frictiōibus, neq; diureticis, neq; ph
macis, multò minùs balneis vtendū est initiis feb

Quod ad clysteria & suppositoria attinet, vbi
sistit aluus, imperari possunt. Cōparantur autem
eorū decocto, 28 quæ incidunt, attenuant, & fla
discutiūt. Inflatur enim magna ex parte præcor
iis, qui quotidiana laborant. Vomitus quoq; ma
mè, vbi nausea est, & iis qui facilè vomūt, utilis

28 Vt ex decocto parietar. mercurial. origan. calamer
hord. semin. anis. fœnic. & similia.

Post initia iam vacuato corpore dantur h
antè accessionem quæ sequuntur.

℥. 29 theriacæ vel mithradatij 3. i. propinetur
vino tenui, Probatur quoque decoctum apij,
quod sequitur.

29 Theriaca præterquam quod in domitorum humor
contumaciam discutit, & viribus ipsis confert, ad refriger
tionem etiam ineuntis paroxysmi inhibendam conducit.

℥. zinziberis, origani, ameos ana 3. 3. corian
præparati 3. 4. rosarum, calamenthi ana 3. 3. passu
rum 3. i. coquantur in lb. 6. aquæ ad consumpti
nem medietatis. Dantur 3. 3. horâ ante accessione
Vitæ 30 ratio institui debet ex iis, quæ coquunt,
tenuant, incidunt: & vt progreditur morbus, hor
vis augenda est. Vinum sit album, tenue, aut veru
culum, vel hydromeli vinosum.

30 Eadem fermè vitæ ratio ineunda, quæ in tertiana
tha, sed quæ humida sit minùs. Et quia quotidiana est l
gior, paulò pleniorē victum requirit, parciorē, cum ter
ad vigorem.

Abstinedū est multis iusculis, quia nec decoctio
ita iuuant, & replēt caput, nec stomacho amica su

ibus si utimur, alterare oportet iis, quæ has non prohibeant. Adultis auius utendum est potius, in iunioribus, quæ sunt humidiores, & excrementosiores.

De febre epiala.

Ἐπιάλον Græci vocant algorem, & febris genus, in quo sensus totius corporis inæqualis. Nam 1 partes simul algent & calēt: ac albor quin vehemens est, & calor mitis. Hinc epialon appellatum volunt: ἡπιον Græcis blandum & mite. Febris huius materia est pituita vitrea, omnium morum, qui in corpore sunt, frigidissima. Illa, si idem integra est, neque putrefacta, & inexpugnabile frigus infert corpori, & ea, quæ superiore capite pituitam inuehere diximus, symptomata. Vix colligitur in corpore: eiusque causa, vel cibum materia, vel languidus calor, vel utrumque. Si ea putrescit, quotidiana febris est: si tantum ex parte, epiala. Quæ ergo pars non putruit, algorem: & putruit, vapores calidos demittit in corpus, unde febrilis sensus. Initio oscitatio, pulsus minimus, sedus, rarus, urinæ crudæ & aquosæ, quotidie ferè uadit. Accessio à quatuor horis ad vigintiquatuor sed ferè breuior. Aliquando tertio quoque die, aut quarto commouetur, fortasse etiam maioribus intervallis. Neque falli oportet, ut tertianam existimemus, vel quartanam: quia tertianæ vel quartanæ periodis moueatur. Ad cognitionem huius febris antecedens vita, cœlum, ætas, temperamentum, & cetera adhibenda sunt.

Hic abstinendum & phlebotomia. Medicamentis incidentibus & calfacientibus utendum est: ut

DE MORB. INTERNIS

hyssopi, calamenthi, origani, thymi, stœchados, m
licratis, quibus quarta pars vini poterit commisc
Alioqui syrupis vtimur in curatione quotidiana
descriptis, initio facto à leuioribus, vt syrupo ac
fo, oxymelite, ad fortiores, vt oxymel compositu
scylliticum, & similes.

Iam incisa & concalsfacta ex parte materiâ, vt
dum erit medicamento ex 6 puluer. hieræ pi
Gal. pul. hieræ diacol. ana ʒ. ʒ. videndumque eri
recentes sint, & electæ species, ex quibus pulue
componuntur. Post purgationem redeundum
ad incidentia medicamenta & alimenta. Atque
teruallis glandibus & 7 clysteribus acrioribus vt
dum, in quibus pulueres proximè dicti dissolu
tur ad ʒ. ʒ. Probant thermas siccas, vbi iam se p
dunt signa coctionis. Meliores thermæ, si ex re
incidentibus & calfacientibus comparentur. Itaq
calamentum, mentham, organum, rosmarinu
thymû, satureiam, stœchada, & alia eiusmodi, q
tuor partibus aquæ, & vna vini (albi, in fine de
ctionis positi) incoquemus, atque inde pro ratio
virium, 8 thermas comparabimus. Valent statim
thermis diatriumpipercon, diacalamynthes, au
alexandrina, dianthos, & similia data ex vino ten
Dosis ʒ. i. Poterit quoque his vti tēpore maturi
Sed optimum fuerit statim à thermis fricari corp
sed spinâ maximè: deinde inungi oleis suprâ num
ratis cap. de quotidiana, aut iis, quæ capite de pa
lysi scripta sunt. Post hæc reponatur in molli lecto
& sumpto diatrio pipereo, vel simili, conquiescat
Vitæ ratio eadem, quæ in quotidiana, sed attenu
magis, & incîdat.

Ex libr. 2. de different. febrium, & libr. de inæquali intem-

ie.

2 Vt pote sauiſſimum rigorem: quemadmodum de colli-
Galenī dolore ab eiſmodi pituita vitrea oborto ſcribitur
2. de loc. malè affect.

3 Non enim, vita ſuperſtite, tanta vis vnquam frigoris cor-
ri ineſt, quæ multam congerere poſſit.

4 Ex quo febrilis caloris, non intenſi, certa ſit ſignifica-

5 A miſſo nãmque ſanguine tenacior pituita magis recru-
ſceret, vnde febris diuturnitatis metus impenderet.

6 Qualia erunt, ſyrup. de hyſſop. oxymel ſcylliticum, ſyr.
duabus & quinque radicibus de bizantiis, cum aquis ab-
anth. bugloſſ. borrag. Vel apozemata è radicibus aperien-
tibus, itẽmque enulæ campanæ, ireos, & quæ capite ſuperiore
cripta.

7 Raro in potu datur ob amarorem inſignem, quo pluri-
mum ingrata eſt.

8 Tales ex origano, calamenth. centaurio minore, ſemi-
bus calidis, decoquendis, diaphœnico, electar. diacarthar-
o, hiera, melle anthoſato, & oleis calidis, diſſoluendis, inſti-
entur.

9 In eorum ſimplicium decoctum igniti lapides iniiciun-
t, & æger papilione vndiquaque tectus toto corpore vapo-
res excipit.

10 Hæc antidota emendandis affectibus frigore conce-
ſis inferuiunt. Idem præſtabit mythridatij, & theriacæ vſus.
et talis opiata præſcribetur. ℥. conſeruæ anthos, acor. con-
ti ana 3. 2. mythrid. 3. 1. puluer. aromatic. roſ. deſcript. Ga-
riel. 3. 1. cum ſyrupo conſervationis citri fiat opiata, detur
13. ſſ.

De Quartana.

Quartanæ materia ſuccus melancholicus, vel a-
trabilarius: quorum generatio apud Græcos
peraffatus ſanguis, vel flaua bilis.

Arabes torrefacta pituitâ & etiam melancholiam

DE MORB. INTERNIS

gigni existimant. Quartana alia primùm inuadit alia febres alias sequitur, 2 maximè erraticas, quæ *μετοπλῶσι* appellant, de specie in speciem facta febris mutatione. Arabes verò quartanam nōtham hanc faciunt, de qua sent. 29. lib. 3. Prognost.

1 Imò Græci pituitam sua consistentia crassam, ob id melancholici humoris naturam referentem, quartanarios cunctis efficere profitentur. Quæ in sententia est Galenus lib. 1. de crisibus.

2 Harum enim humor non integrè vacuatus, exurit, crassior fit, melancholiæ naturam induit, tandèmq; putrescens subiecta quartanæ materia subsistit.

In quartanam verò firmatur febris, quoties intermittit,prehenditque modū erraticum. Autumno propè est, & cū tricesimus, aut tricesimus quintus agitur annus. Febrium enim præcedentium materia non solum putrescit magis cum tempore, sed torrefacta, ac velut cinis quidā relinquitur. Quæ materia torrefacta, si aliis quidem partibus putrescit, feruor & commouetur: aliis verò non putrescit, neq; commouetur, quibus febris erronea fit. Contrà verò, æqualiter hæc fiunt in corpore, quartana fit. Hoc genus quartanæ nothæ ætati consistenti magis familiare. Quæ verò quartana vera est, 4. declinat ætati, hoc est, post trigesimum quintum annum.

3 Vnde aphorismus Hippocratis 25. lib. 2. Æstiuæ quartanæ magna ex parte breues, autumnales, longæ, & maximæ quæ hyemem attingunt.

4 Hinc ille Hippocratis aphorismus lib. 5. *Apoplexia fit ab anno quadragesimo ad sexagesimum.* Quod intelligendum scilicet Galen. de melancholicis apoplexiis, quòd ea ætas melancholico succo coaceruando opportuna sit.

in ætate languescit calor, sanguis melancholicus colligitur, densatur cutis, & putrefacto sanguine melancholico quartanæ excitantur. Æstate breues magna ex parte, quia humor tenuior est, cutis laxior, & materia facilè discutitur. Autumnales maiores, maximè quæ hyemem attingunt. Hæc materia crassior, cutis durior, externum frigus, quod excretionem prohibet, & materiam febris retro repellit. Nec perpetuò æstate breues, sed cum materia tenuior, sanguis tempestiuè detrahitur, & ista vitæ ratio obseruatur.

Aliæ febres, vitio 5 hepatis: aliæ, vitio 6 lienis: nonnullæ, vitio ventriculi. Ab hepate color albus, subtumidus corporis habitus, urinæ subrufæ, adarachæ colore: dextrum hypochondrium inflammescit, 7 maior spirandi labor & tussis, quàm à pulmone. Atque hinc 8 inuitabilis ferè hydrops. Aliquando vitio ventriculi crudus humor verè potissimum colligitur, tam crassus & contumax, quàm crassa bilis.

5 Hepar feruidius atram generat bilem, febris quartanæ scitabulum. Idem esto iudicium de cæteris melancholicis affectibus, quorum materia sæpè vitio hepatis non minus, quàm lienis, congeritur.

6 Qui infirmus si fuerit, impotens est sanguinis faciem secernerè: à qua retenta obstructio, putredo, febris.

7 Obstructum enim & repletum iecur magis diaphragma o pondere premit.

8 Siquidem hepatis istius materiæ multitudine grauatiùs calor sanguinis author obruitur, atque adeò exstinguitur: vnde *σφόδρως τῆς αἱματώσεως*, sanguificationis priuatio.

DE MORB. INTERNIS

Hinc quartanam gigni posse scribit 9 Aristoteles id est, febrem, quæ quarto quoque die repetit. Non id quidem repugnat Græcis, aut Arabibus Medicis. Etenim pituita quantitate pauca, sed consistentia multum crassa & viscida quartanarios, aut etiam rariores, circuitus facit. Sed quæ quartana hæc est ad epialam referri potest. In vera ac simplici quartana, quæ sæpissimè contingit, 10 initio quidē frigus est, quod in altum penetrat, ut etiā ossa pertundere videatur, calor sequitur non ita magnus. Non definit in vomitus biliosos, sed ferè pituitosos. Tunc 11 sunt urinae & aquae, pulsus parvus, rarus, debilis, tardus, occultus, quarto ferè die repetit. A quo quādo tardius Autumno, & ætati declināti familiaris, melancholicis naturis, magis etiā, si constitutus anni frigida & sicca est, vita refrigerans & siccans.

9 Scribit enim Aristoteles problemat. 19. sect. 1. puer quartanae obnoxios esse, forsan quia in his melancholici humoris (cuius nomine pituitosum & crassum subintelligitur) cum Hippocrate, & aliis antiquis Medicis sit exuperantia.

10 Quartana vera, quæ est ab humore melancholico, hanc quæ nunc colligit, circumscribitur signis.

11 Octo primis diebus: quia tum materie crassæ nimium in venas intrat, ingentis obstructionis necessariam confectionem afferens. Quo fit ut crassior portio nequeat in principio excolari. At longius progresso morbo, coloratiores, crassiores prodeunt urinae, natura concoquente, & obstructio liberante.

Post initia rigor fit, in declinatione sudores fluunt.

Quod si etiam lien intumuit, 12 diuturnius malum est, quàm si ab hepate ortum sit. Resistit aluus, facilius in sinistrum latus decubitus, metuitur hydrops.

luuntur quartanæ vrinis crassis, aliàs albis, aliàs
gris, euntibus mēstruis, aut hæmorrhoidibus fluen-
us, profluuiio sanguinis è naribus, abscessu in
ira. Accessionem 13 ferè habet viginti quatuor
rarum, aliàs breuiorē. Quartana 14 salubris est,
minemque iugulat. Quod tamen intelligi debet
simpliciter. Senes 15 enim magna ex parte in-
ficit. Aliquando quoque viscerum tumor est, de-
xio in viscera, aut aliquid tale, vnde mortis peri-
lum est. Producitur ferè in tertiū vel sextum mē-
n, aliquando in annum, Auicennas in duodeci-
m annum produci scripsit. Nec id mirum. Nam
eccænas 16 tota vita perpetua febre laborauit,
premo triennio nunquam dormiuit.

2 Et ad hydropem ferè semper ducit. Est enim lien san-
guinis depurandi officina. Vnde suo si supersedeat officio,
ua in omentum affluens hydropem accersit. Hippocr. lib.
de morbis mulieb. Cæterum difficilius curatur lien, ob eius
lorem imbecilliorē.

13 Quinetiam quartanarum accessiones ita interdum in-
lescunt, vt duplicem & triplicem quartanam repræsen-
t, atque etiam ad continuitatē progredi videantur. Quod
affiori & copiosiori materiæ acceptum ferendum est. Gal.
de typis.

14 Hippocr. sent. 4. sect. 3. lib. 1. Epid. & Gal. commentar.
sent. 71. sect. 3. lib. 3. Epidem.

15 Omnes enim febres in senibus periculo non vacant.
inestæ verò his sunt maximè quartanæ; quia, vt vincantur,
ulto calore egent, cū facultas cōcoctrix in senibus elan-
eat, & expultrix quoque sit infirma.

16 Vide Plinium cap. 51. lib. 7. Sic Antipater Sidonius poë-
t. omnibus annis vno die tantum natali corripiebatur fe-
ti: & eo consumptus est longa fatis iam senectæ. Ex eo-
em Plinio.

Ad genus quartanarum longiores periodi referri

DE MORB. INTERNIS

possunt. Hippocrates sect. tert. lib. primi Epid. quidam 17 quintanas, hasque pessimas, facit: quod alias ante tabem fiunt, alias tabidis superueniunt & interficiunt. Idem septimanas longas, verum non lethales. Præterea nonanas cæteris longioribus, sed non lethales.

17 De his quid Galenus senserit, videre est commentum ad sent. 7. sect. 3. libr. I. Epid. Vbi febris accessiones quicunque die, atque etiam septimo, recurrere quidem profatur, sed novas febrium species constituere negat: quod illarum causa non alia agnoscenda sit, præter materiam moralem portionem, & pravam victus rationem. Vnde vel quotidianam, vel ad tertianam, vel ad quartanam, circuitus referantur.

Verum Gal. in commentario hæc non Hippocratis, sed alterius esse putat: scribitque nullam videri periodos ultra quartanariam. Agnoscitur tamen aliquando fieri posse, ut à præcedente febre semen aliquod relinquatur, neque iuxta vitæ rationem obseruetur, atque inde fieri, ut vel 7. vel 9.5. vel 18 die repetat febris. Verum non protinus quinta, sextana febris est. Quod si in ratione vitæ nihi peccatum est, & fiant eiusmodi periodi, quinta fit febris, sextana, &c.

18 Pro maiore, aut minore humoris synatrismo, celeriore vel tardiore putredine & motu.

Paulus lib. secundo quartanæ periodos inter se producit ultra quartum Epialæ circuitus rationem aliquando, quàm quartanarij.

Rhazes & Auicennas, aliorum quoque experientia, eiusmodi circuitus cognoscunt. Rariores etiam

qui repetant decimoquinto quoque die, semel mense, semel in anno. Existimantque hæc fieri à materia melancholica, pauca & crassissima, quam uista crassior pituita generauit. Nec, si ultra quaternarium, circuitus quintani, septuimani, & alij additentur, propterea nouæ humorum species findæ sunt.

Curatio.

Cum quartana 19 clementer agendum est initio: neque medicamentis catharticis natura irritant: medicamenta quoque incidentia, & (vt vocant) gerentia media sint. Nam quicumque initio non solum catharticis, sed etiam fortius incidentibus, & gerentibus vtuntur, ex simplici 20 quartana ducem omnino maiorem & difficiliorem, ex duplici triplicem, vel omnino ambas maiores, difficilesque reddiderunt. Nonnunquam in tempestiuo usu remediorum continua fit, quæ ægros occidit. Tempora igitur huius febris diligenter animadvertenda sunt. Neque vrina sola, sed omnia accidentia considerata sunt. Paroxysmi inter se comparandi, videndumque an grauiora, an minora accidentia superueniant. Verum quod ad pharmaca attinet, 21 non perpetuo expectanda sunt manifesta signa coctionis. Aliquando enim multa materia est corporibus neruosis impacta, sequiturque paralysis: cuius si qua ostenduntur signa, etiam si manifesta coctio non apparet, maioribus remediis vtendum est. Neq; leuioribus pharmacis & clysteribus interdictum est. Verum, vt primæ venæ leuiter reuertantur, exhibebitur cassiæ fist. ʒ. β. æstate in sepe caprino dissolutæ: hyeme verò in hoc decocto.

DE MORB. INTERNIS.

19 Non defunt, qui vehementioribus vtendum medicamenti præcipiant, quòd à leuioribus humores tantum commoueri, non educi, putet. At melius fuerit ad Galeni mentem totam curationem conuertere, blandiora vniuersali morbo principio exhibere, ne naturæ perperam irritatæ vlla infera noxa, instante verò coctione valentiora. Lib. 1. de art. cur. Glauç.

20 Validiora enim incidentia & digerentia febrilem locorem accedendo maiorem putredinem accersunt.

21 Vulgò lene catharticum, minoratiuum appellatur: cuius vsu subducta parte aliqua materiæ, & quam natura iam leuata euincat, ex Galen. comm. ad a. 29. libr. 2. Quale erit. ℞. cass. 3. 6. rhei elect. puluerati 3. vel rhei loco (si purgare valentius est consilium) conf. hamech. 3. 2. cum sacch. f. bol. Sed vtilius fuerit potius imperare. ℞. cath. dupl. senn. & rh. 3. 1. cum decocto conuenient, vel sero lact. vel aqu. lupul. scolop. cichor. f. decoctio.

℞. passul. P. 1. foliorum 22 sennæ 3. 1. cinamom. & seminis anisi an. 3. 8. Fiat decoctio pro vna dose in qua dissolue vel cassæ, vel catholici 3. 8. Alio modo ex iusculo galli vel capri alterato cum multa boraginæ, buglosso, apio hortensi, lactuca, scariola, infundimus, & cum nodulo incoquimus 3. 2. foliorum sennæ, & iusculum colatum sorbendum exhibemus: vel eadem folia liquidiore iure pisorum, & cicerum rubrorum incoquimus, butyrum & modicum salis adiicimus, cinamomi etiam puluisculum & ita damus. Eadem folia in puluerem redacta 23 pondere 3. 2. inspergimus decocti absynthij 3. Frequens vsus veteribus fuit epithymi. Nunc folia sennæ plurimum vsurpantur. Iam apparentibus signis coctionis vtimur agarico, 24 pul. hieræ picæ hieræ diacol. quibus folia sennæ trita cōmiscemus. Veteres etiam elleboro, quidam lapide armeno lazulo.

zuli, fortioribusque catharticiis, quæ ex cap. de melancholia repetenda sunt. Quod ad digerentia cinet, conueniunt syrups 25 capill. ven. de lupulis, scolopendrio, adiantho, violatus, de pomis, de fustoterræ, oxymel simplex.

22 Parua nimirum hæc fennæ dosis. Itaque poteris ad 3 2. 13.3. imperare.

23 Dosis hæc satis efficax, plusque facit, quam semuncia liorum eorundem infusorum. Sunt qui eundem puluerem tri dosi cum vino albo assumunt, sed nimis torminosum uidetur est medicamen.

25 Ut sint puluer. hier. diacolocynth. ʒ. 4. puluer. epithy. & l. fennæ ana 3. 2. quæ modico melle excepta in sero caprino dissoluantur, sed huius remedij tutus non est usus in calidiorē impetare.

25 Ex his syrups parabuntur zulapia aquis conuenientibus additis, scolopendr. fœnic. cichor. fumar. borrag. buccoss. vel apozema institues hac forma. ʒ. polypod. q. 3. dic. cappar. tamarisc. petros. & fœnic. an. 3. 1. agrimon. scolopendriæ, aspleni (ceterach vocant seplasiarij) adianth. agloss. lupul. humanæ ana. 3. 1. semin. frigid. maior. & anis. ana 3. 1. flor. cadiacorum & genistæ ana p. 1. f. decoct. ad 5. 1. In colatura dissol. syr. de scolopend. & de bizantiis. el oximelitis simpl. & syr. de lupulis ana 3. 1. f. apozema, t decet.

Deinde etiā apparentibus signis coctionis, 26 oxy-
mel diureticum, syrupus de bizantiis, syr. de epithy-
ano, Saboris, oxymel scylliticum. Alioqui melicrata
ex absynthio, eupatorio, chamædri, scolopendrio,
radice capparis, fœniculi, petroselini, rusci, genistæ,
raxini, polypodij, tormentillæ, tamarisci, glycyrr-
hizæ, & similia. Aut ex his syrups, apozemata,
comparamus, ferèque passul. borrag. 27 cuscutam,
scariolam, cichorium, quatuor semina frigida ma-

DE MORB. INTERNIS

iora, se. anisi, fœniculi, carui, sem. portulacæ, coriandri commiscemus. Mel item passularum prius descriptum, aliquid aceti, decoctum limacum, 28 ranarum viridium, succum pomorum odoriferorum, quo etiam syrupus concinnatur.

26 Hic, si virium aliquod iecur obsederit, miscendum syrupide cichorio, de endiu. acetosus.

27 Hæc præsertim adduntur, si atra bilis sit vsta.

28 Remedia id genus empirica minimè vsurpanda sunt. Ranae autem virides si cui quartanæ sunt vsui, et à venenata sua qualitate, qua virus quartanæ oppugnantia depromunt.

Sed in his omnibus diiudicandum: initio enim leuiores conueniunt, vbi neque fortiter calfaciendum, neque refrigerandum est. Eligendæque sunt quæ vel temperata, vel proxima temperatis sunt. Vsus calidorum, cum iam viget morbus, & apparent signa coctionis manifesta, vt sudores & vrinae moueant.

Quod ad 29 phlebotomiam attinet, si quidem corpus crasso sanguine abundat & redundat, si gracile corpus est, si 30 venæ turgide, si suppressa aliquando solennis purgatio, vena secanda est, satis amplo scissamine facta.

29 Satiùs fuerit post purgationem initio instituta venam pertundere, quàm febris incrementum expectare, maximè verò si affulserit plethora, aut solennis aliquando vacuatio fuerit suppressa. De temporis missionis sanguinis delectu non inter omnes conuenit. Aliis placet hoc paroxysmi, qua commotus humor se sequaciorem perire beat: aliis improbat. Sed tutius die paroxysmum præcedente vena secatur.

30 Vide ne flatu tantùm turgeant.

Atque ubi niger & crassus sanguis effluit, pro ratione virium & multitudine sanguinis deplendum. Si tenuis & flavus, statim claudenda vena est, sequē aperitur basilica sinistri brachij, vel saluatellinae splenica vena inter annularem & auricularem sita, si quidem 31 viribus metuimus. Atque aliando periculi gratia, ut qualis sit sanguis, cognoscimus, vena inciditur.

1 Interna enim axillari pertusa maior fit prae vasis capacitate spirituum effluxio. Attamen splenicæ illius & parvæ eiusmodi venarum sectionem Gal. irridet lib. de curatione per sang. misionem.

Suppressa purgatio suo modo incitanda est. Est in quartana thermarum & balnei usus. A balneis (inquit Galen. lib. 1. ad Glauc.) penitus arcendi non sunt: à quibus si omnino abstineant, solis contri frictionibus plurimum iuvare possunt. Galenus videtur omnino reiicere, nisi consuetudini 32 aliquid concederet. Hippocrates & Arabes, recensque practici hoc modo utuntur. Ante significationis 33 dulcia quidem balnea, leuiter calfacientes thermas, ut brevis mora sit, permittunt, idque ante cibum, obstructionis metu, 34 extraque parosismum, ut die accessionem precedente. Apparentibus vero manifestis signis coctionis, fortiora balnea & stuphas permittunt, eademque frequentiora. Quorum iusta ratio esto. Nam in quartana, peritia quidem, 35 omnis motus corporis & animi, si quidem vehemens sit, vitandus est. Postea venis conuenit, siue fiat 36 per pharmaca, siue 37 per operationes, & alia quævis remedia. Debent autem & cermae, & balnea ex dicta materia comparari: gra-

DE MORB. INTERNIS

tia exempli. Chamæmelum, melilotum, anethum, herba fœniculi, postea etiam calamentum, melissophyllum, pulegium, stœchas, origanum: coquantur in aquâ, unde lauacra fiant, & vapor thermarum extetur. Iam apparentibus signis coctionis, à thermis & balneo tempestiuus vsus est theriacæ. Quartanarios (38 inquit Gal.) multos sæpè hoc ordine curauimus: eo die, qui accessionem præcedit, vomitum à cœna commouimus: postridie mane cremorem absynthii exhibui, tum duabus horis ante accessionem, theriacam dedi, idque tam fœliciter cessit, ut postea non redierit accessio. Hoc modo igitur ex Gal. Arabibus, & recentioribus Medicis in quartana rehaebis. Vbi iam apparent signa coctionis manifeste pridie accessionis, ex decocto sem. atriplicis vel phani ad 3. 5. vel 6. dato, aqua, vel ptisana tepida subito immisso in gulâ, penna illita oleo, 39 vomitum à cœna commouebis. Stomachum oleo absynthii inunges, somnum in noctem procurabis manè.

32 Cui tamen perpetuò parendum non est. Non enim semper inhærere iis, quibus assueuimus, sed & contentare nonnunquam nos oportet. Gal. comment. ad ap. 50. lib. 2.

33 Qualia, quæ ex aqua potabili comparata calore temperata sunt, & leuiter digerunt.

34 Quam cibi nondum cocti, & humores crudi caliditate impetu ad cutim protrusi ingenerarent.

35 Quamuis enim tum temporis mitis sit febris, & in remissionis diebus ad consueta munia æger redire possit, contentiore tamen corporis motu, aut animi contentione, vel dum ne melancholia efferetur, & proinde concepto incensus febris ingrauescat.

36 Vt si in expressione 3. 2. aut 3. 3. folicul. seminis quantitate suff. apozematis superior, cum 3. 1. seminis

infusorum dissolueris cathol. & syr. de scolopend. aut
 pill. ven. vel lupulor. ana ℥. i. confectionis hamech ℥. 2. vel
 ius loco, diacarthami, aut electarij de succo rosarum tan-
 dem. Pridie accessionis, quo tempore se admotum natura
 imponit, commodius sumetur.

37 Præparantes, roborantes, vt per electaria, con-
 a, &c.

8 Ex Gal. lib. de Theriaca ad Pison. cap. 26. Theriaca
 quit) exugens atram è venis & liene bilem, veluti virus
 oddam, quartanis & melancholicis affectibus plurimum
 nfert.

9 Impuritas enim ventriculi cibo permista facilius va-
 atur, iuxta aph. 13. lib. 4.

summitatum absynthij M. ℞. fiat decoctio in a-
 ia ad ℥. 3. colatura detur, quæ modico cinamomi
 diti potest. Ex quo duabus horis antè accessionē,

40 theriacæ bonæ & antiq. ℥. i. vel ℥. 2. dissol. in
 no albo tenui ad ℥. 3. in quo calido chamædreos
 gillus maduerit. Alij etiam initio paroxysmi eun-
 em potum imperant: hocque meminisse oportet,
 m diem, qui præcedit paroxysmum commodissi-
 um esse & pharmacis, & aliis remediis.

40 Videndum diligenter, ne theriaces vsu intempestiuo,
 pote ante coctionē, febrem ingemines, & ex euentu ferme
 curabilem reddas.

Alia quoque 41 antidota interuallis sunt danda,
 ultò magis vbi manifesta signa coctionis appa-
 ent. Plurimus vsus theriacæ, mythridatij, aureæ a-
 exandrinæ, Dosis à ℥. i. ad ℥. 2. ex vino, decoctione
 chamædreos, aqua ligustici (quæ ad stomachi in-
 ationes præcipuè valet) cuscute, scolopédrij, fuma-
 iæ, lupulorum, capill. ven. valerianæ, calamenthi &
 erum similium. Probatum quoque & hoc.

D d .iij

DE MORB. INTERNIS

41 Cuiusmodi erunt, quæ incidant, obstructa soluant, cruditates tollant, flatus discutiant, vt diatria fantalum, diatrium pipercon diaspolitic. & similia.

℞. 42 cinamomi ʒ. 2. piperis ʒ. 1. croci, myrrhe, styracis, sagapeni, ana ʒ. ʒ. benzoini ʒ. 3. rad. gentianae ʒ. 2. excipiantur melle. Dosis ʒ. ʒ. aut ʒ. 2. ex aqua calida. Eadem dosis castorei, vel bituminis iudaei. Dentur autem duabus horis ante paroxysmum. Fetus & 43 illitiones non solum stomachi, sed & mesenterii, lienis praesertim, primum quidem ex iis, quae remolliunt & relaxant: deinde additis, quae flatus discutiant & apperiant. Conuenit oleum chamomelae, anethi, absynthij. Adduntur & semina piperae, rutae, cumini. Solenne fuit veteribus Medicis obseruatum quoque recentioribus, vt praeter supra dicta remedia, quae ante paroxysmum descripta sunt, 44 spinam, scapulas, brachia quoque inungere oleo immminente febre. Cui rei conueniunt oleum chamomelae, de cucumere agresti, oleum, in quo rosamarinus coxerit, & ea quae in paralyti dicta sunt. Sic enim praeciditur causa paralyseos, quae aliquando quartanariis accidit, ob crassos humores nervi impactos. Deinde rigor anteuertitur. Probatum hoc linimentum.

42 Hæc usurpari non solent: quæ si in usum reuocentur, summa cum cautione praescribentur. Facit autem hæc mixtura ad ventriculi cruditates, flatus, obstructiones, & coctionem mirifice iuuat.

43 Sæpius enim hic inflatur ventriculus, intumescit, ac induratur lien: quibus partibus male affectis libere fomentis, emplastris, & aliis eius generis remediis succurritur.

44 Ad lenienda symptomata, atque imprimis horro-
rimentiam. Illitæ siquidem oleis calidioribus hæ partes
eterquam quod frigori fortiter resistunt, sudoribus sæpe
sim diffluunt: unde subtracta materiæ, quæ factura erat
paroxysmus, parte, vel nullus sequitur paroxysmus, vel cer-
multò minor.

℞. succi rutæ ℥. 2. olei scorpionum ℥. 4. vini mal-
tici ℥. 3. feruefiant ad succi consumptionem, &
adito ceræ momento fiat linimentum. Aliud.

℞. cinamomi, piperis ana ℥. 2. terantur tenuissi-
mè & misceantur: & postquam spinam oleo cha-
mæ. inunxeris, puluerem inspergito: sequentibus
paroxysmis idem & in scapulis & brachiis facito.

Post hæc autem, quæ fieri debent imminente
paroxysmo, molli lecto ægrum reponito, bene
contegito, lateres calidos perfusos vino tenui odo-
fero, & linteolis conuolutos, 45 plantis pedum,
& volis manuum admoueto, vel aliter contra fri-
gus munito.

45 Sed cum succensus fuerit calor, lateres submoueto, ne
tertio quartana continuam inducas.

Iam vigente morbo, urinæ & sudores mouean-
tur. Cui rei melicratum è calamentho, mulsâ, in qua
nethum, ruta & similia coxerint: 46 gaiaci de-
coctum conuenit.

46 Dummodo quartana mitior sit à succo melancho-
lico, non atrabilario. Decoctum dilutius erit propter febrem:
ut si maceres in libris aquæ 10, vel 12. ℔. ℞. gaiaci, & singula
coquuntur ad tertias, addit. cichorio, vel oxalido & liquiri-
cia ad finem decoctionis. Interim diligenter consider. an tu-
midum sit dextrum hypochondrium: tunc enim gaiaci vsus
non admittendus.

De vomitu sic habeto. Qui isagogem seu Medi-
cum scripsit, initio paroxysmi extrema calfacit, in

DE MORB. INTERNIS

remissione 47 vomitum prouocat. Græci à cœ vomitum ferè imperant.

47 Melancholici potiùs per inferiora purgandi, ex Hippocrate aphor. 9. lib. 4. Sed cum in quartana vomitus imitatur, id fit non ad coniunctam febris materiam, quæ per vas venosum appellatum in ventriculum recipitur, sed antecedentem exigendam.

Auicennas ante cibum, post cibum, hora autem paroxysmum, initio paroxysmi. Practicis recentiores initio vomitum prouocant, & ante paroxysmum. Commodissima hora est commota materiâ, & citè sequenti. Id fit initio & remissione paroxysmi fit etiam iam cœnatis.

In clysteribus eadem ratio seruari debet, quæ in pharmacis. Primùm enim ex remollitiuis vocatis adiecto furfurum cremore, prunorum & passulorum decocto. Postea verò vbi materia cœpit cōcoqui, paulò acriores clysteres conficimus. Dissoluimus autem initio quidem cassiam fistulam. Denique etiam cum materia decoctionis epithymum, folia senecio incoquimus, ad ℥. 2. vel 3. hieram picram 48 dissoluim. ad ℥. 3. vel Galeni, quæ leuior: vel Oribasij, quæ acrior, Cuius hæc est descriptio.

48 Sepiùs melle incorporata datur bolo, vel pilulis glutienda: rariùs propter insignem amarorem dissoluitur vt antè dictum est.

℞. aloës ℥. 2. & Gran. 6. spicæ nardi, asari, malabaris, croci, xylobalsami ana Gra. 9. corticis rad. ellabori nigri ʒ. ʒ. terantur omnia, incorporentur decocto pulegij, vel succo absynthij, alioqui melle vt gratiora sint. Dissol. autè huius picræ melle incorporatæ ʒ. 2. 3. vel ʒ. 3. qua & vti licet iam progressu morbo ad ʒ. 1. vel ʒ. 4. si inde formentur pilule.

ioqui imperabis pul. hieræ picræ 3.1. pul. fennæ
ß. incorporabis ex succo absynthij, in quo semi-
riptulum corticis rad. ellebori nigri madefeceris.

Quòd ad victum attinet, conuenit initio è ma-
tia media, interuallis quoque ab initio ad vigo-
rem rebus acribus, vt sinapi & pipere, & falsamen-
ti vti licet: quanquam & post vigorem tempe-
rius vsus est. Similiter 49 diatriupereon, diaspo-
icon ad 3.2. ex 3.3. vini vel maluatici, vel tenuis
odoriferi, idque ante paroxysmum. Id autem fiet
ommodè, vel tertio, vel quarto quoque die. Sal-
mentis veterum ferè caremus, neque, vt falsa-
menta Græcis & Arabibus permittantur, quibûsuis
bus sale conditis vtendum est. Non enim bubu-
læ aut suilla, non icthiocola seu molluta, 50 in sum-
ma iis, quæ crassum sanguinem gignunt, quæ ni-
lium siccant, quæ viscidam materiam relinquunt,
non oportet. Nam ideo falsamenta imperantur, quia
dissoluit, attenuat, discutit excrementa, siccant, vir-
tutem colligit & roborat.

49 Regione & tempestate frigida, necnon declinante
estate. Impensius enim æquo electarium istud calfacit.

50 Tale aliquid scribitur à Galeno lib. 3, de loc. mal. affect.
p. de melancholia.

Vitanda sunt, 51 quæ refrigerant & siccant, nisi tē-
derentur aliquo, quod humectet. Siccant capillares &
refrigerant, scolopendriū, & alia, quibus hîc vtimur.
Sed aliis, vt saccharo & aqua, corrigantur. Refrigeran-
tia verò & humectantia prohibet ex Græcis Aëtius.

51 Vt enim ratione febris conducant, nocent tamen, hu-
morem melancholicum altius impingendo. Quartana tamē
in atrabilario si fuerit, non æquè obsunt.

DE MORB. INTERNIS

Auicennas permittit iusto modo, vt scilicet, faciantur sint coctionis, boni chymi, quantitate modica, si quidem nihil metuimus, ne inde vis concoctionis ventriculi offendatur, tuncque corrigenda sunt. Nunc merat lactucas, endiuia, melones, persica. Melones fuerit vti persicis conditis, cerasis & eiusmodi fructibus æstiuis, 52 qui saccharo conditi solent, & seruari. Alioqui persica coquuntur, si recentia sunt, nec condita. Cerasa duobus vasis conclusa cum modico vino macerantur. Saccharum inspergitur, ita prodesse possunt, nec nocent. 53 Vino quoque contra errorem multorum persica infundi possunt. Nam hoc à vino accipiunt, quod & inde frigiditas temperantur, nec facile corrumpuntur.

52 Alioqui enim si conditi non sint hi fugaces fructus humores facile generant obstructionis & putredinis thores.

53 Vinum sit album & oligophorum, capillo. vent. vnius decocto aspleni dilutum.

Lactuca & endiuia leniter feruescant ad aciem parandam. Saccharum inspergatur. Probatum conferuæ violarum, rosarum & borraginis. Sed perpetuò distinctio adhibenda est, vt in vniuersis horum omnium remediorum rationem ineant naturæ, materiæ, ægri, cœli, regionis & reliquarum eiusmodi.

De 1 febre ardente.

Causas habet procatacricas quidem, res naturales, quæ siccant & calfaciunt immodice.

1 Quæ hoc nomine donatur κατ' ἐξοχὴν, & passim Hippocrate ignis, ob insignem, quo cæteras anteit febrem ardorem, appellatur. Quanquam tamen non tantum vero causo, sed etiam febre qualibet vehementissima,

cho vtrâque, interdum febris ardens dicatur. Fit à bile
a in latoribus vasis vnâ cum sanguine efferuescente. Gal.
ment. in sent. 73. sect. 2. libr. 1. Epidem. Quod si, vt ple-
que fit, pituita falsa bili commisceatur, ardens non exqui-
erit. Ex commentar. ad sent. 13. libr. 4. de vict. rat. in morb.
tis.

alis est vehemens ardor solis, liberalior potus
i fortis, longa sitis, alimenta quæ calfaciunt &
tant. Plurimus labor, venus, vigilia, cæterâque e-
modi: ex quo venæ exhauriuntur, exsiccantur;
eruescit sanguis, affectio sequitur, quæ febris ar-
ns appellatur. Huius indicia 2 pathognomonica
lem, quæ in tertiana: sed vehementius aucta, nisi
od neque præcedit rigor particulares accessio-
s, neque sequitur excretio: nam hæc fieri solent
ardore, cum 3 omnino morbus iudicatur.

Pathognomonica causi signa duo sunt præcipua, sitis
xpugnabilis, & exurens calor. Gal. comment. in sent. 34.
t. 3. libr. 3. Epid.

3 Tum enim iudicatio fit & morbi solutio, quum fe-
ardente laboranti superuenit rigor. Ex Hippocr. aphor.
lib. 4.

is est vehemens, fastidiû, 4 iactatio corporis, 5 lin-
a arida, scabra, nigra, deliriû, 6 ventris erosio, ef-
fio alui perpallida, 7 vigiliæ interim perpetuæ,

4 A tenuium humorum acrimonia corpus vndique lacef-
ate.

5 Ab immodico calore, & tota corporis affectione
ca.

6 Si contigerit humores acres hîc confluere.

7 Non enim hîc vlla *ἀναθυμίασις*, seu blanda sanguinis e-
poratio exurgit, quæ somni conciliandi sit potens: imò
ntinua fit acrium vaporum cerebrum exsiccantium ad ca-
t metastasis.

DE MORB. INTERNIS

interim 8 profundi somni, eleuatis vaporib. crassus qui cerebri meatus obfarciant. Nonnunquam fatigata virtute, vigilandi impotentia, & falsus somnus, interim nimium resiccato guttore, vox clangorosa & propterea mala, part. 13. lib. 1. Porrhetic. ac vultu 9 rauca, pessimum signum & lethale. Celerrime interficit hic morbus, 10 quarto aut sexto fere d. cum à merabile natus est. Nam & ardor est, in quo flauæ bili crudus humor aut pituita salsa commiscetur. In hoc genere magna corporis perturbatio, capitis grauitas & dolor, conuulsio, à quibus morbus. Vrinæ crassæ sunt & turbulentæ.

De ea re historiæ scriptæ sunt ab Hippocr. lib. Epidem. de Polyphanto, Philini vxore, & Silerio in Epidemiis. Actuarius cap. decimoquarto libri de vrinis adolescentis meminit: qui post densum conturbatum lotium conuulsus expirauit.

Causa huius vrinæ crudus humor & crassus, pertectæ bilis ardore agitur, multo præditus spiritus: unde turbatio: à qua in caput sublatus vapor crassus & mordax, qui dolorem, grauitatem, conuulsionem, mortem denique inferre solet. Celerrime hic morbus, atq; periculosissimus. Initio ergo praesidium instituendum est, vt calumniam declines.

8 Non morbi ratione, sed temporis, vt austrini. Comment. ad sent. 34. sect. 3. lib. 3. Epidem.

9 Ab arteriæ inæqualitate ex siccitate contracta.

10 Quia tantum ardorem perferre natura nequit. Itaque vel breui molestam causam excutit, vel ab eadem euincitur triumphata fatiscit.

Si itaque omnia supradicta accidentia statim initio magna sunt, si anxietas, timor modicus, rig

inde motus, sudor lenis in fronte & clauiculis, multa deliria sunt, squalescit cutis, carpuntur flocci, nuelluntur vestes, stragula colliguntur, frequens motus est digitorum, difficilius spiratur, si vehemens ardor est, extrema non ita calent, aut etiam gescunt, nec facile ad calorem reuocantur, si diebus paribus exacerbatur, si tertius & quartus difficiles sunt, si urinae tenues, nigrae, crudae, paucae, alius quoque adstricta est, aut deicit, quae colliquationem dicat, vel ea excrementa, quae ab Hippocrate, lib. Prognost. 12 lethalia describuntur, si guttae 13 sanguinis naribus extillent, si non sitit pro ratione, curatio tentanda non est, sed praedicenda mors. 14 yeme ferè periculosior ardor est. Eorum verò si nihil est, aut lenia omnia, vel pauca quidem, & ea quidem minus lethalia, desperandum non est: quomodum & spes est salutis, si omnino adfuerint contraria.

11 Propter conceptum incendium. Extremae verò partes vel frigent, vel minus calent, à reuocato è circumferentia corporis in eiusdem centrum & meditullium calore.

12 Qualia aquosa, candida, crocea, spumantia, pinguis, glutinosa, nigra, liuida, æruginosa, foetida. Ista sanguinis illicidia Philisci, Epaminonis & Sileni exemplo improbantur Hippocrati constitutione temporis tertia libr. 1. epidem.

13 Indicio enim est vel virtutis extinctionem in propinquo esse, vel resolutam fore facultatem appetitricem, aut mentem labefactatam collabi.

14 Non enim est tempori congener. Itaque oportuit causam concurrisse maximam, quae contrarietatem temporis superaret. Ex comm. ad apho. 34. lib. 2.

Differt à Synocho putrida. Synochus enim pu-

DE MORB. INTERNIS

refacto fit sanguine: ardor à bile. In syncho 15 v
est, sibi que similis ab initio ad finem exacerbat
Ardor alternis diebus exasperatur. Iudicatur fe
hæmorrhagiâ, vomitu, sudore, alui deiectione, v
nis, in summa, excretionem. Genus autem excreti
nis his signis iudicabis. Sanguinem è naribus oste
dunt aures & ceruix rubentes, cætera pallida, spo
tanæ lachrymæ, caligo oculorû. Interim cum spl
dore grauitas capitis, colli, frontis & temporu
pulsatio venarum, quæ illic sunt, pruritus nariu
contentio hypochondrij sine dolore, pulsatio sp
nalis arteriæ, faciei rubor, vrinæ, & alui excremen
sine causa manifesta candicantia, pulsus magnu
manus tremulæ.

Est autem salutaris fluxus sanguinis, si die fiat d
cretorio, quod & reliquis excretionibus criticis c
mune est. Si è directo fluit, si fluit affarim, non st
lat guttatim. Stillare enim pessimum, præferti
quarto, ex sect. 3. lib. 3. Epid. Verna constitutio
aut calida, temperatis corporibus, & biliosis iis, q
nondum triginta annos superant, vel etiam agen
bus annum 35 magis accidit. Vomitus autem sig
sunt horror inferiorum partium, frigus, pulsus d
rus & inæqualis, mordax capitis dolor, tenebræ o
iectæ oculis, ventriculi dolor, 16 inconstantia lab
inferioris, tenuis sputatio. Fit post annum trige
mum. Pueris etiam & in febribus admodum bilio
sis. Sudorè prænuntiant 17 pulsus vndosus & præ
mollis, rigor proprius ferè ardoribus, cum immin
crisis, suppressa alu^o simul & 18 vrina, suppressa vr
na & modicè mota aluus. Deliria incrementi, pa
tes calidiores & rubidiores, vapor calidus, humic

ni cōstitutione fiūt magis. Sudores calidi esse de-
nt, & toto corpore dispergi. Aliarum excretio-
m nulla propria signa sunt. Sed cum superiorum
na non apparent, & crisis imminet, inferiorem
cretionem prædicimus per aluum, & vrinas. In-
im etiam lumbis prægrauatis, tensis & dolenti-
s in mulieribus, mēstruorum fit eruptio salutaris.

5. Increfcent, decrefcent, aut æqualis. Quo fit vt his in
ochis locum non habeat ille Hippocratis aphorismus.
ca finem & initium morborum omnia sunt remiffiora, in
tu vehementiora.

6. Is libri inferioris tremor fit à bile interiorem ven-
uli tunicam, quæ oris partibus communis est, mor-
ante.

7. Significat enim multam subesse materiam, quam solui
udores oporteat.

8. Siquidem transfertur ad cutem materia vrinis cum su-
tibus communis.

Curatio.

Bilis repurganda & extinguenda. Primūque
imaduertendum, vtro remedio potius vtendum
phlebotomia, an cathartico. In idea & omnino
quisita, 19 phlebotomia omittenda est. Suspecta
oque in ea, quæ ad ideam proximè accedit. In
is si numeri phlebotomiæ consentiunt, etiam ad
imi deliquium, 20 authore Galeno, sanguis de-
hi potest. Nunc verò animi deliquium expectan-
m non est. Veteres etiam 21 purgationibus vte-
ntur aliis quidē fortioribus, aliis leuioribus: præ-
endæ 22 leuiores. Hippocrates quarto de vict.
ione in morbis acutis 23 asinino lacte cocto, Gal.
am sero vtebatur. Mollibus clysteribus ex iis,
& feruorem febris extinguunt, vti licet: vt paratis

DE MORB. INTERNIS

è fero lactis, è decocto violarum, maluæ, roſti po-
cini, & ſimilium. Saccharum potiùs, quàm mel,
his diſſolue, oleum violatum potiùs, quàm co-
mune. Catharticum conueniens 24 caſſia eſt in
ro lactis diſſoluta, aliquando etiam infuſum 25 rheo
barbarum, quæque cap. de febre tertiana di-
ſunt. Maxima pars curationis in 26 extinguen-
bile conſiſtit. Extinguitur commodiſſimè vi-
ratione. Decumbat igitur loco ſuaui auræ expo-
ſito. Quòd ſi locus ſine ventulo eſt, flabello vte-
dum eſt.

19 Quia in ea ſola bilis putret citra ſanguinis copiam.

20 Galen. cap. 4. & 5. libr. 9. Method. & commentar.
aph. 23. lib. 1. Aphoriſm.

21 Exoletæ ſunt fortiores iſtiusmodi veterum purgati-
nes, & ſcammoniacæ & acriores.

22 Sequax enim humor eſt bilis, qui cartharticis ce-
clementioribus. Humores tamen turgere ſi contigerit, pa-
fortioribus præſtabit vti.

23 Hoc lac ſelegit Hippocrates, quod nullius ſit acrim-
niæ particeps, & coctione longa flatu ſuos demiferit, quod
humidiſſimum eſt, & promptiùs aluum ſubit.

24 Præſtiterit caſſiam bolo dare ad 3. i. vel 3. io. c.
rheo puluerato, aut alio cathartico: diſſoluta enim imple-
da eſt.

25 In decocto ſcilicet conuenienti, vt pectorali vulgo
cto: vel tamarindor. endiuia, lactuc. ſcariol. & ſimil. refri-
rantium, vitatis tamen adſtringentibus.

26 Plus enim qualitate, quàm quantitate, peccat.

Mollis ſit culcitra, ſtragula & lintheamina tenui-
ſima, minimè aſpera, & ſordida. Ideoque con-
errorem vulgi 27 ſubinde commutanda ſunt.

27 Niſi tempus inſtiterit criſis, quo nihil mouendum.

Lect.

ctus amplior sit, vt subinde locum commutet ær atque vt ær, qui imbibitur, frigidus sit: corpus iquum 28 non ita perfletur ac refrigeretur, prætim accessionis initio, & incremento. Obscurum rem commendat Hippocrates. Alij 29 neque ob-urum, neque lucidum. De eare iam disceptatum cap. de phrenitide. Æstate etiam ær cubiculi flallis excitari ac refrigerari potest: aqua putealis a-qui frigidissima è vase in vas sæpius transfundar, vt etiam strepitus ad aures ægri perueniat. Somnifernatur rosis, capreolis vitiū, lactucis, nym-nea, portulaca & similibus, aqua rosarum & ace-aqua frigida: rami quoque è salicibus toto cubi-lo componendi sunt, ac subinde commutandi. ccati enim iam lædunt. Quod si ær non admo-im calidus est, sed temperatus, eo contentus esse-teris. 30 Victus potus sit magis, quàm cib⁹ 31 mul-cocta, sed diluta, nostro more, aqua cocta mo-co saccharo cōdita. Quæ ex hordeo poriones, for-ationes, alimenta comparantur, detracto cortice-ordei (ad tollendā siccitatem, cortex enim siccatur) oparentur: hordeata diluta sint. Aqua frigida an-vigorem vsui esse non potest. Aëtius permittit, si-uintam partem aquæ temperatæ ad aquam frigi-am adicias. Verùm potius vtêris aqua, vt prius, co-cta, & modico saccharo violato cōdita, vt sit octu-la aqua, sub octuplum saccharum.

28 Perflatum namque corpus minùs liberè perspirat: vnde-geretur putredo & febris.

29 Sæpius ær deligitur ad ægri arbitrium.

30 Vt iusculum pulli gallinacei cum herbis refrigeran-bus, oxalide, portul. lact. omphacio & similibus alterati-cocti: gelatina sine cinamomo, expressa, destillata,

DE MORB. INTERNIS

Atque hæc quidem humida instituuntur, quia liquidus vi magis humectat, celerius & facilius coquitur.

31 Mulsæ vsus, quamuis dilutæ, non probatur. Sa erit saccharo edulcatam aquam coctam (Hippocrati appellant) vsurpare, cui tantillum limonum, aut granato succi sit immixtum.

Alioqui pane prius eloto, abiectaq; priore aquam conficies, quam panatam vocant, eam frigidissimam propinabis, sed maximè in vigore declinatione particularis accessionis, multò librius. Iam apparëtibus signis coctionis, pruna multa aqua cocta cibo esse possunt. Præter hæc ceratum album refrigerans Galen. ilinendum est partibus, in quibus maior feruor est, vt hypochondriis & thoraci. Dictum autem prius ex vna parte ceræ, quatuor partibus rosacei simul liquatis, vase duplici preparari. Atque vbi refrixerit, in aquâ frigidissimâ demergi debet, subigiq; vel succo lactucæ, vel serperuiui, vel eorum, quæ refrigerant simul & humectant. Si in thorace feruor est, loco rosacei, violaceum eligendum est, meliusque fuerit olea prius elui. Rosaceum ex aqua rosarum, violaceum ex aqua violarum quæ quia statim incalescunt, subinde committenda sunt. Fiunt & 32 cataplasmata ex farina hordeacea, subacta succo lactucarum, cucurbitæ, cucumeris, nenupharis, polygoni, plantaginis, capreolarum vitis & similium. Folia lactucæ, ramenta cucurbitæ, aut cucumeris, manibus contrectentur, & admoveantur plantis pedum.

32 Talia cataplasmata viscida non sint: alioqui incendium penitus intrudendo suspecta.

33 Columbos alij per medium sectos: alij Tincan pisces admovent.

34 quoque aqua frigidissima immergan-
t, cui, si vis, tantillum vini commixtum sit ad pe-
trationem, vel ad refringendam frigidæ vim.
contineat in ore & lingua, folia portulacæ, lactu-
cæ, aut acetosæ. 35 Genitalia inuoluantur linteo
inde inculcato in miscella ex aqua rosarum, vi-
tæ & aceto. Etenim mirabiliter contra æstum
prodest. Poteris os colluere aqua frigida, vel simpli-
ter, vel refracta quinta parte temperatæ. Veteres
etiam cohleare succi rosarum, 36 contra æstum
stomachi propinabant. Verum in usu horum om-
nium frigidorum obseruandum tempus est. Nam
in initio & augmento febris non conueniunt. In
vigore & declinatione cum iam in superficie
calor diffusus est, æstum extinguunt. Alij pulmo-
nes recens mactatorum animalium, columbos, pul-
los, catellos, diuisos medios, & vt dicunt, exentera-
tos, raso capiti, pectori, plantis, hypochondriis ad-
ponunt, vt tepido calore, calorem igneum foras
attrahant, laxatis viis fuliginem ducant, & per acci-
dens refrigerent.

34 Si tamen crisis proximè immineat, id minimè feren-
dum.

35 Confert ista pudendorum refrigeratio propter eum,
qui sibi partibus cum principibus intercedit, consensum.

36 Valent in hunc usum mala aurantia, citria, limones:
tribulatim secantur, & ex aqua rosacea & saccharo su-
muntur.

37 Tum enim calor internas partes grauiter exercens fri-
gidorum appulsu fiet intensior.

38 Summa summo in vigore febris virgente necessitate
betondetur capillitium, & rosaceo oleo caput totum inungi-
tur. Huc faciunt & irrigationes ex decoctis frigidis instituen-
dæ, & futuræ præsertim coronariæ affundendæ.

DE MORB. INTERNIS

Veteres thoraci, & pectori linteolum hydrelæ calente madefactum applicabant. Alioqui lana quantum manu capitur, in aqua & oleo rosaceo vel violaceo calefactis madefactam, exprimebat, è sublimi in pectus, modicum quoque salis & aceti adiungi potest: sic enim sudorem excitant.

Ad refrigerium quoque lactucarum tenella germina, calente posca immergantur: deinde in saccharo violato conspergantur, alioqui ex oleo aceto comedantur. Melius oleum rosaceum, prius abluatur. Practici recētiores miscella ex oleo chamæmelino, aceto albo, & aqua rosarum, hypochondria, pectus & latera, qua maximè parte feuent, inungunt, & ita dolores mitigant. Galen. lini semine in hydrelæo cocto, & repido admodum hypochondriis, æstum dolorémque mitigabat, oxymelite quoque diluto utebatur, multo maximè, vbi obstructionis suspitio. Quietos 41 esse oportet quantum febris patitur.

De syrupis & eorum vsu iam antè dictum est. Familiaris est iulepus rosatus, 42 syrupus de limonibus, violarum, oxysacchara simplex, syrupus acetosus. Verùm syrupos multa aqua cocta, vel aqua hordei excorticati, aquis scabiosæ, buglossi & similibus dilui debent.

Aëtius 43 diacodio vtitur: nunc syrupo de papavere de nenuph. vti licet. Aquæ conueniunt distillatæ cucurbitæ, cucumere, melone, portulacæ, rosæ, violæ, oxalide & similibus. Sed oportet vel quarta vel sexta parte sacchari condiri, vt fiant iulepi. Iusculum quoque è carnibus vitulinis, iuniorum pullorum gallinaceorum, alteratis cum herbis refrigerantibus.

tum temperamus. Multa verò incidunt, vt deli-
 , vigiliæ, sitis, linguæ scabrics, animi deliquia,
 lores, singultus, tusses, colliquationes, aliæque
 smodi, contra quæ remedia propriis capitibus
 centur.

9 Hæc conueniunt tantum robusto ventriculo, & iisdem
 ueto.

40 Ex cap. 9. lib. 3. Simplic. Eodem lini semine vtitur
 ppocr. sent. 49. lib. 4. de rat. vict. in morb. acutis, quia
 oliat sine manifesto calore: quod in omni sedanda phleg-
 one est maximum.

41 Nam quietis commoda sunt multa: morbi coctio, vi-
 m custodia. Ex comment. Gal. in aphor. 6. lib. 6. & ad sent.
 .lib. 4. de ratione vict. in morb. acutis.

42 Ex his syrupis cum aquis stillatitiis dissolutis, vel
 cocto herbarum refrigerantium & humectantium, fiunt
 lapia, apozemata, liberandis infarctibus, bili extinguendæ,
 mori ad euacuationem præparando dicata, bis quotidie
 menda, vel etiam quauis sitis hora.

43 Sine speciebus appellato. Exhibetur autem dormituris
 orum cochlearium mensura.

De febre putrida continua.

Obstuuntur pori corporis & constringuntur,
 quia vel cutis densatur frigore, vel contrahi-
 ur immodico calore, vel rerum adstringentium
 onctu, vel balneorum naturalium, vel duritie
 bsarciuntur, & impinguntur humorum lentore,
 assitie copia. Præclusis itaque spiramentis corpo-
 s, fumosi effluxus quotidiani excrementi retinen-
 ur: nec iam perflatur calor & spiritus, quos necesse
 t libera transpiratione refrigerari, vt & excremen-
 a diffluant, & externus aër excipiatur. Commuta-
 ur ergo natiuus calor à fuligine retenta acrior fa-

DE MORB. INTERNIS

ctus, & alteratur in qualitatem præter naturam. Præterea humores corporis, qui 2 motum calorem & spiritus consequi solent, iam non perflantur, neque liberè agitantur. Itaque & peculiarem quandam calorem præter naturam contrahunt, & ab alteratis calore & spiritu commutantur. Tria enim concurrunt, quæ putredinem faciunt: impetitur transpiratio, calor nativus in igneum commutatur, 3 hinc putrescit humor.

1. Quæ fit à concepta in humoribus putredine, continenter & assidue cor contingit, nec prius desinit, quam exhausta fuerit putredo, & quæ est à putredine vindicata humoris massa, ad pristinam redierit naturam. De febris huius causis vide Gal. lib. 9. 10. & 11. Meth. medend.

2. Calor enim, spiritus & sanguis vnum sunt subiecto.

3. Iuxta vulgatum illud theorema. Corpora calida humore loco calido conclusa, nisi diffentur, statim putredinem acquirunt. Ex Galeno cap. 7. lib. 8. Meth. cap. 5. lib. 4. de temperam. & lib. 5. de Sanit. tuend.

Quòd si hæc modica sunt, diaria fit, tantum ab alteratis calore & spiritu, non etiam putrefacta materia. Si verò maiora sunt, putrescit humor. Et hoc quidem in venis, continua est: si extra vasa, intermittens. Nascuntur continuæ ex inflammatione partium: intermittentes non ita. In continuis maligna putredo est & periculosa: in intermittentibus non ita.

4. Citius enim & expeditius tota discutitur materia, quæ cum in vasis est immersa.

refit autem aliquando 5 sanguis, nonnunquam
 ita, aliàs etiam vel flaua, vel atra bilis. Et conti-
 ne quidem materiã ferè habent putrefactam 6 in
 his primis, quæ circa hepar sunt, 7 suisq; intermit-
 tibus materia quidem & nonnullis accidenti-
 bus, 8 non omnibus tamen, respondent. Hinc febris
 continua pituitosa, biliosa, melancholica: verùm an
 guinea aliqua sit, non sine re dubitarum ab anti-
 quis: de quo certant Arabes cum Græcis. Galenus
 pernegat. Idem etiam Alex. Aphrodiseus in Pro-
 tematis. Quòd si sanguis putrescit, parte quidem
 tenuiore in bilem, crassiore in melancholiam
 immutatur.

Et cùm maximo humores teneantur commercio, om-
 nes putredinis participes fiunt. At ei potissimùm putredo at-
 tribuitur, qui copia maiore & cacochymiam inuexerit, &
 omptius computruerit.

6 Quæ per se continuæ sunt febres, materiam habent pu-
 trefactam non in venis quidem omnibus, sed præcipuè in ma-
 mis, vt iecoris, pulmonis, inter alas & inguina,

7 Nominibus secum conuenientibus.

8 Vt rigore & horrore intermittentes, & continuæ con-
 generes non sunt.

9 Et ista sanguinis tenuioris in bilem commutatio
 hic controuersia attulit occasionem. Sed vt constet Ga-
 leni sententia de sanguine in synocho putrente libro septi-
 mo Methodi proposita, dicunt candidiores interpretes
 sanguinem tenuiorem in bilem non demutari, cum pu-
 trefcit, sed bilis veluti naturam referre, vt acrimoniam & mo-
 dum.

Contra Galenum Auicennas multis disputat.
 Hippocrates 6. Epid. febres quasdam ἐξερύθρους, id
 est, valde rubentes facit. Galenus in Commenta-
 tio valde rubentes intelligit à sanguine, materia in

DE MORB. INTERNIS.

qua calor insensus est, vnde diffunditur & calor
rubor in corpus.

Et quo tempore, ei qui continua febre labo-
rat, pulsus magnus, velox, æqualis, urinæ sanis pro-
ximæ, horror nullus aut rigor, calor mitis ac va-
rosus, succulentum corpus est, ætas ad iuuentam
clinans, vernum tempus, regio & cætera tempe-
ta sunt, verisimile admodum febrem esse sangui-
neam continuam. Verùm Galenus negat esse pu-
tridam: alij contrà Galenum certant his argumē-
tis. Putredo (Galeno definitore) cōmutatio est pu-
trescentis substantiæ: exempli causa, sanguinis in
corruptelam. Commutatio ergo motus est. Huius
motus terminus à quo (vt loquuntur) sanguis
incorruptus: terminus ad quem, bilis flaua, aut at-
in-quam, igneo calore, sanguis degenerat. In eo igitur
motu substantiæ, quæ putrescit, hoc est, sangui-
nis forma deletur, & ideo noua inducitur, vt iam
sanguis non sit, qui sanguis fuit, sed flaua vel at-
bilis. Si ergo putredo est motus, suis terminis con-
cluditur. At verò motum esse hæc verba indicant
inclusa definitione, putredinis commutatio, & pu-
trescentis iam acquisita noua forma. Cum iam
sanguine bilis est, motus ille desinit, ergo & putre-
do illa desinit. Iam verò constituamus synochon iuxta
lam Galeni sine putredine, & ex ea commutatio-
nem in febrē biliosam. In eo tempore cōmutatio-
nis febris est, & putredo est. Commutatio enim pu-
trescentis, &c. Febris ergo putrida est. Quòd si di-
cas non consequi, quæritur cū in eo motu febris
sit, ea aut putrida, aut non putrida est. Nemo enim
dicat non putridam. Neque enim est talis, qualis

quæ sanguinea non putrida dicebatur, & iam
tredo cœpta est. Reliquum fit, vt semiputridam
elles mediam inter febrem sanguineam non pu-
dam, & febrem, quæ fit iam mutato sanguine in
uam bilem, vel atram. Quæritur ergo cur non
oces putridam, cùm portio humorû iam putrue-
. Nec enim necesse est ut vniuersam materiam pu-
uisse, vt febris putrida sit. Nec in omni febre pu-
redo per vniuersum corpus sparsa est: sed aliquan-
do sola parte aliqua, vel partibus resedit. Et in inter-
mittentibus putridis exiguum est, quod putruit: plu-
na materia integra est.

o Noua enim est generatio, in qua ortus vnius alterius
eritus existit.

i Non enim potis esset vitam consistere, putredine cor-
s vniuersum obsidente.

Neque satis constitutum est, cur putridam bilio-
m appelles iam corrupto sanguine in flauam bi-
m. Nam bilis illa ex 12 sanguine facta vel putrida
t, vel non putrida. Si non putrida, non erit febris
liosa putrida. Alioqui estate, ætatis flore, cùm san-
guinis bona pars bilis fit, putredo esset, corruptio vi-
elicer sanguinis à calore præter naturam in flauam
lem. Si putrida bilis illa est, vnde putruit? Nam ea
ate & æstate, cùm sanguis in bilem commutatus
t, bilis putrida non est. Rursus si putrida est, quæ-
tur an bilis putrida bilis sit, an nō bilis? Bilem non
se putredinis definitio & natura motus secū dum
stantiam, quæ 13 mutatio appellatur, satis osten-
ant. Nam in putredine corruptio est, eius com-
utationis finis. Si corruptio, ergo ab esse ad non

DE MORB. INTERNIS

esse motus. Bilis ergo putrefacta, bilis non est. Ita
sic collige. 14 Bilis putrida bilis non est, & tamen
biliosam febrem putridam denominat: ergo eodem
modo sanguis corruptus in bilem, etiam si sanguis
non est, febrem sanguineam putridam denomi-
nabit. Quod si in tempore motus febris illa putrida
diceretur putrida sanguinea potius, quam biliosa.
lignum, dum corrumpitur, etiam dum lignum, non
dum cinis est. Eadem ratione in aliis.

12 Bilis per assationem sanguinis facta aliquando im-
puris est, ut cum per inedias, labores longos, vigilias, æstatem
bilescit sanguis: aliàs putrida, ut in febribus acris calore san-
guinis corruptelam inducentibus.

13 Insistit in tempore mutationis, quo nondum bilem
neratam ait.

14 Consecutio non est necessaria: quia tres reliqui hun-
res, dum corrumpuntur, speciem non mutant, quamvis ali-
qualitate à sese differant.

Deinde queritur an 15 necesse sit sanguinem, cum
etiam vehementer incaluit, conuerti in bilem.
Quod si necesse dicas, cur igitur in reliquis gene-
bus febrium, quas vel pituita vel bilis commouet,
sanguis non corrumpitur? Cur in inflammationibus
in bilem non degenerat? At in his etiam, ubi
multos dies febris exarsit, sanguis 16 plurimus,
que integer, per nares effluit? Idem è venis integ-
rum aliquando detrahitur, & in phlegmone aposte-
ma sanguineum facit, non biliosum? Ergo cor-
ruptus in venis febrem sanguineam faciet, non bili-
osam. Et cum scribit Galenus in febre sanguinea san-
guinem putruisse in omnibus venis, vel ergo to-
tus putruit, vel tantum pars. Si 17 totus putruit, non
constabit vita, toto scilicet sanguine partim in

flauā, partim in atram conuerso. Oportet enim, consistat vita, sanguinem reliquos humores suare: qui si non superat, sed iam nullus est, nulla quoque vita est.

Hoc eget distinctione. Nam vel sanguis syncerus ingitur, vel quatuor humores complexus: ille necessario febrem bilescit: hic non necessario, quod haud ita fit sapituitæ & melancholiæ in bilem commutatio.

Sanguis enim vbique vniuersi non est: & potest in tantum parte corrumpi, & in altera esse integer.

Ex cap. 3. lib. 9. Meth. sanguis totus omnibus sui partibus in synocho putret, neque tamen sanguis putridus est, quia recipere pristinam naturæ gratiam potest, haud er ac vinum, cum accessit.

Sit tantum pars putruit, cur non & totus putrit, cum toti sanguini præsens sit calor, & reliqua, quæ putredinem faciunt? Deinde si pars crassior, ut vult Gal. quæ natura sua & siccior & frigior est, magis resistere debuit putredini, putrefacta est, & in atram bilem versa, & multo magis reliqua celerius putruerunt, & in aliam substantiam conuersæ sunt, ut iam nullus sit sanguis. Sunt & alia multa, quæ Arabum sententiam confirmant. Id in eo laborandum magis, ut fideliter curemus, quam ut subtiliter disseramus.

Non enim, ut dictum est, omnibus sui partibus est ad putrendum æquè aptus.

Curatio.

In febribus putridis & continuis quædam intermittentibus respondent, nisi quod neque rigor, neque frigus præcedit.

DE MORB. INTERNIS

Non sequitur vomitus, aut sudor, intermissio nulla est, sed tantum remissio, quarum curatio eadem in genere, quæ intermittentium est, 19 seruanda ea ratione, quæ in exquisita tertiana & ardente cta est. Sunt & 20 synochi peculiariter appellatæ febres. Aliæ quidem homotoni, quia ab initio ad finem vna eademque exacerbatio est, ac velut non vnus accessio: alia ab initio ad finem perpetuò crescunt, & epacmasticos appellat Hippocrates: vt paracmasticos, quæ initio efferantur, paulatim decrescunt, quibus materia est sanguis: qui maximis venis conclusus, inguinibus & clauiculis interceptus efferuescit. Is autem aliquando super quantitate, aliquando crassior est, nonnunquam etiam putredinem contrahit: ex quorū distinctio consiliū vniuersale curationis transferri debet. Flagamus ergo Dionē iuuenem, aut ea ætate, qua denit adoleſcentia, continua febre laborare: pulsus magnus sit, velox & æqualis, vrinæ sanis proximè horror nullus aut rigor, calor mitis ac vaporosus corpore bene carnosum, tumentibus venis, sensu constantis, rubente facie: adsint quoque cætera, quæ sanguinis generationem ostendant: statim colligimus febricitare ex obstructione, quam efficit sanguinis plenitudo. Itaque 21 facile consilium est. Detrahatur enim sanguine tollitur plenitudo, & depleta corporis sanguinis liberatur obstructio. Nihil verò reliquum est, quàm vt corpus, quod per febrem alteratum est suæ naturæ restituamus. Quod quia nimium incluit, refrigerandum est, vt hæc duo remedia sanguinis missio, & 22 tempestiuus frigida vsus, vel eorū quæ refrigerant & humectant, exactè percurreret synochi

Curatio synochi imputris hîc potius describitur, quàm

is. Hæ synochorum differentiæ à Galeno explicantur lib. methodi & lib. 1. de differ. febr. Ex his illæ *ὁμότροπος* appellatur, in quibus materia ei, quæ transpirat, par relinquitur: *μασικῇ*, in quibus vberior, quàm quæ dissipatur, restitat: & incrementales Latinis dictæ: *παραμασικῇ* his contra vbi plus resoluitur, quàm subinde succenditur.

Facile est enim indicationem a morbifica causa, velleplethora, petere, ex aph. 22. lib. 2. Aph. Debet autem sanis quam primum mitti ex lib. 9. Method. metu suffocatis & syncopes, nisi sudor multus hæmorrhagiæve è nari- eius vacuationis vice fungatur.

Vt in vigore febris, apparentibus coctionis signis, nullâ inflammatione in visceribus existente, nulla in ventriculo ecillitate, nulla item obstructione. Frigidæ loco syrupsimperamus, acetosum, de limonib. de acetositate citri, conuenientibus aquis, vt rosar. acetosæ, cich. end. borrag. loss. abundè diluuntur.

Phlebotomia authoribus Græcis Medicis externa dextri brachij etiam 23 ad animi deliquium debet. Quod si vires, aut 24 alia repugnant, 20 minus tantum materiæ semel auferatur, vacuationem partiri oportet. Et in mulieribus 25 propter menstrua, in aliis etiam propter suppressam quam vacuationem, ea seruanda ratio, quam de diximus. Repetendum quoque, vt si quid vel cruditatis in ventriculo & primis venis, vel si quid steris stercoris in intestinis, hoc quidem clystere tolli: cruditas verò molli pharmaco ante phlebotomiam excludatur. Aut si res patitur & remota, cruditas illa frictionibus, vnctionibus, & aliis mediis concoquatur. Post phlebotomiam duas aut tribus horis mulsam Græci propinabant, hinc horâ ptisanæ cremorem. Nunc verò mulsæ

DE MORB. INTERNIS

loco, quæ quidem suspecta est in magno cale aqua cocta, cui octaua pars sacchari commixta vtendum est: deinde hordeato, loco cremæ ptisanæ.

23 Præsertim si plethora, aut visceris inflammatio alius subest. Nam per largiorem illam sanguinis missionem totius corporis habitus refrigeratur, extinguitur febris plurimis subducitur aluus, aliis sudores erumpunt, denique sanitas restituitur. Gal. comment. ad aph. 23. lib. 1.

24 Ætas, tempus, stomachi affectus, gestatio vteri similia.

25 Quæ si suppressa sint, primum plenitudo, si adsit, nuitur secta basilica: tum verò saphena pertunditur ad menses prouocandos. Attamen scribit Gal. lib. de curandi ratione per sanguinis missionem sectam basilicam menstrui fluxum præpedire ac reuocare. Sed hoc fortasse intelligendum de missione sanguinis haud exigua, quæ nihil vacuandæ naturæ relinquat.

Victus in reliquum tempus instituendus est, refrigeret & humectet. Is autem 26 tenuis sit, magna ex parte in sorbitionibus. Itaque nos more iuscula conueniunt è iunioribus pullis gallinarum, vel vitulina carne molliuscula. Alterarum verò ex acetosa, lactuca, & portulaca. Potus, aqua hordei, syrupus violatus, multa aqua cocta diluta, iulepus violatus, oxysacchara simplex, syrupus acetosus, iulepus Alexandrinus, oxymel simplex, dictum, vel hæc 27 oxysacchara.

26 Nam venæ sectione imminutus calor pleniori conficiendo non est. Itaque Hippocr. 4. de vict. rat. in acut. in ediam suadet.

27 Oxysacchar vulgò paratur ex sacchar. lb. 1. succ. granat. acidor. 3. 8. aceti 3. 4. & sufficienti aquæ quantitate.

℥. aquæ coctæ. lb. 4. sacchari lb. 2. aceti lb. 3. Potus clarificatus pro pastu, & hora sitis. Verum

eti & sacchari modo id obseruandum est. In mu-
ribus, in gracilibus corporibus, in iis quibus inte-
na facile mordentur & raduntur, aceti vsus suspe-
us est, aut certè minuendus modus. Quantò ma-
calor est, tantò minor modus debet esse saccha-
Apparentibus signis coctionis, nullus potus me-
r est aqua frigida. Postea etiam vino albo tenui,
uoso, vti licet, ex quo & sudores & vrinae prouo-
ntur.

In morbo, si resistit aluus, clysteribus mollibus
citanda est. Si verò etiam crassities humoribus ac-
dit, incidenda & attenuanda est, diluto oxymeli-
& aliis sæpè enumeratis. Quòd si materia incisa,
inis aut sudoribus vacuata non est, leui pharma-
vtilicet, manna, cassia, rhabarbaro. Præterea vi-
ndum est, ne densata cutis, obstructa vel occlusa
structionem faciat, à qua & putredo, & febris. Et,
quidem frigore densata est, calidis laxantibus vtẽ-
m erit, vt chamæmelino. Si densata, adstringenti-
s: & siccata, ad ea quæ humectant, refugiendum
, vt hydrelæum. Et iam apparentibus signis co-
ctionis, ad balneum aquæ dulcis. Si verò occluditur
tis humorum copiâ, vacuatione opus est: si hu-
orum crassitie, attenuantibus vtendum est.
Si lentore, detergendum. Practici maximam par-
tem curationis in refrigerantibus collocant, quæ
nfiunt ex hordeato mundato, prunis damasce-
, glycyrrhiza, quatuor seminibus frigidis, endi-
, scariola, cichorio, lactuca, rostro porcino, ace-
sa, floribus violarum, nenupharis, buglossi, bor-
ginis, & aliquando aliquid aceti adiiciunt. Non-
quam syrup. capillorum veneris, portulacæ,

DE MORB. INTERNIS

acetosæ, & aliis supradictis vtuntur: syruposæ diluunt aquis vel decoctis endiuia, capillorum neris, portulacæ, acetosæ & similia.

De febribus 1 colliquantibus.

Febres 2 hæ pessimæ, in quibus substantia corporis multis modis diffluit: idque aliquando paulatim, vt in marasmo & febribus hecticis: nonnunquam verò statim initio morbi substantia corporis dissoluitur, carnosum genus, pingue & solidum. Sed aliquando quidem fit effluxus substantie per insensibilem transpirationem.

1 Quæ sunt de genere continuarum, quas oleagineas pellauit Galen. comment. in sent. 28. sect. 1. lib. 6. Epid.

2 Talium febrium *κακοήθειαν* satis indicat colliquatio bris pestilentis symptoma inseparabile, ex commentariis sent. 57. sect. 3. lib. 3. Epid. In his igitur feruentior calor a humores tantum venis contentos liquat, nonnunquam corpus vniuersum: carnes primum, mox solida membra: quibus liquatis squamulae cum vrinis excernuntur ex libr. 2. Prognosticon.

Atque hoc quidem dupliciter: nam aliquando fit paulatim, vt in febribus, quæ marasmodæ & hecticæ nominantur: aliàs verò breuissimo tempore.

Huius signa sunt, 3 nares acutæ, oculi concaui, collapso tempora, & cætera in eo prognostico enumerata. Sed longè periculum maius est, si id de repente fit, ardore febris & igneo calore, qui quidem substantiâ corporis resoluunt in fumos, frugi quæque spiritum & naturalem per poros excludunt. Minus periculû est, quum ex vigilia, insigni putrefactione, inedia, rebûsque eiusmodi colliquatio facta est, eaque breui tempore reparari potest. Ex morbi intensiâ & grauioribus animi curis idem contingit, tunc ea colliquatio non ita celeriter instaurari potest.

Hæc facies Hippocratica vulgò dicta, quæ fit ex colligatione substantiæ in his partibus. Describitur ab Hippocrate 3. lib. 1. Prognost.

propriè tum colliquans febris appellatur, in qua idus, malignusque calor est, qui non solum per insensibilem transpirationem, sed per manifestam excretionem exoluit corpus. In hac deiectiones alui, & crassiusculæ, fœtidæ, aliquando pingues & osæ, biliosæ quoque spuma insidet, quæ ferro indicat: vrinæ similes. Aliquando etiam appere morte tenuis sudor, syncope, & mors, à resolutione corporis totius.

Id scilicet quod liquatum est non modò per halitus & insensibilem transpirationem, sed per deiectiones & per vacuum.

In omni colliquante febre deiectiones & vrinas tales si perpetuò apparere minimè existimandum est. Sufficiet in colliquationem vno excretionis genere manifestari.

itaque in febre acutissima statim initio ex facie mortifera colliquationem intelligas, maioribus remediis omninò abstinendum est: tantumque providendum est, ut effluxum illum prohibeas, & causas synopes antevertas. In his febribus virtus ferè languida est, quæ maiora remedia non adhibet.

Atque vbi videris alui excrementa rufa, grauiolentia, spumosa, & vires languidas, non solum prioribus remediis abstinendum, sed etiam syrups, mellitisque rebus, nisi eiusmodi syrups plurimum quantur. Hippocrates 6. interdicit mulsa, quæ tantum octauam partem mellis recipit. Duo remedia annotat, ptisanæ cremorem & aquam frigidam. Utendum erit hordeato, lactuca, in summa.

DE MORB. INTERNIS

rebus, quæ refrigerant & humectant. Aquæ frigida tempus est, cum res meliùs habere cœpit, & excrementa magis cocta sunt: quanquam & ante tempus licebit uti frigida, si quidem æger vehementer appetit, vehementer sitit, & assuetus potui frigida.

6 Itaque dicebat Galenus comm. 3. in lib. de vict. rat. in morbis acut. febribus colliquantibus aduersissimum esse mulsam, ut iuuantissimam potionem aquæ.

Quod si ab ea metus est, refringi potest decoctione parte vel octaua sacchari communis, vel violati, conseruæ rosarum veteris, alioqui eadem mentis syrupi violati, de papaue. de nenuphar. de aceto de agresta, de limonibus & aliis eiusmodi. Præterea 7 epithemata, illitiones, & hypochondriis & thoraci conueniunt, quæ refrigerant, humectant, leuiter adstringunt, ex aqua rosacea, aceti momento, olearum rosaceo, santalis. Constitui debet loco aura frigida perflato. Atque aliquando etiam flabello ventum facere oportet. Et quia aliquando acrimonia excrementorum intestina exulcerari solent, clysteris utendum erit, qui refrigerent, humectent, leniant, quorum compositio ex cap. de dysenteria.

7 Cordi, iecori, ventriculo admouenda. Litus autem plerumque spinæ instituuntur. Epithema erit eiusmodi. 2. quæ rosacea 3. 6. aceti 3. 1. aut circiter: santalor. puluerat. 3. 1. f. epith. Linimentum ex oleis refrigerantibus cerato refrigerante Galen. vnguento Comitissæ parabitur.

Cibus optimus hordeatum est, quod ut magis refrigeret, ex decocto lactucarum, vel seminum frigidorum, confici potest. Accidentia hinc multa sunt de quibus postea.

[Anc febrem cognosces ex eo, quod perpetuò
 iactantur ægri, 2. nec ullam seruant figuram
 habitus. Omnia fastidiunt, hypochondria con-
 duntur, sitiunt, vigilant, aut in leui somno deli-
 c. Materia crassus est humor, alioqui acris & bi-
 us, tunicis stomachi & ventriculi imbibitus.
 anquam & ex ardore febris aliquando etiam
 icili natura ægri, vel dolore interiori, alioqui
 uiore, quædam accidentia eius febris esse pos-
 t. Hippocrates 3 diluto oxymelite vtitur: nunc
 yrupō acetoso, & oxysacchara vti licet, multò
 gis cum & biliosus humor est, & calor acrior.
 erum quoque decocto, 4 diluto absynthij hor-
 to facto ex hordeo integro. 5 Purgatio leuis esse
 bet ex rhabarbaro. Victus incîdat & refrigeret.
 nuissimè nutriendum esse præcipit Hippocrates,
 uidem permittunt vires. Neque 6 enim sorbi-
 nes admittit, antequam vrinæ maturentur, &
 lum remittatur.

Ασσοδης, seu fastidiosa febris, velut superior, & quæ ad
 alia sequuntur, ad ardentem febrem veniunt referendæ.
 e autem eo donata est nomine, quod irrequieta grauitèr
 um exerceat. Vide Galen. commentar. ad sent. 47. lib. 4.
 victus ratione in acutis. Idem Galen. commentar. 2. in
 rphet. sent. 43. dupliciter fieri monet: vno quidem modo,
 um virtus à corpore opprimitur, nullamque figuram facile
 inet: altero quum os ventriculi à prauis mordetur humo-
 us.

Ob naturæ infirmitatem.
 Ad crassos humores incidendos & attenuandos, bilém-
 e refrigerandam.
 Dilutum absynthij, saccharo edulcari debet: quia ingra-
 n alioqui futurum.

DE MORB. INTERNIS

5 Vt. 2℥. expressionem 3. 2. rhei elect. in decocto tamar-
ping. semin. frigid. & flor. cardiacor. infusi cum ̃. i. cinan-
colatura dissol. syr. viol. multar. infusionum 3. i. f. potio.
cathol. & syrup. de cichor. compositi cum rh. ana 3. i. disso-
in fero lactis ad dosin.

6 Ne auocetur natura per accessionem alimenti à com-
ctione morbificæ causæ. At ex aph. 9. lib. 1. Aph. vidend
quid æger ferat.

Obscuro 7 loco iaceat æger, & molli lecto. C-
tineat corpus, & vt minimùm fieri possit, disic-
Hypochondria hydrelæo foueantur, in quo sen-
lini, althææ, & similia coxerint.

7 Propter ægri impatientiam. Nam splendore spir-
excitati maiorem trahunt anxietatem.

Farina hordeacea ex eodem hydrelæo subigat-
& cataplasma fiat, quod hypochondriis applicet-
Pessimum hoc genus febris est, in quo celerite-
pulsus concidunt, & occasio præripitur maiori-
remediorum.

8 Delato humore, aut vapore tetro ad ipsum cor.

De Cardiaca.

NOn minùs grauis est & periculosa 1 fet-
cardiaca. In hac vehemens æstus est, facies
bet, magnus est cordis saltus, exigua, frequens
spiratio. Residere volunt similiter pulmonariis. I-
litant in regione cordis. Inclinate morbo, 2 suc-
tenuis fit, frigidus aliquando, instantis mortis nu-
tius, ab extincta facultate vitali, ex quo syncope
mors. Alioqui vapor calidus per cutem exit, qu-
Medicum fallit, nisi & manum adhibeat ori &
so. Hinc enim spiritus frigidus, ex his mors.

1 Quæ fit æstuante ventriculi ore cor in sympath-
trahente. Funesta est, & breui interimit. Vnde Hippo-

.65. lib. 4. In febribus circa ventriculum fortis æstus, & lis morsus, malum.

A copia humorum, quos sudor attenuarit.

Initiò detrahendus sanguis est inflammationis trahendæ ergò, aër frigidus imbibendus, flabello & que æger ventilandus. Victus refrigerās & humectans. Epithemata ex aqua 3 violarum, nenuaris, buglossi & borraginis, additis santalis & mento croci, syrupo de limonibus, de acetosa, nenuphare, acetosus, violatus, de papauere ex his syrups & aquis cordialibus iulepj conficiunt. Loco lucido stare debent, suauis aura perfrui. Altior sit decubitus.

3 Vt si sumantur earum aquarum 3. 6. fantalorum uerorum 3. 1. croci 3. 1. acetum modico addito. Pannus intingitur, & thoraci è regione cordis applicatur. Autatur vnguentum ex fantali citrini 3. 2. flor. violar. & nupheæ ana 3. 1. ceræ albæ & olei rosacei q. s. vngatur antethorax.

De febre lypyria.

Quæ sit hæc, non satis conuenit. Galenus libel. de inæquali intemperie cap. 11. in eo genere reponit, in quo propter magnitudinem inter inflammationis & malignum humorem interardent, externa refrigerantur. Id quod in medijs corporis inflammationibus contingit. Nam interius calor instar cucurbitulæ calorem externarum attum intrò attrahit. Aërius lypyriam putat, quæ quitur erisypelas ventriculi.

Lipyria febris epialæ ab similibus non est. In ea enim pergerantur extrema, calescentibus internis. Comm. in sent. lib. 2. Prognost. Ac quidem tanto feruore acerbatur, ut cad ad interitum perducere videatur. Vnde ex Actuário lib. 2. iuxta methodi λεῖπυρία appellatur, quia in ea πῦρ λείπεται, calor de-

DE MORB. INTERNIS

Arabes pituitam crassam & viscidam, aut ei modi bilem collectam in primis venis, & calore vnà cum vaporibus suffocantem, ne videlicet, lor dispergatur in corpus, causam faciunt huiusbris. Alia quoque parùm verisimilia de hac fel prodiderunt. Lipyria Græcorum primùm quid 2 phlebotomia, deinde refrigerantium vsu, vt ctuacæ ex aceto diluto, aciam virgente morbo largi haustu frigida aqua curari debet.

2 Ad reuellendam fluxionem à parte affecta, à maiori sanguinis copia imminentem. Conueniunt & cætera, quæ reuellendi vim habent, frictiones extremarum partium, gaturæ, cucurbitulæ. Intereà abstinendum omni medicamento purgante, præcipuè si ventriculus infestetur, à cathartico in affectam partem attractio fiat. Gale. lib. Method.

Cataplasmata ex hordeacea farina subacta cum succo semperniui & similium hypochondriis applicentur: subinde commutentur.

Arabes syrupo acetoso, oxymelite materia crassam incidunt, postea etiam oxymelite diuretico, sed perpetuò incidentibus aliquid admiscendo, quod stomachum roboret, vt syrupum rosatum de agresta. Quod perpetuum est in febribus phlegmaticis, vt cum incidimus, stomacho etiam conlaminamus. Deinde purgant.

Purgatio 3 ex aloë, hiera, rhabarbaro. Inter incidentes, vomitum cient, clysteres acres imperant, vtuntur attenuante victu, eo modo stuphis & sudoribus vtuntur, deinde etiam antidotis, quomodo in epiala dictum est.

3 Nusquam catapotia præscripseris, si lipyria comitum solam habeat inflammationem.

De Hectica febre.

[Ectica febris ex eo appellata, quia sic i radices egit calor febrilis, vt iam aut nullo modo, ægerrimè extingui possit. Difficultas sæpè nascitur, quod vel nimis confirmata est, vel coniuncta hectica febris putrida, tumor aliquis præter naturam, vt 2 inflammatio, erysipelas, vlcus etiam monum.

Tenuia corpora & pauci sanguinis ferè corripit, celeriter consumit. Febres diarias, ardentes, & bilas sequitur, rarò per se incipit, huiusque origo quando primùm 3 nascitur à thoracis partibus: ferè priusquàm vigeat inde nata hectica, mors est. Vita longior, & curatio facilior, si à 4 vètriculo, rate, renibus, vtero, ieiuno & colo intestinis. 5 consumit calor hic hecticus humores corporis, deiecit rorem illum, qui veluti commeatus quidam, futurum alimentum, spatiis inanibus corporis incipitur, postea etiam substantiæ pinguis carniū, rarū & solidarū partium humiditatē depascitur. Hic tabes, marasmus, & summa ariditas corporis, vbi consummata hectica est & incurabilis.

Solidum enim occupat corporis habitum, & solutus periculis existit. Gal. lib. I. de different. febr.

Vt quotidiana, vel quartana: sed tamen ita, vt hectica putrida diuersis sint locis.

Interdum etiam sequitur diarrhæam, leienteriam & dysenteriam, ex lib. I. de differ. febr.

4. Siquidem ab earum partium affectibus cor minùs afficitur, quàm à partium thoracicarum morbis.

5. Haud aliter ac lucernæ flamma, quæ absomit primùm eum: dein humidum proprium ellichnij: postremò ellichium ipsum. Hinc tres nascuntur hectica differentia.

DE MORB. INTERNIS

Pulsus habet durum à siccitate arteriæ, debile ab infirmitate facultatis vitalis, paruum & frequentem ab intemperie cordis, nisi aliquando urgente necessitate ad frequentiam & velocitatem commutetur. Quod idem contingit à cibo, quo tempore calor hecticus non aliter efferuescit, quam calx vitæ si aquam aut aliquid tale superinfundas. Calor in corpore æqualis est, ex quo 6 non dolent, neque febricitare intelligunt. Quamquam si manum admoveas, senties paulò post accerrimum, mordacumque calorem. Quod si in hectica febre calor inæqualis est, sentitur dolor, febrisque ab ægro intelligitur, iudicabis, aut erysipelas, aut phlegmonem, aut febrem denique putridam complicari. Despectio est, cum hæc hecticæ coniuncta sunt, præsertim si phlegmone, aut aliquid tale in parte principibus cenditur, tumque difficillima curatio est, 7 indicationibus inter se pugnantibus. Hecticis aliquando oculi cauantur, nasus acuitur, collabuntur tempora, nudantur ungues, & acuti fiunt, pedes etiam quando intumescunt, squalescit cutis, à cibo autem non sentitur calor. 8 Calor maior in volis & plantis pedum non reuera quidem, sed quia 9 manifestior illis, aut fortasse, quia illis extremæ venæ sunt, & manus nudæ, eò procliuior motus caloris illis est.

6 Hæc duo sunt signa febris huius propria. Cæterum non dolent, quia iam facta est alteratio.

7 Quando nimirum consummata est hectica. Alia enim hectica, alia complicatorum cum ea affectuum remedia.

8 Quanquam tamen calor per totum corpus sit æqualis, servata interim partium analogia. Nam ex Gal. lib. de intemp. tota febris hecticæ essentia ad intemperiei æqualitatem est referenda.

Vel quia temperatiores sunt manuum volæ, & propterea omnem mutationis sensum percipiendum propensiores.

Incipientem hecticam non facile cognoscimus: nitam 10 facilius curamus. Reliqua genera non le curantur, facile cognoscuntur.

In curatione hæc maximè obseruanda sunt, an plex sit febris hectica, an coniuncta sit febris putrida, erysipelas, inflammatio, an syncope frequens dat. Hæc enim remedia hectica interpellant. plex nullo 11 maiori remedio irritari debet.

iora remedia sunt, 12 phlebotomia & purgatio. Deinde vehemens tum animi, tum corporis morbus ex cap. 7. & sequentib. lib. 9. Method. vitandus est. Medicus scopus est, vt refrigeres & humectes: idque partim balneis, partim alimentis, tum etiam epithemibus, rebûsq; non naturalibus. Quod ab balneis, exoleuit iam 13 curiosus ille apparatus veterum balneorû, nec nisi cum periculo tentari potest. exoleuit etiã cõsuetudo: & si quid in apparatu pecuniam est, grauius esse solet: itaq; hoc tẽpore proxime lectum ægri labrum aqua plenû disponi potest.

Nihil enim adhuc, aut parum ipsius humidi primigeni exhaustum est.

Partes exsiccatae cum sint, exsiccari amplius per venationem & purgationem minimè desiderant: imò quod absumptum est, id refarciri volunt. Itaque satis fuerit simplici in hectica febris qualitatem alterare, & corpus reficere.

Quando vsurpanda sit phlebotome, docet Hippocrates. 29. sect. 3. lib. 6. Epid. & Gal. in commentario.

Tria etenim parabantur balnea: primo ex aqua moderatè calida corporis meatus & spiracula aperiebantur & abantur: altero è tepida humectabatur corpus: tertio ex frigida constringebantur pori. Ad hæc tria comparabant laudat: nos vno contenti sumus.

DE MORB. INTERNIS

Quòd si 14 vapor balnei ægri corpore excipitur priusquam immergatur, salubre est. Itaque lintum conuolui potest, vt duobus pluribúve hominibus teneatur, ita vt frigidũ aërem inspiret, reliquo corpore per raritatem lintei vaporem balnei excipiat. Iam rarefactis poris corporis, ac posteaquam a vires receperit, satísque quieuerit, aliquoties a tepida & temperata immergi potest. Mora sit ratione virium. A balneo quoq; corpus oleo immergi potest, vel communi, vel nenupharino, vel vieto, de cucurbita. Ceterum quod aliquando morbumus, & híc quoque summopere obseruandum, nec oleum, vel rancidum sit, vel falsum, quod reperias multis in locis. Vbi itaque commodum oleum defuerit, butyrum recens vel per se, 15 prius ex aqua violarum lotum vsui esse potest. Si iiciebant veteres balneum è frigida: quod suspensum esse potest, nisi & vires constent, æstas sit, consuevit frididi balnei, temperamentum calidum & cum, nulla cruditas, nullus tumor, nulla plenitudo. Alimenta imperari debent, lac asinæ, 16 vel muris, bubulum etiam vsui esse potest. Sed eligendum lac est, probandumque 17 notis suis. Sugatur è rima, vel recens mulctũ bibatur. Periculum fit mensuræ lactis datis primũ 3. 2. deinde 3. vel etiam 4. Quòd si in ventriculo non corrumpitur, paulatim augeatur modus ad lb. ss. Corrupti intelliges partim è ructu, maximè nidoroso, partim ex pulsu, debilior, tardior, rarior, languidior factus est. Quod si ructus nidorosus est, poterit aliquid aquæ in qua cum lacte. Si acidus, momentum mellis aut sacchari misceatur. Hordeatum quoque maximè co-

t, vel ptisana ex tritico cōparata & colata, iuscu-
itē pulli gallinacei, in quo hordeū mundatū &
orticatū coxerit, alteratū cū lactuca & portulaca.

Sic cutis aperitur, vt vis aquæ penitiūs subeat. Cæterum
elotionis optimum erit elyfterem blandum iniicere nul-
thartico, præter cassiam adhibito. Et quia sæpè fit, vt ob-
ricis imbecillitatem cruda multa excrementa congeran-
licebit toto morbi cursu clysteres iterare. Parabuntur ex
gerantibus humectantibus, herbis, seminibus, floribus,
litis cassia, sacchar. ol. violaceo, nenuph. & simil. Si nu-
tes præterea esse oportuerit, ex decocto capitis arietini,
liarum carniū iusculo, instituentur.

Huius loco valebit vnguentum resumptiuum.

Lac muliebre præstantissimum est propter naturæ fa-
arritatem, quā magis nutrit: quamuis Auicennæ magis
geret & humectet. Caprillum autem medium est. Sed de
ide cap. 6. lib. 7. Meth.

7 Lactis laudabilis hæ sunt notæ: spissitudo moderata,
r albus, odor gratus, sapor dulcis, & cum instillatum in
nem neque tardius, neque citius diffluit.

t quia in hecticis vis attractrix infirmior est, 18
uidiora sunt alimenta: alioqui aceti modicum,
am si videri possit nocere, quia desiccat, miscea-
. Lactuca, portulaca ex aceto diluto, aqua etiam
quando frigida: quanquam modus esse debet,
adeo gelida, nec multa exhiberi debet, 19 vbi
nis extenuatum corpus est.

3 Ad faciliorem distributionem. Partes enim ob siccitatē
trahendi facultate minùs valent: vnde atrophia. Probantur
s alimenta solidiora, quòd diutiùs nutriant, & liquidiora
erius expirent. Sed vt illa concedantur, vires sapiùs effcætæ
concoquendis non sunt.

9 Nam ex lib. 10. Meth. in iis qui parum sanguinis & car-
habent, ad partes solidas aqua celeriter peruadit, nulli,
od eius vim frangat, occurrens.

DE MORB. INTERNIS.

Potiones frigidiusculæ, solidiora alimenta non frigida, sed subtepidā imperētur. Epithemata erina hordeacea, quam subiges ē succo lactucæ, lidis, semperuiui & similium.

Portulaca per se contusa stomacho, & hypochondriis vtiliter apponitur. Alioqui.

℥. ceræ elotæ ʒ. 3. olei rosati similiter loti ℔b. 1. quefiant in vase duplici. Liquefacta refrigerent. Vbi refrixerint, ex aqua frigidissima, lactucæ succo vel portulacæ subigantur. Fiat cerotum. Inungitur venter, hypochondria & partes, vnde primum cōtactica nata est.

Alioqui linteolum subinde inculcatum, omphacico, lactucæ, intybi, semperuiui, atque eiusmodi refrigerantium succo, hypochondriis & thoraci ponemus.

Verū in horum omnium vsu animaduertendum est, alia quidē refrigerare & humectare, alia siccant.

Humectantibus vtetur, si alui profluuium non est: tum enim siccantibus vtendum est simul, 20 refrigerantibus.

20 Ea præcipuè, quæ adstringunt, declinanda sunt, quæ respiratori obstant. Et vt tutior sit refrigerantium vsus, oleum amygdal. dulc. vel etiam liliaceum commiscetur.

Denique quia breui tempore admota remedia incallescunt, subinde commutare oportet. Præterea partes spirales non sine noxa diutiùs perferunt refrigerantia, sed inde dyspnœa nascitur: omnia itaque temperare oportet. Olea conueniunt 21 de nuphare, de salicibus, cucurbita, papauere, violis, cydoniis, eadem seruata distinctione in vsu siccantium & humectantium. Supra omnia aër con-

endus est: qui si repperatus, alterari non debet: si
dior, ut æstate, refrigerandus eo modo, quo ca-
de æstu dicemus. Hyeme iam frigidior, quo
pore leuiter alterari debet, non tam igne, maxi-
e prunis, quam leui flamma, aut vapore aquæ
læ.

His oleis thorax antrorsum & retrorsum illinendus.
quoque cerato antè præscripto inungenda.

In ratione alimentorum consideranda est vir-
Nutriemus enim pro ratione virium, lacte vac-
a quo recens butyrum extractum sit, 22 lacte
æ: aut si nutriendum, quam alterandum magis,
e muliebri. Bubulum plurimum nutrit, sed ra-
e butyri nocere potest.

Asininum lac omni lacte humidius, & nulla acrimonia
tum. Hipp. 4. acutor.

Caprillum quoque vsui esse potest. Sugi debet,
ntè diximus, vel recentissime mulctum bili. Plu-
um nutrit panis sæpius lorus in aqua, deinde ex
e recens mulcto comeditur. Plurimum lauda-
aqua hordei, in qua cancrorum caro detractis
aceis coxerit.

℞. hordei mundati ℥. i. cancrorum excorticato-
℥. 2. bulliāt in ℔. 2. aquæ, dum dissiliat hordeū.
ortet ante excorticatos cancos prius diligenter
ui, ut omnem fœditatem odoris deponant, dein-
coqui. Potionum eiusmodi cancrorum mun-
orum singulæ vnciæ singulis libr. aquæ hordei
oqui debent. 23 Similia ex cap. de phthisi repeti
sunt. In instaurando hordeata, in quibus etiam

DE MORB. INTERNIS.

vitellus oui dissoluatur. Aliquando quoque, vitellus frigores, semen portulacæ, lactucæ & similia conquantur.

23 Vel hoc paretur destillatum. ℞. decoct. caponis iuu-
armi vitul. alterator. cum lact. oxalid. bugloss. borrag. po-
scariol. seminib. frigid. maiorib. florib. violaf. bugloss. ny-
tb. 6. micam panis vnius albiss. in lacte infus. limac. præp-
& in lacte infus. tb. 8. coxarum ranar. 3. 3. Ponantur omni-
alembico: destillentur in diplomate, seu balneo Mariæ.
destillato vtatur sæpè cum saccharo pauco. Nutriet pleni-
testudo adiciatur.

Si à syncope metus est, aliquid etiam vini gra-
torum, margaritarū. semen acetosæ, & alia, 42
cordialia appellantur. Iuscula carniū permitt-
tur, sed alterari oportet hordeo mundato, conco-
leribus, quæ refrigerant & humectant, lacte
portulacæ, scariolæ, &c. Permittitur in potu aqua
qua aliquid sacchari dissolutum sit. 25 Vinum
natorum similiter dulcoratum. In viribus infir-
pressionibus, colatitiis, distillatis, instauranti-
vtendū erit. Si à profluuiō alui metus est, aqua h-
dei paretur ex hordeo torrefacto, similiter & h-
deatum. Quibus addi possunt gummi arabicū,
lium torrefactum, & alia eiusmodi, quæ sine cal-
aluum supprimunt. Auenatum loco hordeati
tempus commodum est. Etenim fluxiones alui
primit. Sed dum symptomatibus consulimus, fel-
habenda ratio, & ad huius remedia tempestiue
deundum est. Caseus recens sine sale paulò firm-
ribus conuenit, vt vocata gelatina minùs firmis.
num dilutum bene contrà syncopem facit & l-
sum virium. 26 Cibus duabus horis ante balne-

erari debet, aut paulo post balneum. In balneo est exprimendus sudor. Madidus enim vapor. Summatim in usu balnei, ad vires diligenter aduertere oportet. Multa, quæ ad hanc febrim pertinent, ex commentariis de sanitate tuenda. Methodo medendi, Libello de marcore collectis.

Vt rosæ, nymphaea, aurum (quod quam vim cordi conperitiores viderint) vnicornis cornu, saphyr. hyacinth. agd. vniones, santala, terra sigillata: quæ vel in zulapiis, conditis, vel opiatīs exhibentur.

Vinum item album, tenue, oligophorum, optimè diluquo tamen, nisi vires reclament, abstinendum.

Salubre est statim ante cibum aquam hordei sumendi partium humectationem, ut ipsum alimentum facilius agglutinetur. Exemplo id fit cementariorum, qui parietibus aqua aspergunt, quàm aut calce, aut cemento, aut oleo incrustent.

De febre ex cruditate.

Ebris 1 hæc ferè debilis, sed periculo non caret. Desperatio est, cum vel ventriculi, vel hepatis inflammatio accesserit, in qua quantus, quo loco intus crudus humor est, considerandum. Aliquando enim, cum sanguis utilis plurimus sit, cruditas exigua est. Contrà rursus, nonnumquam plurima cruditas est, exiguus verò sanguis quous. Humor crudus aliquando frigidior est, quando ad coctum succum accedit propius. Cruditas aliquando in primis venis, nonnumquam in corpore aceruata est. Cruditatis in ventris & primis venis signa sunt, nausea, ructus, vellicatio, tormenta ventris, frequens borborysmus, hypochondrij tumor atque 2 inflatio.

DE MORB. INTERNIS

1 De hac Gale. lib. 4. Sanitatis tuendæ, & comment. 31. sect. 5. lib. 6. Epid.

2 Cruditatis enim plurima & flatulentus spiritus in v. mesaraicis continentur.

Alimenta ferè in flatus commutantur, ob caris ventriculi imbecillitatem. Cruditatis totius corporis signa sunt urinae tenues, aquosae, leuiter tinctae, diuulsae, conturbatae, nonnunquam 3 sedimenti asperitate, calor faciei pallidus aut alius quam rubens, ut liuidus & plumbeus, tumor corporis moles 4 subtumida, pulsus inaequalis, obscurus, paruus. Adiicienda sunt, quae ad coniecturam adhibentur ex antea acta vita, otium, crapula, intempestiua exercitia, immoderata ventris & alia eiusmodi, quae cruditatis coniecturam augent. Vocatus itaque ad eum, qui cum cruditatis febricitat, ad haec omnia animaduerte: & si quidem ad haec omnia, ut malum faciei colorem, ventris cruditatem, pulsuum inaequalitatem & puritatem, accesserit etiam totius corporis grauitas, tarditas, motus mentis & sensuum hebetudo, remediis cogitandum non est, & de morte pronuntiandum: multo magis, si qua subsit inflammatio ventriculi, vel hepatis. Illic enim & crudorum succorum plenitudo est, & vires admodum infirmæ, 5 à quibus & syncope, & mors expectanda est. Si verò omnia leuia sunt, de remediis ita statuendum.

3 Debilis enim calor & materiae contumacia laeuem euerant, aequalémque hypostasim.

4 A flatu, & imperfecta assimilatione.

5 Ex cap. 5. libr. de curand. ratione per sanguinis missionem.

Phleb

Phlebotomia in hac febre 6 nunquam imperan-
nisi color faciei leuiter rubeat, pulsus sit medio-
er magnus & vehemens, nec ita inæqualis, vrine
que melius colorentur. Hic enim coniecimus
gi sanguinem superiorem esse cruditate. Itaque
riatur basilica angusto foramine, ac 7 modica
antitate sanguis detrahatur. Exibit primum san-
s tenuis, subalbidus: at simulatq; cœperit fluere
gis rubens, vena claudatur. Neque 8 tamen per-
uò expectanda est sanguinis mutatio. Sed inte-
dum exit sanguis, vires è pulsu & aliis recogno-
ndæ sunt. A phlebotomia imperanda multa, in
a aliquid origani, hyssopi & similium coxerit: &
quidē humor crassior est, oxymelite vti oportet.
Decumbant molli lecto, aëre temperato, dor-
ant & vigilent vtrūque mediocriter, victus in-
at & attenuet. Sed aduertendum in vsu mul-
mellitorum. Aliquando enim acrimonia 9 mol-
alius irritatur: diarrhæa sequitur: quæ si perseue-
hominem præcipitat. Itaque si inde metus est,
bene cocta multa, ptisanæ cremore vtendum.
In vsu attenuantium & incidētium tum alimen-
tum, tum medicamentorum, denique omnium,
æ vel intròsumuntur, vel foris admouentur, vi-
nda sunt omnia, quæ nimis calfaciunt. Etenim fe-
em augent, humores crudos cōmouent, deficiunt
res, syncopen accelerāt & mortem. Hæc igitur o-
nia non longè à medio recedant. Frictionibus &
unctionibus opus est. Atq; hæc quidem omnia,
vt cruditas cōcoquatur. Aspero itaq; linteo cru-
a, brachia, spina deinceps ordine perfricētur de or-
im versus, ita dum incalescant. Postea verò oleo

DE MORB. INTERNIS

dulci, non falso, non rancido, alioqui butyro re
eādem partes inungantur. Hyeme etiā chamæ
lino, anethino & similibus, quę leniter quidem
faciunt & digerunt. Sed perpetuò ad pulsum
maduertendū est: qui si minor, obscurior, magi
æqualis fieri videatur, omninò viribus consulē
Vinum dilutum propinandum, mica panis ex v
hordeatum, lac amygdalarū, omnia quidem exi
quantitate, sed non ita magnis interuallis repe
Alioqui si constant vires, tenuis victus conueni
per interualla. Leue catharticū phlegmagogum
iam apparet aliquod signum coctionis. Maiori
pharmacis abstinēdum. Intempestiuus enim m
ribus remediis vel necantur ægri, vel in pericul
coniiciūtur, vnde vix possint reuocari. Animadu
te ergò ad vires: 2 ex pulsu, ad coctionem ex vri
Vrinarū hic ferè ordo est. Vbi expectatur salus,
eunt initio crudę & aquosę, postea sediment
ponunt crassum, diuulsum & asperū. Conturbat
sed cōturbatę sedimentū ponunt, celerius quid
si quidē meliūs habet coctio: tardius, si non ita
ne sedimentum. Deinde melius fit, propius ac
dens ad album, læue & æquale. 13 Melius proce
te morbo, iam non sedimentum, sed sublimam
tum, vel nebula in media vrina ostēditur. Cum
appetit perfecta coctio, neque sedimentū, neque
blimamētum, sed tantū nebula in summo vri
attollitur: atque ita vrinę ad naturā redeunt, sim
que æger ad pristinā valetudinem. Videndum qu
que, ne te fallat vrinę conturbatio. Perturbatur
rina, vel quia calor nariuus iam cruda concoq
vel quia extinguatur. Vtrūque distingues ex pul

im si pulsus, quàm ante, melior, coctio cœpta
Si verò minor, obscurior, magisque inæqua-
nors in propinquo est. Suffocatur calor mul-
line materiæ: deinde quia humor crassus vias
cipit, multæque obstructions fiunt. Clyste-
vbi resistit alius, acriusculi infundantur. Alio-
si à viribus metus est, remittenda sunt cætera
edia ad tempus, & tantum viribus consulen-
est. Vbi omnia mediocria sunt, mediocriter
peranda omnia, ac toto decursu morbi faciei
r, vrinæ commutatio, & pulsus diligentissime
sideranda sunt. Ex his omnis remediorum ratio
igitur. Et in hac febre, quæ sæpè incidit, nullum
peccatum est. In summa clementer cum hac fe-
agere oportet.

Galen. ibidem, & libr. 4. Sanitatis tuendæ. Attamen si
orida & subrubea facies eluceat, quæ indicio sit sangui-
laudabilem cruditatem adhuc sua copia exuperare, in-
inum non erit venam secare.

Pro periti medici arbitrio, vt ad 3. 4. scilicet vasculum
n. & dimidium.

Sanguinis mutatio expectatur, cum vitiatu sanguis
us, & frugi multus: at si ille superet, minimè. Item mu-
eadem ex lib. 2. de vict. rat. in acutis expectanda in in-
mationibus à secta vena non longè distitis.

Vt si maior eius copia adiiciatur, aut si eger diutius vratur.

Materiæ parte in halitus digesta.

Sed enim cum artus abundè calidi videbuntur, metus-
erit, ne ex ampla frictione lassitudines sequantur, tum-
endum.

Virtutis vitalis præcipua in morbis ratio habenda. Ar-
e pulsu se prodit. Itaque salutis & mortis indicium secu-
ex pulsu, concoctionis ex vrina, petitur.

Tunc enim fiunt vrinæ similes sanorum, quæ sedimen-
arent.

DE SYMPTOMATIS

FEBRIVM.

Quæ cadūt in febres, vt & alios in morbos, symptomata, trium sunt generum. Aut enim actiones læsæ, aut excretorum & euacuatorum excessus, aut affectus corporum, seu mutatae sunt qualitates. Primi generis sunt, somnus, vigilæ, delirium, capitis dolor, syncope, sitis, deiectiones, appetentia, rigor: Secundi, fluor, obstipatio, vomitus, hæmorrhagia: Tertij, linguæ scabrities, nigredo, icterus, & cætera id genus. Leuiora sunt interdum, & quæ medicum minùs debeant excutere: aliàs grauiora, & quibus maiore cum diligentia & sollicitudine, quàm febribus ipsis, sit consulendum. Dictum quidem est antea de iis febrium accidentibus, quæ ipsarum generationem necessarium quuntur, nec tamen curationem immutant: nec ea traduntur, quæ præter communem aliorum curationem ad sese trahunt, quòd causas vicem obtineant. De his fusiùs Gal. lib. 12. Method.

De somno & vigilia.

Si Omnis in febribus alius naturalis, alius præter naturam. Maximè 2 naturalis est in declinationibus, tum totius morbi, tum particularis affectionis. Præter 3 naturam verò initiis accessionis

ubi multus humor vitiosus acervatus in ca-
 Sic enim vitium rapitur in medium corpus, la-
 m facit, convulsiones, timores, & alia eius-
 i. Ideo scriptum ab Hippocrate. In quo morbo
 nus laborem facit, mortale: si verò iuuat, non
 tale. Laborem facit qui præter naturam est: iu-
 qui est naturalis.

I. Somnus & vigilia, ut animalis facultatis sunt sym-
 nata, explicantur. Naturalis somnus in febribus causas
 it moderatas & utiles: at qui præter naturam est, contra-
 ut in lethargicis: medius est interdum, ut in remulentiis,
 naturali recedens, nondum tamen est præter naturam,
 is in pueris etiam cernitur.

Tunc enim somnus calorem alienum refrigerat & re-
 quit, & nativum adauget.

Qui symptomatis ægrum auget, materiâ in intimum
 us conflante, ex commentario in aphor. 1. lib. 2.

Quod funestum est ex Hippocrate aphor. 67. lib. 4.
in febribus ex somnis timores, convulsiones, malum.

Bonus est (inquit Hippocrates aphor. 2. lib. 2.)
 delirium sedat, intelligens malum, qui delirium
 t. Ac rursus. Somnus atque vigilia, utraque si
 dum excefferint, malum. Neque enim omnino
 mire bonum, aut vigilare. Sed hæc duo tempe-
 debent, & maximè, ubi cruditas est. Somnus
 in concoquit: vigiliæ verò digerunt, fuso calore
 habitum corporis, atque ita repurgatis fumosis
 rementis.

Habenda quoque morborum ratio. Est enim,
 non ita dormiendum est, sed quantum vires
 uirunt: quod in peste dicitur. Ac febres omnes
 aniculosas plenas esse periculo certum est: item
 æ peruigiles sunt. Vtriusque ergo accidentis cau-

DE MORB. INTERNIS

sa inuestiganda est. In febribus 6 calor, siccitas, dolor, ferè vigilas inferunt: hinc celeriter vires cadunt, & facies illa Hippocratica inducitur. Nunc acuta, &c. Palpebrae vix se attollunt, pulsus ad interchordulae extensae praeduritiae & siccitatis articulis. Huic itaque malo anacollematis, vinculis, odib, potionibus, maturè succurrendum.

5 Ac cum noxius fuerit somnus, prohibendus iis, qui lethargum praescripta sunt, clysteribus, frictionibus, erictionum vellicationibus, clamoribus, odoratu calidorum & frigidorum incidentium & tenuantium.

6 A Galeno lib. 3. de causis pulsuum tres vigilae causae assignantur, calor, siccitas, dolor: quibus tota contraria sunt remedia opponenda, refrigerantia, mectantia, anodyna. Quae refrigerant & humectant partim assumuntur, partim admoventur. Assumuntur sorbitiones, ut hordeata & amygdalata è recentibus lacte deo & amygdalis, additis seminibus frigidis lactis portul. melon. cucurb. aut papau. alb. ad 3. 2. & horam nocturni, vel media nocte, si somni difficultas suadeat, exhibenda: potiones hypnoticae, ex decocto seminum portul. etuc. capitibus papau. alb. & simil. in quo dissoluantur syrupi, papauerinus, nenupharinus. violac. diacodium sine speciebus. Admouenda sunt, linimenta, frontalia, cataplasmata, lotiones partium inferiorum. Horum numerum formulae subiiciuntur.

7 Graeci sub horam somni manus & pedes articulos vinculis constringunt, dum defatigant. Soluunt vincula, subducunt lumen, imperant sibi somnium. In ratione vinculorum animaduertendum, ne corpus arthriticum sit, aut sint vlcera ad articulos. Sic enim ad alia remedia confugiendum est.

7 Vt Paulus Aegineta cap. 41. lib. 2. Arthriticis vero articuli aptandi non sunt, ne fluxio aliqua in articulos imbutos, vel iam laborantes, vi doloris conuehatur.

anacollemata, quæ frontalia appellant, ad repel-
dum commoda, ex olei rosacei ℥. i. aceti ℥. 2. cum
candido.

Aliud.

olei viol. & ros. ana ℥. β. aquæ ros. vel betonicæ,
agitantur cum oui albumine. Fortius erit, si Gr.
el cō plus opij addideris, aut ℥. 2. populeonis. Sed
usu anacollematum habenda ratio naturarum.
in pueris, mulieribus, epilepsiæ obnoxiiis, & mol-
tibus corporibus eiusmodi refrigerantia stuporē
erunt, & læduntque memoriam in reliquam vi-
a. In iis verò, qui remedia sustinere possunt, in-
uanda sunt sæpius: statim enim incalescunt.

Quinetiam lethargum promouent, vehementiorem ce-
ri frigiditatem cum humiditate coniunctam inducendo,
℥. capita 3. papaueris. In pul. redacta commisce
i albumini. Bene fiet, si albumen oui ex aqua ro-
sea prius agites, & despumes. Aliud.

℥. olei papaueris albi ℥. i. β. populeonis ℥. β. al-
minis ouorū ij, vt antè, despumat. ℥. 2. lactis mu-
bris ℥. β. Præferunt in hoc lac muliebre, si nutrix
eo colore est, & puellam nutrit. Frontale siccum.

Vel tale fiat cataplasma. ℥. farinæ hordei subactæ cum
leo lact. & oleo rosaceo ℥. i. vnguēti popul. ℥. i. f. cataplasma.
lentius hoc erit. ℥. flor. ros. viol. & nymphæ ana P. i. sem.
poscyami, lactucæ, papau. alb. ana ℥. 2. coquantur, terantur,
dendo olei papauerini ℥. i. populei ℥. i. Reposita inter duas
as raras portio fronti applicetur. Hæc pertinebunt linimē-
qualia ex cerato refrigerante Galeni cum oleo rosaceo a-
tato, ex olei viol. ol. ros. & succ. solan. ana ℥. 6. cum popul. &
eto, ex oxyrhodino cum albumine oui & aliis id genus
nfici solent.

DE MORB. INTERNIS

℞. quatuor sem. frigidorum ana ℥. i. sem. papaueris
2. florum nenupharis, violarum, anethi ana P. i.
ex omnib. puluis, qui inuoluatur in linteo dup
deinde perfumetur cum aqua rosarum & betom
aut cum vino albo diluto his aquis. Aliud.

℞. nenupharis, rosarum, violarum ana P. i. co
cis radicis mandragoræ ℥. i. ℞. sem. papaueris albi, cor
dri ana ℥. i. conquassentur crassiusculè, inuoluan
& perfumentur, vt priùs.

Potiones.

℞. syrupi papaueris, de nenuphare ana ℥. 6.
coctionis lactucarum ℥. 2. Capiat horâ som
Aliud.

℞. lactucarum P. i. dactylos tres, caput vnum
paueris. Fiat decoctio ad ℥. 4. cum ℥. i. syrupi ro
fiat potus. Vel.

℞. dactylos duos cum capite papaueris, fiat
coctio ad ℥. 3. In col. dissol. sacchari rosati ℥. 3. Co
uenit vbi distillatio in pulmones cum vigiliis
ferè commiscemus ea, quæ adstringunt, vbi flux
est, vt in dysenteria.

℞. syrup. de papau. ℥. i. diacodij sine specieb
℥. i. aquæ ferratæ ℥. ℞. Detur hora somni. Conuen
& syrupus rosatus, aliàs per se, aliàs cum aliis. Olf
cere oportet oleum de semine lactucæ, de nen
phare, violarum, cucurbitæ, aut ex his nares inu
gere. Alioqui refrigerantia, vt lactuca, flores viol
rum, nenupharis, semen & capita papaueris, sem
album hyoscyami, coquuntur aquâ: vapor aurib
& naribus excipitur: sponsia in his immersa & ex
pressa subinde naribus admouetur. Conueniunt
molles frictiones plantæ pedum, linteamina ber

da, in stratum cubile refrigerantibus, susurri fa-
 dentidem infusa aqua. Sunt qui abraſo capillo
 nectant caput ſpumâ ſeri lactis feruefacti: me-
 fuerit oleo roſaceo perfundere. Alij è floribus
 i, demptis ſtaminibus, aquam diſtillant, eius a-
 ad 3.4. propinant hora ſomni. Quidam etiam
 bant manus & pedes ablui ex decocto refrige-
 iũ. Bonũ quoque fuerit hordeata, lac amygdæ
 diſſoluere ex decocto lactucarum, capitum pa-
 eris & ſimiliũ, iuſcula alterari cũ multa lactuca,
 ulos quoque fieri, qui iuſculis incoquantur, vt.
 . quatuor ſem. frigidorum maiorum, portulacæ
 3.ß. fiat nodulus. Vbi verò nimium ſomniculo-
 nt, exprime ſuccum è radice fœniculi, & indes
 bus, aut ſpongiam imbues aceto, in quo prius
 ciſa radix fœniculi, hyſſopus, nux moſchata, aut
 d ſimile coxerit. 10

Nam per cæcos neruorum meatus, qui ad partes illas
 ceptant, vapores cerebrum irrigantes & humectâtes, ſom-
 que tepore ſuo conciliantes efferuntur. Parabitur autem
 ex decocto foliorum ſalic. lactuc. vitium, florib. nymph.
 chamæmeli. Licebit eodem decocto, (additis tamen ali-
 cephalicis, vt beton. ſtœchade, & ſimilibus) caput ablue-
 nam vapores acres reſoluendo & refrigerando ſomnum
 ciliabit. Poterit quoque ſacculus inſtitui ex roſis, violar.
 ice papauer. alb. ſeminibus lactucæ & hyoſcyami, pulue-
 , ac ſæpè & ſæpè naribus obiici.

De ſiti.

Itis fit i ab humido deficiente, aut calido ſu-
 perante. Calori aliquando coniuncta eſt ſicci-
 vt in ardoribus: aliquando humiditas, vt in hy-
 picis, & quum pituita falſa ventriculo inhæſit.

DE MORB. INTERNIS

1 Galen. cap. 30. lib. 1. Simplic. Sic comment. 1. in lib. 1. poc. de natur. humana, sitis (inquit) fit nobis siccescētibus, autem id symptomatis genus febrium fermè omnium uiduum, sed maximè continuarum omnium, ardentium, que adeò tertianarum proprium.

Nascitur autem vel ita alterato toto corpore, certis partibus: quales sunt gula, stomachus, ventriculus, viscera, primum intestinum, pulmo. Sitis quidam est, quæ nullo potu expleri possit, ideòque *ἰσχυρὴ* Græci vocant. Etenim non aliter quàm à dipsade serpente morfi, inexplebili siti ardent. que aliquando in morbo contingit, de quo cap. profluvio urinae. Aliquando id contingit iis, qui teri vino 2 indulgentiùs sese ingurgitarunt: vinum alioqui calidum largiùs hauserunt: vel marinam aquam, ducis inopiâ, diutiùs biberunt: deniq; salis & medicatis alimentis, vel etiam phlegmatis ipsum contraxerunt. Vbi humidum efferuebiliosus succus, salisve pituita in ventriculi tunica imbibita est, hoc idem accidit. At verò ex contrariis causis sitis nulla est, vel quia sentiendi facultas mortua est in ventriculo. Hoc verò in febribus proximis & ardentibus exitium denunciat. Est qui adsit iusta causa sitis, non sitiant tamen, qui fecerunt: tum quia, ut modò dicebatur, extincta est sentiendi facultas ventriculi: tum quia à capite 3 humiditas defluit, atque inde irrigatis partibus, vel sitis incendi solet, non sitiunt.

2 Vinum enim meracius & largius epotum haud aliter in ventriculo, ac mustum in dolio, dum feruet, fumos & vapores calidos emittit, à quibus sitis.

3 Iuxta Hippocratis aphorism. 54. libr. 4. Quibus primum siccaë tussis leuiter irritantes in febribus ard

fiunt, non multum siti infestantur. Nam (ait Galen in mentario) madescunt quodammodo loca, quæ ad asperitatem arteriam spectant.

Vitiosa quoque sitis est, cum scilicet alienos potum appetimus ex natura humoris viriosi imbibiti- cis ventriculi, qualis est pica circa cibos, id est, tarda mulierum appetentia, quæ vterum gerunt. Et itaque prius distinguenda sunt, quàm de potu deliter decernas. Neque permittendum est, ut citius sitiant, maximè in febribus: atque ubi sitis est. Quin & in declinatione cogendi sunt, ut ant. In accessionis principio & augmento potum prohibendus, ne veluti in fornacibus fabrorum suffusa aqua, aut alio liquore febrilis calor vehementius incendatur: sed tum sitis fallenda est defacta lingua, vel etiam conuoluta folio laccæ, acetosæ, aut linteolo in aqua frigida, vel crato madefacto. In vigore collutionibus iamandum, & gargarismis: qui ubi inclinatur, & vehementer sitiunt, largiter ac confertim bibendum, tantum, videlicet, haurire possint. Sic enim fit, subito motu & contrarietate potus excitatus calor foras dissipetur.

Somnus 4 sitim sedat à siccitate, declinationis tempestivus. Sanguinè enim intro colligit, unde siccitas temperatur. Vigilia verò sitim lenit à calore: calor enim foras excludit. Ideoq; quicumque potum largius hauserunt, ac per fumos & vapores calidos sitiunt, iis non modò frigida potus, sed etiam frigida remedio est. Sedanda sitis ardentium, & eorum, qui calido & sicco laborant, conueniunt, quæ refrigerant & humectant: quale est dilutum oxycra-

DE MORB. INTERNIS

rum, id est, aceti modicum, eiusque tenuis & b
puri, multæ aquæ mixtum, vt facilè bibi po
Acriore enim vtendum erit, vbi pituita salsa est,
alioqui humiditas iuncta calori, vt in hydrope.

Aqua frigida, si neque infirmitas visceris, neq
cætera prohibent, tempestiuè data, efficacissim
rim extinguit, quam calor & siccitas faciunt. Qu
si ab aqua frigida noxa metuitur, quinta parte te
dæ vini aquosi, iulepi violati, aut rosati, parte
decupla sacchari temperari potest.

4 Hippocr. sect. 4. lib. 6. Epid.

5 Nam si sit aliquis humor collectus, qui perpetuan
bris afferat consecutionem, purgatione deturbandus. Sic
mitu reiectabile, inquit Galenus, extinguitur sitis.

Aliud.

℥. seminis lactucæ & cucumeris ana ℥. β. liq
ritiæ recentis & rasæ ℥. i. bulliant in 6. lb. aq
Aqua refrigerata per se vel cum modico aceti
prius, aut aliis proximè dictis, bibatur. Hordeat
mundatum & excorticatum in quadrupla aqua
bitur. Ptisana 6 vulgaris bene cocta ex horc
mundato, recenti, succulento, excorticato, & g
cyrrhiza similiter recenti, & rasa, vtilissima est. S
hæc Medico animaduertenda sunt, alioqui sit
facit, non extinguit. Cydonia & pira humidio
cucurbita, cucumer in rotulas conciduntur, imm
tuntur vase aqua frigida pleno, vas in puteum
demittitur: vsus tempore aqua bibitur, cum vel
mens ardore est. Mel rosatum more Veterum pr
paratum, aut saccharum rosatum, sæpius refi
aquâ rosacea factum, in octupla aqua dissoluit

lonia, pruna, extrema lactucæ ac portulacæ, caloli vitis, ramenta cucurbitulæ & cucumeris, a plantag. vel rosacea macerantur, & ore continentur. Similiter & granatorum succus, syrupi lacei ℥. i. in ℥. 4. decoctionis lactucæ. Iulepus rosatus, vel ex aqua & saccharo factus, charo quidem communi, vel violato. Vinum granatorum, syrupus limonum & similia cum aqua dei, decocto glycyrrhizæ & similibus propiuntur. Pilulæ sunt ab Antiquis commendatæ sub lingua retinendæ.

℥. semin. cucumeris 3. 4. gummi tragacanthi 3. 2. nmi dissoluatur oui albumine, semina trita coceantur, 7 fiant pilulæ.

Siccentur in umbra, paulatim deglutiantur.

Circa guttur inunctio ex oleo rosaceo cum a- is, aut succis semperuiui, solani, vmbilici vene- lactucæ, acetosæ, portulacæ, muccagine psyllij, quot granis caphuræ, in quibus linteolum sub- & rarum subinde madesiat, ac frequenter ap- natur. Conueniunt & ea, quæ contra æstum di- sunt cap. de Febre ardente.

Cum ea prisana vulgari, urgente siti, dissoluuntur syru- conuenientes, acetosus simplex, de limonibus, violaceus. l vtere conserua rosa. recenti in cyatho aquæ agitata. Sitim am mirificè sedat. Sed potronis exhibendæ tempus impri- s captandum. Initiis accessionum à potu arcendus æger: declinatione ad potum inuitandus largiorem: in incre- ento fallenda tantum sitis.

7. Harum pilularum vna sub lingua teneatur, & humor iua solutus paulatim deglutiatur.

DE MORB. INTERNIS

*De 1 linguæ scabritie & nigredine,
totiusque oris.*

Lingua tunica vestitur, quam communem habet cum toto ore, palato, larynge, gula, macho, internóque ventriculo: tum etiam anastissimas venas, per quas visceribus communita fit, vt ex colore linguæ de viscerum, venarumque habitu coniiciamus.

1 Quæ linguæ scabrities & asperitas fit ob immodicam siccitatem, vt nigror ob immoderatum calorem. Galen. commentar. in senten. 4. libr. 4. de rat. vict. in morbo acut.

Humores enim, aut certè vapores 2 è reliquo corpore eò sublati, vbi iam non habent, quò vt progrediantur, in spongiosa lingua consistunt. corpus linguæ afficiunt, inducunt scabritie, nigredine, fissuris, siccitate, aliisque id genus. Eadē quoque affectio totum os, quin & asperam arteriam, œsophagum occupat. Scriptum ab Hippocrate Aphor. & 6. Epide. Quibus plurimum siccatum, ses leuiter irritantes in febribus ardentibus fiunt, multum siti infestantur, neque iis lingua exurit. Aliquādo enim tenuis humiditas in os & lingua defluit, vel frequente tussi è vicinis corporibus glandulosis eadem humiditas excutitur. Pars quoque in partes inferiores defluit, vnde hæc omnia humores etantur, ex quo neque multa sitis, neque exustio. Pessimum signum est, vbi nigrescit lingua, & nigræ scabra est. Hic igitur in primis 3 prohibendi sunt, qui à reliquo corpore attolluntur, coriandrum præparatis, saccharo rosato, interceptis viis, vt p

dicetur. Lingua scabra hydrelæo tepido sæpiùs
enda est. Sed oleum dulce sit, & bene lotum a-
pura, nulla qualitate vitiosa. Alioqui tantum
a tepida utendum est: in qua, si vis, præcoxerint
ina cydoniorum, althææ, maluæ. Posteaquam
abluta lingua est, scabrities & humor qui in-
t, satis aspero linteo, spongia, cæruleo pannicu-
ochleari argenteo, vel ad id parato instrumento
ergenda, abradendæque. Sæpè enim veluti nigra
gine obducta est lingua, quæ pertinaciùs hæret,
abradatur. Idque ferè fit ab adusta bile, & sur-
lata, vnde iis & deliria, & profluvia sanguinis
contingunt. Aurelianus spongia aqua tepida
uta absterget simul, & humectat. Quòd si hu-
tandi consilium vincit, quia siccior lingua est,
semen, cydoniorum, althææ, maluæ, psyllij, por-
cæ, myxaria seu sebesten, althææ radices, aliæque
generis, quæ humectant & emolliunt, in aqua
s coquenda sunt, in qua molle linteolum sub-
e inculcabis, atque ita linguam remollies. Vbi
scabrities vincit, atque ideò abstergendum ma-
superiore linteo, panniculo illo cæruleo, extre-
ate baculi alligato, vel spongia uteris, & in præ-
ota aqua aliquid sacchari candi dissolues, atque
satis humectatum, atque repurgatum os fuerit,
ida colluendum est. Cautio ne phreniticis &
rantibus, dum os abluis, in os digitum inducas.
rdicant enim, & digitum abscindunt. Corne-
Celsus penicillo è carpto linteolo & constru-
, ne dissipetur, linguam deterget, quam priùs
a calida inculcat: deinde melle vngit, & oleo
ceo. Mel enim purgat & deterget. Rosaceum

DE MORB. INTERNIS
reprimat, & siccescere non finit.

2 Non enim lingua colorem mutat ratione aliquorum morum, nisi ij aut ventriculo contineantur, aut præ vehemēti calore fusi, atque in spiritum versi, in sublime ferantur. Comment. in sent. 14. sect. 5. libr. 6. Epid.

3 Quia verendum est, ne fumorum istorum in cerebrum raptus phrenitidem committat.

Alioqui butyrum recens sæpius ex aqua rosacea abluet, cui deinde saccharum commiscebis. Quod si sola ariditas, cerato rosaceo liquidiore utitor, charum candum rerentum ore humectat & detegit. Paulus Celso ferè consentit, & rosaceum cum corporatum melli plurimum commendat. Summo incoquatur mulsa, hinc scabritiem detergebis. In ana damascena & sebesten incocta aqua rosacea humectando conueniunt, & reprimendo, succus p. tulacæ, eiusque folia ac reliquæ id genus herbarum prius enumeratæ cap. de siti.

Archigenes sale Indo utebatur: nos saccharo do. Auicennas bacculo rusci, aut salicis deterget oleo amygdalino cum modico saccharo optimo humectat & deterget. Quod si oleum odiosum est, recte amygdalino utendum erit. Sed aliquando profundius scabrities inhæsit: cæcra vulgus appellat. Tum Chirurgo uti oportet, qui depressa lingua strumētum ad id conueniens profundius immitatque detergeat, ex quo gargarismis utendum. ℞. 4 aquæ hordei aut ptisanæ bene præparatæ 4. sacchari violati, sacchari candi ana 3. β. vel.

4 Hoc gargarismate colluendum os: vel linteo asperso lingua infricanda: ut si cochleari, aut instrumento conuenienti abradatur, mox abluatur.

℞. hor

℞. hordei mundati ℥. i. tragacanth. alb. sem. cy-
 torum, sem. malūæ, liquiritiæ recentis munda-
 Ricci eiusdem ana ℥. β. Fiat decoctio in aqua pu-
 na ad lb. β. In expressione dissolue penidiorum
 fiat gargarismus, quo tepido vtatur. Alius.

℞. sacchari candi, tragacanth. alb. gummi arabi-
 a ℥. 2. sem. psyllij, cydoniorum, porrulacæ ana
 conseruæ violarum ℥. β. Vniantur omnia: dein-
 dissoluta in iulepi violati quantitate sufficienti,
 arismum faciunt contra scabriciem arteriæ, to-
 que oris interioris. Collum verò, qua maximè
 venæ sunt & arteriæ, illinatur subinde hoc
 mento.

℞. olei violati sæpius loti in aqua violarum ℥. 2.
 ri recentis sæpius loti ex aqua rosarū ℥. β. Fiat
 mentum. Vulgus vtitur 5 foliis linguæ canis,
 collo circumponit, aliisque herbis plurimis.
 uens quoque illi est aqua caprifolij & arno-
 i, similiter & omphacio aliquando vtitur. De-
 bere oportet in 6 alterum latus. Supinis & ore
 tibus celerius lingua exarescit. Sternutationes
 iam humectant, quia violento motu è vicinis
 bus humidis humiditas in os exprimitur.

Hæc parum iuuant sic admota. Addit interdum vulgus
 alcula millepeda vocata, quia fortasse scriptum est à
 coride ea lita cum melle anginis remedio esse.

Nam per supinos decubitus vena caua & aorta arteria
 escunt impensius: vnde nimietas caliditatis, linguæ sic-
 s & asperitatis parens.

Oris enim hiatus madorem, seu saluosum humorem
 nit:

DE MORB. INTERNIS

De dolore capitis in febris.

DE dolore capitis iam multa dicta sunt, quod hunc locum referri possunt. Peculiariter in capitis doloribus, qui cum febre per initia iuuad prima aut secunda remissione i sanguinem mitti si vires & cætera permittunt. Verum priusquam phlebotomia decernas, videndum ne dolor propter adstrictam aluum, aut vapores veni non quia 2 materia in capite est, excitetur. enim, quod ad dolorem attinet, phlebotomia cessaria non est, sed clyster sufficit: ut si post secundum diem dolor primum inuasit, sanguis qui detrahendus non est: sed aluus liberaliter mota est, vel pharmaco mediocri, vel rhabarbaro catholico, vel clystere acriusculo. Quod si nec clysteri quidem, aut pharmaco concedit dolor, cucurbitula occipitio, vel ceruici defigenda est: sine dubio quidem, si tantum vapor est causa: cum nullo, si qua materia capite continetur.

1 Dolor capitis febris symptoma non semper citationem ad sese trahit. Etenim in crisi, ne naturæ motus perturbetur, eo etiam infestante, nihil moliendum. Scilicet tamen assentientibus si sanguis sit mittendus, internam primum secunda, si plethora adest: sin minus, externa: in vena frontis. Nam posteriora capitis dolenti vena in fronte secta iuuat, aphor. 68. lib. 5. Denique ex arteria, si res extulit: quanquam ista particularium capitis venarum perfusio haud ita sit frequens, ut prima ad librum superiorem citatione diximus.

2 Materiae in capite contentæ indicia ex rubentibus oculis & facie, pulsu magno in temporibus, produntur.

Veteres raso capillitio aspersione plurimum

antur, & ex alto infusis liquoribus in eas par-
apitis, quā per futuras anteriores humor in ea-
descenderet. Vtebantur ferē oxyrhodino, rosa-
cum aceti modico, si quidem calidior febris, ta-
ne aëris conditio.

rigidiore verò corporis habitu, & hyeme, cha-
nelino cū aceti quinta parte, quod propè fiet, si
aceti, olei ℥. i. commisceas. Sed nunc ferē ana-
ematis, seu frontalibus utimur, quæ frontem &
pore comprehendant ex eādem materia. Vel.

℥. olei rosarum ℥. 2. olei communis, vel chamæ-
ni ℥. β. Æstate frigidis, atque vbi feruentior fe-
est: vbi verò mitior febris, nec cœlum feruet,
lò tepidis, modò calidis vtendum est. Aliquan-
roximæ mixturæ succum polygoni commisce-
, nonnunquam capita papaueris in oleis elixa-
æstate, & vehementiori febre: alioqui serpil-
mentham, betonicam, saluiam, anethum, peu-
num, & similia.

erfeuerante dolore cataplasmata fingenda sunt.
℥. farinæ hordei M. 2. malaxentur cum succis
iculi, & 3. olei rosacei ana quantum sufficit.
cataplasma, quod in totam frontem & tempo-
xtendatur. Quòd autem & subinde remedia
mutari, priusquam nimium incalescant, quòd-
olea nec rancida, nec grauius olentia, nec salsa
oporteat, iam sæpè dictum est.

Efficacius erit cataplasma, si olei rosacei loco, papaueri-
adieceris.

ornelius Celsus 4 rosas in aceto macerat, fascia
o aceto madefacta maceratas rosas inuoluit:

DE MORB. INTERNIS.

fronti, & temporibus apponit, sæpè innouat : a
qui lana in eo aceto inculcata vim remedij con
uat, quod & in aliis remediis fieri potest, ne cele
incalescant, sæpiusque commutanda sunt.

4. Ad huius imitationem similia fiunt ex lactuca rec
portulac. feminibus frigidis, semine papaueris, floribus
lar. & nympheæ, singulis parum contusis, & rariore pa
exceptis.

Alij pane ex psylij & similium succo subacto
taplasmata fingunt. Nonnulli eandem micam
nis cum foliis hyoscyami conterunt, vel papau
recentis, deinde oxyrhodino commiscent. Ab
nendum verò assidua potatione, collutione
modica, luce, calore, colloquiis, ingratis odori
& vaporosis, clamoribus, strepitu, & vehemen
nimi motu. Auicennas & Arabes hac irrigati
vtuntur.

℞. florum chamæmeli M. β. furfuris, violar
rosarum an. ℥. β. Fiat decoctio: materia sacculo
cipiatur, qui subinde madefactus in decocto ex
matur, deinde fronti ac temporibus apprimatur
Neotericorum formulæ sunt.

℞. olei rosarum ℥. β. olei violarum & lactis
lieris ana ℥. 2. aceti albi ℥. 1. panniculus in ea mi
ra inculcatus applicetur fronti & temporibus.
Aliud.

℞. aquæ rosarum & damasci ana ℥. 1. aquæ ne
pharis ℥. β. misce, similiter vttere.

Vitis capreoli & folia concisa, tela inuoluta
imposita dolorem sedant, & somnum concilia
similiter & reliqua materia, quæ refrigerat. Vid

tamen, ne nimium refrigeremus, ideoque & aliis eiusmodi, sed illo maxime, interdum est, ne quis, videlicet, solo utatur. Nam praequam quod nimium refrigerat, nervis etiam nocivum est. Atque iis multo magis abstinendum in pueris, mollioribus corporibus, & caelo fri-

uicennas in dolore capitis à febre abstinere stitit refrigerantibus, quia timet ne inde materia pingatur, & crassescat nimium. Alioqui materia exprimitur, ubi catarrhus calidus est.

Delirium in vigore febrium multos comprehendit capitis repletionem, inquit Galen. comment. in 36. sect. 3. lib. 6. Epidem. De eo maximopere citum esse Medicum minime oportet, nisi for-eruat, ne in phrenitidem concedat, ut ferè fit dioribus in naturis, quae ingentiore febrium ardore exercentur. Quanquam verò sepius leue est symptomatis id genus, huic tamen occurrere expectanda sunt, quae illorum ascensum prohibeant, quae discutiant. Qualia multa inuenias cap. de phrenitide libro primo. Si humores in vasis calidi malo materiam suggerant, secunda vena. Si res in intestinis restitantes, enemata subdenda. Si cutient materiam capite contentam catelli ex-erati, & calide appositi.

DE MORB. INTERNIS

De sudore.

Sudor excretio est serosi humoris per poros corporis. Causas 1 habet, efficientem quidem calorem, materialem vel vaporem, vel humiditatem. Vapor à calore, qui humores resoluit, deinde superficiem corporis attollit, relaxat poros: vapor occursum cutis resistit, atque hinc in humorem conuertitur, non aliter quam in aëre pluuia in ollis coquinariis humor è vapore sublato, si quod solidum opponitur. Humor verò eo modo materia est sudoribus, ut etiam urinis. Atque ut in aliis aliquid etiam bilis emungitur, ita & in sudoribus tenuior bilis expurgatur. Sed venosum generum per urinas magis, habitus corporis per sudores expurgatur. Est cum calor externus attrahit humores, liquefacit, ac resoluit, quod in balneis & vaporariis intelligitur. Aliquando etiam medicamentorum quaedam partium tenuitate & calore humores liquefaciunt, ac celeriter in habitum corporis penetrant, secumque liquefactos humores rapiunt, unde sudor. Atque interim imbecillitate caloris naturae, ac prope dissoluta naturam diffluit sudor, isque ferè frigidus, 2 ut in malignis febribus. Nonnumquam etiam præ copia humorum aut alimenti, sudor fit, de quo scriptum ab Hippocrate aphor. lib. 4. *Sudor multus à somno factus sine causa manifestus corpus uti pluri cibo significat. Quod si non assumenti cibo hoc accadat, scire oportet, quod indiget euacuatione.* Et ex copia humorum perpetuus ferè sudor est in febrium generibus, quas typhodeis, & helodeis appellabamus.

1 His causis duabus tertiam addere licet, ut corporis preparationem, scilicet raritatem.

In his enim vruntur interna, & externa frigent. Frigidus sudor elicitur præ caloris imbecillitate, propter quam si non potuerit copiosior materia.

In febribus sudor est optimus, qui fit 3 die cri-
præcedentibus signis coctionis, qualitate te-
toto diffluens corpore, substantia tenui, nullo
i odore, cum pulsu bono & vndoso, & à quo
tur febris, ægërque incipit habere salubrius: cõ-
erò pessimus est ei contrarius. Quòd si ante cri-
aut accessionem fit, malus est. Etenim vi exer-
r, exprimiturque. Post crisim & accessionē fuso-
re, laxato corpore, natura vincente salutaris est.
circà ceruicem tantum & thoracem, aut toto
dem corpore, sed exiguus, naturam languidam,
opia grauata significat. Deterior tum est, vbi
pernis tantum partibus. Nam si tum natura in-
ia est, syncopem denunciat: quòd si etiam fri-
is est, iam syncope est. Alioqui si non ita infir-
natura est, partem, vnde effluit sudor, grauata
ia coniicies, vel aliter affectam. Qua parte su-
ibi morbus, inquit Hippocrates, aph. 38. lib. 4.
& hoc. Frigidi sudores cum acuta febre mortem,
a mitiore morbi longitudinem significant, ex
.27. lib. 4. Hæc omnia in febribus distinguere
ortet, vt intelligamus, qui sudor bonus, qui que-
lus sit, qui reprimendus, & rursus quem excitare
orteat. Est & genus sudoris incogniti antiquis,
paucis diebus hominem resoluit, ferè similis ei
ori, quem cardiacum dicebamus. Vocatur autē 4
glicus, quia in Anglia anno millesimo quadrin-
tesimo octuagesimo sexto populariter grassari
pit, quo correpti stomachi & capitis æstuoso

DE MORB. INTERNIS

dolore cruciantur, toto corpore sudorem foetidum effundunt, sitiunt, intra viginti quatuor horas primo deficiunt & moriuntur. De quo iam multa scripta sunt. Sed qui eo tempore vixerunt, afferunt principuam causam mortis, quod loco stare neque agri, pedes, manusque ad refrigerium iactent suppresso sudore moriantur.

3 Dies criticos sudoribus dicatos expressit Gal. commentum in aphor. 36. lib. 4.

4 Nonnulli sudorem eiusmodi ad typhodem febrem tulerunt, cum tamen ad pestilentem potius videatur referendus. In Anglia, unde nomen obtinuit, cepit grassari regionis illius humiditatem. Idem Germanos anno 1595 infestavit.

Itaque cautio fuit Anglis, ut qui interdiu corperetur, statim cum veste decumberet, foret sudorem: qui vero noctu, sese colligeret, bene cooperiret ut efflueret medicus sudor. Potu utatur qui temperet sitim, cibo si carere potest, bene et si minus, frugaliter utatur: nec se dimoueat lecto nec iactet membra ad refrigerium. Est enim lethale, ut vix centesimus quisque euadat: aut si qui eundum, in morbum his terque relabantur, & tandem concidant. Hæc ex Chronicis Angliæ, quas scripsit Polydorus Virgilius.

5 Sic Aristoteles sect. 1. Problemat. iubet ægros febricitantes, potissimum cum sudores eruperint, contineri.

Sudores vero in febribus aliàs cohibere, aliàs excitare oportet. Critici, si quidem resistunt, excitari debent: ac ferè resistunt, vel quia copiosa materia est, vel qualitate crassior & lentior: alioquin

na causa est. Propterea consuetudo est, ut syrupus acetosus cum ptisana, vel aqua hordei calida erent: alioqui ptisanam vel aquam hordei facio conditam. Atque hæc calida imperentur, ut penetrant in corpus.

in summa quæcunque vim habent aperiendi, adeo calefaciunt, mouendis sudoribus implebent.

Atque ubi materia crassior est, minusque visci-ecoctum hyssopi, thymi, pulegij & similium, xymeliti, vel syrupo acetoso miscendum est.

erum in sudoribus etiam criticis 6 modus qui-esse debet, quemadmodum & in reliquis om-s criticis excretionibus.

Critica excretio etsi sistenda non est, si tamen vberior, metu nimiae virium exolutionis, tuto sistitur. Nonnun- enim natura suam semel molita euacuatione seipsam nere nequit, non secus, ac qui per decliue suum cur-stituerunt.

Modum verò tibi indicabit pulsus, qui per eius-i excretionem vehemens & magnus. Quo igi-empore talis permanet, nihil ab excretionem tibi uendum est: ubi verò cœpit imminui & languesc- sistenda hæc excretio est. Historia est apud Ga- m libell. de usu respirationis. Imperitus quidã-icus sudantem adolescentem in balneum de- t, & extinxit, præter modum citatis sudoribus. n 7 syncope copia grauantem, inflammationi- viscerum, principiis morborum acutorum su- s mali. Etenim naturæ imbecillitate, non robo- luunt. Ab animi quoque molestia, conuulsio- s, magnis doloribus sudores commoti cohi-

DE MORB. INTERNIS

beri debent, ut etiam qui 8 resolutio corporis bitu diffluunt. In sudoribus remissis neque fluētibus melius est aquam guttatim cadere, quā tenuiter & parcē corpus madefacere.

7 Aqua frigidus est sudor, naturæ infirmitatem à cr humoribus, ut antè dictum est, arguens.

8 Habitus corporis colliquatio abit in sudores: sudorū verò in venis per deiectiones, aut urinas.

Diapasmata Græci vocant, quæ ad sudores asperguntur, ut Alipasmata, quæ inunguntur, magis que cohibendis sudoribus. Diapasmata ex materia refrigerante & adstringente, ut est rosarum siccatum pulvis, terra Samia, Cimolia, creta, aluminis scissile, plumbum exustum, gypsum lotum, melleo punica. Hæc singula commixta, vel per se subtiliter trita corpori asperguntur, vel adstringente oleo commixta inunguntur.

Ad 9 sinistram mammam, & totum ventrem media adhibenda sunt, ac subinde mutanda sunt. Interùm ubi tumor præter naturam in hypochondriis, adstringentibus abstinere oportet, utendumque pane ex rosaceo subactō: Alioqui farinam vel laticem ex aqua, vel rosaceo subactam hypochondriis impones. Atque remedia, quæ sudores cohibent, fugere oportet.

9 Ab his enim partibus sudores effluunt copiosiores.

Aëtius cataplasmatibus refrigerantibus sinistram mammam & totum ventrem comprehendit: sinistram matibus verò aut diapasmatibus, id est, pulvisculis collum, thoracem, alas, inguina conspergit. Corpus quoque ventilandum est, atque leuandum stragulis. Possumus succo plantaginis, portulacæ & sin-

media corporis irrigare: vniuersum corpus ce-
ex oleo adstringente inungere.

ulus resistentem sudorem criticum, aut remis-
fotu, quiete, calido clystere, sorbilationibus,
no denique adiuuat.

lores ab animi molestia, conuulsione & simili-
extremitatum ligatura, fotu extremorum, vesti-
tis laneis compescit.

summa nullus sudor vi exprimendus est. Sed
natura eam excretionem molitur, tum quidem
uanda est. Certissimum indicium salutaris fu-
s è pulsu colliges, qui magnus & vndosus esse
et, si quidem sudor salutaris futurus est: ac præ-
ætera animaduerte, quæ sudoris causa extiterit.
enim præter natutam est, qualis est dolor ani-
molestia, conuulsio, interior inflammatio, & si-
a: sudor quidem resoluit corpus, non leuat: ita-
cohibendus est. Contrà verò si naturæ victoria
pulsus magnus erit & vndosus, neque tum su-
cohibendus: sed si resistit, incitandus, dum in-
at pulsus languescere. Signa prognostica, è qui-
præfagias sudorem, iam antè descripta sunt cap.
ebre ardente.

udor qui grauius olet, putridam, corruptam-
materiam ostendit. Suspectus est, qui non sol-
febrem, qui non minuit symptomata, qui alio
quàm critico, existit.

De morbo Regio.

Vibus in febribus morbus regius. i. ante
diem septimum accidit, malum, inquit Hip-
rates. Tum scriptum ab eodem primo de
bis popularibus, multos seruatos, quibus die

DE MORB. INTERNIS

quarto morbus regius accidisset, & lib. de rat. vi-
acutorum. Morbus regius ante septimum si 2
horrore, salus: si sine horrore, mors. Quæ quia
gnare videntur, meminisse oportet morbum reg-
ante septimum fetè exitiosum, 3 nisi sequatur
cretio, qualis est fluor sanguinis è naribus, alui
fluuium, vrina multa, sudor, vomitus, & similia.

1 Non enim ante diem septimum bilem iudicatoriè ef-
potis est, inquit Galen. comment. in eum Hippocr. locum.
de quod etiam si fiat post septimum, periculo non vacat,
sit ab obstructione, inflammatione, vel scirrho.

2 Horror enim aut rigor sequuturam indicant excre-
nem.

3 Sic Hippocrates sent. 67. sect. 2. lib. 1. Epid. seruatos n-
tos ante diem septimum commemorat, quòd alia copiosa
cretio esset consequuta. Nam ante septem dies alij quo-
sunt critici, in quibus omnimoda fieri potest excretio, sed
soli bilis in cutem. Hæc enim sola depulsio ad crism
sufficit ante septimum.

Alioqui naturæ infirmitas ostenditur, grauis
temperies, aut obstructio hepatis, eiusdem infla-
matio, aut scirrhus. Quòd si initio morbi natu-
concidit, exigua spes reliqua est.

Post septimum diem verò, si quidem criticus
salutaris est.

Post septimum significare sudorem scripsit Hi-
pocrates lib. de 4 Iudicationibus,

4 In febribus enim ardentibus (inquit Hippocrates lib.
Iudicationibus) si posteriùs septimo die regius accadat m-
bus, indicium est sublatis sudoris, & solutæ febris.

Si igitur post septimum morbus regius fit,
criticus est, expectanda salus: multò magis, si q-
excretio critica coniuncta est: vnde leuetur natu-

atur febris, eiusque symptomata.
erum aliquando & morbus regius fit, & sequi-
xcretio, & mori contingit. Ita Hermippus in
emiis cum à morbo regio abundè excreuisset
luum, mortuus est.

anagoræ feruus tertio die auriginosus nihil ex-
it, mortuus est.

eraclides & alij permulti sexto die auriginosi
ati sunt: quibus sequuta per vesicam purgatio,
ata aluus est, vel profluxit sanguis è naribus.

æter remedia, quæ proprio capite de morbo re-
descripta sunt, conueniunt, balnea dulcia, vn-
nes ex oleo chamæmelino, anethino, irino, aut
osmarinus incoctus sit.

otiones, quæ aperiant, rarefaciant, moueant su-
es, quæque partim capite de variolis, partim ca-
de sudoribus descripta reperiuntur. Atque ubi
ncta febris est, liberior vsus est aperientium.
ilis conueniunt fots ex qua tepida, in qua sum-
as fœniculi, flores chamæmeli, anethi, rosmari-
ferbuerint. Atque eadem aqua, & facies, & cor-
vniuersum ablui potest.

Oxyfacchara, Granatorum succus cum modico
le albo, vel saccharo oculis inungitur. Errhina
erantur.

blutio faciei ex aceto albo tepido. Errhinorum
s in balneis ex aceto acerrimo scyllitico, succo
urtij, maioranæ, betæ, fœniculi, rosmarini. Ela-
j momentum in lacte muliebri dissolutum.

De dissoluta i appetentia.

Appetentiæ ideo consulendum est, quia longio-
re inedia vires dispereunt. Itaque quantum

DE MORB. INTERNIS

morbis patitur, curandum ut æger aliquid appetat. Neque omnino denegandum est, quod æger appetat, etiam si non ita morbo convenire videatur. Optimum enim est ab Hippocrate aph. 38. lib. 2. Patitur deterior potus aut cibus, &c. quod ea quæ cum voluptate assumuntur, ventriculus amplexetur diutius, & facilius concoquat.

1 Dissolvitur appetentia, & cibi fastidium ingeneratur vitiosis humoribus, quos imbibit ventriculus. Ad hancque causam accedit virtutis imbecillitas, quæ præsertim sequitur intemperiem.

Atque interim coguntur uti clysteribus, 2 nutriant, ubi nimium deiecta appetentia, nihil sumit æger, aut omnia reuomit. Similiter & cibum non sentientibus, & cardiacis, iuscula caponum, lastrorum cum modico saccharo, hordeatur amygdalogala.

2 Galen. lib. 5. Method. ait injectos clysteres non ascendere ad ieiunum intestinum, & tenue vix pertingere. Primæ facultatibus naturalibus addit nihil nutrire posse, nisi quod concoctionis loca præterierit. Arabes contraria sunt in sententia. Agnoscit tamen Galenus lib. 3. de natural. facultatibus in intestinis vim coquendi, & ab his per mesaraicas hepaticas quando attrahere contendit. Sic lib. 6. de symptom. causis clysteres vomitu reiici posse asseuerat. Unde constat alimentum his quoque posse suppeditari. Clyster ita imperabitur. ʒ. i. cocti caponis cum lactuc. portulac. & acetos. alterati lib. ʒ. i. lib. 1. sacchar. rosati, vel violati ʒ. i. vitellos ouorum duorum ad clyster. Iniiciatur ante somnum, vel quo tempore æger cibum capessere solebat, sed repurgata prius suis fecibus per alium clysterem aluo.

Oribasius alicam, triticum, far, furfures, panes coquit, & decocta infundit nutriendo, & stercora excludendo. Meliusque fuerit, priusquam

item clysterem iniicias, alio clystere intestinum
irrigare, ac quantum fieri potest, & paulatim &
undum nutriens clyster infundatur.

Ætius oua confracta in prisanæ cremore, aut
iniicit vacuo intestino, hoc est, bene repurga-
teri stercore. Nunc vitellum oui in hordeato,
amygdalino, iure carniū dissoluemus. Potus
iulepus rosatus, distillatum: sed quia dulcia
quarta pars vini granatorum adiici debet. Ge-
ra cum eodē vino, vel granis acidi granati, gra-
m quoque acidulum, cum modico saccharo
beatur. Iulepus factus ex succo depurato ca-
lorū vitis. Syrupus de agresta cum aqua cocta
da. In conualescentibus sæpè humor aliquis
pursus est imbibitus ventriculo, vnde deiecta ap-
ntia. Eos scripsit Hippocr. egere vacuatione.

Huius zulapij duo aut tria cochlearia breuibz interual-
ne aqua sunt assumenda. Vt. ℥. zulapij rosati ʒ. ʒ. succi
atorum ʒ. i. commisce: capiatur per interualla.

Vacuatio olim ex hiera: nunc ex rhabarbaro.
timum fuerit vacuans medicamentum impe-
ex decocto eorum, quæ detergent, & maximè
rum rubrorum, absynthij, hordei & similia.
amomum aceto scyllitico maceratur: estur ma-
no.

incidit aliquando febricitatibus vomitus super-
ts. Remedia ex lib. priore, cap. de cholera mor-
& vomitu petenda sunt. Quinetiam incidunt
norrhagia, singultus, syncope, quorum remedia
prius capitibus descripta reperias, habita semper
one causæ, seu febris copulatæ. Interim si alius
ior fuerit, mollienda clysteribus, ex iis, quæ par-

DE MORB. INTERNIS

tim ardorem attemperent, remolliant, & si fuerit
opus, aliquid trahant. De profluentis alui re-
diis, tremore cordis & cardiaca febre abundè
ductum est.

DE EXANTHEMATIBUS PAPVLIS, VARIOLIS ET MORBILLIS.

CRiticae sunt 1 interdum eiusmodi papulae
synochis putridis. Atque aliàs quidem ubi
petet morbi solutio, circa labia tantùm & nares
existunt: in aliis febribus à corruptorum suc-
rum colluie 2 toto ferè corpore, aut plurimis par-
tibus erumpunt. In pestilenti constitutione & r-
ligno genere febrium vlcérantur, saniem reddunt
& naturam carbunculi imitantur. Nonnunqu-
am celeriter resiccantur & concidunt. Deteriores a-
utem quæ vel interna occupant, vel foris faciem. Plu-
rimo deteriores paucioribus, maiores minoribus, diu-
tius perseverantes iis, quæ celerius decidunt, magis
quoque pruriginosæ & ardentes, quæque sursum
cum fluore alui, aut frequenti vomitu. Etenim melius
est hîc aluum adstringi, multò magis ubi ad-
paruerint, aut mediocriter solui.

1 Pustulae siue eruptiones, quæ florum instar in cute
erumpunt (vnde *ἐξανθήματα* Græcis nominantur) febribus pe-
stilentibus & malignis superueniunt, ut constat
sent. 51. sect. 3. lib. 3. Epid. Variolæ verò minutæ vulgò app-
ellantur, in quibus cutis tantùm deturpatur, & quæ neque
dant vlcera, neque arthritidas inducunt, ut lues venerea in fe-
bre eius generis morbos consuevit. Morbili sunt rubri paucit-
er materia à variolis distincti. De generatione papularum istius
modi paulò post differitur.

Itaque ait Hippocrates in Coacis animaduersionibus.

*in febribus exantemata erumpunt per corpus vniuersum,
e, si non purulentus abscessus fiat.*

Metus est enim lethalis dysenteriae ex acris humoris in
diadoche & effusione.

Vbi igitur apparent in febribus, recognoscenda
quæ præcesserunt signa. Virtus consideranda
i præcessit coctio, si virtus robusta, si febris le-
facilior spiratio, cætera quoque meliora facta
salutares papulas iudicabis, alioqui exitiosas.
nullis sub mortem & in morte certis partibus
tantur, Vulgus purpuram rubras id genus ma-
s appellat. Variolas aliquando febricula præce-
idque melius est, quàm consequi. Fiuntque ea
ia naturæ motu, quæ quod vel copia grauat,
qualitate lædit, extrâ propellit. Atq; aliquando
a vitij multitudo, vt natura nequeat excludere,
apulis quidem scateat tota cutis, & pulmones,
tur, intestina, partēsque interiores eodem malo
entur. Fit aliquando, vt quæ iam foras exierant,
ò recurrât imbecillitate naturæ, Vere plurimum
copia, Autumno magis vitio humorum, cælo
onstitutione calida & humida, infantibus ac
ris, post etiam adolescentibus, rariùs iuuenibus
viris, rarissimè senibus excitantur. Arabes ad
menstruum sanguinem partem causæ referunt,
poris corporis inhæsit, & robore naturæ ali-
undo excluditur. Alioqui ad ea, quæ priùs, co-
m vitiùmque sanguinis, referenda causa est. Sed
opia ferè rubent, nisi cùm iam corrupta materia
A vitio repræsentant colorem succi redundantis.

Causam hanc Arabes protulerunt, quòd hic morbus
ut congenitus videatur, quem pauci, vel propè nulli

DE MORB. INTERNIS

possint effugere. Non tamen dubio caret ista ratio. Nam variolæ & morbili causam habeant à retentione reliqui menstrui sanguinis in corporis poris, cur mulieres, quæ supprimuntur menses, istiusmodi morbis non defœda. Adhæc non omnes hoc laborant affectu, cum tamen in nium poris nonnihil menstrui sanguinis relinquatur. Ique è recentioribus nonnulli causam ad aërem transtule

Minùs periculosæ, quæ rubent, aut albicant, quæ extant superficie corporis. Magis pericul quæ flauæ, violacæ, liuidæ, nigræ, quæque virulenta sordent, aut latent in corpore.

Perniciem adferunt, quæ intrò redeunt, nisi aluo proluuius exeat. Periculum est, cum magn do febris, sitis vehemens, æstus, dyspnœa, iact corporis, dysenteria, vrinæ malæ, nigræ, animi c quia & alia eiusmodi lethalia coniuncta sunt. Si qui paulò antè quàm erumpât papulæ, veluti P leptici concidunt. Vbi enim naturæ impetus su riora appetit, aliàs hoc accidens commouet, d graues capitis dolores, quo tempore summa d cultas anhelitus aliquândo fit, densatur sputû, s riunt nares, facies rubet, fulgor oculis prætendi vox raucescit, 6 fluunt lachrimæ, pulsatio in na, dolor in dorso, territatio in somniis, corpus lutu aculeis configitur, exiguæ notæ quasi ca acum, aut milij magnitudine, rubent, quæ par tim inaugmentur, & numero crescunt, apparent primo, secundo aut tertio die post febriculam. N lius 7 est citò apparere, celeriter augeri & matur

5 Ab incensis vaporibus caput petentibus.

6 Liquata scilicet in cerebro materia vi caloris, & in c los prolabente.

7 Hinc enim roboris naturæ certa significatio

et etiam materiae facilitatis.

Alij anginosi, quod plurimum est: nonnulli enterici, quidam etiam syncope moriuntur. & billos magis biliosos esse volunt: Variolas is sanguineas.

Propterea morbili citius, variolæ tardiùs erumpunt. is sanies: ex illis nihil profunditur humoris.

Curatio.

Apparent ferè exanthemata intra diem tertium. no itaque aut secundo die 9 sanguis detrahendus, sic enim meliùs transpirat corpus. Putredinis causa intercipitur, leuatur natura, & si quid vitij quum est, celerius in superficiem corporis reatur: alioqui periculum est, ne ex magna putredentiissima sequatur febris, & natura oppressa multitudinem, vel nihil exponat in superficiem, vel um partem vitij: quæ si per imbecillitatem naturæ, quæ nimium oppressa est, intro recurrit, suffragetur æger, nisi beneficio naturæ initio reuocata materia vomitu, vel deiectione excludatur.

Si plétoricū sit corp⁹, & metuatur, ne in effero illo materia ergasmo fiat humorū in nobile aliquā partem decubitus. Tempestiuè igitur detrahendus sanguis est externa brachij. Verum vbi iam malum euasit in hanc partem corporis, periculosa est phlebotomia, quia elicit, à superficie in medium corpus vitiosam materiam reuocat. Cæterum perpetuum non est inire phlebotomia, cum iam papulæ in superficie corporis extiterunt. Et enim fit aliquando præsentia vitij, vt & plurimum reliquum sit in corpore, fiat vehementer difficultas spirandi, grauis sit febris: quo tempore, si nihil repugnat, vena secanda.

DE MORB. INTERNIS

est. Alioqui sanguisugis vtendum erit, quas do
scapulis & naribus affiges. Similiter cucurbituræ
cum scarificatione.

Sunt, qui loco phlebotomiæ hæmorrhoides
& menses incitant, profluuium quoque sanguinis
e naribus.

Quod ad purgationem attinet, 10 leues clysteres
satis esse possunt, qualis est ex diluto hordeaceo
in quo vitellus oui, & oleum chamæmelinum
solui debet. Alioqui in aquæ hordei, ℥. ss. ca
autem ʒ. 6. modicum sacchari, & vitellus oui dis
uantur. Clysteres diutissime retinere oportet,
minimè acres esse, multò maximè, cùm iam ma
teria in superficiem commouetur. Pharmaca quo
que 11 leuia esse debent, ex decocto iuiubarum
tamarindorum, prunorum, cassia, manna, glycyrrhiza,
iure galli veteris.

10 Clysteres & purgationes non nisi urgente necessi
tate usurpantur, cum præsertim corpus extimum exanthema
scatet, quia intrò virulentam materiam reuocant. At papule
nondum extuberantibus non ita periculosum leuiter purgare.
Sic Gal. lib. 5. Metho. seruatos inquit omnes ab exanthematis
pestilentibus, qui purgati antè fuerant.

11 Nam vehementiora alui profluuiam excitarent.

Aut vbi ardentior febris est, & bilis redun
dans in corpore, ʒ. i. aut ʒ. 4. rhab. in aqua endiuie infu
dantur. Fiat inde potus. Et similiter in aliis humores
bus leuissima quoque 12 pharmaca eligenda sunt.
Et quia hæc omnia vitia efferuescente sanguine
fiunt, statim initio laborandum est, vt feruor san
guinis extinguatur, & putredo prohibeatur. Cui
conueniunt, quæ refrigerant, & leuiter adstringunt.
Alimenta quoque eiusmodi, & quæ contempe

ueniunt itaque syrupus de ribes, de acetositate
de granatis, & reliqui refrigerantes syrupi mox
estilentia numerandi, in quibus etiā misceri pos-
sunt antidoti illiꝝ descripti ex 13 materia refrigerāte.

Hæc exhibentur primo, vel secundo die, antequam na-
mouere incipiat, corpore cacochymo existente & ple-
co, ad vitandam bilis efferuescentis occasionem.

Vt conseru. rosar. viol. nenuph. bugloss. borrag. pulu.
argarit. frigid. rasur. eboris. cornu cerui, oss. de corde cer-
uicorn. margarit.

Quod si vehemens sanguinis motus est, neque
genus remedij resistit, natura iuuanda est, vt pro-
at foras.

Conueniunt igitur, quæ sudores mouent, & in-
rficiem corporis materiam adigunt: qualia ferè
descripta à multis, ficus sicca, passula, lens, se-
apij, semen fœniculi, oxysacchara, decoctum
menthi, hyssopi, ligni sancti, syrupus acetosus
olex, aqua hordei & similia. In quorum delectu
enda est ratio 14 magnitudinis febris. Impera-
gitur ficuum siccarum 3. s. liquiritiæ 3. 2. bul-
t in aqua sufficiēti, detur expressio ad 3. 4. Cap-
ti, aut pastu.

Vt si ingens sit febris, temperatis: si læuis, fortioribus
s. Horum enim plurima impensè sunt calida.

Aliud.

℞ sem. apij, & fœniculi ana 3. i. lentium excorti-
rum 3. 2. ficus siccas duas, bulliant in aqua suffi-
ti, detur expressio. Aqua distillata è floribus lini
c rei confert, potestq; modico saccharo condiri.
15 res rubras prætendunt corpori. Linteum in-
carum in aqua fœniculi & apij, vel horum succo
idum corpori adinouent, & tepidum conseruāt.

DE MORB. INTERNIS

15 Sed quæ corpus non contingant, quòd quandam
beant adstrictionem.

Nonnulli aquæ hordei ℥.3. vini subtilis ℥. 1. p
pinant. Aëre temperato collocandi sunt ini
priusquam appareant.

Somnus conceditur, sed posteaquam eruperit
idem minuendus est.

Alimenta initio, quæ refrigerant & 16 leuiter
stringant: postea verò quæ contemperant. Vbi
paret motus, frictio mollis cōuenit. Variolæ ferè
septimū maturantur, quo tēpore animaduerten
aliàs quidem maturas esse, aliàs crudas. Quæ ma
ræ sunt, molles, & plenæ sanie, acu configan
Molli linteolo sanies detergeatur, quæque maiora
sunt, pluribus locis configi debent. Vbi iam sanies
deterfa est, ne supersit cauitas, puluis aliquis ex
quæ implent, inspergendus est: vt ex 17 amilo, th
manna thuris, aloë, lithargyro, cerusa, farina faba
cicerum, orobi, lupinorum. Atq; hîc habenda ra
partis est, ætatis, temperamenti, & q; omnia ad
siliū adhibenda sunt, quæ adhiberi solent, cu
vltus carne replendum est, ne supersit deformitas.

16 Ad partium robur, quòd sese ab impetu humo
tueantur.

17 Hi pulueres sarcotici sunt, non quòd reuera carnem
generent, sed quia dum saniem & sordes detergent, caro
ciliùs refarciatur.

Crudæ, quæquæ duræ sunt, nec maturæ, vap
decocti chamæmeli, caricarum, passularum, trit
dactylorum pinguium & maturorum, sem. altha
lini, scænuigræci & similium perfumandæ sunt: tu
eodem decocto fouendæ: post quæ linteum
lens mediocriter imponendum, dum maturescat.

que vbi maturuerint, vt priores, curandæ sunt.
 variolis 18 oculi, nares, pulmones, intestina sæpè
 untur & vestigia supersunt, vnde deformitas.
 que vbi signa se produnt variolarum, muniendi
 oculi foru è succo granatorum, aqua rosacea.

17. coriandri, sumach. ana ʒ. i. santali albi & rubri
 ʒ. ʒ. in pul. redacta concorporentur albumini,
 iusque fuerit albumen oui, mixta aqua rosacea,
 is agitari & despumari. Vel.

18. 19 sumach. cōquassati ʒ. 2. madesiant in aqua
 ʒ. 2. Fiat fortis expressio: expressioni adde ca-
 raræ Gr. 4. iam læsis oculis pistacia conteruntur,
 a aqua rosacea madesiāt, expressioni farina hor-
 torrefacti commiscetur. Item.

20. cerusæ lotæ ʒ. 5. sarcocollæ ʒ. i. ʒ. tragacanthi
 opij. Gr. 4. cū muccagine tragacanthi extra-
 in aqua plantaginis, fiat collyrium, quod po-
 dissoluatur in lacte muliebri, vel albuminibus
 orum.

Ori & gutturi conseruando 20 granatorum suc-
 & berberorum. Si iam vlceratio est, abluatur
 mūm aqua hordei, cui aliquid sacchari vel mel-
 vt ad ʒ. ʒ. commixtum sit. Deinde ex supradictis
 cis, diamoro & diacorio fiat gargarisma. Post
 llutionem oris, folium plantaginis inducat.

8 Quia à variolis oculis albugo, & sæpè cæcitas, naribus
 sio, pulmonibus phthisis, intestinis vlcus impendet, partes
 meritò veniunt muniendæ,

9 Hoc collyrium deterget, refrigerat, exsiccat & aggluti-
 . Opium verò immiscetur ad acerbissimum dolorem ob-
 idendum.

10 Ex his in aqua rosarum & plantaginis, vel in aqua hor-
 dissolutis gargarismata parantur.

DE MORB. INTERNIS

Pulmonibus 21 syrupus de papauere: postea tragacanthum in decuplo decocto liquiritiæ, carum, passularum dissoluatur.

Liquor ouorum extractus ex albuminibus, & stillatus, delet vestigia, & illustrat faciem.

21 Sumendum erit è cochleari sensim lambendo, v. bacculo glycyrrhiæ, vt eius aliquid in asperam arteriam sumendi modo deerret.

Naribus odoretur acetum rosaceum, item in rosæ coxerint. Excipiatur vapor è decocto rosæ santalorum. Linteolum quoque in his insuccat vel in mixtura omphacij, aceti, aquæ rosarum inducatur naribus.

Iam exulceratis, ceratum rosaceum, vel viola mixta quarta parte muccaginis tragacanthi in a ros. vel plantag. extractæ, conuenit. Intestinis decoctum rosarum & cydoniorum.

Delendis vestigiis hæc conueniunt.

℞. lithargyri, cerusæ lotæ, cadmiæ lotæ, pul. carnarū adustarum, croci ana ʒ. ʒ. Trita incorporentur cerato facto ex cera & oleo liliaceo. Conueniunt aqua fabarū, aqua distillata è pedibus vituli, arietis, porcellorum, aqua distillata è melle, terebinthina, radice serpentariæ, limonibus, citrangulis, floribus fabarum, aqua quæ folliculis vlmorum includitur.

Bene repurgatur à vermiculis, & modico saccharo cando commiscetur, vel cum melle & terebinthina distillatur.

℞. cerusæ lotæ, amili farinæ, fabarum, cicerum, phasiolorum, tragacanthi ana ʒ. 2. Vniantur omnia lacte muliebri.

Aliud.

maſtichis, myrrhæ electæ, aloës hepaticæ, ſpi-
ardi, ſanguinis draconis, olibani, opopanacis,
lij, carpobalfami, croci, gummi arabici, ſtyracis
id. & rubr. ana ʒ. 2. ſ. terantur omnia, & cum re-
nithina ad pondus omnium fiat diſtillatio in a-
bico.

℥. lithargyri argenti ꝥ. ſ. Optimè trita deco-
cur in ꝥ. 2. aceti albi optimi, ſemper agitando,
ne ad conſumptionem medietatis: deinde per
eam diſtilletur, & in vaſe bene mundo repona-
Postea.

.caphuræ ʒ. 3. aluminis, boracis, ana ʒ. 6. moſ-
Gr. 4. Terantur omnia: quibus adde olei de tar-
ʒ. 1. ſ. Bulliant omnia in ꝥ. 2. aquæ roſ. ad con-
ptionem tertiæ partis, ſemper commiſcendo.
tremò per ſiltrum diſtillentur, & in ampulla be-
lauſa reponantur.

Oportebit primùm contingere maculas priore
illato: deinde ſecundo. Alia permulta è Practi-
olliges.

De Varicibus.

Varix vena eſt dilatata & tortuoſa, nata primò
imbecillitatis vitio ex i ſanguine craſſo, me-
tholico, interim pituitâ mixta.

Quæ ab atra bile, atriorem cutem reddit: quæ
à pituita, albiorem. Naſcitur plurimùm in cru-
is, interiori tibiâ. Aliquando in teſticularis, ven-
temporibus. Suppoſita vulnere prohibet, ne
nus coaleſcat. Itaque primùm hoc modo cu-
da eſt.

Ex Galen. commentar. 3. in libr. de articulis ſent. 4.

DE MORB. INTERNIS

Consultis ægri viribus, cæterisque ad phlebotomiæ consilium adhibitis, ex axillari brachij eius lateris cum crure, in quo varix est, 2 sanguinem trahes, nisi vitio lienis varix intumuerit. Tum e è sinistra axillari sanguis detrahendus est.

2 Ut plethora imminuatur, & fluentis sanguinis corda fiat retractio.

Missio sanguine vires reparandæ alimentis succi, ex quo imperandum pharmacum, quod melancholiam & pituitam expurget, adhibitur, men ea ratione, ut ex colore varicis, tum etiam humorem redundantem iudicemus. Vtérque mor cum sit crassus, 3 primùm incidendus & attenuandus, tum per interualla repurgandus.

3 Plerumque contingit serosum esse sanguinem, qui incidi, & attenuari minus postulat.

Incidetur oxymelite, in quo hyssopi, aut radicis fœniculi aliquid maduerit, si quidem pituita redare videbitur.

Si verò atra bilis, eodem oxymelite, in quo inter radices capparis, aut tamarisci bullierit, adiecit interim seminibus anisi, apij & similium.

Pituita repurgatur agarico ad ℥.4. in eiusdem oxymelitis ℥.3. infuso cum granis aliquot zinzibere Senna atram bilem repurgabit ad ℥.℔. aut ℥.3. in eodem oxymelite, aut sero lactis infusa, adiectis cinamomi. Efficacior quoque potio, si ℥. 2. eius cum absynthij decocti ℥. 3. propines, aut epithimantundem loco sennæ.

Vtrunque humorem, qui ferè mixtus est in vice, hoc syrupo purgabis.

betonicæ, cichorij, florum cordialium anan-
quiritiæ, anisi, cuscutæ ana ℥. 4. passularum
daturum ℥. 1. β. polipodij queryni ℥. β. agarici
℥. 3. 6. folliculorum sennæ electæ ℥. 1. β. Fiat
ctio ad quartaria tria. In ea dissolue sacchari
imi quartarium. Fiat syrupus mediocriter co-
capiat ℥. 1. β. per interualla cum ℥. 2. feri lactis,
næ, aut aquæ hordei. Iam secta vena, & pur-
corpore, 4 varicem in longum scarificabis,
tis vinculis supra genu, vt tumeant magis, ita
uinem è varice exprimes. Vbi satis vacuaueris,
si venæ sectæ varicosæ medeberis eo modo,
venas vulneratas curare oportet.

De sectione varicum vide Paul. Æginetam cap. 28. libri

raque curato varicis vulnere, tum demum ad
gni vlceris curationem redibis. Hæc ex. 4.

FINIS.

I A C O B I
H O L L E R I I S T E M P A N
M E D I C I P A R I S I E N S I S
C E E L E B R R I M I , D E P E S T E
L I B E L L V S ,

Anto. Valetij scholiis illustratus.

Epidemia morbus est aliquo anno
pore, certisque locis inualescens
si multos rapit, λοιμώδης, id est,
stilens appellatur, & λοιμός p
est: qui morbus populariter gra
multos interimit. Suntque eiusmodi morbi
aëre omninò distinguendi, ab iis, quos σποραδ
appellant, quibus antecedens 3 vitæ ratio causa
Atque imprimis animaduvertere oportet, vnde
mùm clades eiusmodi publicæ oriuntur. Nan
ad curandi rationem pertinet. σποραδικοί vn
cuiusque proprii sunt, tantùmque vexant po
vulgus, ac ferè quo tempore longa præcessit
mēs & annonæ raritas, cùm videlicet obuiis
búsque alimentis sese ingurgitant, vnde hur
rum corruptela coaceruatur. Quòd si ferax an
na sequitur, & frugum prouentus vberior, eti

o magis sese replent. Sed non pura corpora
 itò plus nutriuntur, tantò læduntur magis.
 d enim bene succosum est, multitudine acer-
 victus priore vita corrumpitur. Ab hoc non
 metuenda contagio. Alterum genus, quod ab
 est cōtagiosum magis, nullique parcit, tempe-
 3, 4 scilicet, & alios corripit, quia communi-
 obis, etiam nolentibus, idem hauriendus aër
 e ferè 5 Austri ac maritimi flatus, constitutio
 a & humida, annus autumnalis, hoc est, quan-
 nodò calor, modò frigus est, pestem inueniunt.
 sam alij è 6 cælo requirunt & decretis syde-
 Alij in antegressæ causæ inuestigatione minùs
 rquent. Multò magis enitendum, vt præsentes
 as declinemus, hoc est, aëris afflatus alioqui
 igamus, & in hac pessima lue quantum arte &
 ilio conceditur, nobis & aliis salutare auxi-
 afferamus. Aër enim aliàs cæde hominum &
 ge, alioqui animalium, stagnantibus putridis-
 aquis, aut maligno terræ halitu noxiis ventis,
 ifero denique influxu syderis, sorde mechani-
 um, vt coriaceorum, corrumpitur.

Ex commentar. Gal. ad sent. 20. sect. 3. lib. 3. Epidem. Pe-
 autem vetères febrem quidem perniciosam, cuius calor
 aliis habeat, vt insigniter sit putridus, definierunt, sed eius
 etiam minimè explicarunt. Quicquid sit, quia celeriter,
 inenter & vehementer mouetur, de genere est febrium
 inuarum acutissimarum, quiddam malignius habens à
 enata sorte, omnis vulgatæ putredinis modum superante.
 enati id genus virus vitalem primùm spiritum (vt solet
 enum omne sua gemina proprietate cor vitæ fontem &
 nicilium petere) inuadit, tum verò in vniuersa viscera,
 mque corporis molem dispergitur.

DE PESTE

2 Quod pestilentes morbi omnium popularium preciosissimi; ab aëre, calide statu proficiscantur; docet præfatione in lib. 1. Epid.

3 Sic in Æno frumento semiputri & leguminibus quæ fuerant coacti, communem in morbum inciderunt, bus vacillârunt. Testis quoque est Cæsar in comment. Massilienses graui peste conflictatos esse in obsidione suâ ob esum hordei & panici exoletorum.

4 Aliqua tamen desideratur corporis præparatio: nem nulla efficiens causa quicquam agat, nisi prope subiectum nanciscatur: alioqui enim à labæ illa nullus immunis. Itaque promptius corripuntur, qui humorum ratio redundant, qui cute rariore sunt, substantiâque molli & debiliore. Temperatis etiam interdum non parcit, ut si maior fuerit vis auræ pestilentis in agendo, quam temperant in resistendo.

5 Ut in Cranone lib. 2. Epidem. Faciunt verò Austri nubes in aëre mutationes, cum à calidiore loco, ut à meridie incipiant, propterea que sunt calidi, & in humida perreptantes humidi fiant. Vnde tempestatis constitutiō lida & humida exurgit putredini maximè obnoxia.

6 Pestis causa non ita ad cæleste defluuium referenda, ut cælestium corporum virulentam aliquam expirationem esse existimemus (hoc enim impium esset cogitare) sed cælestis suo motu & lumine aërem sic temperent, ut progenitæ temperatura illa qualitas noxam mortalibus inferat. Hanc autem temperaturæ ratio quia definiri nequit, cælo, velut inculta, accepta refertur.

Corruptus eadem lue nos inficit, ac deinceps publicè nos inspiratu & expiratu inficimur. si accedit humorum corporis intemperies, & ramentorum cutis raritas promptius subit lue arterias, corqueprehendit. Astrologorum placita sunt, 7 Saturni coniunctione cum Marte stem inferri.

7 Idcirco Saturnum & Martem maleficos esse, nec

inferre Genethliaci voluerunt, quòd vitæ nostræ in innato humido primigenio perfuso positæ, insidient illi siccus, hic frigidus perhibeatur. Sed his commensimè credendum.

Porphyrius scriptum reliquit, 8 cometas orientes in pestemque mortalibus inferre, quibus occurrere non liceat. Sed Astrologi semel obseruato re legem statuunt. Porphyrius idem sequitur. meminisse oportet, vt sua cuique elemento vis & perfectio, à cælo alterari. Verùm quia è petuntur causæ nondum satis cognitæ, sed euctura quadam capta, quam inuexit semel ois euentus. Et aliis saluber Oriens, aliis pestifer. Italiae, ac ferè Septentrioni, pestiferi Austri Africæ salutares. Quòdque apud nos Etesiae vent, à media regione Aquilonum & Orientis vent, id Auster efficit Aphris. Tanta vis in eius- i Etesis, siquidem Græcis Medicis credimus, im maiorem pestiferamque anni præcedentis uno corrigant, si cuique regioni inspirant tem- uè. 9 Febricula ferè levis est, vt stent, nec de- bant ægri. Hinc etiam vulgus somnum prohi- motum imperat, idque didicit longo vsu, quod firmat ratio. Etenim lues intrò ad partes prin- s apperit. Reuellenda verò atque foras auocan- st: quod statu, motuq; melius fit, quàm quiesce, somno in ima corporis colligatur. Urina 10 sa- nterdum persimilis, aliàs aquosa, biliosa, nigra, ancholia: dolor capitis multus & delirium à is vaporibus cerebrum petentibus, excrementa crassa, grauitèr olentia, multum biliosa, spumo- omitiones biliosæ, nigræ, inquietudo, nausea, o-

DE PESTE

re ventriculi cordi consentiente, fastidium, car-
gia, sitis, lingua scabra, ardor parte interiori: h
chondrij contentio, calore naturali imbecillior
cto, respiratio magna, alta, dyspnœa, syncope, f
fœtidus. Frigent extrema, conuulsio fit, mors,
bus à veneno exolutis. Accidunt autem modo
modò illa potius, prout veneni vis cerebrum
hepar videtur magis labefactasse.

8 Qui præsertim ad Orientem vergunt, indicia plu-
materia in aëre vitiatæ exhibentes. Solent enim ad Meri-
& Septentrionem potius ferri extra solstitia, cum intra
tia & ad Orientem materia ipsorum à Sole celerius dissip-
Quare ibi si consistent, maiorem esse materiam, quam
resolui possit, significabunt.

9 Vehemens quidem est febris, sed iudicio tang-
levis.

10 Vel quia morbus non est in humoribus, vel
riores occupat thoracis partes, de quibus malè aff-
non iudicatur ex vrina: vel, ut alij sentiunt, quia putredo
subest.

11 Si in superiore thoracis parte æstus consistat. In
riore enim si sit, spiritus est demissior.

Signa futuræ pestilentia ex anno & aliis si-
ignes in aëre volitantes, cometa vergens ad Or-
tem, Austrorum magna anni parte flatus, aliis or-
tibus, aliis occidentibus, aër turbidus, nebulo-
Vere pluuia rara, frigus, postea austrini flatus, v
aër conturbatur, tum serenitas brevis sequitur,
ctis frigus, vehemens calor interdum & ardor,
riolæ, exanthemata, autumnalis æstus, ignes, i
qualitas caloris, frigoris, sereni & nubili cœli. Ra-
rum & reptilium, eorûmque, quæ ex putredine
gnuntur, prouentus. Latibula refugiunt mures,

glires & similia, quæ sub terra viuunt.

Addita inter signa.

ulla interdum febris sensibilis: diastole minor, in systole: signa peculiarium humorum coponitur color.

Diaria febris pestilentialis intra triginta horas perficit, sentiuntque vires paulatim exhalare, sæpe neque 12 bubo, neque carbunculus apparet: totum venenum in corde hæret. Alia febris interitum diem protrahitur. Omnia bona signa sunt. Cælum calidum, humidum, secundum viros in Epid.

Vt cum debiliior est natura, quæ aliqua ex parte sese necesse exonerare.

Præseruatio.

Orpus vacuum sit excrementis, non plethoricum. Obstructiones & adstrictiones declinent, ut benè transpiret.

Cognoscenda causa est. Nam si cadauerum halitus inficit, omninò procurandum, ut vel crementur, vel sepeliantur: deinde frequenti rogo aer purgetur. Quod si virus exhalat è terra, ut ex antris & specubus, omninò præcludenda via est, atque recipienda flamma. Sed & aquarum stagnantium lentiumque vapor declinari debet. Aeris vero infesta conditio multò maximè, cum is & turbidus & meridionalis est, aut maritimus, multo igni arte structo, qua venti importantur, deinde eadem compitatum domi & priuatim reperienda est. constat experientia Medicorum inspiratum halitus, esse antidotum contra pestem & putredinem. nota est historia Hippocratis. Cum ex Aphricæ

DE PESTE

Æthiopiæq; locis pestifer halitus per mediū Athenas inueheretur, cōsuluit ignes incendi, & ita magna illa ciuitas lue vindicata est. Hoc Empedocles Græcis & Acron quidā consuluit sunt ignibus adhiberi i iuniperus, laurus, rosinus, myrrha, cinamomum, acorus, herbæ odoratæ, lauendula, saluia, &c. Potest excitari aceto fumo vino & aqua rosarum, silice candenti, quem in vitro immerges, & subinde extingues. Ac priuatis bus multo magis eadem fiāt. Vestes quoq;, stragula omnia, vel sanctali fumo, vel aqua rosarum, amilibus, quæ post dicentur, perfumari possunt. Sæ & similia, acetum, &c. spargantur solo. Optimum verò ac breuissimū remedium secedere in salubre cælum, tenere corpus benè mundum & vacuū excrementis, haurire aërem Aquilonium, qui quilo ventorum saluberrimus est: atque fenestras huic apertæ sint. Victus sit mediocris. Neque est toleranda 2 fames & sitis, sed omnis incontinentia vitæ fugienda est, alimento siccante ac refrigerante usurpato, quodque putredinem arceat. Ita ut edum & omphacio, & acetosa, granatorum deco, limonum, citriorum, citrangulorum. Acetocappares, passulæ, cichoriū, endiuia, in summa cunctique vel acidula, vel subamara putredinem prohibent. Quanquam in horum usu ratio anni & temperamentum & aliorum ineunda est. Et tiam cur vino optimo, cinamomo, moscho, aliisque calefacientibus aromatibus utamur. Auibus, passibus saxatilibus, fructibus, cerasis, prunis, vua & Junio mense uti oportet. Hyeme passulis & fructibus siccis, pomis aut piris odoratis, amygdalis.

ia æstate, aqua rosacea: hyeme, vino odorifero
ocari possunt.

Odorata istiusmodi spiritus reficiunt, aërem depurant,
cerebrum contra venenum roborant. Vfus commodus
matutino tempore.

Cibandi ratio talis ineatur. Sit euchymus cibus, minimè
mentitus, vel putredini opportunus: vt oua sorbilia, car-
ticularum. Vinum potui detur generosum quidem, sed
im aqua laudabili. Quæ acida sunt, quia putredinem mi-
arcent, maximè commendantur. Plenior hîc victus in-
tur, quia viribus metuitur. Adde quod fames præter-
quod vires exoluit, humorum etiam malitiam exaspe-
ræsertim biliosis.

exercitatio 3 domi sit pro consuetudine: alioqui
iocris, aut in vicinis hortis, cælo benè puro, at-
vbi Sol non euerberat. Sit exercitij locus non
ectus, non decliuus, non vaporosus, in sublimè
tus, quique ab Aquilone potiùs affecto, aut eo
ro, qui loco sit salubris. Aliis enim Zephirus, vt
æ: Aliis Subsolanus, vt nobis & Hyspaniæ salu-
r est. Quin & qui pestifer nobis Auster est,
tis partibus Aphricę salutaris est. Atque hinc sa-
es suos Etesias expectant. Vitentur colloquia
suspectis, abigantur canes, catti, eiusmodique
malia. Exercitio verò corpus excrementis repur-
tur, puròque spiritu vegetari potest. Venus rara,
ris vita, & sine animi curis. Optimum verò ac-
timum remedium commutare solum, & in sa-
e secedere.

Calorem enim natium augeat, & commodè corpus eua-
Rhazes itaque commemorat in magna quadam pesti-
a peremptos fuisse omnes, præter venatores solos. At mo-
ta esse debet exercitatio, ne ex ea concitatio augeatur
ratio, quæ corruptum aërem proluciat.

D E P E S T E

Somnus & vigilia pro consuetudine medic
Atque imprimis reficcandum corpus, hoc est, d
nanda plenitudo, & excremēta sæpè purgāda
Itaq; vbi venæ tument, 4 vtile est aperta vena
quid sanguinis detrahēre. Excrementa quotidi
purganda, reddita aluo molliori exercitio. Ac si
lis hebdomadibus 5 Ruffi pilulis vtendum est.
non vno modo à Græcis & Arabibus describi

4 Vbi plethora non est, sanguinem ad præcautionē
trahere inutile est. At vbi plenitudo, mittetur quidem, sed
ca quantitate, vt liceat larga, vitynte propter pestem
sitate.

5 Pilularum Ruffi hæc ferè descriptio est in Antidot
℥. aloës ʒ. 2. myrrhæ & croci ana ʒ. i. finguntur pilulæ
vino aromatite. Crocus vires recreat: aloë immersos v
culo humores educit: myrrha putredinem inhihet. Preg
tibus non exhibentur, quòd periculum sit internecionis f
ab amarore insigni. Non hæmorrhoidas patientibus, qui
narum oscula aperiunt.

℥. aloës lotæ in aqua endiuia, vel acetosæ
myrrhæ, croci ana Gr. 15. cum vino al. fiant pill

6 Dosis ʒ. i. aut ʒ. 2. Sumantur ante cibum ali
tempore.

6 Antequam prehenderit pestis, minore quantitate h
lulæ dari debent, maiore verò, cū iam inuasit.

℥. 7 terræ sigillatæ, boli armenæ ana ʒ. ʒ. ex
co cyperi fiant pil.

7 In huiusmodi terra & bolo armena, tantum viriur
posuere veteres ad arcendam pestem, vt nemo vnquam
sus pestilentia interiisse, qui his antè sit vsus.

℥. aloës lotæ ʒ. 4. boli armenæ ʒ. ʒ. croci. r

ana ʒ.β.

℥. aloës : croci ana ʒ.β. myrrhæ ʒ. 2. ex aceto
pil. Dosis erit ʒ. i.

Alioqui impera pilulas duas communes.

℥. aloës ʒ. i. myrrhæ, ammoniaci ana ʒ. i. aut
ammoniaci æquum pondus cum aloë.

Bolus armena ad ʒ. i. in vino albo tenui & aqua
lossi, calendulæ, acetosæ, imperatur.

℥. aloës lotæ in aqua scabiosæ ʒ. 2. myrrhæ lotæ
qua acetosæ, croci, mastiches ana drach. i. fiat
sa. Meliores sunt, quæ aliquot iam diebus con-
stent, quàm quæ recentes, quia melius compactæ,
mentatæque sunt.

Pompeius in sanctuario, victo Mythridate, hoc
erit, nullo veneno lædi, qui hac antidoto vrere-

8 Noces duæ, ficus totidem, rutæ folia. 20. salis
num: teruntur omnia, manè excepta deuoran-
t aut conspersa vino manè ieiunus deuoret. Ex
io, Dioscoride, 9 Sereno. Aëtius alij tribuit,
in Mythridati. Ficus diuidatur, nucleis nucis
is indatur, folia quinque rutæ & granum sa-
correfiant leuiter in igne, conspergantur vino,
ea deuorentur.

8 Galenus huius medicamenti meminit lib. 2. de fa-
at. aliment. Sed cur tantas vires habeat, non alioqui ex-
sit. Vt enim caricæ pingues & noces obstructa liberent,
a putredini aduersetur, videtur tamen non vsque adeo
ax esse antidotus.

Sic enim ait Serenus.

Bus demum rutæ folium, salis & breue granum,

Iuglandisque duas, totidem cum corpore ficus,

Hæc oriente die pauco conspersa Lyæo

Sumebat, metuens dederat quæ pocula mater.

K k iij

D E P E S T E

Cucumeris siluestris radix in mortario teritur
foliis tenerioribus semperuiui, apij, coriandri
triti. Mel additur, & puluis cinamomi aut 9.
piperis. Omnia mixta stanneo vase seruabis. Vnde
ieiunus castaneæ magnitudine ex vino tenui, aut
diluto aqua conuenienti. Poteris cum lue corre
versari, aut iam correptus statim sanesces.

Theriaca & mithridatium nullis remediis ce
Datur bis in hebdomada 10 à 3. i. ad 3. i. ex liq
conuenienti. Quales sunt distillatæ aquæ, bug
borrag. melyssophilli, calendulæ, rosmarini, ma
ranæ, absynthij, violarum, rosarū, citrei mali, hi
num, acetosæ, portulacæ, cichorij, hyperici, en
raphani, aristolochiæ, gentianæ, laureolæ, agri
niæ, marthubij, hyssopi scabiosæ, tormentillæ, m
parum, citrullorum, scordij, verbenacæ, iuniperi
similium. Nam & herbæ per se, aut earum macer
tio, in vino, aceto, aut liquore conuenienti, qui
sti prodest, mirabiliter iuuant.

10 Iam correptis maiore quantitate datur, quia vi ma
vt morbus depellatur, quàm vt præcaueatur, est opus.

Alij 11 caput egressuro domo præmanditur
ni odori modicū ad 3. 2. superbibitur, atque inde
colluitur, eodémq; excepto manib⁹ facies abluuntur.

11 Vnde allium theriaca rusticorum nominatur. Sed re
dij id genus prophylactici Practicis veteribus non paucis
probatur.

Vulgus enulæ radice in aceto prius macerata
deinde linteolo conuoluta, sæpèque inspirata n
bus rectè vtitur.

Vrina propria alij vtuntur.

tercoris columbini ꝑ. i. trita ex aqua buglossi.
Syrupus de acetosa, acetositate citri, limonibus.
L. cuprosæ albæ bene lotæ in succo limonum,
edatæ in eodem succo ꝑ. i. pul. tormentillæ, rad.
amni albi, gentianæ, enulæ, herbe turcicæ, scor-
na ꝑ. i. fiat pul. detur cum aqua scordij.
In oleo scorpionum magna vis est. Nam si quis
arterias temporum, manuum, pedum inungat, cor-
pus præterea occiput, gulam, pectus & vicina bu-
illinat, magnum auxilium sentit.
It oleum scorpionum ex scorpionibus in oleo
illitis. Sed hoc melius. L. aristolochiæ, gentianæ,
eri, corticum radicum capparum ana ꝑ. i. amyg-
rum amararum ꝑ. i. conquassata reliqua in
coquantur, & aqua, si vis, conuenienti, vel
gari. In colatura x. viui scorpiones immergan-
tineatur vas in furno pistrinali, vnde sub-
tus panis, benè clausum: deinde loco salubri
iecto assere reponatur. Vsus est, vt inde arterias
porum, manuum inungas.
Tapso barbaro magna vis inest. Nam id anima-
natura docuit contra venena posse. Mustella
m decertans cum serpente, si virus sensit, statim
herbam quæritat & mandit, atque ita instau-
pugnam. Et experimento vulgi cerrum est suc-
n ex ea herba expressum in vino tenui & odoro,
n solum præseruare, sed liberare correptos.
Aqua è papauere rheade distillata maximè pro-
ur rusticis.
L. electarij lætificâris Galeni ꝑ. i. margaritarum
endidarum ꝑ. 4. ossis de corde cerui, coralli rub.
ꝑ. i. vnicornis Gra. 6. pul. pilularum commu-

DE PESTE

nium ʒ. i. Omnia dissoluantur in syrup. de lim-
bus & acetositate citri ana ʒ. 6. aquarum scabi-
& absynthij ana ʒ. 2. fiat potus. Puluis per se-
bolo armena misceri potest, & in cochleari
cum vino tenui & odoro.

Coriandrum præparatum ieiunis, & à cibo
Lac, à quo extractum est butyrum.

Mannæ granatæ, mell. ana ʒ. 3. terebinthina
ʒ. 3. pulpæ granati acidi lb. ʒ. cort. citri condito
ʒ. 3. aquæ scabiosæ, melyssoph. borrag. acetosæ
ʒ. 2. vini optimi lb. ʒ. Per noctem distemperetur
in liquoribus, postea distillantur in alembico.

℥. supradicti distillati ʒ. 4. transfundantur
manicam Hippocra. cum cinamomi ʒ. ʒ. sac-
borraginati ʒ. ʒ.

Aristolochiæ rotundæ, baccarum lauri, ge-
næ, myrrhæ ana ʒ. ʒ. Omnia trita excipiuntur m-
Dosis ʒ. i. ʒ. cum vino aut decocto berberis, pu-
larum & similibus.

12 Superstitiosum est, & è regibus Persarum
sumptum. In hæmatite lapide insculpatur ho-
genibus flexis, cinctus serpente, vt dextra manu
put, sinistra, caudam teneat; tum in aure in an-
capsula subiiciatur serpentariæ herbæ folium:
inde lapis eadem capsula fideliter indatur.

12 Tale quippiam superstitiosum retulit Galen. de
Lemnia, in qua Dianæ sacra sigillum esset impressum.

Oleum citriorum, seu ex eorum granis, lau-
tur: grana trita ex decocto berberorum & syr-
delimonibus.

℥. boli armenæ ʒ. i. vini ʒ. 2. aquæ acetos. ʒ. 3.
ante somnum & ieiuno.

℞. theriacæ veteris ℥. i. include in cæpa, & cœ-
cæpam in furno pistrinali: vbi cocta fuerit, ca-
n iniicies in vini granatorum aut berberis ℥. 4.
effusionem bibes. Eadem cæpa cum theriaca, suc-
cormentillæ iniicitur, & addita quarta parte syr.
monibus propinatur herba turcica.

Duum vtrinque perforatur, tota substantia va-
ur. In vacuam testam ℥. 7. croci immittuntur.
lecto per foramina baculo tenui ouum tectum
affatur dum vehementer caleat testa: hæc cum
o ad summam tenuitatem teritur, tritis æqua-
ndus, aut ℥. i. theriacæ adiicitur & ℥. 2. grano-
sinapi. Tota massa diuiditur in duas partes
ales, vtrāque partem in 7. 10. vel 11. pilulas
mandam: si euomuerit, rursus dato alteras: si
euomuerit, saluus est. Sed post dabis.

℞. saluæ, hyssopi, lauendulæ, foliorum quercus,
M. i. bulliant in pinta vini ad consumptionem
m partium, vinum propinatur.

℞. mastiches ℥. i. euphorbij ℥. ss. spicæ ℥. i. fiat
uis, detur ex aqua gentianæ, scabiosæ, aut similis.
Aquarum endiuæ, nenupharis, acetosæ ana ℥. i.
eti ℥. 2. theriacæ ℥. i. vel ex aqua scordij eadem
iaca propinatur.

℞. corticum citri ℥. ss. ficus duas: scord. berberis
P. i. fiat decoctio in aqua calendulæ ad ℥. 3. ex-
sioni adde theriacæ ℥. i. boli armenæ ℥. ss.

℞. succi acetosæ depurati ℥. 2. vini granatorum
erberis ana ℥. i. theriacæ ℥. 2. vel tryphæræ Sar-
enicæ tantundem.

Ac perpetuò meminisse oportet, distinguenda
r curandum calida à frigidis, vt rectè vtaris.

DE PESTE

Frigida, sunt rosæ, viol. caphura, acetositas citri
num granatorum, berberorum, lac acetosum
tum, nenupharis flores, aqua rosarum, acetosa
Succus limonum, citrangulorum, omphacium

Calida, moschus, lignum aloës, cariophylli

Trochisci è caphura.

℞. tragacanthi albi, spodij electi, gummi a
ci albissimi, seminis psyllij ana ʒ. ʒ. sacchari ca
liquiritiæ mundæ, semin. cucurbitæ, citrulli,
tulacæ ana ʒ. i. penidiarum ʒ. ʒ. caphuræ ʒ. i.
citranguli, panis sacchari ana quant. sufficit,
trochisci. Dosis magnitudo lupini cum iulepo
xandrino.

℞. sacchari rosati, triasantali, diatragacanthi
gidi an. ʒ. i. fol. auri puri numero 5. margaritarum,
cynthorum, ossis de corde cerui ana Gr. 16. fiat pul.

Boli armenæ ʒ. i. ex vino tenui, oxycrato,
conueniente. Alij prius abluunt: alij tritam
spergunt aqua conuenienti, siccant, & tertio ita
runt ac siccant.

℞. terræ sigillatæ ʒ. 2. terantur, superaffund
vinum tenue odoriferum: siccetur: secunda
tertio ita fiat. Deinde adde baccarum lauri tritam
ʒ. i. rad. ireos & tormentillæ ana ʒ. 2. cinamomo
ʒ. ʒ. croci Gra. 6. cum acetositate citri fiant troch
ponderis ʒ. i. Dentur cum succo conuenienti.

℞. boli armenæ, vt supra descriptæ & præpa
ʒ. i. rad. tormentillæ, tunici, diptamni, santaloi
rub. ana ʒ. i. rasuræ eboris, spodij, corticum citri
ʒ. ʒ. marg. splendidarum ʒ. 2. fragmentorum
bini, granati, smaragdi, sapphyri, hyacynthi
ʒ. i. rasuræ cornu vnicornis ʒ. ʒ. fiat pul. Deru

subtili diluto aqua acetosæ. Alioqui addatur
ari albissimi in aqua rosarum, moschata, vel
arata. Dissoluitur & siccatur. Dosis ad \mathfrak{D} . 4.
upradicti pul. \mathfrak{z} . i. sacchari \mathfrak{lb} . i. misce. Deinde.
succo acetosæ & pomorum odoriferorum ana
bulliant vsque ad consumptionem tertiæ par-
temper despumando: dissoluto saccharo finge
illos ponderis \mathfrak{z} . 2.
ad singulas libras sacchari pone \mathfrak{z} . 10. pulue-
facias conditum.
setæ nouiter tinctæ \mathfrak{lb} . i. immergatur per diem
u. rosar. acetosæ, & pomorum redolentium
 \mathfrak{lb} . i. Deinde bulliat, donec aqua rubeat: in qua
sacch. \mathfrak{lb} . 3. & cum fuerit debite coctum, adde
 \mathfrak{z} . 3. si bolos facere volueris: vel si opiatam, \mathfrak{z} . 4.
possunt quoque pul. syrup. aut conseruis misce-
rup. de granatis acetosis, dulcibus, limonibus,
cis, acetositate citri, de prunis, de succo acetosæ,
bes, berberis, de succo cucurbitæ, de pomis o-
feris, rosar. violatus. Iulep. de bugloss. borrag.
ssophyllo, rosatus, viol. de aqua viol. borrag.
osæ, pimpinellæ, succo cydoniorum.
onseruæ ex iisdem, & confectiones commodæ
rantur pro diuitibus.
boli armenæ, vt prius \mathfrak{z} . i. \mathfrak{b} . cinamomi \mathfrak{z} . i. rad.
mni & tormentillæ ana \mathfrak{z} . \mathfrak{b} . radicis tunici, co-
rhorum præparatorum ana \mathfrak{z} . 3. rhabarbari ele-
2. \mathfrak{b} . zinziberis, terræ sigillatæ, corticum citri,
albi & rub. corall. rubri, santalorum citrino-
limaturæ eboris, margaritarū ana \mathfrak{z} . 2. carabe,
is ana \mathfrak{z} . i. seminum acetosæ, endiuæ, portula-
podij, ligni aloës, ossis de corde cerui ana \mathfrak{D} . 2.

DE PESTE

setæ combustę 3.ß. auri & argenti limatorum
 ʒ. i. ambra Gr. 6. spicæ nardi Gr. 4. moschi Gr.
 instar loci, moschi, caphuræ Gr. 6. Si addatur
 cornis ʒ. i. melius fuerit. Fiat puluis. Diuinus a
 latur à Sarracenis.

℞. tormentillæ, diptamni, tunici an. ʒ. ʒ. ʒ. sem.
 li, boli armenæ an. ʒ. 2. ossis de corde cerui, co
 albi & rub. trium fantalorum an. ʒ. ʒ. rhabarba
 1.ß. spicę nardi. Gr. 4. caphuræ ʒ. i.

℞. cinamomi vnc. ʒ. zedoariæ drach. 2. boli a
 nę præparatę drach. 6. sem. acetosę & citri, co
 citri ana drach. 3. rad. tunici, diptamni, tormen
 limaturæ eboris ana drach. 1. ʒ. ossis de corde
 drach. 1. fragmentorum smaragdi, rubini, gran
 sapphyri ana ʒ. i. fiat puluis qui incorporetur
 conferuę acetosę & bugloss. an. ʒ. 3. sacchari
 vel lb. 2.

Paruulis verminosis.

℞. centonici in aceto fortissimo per diem in
 boli armenę in aqua absynthij infusę an. ʒ. i.
 diptamni, rasuræ cornu cerui adusti, seminis ca
 an. drach. 2. sem. citri, corticum citri, radicis tor
 tillæ, tunici, terre sigillatę, margaritarum splenc
 rum, coriandri præparati ana drach. 2. ʒ. fragme
 rum sapphyri, smaragdi, hyacynthi, granati an. ʒ. i.
 1. corall. rub. ʒ. ʒ. setę combustę, sem. plantagini
 ʒ. 2. ossis de corde cerui, rasuræ eboris an. drach.
 vnicornis ʒ. i. ambra drach. 1. fiat pul. detur ste
 cho vacuo cum aqua portulacæ, vel vino lympe
 cum aqua acetosę vel portulacæ: lactantibus
 modico lactis.

℞. sem. iuniperi drach. 2. ʒ. cariophyllorum,

ncis moschatę, zinziberis, zedoarię ana drac. 2.
 ſque aristolochiæ, rad. gentianæ, tormentillæ,
 mni, tunici herbæ, rad. enulæ ana drach. 2. ſal-
 uthæ, baſamitæ, pulegij ana drac. 1. baccarum
 daronici Romani, ſem. acetofæ, ſem. citri, cina-
 i, macis, olibani, boli armenæ, terræ ſigillatæ,
 ij, offis de corde cerui, raſuræ eboris, margari-
 n, fragmentorū ſaphyri, ſmaragdi, coralli rub.
 aloës, ſantali rub. & moſchatellini ana vnc. ſ.
 eruæ roſarum, bugloſſ. nenupharis, theriacæ
 .i. panis ſacchari lb. 3. fiat electarium cum aqua
 um & ſcabioſæ.

rad. tormentillæ recentis lb. 1. rad. enulæ 3. 4. *Aqua mira-
 is berb. betonicæ. & diptamni an. lb. ſ. aceto-
 m ſeminibus lb. 2. vel acetofæ vnc. xx. ſeminis* *bila ad peſtē
 que deſcribi-
 tur à Gaine-
 rio libello de
 Peſte capite
 de bezoardi-
 ca.*
 lem 3. 4. bugloſſi & borraginis cum floribus
 ub. ſilueſtrium ana lb. 1. pimpinellæ & ſcabio-
 . lb. ſ. ſucci limonum lb. 1. theriacę lb. ſ. aquæ
 ex optimo vino factę & ſæpius diſtillatæ 3. 2.
 ali albi & rub. ſpodij, ben albi & rubri, marga-
 um ſplendarum ana vnc. 1. ſ. offis de corde
 i vnc. 1. raſurę eboris 3. ſ. croci drach. 2. caphu-
 no. 2. foliorum auri 3. ſ. folia auri in porphyro
 narmore plurimū agitabis cum modico mel-
 t omnino coniuncta ſint, & repone in ampul-
 litrea bene clauſa cum aqua vitæ. Sic dimitte
 dies 15. Item margaritas tritas repone in alia
 ulla cum ſupradictis; libra ſucci limonum, be-
 btureretur per 15. dies. Radices optimo vino la-
 tur, terantur; deinde ſiccentur cum herbis &
 ibus loco bene mundo in vmbra. Reliqua om-
 reponantur in vaſe vitreato, & ſuperfundatur

DE PESTE

aqua vitæ, succus limonum &c. bene obturan-
quid exhalet. Vas fouea tripedanea sepelies,
sit humidus, calce viua instratus, cui infideat v-
Deinde circundetur & cooperiatur vinaceis,
mo equino, aut vaccino omnino tegatur. Tur-
fundatur aqua, vt par sit humiditas loci. Illic
mitte 12. dies. Sed sæpè, vt quarto quoque di-
nacea & finum commuta. Tota materia tran-
natur in alembicum vitreum bene sigillatur
quid expiret. Fiat distillatio lento igne, & fir-
mo. Aqua rursus iniiciatur in relictum magn-
iterum distilletur, ac tertio sine fæcibus distillet
balneo mariæ. Reponatur fideliter vase vitreo
sis cochleare vnum.

Gestata profunt, carbunculus, rubinus, gran-
Hic, etsi non in pretio sit, aliis generibus præfi-
dus, sapphyrus, hyacinthus, agathus, &c.

℥. aceti albi ℥. 6. aquæ ros. & violarum an. ℥. 3.
caphuræ ℥. 1. moschi Gr. 1. ss. caphura & mos-
conterantur, cum spongia sæpè odorentur.

℥. ros. rub. lb. 3. viol. lb. 1. aceti fortissimi lb. 1.
phuræ ℥. 3. moschi ℥. 2. conquassentur omnia si-
& ponantur in alembico vitreo, distillentur. Q-
distillauerit iterum ingeratur in magma, & ru-
distilletur. Loco rosarum & violarum, si rece-
haberi non possunt, imperabis rosa. & viola
an. lb. 1. aquarum earundem an. lb. ss. Poteſt co-
citriadiici, & moschus & caphura minore dos-
men immitti, cum eadem calet. Distillata ben-
ponatur aqua, & inde facies abluatur, & spo-
imbuta sæpè inspiretur. Poteris quoque addere
bræ, ligni aloës an. ℥. 2. aut solas aquas condire

aromatibus, deinde commisce aceto albo.
 Sed quia fortasse maculas faciei mulierum in-
 nt.

℥. lithargyri argenti ℥. β. optimè teratur, de-
 atur in ℥. 2. aceti albi optimi vsque ad con-
 tionem medietatis, semper cum spata com-
 endo. Deinde per filtrum distilletur, & in vase
 mundo reponatur.

Deinde.

℥. caphuræ 3. 3. aluminis rochæ, boracis ana 3.
 oschi Gra. 4. terantur omnia: quibus adde olei
 ri 3. 1. β. Et omnia pone in ℥. 2. aquæ rosarum.
 ant ad consumptionem tertiæ partis, semper
 miscendo, & postea per filtrum distilletur, &
 upulla bene clausa vsui reseruetur.

omum hyeme ita parabis ℥. styracis calami-
 orticis citri ana 3. 2. ben albi & rub. menthæ
 , cariophyll. ligni aloës, cardamomi, valeria-
 alami aromatici, myrtillorum ana 3. 1. santalo-
 citrinorum, mastiches, caphuræ ana 3. 1. β. ma-
 nucis moschatæ, cinamomi, ambre ana 3. β.
 chi 3. 1. ladani purissimi 3. 3. β. cum aqua melyn-
 yll. si. pomum.

Estate verò sic. ℥. florum nenupharis, viola-
 buglossi, ros. rub. santalorum rub. & citrino-
 spodij ana 3. 1. β. caphuræ 3. 3. corticis citri 3. 2.
 is, nucis moschatæ, maioranæ, calendulæ, mar-
 j, styracis calamitæ, cardamomi, mastichis, ze-
 riæ, ligni aloës, cubebæ ana 3. β. ambre 3. 1.
 chi 3. β. ladani 3. 3. conquassentur cum aqua
 r. Postremò addatur ambra & moschus, fiat po-
 n perforatum.

DE PESTĒ

℥. salis communis vsti, marmoris albi, p
cis, corallorum alborum ana ʒ. i. corticis cit
3. i. ʒ. mastichis drach. i. moschi Gra. 4. fiat pul
tilissimus.

Multa alia id genus remedia ad præseruatio
faciunt, de quibus Practicos consulere potes.

CVRATIO IAM COR

R E P T O R V M.

Videndum imprimis, an venenum cor app
Celer enim morbus est, & qui naturam in
nato obsessam perimit derepente.

Videndum etiam anne vitalis facultas def
Initiò ergo vtrunque præstandum est, tum iis
antidota sunt, tum motu, frictione & simili
quæ foras euocant. Sed quia aliquantum vig
motu, & frictione spirituum inanitio fit, ha
da perpetuò vitæ ratio. Nam vt naturalis &
malis facultas integræ sunt, vitalis concidit.
tiò igitur detur aliquot supradictorum antid
rum. Vel.

℥. rad. tormentillæ, beronicæ, dictamni,
tianæ, morsus diaboli, cum rad. & herba croci
3. i. fiat pul. Dosis ʒ. 2. cum vino aqua rosarum
phato. Et vt sunt vires, distillatum cum vino
natorum, berberorum, aqua tormentillæ, &c.
pressiones, colatitia, alterata, vt dictum est. Tur
vacuatione cogitandum.

Phlebotomia, si omnia permittunt. Alioqui
gatio, vt in humoribus.

lebori 3. i. pomo concluditur. Pomum con-
tur stuppa, aqua rosarum prius madefacta &
ssa, & ita in cineribus coquitur. Abiicitur hel-
us. Pomum cōspersum puluere aliquo salutari
fortioribus quidem: nam debilioribus secū-
mo iterum coquitur. Secundum pomum da-
ilep è vino granatorum, berberorū, aqua hor-
am saccharo, ex aquis intybi. Aqua saccachara-
n iulepo violat. aromatizato pul. supradictis.
us è media materia, qui facile coquatur.
r obiectus aut salutaris sæpè commutatus, vt
e molle, &c. Somno abstineat, nisi vires disso-
videantur.

*Avicenna familiare hoc erat ad pestem
alexiterium.*

3. aquæ rosarum 3. 2. vini albi, aut clari, tenuis,
iferi 3. 1. boli armenæ tritæ subtilissimè 3. 1. Si
nat, malum est. Sed abluatur os vino. 14 Dein-
petatur antidotus. Debet enim, vt etiam non
mar, sæpius iterari. Quanquam qui retinent,
euadunt.

Vel. 2. rasuræ cornu vnicornis gran. 6. syrupi de limo-
3. 8. aquar. oxalidis & scabiosæ ana 3. 1. 8. detur potio.
eribus mythridatij 3. ij. cum 3. iij. aquæ oxalidis suffi-
Hæc subinde repetenda à purgationibus, aut iniectioni-
quia veneni frangendi, absumendi, fugandi & educendi,
or cura esse debet.

lysteribus, balanis lenibus, 15 catharticis, quo-
aluus lenienda.

Longius progressa pestis catharticis oppugnatur vche-
rioribus, etiam si illa humores conturbent, & hoc nomine
antur omittenda: leuioribus enim non cedit. Verum ne-
est periclitatores Empiricos confectari: quorum alij anti-

DE PESTE

monium præparatum ad grana 4. vel 5. cum conferu. bu
rosarum, aut ouo sorbili exhibent : alij dacrydium ad gr
7. cum 3. i. theriacæ: vel pulueris mercurij calcinati 3. ʒ.
aqua cardui, aut conferua, vel opiata cardiaca. Hæc eni
percathartica sunt, & naturæ infensissima. Itaque si prom
humores educere velis, sic præscripseris. ʒ. cath. 3. 6. aga
chiscati ʒ. 2. electar. diacarthami. 3. i. ʒ. syrup. acetos. ʒ. ʒ.
3. ʒ. theriacis ʒ. i. cum aqua lupuli, aut scabiosæ, vel vino
f. potio. Vel. ʒ. diaprui solutiui & electar. de succo ro
3. 2. syrup. de limonib. 3. ʒ. trochisc. de caphura ʒ. i. cum
scabiosæ & cardui f. potio. Vel.
ʒ. cathol. senn. & rh. dupl. 3. 6. confect. hamech 3. 2.
diamargar. frigid. ʒ. 2. syrup. de scolopend. 3. ʒ. cum aqu
glossi & borraginis f. potio.

16 Epithemata cordi ex aqua rosarum, viol
bugloss. &c. cum aceto, vino granatorum, caph
santal. &c. & modico vini.

16 Hæc epithemata tum cordi, tum hepati admouent
ʒ. aquar. bugloss. scabios. card. bened. ana 3. 4. aceti rosac
3. electar. de gemmis 3. ʒ. caphuræ, ossis de corde cerui ana
theriacis veteris & mythridatij ana 3. i. croci gran. 4. Mis
tur omnia pro fomento cordis tepido, cum spongia, vel
teolo, vel panno scarlatæ. Item. ʒ. aquarum cichorij. ox
& rosar. ana 3. 4. vini granat. 3. 3. aceti rosacei 3. i. puluer.
rall. rub. & santal. omnium ana 3. ʒ. Misc. pro epithemate
patis. Non sunt frigida imponenda, non quæ recipiant
stringentia multum, quia hîc repellere noxium est. Cæteri
ad roborandas recreandasque vires conferent electar. vel
piatæ, ex diamargarito, diarhodo, aromatic. ros. conferua
gloss. cichorij & simil.

DE BVBONE

Febri pestilenti aliàs superuenit bubo, vel eti
eam antecedit, aliàs succedit eidem. Ante febre
bubonem enasci optabilius est, quia naturæ val
tis significationem affert.

Constat experimento phlebotomiam nocere eunte bubone, & vtendum attrahentibus, cucurbitulis, cauteriis, potu bezoardico, frequēti quiescentia, si reuomant. Iteretur tertio.

Phlebotomia nisi quid, dissuadeat, à vena cervicali, si sub auribus sit bubo, vel extrema manu, bamento: aliàs ab eadem: deinde à venis linnet. Si sub alis, à media: si in inguinibus, à sciatica extremorum pedum secundum reordinem. Ita & cucurbitulæ. A venæ sectione vitetur somnus, ne venenum intro rapiatur.

Bezoardica.

Laudatur plurimum theriacæ 3. i. Cæpa cauata coquitur, & apponitur loco.

Alij ita coctam cæpam aceto immergunt. Alij granatorum, & syrup. de acetositate citri ana ʒ. atque ita succum exprimunt: cumque 3. 2. æ tormentillæ, vel succo propinant: materiam platri modo buboni apponunt.

℥. Valerianæ lb. ʒ. rad. ebuli. ʒ. 3. lybistici cum ʒ. i. Bulliant in aqua & oleo chamemel. anantum sufficit. Deinde pistentur cum dicto oleo, superponantur, vel addatur radix diptamni.

Diachyl. ʒ. 2. ammoniaci, galbani ana ʒ. ʒ. cum ʒ. ʒ. Scorpionum incorporentur.

Vtendum quoque sanguisugis, cucurbitulis cum purificatione, &c. Alij omnino circuncidunt, & exsiccant.

Cauteria, si vires valent. Tenaculis etiam cantharibus extrahunt.

Calcis viuæ lb. 2. cineris purgati & cribrati, aluminis rochæ ana lb. ʒ. de quibus fiat lixiuium. Sed

DE PESTE

ita vt materia induretur, quantitate parua aue
vnguento alicui misceatur.

Catelli, 17 gallus, &c. Pulmones animalium

17 Vt si viua hæc animalia per medium dissecentur,
lidè applicentur. Alij panem è clibano calidum admo
aut denique tale aliquid aliud, quod cutis, corporis spir
relaxando fuliginem, aut virus educat.

Scabiosa teritur. Tribus horis retenta ca
nem curat. Lysimachia similiter.

Cum oleo de Scorpionibus anagallis ma
tur: addatur aliquid myrrhæ aut veteris theri
Alioqui maturandum apostema. Maturatum
gitta aperiendum, vel theriaca veteri, qua
acuitur, & mollius est apostema. Siquidem
via sit puri, fiat apertio ad modum folij myr
vel oliuæ. Caueantur venæ, arteriæ, nerui. Si
parte si dolor oriatur, lana in oui albumine in
cta ponatur. Sic per diem maneat. Si dolor con
gat, deterge prius, & intinge in oui liquore, &
dico olei rosacei.

Eschara tollatur, modico butyro, oui vitæ
farina triticea mixtis in vncia olei rosacei, & vi
lus oui simul agitetur.

Carbunculus.

Carbunculus à melancholico sanguine est,
lut clauus quidam paruus, qui malignior fac
pustulas quasi ab igne vrendas, escharam, ardore
dolorem intolerabilem facit, rubens, viridis, nig
Parui, oblongi deteriores, vicinia liuet, ardet in p
tibus carnosus & vicinis nobilium.

Bezoardica. Emmittantur fæces ventris, mittat
sanguis etiam ad lipothymiam, habita semper

virium, &c. Scarifica punctim: emplastrum
ne medio malaxatur cum succo plantaginis,
betur, vt & cætera, quę discutiunt modicè &
gerāt. Vel ex plantagine, lentibus, pane cibario
is in aqua. Granata acida aceto cocta ad putri-
em, & linteolo extensa, initio ac statu.

Liliorum radix recens emplastri modo: de-
superpone folia caulium, betę, &c.

Hoc Galeni emplastrum est 14. Meth. Non vsque adeo
tur: quia metus est ne vi adstrictoria materiam venena-
trō regerat. Attamen si carbo parum caleat, parum do-
arum rubeat, apponetur.

onus armentorum fimus, siccus ex aqua sub-

Quidam practici maturant. Galen. prohibet vti
nouentibus, quia non maturant, sed putrefa-

scabiosa, cauda equina, Sapphyrus circumagi-
arbunculo, deinde retinetur è directo. Alber-
Magnus multos carbones vidit vnus sapphyri
tione curatos. Tapfus barbatus, Theriaca, My-
latiū. Sed remedia celeriter exarescunt. Sub-
itaque commutanda.

Sanguifuge, galline.

fenfua circa locum. ℥. ol. ros. ℥. 3. aceti ros. ℥. 1.
armenæ quantum sufficit ad inspissandum.

.vnguenti populei, olei rosati & myrtyllorum
℥. 2. vini granatorum ℥. 1. s. boli armenę, terre
ate ana quod sufficit.

Possunt emplastra malaxari cum succo planta-

Cotula fœtida trita circumponitur.

DE PESTE

Supra verò sterus humanum calidum, vel
lus oui recens agitetur cum sale benè trito.

Nasturtium vel vrtica cum sale teratur, &
xetur cum ol. liliaceo. Allium tritum per se, vel
pipere, & auellandarum nucleo, detracta pelle.

Terebinthina cum nitro, carne passularum
sale vel stercore passeris, columbarum.

Mel & ol. cum sale trito cocta,

Cor turturis recenter detractum & deuora
singulare remedium. Fots ante scarificatione
alia. Chamæmeli ℥. 3. spicæ Celticæ ℥. 2. maio
℥. 2. bulliant in aqua, cum spongia fiat fots. D
de ventosæ affigantur cum multo igne. Fiat i
fots, tum scarifica punctim, & cucurbitula a
natur, ybi res vrget.

FINIS LIBELLI DE PESTE.

ANTO. VALETIVS LECTORI.

MEcum forsā mirabere, Lēctor, his in Hollerij cō-
mentationibus multa passim occurrere, quæ libr-
internorum curatione affectuum inserta liceat comperire.
intelligas velim istam sibi ἐπὶ ἀνάληψιν primoribus
medicis communem esse, quæ ad optimam medendi rationem
viam parat longè fidiorem. Quod enim loco uno aut ali-
breuiter, & haud satis explanatè traditur, id subinde repe-
tum magis innotescere consuevit. Adde quod (quantum
laceris, & veluti Sibyllæ foliis, huc atque illuc dispersis a
thoris chartulis deprehendi) nunquam mens fuerat hæc eu-
gare: quæ si fuisset, & auctiora multò dedisset, & reliqua
elimatiora. Qualiācūque verò sint, si aliquando tibi place-
runt, nunc facta meliora non minùs probaturum speram.
Periochas autem libuit appellare, quòd compendiarium ad
leni libros καὶ τόπος, doctrinam complectantur. Vale.

ACOBI HOLLERII
STEMPANI, MEDICI PA-
RISIENSIS CELEBERRIMI,

*Ad libros Galeni de Compositione medica-
mentorum* $\chi\tau'$ τόπ' 85.

PERIOCHE I.

Alea genus est Alopeciae, & Ophia- *Alopecia*
sis. Vtriusque causa vitiosum ali- *Ophialeos*
mentum capillorum. Ophiasis fa- *causa.*
miliaris pueris, ab occipite incipit
duorum digitorum latitudinem non
excedens: serpit ad aures & fron-
donec utrisque fines, quasi caput & cauda,
mittantur, ut serpentem repraesentet: unde no-
Sponte sua aut leuioribus remediis curatur.
ecia magis accidit adultis, difficilius curatur.
aque, quod omni modo marcescit & emori-
tima pellicula capitis, unde conspersa, glabrea-
i primum extenuantur, deinde excidunt. Lo-
pers cruoris apparet, qui si configitur, sangui-
liquidum & male olentem reddit. Alopecia
ualibet figura serpit. In capillo & barba uter- *Alopecia*
fectus differentias habet, quia vel incipiunt, *Ophialeos in-*
acti sunt, vel iam inueterati. Inueteratorum si- *ueterate si-*
gna.

AD LIB. I. DE COMPO. MEDIC
gna, cutis densa, subpinguis, in totum glabra
quæ foru, frictione, exasperatione non rubescit
ægerimè curatur.

Curatio.

IN ratione vitæ, purgatione totius corporis, & si
do capitis cura quadam per frictiones, & si
circa caput, topicis remediis, tota consistit cura
Rationem vitæ præscripsit Asclepiades abstinere
vini, leguminū, lacticiniorum, casei, carniū &
rum, quæ vel plurimū nutriunt, vel flatu & ve
res gignunt. Exercitium sit moderatum, rarum
neum, rarus sudor, alimenta, quæ parū nutriunt
nuem succum & bonum gignunt, atq; omnino
pugnant vitio. Purgatio corporis, vt est vitium
morū in pituita, pilulæ cocciæ, assaieret, turbith
ricus, puluis hieræ diacolocynthidos, diaphœni
diacarthamū, qualis erit hæc dosi. ℥. pilularū
ciarū ʒ. β. pulueris hieræ diacolocynthidos, ag
ana ʒ. i. cum expressione ʒ. i. turbith gummosi
fi in oxymelite, fiant pilulæ. Poterit loco agarici
quid misceri diacarthami. Diaphœnicum au
dabitur ad ʒ. β. Vigētibus ætate poterit tamen
addita ʒ. i. diacarthami, aut expressione ʒ. i. pul
hieræ diacolocynthidos, aut ʒ. 2. agarici. Infusio
fiant in oxymelite. Vbi verò bilis vitium gignit,
mur pilulis aureis, elect. de succo rosarū, diapr
laxatiuo, rhabbarbaro, myrobalanis citrinis. Aug
tur vis eorum medicamentorum duobus, tribus
quatuor granis dacridij. In Melancholico succo
lē de fumo terræ, de lapide lazuli, diasenna, cōfe
hamech, electariū Indum. Horum vis augetur
iecta infusione ʒ. β. ellebori nigri, aut ʒ. i. Iam v

Purgatio.

in humorum ex colore cutis, temperamento
 s tum corporis, tū capitis, & anrecta vita de-
 endes. Caput seorsum purgabitur, errhinis, &
 hlegmatismis. Cura circa caput eiusmodi est.
 ūm caput rade, idq; sepius quotidie, vt malum
 ontumax: rariùs verò, vt est leuius: deinde per- *Quæ cura*
 bis linteo aspero, foliis ficus, osse sepiæ, vriticæ *capiti adhi-*
 , pumicæ. Perfricabis autē molliùs, aut duriùs, *benda.*
 t malū contumax: atque in contumaci ita per-
 bis, vt inde cruor moueatur. Vtemur quoque
 oisimis, punctiōibus ex articulis, scarificationi-
 & cucurbitulis, quæ omnia pro magnitudine
 temperanda sunt. Herbis manè & vesperi, vel
 epius in graui affectu. Atque hæc ante cibū fa-
 da sunt. Sequitur vt topica adhibeas, in quorū
 hoc videtur, vt non solū illinantur, sed diutiùs
 cando imbibantur, vt altius in profundum sub-
 : quod in omni affectu faciendū est, vbicūque
 uentis vtimur. Medicamenta è pinguibus, &
 icamentis aridis in puluerem tritis, natura acri,
 ium partiū, quæ humorem vitiosum discutiāt,
 imentum regenerādis capillis attrahant, atque
 alefaciāt, vt neque vrant, neque prætermodum
 cēt cutem. Pinguia sunt oleū cariynum, anethi-
 n, sinapinū, terebinthinum, & alia, quæ scripta
 enies cap. 2. de attrahentibus libro 1 de materia
 iurgica, adeps viperæ, ranarum, axungia vetus,
 præcipuè derafa axibus rotarū, & alia quæ eodē
 ite scripta inuenies. Viscū quernum, gummi e-
 terebinthina Veneta, vel vulgaris, fæx ampulle
 ernariæ, pix liquida aut sicca, sed oleo liquefa-
 , ceratum picatum, resinarū, galbanum, mel enu-

AD LIB. I. DE COMPOS. MEDI
larum, diachylum, Ireatum, ceratum de Vigo
similia oleo soluta. In pinguibus puluisculi exci
tur è materia prædita ea facultate, quæ dicta
Medicamēta hæc sunt, euphorbium, thapsia, an
nicum rubrum, puluis angelicus, aut mercurialis
thymalorum cinis, nasturtij semē, sinapi, eruca
phur, borax, nitrum, arundinis cortex & radix
raturum, radix ari & aristolochiæ, cinis muscam
murium, ranarū, scarabeorum, ostreorum, salt
piscium, amygdalarum amaranarū, atq; hæc vni
quod vstura adstrictionem relinquant, & tenu
tem partium acquirāt. Eodem modo erinaceo
cinis, stercore volatiliū, murium, fax cremata,
aceto tritum, cortex auellanaarū, ficus cremata,
tharides vstæ, vsti scarabei. Sit autem proportio
rum medicamentorum tritorū ad pingua sub
drupla, subsextupla, suboctupla, subdecupla,
duodecupla, quale fit. ℥. euphorbij 3. i. olei lauri
3. i. β. Hic subduodecupla ratio est. Quod si tantū
i. olei miscueris, suboctupla: si solā semūciam,
quadrupla. Bis in die hæc medicamenta illinuntur
vel eò sæpius ea ratione, quæ prædicta est, cū rati
frictione & ceteris. Medicamentū fortius dolo
& ardorem excitabit: imbecillum nihil immutat
cutem moderatam moderanter calefaciet, & ve
pruriginem quandā commouebit. In malignis
fectibus & cōtumacibus, fortioribus vtendū erit
sæpius repetitis. Leuioribus, leuiora: mediocribus
mediocria miscenda sunt. Hoc erit forte. ℥. gumm
elenij 3. β. axungia veteris lotæ ex aqua vitæ in
3. 2. olei è terebinthina & laurinian. 3. 6. Liquefi
mul omnia, & probè misceatur in calidis cinerib

deinsperge euphorbij subtilissimè triti, thap-
na 3. j. sulphuris viui, seminis sinapi ana 3. β. ci-
tithymali, & cantharidum ana ʒ. j. Hic ferè
boctupla proportio. Fortius erit, si imminue-
odum pinguium, vel auxeris modum pulue-
Clementius contrà, si pulueres minueris, vel
ris pinguia. Eadem ratione ex descripta mate-
nfinita pharmaca miscebis.

De profluvio capillorum.

Morbo sæpiùs, rarius sine morbo capilli de-
fluunt, partim inopia alimenti, partim rari-
cutis. Hic ergò vsu alimentorum salubrium & *Victus.*
ymorum regenerandis pilis materiam com-
bis: cutem adstringes medicamentis, quæ mo-
calefaciant, & leuiter adstringant, atque ita
oborent cutem, & poros constringant. Cali-
a alimentum capillorum in halitum discutiūt.
e nimium adstringunt, eandem materiam re-
unt, & sæpe etiam, nimium adstringendo, vias
rcipiūt futurarum, per quas vapor inutilis quo-
e exhalat. Atque ita retentis excrementis dolo-
capitis, fluxio in nares, fauces, & reliquum cor-
commouentur. In vsu medicamentorum sub
men quidem & hyeme detondendus pilus est:
estatem & æstate ipsa omninò radi debet. Ve-
s ante balneum, & à balneo medicamenta illi-
ant. Nunc exoleta consuetudine balnearum, v-
urfortu ex decocto absynthij, stæchados, sarmē-
um vitis, & vocatarum capillarium, adiectis in-
dum myrthi foliis. Coquenda in æquis partibus
e & vini rubri. Medicamenta iusta consistentia
e oportet, neque tam crassa vt inhæreant, neque

Olea capil-
lorum proflu-
uium sisten-
tia

AD LIB. I. DE COMPOS. MED
tam liquida, vt defluant. Iusta est mellis crassitudo
Hyeme paulò calidiora & liquidiora tātum co-
so pilo: contrā æstate. Olea conueniunt rosa
myrthinum concoctum omphacio, extremitas
rubi & rerum huiusmodi, quæ adstringunt, &
his calidiora oleū de absynthio, de spica nardo
stinum. Medicamenta oleis miscentur, vt ladanum
herbæ vocatæ capillares, grana myrthi, semen
ficæ, mastiche, & alia id genus. Singulare hoc.
lytrici, capillorum veneris an. M. β. foliorū myr-
rosarum, absynthij an. P. 2. decoquātur in oleo
cis & yini rubri austeri ana quart. 3. donec vis
consumptum sit. Omnia colentur, exprimantur
pressum oleum reponatur. Iam, ℥. huius olei
ladani ℥. i. β. mastiches ℥. β. ladanum & mas-
tichē subigantur in mortario pistillo calido, paulatim
leum infundendo, deinde consperge, & probatim
sce pulueris capillorum veneris ℥. 4. Aliud.
℥. ladani ℥. 2. subige in mortario, calido pistillo
lo, paulatim infundendo vinum austerum, donec
mollescat: deinde misce duplum olei conuenienti-
tis. Aliud.
℥. ladani, absynthij ana ℥. β. baccas iuniperi
& ligatas linteis: deinde per dies quinque macerentur
in oleo conuenienti: exprimat linteum & oleum
leum. Hoc illitum, & profluuium pilorum probat
bet, & furfures. Item brassicæ cinis oleo myrthi
miscetur ad mellis consistentiam: similiter abrotani
num in puluerem tritum, & hoc quoque Græci
Arabibus probatum.

℥. corticum cannæ & auellanarum ystati
granorum myrthi ana ℥. β. absynthij, gallarum

PERIOCHE I. 5

Ferantur omnia in puluerem: misceantur oleo
 illorum, donec fiat mellis crassitudo & confi-
 tia.

De tinctura capillorum.

Canities fit consensu Philosophorum & Medi- ^{Canities}
 corum non à siccitate, sed humiditate cruda, ^{causa.}
 in natiuus calor non concoquit, externus cor-
 pit atque putrefacit. Naturis humidioribus ce-
 sis ex anteriore parte capitis, quæ humidior est.
 viuunt capite plurimum operto, raro detecto
 erflato, aliquando ætare, nonnunquam morbo,
 præcipuè vitilagine, in hanc sæpius incurrunt.
 busdam de repente pilus exalbuit vapore hy-
 gyri, aut cura graui. Habenda itaque cura, vt
 i causa cognoscatur. Purgandum corpus, si-
 dem egere videatur: & vt nigrescat pilus medi-
 mentis duorum generum vti licet, calidis: quale
 apud veteres Cedrium oleum ex Cedria, pix li-
 da oleo mixta. Aliud genus medicamentorum
 eum est, adstringit & habet aliquid tenuiū par-
 tem permixtum, vt in profundum penetrer. Sed ab-
 um vsu constrictis spiraculis capitis, per quæ va-
 res exhalāt, frigidi morbi capitis, corruptele den-
 tem, fluxio in pulmones & reliquum corpus, ta-
 mors aliquando insequuntur. In vsu melius est
 mum extergere caput. Veteres utebantur terra
 molia. Nos sapone commodè vtēmur: ac sapo
 commodè poterit confici ex consuetis seuis, ouillo,
 orino, hircino, piceliquida addita, lixiuio parato
 iis, quæ partim detergent, partim nigrefaciunt, vt
 ineribus corticum salicis. Diuitibus poterit con-
 i sapo moscho & ambra, quam ambra griseam

AD LIB. I. DE COMP. MEDIC

vocant, atque intermisceri atramentū sutoriū
 gretam vocāt, aut puluis lapidis nigri, quo iam
 sim calceos denigrant, & illustrant. Denigrat
 & astringit. Aliquid quoque atramenti impre
 vernicis, vt magis hæreat sapo. Item pectine
 dum stāneo, plumbeo, corneo intincto medic
 tis, quæ nigrefaciant. Capparis cortex aqua
 quitur, vt Dioscorides: lacte asinino, bubulo, v
 chigenes: vel (vt alij) coquitur ad tertias dum p
 scat, atque ita illinitur. Similiter cortex radice
 quam rustici (houx) appellant, coquitur dum
 trescat. Decocto tergetur caput, cortice verò
 tur. Item myrthi nigræ folia, semina betæ, foli
 cus nigræ, mori nigræ, nucamenta seu catuli n
 cortex fructus nucis nondum maturæ, cortex
 cis, faba fabacea, galla, sumach, cinara, suber aric
 plumbum vltum, excrementum ferri. Alia coqu
 tur in aqua pluuiā, quædam in aceto. Succus ex
 exprimatur: alia terūtur in puluerem: quædam
 mantur, vt inde fiat lixiuium. Sunt ex veter
 Medicis, qui præcipiant prius caput radendum
 enim melius subeunt intrò medicamenta. Ex
 in puluerem & succo aliorum fit mellis crassitu
 At flauos capillos reddunt lupini triti addito m
 ex aqua illiti, vel eadem aqua macerati, vel lixi
 Experimenta sunt mulierum. Lixiuuium parant
 inde caput detergent, lauāntque, & ita exponūt
 Aliæ madidos capillos statim conuoluunt suis
 teis, vt sponte sua siccescāt. Lixiuio addunt str
 triticeum, glycyrrhisam, ramenta buxi. Veteres
 menta loti arboris decoquebant. Fæx vini vet
 vsta cum oleo muscellino. Illinitur radix eringi

*Simplicia ad
 nigrorem ca-
 pillorum.*

*Flauos ca-
 pillos quæ
 faciant.*

asci, flores lixiuio macerantur, & aliquid her-
quam geldam vocant, adiicitur. Singulare est
ad flauitiem capillorum.

2. olei tartarei & persicorum ana 3.2. commi-
tatur & verberentur fortiter in sole, quater in
Continuetur, donec sint bene flauui. Item acci-
dicem ireos, siccetur in sole, admisceatur li-
o, inspergatur, & fiat vt supra. Item limaces
i sale condiantur, ex quorum aqua abluatur
ut & capilli.

De furfuribus.

Pityriasis vocant. Morbus est extimæ cutis ca- *Pityriasis.*
pititis cum leui scalptu, quasi furfures excutun-
Ferè à pituita falsa, nonnunquam ab altero bi-
enere. Remedia sunt, conueniens diæta repu-
ns vitio materiæ, purgatio corporis, vt in alo-
a, apophlegmatismi & errhina, quæ per os &
es pituitam ducant. Medicamenta topica, quæ
utiant, vel tergeant. Vrinæ quoque & sudores
iter moueri possunt. Materia comparatur ex sic-
s tritisque faba, hordeo, fœnugræco, orobo, lu-
o, cineribus betæ, brassicæ, abrotoni, cucumeris
estis, parietariæ, puluere absynthij, enulæ, ireos,
colochiæ, staphisagriæ, bryoniæ, ari, sulphuris,
dis calaminaris, & generis terræ, quæ iam vena-
circunfertur exsiccandis scripturis recentibus,
nice, osse sepiæ, foliis ficus. Conuenit item sapo,
iuitibus pomata. Adhæc fæx vini, calx, argenti
ma. Cōposita fiunt ex his. Nam arida incorpo-
tur succo betæ, brassicæ, ireos, enulæ, cucumeris
estis, bryoniæ, oleo amygdalarum amararū, fra-
rutæ, vt sit crassitudo mellis. Hæc omnia fient

AD LIB. I. DE COMP. MEDIC

meliùs rasis capillis, præmissâque frictione ex l
asperiore. Possunt & pulueres per se affricari
dem cineribus. Lixiuum fit, quod conuenit.

℥. argēti spumæ, olei rutacei, aceti ana: mis
tur calidis cineribus. Aliud. Pulueris ireos & a
toni ana ℥. s. succi enulæ & betæ quod suffic
crassitudinem mellis.

De morbo pediculari.

Phthiriasis.

Phthiriasim appellant. Interioris cutis ca
morbis est ab humore calido illic collecto
de putredine pediculi gignuntur. Post habitam
tionem totius corporis, rectè institutam vitam
alia, vt priùs, medicamentis siccantibus, deter
tibus, attrahentibus ex alto, ac, si vis, amarore
ditis vti conueniet. ℥. staphisagriæ tritæ ℥. s.
3. 2. aceti scyllitici, & olei amygdalarum amara
vt sit mellis crassitudo. Aliud. ℥. pinguedinis
è lardo falso ℥. 2. aloës subtilissimè tritæ ℥. s.
aceto scyllitico fiat vnio. Aliud.

℥. aloës, herbæ pedicularis tritæ ana ℥. s.
fraxini & succi genistæ quantum sufficiat, vt
mellis crassitudo. Aliud. ℥. pilularum commun
3. 2. pul. contra vermes tantundē: cum succo a
nasiæ fiat linimentum. Sapo cum aloë compos
aloë mollis addito oleo irino in muriam & lixi
vel falsuginem carnum aut piscium iniicitur
inde affricantur partes. Lixiuum fuerit fortius
neribus athanasia & truncorum cynaræ, id est
ticaulis. Licebit vti & iis, quæ faciunt cōtra ver
Sunt qui arrhenicum misceant. Vulgus hydrarg
vtitur. Sed in pueris & mollioribus naturis, ne
hydrargyro, neque aceto vtimur sine periculo.

De Achoribus.

Choras Saphati vocant Arabes, vulgus *Tineā*. In achoribus cutis ab acri sanie primū ^{*Achores,*} gine irritatur: deinde exulceratur, & saniem ^{*eorūque*} it, subestque aliquando humor lentus, crassus ^{*causa.*} scidus, vnde sanies, tineæ species. Remedia sunt recta. In plethora, phlebotomia: in cacochy-
 , purgatio totius corporis: deinde per Apo-
 gmatismos capitis. Sequuntur remedia topi-
 quæ distingui debent, vt vitium magnum est,
 exiguum, recens, confirmatum, inueteratum, su-
 ficiale, vel profundum. Denique vt est natura
 porum, exiguo vitio, leuia remedia sine purga-
 e aliquando satisfaciunt. In recenti, repellenti-
 vtendum est. Discutientia commiscetur, eaq;
 liocria. Confirmato vitio & inueterato magis,
 magis discutunt, tergent, incidunt. Leuiora re-
 lia superficiali Tineæ: maiora profundæ com-
 ri debent. Acetum vi repellendi, incidendi, di-
 iendi præditum, & propterea eximium. In hoc
 bo pueris, mollioribus naturis, & corporibus
 ium. In remediis olea sunt, axungia, succi, me-
 amenta arida, quæ liquidis & pinguibus permis-
 etur. Olea quædam repellunt, vt rosatum, myr-
 num, cydoniorum, salignum, id est, è salicibus.
 a verò tergent & discutunt, irinum, de cucume-
 sinino, amygdalis amaris, iuniperinum, fraxini-
 in, de serpentibus, de frumento, medio cortice
 obuci, de nucleis persicorum. Axungia in alope-
 scripta, succi borraginis, fumarie, scabiosæ, pa-
 aria, betæ, anagallidis, enulæ, aristolochiæ, ireos,
 obuci, absynthij, ebuli, centaurij minoris, marru-

AD LIB. I. DE COMP. MEDIC

bij, cucumeris agrestis. Arida, sulphur, cinab
fales torrefacti, arrhenicum, ærugo, metallica
& ea quę scripta sunt in Alopecia. In vsu raden
caput est, & perfricandum succo aut liquore
uenienti. Succī iam scripti & liquores conuen
lixiuium, vrina, falsugo, quibus acetum perm
potest. Postremò medicamēta illinūtur. Aceti
mixtura vini & lixiuij vtendū est. Vinum sit a
rum, vbi repellendum: acre & vetus, vbi discut
dum est. Leuia sunt creta, argilla figularis, ru
sapo, pomata dissoluta aceto, in pueris & mo
ribus corporibus, vino austero, & lixiuiio, spodi
antispodium, pompholyx, lapis calaminaris m
tur initio. Sinapis vulgaris repellit, vi aceti i
dit, deterget virtute sinapi. Sales torrefacti, &
cum hydrargiro triti, donec nigrescant, vtiliter
miscentur. Mediocre est ex axungie veteris ben
tæ in aqua rosarum ℥. 4. sulphuris viui triti in ad
acetrino ℥. i. salis, vt dictum est, torrefacti & t
pul. sinapi, plātaginis ana ℥. i. Aliud sulphur viui
aceto acerrimo maceratur in vase æneo colloc
ad solem: deinde siccatur in eodem aceto. Ou
cum sua testa triduum maceratur. Vitellus extra
tur, crematur testa, omnia permiscentur. Aliud. l
dix lapathi acuti & enule cæsa in taleolas in acet
lixiuij partibus æqualibus ad putrilaginem coq
tur: deinde permiscentur axungie veteres: consp
guntur sulphure, vt prius, præparato. Aliud, co
fabrorum, gummi cerasorum simul in aceto ma
rantur: deinde coquuntur in eodem aceto, atq
hoc abiecto oleum de frumento vel de sulph
miscetur, vt fiat satis liquidū euchristum. Postre

*Remedia
ad achoras.*

uris & cinabrij partes æquales miscentur.
 ℞. succi borraginis, scabiosæ, lapathi acuti,
 ana ℥. 2. fæcis olei veteris, aut olei quod con-
 t. ℥. 3. aceti, quod sufficit. Bulliāt simul omnia.
 de subductis igne, misce pulueris ellebori albi,
 gri, sulphuris viui, lythargiri auri, auripigmenti,
 rij, calcis viuæ, aluminis, gallarum, fuliginis
 , vnde fit atramentum impressorium, cineris è
 vini vsta, æruginis ana ℥. 2. eo plus minùsve.
 est aliud. Pix aceto coquitur: adiecto aceto,
 conuenienti miscetur. Sulphur, cinabrium, si-
 tritum permiscetur. Vidimus tineam, in quam
 venerea degenerauerat, eaque nullis aliis re-
 is potuit curari, quàm quæ solent vsurpari in

*Maligna ti-
 mea lous ve-
 nerea reme-
 diis curata.*

De Psyracia.

psyracia, pustulæ sunt duræ, subalbidæ, quæ
 expressæ saniem reddunt: vbi enulato vnguen-
 trino, lacte virginali, saliuâ limacum, pomata,
 aca, radice enulæ, & lapathi acuti, in aceto co-
 cum axungia mixta vtendum est.

AD LIBRVM SECVNDV

GAL. DE COMPOSIT.

PHARMACOR. καὶ τὸ πρῶτον.

PERIOCHE II.

Aput dolet intemperie, aut solū
continui. Intemperies alia simple
composita. Vtrāq; cum materia,
ne materia: in toto cerebro, in sol
nis, arteriis, membranis, neruosi
poribus. Solutio continui acri humore, erod
putri, bilioso, falso, grauis dolor excitatur dist
ne. Distendit autē humoris copia vel flatus, vi
casus concussio in eodem sunt genere. Galen
varietate causarū efficientium, ex partium lab
tium natura, ex loco, ex qualitate propria do
dolorum genera distinguit. Causæ efficiētes,
næ, & externæ, æstus, perfrictio, ebrietas, casus,
cussio, vulnus, fumus, vapor aliquis virulentu
grauis odor, vel alius quidam suauis, sed hinc
ctus. Sic Medico non solūm cōmunis, sed vni
propria & particularis natura, quæ sua cuiq;
cognoscenda. Causæ internæ sunt naturalis in
peries, aut contracta morbo, quātitas, qualita
teriæ, mala cōformatio, obstructio. Obstruun
humor crassus & viscidus, aut vapor eiusdem
ræ. Obstruuntur viæ, futuræ capitis, ossa palati
toria, viæ ad nares, aures, oculos, ad spinam,
&

*Dolorum ge-
nera ex qui-
bus sint à
Galeno di-
stincta.*

*Medico par-
ticularis &
propria cui-
que natura
cognoscenda.*

erix. A partium natura, neruoforū corporum
 magis pungit, distenditq; arteriarum pulsat. *Dolorū dif-*
 nis & substantia cerebri stupidior est. Loco, *ferētia à par-*
 stio superficialis: altus in meningibus. Intra *tibus petita.*
 riam inclusus dolor sæpe pertingit ad radices
 orum. Ex propria qualitate hoc modo. Gra-
 dolor est in plenitudine & copia in acri humo-
 vapore simili rodit. Sed in vapore acri disten-
 maior, minor rosio. Contrà in humore, disten-
 um pulsu membranarum, inflammatione. Se-
 cum grauitate copiā mēbranis conceptam:
 grauitate & pulsatione, copiam crudi, frigidūq;
 s. Dolor diuturnus & contumax vel totum ca-
 occupat, vt in cephalæa: vel alterum latus, vt in
 icrania, A sanguine ferē in frontem: à pituita in
 put: à bile flaua in dextrum latus: à melācho-
 i sinistrum decumbit. Sed & ex proprietate do-
 m humor aliquādo intelligitur. Nam ferē mo-
 tus est à sanguine: à pituita, coniunctus est fri-
 gatis sensui, stupori, somnolentiæ, tarditati. Vbi
 es decolor est, à melācholia varia phantasmata
 nages animæ offerentur: à bile, calor maior,
 ida facies, vigiliæ. Sed his omnibus adiungenda
 nte acta vita, requirendūque, quo modo ha-
 nt viscera, & reliquum corpus. Humor enim &
 or, qui dolorem facit, aliquando generatur in
 cerebro. Sæpe ab aliis partibus corporis & to-
 genere venoso transmittitur. Sunt quibus arte-
 um intemperies multum sanguinem spirituo-
 colligit, vnde vehemens pulsansq; dolor. Qui-
 dam, quod rarum scribit Auicennas, & memo-
 nostra visum est, vermis procreatus in cerebro;

Doloris pro-
prietas humo-
ris peccantis
index.

AD LIB. II. DE COMPOS. MEDI
graues dolores excitat, & hoc quoque rariùs, q
cuidam ex frequenti odoratu basilici scorpio in
rebro genitus, graues longósque dolores, &
dem mortem attulit, vt primo capite lib. i. de in
nis morbis diximus.

De dolore capitis ab aestu.

Dutiùs iter facientibus, in sole commo
tibus, in thermis, aut vaporariis calidis,
diores vapores aut fumos excipientibus, d
excitatur, vbi caloris sensus est in capite, fre
temporibus, sæpe etiam post aures, vigilæ, oc
rum rubor. Hic ergo cùm sit sola intemperies, c
trariis pugnare oportet. Ea verò sunt refrigera
& repellentia: in quibus tamen vitanda sunt,
nimiùm refrigerant & insigniter adstringunt.
clinandus splendor solis, instituenda quies, som
aquæ potus, alius molliri debet, bene perspi
habiratio, & auersa à solaribus radiis, vitæ frug
alimenta quæ refrigerant & humectant.

*In topicis
quæ obser-
uanda.*

Vitetur clamor, strepitus, motus animæ, cor
ris, & præcipuè mandibularum. In topicis hæc
obseruanda. In declinatione, quo iam tempore
nitur dolor, medicamenta leniter digerentia, re
gerantibus miscenda sunt. Deinde, vt Apollon
consultit, fasciæ è lana, vel, vt nunc, gossipio circu
ligandæ fronti, omninóque prouidendum, v
liquor, qui capiti adhibetur, parte aliqua in ocul
vel os defluat. Raditur caput aliquando, & r
paulò crassiora, vt detrufis liquidiora medicam
ta fingenda sunt. Vtimur autem oleis, succis, liqu
ribus, foliis, floribus & germinibus plátarum, m
caginibus farinis mixtis in succo conuenienti.

conuenientissimum rosatum recens sine sale
oleo omphacino cōparatum, alioqui in oleo
hoc est virginali vocato, vel eloto multæ rosæ
oties cōmutatæ madeant: aliquādo rosatū nō
adabile, sæpius lauamus aqua rosarum: quod
nindē desideratur legitimū rosatum, nenupha-
violaceo, papauerino, aut alio id genus refrige-
vtemur. Sed vt addatur adstrictio, aliquid olei
niorum, aut myrtillorum intermiscemus.
uccii sunt è portulaca, lactuca, semperuiuo,
ilico veneris, millefolio, polygono, & aliis
em naturæ. Sed hæc recentia esse oportet, non-
æstare duriora, & sine succo. In liquoribus
um, sed interdictum pueris, & mollioribus cor-
ous. Folia vitis, salicis, nenupharis, & herbarum
criptarum. Flores nenupharis, rosarum, viola-
papaueris, capreoli vitium, fruticis, rosarum,
Farinæ fabarum, hordei, quæ in succis prædi-
um herbarum adhiberi possunt: aut iisdem tri-
ommisceri. Muccagines psyllij, cydoniorum, ali-
ndo semina contundimus, paulatim effusa ro-
a, donec fiat crassitudo aliqua: quale hoc reme-
n, Arabibus probatum, & nostris vsitatum.
℞. seminis papaueris albi, hyoscyami albi, lactu-
portulacæ ana ʒ. i. semi. cucumeris & cucurbitæ
ʒ. 2. cōtundantur paulatim affusa aqua rosacea,
ec fiat crassitudo: vnde frons, & tempora illi-
tur. Oxyrhodinū in frequenti vsu est, ex quin-
partibus olei rosati, vna aceti, aliquando ali-
d aque rosarum permiscemus. Ceratum Galeni
tum, ex ceræ tribus partibus, duodecim aut de-
olei rosati conficitur, subigitur cum succo her-

AD LIB. II. DE COMP. MEDI
barum dictarum. Multa cerota conficies m
rosaceo in aliud genus olei conuenientis. Ce
alba, prius mollita in aqua tepida, lotaq; post
subacta aqua rosarum. Sic enim maior vis ine
rato, ad maiorem refrigerationem. Tota nocte
dio collocantur, inclusa vase, hinc sepeliuntur
teis, aut aquis frigidissimis immerguntur. L
vtri conseruis rosar. violarum, & nenupharis
plastri more adhibitis, oxyrhodino, oxycrat
phura quoq; topicis immiscetur. Lac muliebre
tantillo caphuræ naribus inditur. Nodulus è
madefactis in aceto & aqua rosarum, naribus
mouetur. Spongia quoque in decocto rerum
cōueniunt, immergitur, exprimitur, admouetur
declinatione, quæ concoquunt, vt muccago,
nis althææ extracta in aqua chamæmeli, oleū
mæmelinum repellentibus misceri debent. In
adhibita vt refrigerent, quia celeriter incalescunt
subinde innouari debent. Ratio vitæ frugalis,
potus, somnus, quies, perflatum cubile, & aue
à solis radiis, tranquillitas animi, quies corporis
mandibularum: propterea in omni dolore capitis
vehementi interdiciamus duris alimētis. Debet
esse mollis quod procuratur iusculis è lactuca
lide, borragine, beta, iusculo prunorum, sero la
cassia, catholico, & omnino leuioribus me
mentis. Dolor à perfrictione si fuerit, concidit
cies, sed est decolor, pigri sensus, pigræ animæ
ctiones, frigidis læduntur, vtendum calidis, oleo
thaceo, irino, costino, nardino, quibus hyeme fru
da, & maiori perfrictione, styracem calamitā,
zoinum, mithridatium, theriacam permisce

orbium quoque oleo subdecuplum, vel subdecuplum. Possunt olea confingi è maiorana, o, serpillio, origano, satureia, mentha, rosina & aliis id genus calidis plantis, in oleo & vino s ad consumptionem vini. Affectu perseverant aditur caput, aut detonditur, paulò crassiora camenta quàm in æstu adhibentur. Fiunt ca- a seu pileoli ex aluta, quæ interiore parte indu- t mollibus emplastris, calefacientibus, vt mi- latio, theriaca, aut vnguentis crassioribus ex- cripta materia. Sinapismus quoque vsui est. inendum phlebotomia, catharticis fortibus, rbitulis, multò magis eo genere curandi, quod tum in lue venerea, quod genus tantum lo- habet in dolore longo, & pertinaci, à crassis is, & viscidis humoribus. Alimenta sunt bo- cci, quæ moderatè calefaciunt, vinum tenue, tum cubile, illitus narium, infusio in aures, ex- eria præscripta, oleis & aliis.

Ab ebrietate.

Brietas grauissima affert symptomata: alia quidem subito, alia post tempus, quale est illud otum ab Hippoc. apho. 5. lib. 5. Si ebrius quis obmutuerit repente, & quæ Gal. commemorat. 5. lib. 5. de locis malè affectis. Moderatum ptoma est, dolor capitis, in quo videndum, an um crudum, & crapula restiterit in ventre: sic n vomitus imperandus, confirmandus ventri- us, alioqui vteris iis quæ contra ebrietatem fa- unt. Quorum duo sunt genera: alia quæ refrige- & repellunt, iam descripta in dolore capitis.

*Ebrietatem
profligant duo
genera reme-
diorum.*

*Brassica e-
brietatē ar-
cet.*

AD LIB. II. DE COMPOS. MEDI
contra æstum, vt rosatum, & peculiariter poly-
num: alia naturali quadam proprietate, aut
non ita manifesta ratione, vt hederæ folia alli-
fronti, ruta, decoctum centaurij minoris, amygd-
amara, ceruinum cornu, brassica, quã scripsit Th-
phrastus naturali quodam odio dissidere cum
vt vim huius succumque eliciat, si feratur in vitum
que inde vitem corrumpit: propterea Andrasi-
vsum brassica contra ebrietatem. Quod autem
go persuasum est crapulam vino elui, non caren-
tione. Siquidem bene puro ventriculo & distrin-
to priore vino, bibitur. Hoc enim vapores cra-
pula discutit, quos genuit crapula. Quod & Hippoc-
Gal. ostendunt in dolore oculorum ab huiusmodi
vaporibus, eo Apho. vbi scripsit Hippoc. Dolor
oculorum meri potio soluit. Apollonius somni-
inedia, quiete, vomitu, vel vacuatione vititur
hæc conueniunt, vbi crapula grauatur ventriculus
alioqui inutilia. Alimenta sunt pauca, & boni
ci, quæ facilè concoquantur, pullastra, pulli colu-
borum, capus iuuenis, alæ & testiculi gallorum
fæces saxatiles molli carne, oua sorbilia, hor-
tum, aquæ potus, si quidem inde non læditur ven-
tricus: sic enim vino bene diluto hydrosacco
ro, cum vino granatorum, iulepo Alexandrinorum
licebit. Secunda mensa, cydonia, vuæ passæ, prunæ
& mala leuiter adstringentia, in vapore cocta, con-
ueniunt. In declinatione diutius & paulò celerius
ante cibum obambulandum. Post duas, aut tres
horas à cibo breuius, & lentiùs. Atque hîc breuius
neum conuenire potest, & refrigerantia topica
commutanda in ea quæ moderanter calfaciant

chamæmelinum est. Superstitio est in usu adalarum amararum contra ebrietatem. Voluit septem esse numero, 9. aut 11.

De dolore capitis ex ictu, vulnere, aut contusione.

to capite, contuso, aut vulnerato, spectandum est, an malum ad pericranium extendatur. Sic a membranam usque ad os diuides cultello, scalpello, derafo osse, linamentis vulnus reple- sed in primis omnia aduertenda sunt signa, præsentia, tum ea quæ veluti accidentia recens o ictu superueniunt. Leges itaque cap. 4. libr. 8. i. Alioqui si temerè vulnus factum solidabis, contusionem negliges, grauissima accidentia sequentur, vt mortes, fisso, fracto, aut aliter læso ecto osse. Itaque in magna contusione, siqui- nullum vulnus est, aut exiguum, tutius fuerit, ecto clystere, detracto sanguine ex cephalica res- dente, in crucem interfecare, cutem contusam, vulnus breuius ampliare. Sic enim facilius pro- nus, nunquid os læsum sit, vulnus linimento im- ndum est. Inducendum splenium, aut complica- o linteum medicamēto, quod inflammationem hibeat, quod reprimat, ex oleo rosato, albumi- us ouorum, bolo armena, puluere myrtillorum, sique id genus, & supra lanam succidam, vino, tōve tinctam, vel oxycrato impones. Postremò ciola omnia colligabis. Iam tertio die, cōtusio vel nino discutienda, vel in pus vertenda est. Quod aagna diuisio fuerit, iam tētato osse & membra- , futuris vulnus cōiungendum est: sed ita, vt inter o fila iustum spatium relinquatur, & parte de- ui magis pateat, qua scilicet pus commodius de-

AD LIB. II. DE COMP. MEDIC

fluat, quod alioqui collectū aut arrodit caluam
aut per futuram fluit. In caput interius grauius
fert periculum. Dolor autem ferè excitatur a
flammatione. Hic ergo leniendus dolor est, &
tinguenda inflammatio. Vtrunque fit mistis me-
dicamentis, quæ sine adstrictione & calore laxi-
quorum materia abundè descripta in lib. de ma-
teria Chirurgica, cap. de dolore. Iam sublato met-
flammationis, lenito dolore, pus omnino cōfici-
dum est medicamentis suppurantibus. Repur-
dum vulnus, detergēda sanies, tūncq; glutināda
vbi benè purum vulnus fuerit. Hoc autē fiet per
regenerata carne, per medicamenta quæ pecu-
ter appellant cephalica. Deinde iam tecto osse
ea quæ vocant glutinātia; vtrāque materia, ex
numentis veterum, & obseruatione recentiorum
descripta est à nobis libr. 2. de materia Chirurgica.
Est & aliud quod Galenus colligit de vsu acetici.
quidem membrana quæ dura meninx appellatur
nudata est, omnino abstinendum ab aceto. Si
ab osse incolumi ea omnino recta est, distinguitur
hoc modo: nam si grauis est inflammatio, & gravis
dolor, hic abstinebis. Vel si vtrunque malū leue
ita vt eris & medicamentis, quale rosatum est, per
miscebis, vt tenuitate partium, vim aliorum me-
dicamentorum deducat in altum. Retinenda vitæ
ratio, quam Apollonius instituit, quies corporis, su-
tractio alimenti, vacuatio quæ fit, vel phlebotomia
vt antè dictum est, & medicamentis purgātibus
clysteribus, noxiorum abstinencia, balnei, vini, ne
vini solū, sed & potuum qui inebriant, salforum
acriū, acidorum, clamoris, strepitus, motus, ac

corporis, præsertim mandibularum.

De diuturnis capitis doloribus.

Aufa ferè intemperies cum materia frigida, in genere intemperies, vel solutio cōtinui. Intemperies, vt dictum est de dolore capitis sine materia, ægerrimè curatur. Vbi confirmata est, vel cum materia, atque hæc vel biliosa & flatuosa, vel quod fit, frigida, crassa, viscida. Atque hanc quoque in flatuum copia sequitur, vnde distentio & do- quasi contudenti similis, & ad instar malleoli entis. Signa ex dictatis antea repetenda. Altera est solutio continui à vulnere, contusione, castentione, à flatibus. Iam verò flatus generatio plico intelligenda est. Generatur enim inopia ca- atque hæc inopia duobus modis intelligitur, vel singulariter calor imbecillus est, vel non liciter quidem, sed vt ad materiam refertur. At- in hac comparatione materiæ quantitas eius, & itas considerāda: quantitas quidem, qui copio- est, quàm vt à calore etiā integer confici possit. litas autem, quia natura sua flatulēta est, quod ultis alimentis cōtingit, & humore frigido, qui è in flatus resoluitur. Atque hi flatus cōtinuita- soluūt, quia mēbranas & sensilia corpora præ- naturā distendunt, & vi quadā futuras relaxant: e & diadematis, & fasciis arctiùs colligatis re- ia inuenta sunt. Graue malum est, vbi materia refcit, vnde febris, inflāmationes, & phrenitides.

Curatio.

recta vitæ ratio instituatur. Alius lubrica, aquæ plus, media aut parcissima vita, nisi à bile malum tur temperamentum. Ætas, cœlum, cōsuetudo,

*Flatibus vn-
de fit gene-
ratio,*

AD LIB. II. DE COMP. MEDI

& reliqua repugnent. Vitetur omnis vehemens
 tus corporis, & animi. Alimenta acria, acida,
 & omnia quæ vapores gignunt, clamor, stre-
 splendor magnus, nocturnus aër, sed is præ-
 quem illustant radij lunæ. In intemperie pu-
 que phlebotomia, neque purgationibus vte-
 est: cum materia hæc sequitur. Si plenitudo g-
 obstructio, inflammatio, febris, contusio, insigni-
 ctura, vulnus, ac denique si intolerabilis dolo-
 venam secato. Celsus phlebotomiam superua-
 remedium putat, vbi intolerabilis dolor no-
 quem sequi nõ oportet. Nam citra hunc in p-
 fitis cõditionibus necessaria est. Vena cephalic-
 rienda, aut, si malum ab inferiori corpore, me-
 paulatim digito indito, expressa cephalica. De
 perseuerate malo, venæ capitales, in fronte, te-
 ribus, post aures secare oportet. Itaque Medi-
 ligenter animadvertere oportet, vt qua parte
 magis vrgeat, maior sit rubor, tumor, pulsatio.
 tur vena capitalis. Arteriotomia cõueniet, vbi
 guine calido & spirituofo dolor natus est, de
 lege 13. Meth. medēdi, & 6. de Sanitate tuenda.
 quoque porcinis, folio arundinis, aut festuca,
 dæ sunt venæ interiores nariũ, vt sanguis pro-
 nam & inde sanguis sponte naturæ motus, do-
 capitis dissoluit. Alij vtũtur sanguisugis fixis in
 nis narium. Sed ante phlebotomiam, siquidem
 stit aluus, clystere aut leui pharmaco purgand-
 quia è fæce intestinorũ sublatus vapor sæpè o-
 rem mouet. Cucurbitulæ occipiti, vel paulò
 riũs in ceruice adhibentur, etiam cum scarifi-
 nisi æger videatur oportunus paralyfi. Purgati

*Intemperies
 nuda nec
 phlebotom-
 neque purga-
 tionem postu-
 lat.*

antur, ut est materia, ex ratione quæ in alope-
scripta est. Animaduertendum tamen in dolo-
ri à flatibus excitatur, num flatu ab alimento
entur, aut à materia. Nam si ab alimento, fru-
gatio est: si à materia, id ipsum distingui de-
lam si pauca, & solo capite inclusa, aliis reme-
educi debet. Si multa vel etiam toto corpore
cta, purganda est. Sed si crassa & frigida, inci-
bus & concoquentibus prius præparanda est:
si tota potest cōcoqui, & pituita dulcis est, non
pharmaco: si salsa, putris, aut corrupta, necessa-
urgāda est. Post habitam rationem totius cor-
& capitis, per rationē vitæ, vacuationes, pur-
ones, ad particularem vacuationem capitis, per
na, sternutatoria, masticatoria veniendum est.
ina & sternutamenta maximè conueniunt, in-
oriū & cōcocta materia, siquidem crassa est &
da. Sternutamenta peculiariter cōueniunt, vbi
t multis vaporibus repletum est, vtrāque præ-
da, vbi pars anterior capitis purgāda est, quem-
odū *Ἀμασίνηματα* caput posterius melius
rgant. Illa tamen, errhina dico & sternutamen-
suspecta esse debent, vbi imbecilliores oculi,
am laborant: adhæc quibus nares aut polypis,
ozænis, aut aliis id genus vlceribus vel iam la-
ant, vel opportunæ sunt, multò magis, si mate-
epurganda virulenta est: id quod sæpè accidit
ne venerea. Hic ergo masticatoriis potius vten-
a est. Masticatoriis similiter abstinendum, vbi
ces, palatum & reliquæ oris partes, pulmones
que, vel iam laborant vlcere, vel vlceri oppor-
æ sunt: hæc autem, ne fiat consuetudo, & vlcera

*Errhina &
sternutamen-
ta concocta
materia con-
ueniunt.*

*Eadem quā-
do suspecta.*

*Masticato-
riis quando
abstinendū.*

AD LIB. II. DE COMP. MEDI

iam facta irrigentur, quæ resiccare oportet, vel in metu sunt, moueantur, neque contrà. Ne quod quis obiiciat, materiam illectam, & dactam masticatoriis hiatu oris, & decliui capite purgari: quia in transitu vlcera irrigantur, & somnum consuetudine facta iam non repurgat materia. Errhina, alia sicca, alia liquida, alia euchrista, vt quæ illinuntur. Succis vtendum maiore copia humiditatis, eoque corniculæ fistula infusa prius subtilissimè trita insufflata, alioqui inspiratu attrahuntur.

*Errhinorum
materia.*

Aliquando solus vapor satis est, vt nares cet admoueantur pyxidibus, in quibus illa repositæ sunt. Liquida vel vola manus, vel cochleari excipienda quidem inspirando attrahuntur. Quæ iam consistunt euchrista, digito, penna, vel alia simili, illinuntur. Errhinorum materia, acris, amara, falſa, nitroſa, elaterium, piper, ſinapi, elleborus, ſcilla, ananethum, cyclamen, maiorana, centaury, pulegium, hyſſopus, thymum, thlaſpi, ſatureia, anagallis, beta, ſoldanella, ſales torrefacti, ammoniacum, nitrum, & alia id genus. Liquida ex iisdem exſuccatis, vel liquori mixtis. Plurimus uſus eſt ſucci bellerophontidis, hederæ, mercurialis, parietariæ, maioranæ, anagallis: contunduntur herbe, & vt faciliùs reddantur, cum aliquid aceti, aquæ vitæ, vini, aquarum maioranæ, parietariæ, & ſimilium inſtillatur: intermedium quoque aliquid zinziberis, piperis, nucis macechatae, eorum quæ prius ſunt dicta. In ſiccis errhinis, quorum ſi multum eſt ſuccis permixtum, ſic illa euchriſta, aliquando teruntur ſicca, ex aceto, aqua hyſſopi, maioranæ, vitæ & ſimilium: aliquando

PERIOCHE II.

15

friguntur, inuoluuntur linteo raro, & calidius
ad mouentur. Ab imbecillioribus in-
dum ad fortiora, vt elaterium & euphorbiū,
hæc temperantur lacte, mucagine althææ,
lini & similibus. Hæc omnia melius à balneo,
lem hoc vſitatum eſt, alioqui matutino, laxa-
rpore: aquam autem continemus ore, aut lac,
m hæc immittuntur naribus, aliquid in os de-
, quod os exulceret, vel deuoratum lædat. Si
nares incaluerunt, lacte vel aqua tepida im-
naribus, medendum eſt. Eadem ſeruanda
in maſticatoriis, quorum materia eadem, quæ
norum. Sed excipiantur ferè maſtiche, vua
, ficu, cera: alioqui errhinorum materia vino
quitur, ad gargarifmos. Sternutamenta ſubti-
è tritis errhinis ſiccis commouentur, ſed ma-
acribus, elaterio, elleboro, caſtorio, zinzibere,
re albo, & aliis id genus. Sequuntur topica. Ea
lunt & refrigerant, quæ conueniunt initio.
coquunt & tenuant, quæ incrementis miſceri
ent repellentibus.

*Topica re-
media.*

quæ diſcutiunt, maximè conueniunt in declina-
e. Dolorem leniunt, quorum maximus eſt vſus
gore. Corroborantia locum habēt, iam diſcuſ-
ateria, & pacatis doloribus. Itaq; raſo prius vel
nſo capite, remedia adhibenda ſunt paulò craſ-
, vt dictum eſt. Liquidiora hæc ſiunt, vt melius
errent pharmaca. Laxetur cutis, declinetur tæ-
quod relinqueretur, inquinatis capillis. Atque
in his vtimur, vel pharmaca repetenda, vel qui
parte plurimùm cōueniant, clyſteres acres inii-
di, friktionibus partium inferiorum vtendū eſt.

AD LIB. II. DE COMP. MED

Cucupha muniendo capiti instituenda.

Capitis vaporibus crassis discutientis conueniens remedium.

Materia repellentium in humore, vel v
frigido & crasso tepida applicatur, multo
hyeme, & temperamento frigidior. Contra v
materia calida & biliosa, frigida sunt repell
Verum dum hæc aguntur, prouidendum vt
put nudatum pilis frigore lædatur, multo
hyeme & cælo frigidior. Itaque cucuphis vo
& gossipio caput muniendum est, consuetis
que pileolis, qui è materia conuenienti perf
possunt, benzoino, stirace, caryophyllis & a
genus. Puluis quoque ex conuenienti materia
misceri potest. Cucuphas ex gossipio, alioqu
plastra aluta inducimus, ex qua fiat veluti pile
Materia remediorum prius descripta est, in d
capitis ab æstu, ebrietate, perfrictione. Legen
historia apud Æginetam de muliere, quæ cõte
ces huiusmodi dolores curabat decocto radic
cumeris agrestis, & foliorum absynthij in hy
læo: expresso oleo, quod relinquebatur, fouen
caput, & irrigandum. Materia verò emplastri
do applicanda: potest medicamentum auger
drelæo facto ex oleo conuenienti, chamæme
irino, & aliis prius descriptis, cui oleo oliban
opopanax, galbanum, benzoinum, & alia huiu
di misceri possunt. Quod paratur ex atrameto
rabile est, sed vulgari scriptorio vtendum magi
ca, initia, post initia verò, impressorio. Democ
vtebatur arida face atrameti, quam diem integ
terebat ex aceto, deinde addebat octauam pa
opij. Neque omittendum remedium, quod n
mè conuenit vaporibus crassis, dum retinetur
ma, seu respiratio, ligatur collum, vt his artibus

nà cum calore & spiritu colligatur sursum in
& arteriis capitis, atq; ita collectus vaporē te-
que discutiat. Extrema remedia sunt, empla-
de Vigo cum hydrargyro, in pileolo aluta
inductum, & toti ceruici affixum. Hoc reme-
n crassis & viscidis humoribus tempestiuē &
nienter adhibitum, plurimū potest. Adhæc
smus, diacopregias medicamentum, dropax,
cripta inuenies cap. de Pyroticis, de materia
rgica. Adhæc cantheria, *καὶ χέντεσις*, quæ
ur seton. In materia frigida, crassa hæc postre-
media conueniunt, non in calida.

D LIB. III. GALENI
DE COMPOS. PHARMAC.

καὶ τῶν

PERIOCHE III.

De aurium dolore.

Vribus acris sensus à natura datus,
descendente neruo à quinta con-
iugatione, cum dura meninge, fu-
sōque ac disperso in meatum audi-
torium. Causæ dolorum in gene-
re, intemperies, morbus instrumen-
solutio continui, particulatim refrigeratio, cal-
o, densatio, obstructio, spiritus flatulentus, hu-

*Aurium do-
loris cause.*

AD LIB. III. DE COMP. MEDI

*Aurium
doloribus à
frigid. quæ
conueniunt.*

mor crudus, frigidus & viscidus illuc inclusus
mor mordax, sanies acris, inflammatio tum p
ginis membranæ, tum nerui auditorij vlcus.
autem in ambitum auris, propter circumposi
tebras extenditur. Refrigeratæ auri, & inde d
calorifica conueniunt, fel tauri cum adipe ana
Arabes & Græci cum succo porri, quod reme
præterquam quòd calfacit, aperit quoque ol
ctiones, terget, incidit. In hoc quoq; remedio
sensus est Arabum & Græcorum. Cæpa, præ
rubra, amplā excauatur, in cauitatem oleum co
niens cum succis conuenientibus & medicam
immittitur. In calidis cineribus aut furnis vu
bus super regula coquitur, excipitur liquor. O
ex cæpa exprimitur, mixtura auri instillatur.
cōueniunt, in quibus folia ruthæ, lauri, eiusdē
baccæ, aut iuniperi, maiorana, origanum, ro
nus, hyssopus, calamus aromaticus, piper, gal
zedoaria, grana paradisi, zinziber, caryophy
& similia coxerint. Oleum de spica, de cinam
euphorbio, vel in quo vigesima quarta pars eu
bij mixta sit, oleum è castoreo, de piperibus, de
la, de scorpionibus, de ben, seu muscellinum, d
cleis persicorum, amygdalarum amararum, a
narum, de galbano, ammoniaco, & alia id g
Plurimum vtēdum est succis ruthæ, baccarum
& iuniperi, canabis viridis, centaurij minoris, h
niæ, ari, dracuntij, persicariæ, & rerum amara
vbi præsertim frigiditati coniuncta est frigida
teria & viscida, qua detergent. Materia sicca, c
reum, elleborus, calamus aromaticus, cardam
galanga, zedoaria, & alia in oleis memorata.

eadem materia implentur, incoquantur vi-
ci & cretico seu maluatico, aut alio vino ge-
o: exprimuntur, admoventur calidæ auri, vt
vapor excipiat. Dolens auris gossipio clau-
vt vocant, moschato, pileolis cōsuetis omni-
a ad aures frigori præcluditur. Ex oleis com-
oratis vnguenta fiunt pretiosa benzoino tri-
omento moschi & ambaris, id est, ambræ gri-
ddito.

De dolore auris à calore.

Al. vtilissimum remedium putat in inflamma-
tione & calore ouum crudum rosaceo suba-
. Arabes liquore oui tenuis subactō ex aqua
um, nenupharis, violarum, lacte muliebri,
o parietariæ vel polygoni cum rosaceo v-
ur. Materia remediorum, quæ refrigerant &
rem leniunt, itēque eorum quæ calefaciunt,
lissimè descripta cap. de dolore, lib. 3. de mate-
hirurgica. Quo loco remedia quoque inue-
narcotica, quale est Philonium cum lacte mu-
i, semina papaueris albi, hyoscyami albi lactu-
cūmeris, trita omnia affuso succo è foliis &
bus papaueris, nympheæ, hyoscyami, vel aqua
um, violarū, nenupharis, trochisci Stellæ dislo-
sapa, vel in lacte muliebri, Trochisci de croco
riptione Mesuæi. Finges pastillos narcoticos ex
, castoreo, sinapi, calamo aromatico, pipere, &
uinò addita materia, quæ concoquat, incidat,
faciat, eritq; aliorum proportio ad opium du-
quadrupla, sextupla. Vniuntur pastilli sapa, vi-
in vsu dissoluuntur lacte muliebri vitello oui:
obstructionibus à crassis, vel flatibus, vel humo-

AD LIB. III. DE COMPOS. MED

*Purgatio ad
obstructiones
à crassis fla-
tibus & hu-
moribus.*

*Purgatio ad
obstructiones
à crassis fla-
tibus & hu-
moribus.* ribus purgat corpus pillulis cocciis, assaieret,
hiera mixtis, incorporatis cum expressione z. i.
rici trociscati infusi in oxymelite, sit que dimi-
dragmae cocciarum, aurearum ꝯ. i. Purgato co-
re, errhinis, masticatoriis vtendum est, cucurbitula
in ceruice & scapulis. Ratio vite præscripta in
re capitis ab eiusmodi materia, remedia topica
démque in dolore aurium à frigore, nisi quò-
bent seligi, quæ detergent, discutiunt flatus te

De ulceribus aurium.

Hvmor interdum è capite in aures defluit
leſtus primùm & plurimus, qui deind
refcit, conſuetudinem facit, vt iam nihil mo
ſit. Vbi ex Hippocrate purgandum corpus
gendæ ſcapulis cucurbitulæ: errhina, maſti
ria ſunt imperanda ad reuulſionem: detergen
nies, ſiccādum vlcus. Sed primùm leuioribus
dum eſt. Veteres remediis vtebātur, quæ iam
leta ſunt, quorum hic ordo eſt. Primùm vteb
glaucio ex aceto, deinde paſtillo Polyidæ, poſ
dronio, tum byrthinio vel è charta, poſtremò
ria ferri. Paſtillos deſcribit Galenus 6. *κτ' γένν*
lus 7. Scoriam ferri variè præpararunt. Galen
mùm terit ex aceto acerrimo 9. de ſimpl. medi
tis, deinde ex eodem coquit. Arabes meliùs præ
rant. Terunt ſcoriam, ex aceto lauant, & deind
cant in latere calido, vel feruente ſole: ſiccant
ex aceto terunt: imbuunt aceto, ſiccant vt priù
que ſepties repetunt. Poſt hæc intenuiſſimum
linem reſoluunt, coquuntque longa coctione
ceto acerrimo, dum ſit mellis craſſitudo, atque
ſiccant. Remedium hoc maximam vim ſicc

epuloticum est, quod non nisi bene puris vl-
us, iisq; inueteratis & duris corporibus vsur-
um est. Sunt qui frigrant octies in sartagine ex
, deinde cum aceto coquunt, miscntque ro-
m: alij more Gal. tantum terunt, & aceto qua-
o coquunt. Clementius est remedium hoc mo-
coria ferri in frustula diuisa fictili crudo coqui-
um vas percoctum sit: deinde extinguunt la-
dque bis & ter repetunt, cremant, extinguunt,
in mortario terunt affusa aqua vel fontana, vel
um, vel plantaginis, vel simili, vbi diu versant,
ant, siccant: tum repetunt in mortarium, volu-
que affusa pluuia: postremo siccant. Singulare
ium, vbi citra morsum siccandum est. Recen-
s abluunt mulsæ. Ablues & remediis scriptis
de purgantibus libr. 2. de materia Chirurgica.
ablutum vlcus, succos parietariæ, anagallidis,
ulæ, buglæ, centinodiæ, plantaginis, bursæ pa-
æ, millefolij cum melle coques, & his vteris. Si-
ter melle rosato, syrupo de absynthio vel succo
cum melle rosato. Eodẽ modo, apij succo, vbi
is est putredinis, addes puluisculum aloës &
thæ, centaurij minoris, gentianæ, sarcocollæ. Æ-
iacum quoque solutum vino vel œnomelite,
edium est veterum & recentiorum. In siccanti-
vulceribus aurium alumen vstum ex vino, vel, vt
ortius, ex aceto tritum. Alij vrina pueri impubis
tur cum œnomelite. Forte est, ærugo trita cum
œnomelite scyllitico. Sed quibus remediis abluas,
eas, sicces, inuenies cap. de purgantibus & epu-
cis in materia Chirurgica.

AD LIB. III. DE COMP. MEDI

Ad dolorem ex inflammatione, & sine ulcere.

Sanguinem detrahito: interdicito vino: nu
 vt in febribus. Sanguis ex cephalica eiu
 lateris detrahitur, clystere vel leui medicam
 prius instituto. Circa initia lenientibus me
 mentis sine calore dolorem sedato. In quibus
 stantissimum credidit Gal. ouum crudum ex
 ceo subactum, molliter immisum auri. Rosa
 fit legitimum, quod magna præcautione ac
 nuit Galen. Ouum sit recens. Licet vti rosaceo
 tantillo aceti. Arabes hoc remedium leuite
 quunt, tantillum caphuræ adiiciunt, quale
 rosacei optimi ℥.i. aceti ℥.2. leuiter bulliant in
 calida: deinde misce caphuræ gr.4. Utendum
 que mucagine seminis psyllij & cydoniorum
 tracta in aqua rosarum. Hæc mucago per
 mixta prioribus medicamentis vsui est: lac qu
 muliebre conuenit instillatum auri. Quod si
 vrget dolor, & inde periculum ægro imminet
 narcotica prius descripta confugere oportet.
 remissis doloribus ad cōcoquentia simul & len
 tia veniendum. Sed dum hæc fiunt, omnino pr
 randum, vt vel clysteribus, vel leuibus pharr
 moueatur aluus. Leniunt itaque & concoq
 mucagines seminis althææ, lini, fœnugræci, &
 mi arabici. Extrahuntur in aqua bismaluæ: ad
 tur pinguia, butyrum, œsypus, adipēs gallinæ,
 ris, adeps suillus recens & sine sale. Postea basil
 & diachylon paruum, oleo anethino, amyge
 rum dulcium, chamæmelino, irino dissoluim
 aliis medicamentis leuioribus, quæ cap. de su
 rantibus scripta inuenias. Farinis etiam horde

PERIOCHE III. 19

m, althææ, lini, fœnugræci coctis rosaceo, vel memoratis, vti conueniet. Aliquid indetur magna pars toti auriculæ & ambitui in linteis cabitur.

De vermibus aurium.

Ermes innascuntur ex putredine, quibus remedio sunt amara: qualia hæc: Olei persici, amygdalarum amararum ana ℥. 1. succi centaurij minoris, ana ℥. 2. aceri ℥. 2. Coque lidis cineribus, deinde adde myrrhæ, aloës ℥. 1. addito felle fiet efficacius. Aliud. Foliorum caria, absynthij, graminis, athanasia, matricariorum vnius vel duorum. ℥. 2. succi extracti ex eis persicorum addito pauco aceto ℥. 2. olei de no ℥. 8. ellebori nigri ℥. 8.

Observationes quædam in doloribus aurium.

his obseruandum ne quid durius, asperius, rigidius, calidius, grauius ex alto cadens dolo- exasperet. Liquidum sit medicamentum, tepi- quod molliter instilletur, vel corniculo, vel iore penna secundum longitudinem diuisa in partes, extremo molli vel lana obuoluto, vt cauitatem alueoli molliter influat medica- tum. Aliter hapso gossipij, lanæ, serici, imbuto s medicamento & molliter expresso efficies, medicamentum leuiter influat. Vapores inse- tur auribus, sacculis (vt antè dictum est) tepidis reffis, spongiis cōplicatis, linteis in conueniente licamento inculcatis, expressis, admotis. Aliter res lenticulas implebant decocto conuenienti, udebant orificiū vel lana pauca, vel raro linteo, quæ exhalaret vapor. Orificium admoueant

AD LIB. III. DE COMPOS. MEDI
auri. Aliter quoq; corniculum auriculare fing
test, altero extremo latiore, quodque sic satis co
hendendo orificio lenticulae : altero angust
quod auri inditur: vocat per emborum. Sed c
culum cum sit inflexum, commodius est: alioqu
boto vocato vtendum erit. Quod si inflexo
iisdem corniculo auri inditis, & ab alio exuctis
& alia corpuscula extrahuntur auribus, vel instr
tis, quae similia sunt vulgaribus siringib⁹, exsuff
ab ore, & naribus efficit, vt vapor melius attr
tur, & excidant, quae restiterunt in auribus.

De corpusculis, quae incidunt in aures.

A Qua, lapilli, festuca, animalcula, faba, &
id genus incidentia auribus, periculum g
afferunt, nisi maturè excludantur. Nam inde d
gravis, distentio, surditas, inflammatio, febris,
uulsio, mors denique consequitur. Iubebis
vel corniculum, vel stipulam, vel plumam cor
rari, quae aperta extremis partibus, altera qui
in aurem immittatur: altera comprehendatur
vt fiat suctus, & inde quod laedit, extrahatur.
extremam partem infarciunt stupa, qua inci
orificium externum claudunt. Incenditur au
extrema parte, quae foras prominet: alioqui iun
lucernarium, medullam sambuci, ceream candel
veruculum ferreum vel argenteum extrema p
inducunt visco, glutine, terebinthina, ac re om
viscida, quam immittunt auri, vt quod laedit, ag
net. In materia duriore eiusmodi instrumento
molli lana extrema mollienda sunt: atque dum e
modi instrumenta induntur auribus, omnino pr
dendum, ne quid diffringatur, quod relinquatur a

si quid viscidum post extractum corpuscu-
 lum auri, detergente decoctione eluendum
 bendus æger ut inclinata aure celeriter descen-
 dat, aut morte insiliat pede, qui auri læsæ
 ender, tussiat. Sternutatione utendum: atque ali-
 do cietur sternutatio, ut violento motu, quod
 ,excludatur. Nonnunquam eadem prohibetur
 ensis clausis que naribus, ut aure, ut retentus
 us impetum faciat in aures. Tabella illa, cuius
 init Gal. violentum remedium est, concussio
 orum prehensio pede, hernie periculum facit in
 iore corpore, & quod ei malo opportunum est.

De graui auditu.

læso auditu vel præcipuum instrumentum læ-
 m est, vel quæ partes ei seruiunt, vel cerebrum
 præsertim parte, ubi oritur quinta neruorum
 ugiatio à qua nervus auditorius est. Præci-
 m instrumentum auditus extremitas est inter-
 meatus auditorij, ubi nervus cum dura menin-
 e porrectus attingitur. Læduntur autem intem-
 e, simili morbo & solutione continui. Intem-
 es rebus externis & morbo contrahitur: ani-
 uertendumque qualis præcesserit morbus, ca-
 lida an frigida, ut inde cognoscatur intempe-
 Morbi instrumentales hoc loco ab obstructio-
 quia non potest esse communicatio aëris exter-
 spiritus auditorij. Obstruitur meatus à tumo-
 rater naturam, tuberculis, aut carunculis ad-
 s, crassiore pure, crassa & viscida materia, co-
 fordium, corpusculis incidentibus. Solutio con-
 i, ut in ulcere. Intemperies curanda contrariis,
 da frigidis, frigida calidis, quorum materia supe-

*Auditus
 præcipuum in-
 strumentum.*

AD LIB. III. DE COMP. MEDIC
rius descripta est. Obstructio liberanda remedi
uenientibus, vt si ab inflammatione, iis, quæ
inflammationem scripta sunt. Si ab œdemate,
dentibus, attenuantibus, detergentibus. Simil
à crasso pure aut pituita. Materia autem in d
scripta est contra flatum & crassam pituitā. Sci
mollientibus, incidentibus, renuantibus, & ea
ne, quam scriptam inuenies cap. de malacticis
curatur. Tubercula, verrucæ maximum nego
faciunt, & vix nisi ferro, aut eo genere remedio
quæ exedunt supercrescentē carnē, curari po
Corpuscula eximenda iis artibus, quæ proxim
ctæ sunt, sordes auriscalpio & detergentibus
sionibus expurgandæ sunt. Quibusdam vi tor
bombardarum, campanarum, laborat auditus
bus vox lenis, tarda, exigua, numerosa aut musi
milis musicorū instrumētis remedio est. Peculi
quædam remedia sunt contra læsum auditū, q
quæ sequuntur. Castoreum solutum aceto &
tum oleo amygdalarum amararum: bacca lau
iuniperi: terūtur paulatim, affusa aqua vitæ: sing
vnciis expressi succi, dimidiū drachmæ elleboro
gri permiscetur. Subtilissimè trita colocynthis
cōuenienti permiscetur, vel eadem oleo & vino
dita parte aceti: coquitur oleum, vsui est. Vtile
famū artificiale & acopa, quæ scripta inuenies
de dolore. Suffumigia fiunt per corniculū ex ca
phyllis, ligno aloës, baccis lauri, ramētis iunipe
rosmarini, maiorana sicca. Meliora fient, si in ac
scyllitico macerentur, vt ex omnibus fiat suffu
gium. Fiunt quoq; trochisci ex elleboro albo, ca
reo, pipere, calamo aromatico, borace, iūctis ac

*Auditus
læsi peculia-
ria remedia.*

hisci vsui sunt suffumigiis, vel soluti in oleo
 enienti ex adipis anguillarum vncia vna, olei
 ellini semuncia, succi caprifolij & Iouis barbæ
 ceti 3. i. ouis formicarum, quantum capiat di-
 a testa nucis. Coquuntur omnia in vase testa-
 colatura vtrique auri infunditur, atque omni-
 materia conuenit prius descripta contra dolores
 um à crassis & viscidis humoribus. Desperatis
 auxiliis decoctum ligni sancti, & emplastrum
 igo toti ceruici adhibitum, & post aures, singu-
 remedio est: verum cognoscendum est inue-
 um malum esse immedicabile, atque inuetera-
 putant post duos annos, & vbi æquabilis sur-
 est, neque augescens, neque remittens sese, aut
 cirrhus aut tuberculum interius iam intercipit
 tum auditorium, vbi in interiore meatu solu-
 ontinui est in neruo auditorio. Medicamenta
 da esse oportet, tepida, quantitate modica, sub-
 commutata, vt tertia quaque hora. Atque
 squam noua immittantur, detergenda auris at-
 repurganda. Iaceat æger in aurem sanam, vt
 icamentum influat. Sed quia iniecta in aurem
 ibita sæpè corrumpuntur, & præsertim quæ sunt
 guia, propterea suffumigia & vapores præfe-
 iniectis. Quod scripsit Hippocr. cessare surdi-
 m biliosis deiectionibus, de surditate critica vel
 ptomatica in morbis intelligendum est.

De Parotidibus.

Abcessus sunt glandularum, sed auribus sæpe-
 numero pestilentes. Omnino pestiferi, non-
 quam maligni, quales scribunt viguisse, mul-
 que rapuisse anno 1510. Nonnunquam clemen-

AD LIB. III. DE COMP. MEDI

tes sunt, quales viguerunt anno 1545. & prae-
 vere. Nonnunquam sunt critici, qui si intrò red-
 lethales, nisi alui profluuium, vel insignis ex-
 subsequatur. Alij tardiùs erumpunt: alij cele-
 Quidam cum dolore & inflammatione: qu-
 sine his. Itaque vbi vel dolor grauis, vel inflan-
 tio, clystere molli vel leui pharmaco moue-
 aluus: deinde auferatur sanguis è cephalica ei-
 lateris, tum medicamentis, quæ leniant, vt en-
 est. Cataplasmata ex farina hordeacea cocta hy-
 lœo, cerato variè comparato ex oleis, quæ nō r-
 mant quidem, sed refrigerent, qualia scripta i-
 nias cap. de dolore: quibus muccago psyllij mi-
 potest, præsertim vbi calor coniunctus est. A-
 nendum hoc loco, vt in toto genere parotidū,
 dicamentis, quæ reprimant. Pacato dolore dige-
 tibus nec ita calefacientibus vtendum est, vt si-
 potest, materia resoluatur. Quòd si resolui non-
 test, & ad suppurationē vergit, suppurantibus vt-
 dum est: qualia sunt farina tritici hydrelœo co-
 butyro vel axungia mixta. Acetosa nō ita mani-
 ratione cocta sub cineribus suppurat. Potest p-
 cum butyro, radici liliorum coctæ permisceri. S-
 liter licebit vti radice lapathi acuti, althææ, lilio-
 cocta, & cum butyro pista. In calore hyoscy-
 cum butyro vti licet. Archigenes diu fouebat r-
 da: deinde cataplasma è farina hordeacea adh-
 bat, quod scriptum inuenies, vt alia multa, cap-
 suppuratibus. Vbi iam pus factum est, vel ferro
 cliui parte, vel ruptorio vocato vomica aperies.
 ris medicamentis, quæ pus exhauriant. Materia
 scribitur cap. de resoluentibus, de vomica aperi-

*Parotidibus
 omnibus re-
 primētis ini-
 mica.*

ototicis. Vbi apertus est abscessus, vlcus suo
 curandum est, & purgandum sordibus, incar-
 um & cicatrice ducendum: ac fit aliquando in
 curatis parotidibus, vt fistulæ ducantur, con-
 as incipientes, Gal. vehèmenter probat phar-
 m quod sequitur. ℞. olei vetustissimi, alioquin
 ni, anethini, caryini, cocti in sartagine ℥. 6. ace-
 issimi tantundem, lithargyri ℥. 4. Bulliant si-
 oquantur per diem semper agitando, donec
 scat pharmacum, splendeatque. In mitibus pa-
 bus hoc medicamentum sufficiet. Olei cha-
 eli, liliorum, butyri recentis ana ℥. 6. croci gra-
 fiat linimentum, superponatur lana sordida.
 si paulò durior videatur abscessus, admisce-
 tetrapharmacum, vel dialthæas, vel diachy-
 aruum, de muscillaginibus, resumptuum, vel
 od id genus, qualia multa inuenias cap. de ma-
 is. Ac primùm crassiusculis linimentis, postea
 age mollium emplastrorum, præsertim si do-
 uest, vti conueniet, vt si durities relicta fue-
 teris remediis contra scirrhus ex cap. de mala-

De narium affectibus.

nares propago à dura meninge, nervus à ter-
 coniugatione descendit, patet & foraminibus
 ioribus: & altero angustiore, quod ad mam-
 res processus, & anteriores ventriculos cere-
 ertinet: altero ampliore, quod ad palatum &
 uertit. In naribus polypi fiunt & ozænæ. Poly-
 umor est præter naturam duriusculus, similis
 antia carunculæ polyporū pisciū. Ozæna vlcus
 malignum, quod ab acri fluxione, & aliquando

Polypus.

Ozæna.

AD LIB. III. DE COMP. MEDI
putrilaginosa nascitur, atque putredinis signum
quod grauiter olet: neque omne vlcus narium
na est. Nam sæpè à pituita falsa vlcera concit
in naribus, quæ crustulas ducunt, & facile curantur.
Ozænis malignitate respondent vlcera in lue
rea suborta, quæ & aliquando, vt ozænæ, can
referunt: quod vbi fit, magna desperatio est in
ctis eiusmodi vlceribus. Os nasi cariem ducit,
corrumpitur, vnde forma naturalis nasi depri
& deperditur. In ozænis & polypis hæc sunt
munia. Vacuandum corpus aliquando phlebot
mia è cephalica: deinde etiam è venis, quæ ad
perueniunt: deinde purgatione, ex quo resiccatur
caput optimæ vitæ ratione, & medicamentis. In
quæ corroborandum est in medicamentis, quæ
siccent caput & corroborent. Cucuphæ sint
pio intertextæ & conspersæ puluisculis, qui siccent
& corroborent, quales sunt è ligno aloës, cap
phyllis, macere, moschata nuce, stêchade, saluiar
iorana, mentha, rosmarino, betonica, lauendula
aliis id genus. Præterea frictio è spongia à sindone
ad occiput & latera ducta. In medicamentis, quæ
raso capiti adhibentur, emplastrum barbarum
quod descriptum inuenies cap. de hæmorrhagis
quod cap. de glutinâtibus, vel quæ sequuntur. Lim
rhæ, thuris ana ℥. i. duo oui albumina, limaces
cum suis testis numero sex, rursus terantur in
in mortario, & linteo inducta, capitique affixa
sinantur. In medicamentis topicis differenti
quia ozænis conueniunt, quæ repellant & discuti
in polypo, qui ab humore crasso & viscido nascitur,
tur, quæ adstringant, incidant, tergeant, discuti

PERIOCHE III.

23

e in ozænis alia quidem remedia lenia sunt, però acria, quibus in rebeli malo, serpente & do vtendum. At mediocria ex vtróque genere vbi malum erit mediocre. Lenia sunt rosæ sic- (perse, plantago sicca, herba vocata scorpioi- lymenum vulgare, malorú granatorum trium cum succus leuiter coctus, vel cum melle in va- co ita coctus, vt crassitudinē habeat. Mel vstu- cum succo plantaginis, cum puluere ireos, ha, aloë. Fortia sunt, aquæ fortes, metallica a- pulueres dracuntij, batrachij, & quæcunque sunt. In leuibus verò metallica, quæ sine mor- cant, quale est plumbi recrementum, lithargy- erusa, pompholyx, puluis malicorij, & magma Galeni ex cōtusis granatis. Ceterum cum om- zana vlcus sit, ordine quidem curanda est, pur- a fordibus, incarnanda & claudenda cicatri- Purgabitur hydromelite è decocto marrubij, aurij, gaiaci, apij, absynthij, agrimonie, mixto ando sero lactis, vnde acrimonia lactis retun- r, aliis quoque abundè scriptis cap. de purgan- s. Purgatum vlcus aqua forti, qua aurum sepa- aqua sublimati attingi debet. Mel Hispanicum um, addito puluere corticis gaiaci, purgat, incar- & cicatricem ducit. Recrementum plumbi te- simè leuigatur æquali parte vini austeri, deinde eta æquali parte olei myrthini ad spissitudinem aitur: pforicum Mesuehuic rei vtile est. Ægy- cum siccatur, & inde puluisculo facto aliquid olochiæ admiscetur, gentianæ & similia. Gal- illis Andronis, Polyidæ & similibus utebatur, s scriptos inuenies cap. de Hæmorrhagia. Sed

*Ozænâ que
optimè pur-
gent.*

AD LIB. III. DE COMP. MED.

quia medicamentorum vis subinde affluens more diluitur, subinde cōmutare oportet. Ne fit maius, cum vlcera ea parte sunt, qua foramen narium ad palatum: quia non tā facile medicata adhiberi possunt. Iubendum ergo, vt æger iore vi inspiret, vbi medicamenta immittuntur, qui os amplissimè aperiatur demissa lingua, vt si extremo medicamenta ad vlcus adducantur. qui firmum asperumque filum, vel è setis textiles mittant, impellantque, vt æger magnoratu attrahat, & alterum extremum in os peru. Itaque vtroque extremo filum prehensum datur, vt asperetur vlcus, & sanguinem reddat: & filum medicamentis illinunt, vt inde cōtingat. Nec desunt, qui acum plumbeum eo filo transne filum reduplicet. Resupinato capite & nare esse oportet, quum medicamenta immittuntur, vbi muliebres lac, vel aquam ore contineant, vbi acris medicamenta sunt lethalia, ne quid translatum in os de ore

Cura polypi.

IN polypo particulatim conueniunt ceramyrthinum; ceratum ex cera rubra cum myrtillorum. Sed oportet ceratis addere sesquialteram, octauam, decimam, duodecimam partem ptiaci, vel æruginis. Alioqui tantundem aliis generis eorum, quæ cathēretica duntur, quorum materia & descriptio est cap. de ptericis. Ad idem facit psoricum Mesue, Macerem emplastrum, tetrapharmacū cum duodecima æruginis, Lamponis medicamentum, quæ oscripta inuenias lib. de materia Chirurgica, &

o sit eis vtendum. Ex argenti spuma & cerusa,
 aceto & myrthino oleo coctis fiunt vnguen-
 tibus aliquid pulueris malicorij, rofarum, ba-
 zorum, aluminis & similium misceri potest.
 s & succus dracuntij, cum foliis, radicibus, se-
 pus, medicamentis miscetur, vt proximis vn-
 tis, succo granatorum mixtura fiet, vt sunt cor-
 & contumax malum est. Malicorium tritum,
 cum parte trochicorum Alcibiadis effica-
 cum remedium est. Describuntur cap. de Py-
 is. Quod si crustæ fiunt vel in ozænis, vel poly-
 medicamentis siccantibus resiccare oportet:
 a sunt epulotica, vnguentum de cerusa, & alia
 nus ex cap. de epuloticis. Deinde vel vossella
 iter commouendæ, vt leui motu decidant.
 quam enim vi excutiendæ sunt, nisi iam resic-
 non ita hæreant. Veteres sternutatorio uteban-
 vt maturæ crustæ deciderent. Alij emolliunt
 ro, adipe anseris, aut gallinæ, muccaginibus
 acanthæ, gummi arabici, vt emollitæ cadant
 æ. Remedia resupinato capite alia quidem in-
 antur: alia corniculo insufflantur: quædam spe-
 nucleo capta inseruntur naribus, vel è pyxide,
 leari, vola manus inspiratu trahuntur vapores
 sis angustioris orificij admoti naribus. Exci-
 tur in vlceribus narium à lue venerea reme-
 , quæ contra hunc morbum adhiberi solent:
 1, emplastris mercurialibus vtendum est.
 De hæmorrhagia non agemus hoc loco, pro-
 ea quod de ea abundè à nobis actum putemus
 4. lib. 3. de materia Chirurgica. Illinc petantur
 edia.

*Malicorium
 tritū effica-
 ciss. ad poly-
 pos remediū.*

AD LIBRVM QVAR
GAL. DE COMPOSIT.

PHARMACOR. καὶ τὸ πρῶτον,

PERIOCHE IIII.

De Medicamentis ocularibus.

Topica me-
dicamenta
ocularia.

ἱεράκια.
ὀξυδερκῇ
πομπύρια.

Medicamenta ocularia alia sunt, *δυνα*, quæ & *λυσιπόνια* appellentur, quæ & dolores leniunt. Alia repellunt, sed leuiter, & adstringendo reuerant. Nonnulla sunt, quæ cōcoquant, & extergunt, discutiunt, molliunt. Plurima sunt, quæ excreſcentem carnem consumunt: quæ peculiariter confirmant oculos, conſeruant viſum, & aciem eius intendunt, hieracia & oxidorcia. Cera oculorum peculiaria habent medicamenta, sed leuiora aliis vlceribus, quæ videlicet extergunt, siccant, incarnant, cicatrice tegunt, aut crassam cicatrices exterunt: quorum alia mitiora, vt morsum siccant: alia paulò acriora, de quibus ordine dicendum est.

De dolore oculorum.

DOlores oculorum, inquit Hippocrates, potio, balneum, fomētum, venæ sectio & tum medicamentum soluit. Meraco vino utitur

ne puro corpore venæ oculares, quæque vi-
unt, crasso sanguine, vel eiusmodi vapore re-
sunt. Sit vinum vetus, tenue, giluum, odorum,
dstringens, quod vel in cibo, vel inter cibos
netur. Nam ieiuno datum vehementer nocet.
anquam ab Hipp. scriptum est, meri potus, &
eris tamen, & natura biliosis, adolescentibus
ue leuiter dilui potest, sed minus solito. Ac
ex veteribus calida diluebant. Phlebotomia
corpus plethoricum est, & dolor grauis excru-
eligitur vena primum basilica in plenitudine,
ediana, deinde cephalica: postea in fronte: Po-
do ex angulis oculorum, nisi vlcuscula, quæ phly-
s vocant, aut profundius vlcus cum inflamma-
ad sit. Tunc enim reprobanda phlebotomia in
ribus venis, sed venam amplo foramine aperire
enit, ut sanguis crassior effluat, & maturius se- *Animi deli-*
ar animi deliquium, quod in asperimis dolo- *quium in as-*
magna vim habet, ut ex aliquot historiis licet *perrimis do-*
gere. Balneum vsui est vacuato corpore, cocta *loribus salu-*
natione. Vbi acris fluxio est, fomento vteris, *berrimum.*
quidem, ut tentes num corpus reliquum, vel
t laboret. Sic enim adhibito fomento dolor
oq; augebitur. In incremento & vigore, ut le-
in declinatione, ut discutias & corroboret. Ve-
fometa in mollibus linteolis & leuibus appli-
ur, nequid vel grauitate, vel aspredine, vel duri-
edat. Propterea Hipp. saculos reprobat. Medi-
etum eporum in cacochymia pro natura vitij,
d reducat. Sed praeter haec, frictiones cucurbi-
occipiti & ceruici affixæ, vincula reuellendo do-
s leniunt: leues quoque inspiratus comprehenso

AD LIB. II. DE COMPOS. MED

*Oculorum
anodyna duo
rum sunt ge-
nerum.*

ore medicamento, quod vim habeat leniend
lores sedant. Medicamēta topica duorum su
nerum. Alia reuera leniunt : alia stupefaciunt
stupefacientibus non temerē vtendum, quali
collyria ē cerusa lota, amylo, opio, & breuiter
opium aliāque id genus recipiunt. Nam vel
ter fluxiones reprimere non possunt : sed e
prohibent, vnde erodi corneā contingit, si ac
tio est: vt si multa, magis irritari, aut vehemē
tendi, nisi medicamentum fuerit vehemente
coticum. Intolerabilis dolor remouetur, sed
factio aliud malum sequitur. Nam vis oculi
nō læditur, vt in posterū vel nihil, vel heberit
deat. Hinc quoque relinquitur dura quædam
positio tunicarum, quæ non facilē corrigitur.
Gal. qui non solūm his, sed & in leniendo d
emplasticis pinguibus, nimium adstringētib
stinendum putat. Emplastica poros infarciunt
quid exhalare possit. Adstringentia immodic
dem constringunt, atq; ita interceptis viis, per
debet fluxionis materia discuti, eadem retent
oculis dolores exasperat. Sed præter hæc ad
gentia tunicas nimium resiccāt, & inde visum
tant. Pingua verò propterea prohibet Gal. o
& alia id genus, quia in vehementi ardore ocul
cilē incenduntur. Eadem quoque sordes faciunt
omninò vlcerum initia sunt. Tutior itaque v
eorum medicamentorū, quæ reuera anodyna
qualia sunt fomēta ex sola aqua tepida, ex deco
meliloti, chamemeli, fœniculi, anethi, fœnugrec
sarum, absynthij. Quòd si calor multus coniun
est, ex decocto psylij, foliorū mādragoræ, hyo

*Oculorum ar
dor vehemēs
pinguia res-
puit.*

paueris, violarum, rosarum, similiter liquor
qua rosarum, mucago seminis cydoniorum,
illa cocti cydonij, vel pomi alicuius cocti in
e aquæ. Moderata est mucago althææ, traga-
gæ, gummi arabici, lac muliebre, fœnugræci be-
nè prius infusi diem integrum, deinde cocti, ut
& iecunda aqua abiiciantur, penidia, alphe-
atragacanthum frigidum, amyllum, muliebri
dissoluuntur, leniēdo leuiter, & citra morsum
gendo, creta similiter uti licet. Anodyn non est
leuor cum suo vitello. Aliquando caphuram
mus, ut in hoc, quod lenit & coquit. ℞. muc-
aginis psyllij & tragacanthæ extractæ in aqua
alua ℥. 2. liquorū oui ℥. 3. croci ʒ. 3. caphuræ
ʒ. 1. Atque meminisse oportet recentibus muc-
agibus & succis utendum, quia vno atque altero
rescunt, atq; corrumpuntur. Quæ collyria ano-
dina dicuntur, ferè opium recipiunt, quale est dia-
dynon Nili, quod etiam ingentes dolores lenit,
et fluxiones, acrésque sistit. ℞. rosarum resectis
tribus 3. croci 3. 2. gummi arabici 3. 1. spicæ
3. 1. opij ana. ʒ. 3. cum aqua fit collyrium. Vfus
est lacte muliebri, vel liquore oui liquidissimè
utur. Anodyna enim liquidissima esse oportet.
Hoc collyrium, si ef rosatum vocāt, atque ita
faciunt. ℞. rosarū resectis vnguibus 3. 15. croci 3.
gummi arabici 3. 19. spicæ, opij ana. 3. 2. fiat si ef cū
pluuia. Habent & si ef alba, quibus plurimū
utur: quale hoc est in principiis inflammationū &
rū. ℞. gūmi arabici, tragacanthæ, amyli ana. 3. 3.
sa lotæ 3. 6. opij 3. 1. opiū in sapa aut vino dolci
ratur: deinde reliquis iungitur in oui albumine.

AD LIB. IIII. DE COMP. MED

In vsu diluitur lacte muliebri. In augment
conuenit. ℞. sarcocollæ nutritæ in lacte mu
aut asinino ʒ. ʒ. amyli, diatragacanthi an. ʒ. ʒ.
sæ lotæ ʒ. 6. olibani ʒ. 1. ʒ. confice cum aqua p

*Alexandri mirabile in calida ophthal-
mia & dolore.*

CAdmiæ vstæ, lotæ ʒ. 10. cerusæ lotæ ʒ. 1. ʒ.
ferri vstæ lotæ ʒ. ʒ. gummi arabici, trag
thæ ana ʒ. 4. olibani, opij ana ʒ. 2. croci ʒ. ʒ. c
cum aqua pluuiæ. In declinatione sarcocollæ
tæ ʒ. 10. croci, spicæ, aloës ana ʒ. 1. Teruntur
ex muccagine seminis fœnugræci. Linimenti
adhibentur. Sed quia in ocularibus remediis
cadmiæ vstæ lotæque, & sarcocollæ nutritæ
tio fit, vtriûsque ratio explicanda est. Cadm
que, quæ & Cathinia dicitur, vel cuius loco l
calaminari vtimur, vi siccandi & extergendi
dita vtitur, & lauatur, hoc modo. In frustul
gnitudine grani hordei confingitur, melle op
conspergitur, concluditur fictili crudo, cuiu
ficium operiendo clauditur, lutaturque. Sed
culum vno vel pluribus foraminibus peruiur
oportet, vt fumus exhalet. Vas autem, vbi co
est, subiecto igne vel in fornace figulari, iam i
cadmia & vaporibus nigris in albidos com
tis, qui, scilicet, per foramina operculi exeunt,
mus, & ablato operculo cadmiam vino auster
tinguimus, & mortario terimus, siccâque ad
dicamēta reseruamus. Aliter quoque veteres.
mia inclusa fictili vase puro igne crematur, de
lacte asinino extinguitur: secundò ac tertio v
atque extinguitur lacte: iam tertio vstæ extinct.

*Cadmia
preparatio.*

mortario affusa aqua fontis diutissimè versatur, tur, siccatur, siccata secundò ac tertio in mortario repetitur, versatur vt priùs, & siccatur. Postremò cum aqua pluuià in mortario circumfusa, siccatur, iam omnis qualitatis expers, ex qua illud planè diuinum, vbi dolor sedandus est: era implenda, siccanda hypopia, vbi sistendae fluxio, & lenièda calida lippitudo, vbi pruritus, ardor, vstio, sed peculiariter, vbi detergendum candum.

Cadmia, vt antè, præparata ʒ. 2. cerusæ è lacte capri ʒ. 2. ʒ. Cerusa cum cadmia sæpiùs misceatur & 15. diebus in mortario ex aqua pluuià versetur. Postremò tragacanthæ lotæ & purgatæ ʒ. ʒ. fœnugræci per noctem imbuitur, vt multum siccum imbibat. Postridie vniuntur omnia: reposita in vase vitreo operto tenui linteo, loco subdiaphano puro. In vsu dissoluitur oui liquore, vel ebri lacte. Sarcocolla citra morsum siccatur, condigerit leuiter, amarat. Trita itaque maceratur aqua rosarum tribus diebus, tum siccatur, & tribus diebus in succo rubi maceratur, siccaturq; postremò infunditur in lacte muliebri, siccataque diffusissimum medicamentum fit.

De repellentibus.

Epplentia duorum sunt generum. Alia leuiter repellunt, quæ conueniunt oculis, eaque vel frigore, vel corroboranti adstrictione reprimunt. Alia verò vehementer adstringunt noxia oculis, quia poros contrahunt, tunicas resiccant, operant, dolores creant, visum interturbant, sed us tamen aliquando, vt in procidentia oculi,

Repellentium genera duo.

*Repellentia
leniora.*

AD LIB. II. DE COMPOS. MED
sed alijs mixtis, vtimur. Leuiter repellunt rosa
succus, flores, folia nardi, spica, crocus, hypoc
oui candidum, muccago psylij, sumach, cydo
rum, aqua rosarum, plantaginis, & quod ex
rorum succo præparatur. Succum mororū rubi
tarium vnum siccetur in sole, subinde agitand
fuerit siccatus, imbue liquore oui, & sine sicca
sole. Postremò consperge lacte muliebri, & fa
cari. Puluisculo vttere soluto liquore oui, vt len
reprimas. Repellunt quoque cadmia vsta, vt p
& austerio vino extincta: deinde trita è puluia
quæ metallica citra morsum siccant. Deinde
quæ leniunt quoque. ℞. farinæ capitum papat
& meliloti ana. P. i. pul. rosarum P. ss. panis albi
℥. 2. fiat decoctio in lacte mixtis pulueribus in
decoctionis. Deinde transferantur omnia in
tarium, & subigatur cum ouo integro & croci
pulo. In doloribus oculorum abstinendum à
tis linteis, vinculis arctioribus, grauibz sacculis
cataplasmatibus: sed tenuissimis linteolis medica
ta continenda sunt: videndumque, ne remedia,
adhibentur, dolorem creent, & priusquam sicc
tur, commutanda sunt. Et quia in doloribus
lorum multa ferè lachrymatio est, quæ vim m
camentorum diluit, propterea subinde commut
da sunt remedia.

De ulceribus oculorum.

VLcus in alba tunica cornea, genis, ang
oculorum à re externa fit, vt stylo, gla
vel aliter. Præterea ab acri fluxione, cui prud
tissimè occurrendum est, alioqui ne vnà pro
& sequatur cæcitas, periculum est. Hoc vlcu

equidem cōmunem habet curationem cum
is vlceribus. Vult enim repurgari, siccari, im-
& cicatrice claudi. Peculiariter tamen ex na-
artis clementiora remedia desiderat, multò
, si proprietate indiuidui acerrimo sensu &
mo spiritu præditi sunt, quales ferè sunt oculi
ei. Declinanda itaque tum quæ exasperando
nt, tum quæ mordicando siccant & nimia ad-
ione exasperant. Atq; hæc vlceri, qua vlcus est,
iè conueniunt. Nam & in collyriis & reme-
cularibus sæpè mixta inuenias, quæ sunt acria,
malignis & nimium sordidis vlceribus, quæ
en leniunt: vt in dolentibus, quæ molliunt: vt
losis, quæ plurimum adstringunt: vt cum ma-
imperu irruit fluxio in oculos, vel à prolapsu,
mixtus est. Quæ omnia vt non statim vlceri
eniant, conueniunt tamen per accidens. Ita *Collyrium.*
nfluxionis imperu stalticis vocatis, id est, sisten-
, vtinur, quæ materiam recipiunt frigidam &
ictoriam, quale hoc est singulariter prædica-
Z.æris vsti, cadmiæ vstæ lotæque ana ʒ.3. myr-
, opij ana ʒ.4. acaciæ, gummi arabici ana ʒ.7.
qua fingitur collyriū, quod liquore oui dissol-
it in ipso vigore, quando sordes & maturatio
in vlcere, tum in lippitudine apparet. Sed hîc
aduertendum, quod sit commune omnibus
aribus remediis, oculos parum assuetos medi-
entis sæpè irritari, cum primū medicamen-
adhibentur. Quod si contingit, tepefacto liquo-
ui dolor sedandus est: deinde medicamentum
ibendum donec assuescat oculus. Conuenit &
yrium prius descriptum in præparatione cad-

AD LIB. II. DE COMP. MED

miæ, additis rosa, hipocystide, acacia, & z. i. o.
dolore vehementi. Aliud Philoxeni, quod im-
fluxionis reprimat, caput siccat, lenit & stupor
z. rosarum z. 2. seminis hyoscyami albi, z. i.
z. 3. myrrhæ z. β. farinæ volatilis, vel hordei t.
2. β. oui tostī luteum vnum, succi mandragoræ
hyoscyami, apij ana z. β. crocci z. 2. ex vino au-
fit collyriū. Siquid inest duritie, thus pingue,
rha, bdellium, galbanum, ammoniacum & si-
miscntur collyriis: sed ad sistendas fluxiones,
ue siccescunt, vlcera prohibent, & dolorem
mouent. Anacollematibus, frontalibus vti co-
niet, quorum hæc sit materia. E fabis fressis,
hordeo, auena, fit farina. Assumitur quoque f.
volatilis: subiguntur autem ex ouorum albu-
bus: admiscetur sanguis draconis, bolus ar-
thus, mastiche, gummi, rosarum puluis, fiuntque
tis crassa & hærentia cataplasmata. Sed quæ pri-
uariter extergent, siccantque vlcera, alia quidem
quida, plurima sicca sunt: liquida, lac serosum
dilutum suo sero. Seri autem plus miscebitur vt
est sordium, vinum conditum saccharo, diluta
sa, decoctum plantaginis, vel aqua eius addito
le, decoctum fœnugræci, quod conuenienter p-
paratum per se purgat vlcera, nisi sordidiora sin-
Nam si tantillum mellis adiicitur, vel pulueris
tragacanthi frigidi, diaireos & similium, sicca po-
pholyx vsta, lotaque, seu tuthia præparata, lapis
laminaris vstus lotusque, vt prius, terra sigillata
pis hæmatites, recrementum plumbi & ferri vsti
lotumque, spodium, antispodia, cerusa, amyllum
in mortario plumbeo pistillo plumbeo agitata

ec crassius nigrescat, sarcocolla nutrita, pumex
 & lotus, ostreorum cinis, ossa sepiæ, gemmæ
 puluis absynthij, plantaginis, bardanæ, cly-
 i, herbæ scorpioïdis, buglæ, saniculæ, herbæ
 dis. Sed melius erit ex his succum exprimere,
 gere in mortario plumbeo, pistillo plumbeo,
 ec crassities & liuor contrahatur: deinde siccari
 teret, & ita vti puluere. Cornua cerui, capræ, vsta
 que, antimonium vstum lotumque. Vehemen-
 sunt æs vstum lotumque, squama æris, vitrio-
 cuprofa, arrhenicum, sandaracha, ærugo: sed
 in malignis & plurima sorde madentibus vti
 conueniet. Ex hac materia, concoquentibus, myr-
 thure, croco, galbano, castoreo, fiunt collyria
 ex succo fœnugræci. Vtimur quoque saccharo
 o, penidiis, alphenic, diatragacanth. frigido, so-
 lacte & liquoribus, qui extergent. Sic enim
 s, extergebis, & vlcus ad carnem comparabis.
 etaria, anagallis, cœtaurium minus, absynthium,
 tago teruntur in mortario paulatim affuso la-
 xprimitur succus, qui vt prius versatus in mor-
 plumbeo ad crassitudinem siccatur, vt fiat
 is: è cornu cerui collyrium expurgat, in carnat,
 it cicatrices. ℞. cornu cerui vsti loti, thuris,
 bi vbi loti ana ʒ. 2. squamæ æris, vstæ lotæ ʒ. 1.
 ʒ. ʒ. gummi arabici ʒ. 1. cum aqua pluuiæ fiat
 rium.

ad hic meminisse cōuenit duplicem esse aquam
 iā in preparandis metallicis: vna enim hyberna
 inutilis: altera æstiuæ & tonitruosa, utilis. Aliud
 L. sarcocolæ nutritæ in lacte ʒ. 10. pulueris diai-
 simplicis, gummi arabici, tragacanthæ ana ʒ. 2.

*Aqua plu-
 uia duplex.*

AD LIB. IIII. DE COMP. MEDI

punicis vsti lotique in lacte ʒ. 1. ex muccagine
 nigræci fiat collyrium. Atque hîc meminisse
 uenit in vlceribus nimium madentibus puluise
 vtendum esse: in aliis collyria liquoribus dissolui
 autem conuenire dissoluendis collyriis, vbi et
 niendum, & breuiter extergendum: succum
 fœnugræci, vbi detergendum magis. Quod si
 piofius quoque detergendum, veteres succo fœ
 græci tantillum mellis addiderunt. Aliud. ʒ. pul
 cis vsti lotique ʒ. 2. gummi arabici, tragacanth.
 ʒ. 1. pulueris diatragacanthi frigidi ʒ. ʒ. cum su
 fœnugræci fiat collyrium. Absterget plurimum
 etiam aspredines & albugines tollat. Vrina p
 impubis æneo vase diu versatur pauculo melle
 iecto, donec sit crassitudo. Materia siccat, fit
 uis, ac primum, vt consuescat oculus, muccagini
 gacanthæ, deinde fœnugræci permiscetur, erit
 quadrupla muccago. Licebit vti collyrio diuine
 tea descripto è cadmia præparata. Adhæc diar
 do Nili, deterfo vlcere, regeneranda caro. Imple
 vlceribus oculorum conueniunt terra sigillata,
 cocolla nutrita, thus, cortex thuris, manna, aloë
 ta, myrrha, gummi arabicum, tragacantha, met
 ca, quæ citra morsum siccant, & alia scripta capi
 sarcoticis, quale hoc. ʒ. corticis thuris, myrrha
 loës, sarcocollæ nutritæ ana fiat puluis. Collyri
 è cornu cerui antea descriptum, & Cleonis plu
 mum vsitatum veteribus, quod incarnat & cic
 cem ducit. ʒ. spodij loti, plumbi vsti loti ana
 batituræ calybis ferraturæ vstæ & lotæ, croci
 ʒ. ʒ. gummi drach. 1. confice cum aqua. Vfus
 pore diluitur liquore oui & lacte, aqua infusio

Cleonis colly-
rium.

canthæ, muccaginis tragacanthæ extractæ in
 plantaginis. Sief de plumbo incarnans & con-
 ans. ℥. plumbi vsti, antimonij vsti, loti, tuthiæ
 æris vsti, gummi tragacanth. ana ʒ. 2. opij. Gra.
 in aqua pluuiæ. Aliud, quod incarnat, repri-
 vestigia corrigit & lenit. ℥. tuthiæ, cadmiæ
 paratum, vt decet, cerusæ, antimonij, olibani
 drach. 2. myrrhæ drach. 1. sarcocollæ, sanguinis
 monis, aloës, opij ana ʒ. 1. β. f. ex aqua. Colly-
 è thure, quod mollit, lenit, coquit, incarnat.
 ris ʒ. 10. antim. sarcocol. ana drach. 5. croci ʒ. 2.
 muccagine fœnugræci pleno vlcere cicatrix du-
 la est per ea, quæ vocant epulotica medicamē-
 uæ citra morsum siccant, qualia inuenias cap.
 puloticis, & quod sequitur. ℥. antimonij, blat-
 tantiæ ana ʒ. 10. acaciæ ʒ. 3. aloës, sarcocollæ
 ite ana ʒ. 1. confice cum succo rubi. Sarcocolla,
 rius, nutrita cicatricem ducit.

*Sief de
plumbo.*

*Collyrium
è thure.*

Hebes visus.

Ifus hebes senio, morbo, frigiditate humorū,
 & spirituum crassitie immodica, tenuitate spi-
 ritum, inopia vtriūque contrahitur. Sed à senio
 inopia spiritus vel humorum difficillimè instau-
 er. In tenuitate spiritus leuiter adstringētibus &
 rigerantibus vtendum est. Huius rei manifestum
 argumentum est, quod interdum & in splendore So-
 latim disperso spiritu & quasi euanescente pa-
 ra acutè vident. Nocte verò iam cogente & leui-
 refrigerante, spiritus acutissimè cernunt. Id
 od videre licet in felibus, leonibus, pardalibus,
 & pleròque genere animalium, quibus veluti igne
 ant oculi in tenebris. Contra crassitiem humo-

AD LIB. III. DE COMP. MEDIC
rum & spirituum, detergentibus & incidentibus
utérque corroborantibus vtendum est: oxyde
vocat Græci medicamenta, quæ hebetudini
citra manifestam occasionem ortæ medentur,
rum magna pars è materia constat, quam co
crassitiem facere diximus. Quale est Antonij M
Fellis perdicis siluestris partē vnam: succi pariet
succu centaurij minoris, mellis optimi ana. Ali
Fel gallinæ veteris succo centaurij pari misce
quibus mel sextupla ratione adicitur. Aliud. S
bonij Larg. Succu radicis fœniculi ℥.2. pari m
commiscentur, reponuntur ærea pyxide. Alij pa
modum succi chelidonie permiscēt. Obscurita
quamlibet persanare scribit Gal. gruis fellis ℥.1.
ci marrubij & mellis optimi ana ℥.2. Aliud. F
tauri, succi fœniculi an. ℥.1. mellis optimi ℥.2. Al
Mellis scyllitici, succi marrubij ana ℥.2. succi gr
torū dulcium ℥.℞. fellis accipitris ℥.1. fortiora
collyria antea descripta vi prædita extergente,
metallica extergentia recipiunt. Atque hæc
præscripta sunt, in crassis vaporibus & humorib
conuenire possunt. Cōueniunt etiam suffusionib
& maculis oculorum ex detergente, digerente, l
ter corroborante materia. Quod sequitur max
probatum est veteribus, quod maximè iuuat, f
ptores, pictores, lectores, aurifices, & quicunq;
tenta oculorum acie plurimū laborant. Suc
exprimitur ex granis punici acidi, vt Aëtius: dul
vt Octavius. Is succus æneo vase reponitur, qu
sit opertum tenui linteo, quodque exponatur S
donec crassescat succus. Succo iam crasso par m
dus mellis additur, miscenturque, & fictili rep

PERIOCHE III.

31

ur. Illinitur medicamento oculus hora somni.

Ad albugines.

albuginibus atque omnino morbis oculi, ubi
medicamentorum vim subire profundius veli-
balnea frequentia imperamus: alioqui iube-
, ut vapor humidus ex aqua primum tepida
biatur oculis: deinde vapor est materia, quæ ex-
eat: postea medicamenta leniter diuque affri-
o adhibemus. In albuginibus sagapenum cum
e distillatum, vel solutum cum melle liquido,
ut sit fortius, cum oxymelite scyllitico singu-
remedium est. Succum anagallidis, parietariae,
donij, amygdalarum amararum cum melle,
reuter earum rerum, quæ detergent. Addunt
am papaveris rubri: & quæ gerta serpentaria
tur, est radicibus dracuntij descripta cap. de sar-
tis, soluta lacte equino plurimum iuuare po-
Aliud. Fel hirci aut cuiusvis, alterius animantis
catur in vase æneo, adiecto syrupo de artemi-
ta, calamento: ubi inde pulvis factus est, suc-
marrubij, anagallidis & similium miscetur, &
d inde molliter applicatur oculis. Aliud. Ossis
e 3.2. salis ammoniaci, cerusæ ana 3.1. ammo-
i, sagapeni ana 3.2. Fiat pulvis. Aliud. Rad. dra-
ij, aristolochiæ, chelidonij ana 3.8. concidantur
leolas, reponantur in vase æneo. Superfundatur
a pueri impuberis: exponantur Soli: siccentur,
ntur: tritis adde salis ammoniaci 3.2. mellis tor-
cti tantundem. Fiat pulvis. Ammoniacum, sal-
matris subigitur, & illinitur albuginibus infan-
a. Mirum est, quod scribunt, butyrum per se illi-
mirabiliter conferre in cõtumacibus. Metallica

*Oculorū al-
bugini accō-
modatum re-
medium.*

AD LIB. IIII. DE COMP. MED
miscemus vi extergente prædita, & collyrii
inde comparantur. Ærugo crematur: diu
ex aqua plantaginis. Capitur ℥.β. cui additur
sæ lotæ in lacte ℥.i. gersæ serpentariæ ℥.2. trita
nia cum muccagine fœnugræci illinuntur.

Ad Hyposphagmata.

ICto oculo resudat sanguis tenuis, atque eff
tur in oculum, vnde rubor & aliquando
& inflammatio. Taifati vocant Arabes. In
re & inflammatione recurrédum ad remedia
descripta. Quòd autem attinet ad remedia
pria hyposphagmatis, initiò vtendum iis, qu
primant & leniant: deinde iis, quæ digerant
stremò quæ digerant & corroborent. Primùm
que liquorem oui illinito, & lanam vel linted
molle in eodem inculcatum adhibeto. Lac
que muliebre similiter adhibetur. Veteres mag
vim in sanguinibus posuerunt. Alij sanguiner
rundinis primo loco statuerunt: deinde palur
vel turturis: tum columbæ, sed masculi, præ
runt. Tenellæ pennæ extrahuntur plenæ suo sar
ne, & molliter oculis sanguis infunditur. Gale
de simplicibus medicamentis parui facit eius
controuersiam de sanguinibus, vtiturque succo
nugræci post initia cum collyriis primùm De
cratis è myrrha, diasmyrno: deinde quæ in m
thure fiunt: postremò quæ è croco. Quæ col
scripta inuenias septimo Aëtij, & Pauli, & qu
κτ' τόπ' 85. Rosas, vel rosarum magna aqua
rum & vino incoques, & tepida oculis admo
Nam & tepesactum oui liquorem & reliqua re
dia tepida adhibemus. Alij bolum armenā, ter

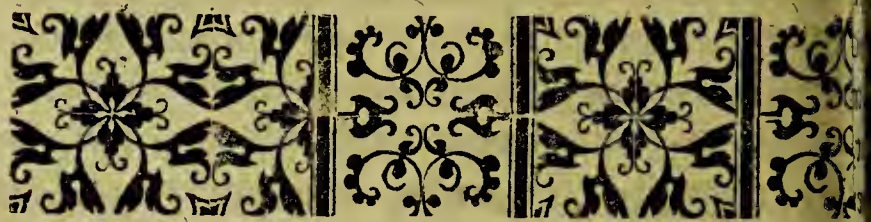
*Sanguinis
magna vis
ad ὑπόσφαλ-
ματα.*

atam, argillam ex liquore oui dissoluunt & ad-
 nt. Post initia lini semen teritur cum butyro:
 m vehementer exprimitur, & pingue expref-
 illinitur. Mirum est, quod scribit Archigenes. *Archigenis
 remedium ad
 eruētatos oculos.*
 opi coma trita, & linteo inuoluta, deinde in-
 ata in aqua calida, si inde foueatur oculus, san-
 los.
 ē diffusum ita extrahit, vt si linteum exprima-
 anguinem reddat. Arabes plurimū vtuntur
 enico bene loto, sublimato rursus loto ex aqua
 andri, præsertim vbi iam hyposphagma liuo-
 duxit. Leue collyrium digerens. ℥. thuris 3. 3.
 entissimè conteruntur: deinde in collyrium
 ntur cum aqua sequenti. Salis ammoniaci, salis
 mæ, ana 3. i. liquecant in aqua pluuiæ, qua thus
 tur. In vsu dissoluitur aqua, vel succo coriādri.
 ius est quod sequitur. ℥. thuris, myrrhæ, croci,
 oniaci ana 3. i. sublimati bene loti cum succo
 qua coriandri 3. β. cum eodem succo vel aqua
 collyriū, quod adhibeatur cum eodē succo, vel
 a. Fortius. Arrhenici bene loti, sublinati prius,
 de rursus bene loti & cōfricati cū aqua coriādri
 sarcocollæ, piperis, ammoniaci, lapidis lazuli an.
 um aqua, in qua 3. β. salis ammoniaci dissoluta
 at collyriū. Fiūt fofus in declinatione ex deco-
 absynthij, meliloti, chamæmeli, fœniculi, hyssop-
 c remedia adhibentur, quæ scripta in albugine.

Ad œdemata oculorum.

Pituita, quæ in oculis diffluit, mollis, laxus &
 indolens tumor circa oculos nascitur, genas
 occupans, qui bene purgato corpore, his reme-
 dissoluitur. Primū fouetur locus ex aqua tepi-
 um spongia molli. Faba, lens, cicer, in aqua cum

AD LIB. V. DE COMP. MEDIC
 tantillo aceti, horum vnum, vel omnia perco-
 tur: deinde trita pressaque cribro culinario tra-
 latur, mel adiicitur, cataplasmatris modo adhibe-
 Postea verò, vbi magis discutiendum est, hyssopus
 & pars radicis sigilli beatæ Mariæ cum dictis
 minibus coquitur: alioqui creta oxycrata vel li-
 dissoluitur, aliquid mellis additur, & ita illinitur.

AD LIB. V. GALENI
 DE COMPOS. PHARMAC.

ἔκ τούτου.

PERIOCHE V.

De Hypopis.

Πώπιον per ω in secūda syllaba &
 penultima, suggillatio est, quæ fer-
 sub oculis, genere ecchymomati-
 est suggillationū cōprehēsum.
 πιον verò per o & υ in penultima
 laris morbus, cum pus fusum cornea includitur
 fert hypopiiū, quod est sugillatū, ab hyposphag-
 quia hoc in oculis: hypopiiū verò in genis & m-
 Conueniunt autem remediis. Nam vbi graue
 est, phlebotomia, clysteribus, purgationibus,
 phlegmarisimis, sed leuioribus, communiter vti
 est. Quod ad topica attinet, primū quidem

repellētibus, mixtis modicè digerētibus, multò
is in hyposphagmate, vtendum est. Initio ergò
o recenti, diarhodo Nili soluto in decocto me-
i, aliis quoque similiter repellentibus & leuiter
rentibus vtendum est: ac breuiter, quæ in hy-
phagmate dèscripta sunt circa initia, non inue-
is hypopiis conueniunt. Recentiores rosaceo,
candido, insperso puluere myrtillorum vtun-
leinde speciebus sanguinis, quæ dèscriptæ sunt
yposphagmate, farinis fabarum, hordei, coctis
ymelite. Eadem farina saluia subactę tergent,
ant, discutiunt. Fodus ex aqua tepida, ex decocto
næmeli, meliloti, althææ, ac tandē fœnugræci:
uteū cum melle, faba vino macerata, læuigata.
quod sequitur. Lithargyri, cerusæ ana ℥.i. cum
e subigatur. Nutriuntur primū rosaceo, de-
chamæmelino. Dissolutum vnguentum rosa-
tantillo syrupi de absynthio mixtum iam ni-
antibus hypopiis, nux rancida & iam oleosa
melle subigitur, & supinè decumbente agro
excidat, hypopio tribus horis adhibetur, quæ
excidit, alia reponitur. Pannus inculcatus oleo
erua, oleo de nucibus veteri, de ricino & simili-
panis diu mansus & salia subactus, cuminum
ulo includitur, & feruenti aqua salsa immergi-
& ita imponitur. Serpentis exuiū melle vel
a marina subigitur, & imponitur. In remediis
cipua sunt, iam plurimū nigricante hypopio,
hanus, radix bryoniæ, dracunculi, sigilli Mariæ,
e primū cum butyro, deinde per se adhiben-
. Quod si inde ardor & mordicatio excitatur,
ida locus foueri debet. Si locus vehementer in-

AD LIB. V. DE COMPOS. MEDI
tumuit, fotu tepidæ ex spongia plurimum ut
est: deinde inungendum anethinum. In infla
tione diu foueto calida, & farinas coctas fa
leguminum scriptorum in hyposphagmate co
rum, ut prius, cribro culinario cum melle impo
Quod si fissura quedam coniuncta est, ad ren
glutinatoria, qua parte vulnus est, decurrendum

De Ægilope.

*Ægilops
nascens vali
da repellētia
postulat.*

A Ægilops parvus est abscessus inter os n
maiores angulum oculi, periculosus,
pterea quod excarnis locus est, & vicinus o
Primum itaque Ægilope nascente repellent
validè utendum est: facto verò ægilope, diapl
ticis primum citra morsum, deinde fortior
utendum est, adhibita cura, ne quid diffu
oculum. Ac breuiter inflammationum mode
randus est. Propterea neque phlebotomia pra
mittenda est è cephalica, neque purgatio, si f
opus. Cucurbitule quoq; & masticatoria vsui
Vbi verò suppuratio facta est, ampliandum vu
ut pus effluat, & non corrumpat. Os apert
scessu purgandum mellicrato, melle rosato, &
id genus. Purgatum vlcus abluendum è vino:
plèdum sarcoticis, aristolochia, manna, thure,
myrrha, resina, sarcocolla, chamædri, ruta, &
quæ scripta inuenies cap. de sarcoticis. Ex quo
lotico cicatrix ducenda est. In Ægilope diffic
spirandi, indelæso osse, sed iniuria leuis ran
asperato: maior verò iam carioso: maxima,
iam ad colatorium os & malas corruptelas tra
vbi fistula ducta est, & muccosa caro atque
rupta. Hic ergò veterum & recentiorum consil

Diuidendus angulus in triangulum, vt apex
guli versus radicem nasi: litera verò & basis ad
im vergant. Quòd si caro corrupta, aut callus
ibet, cathæreticis vtendum erit, quæ scripta in-
s cap. de pyroticis. Ampliatum vulnus pri-
implendum vel spongia, vel medulla sambu-
orta, ne scilicet coalescat. Quòd si tantum as-
um os est, rasura sufficiet: si cariosum, tenui &
o cauterio vtendum est: quòd cum sit, munien-
culus spongia, quæ sit imbuta aqua frigida.
priusquam cauterium imprimatur, videndum,
perueniat ossis corruptela. Aliquādo enim sur-
ad colatoria vergit, nonnunquam ad malas.
ne quocūque vergat, cultello aperiendus lo-
est, vt fiat via cauterio. Iam repurgato osse,
otiaci mixto cum melle rosato, & syrupo de
anthio vtendum est: quòd medicamētum etiam
urgare potest, si quidem levis est iniuria. Vete-
cephalicis vtuntur scriptis cap. de sarcoticis. Ar-
enes inurebat plumbo liquefacto per infundi-
m misso. Recentiores aquis Alchymistarum
bus vtuntur. Sed primū permiscet lacti, vel
cagini althææ, lini, fœnugræci, vel tragacan-
extractæ in aqua vitæ: postea solis aquis os at-
unt. Vtuntur purgantibus & incarnantibus ex
o agrimonix, apiij, absynthij, rutæ, melle rosato,
po de absynthio, aloë, mirrha, sarcocolla, vsto
nine, antimonio, mixtis in putri carne puluerib.
tiaci, mercurij cum alumine vsto. Superponunt
lastrum diacalcitheos, quòd sit recens factum:
epellens: partem per ambitum fouent vino ru-
decoctionis ros. chamæmeli: superponuntque

AD LIB. V. DE COMP. MEDIC
linthea inculcata in dicto vino post adhibitum
plastrum diachalciteos. Parant & mundificati
quod vocant ex farina fabarum & hordei co
prædictis succis addita, in terebinthina lota, in
albo. Purgato vlcere veteres probât alumen
ex terebinthina, vitri subtilissimè triti puluisce
rutam pistam cum vino granatorum. Discuti
verò nucem rancidam conquassatam, & appo
chamemeli folia vel māsā, vel subacta cū saluia

De ionthis seu varis.

Ionthis, quod sint similes ὄνθις, id est, fimo,
iciem conspurcent, appellati. Vari à Latini
bercula parua, dura, in cute faciei à crasso succ
ta. Remediis egent, & Galenus scribit, moll
bus, quia dura: discutientibus, quia alienam
riam in se continent. Veteres Medici incident
tergentia videntur miscuisse. Fricabis ergo m
ra pari mellis & aceti, amygdalis amaris aceto
stis, lithargyro subtilissimè trito, concorporat
rebinthinæ liquidæ, & butyro. Poteris intermi
aliquid fellis caprini, vel similis. Lilij radix ve
nis porcini melle subigitur, lapis calaminaris
lissimè teritur, maceratur in aceto, & siccatu
druplo melli permiscetur. Item. ℥. saponis
olei amygdalarum amararum ℥. i. aceti ℥. β. off
piæ triti & puluerati ℥. 2. Pomata oleo ouo
vel de tritico dissoluitur, aceto albo addito, &
nitur. Gummi arabicum album, sal torrefac
vtrūque subtilissimè tritum acri aceto diluitu
callosis & inueteratis varis ammoniacum, sapo
banum, opopanax, & alia id genus aceto disc
prædictis miscentur. Qui si contumaciores sint

metallicorum acrium detergentium intermi-
 rit, quemadmodum & in tumoribus ficosis, vl-
 cis, subrubris, rotundis, dolentibus. Vnde prin-
 cipaliter impetiginis, mentagræ, aut lichenis agrestis
 materiam habeant crassam, permixtam icho-
 ris acribus. Nam hæc ubi transferint impetigi-
 nis, rarò nisi acribus permixtis & medicamentis
 priis, id est, excoriantibus curantur. Primum ta-
 men leuioribus utemur: deinde contumaciore ma-
 teriæ ad ecdoria, de quibus in materia impetigi-
 nis. Hæc sunt acetositas citri, aqua vitis, vlmis in-
 a in folliculis, aqua fabacearum, florum fabæ,
 taurij minoris, parietariæ, enulæ, gentianæ, ra-
 culi, ari, bryoniæ, anagallidis, & his fortiores
 æ sublimatæ & vocatæ fortes. Oleum ex eadem
 materia, de tritico, de sulphure, de vitriolo, de ouis,
 taxino. *Ex δόρια* sunt metallica acria, æris squa-
 lapis calaminaris, sulphur, ærugo, arrhenicum.
 teruntur ex aceto acetrino. Pastilli fiunt, qui
 atis liquidis permiscuntur. Cætera fiunt ex cera
 ta, vel, ut fortiora, viridi oleo conuenienti, & ut
 eant magis, terebinthina mixta, superponitur
 ca bubula, aut membrana suilla, vel similis.
 dicamentum tota nocte finitur, vel ad horas
 lras, lacte, sero lactis, aquis memoratis tepidis fa-
 s abluitur: repetuntur medicamenta, donec ex-
 ant pustulæ & vlcera. In medicamentis leuiori-
 , sanguis leporinus illitus, saliuæ præmanso sale,
 am integrum triduo maceratur in mixtura sul-
 ris & aceti post triduum abiecta testa: ouum
 ea mixtura subigitur & illinitur. Gummi cera-
 um, aceto dissoluitur & illinitur, radix enulæ &

AD LIB. V. DE COMPOS. MEDI
lapathi acuti coquuntur in aceto ad putrilagin
tepidō aceto, permixto melle: affricatur locus
inde radices pistæ cum axungia viperarum illi
tur. Psoricum Mesuæi salua ieiuni hominis,
quido melle dissoluitur. Fraxinus viridis crem
salua excipitur, quam extrema reddunt. Subl
tum & cinabriū, aliāq; ecdoria in muccagine g
mi arabici, vel tragacanthæ, vel muccagine fo
græci illinuntur. Sed in usu ἐκδορίων extrema
tes impetiginis, & quæ sanæ vicinæ sunt, med
mento repellente, & quod inflammationem pr
beat, muniendæ sunt. Cinabrium, thus, masti
æqualiter miscentur cum aceto. Fiunt pastilli, v
fumus excitatus loco impetiginoso excipiendus
nitis oculis, ore, & naribus. In his omnibus me
nisse oportet, priusquā adhibeantur, habendam
rationē totius corporis, vt, scilicet, aliquoties re
getur, atque medicamenta, vt facilius subeant,
laxata impetiginosis partibus adhibeantur. M
xantur autem decocto maluæ, bis maluæ & sim

De dentium affectibus.

DEntes viris ferè triginta duo: mulieribus
ginti octo. In vtroque dentium ordine
ruor acuti & lati, vt prehensum cibum solid
incidant, vnde τομῆς & τόμῆοι, iidem γελαιο
quod in risu sese maximè proferant. Inter q
duo medij & præcipui columelares exoriunt
ferè primi septimo mense, quanquam aliis tard
Hos ad latera canini duo sequuntur: acuti o
dem, sed non lati, ac potius in cuspidem acuti. C
figunt dura vi maiore, & diuidunt duo numer
vtroque ordine. Ad decimum ferè mensem,

m enascuntur. Sequuntur maxillares plani, fir-
 radicibus defixi, in quibus, qui genuini vocan-
 postremi erumpunt, tardissimè apparent, vix
 vigesimo, vt Aristoteles voluit, aut post ge-
 æ profusionem, vt Auicenna. Varro anno ferè
 mo. Reliqui maxillares ante secundum annum
 cundo anno producantur. Primores vulgus
 iores & lacteos appellat: caninos verò ocu-
 : maxillares parùm deflexa voce, maxillarios.
 cunt dentes, quia nutriuntur, & assiduo terun-
 nansu. Excidūt omnes ætate, sed postremi ma-
 res nervos substratos habent à tertia coniuga-
 e, qui affecti imaginem præferunt laborantis
 is, quomodo & gingiæ. Dentes autem in pro-
 substantia & sentire & dolere contra multo-
 sentetiam affirmat Gal. 16. de vsu partium, & 5.
 8. Historiam dentium scribit Aristoteles 4.
 & 8. lib. de gener. animalium: cap. 1. lib. 3. de
 libus animalium: cap. 1. 2. 3. 4. lib. 2. de Historia
 animalium: Gal. vndecimo de vsu partium. Plinius
 37. lib. 11. Celsus, cap. 1. lib. 8.
 sunt autem affectus dentium communes reli-
 ossibus, qui exasperantur, roduntur, perforan-
 cariam ducunt & rubiginem, nonnunquã quo-
 ab affectione, quæ sit similis inflammationi, li-
 tque omnia à saniosa, acri, & virulenta materia.
 prius affectus dentium, neque cõmunis reliquis
 bus, dolor est. Itaque in corruptela dentium tria
 era sunt remediorum. Nam dens corruptus &
 osus ferro extrahitur, vel medicamenti acris, *Dentium cor-*
 atur, tabescit, vt deinde sponte sua excidat. Ter- *ruptela tria*
 n remedium, vt quod est incolume, relinquatur. *instituantur*
genera reme-
diorum.

AD LIB. V. DE COMP. MEDIC

Instrumentum quo dens extrahitur, ὀδονταγωγὸς à Græcis Medicis appellatur, forceps (vt dicat *epi-* *pian*) dentarius. Sed de extrahendo dente nō conuenit inter veteres Medicos: quanquam *m* pars vitiosum & corruptum dentem extirpandum credidit. Erasistratus non temerè extirpandum rat, eiúsq; rei testimonium adducit, quod apud *gas* in templo Apollinis ὀδονταγωγὸς, forceps dentarius, plumbeus suspenderetur, quo significatur non esse tollendū dentem, nisi vacillet, vt plumbum forcipe excludi possit, id est, nulla vi: qui si quante cariosus fuerit & vitiosus, vitiū scalpro atteratur relinquitur quod est sanum. Ac re vera non temerè euellendus dens est, sed si corruptus, totus tabellus vacillans, si nerui subiecti inflammatio, à qua periculum immineat. Sic enim excluso dente liberatur neruus iam nō aprimitur, sed transpirat, & remota cōuenientia admittit. In corruptela videndū quanta ea sit. Aliquando enim superficialis est, aut extrema parti infedit, quomodo in ossibus asperis & cariosis non os totum excindimus, sed aspredinere cariē scalpro deradimus. Ita in dente aut pars quidam deciditur lima, radice incolumi. In medicamentis autem, quę hęc faciunt, exsiccant & tabefaciunt acria sunt omnia, lac rithymali, exuuium serpentis. Gummi hederæ vulgò cognitū est remedium, quod religione quadam colligitur post medium Augustum, & intra idus Septembris, eoque vtūtur ad dolores dentium. Exuuium verò serpentis remedium est memoratū ab Antiquis. Galenus vndecimo simplicibus decocto eius vtitur cōtra dolores. Chigenes cōburit, miscet oleo & melli, illinit æ-

Dens non temerè euellendus.

Gummi hederæ tritum ad dentium dolores remedium.

, munitis cera, vel re simili dētibus vicinis. Idē
que non vltum denti admouet, vt excidat, pyre-
n, aut radicē cucumeris agreſtis in aceto acer-
triduò maceratam teres. Indes purgato denti.
tres aut quatuor dies repetes, vt dens excidat.
deps ranæ viridis dentem depellit. Licer quoq;
auteris per canaliculum denti impositis: atque
eria modò è ferro, modò è teſta nucis, radice
ianæ, & ſimilibus cōparantur. Sunt, qui oleum
s, vel aquas fortes denti immittant, vt excidat.

Contra vermes.

Ermes aiunt ſubnaſci dentibus & hos arrode-
re, à quibus dolor non ita fortis, pruriginosus
nulla aut pauca ſaliuatio. Hi amaris rebus ene-
tur, decocto centaurij, colocynthidos, pilulis
munibus, aloë, myrrha, ſemine capē, porri, cer-
cornu, puluere contra vermes & aliis id genus.
od autem vulgus ſibi perſuadet, & ab antiquis
licis ſcriptum eſt de ſuffumigio è ſemine hyo-
mi, videtur fabuloſum. Nam inde aiunt mani-
e vermes excidere. Reuera incenſo ſemine euo-
tanquam vermiculi, etiam ſi non attingat fu-
s vermiculoſum dentem. In doloribus dentium
edia multa ſunt. Phlebotomia, vbi inflāmatio
ſuſpicio, præſertim in neruo, purgatio totius
poris. In vitio humorū clyſteres acres, cucurbi-
e in ceruice & ſcapulis, extremarum partium fri-
ones, errhina, maſticatoria, & quæ viam fluxioni
ercipiūt, anacollemata, id eſt, frontalia, forus ma-
um & faciei, periapta, quæ vel è collo ſuſpēdun-
vel alligantur carpo, Topica denique denti ad-
ita. Horū materia ferè incidens, digerens, calefa-

AD LIB. V. DE COMP. MEDI
ciēs, quia ferè à crassis humoribus & flatibus
is excitatur, mixtis aliquando adstringētibus,
galla, malicorio & similibus. Ac ferè collut
sunt materia in aceto cocta. Itaque origanum
sopum, satureiam, calamentū, nasturcium, ma
nam, pulegiū, thymū, saluiā, adhæc pyrethrum
pes Alexādrinus dicitur, galangam, piper, & a
genus aceto coques, ac inde collues, vel fumum
excipies mixtis circa initia rosis, malicorio, b
stis, vbi nō videbitur caput nimis redundare e
mētis. Post collutionem hianti ore sinat æger p
tam defluere. Hipp. 7. Epid. castoreo, pipere co
ctis vino, diūque contentis ore dolores dentium
gingiuarum coniugis Aspasij liberat. Mentast
cum radicē euulsum, & in peluim datū, conspe
aqua calidā fumum reddit, qui obuoluto vesti
ægro exceptus ore, dolorē mirabiliter sedat, pro
tim si æger in lecto bene coopertus quiescat, &
ueatur sudor. Dioscorides radici althææ vel hy
po coctis in aceto, vt inde fiat collutio, magnā
tribuit in doloribus dentium. Ranæ virides in
& aceto coctæ simile ius reddunt. Acetū scylli
colluitur. Dans caninus vstus tritus coquitur in
to ad collusionem. Alliam tritum respōdenti ca
alligatur. Ranunculi similiter folia alligantur
exulcerant. In dentiētibus pueris lac caninum
giuis abluitur, cremor lactis, butyrū recens, sub
ex aqua violarū. Cerebellum leporis physicum
appensum pueris, cornu veteris cochleæ, vbi de
à calore ortus est, aqua rosarū cum caphura co
tur. Decoctum papaueris, vel radicis mandrag
& hyoscyami, solani, pilulę de cinoglossa, quæ c

omnes morbos dantur, leuiter solutæ butyro in-
ur denti. Materia anacollematū, errhinorum,
masticatoriorū prius descripta, similiter sacculorū,
blasmatū & fomentorū in materia oculorum.

Ad dentes mobiles.

in omnibus consumptis dentium stabulis, ictu con-
cussis dentibus, neruo, qui dentes firmat, emol-
dens mobilis vacillat. In senibus collutio ex
tingētibus coctis austero vino. Eadem collutio
conculsis. Sed in neruo, qui multa pituita mol-
lis infirmior est, omnibus modis vacuanda pi-
uita est pharmaco purgāte, errhinis, masticatoriis.
Inde ad collutiones siccantes & adstringentes
utendum, alioqui adstringentia excepta melle ro-
sæ syrupo myrtillorum, conserua rosarum, corno-
stachii & similium adhibentur denti. Acetum scylliti-
ci confirmat dentes, & constringit gingiuas, lac-
inum similiter, vlmæ cortex & ramuli in vino co-
cti inde colluuntur. Materia adstringentium sæpius
descripta est, describeturque in stomachicis.

Ad corrosos dentes.

Materia vacuanda medicamento purgante,
quod vel bilem flauam, vel atram, vel pitui-
talem purget. Eiusmodi vitium aliquando
fitur communi vitio totius corporis: aliquando
a fluxione è cerebro: nonnunquam hepatis
potius lienis vitio. In remediis localibus con-
ueniens est Græcorum & Arabum, nigella romana
refusa, teritur ex aceto acri, denti imponitur, zinzi-
ber, radix capparis, angelicæ vel sylphij, tormētillæ,
lapathi acuti in aceto coquitur, acetū colluitur:
etiam radix adhibetur dēti. Benzoinum, opopanax,

AD LIB. V. DE COMP. MEDIC
soluta oxymelite adhibentur denti. Sal ieiun
lingua liquatus & retentus ore, dentem pro
putredine & erosione. Sal cum alumine vritur
tinguitur aceto, acetum colluitur, materia den
plicatur.

Ad dentes malè coloratos.

QUæ dentes præseruant, sunt è materia co
quæ siccant & abstergent: vnde fiunt d
fricia, sal torrefactum cum melle, puluis pariet
amygdalæ amaræ, cornu cerui, margaritarum
uis, rasura eboris & coralli pulu. gersa serpen
iris florentiæ, marmor tritum, pumex vstus, os s
lana succida colligata linteolo cum tertia par
lis. Vritur cinis capitis vulpini & leporini, qu
pulueribus aromatica miscentur, santala, rosæ, c
momum. Lignum aloës & similia arida dent
affricentur, concorporétur melle rosato, vel an
fato. Materia vino decoquitur ad ablutiones &
lutiones dentium. Sed & ex materia quæ ad co
tiones doloris dentium coquitur, remedia pa
tur, præsertim quæ aromatica sit. Repurgatur
virga rosmarini vel lentisci. Contrà verò corr
punt dentes, quæ nimium calida, nimium frig
sed præsertim, vbi deinceps & interiecta pauca
ra nunc calidis, statim frigidis attinguntur den
Adhæc pingua, acerbâ, dulcia, viscida, frequens
mitus, dura, lactis multus vsus, magni pisces &
gues, raphanus, porrum, brassica.

DE LIBRVM SEXT.
GALENI DE COMPOSI-
TIONE PHARMACORVM

ἔκ τῶν πέντε.

PERIOCHE VI.

De oris affectibus.

INflammatio oris, vt affectus indicat, post habitam rationem totius corporis initio eget repellentibus medicamentis, quale est mulsa, in qua rosæ coxerint. Ac mulsa melior fuerit cōparato rosaceo melle, aut mixtura aquæ & cōserua rosæ. In incremētis & vigore miscenda, quæ concoquant, ficus, vuae passæ, myrrha, crocus. Postea quæ utiūt, sulphur viuum, nitrum, sal ammoniacum, quæ eius sunt virtutis. Ex natura partis repellētia ligerētia leuiora sunt, quia cutis oris reliqua corporis mollior & rarior est. Deinde in eā mater eligi debet, quæ nihil graue oleat, aut sapiat, quæ nihil mortiferū habeat. Præter hæc, ab iis omni- bus metus est, non solum propter os, sed propter iectos pulmones & ventriculū, ad quos ab ore est via est. Alia quoque ratio ex natura corporū, a pueris, mulieribus, & omnino molliorib. corporibus leuius medicamentum comparādum. Propterea Gal. diacaryo simplici in his vtitur, sed sine

AD LIB. VI. DE COMP. MEDI

adstringētibus pulueribus, acribus & aliis. Sed quoq; considerandum in mixtura mellis. Mel enim aliquid cōcedit saporī & ori: deinde in tenui fluxione minus intermiscet mellis, ne, si mel fluxionem attenuet, & propterea acriorem dat. Diacaryon medicamētum ex succo primo melle cocto Gal. cōficit. Sit autē modus mellis duplus, subquintuplus. Nam iis, qui dulcibus dēt, & vbi crassa materia est, plus mellis: in cōditione minus, miscendum est. Propterea dum non est quōd aliter Paulus, Aëtius, Alexander, Nicolaus diacaryon conficiunt. Paul. Succum exteriorum nucis expressi Iulio mense maturitatē nucum heminas quinque, mellis hemina: coque ad dimidium: deinde adde myrrhæ croci, aluminis an. 3. i. in declinatione nitri, sulfuris an. 3. i. pro hemina succi 3. 10. accipies: pro hemina mellis 3. 13. cum dimidia, quod magis cōtinet in crassa materia. Succipercolati heminam vnam mellis heminam vnam, glycyrrhizæ 3. i. coques mūm glycyrrhizam cum succo, deinde mel adde Alexand. Succilb. 6. mellis lb. i. β. coque ad spissitudinem in vase stanneo duplici. Coctis adde myrrhæ 3. 3. croci, omphacij an. 3. 2. aluminis scissilis Illinitur medicamentum cynanchicis & faucibus exulceratis, vel oxymelite colluitur, aut præd mulsa, in qua rosæ præcoxerint. Nicol. Succilb. bulliant vna ebullitione. Adde tunc mellis lb. 2. que ad spissitudinem. Tum adde initio pul. rosæ balaustiorū, aluminis an. 3. i. in incrementis & vig glycyrrhizæ. 3. β. croci, myrrhæ ana 3. i. In declinatione, boracis, nitri, salis ammoniaci ana 3. β.

*Diacaryon
Pauli.*

*Diacaryon
Alexandrini.*

*Diacaryon
Nicolai.*

AD LIBRVM SEPT.
GAL. DE COMPOSIT.

PHARMACOR. $\chi\tau\iota$ τόπος.

PERIOCHE VII.

Diamorum.

MOrorum duo genera, alterum celsi, domesticum ferè & esculentum: alterum bati, id est, rubi. Ex utroque diamorum fit. Sed quod ex succo mororum rubi fit, vocatur diabatinon. *Diabatinon.* Inflammationum oris solo succo uti licet, sed abentibus, necdum maturis exprimi debet. ac aliquid syrupi myrtillorum, vel rosarum sic in succo misceri potest. Ad usum verò, ut serue- succus, melle concoquitur. Efficacius fuerit, si myrthinum, vel rosatum loco mellis communisceas. Parari potest cum saccharo rosato: at- succi ad mel quadrupla, quintupla, sextupla, portio est, præsertim ubi per multos menses ser- dum non est. Succus seorsum coquitur: deinde, aut saccharum adiicitur. Coquitur in vase æneo nato ad syrupi crassitiem. Octavius in diamoro i, batina mora collecta triduum asseruat, prius- am exprimat succum. Initio, ut magis adstringat

AD LIB. VII. DE COMP. MED
medicamentum, omphacium, omphax, rosæ
balaustium, malicorium, & breuiter quæ ad
gunt, misceri debent. In vigore, quæ mitigan
coctum ficuum pinguium, passularum mun
rum, glycyrrhizæ, decoctum bismaluz, qu
medicamentum dilutius esse debet. In declina
permiscetur mulla in qua coxerit ea materia
descripta est in dolore dentium à materia fr

Diamoron
ex descriptio
ne Hera.
Galen.

Varia autem est mixtura. Heræ. Succī lb. 6. i
lb. 1. vini austeri ℥. 10. croci ℥. 1. myrrhæ ℥. 2. om
cij ℥. 1. aluminis ℥. 1. Gal. succi lb. 5. seorsum co
tur: mellis lib. 1. adiiciatur. Coctis & ab igne
fitis adde croci, myrrhæ ana ℥. 1. lb. omphaci
siquidem, vt Heras, austeri vini ℥. 10. medicam
permisceas. Quod si citra vinū, omphacij ℥. 1.
vel tres permiscere potes loco omphacij, vel
rhois, vel vinum granatorum austerorum m
potest. Quemadmodum & balaustium & ma
ria, siquando miscentur ex austeris malis pu

Diamoron
ex descriptio
ne Alexan
drini.

meliora sunt. Διαμώρων bati, vt Alexandri
Succi mororum bati lb. 2. mellis lb. 1. sapæ lb. 1.
quantur omnia lento igne, vasæ æneo stannat
fyrupi crassitudinem. Seruetur medicamentum
dem vase. Nicolaus in antidotario miscet succi
rorum celsi lb. 1. succi batinorum lb. 1. sapæ ℥. 1.
quit, vt Alexandrinus. Aliter quoque Mesue.
mixtura Galeni & ratione semper vtendum est

Diaraon.

Diaraon, ex granatis.

Granatorum tria genera: austerum, quod
stringit: dulce, quod lenit: acidum, quod
tius penetrat. Ex his succus exprimitur, vel int
cum succo malicorio, vt magis adstringat: nu

eis, vt mediocriter : cum pulpa sola, vt minùs
ingrat. Quod adstringit magis, initiò coctum
conuenit sine melle, quia tum resolutione ni-
hil opus. Atque vt valentius adstringat, aliquid
ingentium pulueratorum concoqui potest: vt
secundus medicamentū quarta pars syrupi ros-
æ, vel myrthorum, vel cydoniorum misceri
potest. Postea quoque mel rosatum, aut sine his
rosarum siccarum & similium. Mel autem
faciendum magis, cū digerendi locus est. Coqui
debet in vase æneo stānato, rudicula agitari ex ma-
ter, quæ adstringat, qualis est rubi. Succus ita co-
ctus ab Arabibus appellatur. Incrassatur ali-
quando Sole. Aëtius hoc modo cōfecit ex Galeno:
tribus generibus granatorum lb. 3. mensura no-
ta aut pondere exprimuntur. Galenus addit expri-
mere cortices cum suis corticibus tuis. Aëtius addit
pyrrhizę ℥. i. decoquit ad spissitudinem: tum ad-
dellis ℥. 13. 14. 15. contra inflammationes oris, fa-
cia ciborum, & alui fluxiones. Medicamēto addi-
unt, quæ in medicamento diamoro, & diaca-
dicta sunt. Eodem modo è succo cotoneorum
prunorum acerborū, qualia quæ vulgò dicun-
tur (brunelles) & genus quoddam, quod tardissimè
curatur, berberorum, cerasorum adstringētium,
cellarum (gallicè groselles) cornorum, sorborū,
pilorum, omphacis, agrestæ, stomachica confi-
ciunt. Sed vt acerbitas vincit, ita plus mellis miscendū
est in his stomachicis. Quædam parantur ex mate-
ria esculenta, & hæc non solum inflammationibus
conueniunt, sed fastidio ciborum, fluxionibus alui, & vo-
mitibus conueniunt. Alia ex materia non escu-

AD LIB. VII. DE COMPOS. MED

lenta, vt quod paratur ex corticibus nucum, quod
alumen, sulphur, calcanthum & similia recipi
Hacque solum stomachica sunt.

De Gargareone inflammato.

Gargareo defluxu humorum aliquando
relaxatur, vt quasi flaccidus concidat, et
malum medicamentum adstringentibus & sic
tibus curandum. Vuluam appellant, quanquam
morbis vel vulua, abscessus est in extremo g
reone eo modo, quo si digitus inflammatus in
tremam sui partem materiam inflammationis
mitteret, vel ea parte turgeret magis. Initium
flammationis clystere, vel potione mollienda
sanguis e cephalica detrahendus, cucurbitula
uici affigenda. Diuidenda verò, quæ sub li
sunt, quies, inedia, alimēta sorbilia imperanda
Interdicendum vino, acribus, duris. Topica
repellant: in statu misceantur, quæ mitigent: in
clinatione, quæ discutiant. Abeunte malo in v
appellatam, animaduertendum an rubeat, do
que. Sic mitigatoriis & discutientibus, vbi lius
præcidere oportet. Nonnunquam exulceratur
ad curationem vlcerum recurrendum, vt pu
incarnes, cicatricem ducas. Sed in materia,
efficiat, esculenta, aut quæ nihil habeant virulo
eligenda: quanquam aliquando vbi ea vlcerat
punt & putrida sunt, calchantō & similibus m
licis vti licet. Sed ne deuorentur, prouidendum
que ea materia ex secundo de materia Chiru
repetenda. Quæ repellunt, alia sunt leuia, sapor
stero, aut leuiter adstringentia, palmulæ, rosæ
præoli vitis, rubi genera, cytini, id est, hypocys

PERIOCHE VII.

ra mala & pruna. Talia cerasa, pyra, radix mo-
 similia. Alia verò media, myrthus, myrrha, il-
 & quercus folia, glandes, mespila, cotonea,
 neæ, echini. Fortia sunt rhu, malicorium &
 istia ex austeris punicis galla, alumen. Materia
 quitur aqua vel oxycrato ad gargarismum.
 igitur vel aspergitur gargareoni: ex leuibus &
 bus varia proportionē infinita miscentur me-
 menta. Eodem modo temperatis mediis cum
 ous aut fortibus. In duriore corpore & maio-
 xione fortioribus vrendum, ita & aliis vtēris
 ratione. Ex eadem materia succus, si licet, expri-
 ar, qui liquidus vsui est. Siccatur vt inde puluis
 ergatur: qui si viscidus permanet, diluitur. Mi-
 nt glycyrrhyza recens, althæa, vuæ passæ, iuiu-
 pruna, sebesten, ficus pingues. Horum vtimur
 octo, vel eadem adstringentibus concoquitur.
 erunt autem prius commemorata, origanum,
 opus, & similia. Atque diacaryo, diamoro, dia-
 è granatis, & aliis id genus, conscripta prius
 one, in inflammatione gargareonis vtendum
 Præcidendi gargareonis ratio ex lib. 3. Prognost.
 poc. 6. Pauli, & Celso petenda est. Vritur, scari-
 tur, præciditur. Sed videndum ne maior pars,
 m oportet, auferatur. Sic enim vox perit, &
 italia nimium refrigerantur.

De Aphthis:

Phthæ Græci, Alcola vocant Arabes. Serpen- *Aphthæ*
 tia oris vlcera vertunt Latini. Aphthicos vo-
 ur, qui laborat. Aphthos morbus est familiaris
 eris, vt ex 3. Aphorif. lib. licet colligere. Est autem,
 od superficiem oris occupat. A gingiuis sæpè in-

*Cautio in
 gargareone
 præcidendo.*

*Aphtharum
gen^o duplex.
Aphtharum
causa duplex*

*Aphtharum
differentia à
materia sum-
pte.*

capit, serpit in palatum, descendit in vnam & ces, periculosissimum pueris, & quod sæpè eos sumit. Galenus duplex genus facit 3. Epid. Alium mitius, aliud cachoëtes & malignum. Hoc videtur cum ardore & erysipelate. Causa autem duplex: in pueris quidem mollities oris, quod ait quasi βρωδής, propter mollitiem à sero lacte editur, & insuetis generibus cibi & potus. Aliam causam, quæ grauius malum facit, excremento acrimia copia, unde maligna vlcera & depascentia sæpè commouentur. Hoc viris & mulieribus quando accidit. Sunt & Aphtharum differentia à materia sumptæ. Aliæ enim rubent à sanguine, alibi flauescunt: albicant à pituita salsa: nigricant à atrabile. Remedia inde euariant. Deinde quod mollioribus & nimis maligna affectione clementioribus vtendum est. Itaque ardor refrigerandum. Quod autem exulceratum, cicatrice claudere oportet. Itaque in pueris prouidendum nutricia, vtimum quidem purgetur: deinde nutriatur alimentis partium refrigerantibus, partim adstringentibus. Coquuntur pulcularum, quæ farina tritici, lacte, & sale cum gò pueris coquuntur, hordeato vtendum est. Saccharo rosato. Os colluatur iulepo rosato, melle, no, addita parte succi granatorum, & eorum, prius commemorata refrigerant & adstringunt. Similiter ex materia, quæ leuiter adstringit, rosas preolis vitium, & cæteris aqua coctis collutici fieri. Inde pulueres vlceribus inspirantur, quod mediocriter adstringunt, quicquid fortiter. Præscribitur sæpius ratione vsurpanda sunt in igneo feruore ctuca, intybum, solanum, portulaca, plantago, c

lium & similia. Coquuntur aqua ad collutio-
quæ aqua etiam alimentis misceri potest. Vti-
quoque aquis inde distillatis caphura addita,
s, granatorū, ribes, oxiacanthi, cerasi, mali, pyri,
riæ adstringentis quæ vt dulciora sint, saccha-
fato cōdiri possunt: Miscetur quoque diamo-
liacaryon, diaræon, & alia prius cōmemorata
ellita, Miscere cōuenit in initio, & fine adstrin-
ta. In prærubris vtendum iis quæ leuissimè ad-
gunt: in albidis, adstringentibus magis: postea
uæ citra rosionem digerunt: in subflauis, refri-
ntibus magis: in nigris, magis discutiētibus. Vbi
sordida admodum vlcera sunt, & serpunt ni-
n, ad remedia malignorū vlcerum veniendū, vt
es, incarnes, cicatricem ducas, quorum materia
cundo de materia Chirurgica repetenda.

De vitis vocis.

T vitia vocis intelligamus, qua ratione vox *Vocis mate-*
naturaliter perficiatur, intelligere oportet. *ria.*
eria vocis spiritus est, inclusus in thorace &
nonibus non quomodocunque exclusus, sed
ementiūs, quàm in expiratione. Spiritum eo
lo vehementiūs exclusum exsufflationem vo-
. Exsufflatio itaque materia vocis est. At hoc
non potest sine actione musculorum interco-
um: à neruis etiam, qui à respondentibus spinæ
ebris intercostalibus spatiis describuntur, vim
ui accipiunt à cerebro. Itaque cerebro læso, nec
demittente in neruos, cessabunt muscoli inter-
ales. Nec erit efflatio, nec vox similiter radice
neruorum intercostalium, aut musculis essen-
morbo laborantibus. In vulneribus thoracis,

AD LIB. VII. DE COMPOS. MED

quæ in cauum penetrant, quantum spiritus per
nus efflatur, tantum materiæ voci detrahitur.
liquando vel obscura, vel quasi dimidia, vel
vox nulla relinquatur. Atque de materia. Iam
spiritus ille aliquando interceptis viis interclu
ne ad asperam arteriam & laryngem peru
aut non conuenienter perueniat. Ita asthm
purulentis vox sæpè læditur. At vbi efflatio
trāsitu ad arteriam & laryngem peruenit, alia
sæ læsæ vocis requirendæ sunt.

Ac causa sæpè & in tunica, quæ meliori par
teriam vestit, communi quidem atque contin
tunica, quæ totum os interius, fauces, linguar
larum, & œsophagum inducit. Ea ergo tunica
longa, multa, irrigatur distillatione, vocem ad
moderāter verò humectata raucedinē facit. In
tur autem ferè à distillatione, cui accedit quod
miditas è pulmonibus, vel asthmaticis & puru
Sed hæc quoque inspirato aëre frigidiorē, v
corrumpit: vel aëre venenato, aut maligna qu
te prædito: quod aliquando accidit iis, qui m
curant, aut halitu quodā è speluncis, vel ab an
venenato, quale fortasse est, quod de lupo scribit
Lupi Mœrim videre priores. Sed nimium res
ea tunica vox vitium trahit, & fit clangor: vel
bre vehementi ardente, causa post longas voci
tiones, multasque, vitium contrahit simile la
dini, quæ phlegmonodes appellatur. Vuln
quoque arteria & ita efflato spiritu, materia v
vox perit, nonnunquam quoque potu merac
Sed larynge læsa maxima vitia accidunt voci,
cipuè vbi muscoli aperiētes vel claudentes lab

is quoque vocalibus læsis, vox grauius lædi-
 sapè etiam aboletur gargareone, epiglottide,
 bus, musculis, qui arteriam coniungunt, œso-
 phago. Oesophago respondente, spina, & maximè,
 intrò luxata est neruis sextæ coniugationis, qui
 tidibus assident in collo, ac denique cerebro
 vox lædi potest. Itaque priusquam de remediis
 statuatur, videndum de causa, & an remediis
 sit. Incisis enim neruis sextæ coniugationis,
 areone, musculis, vel aperiens, vel clauden-
 s, desperatur curatio: quemadmodum in uetera-
 ucedo, quæ vel annum, vel duos annos superat,
 rabilis à multis iudicatur. Ac Medici arteriaca
 ant medicamēta, quæ vel musculis laryngis, vel
 abranæ, quæ arteriā succingit, medeantur, quo-
 triplex genus est. Primū læuigat, minimè mor-
 emplastica natura, quo genere vtuntur in rau-
 ine, aspredine, initiis inflammationum. Secundū
 us est facultatis citra rosionem abstergentis: in
 genere, vt in reliquis, distinguēda sunt, quæ ma-
 aut minùs id faciunt. Tertium genus eorum, quæ
 ant, discutiunt.

aque ordo est in vsu horum medicamentorum,
 primū lenientibus vtare, donec moderatio-
 rit inflammatio: postea leuiter abstergentibus,
 paulatim abstergenti facultas augeatur, tum sic-
 tia permiscantur, postremò acria. Magna pars
 um medicamentorū in hypoglottidas, hoc est,
 dicamenta, quæ tenentur sub lingua, fingi de-
 nt, vt paulatim illiquescant, & deglutiantur, tum
 e omnino cohibenda tussis, ne materia defluens
 arteriam reiiciatur. Etenim hærere necesse est.

*Arteriaco-
rum medica-
mentorū ge-
nera tria.*

AD LIB. VI. DE COMP. MEDIC

Præterea viscidis ferè medicamentis colligatur
 teria. Primi generis oua forbilia, butyrum, amy
 tragacantha, terra sigillata, gummi arabicum,
 cyrrhyza, sorbitio vulgaris è tritico, ex hordeo
 mustum dulce coctum, ius passularum bene co
 rum, dactylorum veterum & dulcium, iuiubarum
 sorbitio ex pineolis recentibus, quomodo fit
 mygdalis, decoctum nucis pineæ, esus pedum
 malculorum coctorum ad putrilaginem, gela
 furfurum cremor, semen lini, althææ, & inde
 cagines. Muccago psyllij, seminis cucurbitæ ex
 ticati, cittuli, violarum, melonis. Hæc eadem
 secundi generis, additis saccharo, alphenic, di
 gacantho frigido, penidiis, pilulis albis, sacc
 violato, ac tandem melle. Iam in secundo ge
 præter hæc decoctum amygdalarum, caricarum
 guium (nam acres & aridæ ad tertium genus
 referendæ) syrupus violatus, iuiubarum, pruno
 dulciū, nenupharis, de papauere, de floribus &
 liis althææ, è decocto nucis pineæ resinosa, è de
 cto passularum pinguium. Tertij generis hyssop
 thymum, filicis radix, semen ormini, vrticæ cina
 mum, cassia lignea, piper, spica, & alia id genus
 mata acria, thus, crocus, myrrha, mastiche. In
 coquentibus numerantur, terebinthina, coquit
 get, siccat, amygdalæ amaræ, detergent, & his
 gis farina orobi, ormini semen, radix iridis. Dia
 salomonis facit ad abscissam vocem à frigore: si
 liter & diaireos simplex, vel diatragacanthum,
 à calore vitium est. Nam in hæc tota materia
 stinguenda, quæ refrigerant, contra causam cali
 similiter quæ calefaciunt, contra frigidam causam

mus ex Hippoc. in raucedine, siue fit à distilla-
 , siue à frigore, non putat vtendum medica-
 is purgantibus, quanquam hoc tempore &
 , & catholico sine periculo vteris. Voce clan-
 læuigantibus, quæ refrigerant, vtendū est. Bal-
 quoque in læsa voce conuenit, vbi vel à calo-
 l immodica vociferatione contractum vitium
 consensus est veterū vocis studiosos plurimū
 ri, si plurimum panem siccum ederint, prius-
 n bibant, aut liquida sorbeant. Mixtura trium
 erum concorporatis aridis, vel diaireos cum vi-
 oui, cum butyro, syrupis, mucaginibus, infini-
 media constitues, vt res exiger.

eliquo hoc libro de tussi, reiectione sanguinis,
 irandi difficultate agit Galenus, ac plurimum
 ur medicamentis narcoticis: quorum vsus est
 e purgato corpore, vbi nimium tussis vrget, &
 lia. In narcoticis, itaque syrupus est de papaue-
 cui proximi sunt syrupus de nenuphare, & vio-
 recens. Galenus plurimus est in descriptione
 codij, quod ita confici debet. Decem capita 7.8.
 nouem papauer. candid. loco neque squalido,
 ue palustri colliges, vt sint ea capita neque mol-
 a, neque sicciora. Magnitudine verò mediocria
 ita ista selecta vnum diem fines. Neque statim
 mpta coques post horas 24. qui dies vnus est,
 ario aquæ puræ & synceræ vel pluuiali, vel fon-
 æ, quæ non ducatur per canales plumbeos, in-
 ques. Est autem sextarius, quantum capit cheo-
 a Parisiensis, adiecta quarta parte. Cōques autē
 m capita intabescant. Sic autem capita exprimes
 qua, in qua coxerint, animaduertēsq; ad mate-

*Rauedini
 purgationem
 accommoda-
 re Galenus
 vetat: recen-
 tiores Medi-
 ci imperant,
 sed clemēti-
 rem.*

*Diacodij præ-
 paratio.*

AD LIB. VII. DE COMP. MEDICAM.
 riam decocti, vt dimidiū vel sapæ, hoc est, vini
 è musto dulci, in morbis thoracis, ex musto ad
 gente, in dysenteriiis & vbi vigent vigiliæ, ten
 que fluxio est, vel mellis, vbi partim sistendum
 tim educendum, nec ita vigent vigiliæ, nec
 aut tenuis fluxio. Alioqui & sapæ & mellis v
 que parem modum in media conditione, deco
 adiicies. Coques autem dum sit spissitudo sy
 Aliquando glycyrrhyza addiicitur loco mellis.
 tragacanthum frigidum in calore & siccitate
 reos simplex, vbi educendum. Saccharum quo
 loco mellis misceri potest. Datur cochleare d
 gendum. Aliud est medicamentum narcoti
 quod Philonium veteres & recentiores Medic
 pellant, quod variè conficitur. Græcum hoc m
 Piperis albi ʒ. 20. ꝑ. seminis hyoscyami albi tan
 dem: opij ʒ. 10. croci ʒ. 5. spicæ nardi, euphorbij
 rethri, ana ʒ. 1. vniantur omnia melle cocto. D
 dimidium drachmæ, scrupulus vnus. Arabicum
 modo. Papaueris albi, hyoscyami, ana ʒ. 20. aut
 tasse loco papaueris piperis scribendum est:
 terræ sigillatæ ana ʒ. 10. lapidis hæmatitis ana
 pyrethri, castorei, spicæ, euphorbij, margarital
 non perforatarum, carabæ, zodoariæ, daronici,
 liæ moschatæ ana ʒ. 1. caphuræ ʒ. 1. Incorpore
 omnia melle rosato colato. Dosis à ʒ. ʒ. ad ʒ. 1.
 succo arnoglossi, in sputo sanguinis vino dulci
 iecta parte rosarum. Rhazes aliter. Piperis, am
 foliorum mentastri, castorei, baccarum lauri, cy
 ni ana ʒ. 1. opij, mandragoræ, seminis hyoscy
 albi ana ʒ. ʒ. mellis q. s. Dosis ʒ. 1. aut ʒ. 4. quia
 Philonium leuissimum est: Græcum fortissimu

*Philonium
Græcorum.*

*Philonium
Arabicum.*

edio verò Arabum. Nicolaus proximè descri-
 d Philonium Galeni. Alexandrinus quoque:
 tarius, sublato castoreo. Alexandrinus aliquot
 riptiones Galeni facit. Compositio describitur
 . Sunt & alia narcotica, Pilulæ de cynoglossa,
 anasia, diapente, & antidotum, quod & pleu-
 is prodest, empyicis, tussiculosis, vt vna po-
 e liberet. ℞. castorei, opij ana 3.4. succi bacca-
 lauri, mandragoræ, cinamomi, spicæ, carda-
 niana 3.2. croci, cassiæ, dauci, ana 3.1.β. costi,
 rhē, galbani, piperis albi an. 3.1. vniuntur melle.
 ur castaneæ magnitudo cum tepida.

De asthmate, orthopnea, difficultate spirandi.

In his omnibus difficultas est spirandi: sed hæc
 n genere tres causas habet, quæ ad rectè curan-
 n recognoscendæ sunt. Itaque difficilis spiratio
 vel propter vehementem æstum conceptum in
 race & pulmonibus, vt in peripneumonia, gra-
 pleuritide: altera causa est, angustia partium
 italium, quæ vel puri, vt in tabidis & purulen-
 , vel crassæ & viscidæ pituitæ, vt in asthmaticis,
 tuberculo aliquo, abscessu incluso in partibus
 italibus, intercipiuntur. Tertia causa est, in-
 cillitas partium, quæ respirationem faciunt: at-
 e hæc distinguenda suis notis, quas scriptas inue-
 es cap. v. & viij. libro 4. de locis affectis. Galenus
 c libro alias differentias difficultatis spirandi re-
 quit. Tantùm agit de asthmaticis & iis qui,
 ia periculo suffocationis, quasi recti coguntur
 cumbere erecta ceruice, orthopnoici appellan-
 r. Asthmatis itaq; & orthopnoæ causa, angustia
 t à crassa & viscida materia bronchiis pulmonis:

*Spirandi
 difficultatis
 tres cause.*

*Asthmatis
 & orthopnoæ
 causa.*

AD LIB. VII. DE COMP. MED

*Phlebotomia
quando locus
inspirandi
difficultate.*

atque huius mali initium ferè est à perpetua
latione. Itaque imprimis habenda ratio totius
poris, deinde capitis : postremò liberandus p
ea materia, quæ iam inhæsit. Quòd ad vacuati
totius corporis attinet, phlebotomiæ quidem
quando locus est in plethoricis, bene habitis co
ribus, aut in quibus suppressa est solènis aliqua
guinis vacuatio. Et quia hic morbus senibus
poribus natura frigidis, conditione pituitosa
nascitur, non temerè detrahendus sanguis est. C
ad capud attinet, vacuandum per errhina po
quàm masticatoria. Tondendus est capillus, co
borandum caput est per ea, quæ prioribus libri
scripta sunt: parca cœna, vsus vini tenuis, alime
rum, quibus vis insitum incidendi, tum deterge
Gal. 6. Epidimion ex Hippocr. sententia abstine
putat acribus, vt allio, sinapi, iis, quæ difficulter
quuntur, vt suilla, bouilla, ouilla, alimentis mali
ci, quæ descripta inuenies lib. de euchy. & caco
Postremò iis omnibus, quæ vehementer tenent
aut mouët, qualia sunt exercitia, cursus, clamor
vociferatio, & alij id genus affectus animi. Med
mentorum facultas incidat, abstergat, sed citra
gnem calorem : non adstringat, non refrigeret,
sit narcotica. Hoc quoq; vult Galenus. Medica
ta quæ natura sua siccât, diluit, vt faciliùs crassiti
humorum diuidant, & nec præter modum sicc
Propterea & multum potum concedit, vnde cra
ties materiæ diluatur. Sed talis sit multus potus
iuuet quidem, & non noceat. Nocet potus à
repleri potest caput vaporibus. In remediis ma
mè probat, quæ parantur è scylla, qualia sunt

icum, acetum & oxymel scylliticū. Gal. idem *Mellis scyl-
litici præpa-
ratio ex Ga-
leno.*
scylliticum hoc modo comparat. Scyllas ari-
ase, in quo mel repositum fuerit, reponit sub
ula, exponit soli, subinde obuertens vas calori
& prohibens frigore Aquilonis: inde resudat
r, qui melli mixtus efficacissimum remedium
bicunque crassus humor incidendus, & visci-
etergēdus, vt in asthmaticis, epilepticis, & aliis
nus: Alioqui scylla coquitur, exprimitur suc-
c miscetur melli, vel è cruda succus expressus
coquitur melli. Dosis à semisse drachma, vt in
is, ad 3. 2. Acetum & mel scylliticum describū-
Nicolao. Looth de scylla respondet melli scyl-
o. Purgationes autem totius corporis subinde
candæ aliquando ex cassia, catholico, sed præ-
è agarico. Materia, aristolochia, gētiana, enula,
aurium, radix maioris centaurij, melanthium,
origanū, thymum, hyssopus, saturia, pulegium,
en vrticæ, irionis, asellorum puluis, & qui è li-
ibus torrefactis, è præparato pulmone vulpis,
nibus serici, ericio, lacertæ stercore, odorato,
d vulgus moschum appellat, vermibus subie-
vrticæ, interioribus oculis philomenæ. Adde
hur viuum, fœnugræcum. Ex aliorum decoctis
mel fit, vel melicratum, pulueres butyro, melli
litico vel liquidis permiscentur: alioqui deco-
ficuum aridarum. Laudatur decoctum rutæ,
i fatigati lucta, cocti cum herbis esculentis, qui-
vis insit siccandi, incidendi, detergendi. Cucur-
e scapulis, cruribus, sub mammis affigendæ.
orax primū munitur sordida lana, prius im-
a oleis amygdalarum dulcium, de lilio, & simi-

AD LIB. VIII. DE COMP. MED
libus. Postea quoque dropaces, sinapismi, &
exulcerant, adhibentur. Theriacæ & mithra
vsus conceditur interuallis: decoctum quoq
tis dilutum ligni gaiaci: aut concoqui debent
fulæ, ficus, glycyrrhiza. Videndum tamen n
fallatur, vt putet causam asthmatum crass
viscidam pituitam, cum sit abscessus. Hic enim
cus potus conuenit: medicamenta verò, qu
cidant & siccent, in quibus maximè probat
Galeno, quæ aromatica sunt.

AD LIBRVM VIII
GAL. DE COMPOSIT.
PHARMACOR. καὶ τὸ πρῶτον.
PERIOCHE VIII.

*Stomachici
qui dicantur.*

Alenus in hoc libro 8. agit de
machicis, & iecorariis. Stoma
dicuntur, qui imbecillitate stom
laborant: quanquam ab acci
tibus, quæ imbecillitatem seq
tur, aliquando stomachicos dic
qui vel subuersione ventriculi, quam vocant
πεπλην, vel supinitate, quam appellant ὑπλίασ
stomachicos nominant. Atque omninò, vt
scripsit Galenus 2.li. imbecillitas stomachi, hoc

entriculi, & virtutis concoctricis totius vētri-
 maximam vim habet aceruandis excrementis.
 affectibus deiicitur appetentia, nausea quædā
 quando vomitio & diarrhæa: atque aliquan-
 humiditas fluitat, nonnunquam imbibita est
 sa, nunquam sine vitio: quæ omnia ad curatio-
 reuocanda sunt. Ac præterea, vt ventriculi af-
 fectus artificio medeamur, cognoscenda ea, quæ
 ait Gal. 3. lib. de morbis & symptomatis, cap. 5.
 de locis affectis, 6. de sanitate tuenda 7. Metho-
 signa in arte parua. Intemperies si sola est, cō-
 is euinci debet. Nam vbi æstuat, refrigerandū:
 friget, calfaciendum: si squallescit, humectan-
 : vbi multa humiditate laxatur, siccantibus at-
 adstringentibus vtendum. Hæc autem omnia
 is ostenduntur, quæ inuenies in arte parua. At-
 remediorum duplex genus. Alterum in alimen-
 quæ sua qualitate morbo repugnāt: alterum in
 licamentis, quæ partim deuorātur, partim adhi-
 tur foris. Quæ foris adhibentur, linimenta sunt.
 cataplasmata: quædam emplastri formam ha-
 nt. Sunt & fomenta. Atque hæc omnia partim
 eriori parti, vbi sternū est, partim ad 12. vertebrā
 si applicari possunt. Sed quæ à dorso applican-
 , aliquid tenuium partiū habeant, vt per densita-
 viæ penetrare possint. Itaque in linimētis, quæ
 tingerāt, ceratū est rosaceum Galeni, ex ceræ parte
 a, tribus aut quatuor partib. olei rosacei, quod le-
 imum sit, liquatis in vase duplici: deinde subactis
 m succo omphacij, vel simili adstringēte. Hoc e-
 dictū sit in vniuersum, medicamenta quæ sto-
 cho adhibentur, egere adstrictione, quæ scilicet

*Stomachica
 remedia qui-
 bus partibus
 externis ap-
 plicanda.*

AD LIB. VIII. DE COMP. MED

corroboret. Quanquam in adstringendo modus se debet. Nam quæ nimium adstringunt, nimis siccando nocent. Conuenit & unguentum rosaceum santalinum rosaceo dissolutum, recedat rosæ, vel in austero vino parum vinoso decoctum. Item oleum cydoniorum, myrobalanorum, compositum ex vitium capreolis, & aliis rebus id genus, quæ & adstringunt, & refrigerant. In eadem intertemperie veteres plurimum vsi sunt medicamentis, ex succo cydoniorum comparantur, quæ etiam sunt recentiores, ut in syrupo acetoso, de cydoniis.

*Ad calidam
vetriculi in-
temperiem uti-
le remedium.*

℞. succi cydoniorum depurati per residuum sacchari ana lb. i. aceti ℥. 3. coque ad spissitudinem. Datur cum aqua. Conuenit stomacho calfacto, firmat, facit appetentiam. Poteris tamen inueniri modum sacchari, ut erit calor. Eiusdem generis Miua, ut miua Rhazæ, siquidem sine vino & matibus comparetur. Nam cum his refrigerato stomacho conuenit succi cydoniorum depurati per residuum lb. i. sacchari lb. i. β. vini veteris lb. β. coquantur, & despumetur. In calidum autem immittitur nodulus sequens.

℞. Zinziberis, spicæ, cinamomi, caryophyllorum ana ℥. 2. mastiches ꝰ. 4. Inuoluatur in nodulo. Ad Miuas describemus in intemperie frigida. Eodem modo oxysacchara, syrupo de granatis, de ribes grossulis, de agresta vteris: hæc enim ad refrigerationem ventriculi faciunt, corroborant & appetentiam citant. In his autem qui abhorrent à syrupis, marmellam horum immiscebis alimentis, vel, quod fit, marmellam & condies saccharo in vocatis vulgò Tartariis. Cæterum hoc semel dictum fuerit, alimentum medicum.

icamenta, quæ imbecillo ventriculo adhiben-
 portare vel calida, vel frigida esse, quia tepida
 r dissoluunt. Abstinentum tamen nimum re-
 tantibus, ne inde natiuus calor offendatur. Et
 frigida intemperies sæpius accidit, propterea
 o plura medicamenta descripta sunt ab anti-
 quæ faciunt contra intemperiem frigidā: quan-
 & horum quædam contra declinantes in-
 mationes ventriculi, ad resoluendum videlicet
 ra sunt: quale est laudatum à Galenō, & quod
 machicum Galeni vocant. Sed iam parari non
 st inopia nardini vnguenti & ceræ pōticæ, aut
 qui amaræ. Hoc modo tamen conficietur vtile,
 cedens ad medicamentum Galeni.

*Tepida imbe-
 cillo ventri-
 culo non ad-
 hibēda, quia
 robur dissol-
 uunt.*

Comparabis itaque optimum oleum nardinum,
 ex his aromatibus, quæ calfaciant & corrobo-
 vno, pluribúsve, cinamomo, ligno aloës, mos-
 a nuce, macere, spica, cypero, lauēdula, mentha,
 orana, rosmarino, stæchade, cardamomo, schæ-
 ntho, & aliis id genus, quæ quidem olea hac ar-
 onficies. Parem modum olei & vini permisce-
 coques deinceps, & ordine iniectis, quæ vel
 iorem, vel longiorem coctionem sustinent.
 ques autem ad vini consumptionem, compara-
 leo, hoc modo miscebis.

*Ad frigidam
 ventriculi
 intemperiem
 remedia.*

℞. ceræ citrinæ ℥. 4. olei ℥. 3. ℞. Liquefiant in vase
 lici. Tum addes succi omphacij, sumach, vel
 rius id genus ℥. 3. aut 4. confice ceratum. Quod
 idetur esse duius, aut grauius, in vsu diluetur
 enienti oleo, vt sit vel liquidius, vel spissius. In
 idiore intinges vel gossipio, vel lana dibapha-
 (vulgò escarlatte) & calidum medicamentū ad-

AD LIB. VIII. DE COMPOS. MED

Cautio.

movebis. In declinationibus inflammationum
co medicamento Galeni & meliori, vtemur en
stro nostro de meliloto dissoluto in oleo conu
ti, vt de spica, de lauendula, & aliis comparat
præscripta materia. Humidior ventriculus sicco
bus & adstringentibus curari debet: siccior, hu
ctantibus. Meminisse tamen oportet semper in
miscenda, quæ adstringendo corroborant, qu
sunt rosæ, succus cydoniorum, prunorum non
cium, & aliorum id genus: aromata verò, vbi fi
ditas coniuncta est. Sed ferè fit, vt ad intempe
sequatur excrementorum prouentus, vnde ferè
& anatropè vocata subuersio, & hyptiasmos
est, supinitas. Anatropè hæc habet accidentia,
fastidium cum nausea, aquæ vomitus aliquādo
sionem, voulimiam, aut caninā appetentiam, m
dium, quale est repletis è cibo. Sæpè accedit m
tudo viriosi succi, alioqui pauca, vel nullæ hum
tatis. Hyptiasmos aliquādo ab intemperie citra
morem: aliquando cum humore multo quic
sed non maligno. Is humor aliquando fluitat
tenuis, nonnunquam crassus & viscidus imbibit
ori & tunicis ventriculi: nonnunquam cum si
caliditatis, æstu, siti: aliquando sine siti, vbi frigi
coniuncta est. Eiusmodi humiditas appetent
deiicit, & ea cōmouet, quæ in anatropè dicta
Hæc autem affectio dissoluit tum os ventriculi
ventriculum ipsum. Quo modo vincula, nervi
branæ, imbibita omnia multa humiditate laxa
cta & quasi omninò dissoluta redduntur. Eger
affectio primùm quidem vacuatione: atq; vbi
mor fluitat & tenuis est, partim vomitu, partim

PERIOCHE VIII.

50

s medicamentis vacuari potest: deinde siccan-
s, adstringentibus, & corroborantibus curari po-
t. Quod si crassa & viscida materia est imbibita
undius, oxymelite vel simplici, vel composito
cocto radicis fœniculi, cinamomi, & aliorum
nus, quæ, scilicet, incidunt, tenuant, præparari
et. Hiera simplex, vt medicamēto efficacissimo,
noties vtendum erit, vt quod vim habeat inci-
di, detergendi, corroborandi, purgandi, & præ-
m quæ sunt in ventriculo, & primis venis. Den-
2. aut eò plus cum hydromelite, vel oxymeli-
Repurgata materia, corroborantibus vtendum
Vbi verò humiditas frigida est, siccandum, de-
endūque. In humiditate neque crassa, neque
da in alto posita, sola adstringentia satis esse
unt: quanquam tutius fuerit pilulis communi-
vel ante cibum datis vacuare materiā. Alioqui
lis ex rhab. & agarico. Alioqui terebinthina v-
ur. In intemperie frigida & humida, tum quæ
gant, tum quæ adstringunt, inimica sunt, vten-
que medicamentis, & alimentis, quæ calefa-
nt, & siccant. Medicamenta in hoc libro descri-
ad anatropas & hyptiasmos ferè composuerunt
eres ex rebus adstringentibus & detergentibus,
co punicorum acido, cydoniorum, sorborum,
spilorum, myrtilorum, dactylorum recentium, &
e vulgò (prunelles) dicuntur. Adde, si vis, grossu-
um, & similia, quorum compositionis hoc sit
emplum, addito melle, quod ad immoderatas
anes affectiones ventriculi facere scripsit Gale-
s, nisi sint cum vehemēti æstu.

Succi cydoniorum depurati sextarij duo (hoc est

AD LIB. VIII. DE COMP. MEDIC
nostro more semisextarioli quinque, vel libræ
cum semisse) mellis despumati optimi sextarij
id est, semisextarioli quinque, vel libræ tertia
4. quartariis, aceti acris sextarius vnus, hoc est ℥
vel non ita acris sesquiseptarius, hoc est ℥. xxx.
que ad spissitudinem. Quòd si frigiditas comm
cata est, iam coctis adde zinziberis ℥. 3. piperis
3. 8. Læuigata coctis aliis permiscentur. Aliu

Eiusdem carnis cydoniorū, mellis an. lb. i. a
albi tantundem. Bulliant simul, & agitentur :
adde piperis, zinziberis ana ℥. i. petroselini M
donici ℥. β. In frigiditate cōuenit diagalanga, di
son, diacuminum, diatriron pipereon, zinziber
de, nux moschata, condita diuitibus, vt Che
conditi. Confectio anacardina, theriaca, mithr
tium, & maximè vbi refrigerato ventriculo plu
flatus excutiuntur, vnde periculum hydropisis
mineat. Et quia apud veteres, tum etiam recēti
Medicos absynthiū sæpè memoratur, de eo sic
bero. Vtendū itaque absynthio aromatico, non
cui horribilis sapor est. Itaque decoctum absyn
biliosa deterget & subducit, si quidē altiùs non
rint imbibita. Maior vis inest syrupo de absynth
aut melicrato parato ex decocto absynthij. Infel
simum verò absynthium, quibus pituita in ven
culo inhæsit, nisi decoctum eius cōdiatur arom
bus, incidentibus, calefacientibus, & melle vel
charo, quod detergeat. Emplastro vsitatissimo,
démq; efficacissimo ex mastiche, cerato stomac
co Galeni, carne cydoniorum sic vteris. Mastich
ceratum stomachicū vtrunq; corroborat, & dis
tit, cydoniarum, caro cydoniorū, deterget, & cor

at. Tria hæc pondere æquali permiscetur, sin-
orum ʒ. i. iunguntur cum oleo mastichino, de-
a, & aliis. Aliquando vbi discutiendum magis,
ue ita adstringendum, plus mastiches & cerati
us miscetur, cydoniati aliquando, ex sola masti-
aut cerato emplastrum conficitur. Augendus
cydoniati, vbi vel vomitio, vel diarrhæa ve-
Sed duplex cydoniatum est: alterū sine specie-
quod vbi calor est, vsurpandum: alterum cum
ciebus, quod in sensu frigiditatis conuenit.

Ad dolorem stomachi.

Stomachus vegetissimo sensu præditus est pro-
pter neruos illos insignes à sexta coniugatione.
higenes in magno dolore ventris venam secat,
rema ligat, cucurbitulas circa stomachum af-
t, lenientibus fomentis vtitur, glande aluum sub-
it potius, quàm clystere, quia à clysteribus me-
t, ne inde sublatus vapor dolorem augeat. Se-
da autem interna, & perseuerante malo, vtrius-
e brachij, & hoc magis, si grauis dolor est, si re-
tinus, si difficilis ructus & spiritus, si febris est, si
lor in dorsum & scapulas extenditur. Historia est
ad Hippocratem lib. Epidemiō de muliere qua-
m, quæ in vehementissimo dolore stomachi nul-
adiuta est remediis: ducto tandem sanguine ex
aque manu seruata est. Cucurbitule, vt Archige-
s, circa stomachum, vel vt alij, vmbilico, vel ad
era vmbilici affigendæ: dextra quidem parte, si
hepate: sinistra, si à liene in ventriculum fluxio
. Sunt qui affigant ad 12. vertebra[m] dorsi. Pur-
tionis vsus est, si ab acri sanie, aut humorum præ-
ate dolor est excitatus. Atq; omninò in affectio-

*Ventriculo
malè affecto
quæ purgatio
conueniat.*

AD LIB. VIII. DE COMPOS. MED
nibus stomachi & ventriculi vbi purgandum
utendum purgatione omnino leui, & quæ non
trahat à reliquo corpore, nisi confluente ad ve
culum materia ab vniuerso corpore dolor mo
tur. Post hæc topicis & sumptis per os lenie
dolor est, alimentis quidem ea qualitate præ
quæ faciat cōtra causam morbi. Similibus quæ
medicamentis, sed odoris & aromaticis. Stoma
enim gaudet odore, subuertitur contrariis. Ut
verò fomentis ex chamæmelino, meliloto, an
antho, rosis, mentha, absynthio, cypero, mix
mulanodinis, & iis, quæ corroborant. Modu
tem fouendi est, ut coquantur aqua, adiecta
parte, & inculcatis in decocto linteis pars foue
Alioqui vesica impletur ad dimidiū, & stom
adhibetur: in æstu, frigida: in frigore, calida:
quoque prius cōmemoratis. Sed vbi ardor cor
ctus est, folia vitis, papaueris, hyoscyami, mād
ræ, flores inde & semina concoquenda. Aliqua
vbi à doloris vehementia periculum imminet,
coticis utendū, opij grano vno, leuiter feruesca
in syrupi rosarū & absynthij an. sesquuntia. Sit
tantum vna ebullitio, quæ deinde misceatur ʒ.
ris pulli. Detur in potu. Alioqui Philonij in c
frigida, in causa calida. Requei descriptione N
lai, drachma semis in vnciis duabus vini odori

Ad vomitum.

Vomitum subuersio quædā est copia vel qu
tate materiæ: alioqui incitatur vetriculi in
cillitate. Vacuanda copia: purganda praua mat
imbecillitas, ut prius, corrigenda. Ac ferè vom
excitatur, qui perseveret, imbecilliore stomac

si quid excludendum robusto quidem sto-
mo, sed imbecillo ventre per deiectionem ex-
itur. Contra verò re habente, per vomitum. Ve-
tèr cohibet vomitiones ceratum priùs descri-
ptum ex partibus æqualibus mastiches, cydonia-
ti stomachici Galeni, iunctis cum oleo cy-
doniorum, rosarum, mastichino. Efficacissimum re-
mèdium contra perseverantes vomitiones est simi-
um vini odoriferi potus, & in calore iulep rosatū,
cetera parte octava vini granatorū, berberorum,
milium, quæ tantillo cinamomo condienda.
Plurimum quoque conferet syrupus de agre-
vel omphacomeli veterum.

De Singultu.

Singultus ab acri & rodente, vel materia, vel fa-
mie, à repletionem, inanitionem, frigiditate excita-
tur, ut brevius Hipp. ab inanitione & repletio-
ne. Itaque ubi repletio, vel acris materia est, pur-
gare conuenit. Galenus vehementer probat usum
rhabarbari. Arabes proprietatem quandam ascri-
bunt rhabarbaro in edendo singultu. Post purga-
tionem corporis vino odorifero cum tantillo cina-
mi & galangæ utendum est fomentis, quæ in-
flammas, calefaciant, abstergeant, ex materia in dolo-
re frigido præscripta. In inanitione, unde singul-
tus, etiam si desperata res videatur, iuuandi tamen
tillatis, colatitiis, iusculis expressis, gelatina, for-
tibus ouis, inungendus stomachus & deorsum
12. vertebra hydrelæo, ex æquis partibus a-
cæ & olei violati. Neque tum adstringentibus uten-
dum, sed rarefacientibus, ut materia transpiret.
conueniunt & quæ antea commemorata sunt, dia-

AD LIB. VIII. DE COMP. MEDIC
galanga, dianisum, & similia. Anisum peculia
tione singultui medetur, propterea & anisum
imperant, & oleo anethino ventriculum fouent

De ulcere ventriculi, vel œsophagi.

*Ventriculi
ulcerati si-
gna.*

EXulceratur à causa externa & manifesta, v
tiam à causa interna, humore acri, pharm
acuto, & aliis rebus acutis: tum etiam præced
abscellu. Signa sunt, quia dolor fit ulcerata p
sed præcipue si quid acre, vt sinapi, si quid cali
aut frigidius deglutitur, & inde factò dolore in
ligimus qua parte vlcus sit. Pure etiam vel vom
vel deiectione exeunte. Ardor quoque in ea p
percipitur. Lingua sæpè inficitur: sapor redit in
angustia est spiritus & ferè fastidium: sed vbi in
rificio ventriculi grauiora symptomata commo
solent, animi deliquia, extremorum frigus, de
crudelior. Cap. 4. libr. 5. locorum affectorum G
nus scribit omnes ferè interire, nisi ætatis benef
feruentur. Ad hæc legenda quæ scribuntur 4. l
rhod. Utendum est alimentis, quæ medicamen
tam qualitatem habeant, detergentibus, incarnan
bus, & cicatricem ducētibus, quæ seligenda sunt
2. lib. de materia Chirurgica. Abstinedum omni
acribus acerbis, salis, acidis, quæ scilicet vlcus
sperant: mitigantibus vtendum, quæ etiam de
geant, glutinent, incarnent, cicatricem ducant. A
in gula paulatim deglutiendum, adiungendum
aliquid viscidum, vt vis medicamenti obiter in
reat. Lac itaque tepidum conditum saccaro, dia
gacantho frigido, lac amigdalatū, hordeatum, lin
ces, cochleæ, gelatina. Sed maximè oua sorbilia,
paulò magis cocta concipiendis medicamentis i

nt. Potus quoque, hydromel, vel hydrofac-
 a, syrup. viol. iuiubarum: deinde etiam myrtil-
 & rosarum de siccis. Vtimur quoque sacca-
 ato, mastiche, tragacantho, & aliis id genus,
 fabarum, hordei tosti, admixto puluere ba-
 orum, malicorij, sanguinis draconis. Exercita-
 frictio partiũ inferiorum. Sed aliquando non
 sed tuberculum in œsophago nascitur, à quo
 ens potus aut cibus resistit in via sine dolore.
 m est, quod tamen post 4. mensem accidit.
 a quædam deuorato multo pulmone veruēci
 inde grauato ventriculo post nausēā vomuit
 pulmonis. In œsophago restitit parte supe-
 unde grauiter cōflictata & periclitata conua-
 accessu, cucurbitulis affixis, & ferramētis in œ-
 agum inditis. Nihil deglutiebat intercepta via.
 recedente de malo cōiectura facta est. Inflata
 pulmonis porrio œsophagum obsederat.

Historia.

De Poulimo.

Oulimum quasi πολὺ λιμός appellatur: βῆ-
 enim particula in hac voce, vt aliis multis, πο-
 cultum, aut magnum significat. Est autem ge-
 quod ab ingente fame nomen habet. Voca-
 phagedæna ab insatiabili edendi cupiditate.
 hoc genere continetur canina appetentia, af-
 appetitricis facultatis, id est, stomachi in
 affectu repletus affatim ventriculus paulò
 omne reuomit, aut deiicit, virtute non susti-
 te. De hac canina appetentia lege 5. & 6. de lo-
 affectis, 4. de sympto. causis. Causa est cum os
 machi penuria, imbecillitate, & refrigeratione
 tur, 5. de simplicibus, à frigiditate & siccitate,

*Canina ap-
 petentia.*

AD LIB. VIII. DE COMP. MED

unde curari putat calfacientibus & humectantibus balneis & alimētis. A fame inchoat, quæ post finit. De quo lege Aphorismum 21. lib. 2. Galeni vsu respirationis refrigeratis partibus thoracis quæ vicinæ sunt, lib. verò de Theriaca, helminthum vermi, hoc aliquādo attribuit nobili historiae coniugine quadā : quæ cū multū comederet, periret tabescebat, verme illo perpetuo exugente chyli alimentum, quod deberet distribui corpori. Ludus commentarius aphorismi, *Famem thorexis et potio soluit*. Elenij vini vsus plurimum laudatur Galieno : sed neque vacuo ventriculo, sed modico victu, neque multū semel, nisi vehementer sitiunt, breuib. interuallis. Archigenes eos, qui ingerunt in viis delinquent, reuocat odoramentis pulegij, terræ aceto macerata, pomis, malis, piperis aliis, quæ ad manū sunt. Dat panem intinctū postea suillam assatam, & ea quæ multum nutrimus & odore sunt bono. In paroxysmo extremæ perfrangantur, maxillæ pungantur, pili vellantur, & aures. Reuocatis, ab animi deliquiis, panem imbutum vino diluto. Alimenta, quæ affatim triunt, oua forbilia, bulbos, cochleas & similia

De Hepaticis.

*Hepatici Ga
leno qui sint.*

Hepatici Galeno qui sint. **H**Epaticos definit Galenus, qui ex imbecillitate hepatis aliquo vitio laborant, et neque febris, neque inflammatio, & sine habecillitas esse potest. Nascitur imbecillitas a temperie. Intemperies est vel visceris, vel humorum, qui venis & arteriis continentur: unde ventriculi, vel rectoris, concoctoris, vel excretoris munere fungitur. Sed hoc quomodo d

dum, intelligendum ex libr. 6. de symptomato-
 morbis, itémque ex cap. 6. lib. 5. de locis affe-
 ubi malum infistat. Galenus in vitio alteratri-
 tum scilicet hepar attrahit, sed quod attrahit,
 sanguificat, ait egeri similia loturæ carniū, vt,
 stória illa Siculi Medici, cuius meminit libr. 5.
 locis malè affectis. In calida intemperie humo-
 isceris, deinde viscus eliquatur, vacuatúrque
 fluum bilis solida admodum, crassa, insigniter
 ra, mordax, & spumans in frigida. Neque fre-
 neq; copiosa deiectio, sed longior affectus est,
 pallidus, tardus pulsus, vrina tenuis, vbi sic-
 contracta, spissa, vbi humiditas ac paulatim
 ta materia calorem succendit & febriculam,
 vix apparet, & Medicum fallit, nisi diligenter
 eruet, tum quæ crassiores, faculentæ & limosæ
 etiones faci sanguinis, vel limo similes. In cali-
 intemperie leuibus pharmacis vtendum est, non
 intemperiem cures, sed vt vacues excrementa,
 per intemperiem collecta sunt. Vtêris ergò cas-
 catholico, syrupo violato, recenti rosato laxati-
 quibus dilutum rhabarbari misceri potest, sed
 ita magna quantitate dilutum: vt 3. i. sufficiet.
 calida intemperie refrigeratibus modicè, robo-
 ribus vtendū, cichorio, endiuia, scariola, adian-
 , capillis vener. fumaria & aliis id genus. Mellitis
 us non ita vtendum, quia in calida intemperie
 exsiccat, & talia promptè amarescunt. Itaque in
 octo harū rerum sufficiet decima pars sacchari,
 qui dissolues decimam partem syrupi de portu-
 la, de limonibus, de acerositate citri, de granatis,
 & saccarē simp. & similiū. Acerosę magna vis inest

*Hepatis ca-
 lida intem-
 peries leuio-
 ra petit ca-
 thartica.*

*Electuarium
de vino A-
rabum.*

AD LIB. VIII. DE COMP. MED
refrigerando hepatis, similiter & lactucæ. Ita-
tera vel utrâq; plurima incoquitur iusculis. Lu-
rosæ exprimitur, in quo carnes intingantur,
hordeatus, aqua hordei, hordeatû. Huic mal-
ximè cōueniunt æstiu quoque fructus, cerasa
& similia. Vino non nisi diluto plurimùm vte-
est, elixis potius, quàm assis. In frigida verò
mùm laudatur electariû de vino Arabum, quod
hoc libro Gal. ex Andromacho describit, paulo
variante formula, & syphoïdes appellat. Passu-
mundatarum vnciæ tres, croci 3. 1. calami aron-
3. 2. 3. bdellij 3. 3. cassiæ lignæ drachmæ duæ
cinamomi 3. 3. spicæ 3. 3. myrrhæ, terebinthin-
3. 4. iunci odorati, schœnuanthi 3. 2. 3. filiquæ
vel carubiarû 3. 2. mellis 3. 2. vini tenuis, odor-
quantum sufficit, fiat electarium. Sed quia dif-
est hæc compositio, melius fuerit passulas mu-
tas ad lb. semissem incoquere vino subtili, odor-
ro, donec sit crassitudo: deinde admiscere con-
anthos 3. 2. cinamomi 3. 2. cassiæ, spicæ, ligni
ana 3. 3. croci scrupuli dimidium. Concorp-
omnia, & exhibere semunciam pondere cum
tenui & odorifero. Materiam ferè conuenit, quæ
netret, propter angustias viarum seu venarum
perus, schœnuanthum, crocus, iris florentiæ
aperiat, marrubium, absynthium, pistacia, radi-
trofelinii: quæ concoquat & leniat, passulæ,
vinum granatorum dulcium, vinum dulce:
abstergeat, mel, saccharum: quæ roboret, eup-
rium, schœnuanthum, absynthium, rosa, spica:
preseruet à putredine, cinamomum, cassia lig-
quæ siccet, spodium: rasura cornu cerui, ebo-

PERIOCHE VIII.

55

etate cōuenit, velut rhabarbarum, quod inde
 hepatis appellant, spica, lupinum iecur co-
 um carnes & limacum, arque inde distillatæ
 passule, quas tota substantia familiares hepati
 Galenus agnoscit. Tantum adstringūt, quan-
 pus est visceri, concoquunt, roborant, mali-
 em corrigunt, nec facile corrumpuntur, vino
 ie magna vis tribuitur: roborat, coquit, pu-
 em prohibet, intemperiem frigidam & hu-
 n hepatis emendat. Contra virulentam ma-
 cinamomum primas tenet: deinde cassia
 tum aromatum omne genus, nardus, iuncus
 tus, calamus aromaticus, myrrha, electrum,
 s, aspalathus. Ex eiusmodi materia in puluerē
 d 3. 2. electaria fiunt cum saccharo, vel melle
 uplo, quintuplo: alioqui in passulato melle
 porantur. Mel passulatum fit coctis prius pas-
 id crassitudinē syrupi, coctis, inquam, in vino,
 to saccharo. Exteriora verò sunt oleum rosa-
 aliquando adiecto chamæmelino, vbi calida
 peries est. Nam in calida intemperie abstinē-
 iis, quæ nimium refrigerant, & leuiter refrige-
 laxanda cutis est, vt transpiret vapor. Licet
 ue vti vngueto rosato, cerato santalino in ro-
 dissoluto, vel cum eodem pisto & admoto.
 qui cerato refrigerante Galeni, subacto cum
 cichorij & tantillo aceti albi. In frigida oleū
 synthio, de spica, de maiorana, & quæ in fri-
 ore ventriculo descripta sunt. Nam in hoc con-
 t hepar cum ventriculo, quod vtrūque eger,
 uæ adstringendo corroborant, nisi quod ma-
 dstringendum in ventriculo è chamæpythi-

*Mellis pas-
 sulati præ-
 paratio.*

AD LIB. VIII. DE COMPO. MED

Medium sit medicamentum similiter ex rad
graminis fileris. Ad quantitatem decocti opu
10. & 3. i. sacchari. Duo sunt reliqui affectus,
meminit Galenus hoc libro, humiditas hep
scirrhus. Itaque immodica humiditas vires n
dissoluit, quomodo vincula & neruacea co
nimio humore imbuta dissolui solent. Signa h
hepatitis & humidioris ex arte parua Gale. per
Curatur autem adstringentibus, & ea materi
prius in humidioris ventriculo descripta est
tamen differt hepar, quia minus adstringent
siderat. Humiditati aliquando frigiditas, aliqu
caliditas coniuncta est. Itaque in frigiditate, a
ta, plantas, & materiam, quæ adstringendo o
boret & calefaciat, miscere oportet: quale, d
pli gratia, fuerit cydoniatum cum speciebus.
giditate & humiditate plurimum conuenire f
Gal. vinum: sed hoc sit tenue, odoriferum &
ra calidum. Vteris fotu de absinthio, irino, de
& aliis, in frigidioris & humidioris ventricul
moratis, eisdem oleis malaxatis. Emplastrum d
liloto, diachylum ireatum, mixto cydoniato
speciebus, dabis in potu, dianison, diacuminu
galanga, diatrionpipereon. Institues affas c
confixas caryophyllis, & omnino ea alimenta
siccent & calefaciant: caliditate vero iuncta
bis oleo rosarum, de cydoniis, myrtillorum,
addito, santalis, spodio, succo earum herbarum
hepar refrigerant, senecionis, hepaticæ, cichori
tyborum & similium. Atque iisdem herbis pi
eisdem oleis, puluere rosarum, santalorum, sp
addito, finges veluti cataplasmata. In potu ce

*Hepatis mi-
nus adstrin-
gentia, quam
ventriculo
conueniunt.*

lectarium diarhodon Abbatis, rosis, fantalis & o additis. Videndum tamen, vt ne nimum remus. Nimum refrigeratibus laeditur hepar. o fantalino plurimum vtuntur, quod addita cydoniati sine speciebus melius fiet. Malaxatur cum oleis praedictis, pauco aceto albo ad. In omni humiditate hepatis & totius ventris menter laudatur cochlearum caro & limacum: coniecta est caliditas, frigidis condimentis eto temperatur. Contra vero in frigiditate. trahit schirrum hepar propter venarum angustiam. Schirrus tumor est durus, dolens: initio curatur: cuius materia humor crassus, viscidus, frigido quo nisi curetur, periculum imminet hydrophorici. Morbi regij fiunt, & longae febres, & tabes oris. Itaque summa diligentia curari debet, & durus, mollietibus eget: ratione materiae crassidentibus: frigida, calefacientibus: viscida, de-entibus. Itaque mixtio medicamentorum conchirros hepatis molliat, incidat, tergeat, calfaciatque tenuium partium. Verum ratione partis ta in mollientibus eligentur ea, quae id moderant, ne nimum mollientibus substantia eris dissoluatur: ac rursus oportet propellere, tenuium partium calfaciant, & incendant: à quibustamen periculum est, ne parte schirri dissoluta quum lapidosum & incurabile relinquat. Propterea, vt dictum est, mollientia misceantur, foueaschirrus ex oleis malacticis, deinde superponantemplastra malactica de meliloto, ceratum aescyliachylum ireatum, & similia, aceto mixto, aromatis, ad 3. 1. emplastri 3. 2. aut sesquidrachma:

AD LIB. VIII. DE COMP. MED
tritorum aromatum misceri potest. Acetum
tur vt penetret, vt incidat. Materiam scriptam
nies cap. de malacticis, nisi quòd ea seruanda
malacticorum & incidentium, quæ perscrip
Hoc enim habet peculiare schirrus hepatis. V
plurimum utebantur caricis pinguibus, ol.
vel simili, inunctis & tepidis admotis in fotu.
aduertendum, ne nimium frequens, nève lo
adhibeatur. Nam inde periculum imminet ro
tionis visceris. In potu eadem ratio seruanda
scilicet, aliquid malacticum misceatur iis, quæ
dant & tenuent. In malacticis esculentis effica
cissimum est decoctum ficuum pinguium & simi
passularum, recentis quoque camæpytheos. In
modi decoctis miscebuntur ea, quæ in morbo
gio & hydropisi describentur. Consensus veterum
& recentiorum, ammoniacum tum foris ad
tum, tum in catapotiis deuoratum plurimum
re ad schirros & oppilationes viscerum. Itaque
ammoniaco & pul. hieræ, cuius vis magna est
faciendo, incidendo, pilulæ fingi possunt, non
tam purgent, quàm quæ schirro curando co
niunt: è terebinthina quoque & eodem pulueri
lia catapotia formari. Alimenta, partim quæ
liant, partim quæ incidant, tenuent & tergeant
pterea condimenta sicca erunt ex vsu. Acetum
sulatū misceatur, aut in quo diu insolato ficus
passæ, caryophyllum, cinamomum aliquoties
mutata maduerint.

De morbo Regio.

MOrbum Regium vocant, quia lascitiis,
tu, delitiis, mulsa, vita soluta curis, & vt a

5, Molliter hic quoniam celsa curetur in aula.
sunt obstructio, inflammatio, intemperies
tis, aliquando lienis, vesicæ fellis, pororum, per
flaua bilis ad ieiunum descendit, aut per quos
anguinis ab hepate ad lienem fertur. Oportet
interrogare ægros qua parte vel dolorem, vel
ritatem, vel tensionem sentiant. Aliquando cri-
est hic morbus, flaua bile è vasis diffusa in cor-
aliquando venena hunc morbum faciunt. Sed
flammatione necessario febris est, & alia acci-
ia, quæ se proferunt in inflammatione. Quæ
tra febrem & inflammationem, tensio est, &
itas in dextro ferè hypochondrio, excrementa
at, cineritia sunt, & argillosa: vrina specie crassa
odum, crocea, aut nigra, cum spuma eiusmodi
tis. Pulsus neque celer, neque languidus, cre-
tamen, minor, & durior. Galenus morbum
tum citra febrem cum grauitatè in dextro hy-
nondrio hac ratione curat. Primum cibis &
macis aperiētibus obstructiones vtitur: deinde
icamentis purgantibus. Atque hinc meminisse
tetur, in grauibus obstructionibus, quales sunt in
bo regio, periculosas esse validas purgationes, *Purgationes*
prius medicamentis obstructa liberātibus vias *valentiores*
uerint. Propterea Hippocrates, corpora cum *in obstructis*
purgare voluerit, oportet fluida facere. Intelli- *periculosa.*
medicamenta aperientia & purgantia aliquid
cisse, cum iam pro albicātibus & cineritiis ex-
nentis alui, cœrulea & admodū flaua deiciun-
cūque vrinæ ad colorem naturalem pro-
accedunt. Aperiant oxalidis folia & radix gra-
a, asparagus, cichorium, eupatorium, apium

AD LIB. VIII. DE COMPOS. MED

adanthum, herbæ capillares, calamentum, mintha, ancusa, fœniculū, gētiana, iris, aristolo cinamomum & aromata, melanthium, securi fumaria, chamæpythis, rosmarinus, serpillū, m bium, asarum, anisum, hyssopus, petroselinum synthium, cappares, radix tamarisci, asparagi, capparitis. Cōcoquantur hęc vel per se, vel cum vt inde fiat oxymel conditū cinamomo. Hinc que syrapi fiunt: quanquā plurimūm vtuntur pis de endiuiā, de cichorio, capilli. veneris, de b tiis, de duabus vel quinq; radicibus. Vtuntur q vermibus terrenis, asellis, musco, qui in tegulis tur, & vocatis ardesiis, rasura eboris, cornu c pudendo viuerræ, vulgò de Furet. Sed vehem ter laudāt, & iusta quidē ratione, ammoniac cui ad miraculum vsque vim inesse volunt libe di obstructiones, vt certò euadant, quibus i morbo Regio imminet hydropisis. Teritur moniacum, datur in hydromelite, vel oxyme Soluitur oleis chamæmelino, amygdalarū an rum, de fraxino, & similibus, aut Alchimista arte oleū inde distillatur, quod illinitur, & bib

Potiones plurimūm probant à balneo, iub que ægrum epoto medicamento decumbere i tus dolens. E materia quoque descripta fiunt uisculi, qui cōditi aromate & saccharo exhibe in potu, alioqui inde fiunt electaria, aut pars scetur electario diarrhodo. Sunt & aquæ dist tæ, quæ conueniant, endiuiæ, cichorij, lupulor cuscutæ, fumariæ, capillarium, acetosæ, terebin næ, graminis, raphani, apij fœniculi, lappæ, ru tinctorū, tribuli, lybistici, rusci, asparagi & sim

PERIOCHE VIII.

58

alimenti sæpè vtetur radicibus esculentis vt ace-
 , petroselini, graminis, cichorio toto, cicerum
 octo, capparibus, asparagis, lupulorum extre-
 stipulis articaulis, quas vocant Luteriæ Cardes,
 o tenui, quod vel aquis memoratis, vel decocto
 narini dilui potest. Quod ad phlebotomiam at-
 t, vbi videbitur sanguis redundare, aut fuerit
 pressa aliqua vacuatio, liberiùs detrahes sangui-
 è basilica dextra, aut venis extremæ manus.
 istentes menses, aut hæmorrhoidas excitabit.
 enus vsu eiusmodi aperientium & pharmaco
 gante sæpè vno die curauit ægros. Quod si con-
 ax videbatur malum, vtebatur validiùs tum
 ientibus, tum purgantibus. Constat experien-
 decoctum ligni sancti multis profuisse. Color *Color fædus*
 us relictus frequenti balneo curatur, vbi iam *frequenti bal-*
 a interior sublata est. Galenus vtebatur dactri- *neo curatur.*
 Vtemur agarico, puluere hieræ diacolocyn-
 os, rhabarbari, mistis & diaphænico & dia-
 no: in intemperie, aut morbo regio, qui est à
 , neque purgantibus, vacuantibus aut aperien-
 s vtendum est. Redeundum verò ad ea re-
 lia, quæ descripta sunt in imbecillitate hepatis.
 intemperie calida in crisi res est committenda
 træ, nisi quod balneis laxantibus & detergen-
 s cutem, humidiores victu & diluente vtendum
 In primo genere quidem ab obstructione cly-
 es acres plurimum possunt, qui, scilicet, natu-
 trahunt, vt iam non effundat bilem in corpus,
 ad intestina mittat. Aliquando est hic redeun-
 a contra schirrum hepatis. In venenis initio qui-
 vomitus, si eò vertit natura: si ad intestina,

AD LIB. VIII. DE COMP. MEDIC.
clystere acri. In habitum corporis, cucurbitulæ
flamma & scarificatu. Danda autem per os,
contra genus veneni faciant.

De Splenicis.

Splenicos vocant, quibus lien induruit: ad
Salij ab humore melancholico. Multa fun-
dicia, quæ splenicos arguunt: grauitas & circ-
scriptus tumor in sinistro hypochondrio, diffic-
spiritus, sitis, siccitas oris, pedum & pudendi
inflatio, color malus, plumbeus, decubitus in
strum latus, grauis dolor ad iugulum sinistrum
dit, vbi grauior tumor. Quibusdam scaten-
diculi, noctu sudor grauis, halitus foetet, eru-
sanguis è naribus, & aliis partibus, gingiuæ &
tes corrumpuntur magis parte sinistra, ven-
lienem nigricant, scilicet cutis est, maximè ea-
te vlcera maligna, in cruribus cicatrices nigrae,
adstringitur. Horum aliqua, vel omnia sple-
ostendunt.

Imprimis leui pharmaco, vel clystere molli
aluus, detrahendus sanguis, repetita bis vacua
in duos dies (inquit Galen.) è basilica sinistra,
amplo foramine: alioqui è vena medij digiti
minimi. Alij venam post aures diuidunt, volun-
plurimum prodesse, si eo sanguine, qui effluit
rim illinatur regio lienis. Constat quoque raro
dem experimento venas apertas, quæ ad li-
turgent & nigricant, splenicis plurimum prof-
Distinguendum quoque qua parte visceris tu-
constiterit. Nam si superiori parte, pharmacis
gantibus per interualla vtendum erit: si infe-
clysteribus acribus vti conueniet.

*Lienis tu-
mor superiori
parte confi-
stens purgā-
tia pharma-
ca, inferiori,
enemata po-
stulat.*

Sed pharmaca & clysteres per interualla impet-
tur: quibus interuallis, medicamentis aperien-
tis, incidentibus, mollientibus vtendum erit, vt
parata materia melius sequatur. Itaque & ea,
e prius descripta in scirrho hepatis, & hec pecu-
liter conuenient, & cortex radice capparis, radix
marisci, polypodium quernum, scolopendrium,
omnes capillares, rosmarinus, semen agni casti,
iuiæ, scariolæ, portulacæ, acetosæ, cuscutæ, se-
na frigida maiora & minora, cortex & radix sa-
s, fraxini, genestæ, flores hyperici, rosmarini.
stinendum deinde iis, quæ nimium calfaciunt,
frigidis temperentur.

x omnibus in aqua coctis oxymel comparetur.
gationes ex epithymo, cuscuta, foliis sennæ, po-
odio, diasenna, catholico, agarico, diapruno,
sectione hamech, electario Indo, syrupo de
no terræ, in oxymelite, sero lactis: decocto scolo-
drii, vt melancholicâ purges & pituitam. Lau-
ur aqua fabrorum consumendo scirrho, in qua
um fuerit sæpius extinctum: præterea aqua de-
ata, & bene colata, quæ collibus defluit in alueo-
eorum, qui acuunt gladios & enses, lixiuium
nentorum, oxymel, acetum scylliticum, syrupus
tosus, capillorum veneris, de duabus & quinque
icibus, de fumo terræ, de scolopendria, de po-
dio, de epithymo.

Diluuntur syrapi in oxymelite simplici, vel Ga-
in sero lactis, in aqua cuscutæ, acetosæ, borra-
is, fumi terræ. Conuenit frequēs capparum vsus,
aragorum, extremitatum lupuli conditarum,
um genestæ & violarum, cardorum: sunt autem

AD LIB. VIII. DE COMPOS. MEDIC.

cardi, caules cynaræ, qui per hyemem eduntur
 proprietate conueniunt. lien bouis, asini syluestri
 vespertilio decolatus & siccatus, splen asini do-
 ftici, pulli egurini cremantur in testa, puluis dra-
 mæ pondere, potionibus, quæ conueniant, in-
 gatur. Laudant poculum è fraxini ligno. Quod
 tem ad topica remedia attinet, ea arte fient in ru-
 liendo & resoluendo scirrhum, quam inuenie-
 pite de Malacticis. Peculiariter conuenit am-
 niacum dissolutum aceto, deinde pistum cum
 de capparibus, velliliorum, quo quidem am-
 niaco eo modo vtendum, qui dictus est in sci-
 hepatis.

Vteris similiter emplastro de meliloto, dialthi-
 æsyphi cerato, diachylo descriptione Philagrii.
 let conspergi puluis ceterach, corticis radice ca-
 ris, limaturæ chalybis leniter remollito scirrhu-
 niendum ad vsum aceti descriptum capite de
 lacticis, ad vehementem dolorem splenis, tu-
 rem, punctiōem, duritiem. Mirabilis puluis
 capparum. ℞. corticis radice capparum ℥. i. sem-
 acetosæ ℥. 6. corticis radice tamarisci ℥. 3. tera-
 in puluerem. Datur media nocte, & inter pa-
 cum oxymelite. Oportet ægrum in sinistrum
 tus decumbere, quemadmodum in aliis portio-
 bus spleniticis, tres horas à medicamento sum-
 ieiunare. Conueniunt & trochisci de eupatorio
 de capparibus. Quod si videbitur rugitus quid-
 & flatus, intermiscendum quæ flatus discutit
 piper, cuminum, ruta, daucus, anisum, apium,
 rum, petroselinum, lybisticum, galanga, & ali-
 genus.

PERIOCHE VIII. 60

De colicis remediis.

Vē hīc scribuntur vel anodyna sunt vel ad dolores colicos à frigore & flatibus referuntur. Circoticis plurimus est vsus Philonij, quod an-
descriptum est capite de sputo sanguinis. Vtri-
quoque pilulis de cynoglossa, quæ contra om-
niummodi morbos valere dicuntur. Ad hæc
is suspensis de filo, & immixtis recto intestino,
libus seu suppositoriis. In phlegmatica mate-
endum incidentibus, detergentibus, & calfa-
ibus, qualia descripta sunt in frigidiorē ventri-
& hepate. Plurimum laudatur quod sequitur
pile. ℞. piperis grana 3. salis 3. trita dētur cum
in iure veteris galli. Allia coquuntur, & adie-
cipere sorbetur ius. Sunt qui vel capum, vel pi-
em, vel alaudas, nucleis alij infarciant, & ita
unt edendas aues. Alexandrinus tres bulbos
vespere sumptos flatus discutere, & phlegma
cere scribit. Sunt qui plurimum tribuant vino
maticio diluto aqua maioranæ aut nepithæ, ad-
3. 2. castorei. Alij lauri baccas nouem aut vn-
m terunt, & cum vini tenuis & odoriferi 3. 4. 3.
o experimento propinant. Item folia raphani
septem granis piperis decoquunt, & inde me-
tum parant, quod mirabiliter facit nephriticis,
cis, & quibus vrinales viæ obstructæ sunt. Ol.
nardino, laurino, de cado, raphanino, napino,
peribus, lanas inculcant, & calidas admouent
ri: alioqui in eisdem ol. quartā partem galbani
oluunt, adduntq; aliquid ciuetæ & croci, & ita
unt. In flatuosa eadem remedia conueniunt, &
æ cucurbitulæ vmbilico. In calida, & biliosa,

h h iij

AD LIB. VIII. DE COMPO. MEDIC

inedia, quæ alios colicos iuuat, vehementer la-
vbi narcoticis potissimum vtendum est, cly-
bus mollibus ex radice althææ & foliis, malua-
laria, mucaginibus seminis lini, althææ, psylli-
doniorum, adiectis capitibus papaueris, vitel-
violato, vnguento rosato. Aliquando clyster in-
tur ex hordeato liquidiore, adiecto syrupo vior-
de papauere, nenuphare. In horum colico de-
cataplasma conuenit Alexandrini. ℞. farinæ li-
hordei, vel fabar. ana M. 2. coquantur in ol. cham-
mel. fiat cataplasma. Alioqui.

℞. ol. chamæmelini & ros. ana ℥. i. ceræ ℥. i. f.
ceratum. Mucaginis seminis lini ℥. i. cum farin-
barum subacta ex vitellis oui fiat cataplasma. q-
qui experimento laudant hanc potionem. Sen-
viol. ʒ. 4. dantur ex vino diluto. Physica rem-
sunt coralli triti cochleare, dandum ieiunis pe-
duum cum vino: item stercus lupi cum aqua u-
da, cornu cerui vstum, particula incisi vmbilic-
fantis nuper nati, aurea vel argentea armilla in-
ditur & circumfertur, cingulum è corio lupi go-
tum, masculi maribus, foeminæ foeminis, strag-
quoque lectorum inde fiunt. Alij pellem gest-
aut eiusdem lupi stercus nucula includunt, sus-
dunt è collo, vt ad ventrem perueniat. Suspens-
autem ligula è corio ceruino aut filo texto ex ou-
lana, sed ouem volunt interfectam à lupo. Alij
euasisse à lupo. Laudatur & anguillæ sanguis, &
statum alaundæ genus, stercus gallinæ, quæ ex-
tur & nutritur pabulo siccior, tunica interna v-
triculi erinacei: masculi quidem in viris: foem-
in foeminis & mulieribus. Hæc quidem scrip-

is & Arabibus trita in puluere aliis miscentur, aperta qualitate iuant, piperi, castoreo, & d genus. Dantur ex melicrato.

De Priapismo.

Priapismus, qui & Satyriasis dicitur, affectio est, cum minusculum pudendum inuito tumet, inflatur: vel vt 6. de locis affectis, cum colis in tum & circuitum augetur, nullo desyderio vel stimulante. Addit Galenus, oportere inflationeiusmodi esse stabilem. Quibusdam enim succumbentibus, aut aliter concalfactis reniflatur colis, sed affectio non est permanens. Ven ductum à Priapo deo hortorum, cuius confingeretur. Causa mali spiritus insinuatus fissio neruo, qui penem constituit. Addit quod de locis affectis amplas & patentes arterias, ad pudendum perueniunt, concepto multo hu hoc symptoma efficere. Aliis locis Galenus rationem huius ita describit. Materiam facitorem crassum & viscidum, qui à calore languitotu resoluitur in crassum spiritum: licet alio tam crassus, & viscidus humor sit, vt vel à re naturali in crassum spiritum non resoluator: tum huius mali præcedente palpitatione intelligitur. At vbi ab arteriis amplioribus malum est, non edit palpitatio. Sed vsu alimentorum acrium, & abstinētia veneris assuetis, diutiùs præcinctis, ergo frequēs mouetur, & hinc flatibus deorsum arteriæ ampliantur. Idem accidit acrimoniâ humorum, sed præcipuè iis, qui multum sanguinis coiminis colligunt, atque imaginationibus venedulgent. Sic iis, qui iam à pubertate veneri in-

*Priapismi
remedia.*

AD LIB. VIII. DE COMP. MEDIC.
dulgent, & sæpiùs imaginantur, frigidior colic
solet: contrà verò robustis athletis. Rarò aut
quam coëuntibus, vel venerem imaginantibu
gosus & exiguus colis esse consuevit. De priap
14. Methodi, 6. de symptom. & morbis, 6. de
affectis, & hoc libro. Initiò sanguinem detra
præsertim iuuenibus, quibus hoc malum fam
rius. In humorum acrimonia purgabis. Utêris
steribus, ad hæc frictionibus, inedia, balneis, ve
tionibus, quas præfert Galenus purgationibus
breuiter eo genere vacuationis vteris, quod & t
bo & naturæ ægri magis conuenire videatur. In
bis ægrum defugere omninò imagines veneris
quæ venerem excitant. Initiò non oportet men
calfacere, sed leuiter refrigerare, primùm quin
cerato rosaceo in aqua soluto, vnguento rosato
rato cōparato ex cera, oleo nenupharino & cha
melino. Ex quo tum lumbis, tum pudēdis illin
bent, & perinæo. Institues tenuantem victum
caliditatem manifestam, & ea quæ incidunt m
riam crassam, & viscidam detergent: quale est o
mel, & alia iam multis locis descripta: imperat
que ea, quæ à proprietate contra morbum faci
nymphæam, eius semen vel radicem, semen vit
id est, agni casti, & post aliorum vsum, rutham.

De hæmorrhoidibus excitandis.

Hæmorrhoidibus non est assuescendum.
Ad curationem, vel cautionem grauioris
li, epilepsiæ, melancholiæ, incubi, quartanæ & n
borum id genus. Si quando tamen excitandæ
sanguisugis benè purgatis & electis facilè irrit
tur, exasperantibus medicamētis, vt folio ficuli

re, medicamentis acribus, cæpa rubra, præser-
pere, nitrosis, sale torrefacto, alumine: vel ter-
ous & acribus, felle taurino, staphisagria, ab-
no, centaurio, ciclamino, athanasia, matricaria
s id genus. Talia teruntur in puluerem, alia te-
r & exsiccantur, pulueres succis permiscuntur
assitudinem iustam luti, aut melle conco-
r, & circulo sedis illinuntur.

De vitis sedis & pudendorum.

Ulcera harum partium iisdem medicamentis
ferè egent, sed in sede difficilis curatio: & quia
iore sensu prædita est, non fert, quæ vel auste-
vel acrimonia exasperant, quia humida & ca-
facile putrescit: deinde quia eo peruenientes
multæ sunt, quæ illic desinunt, fluxiones reti-
nde humidiora ulcera, callosa & fistulosa fiunt.
er hæc naturalibus excrementis sæpius ea par-
adesunt, propterea quæ illita excrementa de-
nt, unde omnino difficilis curatio. Commune
xilium sedis & pudendi ulceribus à medica-
is quæ siccant citrà morsum. Ea materia iam
ipta in ocularibus medicamentis, & quæ pecu-
er conueniat, cap. de sarcoticis & epuloticis. At
ceribus malignis partim ad ea, quæ supradictis
ibus, decurrendum contra maligna, depascen-
e putrida ulcera, partim ad ea, quæ iam vñitata
ad ægyptiacum, puluerem mercurij, vnguen-
de Vigo, mista parte vel ægyptiaci, vel pulueris
urij: similiter ad aquas fortes, ad illitum quo-
n sine spinæ & inguinibus ex vnguentis mer-
ulibus.

AD LIB. VIII. DE COMP. MED

De iis, qui noctu permingunt stragulas.

AB infirmitate musculi, qui vesicam c mollitie neruorum, accidit pueris, vt permingant stragulas. In quibus remedia sunt tim quæ qualitate musculum corroborant, tim quæ occulta proprietate morbum tollunt, que & perinæum, & spinæ extremum, & radii decocto earum rerum, quæ corroborant, fonsunt. Deinde vnguentis & emplastris, quæ efficiant, vtendum. Itaque decocto menthæ, rosæ absynthij, calamynthæ, saluiæ, stœchados, lauræ, maioranæ, rosmarini, pulegij, polij, chamæ & similibus fouendæ partes. Decoquuntur ex eadem materia, vino & ol. cocta ad vsumsumptionem. Linimenta comparantur ex oleis, diti cera subquadrupla, mastiche, thure, subplis, cerata fiunt. Iisdem oleis molliuntur emplasta de meliloto, diachylum, iride adiecta: & molaluta prædictis locis affiguntur. Proprietate coniunt eritij caro, cerebrum aquilæ, renes & testileporis: quæ omnia edi possunt, vel vino incut vt bibatur vinum. Ad hæc pulmo hædi, linguaris, guttur galli, vesica tauri, capræ, ouis exsiccat, raque in puluerem. Dantur ex vino dormituriobant & enulam, & calamintham, thus, ben, rum, coriandrum præparatum, myrrham, megalbanum, castoreum, seseli, lac ouillum & cnum. Vulgare remedium est esus murium. Sunt qui cinamomum, lignum aloës, spicam, saccharosatum, rosas, pulueribus à proprietate iuuantpermisceant.

De præfocatione vteri.

æfocatio vteri grauissimum malum est & pe- ^{Vteri præfo-}
 culosum, nasciturq; ferè tribus de causis, quæ ^{catio tribus}
 m coëunt, hoc est, vehementem refrigeratio- ^{suscitatur ex}
 totius corporis. Primaria causa suppressio ^{causis.}
 um: altera suppressio seminis, iis præsertim,
 prius omnino veneri indulgebant: tertia causa,
 quæ antè concipiebant, iam non concipiunt.
 æfocatione vteri lege cap. 5. lib. 6. de locis affe-
 Ssensu motuque priuari solent & respiratione,
 tètè tam obscura est respiratio, vt non appa-
 vox quoque deficit. In leuiore malo motus,
 ratio, vox, & respiratio seruantur. In paro-
 extremorum vincula & frictiones maximè
 m, cucurbitulæ inguinibus affixæ, odorata v-
 grauius olentia naribus admoventur, vt ca-
 am, galbanum, gagates lapis, bitumen, pix li-
 a, pili combusti, cremati panniculi, cornua vsta,
 æ crematæ, euphorbium, quo ferè vulgus vti-
 eteres soleæ calceorum crematæ, quas & po-
 are solent: frequenti experimento rutham, na-
 s adinouent, quam & Galenus probat, capam
 lium. Odorata verò, quæ vtero adhibentur, ci-
 , gossipium moschatum, ol. de spica, de costo,
 ophyll. gallia moschata, alipta moschata. Hæc
 aluerem trita oleis dictis permiscuntur, vt fiat
 crassitudo, & ita sinui pudoris illinuntur. In sup-
 sis mensibus sanguis detrahi potest. In portione
 post paroxysmum veteres probant agaricum
 ino. Datur & terebinthina & puluis hieræ dia-
 cynthidos. Laudantur semen & succus planta-
 s, semen agni casti, rutha, radix nimpheæ, in iis,

AD LIB. VIII. DE COMP. MED
quæ nimio semine abundant. Præterea vomit
imperant, sternutationes, cucurbitulas inguin
coxis, ilibus, deinceps affixas cum multa fl
Hypochondria fasciis ligant, & constringunt
buli fili inculcati oleo anethino calido alter
pectini apponuntur, propinant puluerem
bizantiæ. Post alia quoque remedia dropaces
napisimi extremæ spinæ appositi, balnea natu
frequens coitus.

Ad Rhagadas.

Rhagades vlcera sunt vteri & sedis diduc
fissuras. Sed alia humida & saniosa, alia
sa, quedam cancrofa sunt. Saniosa abluuntur
lactis, mulsa, deinde tetrapharmaco dissoluto
faceo illinuntur. Postea medicamentis consol
tibus, quæ parantur è lithargyro. Callosa egent
lientibus, œsypo, radice lilij, terebinthina, ad
parte iridis florētis, alioqui vitellum oui assum
lacte muliebri pistum appones. In suspicione c
diapompholygo Nicolai mollito, liquido ce
rosaceo illines. Quod si callus est coniunctus.
cies aliquid mollientium, butyri, adipum, &
caginum: vbi calor, vitellus oui permiscetur
guento quoque de cerusa, de plumbo, tuthia
liis, quæ contra cancos scripta sunt, vtêris.

De Nephriticis.

Nephriticos propriè vocant, quibus cal
in renibus concreuit. Galenus hoc loco
tendit nomen ad eos, quibus renes inflama
tur, aut exulcerati sunt. Dicemus primùm de
culo: atque vt distingatur nephriticus dolor à
co, legēdus est liber de locis affectis, caput pri

undum sexti libri eiusdem operis. Sæpè enim
 colicis dolor, vt putetur esse nephriticus, &
 à, propter connexionem communem renum
 li per peritonæum. Itaque ex dictis locis distin-
 e oportet. Calculi signa & curationem, breui-
 escribit Hippocrates 6. Epidim. his verbis. *In*
dolor grauis, cum cibo, hoc est stercore, repletur. Ster-
nim resistens in cæco intestino & colo renes
imit. Sequitur, vomuntque pituitam, exaspera-
oloribus æruginosa pituita primùm euomitur,
in ventriculo generatur, & ad primos impe-
ducitur: deinde dolore commotis humori-
non solùm æruginosa, sed & biliosa. Subdit
ocrates, facilioreque fiunt, subducta, scilicet par-
ateriæ, quæ ad dolentem locum confluebat.
uitur, soluantur, cum cibo vacuantur, hoc est, ster-
iam non oppressis renibus, vt prius: arenulæ
æ subsident, sanguinolentum mingunt. Eius-
arenulæ ferè rufæ ac rubentes, certissimum
um faciunt calculi. Mingunt sanguinolentum,
renum facultate retentrice imbecilliore, vel re-
is exulceratis: femoribus, quod è directo est,
or per consensum, non neruorum, vt quidam
ierunt, sed venæ cauæ, & propterea dolor stu-
is. Subiicit curationem Hippocrates. Quiescere
onfert, sed exerceri, mediocriter, scilicet, vt ma-
u, quæ calculum cogit, & concoquatur, & cele-
vacuetur. Non repleti, repleto enim corpore cru-
s ad dolentem locum confluit. Inuenes helleboro
are, nunc non helleboro, sed leuioribus medi-
entis & clysteribus purgamus. Poplitis venam
e repleto corpore, basilicam prius secamus, &

*Calculi
signa.*

AD LIB. VIII. DE COMP. MED

maximè vbi magna imbecillitas renum est. *bus urinam purgare*, non perpetuò, sed iam ben-
gato corpore, & vbi nulla inflammationis su-
est. *Attenuare crassam, viscidam, & coactam ma-*
emollire, hoc est, mollia & laxa reddere tum
tum corpora, per quæ calculus deducatur for-
enim laxatis viis & mollitis, faciliùs, & nulla
minore, exhibit calculus: atque in iis duobus
do materiam calculi, molliendo corpora, pe-
excludatur, non solum efficies vt exeat cal-
sed vt ne postea regeneretur. Hæc ex Hippo-
& Galeni sententia, qui post Hippocratem
bus & anodynis clysteribus leniunt dolore
alum subducunt. Phlebotomia similiter & p-
tionibus vtuntur, nunc cassia, catholico, rhab-
ro interim addito: similiter tenuantibus, inc-
tibus, detergentibus & mollientibus medican-
vtuntur, balneis quoque vias molliunt, cucur-
detrahunt calculum, quas ilibus affigunt. A
omnia syrupis vtuntur, potionibus & pulue-
qui tenuant, incidant, & molliant, in quibus
mum conuenit syrupus comparatus ex florib-
liis, seminibus & radicibus althææ, additis radi-
graminis, acetosæ, seminibus cucumeris, sacco
& melle. Laudatur & cōserua ex iisdem florib-
foliis comparata, oxymel, decoctū glycyrrhiz-
tonicæ, lupulorum, capparis, scolopendriæ, h-
rum capillarium, quibus fortiora sunt, quæ p-
tur è scylla, iride, enula, aristolochia. A propr-
iuiuat sanguis draconis, lapis hæmatites, ol. de
pionibus, bestiolæ, quæ in lapidariis fodinis,
verruçæ, lapidibus hærent, pellis leporis cre-

*Calculo quæ
conueniant à
proprietate.*

vel decolatus, vel integer crematus, eiusdem
cremari, cinis vngulæ equi, testa cochleæ &
orum, terreni vermes, aselli, auis quæ cauda
la dicitur, calculus, quem quis primùm exclu-
na capræ montanæ, lac excornis & nigræ ca-
cicadæ aridæ, decoctum galli lassari. Hæc à
ietate conueniunt. Qualitate verò manifesta, *Calculo qua*
aria, valeriana, succus portulacæ siccatus, cu- *conferant m. d.*
tæ semen, perforatæ, lini, cucumeris, maluæ, *nifesta qua-*
græci, apij, seseleos, radix damazonij, cyperi, *lit are.*
rusci, asparagi, capparis, tamarisci, cynosbati
us detracta interiori lanugine, senellæ vocatæ,
ni & nucleï cerasorum, persicorum, cortex
is corili, testa auellanæ, sarmenta vitis vsta, ex-
a in oxymelite, vt colatura bibatur, electrum
spongiæ, saxifragium, & alia propè infinita.
ecocto aliorum paratur oxymel, hydromel,
ar, allia trita in puluerem. Addantur decoctis,
er se bibantur ex ol. de scorpionibus, & cuni-
rum adipe: lumbi, perinæum, ilia, pubes illi-
ur: conueniunt aquæ chamæmeli, betonicæ,
stæ, parietariæ, fabaceorum, raphani, &
ateria commemorata. Aqua & ole. è tere-
hina, è ciceribus & bismalua. Et hæ quoque
la laudantur. ℥. lapidis Iudaici, lyncis, spōgiæ
℥. i. nucleor. mespilorum ℥. s. tragacanthæ, gū-
eraforum & persicorum tantundem. Teruntur
ia & incorporantur in ℥. i. terebinthinæ, pro
us dosibus. Conuenit & lithontribō vocatum,
ustinianū, alkekengi semina, baccæ lauri & iur-
eri. Coguntur hæc cum glycyrrhizæ & radicis
la decocto, ex melle vel saccharo propinantur.

AD LIB. VIII. DE COMPOS. MED

De inflammatione & exulceratione renum.

IN inflammatione renum clysteribus purgantibus vtendum. Quàm medicamentis purgantibus vtendum. rantur autem initio ex remollientibus, scilicet coctione remolliuiva : deinde etiam mistis lenitibus, vt chamæmelo & similibus. Olea sive laceum, nenupharinum, papauerinum: postea que butyrum recens. Oportet autem modum clysteris esse ad quartaria tria, aut lb. i. Mollitudo detrahendus sanguis è basilica, quæ inflammato reni respondeat, atque aliquando procedendo in cruribus, phlebotome iteranda est. Arabes iterant in poplite. Cataplasmatibus primùm decocto maluæ, bis maluæ, rosarum, in quo postea coquatur farina hordei ad consistentiam: deinde cum ol. rosaceo, oui albumine & vitellis ouorum, tantillo aceto adiecto, fiat cataplasma. Procedente morbo pulvis chamæmeline, rina lini & fœnugræci, pulvis absynthij & aliorum leniunt, coquunt, discutiunt, miscere conueniunt. Iste quoque cucurbitulæ affiguntur lumbis cum scarificatione. Utendum foris è vesica plena, quod hydrelæum ex decocto & oleo ueniens paratum est: initio quidem iis, quæ in initia conuenire dicta sunt: postea verò modum vt prius, materia. Initio abstinendum vino & acutis, quales sunt syrapi, hydromel, oxymel, & que diureticis nutriemus iusculis è pullastro, lactuca, acetosa, portulaca, borragine & hordeatis. aquam hordei. Postea apparitionibus iam urinis & sedi menti boni, quæ prius tenues, aquo rubentes apparuerint, diureticis vtetur: appli-

emplastrum de muscillaginibus, pistum ol.
æmelino vel irino: postea quoque empla-
le meliloto. In exacerbationibus dolorum, in-
nibus ex decocto bismalæ, malæ, violariæ,
æmeli, anethi, meliloti, fœniculi: atque vrgen-
doloribus nimum & vigiliis decocto papa-
, cuius semen miscebitur hordeatis: philonio
& aliis potionibus narcoticis vtendum erit.
aliquando non coquitur, per vrinas scilicet,
appurat. Itaque signis apparentibus suppura-
s, fotu, incessione, emplastris, cataplasmatibus,
eribus vtetur ex materia suppurante institu-
quam scriptam inuenies capite de suppuranti-
Atque contingit aliquando suppurationem re-
e, vbi acrius clysteribus irritare oportet, dan-
que in potu hydromel comparatum ex deco-
ænugræci, parietariæ, althææ, semine cucume-
Quod si dolor vrget, incessionibus vtendum ex
eria mitigante, hordeatis, lacte vel emulsione
gdalarum. Iam eunte pure animaduertendum,
lepus sit. Nam si liuidum & grauiter olens, pau-
pes est: alioqui benè sperandum, vtendumque
po de althæa, de iuiubis, lacte asinino, melle,
ragacantho frigido, diaireo simplici, alphenic,
milibus, vt vel dolor, vel necessitas vrget, lacte
ygdalino cum multo saccharo, tum purioribus
his euntibus, lacte bubulo & ouillo potius,
m aliis, vtendum est, atque aliquando asinino,
ino, caprillo. Bubulo quidem vtendum est, sed
ecta quarta parte feri. Conueniunt quoque sor-
iones vsitatae ex lacte & vitellis ouorum, at-
e omnino multus sit vsus lactis, nisi corrumpatur.

AD LIB. VIII. DE COMPOS. MEI

Vbi sanguis fluit, iis quæ sanguinem sistunt stringunt, vtendum erit. Resistente aluo pilulo aloë, & rabarbar. terebinthina, cassia, cū multo tragacantho vtendum. Et quia dolores sæpe videntur semicupia, id est, incessiones, comparanda ex tracto rerum, quæ leniant. Simili fotu & sacculis oportet. Pulueres quoque, quos cordiales videntur alimenta boni succi omninò instituenda sunt animi deliquiis sæpe capiuntur, & plurimūm ciantur. Itaque ad animi deliquia, morbum & sciētiā plurimūm faciet decoctum ex passulis, & citis aliquot iuiubis, ficubus, glycyrrhiza, seminum cucumeris. Coquantur autem ad crassitudinem pini. Deinde misceatur diatragacanthum frigidum diaphanis simplex, tabulæ vtriūsq; diaphanæ de gemmis, lætitia Galeni, & similia: eoque videntur sæpius è cochleari. Quòd si vrgetur siti, optime hordeum coquatur ad putrilaginem: deinde decoctio aliquot tritarum amygdalarum, adiecta eius aquæ, decocto misceatur. Condientur autem saccharo & diatragacantho frigido. Poterit videntur geri adiecto nodulo ex seminibus cucumeris & nulla seminis cucurbitæ. In remissione mollioribus actionibus vtendum mollioribus stragulis, & omnino alimentis boni succi.

De Arthritide.

*Arthritidis
cause.*

Nomine Arthritidis podagram, chironia & morbum coxarium includimus. Nam quando hæreditaria. Ferè autem eius cause temperies, imbecillitas partium, & affluxus

am. Itaque in vacuando & roborando cura-
 summa posita est: ac præcedit quidem vacua-
 otius corporis, in plenitudine per phleboto-
 n: quæ in coxario morbo, primùm in cubito:
 de in malleolo fieri debet. Arabes initio coxa-
 orbi phlebotomiam laudant, & interuallo an-
 ris & parui digiti. In podagra & chiragra op-
 o membro è directo vena secanda est. In ca-
 ymia purgationibus vtendum, vomitionibus,
 eribus, deinde etiam sudorificis & diureticis. In
 cis, initio repellentibus vtendum. In coxario
 bo abstinendum iis, & statim mitigantibus v-
 um, quæ neque multùm calfaciant, neque re-
 erent. Repellunt ceratum rosaceum, nutritum
 tum rosaceo, vnguentum rosatum, ceratum de
 lio, & alia quæ scripta inuenies cap. de repellen-
 s: quemadmodum & quæ mitigant dolores,
 is, ol. cerata, acopa, myracopa, capite de dolore.
 quando narcoticis vtimur, primùm quidem le-
 ribus: deinde fortioribus eadem ratione, quæ co-
 a capite de dolore præscripta est. Celebratissi-
 m epithema Asclepiadis, quod illi scriptum in-
 ies. Sed quia humor in iis morbis ferè crassus
 & crudus, viscidus, paulatim mitigādo, inciden-
 attenuando, discutiendo, & in coxendice etiam
 ahendo, malum euincendum est. Vacuato vni-
 so corpore, præparata materia, plurimùm con-
 commotus sudor, præsertim ex ea parte, ex qua
 lum est. Facile repleto vase mouebitur aqua ca-
 a & vino pleno, in quib. ea coxeris, quæ sudores
 ueant, discutiendi & roborandi vim habeant,
 amamelum, melilotum, anethum, ebulus, cha-

AD LIB. VIII. DE COMP. MED

mæpytis, hyssopus, saluia, rosmarinus, origanum,
lamintha, absynthium, folia & baccæ lauri &
peri, semen anisi & fœniculi. Materia cocta cu
leis anodynis & discutientibus contundi pote
linteo composita, calidâque admoueri parti. D
ctum autem inclusum vase bene clauso & co
cto orificio plantæ pedis, vbi in crure vel ischi
lor est, volæ manus, vbi in brachio, admoueri
bet, donec inde commotus vapor attingat partem
& moueat sudorem. Detergendus sudor dilige
& locus affectus lanis sordidis inculcatis ol.
gante, resolvente, corroborante contegendum.
Vacuata materia, corroborare conuenit empl
diachylo ireato, thure addito, mastiche, sang
draconis, pistis & vnitis omnibus cum ol. aneti
laurino, de absynthio, & aliis id genus. In inue
tis, vbi iam dolor quietus est, saluia, sal, vino au
& ol. chamæmelino incoquenda sunt, fiat forte
pressio, seruetur ol. quo sæpè articulus infirmus
cerur. Multi longa abstinentia vini curati sunt.
qui plurimum probant decoctum baccarum
peri, glycyrrhizæ, vocatarum fenellarum, radi
nulæ & ebuli. Decoctum guaiaci incidendo, me
do sudores, atque ita vacuando conferre pot
Pellis lanina benè macerata & comparata cum
teria adstringente, galla, alumine, & aliis, qu
riariis vsitata sunt, gestata, plurimum facit ad
cautionem. Græci & Arabes plurimum trib
hermodactylis, ac varias pilulas inde cōficiunt
stis feminibus anisi, fœniculi, zinzibere. Apud
colaum maiores sunt in frigida causa: minore
causa calida. Utendum erit descriptionibus ad

*Arthritici
multi vini
abstinentia
curati.*

quæ conuenire videantur, vt agarico, maioribus,
arbaro, minoribus. Contingit curatione malè
tuta tophos concrefcere in articulis: quib⁹ cō-
unt, quæ incidunt, tenuant, molliunt. Empla-
le Vigo, de meliloto, de mufcillaginibus, mifta
cerati æfypi descriptione Philagrii, galbano
ui & aliis, quæ fcripta funt cap. de malacticis,
tiis offium, de pyroticis. Sciendum tamen eiuf-
i tophos aliquando ita induruiſſe, vt nullis re-
iis cedant: aliquando quoq; figuram membri
mutare in ὀρθόκυλον καὶ ἀσκυλον: quorum af-
um remedia inuenias capite de viriis offium
eruorum. Sciendum quoque, quod fcripfit Hip-
ates, dolores eiufmodi sæpe protrahi ad diem
t nihil fit mirum aliquando, adhibitis conue-
tibus remediis, tardiùs curari.

FINIS.

I
IACOBI HOLLERII
STEMPANI, MEDICI
PARISIENSIS CELE-
berrimi de Materia
Chirurgica.

LIBER I.

P R Æ F A T I O.

DE materia remediorum, quæ ad Chi- *Interpretes*
rurgum pertinent, plurima quidem *materia chi-*
Hippocrates, Galenus, & ante hunc *rurgorum.*
Anazarbæus Dioscorides memoriæ
tradiderunt. Quædam posteritas ad-
it non fraudanda laude: sua enim veterum, sua
sterorum gloria est. Atque iniquam decreti ge-
s est, quod omnem fructum laudis & gloriæ hu-
disciplinæ vni Græciæ detulit, vt Arabum ac
steritatis studia perpetuis tenebris opprimantur. *Laus aliqua*
audato solo laudatæ fruges sæpenumerò proue- *Arabum &*
unt: Vixerunt Græci in media luce literarum. Ex- *posterorum.*
erunt Arabes, & inde ductæ familiæ, iam desertis
sepultis melioribus disciplinis, digna tamen luce,
ernaque memoria nobis reliquerunt. E viuis fon- *Vnde peten-*
us Græcorum remedia primùm petēda sunt: sed *da materia.*

INSTIT. CHIRURGIC.

Natura fertilitas in materia chirurgorum.

Pronæa chirurgos potius quam Epicurea.

ita, vt nec Arabū riuos, nec posteritatis ingenia tēnamus. In his hauriēdū quod saluū & incolu repudiādū, quicquid fecerit cōenū, & disciplina terū malè cōuenerit. Atq; omninò hac parte pōstrāda nobis naturæ fertilitas, à qua omnis vber & quasi sylua remediorum ducta primū est. Nequam natura magis luxuriat, nulla in re pariterque his chirurgiæ opibus ambitiosa est, in qua tam prolixè numen suum explicat, vt *ἡ φύσις* nō tam Epicurea, quod quidā ait, quàm *Χρῆστος* fuisse videatur. Plurima quidem ad voluptatem delicias hominis: omnia verò ad salutem eius conseruationem chirurgo comparauit. Nam quocunque tota rerum facie exposita, quæcunque uernis terræ ac visceribus latent, quicquid est aeris, stirpium, animalium, terra, ignis, maria, chirurgi inferuiunt. In facie rerum & excrementis, in serie, in rebus minimis, obsoletis, ac propè nullis, media condita sunt. In re vna multiplex natura vario genere remediorum fœta est. In apicula quocunque variè lusit, quàm multas diuitias chirurgo condimella, ceram, metyn, sandarachā, fauos, propolis, quicquid denique locuples illa alueorū respubli- ca continet. Quin & apes ipsas ad auxilia transtu- lit. Et in homine multa sunt, quæ prosunt homini, quocunque animum aduertat, quocunque oculi coniciat, remediorū turba sese offerat. In quo summo opere probanda est maiorum diligentia, multaque magis imitanda studia, qui in ea vastitate rerum nihil intentatū, nihil inexpertum reliquerunt, omnia elaborata & summo iure existimata, literis consignarunt, quibus iam perfrui datum est, alie-

et bonis. Primum ergo consuetudine, natura,
 iorum historia, infinita nobis materia com-
 a est, quæ iam deserta ac suppressa iacet, quia ne-
 a. Satis est capsula pauculis alueis distincta: sa-
 xidicula: hic vno atque altero remedio con-
 s est, quæ scilicet accepit oraculo, nec ulli reue-
 putat. Sed ego sic arbitror, optima esse reme-
 quæ plurimis cognita, plurimis probata sunt.
 i elemēta sordent, & quicquid elementare est.
 noua elemētorum soboles, hinc æther & cœ-
 ipsum ad remedia exprimenda sunt. Vernacu-
 nt nobis atque domesticæ naturæ opes, quibus
 era coniungas, repurges sordida, sinus impleas
 catrice regas, cæteraque præstes omnia, quæ
 urgi opere continentur. Verum suis cuique stu-
 rui liceat. Nos ex immensa, omnibusque expo-
 naturæ sylua & maiorum historia, quæ iam pu-
 vel multorum fide consent, remedia transfe-
 is, exhibebimusque rudimentum operis, suis
 em lineis descriptum, quod alius impleat, in-
 et, suis denique numeris absoluat. Nos speciē
 iam & formam argumenti adumbrabimus, se-
 i Cosmographos, qui totius orbis ambitum
 ista tabula contrahunt. Idem enim condonan-
 nobis, cum non alios fines imperij, alios ma-
 e, de qua præsens instituta oratio, natura po-
 t. Genera quædam rerum & præcepta artis pri-
 a explicabimus, vtendi methodum, & leges
 uas instituemus, ex quo censebitur patricularis
 eria, & formulæ describentur, quas partim ars
 reperit, partim optimorum medicorum vsus
 e experientia comprobauit. Antidotarium in-

*Taxantur
 nostri homi-
 nes.*

*Argumen-
 tum libri ex-
 plicatur.*

*Antidota-
 rium.*

INSTIT. CHIRURGIC.

scribunt hoc genus argumenti, nulla ratione
 usu veterum, sed, ut fuit annorum licentia, è
 voce Latina analogia nomen detorserunt. Nos
 nobis, plurima aliis reliquimus, ne volumen,
 quinque libris Ioannis Tagaultij, & hoc de
 ria chirurgica commentario cogendum erat, in
 iorem molem accresceret: deinde non plus o
 hac in re licuit collocare nobis, quàm à quoti
 nis studiis, statàque interpretandi cura relic
 fuit, idque breuiori tempore, quàm hoc institu
 nostrum breue quidem, sed varium, expost
 Ideòque dignum venia, si contracto ambitu
 borum, pressàque periodo, quædam describer
 & in tam numerosa medelarum turba potio
 verborum moderatio, breuibùsque sententiis
 premenda est. Ad hæc ponimus idoneos esse
 doctrinæ, qui iam intincti fuerint præceptis
 quam Ioannes Tagaultius singulari ingenio ac
 incredibili studio informauit. In qua genera
 borum diuisa sint, circumscriptæ formæ, desig
 indicia, notata præsagia, institutæ leges, scriptæ
 delæ plurimæ: in qua quæcunq; collabebantur
 disciplina vetere, constituta, quæ vitium fecer
 reformata: tota denique ars, quasi rediuiuio la
 instaurata est. Vnicam hanc partem operis in
 ceptus negotiis in nos transtulit, quam ideò rec
 mus, ne & publica ratio deseri à nobis, & offic
 necessitudinis repudiari videretur. Multa igit
 Græcis, quædam ex aliis transtulimus. Quæ à C
 done, eiùsque notæ scriptoribus rudiùs tra
 sunt, paulò puriùs reddere contendimus, etia
 intelligamus vitia corporum nō curari eloquen

*Lat. operis
 Ioannis Ta-
 gaultii.*

nec barbarismo depelli possunt. Probamus
 em omnem orationem, modò sententiis re-
 , quasi suo succo & sanguine condita sit. Me-
 amen hæc, si neque neglecta, neque ambitio-
 d mediocriter culta est. Adde quòd barbaris-
 ille multas sæpe tenebras rebus attulit, & opti-
 uæque sordescunt plurimis, quæ sordidis, nec
 uris vocibus describuntur. In damnandis qui-
 am rebus, authores Græcos adhibui: in re-
 iis ea selegi, quæ præceptis artis congruerent
 is, quæque vt res præsto sunt, facilius compa-
 ur. Atque hæc præfati, ad institutum opus ve-
 nus.

De repellentibus.

CAP. I.

Πορρηχὰ Græci vocant, quibus & initiis *Utilitas*
 fluxionum, & post initia vtendum est, quan- *repell.*
 videlicet humor affluit: hinc enim phlegmo-
 ortus atque incrementa, hinc vomica, mali-
 vlcera, febrium, dolorumque causas, alia de-
 ne permulta vitia corporum declinamus. Ideo-
 principiis obsta. Sed vacuandum prius corpus *Vacuatio.*
 si quidem postulat casus, ac ferè postulat: quia
 plethora & cacochymia, rheumatismi pluri-
 m commouentur, quanquàm etiam in medio-
 vitio humorum & copia, vbi phlebotomo vel
 armaco natura leuanda est. Idem remedium sæ- *Modus.*
 s innouandum, si quidem metus est, ne cùm in- *Repellentia*
 uerit morâ, affecta inde pars nimium recalescat. *cur sapius*
 quoque remedij vitio conferenda. Leuius enim *innouanda.*
 armacum vt lactuca, in graui ardore frustra est:
 tius, qualis est succus è pomo Mandragoræ,
 ore inficit, indurât scirrhum, & aliquando ita

INSTIT. CHIRURGIC.

*Repellentia
ut cōuenien-
ter adhibeā-
tur quæ ad
consilium ad-
hibenda.*

*Conuersa re-
pellentium
natura.*

*De repellen-
tibus Græ-
corum senten-
tia.*

*Frigidorum
medicaminū
alia natura
aquea &
mollia, alia ter-
rea & dura.*

reprimat, ut in viscera fluxionis impetus rapiat. Ad consilium adhibenda hæc omnia, natura, figura, sensus, robur partium, humoris copia, tas, corpus, viæ prætereà per quas is illabitur. perpetuò satis est infirmo loco repellens auxilium adhiberi: aliquando enim superius collocandum ut veluti præmissa manus vias intercipiat, ne transfluat, ubi venarum ductus atque cōiugia maduertenda. Cæterum reprimentium naturæ modum controuersa est. Arabibus repellunt influxum prohibent, refrenant, crassant, illinunt, pilant, quæ denique robur partium confirmant. Græcorum libris astringētium materia cum re- lentibus ferè cōmiscetur. Apud Latinos Cor- scripta reliquit, quæ simul repellant atque re- rent, & rursus quæ sine frigore repellant. Aureli- in Chronicis alia scribit vnā astringere atque re- mere, alia astringere quæ non reprimant. Sed ut- que, ut aliquot locis Arabum, in censenda ma- non sine vitio est oratio. Iustissimā Græcorum sententia, eaque nobis explicanda est. Repellit perpe- quod frigidum est: frigidum aliud aqueum na- molli ac soluta, aliud terrenum crassiore mat- quod quia astringit & magis contrahit partes, & caciùs reprimat: aut certè solum id efficit, si qui- ab actionis vehementia repellentibus nomen in- tum est. Ac certè in rheumatibus præstātissima dicamenta sunt, quæ cum quadam astrictione- hementer siccant, ut non mordeant: qualia terra sunt. Quanquàm & alterum genus, quod aque- est, ut cunque reprimat, & ex æquo frigidum vel- reno frigidius est, ac refrigerio magis conuenit.

præterquàm quòd humor frigore reperi-
 i quidem accessit constringendi vis, quod iam *Cautio in a-*
 loco exstringitur, magis etiam si tenue est: & *stringenti-*
 id reliquum sit, sæpenuerò resiccatur: con-
 atur pars, vt sine pharmacorum ope quod po-
 influat, possit retundere. Verùm hac parte pro-
 ndum, ne quid nimis, ne cutis grauius contra-
 ur, crassescat humor, dolor exasperetur, fluxio
 escat: grauius denique incendium irritetur. At-
 vt initio quidem te inuisse putes, reliquum ta-
 & scirrholes & contumax persistit, quod im-
 erum ægerrimè discutias. Ac grauior metus, si
 d viscerum infirmius est. Excipit enim celeriter
 quid retunditur: vbi omnia firma sunt, in ma-
 s venas & viscera circa periculū aliquid refluet.
 endum quoque ne vltra modum contrahas in-
 eria copia, crassitie, vitio, molli vigetòque sensu
 pore, dolore graui pariter & calore. Vbi laxan-
 potius via est, vt diffluet calor, ac dolor tempe-
 ar: qui, vbi cruciat vehementius, ad laxantia & a-
 dyna omninò confugiendum est. Adstringenti-
 ul atque repellenti auxilio vis efficacior est, si
 id tenuium partium vel natura insitum, vel arte
 mixtum est: modò non mordeat. Iusto enim ca-
 e temperari potest, multò magis, si (quòd ferè
) ab infirmitate fluxio, à frigore infirmitas orta
 . Pestiferæ materiae non occurrimus, vbi in su- *Vbi non re-*
 rficiem diuertit: sed potius illicimus, atque rapi- *pellendum.*
 us vi maiore, si tardius mota resistit. Neque diffi-
 ilis ratio est in criticis apostematibus, coxariis, lue-
 nerea: vbi non repellenda in corpus, sed foras po-
 is materia trahenda est. Iam verò quæ illinunt, *Oppillantia,*

INSTIT. CHIRVURGIC.

*Quæ calida
adstringunt.* oppilant, offarciunt, alias quidem dolorem len-
 alias acrimoniam hebetant, viâsque intercipiunt
 quibus si vis, reprimant: ac reuera nonnunquam
 primunt, oleum rosaceum, omphacinum, myrr-
 oui candidum, aliâque id genus. At gummi geni-
 resina, gluten, farina pistrinalis, gyrus tritici, hy-
 læo, oxelæo, Rhodino, repellente succo, austero
 no dissoluto, non tam spõte sua, quàm aduentit
 reprimunt. Adstringunt calida, folium, casia, cin-
 momum, spica, aloë, crocus, cyperus, calamus
 maticus, myrrha, absynthium, marrubium, polia-
 saluia, centaurium, vina quidem austera, & aro-
 ta plurima. Reliqua verò tum austera, tum acerb-
*Materia re-
pellentium.
Aquea.* proximum ordinem referemus. Leniter repellunt
 qua, vinû, lactuca, intyba, polygonium trifoliû,
 rricula muris, lenticula palustris, psylliû, liquor o-
 vmbilicus veneris, semperuiuû, portulaca. In su-
 ma, quæcunque frigida aqueo elemêto soluta su-
*Omphaciû.
Rubus.* Omphacium adstringendo efficax: Solanum an-
 git. Hoc potêtior rubus est immaturo fructu & b-
 ribus: mollioribus autem foliis & asparagus plu-
 mûm aquæ continet, ideóque leuiûs contrahit. A-
 stringunt vitium folia, & capreoli, plantago, sorb-
 rum, cornorû, mespilorum, pirastrorû, cydonio-
 myrtorum, spinorum fructus & folia, rhodonia, m-
 farum capita, obelisci: deinde, sed minûs, semina,
 res, & folia: oxyacantha mediocriter, malicorû
 magis, cytinus, balaustia, rhus, acacia, bolus Ar-
 na, terra sigillata, quercus, cupressi folia, germina-
 nuce. Vehementer refrigerant pòmi mandragor-
*Quæ vehe-
menter refri-
gerant.* hyoscyami & papaueris succus: quæ reliquis int-
 dum temperari possunt, vbi acrior inflammatio e-

prius auferenda, quàm inde partes liuorem du-
 . Spongia è frigida expressa partim contrahit,
 um inhibet, dissipátque in viciniam, quod iam
 . Eodem modo lana succida & splenia austero
 o insuccata. Magis etiam, si aqua prius, galla &
 lia incoxerint. Vinum aquæ preferendû, & ma-
 è austerum, vbi reprimendum est. In deligatio-
 is fasciæ vino insuccantur. Acetum repellit, ad-
 ngitque vehemèter. Caphura repellit, & tenuita-
 artium facilè permeat. Oculi populi veteribus
 ecis calfacit. Repellit gypsum oxycrato mace-
 um. Olei rosacei frequens vsus est, sed sit ex oleo
 phacino, in quo rosæ sæpius mutatę maduerint.
 od annum superat, exoletum est. Oleum om-
 cinû si defit, recenti oleo & vuæ acerbæ succo
 coctis, dum succus omninò exhalauerit, fingi-
 & ad ignem saligno ramo, vel simili assiduè cõ-
 ueto. Oleum verò nec sit cõditum sale, nec æta-
 acidum: in myrtino, melino, lentiscino, & simi-
 us eadē vitia fugienda sunt, verustas, rancor, sal-
 o. Mastichinum, nardinû, constinum, adstringē-
 roborant, & calfaciunt. Vitiosum oleû, cùm in-
 rû defit, tandiū eluatur, dum virus exuat. Elua-
 aqua vel simplici, vel rosacea. Descriptæ mate-
 oleum vim cõbiber, si vel materia ipsa, vel suc-
 eius oleo incoquatur. Plātaginem, gratia exem-
 , oleo recenti & pari aqua aut vino coques dum
 um oleum reliquum sit. In ardore nimio pericu-
 sus olei vsus est, quia calore incenditur & frigit.
 pressis succis meliùs vtimur in lana succida, pan-
 culis, ac spleniis. Portulaca, sēperuiuû, vmbilicus
 eneris, agrè succum reddunt: nisi in mortario tri-

Aqua.
Vinum.

Acetum.

Rosaceum,

Rō in oleis.

*Olea falsiti-
tia.*

Cautio.

*Succorum
vsus.*

INSTIT. CHIRVURGIC.

tis aliquid omphacij, velli liquoris similis affundatur.

*Cataplasma-
ta & cerota
qui fiant.*

Cataplasmata fiunt farina in succo pista. Ex o cerota coeunt, & succis imbuuntur. Remedia n dura sint, neque graua, ne presso loco dolores o geant. Cerusa cichorij succo & aceto leniter di

*Ceratum e
psyllio.*

tur. Ceratum à psyllio, psyllij vnc. quatuor in ad lib. quatuor macerentur percoquanturque, exp so succo, adde rosacei libram vnam: ceræ vnc.

*Ceratum ro-
saceum.*

contra articulorum rheumata. Non absimile ce tum rosaceum. Duplice vase cera cum oleo lique vbi refrixerint, conspersa aqua commouentur, ac reijicitur, succus plantaginis affunditur, vt quant fieri potest, absorbeant. Inflammationes, sinus cera genitaliū quæ serpunt, adiuuat. In teneris cu

E coriandro.

poribus idem ceratum coriandri succum imbibe Coriandrum leniter adstringit, aliis refrigerat, C leno calfacit: vtere incremētis. Ceratum myrtine

*Cerata ma-
gis adstrin-
gentia.*

& melinum magis adstringunt. Herpetibus, & mio humore flaccidis vlceribus conuenit, Myrt lib. vna: ceræ vnc. duæ: pollinis myrtorum vnc. vni In ceratis vtendum cera, quam adolescentior apu populus confecerit: ceram virgineam apiarij non nant, eaque è nouis fauis separanda. Alioqui ce alba vtendum erit, non sponte quidem nata, sed t ctitia, qualis olim Tyrrhenica, quia suauior est, a acrimonia hoc genus remediorum carere deb ideoque præferenda cera è dulci ac diluto melle. coagulato lacte & inde nascēte inflāmatione fari fabacea hydrelæo vel rhodino pista, māmis impo nitur. Idem opitulatur testibus inflammatis. Δ

χαλκίτεως contra rheumata hoc modo tēperat debet: Adipis suilli recēti, exemptis fibris: vnc. du

recentis, lithargyri, ana vnc. tres: chalcitidis
dimid. Conficiendum arte medicamentū: vsus
pore, vnc. duas medicamenti, olei rosacei vnc.
colliquabis: vbi refrixerint, aqua frigida, suc-
portulacæ, psyllij, lactucæ, vino austero, vt res
tulat, subiges, animaduertens quantum repellē-
m, adstringendum, refrigerandum, siccandum,
iendū, vt modò rhodini loco myrreum aut me-
um misceas: oxycraturum hunc vel illum succum
s præferas. Quod sequitur, exprimit vlceribus
od influxit: & quod influat, repellit. Lithargyri
c. quatuor olei dulcis vel rhodini vnc. quatuor:
uæ vnc. tres: lithargyrum die vno hydrelæo co-
titur, difficilius enim illiquescit: teneris corporib.
paruis vlcerib. cōuenit. Defensua vocant è boli
menia parte vna, terræ sigillatæ dimidio, rosacei
plo, aceti vel succi repellentis dimid. Liquidis re-
ua infriata commiscentur, vel è bolo Armena li-
ore oui conleuata: deinde affuso succo è capreo-
vrium, aut omphacij. Fasciæ ritè conuolutæ in
pellentibus censerī possunt: quales in fracturis,
qui ab vlcere sursum adducuntur: vt adstricta
rtē, & ita ductis orbibus paulatim laxes. Similiter
m altero membro atrophia intabescēte, alterum
eligamus. Vincula quoque superioribus partibus
iecta, quā videlicet materiæ cursus est. Aliquando
iam inferiores illaqueamus, vt cū è cruce exha-
t virus quod viscera appetat, ex quo & epilepsia
syncopæ causa præciditur. Sed in vlceribus plu-
mūm & fracturis, vias laqueo comprehendere
porter, ne si quid transfluat, dolor, phlegmone,
utredo, syderatio, aliæque id genus concitentur.

*De lithar
& hydrelæo.*

Defensua.

Deligatio.

INSTIT. CHIRURGIC.

De attrahentibus.

CAP. 2.

Attrahentiū materia.

Attrahentiū vsus multiplex.

Differentia attrahentiū.

EΛκτικὰ & ἐπισπαστικὰ Græcis appellata, quidem repellentibus conferri possunt, sed tura plurimum dissident calida, tenui substantia quæque vi quadam rapiant, quæ in alto corpore posita sunt. Ideoque viscera, internūmque corpus exonerant, foras translata materia: venena in cutem euocant. Criticos abscessus accelerant, desperatos pleuriticos & fortasse attonitos releuāt: inguinales tumores amplificant: quodque vel pestiferum, nimis vitiosum medio corpore conceptum est, attrahunt. Tabidas ac velut syderatas partes restituunt: perfrigeratas spiritu refouent: vitiosam fanem exhauriunt, quæ nervis & cuniculosis vitiis latet: squammas ossium detrahunt, coxarum iuuant: hydropicos exugunt: paxillos, clauos, sagittas reuocant: multo magis, si locus vlceris periculo inciditur, nec patitur æger angustiore plagam ferro ampliari. Quod in vomitibus, strumulis, panis, ægilope, oculis, auribus, reliquisque partibus alius decedit, eliciunt. Multiplex ergo attrahentiū vsus, sed nihilominus varia materia est. Aliis ea à natura insita est: atque in his modo manifesta qualitas elementaris: modo occulta quædam proprietatis & naturæ familiaritas attrahit. Aliud genus hoc habet aduentitia qualitatū ex putredine contracta ac monia. Calor Galeno omnino attrahit, sed quod attrahit, non protinus calidū est. Aphrodisæus alius sensit. Attrahunt cucurbitulæ, sanguisugæ, pyramides, suctus, dolor, vincula, frictio, cauteria. In attrahentiū vsu aliquādo quod fuerit attractum, corpore excludimus: sed hic modus est, ne cum vitio

tem frugi materiæ eripias. Nonnunquã tantum *Quæ miscen-*
 ahimus, non etiam discutimus: vt quum in par- *da attrahen-*
 a emortuam calor & spiritus attrahitur. Argenti *tibus.*
 mam, ceram, resinam, picem, oleum, epispasticis
 eres miscuerunt, vt & temperarët, & magis em-
 sticum pharmacum efficerent. Quidam etiam *Particularis*
 tringente materia obtundi voluerunt. In primo *materia.*
 cere sunt dictamnus, propolis, ceram virginiam *Propolis*
 trit Scribonius. Rudis est & crassa materia in *quid sit scri-*
 am officinis, nondum cera: odore graui, vt qua *bono.*
 o galbano veteres vterentur. Ea mellatione ver-
 separari potest fauorum pars quæ cellas obsti-
 t. Sed iam exemptis fauis, posteaquam mella dif-
 xerunt, quicquid est in fauis, vnà confundunt, vt
 nil syncerum haberi possit. Magna verò synceræ
 opoleos virtus est: spiritus crassos & vitiosam
 materiã ex alto elicit. Recēs per se satis est mollis & *Propoleos v-*
 nguis. Sic in puncto neruo agricolę Galenus vsus *su. punctum*
 : quę ætate induruit, oleo veteri molliiri deber. In *neruum ara-*
 ollioribus corporib. oleo illiquatur. In duris la- *uit Gal.*
 e multo tithymali: cū terebinthina satis attrahit.
 Thapsia recens utilis: bimula & verustior exolef- *Thapsia &*
 . Cerato misceri solet: quæ quia, vt viscum, plu- *viscum.*
 num aquæ continet, quatuor & quinque horas
 sistere oportet. Radix arundinis cum melle. Sa- *Loco nitri*
 apenum, galbanū, ammoniacum, opopanax, calx *fex crema-*
 ua, cinis è fæcē vini vel aceti, quæ loco nitri est, *ta vini vel*
 ruthion, aristolochia longa, quæ & spicula, & *aceti.*
 uammas extrahit, lepidium, sinapi, nasturtium, ti-
 ymallus, dracontium, pyrethrum, ranunculus, sa-
 s, tum qui edi possunt, tum ammoniaci. Quædam
 afriata affricatur, aut gummi & resinis concorpo-

INSTIT. CHIRURGIC.

rantur. Lixiuum in subtili calidâque materia elatum: ex eadem cinis Anemonæ, calamintha, cissi radix, cyclaminus. Sparthi quo vites alligantur. Fructus, & è foliis succus. Acetum, sed hoc suspectum. vbi siccitas, dolor, inflammatio, vulcus, adstrictum à neruis dolor est. Cantharides ex polenta & melle pistæ. Medullæ & adipēs ætate acrimoniam continent: vrsinus adeps, hyæninus, pardalinus, leoninus & alij, sed hi maximè. In alopeciiis & profluuiis pilorum vitium discutunt, attrahuntque quod capillitium vtile sit. Oleo & oleæ flore, tela sibi figere elephantos, testis est Ælianus. vetus sit oleum & calidum. Sulphur infriatum melle, oleo rebinthina, salua hominis, axungia. Idem in æstagnate feruescit dum enatet lentor quidam (oleum appellant) quem cõcha excipere oportet aliquot commutanda aqua, dum satis olei collectum sit, & demersum corpore hydrargyron foras elici voluerunt statim illito à balneis. Euphorbiũ recens acris est: binum trimumque paulatim remittitur, quinto & sexto anno exolescit. Cerato temperatur, quod vel decuplum vel duodecuplum oleum habeat. Modus euphorbiũ & triplam ceram. Modus est vt tantum erubescat, & pruriat, non vratur, nec vlcus contrahat, & hoc etiam necesse sit. Cerato largiore diluitur quod est acrius, quod verò languidius pharmaco cum, aucto euphorbio, cerato imminuto augeretur. Eadem lex in reliquis eiusmodi seruanda est. Ardor affusa aqua, aceto (quod vim thapsiæ efficacissimè diluit) cerusa è rhodostagmate lota extinguitur. Succus Cyrenaicus medicus, opobalsamum & alia, quæ partim exoleta sunt, partim vsui e-

unt, ex 3. de comp. pharmacorum $\chi\tau$ γένη, & Græcorum libris reperenda. Aduentitio calore
 unt, fermentum, stercus anserinum, gallinaceū, *Attrahentia aduētutio calore quæ.*
 imbinum, arietinum, humanum, & quæcunque
 sunt. Scatebat quidam è grege mendicabulo-
 lue venerea, aliquot diebus vniuersum corpus *Lue venerea*
 ino fimo obruit, vt tantum esset quæ respiraret. *curatur men-*
 c stercus stabularium, equino lotio sæpius per- *dicus, vniuer-*
 am, quodque iam computruerat. Effecit ille hac *so corpore e-*
 , vt totum virus exprimeret: addidit aliquoties *quino fimo*
 hriston ex axungia, larigna, & hydrargyro. Nec *obruo.*
 vitæ lex seruata est, quàm matica offerebat: at-
 his remediis curatus est. Fermentum oleo in- *Fermenti fa-*
 uitur: fundit, liquat, furculos trahit, pedes cōtu- *cultas.*
 sanat, mollit, discutit. Axungia veteri, larigna, te-
 nthina & resinis liquidis pistū efficacissimū est.
 as cum cepa cocta subigitur: coquit, trahit, dis-
 it, aperit. Coagulū quod vetustius, eò efficacius.
 echino animalium (quæ πολύκοιλα) lepore & *Coagulum*
 ulo marino colligitur. Lac est in lactētiū anima- *quo vetustius*
 m vētriculo, vel omaso ita concoctū. Aristoteles *eo efficacius.*
 alui profluuiā vtile facit magis leporinū: equinū
 osc. Arabes & quidā è Græcis astringens frigidū,
 eprimens auxilium faciunt. Alij acrimoniā ele-
 tis, reliqua occulte qualitati attribuūt. Hoc cer- *Quæ quali-*
 nabet, q̃ dissipata cogit, & coacta dissoluit. Ma- *tate occulta.*
 es ferrū attrahit: repellit Theamenes. Succinū il-
 t festucas ignorata vi. Cácer fluuiatilis tritus rela-
 rahit: lacertæ caput: rana summis partib. resectis.
 Cochlearum & limacum carnes, aliàs per se, aliàs *Cochlea.*
 m suis volutis tritæ, ac mixto interdum coagulo,
 a rapiunt, atque hydropicis aquam exugunt: non

INSTIT. CHIRURGIC.

Ostrea viua
Scorpio.

Pforicum.

Quomodo
tenuiora me-
tallica exci-
piuntur.

Olea com-
moda.

Resina &
inde olea.

Formula ex
Gal. Orib.
Aet.

prius soluere oportet, quā totus humor exudat
& ad se trahunt. Scorpio tritus & impositus, & infixit virus, retrahit. Oleum quod ex eo fit, efficit, & calculos educit illitum glandi, si in restiterint vel pubi, ac perineo, si superius in- rint. Cucurbitula summavi rapit. Hirudines su- ficiem sugunt. Pus, vrinas, calculos, suetus elicit mundo, ac prius loto sit, qui exugit. Pyulcus, ca- ter iisdem vtilia sunt: vincula, frictio, phœnig- dropax, sinapismus, ferrum candens, vel admo- vel impressum, calore trahunt. Sed hoc violent- remedium est. Verum quæ non sanant phar- sanat ferrum: quæ nec ferrum, sanat ignis: q- Hippocratē in Aphorismis scripsisse volunt. M- remedia sunt theriaca. Pforicum dupla chalcit- lithargyro, aut æquis partibus cadmiæ & cha- teos: vel duabus chalciteos, & tribus cadmiæ: tius est quod cadmiam, quàm quod lithargy- recipit: minus acre locis metallicis. Ex acerrimo to trita & fictili clausa sepeliuntur fimo. Hac- macerata, triplo, duplōue cerato excipiuntur. C- tum sesquialtera ratione dupla, tripla olei, ad ce- cōficitur. Ea metallicorum cura pharmaca tenu- ra fiunt, facilius penetrant, & inde trahunt. Ole- sit vetus, ricininum, sinapinum, sicyonium. Rap- ninum, è terebinthina, larigna, strobilina, pinea, cea, abietina, arte chymica, si vis efficacius distilla- quæ resinæ etiam è profundo trahunt, sed in p- mis terebinthina, deinde strobilina: in quibus r- modò calor, sed tenuitas partium in attrahen- spectari debet. Formulæ sunt, ℥. cerati ℥. iiij. te- binthi

ina. ℥. β. liquatis immisce puluisculi eupho-
 .iij. interioris fermenti ℥. j. terebinthinæ liqui-
 .j. concorporata plurimum valent in punctis
 is. Propoleos acris & pinguis (nam cera virgi- *Punctis ne-*
 butendum non est) ℥. ij. olei veteris ℥. iij. gal- *uis mistio*
 ℥. β. coëant ad ignem. ℥. picis liquidæ, picis *vilis.*
 e, propoleos, partes æquales: lithargyri, ce-
 e, salis, ana ℥. x. seorsum tusa, & cum olei quant.
 in mortatio pista, ad ignem diu versentur, pau-
 que decoquantur. Lithargyri, cerusæ, nitri,
 Colophonæ, ammoniaci, ana vnc. vna: olei
 ris vnc. sex: reliqua vnciis sex lixiuij ficulnei,
 non inquinant, concoquantur. Deinde cera
 ophonia, ammoniacum, deinceps quidem ac
 atim adiiciantur.

Nucleorum è dactylis crematorum, nitri rubri, *Relatum ad*
 ammoniaci, vel gemmæ, aristolochiæ rotun- *Andromæ-*
 radicis cucumeris agrestis, terebinthinæ ana ℥. *chum.*
 piperis nigri & albi, ammoniaci, amomi, xylo-
 ami, myrrhæ, resinæ siccæ, capitū lacertæ, lactei
 i mori, ceræ, ana ℥. 10, adipis caprini ℥. 15. olei
 quod sufficit ad emplastrum. Vix parari potest,
 ad vocata ἀντικαλλόμυρα confugas. Quod se- *Necepsionis*
 tur admirandum ad strumas, ramicem guttu- *è cupresso.*
 parotidas, omnem duritiem, & œdemata. Cu- *Admirandum*
 si folia neque teneriora, neque duriora in pul- *ad strumas*
 em comminues: tortiuo vino consperges, atque *remedium.*
 olutabis, dum in fœcis corpus coëant. Inde stru-
 vel ramex inducitur, tertio primū die soluitur
 dicamentum: contractum locum inuenies, qui
 itis exprimi debet. Rursus ad tres dies idē phar-
 cum applicabis, eodēque modo solves & ex-

INSTIT. CHIRVURGIC.

primes : septimo die, vel ad summum nono, str
velut miraculo abolebuntur. Exugit hoc sat
per poros affectæ partis. Olei antiqui ℥. 22.
albæ ℥. 15. nitri vel salis torrefacti, aut fæcis cre
tæ vini ℥. iij. tereb. ℥. 12. lixiuij querni, vel fici
℥. 18. cera cum oleo liquatur : terebinthina ac
tur, refrigeratis nitrum conspergitur, lixiuium
latim affunditur: omnia pistilo conuoluuntur.
rima ex tertio & sexto de compositione pharm
rum κατὰ γένη, & 13. Aet. repetenda. De sinapi
dropace, phœnygmo, & aliis alio loco. Addūt
stolicon Nicolai, Oxycroceum, & alia.

De resoluentibus.

C. A. P. 3.

Incrementis rheumatismum discutiens materia
repellente misceri debet. Inclinate vitio
phoretica pura sint, & horum vnicum fortasse
nus est : sed clarior doctrina fuerit, si duplici
ferentia separemus : vt alia quidem leuiora,
ἀραιωτικὰ : alia fortiora, quæ ἀσφορητικὰ
vis, appelles. Aræotica mediæ naturæ vicina
eo calore, quem humiditas temperet : ex quo
nimè siccant, dolorem leniunt, relaxant cutem,
ramenta corporis rarefaciunt, tenuitate partium
trò penetrant, quòdque inhæsit parti, liquefaci
Hinc ex humore vapor fit, qui subinde exp
dum omninò locus detumeat. Et adhuc quid
satisfaciunt, vbi tumor in superficiem exponi
Locusque mollis est ac rarus, materia verò cal
humida, & tenuis est. Quod si in alto corpore
mor deponitur : si idem frigidus, crassus, glutin
sus, si dura, densaque cutis : si verò longitudo qu
est flexus & anfractus, iam vi maiore opus est,

*Consilia in
usu resol-
uentium.*

umque non quale in præsentia, sed quale futu-
 rit medicamentum, quum eò peruenerit. Ex
 nec acribus quidem parcendum erit. Etenim
 exterior perferet, quæ ægra, dolensque tolerare
 potest. Maiora verò remedia in diaphoreticis
 erentur, iam vicina epispasticis: quāquā vtra-
 virtus euocandi atque digerēdi plurimis rebus
 est: sed vt in vnoquōque vis altera superat, ita
 ra distincta sunt. In hepate, liene, vētriculo, at-
 d genus partibus, à relaxantibus metus est ne
 luant vires: ideóq; adstringens materia, qualis
 omatum, misceri debet. Frigida crassaq; mate-
 cidente auxilio prius comparanda. Mollienda *Cautio.*
 que vbi durior cōcreuit, ex quo à leuioribus ad
 ora remedia gradus paulatim fiat, vt sine pericu-
 cutias. Alioqui difflabit tenuie lapidescet quod
 ius est. Cum parte stupida, durius: cum ea quæ *Ab acriori-*
 tius sentit, clementius agendum est: quāquā *bus quid cō-*
 ore partis abutendū non est, vt ea imperes, quæ *tingat.*
 cerent. Sic enim sensile corpus intabescet: con-
 etur, non rarescet, cogetur materia, non liquef-
 horror, dolor, fluxio, irritabitur: dehiscēt venæ
 ia in deterius commutabūtur: multò magis si
 maca crassiore constent materia, & siccant. In
 gnone quæ vetus est, videndum nunquid af-
 id ferè accidit tumoribus qui inueterascūt, vbi
 ela quæ reprimat, cōmiscenda est. Posteaquā
 o subsedit tumor, ac nihil quod exhalet reliquū
 confirmanda pars, quæ longo vitio elanguit,
 tò magis si statis periodis, rheumatismo vexari
 t. Aræotica sunt, chamæmelū, lini semen: in ma- *Particu'ariū*
 efficacissima, althæa: sequitur agrestis, domesti- *materia.*

INSTIT. CHIRURGIC.

cæ vis nimio humore elanguit. Aqua calida Hippocrates in fracturarû exolutione, quam ὀπίλυσιν : vinum exiccat, reprimit, & digerit sordida bene carminata inebriata vino, & indisa: ceratum similiter, Butyrum digerit mollium porum parotidas, bubonas, oris phlegmonas que innumera, vt per se satis esse possit. Oleum ce, calens, & in quo illa efferbuerint. Sicyon foliis, fructu & radice cucumeris agrestis. Crinitinctum croco, omnes inflammationes discutit. Oleum caryinon efficacius è rancidis. Nux rapit, inuritur, aut candente ferro premitur, vt res oleum, quod optimè discutiat. Omne oleum calfactum igne, quale est lucernarû, vel ignitro extortum, efficacius est. Oleum vetus, ricini, canabinum, anethinum, quod è rosmarino, mariana, zambace, leucoio, hyssopo, aliisque eiusmodi ænelæo coctis, dum omninò expiret vinum. Euphorbium, sinapinum, melanthinum, terebinthinum, hypericinon, potenter digerunt. E radice bryoniae & vocati sigilli Mariæ, cnico, grano gnidio, hypericis & œdematis olea comparantur. E galbano, hammoniaco, & similibus quæ molliant ac discutiant. E dauco, caro, cumino, ruta, vt flatus excutiant, cui galbaninum vtile est. Si quid incidendum, digerendumve, aliquid aceti vel oxymelitis affundendum est: quo tempore absynthium, polium, cetaurium, iris, aristolochia, gentiana, vrtica, hyssopus, & similia ænelæo incoquantur. Hic vinum melius adstringens, giluum, tenue & odorum. In phlegmonibus & parotidibus duriorum corporum talia

Olea.

Oleum liliorum cum croco.

Nux rancida.

nt. Brassica per se, vel cum axungia trita, indu-
 phlegmonas & vetera erysipelata discutit. A-
 & medullis recentibus laxando, veteribus dis-
 cando vtendum est. Mastiche, furunculis: Am-
 acum & similia chœradibus & articulorum
 s conueniunt. Fermentū oleo pistum, & cum
 cæpa mixtum, potenter coquit, mollit, ac di-
 Pellibus animalium recens detractis, in cōtu-
 erberūque plagis vti conuenit. Fœnugræ-
 duris phlegmonis adhibendum. Acetū acho-
 & œdematis vtile est. Agrippa concalfacto a- *Agrippa a-*
 pedes immerfit, vnde intolerabili pedum cru- *ceto libera-*
 liberatus est. Oxycrato quoq; tepido & oxy- *tus.*
 i vis inest discutiēdi. Mel in diaphoreticis cen- *Mel.*
 magis etiam quod rosmarino & similibus cō-
 n est. Butyrum mollit ac digerit tenellorū cor- *Butyrum.*
 n parotidas, bubonas, oris phlegmonas, aliā-
 nnumera, in quibus per se satis esse possit. Me-
 st initio in aqua rosacea lotum, & modico in-
 um croco:conditum melle coquet, detergebit
 geret. Oleum dulce, calens, & in quo diapho- *Olea.*
 illa efferbuerint, spondylium, serpillum, pasti-
 pulegium, calamyntha, menta, & similia, quo
 e olei vtēdum erit in crassiore materia, & vbi
 t partium firmandum est. Sicyonium ē foliis, *Sicyonium.*
 u, & radice cucumeris agrestis multum dige-
 ferē loco veteris vsurpatur. Vix enim reperias
 ,quale olim tricenarium, quadragenarium &
 tiquius seruabatur. Crinelæon, id est, oleū li- *Oleū ē liliis.*
 um intinctū croco omnes inflammationes dis- *Caryinon.*
 .Efficacius ē nucibus rancidis, & in hoc genere
 cissimum, quod in lucernarū ellychniis cōca-

INSTIT. CHIRURGIC.

*Nux ranci-
da.*

*Oleum lucer-
narium &
extortum cā-
denti ferro.*

*Oleum è tri-
tico.*

Ex ouis.

*Olea alia
magis dige-
rentia.*

*Efficaciora
prioribus.*

*Efficacissi-
ma.*

*Vt mollias.
Contra fla-
tus*

*È sambuco
& ebulo.*

*Vbi inciden-
dum & de-
tergendum.*

luit, quo gangrenas, ægilopas, carbunculos quæ
perfanant. Nux rancida per se efficacissimè su-
delet, leuiter exurit, flamma, aut cādenti fer-
primitur, vt reddat oleum, quod efficacissimè
riat. Omne oleum concalfactum igne, quale
ampullis lucernarum, vel ignito ferro extortu-
ficacius est. Ex quo feruefacto nouo oleo dul-
veteri vti licebit. E tritico & nuce quā mosc-
vocant, contra lichenas cādentibus laminis ex-
gitur. Ex assis ouis premente cochleario, in fi-
sartagine cōcalfacta igne, quæ plumbo vel vi-
crustata sit, contra impetigines, lentigines, &
maculas oris. Alia quoque propè infinita, quæ
cōficiendi ratio à Mesue & aliis descripta est
vetus, ricininū, canabinū, anethinū, quodque
marino, maiorana, zambace, leucoio, hyssop-
que eiusmodi conficitur. A qua & oleo, vel
vino materia incoquitur, dum omnino expi-
mor, & oleum reliquum sit. Rhabbaninum, re-
thinum, sinapinum, terebinthinū è resinis po-
potenter digerūt. Hypericinum mollius est.
ce bryoniæ & vocato sigillo mariæ, cnico-
gnidio, hermodactylis, anacardiis, arida vir-
calce, hydropicis & œdematis. E galbano, a-
niaco & similibus quæ molliāt simul ac dige-
dauco, caro, ruta, cumino, lauro, vt flatu-
tias: cui rei & iuniperinum & galbanum vti-
E sambuco & ebulo iuuat hydropicos, œd-
podagricos. Si quid incidendum atque dete-
dum, aliquid aceti vel oxymelitis affundi
qua in re absynthiū, polium, centaurium, iris
gentiana, aristolochia, vrtica, hyssopus &

leo incoquantur. Hic vinum melius, nō astringen-
 ætate vetus, colore giluum, tenue & odorum.
 nymatibus, bubonibus, parotidibus duriorum
 orum talia ex usu sunt. Ac bubonibus peculia-
 è maiorana factū. Chamæpytis in oleo cocta
 amarum duritias discutit, & articulorum vitia
 uat. Cypero vtendum, vbi resoluendum & le-
 astringendum, cui rei olea croco intingantur:
 ne curandum magis in viscerum causis, & cum
 propè nullæ reliquæ sunt tumoris, & hic totus
 euauit. Brassica per se vel cum axungia trita
 tratis phlegmonis & erysipalatibus idonea est.
 ctas partes oleo fouebis: materiā tusam, in ca-
 asmate foto prius loco fasciis alligabis. Adipe &
 ullis recentib. quidē laxando, veterib. discutiē-
 tendū erit. Sed de his alio loco. Mastiche furū-
 s, ammoniacū & similia chæradib. & articulo-
 tophis conueniunt. Mulsā prodest, in qua hyf-
 is, thymus, origanū & similia coxerint. Fermē-
 oleo pistum, & cum cepa cocta tusum potēter
 uit, mollit ac digerit. Pellibus animalium recēs
 actis in contusis, præcipitatis, verberūmq; pla-
 vti conuenit. Fœnugræcum oleo coctum duris
 ammentationib. adhibendum. Caricæ acres inco-
 mulsæ idem præstare possunt. Pinguibus autē,
 oquas, lenias, & leniter digeras, vtendū est. Mi-
 n est quod affirmāt. Coluber fluuiatilis funiculo
 uda præligatus suspenditur, subiecto vase aqua
 no, in quod dehiscat, ore aliquot pōst horis vel
 bus lapidē eructat, qui exceptus vase quod subia-
 , totā aquam ebibat. Alligatur lapis hydropico-
 a ventri, atq; in totū exhausta aqua liberat. Fo-

*Vinū quāle.**E maiorana.**E chamæpy-**ti.**Brassica.**Adeps &
medulle.**M. stiche;**ammonia-**cum, &c.**Mulsa.**E fermento**& cepa.**Pelles ani-**maliū re-**rens detra-**he.**Caricæ.**Atum de**lapide co-**lubri.*

INSTIT. CHIRURGIC.

Fomenta.

Sacculi.

Cerata.

Olea arthritica.

Oleum ex erinaceis.

menta fiunt è mulsa, aqua calida, vino, hydre
oxymelite, in quibus, si vis, digerens pharmacū
coxerit. Sacculi similiter è floribus anethi, meli
chamæmeli, rosmarini, calendulæ, maluæ, alth
feminibus lini, fœnugræci, furfure, aliâque id g
materia infarciuntur. In fomentis ex eodem ge
remediorum incalescūt, atque inde succum rap
exprimuntur, & calidi adhibētur, vt leniāt, coc
laxent, discutiant. E materia sedulò contusa, la
sacculus & leuior esse debet, ne quid grauitate
dant, & exasperent, idque multò maximè in m
parte, & vbi dolor est. Modus est quū inde qui
dolor, & minuitur moles. Nimiū est, si quod re
uas, in pus vertitur: quod discutias, in scirrhu co
tur: si denique robur partis immoderato vsu di
uitur. Cerata simplicia oleo minùs digerunt, sed
miùs hæret. E cera fulua, triplo vel quadruplo
digerente, x. vel xij. resinæ parte, & reliqua mate
quæ digerat, infinita cerata conficies. In superfic
vicio & materia tenui fatus ex oleo satis esse po
vbi cōtumacior humor est, & altiùs latet, nō m
ceratis crassioribus, sed malagmatis & emplap
vti oportebit. Idq; plurimū fit in querelis art
lorum, vbi in ceratis, acopis, malagmatibus, em
stris seligenda olea quæ conueniant, qualia & a
multa notata sunt, & nunc dicētur. E resinosis se
nibus & assulis abietis, pini, piceæ, tenax & vni
nosum oleum elicitur. Conueniēte oleo & vino
naceus coquitur dum putrescat, putrilago capti
riore linteo in ollam, quæ reliquum oleum ha
magno conatu exprimitur, & oleo mista articu
bus vitiis feruatur. Idem è vulpe, lutra, meli, cyg

pullis, testudine, ranis, cato veteri & emasculari potest. Quæ animalia digerenti materia, si infarcias, & ita coquas. Possunt etiam eo modo & in veru fixa exassari. Excipitur pingue quod uat. Lignum sanctum pingue ac succosum, non uctum situ, aut cariosum, in fragmenta diuides, inde hac arte exprimatur oleum, qua & ex aliorum assulis ac rametis, omni que materia, in qua pingue aliquid & vnguinofum, olea deducas. Has figurales ollas satis amplas, quæ interiore ventero vel vitro inductæ sint, ita cõparabis, ut æquæ ore respondeant, & planis labris non promittibus, neque rotundis, exactè committi possint. Ne cõueniet alterius vasis margines intro proiiciantur, rectas, non decliues, non elatas: his ergo marginibus craticula ænea, vel reticulū incumbat. Erit ad escariæ lancis imaginē conformatū, & conuoluto gibbo deorsum spectabit, caua parte vertetur. Vntum, extremo ambitu rotūdo, rectis labris vasis, intro prominent, insidebit. Assulæ lignorum struētur, ut craticulæ marginibus extrema parte æ quasi parallelos fingāt: ac rursus aliæ trāsuer- salia in decussim superdabuntur, & ita attolletur terie moles. Alterum vas, quod est reliquum, ore labris subiecti vasis marginibus aptabitur: vtrumque argilla vel chymicorum luto compingetur. Ita dispositis fictilibus reticulo & assulis, rotum vas in- ius terra defodi debet, ut extrema facie solo ad- ietetur. Alioqui edificiū aliquod luto, calce, gypso tegulis extruendū in ambitu iusto pede latū area quabili, in cuius meditullio quasi labellū sit, quod orsum hiet, in quod vas inferius deponi possit:

*Oleum è li-
gno sancto.*

*Ars deducēdi
olei è rebus
pinguibus.*

INSTIT. CHIRURGIC.

atque tam cauum sit, quantū videlicet altitudo
 sis est. In area ædificij mollis ignis è puro carb
 paulatim succenditur, vnde superior olla, quæ
 extra fornacem eminet, cōcalescat, & ex eo mat
 quæ intus latet, exudabit liquor pinguis, qui per
 ticulæ meatus in vas subiectū diffluet, isque sec
 colligendus, & vsui seruandus est. At ignem pa
 tim augeri necesse est, qui vbi senescere videat
 noua iniecta pruna foueri debet. Qua ratione v
 res καπνιστὸν suum exprimebāt. Ex lini semine
 trusatili mola exprimitur, cū sarmētatio lixiuio
 igitur, modicum terebinthinæ ad lentorē addi
 mollit, lenit, digerit. Panis cibarius cōditus sale
 cinino pinsitur, sugillata delet. Cataplasmata è
 na fabacea, hordeacea, è panico, milio, lupino, c
 bo, cicere, lolio, fœnugræco, lini semine: in putre
 tibus & contusis ex oxymelite & lixiuio, in aliis
 oleo farinæ subiguntur. In putrescēti articulo c
 sōq; neruo circa initia fabacea & hordeacea ex
 uio: postea eruina ex eodē Galenus vsus est. Aliq
 do etiam cotusis simul & vulneratis neruis fab
 oxymelite iunctā vsurpauit. In cataplasmatibus,
 discutiāt aliquid misceri cōueuit, vt ne lēto re ob
 ciant, multò magis si quid pestilēs ac malignū, v
 bubonibus & carbunculis pestilentib. ex quo
 puriores panes in carbunculis reiicit. Orobi fa
 diluto oxycrato cocta, & in calido cataplasmate
 hibita crassa viscidāq; secat & discutit. Eodē m
 vsurpatur è lupinis, ciceribus & lolio: mitior
 fœnugræco & lino spermate. Miliū agrè infria
 & cataplasmata fingit, atque hoc, vt panico, sic
 magis quàm digerēdo vtendū est: vtrūq; refrige

*Ex lini oleo
 & lixiuio.*

*Cataplas-
 mata.*

Farina.

in oleo coctum discutiendo leniter facit. Cata-
 smatib. miscetur puluisculi è spica, vocata lauā-
 a, chamæmelo, meliloto & aliis. Modus ferè est,
 farina ad puluisculos dupla sit, quāquā & tripla
 quadrupla, æqualis etiā, vt corpus & vitiū exigit:
 os mellis è vino friget cū farina loliacea vel fi-
 li, butyro & terebinthina vel larigna subiges.
 ellium cū melle teritur: calx cum veteri axungia:
 erpitiū cum sulphure, molliunt, tēgēt, discutiūt. *Sales.*
 durioribus phlegmonis sales cōmiscetur. Astringen-
 t marini & digerunt, sed vstura tenuiora fiunt,
 vim astringēdi deponunt. Cineribus ostreorum, *Cineres dia-*
 accinorū, crematis cochlearū cauis & testulis pe- *phoretici.*
 unculorū vtimur inueteratis in scirrhū vergen-
 bus inflammationib. & parotidibus: triplo butyro,
 sypo, adipe concorporatur, cera interdum addita,
 ut in ceratis adhibentur: quale fuerit butyri, æsypi,
 eræ, cinerū ostreorum ana femuncia. Eodem mo-
 do salibus, sulphure, pyrethro, cardamomo & aliis
 l genus vti oportebit: vel caricis in marina coctis,
 aliisq;, ea commiscenda. Caprillum stercus ex aceto *Caprillum*
 usum inueteratas parotidas discutit. Sed his omni- *stercus.*
 us vtendū iam sedatis dolorib. & quieto fluxu, sa- *Sulphur.*
 lis deniq; purgatis corporibus. Sulphur cū oleo ve-
 eri, axungia, molli terebinthina, salina mistum, vel
 in vrina & lixiuio maceratū venenatis morsibus cō-
 tenit, terget, attrahit, discutit, nōnunquā aceto prius
 conspergitur. Calx lora in recenti axungia tenellis
 corporib. adhibetur. Lapis calaminaris & quēcūque
 metallica acria sunt, vsta discutiūt, cruda mordicāt.
 Sinapism⁹ vulgaris discutit. Sapo soluitur oleo. Sed
 acris nō vtendū, siquid doloris & caloris reliquū
 est. Ac tumoribus, qui in scirrhū abeunt, adhibetur.

INSTIT. CHIRVURGIC.

Manè & vespere commutantur, videndumque ne nimium calfaciant. Διὰ χαλκίτεως neque vitæ neque astringente succo pistum subduplo oleo teri, ricinino, raphanino diluitur, vt sit liquidi corpus. Atq; aliquando modum olei superare oportet, vt sint pharmaci ℥.x. olei xij. In teneris corporibus & lacunis vlcerum oleum paulò vincere melius est. In vigore & ante declinationem oleo dulci æt medio dissoluitur: in declinatione vetus oleum idoneum est. In contumaci vitio & minus calente, o. chamæmeli ℥. 3. ceræ ℥. 3. adipis anatis & galli ana ℥. i. chamæmeli & anethi ana ℥. 2. omnia leni igne cocta percolentur, vt fiat vnguentum. Alio ficyonij ℥. 3. ceræ ℥. 2. In frigidiori materia semina fœniculi, anisi, anethi ana ℥. 2. farinæ lupinorum, f. rinarum fœnugræci & seminis lini ana ℥. i. coquantur vino, contunduntur affuso oxelæo, & ita applicantur. Papaueris cornuti folia, propoli pingui, v. pice molli strumas, bubonas, & similia emolliunt, atque discutunt. Loco propoleos, pice liquida v. arida, sed soluta oleo, vt discutiat, vti licebit. Aliud Colophonie lb. i. ceræ sesquilibram, olei lb. 3. simul quatis addito salis torrefacti subtilissimè triti ℥. 3. vbi refrixerint, manibus conuoluito, cylindros quos Græci vocant μαγδαλίας, nostri magdaleone fingito: in vsu alutæ intendito, & adhibitum deo lenti loco finito. Pus exugit emulgetque quasi miraculo: quod cum emplastro hæres deraferis, dein tegro pharmacum induces: idque aliquoties repetendum. Medicamentum hoc durius dolor non sustinet. Idem præstat picis aridæ, ceræ nouæ ana lib. i. olei lib. 2. blando igne fusa coniungantur. A

In contumaci vitio.

*Aliud.
In frigida materia.*

Pus exugēs.

is, ceræ nouæ, axungia suillæ, saponis nigri ana *Ad hydropis-*
liquata transcolato: hydropismos vacuat, & do- *mos & do-*
enibus medetur. Al. quod vehementer discutit. *thieuas.*
galbani, castorei ana \mathfrak{z} . i. liquefiât in olei ricinini *Vehementer*
quilibra, expresso & colato pharmaco adde picis *discutiens.*
ebin. ana \mathfrak{z} . 4. ceræ quod sufficit, vt fiat solidum
armacum. Hæc autem pertinacibus vitiis & in-
tatis phlegmionis imperanda sunt, in quibus est
od molliat, coquat, trahat, discutiat. Inflamma-
num reliquiis si quidē nihil durum habeât, satis
nt chalastica. Rhodiaceum Asclepiadis curans &
cutiens mammas induratas. \mathcal{L} . lithargyri, ceræ
aræ. ana \mathfrak{lb} . β . axungia benè purgatæ, cerusæ ana
myrrhæ \mathfrak{z} . 2. olei \mathfrak{z} . 7. Lythargyrus oleo coqui-
axungia colliquatur, & cera, ex quo cerusa im-
ttitur, sublatis igne myrrha inspergitur: translatis
nibus in mortarium vitellus oui assatus commi-
tur, vsus tempore conueniente oleo diluitur. In
lis vitiis rhodino vel myrtino dissoluendum est.
ara. 6. & 7. de compositione medicamentorum
 $\gamma\epsilon\upsilon\eta$, & 15. Aët. Et quæ vehementer trahunt, dia-
oretica redduntur cerato, dulci oleo, vel adipe;
breuiter paregoricis temperata, & mediæ naturæ
edicamentis. Partem chalasticis fouebis, quæ re-
tent, & spiracula rarefaciât, fundântque materiâ:
quo diaphoreticon induces, liquidum quidem
molle initiis vbi dolor aliquis est: lenius etiam
sistenti pharmaco mistum, atque hinc ad paulò
rtiora; nec tam liquida transeat. Postremò vt
itescit dolor, & fluxio minor est, ita ad efficacissi-
a, si fuerit opus, & emplastri forma compacta
ulatim veniatur.

Chalasticis
quādo vtē-
dum solū.
Asclepiadis
mammis &
sedi conue-
niens reme-
dium.

Ratio vtēdi.

*Malactica
quæ.*

*Vfus.
Scirrhi ge-
nera.*

*Vnde inflā-
matio in scir-
rhum trāfit.*

*Alia genera
scirrhi.*

MΑλακτικὰ sunt quæ modicè calida nulli
siccandi vel humectandi manifesta indu-
corpora emolliunt, quanquam vt omnia ferè
tiplici natura coierunt, in malacticis censentur
rima, quæ primo ordine calfaciant, secundo sicc-
ac tertio. Sed quæ malactica sunt, humido cali-
que elemento temperari necesse est. Plurimus
est in tumoribus quos σκίρρωσις medici app-
lant. Hi in musculorum finibus ferè concre-
aliquando in mediis musculis, glandibus, visce-
bus, vlcere labris: ex materia crassa, lenta & frigida,
qualis est pituita, & melancholicus succus. Scirrhi
melancholico succo omninò cancrofi sunt, & phleg-
lagmatis exasperantur. Inflammationes in scirrhum
cogi contingit, si materia crassa & lenta est, si adhibita
pharmaca quæ nimium siccant & calfaciunt. Qualia sunt
ἐπιπαστικά & ἐξίππωικά. Hinc ex tenui
tenue exprimitur, reliquum occallescit. Sic erysipeli
trophii in articulis, & calculi in renibus lapidescent.
In tenui serosaque materia nō ita metuitur scirrhus
tota enim facilè exhalat: in crassa & viscida omni
no declinanda, quæ siccant, discutunt, astringunt. In
si quidem sola molliēdi cura est. Atque omnino in
phlegmonæ, tum erysipelata quæ cum duritie
clinant, malacticis curanda sunt, quæ citra hanc
xantibus remediis & diaphoreticis vacuentur, in malacticis
quod clementer digerat interim committitur. In
cemus, sed quo iam tempore tumor durior carere
rit edomari: phlegmone & erysipelata in scirrhum
degenerant refrigerante nimisque astringente materia,
sed à phlegmone scirrhus amplior est.

malagmatum certæ sunt leges. Primum enim *Leges in vſu malagmatū.*
 noſcendum, quantum pars ægra à ſua ſymme-
 receſſerit, quantum ſeiſſa ſiccior atque humidior
 erit, quantum denique vitiū increuerit: ex quo
 mandæ remediorum vires. Tum naturas par-
 tiſtinguere oportet: poſtremo artiſicioſè col-
 dum qua ratione emollias, nunquid admiſceas
 id detergeat, incidat, diſcutiat. In quorū omniū *Deſperatus ſcirrhus.*
 modum & occaſionem animaduertas. Deſpe-
 rat ſcirrhus, qui ſic occalluit, vt iam nō ſentiat, &
 e glabreſcat locus: deſperari dico, quia nullo
 agmate domari poſſit. Etenim reſcindi ferro, &
 is exedi poteſt, niſi à ſubiectis neruis, venis arte-
 merus eſt. Scirrhus cui ſenſus aliquis vel obſcu-
 vt magis minūſve induruit, ita lenius aut effica-
 auxiliū requirit. Mulieribus, pueris, eunuchis,
 anis hominibus, ocioſam atque vmbrailem vi-
 degentibus lenior medela: nautis, meſſoribus,
 oribus, duris omninò & laborioſis corporibus
 riora malagmata conueniunt. In lenta & con- *In lenta ma-
teria.*
 paci materia miſcendum aliquid, quod incidat
 ue detergeat: id in chordis & tendonibus fieri
 ſuevit. Tale eſt acetum muſſum: aut ſi ab aceto
 us eſt, melicratum, in quo hyſſopum, thymum,
 egium aut calamintha præcoxerint. Eſt & hoc
 naduertendum. Scirrhus quidam ſimplex, alius *Differentia ſcirrhū.*
 γμονώδης, vt quædam inflammatio σκιρρώδης
 Scirrhum maſticticis & diaphoreticis excuties:
 egmonem lenies, concoques, & in halitum va-
 bis. Vbi vtrunque coit, vt hoc vel illud ſupe-
 ita remedia temperabis. Malagmata in cerati *Conſiſtentia malagmatū.*
 ſioris formā & corpus compingantur, quæ inde

INSTIT. CHIRVURGIC.

κηρατομαλάσματα appellant: quanquam aliquando cerelæi, aut cerati liquidi, nonnunquam emulsi compage permiscuntur, ut videlicet molle tenerum, squalens, durumque corpus est, & tium habet. Cataplasmata fiunt è farinis hydrelæ coctis. Quod si hydrelæo lini semen, althææ radix & liliorum, ficus pingues, aliæque id genus prius coxeris, deinde in expressa mucagine farinas subigeris, magis emolles. Cataplasmata ita consistere oportet, ut mollia quidem sint, sed non diffusa. Adduntur cataplasmati, oleum, resina, quæ quodammodo vinculo pharmacum retineant: adduntur pistæ bulbæ & semina, quæ vim malagmatis inaugeant. Modus sit, ne inde durius euadat, aut contra solutur corpus cataplasmati. Integrum enim permanere, & compage iusta necesse est. In calore, phlegmone, parua duritie & natura molli paulò liquidius fingi potest, & rursus crassius, ubi omnia contra se se offerunt. Ac diutius insistere pharmaca utile neque; vno die sepius absoluerè oportet, nisi exaruerint: ac ne exarescant celerius, oleo, adipe, mucagine ferè coniunguntur. Leniter emolliunt bulbæ, cæsyphus & lana succida: hæc oleo inculcantur amygdalino, lirino, chamæmelino, oleo, in quo semen lini, althææ, fœnugræci, in quo maluæ, althææ, cucumeris agrestis, & liliorum radix, tenella malagrestis, & liliorum folia, vel viridis anethi cacumina præcoxerint: in quo aliquid illiquatum fuerit balsami, ammoniaci, bdellij. Molliunt & hæc, lentum, terebinthinum, mastichinum: quæ tum per se, tum aliter usurpantur, quum præterea digerendum.

Cataplasmata.

Particula-
rum materia.
Olea malagrestica.

Vide modum.

leniter repellendum. Hyosciamino, violaceo, ne phar

ino locus est in ea inflammatione, quæ iam vi-
ur indurescere, hæc ergo olea in lana sordida
liter apprimuntur, ex quo malacticum impin-
r. Omnia verò prius intepescât. Etenim frigida
ino vitanda sunt. Expressa oleorum materia &
dipe pista aut cataplasmatibus concorporata, ma-
na finges, vt liliorû radice cum adipe anserino
a. Olea quæ tenuitate partiû celerius permeant,
mplastris mollientibus Chymicorum arte edu-
tur. In malagmatis censenda sunt vitellus oui,
tus, cera vnguinosa, caricæ pingues. Κηρέλαιον
plo oleo vt sit liquidissimum, æquali, vt sit me-
m. Iam crassum est, quod ceræ partes quatuor &
tres continet: magis emolliet quod è cera pin-
dulci oleo, lirino vel simili tēperatum sit. Cera
recens, mollis, cum æquali pōdere butyri, resi-
iquidæ vel colophonix pulchrè emollit. Cari-
pingues cū irino, lirino, capparino, tritæ scirrhis
atis & lienis opitulatur. Id habet peculiariter
thus hepatis, quod leniter mollientia desiderat
is aromatis, quæ calefaciāt & tenuent. Sed hæc
tere oportet. Siræon è pinguibus caricis ad mel-
nem coctis, molliet, terget, digerit. Adeps & sebū
unque coquit, laxat, & molliet quæ quia materia
e generatur, genere animalium & loco vbi con-
cūt, natura deniq; (adeps enim mollior est) dif-
unt: cum Aristotele distinguas licet, vt in natura
lli, adipe: in dura, sebo potius vtendū putes. Rur-
quia minimū est quod dissidēt, misceri possunt.
unque genus natura & specie animalium, ratione
e & pabulatione, sexu & ætate, deinde quia hæc
entia, illa vetusta: alia syncera, alia condita sale &

*Frigida vi-
tanda.*

*In scirrhis
hepatis &
lienibus.*

*Siræon.
Adeps &
sebum.*

*Ex quibus
adipes & se-
bi genera di-
stinguas.*

INSTIT. CHIRURGIC.

aromate vel externa imbuta qualitate, disting-
dum est. Lenissimus suillus adeps (axungia vo-
in qua mirum est, & experimento constare ve-
scripserunt, quod eâ genibus alligata redit in co-
por, vt etiam expui videatur. Ex quo fortasse
vnius hydrargyri qualitate, sed totius misturæ
& axungia illitis in lue venerea os grauius ext-
& saluâ madet. A suillo sunt vitulinus, hædini-
prinus, bubulus, quib. si lubet, vulpinum & le-
num adiicies: atque hi leniunt magis & cōcoqu-
Efficacissimus est leoninus, cui proximi sed inu-
ti, hyæninus, pardalinus, deinde vrsinus: & hi d-
ra corpora molliunt. In medio sunt taurinus, h-
nus, ceruinus, quibus ascribi possunt arietinus,
nus, asininus: caninus admodū efficax est. Tau-
sebum omnium domesticorū animalium ping-
siccando superat: tenuitate partium à leonino,
dalino, & hyænino superatur. In volatiliū ge-
efficax anserinus adeps, anatinus, olorinus: sicc-
gruibus & prædatoriis auibus suavis gallinace-
lidior colūbinus. Ex anguillis & fluuiaribus pis-
lāguet: è marinis ferè siccior & calidior est. Hu-
nus mediocriter habet ad omnia. Domesticorū
maliū pingua humidiora sunt, vt suum quàm a-
rum: è maribus sicciora & calidiora. Castrati m-
fœminis respōdēt: ideoque veruecinus adeps a-
no languidior est. E iuuenibus animalib. humi-
est vnguedo, è senioribus siccior. Adipes oleo-
gis emolliūt: ætate calefaciūt magis, tenuiores
acrimoniam contrahunt. Purgatur adeps exen-
venis, quas fibras vocāt. Salsus vel cōditus aro-
te siccior est. At cōstat pepticiis & malecticiis ad-

*Tres ordines
adipum.
Pus.
Efficacissimi
adipes.
Medij.*

*Taurinum
sebum.*

*Volatilium
adipes.
E piscibus.*

*Salsus adeps
O qua sic-
cant.*

quæ nimium siccant, quanquã Plinius conue-
 scribit falsam axungia mollire magis. Id in suil-
 dype fortasse concedi potest, qui alioqui parum
 oliat. Recens adeps si defit, & vetus ad curã re- *in vetere adi-*
 andus est, liquefieri prius oportet & purgari si- *pe quomodo*
 mox frigida sæpius lauari, postremo etiã vino *recens para-*
 odoratissimo. Eo modo sæpius liquatur, cogi- *tur.*
 lauatur aqua & vino, dum omne virus exuat.
 od grauitè olet ferè odiosum est: ex quo odo-
 aquis arte chymica illectis (*σαλάγματα* vo-
 sæpius lauatur, aut ex odoro vino subigitur. In-
 atur etiã iisdem aquis, quæ momentũ moschi,
 ambaris cõceperint. Medulla i sebalibus, in adi- *Medulla.*
 s animalibus adipi responder: viscera, chordas,
 lines, musculos emollit: ex ossibus humidior, è
 a siccior est. Prima laus ceruinæ quæ nullis ma-
 icis inferior est. Vitulina sequitur, tum ouilla & *Que magis*
 rina. Acrior taurina est, quàm vt emolliat. Atq; *emolliunt:*
 leuiora sunt. Iam verò durioribus corporib. *Ammonia-*
 ueniunt: ammoniacũ, quod aceto liquari po- *cum.*
 leniter decoquendũ ne efferuescat, id si metui-
 ex aceto leuigatur in mortario: & reliquis in ca-
 o coctis permiscetur. Bdellium molle & pingue *Bdellium.*
 ia hominis subigitur, mollit, coquit, modicè di- *Styrax.*
 t. Styrax idem efficit, verũ liquido, aut melli-
 oso vtendũ est. Nam neque styrax aridus, qualis
 quam calamitẽ vocat, neque ammoniacũ, neq;
 ique quicquã generis eiusdẽ malacticon est, vbi
 exuccũ inaruit, & discutiendo vsurpandum est.
 banum præterquã quod mollit, coquit, discutit, *Galbanum.*
 septicon est, & dolorem lenit: purgatur sordi-
 hoc modo. Mundo linteo raróque cõuoluitur;

INSTIT. CHIRURGIC.

& ita feruidæ immergitur, vt pendeat quidem fundum attingat. Nā per raritatē linthei colatur banū: sordes in lintheo retinentur. Liquefit vincto aceto, alijsque modis, & coctionē non sustinet. Efficacior opopanax. Ladanū mollit ac repellit. Propolis ammoniaco vicina est, & qua (vt antè dictum est) pro galbano veteres utebātur. Sint hæc omnia mollia & pingua, pro sua quæque natura: quæ ætate inaruerint, nec ad magnum fuerint mollior pingui oleo instaurare oportet. Malacticis, quæ plastica esse conuenit, resinæ cōiunguntur. Resinæ sint quæ acrimonia careāt, chiaz mastiche, larignæ, cæa, abietina, terebinthina. Pineæ nemiū siccant, fraxinilina acrior est, bitumē & pix aridiora sunt. In resina, quæ nemiū siccant, quæque acria sunt, resina oportet. Neque enim iuuare possunt, nisi alijs resinis reuerentur. Pix mollis & bene pinguis, qualis olim in Italia, utilis est. Neque verò pix, neque resina mollior idonea est, nisi vel liquida, vel ita mollis, vt tractu facile sequatur visco similis vel ceræ, quæ vt paulo mior sit, q̃ vt sequatur, pressa tamen digito cōcoctur. Acrior & ficior repudianda est: quæ liquidior deatur cera, ceratis & magis corpulentis malacticis colligatur. Durior pingui & oleo macerari debet. Butyrū, pingua, atq; omnino liquabilia, vesicæ includuntur: demergitur hæc aqua calida vase coapta, in quo coxerint quæ emolliēt. Sic illa paulo eliquātur, & ascititiam vim transpirante halitu vesicæ combibunt. Succedit his miraculosum acetum remediū, quod nō temerè, sed summa ratione adhibendū est. Scirrhus malactico oleo fouetur, quo inducitur malagmate: hoc diebus aliquot

*Opopanax.
Ladanum.
Propolis.*

*Malagma-
ta emplasti-
ca sunt.
Resinæ.*

Pix.

Aceti vsus.

endum loco, neque prius reuellendum, quam
 cum solutūmq; videatur: hīc ergo detrahi po-
 Quod cū feceris partim oleo, vt prius, fouebis,
 agma nouū & bene succosum impinges, quod
 re paulò sit efficacius. Morā igitur dierum ali-
 t interposita phārmachū reuelles, animaduer-
 , quantum emollierit, vt si lenius videatur, vim
 inaugeas, ex quo gradatim ad ea quæ acetū cō-
 erint, peruenias. Quæ omnia posteaquā profe-
 animaduerteris, & mollior tumor extiterit, py-
 m lapidē molarem, aut silicē, vnde scintilla de-
 tur, candentē igne, acerrimo aceto merges. Ex-
 bit plurimus vapor, quo scirrhus aptē infumā-
 est circū septa parte, ne dissipetur fumus, sed to-
 in scirrhu cōeat. Locū iam satis infumatū oleo
 do fouebis, & reuocata prima illa curandi via
 agma applicabis. atque ita bidui vel etiā tridui
 ricta mora aceti vsum & igniariū lapidem re-
 abis, vt sit aceti vicissitudo & remediorum quæ
 liunt. Verū, neque diutiūs, neque sæpiūs ha-
 aceti, pars vexanda est, ne in lapidem cōcrescat,
 eruosum genus grauius laceffatur. Sed vt mol-
 do profeceris, ita acetū & effumantem lapidem
 etes. In malacticis quoque vsum aliquis interpel-
 debet, primū enim (gratia exēpli) ē pinguibus
 cis, medullis, adipibus, cera & oleo exigua resina
 ta, malagma conficies, aut parygron vsurpabis.
 n vt res succedet, ad ammoniacū & similia ve-
 ndum, ac primū quidē hæc citra acetū, deinde
 o aceto lenioribus cōmisceris, quibus quū vno
 altero die fueris vsum, ad ea quæ leniora, quæque
 aceto fiunt, curam reuocabis: vt veluti circulo

*Infumatio
 ex pyrite
 & aceto.*

INSTIT. CHIRURGIC.

*Remedia
composita.*

*Ex ammonia
co splenicis.*

*E fermento
hepaticis.*

*Aceti vis
quomodo in-
tendatur.
Lenia mala-
ctica.*

*Rudicula
malactica.*

quodam & è re nata auxilia transmutetur. In
culis & liene tutior aceti cōsuetudo est : in ch
& tendonibus, neque diutiùs, neque frequē
utendum erit, ubi scirrhi magna ex parte coale
Arque hæc de aceti vsu breuiter dicta sint. An
niacum aceto fustum manibus diducitur, vt si
crassitudo : tum ex irino, lirino, capparino pin
terebinthinæ sextula coniungitur, puluerentur
cumino trito, aniso, sale torrefacto; & in alutā
cata splenicis affiguntur. fermentū coquitur a
hæpati duro & lieni : potest oleo vel butyro co
& terebinthina colligari. Fortius acetum est in
thymum, hyssopum, pulegium, & similia tuf
duerint. Lene malacticum est butyrum, cera, m
æqualiter mista. Eodē modo adeps cum cerato
ctus & resina. Caricę pingues in sapa coctæ, &
dulci cum lirino tufæ. Lini semen hydrelæo co
tur, & cum adipe infringitur. Althææ radix ar
pollinem resoluta, malagmatis inspergitur. Ea
radix qua parte pinguis & quasi medullacea est
ditur, & resina colligatur. In cōficiendis mala
tis rudicula utendum est è resinosis arboribus
astringētibus, è caule maluaceo, ex assulis tede
qui maluæ folia extremæ spathæ alliganda, vt
verses, volutes, ac deniq; cōficias malagmata.
etiā more nostro & exēplo veterū rarum lini
infarcire lini semine, foliis althææ aliisq; id gen
extremo veruculo velut caput alligare, inde p
macū circumagere : nodū, caput hoc nostri, ve
κροκυσταίτιον appellarunt. Quòd si fuso bu
adipe, oleo intingas, idque sæpius repetas, dum
dicamentum in cacabo vel mortario conuolu

αλκτικώτερον hoc est magis emolliēs pharma-
 elinques. Atque hoc semel quasi exemplū positū
 in aliis pharmacis, spatha, veruculo, capite, as-
 culo, alijsque id genus instrumētis conuenienter
 possis. Parygron Heræ & veteribus laudatū re- *πάρυγρον.*
 s dolorem lenit, phlegmonas mitigat, paruis in-
 mationibus medetur, id quod lenioribus ma-
 matis omnibus cōmune est. Parua vlcera cic-
 e claudit, si coctis prius metallicis comparetur:
 ens liquidum est, vnde nomen habet, ætate verò
 rescit: recētis vsus in paruis inflāmationibus que
 eāt: concreti & vetusti in phlegmone declināte
 dolentē quidē, sed iam durescente, quæ vt ma-
 minūsve induruit, ita vel vetustius, vel minus ve-
 ū parygron requirit, quanquam eò vsque occa-
 se contingit, vt ne vetustissimo quidem parygro
 ri possit, tūmque maioribus auxiliis certandum
 . Itaque vt mollias, parygro vtendū nō ita liqui-
 nisi fortasse in mollioribus naturis, neque con-
 to, nisi in callosis corporibus: omninò verò mo-
 e durū sit quod emolliat. Vetustius oleo, butyro,
 pe dissolui potest. Est autem mistura hæc ℥. adi-
 fuilli recentis & bene purgati ℥. 44. ceræ pinguis
 4. cerusæ litharg. ana ℥. 6. liquabilibus confusis
 tallica trita colliguntur. Al. mediocriter emolliēs *Perniones*
 las rimas calcaneorum & perniones adiuuans *inuans.*
 litharg. cerus. ana ℥. 3. succi seminis lini, olei ana
 10. ceræ ℥. 8. adipis fuilli ℥. 14. colophonie ℥. 18. Si-
 liter priori comparetur *διαλθαίων* clauis, car-
 nculis, furunculis ℥. litharg. olei ana ℔. 1. galbani
 semiss. ceræ terebint. ana ℔. 1. radicum althææ
 ciculos 4. lithargyrus ex oleo diu teritur in mor-

INSTIT. CHIRURGIC.

tario: cera & terebinthina fusa cōmiscētur, gatum purgatum & ut antè, fustum colatumque iungitur, postremo radices tusæ ligneo pistillo incorporantur. Aliud *διαλθαίων*. ℥. radices albae & liliorum ana ℥. 2. coquantur in hydrelæo aquæ consumptionem, ex quo in olei expressi lithargyri lib. 1. coques, dum non inquinet, & ad suilli lib. 1. commiscebis. In his omnibus vis efficacior est oleo & adipe veteribus: aucta & magis effecta lithargyro: utrisque pingui & oleo recentior mitior est. Media verò altero recenti, altero veteri Mediocriter mollit. ℥. colophonia purissimæ & ceræ albæ ℥. 4. mastic. ℥. 1. olei quod sufficit. Al. terebinth. ceræ ana ℥. 9. galbani nitri ana ℥. 1. thuris pinguis sesquūcia, medullæ cerui ℥. 2. propolis pinguis sesquuncia, olei laurini, sepi vitulini ana ℥. 2. vel plus vehementer mollit & discutit. Violentū quod sequitur rusticis corporibus accommodatum, in iteratis nec iam dolentibus scirrhis, tētatisque plenioribus remediis adhibetur desperatis splenis & parotiribus. *διακοπραγία* vocant. Caprilli sterces aceto solves, vel ut ne tam acre sit, oxycrati mitius etiam si dilutum pharmacum polentæ ingeres, & effuso oleo cataplasma finges. Aliud. ℥. flicoris caprilli ℥. 2. radices cucumeris agrestis, ficu immaturarum ana ℥. 1. herbæ pedicularis, bdellij, rinæ fabarum, amygdalarum amararum ana ℥. 1. facis olei antiqui quod sit satis ad amplastrum: his omnibus medicamētum in mortario confice. Est & hoc potentissimum. Subigitur caseus purus & vermiculosus è iure in quo suilla perna diutius coxerit. Arthriticis tophorum particulas sine fel-

E caseo putri.

hit & sanat. Eadem præstat quasi miraculo ^{E cocto cni-}
 um cnidum cum myrrha & aceto tritum. Sed ^{dio.}
 multa non tam mollire, quam secare, & vi-
 dere, videri possint. Celebre iam olim ac veluti
 manus traditum Menecratis emplastrum, quod
 ocrates metro reddidit, & διαχυλῶν ex au-
 is instituto appellauit, quod nomē leuiter mu-
 voce ætas nostra retinet. Recentia vulnera in-
 matione vindicat, vel (vt alij) νερότρωτα ner-
 m vulnera: sæpē enim νεότρωτα & νερότρωτα
 um pro altero in Galeni libris, vbi medicamē-
 hoc describitur, supponi solet. Diuisa glutinat,
 æ inflammātur curat: optimē pessis adhibetur,
 urnis & recentibus vteri inflāmationibus: im-
 cauernas vlcerū pistum rosaceo vel bono myr-
 & cicatrice tegit. Olei æstate lb. 7. aliās lib. 7. &
 ff. hyeme libr. 9. axungię recentis lib. 7. lithar.
 ilissimē triti lib. 6. fœnugræci heminam vnā,
 vncias 9. seminis lini vlti tantundem, radicis
 stis maluæ recentis & succosæ vel althææ lib. 3.
 eatur olla amplo orificio, in quam fundantur
 e sextarij octo. Sic enim notatur Græcē per li-
 n. n. quanquam fortasse substituendum κ. quæ
 ti significat. Ac viginti sextarij mensura Pari-
 si, 15. pintas implent, sextarij octo sex pintas. In
 a, purgata radix & cōcisa coquitur, semina im-
 untur, exprimitur succus in linteo, eius succis li-
 quatuor cum oleo coquuntur. Maiores primū
 æ existent, deinde minores & crebriores: hīc
 argyrum insperge, coque omnia molli carbo-
 lum succus omnino confectus videatur, ac me-
 m & bene coloratum fuerit emplastrum, non

INSTIT. CHIRVURGIC.

inquinans, neque nimis durū. Sic enim apud Galienum
 de comp. pharm. $\chi\tau^{\alpha}$ γένη. Orib. habet aquarū
 rios 12. id est nouem pintas, & radicum lib. 4.
 minis vtriūsq̃ sextarium vnum, vel ζ . 13. & 14.
 lib. 2. Radices alij purgant, tundunt, & prius
 coquant, diem integrum macerant in aqua, post
 die fœnugræcum lotum fideliter & purgatum
 ciunt, tertio die lini semen similiter lotum ex
 aqua, vbi reliqua etiamdum madent, immergunt
 quarto die coquuntur omnia ad crassitiem, ex
 fus & colo traiectus succus vsui seruator, vt v
 cet cum oleo, vt prius, coquatur, & addita lithi
 ro pharmacum conficiatur: quod deinde con
 uatur rude, subigatur manu, & in pastillos con
 metur. In vsu capiunt pastilli ζ . 2. ceræ, olei ana
 & omnia colliquant. Ex eadem materia mag
 officinarum emplastri diachylon fiunt, sed non
 dem ratione, iam remollita parte vbi discutiē
 ireos tritæ pars duodecima plus minusve adio
 si sedandus dolor est, muccago è meliloto: si
 calor adest, è psyllio: potest etiam intingi cro
 Potest diachylon aliis malacticis commisceri
 efficax, vt vnum sine aliis chæ rurgo satis esse p
 Superficialia vlcera glutinat solum rosace
 myrteo. Liqueatum chamæmelino vulnera ne
 rum inflammatione prohibet. Podagricis qu
 tempore opitulatur, veteres vteri phlegmonas
 sanat inditum pessario. Potest & alia præstare:
 vt intelligas, describendum pharmacum, quod
 tē diachylon Democrates memorauit, vt ob
 inflammatione liberes mûsculos, neruos, peri
 membranam punctam (vnde dolor, inflam

s, sitis, vigilia, atque id genus accidentia) vin-
 e: vt podagricos quouis tempore adiutes, &
 ibeas collas. Accipe litharg. auri in pollinem *Emplastrum*
 lib. 2. axunge vetustissimæ lib. 4. libram verò & *Democratis.*
 as quaternas olei veteris & crassissimi, non fœ-
 non nigri, non asperi. Axungia liquefcit igni,
 atur fibris, in vas aliud satis amplum transfun-
 , adduntur olei ℥. 10. vt simul ferueant, relin-
 ntur olei ℥. 6. quas, si fuerit opus, & medicamē-
 crassius appareat, postea affundes. Crasso iam
 maco lithargyrus inspergitur, coquuntur om-
 olando igne, & assidue versantur spatula è pi-
 atq; vbi emplastri forma fuerit, auferatur igne,
 o durius æstate: hyeme mollius, sed vt non in-
 et. Sublatum igne mouetur, dum refrigescat,
 e hîc rursus duriter versatur manu, iungitur at-
 reponitur. Vfus tempore molliri debet, & aluta
 nditur, permagnaque splenia super accommo-
 ur. In neruis crassis & musculis, durioribus
 amis, & tumentibus articulis radicis althææ
 gata sordibus, & in taleolas cæsæ lib. 1. medica-
 to indes, quo tempore reliqua iam ad focum
 ent, priusquam lithargyrus inspergatur. Vtriuf-
 vires tum illius quod sine althææ radice, tum
 is quod cum ea radice fit, emplastrum illud dia-
 on continere scripsit inuentor Menecrates,
 d & alij aliter conficiunt. Aliud diachylon, vt *Aliud dia-*
 oas. è semine lini, fœnugræci, hordei, radice al- *chylon.*
 æ, vt prius maceratis, coctisque succus exprimi-
 libris duabus succi adduntur lithargyri olei
 lib. 2. ceræ vnc. 8. Lithargyrus cum oleo diu te-
 t, & cum cera leniter incoquitur affuso oleo,

INSTIT. CHIRVURGIC.

postremò succus adiicitur : versantur omnia
sedulò permiscuntur. Sunt & alia *Μαχυλά*
lagmata, vt Alexandri è psyllio quod Aëtius
bit, & magnum Mesuæ sine gummi, & cum
mi factum, quòdque album, paruum & ma
conficitur. Parno vtendum in duris inflami
nibus: album mediocres scirrhos adiuuat: ma
reliquis efficacius est. Giluum Haliei cruētis
ribus, præcisus nervis & nudis remedio est, in
ta vlcera cicatrice tegit, digerit, venenatis ho
& animalium morfibz medetur: duritias m
mammarū mollit ac discutit, atq; omnino ed
res vsi sunt, vt optimo & admirabili medicam
Descriptū est tertio & 5. lib. Gale. de composi
pharmac. *κτ' γένν*, ℥. ceræ, argenti spumæ a
100. terebinth. mannæ, galbani, rubricæ sino
terebinthinæ ana ℥. i. ol. sextariū i. vel lib. 2. O
litharg. dum non inquinent, coquito, hīc cera
sināmque iniicito: sublatis igne rubricam, &
num, mannā deinceps adiungito: Quidā m
℥. i. miscuerunt & ceræ non centum, sed ta
octo denarios scripserunt. In præcordiis tensi
ficili motu articulorum, vetus ac nobile est.
thaonis emplastrum quod omnem duritiā f
℥. ammoniaci ℥. 36. ceræ ℥. 36. terebinth. ℥. 8. b
galbani ana ℥. 8. thuris, myrrhæ ana ℥. 4. cypri
olei terebinthini, alioqui mastichini heminas
tuor: myrrha, thus, bdellium vino madesiun
moniacum aceto diluitur, omnia contundunt
stillo, quod oleo inungendum, quousque pe
dissoluantur. Et hoc etiam fortius est Cath
malacticon ad contractos articulos, & ita

*Giluum ad-
mirabile.*

*Haliet, seu
piscatoris ex
lyropide.*

*Angithaonis
emplastrum.*

s, vt non moueant, internos abscessus, opistho-
cos, neruos dolentes, inueteratas & contuma-
ciantias. ℞. bdellij seui vitulini, ammoniaci, iri-
dyricæ ana ℥. 2. opoponacis, galbani, cāchryos,
paccarum lauri, styracis, thuiis ana ℥. 1. piperis
℥. 160. ceræ, terebint. ana selibra. vini & tæculæ,
vnguēti quod sufficit. loco huius, vel oleo iri-
dōdito aromatibus vtēdum erit, vel aliquod ex
uæ apud Mesuem cōposita sunt, ac cōdita aro-
bus, vsurpandum. Conficitur vt prius Κοπιδ
quasi tusilia, ex conficiendi ratione veteres ap-
abant. Plura seprimo de compositione pharma-
γένη, & 15. Aëtij describuntur. Sed & octauo
τόπου, malagmata sunt quæ siccāt, contrahūt, *Malagma-*
arant, atq; emolliunt: quanquā Asclepiadi & *ta.*
Promacho malagmata appellata, quia videlicet
solæ vires, sed & compages, ac corpora medi-
entorū in ratione nominum spectata sunt. Ac
malactica corpulenta sunt & emplastica, si ne-
dolor, neque phlegmone, neque mollities cor-
is prohibet. Locus oleo fouendus, ex quo subii-
ur malagmata remollitū pingui vel oleo, ne ce-
us exarefcat. Tunc enim reuellendū est, & aliud
ponendū, alioquin pluribus diebus hærere con-
iet. Iam verò in malacticis, quæ nostra hac me-
ria in vsu sunt, emplastrū de meliloto, aliud ab
quod veteres διαμελιλώτῃ descripserunt. Eo
ndum est, in crassa ac frigida materia: incidit,
ollit, attenuat, calefacit. Quod de mūscillagini-
s appellāt, molliendo magis idoneū est, & dolo-
n lenit. Dialthæas mollit, lenit, coquit, incidit, di-
it: Ceroneum repellit, coquit, mollit, incarnat, & *Ceroneum re-*
molliendum
quæ nūc vsu-
tata sunt.

INSTIT. CHIRVURGIC.

multiplicis vsus est. Resumptium mollibus c
ribus conuenit, optimè mollit ex solis mucca
bus. Emplastrum filij Zachariæ parabile est, &
diocriter mollit. Arthanitæ emplastrum stru
lieni duro conuenit: vnguentum de bdellio m
incidit, discutit: diachalciteos soluitur lirino.
è maiorana aliisque id genus molliri possint,
iecto galbano, bdellio, ammoniaco & sim
fortiora reddi. Priuatim conueniunt duris in

*Ad mam-
mas duris in-
flammationi-
bus obsessas.
Aliud.*

mationibus mammarum. Violariæ & althææ
hydrelæo cocta adipe vituli conteruntur, ou
vitelli duo infecti croco commiscuntur. Ho
capita, veruecini pedes cum althæa & violari
coquuntur, in expresso succo oryza bene mun
asperiore linteo attrita decoquitur, butyrum r
iniicitur, postremò cum iam corpulenta pul
est, ouorum vitelli croco intincti commisce

*Cautio ob-
seruanda in
malactica.*

Al. In Caricarum decocto fabacea farina subig
adiecto oleo violaceo & aceti momento cata
ma fingitur. Multa ad mammarum duritias &
scessus. 7. de comp. pharma. χ^{v} γένη. Cæterum
uiter peccatur cum emplastra malactica è galb
ammoniaco, opopanace, resina & aliis squa
comparantur, & aceto multo diluuntur. Sic
tenuant, incidunt, discutunt, non molliunt.

*Quando sup-
purantibus
utendum.*

*Que meden-
di cura ineu-
da in fractu-
ris capitis cõ-
tuso pericrã-
nio.*

De suppurantibus.

CAP. 5.

IAm hoc genere utendum nobis, quum ab
remediis desperatio est. Verum in fracturi
pitis contuso pericranio relicta alia medend
ra, ad suppurationem statim conuertimur, sp
lo vulnere perioftion diducimus, labra vlcer
decussem ducta nouacula ampliamus, cõscalpi

iū, & abradimus: medicamenta quæ quàm ce-
 nè suppurent, adhibemus, suppurata dili-
 ger repurgamus, siccamusque, vt iusta nascatur
 , neque mollior quàm oportet, neque durior,
 ne non excrescat: vt denique conquassati ossis
 la à viuo ossè maturè deducatur. Venereos *In venereis*
 onas, quique abscessus in articulis & ad arti- *bubonibus*
 s confederunt, celerius maturamus, ne inclu- *& articulis*
 virus, aut latens sanies periculum aliquod ad- *celerius cur*
 atur. Alioqui tumor omnis prohibeatur, aut *maturamus.*
 tiatur potius quàm suppuret, nisi iam eò con-
 natura videatur, excessitque tempus, in quo
 nienter discutias. Ac ferè maiores phlegmonæ
 urant, pulsant, dolent. Dum pus conficitur (in-
 Hippocrates) dolores fiunt ac febres. Suppu- *Hippocra.*
 omnia ferè conquiescunt. In suggillatis hæc *apb. 47. li. 2*
 m remedia sæpè conueniunt. Imbecillæ parti,
 i vlceri & tumori, cancroso, rheumatico, Tele-
 o, Chironio, atq; omninò maligno frustra ma-
 ntia adhibeas: putrescunt enim illa tum mala-
 s, tum pepticis medicamentis. Ad scarificarum
 ur & remedia acria decurrendum, vel quæ plu-
 im siccant. Sint autem quæ suppurent, natura *Natura sup-*
 licè calida & humida, iisdem limitibus circun- *purantium*
 ora, quibus temperiem hominis definias. Ideo- *quæ sit.*
 eligenda materia, quæ naturæ corporum ele-
 tati familiaritate consentiat. Emplastica sunt *Emplastica*
 πύρινæ, (sic enim appellant ἐκ πυρίτινæ καὶ *sunt, quæ*
 λινæ) vt præclusis inde spiraculis natium ca- *suppurent.*
 m inhi-beas, in quo concoquētis naturæ robur
 Ita substantia quidem calor augebitur, neque
 litate crescet: solide partes confirmabuntur: in-

INSTIT. CHIRURGIC.

Plus quomodo generetur.

Malactica quid differat a peptica. Vitanda.

fitus humor saluus persistet, dissipabitur ver-
 inanibus spatiis alienus est. Ex quo vitium co-
 quetur, & consuetudine partium similarium
 bescet, fietque tandem pus album, læue & vi-
 me: quod quia alimento esse non potest, exes-
 vias sibi faciet, atque ita effluet. Non absimili-
 ne χαλασικὰ vocata ἐκπύπικα fiet, si acci-
 crassities partium. Eodem modo quæ leniunt,
 faciunt & adstringunt. Emplastica modicè
 omnia concoquunt. Præit in his quod est tenui-
 liquum verò vel contracta, vel illita cute vias i-
 cipit, ne quid spiritus exhalet. Contrà verò si
 rat calor, nec emplastica materia est, nihil su-
 rat, & aliquando alienus calor succenditur,
 putredo. Echecolla, quæque tenaci & viscida
 teria temperata sunt, per se inhærent: reliqua
 vel gummi, vel resinis. mollibus implicanda,
 qui commodè alliganda sunt. Malactica calidiora
 sunt, & leniter siccant, insitumque humorem
 lo minuunt, quò nomine à pepticis distingue-
 ne similitudine fallant. In pepticis vitanda quæ
 tergent, & quæ vehemèter calefaciunt. Nihil
 quod validè discutiat, pepticon est: & quod d-
 get, poros expurgat, quos illinere oportet. A sic-
 tibus metuitur, ne frangi materiam exorbeant,
 tò magis si prætereà excalfaciant. In summa. m-
 cè calfaciant, atque adeò emolliant potius, c-
 ficient. Neque verò contra nos faciet, quòd i-
 storiis medicorū permulta peptica sunt, quæ r-
 diaphoreticis deterforiis atque desiccantibus
 perentur, quin & simplex pharmacū est, quod
 coquat & discutiat, vt galbanum: maturet, dig-
 deter

geat, vt terebinthina: qualitas enim rerum mi-
retundi potest, & multa vitia eodem tempore
dum coeunt, vnde varia misceri necesse est, &
vel vti, quæ πολυγενῆς veteres appellant. Ac
facit abscessus natura, vt etiā acria misceamus.
his est, qui lenta & contumaci materia concre-
te eo nomine tardius suppurat. Peptica sunt, a- *Aqua tem-*
peratè calida affusa parti: modus est, vt inde *peratè cali-*
escat locus, ac leniter extrumeat. Nimium sit si *da peptica.*
subsideat, aut expalleat. Hydrelæo, oleo pingui
alci modicè calido: similiter & butyro uten- *Butyrum.*
est. Butyrum phlegmonas concoquit ac dige-
rit, quæ molli aut certè nō ita dura carne præ-
sunt. Et ad parotidas, bubones & oris phleg-
mas, aliāque innumera omninò satis est: den-
tibus pueris, & inde calentibus gingiuis atque
dentibus medetur. Lingitur per se incoquendis
inflammationibus peripneumonicorū, pleuriticorum,
omninò quæ in thoracem defluerunt. Vñ
quo iam tempore fluxio restitit. Infectū croco-
minis coquit, & inde pharmacum leniter re-
tinet, & tempestiuum est incrementis. In more fuit
rū tubercula foris enata & contumacia calido
fouere, vel cera subinde calefacta, sic vt ne fir-
ius is calor, sed facilè ea parte sustineatur: cera
pinguis, panis recens & ex optimo tritico
paratus: hac enim ratione tuberculum sæpè di-
gitur, interdū concoquitur Tussilago sub cineri-
bus cocta celeriter maturat: idē oxalidis foliis vul-
go doctum experientia tribuit. Triticum ore præ- *Triticum &*
sum, saliuāque hominis commolitum, rusticis *inde farina*
poribus cōuenit. Leniora sunt farina tritici per- *& panis pe-*
ptica.

INSTIT. CHIRURGIC.

*Farina hor-
deacea.*

*Ad paroti-
das Archige-
nis remediū.*

Adipes.

Pix.

purgata furfure, & inde panis: dissoluitur aqua
vel butyrum additur: coquuntur omnia, vt
raplasma quod lenit inflammationes vulneru
celeriter maturat. Eadē farina hydrelæo coq
coloratur croco. vbi calor aliquis superest: p
cocto pane ac recenti, quem vel hydrelæo, ve
ciore oleo insperferis, vtendum erit. In contu
vitiō, nec ita calente, panis siccior, vberiore
molliri debet. Panis conditus sale efficacior est
rina hordeacea per se inutilis est: verūm quæ
purgato grano extunditur, & castratur furfur
dem modo quo triticea, cōparari potest hyd
cocta, conspersa oleo, mista butyro, infecta c
sic enim pus faciet, & calidioribus phlegmon
feret, præsertim cocta hydrelæo. Tale fuit cata
ma veterum ὠμήλησις vel ὠμήλυσις ex farina
dei, quod prius tostum nō fuerit: quamquam o
licentia quadam ad alia farinarum genera nō
transulerunt. Archigenes hoc modo parotida
lenter suppurabat, assiduè calida conspergeb
ὠμήλυσιν imponebat. Est & alia ὠμήλυσις
quis vsurpata ex farina hordei, fœnugræci, sero
lini in sapa coctis ad glutinis corpus, adiectis
rim duobus vel tribus vitellis. Adeps suillus, ph
monæ familiarissimus, deinde vitulinus: taurin
caprino in duris, frigidisque tumoribus vten
est: leoninus & reliqui eiusmodi inutiles: gal
ceus & hoc paulò acrior anserinus vsurpari po
Pix & resina in feruenti phlegmone rosaceo: in
gidiore, veteri oleo sicyonio, vel simili colliqua
sunt. Pix arida qualis Coracina & Colophor
vberiore oleo dissoluitur: pauciore quæ liquida

ocri quæ natura & ætate mollis, digitis cedit,
 oris est particeps, qualis olim Brytia & Lycia.
 um cerarum dolorem lenit, & pus generat: *Picatum ce-*
 que inflāmatīs vlceribus conuenit. Resina vtē- *ratum.*
 terebinthina & lentiscina: cera languidior, re- *Resina:*
 acrior, confusæ ad suppurandū valent. Eluan-
 riūs si quid acrimoniæ conceperint: molliātur
 vel butyro, cūm exaruerint. Oesypum veteres *Oesypus:*
 pticis censuerunt: similem vim habet, atq; bu-
 digeritque leniter. Lana sordida modica aqua
 eratur, tertia pars vini dulcis affunditur, coquū-
 omnia, quod superfluit pingue, maturandis car-
 s cōtulis, colligit Hippocrates. E flore lilij suc-
 xprimitur, suppuraciones concoquit, & vuluas
 lit, quod mel & syrion veteres appellarunt. Si- *Syrion:*
 verò melligo è coctis caricis, detergēdo emol- *Siræon.*
 loque idoneum est. Decoctū caricarum lenissi- *Decoctum*
 est, quod maximè coquit ac digerit. In aquæ *caricarum.*
 riis sex pinguiū caricarū libræ quinque deco-
 ndæ, dum sextarij duo reliqui sint: magis matu-
 s, si inde pista farina triticea, adiecto oleo vel
 yro, cataplasma finges: vbi verò digerendū ma-
 ec refrigerandum, hordeacea melior est. Atque
 inò caricæ pinguiōres coquendo, acriores de- *Carica, ficut*
 endo atque digerendo magis cōueniunt. Ficus *inde ca-*
 ns digerit & lenit, sed non coquit. Cataplasma *cataplasma.*
 u recenti & hordeacea farina in dulci vino co-
 lenit & discutit: è carica pingui & triticea oleo
 ctis, lenit, coquit, discutit. Ex acri carica & pane
 erget, incidit, digerit & contumacia maturat.
 lem modo althææ decocto & vux passæ par- *Ex althæa*
 ouebis, farinas aut panem incoques: cataplas- *et vux passæ*

INSTIT. CHIRURGIC.

Crocus.

mata compinges, & si vis, intinges croco. C

*Melligo vna
passæ.
Efficaciora
remedia.*

maturat, leni astrictione confirmat partes, & p

contrahit. Pinguissimas passas exemptis nucle

noctem aqua macerabis, postridie coques ad

liginem. Id in sapa dulci factum magis conco

& leniet, sed aqua potius vtendum, si quid ca

reliquum est. Inueteratis & callosis tumoribu

ueniunt, colla librariorum quæ sit è farina puriss

viscum aucupatorium, styrax pinguis, ladanum

banum. Thus in corporibus temperatis molle,

pingue, dumque manditur, minimè friabile. P

dinum & myrteum in calidiori & dolenti phleg

ne misceri possunt, vt pix, resina, viscum, colla,

milia, vbi perucax malum, & platysmata di

hærere necesse est. Miscentur quoque sterces

columbinum, caprillum, nitrum. Et iam notum

lierculis remedium, pueri sterces calidum, dur

inflammatis mammis aliisque partibus imposi

Sed quum aliis remediis vti liceat, iis sordibus

nendum: quanquam certum experimento est l

tempore concoquere, & in fœditate excreme

rum certa auxilia inuenta sunt. Furunculos &

*Cataplasma
furunculorum
parotidas
molliens &
suppurans.*

rotidas mollit ac suppurat cataplasma è ficubu

ce, iridis radice vel nitro, atque omninò, si nitru

fit, quod iam antè dictum est, sale torrefacto in

lioribus: fæce vini, vel aceti in durioribus vten

erit. Fæx sit recens, nam celeriter exolefcit. V

etiam nota est medela, è cæpis cineribus cocti

peptici ponenda est cōfectio è cera & resina, o

ρησινόςχηρον appellant. Ex ceræ semuncia, resinæ

ctæ sesquuncia, in olei modico liquatis. Aliæ

æquis omnium partibus, aut vna ceræ, resinæ dua

quando etiā ceræ ratio & resinæ conuertitur, vt
 or sit resinæ quàm ceræ modus. Hoc peptici
 etur, vt Aniceto celebri medicamēto veterum.
 rapharmaco primas tribuit mouendo puri non *Tetraphar-*
 rnabilis author Cornelius Celsus. Idē remediū *macum.*
 æcis suppurādo vsurpatū. Constat pice, resinā,
 & adipe: vsus tēpore, oleo vel butyro subiga-
 Pix sit mollior, resina fricta, vel Colophonia,
 in teneris corporibus oleo molliiri potest: cera
 uis, adeps in mollioribus naturis, vel suillus, vel
 linus: in durioribus, taurinus vel hircinus. E sic-
 e materia cōparatum mollioribus corporibus
 oricum est: hoc terrapharmacon Paulus basili-
 , quo nomine à Græcis ferè omnibus inscriptū
 scribonius emplastrum Aristi nigrum appella-
 & aliud basilicō descripsit. Tetrapharmaco thus *Macedoni-*
 itum facit Macedonicū, quod & pepticon est. *cum.*
 licon minus recentiorum hoc imbecillius, cō-
 ato adipe in oleum, quantò adeps oleo effica-
 est: sic oleum quoque variè commutare licet.
 o rhodino, myrtino, vel simili tetrapharmacum
 ius molliatur, vt corpus & affectus natura exi-
 Mirabile hoc ad molliendū ac suppurandū. *℥.* *Mirabile ad*
 e, terebinthinæ, medullæ cerui, adipis vituli, an- *suppurādum*
 ni, bubuli, butyri recentis, mellis optimi, olei ro- *et molliendū.*
 am, myrrh. ana \mathfrak{z} . i. Myrrha cum melle subigitur,
 runis leniter incoquitur, ex quo reliqua adiecta
 alò miscentur. Al. \mathfrak{z} . picis \mathfrak{z} . i. ceræ \mathfrak{z} . 3. axungia
 eris purgatæ \mathfrak{z} . 6. adipis taurini, cæsypi ana \mathfrak{z} . 3.
 næ pineæ vel magis picæ \mathfrak{z} . 5. liquatis omnibus
 or. Al. \mathfrak{z} . resinæ \mathfrak{z} . 12. cere, æruginis rasæ ana \mathfrak{z} . 8. *Viride An-*
 i vitulini \mathfrak{z} . 2. aceti, mannæ ana. \mathfrak{z} . i. Manna & *dromachi.*

INSTIT. CHIRURGIC.

æruugo cum aceto liquatur, & conteruntur: res
dissoluta cōmiscetur: mollit, coquit, purgat, di
διδ. γύρεως parotidas emolliens, & in pus eliqu
℥. farina pistrinalis, quæ è molis & pistrino c
uolitās parietibus & tabulatis hæret, guttæ am
niac. ana ℥. i. resina pini, ceræ, adipis porcini a
bras duas, succi seminis lini quantum sufficit: li
tur adeps, cera additur & resina, farina cōiung
ammoniacum solutū vino vel aceto, & lini su
translatis aliis in mortarium concorporantur.
mento, & eo quod Ἀλγ. ζύμης inde medici ap
lant, in contumacibus vitis veteres vsi sunt, de
multa ex Democrito, Mesue, Paulus septimo
Galenus tertio de compositione medicamento
℥. τὸ πρῶτον. ℥. cœparum & alliorum coctorum i
nere ana ℥. i. vitellorum numerū quinarium, r
cis lapathi coctæ libr. dimidium, farina fœnug
vncias 3. fermenti ℥. 2. axungia ℥. i. fiat corpus
frigidis & cassis humoribus cōuenit. Vtuntur q
que diachylo paruo & aliis quæ molliunt. Ad
omnino malactica refrigerante oleo, astring
pharmaco, viscida & offarciente materia lenite
perata, suppurare possunt. Tale est malagma
mocratis, quod eadem potest quæ diachylon ca
de malacticis descriptum, ac præterea cruda, q
que coqui, mutari que nequeunt, edomat: mu
lorum, & membranarum vulnera persanat, p
ctis medetur, arthriticis dolorem attemperat
omnino anodynū est. ℥. picis quàm siccissim
ceræ, puræ, terebinthinæ, mannæ ana libr. 2. th
probi libram vnā, butyri pinguis ac recentis p
bram, vel ℥. 5. Liquabilia funduntur largo i

Malagma
Democrati.

iduo, dum non inquinent, versantur rudē: hic
ous prunis subducitur, manna trita inspergi-
circumagentur omnia asserculo, postremò vol-
ur manibus, & reponuntur. In vsu, copioso &
nti rosaceo pharmacum diluitur, vt caua carne
eat, inflammationes tendonum abigat, & in
album cruda & rebellia tubercula conuertat.
ceribus difficillimis, quæ pus nō reddunt, mi-
quàm efficaciter concoquat. Coloris ambigui
d sequitur. Lithargyri vnciæ tres, olei ricinini
æ quatuor, coquuntur vnà dum nō inquinent,
de miscētur squāmæ æris nigri, æruginis, chal-
lis, ana scrupuli quatuor: sed hæc metallica diu-
fuisse trita conuenit ex aceti acerrimi vnciis
bus. Vfus tempore diluitur ricinino, & in con-
to linteo inseritur cauo. Atque hæc in præsen-
afficiant. Locus oleo dulci, peptico succo, aqua
deratè calida, hydrelæo, & aliis foueatur: sym-
ticon medicamentum inducatur, mollis stuppa
lana succida superponatur: omnia decussata
ia colligentur, vt qua parte diuisa fascia est, co-
abscessus aduertat, nec affectum locum oppri-
s: semel in die, vel rariùs, commutari debet, nisi
dolor vrgeat, vel pharmacū exarescat. Ita verò
mari sympeptica oportet, vt neque liquidiora
luant, neque corpulenta nimis locum opprimāt,
tum corpus est ceratomalagmaton & mollium
plastrorum, ac quod antè dictum est, ἐχέκολλα
glutinosa esse melius est, vt per se, sine vinculis
teant: quanquam & emplasticis lanam succidā,
mollicula splenia superdari, & omnia colligari
nil prohibet, idque hyeme magis & frigore.

*Vtendi for-
mula.*

IACOBI HOLLER
STEMPANI, MEDICI PA
RISIENSIS CELEBERRIMI
de Materia Chirurgica
LIBER II.

De aperienda vomica.

CAP. I.

*Argumentum
1. & 2. libri.*

VO & quali genere remediorum
mor repellatur, quæ medicame
trahant & discutiant, molliant, ma
rent, & pus efficiant, superiore lib
quantum arbitror, satis explicatū
Ac iam subiiciendū nobis, qua ratione vomica ex
pharmacis, aperiiri ferro, igne etiam rescindi po
Tum exponēda materia, quæ sordida repurget, p
ra impleat, plena denique cicatrice claudat. Et q
ad hoc institutū nostrum pertinet, de glutinātib
auxiliis eodem nobis compendio differendum er
Atque ut hinc initiū capiat oratio, quæ suppura
sponte sua nō rumpitur, ferro, igne, vel medicam
tis aperienda est. Alioqui serpit sanies, & cunicu
agit, venas, arterias, neruos, & vicina corpora de
scitur: hinc etiā atteruntur ossa, & cariem ducit
liuescit cutis, & in rugas quasi senio marcescens c
trahitur: idque metuendum magis in digitis, an
culis, partibus corporis, quæ in decliue patent. S
enim parotides, femorum abscessus in fistulas c

*Noxæ à non
aperta sup-
puratione.*

ur, & quæ facilè putrescunt, qualis anus est, ex-
 æ partes, & loci genitales. Cùmque ambigat
 riæ cursus, quæ videlicet foras intròq; conuer-
 sit, prouidendum medico vt in superficiem de-
 : multò magis si viscerum aliquod in propin-
 est: si intus disperso puri nulla via sit, qua ex-
 atur. Alioqui vitam celeriter eripit, aut cōpres-
 intus putrefaciet partes quibus infidebit. Quo
 in vomicis, quas ilia collegerunt, ea curandi
 quæ tentatur ferro, veteri medicinæ probata
 tque decliuem partem, qua ile est, iuxta ingui-
 cari iussit: neque à peritonæo membrana me-
 vt quæ nullo ferè periculo incidatur, & facilè
 escat. Nec aliter in vulneribus capitis, vbi con-
 n aliquid, fissum, fractum, modò ferra, modò
 ora caluariæ partes ad diploën vocatam & me-
 gen excindimus. Quare etiam si tumor nòdum
 maturuit, ea pericula ferro anteuertenda sunt,
 ò magis si virulèta materia vomica includitur,
 stilente carbunculo & bubone, lue venerea, &
 generis eiusdem. Cruda ani tubercula metu fi-
 secat Hippocrates. Quanquàm animaduertē-
 , vt ne nimis citò: nunquam enim vis naturæ
 is inferēda est, sed semper aliquid beneficij, ni-
 maleficij proponi debet. In vomica quæ tardiùs
 apit, à subiecto osse metus est: atq; ideo in con-
 onibus capitis & angustis vulneribus, pericra-
 n in crucem interfecamus, aut ampliori plaga
 dimus. Sed iam aperta vomica, mēbranæ, ner-
 ea corpora, & alia semiputria occurrunt, quæ
 intempestiuè rescindenda sunt, molliter priùs
 care oportet: at si nec sequūtur, celerius illiqua-

*Foras evo-
canda sup-
puratio.*

*In vomicis
ventris fer-
ro tentata
curatio.*

Peritonæū.

*Vbi ossa in
propinquo
sunt vomi-
carum.*

*Cautio in
membranis
excindendis
& nervaceis
corporibus
vomicarum.*

INSTIT. CHIRVURGIC.

re conuenit, vt vel sponte sua excidant, vel nullo
 & leni tractu reuellantur. Atq; omninò sua est
 tredi maturitas, eaq; expectanda est. Alioquin
 inflammationis & conuulsionis pericula co-
 solent. Itaque semiputria illa molliter cōmou-
 sunt: matura enim facilè concedunt, cruda res-
 doléntque si vi maiore pertrahātur. Iam verò
 petuum non est aperire ferro, quod suppuratū
 sed si nullum in mora periculum apparet, dia-
 reticon remediū imponendum, quo loco mor-
 abscessus est, & digito cedit. Sic enim sanies ex-
 potest, idque faciendū magis, quum alta parte
 micæ non decliui, suppuratio se colligit. Atque
 tea pharmaca notata sunt, quæ pus exhauriant
 postea describentur. Neque ignorandum est
 aliquot interdum materiā subesse, quæ sit puri-
 lis, qualis in atheromate, steatomate, melice-
 aliena quædam pituitæ genera: nonnunquā quæ
 ad ossa colligitur, eaque discutienda, aut factio-
 nere expurganda est. Est cū spiritus flatuosus
 ciem puris referat, atque aperientem ferro me-
 eludat, nullo pure, sed solo spiritu exeunte. Quo
 ferro vel igne semel vtendum est, prius animad-
 tere oportet, ne quod vas insigne, neruus, tēdo-
 culum, ne quid neruosum (quales membranae
 dam sunt, aut potius lati tendines) conuulne-
 rur. In musculis fibrarū interstitia cultello ligi
 vel digito diducenda, ne cum fibris nerui, aut
 præcidantur: idque magis, quum in profundum
 nies resedit. Parcendum quibusdam partibus
 vegetiùs sentiunt, & à quibus vis ignis ad principium
 celeriùs transilit. Cauteria & ferramenta pericu-

*Suppuratio
 non necessa-
 riò aperien-
 da ferro.*

*Pituita puri-
 similis.*

*Animadu-
 tendu in vsu
 ferri et ignis.*

bitio, temporibus, & vbiunque caluaria mol-
 est, vbiunque vel exitus neruorum, vel aditus *In oculis.*
 rû est: nec ea ipsa citra periculum oculus susti-
 Ac in palpebra quidẽ transuersum ferrum du-
 . In oculo ne qua vulneretur vena prouiden-
 e pupilla contingatur, vt inde humor profluat,
 catrix relinquatur, quæ visum intercipiat. Ex *In tempori-*
 in eam partem, quæ extrema membrana albicat, *bus,*
 bellum, acus, & alia id genus ducere solene est.
 ulneratis temporib⁹, & eo loco qui paulò supe-
 est, quaque perreptat venæ, nerui, arteriæ, hæ-
 rhagia cõmouetur, & aduersæ partes ferè con-
 untur. In capitis vulneribus animaduertendû, *In capite.*
 n altè vitium descēderit. Pericranium cõtusum *In caluaria*
 nditur, vt fiat exitus puri: in eodẽ plaga angu- *fracta.*
 inciditur, dum satis pateat. Quod si cranij fra-
 a accesserit, curandû sedulò, vt celeriter suppu-
 quod ante vulnus est, vt purû sit & aridum: ex
 agnoscēda fracturæ magnitudo: quæ si super-
 lis est, rasorio scalpro atteri & cephalicis curari
 et. Si ad diploën procedit, modò terebra, modò
 superior pars ossis eximenda est: sed ita, vt ne
 quàm oportet ferramentum prodeat. Cranio
 vsque ad mēbranam fracto, omninò excinden-
 os est, verum sæpiùs reuocato ferrò, & frigida
 so. Etenim iugiter attritû, incalescit motu, & os
 natû ferra vnâ conferuescit. Ac video placuisse
 tis aliquid ossis relinqui, nec totû semel excindi,
 dq; reliquû sit, pharmaco siccari. Sic enim ali-
 ti inopia exarescit, vt vel spõte sua excidat, vel
 ter motû statim sequatur. Deinde ea ratione pe-
 lum declinatur, quod accidat, si altiùs permeate

INSTIT. CHIRURGIC.

ferro membrana vulneretur. Atque omninò in
 nij fracturis, vbi ferra, modiolis, cycliscis, terel
 via puri fit, crassiori parti ossis ferramenti acies
 figi debet, & à futuris, fissuris, neruorum radic
 & vasorum cuniculis, postremò quoque mol
 osse, duriore fracto, & tēporibus declinanda vi
 In strumis & colli abscessibus à carotide arteria
 na sphagitide, vocali neruo abstinēdum: illine
 morrhagia, quam ægrè supprimas: hinc vel os
 no mutus, vel certè semimutus homo relinquitur
 Ex quo (opinor) ceruici omninò parcere quidam
 veteribus maluerunt. Adde quòd in totum co
 neruorum propagines à spina disperguntur,
 nō nisi periculose vulneras. Exteriores parte hu
 tendo est, qui ignem ferrumque nō sustinet. In
 pyicis & deploratis pleuriticis scalprum & caut
 inferiore parte mesopleurij collocamus, quia v
 licet superiore vena, arteria, neruus est. Hippoc
 tes, qua parte exauditur materiæ strepitus. Alij
 briorem cutem & prius coloratam ad sectionē
 notant. Nonnulli vbi minus carnis est. Paulus in
 quartam & tertiam costam: inter quintam &
 tam Leonides: multi inter quartam & quintā
 riūt, metu diaphragmatis. Sed aliis thorax breui
 aliis longior est. Sunt qui internam membranam
 cōmouerent, vt pus effluat. Alij ne attingendū
 tant: quia sic effluxione spiritus ægri intereant
 insanabiles fistulas trahant: vtrique se confirmant
 authore Hippocrate. Per sterna, nerui, vasaque
 currunt: ideoque in vomicis quæ illic coeant, ad
 tera chirurgia vertenda est. In collectionibus
 tris, quæ inter peritonæum & intestina latent,

In collo.

In humero.

In thorace.

In ventre.

ore, siue ex alia parte diffusæ sint, Erasistrato
 im, deinde aliis medicis placuit detrahi pus se-
 guinum locis, vbi videlicet ilia terminantur:
 etiam peritonæi membrana, vt quæ sine pe-
 diuidatur, & facile cicatricem claudat. Id quæ
 rimant, quod in hydropum paracentesi & chi-
 ramicis intestinalis nullo ægri periculo ea fa-
 t. Sed hoc tentandum magis vbi desperamus,
 naturæ possit intrò pus effusum, vel per vri-
 vel per intestina transmittere, id quod integris
 us naturæ aliquando quasi miraculo cōtinge-
 tum est. Hydropicos temerè incidi corrupto
 te rectè scripsit Erasistratus. Et in colo suppu-
 a tubercula, eodem modo supra inguinà aper-
 , perpurgantur. In extremis ilibus, quæ in su-
 vertunt & aqualiculum, multi sunt tendines,
 a vasa coeunt, ex quo hac parte manus sedulo
 peranda est. Videndumque ne vel laxetur vel
 mpatur is meatus, qui à peritonæo ad testicu-
 rocedit, vnde hernia moueatur. Inuritur car-
 s podex, & ferrum sustinet: non ita quod illic
 aceum est. Eadem ratio in genitalibus seruari
 et: vbi ab arteriis cauendum, quæ illic plurimæ
 unt, hiæntque maioribus clausulis: nam inde hæ-
 rhagiæ non ita facile supprimuntur. Sub nati-
 neruus est, qui si iuxta suppurationem præcidi-
 aut nudatus violatur frigore, subiectum crus
 idum relinquit. Idem animaduertendum in vo-
 is reliquarum partium, ne nudi maneant ner-
 & frigore contrahantur. Hinc enim stupor &
 uulsio fieri cōsuevit. In perinæi tumoribus qui
 duntur, & calculis summo perè cauendum, ne

In ilibus.

Genitalia.

Sub natibus.

*Cautione
 nudi nervi
 refrigerentur.
 In perinæo.*

INSTIT. CHIRVURGIC.

quid intus vulnere, quod postea ægerrimè
netur, quaque summo pudore & molestia
menta diffluant. Itaque vbi fistula medium cu-
lum agit inter intestinum & ceruicem vesicæ,
lam medicamentis quidem exedit: ferro attin-
tat Hippocrates. Sed fit aliquando non modo
parte, sed aliis, vt neque medicamenta iniicias
profundior & obliquior fistula est: neque fer-
uidas, quia aliùs descendit, quia obiter incurrit
sa magna & nerni, qui certè casus desperatione
tiam putandus est. Ac breuiter vbi maior pars
quæ auferri postulat, & ad partes veniendum
non nisi certo periculo violentur, abstinendum
ro est. In quibus autem aperire licet, magna
vitari debet: quia inde cicatrix turpior, pars im-
lior, & ad motum ineptior relinquitur. In bubo-
bus venæ sunt & nerui, quæ glandibus innituntur
ideoque si quando inurendi loci consilium est
prehendenda cutis, & à glandibus separanda
est. Sectio verò oblonga angusta trāuersum
da est. In vulneribus quæ ferro fiunt, quacūq;
re eiusdem generis glandulæ sunt, eadem ratio
uari debet. In articulis perpetuò suspectus fer-
cauteriorum vsus est: quibus necessariò vtēdum
ea parte quidem imprimetur vis, quæ magis ca-
sa est, quæque nervos articulis, & tendines lon-
relinquit. Ex quo ischiadicis inferiori parte quæ
malum est, ignem adhibemus. In genu, lato illi
dini parcendum est. Is ex duobus maximis mu-
lis femoris obneruatus patellam capit, alligatq;
cinis ossibus: qui si vel ferro, vel igne violetur, et
vt neque sursum trahatur membrum, neque ex-

*In buboni-
bus.*

In glādulis.

In articulis.

In ischio.

In genu.

*Latius tendo
genu.*

r, & graua conuulsionis pericula creare solet.
 rpis multiplices tendines, quasi annulo colli- *In carpi.*
 ur: atque hinc tota ferè extrema manus nerua-
 ft: eaque interiore parte lato tendine contegi-
 extremis digitis, quaq; radices vnguium polite
 acriter sentit: ideòq; hac tota parte admodum
 ecta tum ferramenta, tum cauteria sunt: in toto
 mo pede eadem ratio seruari debet. Quo fit, vt *In extremis*
 auis, hoc est, tuberculis duris, clauorum capiti *membris.*
 libus, qui ferè summis digitis manuum, calca- *Clau.*
 pedum & planis enascuntur, aliis potius vten-
 auxiliis, quàm ferro vel igni veteres existimâ-
 In his omnibus anatomica disciplina opus est:
 a quicumque fuerit exercitatus, ea omnia peri-
 facile declinet. Contrà verò sæpenumero aber-
 necesse est. Rursus aliud è situ consilium capere *E situ.*
 rtet. Quædã enim vomicæ in superficiem emi-
 t, quæ ferè sine periculo inciduntur, vitatis scili-
 neruis, maioribus venis & arteriis: quædam in *In profun-*
 latent, vt pulmone, renibus, cauis hepatis, cæso- *dis vomicis.*
 go, interiore diaphragmate, ventre, intestino,
 quâ parte in anum definit, posterioribus parti-
 vesicæ, & vteri, altiore cerebro. In his itaq; sup-
 rationibus nullus ferro locus est, neque tractan-
 cauterio, nisi hoc aduersæ parti, quæ foris est,
 que familiaritate aliqua cõsentit, imprimatur.
 tum hoc vnum reliquũ est, vt modicè acribus
 dõ in potu datis, modò linctis, aliàs infusis dis-
 pantur. Quale hoc est, tussilago mediocriter a- *Tussilago.*
 est, quæ citra molestiam thoracis collectiones *In iis quæ*
 mpere credita est. At verò in internis suppuratio- *ex alto se*
 us quædã foras se proferunt, quales sunt in gib- *proferunt.*

INSTIT. CHIRURGIC.

*In quibus à
vicinis me-
tus est.*

*Vbi in pro-
fundo rescin-
dendum ali-
quid.*

Castio.

bis iecoris, lienis, ventris, vesicæ collo, & partem pubem eminente, peritonæo, colo, utero. Sed in utero & vesica suppurationes coierunt, sanari ægrius: aliæ facilius percurantur. Sunt præter genera tum abscessus, tum tubercula quæ non latent, sed ad quæ via angustior periculum aliquid denunciaret, ne quum ad partem ægram caute dirigitur, violet obiter quod sanum est: qualia in ore, profundis naribus, intestino recto, & in ano, qui pudoris est. Qua in re vel futilis fistula veterum, vel calamus scriptorius habendus est inanis canaliculus, per quem cauterium ad vicinam & partem ægram transuehatur. At si quum in profundo rescindendum ferro, lentè quidem & perpetuo oculo ducenti culter dirigendus est. Idem in strumis, cancerorum radicibus, varicibus, & pus altius desedit, facere oportet. Primum ergo in cruce secanda est, nudanda caro, si quum foramen aut nervi cultro occurrit, id ipsum digito ligneo vel osseo veruculo superandum, distinguendum, nec ita momentaneis membranis, quibus inter se coniugantur. Idque sedulo faciendum nec secando ad eum locum perueneris, in quo colluies latet, vel conditum est, quod eximi debet. Atque dum hæc fiunt, præsto adesse oportet nec camenta, linamenta, fascias, reliquaque omnia, cumque ad hæmorrhagias facere videatur, ut si opinanti sanguis è vena vel arteria profluxerit, beas ad manum quod in præsentia opituletur. que quo iam tempore omnia tuta sunt, & si æger nudatus est, opportunè parti gladiolum appones, & vomicam repurgabis, aut peramputabis quod

i oportet. Videndum quoque in configendis
 icis, vt quantum oporteat culter descēdat: pro-
 ius vulnus hæmorrhagias commouet: superfi-
 sapenumberò frustra est. Eodem modo caute-
 superficiem transcurrunt, leniter insident, aut
 imprimuntur. Et hæc quidē in molliori cor-
 molliora, qualia è subere, spongia, & quibus
 radicibus confingi possunt. In metallicis, au-
 æneo & ferro clementius est. Sed de his alio
 pluribus. Rectum verò an transuersum, vel o-
 uum vulnus esse debeat, figura partium, flexus,
 & fibræ primū quidem indicant, deinde con-
 m iuuāt subiecta vasa & corpora. In collo qua-
 e eunt vena, arteria & neruus, rectum transuer-
 ræferunt. In fronte, palpebris & vbicunque
 suerso ducuntur rugæ, transuerso quoque fer-
 entum duci maluerunt, ne contractis rugis vul-
 replicentur. Quibusdam tamē in fronte recta
 nera placuerunt magis, vbi nec ita profunda,
 punctim infligenda sunt, ne quæ à periostio
 nbrana subest, conuulneretur. In inguinibus è
 i transuerso ducitur duplex, interim angustum
 blongum in myrti folium. In ventre nisi pro-
 eat flexus & rugæ, vt sunt fibræ musculorum:
 em modo in reliquis: eaq; parte infligenda pla-
 st, cui in motu & corporis flexu, externa corpo-
 niūs occurrant, interiore brachio & crure po-
 , quàm exteriore, & longiūs ab articulis. Sim-
 vulnus aliquando sufficit, decliui parte, dupli-
 iquando & trigono opus est, cuius vertex al-
 , basis inferior describatur. Eadē ratione in lu-
 s vulneribus, sursum cornua existant, deorsum

*Profunditas
vulneris.*

*Cauteriorum
materia.*

*Figura vul-
neris.*

In collo.

*In fronte &
rugosis par-
tibus.*

*In buboni-
bus.*

*Cui parti in-
fligitur fer-
rum.*

*Simplex an
multiplex
vulnus.*

INSTIT. CHIRURGIC.

alveus abducatur. Atque omninò scalpellus ea
te configatur, quæ mollior est, quæ digitis suc
bit, vbi fastigium erigit, qua denique sanies
modiùs expurgetur. ὤπρυσιν appellant
ῥυσιν & exanitionem, vel (vt alij) exaniationem
qua ὀπιδείρεσις est, & ἑκτερίψις, αἰτιδαίρεσις
χαλασίδια. Nam vbi proclinata parte foramen
facile purgatur sordes: vbi verò in sublimi, ea
tare solet, deorsum subsidet, tandèmq; sinua
quidem vomica pars nequeat pro arbitrio
mutari. Quale est in trunco corporis, ac ferè
& parotidibus. In manu & crure etiam si os
ris altiùs positum est, poterit tamen ita inclinari
sanies liberè excurrat: rùmque manus quidem
tella suspēdi debet, vt carpus gibbero sit altior.
autem puluino innitatur, sublato genu, & decli
coxam femore: in brachio & tibia non ita liberi
conuersio: vtrùmque membrum ea ratione co
candum, in qua diutiùs sine dolore permaneat
si cui parti id denegatum est, nec ea potest pro
dine conuerti, aduersæ parti & decliui vulnus
rendum, quod χαλαστίαι vel αἰτιδαίρεσιν ap
lant. In aliis quoque manu & crure quæ comm
inuerti possunt, quū sinus longior, cuniculosun
cus, sordes vberior, etiā aduersæ parti lanceola
mittitur, vt duplici exitu dato, vitiū celerius ex
getur. Adde quod ea ratione liquida medicam
ta, quibus in id genus vlceribus ferè opus est, fa
liùs infunduntur. Et quum ab ore vlceris ad fu
ducto gladiolo tota cavitates detegitur, vt in fistula
& vbi suppressis arteriis gangræna metuitur:
denique nulla alia via sanies satis expurgatur. N

Duplex exitus puri.

quam angustius orificium ferro ampliatur, aut amplum quidem, sed rotundum aucto vulnere longum, aut aliter deformatur. Sed hoc non surgando, quam glutinando fit. Quibusdam locis arimæ cōcurrunt arteriæ: plurima vitalis spiritus materia est: hîc paruo vulnere contentus eris: infertim semelque erumpente sanie, simul maioris spiritus diffluat, unde animi deliquia, & necitæ mortes consequantur. Est cum adpressa fundo vlceris, & ita ad orificium adducta, ut sordes excluditur. Fasciis quoque alligatis, id efficitur. Aliquando in latera materiæ deflectitur nouo facto vlcere, ut inde pars minor, in quam vitium decurrat, liberetur. Quia vomica superiore per angustias quasdam deorsum illabatur, & nouam vomicam gignit, aperta superior facilius percuratur. Vitio- nte, & inde gingina purulenta, tumor sub mento colligitur: cōrûsa atque inde saniosa maxilla sur- re, labrum superius interiore parte purulentum fit. Hæc atque alia id genus medico obseruan- t, ne prius inferiorem sinum claudat, quam prior fuerit percuratus. Ac temporis ratio quæ- est, in quo vomicæ recludatur. In quibus mor- allus dies vrget, tutius est vere, deinde autum- æstate, aut certe calore facto nondum ortis ribus. Atque hæc temporis ratio multo magis ri debet, quò magis necessaria pars est quæ tra- r, & maiori periculo subiecta est, maiorque facienda est. Eodem modo matutino magis oclinato sole, quam meridie, quam feruente, quam denique nimium progressa nocte. Et

*Quo tempo-
re aperi-
enda vomica.*

INSTIT. CHIRURGIC.

*Medicamen-
ta quæ ape-
riunt.*

*Frigida cau-
teria.*

*Quæ ape-
riant.*

*Quibus ex-
cipienda quæ
aperiant.*

*Mistum re-
medium.*

hæc quidem de ferro & cauteriis in aperiendis micis breuiter dicta sint. Reliquum est ut eodem pendio de medicamentis, quæ aperiunt, dicam postremo addamus quæ sine ferro & vulnera exhauriant. Atque utroque genere, hoc etiam gis utendum est, quia mollior æger est, quam quod ferrum, vel cauterium sustineat: quia eo loco confedit, è quo, etiam si aperias, non facile est. Et medicamenta quæ aperiunt, cauteria quæ sunt, naturâ certè caustica: ideoque à quibusdam terum cauteria frigida vocata, à recentioribus tentialia. Cauteria quidem, quod reuera vran- gida ut ad ferrum, & similia, quæ rutilent igne, parata. Neque tamen sic vrant, ut quæ caustica septica postea describentur, nisi quædam for- quæ diutius insistant. Theriaca igitur vomica- rit: vrticæ semine è vino tritum frangit, purgat, i- nat, cicatrice tegit. Caulium radices vstæ, tritæ & ri axungia captæ. Eodem modo radices canne, o- rum testæ crematæ, adeps ranarum viridium versantur in arboribus, lac ficulneum, tithym- rum succus, pulvis è capitibus muscarum & la- rum, pulvis catharidum, erinaceorum coriur- pinnis vstum, batrachium, caninum stercus al- muscerda, arida vini fæx & aceti, magis etiam cremata fuerit, calx viua in sapone, vocatum in matum in axungia: trita illa visco quercino, ter- thina, larigna, abietina, sapone, butyro, cæsy- ligine anacardina, hermodactylorum succo, e- debent. Ac plura capite de pyroticis. Sed hæc si sistere oportet, ut aperiant, nec crustam ducant si sic, ea molliter detrahenda est. Mistum reme-

cis crematæ vini vel aceti ℥. 2. fimi columbini,
 oleos satis torrefacti, æruginis ana ℥. 3. aquæ
 æ, vel in qua subduplum sal illiquauerit. ℥. 1.
 antiqui, vel feruefacti ℥. 2. ærugo cum sale &
 trita, aquæ & oleo commiscetur: coquuntur
 tili causa, puro carbone, dum tota exhalet a-
 x quo propolis mollita prius imponitur: afe-
 rigne: vbi paululum refrixerint, columbi fi-
 nispergitur: pusilla plagula & oblonga effor-
 t, eaque medicamento inducitur, & conue-
 er adaptatur: tum amplius splenium superda-
 od leniente simul & coquente pharmaco il-
 esse oporteat. Al. ℥. fimi columbini, nitri ana
 aric. 7. quibus arida trita commisceto, ac bene
 inducito, vt prius. Quod si durius videbitur,
 ta axungia & melle temperato. Arrhenico,
 racha, puluere angelico vel mercurio vocato
 olimato prudenter vtendum est, vt habeatur
 corporum & vomicarum. Nec enim placuit
 ibus Medicis (quod iam cōsuetudine inualuit)
 ius cruciari ægros. Nec in his solùm, sed in iis
 , quæ tantùm pus exorbeant, non aperiāt, ita
 e ægris certum est. Veriti ergò illi ne quæ di-
 rent acrius, dolorem vnà commouerent, bis in
 etrahi medicamenta voluerunt, bis fomentis
 uæ dolorem remitterēt. Ac iam discussa saniei
 , semel tollere remedium, semel fouere tātum
 iserunt. Postremò non reuelli, sed contineri,
 tota materia exhausta esset, vtile iudicarunt.
 ie prius hoc vtendū genere remediorū, quàm
 s vomicæ & phlegmonæ quieuerint. In vsu,
 ponitur folium vel malagma, quod leniat, aut

*Non cruciā-
di ægri.*

*Clementior
curatio vete-
rum.*

INSTIT. CHIRURGIC.

splenium delibutum pharmaco, quod dolor
hibeat. Quantum vulnus esse velis, tantum
nium aut plagulam constituas, quod pharm
vulnerarium excipiat. A maiore vena, arteria
uo abstinendum, neque diutius reliquendum
medicamentum. Laxanda prius cutis est, &
tas parium comparanda pharmaco. Sic eni

*Desperata
promissa.*

ciabit minus, & celerius efficiet. Ac rursus
vulnere solatium parti afferendum, fouendu
remediis, quæ temperent. Quod si adhibito
maco vulnus sit, neque doloris sensus comm
tur, iam syderatae & emortuae partis indicium
Neq; iam aliud reliquum est, quam vt vel dep
ris igne, vel excisorio scalpro peramptures. I
austerior nostrorum hominum, quam veteru
dicorum, cura est, dum alligatis causticis cruc
excruciant ægros: sed fortasse dicat, quod olim
curus, doloris grauis solatium esse, quum is t

*Que saniem
exugunt.*

est. In alio genere remediorum quæ saniem exu
sapo est illitus, tum per se, tum in discutiente
solutus. Quod sequitur, peculiariter conuen
scessibus genuum & articularum: exprimit
pus, nec incidit. Idem etiam glutinat. ℞. recre
plumbi lb. i. teritur, & in sesquilibra olei veter
quitur ad crassitudinem mellis: subductis igni
rebinthinæ lb. i. commiscetur: coquuntur o
placido igne, atque vniuntur. Al. ℞. litharg. ce
salis ana ℥. 3. olei veteris ℥. 10. trita illa ex ole
quuntur olla, & assidue commonentur: quum
inquinant, in mortarium traducta contundu
& vsui sunt. Ex lythargyro, sale, terebinthina
leo veteri, multa comparata reperias, quibus

esperguntur, ærugo, fæx, calx, vitrioli genera,
na, lapis calaminaris, & similia. Facit hoc ad
as, parotidas, ganglia, mammarum abscessus,
que, laxata cute, quicquid puris intus condi-
st. ℞. ceræ, nitri, terebinth. olei veteris ana ℥. i.
, vel (vt Andromachus) lixiuij ficulnei ℥. i. o. li-
s aliis nitrum, vel aliquid tale inspergitur so-
na aqua vel lixiuio : miscentur omnia, circumma-
ur assiduè, nequid efferuescat. Plura iam antè,
pitem de resoluentibus, & 6. de compositione
m. γένν.

De purgantibus medicamentis. C A P. 2.

quitur vt purges. Etenim omne vlcus sordi- *Ratio pur-*
um sedulò purgandum est. Quod si dehiscit *gandi.*
, neque fistulosum est; molli tomento vel lin-
um sinum ipsum, tum labra vlceris perpurga-
deinde medicamentis cauum implebis, dum
ns, ac nimirum neque siccum, neque humidum
s extiterit. Medicamenta in conceptu lina-
to ferè imponuntur, quanquàm aliquando
fistulis cauum inspergitur, hocque præcipuè,
m humidius est. Contrà verò arescenti vitio, *Consistentia*
enti & inflammato liquidiora conueniunt. In *medicamen-*
ia conditione satis corpulenta pharmaca inse- *torum ratio-*
ur. Quod si non ita expositum vitium est; sed *ne vlcerum.*
s latet, difficilis omninò cura est. Et si quidem
te includitur, neque per aures, nares aut aliter *In capite,*
es effluit, modiolò, cyclisco, vel terebella pate-
re viam oportet. In extremis naribus quàm mea- *In naribus.*
n os pertinet, specilli nucleo, vel fistulis medi-
entum induci debet. Alioqui aperto ore per
utum via ad vlcus quærenda est. Nec alia serua-

INSTIT. CHIRURGIC.

*In ore.
In thorace.*

tur ratio in oris vlceribus, quæ non ita patet. thoracem vnica ferè via est ab ore per asperam teriam, nisi vulneris orificium in superficiem niat. Hic pyulcis, collyriis, suctu, suppuratio exori potest: iisdemque machinis vel melicratum aliquid generis eiusdem inferri debet. Insuffla pulueres per corniculum & arundinem, qui senti vitio conueniant. Ad ventriculum & inte-

*In vêtre gula & primus
intestinus.
Crassius in-
testinum.*

prima per gulam aditus est: at quæ gulam purg lenta, tenacique materia illigari conuenit, vt ob inhæreant. Intestinum crassius detergente ma in clysteribus expurgabis. In vesicam fistula ar tea, qua calculi tentantur, primùm immittitur: vt locus patitur, amplius cauo pateat: in cauum ster vesicarius introducitur, exprimiturque, v quor per canalem fistulæ ad vesicã vsque perfi-

*Qualia esse
debeant.*

Rectis enim fistulis iniectis, ferè refluit atque perditur. Iam verò medicamenta purgantia (καθαρτικά appellant) modicè tergeant & sicco detergenda sordes, quæ corruptela corporis crescit, & reliquiis alimenti colligitur. Exiccant sanies, humidumque recrementum, quod stataturæ lege ab alimento partis reliquum fit, & ali de illabitur. Πυπλικά peculiariter appellant & de

Quæ vtilia.

πεπλικά τῶ πύπυ, quibus vis detergendæ for data est. Hac parte vitanda sunt quæ adstringunt vnde sordes pertinaciùs inhærent: quæ laxent, de robur partium elanguescat: acria, quæ collu sordium cauum impleant. Sale & eadem mat ideo abstinendum, quia vt detergeat, adstringit men, sordes impingit, & vellicat. Hæc autem ita dire necesse est, vt ad purgandi rationem om

*Sale & simi-
libus quare
abstinendum.*

ntur. Nam si serpit vlcus, si putredo est, quæ
 depascitur, si quid occalluit, si quid influit &
 mone est, medicamentum ita comparandum,
 iis quæ laxent, reprimant, mordeant, quæque
 geant, tam multis semel casibus rhedeatur. Sed
 nò in purgando vlcere, prima quidem ratio
 corporis haberi debet, quia vel incolume, vel
 oricon, vel cacochymon est: deinde peculia-
 tura partis requirenda est: quia humida ea,
 cca, acri vel stupido sensu prædita est. Postre-
 animaduertendum, nunquid alieni vitij vt calli,
 natis, phlegmones, doloris, vitiosi succi, putre-
 aut aliquid generis eiusdem vlceratæ parti ad-
 rit. Itaque vt ea sunt omnia & sordes vlcerum,
 alitas remedium distinguere debet. Adde quòd
 cens, vel inueteratum malum est. Molli cor-
 recenti malo, nimium neque sordido, neque
 ido, parti præterea sensus acrioris, leniora re-
 a conueniunt: multò magis si in vitiosis suc-
 ger est. In contraria conditione, cõtrariis auxi-
 locus est. Quòd si pars aliqua tumoris matu-
 & pus reddit, alia verò etiam dum cruda est,
 quæ concoquant, purulentæ quæ repurgent,
 erabis. Eadem ratione si quid durius, malacti-
 si quid inflammatum, lenientia suis quæque
 accommodabis: alioqui pharmacum è multis
 perabis, quod iis omnibus querelis satis esse
 t, qualia sunt Græcorum πολύχρηστα. In pur-
 lo plurimum valet recta abluendi ratio, de
 breuiter nobis dicendum est. Vbi ergò molliore
 o tum sinum ipsum, tum labra exterferis, si
 ereà conuenienter abluas, magnopere cura-

*De ratione
 abluendi vl-
 ceris.*

INSTIT. CHIRURGIC.

Contra putredines.

Noma.

Urina.

Historia.

Salugo piscium.

Ad putrida.

Fraxinus.

tionem adiuuabis : vt ad reliqua per se natura
terdum sufficiat. Itaque si sanies acris est, serò : si
piofa sordes, melicrato : si multa simul & acris
sero, in quo sacchari octuplum, vel tantundem
lis diffusum sit. Cùmque cœperit cauum esse
rius, œnomelite : pòst etiam vino è dulci auster
culo vtendum erit. In fœtido sinu, putri & cru
to oxycratum conuenit. Acetum, oxymeli, œ
meli, dilutum marrubij, absynth. aloës, myrrh.
culo conditum melle, putredines efficaciter iuu
& nomas cohibent. Nomæ sunt vlcera quæ in
bitum partes arrodunt, depascuntur, ac præ
putrilaginosa sunt. Eidem medetur malo ma
aqua, vel in qua subduplum salem illiquaueris.
na quoque veteri exemplo, & quotidiano vsu
eam rem laudata est. Rustico è neglecto vlcere
gitus in pede computruerat : is Galeni consilio, c
cepto linamento vlcus impleuit, conueniente
ligauit, & quoties incessit meijendi cupiditas, p
pria vrina perluit, atque ita persanatus est. Q
exemplum retineri potest in pudendis, & aliis p
tibus corporis, quas sine pudore perminxeris.
na sit non quæuis, sed cuique propria: nec hæc
dem cruda & aquosa, sed suo diluta sero, & i
bile colorata. Salugo piscium eodem authore
mendatur. Sed hæc leniter adstringit : at pu
dum vlcus faculenta sorde plerunque impingi
vidédumque ne astrictione sordes illa crassior
gis inhæreat. Ex quo putridis adhibenda præ
piunt, quæ tergeant, discutiant, tenuent, aliquan
etiam quæ repellant, quæque adstringendo
cent, vbi tenuis est sanies, & fluxio infestat. Fra

molliuscula coquuntur aqua, vnde cancrofa
 ntur. Sic enim lenies, siccabis, absterges & dis-
 s. Lixiuum deterget, siccet, tenuat, digerit. *Lixiuum.*
 ue in crassa sorde & putredine, magnus lixiuij
 Paretur è materia quæ detergeat, siccet, inci-
 discutiat, & si efferatur malum, ea etiam quæ
 monia mordeat, quale saponarium. Saponem *Sapo.*
 res confecerunt ex seuo caprillo, hircino, ver-
 no, bubulo, & lixiuio cum calce: qui acriter
 et, sordes expurget, detergeat, siccet similiter
 o. E cinere fagino & seuo alij conficiunt. Qui-
 è calce, sale, oleo & seuo interim permixtis
 natibus. Isque modò liquidior, modò solidior,
 parari potest. Atque omninò inde lixiuium
 argandis sordibus putridorum vlcerum ido-
 n est. Eodem modo è tithymalis, dracontio, *Materia li-*
 bryonia, barrachio, ostreorum & metallorum *xiuiorum.*
 um cineribus. Vtuntur etiam capitello, quod
 te de pyroticis describitur. Vrina ergò & iis li-
 generibus vtendum erit in putridis, fluxis, hu-
 tibus, & malignis vlceribus: tum etiam œno-
 ite, in quod cinerem calchanthi, vel cremati vi-
 li resperferis. In eundem vsum cinere caricarum
 ida puluerantur: nec improbandum ligni fan-
 emedium. Alij œnostagma probant, quia siccet *œnostag-*
 utredinem prohibet, magis etiam si tantillum *ma.*
 nati mellis accesserit. Nam vbi in multo humo-
 lcu est, crematum mel, aut è meliteis vasis de- *Mel.*
 um & aridum magis conuenit. Ac dum crema-
 aloë, myrrha, centaurij puluis, inspergi potest,
 oniam tempore summouetur igne. Idem succo
 rubij, plantaginis, absynthij, apij & similium

INSTIT. CHIRVRGIC.

aptè perfunditur : sic enim canculos, gangrænas, tredines, facile prohibet. Vulgus fenicula, bugla taurio & plantagine, plurimum vitur in melle cum hoc succus ex herbis pressus percoquatur.

*Vtendū vul-
gi remediis
adhibita ra-
tione.*

*In nomis &
malignis vl-
ceribus qui-
bus vsi sint
veteres re-
mediis.*

In callofis.

*Ad cance-
rosa.*

*Absynthij
succus.*

*Meliceratum
& similia.*

*Quomodo v-
tendum ca-
thartici.*

que turpe est per vulgus & aniculas profecisse. enim puduit maiores nostros in multis reme- brutorū discipulos sese profiteri: sed acceptis è go remediis adhibenda ratio & rectus vsus, in summa artis posita est. In nomis, phagedænis, C roniis & omnino malignis vlceribus, veteres sunt iis, quæ & detergeāt & adstringant, sed hæc tē diluas, vt liquida infundātur. Aqua aluminis vel in qua malicoriū, myrrha, balaustia, cæteræque eiusmodi coxerint, id genus vlceribus accōmoda sunt. Ægyptiaca in liquidis dissoluuntur, aliā id genus. Verūm matutino meliūs adhibentur, tum quæ cōstringant, tum quæ mordeant, quo iam tempore difflauit corpus, ne adstrictione excrementa hibeantur, & acrimonia pertrahātur in vulcus. Postabit quoque detergente materia prius expurgata, quàm astringētia instituas. Lixiuium è calce sæpè elota terget & siccat, nec sine re laudatū est. In callofis, ægrè cohærentibus, cuniculosis, nimium sordidis, ex cinere ficus, tithymali, aliisq; id genus lixiu fit, quo sinus quotidie perfundātur. Aqua è larig terebinthina, resinis ferè omnibus extillata, tergendo idonea est : lixiuium ex oliuæ nucleo, cancer tollit. Succo absynthij ficcabis, exterges, astringes & roborabis. Melicrati & eorū quæ mel, vel saccharum recipiunt, modus est, vt sit decupla, octupla, sexcupla, aqua. Eo dilutiore vtendū erit, quò sordidior; acriore, quò sordidior. In vlcere satis exp

inteolum prius pharmaco insuccandum, leu-
primendum, insinuandum cauo. In humidioribus
tissimi triti puluisculi resperguntur. In siccioribus
quod sorde offarctum est, diuulsa linamenta,
ne his pharmaca mollia imponuntur: ex quo
carminato vellere os vlceris obstipandum est:
de superdanda mollis spongia, vel complicata
ola, vel deniq; quod patria lingua, & iam vul-
Cotton appellatur, vt inde tota vlceris regio
prehendatur. Atque hæc omnia vino inculcabis,
pressa superpones: postremò artificiosè colli-
s. Omnino tamen cauendum erit, ne quid du-
grauius, asperius, vlceri incumbat. In fistulis &
tribus lacunis, quod superdatur spleniū, in de-
m vel crucē discinditur, vt sit quā sanies effluat,
ea parte diuidi melius est, quā os vlceris in de-
tangit. Poterit etiam linoxylon molle obduci
tio, quā parte diuisum est, ne sanies molestè dif-
fuset, & subiecta corpora inquinet, sed cōbibatur.
omnia commodè obliganda sunt, vel vt cōtineas,
etiam vt reprimas. Accidit aquando vt longior
nda extrema parte neruum aut dolentem par-
lam attingat, atque exasperet. Quare ea decur-
la est, & ima parte intingēda remedio, quod &
um sit & leniat, reliqua verò detergente auxilio
i debet: quæ si parum etiam videatur, quia non
etrat in alueum quā vlcus desinit, iniectis liqui-
medicamentis sufficiens erit, quod deesse vi-
tur. Postea verò quā tēpus redierit, in quo vin-
i soluantur, atque reuellantur indita medicamē-
ecognoscendum fideliter, quanta qualisque sor-
prius fuerit: quanta, qualisque in præsentia sit.

INSTIT. CHIRVURGIC.

Nam si iā minor & cocta appareat, bene est. Cū
 mē verò, si purum vlcus est, & iam aliquid laud
 carnis succreuit. At si solito magis sordescit, &
 lominus crudum est, distinguendum hoc m
 Nam si cauitas maior, nouus calor, rubor & d
 adfuerint, id acriori medicamento attribues. T
 perabis ergo ceratō rosaceo, si maior calor: si
 flaccidū vlcus & humidum, myrtino. Quòd si
 horum extiterit, non calor, rubor, dolor, sed tan
 sordes vberior prouenerit, imbecillius est phar
 cum, quod adiecto melle exacues. Sed aliunde
 mor interdum affluit, vt in rheumaticis vlcere
 appellatis: nonnunquam in largiore cibo &
 peccatū est, quibus mederi prius necesse est, q
 vlcus purgari possit. In humore nimio siccat
 pollinem consperges, & mollibus pharmacis a
 nebis. Aliquando verò nimium siccando, & co
 ctum, & exuccū vlcus reperies: qua in re sicca
 humido diluuntur. Inflammato vlcere sæpē in
 recurrit materia, vt tenuis quædā sanies, lachry
 similis, tantum effluat: vnde *δακρυώδες* vlcus
 pellatum ab Hippocrate. Vbi non medicamētū
 vitio vlcis, ea res attribuenda est. Oculis, nari
 & palato aliisque partibus vlceratis, quas hu
 subinde alluit, vis medicamentorum aut acric
 quàm vlcus postulet, aut sæpius cōmutetur. In
 tumacibus, solidiora pharmaca inferi possunt (c
 prohibet dolor) & platysmata suprā adhibētū
 summa iustam qualitatem pharmaci æstimabi
 purius vlcus inde redditū est: si naturaliter sent
 cus vlcis, qui sensu præditus est: si modicē ru
 si nimium neque siccus, neque humidus est. At

ue sensu caret, aut non naturaliter sentit, qui-
ue nimium aut aridus, aut flaccidus est, quicū-
albidus, pallidus, liuidus, aut niger est, is nondū
est. Omnino verò siccandum vlcus est, quan-
videlicet & ratio sordiū, & natura partis osten-
lioqui infra modum siccato vlcere, fungus ē
branis nascitur, aliunde excrescit caro, aut pu-
cōtrahitur, in qua ad acria, mordentia, ignem
que & ferramenta confugere sæpè necesse est. *Vermiculati-
a vlcera.*
dit aliquando ad sordes, vt etiam vermiculen-
uo tempore aloë cremata conspergatur: vera-
albū in tosto melle: puluis pollij & absynthij
e imponatur: nuclei mali persici ē persicariæ
tusi: plantago arefacta, marrubium, centauriū
is, calamyntha, porrum: vesica suo felle plena,
resiccatur, teritur, & inspergitur. In summa
amarore vermes enecant, & purgant sordida.
a terūtur, & ita resperguntur cauo. Ex aliis suc-
xprimitur, melli vel aloë concorporatur, & ali-
do simul omnia coeunt. Eidem rei lixiuium *Ad cance-
rosa.*
enit, vrina, linamēta, ieiuni hominis saliuā tin-
icer, orobus, lupinus, hordeum: vsta, trita &
mista, vermes extinguunt, maligna sanant &
onia. In canerosis cācri fluuiatilis cinis cū cad-
si cadmia defit, tuthia vulgari crustacea, gleba
a vsta tritaque, aut fuligine ex ærariis fornaci-
utilicebit. Meliora hæc omnia ex vino giluo,
pellucido, leniter adstringenti, & odoro, diu-
ersata loco subdiali & obiecto soli, alioqui lu-
to foco. Irionis semen conlæuigatum melli:
cocta cū melle. Mel in regula torrefit, & sola-
cco imbibitur. Ex virentis oleæ surculis succus

INSTIT. CHIRVURGIC.

*Pompholyx.
Cerusa è dra-
contio.*

*Elitharg.
C cerusa:*

exprimitur: malicorium vritur. Semperuiuum, bilicus veneris, solanum, intybū, lactuca, psylli, omphax, atriplex exuccantur, quod inde exprefuerit, pistillo & mortario plūbeis diutiū circugitur, dum fit luti crassitudo. Pompholyx in plumbea diu versatur, atque paulatim affuso si qui conueniat, volutatur. Colocynthis vritur, uis pōpholygi permiscetur contra maligna & miculantia. Cerusæ è dracontio (gersam serperiam vocant) ℥. i. calcis viuæ, ℥. iij. cum aceto iunctaque fictili crematur: puluis expurgat can & curat. Fit autem ea cerusa hoc modo, quæ p clementer purgat. Radicem verè colligunt, G nus sub canicula: Dioscorides lauat: siccatur bra, aliquot post diebus secta in taleolas, trahit acu quæ filum ducat, ex quo dependens vmb domo asseruatur. Vfus tempore, trita inspergitur maligna curat: melli aliquādo, aut (ne acrior sit) rato cōmiscetur. Sed vt inde cerusa fiat, vbi iam cata, & in farinā trita est, vitreo vase includitur quo tantum sit aquæ rosaceæ (quod ῥοδόσταμαδ cant) vt enatet aqua: vas ergo viginti dies peritur, & vt expirat aqua atque combibitur, ita refunditur: postremò farina illa exiccatur vmb vbi liquorem multum cōbibit, vsui reponitur. dem modo vmbilici marini, sales, ostreorum c puluisculus iridis, os sæpiæ, aliæque generis eius comparantur, & addita cerusa lota, gummi, m gine, crinostagmate: bene mūdato lotoque ac anchusa denique ad fucos mulierum permiscetur. Ad cancrofa ℥. litharg. ℥. ij. vino giluo, tenui, c ro, leniter astringente vel aceto, si quid est calli mergur

guntur, ex eoque quotidie in sole vel igne con-
 untur pistillo plumbeo & mortario, idq; diebus
 vel pluribus. At quoties tritura reperitur, vinū
 erum mutari debet: tantò efficacius pharma-
 est, quantò plus liquoris rapuerit. Hic rursus
 æon ad selibram iniicitur, ex quo diu trita li-
 gyus excoquitur puro carbone. Iam nō inqui-
 i, cerusæ semūcia inspergitur, mouētur omnia;
 dulò commiscuntur. Sunt qui cineris ostreorū
 adiiciant. Ex eadē materia Ricotia barbaro-
 conficitur. ℞. lithar. triti & cerusæ ana ℥.ij. ol.
 .vel rosaceo concorporatur, & si lubet, succo
 taginis vel solani imbuuntur. Psoricon Mesuæ
 etur cancris, fistulis, lepræ, scabiei siccæ, putri-
 epascitur: superioribus pharmacis acrius est.
 ℞. litharg. argenti, calchanti, vel vitrioli ana
 erug. ℥.j. teruntur vno die in sole æstiuo ex ace-
 terrimo, quod paulatim respergi debet: dein-
 ōduntur omnia vase vitreo, & ad quadraginta
 sub fimo obruuntur. Ἀπομυφολυγος medi-
 entum est veterū & recentiorum, quod contra
 os vsurpari potest. Vrticæ semine & foliis vtrif-
 tritis, aridis, infriatis Galenus vsus est ad gāgre-
 & cancos, quia modicè calfaciunt, siccant, di-
 nt, tenuium sunt partium, nec mordent: qualia
 grænis & cancris cōueniunt. Sed vbi calor est,
 gerante succo qui per se conueniat, temperari
 ent. Gangrēne cōpunguntur, scarificāturque, vt
 reffis spiritib⁹ liber anhelitus reddatur: iisdem-
 iuuantur remediis, quibus & cancri, & putredi-
 Putrida curantur melle scyllitico, cui intritus sit
 uisculus ellebori. Aristolochia rotūda extenuat,

Ricotia.

Psoricon
Mes.Facultas
quorundam
medicamentorū
ad gāgre-
grænas &
cancros.Putrida quæ
curent.

Aristolochia:

INSTIT. CHIRVURGIC.

Sabina.

Historia.

*Cōtra putredines articu-
lorum, nerno-
rum, &c.*

*Vsitata vete-
ribus contra
putredines.*

*Tria genera
medicamento-
rum contra
putrida.*

putredines sanat, repurgat sordida, ad quæ effi-
cior est, quàm longa. Hyperici semen aridum, com-
mistum melli, putridis & iis quæ in multo humore
sunt, medetur. Erysimi semine ad cancrum, putredines
gangrænas similiter vtendum est. Sabina iisdem
medio est, & atra iuuat: verum tum hæc, tum
acria sunt, rebelli ac nimium contumaci vitio accom-
modare melius est. Quod genus vlcerum vim a
medicamentorum sine noxa perferre potest. Nec
cum recenti malo, dolente atque inflammato,
mentius agendum est. Computrescebat & humore
soluebatur medij digiti manus articulus, cui Galenus
initio cataplasmata induxit è farina hordeacea
lixiuio pista: vicina verò sursum versus tensa &
lentia inflammato oleo calente fovit. Postea
quàm dolor acquieuit, calorq; extinctus est, ex quo
ibi farina eodem lixiuio iuncta cataplasma con-
git, atq; is tandem sanatus est. Ita in articulis &
vulnibus, tum etiam aliis quæ putrescant, tunc
na (vt dolor est & calor) commutanda: quæ si
prohibet, è lupinis & ciceribus extundi potest. Si
ignuntur autem cataplasmata modò lixiuio, melle
oxycrato, & in dolore ænomelite, aliquando etiam
aceto mulso vel aceto. Marrubio, scordio, centa-
urii minoris cauliculis vti solitos veteres cōtra putredines
Galenus author est. Aloë, myrrha, absinthii, piperis
apio amaro, melle tosto ferè vsa est posteritas. Putredines
tago rebellia, rheumatica & putrilaginosa sanantur
ferè inuenias veterem medicinā triplici genere
mediorum pugnasse cōtra putrida. Frigidis enim
astringentibus aliquando vsa est, vt plantagine
modum calidis, sed quæ non mordeant, vt vrtu-

us ac iam mordentibus, vt Sabina: ac singula
 ra, singulis vlcerum differentiis accommodāda
 Initii enim putredinū vbi calor & dolor est,
 da illa conuenient. Vbi inualuit putredo & cō-
 acior est, ad acria decurrendū. In media condi-
 e, medium genus vtile est: in quō anethi semen
 stum, tritum & inspersum. Ex officinis ærariis,
 oria colligitur, quæ fuso ære relinquitur, è vino
 quod ex austero dulcescat, diu cōteritur: qua-
 lo melli torrefacto permiscetur, singulari re-
 io inani, oris & genitalium vitiis, magis etiam
 n putredo depascitur. Colligi potest ea scoria,
 olum in primariis illis fufuris glebæ ærariæ, sed
 unque æs collectaneum iniecto lapide, quem
 minarē vocāt, refunditur. Melle myrtino gin-
 rum putredines cohibentur. Contra putredi-
 & nomas. ℞. aluminis vehementer triti, ℥. ij. sa-
 j. mell. ℥. j. omnia coniuncta cremantur olla:
 tritisque, ℥. iij. tritæ ireos immiscetur. Alumen
 e vstum, tritūque contra eadem mala insper-
 . Aliud. ℞. aloës, myrrh. ana ℥. j. trita iunguntur
 o plantag. & absynth. dum sit luti crassitudo.
 iolum vritur, diūque ex aceto tritū circumagi- *Vitriolum:*
 hic siccatur: siccum è vino subigitur, rursus sic-
 r: puluis citra morsum siccatur, & putredines ad-
 t. Eodem modo macerari possunt acria metal-
 vt siccent, nec ita mordeant. Chamæpytis, cū-
 i nuces & folia, pūtrida, flaccida, & atra iuuāt.
 eorum, buccinorū, testularum, ossium, sapiæ
 ex oxycrato, & aliis cōtra eadem valent. Sunt
 dum ea cremantur, quartam partem salis immi-
 nt. In calore & phlegmone, alterci semen albū

INSTIT. CHIRVURGIC.

cum dupla farina tosti hordei vel auenæ, vsurpandum. Atque hinc poterit ex œnomelite, vel oxycro cataplasma fingi. Arida radix cucumeris agrestis folia, ellebori fibræ, vnumquodque tritum melli mistum, iisdem vitiis auxilio est. E radice gentianæ & enulæ, cerusa factitia, qualis è draconide descripta est, mirificè prodesse potest. Scilla similiter cum melle cocta. Cinis è lana succida mollibus flaccidis, malignis vlceribus vtilissimè inspergi, atque efficaciter siccatur: eodem modo è pilis animalium vtilis siccando cinis comparatur. Ad putredinem vitrioli vsti, & vt prius, confecti ℥. j. elaterij & minis lini torrefacti ana ℥. j. terantur omnia. Isidori ad Antiochæi ad gangrænas, nomas veteres, & lignas putredines remediũ. ℥. litharg. ℥. β. ærug. olei veter. vel ricinini ℥. ix. metallica trita cum quatuor, & semisse olei clementi foco coquito: facito spatha, vel manubriolo ex enulæ radice, cucumeris agrestis & gentianæ, idque donec viride hinc in mortarium data omnia volutato: ex quo cacabum repetita, cū pari modo olei recoquito, fit melinum pharmacum: tum in pilam reuocato, & circumagito: deinde redditum foco tertio exquito, vt ruffum appareat, & in mortarium redactum subigito. Postremò iam quarto coquito cum oleo, omniâque vt prius, facito. Andromachi ad eadẽ. Litharg. vnc. ix. calcis viuæ, æris cremati, teris, terebinth. aristolochiæ rotundæ, ana ℥. iij. pice, ammoniaci ana ℥. vj. liquabilia seorsum fuso: deinde metallica vino tenui & odora tincta, tæque immittito: omniâ in mortario contundito fideliter commisceto. In putridis, depascenti

Isidori ad
mas, gan-
no nas, &c.

Androma-
chi ad eadẽ.

rauiiter olentibus, vocato puluere angelico, ar-
 nico, crudis vitriolis, aliisque id genus vtendum
 Ea in tenuissimum pollinem trita, & extremo
 illo capta resperguntur, ex quo linamentū sim-
 vel liquore, qui conueniat, madidum, super-
 endum. Atque hîc vbi aliis remediis nihil pro-
 ris, ferro & igne purgandum est. Efficax me-
 mentum Lucij Cathægetæ ad malignas putre-
 s & nomas. ℞. sulphuris viiii, auripigm. squa-
 æris ana drach. 2. æris combusti, drach. dimi-
 trita omnia insperguntur: mollius est, si in
 e rosaceo adhibetur. Arido vtendum magis in
 ore multo: in siccis temperatur rosaceo. Ægi-
 is quoque vti licebit. Atque hæc quidem obi-
 eque tamen præter institutum, contra cæcos,
 grænas, putredines, nomas, vermes, nigredines,
 ad purgandi, siccandi que rationem, atque om-
 percuranda vlcera pertinent. Nunc autem ad
 liarem materiam veniamus. Repurgant melle
 ta linamenta: aridum mel quod melitæis vasis
 est: mel rosaceum, quod etiam reprimit & ca-
 m attemperat. Sacchari eadem ferè vis est: te-
 nth, cum melle & rosaceo pari mēsurā. Eadem
 butyro, neruis utilis est. Iris serpentibus vlceri-
 & sorde plenis, gentianæ radix & enulæ. Mar-
 j succus & fœniculi cōditus melle, mucago fœ-
 ræci tincta rhodomelite, oculorū vlceribus ido-
 sunt. Melissophyllon marrubio imbecillius est.
 go tosta, lotaque, æris squama, ac ferè reliqua
 allica, similiter cōparata citra morsum siccant,
 dam etiam detergent: æs, stibiū, antimonium
 ant, ad hæc, chalcitis, misy, fori, quæ ad vitrioli

*Materia
purgans.*

Metallica.

INSTIT. CHIRVURGIC.

*Caprillum
stercus.*

& cuperosæ genera referunt. Caprillum stercus
ustum & è vino pistum desperata sanat. Tro
è calce maligna iuuant: calx viua trita quad
melli commiscetur: ex quo finguntur orbiculi, o
figulino ordine collocati, & in fornacem dati
cremantur. Inde puluisculus inspergitur, qui
clementior fuerit, si vino vel aceto eluatur, v
morsum tergeat, & siccet. Eadem arte multo
stillos conficias, è calce, melle & metallicis. C
niis, hoc est valde malignis, aliquando satisfac
cicer, orobus, faba, hordeum, auena, fresa om
melli infriata, vel per se respersa cauis. Eadem
norum vis est, qui in cinerem, molli igne vsti,
gna vlcera tibiæ purgant, implēt, cicatrice
dunt. Ad eadem valent radix asphodeli, ari, &
ostreorum testæ & volumina cochlearum. V
tur omnia figulari clausa, deinde etiam lau
vino, siquidem acrimonia deterenda est. Po
aridum rebellia sanat. At hoc scabiem expurg
maligna curat. Ellebori albi vnc. i. litharg. fesc
cia: litharg. in olei vnc. 4. & aceti vnc. 2. coq
dum non inquinet: subductis igni, elleborus
latim inspergitur, commouentur spatha, & se
permiscentur. Ligustri nostri & minoris plan
nis folia affuso omphacio teruntur, aspergunt
le, succus exprimitur ad maligna colis vlcera
vbi quæ mordeant partibus adhibentur, quæ
mata celeriter putrescant, purgato corpore &
no vicinia repellētibus obstipāda est. Erinacij
amygdala, stæchas, anagallis, aristolochiæ r
gentianæ, enulæ, cyperi, vrticæ semen, & irioni
midiorib. vlceribus, cācrosis, putrilaginosi, gāg

*Contra sca-
biem & ma-
ligna.*

uore tinctis, mirificè profunt. Radix dipsaci in
 rem crematur, aut in vino ad melliginē coqui-
 Solani radix excorticatur, siccatur cortex, can-
 & nomis auxilio est. Cōtra eadē, succo & trita
 oa vtimur, multò magis vbi calor est. Minium
 d è sulphure & hydrargyro nostro fit, depascē-
 purgare potest, nisi vstura & lotura maceretur:
 enim clementius futurum est, vt quod è sola ce-
 vsta cōparatur, vel plumbi gleba sterili, quod-
 veluti arena in venis argentariis colligitur, aut
 atur è syrico. Cerusa trita cribro traducitur, &
 ictili patella coquitur syncero igne, donèc ru-
 t, & sandicis colorem trahat: idque alij sandara-
 m, alij sandicem vocant. Quidam etiam syricō.
 qui sandaracham, ex hac & rubrica sandicem fin-
 at. Ex sandice & synopide syricon, omniāque sic-
 do conueniunt. Ad diuturna & malefica vlcera
 arum, vbi siccandum atque digerendum. San-
 is lib. 1. olei dulcis lib. 2. coquantur lento igne,
 n non inquinant. At si qua sordes, ea detergen-
 prius est. Ad cancrofa & malefica, cerusæ è dra-
 tio, vel radicis dracōtij, vt prius comparatæ ʒ. 3.
 cis viua ʒ. 1. cum aceto fingantur magdalie, quæ
 olla concrementur, vt inde puluis inspergi possit.
 ilicis radicibus quæ tergeant, & leuiter astrin-
 ut, cum melle medicamentum fit conueniens iis-
 m vlceribus. Quæ ex ærugine paratur cruda, vsta,
 a, vsu frequentissima sunt, qualia Ægyptiaca:
 in purgando cruda ferè ærugine vtendum erit,
 ultò magis si valde sordida, si putrilaginosa, si
 ligna vlcera curanda sunt. Quod si non adeo
 ue vitium est, vsta quidem licebit vti, aut rātum

*Minium.**Sandaracha.**Sandus.**Syricon.**Ad vlcera
tubiarum.**Ægyptiaca**ærugo.*

INSTIT. CHIRVURGIC.

lota: vsta verò & elota implendo cauo atque glutinando magis idonea est. Temperatur cerato, octuplo, decuplo, duodecuplo, & aliquando terebinthina permiscetur, quæ vt ad æruginem, similiter octuplo habet octupla, decupla, duodecupla. Quæque ea ratio variè commutari potest, vt sunt vlcerum corpora. Cerae terebinth. ana. ℥. i. olei ℥. 4. liquet. Etis adde æruginis ℥. 1. 2. 3. Quantò plus recentis æruginis, tantò acrius pharmacum futurum est. Aut terebinth. ℔. 2. cerae ℔. 1. rosacei ℥. 3. aut. 4. fusi permiscetur æruginis ℥. 2. vel tres, vt magis siccescat, que detergeat. Ac iam deterfa sorde, quum iam generanda caro, vel glutinandum vlcus est, mittitur ærugo, vel cerati & terebinthinæ modus indicabitur. Atque omnino medicamentis quæ ex ærugine & acribus metallicis conficias, vis obrundet, si cerato aliisque id genus temperentur, si frumentur, lauentur, si denique diutius excoquantur. Vsturæ ratio ex Dioscoride, & aliis petenda est. Eodem loturæ formula explicatur, Lauantur vt impleas & glutines: aceto, vt tenues, penitus repellas. Cruda melius expurgant: vsta tenuissima sunt, magisque discutiunt: lota omnino clementissima: vsta, lotaque præstantissima sunt, vt siccescant, nec mordeas. Si lauatur aqua, ea sit pluuiæ æstiuæ, vel quæ tonante cælo defluat. Ærugo fortis igne aliis inspergitur, vt viride & acrius pharmacum relinquatur. Circa initia indita, gilua facit dichroma colore ambigua. Diutius cocta ærugo etiam redduntur ruffa, minusque acria medicamenta: mitiora quoque, si diutius lotura repetatur, multum vini ærugo combibat. Litas Græci ferunt.

Nota de metallicis.

Lita.

ant medicamēta, ex ceræ & terebinthinæ æquis
libus, æruginis octaua parte, decima, duodeci-
sub duplo thure, ad modum æruginis, & ali-
ndo oleo addito sesquialtera ratione ad ærugi-
Ceræ, terebinthinæ ana ℥.i. æruginis ℥.2. thu-
℥.3. dimidium, olei sesquidrach. sed ferè oleum
citur, cum sine thure & aceto conficitur phar-
um. Aceti verò vsus est, vt ex eo ærugo diutius
etur. Maleficis cōuenit, æruginis ℥.1. squammæ
℥.2. aceti ℥.8. mell. ℥.2. metallica in sole tandiu
antur ex aceto, dum hoc consumptum sit: mel
citur, coquuntur omnia dum ruffescat pharma-
n. Clementer purgat ex mellis & terebinth. pari
ndere: paulò efficacius, addita ærugine priore ra-
ne. Maligna iuuat. litharg. lib.1. coquitur in aceti
i. olei veteris lib.2. iam inspissatis, adde ærug. ℥.
coquantur omnia dum ruffum colorem trahant.
rheumaticis & humidioribus mel. lib.1. aceti se-
a, æruginis ℥.1. aluminis semuncia, coquuntur
qua: postremum alumen immittitur, tandiu per-
tuntur dum ruffescant. Atque omninò in his
dus sit æruginis, vt ne mordeant. Multa alia vi-
ia & gilua ex ærugine lib.2. de cōpositione me-
amentorum *ⲭⲧⲓ γέρν*. *Ægyptiaca recentiorum*
ltis emplastris veterum ex ærugine respondent. *Ægyptiaca
recentiorum.*
guentum de melle, aut *Ægyptiacum* magnum
esuæ, vlceribus malignis, putrilaginosi, cunicu-
is cōuenit. Sed hæc præscriptis modis macerata
igine, moderari licet. Cera viridis, arida & infria-
aut (si res postulat) soluta rosaceo deterget. *Æ-*
ptiaca, aloë, myrrha, vsto alumine, radicibus ari-
lochiae, gentianæ, enulæ, & aliis id genus aridis

INSTIT. CHIRVURGIC.

Papauer cornutum.

Asclepiadis.

Ratio conficiendi cathartica ex ærugine & metallis.

E farinis.

tritis cōsparguntur: siccantur in tegula, pulvis in
mūccosas carnes putridas, præhumidas corrigi
testulas ossium elicit. Papaueris cornuti folia, &
res admodum sordida vlcera & rebellia iuuant
his, vt aliis omnibus quæ valde tergeant, abstina
dum in molli corpore, nec ita sordido vlcere: sic
tur illa, & insperguntur. Archigenes inspersis pul
culis, floccum è diuulso filo, imbutum frigidat
subaustero vino superponebat. Squamæ, ærugina
ana ℥.1. ceræ ℥.6. larignæ aut terebinth. liquidæ
quuncia: in minùs malignis, dimidio minuenda
tallica. In tumentibus vlcerum labris resinæ loc
æsyphus, medulla cerui vel vituli permiscenda: me
camentum in platysmate totum vlcus compreh
dat: vicinæ partes parygro recenti, vel alio medi
mento, quod phlegmonem arceat, muniantur: it
tio quoque die resoluitur platysma. Ex ærugine
cremato ære medicamenta conficiuntur ad mor
gna: concorporantur illa modò cera pingui, me
cerato myrteo vel rosaceo, atque par metallor
modus est. Ceratum paulò vincat metallica, qu
aliquādo quoque larignam, vel terebinthinam
beat subdupla ratione ad ceram, & alumē subqu
druplum ad metallica. Aerurg. æris cremati ana
aluminis semuncia, ceræ sequuncia: terebinth.
olei myrtei semuncia. Plura generis eiusdem qua
de compositione pharm. $\chi\tau\iota\gamma\epsilon\nu\eta$. E farinis hor
fabarum, cicerum, orobi, lupinorum, melle & tere
binth. concorporatis, sordes extergebis. Farinæ
succij apij, absynthij, marubij & similiū, vnus
mel. ℥. 9. ad iustum corpus decoquantur. Al. Ho
deacea in duabus partibus aquæ, vna mellis rosa

loquitur: purgat, lenit, calorem temperat. Farina memoratis succis cocta, contra cancos & fistulas valent, in laboribus nervorum terebinthina modè permiscetur: myrrha & aloë in putredine quæque contra putria descripta sunt. In calore, oleacea & sabacea præferri debet. In aliis è fœtore, ciceribus, orobis & lupinis melior est. Assumum nervis quod sequitur. ℞. resinæ, mell. *Amiciss.*
 terebinth. ana ℥. myrrhæ, sarcocollæ, farinæ fœ- *nervis.*
 r. & seminis lini ana ℥. i. ieros semunc. Aliud *In pure cr. s-*
 id in pure crassiori usurpandum est. Galbani, *so.*
 noniaci, resinæ, terebinth. sepi taurini, ceræ, olei
 ris ana part. æqual. in aceto mersa, paulatim
 dantur igne. Aliud quod purgat, siccat, fistulas
 ut & glutinat. ℞. iris florentinæ ℥. 5. farinæ oro- *Pulvis*
 el cicerum ℥. 3. mannæ, thuris, calcis viuæ ana *Octauj.*
 aristoloch. ℥. 3. & semiss. fiat pulvis: in fistulas
 alo facto immitti potest: alioqui in liquida me-
 menta quæ fistulis conueniant, respergitur. Vi-
 de ex herbis vetera vlcera repurgat, excrecentem
 nem reprimat & cicatricem ducit. Chelidonia, *Viride ex*
 taginis, scabiosa, lybistici, vrticæ, ormini sylue- *herbus.*
 ana M. i. cōquassata septem diebus in oleo ma-
 entur, in eodem cocta exprimantur: expresso
 co, adde ceræ ℥. 3. terebinth. ℥. 6. resinæ ℥. 1. simul
 liant dum fiat corpus. Subductis igne adde sar-
 collæ, aloës ana ℥. i. aristolochiæ longæ, æruginis
 semunc. aluminis ℥. 6. sed iniquius pondus est:
 vnguentum. Vnguentū apostolorū ferè respō-
 veteri antiquorum: qui hoc vsi sunt attrahēdo,
 lliendo, glutinando, & contra ferarum morsus:
 od quia variè describunt, ex Aëtio vertimus

INSTIT. CHIRURGIC.

thure addito, & myrrha, vnde clementius futur
est. ℥. litharg. ℥. 25. ammoniaci ℥. 9. Colopho. ℥.
æruginis, galbani ana ℥. 2. bdellij, opopanacis
℥. 3. aristoloch. thuris mascul. ana ℥. 6. myrrh.
cera, ol. ana lb. 2. Lithargyrus oleo coquitur, me
ebullitione inditur ærugo (recentiores decoctio
fine, vt melius purget) vbi non inquinant, Co
phonia inspergitur: summotis igne, reliqua ex
to trita immittuntur: postremò versantur in mo
rio, & permiscuntur. Nostri terebinthinā addun
maiores modum æruginis: ideoque purgand
ficacius est. Al. Mellis cocti lib. 1. thuris semun
myrrh. ℥. 2. efficacius è crudo melle, additisque
ginis & resinæ ana ℥. 1. Plura primo, secundo, qu
to, & quinto, de compositione pharm. *κτ' γέν*
cimoquarto & decimoquinto Aëtij.

Prouidendum autem, vt ne malè purgatum v
coëat. Hippocrates cuneolos è spongia aut plun
ori fistulæ inducebat: nostri & spongiam & gen
nam & Syphones, vel tubulos, quas cannulas
pellant. Ac liquabilia quæ *τηκτὰ* vocant cunicu
fis vlceribus & fistulis iniiciuntur, penna vesicæ
ligata, vt Hipp. vel cornea fistula vesicæ iuncta
Gal. Nostri melius fistulis quas syringas vocant:
teres oriculariis clysteriis, aut vesicæ loco, saccul
coriaceis vsi sunt. Arida verò *ξύρια* dicta cornic
inspirabant, aut illitis penicillis lentore aliquo
spergebant, penicillos autem è filo contexebant,
gebant è scirpo. Nostri è plumbo fistulas conf
illinunt vnguinosiis auxiliis, candelas cereas imm
tunt, aut has mistis Ægyptiacis, cera viridi &
conficiunt.

Vod iam purum, quódque ἀσπίστατον vlcus est, carne impleri debet. Actale quidem est, d. sordibus purgatum, modicè siccatum, sine imate, dolore, phlegmone, callo, intemperie constitutum est. In summa cui nihil accidit, quòd impleri possit. Híc ergo carnem regenera-

Sed hoc naturæ opus est, quæ carnem è sanæ conficit. Oportet ergo tantum talémque sanæ naturæ suffici, vt inde carnem procreet: intendenda vitæ lex, cibi boni succi, vitatis acribus: venatio, suilla elixa dari potest. Vinum in dolore & phlegmone alienum est, datum alioqui modicum, nec ita verus, vt iam acre sit, aliquândo prodest. Aliquum verò sarcoticis medicamentis perfici de-

Sarcoticorū

natura.

Quæ reuera sarcotica sunt, iustam materiam naturæ comparant, modicè detergent, siccant prius gradu: vel ita vt ne nimis calefaciant. Nam quæ vehementius extergeant & siccent, primùm quin ac per se, rhyptica & cathartica appellentur: inde verò ac secundariò sarcotica: & colletica possint. Quin & cephalica sarcotica quædam sunt, sed paulò acriora, quàm vt reuera in sarcoticis quantur, nisi vim siccandi emollias, & acrimoniæ hebetes: vt eorum quæ purgant, asperitatem emollias. Sic enim carnem regenerent. Itaque ceratis, oleo, & similibus temperentur. Ac cerata dupla, tripla, vel quadrupla sunt, vt molle, durumque cor-
poris, & medicamentum læne, vel asperum, acre vel moderatum est. Quale fuerit si ægyptiacorum vnum, duabus, tribus, aut quatuor vnciis cerati per-
ficeas. Cerata fiant è myrteo, si adstringendum:

Cephalica.

Modus cera-
ti ad rhypti-
ca & cepha-
lica.Materiace-
ratorum.

INSTIT. CHIRURGIC.

omphacino, si etiam refrigerandū: rosaceo, si
ter hæc concoquendum & repellendum: quā
quam his omnibus communis quædam virtus
Mastichino, lentiscino, terebinthino, vbi lenite
lesaciendum, molliendum, & contrahendū. Qu
si parte aliqua durum, crudum, nec ita clemen
cus est, loco cerati simplicis, vteris eo, quod qui
sinam capit *ῥηλινόκηρον* appellant. Derasa qu
rotis axungia, temperadis eiusmodi catharticis
nea est. Mollit, siccat, digerit, & leuiter astringit
centia est vocare sarcotica, quæcūque repel
temperant, molliunt, intēperiem corrigunt, ac
uiter summouent omnia, quæ à generanda c
naturam intercludant. Quæ in re vitanda sunt,
plurimum astringunt, & acrimonia mordicant
frugi humiditatem partium, & materiam c
ebibunt: acria corrodunt, & aucta sorde vlcerat
plificant: vtrāque verò exasperant. Seligenda
teria, quæ naturæ corporum, & partium conue
Nam si quid Dionis vlcus impleat, non statim
Socratem iuuare potest: nec quod in glande
nem instaurat, & præputium protinus incarn
Finge Socratem cui femur vlceratum sit: thure
qui sarcotico putredinem gignes: aristolochiæ
uere carnem restitues. Aristolochia enim car
regenerat, vbi thus sordes commouet. Ac r
Dion sit paulò humidior temperatis: huic thus
modū, aristolochia inutilis est. Thus quod in
ne carnem gignit, in humidior vel sicciore
tale efficiat. Atque omnino in sicciore corp
bus & partibus, magis siccantia: in humidior
quæ siccent quidem, sed minùs, vtilia sunt: ideo

*Axungia
rotarum.*

*Deleſus
materia.*

*Thus & ari-
stolochia.*

*Consilium à
naturapar-
tium.*

aputio, & toti pelli quæ colem induit, siccio-
eni carneo & glandi minùs siccantia conue-
t. Ad hæc carni quæ minùs siccant: oculo mi-
quàm nari, huic quàm auri. Oculos incarnant, *Oculis in-*
colla, quæ maceratur aliquando in aqua ro- *carmandis.*
la, lacte, rubi succo, & aliis, thus, manna, cortex
is, aloë, myrrha, gummi arabicum, tragacatha,
is interim metallicis, quæ citra morsum siccant
(eodem copiosior humor affluit) pompholyge,
sa, terra sigillata, plumbo vsto, spodio, antispo-
acrium etiam momento, vbi in multa forde
s est. Sed hæc elota priùs, meliora sunt. Auribus *Auribus.*
ullica magis siccantia, nec aliis temperata car-
regenerant. Adhæc pastilli qui plurimùm sic-
Andronis, Polyidæ, Pasionis. Scoria ferri plu- *Scoria ferri.*
s diebus in sole teritur, ac subinde intingitur
o, quod acerrimum esse oportet, aut certè vino.
ita cõparatam, & in latere torrefactam, sepiùs
nt, lauant, aceto imbuunt, siccant, & in polli-
tenuissimum cõminuunt. Atque hoc medica-
to vtendum erit in veteratis vlceribus, in duris
poribus, vbi lenioribus nihil profeceris. Quæ
aria efficaciora sunt, incarnandis auribus qua-
iora vsurpentur. In narium vlceribus, non tam *In nariibus.*
quàm plumbi recremento vti conueniet. Ad-
lithargyro, cerusa, vino austero, oleo myrteo,
s, punicorum succo misto interim malicorio
lumine. Qualia sunt recrementi plumbi, vini
ris, olei myrtei, ana \mathfrak{z} . 2. recrementum in polli-
terito, & affuso vino diu versato: tum myrteo
cto omnia conquassato, circumagito, figulino
udito, coquito, dum sit luti crassitudo: in vase

INSTIT. CHIRVURGIC.

plumbeo ad vsum reponito : hoc etiam auriū v
ribus accommodatur. Eadem ratione metallica
ta, liquidis permiscebis : & si siccandum magis
fas, melicoriū, alumen ex vino tritum adicies.
terū vlcera narium, pastillis illis, Andronico, a
que generis eiusdem semper curari Galenus aut
est. Verū à lenioribus auxiliis ad hæc transe
dum erit. Soluuntur vino modò dulci (siquid
dolor est, aut aliquid crudi reliquum sit) modò
stero, quod reprimit: aliquando veteri, vt siccet
gis: nonnunquam aliis : aceto etiam modò vino
modò acri & vetusto. Atque hi pastilli capite
hæmorrhagia describentur. Rosæ detractis vng
bus omphacino triplo infunduntur, quadragit
diebus insolatur, oleum cauis vlceribus accom
datissimum est. Vlceribus pudendi, quæ humid
sunt, anethum vstum inspergitur, cucurbita sic
lota pompholyx, eiūsq; cinis, lapis hæmatites, p
cortex, plumbū vstum lotum, cadmia similiter
parata, spodium, antispodia : quæ conficias ex ob
stri floribus & foliis, ebore, cornu cerui dactyl
rum nucleis, moris immaturis, buccinorum cas
testudinum & ostreorum domiciliis, taurino glu
no, aliisque plurimis : quorum quæ solidiora sūt
noua cremantur olla, molli carbone, dum figula
percoctum sit : quæ verò molliora, exarescunt
sole : teruntur omnia, & si quid acrimoniæ retin
lauantur vino & rosacea aqua, vt citra morsum
cent, impleantque: hæc autem ocularibus sarcom
commodè ascribentur. Præter hæc tum pudend
tum partibus omnibus quæ vegetiūs sentiant, i
nea sunt, amyllum, cerusa sæpius elota. His aut
conuenien

Antispodia.

*In pudendis
& partibus
quæ facile
sentiant.*

enienter miscebitur aliquid thuris, mannæ,
 cis thuris, aloës, sarcocollæ, myrrhæ, cerusæ
 ciæ: aloë sicca, & mannæ portiuncula, non ita
 da vlcera genitaliū incarnantur. Quod si can-
 a metu est, solani succum, semperuiui, plantagi-
 e similium, pistillo plumbeo & mortario diu
 bis, in eoque medicamentum accommodatum
 corporabis: aut in oleo, quod vi ignis exprimūt
 imbo. Eadem quoque remediorum ratio in
 & partibus quæ facile putrescāt, seruari debet.
 escunt facile & nomis occupantur extremæ
 oris partes, quibus infirmus calor est, quique
 iter extinguitur: cauæ, vt quæ recrementis fa-
 mpleantur, atque omninò calidæ & humidæ,
 apositæ, vt parum commodè perflentur. At-
 omninò naturæ partium coniungere oportet;
 d sinus vel humidior & sordidior: vel purior
 cior est: vt si consentiant, quia & pars humida
 umidum vlcus est, ad utrūque remedia accō-
 les. Quæ si contraria indicāt, pars natura sicca,
 uum quod supra modum humectum, est ita
 perādā ratio, vt quū alterum iuues, alteri non
 eas. Natura partis similia: vlcus ferè contraria
 derat. In diuturnis, rheumaticis, quæque æger-
 è carnem recipiant, sarcoticis aridis opus est;
 citra morsum siccēt, qualia proximè descripta
 , quibus cauitas confertim implenda est. Ea-
 a fistulis inspirantur, ex quo in vetere axungia,
 erosa rotis, Ostreorum cinis, labris, vlceris &
 parte callus est, imponitur. Omnia ergò rame-
 suis finibus distinguenda, & naturæ partium
 rumque accommodāda sunt. Languidius sar-

*In diuturnis
 & rheuma-
 ticis.*

In fistulis.

*Languidius
 & efficacius
 sarcoticon.*

INSTIT. CHIRURGIC.

coticon vel saniem aceruat, vel mollem carnem flaccidamque gignit. Efficacior cauum exare vel callosum germen enascitur, sæpè etiam extur dolor, vlcusque grauiter arroditur. Quæ in tur vlceribus, leuia sint, & contactu suauiā (ἐὺ *εὖ* Græci vocant) ne asperitate dolorem cre. Ex quo terebinthina ceræ, & hæc terebinthinæ commiscetur. Friabilis materia in tenuissimū p nem resoluitur: & cum aliis lenta & emplastica perantur, vt aliorum aspredinē delineant. Coq tur multa vt liquecant, & viscidam naturam hant: visantur sedulò, ne in grumos coëant. C rùm aliud genus varium, quod multa simul p cit, & ad multas corporum naturas deformari test, sæpè vsui est: quia videlicet eo celerius ma percuretur, & vnum pluribus mederi possit. Ac tē perferri debet, quum multiplex vlceris quæ est, quia rheumaticon, dolens, callosum. Quoc volumus, subiecto exemplo intelliges, idque in reliquorum medicamentorum semel expositum. Glutinat, siccatur, deterget & carne implet. Stro næ ℥. 3. ceræ ℥. 1. æruginis rasæ semunc. thuris aceri quod sufficit. æruginem pluribus diebus to conteres, thus vno die: atque ita liquatis aliis miscebis. Gangrenis; nomis, putrilagini conu. Fiet clemētius strobilina prius molliore facta è faceo, vel terebinthina strobilina loco mista. Q si terebinthina careas (quod ferè fit) larigna, pro terebinthina supponitur, & omnino ei sit est, vt edum erit, quam ad omnia valere, ad qua rebinthina, scripsit Aëtius. Alia larignæ differe cætera quidem terebinthinæ similis, sed gustu n

*Exercitatio
in aciendo,
vel hebetan-
do pharmaco.*

*Duplex la-
rigna.*

er, sensu acrior, & odore grauior est. Mitius
 que fuerit cerato addito, cera lota, diutius trita
 ine, aceto non ita forti, sed vinoso: postremo
 ginem minuas, hac arte clementius factum
 nat. Mediocre fit, nimium neque acre, ne que
 idū, non ita diu trita ærugine, & medio modo
 a, vt didrachmi vel drachmarū trium pondere:
 iecta aut abietina, qualis est vulgaris terebin-
 iam crassior, natura lenta, colore ruffo: tena-
 simul & minus acre ad modum æruginis im-
 o thure. Vbi siccandum magis, drachmas duas
 gyri, aut squamæ (siquidem cōtūmax vitium
 diicies. Squama vratur prius, & in cinerē trita,
 vel aceto eluatur. Atq; hæc metallica tum ma-
 vsui sunt, quum flaccescunt carnes, & humi-
 vlcus est. Oleum verò adhibeatur (siquidem
 opus) melinum, aut myrteum: in calore, rosa-
 præstātius est. Quod si parum procedit caro,
 olochiā, aut aliquid è sarcoticis iniicies: in du-
 medulla cerui & vituli, adeps vituli, gallinæ,
 ris, colliquanda sunt. Quæ si leuius efficiunt,
 sinam liquidam, non acrem: postea etiam ad
 anum & ammoniacum decurrendum erit. Par-
 quoque aluminis infriabis in rheumaticis, vel
 num quod mollit, lenit, repercutit: mastichen,
 ocollam, aloën. Atque hæc repellit, terget, dige-
 carnem gignit. Sic ergo πολύχρηστον tempera-
 quod ad multa vitia semel transformes. Variis
 oribus adhibeas, eoq; semper carnem regene-
 am verò constare puto in simplici vlcere quod
 ρίσατον dicebamus, vtendum esse eo genere sar-
 corum, quæ suauiter implent, nihilque mor-

Ladanum.

Ex natura

ulcerum.

INSTIT. CHIRURGIC.

dent. In malignis, despaſcentibus, putrilaginoſis acria decurritur. Sed ita, vt ratio aliqua partium beatur, iuſtòque modo ceratis, roſaceo, & aliis tperètur. Quod inter vtrùnque vitium ambigit, diis auxiliis curari debet. Atque omninò prouidum, ne moueatur dolor, atque inde inflammatum ne qua ſit intemperies vlceris, aut partium, hoc ambiunt. Etenim natura partis inſtaurapriùs eſt, quàm renutrias. Quæ metallica adhibetur, cruda meſſoribus, nautis, foſſoribus, atque ceteris calloſis corporibus: eadem vſta & è vino pueris, mulieribus, eunuchis comparètur. Quæ tùm vſta femori inſeruntur, ea vſta ſæpiùsque inſpergantur coli. In pudendi vlceribus præſtanſimus eſt margaritarum cinis. Corallo ſimiliter licebis: cryſtallum laudant in oris vlceribus & ceteris. In clementibus auxiliis aloë eſt. Amylum ſe tritum & reſperſum genitalia implet, & cicace regit. In tenera natura lauatur aqua polygoſolani, plantaginis: nec abſimilis habetur cura vlrata ſede, ore, partibus extremis. Fuligo thuris, binthinæ, myrrhæ, ad modum ſiccare poteſt: è race & pice liquida efficacior eſt. Suauior quæ butyro & æſypo effumat. Lauari debet quæ acrior. Manna repellit, & ad multa vtilior thure. Colophonia pix, reſina præſertim ſicca, humidioribus corporibus conueniunt. Colophonia mper ſe, modò cum thuris polline vel manna, vlcerum genitalium perſonat. Caries lignorum expurgat, impletque humida. In vlmo præcipuè, quercu adſtringente ligno colligenda eſt. Per ſe inſpergitur, & aliquando adhibetur in cerato. Cortex ra

*Particularis
materia.*

Margarita.

Corallus.

Aloë.

Amylum.

Fuligo.

Manna.

*Pix & re-
ſina.*

Colophonia.

*Caries li-
gnorum.*

apparis eadem potest: & cum carie cōtra Chironia & maligna permiscetur. Farina tosti hordei enugræci humecta iuuat: torretur in tegula. Colochia, gentiana, enula, & similia detergent, Aristologia. tunc attrahunt, & carne replent: sed hæc pauciora sunt, quæque duriori corpori & humidi vlceri conueniant. Aqua rosacea vel vino matura aliquantulum mitescunt, cerato quoque replei possunt. Pumex crematur carbone puro, vinum mergitur, siccatur umbra: per se & cum sexta puris parte Chironia iuuat. Chironiis longè minus medicamentum est plumbum vstum & plum. Plumbi scoria similiter comparata, vtrâque Plumbum. canculos & putrilagines mirabiliter adiuuant. Plumbum oleum è plumbo Chemicorū arte, quod eadem vtiliter adhibetur. In acri sanie acria suffusa sunt. Sed hæc partim vstura, partim lotura videntur, & cerato capta, vel rosaceo leniri possunt. Ac cerato quidem, si expositum, nec ita cauum est: in cuniculoso diluuntur rosaceo. Liquida pharmaca in superficiem data diffluunt, & linamenta arida relinquuntur. Crassa verò atque corpulenta altiore sinum non subeunt, nisi vstentur, & in pyulcis, colliriis, corniculis oris amaris infundantur. Metallica acria sunt, squama Metallica. & stomatis (chalybem vocant) chalcitis, calamentum, quibus non nisi parcè vtendum est, & id antè dictum est, vstis ferè, lotis, & leniori genere pharmacorum temperatis. Lauantur pluuia, quaeritur astrictio, alioqui puteali, fluminali vel stagna. In fistulis & callosis vlceribus, aceto, vrina, urino, vino alioqui giluo & subaustero: multò

INSTIT. CHIRVURGIC.

magis si vel caro, vel cicatrix creanda est. Sed a
bus paulatim assuefacere oportet. Cōsuetudo enī
efficiet, vt ferat pars ea, quibus initio grauitē
tabatur. Cremantur metallica, vbi acrimonia
ruitur, olla cruda tecta operculo quod vel cornu
lo, vel multis foraminibus pateat, quāq; acrimonia
por exhalet. Vsta verò extinguere oportet lac
butyro, melle, vino, herbarum succis, vnde vim
uenientem imbibant. Ex quo lotura quicquid a
monia reliquū est, exteri debet. Lithargyrus co
sarcoticis imbecillior est, quia non ita siccatur, ten
adstringit: acrioribus mista iuuare potest. *Æru*
acrior est, quā vt carnem gignat: oleum solū
colligit: cera idem efficit: tria hæc mista carnem
generāt, celerius etiā si quid sarcotici ammisc
Quale est. ℞. cerati rosacei ℥b. i. æruginis ℥. i. A
medicamentis ex æruginē superiori capite satis
ctum arbitror, explicatūque, qua arte cathartica
deformes. Vt fiant sarcotica, retundēda acrimonia
lenienda eorum quæ tergant asperitas, lenis ad
genda adstrictio, vt carnem regeneres: de quib
abundē eo capite dictum est. Quod si in histo
veterum medicamenta reperiās, quæ carnem re
nerent, capiant tamen acria & aspera, qualia
valde tergent, quæque vel auſtera sunt, vel acell
recognoscere oportet ea ipsa non omni vlceri
scripta, sed ei quod sordidum sit & contumax
que humore diffuat. In quo acrimoniā retundē
& asperitatem sorde multa & sanie deliniri con
git, non aliter quā illa ceratis & oleis molliri
lent. Atq; omninō separandū genus hoc phar
corū ab altero quod pura impleat. Eadē ratione

*Lithargy-
rus.*

Ærugo.

*Animadu-
er.*

atis oculis, multum lachrymantibus & sordi-
 paulò acriora sarcotica imperamus: quia intel-
 nus sorde & lachrymis vim pharmacorum di-
 In genere æruginis, factitia est chrysocolle ex
 a pueri impubis. Versatur hæc in mortario, pi-
 que æneo, quæ è molli ære & cupro conflata
 sal purissimus vehementer tritus, aut nitrū con-
 itur vrinæ. Similiter ex ærugine Cypria, vel
 è cupro deraferis, diutissimè tritâ, circūactâ in
 mortario, pistillo & vrina. Borax aurificū ni- *Borax.*
 candore, quòdque capistrum vocâr, eodem mo-
 eritur, & in mortario cum vrina circumagitur:
 de omnia ringuntur glasto, aut eo puluere gla-
 ui iam è Narbonēsi Gallia marsupiiis importa-
 ls emitur magno: cōmuni nomine cum cocco-
 nico pastellū vocant: inficitque, colore purpu-
 ad violâ inclinante. Sic intinctus Borax ceruleo
 ndet, aut si plus glasti combibit, purpureo. Est &
 lex barbaro nomine, ex aluminis, salis ana parte *Ustolex.*
 , aceti acerrimi partibus duabus tritis vt prius,
 n ceruleum colorem trahant. Alij aceti loco, vri-
 lla vti malunt, à qua nō longè abest Scolœcia q- *Ærugo scolœcia.*
 o veterum, maximè Diosc. hæc omnia acri sunt
 ara, eodē modo vsurpanda, quo ærugo & acria
 allica cremâtur, eluūtur, téperantur aliis. Quod
 itur, anodynō est, sistit, incarnat, phagedænicis, *Alphagedæ-
nas tibiariū.*
 entibus, cācerosis, tibiariū vlceribus medetur.
 itharg. ℥. vj. olei myrtei, & succi hyoscyami ana
 i. coquātur omnia expirante succo, dum sit mel-
 crassitudo. Seorsum autem coquito, cerusæ lib. ℥.
 olei rosacei & succi plātag. ana lib. semiss. ita co-
 metallica misceātur, leniter coquātur, versentur

INSTIT. CHIRURGIC.

spatha: postremò summotis igne, insperge masti-
lib. semiss. vniantur probè, & plúbea pyxide re-
nantur. Ad eadē vlcera tibiarum, litharg. lib. ℥. ℥.
tilissimè teratur, versetur affuso vino, succo pla-
ginis, vel alio liquore, qui per se conueniat: ex
coquito cum ol. rosacei, adipis caprilli ana lib. ℥. ℥.
ctis ad iustum corpus addes mastiches libr. fers
subductis igne, & leuiter refrigeratis, vitellos qu
que ouorū immiscebis. Theriaca efficacissimè p
gat, incarnat, cicatricem ducit. In sarcoticis cen
tur cephalica, quæ primū quidē caluariæ meo
tur, deinde reliqua ossa carne contegunt, postre
duras carnes restituunt. Duorū ferè sunt gener
Alia enim κεφαλικά, quæ peculiariter caluan
incarnant: quædam κατὰσµαπικά, quæ reliquis
sibus fractis adhibētur: verū vtriūque nomen
ratio interim permiscentur. Cephalica catagmat
acriora sunt, squamas ossium detrahunt, foras e
cant quæ in alto latent: vtrāque tergent, digen
& siccant. Multa catagmaticis & cephalicis a
metalla cōmiscentur, sed præcipuè vbi rament
ossis reuellendum, & humor viscidus longiū
hendus. Ac nudatis ossibus incarnādis, arida insp
gantur. Pingua enim & quæ ἑμμοτα vocant, d
inuncta linamentis adhibentur, nudatis ossibus
cent. Miscetur ferè cephalicis quod leniter adst
gat. At hoc nisi eò vsque viceris tritura, vt in ten
simum pollinē abeat, tardabit potius reliqua, qu
incitet. Contrà tenuissimè læuigarū reprimet qu
influat, efficiētque, vt vis tergētium altius penet
In vulneribus ossium, sed præcipuè capitis, non
tim ad incarnationem (συσσάρκωσιν appellant)

Theriaca.

*Virtus cepha-
licorum.*

*De composi-
tione cepha-
licorum.*

dum: sed explorandum prius, an omnia tuta *Cautio.*
 num quid contusum, quod suppurare prius, ac
 de purgare & siccare oporteat. Videndū quo-
 prius est, ne qua parte syderatum aut corruptū
 ueat, vel cariem trahat: eliminandum enim, inu-
 um, excidendum, ac omnino repurgādum est.
 autem cura multò maximè suscipi debet in
 ariæ fracturis, quæ altiùs procedūt. Itaque tum
 um cephalicis vtēdum, quum pura omnia ca-
 periculo videbuntur. Atque vbi succrescit caro
 crescit autem facillimè) & os suo corpore leui-
 tegetur, cephalica téperabis oleo, cerato, aliis-
 generis eiusdem. Cerati modum definient, na- *Cerati mo.*
 partis, qualitas vitij & medicamenti. In calloso *du ad cepha*
 te, par medicamentum pari cerato misceri po- *lica.*
 In aliis ceratū duplum, triplum & quadruplum
 consuevit. Parantur cephalica ex iride Illyrica, *Materia ce-*
 lorentina, alioqui pumila, densa, quæque sit frā- *phallicorum.*
 i cōtumax, subruffo colore, gustu amaro, odo-
 rquā syncero. Parantur quoque ex orobi, cice-
 & lupinorum farina, manna, aristolochia, gen-
 a, bryoniæ & panacis heraclij radice, magis etiā
 cortice. Opopanax autē calidior est. In summa
 halicorum materia deterget, siccat, & nō rodit.
 n acria miscentur, non quia sarcotica, sed vt te-
 s ossium è profundo trahant. Cephalicum Ca- *Cathēgete.*
 getæ, quod tollit squamas, ossa corrupta detra-
 & caua implet. ℞. iridis, radice panacis vel cap-
 s ana ℥. j. aristolochiæ rotundæ, mannæ ana se-
 nc. trita & trajecta cribro resperguntur, vel mi-
 nelle inferuntur cauo. Aliud acrius Xenocratis.
 arinæ orobi ℥. j. iridis sesquunc. mannæ, aristo-

INSTIT. CHIRURGIC.

E silphio.

E serapiade.

Satyrium.

loch. rotundæ, squamæ ana drach. 5. tritis utitur
cum melle. Sunt qui addant radicem bryoni
aliter parent. Aliud è Silphio, quod si desit,
benguino: rescindit callos, purgat, tabefacit
branas, ut sponte sua decidant: & caua implet.
sinæ pini siccæ sesquunc. pumicis torrefacti e
cti vino, iridis, aristoloch. silphij ana 3. j. thur
munc. squamæ æris 3. ij. aliàs quatuor: arida
melle vsui sunt. E Serapiade. Satyrij tritesticu
iridis, marrubij ana vnc. i. farinæ orobi vel lup
rum 3. x. aristoloch. 3. xv. sicco & ex melle ut
squamas elicit, valde siccatur, incarnatur. Huic g
Satyrij quod Serapias & triorchis vocatur, ha
sunt, quod in pollinem radice trita, contumacia
putrilaginosa siccatur & repurgatur, herpes sanat
cutit œdemata. Triphonis quod aufert squa
Corticis pini, squamæ, pumicis vsti ana sesqu
manne, thuris, aristoloch. iridis, resinæ pini an
myrrh. aloës ana semunc. utere ut prius. Arthe
pro cortice pini habet gallæ vnc. i. Quod sequ
Deleontis est: diuturno, egrè curabili, & callos
ceri medetur, ossa corrupta rapit. Squamæ,
næ, thuris, resinæ siccæ ana vnc. 2. aceti quan
sufficit. Squama ex aceto leuigatur, thus & m
tenuissimè trita immiscetur, similiter & resina
stilli fiunt, qui in umbra resiccantur. In callosi
ri cerato rosaceo: in aliis triplo vel quadruplo
perantur. Melanchloron Triphonis ad ea
Squamæ sesquunc. mannæ, thuris, ammoniac
sinæ pini siccæ, seu vitulini bene curati, terebin
næ ana vnc. du. cere, olei ana vnc. quatuor, u
vnc. 10. confice ut prius. Plura capite de vitii

secundo, quarto & quinto de compositione
 macorum Τριγεν. Trigener, Cera, Colopho- *Trigener.*
 terebinthina pari pondere colliquantur, refri-
 gata immerguntur frigidâ, diuque manibus vo-
 ntur: nuda ossa capitis incarnat, squamas de-
 it, & cicatricem facit. Sed hîc aliquid epulotici
 miscebis. Admirandum est è mastiche pariter
 in ossium fracturis. Iudæi. Colophonix lib. 1. *Iudæi.*
 tich. vnc. 1. olei sesquuncia: liquata & in frigi-
 ista sine linamento vlceri interponuntur: pur-
 hoc pharmacum, & carne implet, sed non clau-
 cicatrice, nisi quid ex epuloticis immisceas.
 imè incarnat, farinæ pistrinalis vnc. 2. colopho-
 valde tritæ vnc. 1. arido cauum impletur. Gale- *Galen.*
 Cerae sesquunc. ol. lib. dimid. liquefactis adde-
 ris, iridis, aristolochiæ ana drach. 2. æruginis
 ch. 1. Aliud. Radicis anchusæ vnc. 2. aloës vnc.
 tere arido. Hactenus experimenta veterû, nunc
 recentiorum sarcotica transeamus. Aureum Me- *Aureum*
 ita describunt. Cerae vnc. 5. resinæ vnc. 3. tere- *Mes.*
 th. lib. 1. mell. sesquunciam: mastichis, thuris,
 ocollæ, myrrh. aloës, croci ana drach. j. fiat vn-
 ntum. Aliter Mesuæ & alij, cerae citrinæ ζ. 6. ol.
 ni lib. 2. & s. terebinthine vnc. 2. resinæ, Colo-
 niæ ana sesquunciam, olibani, mastichis, ana
 . 1. croci drach. 1. Vtrunque sarcoticon est, &
 illiora corpora conglutinat: cera in eo liquanda
 liquata resina, Colophonia, & terebinthina
 fundenda: depositis ab igne olibanum & ma-
 che insperguntur: postremò crocus in pulue-
 tritus immiscetur. Fuscum Nicolai & croceum *Fuscum & croceum.*
 lta habent vnde emolliant & concoquant.

INSTIT. CHIRVURGIC.

Vnguentum paruum Ceraeos, Gratia dei, em-
strum de Ianua multa habent vnde purgent &
nem gignant. Tetrapharmacū dolorem lenit,
turat phlegmonem, putredinem augere potest
care verò & expurgare nō potest. Galenus loci
quot Thessalum & Thessalios reprehendit, qu
trapharmaco vt siccante, purgante, & incarna
vteretur. Quod si tum iure reprehēsum fuit, in
dem causam incidunt, non modo recentiores

Aetuarium. dici, sed inter Grēcos Auctuarius, qui iam à ve

Scribonius. illa Grēcia degenerasse, & Arabum familiis cor

fisse visus est: inter Latinos Scribonius. Vterq; e
vim incarnandi tetrapharmaco tribuit. Sed nō
absurdum videtur nobis tetrapharmaco vim g
randæ carnis eos assignasse, parte non admo
sicca, si modò è sicca pice, Colophonia arida,
pe taurino, & cera non ita pingui confecerint
in vsu, rosaceo, myrteo, mastichino dissolue
Omnia vlcera persanat illud. ℥. artemisiæ, scabi
absynthij, ormini, senecionis, tamarisci, apij, ve
næ, pilosellæ, lanceolæ, pimpinellæ, linguæ ca
millefolij, chelidonæ ana M. i. ex omnibus, reie
radicibus, exprimatur succus, cui adde veteris at
lib. 2. sepi hircini lib. 1. olei lib. 2. mellis ℥. 3. me
criter bulliant, deinde in mortario pista vnian

Diaireos. Diaireos. Sepi vaccini lib. β. olei ros. ℥. 3. ceræ
radicis ireos vnciā vnam: thuris, sarcocollæ, m
ches, aloës, aristolochiæ ana drachmas duas, cur
rebinth. ℥. 3. fit vnguentum. Puluis Rhazæ. ℥.
Puluis Rhazæ. bani, aloës, sarcocolle, sanguinis draconis, rad
ireos ana. Eodem modo cum mastiche, farina d
bi, fœnugrēci, cicerū, lupinorum, thure & aliis

os pulueres confinges, quos subtilissimè tere-
 orter, ne asperitate lædant. Itaq; materia tun-
 in pila, tenui cribro secernitur, postea mollitur,
 inde tenuiùs cribratur: quicquid nō trāsmear,
 itur in pilam, ac tandiu conteritur, dum ad ex-
 ū pollinem deueniat. Alia sarcotica per se in-
 ur cauo, vel penicillo vulnerario capta impo-
 ur: in fistulas immittūtur clysterio, sed diluta:
 is thorulus mollis vino madēs superdatur. Vi-
 sit è dulci austeriusculum: postremò omnia
 odè alligantur. Æstate bis, hyeme semel in die
 nutantur: sæpius etiam, si quid phlegmones,
 ris, aut casus generis eiusdem intercesserit. Lin-
 nugo bene munda, impacta vlceri sæpè suffi-
 quida verò quæ in fistulas danda sunt, ex in-
 tibus, mollientibus, & incarnantibus ferè cō-
 atur, quale est in decocto centaurij, marrubij,
 absynthij, ligni sancti, aristolochiæ, ireos, al-
 , maluæ, ficuum, passularū, tragacanthæ, in li-
 lotura calcis & acris metallici, aqua vitæ, sar-
 i pulueres resperguntur: qualia sunt, radicis al-
 , exempto neruo ꝑ. i. ficus duæ, cetaurij, mar-
 , absynthij ana ꝑ. i. fiat decoctio: in decocto
 disperge pulueris ireos, mastiches, aloës, sarco-
 e ana ꝑ. i. Sunt qui aliquid mellis rosacei, vel
 ei commisceant. Aliud. ℞. vini albi odoriferi
 quæ vitæ optimæ ꝑ. 3. myrrh. aloës, sarcocollæ
 ꝑ. 2. thuris ꝑ. 3. seminis hyperici, centaurij, mille-
 , verbenæ, lingue canis, vtriùsque cōsolidæ ana
 i. leniter bulliant in vino herbæ & semina: de-
 exprimātur, affundatur aqua vitæ, reliqua tri-
 isceantur. Fistulæ os obstipetur medicamento

Lanugo

linnei.

In fistulis.

INSTIT. CHIRURGIC.

ex acriuscula materia, vt ostreorum cinere, & argilla vetere, vt incidat, molliat, discutiat.

De Epuloticis.

CAP. 4.

Natura pulotici.

Improprie dicitur epuloticon.

Verus pompholyx.

Cadmia.

Spodios.

Cerusa.

PLenum vlcus clauditur cicatrice. Epuloticon siccatur, (sed citra morsum) atque hinc reprimatur, carnem resiccatur, cogitur, & cute operitur: aut certe lo tenui, qui cuti similis est. Ex quo siccare non necesse est, quam quod vel carnem gignit, vel retinet. At cicatrix non aliter quam caro, natura est. Aliud verò genus quod licentia epuloticon appellant, quia excrescentem carnem reprimi natura & iam mordaci. Addunt & tertium genus quod siccatur quidem, sed non adstringit. Cicatricem ducunt. Pompholyx, cadmia, cerusa, plumbum, ostrea vsta & elota (ac pompholyx quod lotus & cinis eius in iis quæ citra morsum siccant præstantissima sunt. Verus pompholyx efflatur test, colore parum candido atque liuescente, & ætus carbonibus auream flammam edit: is iam Aëtij memoria parum frequens erat, ac sæpius exterabatur. E fornacibus ærariis facile parari potest, ubi tum flamma, tum vapor æris, testudinem elabit. Pinguis enim, candicans & tenuis fauilla extersa pompholyx est. Qui verò pompholyx staceus conuexo quasi dorso asperior, & parua lenis est, colore modò nigro, modò cinericio cadmiæ genus potius referri debet. Spodios, quod vertunt cinerulam, è solo atque pauimentis nacum æris euertitur. Cerusa plurimis locis conficitur. Venetiis importatur quæ ferè canvincit: ad cicatricem nihil fortasse melior est. crementum plumbi vstum, ac sæpius elotum,

ata, bolus armenius, lapis hæmatites, antispone
 ene lota, acribus fluxionibus & teneris corpo-
 s omnia instituenda sunt. Asperiora sunt, galla, *Fortiora*
 ha, malicoriū, alumen, æris squama, chalcitis, *epulotica.*
 ærugo, vitrioli genera vsta & elota. Et (quod
 s præstâtissimum est) crematum æs & elotum.
 allis acribus excrecens caro consumitur: vstis
 im vel elotis, aut vtróque modo maceratis tra-
 cicatrix. Sed solùm vsta, lotis etiã acriora sunt. *Preparatio*
 atur ea fictilibus crudis, dum percocta vasa *metallorum.*
 extinguuntur vino: tunduntur in mortario af-
 pluuiam: mox siccantur, cribrantur rariore seta, in
 carium aliquoties repetuntur, ne quid vel are-
 m, vel scabrum reliquum fiat. Abluuntur sæ-
 & torrentur, ea ratione quæ partim ex Diosco-
 partim ex Arabum commentariis petenda sit.
 id aliquando & quartò retorrentur, lauantur,
 lam reuocantur, vt ea cura melius mitescant.
 ceribus quæ agrè, vixque cicatricem ducunt,
 iu elaborare metallica nō oportet. In his enim
 el cremata, semel vino vel pluuiam extincta, vsur-
 la sunt. In callosis, aqua maris vel aceto extin-
 e melius est. Si sanies acris est, immergantur la- *In quibus ex-*
 enuissimo liquore oui, rhodostagmate: vinum *tingit, laua-*
 usterum conuenit, siquidem copiosus humor *rique conue-*
 nitur. Atque hoc lauandis metallicis præferri *niat.*
 et, quod annis & qualitate medium est: inutile
 ns, quódque etate, vel mordax, vel fugax & lan-
 um est. Aqua etiam in calore utilis est. Nec alia
 o in lotura seruari debet. Atque ea arte tum v-
 e, tum loturæ eodem medicamento excrecens
 carnem adimes, cicatricem mollibus, duris-

INSTIT. CHIRURGIC.

Squama.

Æs vestum.

que corporibus informabis. Malignis idonea
 sarcocolla, ichthyocolla, chrysocolla, quæ
 admodum acris est, nisi sanie vlceris & sorde
 tur: plumbum vstum, crematū stibium, plum
 cumentū, squama ferri & stomomatis. Aëris
 ma præterquam quod siccat, etiam deterget, &
 ra vlcera efficit, quod reliqua squamarum ge
 non præstant. Æs vstum carnem exedit: vstu
 leniter elotum duris corporibus epuloticon el
 terit autem vrendo sæpius & lauando ita ma
 ri, vt etiam molli naturæ conueniat. Leniora m
 lica, pompholyx, spodium, plumbum, atque
 purgamentum, minùs obtundi debent. Cerusa
 eget vstura: & lotura satis temperatur. Exter
 æs, æris squama, stibium, cadmia, vitrioli gener
 sta lotaque acrimoniam deponunt: astringend
 ad cicatricem retinent. Eodem modo calce, os
 buccinorum cauis, & purpurarum, limacum
 atque testudinum, erinacei spiculis, calculis ma
 & silicibus, vstis omnibus & elotis vtendum est
 breuiter quæ in sarcoticis efficacius siccat, ad ci
 dam cicatricem transferri possunt. Omnia in
 rem trita specilli nucleo capiantur, & ita insper
 tur plano. Quæ in cerato myrteo adhibentur, lo
 ra fiunt. Acria verò excepta cera impingi po
 Cera sequaci vti conueniet, alioquin ad ignem
 myrteo pista, mollienda est: quale hoc est. ℞.
 3. 4. manibus myrteo tinctis, ad ignem molliat
 & cum æris vsti, squamæ æris, & æruginis an
 fiat platysma. Sed hoc & alia id genus malign
 contumacibus imperanda sunt. Ac ferè duplici
 tione epulotica vsurpatur, quia alia in farinam
 in

erguntur, χαλαράσματα & ὀπιπράσματα
 ci vocant, alij ξηρά καὶ ξήρια καὶ ἑππάρα. Alia
 ἐμπλαστρώδη firmo corpore ac tenaciùs hæ-
 re. Addunt alij & ἔμμοτα mollioribus naturis,
 dolētibus aut inflāmatis: quæ liquatis empla-
 sticis confinguntur. Itaq; vbi ægriùs trahitur cica-
 trica emplastica meliora sunt, quia diutiùs inhæret,
 vim & celeritatem cicatricis adiuuat. Vlcus
 idius aridis iuuatur. Molliora corpora linamē-
 ta vident. Suauiora ferè, nec tam aspera, quæ vel
 lastri forma, vel in linamentis adhibentur. Re-
 enata caro, neque acrimonia rodi, neq; astri-
 ne irritari debet. Corpus ferè accipiunt à cera
 pinguis sit, vel natura sua, vel quia remollita
 . Olea conueniunt contrahente natura, myrti-
 , fraxininū, melinū, terebinthinum, létiscinum,
 ichinum, rosaceum, omphacinum, vel in quo
 germina, cymæ rubi, cauliculi vlmi, salicis, &
 lium præcoxerint. Quale si defit, ad ea quæ sic-
 , decurrendū erit. Tale vetus est, & recens qui-
 , sed quod diu efferbuerit. Siccāt & alia, rapha-
 um, sycionium, ricininum, quæq; vehementer
 utiunt. Iisdē generibus olei, crassiora pharma-
 d linamentum diluuntur. Quanquam in mali-
 non oleo, non aqua vtendum erit, neq; per se,
 ne cum aliis: sed larigna vel terebinthina mol-
 ur cera, in qua epulotica concipiās. Olei modus
 d ceram, vt sit decuplū, vel duodecuplū: co-
 ius tamen esse potest, & parcius, vt cera mollis
 & dura: vt sunt corpora dura & mollia: vt deni-
 vlcera, vel facilè vel ægrè cicatricē trahunt. La-
 tumentibus & callofis hæc addūtur ceræ, lari-

*Vnde corpus
 epuloticis.*

*Modus olei
 in mollienda
 cera.*

*In callofis
 labris.*

INSTIT. CHIRVURGIC.

*Modus eorū
quæ epuloti-
con compo-
nunt.*

*In flaccidis
carnibus.*

gna, terebinthina, lanarum sordes, medulla cer-
viruli. Quæ connexa non solum emolliunt, sed
terea efficiunt, ut diutius hæreat pharmacū, &
dius exarescat. Prouidendum autem, ne quod te-
læ carni pharmacū incumbit, ariditate scabre-
ex quo irritet locum, & ante tēpus decidat. Ac-
tius hæreere bonū est: ex quo tertio primūm di-
eo tardiū abfolui debet. E larigna & dupla ce-
ratum confici potest. Minor fit medullæ modus
œsypi, quàm resinæ. Metallica quadruplo & se-
plo cerato capiuntur. In epulotico Zenonis, quæ
à Galeno descriptū est, vicesima pars galbani, in-
liendo scilicet, metallicis permista est. Verūm
stabit callosa labra circulari malagmate circū-
mediam verò carnem, cui cicatrix creanda est, e-
lotico induci. Alioqui platysma fingatur, quocum-
lacticon sit, qua parte labra contingit: reliqua
epulotico pharmaco illinatur. Sed in callosis lab-
si nihil malacticis efficies, ad ea quæ ἐκτιλῶν
inde appellant, veniendum. Extrema auxilia
ferramenta quæ excidant, & linū vsurpatum H-
pocrati. Flaccidis carnibus balauſtia, alumē vsu-
quæque similiter contrahunt, affatim inspergū-
Verūm liberaliū iniici oportet, vbi caro de-
henda est: parciū & in subtilissimum puluerē co-
leuata, atq; acie cultelli capta, vbi cicatrice caro
genda est. In calloso stupidique sensus corporis
neque pletora est, neque caco-chymia, acriori-
(idque matutino magis) ad cicatricem vti licet
aliis vlceribus, quæ leniant ideo miscentur, ut a-
moniam retundant. Ac iam progressa carne &
cicatricem trahente, oleum, adipem, resinam, cer-

ue id genus coniungit Hippocrates, vt decora,
 non scabra duraque cicatrix inducatur, idque
 ne magis quàm Æstate. Quæ molliora corpo-
 raliuant, durioribus cicatricem trahunt. Rur-
 us hæc carnem regenerant, mollioribus ferè e-
 ritica sunt: & acria rosaceo cerato fracta, cicatri-
 claudunt. Quòdque antè dictum est, tam pos-
 mansuescere lotura, quàm suavis est cerusa. E sar-
 cis scordio, carie lignorum, cortice radicis cap-
 s, irionis semine, iri, acoro, artemisia, dracunculi-
 ce, aristolochia, cypero, gentiana, & aliis epulo-
 singuntur, mista astringenti materia: sed & ea-
 teo cerato capta, epulotica sunt. Acriora quoq;
 calx viua, arrhenicon, ærugo, mollioribus sarco-
 ad cicatricem temperantur. Eodem modo alu-
 quod nimium astringit: sed hæc omnia propo-
 exemplis declarantur. Manna, thus, leuia sarco-
 sunt: calx acrior: nec sine acrimonia squama
 ex his fit aridum Spodorides Asclepiadis, quod
 uenit vlceribus, quæ vix cicatricem trahunt. Cal-
 iux ʒ. 6. mannæ, thuris, squamæ ana ʒ. 4. vel (vt
 iodorius) calcis viuæ, mannæ, thuris, ana ʒ. 1.
 amæ semunc. Al. Ireos, mannæ ana ʒ. 2. recre-
 ti æris, squamæ ana ʒ. 4. Nomæ & putredines
 vehementissimis, acribusque pharmacis ægrè
 antur. Qualia sunt, Sulphuris viui, auripigm.
 amæ ana ʒ. 2. æris vsti ʒ. 1. Al. Sădarachæ semun-
 aluminis, myrrh. crocomagnatis, ireos ana se-
 ncia, cyperi ʒ. 4. tritis vtere. Fit autem croco-
 gma è croci drach. centum, myrrhæ, amyli, ro-
 um, gummi ana ʒ. 50. Siccant, nec ita stringunt,
 rra, sarcocolla, argenti spuma, ostrea, diphry-

Quomodo e
 sarcoticis fit
 epulotica.

INSTIT. CHIRURGIC.

Cyperus.

Anethi radix & abrotoni.

Amylum.

Lithargyrus

Hordeum Et inde dicitur xpiθωv.

Vitanda in dysepulotia.

ges, ærugo, & alia quædam metallica. Spodios
ctitia (quod antispodion vocant) in epuloticis
fetur. Cyperi radix in nimio humore cicatricē
hit. Cucurbita sicca, vsta, humidis præputij vl
bus, nec adeò malignis utilis est. Ad eadem in
terata, anethi radix vsta inspergitur. Abrotoni
eadem maligna iuuat. Amylum per se tritum
cum tantillo aluminis, eisdem vlceribus prode
Lithargyrus duplo rosaceo vel myrteo coqu
ac ne efferuescat, paulatim affusa rosacea refri
tur: vbi non inquinat, in eadem aqua subigitur,
nia versantur mortario: rebellia curat & humida
co rosaceæ licebit vti aqua rhois (sumachū ap
lant) cornorum, spinorum (quæ prunella voc
quātò coquetur diutiùs, tantò siccabit magis. H
deum combustum Chironiis inspergitur, & q
inde conficitur *Αλγ' xpiθωv*, serpentina, Chironi
quæcūque tardius cicatricem ducunt, persana
hordei cremati ʒ. 10. ærug. ʒ. 50. ceræ ʒ. 1. olei m
chini ʒ. 9. ærugo ex oleo teritur, cera seorsum li
ta coniungitur: leniter coquuntur: refrigeratis
deum in mortario permiscetur. In summa quæ
niter siccant & astringunt, mollibus corporib
benignis vlceribus conueniunt: durioribus nat
nec ita māsuetis vitiis, paulò validiora auxilio
In vlceribus quæ pertinaciùs repugnent, ad me
lica acria vsta veniendum. In malignis, Chiro
& alioqui desperatis, crudis metallicis & acrib
tendum erit: vbi si nec his quicquam efficitur,
ro & igne opus est. In dysepulotis fugienda *μ
ῖα καὶ ὀνί* mollia medicamenta: deinde mala
adeps suillus, oleum, cera, resina, ammoniacum

lia: fugienda acria, piper, sinapi, sed præcipue v-
 lethora, vel cacochymia. Adhæc quæ hume-
 nt, vt aqua: quanquam non ignorādum ea om-
 niterim commisceri, verum alia ratione, quàm
 icatrice claudāt. In Pamphilio Asclepiadis, me-
 ca coquuntur hydrelæo, ex aqua interuntur, si
 es acrior, si quid phlegmonis, si molle corpus
 n albis epuloticis misceretur aqua, vt lithargyrus
 riùs eliquescat. Verum eò vsq; coquuntur phar- *An aqua re-*
 a, dum tota aqua exhalauerit, atque ita nihilo *cipiatur in*
 humidius medicamentum est. Acria discutiunt, *epuloticis.*
 ontumacius vitium magis edomant: malactica
 moniam temperant & molliunt callos. Quod
 nnibus ritè institutis quæ ad topica remedia
 inent, nihilo magis cicatrix inducitur: aut si iā
 rtum, clausumque vlcus rescinditur, longiùs re-
 enda causa est. Ac ferè cicatricem tardant ple-
 ra & cacochymia. Copia phlebotomo deple- *Vnde diffici-*
 st: vitiosus succus pharmaco purgari debet. *lis cicatrix.*
 od si vtrūque coit, neque in sola copia humo-
 a, sed & in qualitate vitium est, primū quidē
 ebotomo, deinde purgante pharmaco leuare
 ous necesse est. Sed è varice vitiosa materia vl-
 illabi potest. Vbi nō modò difficilis, sed etiam
 na periculi cura est. Secatur vena, purgatur cor-
 eo cathartico, quod melancholicum succum
 & pituitam ducat: iusta vitæ ratio decernitur.
 ibus si parum efficitur, emulgetur varix, ac me-
 s præciditur. Designanda prius vena est: atramē-
 otatur, aut rubrica: sed ea parte præcipue, qua
 ximè radicem spectat. Hic cultello nudatur cu-
 caro inciditur, molliter distinguuntur fibre, atq;

INSTIT. CHIRURGIC.

his omnino vulnerata caro explicatur: vbi sp
 buxio, vel eburno vti conuenit. Ac iam nudo
 culter lenis summittendus est, vt ab inferiore
 diuulsis fibris, varix absoluator: hinc vossella
 prehenditur, eleuatur hamo: inferiori parte fu
 lo religatur, quem acus conuehat: supra funic
 phlebotomo pertriditur, vt reddat sanguinē,
 rum sit opus. Ex quo supra vulnus immissa ac
 prius, quæ filum ducat, præstringitur: hinc iam
 culum inferius distringendum, attollendum
 brum est, & sursum adducta manu, quæ venæ
 bri decurrunt, & per factum vulnus sanguis
 mitur, ita paulatim emulgetur varix. Laxatū
 rursus obligatur, & media vena præciditur, qu
 te vtrinq̃ funiculo illaqueata est. Postremo
 ratione, suoque tempore noua plaga sanand
 Quamquam aliquādo contingit, vt iam curat
 teri vlcere, maneat incurabile, quod ad varices
 nouo vitio subinde affluente. Aliis vtrōque v
 persanato melancholia commota est. Atque
 que casus reuocato subinde phlebotomo, sa
 purgato corpore, iusta vitæ lege declinari p
 Hippocrates rudiùs, sed meliùs fortasse, varice
 ne is sit euident, siue in carne teneatur, multis
 compungit, vbi oportunū videatur, ac sanguin
 grum exhaurit. Prohibet autem, vt ne vicina
 quæ eodē vitio, nigricāt scalpro exasperētur v
 re illato, quod ægerrimè postea percurētur. C
 si ab hepate, liene, aut alia parte corporis ducta
 luuie in perpetua sorde vlcus est, necessarium
 remediū adhibebis. Ac vomica interior nonn
 agit cuniculos, qui in exteri⁹ corp⁹ desināt, vbi

*Apartibus
 corporis tar-
 dinatrix.*

multò magis prouectis annis, desperatio est. Et
ulceribus externis in latera initio ducuntur sinus,
etiamsi lateant, produntur tamen, cum multo
sordium colligitur quàm ferat ratio & magni-
o vlceris, & pus aliud est, quàm natura partis gi-
re consuevit, serosius scilicet aut crassius: quum
iq; qua parte subest cuniculus, aut scabrior, aut
idior, durior aut mollior cutis est. At specillo ar-
teo, vel cereo res retari potest, vbi vel canterio
ferramento cavitates detegenda est, nisi vel pro-
dior descendat, vel grauior casus à ferro & cau-
is metuatur. Sepè etiam in vetusto vlcere, quod
fracturæ coniunctum fuit, os subiectum parte
qua syderatum, luridum, cariosum, coalescit. Ita-
que qua parte vitiosum os est, abradi scalpro, &
canterio inuri debet: malè cōpactum rescisso callo,
curam de integro reuocandum est. Reliquæ fis-
sæ sedulò compingendæ, & ramenta maturè de-
henda, si qua restiterint. Instauranda quoque vl-
um natura & vicinæ carnis, quæ nonnunquam
vsque corrupta est, vt vel frugi materiã alimenti
sit corrumpere, vt iam vicina liueant, nigra sint
era, modò vieta, modò callosa, cancrofa, putri-
vermiculantiã. Quædam igitur contrariis reme-
s depelluntur, alia ferro peramputanda, alia igne
ligenda sunt, sanguisugis affixis, scarificatu & cor-
culis exhauriendum vitium est. Ac breuiter sum-
puenda omnia, tum quæ cicatricem prohibent,
m quæ eandẽ factam refricant. Legitima vitæ in-
tuta præscribi debent, videndumque medico, ne
quid vel peccetur ignorantia, vel negligentia omit-
tur. Lithargyrus per se inspersa, attrita operit. E

Lithargy-
rus,

INSTIT. CHIRVURGIC.

Plumbum.

*In ulceribus
sedis & na-
rium cana-
liculus.*

Cadmia.

Ladanum.

*Ad maligna.
Ad media.*

vino vel aceto teritur, siccatúrque; ad cicatricem
rū, quæ multo humore madet: elota mitissima
Lithargyri vsus est in parvis vlceribus, in des-
mata cute, & prurigine. In his enim leniora res-
dia vsui sunt: sæpè etiā in subliquidis ceratis, quæ
myrteo, rosaceo, & aliis id genus confingas. Te-
plumbi lamina, plumbū vstum lotum, summo
medetur cancris. Recrementum plumbi in aceto
vino exactissimè læuigatur, affusóque pari myrteo
decoquitur, dum sit luti crassitudo, & aurium
riūque vlceribus accommodatur. Vlceribus
& narium, canaliculus è plumbo fingendus est
dehiscat foras: altera parte qua subit corpus, in-
uem ac rotundum quasi vmbilicum desinat, at
hic centro suo angusto foramine pateat, quæ vi-
cet liberū iter aëris teneatur. Vtero similiter &
locis corporis, quæ caua sint, conformari pot-
figura partis. Cadmia cremata pluribus diebus
gatur, ex aceto quidem in malignis: in aliis vi-
modò giluo, modò è dulci austeriusculo. Atque
elaborata incarnat, & cicatrice claudit. Lapis
calaminarem vocant) impetigines, herpetas, scab-
prurigines persanat: fictili crematur, vino extinguitur,
& cadmiæ similiter elaboratur. Ladanū
è vino vel saliuā pistum eleganter claudit, ea et
quæ vix cicatricem ducant. Myrteo cerato duobus
triplóque iunctum, lene epuloticon est. Recens
guinosum est, & per se liquefcit, myrteo exiguo
terdum mistum. Aridum ætate infriari potest.
scoria & squama eris fictili crematis, extinctis
ex eoque diutissimè læuigatis, epulotica fiunt, o-
mnia maligna iuuent. Medium quoddam genus effi-

lithargyro. In compositis auxiliis Galenus
 tulit quæ è cadmia & ladano conficiuntur: quæ
 multa sint; & variè concinnentur, pauca cæ-
 paratu facilia describemus. Cerusæ, cadmiæ
 ℥.4. ceræ, myrtini ana ℥.6. Al. Plumbi vsti ℥.3.
 niæ, æris vstis ana ℥.2. Colophonix, olei myr-
 tina ℔.2. vini antiqui odorati, quantum suffi-
 cadmia, vt prius, elaboratur, vsta, lota, diuque
 ; præstabit quoque pharmacum, si reliqua duo
 allica similiter comparentur; deinde Colo- *E ladano.*
 nia & oleo vnà liquatis, sedulò misceantur. E-
 no, quod prætumida vlcera labra imminuit,
 esa mollit, implet caua, & cicatrice claudit. Pi-
 ridæ ℔.1. & semunc. ærugini ℥.3. æris vstis ℥.2.
 mæ rubræ ℥.2. & semiss. ladani ℥.9. litharg. ℔.
 i, vini optimi ana ℔.2. & semiss. hoc est ℥.30.
 argyrus oleo coquitur: coctione media reli-
 metallica immittuntur, volutantur rudæ, dum
 inquinant: hic pix iniicitur: sublatis ac refri-
 entibus ladani è vino tritum coniungitur:
 nia conficientur in mortario; hoc & reliqua
 umenta quæ siccent, & non mordeant, diu-
 coqui melius est. Adhibitum in platysmate, ma-
 a iuuat, nec ante quartum diem exolui debet.
 generis eiusdem secundo & quarto de compo-
 ne medic. *χτ' γένη*. Sunt & hæc epulotica & ma-
 a curant. Æruginis, æris cremati ana vnc. di- *E metallicis.*
 aluminis ℥.2. ceræ ℥.10. mitescit vsta ærugine:
 omnia capiuntur cera præmollita igne: vel ce-
 ex larignæ semúcia, & ceræ ℥.1. alioqui cerato
 teo vel rosaceo. Hoc vt optimo, in malignis *Galenus ad*
 vsus est, quod habet æris combusti, squamæ, *maligna.*

INSTIT. CHIRURGIC.

æruginis ana ʒ.3. trita omnia ceræ pinguis ʒ.3. capienda sunt. Alioqui mollitur cera è myrte dō in sole, modō igne. Ac ferē tripla cera è tallicis, aut quadrupla: nonnunquam æqua constātque tantō fore acriora, quantō plus m ceræ minus acceperint. Al. Squamæ, ærugine ʒ.1. ceræ pinguis ʒ.6. larignæ semunc. iuncta in platysmate adhibentur, quod vlceris locum eo ampliùs circumscribat. Munienda vicinia in phlegmonem arceant: tertio quoque vel quādie platysma reuellendum: hīc austero vino fida pars est, & platysma, vt priùs, apponendum petuntur hæc dum cicatrix duci incipiat. In resina loco, vel œsypo, vel medulla cerui pbit vti. Et hæc quidem è metallicis, duris coibus & malignis vlceribus imperanda sunt. quarto de compositione pharm. $\chi\tau\gamma\epsilon\mu$. V. pastillis acribus Andronis, Pasionis è cinabrigari, aliisque id genus, maligna iuuat: priùs hæc suis sordibus expurganda sunt. Leue est sæ, lithargyri ana lb.1. olei myrtini lb.2. cera terebinth. ʒ.3. aluminis ʒ.1. piperis semunc paulō minùs: leuius erit, si sesquunciam thus dideris. $\delta\iota\alpha\ \chi\rho\iota\theta\omega$ clementius, quàm quod antè descriptum est. Singulariter facit ad am Cerusæ ʒ.5. al. ʒ.6. & ʒ.2. lithargy. ʒ.5. horde ʒ.15. al. ʒ.5. (idque meliùs) ceræ ʒ.5. alij ʒ.1. maior hic modus est) ol. rosacei, vel myrtini alij ʒ.18. metallica è vino terito: ceram cum oquefacito: hordeum cribratum inspergito: Ambusta. coquito, excolato, in mortario conficito. In stis, alba meliora sunt, quæ neque thus, neque

accipiunt, in iis præcipuè, quæ aceto con-
t: piper additum cicatricem accelerat. Para-
facile, & mirabiliter iuuat. Aluminis vnc. dimi-
ni, aquæ pluuiæ vnc. 9. diluitur: linteolum ve-
sed bene mundum aqua inculcatur: hocque
actum sole depectitur, & conceptum impo-
r. In sedis, oris & genitalium inueteratis vitiis,
viti melius est: aqua verò pluuiæ præferenda,
incauis vlni vel quercus refederit. Al. Alu-
nucis magnitudine teritur, & cum vnc. 3. mel-
nyrtei vel rosacei coquitur, aut fictili crematur,
adem vitia. Aliud, in quo veterum & postero-
consensus est. Linteolum aqua illa vel vino
dens, & expressum, molliter apprimendum
no, cui deinde pertenuem plumbi laminam in-
es & alligabis. Al. sine morfu siccat, & ægrè tra-
tibus cicatricem conuenit. Cerusæ 3. 2. gallar. *Ecerusa.*
ti, recrementi plumbi ana 3. 1. fiat puluis. Aliud. *Album Gal.*
arg. cerusæ ana lib. 1. coquantur in ol. albi lib. 2.
æ purissimæ selibra, dum exhalauerit aqua, &
um pharmacum constiterit: purus sit ignis, &
nus aër, vbi medicamentum incoquitur: liqua-
& ita coctis, adde terebinth. vel (si rebelle vlcus
larignæ vnc. 2. vel vnc. 3. ceræ albæ vnc. quatuor,
vnc. 6. Nam vt augetur resinæ modus, ita cera
geda est. Postea verò quàm omnia coierint, adde
ris semunciam, pompholygis, ostreorum, cad-
e ana vnc. 1. hæc in cinerem vsta lauantur aqua,
nies acris est: marina verò, vel aceto, si labra vl-
is in callum extuberant. Inopia marinæ, subdu-
m salem aqua diffundes. Quòd si multus hu-
r affluit, vino albo pellucido leuiter astringente,

INSTIT. CHIRVURGIC.

Calx.

*Album
Actuarij.*

Alb^u Rhazæ.

metallica lauabis. Miscentur autem his, calx pompholyx, cerusa, lithargyrus, ostrea, buccina inuolucra, os sepia, calx & similia, quia præterea quod epulotica sint, album colorem iuuant, & fingi voluit antiquitas. Calx septies lota, è rosa vel aqua diluitur, exponitur soli æstu medio, inde reuoluitur, teritur, abluitor: quum iam lota tritaque exaruit, è rosaceo pinsitur, imponit cicatricem ducit: vlcera neruorum maligna in & ambustis auxilio est. Sordes quæ in ampullis cernariis subsidet, vlcera quæ mediis digitis extur, alopecias quoque adiuuat. *Διά χαλκίτην* austero, rubroque vino subigitur: deinde emoluitur oleo melino vel myrteo: rosaceo etiam, si quum calor in oris vlceris existit: alioqui crassa in platysmate inducitur, vt vicina comprehendat qua videlicet metus est, ne quid humoris affluat. Album Actuarij capite de repellentibus descriptum epuloticon est, vt quæ emplastra alba è cerusa consurgunt, quale hoc est non absimile albo Galenico. ceræ vnc. 4. rosacei libr. semiss. terebinth. vnc. 3. ceræ vnc. 2. lithar. vnc. 1. thuris, cineris ex cochleis crassatis ana semunc. cera, oleum, terebinth. simul induntur: reliqua miscentur, versantur omnia, in mortario vniuntur. Aliud leuius. ℥. cerusæ ℥. 1. ℥. 2. aquæ rosarum sesquunc. rosacei libr. 1. metallica trita in mortario fortiter perfricantur pistillo de quo quum fit, deinceps ac paulatim liquida adduntur. Album Rhazæ. Olei rosacei libr. 1. ceræ ℥. 1. ceræ ℥. 2. caphuræ ℥. 1. albumina ouorum melius fiet cum semunc. vel ℥. 6. litharg. Leue est magis conuenit, vbi calor, vltio, excoariatio est.

per se in pari rosaceo cocta ambusta iuuat, & *Cerusa.*
 a. Ad eadem facit vnguētum de cerusa. Alij ex
 ostagmate cerusam terunt, vt sit liquidi mellis
 tudo, quod in calore, in paruis inflammationi- *Vnguenta*
 quales ad nasi pinnas eueniunt, vtile est. Trita *epulotica.*
 o humidioribus vlceribus cōuenit, per se am-
 curat: permista butyro, mollit, coquit, cicatri-
 claudit. Epulotica sunt, vnguentum desiccans
 um, vnguētum de plumbo, & alia. Puluis epu-
 as balaustiorum, sanguinis draconis, cadmiæ
 ætis, æris vsti loti ana: fiat puluis: duris corpori- *Plantago.*
 contumacibus vitiis & nimium humidis vtilis
 trāque plātago cum radice siccatur vmbra, tri-
 cicatricem inspergitur. Triapharmacū, quod
 huic simile ex litharg. & oxelæo, in glutinanti- *Nutritum.*
 lescribetur, epulotica sunt. Nutritum quoque
 à Rhaze & Auic. hoc modo fit. Lithargyrus
 llinem trita ex aceto & rosaceo diu versatur in
 ario (vt quidam volunt) plumbeo, pistillo plū-
 modus est vt inde crassior fermentetur, & ex-
 eat. Sunt qui addant sextulam æris vsti, vel cre-
 plūbi, aut tantundem aluminis, balaustiorum,
 e, sanguinis draconis, cadmiæ argēti, caphuræ:
 e singulari ope in malignis & pertinacibus vi-
 n cancrōsis cerusa permiscetur pistillo & mor-
 plumbeo. Alij hoc modo. Litharg. cerusæ ana
 eruntur in mortario, vniuntúrque ex olei myrti-
 l ros. sesquunc. Sunt qui oleum prius circum-
 t in pila plūbea, & radio plumbeo concutiant
 crassescat, & nigrius euadat, vt olim Apollo-
 Alij sic vnita omnia olla noua vrunt, puluerē
 nunt mirabili remedio ad cācrofa, malignaque

INSTIT. CHIRURGIC.

*Ad cancrōs
pudendorum.*

sedis & genitalium vlcera. Alij loco olei sunt acetosæ, solani, polygōni, plantag. omphacis milium, eo modo exercent plumbo, & metallo vsturam iungunt. Quidam etiam theriacā ad & vnā cum alijs concremant. Frequentissimū vsus est pompholygos: suo vetustas, suo postea vtrāque salubriter vsa est. Vritur pompholyx cinerem resoluitur: in solani succo, rhodostag & alijs generis eiusdem diem integrum mactetur pistillo plūbeo in plumbeo mortario diu cetur: bis in die inferitur cancrōsis vlceribus & lignis. Quod autem pharmacum διαπομφόλις inde conficitur, variē describunt. Aliter enim bas. Paulus, Aëtius, aliter quoque Arabes. Sed maximē epuloticon est. ℞. pompholygis, ceræ litharg. ana ℥. i. ladani ℥. 2. acaciæ ℥. 4. ceræ ℥. 3. vitellorum affatorū vitellos 9. metallica è vino rito: cerā cum oleo liquefacito, ex quo ladani acaciam cōmisceto: deinde vitellos & metallo mortario reliquis coniungito. Simile ferē quod sequitur. ℞. cerusæ, litharg. pompholyg. ana ℥. 2. myrtini lb. β. medullæ cerui ℥. 3. ceræ, ol. rosacei ana ℥. 4. myrtini lb. β. Liqueatis alijs metallica è vino permiscetur. Hoc cancrōsis conuenit, pueris, nuchis, mulieribus, atque omnino mollibus corporibus, vbi cicatrix citra dolorem ducenda est. ℞. lai, Olei rosarum ℥. 10. ceræ albæ ℥. 5. succi exp. granis solani ℥. 8. cerusæ lotē ℥. 4. plumbi vstri, ana ℥. 2. thuris ℥. 1. oleū cū succo decoquito, cū expirauerit succus: deinde cerā oleo confundi liqua in farinā trita in mortario permisceto, oque diu circumuoluito. In putridis & cancrō-

feruor aliquis est, summa fiducia vsurpandum
 quod nulli veterum compositionum cedit. In
 odentibus & inflammatis vlceribus, succo seri-
 ubigunt. Liquido cerato rosaceo emolliūt, im-
 unt tubulo, ad rhagadas & alia id genus: in cal-
 lini succus & adipēs misceri possunt: ad inflā-
 a, croco & vitellis oui intingitur. Atq; hęc suf-
 unt. Reliquum verò genus est eorum, quę ex-
 entem carnem detrahant, de quibus capite de
 oticis abundè differetur. In cicatrice vitia sunt:
 excrefcit, quia caua est, quia deformis, durior,
 rior, mollior, & maior est. Excrefcit parum sic-
 , purgatōque vlcere. Caua est nimium siccato,
 te tēpus inductis epuloticis: vel quia pars sub-
 offis igne absumpta, sublata ferro, aut abscessu
 dit. Deformem facit futura frequentior & ine-
 maior incisio, & alia quę vel cauā, vel eminen-
 efficiunt. Durior est, nimium siccātibus medi-
 entis, nec lenientibus tempore immistis, quod,
 te scriptum, pręcepit Hippocrates. Mollior in-
 nodū siccato vlcere. Excrefcens cathæreticis re-
 natur, scarificatur, absumitur. Caua refricāda &
 renda, vt quod desit aggignatur. Mollior siccā-
 st. Deformitas mollientibus, lenientibus, discu-
 tibus, exedentibus quoque & cathæreticis, ali-
 ndo etiā astrictione medicamentorum corrigi-
 Ad hęc omnia materia suis locis descripta est.
 loticis vtimur iam propè pleno, nōdum tamen
 equato vlcere. Celsus linamēto è frigida pressō,
 cum integit: deinde vbi iam æquata cuti caro
 sicco vtitur. Ac bene fiet, si in frigida illa alumen
 luertit: & quod inseritur siccum in eadem mer-

*Quā lo epu-
 lotici vsus,
 Et ratio
 vtendi.*

INSTIT. CHIRURGIC.

sum exaruerit. Et hæc quidem in leui vlcere fa-
satis. In maligno, bene puro linteolo sinum
ter exergebis: epuloticon induces quod pluri-
siccet. Et quia ferè aliquid calli labris conc-
oras vlceris pharmaco circūscribes, quod atte-
In dolore, rubore, phlegmone & rheumate,
gro recenti vrendum erit: vel διὰ χαλκίτε-
quido in platysmate. Attenuans platysma æ-
linteo contegitur, ex quo splenium superdatu-
pressum frigida, aliquando vino. Ac frigiditas
nij, subinde refuso frigido liquore contineri d-
postremò fasciæ commodè alligandæ, quas
primùm die absolues. Hic molli flocco sanien-
tergebis, & priorem curam omninò reuocabi-
nata vel retento, vel mutato consilio. Recen-
vino calido, cui balauitia concoxerint, aut si-
vlcus fouent: alioquin aqua, si quid caloris el-
vim aluminis conceperit. Ac sit octupla aqua
mini. Sed in calore astrictio suspecta est: molli-
lere humorem sorbent, pharmacum imponu-
perdāt stuppas vino madidas, vel aqua: omnia
tinantibus fasciis cōstringunt, non iis quidem
ita contrahant, vt è rotundo oblongum fiat
cauitas superfit, & vnà cures, vt & glutines, &
trice claudas. Galenus interdixit aqua, vt ne nu-
vlcus contingeret. At in calore & iam proced-
cicatrice, non adeò nocere potest. Cicatrix (si-
dem naturaliter ducitur) in ambitum vlceris
partibus primùm concrescit, deinde paulatim
centrum progreditur, postremò in ipso co-
coalescit atque perficitur.

Ongiūs fortasse, quā res postulabat, de glutinantibus sermo dilatus est. Verū ita nos coëgit, utque consequens medelarum ratio: nec alius igit locus, in quo de illis orationem commo-
 s institueremus. κολλητικὰ Græci vocant συμ-
 οχὰ & πτωματικὰ. Quidam etiam ἐναυμα,
 peculiariter quæ cruentis vulneribus adhi-
 tur. Siccant hæc omnia ad secundum ferè gra-
 n, media natura inter ea quæ ad cicatricem du-
 t, & quæ carnem regenerāt: non detergent, sed *Facultis glu-*
 iungunt, prohibētque, ne quid humoris vlcerū *tinantium.*
 is obueniat. Nec in cruentis solūm vsurpari so-
 t, sed ad sinus, fistulas, maligna vetustaq; vlcera
 asferuntur. Opitulāntur celerius, si integra par-
 m natura est: si paucus sanguis idēq; purus af-
 t: si non abrafa, nō præcisa, sed vel salua, vel par-
 aliqua etiā dū hærens cutis est. Etenim cuti cū
 iecta carne naturalis quædam amicitia coit, vt
 errimè senescāt, quibus omninò illa excidit: fa-
 imè, vbi incolumis seruata est. Mirum q̃ præci-
 ed loco suo reddita, coalescit, recipit spiritum, &
 si mortua reuiuiscit: quòd q; è plaga liuore du-
 , nō in iuvene solo, sed etiā senē viuīdū colōrē
 uperat. Magna igitur cutis habēda ratio, neque
 id solūm, quòd inde celerius glutinatur vulnus
 quia interiecta cute plurimis iuuatur, quæ nuda
 o non perferat. Nudū vlcus linteo, lana, spōgia
 tatur: medicamētis paregoricis sordes colligit,
 licatur catharticis, iuuatur omnibus, si familia-
 ute quasi propugnaculo obtectū est. Ideòq; &
 asfa cutis & pēdula, suo loco inducatur, & redu-

INSTIT. CHIRURGIC.

Et molliter apprimatur: sic enim ulceri celerius
 suescet. Neque desperat quę suspensa, iam liuida
 nigra est, etiā si eo abscessit loco, vbi os sine
 vel cartilago subiecta est. Ea enim vel in hoc
 bo casu suo corpori reconciliatur, & vitalem
 recipit: quod in genu & nuda carne tibia, in ge-
 ro, vbi tantum subiecta cuti membrana est, expe-
 cet. Idque fieri tum aliorum pharmacorum ope-
 didit Galenus, tum celebri illo, quod Hera-
 talo attributum. Describitur hoc libro primi
 compositione pharmac. $\chi^{\epsilon} \nu \epsilon \nu \eta$, titulo $\alpha \lambda \alpha \tau \alpha$
 Attalo & Hera authoribus, & paulo post
 bis Asclepiadis. Asclepiades Paphiliū vocauit
 verò & labra ulceris animaduertēda sunt: qui-
 delictet alia contracta, alia euerfa, plurima de his
 Quas formas ulcerum in vario labiorum motu
 cipias. Os enim commissis labris interdum clau-
 nonnumquam illa diducuntur, vt sit hiatus. Aliq-
 quoque aliter deformantur, quia alterum reto-
 labrum & euerfum: alterum in os reductum, vel vtr-
 modò intrò, modò foras replicata sunt. Contra
 labra ulcerum specillo vulnerario molliter disten-
 da, & vtrunque abductis fasciis, vt extra vulnu-
 gis cōstringantur, separanda sunt. Colligenda
 quę plurimum hiāt, à sanis partibus ineunte
 quę vt ad oras vulneris propius accedit, ita fir-
 astringatur, ea scilicet ratione, vt ne nimium co-
 do, nimium cōprimas, & dolorem gignas. E-
 tantum altero ulceris labro hinc lintea abduc-
 in alterā partem quasi trahēdo volutabis. Si v-
 que euertitur, ea quę $\epsilon \chi \delta \nu \omicron \iota \nu \alpha \rho \chi \omega \nu \epsilon \pi \iota \delta \epsilon \sigma \iota$
 cant, necessaria est. Atque hæc labra flaccidis, c

*Labrorum
 ulceris ratio.*

*Ad contra-
 eta labra.*

uccosis & cācerosis vlceribus magis eueniunt. *Quatuor ra-
tiones gluti-
nandi.*
verò glutinatio fit, vel innata carne (συσάρκω-
ræci vocant) vel eo quem illi ἀσκησιαν μὲν,
i infibulationem appellant: deinde etiam χῆ-
ν futura: postremò καὶ ὀπίθεσιν fasciis obli-
quā deligationem vertūt. Sed omninò vt vul-
glutinetur, enato corpore, religatis, vt prius, &
se plexis carnū fibris coire necesse est. Id quod
is acu & fasciis sæpenumerò admaturatur. Ac
vt sunt vlcera & partes, ita remedia distinguun-
t paruo ac recenti vlcere fasciola in orbem ne-
is esse potest: & quæ cultellis cibariis fiunt,
suctu, qui partes colligat, sæpius coalescunt.
vulgari terebinthina illita (quæ abietina potius
da est) & iniecta fasciola celerrimè cōmittun-
Verum nullum omninò vulnus vel minimum,
a si acus minima pupugerit, contemni debet,
ò minùs, si vel plethora, vel cacochymia, vel
que sensus acrior in metu est: alioqui dolor,
gmone, conuulsio ad exitium sequi consuevit.
ne statim initio relicta glutinādi via, paregori-
endū erit: quæ dolorem leniāt, & à phlegmo-
ndicent partem, donec omnia pericula abiisse
antur. Ac ferè quinto & septimo die grauiores
se se proferunt, quos quum æger saluus euasit,
omnia tuta sunt, detersum siccātumq; vlcus glu-
tis. In maiori vulnere maiora remedia quærē-
nt, deligatio, sutura, fibula, medicatio: vbi me-
mentū quoque siccare magis necesse est, hīcq;
enda sunt magnū & paruum in sectione, non
undam veterum opinione, qui ἐπίκαρπον, infi-
vulnus è natura loci, μέγα, magnum è periculo

*Nullū vul-
nus vel mi-
nimum con-
temnendum.*

*In maiori
vulnere.*

INSTIT. CHIRVURGIC.

Ratio glutinandi.

Aque & aceti vsus.

definiunt. In glutinādo distingui debet naura
porum : quia videlicet (vt loquuntur illi) aliud
σελας, quodque ægrè coalescit : aliud εὐελας
quo vulnera celeriter cōiunguntur. Vulnera ro-
da non facilè glutinari, nisi in longitudinē disse-
tur testes sunt, Hippocrates, Aristoteles, Gal. Ca-
& alij medici veteres. Lentiginosa corpora, r-
cacochema tardiùs sanescunt. Ac breuiter diffi-
tas nascitur ex iis, quæ in rebelli vlcere proximo
pite tradita sunt: adhæc externis casibus, culpa
dicorum, ægri & eorum qui ægro inserviunt.
mum igitur in crueto vulnere (si quidē neque
fundum est neq; hæmorrhagia exitit) molli to-
to, spongia, pāniculo detergendus cruor est : ad
illa priùs inculcātur frigida, & expressa adhibenda.
Patrocles apud Homerum Eryphili vulnus tep-
exterget, rudiùs quidem, quod postea ab Hippo-
te interdictum fuit. Quod si altiùs descēdit vul-
erupitq; sanguis, aceto magis vtendū erit. Sic el-
grumos incides, & sanguinem cōhibebis. In neu-
ab aceto metus est, nisi seruata tenuitate, frigidi-
eius exoluas. Ideoque specilli extremo linteola
ligabis, quod vel sapa, vel melicrato madefacies.
lacunis & vlcere veteri vbi glutinandi tēpus ac-
ferit, vinū & ænomeli idonea sunt. In mulierib;
pueris, eunuchis, atq; id genus corporibus, tū a-
tum maximè vulnerato capite, aceto abstinenda.
Idem aperto perioestio relinquendū est. Aceti lo-
vino & ænomelite floccū intingimus, exprimimus
& cruorem inde extergemus. Atque vbi is ritē
tersus est, nihilque labris vlceris intercedit, quod
sunt grumus, pilus, oleū, pluma & similia, sequi

tera lateribus, oræ oris, ritè coëant. Ponimus
in neque dolore, neque phlegmonè, neque vl-
io vitio vlcus laborare: ac iustā carnē lateribus
eris interesse. In rectis vulneribus labra facile
iunguntur, multò magis si molle corpus est: & ad-
a fasciis continenda sunt, ex duplici initio, alio-
simplicibus, sed futura interdū addita, & fibu-
in trāsverso vulnere oræ dissident magis: quare
tis & fibulis opus est. Atque has figuras vulne-
ex fibrarum cursu, quæ musculos intexunt, di-
guere oportet. In magnis & profundis vulneri-
vincula ex duobus initiis necessaria: eadē quo-
in latis & profundis: sed hæc præterea altis su-
cogenda sunt, neutra verò præproperè gluti-
la, ne quid reliquum fiat, vnde postea recrudescit.
Fascias autem austero vino & nigro maduif-
uat, quod in cæteris vulneribus præferendum
quia reppellit, phlegmonem prohibet & cogit.
& aliquod eorū quæ contrahunt, licebit in-
uere: sed modus sit, vt ne nimis adstringendo
teatur dolor. In molli parte, extrema auricula,
naso, frōte, bucca, palpebris, cute gutturis, ven-
nembris, quæ nō sunt tendines, futura cōue-
præputium assuitur & infibulatur vt carnosum
is, vbi nimiū dehiscit, nec oræ facile cōiungun-
In capitis vulneribus extrema cutis, tū futuris,
fibulis cōmitti potest. Cartilagines auris effra-
Archigenes fibulis cōtinebat, & argilla cauum
culæ implebat, ne cōcideret. Alij diuisas partes
modi, primum quidem digitis cōmittunt: dein
lutine, visco, aliisque generis eiusdem in breui
ysinate quasi ferruminant. Sed quæ viscida in-

*In transuer-
so.*

*In magna &
profundo.*

INSTIT. CHIRVURGIC.

*Particularis
materia quomodo
selegetur.*

*Chamæpy-
tis.*

pingas, glutinare præstat, ut non solum continet
sed diuisas inter se partes concilient, atque cõ-
nent. In particulari materia eadem seruatur ro-
que iam sæpius in aliis generibus pharmacorũ
scripta est. Eaque selegetur, ut sunt partes, ut na-
durũmue corpus: ut recens, vetustum, paruum,
gnũmque vulnus est: quod in fasciis, fibulis, su-
limiliter distingui debet. Ac præcipua ratio ha-
debet in vulneribus, quæ in ventres corporis p-
trant, aut alioqui multũ profunda sunt, ut ne co-
missa parte, quæ exterior est, interior distincta
glutinataque maneat: aut si hæc quidẽ glutina-
infirmior tamen sit cicatrix atque vnitio, vnde
suppuratio intus colligatur, soluta cicatrice, & o-
riores oræ resoluatur, quod monuit Hippocra-
Glutinadi vim habent ebulus, sambucus, syden-
palmæ, pini, tædæ cortices: dracõtij folia recens
herba quæ fraga gignit, anagallis, salix, andro-
mum, astragalus, phlornunculus, telephium, su-
phytum petræũ, araneæ tela, sed ea præcipue, co-
pistrino farina incederit. Equisetũ maxima vuln-
præfectos etiam nervos cõglutinat. Coccus ba-
cus ex aceto pistus ingentia vulnera coniungit
oxymelite diuisos nervos cõciliat. Magnis quo-
vulneribus Chamæpytis idonea est. Arnoglossum
quadam temperaturæ symmetria iungendis vl-
ribus lacunis, atque recentibus vulneribus, nulli
mediorum cedit. Rebellia, rheumatica, putril-
nosa vlcera, & in dysenteriis facta percurat.
que omnia, quia conuenienter refrigerat, sic
adstringit, nec mordet: leuiter digerit & exter-
In humidis vlceribus, & partibus quæ nat-

ore præditæ sint, tota herba cum radicibus sic-
 r, tritæque inspergitur: idem rei per se commo-
 n semen est. Spongia, lana succida, linteolū, im-
 guntur aqua, aut vino potius: vel si profluxit *Spōgia, & c.*
 quis, oxycrato: adhæc liquoribus aliis, qui con-
 ant: deinde expressa vulnere colligantur. Quer-
 olia trita in læui petra, vulnere securi factō Ga-
 as apposuit vt etiam vicina comprehenderent,
 remedio glutinauit: ea ipsa vino cōspergi pos-
 . Caseus recens & oxygalactinus, Isatis satiuā, *Isatis.*
 os præcisos & tendines in fine musculorū iun-
 t, & duriora corpora conglutinant. Centauriū *Centaurium*
 us, foliis & floribus vlcera magna coniungit: *minus.*
 actum collecticis miscetur, multò magis si rheu-
 icum vlcus est. In quo genere præstantissima
 dicamenta sunt, quæ valde siccant, leniter ad-
 ungunt, vt non mordeant. Pentaphylli foliū ner-
 adiuuat, cum melle tritum. Ad vlcera capitis,
 rha, aloë, terebinthina, assis aliis tritisque, farina
 i hordei & milij, Mummia vtendum est. Cala-
 nthæ succus membranis vulneratis infusus egre-
 glutinat. Sed hoc & similia, acriora scilicet, quæ
 e vehementer siccant, Megetis sunt Sydonij &
 demi, qui in membranis cerebri, acribus, mor-
 ibus, oxymelite, aliisque generis eiusdē vfi sunt.
 lij farina iisdem vulneribus inspergitur. Resina,
 sicca, amurca cocta, duris corporibus adhiben-
 unt. Pix humida, minùs quàm sicca mordax:
 rdeum vstum, aloë ex aqua trita: herbæ folia &
 cus, quam ex India comportant, & patrio no-
 ne Zambanam appellant. Aloë vulgaris est, quæ *Zambana.*
 aci vitain multos menses viger: è laquearibus æ-

INSTIT. CHIRVURGIC.

dium & tabulatis magna viroris cōmendatione
 spenditur. Constat hoc remediū certo experi-
 to nautarum. In colleticis quæ ad manū sunt,
 cipua laus attractylidi. Eius cacumina austero
 vel oxycrato incoquantur: excipitur concha
 enatat oleosum. Eadem quoque in reticulum
 quod duabus ollis argilla iunctis, eliciendo ole-
 tercedit, oleagineum liquorem reddit. Atque
 superiorem igne cingi, inferiorem terra defodi-
 quaque omnia ea ratione cōparari oportet, quæ
 periore libro præscripta est. Cuidam decifus na-
 quæ os in cartilaginem desinit. Rusticus prop-
 tem partem alteri digitis coniunxit, herbam tri-
 & è vino nigro tritam, quod millefolium app-
 impegit, rudiū omnia colligauit, vnde celeriter
 stitit profluens sanguis, & vulnus pulchra cic-
 breui coit. Folia hederæ recentia in vino cocti-
 dia vulnera coniungunt, & maligna sanant: a-
 inde succus, tum per se, tum rosaceo temperat-
 quidem acrior videatur) narium vlcera & au-
 percurat. In vlmo multa sunt quæ laudes. Dec-
 vlmi compingendis fractis ossibus, veteres vsi
 eiusdem cortex & folia adalligata, glutinant, ar-
 sta iuuant, vt sine manifesta cicatrice coisse vic-
 tur. Teruntur folia: correx veluti fascia oblig-
 Purgat, implet, cicatricem ducit, glutinat, exter-
 let papularū vestigia, & artificialibus balsamis
 miscetur aqua, quæ vlmi folliculis includitur,
 purgata vermiculis. Ea Crito vsus est ad Liche-
 Balsamo quodam raro & pretioso principes vi-
 tur glutinando. Sunt qui eam aquam quæ casti-
 vitibus exudat vere, lenticula vitrea excipiant

Attractylis.

Hedera.

Vlmi.

*Aqua in fol-
liculis vlmi.*

Aqua vitis.

rculatum sedulò, clausumque, annum integrum
 onunt soli, loco subdiali, sed qui ab iniuriis cœli
 us esse possit: ac lenticulam ad solā subinde ver-
 t, vt vnde quaque radij euerberēt, & aquam co-
 unt. Melligo tandem concrescit, quæ sit balsamo
 bus æqualis, ἀμπελοσαλμα ex analogia (si
) appelles. Duriorum sunt corporū, sorbus, mes-
 us, pinaſter, quercus, & quæcunque acerba sunt.
 nite quernis foliis comparanda sunt. Addunt bo-
 n armenam, terram sigillatam, & similia. Com-
 ſita sunt, cerati myrtini ℥. 3. cerusæ ℥. 1. vetusta glu-
 at. Aloë arida cœnomelite coquitur, linamētum
 le tinctū vulneribus capitis inseritur: phlegmo-
 n prohibet & iungit. Galenus mollioribus na- *Galenī phar*
 is pharmaca temperauit ex lithargyro, oxelæo *maca.*
 enelæo: durioribus ex ærugine, bitumine, squa-
 , aloë & myrrha. In quibus quia bitumen præ-
 uam vim habet, verū friabilius est, quàm vt fo-
 um oleo emplastrum reddat, cera quoque ad
 pus vnà temperatur. Sed oleum & cera vim bi-
 ninis exoluunt: ideóque squama additur, ærugo,
 alia: atque hinc vocata barbara comparantur.
 tulas expurgat, glutinat, priusquam occalescant,
 cicatrice tegit. Induratis musculis vtile est. Lithar-
 gi ℥. 4. olei & aceti ana ℔. 1. vel paulò minus co-
 antur omnia dum omnino combibitum oleum,
 etum vero expirasse videatur, nec iam inquinet,
 nigro splendeat. Acetum sit acerrimum, pelluci-
 m, ex vino factum non aquoso: oleum verò an-
 quissimum. Hoc parabili auxilio Galenus paroti-
 s criticas, quæ iam fistulas traherent, in pueris, a-
 leſcētibus, mulieribus, sæpius curauit. Siccat sine

INSTIT. CHIRURGIC.

Triparmacum.

Nutritum.

morsu, vlcera difficilia persanat, cruenta glutinosa omninoque vlcera magna paruaque iuuat, et ad cicatricem perueniant. Hoc emplastrum aliqui alij vnguentum de lithargyro coctum pellant: nec à Triparmacum Mesues alia re differt, quàm quòd plus habet aceti & olei. Recentior nimis parem aceti modum & lithargyri: duplum oleum commune vel rosaceum commiscet. Differt autem è Nutrito, quòd aliud Triparmacum Mesuæ: quia in hoc materia cruda est, ex qua ita siccatur, & vim aliquam concipit è plumbeo mortario, in quo conficiunt. Quod ex lithargyro & nelæo fit, contra rheumata valet, induratos multos adiuuat, & cruenta iungit. Litharg. libr. i. o dies, vel eò plures in Sole teritur affuso vino gilvorenui, pellucido, odore, subadstringente. Ac quòd plus vini combibet, tantò efficacius futurum. postea cum sesquilibra, libris duabus olei plus minusue excoquitur, dum non inquinet. At hæc duè versare spatha necesse est. Melina sunt m. 2. de compositione pharmac. $\chi\tau\iota\ \gamma\epsilon\upsilon\mu$, quæ glutinosa sunt. Quod sequitur ex vino Heræ, luxata firmat, recentes puerorum strumas discutit, inueteratos nus, quique in vacua penetrent, percurat. Recentia vulnera etiã magna conglutinat. Litharg. auri lib. hoc est $\zeta. i. 2.$ sic enim perpetuò libram Græcorum vsurpamus: diu teritur in Sole affuso vino gilvorenui pellucido, vt prius. Quo teretur diutius, & liquoris rapiet, eò præstantius euadet. Ex quo in laeuigatur in mortario, instillato deinceps atque ternatim modo oleo concalfacto, modò vino atque vtròque quantum fieri potest, saturari de-

in cacabum transmittitur, & cum olei & vini
 iana ℥.9. vel eò pluribus excoquitur: bene co-
 lithargyro immiscentur resinæ pini læuigatis-
 æ lb.1. ceræ albæ ℥.10. opopanacis sesquunc. co-
 nentur omnia molli igne, dum non inquinent. In
 sanguine agrestis columbæ conspergitur. Al.
 titonis, quod iungit recentia, cicatricem ducit
 extrahit. Litharg. libr.1. ceræ libr.1. terebinth. ℥.2.
 ginis ℥.2. olei veteris ℥.9. aceti ℥.2. & semiss. Li-
 g. oleum, acetum, ærugo blando igne coquen-
 unt: iam propriè coëuntibus resina cerâque cō-
 gitur, coquuntur dum sint corpus, & non inqui-
 nt. Magis glutinabit pharmacū, si myrrhæ, aloës,
 ocollæ ana ℥.1. misceas ea quæ per se glutinent.
 malignis, squamæ & vitrioli genera conspergi
 sunt. Celebre & polychrestō Macherionis phar-
 cum ad vlcera maligna: recētia glutinat, phleg-
 nem prohibet, præcipuè vbi aliquid contusum
 sit: rabiosi canis moribus medetur imposi-
 ta, ac subinde commutatum: phagedænis con-
 it, aurium, nariūque vlceribus carnem gene-
 rat. In genitalibus & nudatis ossibus idem efficit.
 Staloch. rotundæ, galbani, opopanacis, ærugi-
 iridis, ammoniaci, myrrh. ana ℥.1. terebint. ce-
 ol. omphacini ana ℥.7. & semiss. Ærugo ex dimi-
 ol. seorsum teritur, cum reliquo oleo, cera & te-
 rinthina molliter coquuntur: ærugo additur;
 teà verò ammoniacum ex aceto fustum, galbanū
 gatum, & opopanax permiscetur, postremò re-
 eratis reliqua insperguntur. Ægyptiac. Andro-
 chi vulnera ense facta, vel profundissima, triduo
 tinat, quod capite de ossium vitiis describetur.

*Critonis.**Macherio-
nis.**Ægyptiac.
Androma-
chi.*

INSTIT. CHIRVURGIC.

διὰ χαλκίτεως fistulas & magna vlcera coniunt.
 Axungia veteris bene purgata fibris & sine sale
 2. ol. veteris, litharg. ana lb. 3. chalciteos ℥. 6. co-
 ciatur ex arte. Quod si palmaria spatha defuerint
 ligna rudicula cōmouebis: aut ex ea materia,
 glutinando cōueniat, non radice cannæ, cui ma-
 vis inest detergendi. Salix verò siccatur & astringit
 idque sine morfu, quæ omnia glutinando idem
 sunt. Quod è succo liliorū conficitur, diuturna
 lignaque vlcera cōglutinat: nimio humore lan-
 dis malè coalescentibus, cicatricem ægrè trahen-
 bus vtilissimum est: vehementer siccatur, idque cō-
 morsum, vt incisa capita musculorum possit cō-
 gere. Succo foliorum lilij ℥. 5. mellis & aceti ana
 coque lento igne, dum crassescat. Alij è symp-
 succo & aliis quæ per se glutinent, melle rosato
 aceto sambucino eadē pharmaca componunt, &
 efficacissimè glutinent. Ad neruorum vulnera
 chlearum carnes concisæ tritaque adiecta myrra
 & thure conferunt. Eosdē neruos vniunt lumbi
 terræ triti & impositi. Iam verò cruentis, suggi-
 tis, excisis quacūque parte corporis, vitiligini-
 præ, maculis, crustis efficacissimè opitularur, quæ
 paratur ex Attractylide. Attractylidis effossæ
 radice, deinde siccatae vmbra, postremò trita
 quatuor: ol. dulcis vnc. quatuor: Colophonias
 quilibra: æruginis ℥. 2. ceræ ℥. 8. Oleum, ceram,
 Colophoniam liquefacta excolato: deinde æruginem
 postea herbam commisceto: iuncta omnia frigida
 immergito, manibus versato, pinfitoque: pistum
 aqua noctem finito, atque ita vsui reponito: verum
 Colophonia nostra siccior est. Liquida quoq;

*Salix.
 E succo li-
 liorum.*

Ad neruos.

*Ex Attra-
 ctylide.*

utebantur, quæ si defit, sicca partim oleo, partim
 binthina molliēda erit. Hoc autem glutinat re-
 tia. Rhodini vel myrtini ℥. i. terebint. ℥. i. ærugi-
 ℥. 2. si quidem lota est, & molliora sunt corpora,
 qui sesquidrachma. Barbarū Galeni. Picis lb. i. *Barbarum.*
 iminis, ceræ ana selib. ammoniaci, mannæ ana
 cerusæ sesquunc. ol. ℥. 20. nam sic melius, quàm
 7. Al. Est & aliud insigne Barbarum emplastrum
 rum, quod capite de hæmorrhagia describetur.
 ra quoque primo & secundo de compositione
 arm. *ⲭⲧ̅ ⲙⲉⲣⲏ.* Atque hinc ad recentiorum me- *Quaratione*
 amēta transeundum, si prius monuerimus dige- *in varia ge-*
 tia & attrahentia cerato temperata fieri sarcoti- *nera remedia*
 sarcoticis fieri glutinantia, si quid astringentium *communes.*
 misceas: aut si iunxeris quæ siccent magis, &
 ingant, reddi epulotica. Basilicū magnum Me- *Pulvis rub.*
 glutinat neruos. Celebris est pulvis (quem ru-
 um vocant) ex sanguine draconis, & sesquialtera
 one vel dupla thuris. Alij calcem, bolum arme-
 n, santalos cōmiscent. Sunt qui hoc modo con-
 ant. Symphiti maioris, boli armenæ ana ℥. i. pi-
 Græcæ ℥. 3. mastich. olibani ana semunciam: san-
 nis draconis, mummiæ ana ℥. 2. Pulveres futuris
 perguntur, vel in cerato imponuntur. Sanguinē *Sanguis*
 conis collecticon variē conficiunt. Thus, masti- *draconis.*
 en, bolum armenam æqualiter mista, hirci san-
 ine mactati Augusto mense concorporant. Alij
 ter ex eadem materia. Quidam bolum armenam
 unt, faciuntque vt plurimum sorbeat sanguinis
 cini & sorborum succi. Plinius sorborum succo
 caprillo sanguine compingit. Eidem Plinio &
 lino sanguis est draconis, qui dum vulneratus

INSTIT. CHIRURGIC.

elephas concidit, colliso casu dracone colligitur.
 Aëtius è succo herbæ Indicæ (quem dracunculus
 vocant) fingi credidit. Dracontio nostro vis in
 glutinandi. Cartilagines mediâ naturam habent
 ter ossa & carnem. Itaque glutinantur non tam
 cantibus,quàm quæ catagmatica,aut quæ porot
 à gignendo callo appellât,nec tam mollibus,qu
 quæ ἐναιμα, carnem vniunt.Eaque natura cōsta
 tenaci & viscida,pix,manna,caro & salina cochle
 rum,viscum,glutinū fabrile, pollen visco illigati
 tragacantha in aceto fusa, gummi Arabicum, al
 pinguis,terebinthina è vino lota,muccagines, al
 que id genus : quibus sanguis draconis, pulvis
 ber,& alia quæ per se glutinandi vim habeant,co
 iunguntur. Ita concorporata pharmaca illinunt
 cōpinguntur,adhibētur in spleniis,& veluti incer
 ta tela,quæ arctiùs consuetur,vt pharmacū firmi
 inherescat.Sed si magna vulnera sunt,fibula vela
 prius conducere oportet: deinde medicamēto in
 pingere:id in cartilaginibus aurium & narium fi
 debet. Cochleæ cum suis volutis diu teruntur
 mortario, vt nihil asperi reliquum sit. Sanguis dr
 conis subquadrupla,manna suboctupla ratione a
 iungitur, permiscentur in mortario, & affiguntur
 In naribus (quod antè dictum est) ne vulnus co
 cidat,atq; ita cartilago dissideat,fistula concaua p
 randa est,quæ introducatur, & qua parte vuln
 cōtingat, illinatur pharmaco:altera verò nasi par
 quæ foras vertitur, quaque pinnæ eminent,empl
 stico medicamento compingetur.Aurium caua a
 gilla impleri debet. Argilla prius cochleæ salina,
 acidi punici liquore subigatur.Alioqui ʒ.2.aloës e

Cochleæ.

itur fabrili glutine soluto ex aceto. Aliud. Tra-
 anthę 3. i. in aqua Rhois maceratur, muccago
 tur, in qua excipiantur myrrh. aloës, sanguinis
 onis ana 3. i. omnia pauca terebinthina colli-
 tur: adhibentur in pellicula, vel linteolo. Atque
 tandiu inherere oportet, dum coalescat carti-
 , nisi prius excidat, Quæ sequuntur, iusta ratio- *Viride Bo.*
 robata sunt posterioribus chirurgis. Plātaginis, *nantini.*
 usque cōsolide, betonicæ, verbenæ, pimpinellæ,
 sellæ millefolij, lingue canis, caudæ equinę ana
 . conquassata coque cum lb. 3. sepi arietini: cola-
 dde resinę, ceræ, galbani ana quartaria 3. sarco-
 æ quartariū vnum, terebinthinę quartarium i.
 miss. liquata omnia & ad ignem circumducta,
 rte misceantur. Aliud. ℥. Centaurij minoris *E centaurio.*
 ip. 6. macerentur noctē integram in vino albo,
 ridie in eodem vino ad dimidias coquito, cola-
 succum recoquito, dum sit mellis crassitudo:
 remò reponito. In vsu, accipe succi 3. 3. terebint.
 . cerę nouæ quartarium i. lactis muliebris 3. 2.
 imum hoc medicamentum & amicum neruis:
 nta glutinat, dura emollit, fluxiones inhibet,
 t putredines, detergit sordes, à fera morsis auxi-
 ur, atque omnino dignum laude est. Centaurij *Centaurii*
 us leniter astringit, siccatur, tergit citra morsum: *succus.*
 uo miscetur medicamentis, quæ fistulas, sinus,
 amatica vlcera coniungant, & cicatrice claudat,
 que veteres duritias emolliant. Planta admo-
 parabilis est, maximè laudata veteribus, de qua
 llus etiā Galeno attributus est. Eius radix inuti-
 st. Herba cum floribus postremò Vere colligē-
 & vt prius, exuccanda, reponendus in multos

INSTIT. CHIRURGIC.

vsus succus est. Eadē siccatur umbra, vt in tempore
 trita in puluerem, putridis, sordidis, cācrofis, & alijs
 vitiis inspergatur. Eodem modo Marrubium, Scordium,
 Apium, & aliæ plantæ plurimæ, chirurgo-
 luti opes quædam, suo tempore comparandæ sūt.
 In medicamento de quo agitur, glutinādi vis augetur
 est adiecto vino. Similiter & aliis emplasticis, masti-
 che, thure, gummi Arabico, quæ cū leniter astrin-
 gant, mōlliant, reprimant, in communē vsum me-
 dicamenti conspirāt. Aliud Dini. ℞. betonica, centau-
 rii ana manipul. 2. coque, & cola, vt prius: & in
 colato succo adde resinæ quartarium i. terebinthi-
 næ lib. β. sarcocollæ ℥. i. ceræ ℥. 2. liquefiant omnia ac-
 ciniter bulliant: acetum paulatim affundatur: vbi
 frixerint omnia, ē muliebri lacte manibus cōuol-
 tur. Pares vires habet cum priore, benignum est,
 nervis possit conuenire. Centaurium, betonica,
 sina, nervis punctis amica sunt: sarcocolla miti-
 mum est colleticon: aceto fit, vt altius permeet,
 melius attrahat: lacte muliebri mollius pharmacu-
 m est, nec ita cohibetur eius tenuitas. Al. Ceræ albæ
 resinæ ana quartarum i. olei ℥. 2. terebinthinæ ℥. 2.
 thuris, mastiches ana vnc. dimid. adde pimpinellam
 melangianæ, aut loco eius, telephij, maioris semper-
 uiui, vel attractylidis, verbenę vermicularis, aut pa-
 tius semperuiui minoris ana manipul. i. coquantur
 vino vt prius, dum duæ vini partes euanuerint: &
 hæc omnia percolētur, exprimanturque, atque in
 rum coquantur ad crassitudinem: tū adde resinæ
 lib. i. cerę albę lib. semiss. mastiches ℥. 2. refrigerēt
 vt prius, & lacte muliebri subigantur: leue col-
 lecticon est. Viride ex herbis fortius est, & iam malignu
 qu

Dini.

*Viride ex
herbis.*

præ se ferentibus conuenit, quod ex cap. de
 gantibus repetendum est. Vnguentum gloriæ.
 Bedegaris lib. i. ceræ quartariū i. seminis alba-
 rosarum semuncia. Oleum bedegaris non ita
 bile, quia quid sit Barbarorū bedegar parum
 stat. Vteris autem vel spongiolis illis, quæ in ca-
 rubo colliguntur, vel cymis attractylidis. Alio-
 tenerioribus cacuminibus aculeatę plantę, quę
 herbariis Bedegar appellatur: vel eadem ē car-
 syluestri, (quam cardonettam vocant) de-
 cabis. Incoques autem horum quoduis oleo
 ino nigro: dum vinum exhalauerit, materiam
 ementer exprimes. Semen rosarum est, quod
 actis foliis & apicibus luteis excusso capite de-
 t. E vermibus, neruosis partibus glutinandis,
 usque symphyti, cynogloss. pilosellæ, vtriūque
 taginis ana manip. i. vermium terrenorum lib.
 iss. conquassata omnia septem dies in ol. sesqui-
 a madent, deinde leniter cocta in suum oleum
 rimuntur: expresso succo & oleo, misce sepi-
 tini purgati lib. i. picis naualis libr. semiss picis
 ceræ quartarium i. galbani, opopanax, terebint.
 vnc. i. thuris mastiches ana semunc. alia liquā-
 galbanum, opopanax, thus, mastiche aceto
 terantur: ex quo soluta aliis permiscentur, &
 omnibus efficitur corpus. Lumbrici terræ triti
 er se impositi, neruos glutinant. Aureum. Ceræ
 inæ lib. β. olei boni lb. 2. & β. terebinth. ℥. 2. re-
 & Colophonæ ana sesquunc. olibani, masti-
 s ana ℥. i. croci ℥. i. cera cum oleo liquatur, dein-
 efina, Colophonia, terebinthina confundun-
 sublatis igne, thus & mastiche insperguntur;

*Bedegar.**Semen rosa-
rum.**E vermibus.**Lumbrici
terra.*

INSTIT. CHIRURGIC.

postremò resperſo croco omninò intinguntur.
His ergò pharmacis vtendum erit, vbi cruore
ſordes exterſeris, vbi curaueris ne quid interſit
rum labris: vbi denique neque dolor, neque p
mone, neque alius caſus eſt, vnde glutinatio p
beatur. Digitis, acù, fiſtulis, deligatione, diuiſa l
coniungenda ſunt, arida reſperguntur, illinu
liquida, craſſa, viſcidâque: vt in magnis vulner
neque ſatis eò hærentibus impinguntur, ſupe
tur ſtuppa è vino nigro preſſa, ex eodem ſple
faſcias, ſubligacula madere vtile eſt: quanqua
aceto imbui poſſint: colliganda omnia eo de
tionis genere, quod contineat, reformet, cogat,
tum videlicet caſus expoſtulat. Puluis ruber ou
dido, poſtea quoque terebinthina excipitur, a
imponitur. Quoties commutatur medicamen
auſtero vino fouetur vulnus. Rariùs autem c
mutari debet, quarto primùm die, deinde ſe
Lintea eodem vino inculcata ſuper imponuntur
atque hæc donec coaleſcat vulnus. A quo ſi
macula relinquitur, detergente materia exter
portet.

COBI HOLLERII
TEMPANI, MEDICI PA-
RISIENSIS CELEBERRIMI
de Materia Chirurgica

LIBER III.

De vtili materia in vitiis ossium. CAP. I.

IAM explicanda nobis ea pars reme-
diorum, quæ ad ossa pertinet. Vitiis
ergo quæ ossa fecerint, eodem ferè *Quæ negle-*
momento succurrere oportet. Alioqui *etis ossibus*
phlegmone succenditur: quæ saniem *superueniāt.*

, agit cuniculos, vlcera dispergit alta, exesa, &
nda motis, ἐμμότῃς inde vocat Hippocrates.
uo denigrantur ossa, cariem inducunt, sydera-
e corrumpuntur. Aliis femur claudicat, manca
us est, ad solitos flexus torpet articulus, vel is-
rrus est. Huic conuulsis nervis, distorto corpo-
rudeli morte vita extinguitur. Ille gangræna
rtredine contabescit, extinctoque sensu paula-
conficitur. Itaque in tam lubrica medendi par-
nnem consilij rationem moueamus, maturri-
occurramus, vt nihil naturæ pereat, nulla ci-
x, nulla vestigia mali, aut honesta certè, relin-
atur.

INSTIT. CHIRVURGIC.

*Labores
ossium.*

Laborant ergo (vbi accessit iniuria) corrupta
cta, collisa, fissa, forata ossa & mora articulis. Ad
vitia alia quoque suboriri solent. Accessio ma-
si cum vulnere læsa sunt, multò magis in arti-
vbi nerui, tendines, ligamenta, nuda carne &
loca sunt, in quæ laxa ac cõmota & iam nouo
imbecilla, excrementa corporis facilè decurrunt.

*Quæ multa
auxilia in-
uēta ossibus.*

Adde quòd ibi cartilago est, in qua cicatrix
mari nequit. Hic ergo asperior casus est, dolor,
lia, febres, deliria, conuulsio & mortes sæpenu-
commouentur: & vt articulus maior est, ita
culum grauius creare solet. Verùm non alia ch-
giæ parte dirior suppellex veteris disciplinæ, nu-
hæc curiosa magis, quàm in ossium medelis.

*Deligatio-
nis materia.*

nita propè reperit, & literis tradidit: quædam e-
authoritate Principum ære publico in ciuitate
extruxit, quæ ad hanc curam ossium pertinet
ferramenta varia, excisorios cultros, scalpra ras-
limas, specilla, aliquot terebrarum genera, mo-
los, forfices, forcipes, *μυλίζοφύλακας*, volsc-
icalas, scamna, contos, repagula, vectes, gloss-
mia, canales, sphæria, stathmia, trochiscos, per-
inceratos canaliculos, fistulas, seras, fila, bys-
auro texta, alia quoque plurima, quæ ad pur-
da, tendenda, reformanda, tentanda, constitu-
denique ossa facerent. Et in vna deligandi
quamplurima vsu diuersa suis etiam nominibus
teres distinxerunt, linteola, fascias, hypodesm-
splenia, apodesmos, regulas, ferulas, spatulas, h-
nas, laqueos, mitellas, puluinos modò scrot-
modò molliusculos: nodos, acus, acias, & alia
centa, quorum multa retenta sunt: alia antiqu-

dam deserta partim ignorantia, partim negli-
 a. Adde quòd multis in rebus facilior, nec tam
 rosa curandi via inuenta est. Atque hîc quoq;
 aliare nomen habuit deligandi forma, & *καταπιπλή*
ματινή vocata est: quanquam non in omni
 tela ossis ea necessaria est, sed aliquando in or-
 , aliquâdo in asciam ducta, nonnunquam etiâ
 deligationib. id genus splenia vsurpâtur: quo-
 omnium ratio ex libris primum Hippocratis
 fficina medici, de fracturis & articulis, deinde
 mentariis Galeni petenda est. Corruptum os
 ue est, nigrum, molle, cariosum, quod superna-
 rauibus vlceribus aut fistulis, hîsque vel longa
 state, vel putredine occupatis, euenit. Nudatur
 ui vitiû accessit, vlcere exciso, subsecta carne, si
 is serpit ossis iniuria, quàm vlcus fuit. Abscessus
 im priusquâ corruptelâ trahant, partim melo-
 , partim è sanie cognosci possunt. Hinc enim
 es vberior, & vi maiore, quâ pro vlcere, scatu-
 aq; tenuior est, non crassa, vt à carne: non gluti-
 , qualis est à neruis: neq; vnguifosa, vt ab adipe
 uit. Adhæc in abscessu ossis oræ vlceris diffidēt
 is, ægrè coalescunt, & interiore quodam motu
 i significatur. Saniosis ossibus medicamēta cō-
 unt quæ plurimùm siccant, quorû materia ex
 te de purgantibus pharmacis petenda est. Quæ
 perficiē extat caries, ea sola radula eximi potest,
 ab igne tutius remediû est. Corruptû os ad viuâ
 pem eliminandum, exterebrandum, inurendum,
 dendû, peramputandum quoq; totum est, vbi
 operatur malum. Miserum quidē, sed vnicû præsi-
 & instâri exitio præferendum. Vbi ergò vlcere

*Deligatio.**Corruptela
ossis.**Remedia
corrupti
ossi s.**Abscessus
ossis.**Medicamē-
ta in sanio-
sis ossibus.**Corruptû os.*

INSTIT. CHIRVrgIC.

Rasura ossis.

*De exciden-
dis ossibus.*

*Per amputa-
tio membri.*

cōciso vel amputata carne os vndique nudatur, quod videatur pingue, nigrum, aut cariosum, iterumve inurendum ferro, aut scalpro derade donec iam aliquid cruoris ostendatur, quæ integritatis nota est. Qui radit hæc, audacter imprimi ferramentum debet, vt & agat aliquid, & materiam desinat. Finis est, quum in nigritie ad os album carie ad solidum ventum est. Neque alia faciunt, cum in summo osse iniuria est. Sed hæc aliquando secedunt oleo feruente, aquis quas testes vocat, & mollioribus cauteriis, de quibus de pyrotic. Nonnunquam etiam matura putredine modò per se, modò leni tractu decidunt. Quod si malum altius descendit, caries quidem specillo explorari debet, quod vt cedenti osse altius intratur, ita longius caries procedit. Nigrities colliguntur test ex dolore & febre. Quæ vbi mediocria sunt, illa altè descendisse non potest. Manifestior ratio adacta terebra. Nam finis vitij est, vbi scobes non esse desit. In maiori carie, maior asperitas & qualitas ferro deprehenditur, & hoc quidem minus firmiter inhaeret, & citò elabitur loco, cuius pressum est. Igitur caries tota sæpius versata terebra excalpenda est: ex quo candente ferro foras na perpurganda, vt iam nullo affluente vitio, loca na carne repleatur. At os quod vel nigrities non peruasit, vel excedit caries, excidere oportet. Exciduntur ossa ferè in capite, pectore, & mēbris: eadem modo scalpris, modo terebris & modiolis, quorum omnium ratio à Galeno, Celso & aliis tradita est. Si deratū membrū non tam crudeli, quàm misera auxilio semel peramputandum est: in quo quicquid

poris emortuum est, lacerandum scalpro, & no-
 ula excidendum est. Siquid autem viuæ carnis,
 vi, venæ, arteriæ superest, nec vrget casus, qua
 corruptela desinit, vincula arctissimè cōstrin-
 da, vt ea omnia defecta alimēto celeriter exoles-
 c. Quod quum euenit, ea corpora ferro, vt prius, *Vnde mors*
 ouacula execanda sunt. Hæc autē, quia non pla- *amputatis*
 Hippocrati corpus etiamdū viuens ferramēris *membris.*
 ari, ne inde commotus dolor, hæmorrhagia &
 ni deliquia (quod ferè fit) ægrum è vita tollant.
 maiora vasa & nervos prius designant, medias *Alia ratio.*
 es interfecant, & illa ipsa ad sanam partem filo
 queant, vt intabescant mora, & sponte sua deci-
 t. Qua etiā arte hæmorrhagias & conuulsiones
 is declinēt. Iam verò legitima ferra sit, & bene
 parata, quæ quàm celerrimè trāscurrat. Linteū
 rponi potest vino vel aceto madens, qua parte
 nota ferra viuentem carnem affricat, ne scilicet
 speretur caro, & profluuiū sanguinis moueatur.
 lecto osse reliquæ partes contra hæmorrhagias
 terio inuruntur. At si viutente osse circumducta
 o emortua est, priusquàm malum in os transeat,
 indenda illa est, & iniectis vinculis, omnis adi-
 quo sanguis ad os decurrat, intercipiendus est;
 erāda vitæ parsimonia, & ea alimenta quæ facilitè
 luant, nihilque succi crassi lentique gignant, vt
 ipsum cum suis vinculis paulatim emarcescat, ac
 dem excidat. Ad celeritatē operis vbi vtrūque
 t, maluit Hippocrates in articulis quàm medio
 mbro ossa rescindi. Reliquis iniuriis ossium ferè
 edit vlcus: idem astrictioribus linteis & ferulis *Vlcera con-*
 quando cōtrahitur. Sed hoc genus vlceris lenio- *iuncta vitiis*
ossium.

INSTIT. CHIRURGIC.

ribus pharmacis : illud autem aliorum ulcerum
gibus curari debet. At non antè vias claudere o-
ter, quæ per vlcus ad ossa pertinent, quàm hæ-
dulò explorata, & omni carie, sorde, nigredine
purgata sint. Quin & præclusum iter patefieri
oportet, & angustias ferro ampliari: deinde spon-
moli aut penicillis implendum cauum, vt ne co-
sed dehiscat vlcus, dum vel integendum carne
ferruminandū callo bene purū os videatur. In
cuniculis spongia, linamenta, penicilli summa
te religantur filo, quod foras propendeat, vt in
pore facilè reducantur. Vt autem quæ succresci-
ro toti suo ossi coalescat, purū os esse & siccum
cesse est, inspergendūq; medicamentis, iride,
na, aloë, myrrha, arido thure, aristolochia, & ec-
nere cephalicorū, quod capite de Sarcoticis de-
ptum est. Sed quæ continetur ossibus caro geni-
tur, vt paulò siccior futura est, ita magis siccantia
gaudet, quo genere etiam deterfa, rasa, extereb-
ossa conspergi debent. Vt verò ducēda carne ab-
sibus recedis, ita vis siccantium temperanda est
nec iam cicatrix trahenda sit. Ac carne replere
& fissa iungere sæpenumerò opus est, vbi calli
gnere non licet, nimium dissidentibus fracturæ
bris, & vbi in maiore circulum vel os ipsum in-
excisum est, verū multò stabilius vinculū callus
In fracturis cum vlcere, si quidem transversum
est, idēque magnū, ferulis abstinendum : in re-
vlcere ferulæ ad latera cōmitti possunt. In vtrō-
maior copia fasciarum adhibenda, quia declina-
astriictio, confirmāda tamen deligatio est: quod
astriictio vel copia linteorum efficit. Linteorū m-

*Regeneratio
carnis in vi-
ciis osilum.*

*In fracturis
cum vlcere
ratio ferula-
rum & lin-
teorum.*

do astrictioribus fasciis præferri debet, vbi mol-
 corpus & cū fractura vlcus est. Astrictior deliga-
 & vi maiore confixæ ferulæ sæpenumerò syde-
 partes, atque exulcerant. In tumore, vlcere, in-
 matione & dolore ferulis & omni astrictione
 erdicendum. Ferulas Hippocrates septimo pri-
 im die, sublato metu inflammationis, adhibet. No-
 statim initio. Albucasis in leui malo primo die,
 grauiore vitio quinto vel septimo. Solutis ergo
 teis & refixis ferulis, si quid cōputruit, excinden-
 m ferro, priusquàm ad implendā carnem venia-
 . Videndum quoque priusquàm impleas, vt om-
 diuisio ossis tutò cohæreat. At si qua squama
 fragmentū excesserit, ea suo ossi sedulò coaptā-
 sunt: aut si acumine carnem subintrant, molliter
 decidere oportet, etiā diuisa carne & excisa, si res
 git: verū incolumis fragmenti radix, quā ossi
 etiā dum hæret, seruanda est. Alioqui scalpello
 ferrula leniter eliminanda, aut volsella prehensan-
 est. Quòd si nihil molestiæ squamæ adferunt, ne-
 e possunt suis ossibus reconciliari, vel medica-
 etis detrahes, vel ita fines, donec maturitate qua-
 m per se decidant. Sic enim celeriter cogetur cal-
 s, & caro ossibus concresecet. Quæ verò squamæ
 piuntur ferro, necdum maturè violētia reuellun-
 t, fistulas ægrè sanabiles relinquunt. Hic ergo de-
 nanda vis est. Squamas detrahunt medicamenta
 cephalicis descripta, capite de Sarcoticis, erucæ
 dix, vtriūsq; bryoniæ, cucumeris agrestis. Aristō-
 chia peculiariter elicit testulas caluariæ. At quæ
 menda ossa sunt, medicamentis siccare conuenit,
 tione vitæ simili: cauterio, radula quoque atteri,

*Syderata
 partes ni-
 mia astri-
 ctione.*

Squama.

*De detrahē-
 dis squamis.*

*Medicamē-
 ta.*

INSTIT. CHIRURGIC.

In fractis & luxatis multa cura.

Desperata.

Non statim reponenda ossa.

*Quando re-
formanda luxatio.
Contra con-
pulsiones.*

volsella molliter agitari, perforari terebra, vt m-
rius, vel sponte sua, vel leui cōmotione excidan-
fractis ossibus & loco motis multarum rerum
est, ac circa initia omninò prohibēda fluxio, do-
inflammatio. Os ergo quod vel abiit articulo
fractum dissidet, primū quidem reformare a-
constituere oportet: deinde ita cōtinere, vt ne
dat: postremò cōfirmandum callo, carne, resic-
humoribus, qui colligantia vincula relaxent.
mū tamen ineunda ratio, an reponi possint
inde an sine periculo reponātur: postremò qua
conuenienter & celeriter, minimo dolore ac m-
stia reducātur. Concisis articulorum vinculis, d-
ctis cartilaginibus desperatio est: tūque bene-
tur cum ægro, si solū claudicat, si manco mē-
si deformato & obtorto articulo superesse datū
Non reponendū (inquit Hippocrates) tibiæ os
parte suo vtrīnque articulo copulatur, si quider
scissa cute per vulnus prominet: alioqui conuiu-
phlegmone, gangræna, syderatio cōmouentur, &
ægrum breui momento è vita tollant. Quæ vt
clines, quā vt os reponas, potiùs cogitādum.
formanda luxatio primo die, vel certè altero. N-
tertio & quarto quiescere oportet, quo ferè tēp-
nouæ iniuriæ sese proferunt: hinc ad decimū tu
reponendi occasio est. Quòd si restituto osse cō-
sio incidet, rursus articulum excludes, calida lib-
liter irrigabis, fouebis oleo, & molli lana conte-
In luxatis & fractis ossibus hæc sunt præcipuè,
σις, vel si mauis, ἀντίτασις, διάπλασις, ἐπίδε-
σμός, vel ὑπόδεσις. Extēditur mēbrū mani-
prehensum, vel iniectis laqueis, vbi vi maiore o-

ut, ut diductis & adductis marginibus soluti ossis,
oræ oris molliter consueſcant, nihil exasperetur, ni-
hil diffingatur, quod in fracturis dēticularibus, sca-
tis & ferratis sæpè contingit. Videndū quoque ne
distentione neruus, vena, arteria, musculus, ten-
o, ligamentū, atque inde os & membrum contra
naturam extorqueantur. Sed in luxatis, cōpages ar-
culi & ossium cōpulatio prius recognoscenda est, *Cognoscenda
in luxatis.*
nam multis, longis, prominulis & obstipis capiti-
bus conſter: quot, qui sinus & acetabula, quàm alta
ec, quomodo inflexis alueis decliuibus, lubricis,
quibus scilicet capita illa & exerta ossium tubercu-
inferantur: quæ superciliorū forma: qua fide cerui-
s ossiū cōtineantur, quibus vinculis iunctura arti-
letur: quæ cartilagines intercedant, qui tendines,
musculi & nerui ad constantiā articuli concurrant:
summa, qua omnino ratione flectant, tendant, di-
rtāt, atque vno verbo, copulentur. Vertebrae du- *Exemplum
in vertebri.*
ici capite prominent, duplici quoque acetabulo
uantur: altera alterius acetabulis sua capita infe-
e, eadēque paria faciēs, & quasi relata gratia suos
ueolos explicat, in quib. vicinē vertebrę processus
ponantur: mucosis vinculis utræque coniungan-
r, quæ soluta, cæsa, arefacta, distracta morbo, ver-
bras exarticulāt. Quas iam cognoscas ægrè refor-
ari, quia scilicet intelligas quàm multis cardinib⁹,
iæque societate cōeāt, quā denique vario implexu
nferantur. Itaque omnis articulata iunctura sæpius
ulis ipsis vsurpāda, sicq; animo & mēte concipiē-
est, ut ad viuum pressæ articularū formæ cū res
igat, oculis ipsis, ut ita dicā, obuersentur. Sic enim
plicatur opificiū naturę, quod in fractis & luxatis

INSTIT. CHIRVURGIC.

sedulò persequamur. Atque omnino qui extensum
componit, ligat, continet, hoc efficiat, vt iusta
naturæ teneatur *κατάστασις*. Sic enim Hippocrates
quod naturali figura membri & partis Galenus
finit. Extensum membrum loco redditum manibus
tractari, palpari, & legitimè conformari debet *πλασιν*
appellant. Quòd si neque sic constitutum
est, ad *μοχλίας*, lorum, habenas, & vsitatas machi-
nas veniendum. Quæ omnia ex libris Hipp. & com-
mentariis Galeni petenda sunt. Sequitur *ἐπίδεξις*
quam *καταγματικὴ* appellant, in qua multorum
providentia est: sed maximè vt contineas, phleg-
monem arceas, & procures callum. Ac primum
fit deligandum, statuere oportet: tum qua deligandi
forma: ac ferè à duobus principiis, varia tamē
ratione. Ex quo decernendum quibus, quàm multo-
longis, latis, quàm denique firmis fasciis opus sit.
spleniis eadem versetur cura: idonea forma lin-
quærenda est. Cognoscendum præterea vnde pri-
mum ineas, quæ sit futura progressio, quàm multo-
& quales circuli, quo modo distinguantur orbes, co-
conueniant anguli, quibus interuallis, vbi & qua-
do laxior vel astrictior deligatio, qua parte desin-
quo loco & qua arte nectantur nodi, aciæ ducan-
tur, complicantur habenæ, quando regulæ, feru-
puluinaria, mitellæ, adhibenda sint, quandiu con-
nere omnia, & quando soluere oporteat. Atque
sano membro probanda prius deligatio, quàm
ægro periculum facias. Postremò in ea figura co-
locandum membrum, in qua diutissimè constare
possit, & minimè doleat. Iustos hæc commentarii
desiderant, & hæc non tam docendi, quàm monendi

causa dicta fuerint. Neque ignorandum vnum os
 rum extendendum esse terebra, minúsque inuren-
 m: semel enim vstum ægerrimè tum callo, tum
 ni, reconciliatur. Ac nec minima cura esse debet,
 ne diutiùs os apertum expositumque aëri maneat.
 auis enim ea consuetudo noua est, quia sic calor
 itus aërem expirat. Sunt igitur tecta, & quàm
 nimùm licet nudata ossa. Sic enim conclusus ca-
 t, & non exhalans, fanem foras dispergit, atque
 purgata ossa celerius coniungit. Extorta valgo- *In variis &*
 m crura pertractis intrò vinculis & astrictis asser- *valgus deli-*
 lis ita componenda, non quasi dirigas, sed non a- *gatio.*
 ex quàm si è valgo varum transformare velis. In-
 xis varorum cruribus aptanda omnia & colligā-
 sunt, quasi è varo valgum efficias. In abscessu *Abscessus*
 ruo ossium deligatio κατὰ μάλιν locum ha- *ossium.*
 t, sed paulò laxior & sine ferulis. In magno non
 deligandum κατὰ μάλινως. Satis faciunt sple-
 a vino insuccata nigro, subaustero, quæ deinceps
 que conuenienter hinc inde adhibenda sunt, non
 hoc illi insideat. Longiora sunt, quàm quæ so-
 m ambitum membri comprehendant. Nam si *Ratio sple-*
 adrātalis circulus est partis, paulò longiores sple- *niorum.*
 s trientalibus esse oportet. Obliquè inferuntur
 èbro & aduersa parte decussant. Atque hæc qui-
 m spleniorum ratio alia quum os abscedit, & fa-
 osum est, alia eorū quæ in deligationibus fascias
 nfirmant. Hic enim æqualiter affinguntur mem-
 ro, ne alterum extremum alteri insideat, aut redu-
 icet, quum videlicet longiùs spleniū est: néue bre-
 us atque decurratum inane spacium, & quasi fos-
 lam relinquat. Ab vtrisque spleniis tum quæ lon-

INSTIT. CHIRVRGIC.

*In iugulo &
costis.*

giora, tum quæ breuiora sunt, inæqualis, aspera
inconcinna fit deligatio, in qua æqualitas vel me-
me querenda est. Alia rursus illa ratio est à plagis
quæ fracto iugulo & costis adhibentur, quarum
ma atque altera in decussim collocantur, & se
tersecant: tertia porrigitur in longum, obstipat
cta, & reliqua splenia confirmat. Aliter quoque
sunt vitia & partes commutantur. Sed hæc pecu-
rem commentarium requirunt. In fasciis reme-
adhibentur, quæ madorem linteorum contineant.
Sic enim prohibetur dolor atque inflammatio.
fasciæ initio plures & astrictiores, si neque dolor,
que phlegmone, non vulnus, aut aliquid tale pro-
hibeat. Ac ferè inebriantur vino crasso, nigro, ne-
dicè austero. Vinum hoc superficiem cogit, vim suam
ad repellendum altius imprimit: ex quo præci-
inflammationum causas. Quod nimium adstrin-
git, dolorem facit, tenue, album, giluum, fuluum
tiam si contrahat, repudiandum tamen est ut totum
reprimetium genus, quod aqueo humore solutum
est, papauer, mandragora, cicuta, multò magis in
articulis & nervosis partibus labor est: quia non
la qualitas, sed & horum corpus intrò penetrat
neruosa lædit. Hinc etiam calor qui vitam fouet,
terdum extinguatur. Vino igitur crasso, nigro, ne-
dicè austero, fasciæ & splenia saturentur. Minus
adsit, qui subinde affuso vino lintea perfundat: aliter
qui cum periculo resiccantur: quod ne fiat, non
præcipue & æstate providendum. Hyemè vini
co, ænelæo uti satius est, quo etiam tempore pro-
intepuisse iuuat: & succidæ lanæ splenis præfer-
tur. In fracturis & luxationibus ubi exertum os

Vini ratio.

*Lintea ma-
dere opus est.*

vlcus facit, quóque cum periculo reponatur, *Quando lana succida pro fasciis utendum.*
 andiu conuulsio in metu est, abstinendum fasciis,
 succida lana utendum est. Eaque, ut prius, im-
 enda vino, curandumque est ut assidue irrigetur,
 non squalescat. Astringit leniter lana hæc, & te-
 lo calore fouet. In his fumoso vino & nimis
 oro ideo abstinendum, quòd caput feriat.

Atque hæc omnia decreta sunt veteris discipli-
 nae, quæ Galeno probata sunt. Iustū quoque infla-
 cendis linteis medicamentū ad dolores & inflam-
 mationes, oui candidum è rosaceo vel myrtino fra-
 gmentum. Alij contra eadem vitia aceto, oxelæo fascias
 obducunt, *Alia quibus fasciæ im-
 buuntur.
 Ceratum album.*

detur id bene carnosæ parte & sine vlce.
 Quòd si suspecta est ministri cura, qui negligens
 fascias repergat, & nouo madore cōpluat, unde
 carnea exarescant, cerato albo utendum erit. Adde
 quòd cura illa odiosa esse potest. Verum ceratum
 hoc ut repellat, & phlegmonem inhibeat, vno mi-
 nis est efficax, & magis vsurpandum post initia, iam
 eunte periculo inflammationis, vbi fractura sim-
 plex, nec in fragmenta varia contritum os est. Igi-
 tur cerato pars ægra, fasciæ & splenia illinantur, ad-
 c extremæ partes, sed manus præcipue & pedes,
 quod deligatione extringitur, infirmum scilicet
 rigidumque membrum concipiat, ex quo putre-
 scit tandem corrumpatur. Ceratū hoc *καταγμα-
 τὸν ὑψρόν & λευκόν* veteres appellarunt. E cera
 æqui & duplo oleo conficitur. Oleum sit re-
 sinus rhodinum vel myrteum. Quòd si cera vetus
 erit, nec ita mollis, paulò plus olei miscendum
 est. Picato quoque veteres vsi sunt, si quid contu-
 maceffet, si quid coquendum atque mitigandum,

*Compositio
 cerati albi.*

INSTIT. CHIRURGIC.

*Picatum ce-
ratum.*

πιοσηράν κηρωτήν & πιοσόκηρον appellant. Eo
magis vsurpandum, quia contusa omnia & cr
quæ ossibus incumbunt, quàm celerrimè san
fecisse iuuat, ne subiecta ossa tempore corrup
tur. Atque hoc præcipuè in caluaria, deinde rel
ossium natura, magis etiam qua partè subsunt
uacea corpora, procurandum erit. Liquido ce
albo pix addita picatum facit. Ac tantum picis
sceatur, vt inde color in nigrum transeat: verùm
rati corpus non immutetur. A pice molli vtrùn
præstari potest: hæc enim media compage i
oleum & ceram ambigit. Quæ cera duriôr, vel
pariter dura est. Mollienda manus itaque oleo
quinatur, atque hinc ad ignem pix illa pinsitur,
uitur, contrectatur, dum satis emollescat. Alio
ceræ & pici oleum non duplum, sed ferè trip
misceatur, vt picatum inde coëat, quod tam li
dum sit, quàm ceratum album esse opus est. Sed
contusis liquidius conuenit, vbi mitigandum.
coquendum iustiore corpore compingi debet.
dem seruandæ leges hac parte, in eo quod *ρηνίω*
ρον appellant, resina ceræ mista. Ac resina liqu
qualis est larigna quædam & terebinthina, cera
nimis diluit, nisi admodum exigua misceatur.
sina compage ceræ seruabit cerati corpus. Dilu
est ex ceræ ζ . 1. terebinthinæ liquidæ ζ . 3. olei
Solutum quidem & molle est, non dilutum ni
ex ceræ ζ . 2. Colophonæ ζ . 1. olei ζ . 4. Corpul
tum satis vbi ceræ & resinæ vtriûsque ζ . 2. olei ζ .
permiscentur. Sed de cerato, quod resina ca
plura capite de suppurantibus. Verùm in luxat
nibus hoc cerato præcipuè vtendum, quia scilicet
articul

*Viscerati re.
sinati in lu-
xationibus.*

iculata ossa magis cōtinet, & hinc lintea firmiùs
 guntur, hærent diutiùs, vincula vero humore
 a & vieta melius exiccantur. Fracta deniq; fir-
 iùs cohærent, & callo suo fideliùs compingūtur.
 quæ sine lentore linteis capiuntur, quale austerū
 um est, antè resiccātur, quàm soluere oporteat.
 tertio primū die ferè absoluimus. Sicca autē
 tea duritie & asperitate lædunt, elaxatāque mi-
 s continent. Hæc ergò ratio magis ineunda, si
 ando periculum grauius metuitur, atq; ideo cu-
 maior desyderatur. In his vitiis ossium magnus
 χαλκίτως vsus est. In metu inflammationis
 illitur subduplo rosaceo, deinde austero vino
 uitur, illinitur parti, & in linteis adhibetur. Ex *Contra in-*
 to vini loco subigi pōtest, si neque vulnus, neq; *flāmationes.*
 uacea natura, neque aliud quicquam prohibet.
 ntra œdemata & inflationes., quæ astrictione *Contra œdē-*
 eorum extuberant, idem medicamentū auxilio *mata.*
 Omnia verò leuia sint & mollia: grauitas enim
 primit, & dolorem creat. Idem durities efficit &
 sperat: vtrunque callum retardat. Perfusiones *Perfusiones.*
 at ex aqua tepida, eo calore tēperata, quem ma-
 perferat: in frigoris hydrelæon melius est.
 funditur pars tertio & quinto die, quoties vide-
 t lintea absoluūtur, idque liberaliter, vnde pru-
 o acquiescat, & materia eius in halitum disper-
 ur. In articulis tepidæ vsus est: tensa relaxat, do-
 em mitigat, & inflammationi aduersatur. Iam
 timo die tardiùs aliquando affunditur, non vt
 utiat, sed euocet sanguinem: vnde cōcreto poro
 um fracturæ conserantur. Capitis fracturas ne- *Contra pra-*
 : vino, neque realia, nisi quàm minimū, made- *riginē à dē-*
ligatione.

INSTIT. CHIRVURGIC.

*Decoctum
vlni.*

Callus.

*Quando gi-
gnendus cal-
lus.*

*Alimenta
ad poron.*

facere iussit Hippocr. Dioscorides ex veterum corticem vlni aqua incoquit, decocto fractu fouet, & os perfundit quod iam egere callo vi-
tur. Id de radice vlni, nō cortice Galenus pro-
Πώρωσιν Græci vocant genituram calli, & inde
πωριχά, quæ callum gignant. Callus neque
est, neque os, sed inter vtrūque ambigit: itaq
posito metu inflammationis, purgatis vitis, qu
ram tardent, omnino cogitandum vt coeat po
& inde effractæ partes solidentur. Eaque cura
mo primū die ferè suscipitur æstate, decimo
to hyeme: quo iam tempore id genus periculis
functa ossa videantur. Etenim intra ea spatia fe
& phlegmonæ magna ex parte sese proferunt:
quam aliquando latente vitio & maleficium
hente vicesimo die & post vicesimum, nec opi
tibus nobis eueniunt. Neminem verò latere
tror non antè de poro cogitandum, quàm con
in pus versa, deterfa vlcera & siccata, ossa qu
bene explorata fuerint. Hic ergo generatur cal
vbi moderanda perfusio, vt inde pars viuido
re floreat, & leniter attollatur: nimium est si su
det, & pallorem ducit. Fistulosa ossa & spong
quæque plus humoris in se continēt, celerius
lescunt, & callum contrahunt: quod in iugulo
genus ossibus comprobatur. Alimenta sunt
probum sanguinem, crassum, viscidum, multum
gnant. Panis triticeus è farina primaria: triticum
gatur graue, dēsum, vnde ptisana comparetur:
tilagineæ animalium partes, neruaceæ, cutaceæ,
gues, ligamentā, tendines, tetioli, ventres, lingua
stra, capita hœdorū, veruecum, & procellorū, a

caro & suilla, palmulæ pingues, castaneæ, vinum
 ingens, & cætera generis eiusdem. Medicamen- *Medicamen-
ta porotica.*
 untò emplastica, lenta, quæ modicè calfaciant;
 iccent è gyri similia, manna, gummi, fabrili glu-
 tina, mastiche, tragacatha, pingui cera, lachrimis &
 cæcis generis eiusdem. Triticeam farinam probat *Triticea fa-
rina.*
 opocrates, quæ subacta longiùs trahatur, digito-
 rum sequax: hæc, vt reliqua, liquore oui, myrtino,
 rosato, vino, muccagine concorporatur, dum lentore
 eodem bene cohæreat. Qualis si defit, & aridior
 tum ad manum est, thus pingue, eiusque polli-
 nis & fuliginem, liquidam resinam, mel quoque vi-
 num permiscebis. Sed alia quidem initio, resinam
 mel post initia, cum iam excefferit periculum in-
 flammationis. Thus quoque in limacum mucco &
 rosato: aloë & myrrha, mel etiam, si quidem resic-
 dum magis, in eodem mucco diu volutantur, &
 lutea impinguntur. Finge igitur aduersa parte ef- *Exemplum
in naso fræ-
cto.*
 fractum nasum, vt intro desideat. Eodem die aut
 multò post reformare oportet. Itaque quicquid
 cartilaginem incidit, excitandum leniter est subie-
 crassiore specillo, qua maximè parte delabitur
 quod fractum est, vt sublatum mollietur suo corpori de-
 ter coalescat. Lene fit specillum non asperum, ad *Specillum
narium fræ-
ctum.*
 titelli formam fabricatum è buxo vel ebore: di-
 citur quoque, vtitur Hippocrates, sed præfert indices,
 qui narium cauis magis conueniant. Ac suis quis-
 que uti potest: alioqui magnitudine respondeant;
 et quæ molles, quales pueri habent & mulieres. At-
 que hos diutius insistere oporteat, vt quæ reforma-
 tam sunt, contineant. Alioqui in longitudinem
 applicata linamenta, & molli pellicula cincta cir-

INSTIT. CHIRVURGIC.

cunſutâque intus adiicienda ſunt. Aut eodem modo compoſitum aliquid eſt arido penicillo & briis linteorum. Aut grandis pinna gummi vel brili glutine illita, & molli pellicula circundata, deſidere cartilagineſcem non ſinat. Alioqui fiſtula tubos plumbo, argento, canna ad hanc rem comparare oportet. Fruſtulo pulmonis ouis aliquando uſus eſt Hippocrates, quod fortè aderat. Spor non vtendum putat, quia fortæſſe humore rax exturget, diſſoluâtque iuncta. Abſtinendum quoque omnibus, quæ vel vehementer ſpirent, vel griter oleant. Omnia verò memoratis medicamentis illinenda ſunt. Vinculis autem & habenis illi aluta molli non ita opus eſt, etiamſi quod fractu eſt, in latus torqueatur: ſi modò repoſitum aliis tibus contineri poteſt, vt plagulis, quas viſcida pharmaca inquinēt, & iis ſimiliter comparatis, cintro naribus inferuntur. Emplaſtra quæ perticiuſ hærent, ſotu tepidæ reuelluntur. Atque hinc catagmatica, de quibus antea. Sed horum materiam in præſentia locupletanda nobis. Caninum cerebrum in linteo adhibetur: ſuperdatur lana incata oui candido: iam ſqualeſcens commutari debet: quatuordecim diebus ſolidat. In Sardinia ſcriptes eſſe calidos ſcribunt, qui fracta oſſa ſolident. num picarium in lana ſuccida efficit, vt luxata corius coeant. Purgatur hybiſci radix, atque hinc dulla rafa in ſplenio adalligatur. Poteſt adiici trixi farina, & cum liquore oui ita ſubigi, vt ſit caſplasma. Radix illa aquam coagulat, in qua ſub horas aliquot maduerit. Muſco viticis vtuntur terinaij: quernum alij, alij in vlmo lectum præ-

*Caninum
cerebrum.*

*Hybiſci
radix.*

Muſcus.

t. In honore est veteri exemplo quam confer-
 a vocant. Muscus est densus, herbaceus, spon-
 sus, hærens aquatilibus petris, cuius efficax na-
 nobili historia consignata est, Putator quidam
 ita arbore deciderat omnibus ferè ossibus con-
 tis. Præsto aderant amici, qui corpus eius vni-
 tum eo musco obligarunt, atq; ita relatum do-
 m in quiete tenuerunt: subinde conspersa aqua
 o flumine, quod muscum alluebat, ne videlicet
 cus emarcesceret. Rarò nec nisi deficientè her-
 emedium mutatum est. Atque hac medela in-
 ibili celeritate conualuit. Æstate bene carnosio
 que corpore, recenti malo exemplum vetus li-
 imitari. Vetus est & vulgo familiare auxilium
 s, qui ex alto præcipites aliquid fregerunt, aut
 tuderunt. Pellis ouila recens detracta corpori
 gitur, quæ myrteo tepido vel rosaceo perfundi
 est. Sed eos præcipuè iuuat, quibus aliquid
 oris in cutem diffusum est: concoquit enim ac
 erit. Poroticon est, farinæ triticeæ ℥.6. sanguinis
 onis, mastiches, thuris, sarcocollæ ana ℥.1. om-
 ui candido iuncta in linteo vel aluta alligan-
 Triticea farina, gummi & manna incoquuntur
 a: fit cataplasma quod reprimit, continet, & po-
 gignit. Atque hîc possunt è tragacantha, gum-
 sarcocolla & aliis id genus muccagines colligi
 ataplasmata: è pauca materia ferè, sed decu-
 ad muccaginem conficias. Iam verò celeberrî-
 m, & medicinæ veteri decantatum remedium,
 appellatum: quod in nervorum vitiis describe-
 Laudatum quoque Moschionis catagmaticon:
 erto callo vulnera coniungit, contusis testiculis

*Conserua.**Historia.**Pellis ouilla.**Moschionis.*

INSTIT. CHIRURGIC.

& aliis partibus medetur: hydropicos liberat. Et
 ta sedis tubercula reprimat, & rhagadas sanat d
 tum butyro: gutturosis remedio est: omnem d
 tiem dissolvit: luxatis & contortis articulis p
 dest: clauos adimit, qui in pedibus & manibus
 vlcere excitantur, atque omnino multiplicitis
 est. Cuius mistura sic habet. Lithargyri, picis,
 vitulini ana vnc. viginti: terebinth. vnc. decem:
 nã, thuris tantundem: ceræ vnc. 5. æruginis vn
 opopanacis vnc. 1. galbani tantundem: olei ric
 ni, aceti, succi mori ana heminam vnam, picis lic
 dæ heminæ dimidium. Lithargyrus leuissimè t
 tur, & fictili vase vel æneo cum ricinino coquit
 ubi efferbuerint, adeps & manna iniiciuntur: a
 duè mouentur dum coëant & spissentur: hinc
 cera resina admiscuntur. Iam non inquinanti
 galbanum immittitur, deinde ærugo & opopa
 aceto resoluta. In alio vase mori succus & pix
 quida ad trassitudinem cocta cæteris, permisc
 tur, coquuntur rursus ad puritatem: ex quo in
 aliud quod vinum habeat, deponuntur, atque
 permittuntur triduum: postremò ex eodem v
 pista ad vsum reponuntur. Adhibetur pharmac
 in lintheis, & in aluta fractis ossibus intenditur.
 Iloqui è duplo rosaceo dissolutum non aliter c
 ceratum album fasciis illinitur & plagulis. Ægyp
 Andromachi mollit, digerit, adstringit, vuln
 cruenta iungit, & alia adiuuat: vomicas exu
 permagna vulnera ense facta etiam profundissi
 triduo glutinat, præcisos nervos & musculos co
 mittit: luxatis, fractis, contusis, attritis & conto
 ossibus remedio est, & contra inflammationes va

*Ægyptia
 Androma-
 chi.*

entes nervos & musculos lenit : ferarum morfi-
 adhibetur:lippientibus & cephalalgicis solatio
 compacta fronti : callos emollit, & scirrhos edo-
 : ac breuiter optimum ad plurima remediū est.
 scribitur à Græcis Galeno & Aëtio, vitiosis iam
 corruptis tum Græcis tum Latinis codicibus.
 s ex Galeni sententia ita restituiamus. ℥.ceræ,li-
 tharg.ana denar.144.ammoniacy denar.72.terebin-
 thinae ℥.4.& semiss.aliàs ℥.4.succidæ lanæ vstæ ℥.2.
 2.aristolochiæ,thuris,squamarum æris,& sto-
 tis ana ℥.1.myrrhæ ℥.3.aliàs ℥.4.opopanacis de-
 2.olei ricinini, sicyonij vel antiqui libr.4.&
 niss. Sic enim Galenus pro sex heminis olei An-
 machi,Asclepiades autem heminas 3.scripsit.Li-
 thargyrus oleo coquitur dum concreseat, squama
 citur: vbi non inquinant, cera conspersa mari,
 voluit Asclepiades, deinde ammoniacum sedulo
 ntusum imponuntur: liquatis his terebinthina
 ditur: auferuntur igne: hîc thus & lanarum ci-
 insperguntur:refrigerata manibus conuoluun-
 ,& vsui sunt. Nigrum catagmaticum Asclepia-
 , quod qua optimum, ἀπὸ τῆς Ἀσκλη-
 ada in fracturis,etiam ossibus depressis: immersa
 c & ab aliis seiuncta callo copulat. Litharg, bi-
 minis ana ℥.25.ceræ,picis aridæ ana ℥.12.& semiss.
 inæ piceæ, terebinth.ana ℥.6.& ℥.2.aluminis,
 opoleos ana denar.38. ammoniaci ℥.3.æruginis
 nar.10.& semiss.olei sextar.4.Lithargyrus in oleo
 quitur, dum non contaminet: cera & bitumen
 orsum liquecunt, neque commouentur, his pix
 sa traiectaque colo coniungitur: omnia lithar-
 ro vniuntur. Ammoniacum verò bene contu-

ἀπὸ τῆς Ἀσκλη-
 piadis.

INSTIT. CHIRURGIC.

Panalithes.

*Ordo cura-
tionis in fra-
cturis.*

sum postea immittitur, atque ita coquantur omnia
in solidum corpus: hic præmollita cera & pro-
lis permiscetur: ubi probè coierint, subducuntur
igne, tumque alumen & ærugo in pollinem
resperguntur, versantur omnia, & oxycrato ma-
subiguntur. Panalithes ad cōtusa, fracta etiam
vulnere, vulnera neruorum & vertebrarum: pu-
gat collectiones, incisum scrotum solidat, venen-
tos morsus bestiarum sanat, aliæque præstat plu-
ma. Olei dulcis ℥. 9. bituminis, ceræ, resinæ pic-
picis aridæ ana ℔. 1. lithargyr. cerusæ, æruginis
denar. 10. thuris, ammoniaci, myrrhæ, aloës
℥. 1. opij, succi pomorum mandragoræ ana denar.
aluminis, calchanthi, chalciteos, croci ana semu-
aceti quod sufficit. Quæ teri possunt omnia
thargyro ad crocum in puluerem trita ex aceto
ducuntur in mortario, dum sit luti crassitudo. On-
cera, bitumen in fabales pilulas diuisum nihil
fando colliquantur, liquatis pix & resina com-
centur, colantur omnia, atque reponuntur. Frac-
ris ossium caluariæ, cartilaginum, vtilissimum
Barbarum, quod capite de hæmorrhagia descri-
tur, & alia, quæ superioribus libris scripta inueni-
In fracturis prima cura sit, vt initio repellas phle-
monem, & dolorē prohibeas. Tertio iam & qu-
to die si quid contusum erit, in pus & saniem con-
uerteres: suppurationem sedulò purgabis: siccat
vltus, & si qua ossis vitia sunt, corruptela, car-
malè iuncta squama, ea omnia diligenter adime-
fracturæ partes ritè coaptabis, & callo iunges.
postremū vltus implendū & cicatrice claudendū
Contingit aliquando in capitis nuda mēbrana.

nus tergēdo siccandóq; quàm cōueniat, fungus
 crescat, quia videlicet in tumorē laxum & mol-
 membrana extuberat. Hīc ergo siccandum
 gis, & quæ tergeant, incidant, laxent, intermis-
 da. Concreti calli signum est, quum iam sine
 ere exudante sanguine fasciæ intinguntur. Tum
 m coactus porus asperginem sanguinis è spon-
 sis ossium cauernis foras extrahit. Id ferè fit
 icis diebus 14. 17. 20. 21. & hinc succedentibus
 enariis. Signum quidem à veteribus annota-
 n, quanquam aliquando sine eo calli concre-
 t. Conueniens callus est, qui neque maior, ne- *Conueniens*
 minor, durior aut mollior quàm oportet, ne- *callus.*
 distortus est. Iustus callus confirmari debet
 dicamentis, quæ ἑναίμα vocant, quæque cruen-
 vulneribus adhibentur. Siccant leniter, & cal-
 mediocriter confirmant. Ac de his multa ca-
 de glutinantibus. Callum confirmat affusum
 um, quod πεθαλασμηρόν & θαλάττιον Græ-
 Latini salsum & marinum vocant: quod si defit,
 em vino leniter adstringente liquefacere oportet.
 Idem vinum efficit, in quo balauſtia, rosa, myr-
 , muscus, qui veluti canities quædam quercui
 æret, absynthium, vlmī cortex & radix præco-
 int. Addunt poroticis quæ callum durant, bo-
 a armenam, galbulos cupressi, & alia id genus.
 Id hīc moderatio quædam adhibenda est, ne ni-
 um stringendo nimium atteratur callus. Con-
 mant poron rosacei ℥. 4. resinæ ℥. 3. ceræ ℥. 2. Co- *Mista quæ*
 phoniæ, mastiches, thuris ana semunc. coni cu- *confirmant*
 ffi, radicis erythrodani ana ℥. 1. Melius fiet au- *poron.*
 emplasticis, minuto oleo, & adiecto momento

INSTIT. CHIRURGIC.

croci. Al. Thuris, farinæ pistrinalis, picis, mastice boli armenæ ana vnc. 2. sepi arietini, ceræ albæ felibr. Liquefactis ceræ & sebo reliqua infriant in mistura linteum sæpius inculcatur, & satis innatum fracturæ impingitur. Sparadrapum vocatur. Vtuntur Apostolico & Oxycroceo. Apostolico materiam attrahit cogendo poro: siccat, consolidat. Oxycroceum duriores poros magis enlinit, quàm extenuet: utrumque emplasticum gignendo callo idoneum est. Iam verò considerabo remedia comparari, ut mollis & durorum corporum natura est, ut alio callo tibiam meris, alio pueri conseras. In hoc enim minus siccitas, minus stringentia iustum porum contrahit. In melle fortioribus omnino utendum est. Callus maior extenuandus est deducta parte alimentis & mutata qualitate: diu lenitèrque affricanda est ex oleo, sale, nitro. Eadem calida marina fortior debet, induci & malagmatis quæ discutiant, quæque contrahant: colliganda arctius: oleribus utendum & vomitu. Alterum membrum perfricandum vinciendum molliter, & sinapismo illinendum unde plus sanguinis excipiat. Paulus in recenti callo, qui supercreuit, vehementer stringentia induit, arctissimè ligat, lamina plumbea interdum posita. In eo verò qui iam vetustate induruit, si eodem pudendum inde ac deforme membrum neque officium facit, cutem aperit, deradit, poterebra pertundit, lacerat scalpello, quodque vitur superesse, peramputat. Quod si nullum naturæ munus per callum intercidit, si nullus autem ita conspicuus membri pudor est, nullus denique

*Sparadrapum
Apostolicon,
Oxycroceum.*

Callus maior.

*Excreescens
callus recens
& vetus.*

or, præstabit abstinere ferro. Qui verò infra
 dum crescit, aut non crescit quidem, quo iam
 ipore admotis auxiliis debuit coalescere, alia
 one promoueri debet. Ac ferè tardatur callus, *Vnde tarda-*
 a nimium ac sæpius fouetur locus, parum con- *tu- poris.*
 aienter adstringitur, sæpius & ante tempus fa-
 e resoluuntur. Non rarò quoque in ratione vi-
 peccatum est. Omnia ergo commutanda in me-
 , ac de integro ad præcepta artis, ad auxilia &
 nenta, quæ callum gignant, recurrere oportet.
 òd si atrophiam & inopiam alimenti totius corpo-
 callus non prouenit, in primis cōsulendum cor-
 ti, deinde affectæ parti, postremò ad curam calli
 urrendum est. Sæpè etiam astrictioribus linteis *Extenuati*
 actum membrum vitium contrahit, atque in- *membriciu-*
 escit. Hic ergo instauranda vita est, distringenda *ratio.*
 ratio. Ac de remediis quæ ad hanc rem faciant,
 opace, sinapismis, & aliis, dicentur quædam capi-
 le Pyroticis. Sed quia hic casus vitiosa ossa in-
 dum sequitur, pauca quoque hoc loco contra
 genus mali differemus. Extenuatum mem- *Deligatio*
 um vehementer iuuat commoda deligatio, sed *extenuati*
 ntrà quàm in fracturis. Marcescente tibia femur *membrici.*
 erius alligamus ab inguine ad genu deducta fa-
 : atque initio quidem, quæ scilicet inguen pro-
 um est, arctior, deinde paulatim relaxatur. Sic
 m per communes venas quasi riuulos sanguis
 orsum exprimitur. At contrabescente dextro fe-
 ore, vel toto crure, femori sinistro fascias iniici-
 is à genu ad inguina ductis orbibus: atque initiis
 rictior deligatio: astricta quoque, sed minùs, quò
 opius inguen appetit. Qua quidem arte aliqua

INSTIT. CHIRVURGIC.

pars sanguinis veluti diuerticulo in gracile me
recurrat. Sit autem ea ratione temperata delig
ut neque dolorem creet, neque yniversum fan
nem à sano mēbro reprimas. Hoc enim alere fr
lius, nutrire tamen certū est: quod quum lang
ti membro aliquid proprij alimenti impertiat,
neat tamen vnde tenuiter, sed commodè, nutria
Eadem ratio in superioribus membris seruanda
Arescente vlna brachium deligamus: contabe
te brachio vel tota manu, ad reliquam manum
cula conuertimus, frictione, perfusione, metasyr
ticis vocatis, dropacibus, sinapismis ea ratione
dum erit, quæ capite de Pyroticis describetur. S
etiam acopa ad membra cōfecta macie accōmo
ta: quale est Damocratis. Illinitur à cibo: marci
exuccōsque senes reficit, & calore fouet: Hyem
in frigoribus inungitur dormituris vespere. Am
niaci, ceræ albæ, mellis recētis, adipis anserini rec
tis, thuris ana ℥. 10. galbani, medullæ cerui, cæs
terebinthinæ pellucidæ ana ℥. 4. vini falerni, alio
gilui odoriferi ad circiter heminas quinq; , olei
minas 40. Parandum est maiusculo mortario: r
& ammoniacum cōfringuntur, & affuso vino n
cerantur: teruntur, circunducuntur duro cochle
dum sit mellis crassitudo: mel, cæsypus, medulla c
ui deinceps immittuntur, versantur, circumagūt
donec cum aliis bene coëant. Dum hæc fiunt, c
figulino vase cum oleo eliquatur: ex quo adeps,
rebinthina, galbanum permiscentur: vnita om
transuasantur, & spatula cōmouentur. Refriger
pīnsuntur manibus, postremò aliis in mortario c
iunguntur: fitque liquidi bonique mellis crassu

*Acopon
Damocratis
ad membra
tabida.*

stanneo vase vel buxco reponi debet. Nervi *Distortus.*
 oribus, perfrictionibus, inflammationibus vteri *callus.*

essis vtilissimum est. Distortus callus, si quidem
 lis est, laxante fotu & diaphoreticis exinaniri
 et: fouetur tepida, hydrelæo, althææ, & similiū

octo. Discutitur arida ficu mista stercore colum-

bo. Sed utrūque genus medicamentorum libro

undè explicatum est. Si verò nimium induruit,

em quæ in supercrescente & inueterato poro

filia sunt. Mollior adstringentibus firmari de-

At vix durior esse potest, nisi ea de causa fragi-

videatur, vbi nouo callo opus est. Est quum in

ilagine, neruo, osse mucosus humor colligitur

mitate naturæ, quæ concoquit: albus is est &

idus, qui similitudine puris medico possit im-

ere: cedit enim digito pressus atque dilabitur.

negligitur, sic ossa afficit, vt hæc inde corrum-

tur: vicinæ carnes vitiū trahant, & mucosus elan-

ant. Ex quo fit, vt relinquunt ossa, societasque, illa

opulatio quæ ossibus est cum carne, dissoluatur.

quando quoque in tophos humor ille concre-

Sed de tophis postea differetur, vt de gangliis,

inde etiam comouentur. Contusis neruis, osse,

ilagine mucus ille magna ex parte nasci cōsue-

qui cum crassus sit, lentus & frigidus, & in alto

deat, non ita facile vacuari potest. Curandum

en, vt laxata cute, fusa incisæque materia in hali-

& vapores sensim expiret: alioqui facto vulne-

epurgari debet: quanquam partium ratio prius

enda est, alioqui periculum fit, ne vel occidas,

grauiter lædas. Quod in igne similiter animad-

tere oportet. Finge igitur contusa costa, fracta,

Mollior cal-
lus et durior:

Mucosus
humor.

Mucosus
humor quo-
modo va-
cuandus:

INSTIT. CHIRURGIC.

collisa, coisse mucum, & desperatis aliis aut
ad ferrum & ignem decurrendum. Periculum
minet, ne venæ, arteriæ, nervi qui interseruntur
stis; conuulnerentur: ne vel ferro vel igne in
membrana violerur. Inueterato malo, inquit
pocrates, & desperatis aliis remediis, si quidem
lor est, & mucum illum caro lateris concepit, co
mum in igne remedium est: videndū tamen, v
que os contingat ignis (nisi iam corruptum a
syderatū videtur) neque superficiem solā tran
rat, sed carni prudenter imprimatur, vt ad mem
nam non perueniat. In fractis & dimotis ossibu
flammationum reliquiæ disperguntur, ne ind
geant articuli, & ad suos motus colligentur. Di
guntur pharmacis quæ molliant atque discut
frictione & motu: frictio sit lenis, mollis, quæ
latim intendatur circumductis manibus modo
sum ac deorsum, modò in latera & orbem, vt
musculorum fibræ molliatur, & reliqua inflam
tio euanescat. Leniter quoque mouendus articu
vt paulatim & sine dolore naturæ suæ consuesca

De remediis nervorum.

CAP. 2.

*Vitia ner
uorum.*

SEquitur nervorum locus, in quo tendines
Sgamenta includantur: neque subtilius de
minibus disputetur, qua parte præcipuè rerum
verborum doctrina requirenda, & cura se
fufcipienda est. Igitur vulnerantur nervi, con
duntur, dolent, torpent, rigent, contorquen
Sauciato nervo conuulnerari caro ferè consu
Sauciatur, quia pungitur & inciditur. Quod qu
accidit, omnino procuretur, vt ne ante tēpus os
neris coëat, & iungatur cutis, vnde sanies nervi

*Vulnera
nervorum.
Cautio.*

anti emissario interclusa, nervos laceffat, atq; hinc
 atur dolor, phlegmone, febris, deliriū, conuulsio,
 quæ horrendæ mortes postremò insequantur. *Vitanda in
nerviis.*
 cludenda sunt à nervorum cura, qua certè nervos *Frigidum
quantum no-
ceat nervis,
historiis ostē-
ditur.*
 atingant, quæcunque vel natura sua vel aduenti-
 qualitate refrigerent, quæcunque acria, quæ hu-
 ctent, laxent, molliant, cōcoquant, putrefaciant.
 idam ad flexum natium qua in femur desinit,
 it, abscessus: expurgata sorde detectus nervus est,
 frigore perculsus vniuersum crus stupidum re-
 nit. Alteri vulnus magnum in brachium illatum
 cæsis etiam nervis, qui à ceruicis finibus per bra-
 ū decurrunt. Adhibitis iustis remediis, lanæ quo-
 oleo calente rinctæ superdatae sunt, iisdemque
 tipata ceruix cōtra iniuriam frigoris. At is egres-
 domo publico se dedit: vbi paulatim frigescēte
 a oleum quoque refrixit: ex quo dolere cœpit,
 ōque membro & ad ceruicem vsque progresso
 lo, totus ferè conuulsione rigit. Omnino ergo
 rigoris vindicādus nervus est, multò magis cū
 nus accesserit. Frigidum enim, inquit Hippocra- *Hippoc. aph.
18. & 20.
lib. 5. Aphor.*
 vlceribus inimicū & nervis. Itaque dum hi cu-
 tur, quūque inferuntur pharmaca, non solū
 endum erit, vt ne hæc imponatur frigida, sed e-
 n ne vulnus aut certè quàm minimū frigori ex-
 natur. Inusta ala vetat Hippocrates, ne dum cu-
 ur vlcus, brachiū alius attollatur, veritus scilicet
 ita explicata ala excepto frigore violetur. Idque
 tuēdum magis, quum in vlcere dolor est, quem
 io cōmouit, qualis est vbi cauterium impresseris:
 nde etiam si locus neruaceus est, & aliquid ner-
 cum nudū existit. Grauior quoque iniuria acriū *Acria quan-
tum noceant.*

INSTIT. CHIRURGIC.

est, quæ cum admota cuti vehementer lædantur, quidam præcipitabunt, si nudato nervo continenter inferantur. Quidam posteriore tibia neratus est, qua parte tres illi muscoli in tendi coeunt, qui calcem comprehendit, atque hinc in tam exporrigitur. Itaque aperto nervo medicamentum quod habet euphorbium, continenter illi est. Ex quo dolore facto, convulsis nervis, at

*Vitiosa curã
di via Thes-
sali.*

morte sublati sunt. Tolerabilior fortasse videatur quæ nihilominus periculosa est medendi via, olim Thessalo & antecessoribus Galeni familia. Cuidam ergo diuisa cute cõpuncto nervo vulnera stylo manus est, huic pharmacum Thessalus pegit, quo cutis coalesceret. Atque inde orta inflammatione cataplasma è farina tritici hydrelæo constituit, ex quo contabescens æger intra septimum diem iugulatus est. Gladiator quidam ad genua patella est, & tenuis latiusque tædo sese explicatus, nus acceperat: in quo capta curandi via visitata Thessalo, ortaque inflammatione idem adhibitum cataplasma, calida aqua liberaliter affusa conspersum quoque oleum est. Atque hoc genere curandi hic gladiator periit, tum alij rapti sunt, alij clauderunt, quibusdã manca, contorta, inutilis manus indita est: multis putruere articuli: ac breuiter qui superesse datum fuit, graue aliquod detrimentum corporis incurrerunt. Colligendum ergo peccatum Thessalios, qui implexum morbum quasi vnum simplicem curarent, & quum mederentur morbum nullam rationem affectæ partis susciperent. Peccatum quoque hac parte, quod calida fovea, conspersus oleo, & cataplasmate illo inductus nervus

*Explicatur
peccatũ Thes-
saliorum.*

ec enim vt alia genera inflammationum iuuare
 sint, inflāmati neruorum vulneribus inimicissi-
 sunt. Atque hæc obiter de vitiosa illa curandi
 . Nunc autem legitima medendi ratio explican-
 , & iusta neruorum remedia describenda sunt.
 que si lubet, ad curam reuocetur, cui manu stylo
 lnerata neruus suffixus est, & alter gladiator, qui
 genu vulnus acceperat. Optimum enim docen-
 genus atque clarissimū, quod suis legibus quidē
 præceptis cōstat, exemplis quoque ita illustratur,
 tota curandi ratio veluti quædam rerum historia
 aspectū veniat, & quasi oculis ipsis vsurpetur.
 hæc profectò via hac præcipuè medendi parte cō-
 tanda nobis, in qua præcipitia multa occurrunt,
 non nisi graui iniuria vitæ aberratur. Itaque po-
 mus cōfixum neruum vulnerata manu, leue qui-
 m vulgari sensu, at reuera periculolum vulnus;
 am si stylus tã subtilis quàm acus pupugerit. Ete-
 n orietur dolor, & ille malorū versus notatus ini-
 cōnectetur, si vel negligas, vel aliena remedia in-
 uas. Quæ omnia duplici ratione defugere oportet.
 Primū quidem iusta medendi via: deinde vbi
 mediis nihil proficias, præfecto neruo, vnde gra-
 ues illæ iniuriæ cōmouentur. Nam non solum
 ruo, sed capite musculi vulnerato, si quidem alia
 xilia desperatur, ad ferrū decurrere oportet, om-
 nōq; præcidendus tendo, & neruus est. Sed (si da-
) alia prius ineunda medēdi via: primūq; ani-
 duertendū, an os vulneris & via ad neruum satis
 hiscat. Vbi enim angustiora sunt, & prætereà me-
 s est, ne celeriter cōcant, in crucē vel decussē cō-
 am cutem interfecabis: multò magis si quid gra-

*Legitima
curatio.*

*Optimū do-
cendi genus.*

Hypothesis:

*Duplex ra-
tio curandi.*

INSTIT. CHIRURGIC.

uioris iniuriæ imminet, vt sit, qua sanies effluat, & transpiret neruus, qua denique vis medicamenti punctum neruum permeet. Ac plethorico depletus sanguis statim initio. Cacochymo vitiū phlegmaceo expurgandum est. Dextra manu læsa è malleolo dextro sanguinem detrahes: dextro pede vulnerato, axillaris dextra aperienda est. Intersecta cutis vel alio facto vulnere, si quid cruoris inest, lanā, linonxon, linteolū molle specilli nucleo adalligabitur, intingēsque sapa vel melicrato, ne asperitate lædatur, tum exprimes, & cruorem inde molliter exterges. bis. Ac dulci sapa vti oportet, non ea quæ astringunt. Post initia loco sapæ vinum dulce, deinde etiam album, quod minimū aque sustineat, vtile. quo iam tempore ad cicatricem vulnus adducitur. Fugendum vinum quod acre est. Ex quo oleo Oxelao lente manum vulneratam, carpum, alam, ceruicem totā, sed præcipuè qua in dorsum abit, & dorsum tium largiter fouebis. Sic autem oleum calere debet, vt neque mordeat feruore, neq; tepore solui. Oxelao similiter vti licebit æstate quidem, & in carnoso agro: verum neque hoc, neque oleū contingat neruum. Atque his locis omnibus superdatur lanæ eodem oleo delibutæ, & aliæ siccæ superalligantur, ne qua parte subeat frigus. Æger dormit desidet tepido cōclauis: vino interdicitur, parsimonia imperatur, procuratur omnia, quibus series malorum auertatur. Ac pro lanis complicata linæstare: hyeme linoxylon vsurpari potest. Bis tē vno die resoluuntur omnia, sæpius etiam hybernocē, & vbi intercidit aliquid nouæ iniuriæ. Retritur oleum, & lanarū calor refouetur, omnino

*Fotus ex oleo
Oxelao
cōpuncto ner-
uo in manu.*

*Lanarum
vsus.*

*Quando sol-
uenda lana.*

ibetur cura, vt ne quid frigeat: quæ omnia ad
 ntum & septimū diem versanda sunt. His rebus
 prouisis, simul atque sanies vlceris existit; de me-
 amentis cogitandum erit. Quorum ferè duplex *Duplex ge-
 nus medica-
 mentorum in
 vulneribus
 neruorum.*
 us est. Atque illud quidē abundē siccatur, leniter
 ingit, digerit, & aliquando exterget: quæ omnia
 villo morfu & aspredine efficere oportet: datur
 in concepris linteis, & exposito neruo adhibe-
 Vbi enim opertus neruus est, altero tantū ge-
 e vti licebit, quod lōgius quidem à neruo, super-
 ar curi temperatura molli in plagulis, vt vicina
 oque cōprehendat. Atque hoc paulò acrius est, *Secundū
 genus.*
 vt ne mordeat, tenui natura, valde siccatur, mode-
 e calefacit, apertū vulnus cōtinet, & saniem ner-
 oras eripit. Aperto neruo carptū linteolum pri-
 genere delibutū inseritur. Ac medicamēta iam
 oleo, sed dulci sapa soluenda sunt: deinde hoc
 us acrius in splenio superaccōmodatur: ex quo
 dō cataplasma impingitur, modò lanæ adalligā-
 oleūque & alia, vt prius, quandiu videlicet res
 neru est, sedulò adhibentur. Accedunt ad hæc
 e purgent vlcera neruorū, quæ neruos glutinēt,
 e putredini aduersentur. Priuatim quoque in pū-
 neruis abscessus quidem parui, distincti spatiis
 oriuntur, & vicina occupāt, quibus remedia in-
 ita sunt. Atque operto neruo regenerata carne
 actia veniendum, vt ad ea quæ ex euphorbio, &
 ilia, quæ non nisi periculo nudatum neruum at-
 gant, etiāsi non ignoro, qui experientia freti (vt
 rman) externum neruum candenti ferro curent,
 ue ita omni iniuria prohibeāt. Nunc ergo ad ea *Particularia
 materia.*
 ania materia remediorū deinceps explicetur, ini-

INSTIT. CHIRURGIC.

Olea.

tio ducto ab oleis. Olea cōueniunt ad fōtus, & quibus pharmaca diluantur, dulce, bimum, trimum, nō astringens, anethinum, chamæmelinū, zambanum, lumbricinū, hypericinum, canabinū, caryin, rosaceum, in quo terreni vermes inferbuerint: terebinthinū, ricininum, sicyonium, rutaceum, galbanum, styracinum, sinapinum, raphaninum, ex oleo pressum, & alia quæ in anodynis descripta inueniuntur.

Medicamenta in nudis nervis.

Leuiora initio, quādiu dolor metuitur, acriora vltimam discutiendum est. In medicamentis quæ aperueruo adhibeas, alia mitiora, alia magis cōtrahuntur. Atque hæc materia secundo libro ferè explicata est.

Lauanda cere, resina, & metallica quando.

Cera vtimur, resina, & metallicis prius elotis. Cera ex aqua dulci sæpius extinguimus, sæpius lauamus: ex quo solutā plurimo rosaceo nudato neruis imponimus: at rosaceo sine sale comparato vti cōuenit. Quidam etiā ex matura bacca oleæ confectam volunt. In eodem vsu est *Ἀγαπομόλυρος*, quod hoc loco ita cōficiatur. ℞. cerusæ, pōpholygos, liana. ℥. 2. cadmiæ ℥. 4. medullæ cerui ℥. 3. ceræ, olei fati ana ℔. 1. olei myrtini ℔. 8. metallica trita, cribata, lota, liquatis aliis intermiscantur: coquuntur omnia dū non inquinent. In vsu (quod & de aliis ceteris floribus pharmacis semel dictum sit) diluendum est oleo: æstate, rosaceo: hyeme, chamæmelino & alio generis eiusdem. Phœnicino similiter vtendum est, quod minus habeat chalciteos. Pastillorum eadem ratio, Polyidæ, Andronis, Pasionis, qui in hæmorrhagia describentur. Calchātho loto & reliqua materia minuta in pollinem cōparentur: diluuntur prius, & durioribus naturis magis cōueniunt. Cera sub canicula tertiō lauāda mari, atque imbuta oleo.

Phœnicinū. Pastilli.

erto neruo opponitur. Melius elota & magis ne-
 uta sapa, vel, vt aliis placet, multo oleo etiam ex-
 sito neruo adhiberi potest. Aqua verò in reme-
 neruorū omninò abstinendum, nisi vbi calor
 crius medicamentū tēperandum: sic enim mis-
 i potest. Efficiendum, tamen est, vt dum liquan-
 illa, absumatur aqua in halitum, & solā vim, qua
 pperet, relinquat. Amicum neruis διὰ τῆς μέλι-
 tetramyron appellant, quod iam exoletis my-
 opis cōfici non potest. Non longè aberit quod
 temperatura cōparetur. Mellis, terebinth. liqui-
 ana ℥.3. olei nardini, costini, rosacei, chamæmeli
 ana vnc.3. vini odoriferi lib.1. foliorum maiora-
 calendulæ, florum chamæmeli, anethi, meliloti,
 arum, rosmarini ana drachm. du. cinamomi, ra-
 is acori, cyperi ana drach.1. Hæc omnia nocte
 egra macerentur vino, postridie olea superaffun-
 ntur: coquātur omnia dum expiret vinū: reliqua
 cepta colo traiciantur expressum oleū melli &
 ebinthinæ seorsum fusis vniatur, moueātur om-
 in cineribus: sublatis igne puluis respergatur ex
 baris & moschiana granis duobus. Sunt & alia
 genus, quæ in anodynīs describentur, quæ ceræ,
 ebinthinæ & melli mista ad rem præsentē perti-
 nt. Sunt qui solo melle ex rosaceo pisto vti so-
 nt. Est & hoc è melle quod conueniat. Litharg. *Aliud è melle.*
 i veteris ana ℥. quatuor: Colophoniæ, ceræ lote,
 ungia veteris ana ℥. tres, & ad circiter ℥.3. Lithar.
 o coquitur, deinde axungia, postremò ceræ &
 lophonia seorsum fusa coniunguntur: in vsu sol-
 ur vt prius. Aliud. Ceræ ℥.1. terebinth. semuncia:
 i mastichini ℥.3. mellis semunc. coquūtur omnia

INSTIT. CHIRVURGIC.

molli carbone: subductis igne, insperge pulueri
bricorum, mirrhæ, radice symphiti ana ꝑ. 1. ver
tur omnia, & sedulo coniungantur. Ægyptia
diromachi, Giluum Haliæ, Iſis, quæ in his libris
pta inuenias, soluta rosaceo vsui sunt. Sed quæ
rantur melle, magis tempestiua sunt, quo temp
sordescit vlcus. Quæ verò fiunt è metallicis, &
cant magis, leniora quidem initio, fortiora post
riavsurpanda sunt. Turunda posteris imbuitur t
binthina, oui luteo, & momento croci: inferitur
decliui parti vulneris, quâ emissariû sordis pate
terget & lenit. Iam verò quæ purgent vlcera
uorum, quæque glutinent, ex secundo libro repe
da sunt. Peculiariter neruos coniungit vocata C
tene. Thuris quàm optimi, myrrhæ, aristoloch
chalcitidis vstę lotæque, iridis, galbani ana semu
lithargyri, terebinthinæ ana ꝑ. 1. olei ꝑ. 9. Omnia
heno capta blandis cineribus coquenda sunt, m
uendaque sine requie: postremò in frigidam m
manibus cõiunguntur. Aliud. Carnis limacum
myrrhæ, thuris, picis torrefactæ ana ꝑ. 1. Tund
tur carnes, reliqua verò in puluerem trita sedulo
termiscentur. Aliud. Carnis cochlearum bene co
tusæ vnc. 3. farinæ pistrinalis, picis siccæ, pulueris
bricorum & radice symphyti ana scrup. 2. tereb
thinæ è vino lotę semunc. iungantur omnia. Vſit
sunt vnguentum de vermibus, Basilicum magn
Mesuæ, emplastrum relatum ad Andromachum
Diachylon in linteolo, inciso neruo soluta adhi
tur, soluuntur rosaceo & terebinthina mistis. In
stinum terræ per se intritum & appositum, vel a
cochlearum more intermistum. Atque hæc obit

*Cizicene
quæ glutinẽ
neruos.*

Elimacibus.

E cochleis.

*Vſitata po
steris.*

unc autem breui compendio omnia cogamus. *Compēdium*
 ompuncto neruo prima ratio totius corporis ha- *eorum quæ*
 nda est, vt vel purgetur pharmaco, vel phleboto- *dicta sunt.*
 o depleatur. Deinde prouidēdum, ne diuisa cutis
 lerius coëat: quod si metuitur, intersecandum at-
 te ampliandum vulnus est: extergendus cruor, &
 expositus neruus est, primi generis pharmaco in-
 gere oportet. Oleo fouenda manus, carpus, cubiti-
 culus, ala, ceruix: superalligandæ lanæ, instituē-
 vita, quæ grauiores casus prohibeat. Qui si iam
 istunt, neque remedio locus est, intercisa cute, sa-
 ampliato vulnere medium neruum præcides:
 c enim detrimentum partis certo exitio vitæ præ-
 rendū. Præfecto neruo extra periculum æger est,
 communi illa curandi via vulnus claudere oport-
 t. Iam verò intecto neruo & plaga satis hiantē, ea-
 m captanda medendi via, quæ aperto neruo ex-
 posita est: nisi quod relicto primo illo genere phar-
 macorum, tantum vtimur secundo, de quo iam cō-
 ectatur oratio. Atque hæc materia in multiplici *Secundum*
 atura rerum posita est. In cerealibus subtilissimus *genus phar-*
 t orobus: hoc lolium calidius est. Lupinus quoq; *macorum.*
 cicer in vsu sunt. In farinā commoluntur, inco- *Ceralia.*
 untur lixiuio, coguntur omnia in cataplasma. Li- *Lixiuum.*
 uium, vt est materia vnde excolatur, ita vel acrius,
 el clementius esse par est. Præstantissimum è ficu
 tithymalis. In liquabilibus succus est Cyrenai- *Liquabilia.*
 is, medicus, scordolascr, quibus Assæ nostræ &
 enzotinū successerunt: sagapenū, propolis recens,
 popanax, galbanum, pix, resina, terebinthina præ-
 ipuè & larigna, adeps qui sit tenui & calida natu-
 a, ex feris, prædatoriis auibus & rusticis, de quibus

INSTIT. CHIRURGIC.

Planta.

Metallica.

*Formule
quedam*

in attrahētib. In plantis tithymalorum succus cinis, succus & pulvis maioranæ, calaminthæ, fannæ, anagallidis, baccarū lauri & iuniperi, acori, maioranæ, aristolochiæ, mei, gētianæ, ireos, enulæ, bruniæ. Adhęc piper, cardamomū, zinziber, caryophyllon, cinamomū aliāq; id genus. Metallica vsui sunt mysi, chalcitis, squama, ærugo, chrysocolle, calx, sulphur viuum, vitrioli genera, arrhenicum. Fermentum quoque vtile est, sed quā vetustissimum: euphorbiū, castoreū, stercus columbinum. Postres quoque multarum rerum vsus est hac parte, quas attrahentibus scriptas inuenias. Terebinthina per se in natura molli: in dura cum tantillo euphorbiatis efficit. Eadem ratio propoleos, si quidem pinguis est: durior conueniente oleo vel adipe mollietur. Fermentum vetus per se, cum propoli pingui melle, pice liquida vel pari terebinthina mistū. Leniter etiā tithymali leniter intingitur: ex aceto pinguius efficacius est. Sagapenū, terebinthina, oleum sinapi liquefunt, vel cum his, sagapeni loco, galbanum, opopanax & alia id genus: tantūmq; olei intermiscendum, vt sit temperatura mellis. Resinis liquida terebinthina abietina, pinea, vtendum siccis, friabilibus abietina terebinthina, strobilina, quæ durioribus idonea est, pauco oleo soluendæ sunt. Sulphur viuum non lapidosum, tenuium partium, aut castoreum in oleo subigitur eodem temperamento. Mollia enim hæc omnia, & compage, quæ consistat quidem, sed non diffuat, esse oportet: sordium instar in mollioribus corporibus, crassitie mellis in durioribus. Theriaca trapharmaco duodecima pars sulphuris, arrhenicum, euphorbij, calcis immiscetur: soluendum prius

o. Medicamēti ex euphorbio plurimus vsus est: *Ex euphor-*
 od quia in ceratis ferè est, de his quoq; breuiter *bio.*
 ois differendum. Igitur cerata varie cōcinnantur *Ceratorum*
 era, pice, resina, propoli, adipe & oleo. Simplex è *ratio.*
 dupla cera, vt in catagmatico: pari, vt emplastro *Simplex.*
 subtripla & subquadrupla ad oleum, vt in aco-
 temperatur. Miscetur adeps & terebinthina li-
 da, sed vtróque misto oleum iusta ratione mi-
 endum est, ne temperamētum liquidius diffluet,
 atū, quódque aridam resinam capit, è cere parte *Picatum.*
 i, tribus & quatuor olei, subdupla pice vel resina
 ceram compingitur. Quæ ratio seruari potest in
 atis, quæ galbanum, propolin, sagapenum & alia
 genus concipiant. Terebinthina & quæ liquida
 t, subtripla cera commiscetur: duplo interdum
 to oleo, interdum triplo. Iam verò euphorbij *Modus eu-*
 ni & trimi ferè æquale pondus, & ceræ tempe- *phorbij.*
 ur ad 3. 1. ceræ 3. 6. euphorbij recentis sexta pars
 s esse potest. Quarto, quinto & sexto anno equa-
 it ceræ euphorbium: vetustiore vtendum non
 Sextula euphorbij aliquando satis esse potest.
 vt sunt corpora, vt vicina cuti, vel longius ab hac
 nectura, ita lenius & acrius pharmacum misceri
 pot. Ac quātò plus ceperit euphorbij, tātò acrius
 urum est. Sed omnino in euphorbio annorum
 penda ratio. Neque aliter stercore columbino
 puluisculis acrioribus, qui ceratis inspergantur,
 endum erit. In cerato è stercore columbino mo- *E stercore*
 s stercoreis interdum deciditur, tantumque æru- *columbino.*
 is crudæ sufficitur, quantum stercoreis subtraxe-
 Ceratum aliquando succis illis plantarum im-
 tur, aut puluisculis permiscetur. Verum exempla

INSTIT. CHIRURGIC.

*Probatio me-
dicamenti.*

quædam subiicere melius est. Acerrimum erit, c
sesquuncia, olei vnciæ quatuor & ß. euphorbij
centis semunci. In medio tantum drachmæ tres
phorbij : in infirmo ad circiter 3.2. Satis vñtatū
veteribus quod sequitur. Ceræ $\frac{3}{4}$. i. terebinthina
quidæ, picis ana semunc. euphorbij recentis dra
2. Euphorbiū liquatis aliis permiscetur, vel ex o
tritum confusis cæteris coniungitur. In vsu vim
dicamēti sensus iudicabit. Acrius arrodit, & os v
neris amplificat : hinc quoque rubor & dolor g
uis in ambitum excitatur. Hoc ergo celeriter reu
lendum, relictōque linamēto quod fortasse incu
bat neruo, oleo paregorico fouendus locus est, c
nec acquiescat dolor. Hicque benignius cerat
misto adipe, deducta parte euphorbij, imponen
Languidius neque sensum vllum, neque calor
mouet, auctōque euphorbio acuendum est. In
verò pars molliter incalescit, & leni quasi prur
ne titillatur. Atque hæc in cerato de euphorbio
probando pharmaco in toto hoc genere cōmū
sunt. Cæterum falli contingit quod à languidi
medicamento pariter atque ab acriore dolor ex
tatur & inflammatio, idque præcipuè vbi vul
cutis angustius est. Nam cū medicamentum
attrahat, aut attrahat quidem, sed minùs quàm
ueniat, sanies multa colligitur, quæ insidens ne
eas iniurias accersit. Sed ab acriore paulò pòst
adhibitum est, à languidiore multò pòst dolo
alia id genus commouentur. Atque hæc medi
menta bis tēve interdiu absolui debent, nocte
mutantur nisi longiore, In medicamento que
metallicis conficitur, vñtata veteribus, Misy, eru

alcitis & squamæ æris. Misy & chalcitis exoleta *Medicamē-
tum ē metal-
licis.*
 it, nisi ad vitrioli & cuprosæ genera decurras. In
 thus additur, adeps, resina, galbanum, quæ vim
 tallorum emolliant. Oleum sesquialterum ceræ,
 a dupla, tripla, media inter hæc ratione ad me-
 dica. Eadem resinæ sextupla est: thuri vero & gal-
 bano noncupla, quintupla & septupla est. Validif-
 sum est, ceræ lb. 1. olei veteris sesquilibra, hyeme
 am ad circiter lb. 2. chalciteos crudæ ℥. 1. misyos
 . squamæ æris ℥. 3. terebinth. ℥. 2. galbani sesquū-
 , thuris ℥. 3. hic cera quadrupla thuri, octupla
 bano, sextupla resinæ, dupla metallicis. Infirmū
 am triplam capit ad cremata metallica, augētque
 odum thuris & galbani, vt vtriūsq̃ pondus se-
 subduplum sit ceræ, ad libram vnam ceræ, gal-
 bni vncias duas, thuris vncias tres. In medio me-
 seruanda ratio. In his cera sit mollis, resina li-
 ida, thus & galbanum vtrāque pingua. Metalli-
 modò cruda, vt sit acrius pharmacum: modò
 mata, vt sit clementius, vsurpantur. Eadem sub
 his ardoribus ex aceto acerrimo pluribus diebus
 eruntur. Acetum vetus præferēdum, quod nihil
 terum, nihil vinosum resipiscat. Sed hac arte
 ama præcipuè elaboranda est. Thus quoque eo-
 n aceto leniter interi vtile est Cera, oleum, resi-
 colliquantur: thus & galbanum intermiscētur:
 tallica in aridum pollinē versa paulatim resper-
 ntur, voluntur spatha in prunis, & sedulò con-
 gūtur. Aliud est ē metallicis, quod à Galeno des-
 ptum est. Ceræ vncię sex, olei vncię nouem, mi-
 os ℥. 6. chalciteos denarius vnus, squamæ vnciæ
 æ & sem. thuris sesquuncia, galbani vnciæ 2.

*Proportio
ceræ ad oleū,
metalla, &
alia.*

INSTIT. CHIRURGIC.

Magdalides inde fictæ vsus tempore diluuntur inlita linteolis applicantur. Est & tertium gen

*E liquabili-
bus.*

Ἀλγ' τῶν τυχόντων, è liquabilibus: quod & punctis
neruis, & canum moribus auxilio est. Sed hoc

alia è metallicis, duris corporibus idoneum est: quod
quàm aliquando in teneris naturis infirmo ph

maco utimur, cerato διὰ τῶν temperamus, ol

deniq; prolixius hebetamus. Picis ℥. 4. aceti acer

mi ℥. 6. & ad circiter ℥. 4. opopanax ℥. 1. Pix sit m

lis, inferuescat aceto dum consistat: opopanax ace

fusus aliis coniungatur in calidis cineribus. Dila

tum manu in magnitudinem vulneris interdum a

ponitur, si quidem durum corpus est: in molli dila

tur oleo, & in splenio accommodatur. Ægyptia A

dromachi, Giluū Haliæi & alia, verum paulò cr

Isis.

fiora, nec ita diluta, in eodem vsu sunt. Sequitur I

illa sacra, & ex templorum adytis repetita, quæ i

dicio veterum omnia emplastra superat. Ex Vulc

*Hierogly-
phica.*

ni templo Ægypto translata est, hieroglyphicis p

mum descripta. Erant hieroglyphica monumen

terum in mysteriis Ægyptiorum descripta, non

teris, sed formis animalium & mutarum rerum,

prophano vulgo innotesceret: qualia Orus Apol

Græcus author commemorat. Scribonius Glichon

*Virtus Isi-
dis.*

Græci Epigono, alij Hermioni hierogrammat

attribuunt. Neruis punctis & venenatis morib

utilissima est: curat artuum fracturas etiã cum v

nere: effractam caluariã persanat: facit ad detecta

membranam tegentẽ cerebrum diluta rosaceo, d

mersas squamas ossiũ, & testulas caluariæ extrah

Cephalalgias veteres persanat, si raso capiti dies v

ginti infideat. Imponitur fronti contra hæmorrh

s narium, & fluxiones in oculos. Anginosus affi-
 ur collo: glutinat, incarnat, mollit, & fistulis indi-
 dilutum rosa, in collyriis. Celeriter pus generat,
 mque per spiracula exorbet latente via: gangræ-
 & putredinē compescit. Suppurationibus mā-
 rum prodest: prolapsis intestinis ē vulnere ac re-
 itis, post arctatū vulnus fibulis, aut sartum acia,
 issimē imponitur. Lateris, stomachi, ventris, ieci-
 is, lienis frigidum dolorem sedat. Ad luxatum
 ne, & eiectum, & repositum articulamentum
 e facit. Podagricis mirificē prodest. Cācros ser-
 ites, & carbunculos reprimat, purgātque. Ad ner-
 um vitia omnia acopo meliūs facit: trahit acu-
 s, parotidas & callos discutit. Adenas vlcerum &
 mbranas ita eliquat, vt per se decidant: vacillan-
 vngues vel confirmat, vel extrudit. Commotum
 tē stabilit, vlceribus narium medetur, ac breui-
 præter cetera admiranda est. Sed variē describi-
 :mista hæc magis placuit. Ammoniacy, ærugi-
 rasæ, salis ammoniaci vel fossitij, squamæ æris *Mistura.*
 re veterum vsti, aluminis, aristolochiæ rotundæ,
 vt Scribonius, farmētitię, thuris ana ℥. i. myrrhæ
 es, galbani, aut vt Asclepiades mannæ ana ses-
 uncia: Scribonius sextans: cerę lb. i. & semunc. vt
 ras, Andromachus, Asclepiades: Scribonio triēs:
 s ℥. i. Colophoniæ, terebinthiņę ana lb. 2. & ℥. i.
 Andromachus, Heras, Paulus: alij scribunt dena-
 s sex, alij denarios sexaginta. Quidā codices ha-
 nt denarios centum. Scribonius terebinthinam
 mittit, & Colophonię scribit pōdo quatuor, aliās
 ndo duo. Adhæc olei veteris sesquilibra, cui ra-
 ni consentit Scribonius, & sextarium scribit: alij

INSTIT. CHIRURGIC.

lib. 1. ponunt, alij selibram, heminas duas, hemi-
demidium, ℥. 3. Certum est autem copiosum oleum
esse necessarium, ut pharmacum consistat. Epig-
nus addidit succi radice dracontij sesquunciam:
præterea succi seridis ℥. 1. succi marrubij sesquunciam.
Galenus sine succo seridis aliquando confecit, s
alumen sustulit. Veteres ferè tantum sex denarij
vsti aluminis miscuerunt. Alia teruntur, alia liqua-
fiunt pro sua quæq; natura, excepto galbano, qui
in mortario cum tritis pharmacis circumagitur, at-
to paulatim fuso, idque melius in sole: ex quo ab-
liquatis intermiscuntur omnia: ubi verò subla-
foco intepuerint, manibus aceto tinctis diu versan-
tur: ærea pixide ad usus reponuntur. Medicamen-
diluitur vino, vel aceto, ubi glutinandum: aceto, ubi
molliendum, In gangræna & putredine succos illos
recipit: in vulneribus neruorum succum draconis
alumen ubi repellendum. In punctis nervis sit com-
page mellis: in aliis modò crassius, modò liquidius
ut res & corpora postulabunt. In proxima laudem
αἰχμητῶν, cui propter insuperabilem virtutem me-
men inditum est. Parem Isidi vim habet: dilui-
ferè oxelæo, immittitur fistulis, contractos articu-
los laxat, mollit, digerit. In abscessu ventris, coli, cæci
sius dilatatum manu imponitur: thorulus oxelæo
calente madens superimponitur, qui bis quoti-
eodem oxelæo irrigandus est: tertio primum die
quarto absolui debet. Hic si quid exasperauit, ferè
olei mitigatur: ita efficit, ut ne purulenta vomitu
colligatur. Iam collectam extenuat, & per intestina
quasi miraculo depellit. Reliqua verò Isidi simi-
ter efficit, mistura sic habet. Squamæ æris ℥. 7. & 3.

*Compositio
Aniceti.*

℥.6. & semis. in aliis sesquuncia: pyrethri, herbe
 icularis, cocci cnidij, seminis sinapi, cachryos,
 qui granorū paradisi, stercoreis columbini, ari-
 ochiæ sarmētitiæ, æruginis, cyperi, seminis eru-
 mini ana ℥.2. aliās denar.6. nitri, salis ammo-
 ni ana ℥.4. baccarū lauri, mannæ, iridis ana ℥.15.
 2. & semis. aceti acris sextarij 16. al. 12. decocti
 carum cyathi 4. & sem. hoc est, ad circiter ℥.7.
 heminas 5. hoc est, ad circiter lb.4. Tunduntur
 nūm quæ teri possunt: ex quo aceto sparso ite-
 ra contunduntur sub canicula: vbi versata diu
 rescant: hîc iniecto ficuum decocto & oleo om-
 ni coniungantur. Reposita in ære rubro per inter-
 ra aceto respergantur, vt seruentur mollia. In
 ℥.2. dissoluntur aceto, & cum sextuplo cerato,
 ad resinam habet, octuplo, quadruplo permi-
 sur. Descriptum prius decoctum caricarum &
 utum, quod resinam habet. In cæsis neruis non
 pharmacorum ratio. Linamenta primo gene-
 relibuta nudato neruo imponuntur: aliud è se-
 do genere superdatur in plagula: cataplasmata,
 æ, & alia similiter comparantur. In transuerso *Transuerso*
 nere vt periculum maius est, ita liberalius deple- *cas.*
 sanguis, seuerior vitæ lex ponenda est. Iam sit
 mplo gladiator ille, qui priore femore, qua mu-
 li in patellam abeunt, transuerso vulneratus sit.
 gnū sit vulnus & profundum: vacuandū cor- *Hypothesis.*
 .Purgandum vulnus cruore terfo, nudus cæsus
 e neruus bene diluto pharmaco è primo genere
 arpto linteo obstipandus est. Superdandæ lanæ
 ovel oxelæo delibutæ, totum crus oleo fouea-
 , inguem, ile, pubes, spinæ pars, quæ lumbis &

INSTIT. CHIRVURGIC.

Sutura.

*De putredine.
Historia.*

coccyge intercluditur: ac breuiter tota spina
& ceruix calente oleo irrigentur: contegantur
superiore ratione. Sæpius absoluantur vt prius
scribatur quies, vinum excludatur, decumbat
omnes aditus frigoris intercludantur. In eam
componatur femur, in qua citra dolorem per
neat, quod & puluino molli innitatur, leniter
clinetur parte aliqua, vt cum cœperit esse sanies
modè repurgetur. Quo tempore ad secundum
nus pharmacorum veniendum, quale est quod
bet euphorbium. Sed hîc labris nimium deffici
tibus futura opus est, quæ & musculos capiat
subiectas membranas intertextas carni, & car
ipsam altiùs cõfigat. Verùm adhibenda cura, ne
neruus, vel tendo, vel vas deniquè magnum tr
cursu acus vulneretur: deinde etiam vt decliui
te emissarium relinquatur, quâ sanies defluat, d
que medicamenta vulnere inserantur. Iam verò
& vulnus purum, & intectus carne nervus est,
iam omnia in tuto posita sunt, ad communem
nerum curationem te conuerteres. Longa quid
medendi via: sed hîc præcipuè cogitandum, vt
cum nimium properes, tardiùs absoluas. In re
dubiis, & quæ non vrgent, sat citò, veteri sententia
si sat bene. In recto vulnere minor metus est: d
gatione vtendum, parciùs depletur sanguis, ne
saturis opus est, si quidem fasciis coniungi possit
pharmacis ea seruetur ratio, quæ in transuerso p
scripta est. Nunc de putredine & abscessu, quæ
neribus neruorû malè curatis suboriri solent. A
lescens Galeno cõmissus est, cui ex contusione
dij digiti articulus computruerat. Itaque Galen
contul

contusum locum cataplasmate ex hordeacea & lixiuio induxit, tensa verò in ambitum, & cognatio-
dolentia oleo calente liberaliter perfundit: substrato
deinde cataplasmate madentem locum molli-
exterfit lana quidem sicca: ex quo subiecit ca-
maticum ceratum, quod oleo ad ceram duplo
conficitur, misto euphorbio. Communis enim cu-
di ratio puncti, cæsi, contusi nerui & tendinis.
olescens ergò postridie melius habere cœpit, do-
que & tensio ad brachium satis remissa est: quo
pro hordeacea orobi farinā lixiuio iunxit. Ter-
die omnia repetita sunt, forus, ceratū, cataplas-
ma. Hicque superior manus & brachium omni in-
ia liberata sunt. Sed in contuso articulo semipu-
corpus membranaceū apparuit, ex iis quæ me-
s tendinibus cōnexa in seriem digitorum exten-
ntur: quod leniter cōmorum facile decidit. Re-
quidem quod computruerat leni tractu cōmo-
n est: etenim tum demum rescindi ferro aut vol-
a, vel digito putrefacta reuelli debent, quo iam
apore veluti maturitate quadam facile sequan-
neque maior vis nondū maturis inferenda est.
que separatis putridis membranīs, cū incolu-
s tendo nudatus esset, Polyidæ pastillus sapa di-
us in carpto linteo adhibitus est: & ceratum su-
datum, quod capit euphorbium: cui cataplasma
orobi farina & lixiuio adiectum est. Quarto die
n aliud superesse visum est, quāni ut reliquias in-
mmationis discuteret: alioqui ad cicatricem sese
iueret. Cū ergò nescio quid durum relictū
et, abundē siccantibus vti instituit: vsusque est
de medicamēto, postremò ad epulotica transit.

INSTIT. CHIRURGIC.

*In contusis
& putribus.*

Abcessus.

Torpor.

Atque hoc exemplum tibi positum sit ad contu-
neruos & putria. In vtróque conferunt initio ca-
plasmata ex hordeacea vel fabacea cocta oxy-
lite, postea aliquid lixiuij additur, & reliqua farin-
rum genera vsurpantur orobi, lolij, cicerum, lupi-
rum: postremò solum lixiuium sine oxymelite
quendis farinis vtile est. Plura contra putria in
gantibus. In contusis sed opertis neruis & cute
tegra oleum satis esse potest, quod laxet, discutiat
& dolorem leniat: qualia in anodynis scripta sunt.
In dolore pix liquida & paregorica misceri possunt.
At simul contusa cute & vlcerata, siccandum sunt
& constringendum: vbi salutare cataplasma at-
tarum ex oxymelite & fabacea farina coctis. Re-
contusum membrum, fluentem calidum sanguinem
à recens cæso animali excipiat, eoque immergatur
aut in thoracem animalis via facta immittatur.
abcessu, qui puncturæ in ambitum enascitur, Co-
basij pharmacum accommodatum est. Ceræ, Co-
lophonæ, butyri ana ℥. i. picis aridæ, mellis ana
munc. ærug. 3. 2. ærugo in puluerem trita diutius
mè in aceto volutatur, & liquatis aliis sedulo per
miscetur: coquuntur omnia mota assidue dum
sistant. Iam ad reliqua neruorum vitia properemus
ac de dolore in anodynis. Torpor motus & sensus
iniuria est, qui & stupor appellari potest: vbi prae-
cipue anatomica ratione recognoscenda neruorum
radix est, quæ semel læsa suum vitium longè la-
que disseminat, cuique remedia primùm adhiben-
da sunt. Frustra enim digitum acopo fouebis, quod
ex eo obtorpuerit, quia in alio ceruix, quo loco doli-
sum exterminat. Et ante remedia de causa mali quæritur.

habenda est. Torpor ergo & in totum corpus *Spectanda*
 regitur, & in membra præcipuè, crura & manus: *in torpore.*
 primum quidem à refrigeratione, deinde nervo-
 rum angustia, quia vel luxata vertebra, vel innato
 periculo opprimatur. Aliquando quoque exce-
 ssiva torpedinis genus hoc vitij nervis inuexit.
 Quod si nihil horum incidit, ad ignauiam referen-
 & in erroribus vitæ causa quærenda est. Quibus
 solennis vacuatio: arthriticis, status materiæ
 recurrente periodo in nervos corporis re-
 gitur. Quartanæ & alij morbi id genus in stu-
 pem, resolutionem corporis degenerant. Intem-
 pes quoque hoc genus vitij nonnunquam gi-
 git. Itaque in torpore, in obsoleto sensu corporis
 notu, de causa mali, de origine nervorum, qui in
 his partes abeunt, quæstiones primum habeant.
 Calefaciendum quod refrixit, reponendû, con-
 uendûque quicquid loco secessit: incidendus
 humor, atque dispergendus, qui acetabula, vincula,
 ligamentos, articulamenta denique infarcit: curanda
 pericula, laxandæ angustia, reformanda vitæ lex:
 curanda vacuatio, diuertendus materiæ cursus, &
 minò contraria remedia contrariis vitiis adhi-
 ere conuenit. Quæ calefaciant, & hinc nervorum
 vitia repugnent, ampliter scribentur in dolo-
 rum remediis. De luxatis ossibus superiore capite
 disputatum est. Reliqua auxilia partim ex pri-
 mo libro, partim ex adytis medicorum repetenda
 sunt. Quod autem ad originem pertinet, ut suo quæ- *An seruat*
 loco medicamenta imponantur, meminisse *motu pereat*
 debet, nonnunquam motum obolescere seruat *sensus, &*
 quæ: aliquando verò permanente motu abo- *contra.*

INSTIT. CHIRURGIC.

leri sensum : vtrūque etiā interdum obtorpes-
 re. Atque vbi idem neruus tum ad sensum , tum
 motum à natura parti datus est, seruato motu in-
 columem sensum esse oportet. At incolumi sensu
 protinus motus integer est. In multis corporis par-
 tibus neruorum fibræ ad sensum in superficiem
 replicantur : rami verò musculis inseruntur , vt
 ueāt : vbi saluo altero motu, si lubet, sensum exor-
 cere contingit : multò magis quum alio atque alio
 ortu vtrique enascuntur. Multis quoque parti-
 bus ad varios motus multi nerui, tendines, musculi
 variis locis inuecti sunt, quod in capite, artubus
 ore, thorace, & maxillis, atque adeò toto corpore
 facile intelligat, quicumque in anatomica disci-
 plina fuerit exercitatus. Vt ergo iniuria paris est, ita
 querendus neruorum ortus, cui (si opus est) reme-
 dium instituas. Ridiculum enim intremiscenti
 vel contortis labro & genis ad eos neruos con-
 gere, qui à tertia cerebri propagine in totam faciem
 disperguntur. Motus enim in vitio est, & in
 que sensus iniuria ad quæstionem proponitur. In-
 querendum ergo, nunquid detrimenti ceruix acce-
 perit, qua parte latus ille musculus longè latèns
 in faciem explicatur : num qua relaxata vincitur
 nunquid iniuriæ à temporalibus musculis & neruis
 primùm ortum sit. Neque absurdum minùs quod
 sequitur. Cuidā in itinere è pluuiā & frigido Aque
 lone suprema ceruix inalserat, læsa quoque gra-
 ter ea iunctura, quæ ad vocatum dentem arti-
 lata est. Atque hinc optimo iure sensus calu-
 obtorpuisset, quia ab ea vertebra sublati neruis
 sentientis animæ capiti inspiratur. Igitur cūm

*Exemplis res
 declaratur*

*Historia
 quedam.*

a calidis medicamentis pugnatum esset, quæ ca-
 ci impingebant: accersitus Galenus ad dentem
 eam vertebra remedia conuertit. Igitur re-
 facta parte, quæ primùm in alserat, sensus calua-
 celeriter instauratus est. Multis iunctura illa
 gore percussa, vt & tertio & quarto articulo col-
 in modò constans, modò intortum dolensque
 et, neque pro libidine conuertitur, vbi frustra
 biti remedia imponas. Sed adhæc designandæ
 res, vnde vincula procedant, oriantur nerui, in-
 cantur muscoli, quibus ceruix capiti colligatur.
 d & post dentem articuli vel pelluntur loco, vel
 gore percelluntur: atque hinc laborant muscu-
 qui è collo in thoracem sese explicant: ex quo
 latu intercepto materia vocis, vox quoque in-
 dum supprimitur. Verùm omninò meminisse
 ortet in tota spina leues esse iniurias, quas fri-
 s intulit: grauiores quæcunque vel phlegmone,
 l tuberculo commouentur. Asperissimum malum
 luxatis articulis, multò maximè quum intrò
 lsa, & in obliquum vel angulum torta verte-
 a est. Sic enim nerui angustius comprimuntur,
 i è spina quidem exigui paucique foras discun-
 nt: plurimi verò atque præcipui feruntur intrò,
 semel læsi longè grauiissima pericula intermi-
 ntur. Quidam subsectis strumis obmutuit nuda-
 neruo, eoque perfrigerato, qui vocem fingit.
 teri in dorsum deturbato vox intercepta est. At-
 e hic curato dorso, ille concalfacto vocali ner-
 vocem recuperauit. Pausanias sophista in dorsi
 tium præceps corruit, atque hinc seruato mo-
 inter mortuus sensus est, qui vltimis duobus di-

Efflatio laesa.

*Comparan-
 tur inter se
 spine iniurie.*

*Nerui è spi-
 na foras
 intrò.*

*Historiis
 explicatur
 locus, cui re-
 media im-
 ponas.*

INSTIT. CHIRURGIC.

*Accidentia
manuum in
gravi pleu-
ritide & pe-
ripneumonia.*

*In vitio
manuum.*

*A dorso &
lumbis iniu-
ria.*

*Suppressa &
sine volunta-
te missa vri-
na.*

gitis & dimidio tertij inspiratur. In graui peripneumonia & pleuritide, ad extremos vsque digitus sensus quibusdam violatus est, plurimis brachij condolefcit, aliis quoque motus leniter obtunditur, læsis scilicet neruis qui à dorsi initio prius costarum spatia intercurrunt, & in brachium, & nam, extremos quoque digitos sparsi deferunt. In torpore & tremore manuum recognoscendum, num quid vitij ea parte spina fecerit, quæ quarta & nona vertebra intercluditur. A sexta quædem, septima & octaua in totam manum ne dimittuntur intermixtis fibris à superioribus articulis. Sed è septima & initio dorsi, interiore manu & posteriore plures decurrunt: in vlnam, vltimos digitos & dimidium tertij dispescuntur. A superioribus coniugiis vertebrarum in superius brachium, exteriorem, priorémque manum, maior quoque digitos nerui disperguntur: quanquam ita hi omnes sese implicant, vt non facile in medio cursu & finibus separentur. Ceruice læsa, quintum spondylium quarto conseritur, offensa tur respiratio, quia hinc diaphragma neruos incipit. Affecto dorso & neruis, qui costarum spatii interfecerunt, vox hominem deficit: quia maior vis illa spiritus, qui materia vocis est, non efficitur. Lumborum iniuria & inde laborante abdomine ingrauescit respiratio, & excrementa segne depelluntur. Quidam è scala præceps in lapidum impegit, quæ lumbi sacrum os exarticulant, is locus intro compulsus & obliquè luxatus est. quo cœpère crura frigescere, ortaque inflammatione alui excrementa & vrinæ restiterunt. Pue-

captura piscium spina perfrixit, quàm lumbi desi-
 nt: condoluit vesica, alius sine voluntate ster-
 s deiecit. Alter in eadem iniuria inuitus omnia
 mmingebat. Cuidam puero in osse sacro exarti-
 tata & intrò pulsa vertebra est. In quo neglectū
 lum occalluit, atque inde factū, ut non nisi ægrè
 in stillicidium vrina exprimeretur. Alteri obliquè
 tra articulatione, vrina in totum suppressa est. At-
 e hæc nō iniuria, si quis intelligat è finibus lum-
 rum neruos in crura plurimos, quosdā in vesicā,
 dicem & genitalia dispergi: maximos posteriore
 rte rectā in poplitem decurrere: minorum alios
 idem, quàm pubis os foratum est, in priora crura
 Feminari: alios verò obliquè ad inguina diuer-
 tique cum magna vena & arteria, atque extra has
 anteriores partes femoris deferri. Ab osse sacro
 quoque neruorū soboles superiorib' intexitur,
 de vesicæ & aliis partibus perplexæ fibræ inserā-
 r. Atque hæc obiter. Neque enim huius instituti
 anatomiam describere: sed parum explicata re-
 media videri possint, nisi etiā designetur locus, cui
 plicentur. Frustra enim torpentem pedem exci-
 s, & anum vesicāmq; refoucas, quū à lumbis pri-
 a mali labes orta est. Atque hoc in lumbis semel
 plicatū, in aliis spinæ partibus & inde factis iniu-
 is seruare cōueniet. Et quæ de torpore, de paralyfi
 quoque & tremore dicta putētur. Cōtra quæ om-
 a in dolorib. Acopa scripta inuenias. Iñ, aniceto,
 iisq; generis eiusdem vti liceat. Nunc ad reliqua
 anseundum. Igitur rigēt nerui, atque cōtorquen-
 ur: utrūque quia conuulsi, gangliis occupati, &
 vitio impediti, quod inflexis neruis ἀσφάλιν,

*Nerui crura-
rum.*

*Rigor & cō-
tortio.*

INSTIT. CHIRVURGIC.

quódque tensis atque rigentibus ὀρθόκυλον appellant. In ancyle contendí membrum non potest, quasi reuulsum mancúmque manet. γαλίας Hippocrati qui inde cubito est breuiore, ἄλκος Celeno appellatur. In altero vitio exertum est, rigidum nec iam inflectitur : quia videlicet veluti alternatim imperio, motúm efficiunt, cedúntque nerui, tendines musculi quicúmque à natura ad membrorum flexionem cōtentionésque instituti sunt. Atque hæc quidem totum corpus incidūt, in neruos, tēdines, musculos & articulata coniugia, per quæ collū capiti copulatur, sed præcipuè in digitos, cubiti iuncturas & humeros. Familiaria arthriticis è materia crassa, quæ in articulis cōcreuit. Eadem efficit cicatrix magna, quæ in callum obduruit. Iisdem immoderata siccitas, quæ flatu aliquādo causa est. Atq; hîc facillè discutitur. Siccitas hydrelæo, in quo semen lini, althææ, fœniculi græci & horū folium & radix inferbuerint, balneo aquæ dulcis, in lito dulci oleo & similibus temperatur. Rescinditur cicatrix, vt cōtractæ partes relaxentur vitatis neruis & tendinibus. At scirrhus frequētior causa est. Is ergo statim initio laxante materia, quæ prætereà remolliat, tentari debet : hydrelæo, quo tum illa, tum cucumeris syluatici radix, & lallia folia præcoxerint. Irrigadæ partes, fouendæ que cyonio, irino, aliisq; id genus, ex quo lenioribus accipis vtendum erit, quæ molliter affricentur : atque hinc superalligantur lanæ, modò succidæ, modò in oleo delibutæ. Blandè cōmouetur articulus, vt paulatim assuescat naturæ. Itaque initio diachylon leniora malactica oleo lirino, irino, anethino, sicyonio, & aliis id genus dilues, atque hinc articulu

In quibus
partibus an-
cyle etc.

Causa.

Curatio.

olliter affricabis. Postea verò Amythaonis phar-
 maco, Cathægetæ, Asclepiadis, Aniceto, Iside, em-
 astro de meliloto, immisto quidē oleo, sed paulò
 affiore temperamento, vtendum erit. Atque om-
 no ea cōsectanda curandi ratio, quæ in malacticis
 uribus explicata est. Conuulsio, inquit Hippocra- *Hippocra.*
 s, ex inanitione fit & repletionē: at illa ferè in def- *aph. 39. li. 6.*
 ratis ponitur. Hydrelæo tamen, balneo è media
 ateria, & iis quæ tepido humore laxēt, vti licebit.
 repletionē qualitas quoque materiæ includēda,
 æ vel acrimonia, vt sanies in nervis, vel frigore
 ordeat: de quibus ex Hippocrate quædā iam an-
 notata sunt. Adhibetur medicus, irrigātur olea
 æ leniant, laxent, discutiant, qualia multa in do-
 ribus resoluentibus, attrahentibus scripta sunt: af-
 cantur acopa, illigātur lanæ, impinguntur empla-
 a eiusdem naturæ, quæque omnino contra cau-
 mali depugnēt. Malagma Scribonij quod Ca- *Malagma*
 ægetæ pharmaco simile est, ad omnem rigorem, *Scribonij ad*
 nuulsionem, tensionem, cōtractionem, dolorem *multa.*
 eruorum & caninum spasmus, ad ancylas deni-
 e & ganglia vtile est. Bdellij, sepi vitulini, ireos
 a 3. 2. opopanacis, galbani, ammoniaci, cachryos,
 it baccarum lauri, vel granorū paradisi ana vnc. i.
 peris grana centum viginti, cerę vnc. 7. terebinth.
 nc. 6. Trita arida cribrantur: quæ succum habent,
 am resina subiguntur: cera particulatim fracta in
 ruentem aquā demittitur, subacta manibus aliis
 termiscetur in pila: versantur omnia: sed pilam
 onuenit subinde perungere oleo cyprino, vel tere-
 nthino, alioue generis eiusdem. Liquefcit phar-
 acum in oleo, vt sit acopō, quum res exigit. Gan-

INSTIT. CHIRURGIC.

Ganglia.

glia vocamus concrectiones quasdam & contor-
nes ad cartilaginem vel neruum, ex lenta crassa
materia, quale neruorum alimentum est. Alij g
glion definiunt tumorem nerui à vi externa, c
ictu, laboribus: nam raro sponte prouenit. Extre
membris ferè nascitur: rarius in cubito, capite &
liquo corpore. Atque hic tumor inæqualis est,
nititur, & in latera pressus diuertit, nec in orbè

Curatio.

cumagitur. Quibusdā partibus curantur ferro, a
ut pedibus & manibus, non nisi cum periculo
tro vulnerantur. Ammoniacum ergo ad ignem
latandum manu, molle atque vnguinosum, aut
rum medicamentorum aliquod, quæ in malac
descripta sunt, emplastri temperatura. Calidum
ita diductum, ut totum gāglion comprehendat,
figi debet: superdatur plumbi lamina, eaque arc
simè constringenda, alligandaque, ut nullo mo
ganglium diuertat. Alij solam laminā sine pharm
co adalligant. Atque vbi dierum aliquot interie
mora emollitum ganglium videatur, detracto p
bo & pharmaco statim pollicem dextrum gang
infiges, reliquos digitos in ambitu cōstitues, om
no premes, & quāta vi poteris gāglion vrgebis,
nec solum diffluet. Hæc quidē veterum iam el
leta ratio est. Nostri melius: pediculum membr
ceum, glandulas, venarum nouam propaginem
de gāglion coit augeturque, annotant: viam fe
aperiunt, nudāt omnia, filo vasa intercipiunt, ner
delineant, pediculum, glandulas, venas vnde nu
tur vitium, ligant, siccant, tabefaciunt, vrunt, pra
dunt, atque ea ratione quasi radicē mali extirpāt
ne postea noua regenerata, suffectaque, materiā ne

ganglium renascatur. Quanquam hæc curandi ratio non sine periculo est, si quidem & gangliū magnū, & eo loco, vbi insigniū vasorum neruorumque initio fit. Subsunt quoq; aliquando putrefacta corruptaque vasa insignes venæ aut arteriæ, quæ nutra sanguinē effundunt, quem nemo supprimat: inde æger paulò post extinguitur. Terebinthina, oleum viua, adeps anserinus bene temperata ganglion dissoluunt. Aliud quod etiā facit ad ancylas. Ceruse, olei veteris, piceæ ana libr. i. ceræ ℥. 2. galbani, ammoniaci ana ℥. i. Cerusa oleo coquitur ad puritatē: deinde ammoniacum immittitur, deinde resina & cera: postremò galbanū præmollitū igne. Alij quoq; aliter cōparant. Plura ad ancylas, & quæ conuulsis & gangliis bene faciāt, septimo *κτ' γέν*: quale est Terebinthum anteà notatū è mellē, quod contractis & conuulsis vtile est: & *δυσωδης* acopon. Ceræ, terebinthina, medullæ cerui ana ℥. i. galbani, ammoniaci ana denar. 6. olei veteris sesquilibra: & quæ proximo capite describētur. Atq; hîc terminetur oratio, si monuerimus ligamēta duriora, eaque præcipuè, *Ligamenta.* quibus inter se ossa cōiugātur, in minori esse periculo. Neque ab aliis metuendū, quæ musculis inseruntur. Vtrūq; genus vulneratū valde siccantia medicamēta perferre potest. Tendonū media natura est.

De dolore.

CAP. 3.

Accidunt multa in opere chirurgiæ, quorum remedia aliquot conspersa locis obiter annotata sunt: contra callos, gangrænas, putredines, cancos, contra vermes, rheumata, & alia. Iam de dolore simul & intemperie atque hæmorrhagia instituenda oratio, à quibus curandi consilia sæpe-

INSTIT. CHIRVURGIC.

Doloris cau- numero conturbantur. Dolor ergo omnino fit
sa. bita alteratione & soluta corporis continuitate.
Alteratio teratio intemperiem facit elementorum, sed à ca
calida & fri re & frigore dolor acerrimus: à siccitate med
gida gravif- cris: ab humiditate propè nullus vel stupidus ex
simos dolores tari solet. Atque hæc ferè non tam qualitate qu
infert. copia doloré facit. Est quum intemperies solà p
tem afficit, quæ si inualuit & radicem fixit, æger
mè percuratur. Est quum collectus humor eti
excruciat: acerrimus quidem, vt feruida bilis: & f
gidissimus, vt qui vitreus à Praxagora appellat
est. Id quod ad curandi rationem maximè pertine

Dolor ab Atque omninò qui contumacior dolor est, nec
intemperie. cilè mansuescit, intemperiem ostendit. In quo su
mopere cauendum erit, ne (quod ferè, fit ignoran
tia artis) frequentibus phlebotomiis, sæpius reu
catis catharticiis cucurbitulis ægros excarnifices
quibus solis summa morborum præsidia medic
rum vulgus collocare solet. Primum ergo quæstio
habeatur de prægressis & continentibus doloru
causis, deinde curandi consilia ineantur: comparè
tur remedia quæ præsentibus vitiis, vñ sui esse vide

Solutio con- Dissoluunt corpus acria, vt quæ corrodât, secant
t inui. ferrum, lapis & alia: quæ contundunt, vt obtr
quædam corpora, in quæ incurras, aut quæ aliun
mota vi maiore corpus appetant. Ad hæc quæ dis
dunt, vis flatuum & humorû copia: postremò qu
vel calore vel frigore vehemèter lædunt. Iam ve
contraria omnibus querenda remedia: qualia cer
antegressa causa & doloris proprietas, pars deniq
ægra dolénsque præcipuè indicabunt. Ac dolor
quàm celerrimè occurrendum, neque committe

m, vt diutiùs cruciètur ægri, quibus in desiderio
 magna celeritas mora est. Neglectus dolor la-
 factat vires, fluxiones attrahit: vnde exarcerba-
 t, phlegmonæ incenduntur, cõuulsiones rapiunt
 ros, ac sæpè mortes: aut certè vlcera madescunt,
 æ sicca esse seruata naturali ratione, & vacua ex-
 emētis necesse est. *Ανώδυνα* vocāt *παρηγορικά* &
σιρόνια, quæ dolorē sedent, tenui substantia, pri-
 o gradu calida, vel ita temperata, vt familiaritate
 mentorum naturæ partium consentiant: oleum *Olea.*
 elce, ætate medium, chamæmelinum, anethinum,
 emine lini, althææ, fœnugræci, è dulcibus amyg-
 lis, è lumbricis, vulpecula, meli, lutra, erinaceis, li-
 acibus, & pullis cygni oleo tabefactis: è floribus
 mbaci, hyperici, sambuci oleo immerfis, persola-
 , ac subinde commutatis. Oleum extortum è tri-
 to incude & candente ferro, ex ouis pressum, è sar-
 entis vitium: alia quoque plurima, quæ primo li-
 to descripta sunt. Atque hæc omnia tensa, constri-
 a, refrigerata iuuant. Rosaceum lenit, repugnâtq; *Rosaceum.*
 usæ, vbi à calore dolor, vel à dolore calor cõmo- *Pinguia.*
 is est: In anodynīs butyrum est, œsypus, lana bene
 accida, suillus adeps, vitulinus, asininus, felinus,
 ulpinus, mellinus: è cercopitheco, simia, cuniculo,
 conia, catello, sciuro, quo ad auriū dolores Archi- *Sciuri adeps.*
 enes vsus est, Otide, phalacrocorace sortilegarum
 superstitione, anatinus, anserinus, gallinaceus, olo-
 nus, ex anguill. & dulcis aquæ piscibus: sed præci-
 què humanus. Hæc omnia sunt recētia, bene pur-
 ata & conuenienter lota, si quid rancoris, situs, sal-
 uginis, acrimoniæ, aut alieni vitij conceperint. Le-
 it diachylon minus solutum rosaceo & chamæ-

INSTIT. CHIRVURGIC.

*Malactica
& peptica a-
nodyna sunt.*

*Consistentia
anodynorum.
Muccagines.*

Lac.

*Balnea, fo-
tus, infesio-
nes.*

*Cataplasma-
ta & epithe-
mata.*

*Fraxinus.
In magnis
doloribus.*

melino. In summa, quæcunque coquunt & mod-
ranter emolliunt, doloribus medentur. Sed conti-
ctis recens vtendum erit solutis rosaceo, vel conu-
niente oleo. Liquidiora sunt, si quidem cuticula
dolor est: non ita liquida, si is altius cruciat, id quod
in anodynorum vfu semel dictum fit. Eo modo parti-
gro recente & tetrapharmaco dilutis rosaceo vti
cebit. In hoc genere muccagines sunt è semine lini
althææ, fœnugræci, nucleis, cydoniorum, malua-
althææ, loliorum radicibus, gummi arabico, trag-
cantha, atque omnino media materia, quæ aliqu-
medullaceum habeat & vnguinosum. Colliguntur
aqua maluacea, liliacea, chamemelina. Esto quad-
pla aqua. Semina ad circiter duplam muccaginē ef-
ficiunt iniecta aquæ calidæ. Paucum gummi mu-
tam muccaginem reddit, quo modo etiam radices
quæ quasi medulla pingui præditæ sunt. Iunguntur
oleo, quod sit sesquuplum, & ceromatis. Lac muli-
bre & vaccinum ad dolores facit. In lacte chama-
melum, althæa, malua, melilotum, anodyna semina
interanea, pedes, capita hœdorum & veruecū pe-
coquuntur ad infesiones, fatus & balnea. E mat-
ria pista, & butyro, vel paregorico oleo iuncta fiunt
cataplasmata. E farinis hordei, tritici, mica panis
similaginei, incoctis sapa, vinis dulcibus & lacte
singuntur epithemata, iunctis, si lubet, vitellis ouis
affuso rosaceo, resperso croci puluisculo: leniēt hæc
omnia & concoquent. Tenella fraxini folia aqua
cocta pistaque, malignis, cancrofis & dolentibus vi-
ceribus remedio sunt: decoctum in eundem vfu
ad fatus adhibetur. In magnis doloribus & vehem-
menter intentis locis assiduè fouendum tepida, hy-

læo, interaneorum hædi & veruecis decocto, a-
 que generis eiusdem, deinde impingendum ca-
 lasma lene & molle. Grauitas enim, durities, a-
 ritas omnino declinanda sunt. Iam verò in hoc
 nere pharmacorū vitium est, quòd quæ leniunt,
 è relaxant, fundunt, liquant, vnde in plethora &
 rochymia, materiâ calore fusâ locus infirmus do-
 lque opprimitur, grauius dolet, ampliùs disten-
 ur: sæpè etiam viribus suis concidit, atque ener-
 ur. Ex quo rosarū folia, absynthij summitates, a-
 que generis eiusdem commiscēda putant, vbi ad
 us, balnea, infessiones, epithemata pharmacum
 paratur. Sed hîc astringentibus abutendū non
 Etenim nimia astrictio dolorem auget. Modus
 vt inde fluxio molliter reprimatur, continean-
 vires, & iustum dolori solatiū adferatur. In bal-
 s dolentes articulos præligari iubent, obstipant-
 e repellente auxilio, priusquam in solum descē-
 tur. Atque omnino vacuandum prius corpus est,
 quidem postulat casus: ex quo ita mitigandus do-
 est, vt ne quid inde vires, aut quàm minimū
 trimenti patiantur. Sed tum maximè cura virium
 cipi debet, vbi aliquid vrget, quod nature viribus
 cludatur: qualis est fœtus in dolore partus, qui vt
 atur, firmo abdomine, robustis lateribus, vtero
 ente, cōtentis neruis omnibus matris, suis deni-
 e viribus opus habet. Itaque in laborioso puer-
 cio dum laxamus vias, & dolores consolamus,
 nma ratio virium semper habenda est. Eadem cu-
 it in calculis & doloribus thoracis, vbi sputum
 ssius, & suppuratio repurganda est. Atque hæc
 iis, quæ reuera anodyna sunt, dicta fuerint: quo-

*Noxa le-
nientium.*

Astrictio.

Virium ratio.

Fœtus.

INSTIT. CHIRURGIC.

*Dolorem le-
niunt.*

rum multa ad ea quæ postea dicentur, referri
sunt. Itaque genus aliud effingunt, quod sub
causa dolorem vincat: quale est oleum laurinum
refrigeratis: violaceū calefactis: siccatis hydrela
sinapismus, vbi pars aliqua humiditate elang
Adhæc quæ contra copiam & vitium materiæ
hibentur, ex quo medentur doloribus, phlebo
mia, cathartica, clysteres, commansa & naribus
serta, *Ἀγματοήματα & ἔρρινα* Græci vocan
pophlegmatismi, *πλαρμικά*, hoc est sternutato
que lachrymas, menses, mariscas emoueant, su
res eliciant, aliâque generis eiusdem. In dolorib

*Hippocrat.
6. Epid.*

*Calor & fri-
gus quanta
teneatur cō-
trarietate.*

inquit Hippocrates, remedia sunt, phlebotor
purgatio, vstio, sectio, sternutatio, calfactio, refr
ratio. At caloris in sedandis doloribus frequen
frigoris autem rarior vsus est. Calor enim nat
familiarissimus, quique vim frigoris possit retun
re, & graues æstus partium attemperet. Inimic
vitæ frigus est, eoque solum vtimur, vbi intēpe
calida sine materia est, vt in erysipelate quodam
stuant capite, aut alia parte corporis ab ardore
lis, & ambustis. Ac tertium genus, si lubet, statua
eorum, quæ stupefacto sensu dolorem fallunt, q
quod doleat, sentire necesse est: & extincto se
dolor necessariò conquiescit. *Ναρκαπικά, ὑπο-
πικά & χαρωτικά* talia appellant. Ac de omnib

*Calida ano-
dyna.*

ordine differamus. Calore dolore sedant, tum q
reuera anodyna sunt, tum oleum laurinum, iuni
rinum. Baccæ macerantur vino, deinde oleum
tunditur mola, quod coxariis & frigidis articulo
doloribus confert. Adhæc galbaninū, sulphurinū
styracinum, piperinum, è cinamomo, cardamon

ce myrepfica & caryophyllis expressum. Nardium, costinum, cnidelaon, sinapinum, è sabina, rumaiorana, rosmarino, saluia, centaurio, enula, iri, ntiana, aristolochia, bryonia, acoro & alia materis, quæ iam antè capite de resoluentibus & attractibus descripta est. Oleum terebinthinum è terebinthinæ lib. i. laterum antiquorum, vel, ut Albus, recentium, (quò plus olei imbibant) ℥. i. mastiches, styracis ana ℥. i. Lateres igniti extinguuntur opo, & infriati cæteris commilcentur. Capiuntur omnia capsula vitrea, ita resoluuntur igni. Triplex liquor deinceps effluit, quorum tertius optimus est. Iud. Flores rosmarini amphora vitrea includuntur, quæ incerato duplici linteo obstipanda est: elicitur oleum calida arena. Oleum philosophorum, trelæon de lateribus, Sabininum, & alia permulcorum descriptio ex Arabum libris petèda est. usdem generis est oleum fæcarium, quod de tartro appellant. Efficacissimum balsaminum, quod triè conficiunt. Thuris candidissimi, mastiches ana uncia duæ, ligni aloës ℥. i. caryophyllorum, galanthe, cinamoni, zedoariæ, nucis myrepficæ, cubebam ana ℥. i. myrrhæ, aloës, ladani, sarcocollæ, caprei ana semuncia, baccharū lauri sesquuncia, ireos, aristolochiæ rotundæ, dictamni, symphyti maioris ana sesquuncia: gummi elemnij ℥. 6. terebinthinæ pondus omnium: cōcorporata omnia resoluuntur igne in alembico chymicorum arte. Primum stillat aqua, deinde oleum, postremò pinguis meligo. Contra omnia vitia & causas neruorum valet dicitur. Sunt qui addant aliquid olei rosacei & myrtini, vermes terræ lotos è vino albo, & aquam

Oleum terebinthinum.

Oleum è floribus rosmarini.

Balsaminum.

INSTIT. CHIRURGIC.

*Ad dolores
coli, vteri,
ventris.*

Euphorbii.

illam, quæ folliculis vltimi includitur. Contra dolo-
& flatus vteri, ventris, coli singulariter facit. Ole-
nethini lb. i. seminis agni casti, seminis rutæ ana-
cinamomi ℥. 6. concassata hæc oleo immergu-
tur, & diebus quadraginta insolantur sub canicu-
ardoribus: alioqui loco tepido ad focum diutius
continentur, dum vim materiæ oleum abundè co-
biberit. E decima parte castorei vel euphorbij &
leo remedium comparatur: singulare perfrigerat.
Atque euphorbij magnus omninò vltus est alio-
partibus, quæque doleant, & vehementiùs perfrige-
xerint. Cuidam à genu acerbissimus dolor hybernico
no frigore commotus est, cui Galenus ceratū quod
euphorbium capit, vngēdo loco à balneo instituit
quod cū successisset, dolore protinus cessante, id
remedium prospero semper euentu in aliis perfrige-
geratis, atque hinc dolentibus particulis vsurpat.
Adhibetur remediū & à balneo, & ante balneum.
Sed iam ferè exoleuit lauandi consuetudo, eaque
res multis curiosior visa est. Loco eius fouenda pars
est decocto meliloti, rutæ, chamæmeli, quæ in vltis
præferbuerint. In cephalalgis à frigore & hemi-
craniis, laudatum veteribus auxilium, quod paratur
cera, oleo & euphorbio. Ac misturæ ratio superius
re oratione abundè notata est. Duplo veteri euphor-
bio loco recentis vtendum est, postquam iudicio
dulò animaduertentis ætatem euphorbij, & legiti-
mum ab adulterato satis distinxeris. Alij naturæ
proprietate hemicranicos iuuari euphorbio proce-
derunt, si ex aceto tritum aduersis fronti & tempori
illinatur. In eundem vltum drachma recentis euphor-
bij in ℥. 3. olei dissoluitur, atque instillatur a-

Sunt qui mistis vino tenui, giluo, odoro, & cha- *Mistura vi-*
 melino oleo omnium partium dolores perfa- *ni & chama-*
 nt. Radix cucumeris agrestis in taleolas cæditur, *melini olei.*
 cum cauliculis absynthij hydrelæo coquitur. Ex *E radice cu-*
 trimento veterum singulariter iuuat hemicra- *cumeris cata-*
 sis: decocto fouentur partēs, materia ad cataplaf- *plasma.*
 m subigitur. Calidum, vt reliqua, vsurpatur, adhi-
 ta cura vt ne refrigescat. E sex vitellis assis, myr-
 æ semisse ellebori nigri drachm. granis 4. oleum *Oleum ex*
 primitur ad focum in sartagine, singulari reme- *ditis.*
 dio vlceribus puerorum, & omnino dolētibus cal- *Ad dolē-*
 putredini, vermiculationi, scabiei. Callis dolen- *tes callos.*
 tibus styracis vnciæ duæ, vel eo plus in sesquilibra-
 ei diluuntur. Ex asserculis iuniperi, lauri, abietis,
 mentis cinamomi, calami aromatici, ferragine li-
 ni sancti, oleo immersis exprimitur oleum ea arte,
 æ primo libro designata est, vel qua è iunipero
 esue, è cinamomo Nicolaus elicit. Diuturnis do-
 ribus, & qui intus crucient, efficacissima acopa à
 teribus prodita sunt. Quorum alia leniora, quæ *Acopa:*
 ternis doloribus adhibentur, quale oleum est: a-
 mediocria, quibus etiam compages crassior est.
 que hæc ex oleo, laxante materia & moderatè
 lida temperantur, adipe, galbano, terebinthina,
 olophonia, inueteratis atque internis doloribus
 commodata. Tertium genus iam acrius, idem-
 ne corpulentum magis, quod contumacioribus
 tiis & in alto corpore latentibus imperatur. Aco-
 duplo, triplo, quadruplo, pari interdum ad reli-
 a, quæ solida sunt, oleo permiscentur. Myracopa *Myracopa:*
 la odoris suauitate ab acopis distinguuntur. Ac
 n subiiciamus formulas, ad quarum instar infini-

INSTIT. CHIRVURGIC.

*Acopon
Asclepiadis.*

ta propè acopa comparentur. Maioranæ, rosmarini, fœnugræci ana lib. dimidium : surculorum lauri libr. 2. flores iunci odorati vnc. 1. vini veteris, o dulcis ana sesquilibr. stirpes contusæ triduum macerantur vino. Sed adhibenda cura est, vt ne h vapescat: tertio die oleum superiniicitur, coquunt omnia in diplomate moderata pruna. Atque v vinum expirauit, exprimuntur omnia, vt simul leum in vas nouum diffluat. Ex quo capitur o libr. 1. ceræ vnc. 2. vel eo plus, vt fiat cerato mala ma. In quibusdam codicibus adduntur radicis c cumeris agrestis, nardi Celticæ ana libr. 2. quæ cu aliis vino maceranda & oleo coquenda sunt. Alii ischiadicis, opisthotonicis, & omnibus dolorib neruorum vtilissimum. Ceræ selibra, terebinthi libr. 1. guttæ ammoniacæ in aceto dissolutæ vnc opopanacis vnciæ duæ, galbani, medullarum ce ui & tauri, æsypi ana vnciæ duæ, olei irini vnc. mellis. vnc. 3. Cera oleo colliquatur, terebinthi additur, deinde medulla & æsypus, reliqua ig remollita & cum aliis fusa permiscuntur. Quod quitur paralyticos sanat, & neruorum dolorib medetur. Rutæ viridis vnciæ 3. pulegij sicci, c peri ana vnciæ 3. salis, nitri vnciæ duæ, fœnugræ mercurialis, succi marrubij, rosmarini, aristoloch ana vnc. 3. amygdalarum amararum desquamatum libr. 3. iris illiricæ vel florentinæ, terebinthin baccarum lauri, radicis cucumeris agrestis, gut ammoniacæ ana selibra, ceræ lib. 1. olei libr. 9. v modus controuersus: tamen iusta mensura fue libr. 12. In quibusdam exemplaribus adduntur bina selibra, ellebori albi sesquilibra, myrti viridi

Ad ischiadicos, opisthotonicos, & omnes neruorum dolores.

Ad paralyticos.

nc. 9. foliorum lauri siccorum vnc. 9. bdellij libr 1.
 uæ si adiicientur, efficacius fiet acopon: sed ita vini
 olei demensum augendum erit. Interuntur quæ
 contundi possunt paulatim affusa aqua: ex quo ite-
 rum tundenda sunt: contusis vinum oleumque in-
 erguntur, vt integram noctem madeant: postridie
 coquantur. Atque vbi vinum exhalauerit, omnia
 concepta sacco extringantur, vt eliquetur oleum: cui
 colato cera, resina, bdellium, ammoniacum dein-
 ps confundantur. E crocino, nardino, enulato, co-
 rino, quæ à Mesue describuntur, singas acopa: con-
 endenda moscho, ambare, & aliis aromatibus, vt sint
 yracopa: cera additur, liquida terebinthina, sty-
 x, galbanum, opopanax. Similiter & ex laudatis
 eis, quæq; suauiter oleant. Terrestrem testudinem
 luminum canna veteres transfigebant, qua parte
 erui clauiculæ commissæ est, & inde ducto sangui-
 ne acopa perfundebant, eoquæ meliora putabatur,
 quod plus sanguinis combiberent. Stanneis vasis, vi-
 treis, plumbeis & buxeis reponenda sunt. Sunt qui
 mirabilem vim tribuant renascentibus corniculis
 ceruorum, vbi primùm extuberant, & quasi pluma-
 lanugine integuntur. Coquunt vino, dum molli-
 e diffuant. Singulariter excitat torpentes nervos,
 & que paralyticos. Saluæ, chamæpyteos, maioranæ,
 orum meliloti & chamæmeli ana vnciæ duæ, o-
 ei nardini lib. 3. vini gilui, tenuis, odori, subausteri
 esquilibra: omnia illa vino resperguntur, maceran-
 tur nocte, postridie oleum superfunditur, coquun-
 tur in diplomate: consumpto vino diploma subdu-
 citur, materia rariore sacco excipitur, vt purum o-
 leum diplomate relinquatur, in quod materia ve-

*Acopa è qui-
bus fiant.*

*Cornua cer-
uorum.*

INSTIT. CHIRURGIC.

*Cōtra vene-
na frigida.*

hementer exprimēda est. Postremò oleo misce-
tur corniculi cerui vt prius tabefacti ℥.3. mastice
℥.6. croci drach.1. Al. Olei costini, olei nardini
℥.2. terebinthinæ ℥.1. ceræ sesquuncia, moschi
ana sex. Al. Extremitatum ebuli, surculorum lauri
& rosmarini, maioranæ, calendulæ, saluiæ, cham-
pyteos ana vnc.2. florum chamæmeli, rosmarini
lauandulæ ana ℥.1. baccarum lauri & iuniperi
vnc. dimidium, radicis enulæ, ireos, acoti, aristolochiæ
ana drach.6. pyrethri drach.2. feminis lini,
thææ fœnugræci, sinapi, cardamomi, nasturtij
drach.1. cōquassentur omnia, & noctem integrā
madeant in vino, postridie coquantur in dupli-
vase. Atque vbi totum propè vinum euanuerit, omnia
magno conatu exprimantur: expresso succo
imisce olei lumbricorum, olei terebinthinæ
vnc.4. coquantur ad crassitudinem: in alio vase
seorsum liquentur igne molli, olei costini & nardini
ana selibra, styracis, galbani, resinæ, terebinthinæ
ana vnc.1. opopanacis, Benjeoin vocati ana
muncia, mastiches, sarcocollæ, thuris ana drach.
2. liquata aliis vniantur, & rursus coquantur per
carbonibus, sedulò versentur spatula. Subducta
foculo rursus circumagantur, vt paulatim refrigescant
quod cum fit, aqua miscellanea, quæ odorem moschi
rapuerit, respergantur: aque ita reponantur
aliosis, inueteratis neruorum causis & profundis
doloribus. Ad venena frigida, & inde dolentia
præcordia nihil præstantius vino tenui, giluo,
cri & odoro: feruefacto vtitur Hippocrates & co-
dito. Alij aromatite, veteres etiam allio & sa-
Alexipharmacis, theriaca, antidoto Mithridati.

ec omittendum nostra memoria vſitatum reme-
um è ramentis & delimata ſcobe Gaiaci, vel ligni *Gaiacum.*
ncti. Eligatur graue, denſum, vnguinoſum, quod *Probatio.*
lucernam pingue quid reſudet: nihil expiret gra-
gaiaci.
um, nō ſit obductum ſitu, arroſum carie, aut euani-
um, quæ vitia ſubterraneis locis non perflatis, vbi
utiùs latet, & à cortice celeriùs, ferè contrahit. Ac
um elimatur ſcobina, contumax eſſe oportet, &
loro halitū quodam euibrare nares, ſternutamen-
umque cōmouere, guſtu acri & aromatico: quod
nim dulce vel acidum eſt, minùs probatur. Recēti
rragine vtendum eſt: expirat enim, & vim amittit
et uſtate. Cæſa ſit materia (ſi quidem reſciri poteſt)
d æſtium ſolſtitium, ætate media, quia tenella ar-
or crudo humore aqueoꝛque plena: vetuſta verò
rucca & arida eſt. Mediis annis plus habet olca-
menti, quod in præſentia deſiderandum eſt. Mace-
atur die vno breuiùs atq; diutiùs, vt vel acrius vel
lementius pharmacum deſideratur. Meracum co-
quitur ad dimidias plus minùſve, & aliis intermi-
tum, vt ſunt conſilia medicorum, igne puro, fideli
aſe bene operculato, vel quod inflexo tātū cor-
niculo foras hianti leniter exhalet. *Vis gaiaci.* Ac cute quidem
magis reſiccat: ſumma vis tamen in carne, & intelli-
na pulpa pingui, vnguinoſa, ſuauiſſe olēte. Incidit,
erget, tenuat, calefacit, ſudorem mouet: quā qui-
dem amarum & acrimonia præditum eſt, terreno
elemento corroborat: vnguinoſa parte & aërea la-
xat, mollit, anodynum eſt. Ex quo frigidis articu-
lorum, & neruorum doloribus auxilio eſt, mede-
tur topiſ. Reliquias quoque luis venereæ partim
attemperat, partim ſudoribus extrinſcit: eāſque fre-

INSTIT. CHIRURGIC.

quenti exprimento paucis diebus obliterat: de qua
iam à multis iusti cōmentarij editi sunt. At suo quoque
que utatur modo, eligat, diuidat, maceret, coque
temperet, exhibeat. Sit aqua sextupla, octupla, de
pla, duodecupla. Nam in his omnibus controu
res est, quā facilè dirimet, quicunque nouit om
ferè remedia integris viribus multifariam posse
formari, eaque oportere vitiis & corporibus, æt
cælo & aliis variè accōmodari. Igitur sua quisque
probet, nec damnet aliena. Meminisse tamē con
nit, vt attenuatium omnium, sic huius ligni immen
deratum vsum admodum periculosum gracilibus
deinde quoq; iis quibus mediocri corpus est. Huius
enim calor acrior effectus tabem inducit. Eadē for
ratio Iuncati ligni, Varini aut Syñarini, quod rem
cognitū est. Decisis frustulis, alij etiā puluere utun
tur in duodecupla, vigecupla, & eò copiosiore aqua
maceratis, & dum pars tertia vel quarta expirauerit
in diplomatis vapore, vel clementi igne coctis, de
in vfu quadrantē vini albi, tenuis & odori infundit
iubent. Atque hæc in præsentia de medicamentis
quæ calore suo dolorem leniāt, & frigidam inter
periem corrigant. Nunc ad ea trāseundum quæ
frigerent, & anodyna sunt. Duplex horū genus est
alia enim tantū refrigerant, alia etiam stupefaciunt.
In primo genere sunt, aqua etiā tepida, oleum co
ditum rosis, violis, nymphæa, papauere, mandrago
ra, cucurbita, cucumere, alterco, lactuca, portulaca,
ca, lenticula palustri, psyllio, polygono caphura,
floribus herbæ, quæ primula veris appellatur, &
millefolio: & ea omninò materia, quæ reprimat, ne
ita astringit. Ex oleis & cera alba cerata fiunt: cer

*Gaiaci vsum
gracilibus
periculosus.
Iuncatum
lignum.*

*Quæ refri
gerando sunt
anodyna.
Olea.*

Cerata.

ollitur igne, manibus versatur, & immersa aqua
 modò rosacea, modò violacea circumducitur. E de-
 scripta materia aquæ resoluuntur igne, quæ vocant
 ἐλάγματα, colliguntur muccagines, exprimitur *Aquæ, mucca*
 mucus: omnia ceratis permiscentur. Recenti succo *gines succi.*
 endū est, quia celeriter acorem trahit, atque cor-
 pitur. Muccago quoque paucos dies sustinet. In
 s lintea inculcatur, applicanturque dolenti loco.
 ibinde commutantur, dum ardor simulque dolor
 quiescat. Sitque hæc cerati formula. Ceræ albæ *Cerati for-*
 i. olei violacei ℥.3. misceto in vase duplici: sub- *mula.*
 iectis vapore ignis muccaginis seminis psyllij ses-
 unciam coniungito, & affusæ rosacæ semuncia
 spergito. Sunt qui cerusæ è violacea lotæ vnciam
 iam plus minusve adiiciant. Idem præstant vn- *Vnguenta.*
 guentum rosatum, violatum, papaverinum & alia,
 æ ad horum instar cōficias. Nutritū Rhazæ, po-
 pulneum tum vnguentum tum oleum. Populnei
 culi vere collecti pari rosaceo infunduntur, vini
 paulò plus quàm olei adiicitur, macerantur omnia
 hebdomada septem, & quotidie commouentur: octaua
 quuntur die mollibus prunis, donec vinū absu-
 atur. Licebit quoque capituræ momentum im-
 mescere. In feruidis doloribus auriū, palpebrarum,
 ammarum, pedum, manuum, tendinū & neruo-
 rum, vtilissimū & inuentu facile Galeni auxilium. *Parabile*
 uum crudum optimo rosaceo permistum. Ori- *Gal. reme-*
 usius cocto vtitur & è vino pisto. Alij coctura du- *diū ad mul-*
 m & constans emplastri modo calidū apponunt. *ta.*
 stuosus interaneis à cantharide & venenis lacte *Contra can-*
 endū præcipit Hippocrates. Reuocādum in me- *tharidas &*
 oriam quod antè dictum est, in ardore graui, vt *venena.*

INSTIT. CHIRURGIC.

*Paregoricon
Asclepiadis
usus est mul-
tiplicis.*

feruente erysipelate, parcendum esse oleis, & iis om-
ninò, quæ celeriter flammam concipiant: hoc enim
est veteri sententia incendiū oleo restinguere. Op-
imum est Galeno & antiquis celebratū, quod Ascle-
piadi tribuunt: laudauit Octauius. Nutrito Rha-
zæ, quod cerusam capit, finitimū est: facit ad ani-
tia dolentia, achoras, herpetas, acrem serpigine-
erysipelata: exasperata pharmacis delinit, extingui
cancros, pudendis & genitalibus cancro, maligno
ulcere & dolore læsis, solatio est. Paratur hoc me-
do. Oleum dulce, rosaceum, myrtinū, demenso no-
uem uncias pistillo & mortario plumbeo trādi-
versatur, dum sit strigmentosum ac liuidum. Hic
thargyri & cerusæ vtriūsq; tritæ pondo cōiungitur
& vsui in plumbeo vase reponitur. Dolētibus cere-
bri mēbranis in vulneribus capitis, optimo rosaceo
vel sanguine colūbino, vtriusque tepētib; Galeno
usus est. Semina papaueris, alterci, psyllij, cydoni-
rū, cucumeris & similia cōtunduntur affusa rosarū
aqua, lactucæ, violarū, aliorūque id genus donec
fiat quasi pulicula: aquarum loco succus ex altero
lactucæ & papauerum foliis affundi potest: folia
quoque sub cineribus cocta, vel ad ignem emolli-
& calida adhibita, dolorem sedant. Succus foliorum
& capitum papaueris, alterci, cicutæ, violarū, lactu-
cæ, pomorum mandragoræ oleo dulci vel optimo
rosaceo infunduntur, diebus aliquot insolantur, &
quotidie agitantur: deinde coquuntur blando igne
donec solum oleum reliquum sit. Ac sint olei lib.
succorum 2. coctis probè permisceatur opij, styr-
acis ana ℥. i. calidis doloribus, phreneticis, cōciliādo
somno, fronti, teporibus & naribus illinitur. Psylli

quida immersum inflammato oculo applicatur.
 Ceratum è psyllio aliis partibus dolore pressis atq;
 lentibus idoneum est. Cydonia & alia quædam
 genera malorū, vt persica, hoc modo concoquenda
 nt. In ollam nouam aqua diffunditur, subiicitur
 cus: malum è figlini ansa vel aliter suspenditur, vt
 contingat aquā, sed sublatis vaporibus infume-
 r, & eo anhelitu emollescat: eximitur cutis, mol-
 a caro & medullaceum corpus tēperanter calens
 plenti loco adhibetur. Eadem arte quæ refrigerēt
 elius in diplomate & vaporibus cōparantur. Iam
 miliare est podagricis epithema Asclepiadis. Me-
 lle panis similaginei lb. i. incoquatur lacte, dein-
 cum tribus vitellis oui, sesquūcia rosacei subiga-
 r, & drachma croci intingatur. Quod si asperior
 lor est, immisceatur opij soluti sapā semūcia. Sed
 narcotica nō temerè decurrendū, de quibus hinc
 mone ducto differamus. In narcoticis potentis-
 simum est opium, deinde cicuta, altercum, mandra-
 ra, torpedo piscis. Opium succiso scapo & calice
 paueris, quasi è plaga, fluit. Sed aliter adulterant.
 nceritas probatur odore graui, gustu amaro, leni
 rpore, denso, graui, candido, neque aspero, neque
 umoso, quodque statim aqua diluitur, & nebulā
 cit: in sole statim resudat & se diluit: difficilius ac-
 ditur, & in lucernis pura nec atra elucet flamma:
 ebrō extinguitur, & extinctum odorem seruat.
 us eius vacuato corpore, desperatis leuiorib. au-
 iis in ardore graui, intolerabili dolore, acriore
 asu, firmis viribus, vel nō ita fractis. Deinde si qui-
 m tenuior & acrior humor est aut spiritus: nam
 crassis lentisque humoribus periculosa narcotica,

Ceratum è

psyllio.

Modus co-

quendi cydo-

nia & alia

id genus.

Epithema

Asclepiad.

ad podagrā.

De narcoti-

cis.

Opium.

Probatio

opi.

vsus opii.

INSTIT. CHIRURGIC.

minùs vbi crassus flatuosusque spiritus dolorem
cerbiorem excitat. Interdicuntur pueris, senibus, gr
uidis mulieribus, & quibus ætate vel morbo cale
languidior est. Postremò vbi iam valetudo impac
bilis odium ægro, desperationem medico vitæ at
tulit. Eoque maximè, vt inde obstupeſcat ſensus, &
ſolacium ægro, & remedium morbo procuremus.

*Noxa ab
opio.*

Quæ vt præſter, nouum tamen vitium corpori col
trahit, quod poſteà calidis medicamentis oblitero
dum eſt. Nam vel potentiùs, vel ſæpiùs admotum
caliginem oculis & rugas facit, ſurda ſtros reddi
deuoratum mortiferum eſt. Hinc aliæ partes ad mor
tum ſenſumque torpent, & viribus defectæ excre
mētis corporis opprimuntur: vt nō omnino abſuſ
dè à Diagora, Eraſiſtrato & aliis aliquot veteribus
medicis in totum damnatum ſit. Sed poſteà vſus eius
non improbatuſ, & adhibita ratio vt ne noceret, at
que aliis pharmacis eius violētia reſuſa eſſet. Quic
cremabant olla, dum ruſſum & molle euaderet: ſe
vſtrinā vim eius exoleſcere ſcribit Galenus. Alij co
uo cydonio, & quā pateret, paſta præcluſo inco
quunt. Hæc obiter ne in re lubrica & plena perico
li chirurguſ cadat, nè ve quidpiam, niſi maturè & op
timis medicis authoribus, moliatuſ. Diluituſ ſæpi
è muſto, vino dulci, muliebri lacte, liquore oui: per
miſcetur roſaceo, amygdalino, oleo è caſtoreo, dum
ſit mellis craſſitudo: ita plures menſes macerari mel
liuſ eſt, ſed multò magis cum dādum eſt in corpore.

*Qui omnino
damnarunt
opium.*

Medicamentis quæ opium caperent, ſemeſtribus
annotinis veteres vtebantur, ad ſextum annum
aliquādo decimū, aſſeruabant. Specilli nucleuſ pu
ro linteolo, lana molli, linoxylo denique circumuſ

*Quibus di-
luitur opium,
& viciendi
modus.*

li chirurguſ cadat, nè ve quidpiam, niſi maturè & op
timis medicis authoribus, moliatuſ. Diluituſ ſæpi
è muſto, vino dulci, muliebri lacte, liquore oui: per
miſcetur roſaceo, amygdalino, oleo è caſtoreo, dum
ſit mellis craſſitudo: ita plures menſes macerari mel
liuſ eſt, ſed multò magis cum dādum eſt in corpore.

*Quibus per-
miſcetur.*

Medicamentis quæ opium caperent, ſemeſtribus
annotinis veteres vtebantur, ad ſextum annum
aliquādo decimū, aſſeruabant. Specilli nucleuſ pu
ro linteolo, lana molli, linoxylo denique circumuſ

tur, imbuitur pharmaco, tum quàm molliſſimè
 ri poteſt, dolori illinitur. Clementi uſeſt miſto ca-
 reo, pipere, cardamomo, myrrha, cinamomo, fi-
 pi, croco, pyrethro, & aliis quæ multum calefa-
 ant, coquant, leniant, incidant, diſcutiant, quantum
 delictet caſus in præſens exigit. Atq; ubi crudelior *Modus mi-*
 lor eſt, æqualis omniũ modus eſt & opij: alioqui *ſture.*
 pla, quadrupla, ſextupla, decupla quoque reliqua
 io inuenias. Quæ omnia, ut ſauit dolor, & ſunt
 rpora, ſumma ratione diſtinguere oportet. Quod
 catur Meconium, languidiuſ eſt opio. Succuſ eſt *Meconium.*
 ntortis prælo, vel cõtuſiſ in mortario foliis & ca-
 tibus papaueris: cui ſi ſemẽ tritum immiſceas, co-
 ias ad ſpiſſitudinem, & in ſole ſicces, opium habe-
 ſ. Iſdem aqua coctiſ interdum extinguitur quod
 nbecillimum eſt. Siccatur umbra, & ut opiũ uſur-
 atur. Alij pollinem ex aridiſ calicibus papaueris ad
 uporem miſcetur. Cortex radicis mãdragoræ ma- *Cortex radi-*
 ſ narcoticuſ eſt ſua radice. Cicuta ſimiliter & al- *cuſ mandra-*
 rco utendum eſt. Torpedo piſciſ inde nomen ha- *gore.*
 et, & Græcè *νάρκη*, quæ etiam procul, & è longin- *Torpedo.*
 quo, vel ſi haſta, virga, remo, harpagine, fune attin-
 atur, inſpirata vi, odore vel aura leui ſui corporiſ,
 quamuiſ præualidoſ lacertoſ torpore retinet, & ce-
 res ad curſum pedẽſ alligat. Piſceſ alioſ ſepultoſ *Remedia è*
 mo primũ conſopit, deinde ad eſcã rapit. Exem- *torpedine.*
 lum verò ſpõte oblatum, ut alia plurima ad ſalutẽ
 ominis & remedia medici tranſtulerunt. Viuam *Oleum è tor-*
 orpedinem oleo extingunt, ut ſit narcoticon. Et *pedine.*
 oc quoque mirum quod inuenio. Si capiatur, cum
 una in libra fuerit, triduóque aſſeruẽtur ſub dio, fa- *Ad facilem*
 ileſ partuſ facere: poſtea quotieſ inferatur adiua- *partum.*

INSTIT. CHIRVURGIC.

re: non alia vi fortasse, quàm quòd velut induc
dolorum datis, natura ad excludendum fœtum c
firmatur: felle quod suo pisce calidius esse oport
bat, genitales partes illitæ ad venerem torpent.
ua torpedo subiecta plantis arthriticos in præsen
& in reliquã vitam dolore liberat. Inueteratas p
nas capitis cõsopit. Nigra præfertur: tandiu insift
donec permeante aura dolor obdormiscat. No
podagricos, qui sæuiente malo dolẽtem pedem f
gidissima perfundant. Alij hybernas reponunt ni
eidem remedio. Sed vbi frigore dolor obtorpu
petrelæo fouent, & paroxysmis liberatur. Arcanu
hoc est Albucasis. Bina capita aut plura allioru
cum ℥.i. opij trita permiscetur, & vocato alembico
quod vitreum sit, capta resoluuntur igni, destil
aqua singularis, quæ per se datur de mense cochle
ri, aut cum vino internis doloribus. Aliter quoq
excolatur sacco subquadruplo iofacchare addito
exiguo cinamomo. Alij opio quadruplã theriaca
permiscunt, & dant alembico. Cruciatis dentib
aquæ id genus instillantur, infunduntur auribus c
ptæ auriscalpio: hinc topica auxilia imbuuntur, i
succantur lintea, quæ oculis & aliis partibus app
cant. Alia aqua. Theriacæ vnciæ duæ condite enu
& ireos ana ℥.i. succi baccarũ lauri & iuniperi, suc
betonicæ, centaurij minoris, verbasci, marrubij a
vnc. 3. florũ nymphææ & violarum, corticis radi
mãdragoræ ana ℥.i. seminis alterci albi ℥.i. opij v
ciæ duæ, excepta alembico artificio resoluuntur: s
melius in diplomatis. Veneno lęsis quæ vrant co
pus, internis doloribus qui cum febre cruciant,
prior exhibetur. Diarhodon Nili ad fluxiones ac

*Remediũ po-
dagricorum.*

*Arcanum
Albucasis.*

*Alia aqua
contra male-
ficiã.*

*Diarhodon
Nili.*

cruciatibus intolerabiles oculorum. Rosarum re-
ctis vnguibus 3.4. croci 3.2. gummi arabici 3.1. spi-
ce, opij ana scrupuli dimidiū, vniuntur aqua. Qui-
am ē Græcis aucta spica & opio conficiunt, quod
vocalo Siefrosato posteritas secuta est. Ac cōsta-
arbitror, vt asperior dolor est, ita conuenire opiū
geri. Initiis inflammationū conuenit hoc colly-
um album. Gummi arabici, tragacanthæ ana se-
muncia, cerusæ lotæ 3.6. opij soluti sapa vel vino dul-
3.1. iunguntur liquore oui. Incremētis vtile quod
quitur. Sarcocollæ (vt dicunt) nutritæ drach. dimi-
um, amyli, tragacanthæ ana semuncia, cerusæ lotæ
rach. 6. thuris sesquidrachma, opij 3.1. cōficiuntur
qua. Recte quidem initio, quæ reprimant: incre-
mentis etiam quæ leniant, author cōmiscuit. In vi-
ore lenientium modus vngendus est. Sarcocolla
erò nutrienda, vel si lubet, maceranda hoc modo,
ut sit suauissima, siccet, incarnet & cicatrice claudat.
rita igitur dies aliquot maceretur rosacea, cōsum-
ta aqua, rubi canini succus affunditur, quem vbi
bibit, subiicitur lac mulieris vel asinæ: postremo
siccatur illa: puluis vsui est. Mirabile collyrium
alexandri in ophthalmia graui & dolore. Cadmiæ
stæ & elotæ drach. 10. cerusæ lotæ 3.1. scoriæ ferri
stæ, lotæ, gummi arabici, tragacanthæ ana semun-
cia, opij 3.2. compinguntur ē pluuiā diluto prius
pio ē sapa, quod reliquis collyriis cōmune fit. Sūt
ui thure addito & momento croci conficiant, vn-
e leniēdis doloribus magis cōueniat. Cadmia ve-
& scoria hac arte comparandæ sunt. Ex his frag-
menta parua crudis fictilibus cremātur, donec per-
quantur vasa: hīc metalla extinguuntur lacte, se-

Siefrosatū.

*Collyriū al-
bum initio.
Aliud incre-
mento.*

*Sarcocolla
nutrita.*

*Collyrium
Alexandri.*

*Cadmie &
scoriæ præ-
paratio ad
multa.*

INSTIT. CHIRURGIC.

mel atque iterum crematur, vstaque extinguuntur, transferuntur in mortarium, vbi ex aqua fontis d' versantur, & omninò perpurgantur, arida in pilea repetuntur, volutantur manibus affusa pluuia, postremò sicca teruntur in puluerem, planè diuino auxilio, vbi lippitudo grauis & fluxio acris est, vbi scanda suppuratio, lachrymatio, & alia. Suaue epuloticon est, & implet carne. In pruritu, vstione & dolore mirificè iuuat caprum liquore oui. Asclepiades cadmiā fractam excipiebat melle, fictile cremabat, quod multis rimis vel breui foramine patens in vertice, donec è nigro fumus albidior exhalaret. Atque hæc mistura detergendo & incarnando magis idonea est. In vsu collyria liquidissimè diluuntur liquore oui, muliebri lacte vel asinæ, decoctum meliloti ex huius ℥.i. & aquæ ℥.9. vel decem coctum ad tertias. Palpebra molliter attollitur: medicamentum tepidum è corniculo instillatur, vel eodē reuerse palpebræ sublinuntur, linteolum molle inculcatū lacte & oui albumine superdatur, laxiore fascio molli, leni, simplici, & iisdem liquoribus insuccant omnia cōtinentur. Ad aurium dolores opium sapidum diluitur, pari castoreo seorsum trito coniungitur vel certè duplo. In vsu, lacte, sapa, rosaceo vel amygdalino dissoluuntur. Infunditur autem vt reliqua oriculariis clysteribus, vel auriscalpiis, ὠτεγχύτιον vocant, ὠτοσλυχίδαρις. Aliud. Opij soluti sapa, castorei triti ana ℥.i. myrrhæ scrupuli duo, croci scrupulus vnus: diluuntur vt prius. Alioqui cōiunguntur lacte, sapa, oui cādido, vt sit mellis crassitudo. Linteum molle vel auriscalpium auersa parte obvolutum lana, mistura intingitur, & quàm blādissimè inferitur.

Asclepiades cadmia.

Decoctum meliloti oculare.

Vtendi modus.

Ad aurium dolores.

feritur auri. In cruciatu dentium aquæ instillan- *Ad dolores*
 tur, catapotia induntur cauis. Opij, myrrhæ, styracis *dentium.*
 ana ʒ. 2. piperis albi tusi & cribrati, galbani ana ʒ. 1.
 vino Cretico vel simili catapotia formantur. Eo-
 dem modo multa cōfinges è pipere, cardamomo,
 parethro & aliis triplis vel quadruplis opio. Styrax,
 cera, mastiche, galbanū, terebinthina opio ita per-
 iscentur, vt ex aliis prius coalescat carapotiu, quod
 iuxta parte opij diluti sapa imbuatur. Edulca sint &
 dora, bene etiā sapiant, quæcūque mista opio in-
 quantur denti, vel corpori inferuntur per os. Po- *Ad podagfri-*
 agricis. Styracis liquidi drach. 2. opij drachm. 1. Al. *cos.*
 erati rosacei sesquuncia, opij semūcia, croci drac.
 Al. quod statim dolore liberat. Succī absynthij,
 croci, opij ana ʒ. 1. ceræ semuncia, vnguenti irini ʒ.
 vini Cretici vel similis quantū sufficit: cera & vn-
 guentum vnā colliquātur in diplomate, intingun-
 tur croco, opium dilutum sapa coniungitur, omnia
 in aceto absynthij & vino perluuntur: irini loco ali-
 quo ex descriptis myracopis vtendum erit. Al. Se-
 linis cicutæ desquammatæ drach. 6. croci, opij ana
 ʒ. 1. passi Cretici vel vocati maluatici quod sit satis:
 ita reliqua excipiūtur cerato rosaceo, & passo im-
 buntur. Al. Dialthææ ʒ. 1. styracis ʒ. 2. opij scupu-
 duo, croci scrupulus 1. Ita diluto tetrapharmacō,
 arygro & allis paregōricis, opio subtriplo, subqua-
 ruplo, subdecuplo etiam plus minúsue vnguenta
 cōfinges. Conueniunt internis doloribus Asteriacæ *Internis do-*
 iacodyon. Philonis antidotus, Requies, Trochisci *loribus.*
 & electro, trochisci Stellæ, pilule de cynōglossō,
 anacea, Harmonia, & alia de quibus ad medicos
 omninò referendum est. Ac breuiter non nisi sum-

INSTIT. CHIRURGIC.

ma ratione narcotica imperanda sunt, vbi intolerabilis dolor est, vbi conficiuntur vires, grauiam animi deliquia incidunt, & à reliquis auxiliis desperatio est. Ac quanquam suus cuique dolor atrocissimus est, sed ei præcipuè, qui natura molli & pusillo animatus sit, nō protinus tamen subscribendum ægrum. Sed ea prius animaduertenda sunt, quàm ad narcotica temerè decurramus. Atque hæc de refrigerantibus & narcoticis. Siccitas aqua tepida, hydrelæ dulci oleo, tepore balneorū temperatur. Humiditas phlebotomo, cathartico, sinapismis, dropacibus, cauteriis vacuanda est. Atque in hoc etiam generandum esse argentum viuum, quo iam veluti extremo præsidio in lue venerea vti solenne est, si quis indicat diffluens illa saluatio & alui profluuium. Hydrargyron vocant, quia liquidum: quatuor oli generibus distinctū, naturali quidē duplici: altero ut ait ille, vomica liquoris æterni, quodque è venæ metallicis sponte diffluit: altero quod exudans in argentariis fodinis cameris hæret, & guttatim coërit. Fuit & factitium duplex: alterū è minio, alterum marmoris ramentis. Iam verò è plumbo quoque eliquatur. Eligatur purū, splendidum, albicās, bene depuratum plumbo: quod iterum repurgandum, excolandum, macerandum, & ut loquuntur, sedulo extinguendum est. Ac dū extinguitur, & aliis intermiscetur, diu vesari, tundiq; necesse est. Extinguitur saliuam sani hominis, qui neque ore, neque naribus olidū quid spiret, qui nū oleat hircū, qui denique omninò inculcata valetudine perfruatur. Ac hæc terebinthina & inde oleo, vel amygdalino, maris, detergentibus, tenuantibus pharmacis, quæ

*Hydrargy-
ron, & eius
differentia.*

insolentur neruos, maleficis iniuriis corporis, & medicamentis aduersentur. Postremò sedulò mis-
 tur acriter volutando circumagendòque, donec
 usum omninòque resolutū in axungis, vnguen-
 oleis, & mistura quæ lubeat, atque ita periisse vi-
 atur, nusquàmque integritas eius appareat. Mo-
 s autem ad pingua vt ad circiter quadrupla sint;
 upla, noncupla, euariante ratione, vt est vitiū &
 rporis natura. Sed misturæ vsusque ratio ex alio-
 m cōmentariis, qui de lue venerea scripserunt, re-
 tenda est. Contra interna vitia quæ relinquat gy- *Cōtra vitia*
 argyron, lac caprinum multū subinde potum, & *hydrargyri.*
 binde reuomitum auxilio est. Vinum quoque, in
 o absynthium, hyssopus, oryanū, apij & ormini
 nen, cacumina centaurij minoris, gētianæ radix,
 alia id genus inferbuerint. Mirabile hoc cōtra ea
 ia hydrargyri. Scobs ex auro subtilissimè delima-
 t, & in superiore vino propinatur. Balneis quoq;
 endum est, & aqua illa theriacali. Illinēdum cor-
 s oleo, quod è sulphure comparatur. Alia quo-
 e iniuria corpori accedit frictionibus illis, vsuq;
 drargyri. Nam dum fricantur ægri, atque inedia,
 tuariis, sudoribus, salia, profluuiis, graui animi
 ra, fastidio, vigiliis & doloribus tenuantur, sanies
 ædam necessariò eliquescit, quæ nisi vel sudori-
 s, vel aliter vacuetur, suppressa parte aliqua desi-
 t: hícque mora lentescit mucco similis, tandē-
 e in tophū coit: quod quum sit, acerbissimi do- *Tophi gene-*
 res interdum commouentur. Eadem rursus ali- *ratio.*
 ādo in perioftion sese dispergit, intus cruciat, of-
 atterit, cariem, nigredinem, syderationem deni-
 e comminatur. Constat autē experimento impa-

INSTIT. CHIRVURGIC.

tibiles cruciatus, qui inde generantur, frustra adhibitis aliis auxiliis impresso cauterio sæpenumero percurari. At summa vi imprimendum ferrum est, quod omninò igne excandeat: quia videlicet in re belli vitio quum semel ad crudele auxilium decurrendum est, agere clemēter, & quasi blandiri malum sœuire est. Sæpè fit etiam quum neque tophus, neque aliud quicquam foras emineat, vt virulēta illa sanies intus delitescat, quæ membranis ossium & nervis insidet, eaque discruciat: vbi cultello faciēda via est, vacuanda materia, & si quid vitij os cōtraxit, candente ferro mali vestigium omninò obliterandum est. Atque hæc sunt cōmunia iis, qui cinabrio vocato, alijsque generis eiusdem infirmantur.

De Hæmorrhagia.

CAP. 4.

Non è recenti solum, sed & inueterato vlceris sanguis effluit, apertis, ruptis, exesis vasis. E arteriis hæmorrhagia periculosior est, deinde è maioribus venis, quas inde *αἱμορροῖς* vocauit Hippocrates. Apertis adstringentia, ruptis glutinātia, excelsa sarcotica & boni succi alimenta remedio sunt. Atque vniuersa hæc materia alijs locis explicata est, verum & hoc loco, quæ veteribus medicis ac posteris ad hæmorrhagias probata sunt, aliqua ex parte referentur. Aperta sunt tum quæ clausulis dehiscant, tum quæ poris atque spiraculis rarefacta sint, eaque iuuant plantago, balauſtia, hypocistis, rhubarbomphacium, galla, & hæc magis, si deflagrans igne austero vino vel aceto extincta sit & intrita, acacia malicorium, & capitula punicorum, symphyti radix, porrum contusum, polygonum, peruinca, terra sigillata, argilacea, figlina, bolus armena, thapsia

Sanies infidēs periostio.

Remedia in genere.

Ad aperta.

Galla.

barbari magma, rubigo ferri, lapis hæmatites passæ
 quæ nucleus, flos gallij, mentha oxycrato tinctoria, la-
 ugo quæ contoneis, quæq; quibusdā salicibus in-
 det, & quæ ex his paniculæ dependent: fragorum
 erba, cynosbatus, aqua frigida, vinū astringens, a-
 etum, oxycratū & alia quæ in epuloticis, glutinan-
 bus & repellentibus prius descripta sunt. Eadem
 quoque ruptis, & hæc peculiariter cōueniunt, thus,
 anna, aloë, mastiche, tragacātha, gummi, amylon,
 uten, larigna terebinthina, pix sicca, Colophonā,
 ypsum, farina pistrinalis, cochlea cum domo trita.
 orum alia in puluerem trita inspergūtur, alia im-
 nguntur. Ac ferè meliora sunt quæ emplastica:
 quo in oui cādido, resina liquida, tragacāthæ suc-
 o, conueniente muccagine rectè imponuntur. In
 adem quoque materia linamenta madent: lina-
 menta verò, vt res exigit, figura cōmutantur, ac ferè
 omni genere linamentorū vsos veteres in hæmor-
 ragiis inuenias. Aliud ergò linamentum in longi-
 tudinem implicatur, μακρὸν μοτὸν alij λημνίσκον
 vocāt, quo in profundis vlcerū vasis vti necesse est.
 adem crassiora fingi possunt & tenuiora: quæ si
 nem referant, illi πριαπισκωτὸς μοτὸς, nos
 portasse penicillos appellabimus: quib⁹ in vteri he-
 morrhagiis & angustioris sinus vlceribus opus est.
 his exilia quidē, sed oblonga linamenta in propin-
 quo sunt, quos vermiculos vocāt: hi vasis hiantibus
 inseruntur. Est & σφηνισκὸς cuneolus cōtortum li-
 amentum & implexum angustiore cono, & basi
 mpliore: hoc naribus inditur, & iis vlceribus, quæ
 re quidem latiore patent, sed in sinū paulatim cō-
 rahuntur. Qui verò μοτὸς ἐλνυχιωτὸς appella-

Vtēdi ratio.

*Linamentorū differen-
tia.*

Penicilli.

Vermiculi.

Cuneolus.

INSTIT. CHIRURGIC.

Spongia.

Et pilis leporis.

tur, non à figura, sed materia nomen habet, fun-
 genere vel spongiæ, vnde & vulnerarij penicilli
 funiculi lucernarij fingebatur. Nunc è molliorib
 spongiis, fungorum pediculis, iunci genere que
 scirpum vocat, quòdque pro ellychniis lucernar
 vtuntur, medulla sambuci, aliisque id genus loco
 lychnij vti licebit. Quæ dum intruduntur cauis,
 quidem replicatur, specillo impelli possunt. Eo mo-
 do Heraclides spongia modo sicca, modò in ace-
 acre mersa vti præcipit in nariû hæmorrhagiis, se
 extrema parte alligada filo, vt tempore reuelli po-
 sit: quæ si tenaciùs inhæsit, madefacienda aqua,
 faciliùs redeat. Rursus linamentum aliud $\tau\rho\epsilon\pi\tau\epsilon$
 cõtortum, è materia ita cõtorta & implexa, quale
 ferè turundæ vulnerariæ cõfinguntur. Aliud genu
 est $\xi\upsilon\tau\acute{o}\nu$ derafa quædam lanugo linteorum, $\pi\lambda\tau\iota$
 vocant & $\xi\upsilon\sigma\mu\alpha\lambda\alpha$ quasi volluras & rasuras qua-
 dam, quæ conceptis ac depexis linteis colliguntur.
 Atque hæc variè formari possunt, ac sæpe in flo-
 cos, $\kappa\rho\alpha\iota\delta\alpha\varsigma$ vocant, & tomenta cõseruntur, vnde
 implent vulnera, sordes extergent, siccant, offarciunt
 vasa & vicina loca, ex quibus hæmorrhagia cõmo-
 uetur. Vt ergò figuræ sunt partium, & vulnerum,
 ita linamenta variè commutentur. Iam verò è pi-
 lis leporis penicilli, vermiculi, flocci cuneoli cõue-
 nienter fiunt. Et rursus è lanugine illa salicis atque
 cotoneorum. Asclepiades lanugine utebantur, quæ
 Platani foliis inhæret: quidam panniculis salignis
 alij molliter euellunt quod velut muscus candidus
 populi foliis adnascitur. Hæc autem liquoribus
 & medicamentis quæ retineant, insuccantur.

ermiculus hianti vasi inseritur, floccus eadem materia saturatus superdatur, & alia similiter, vt postu-
casus. Tum ligantur omnia iniectis vasi tribus *Deligatio.*
t quatuor fasciarum orbibus, vel etiam pluribus
eam partem, vnde profluit sanguis: ex quo fascia
radicem vasis paulatim adduci debet, vt sursum
rfus magis magisque adstringatur, & illabentem
nguine retineat. Tertia die resoluenda lintea sunt,
eque commutanda linamenta, si quidem firmiter
hærent, tantumque irriganda pharmaco, & vt
ius religanda sunt. Quæ si vacillant, digitus vasi
aprimendus, reuellenda turunda, noua omnia de
egro repetenda sunt: idque tandiu reuocandum,
onec renata carne ac bene stipato vase extra peri-
alum omnia videantur. Aliquādo fit, vbi in super-
ciem vasa exponuntur, vt digitus impressus sangui-
em sistat coacto grumo. Atque is medicamento
ungi potest, quod & lentum sit & glutinet. Quod
vas longius recessit, specilli extremo lana, linamē-
um, aut aliquid tale obuoluetur, quod conuenien-
e pharmaco madeat, atque ita inducetur. At si pa-
tur locus, nudatur vena, hamo prenditur, leni-
er intorquetur, intercipitur laqueo: aliquādo etiam
olfella capta duobus locis deligatur, atque media
nterciditur, vt extrema in se coeant, & nihilomi-
us ora præcludantur. Id verò in maioribus vasis
on caret periculo. Vt nec id quidem res patitur,
andenti ferro inuri possunt. Funiculi verò quibus
elignantur, sunt è molli lycio vel serico, sed qui fir-
niter præstingant, teneant, nec facile dissoluantur,
ut putreant. Itaque chordis aliquando vtendum
rit, sed tenuioribus, quales testudinibus musicis in-

Prehensio.
Præcisio.

Cauterium.

INSTIT. CHIRURGIC.

*Vbi magis
metuitur hæ-
morrhagia.*

Acetum.

*Alia ratio in
metu hæmor-
rhagiæ.*

*Non temere
supprimendus
sanguis.*

tenduntur: setas alij vsurpant. In magnis vulneribus, & ea sede, quæ venas insignes habet, profusio magis metuenda est: id ferè intelligi potest ex impetu ruentis sanguinis. Hic ergo maiore cauendum cura: siccis linamentis vulnus implendum est, superaque imponenda spongia ex aqua frigida expressa, aut potius lintea complicata, quæ vocant *διπλώματα*, & ea manu comprimenda. Quod si ne hoc modo sanguis acquiescit, & multo sanguine lintea inquinantur, ea sæpius commutabis. Et si sicca parum valent, aceto madefacienda sunt. Id vel hemens ad sanguinem supprimendum est, ideoque quidam id vulnere infundunt. Probanda quoque hæc ratio, cauum conserpto linamento impletur platysma superdatur & diplomata. Hæc verò pulcritula potius inculcatur, quæ retineat, qualis ex ouæ farina gyri vel triticea, & bolo armena parari solet. Atque omnia fasciis alligantur, quæ madeant oxycrato. In somno & interuallis, in excubiis esse oportet, qui subinde recognoscat, num quid sanguinis per lintea exudet. Sic enim noua consilia capiendæ sunt, aut solutis linteis noua imponenda. Sed alius rursus metus subest, ne vi maiore & ante tempus retenta materia magnam inflammationem potest moueat. Ideoque scriptum ab Hippocrate, vtile esse crebrò sanguinem fluere ex omni vulnere, nisi sit in ventre. Recognoscendum tamen est, num qua ante vulnus profusio præcesserit. Sic enim profuens sanguis celerius retinendus est. At si ante tempus suppressa materia est, & inde metuitur inflammatio, quod putes superesse, vel phlebotomo, vel aduersa partē fixa cucurbitula detrahes; vnde abeat

metus, & sanguinis cursus reuocetur. Adhibenda quoque partium ratio est: nam quæ natura frigida, & arigues, neruaceæ, quale cerebrum, qualis vterus est, multo effuso sanguine grauius læduntur. Adhuc quæ plurimo spiritu indigent, vt oculus, eo deterius suo munere perfunguntur. Præterea quibus plurimus calor opus est, vt ventri, quo concoquat, thoraci, quo vitam foueat, larga profusione peius laborant. Itaque tempestiuè claudatur sanguis, iusta ratione leuato corpore, vt phlegmonem prohibeas, effices vulnus, vnde possit celerius coalescere. Atque omni adhibita cura desperatis aliis auxiliis ad ignem & cauteria decurrendū: multo magis si quid putre, rodens, serpens, aut vermiculosum: si eiusmodi locus est, qui facile cōputrescat, qualis est sedes, os, genitalia, quique vim ignis sine periculo sustineat, vt qui in carne & sine neruis est. Sed ad hæc non prius decurritur inflammationis metu, quam satis multa materia profluxerit, quam bene purgatum corpus & vacuum excrementis extiterit. Escharotica hoc loco vehemētius adstringere oportet, vt strimam neque deciduam crustam efficiant: alioqui remedia profluuio vincuntur, & excussa crusta maior vis sanguinis erumpit. In remediis laudantur phlebotomia, cucurbitula, sanguisuga, vincula aduersa parte, & *ὑποσφία* reuellendo adhibita. Cucurbitulæ ratio ex libello nostro repetenda: de phlebotomia & sanguisugis alio, quod paramus, opere differemus. Purgatio sæpè necessaria, sed tardius opitulatur, nisi interuallis & quasi datis induciis hæmorrhagia moueatur. Id ferè fit quum statis periodis humor acris ad partem vnde profusio est.

*Ratio partium in sup-
primendo
sanguine.*

*Ignis &
cauteria.*

Escharotica.

Phlebotomia, &c.

Purgatio.

INSTIT. CHIRVURGIC.

*Ratio reme-
diorum ex
ratione par-
tium.*

*Quomodo
frigida utē-
dam.*

*Locus Hip-
pocratis 5.
apho.*

*Ad hæmor-
rhagias me-
ningum.*

*Medicamen-
tum è thure,*

verti consuevit. Atque his ferè remediis adstringen-
tibus; emplasticis, deligationib⁹, funiculis, vinculis,
auersionibus, præcisionibus, igne & cauteriis hæ-
morrhagiæ retinendę sunt. In remediis videndum
prius, qualia esse oporteat, quæ singulis partib. me-
deantur. In hæmoptoicis, qui sanguinem è thora-
ce reiiciunt, atque omnino vbi longa & anfractuosa
via est, quæ medicamentum inuehat, qualis est
ad renes & pulmones, adstringens quidē & viscida
materia necessaria est. Verùm ne quod adstringit,
restitet in via, & quod viscidum est, lentore suo he-
reat cursu, aliquid medicamentorum quæ tenuitate
partium prædita sint, necessariò miscendū erit. Vbi
verò recta via est, aut non adeò inflexa, vt ad gu-
lam, ventriculum, intestinum rectum, vterum & ve-
sicam, eo genere medicamētorum quæ tenuia sint,
nihil est opus. In exteriori corpore satius fuerit, vl-
cus emplasticis obstipari in concerptis linamentis
aut turundis: deinde vias intercipere repellentibus
auxiliis, quæ scilicet sanguis decurrit. Frigidū enim
& adstringens, quale repellentium genus est, vlce-
ribus mordax. Et in iis frigido vtendum, vnde fluit
sanguis aut fluxurus est, nō vt partibus quidem ad-
hibeatur, quæ sanguinem reddunt, sed superioribus
locis vbi venæ sunt communes, quæ ad vlcus mate-
riæ cursus est. Aliæ quoque partes, vt thorax, & quæ
diaphragmati vicinæ sunt, quæ exangues, natura
frigide & neruaceæ, frigido læduntur magis. Ita-
que iam auersa materia, neque id quidem locis o-
mnibus, frigida conuenient. Columbæ sanguis &c.
eo magis pharmacum è thure, aloë, oui candido, &c.
pilis leporis hæmorrhagias è membranis cerebri

epprimunt. Thuris partes duæ aloës pars vna, vel *aloë, oxo & pilis leporis.*
 o plus in duriore natura: trita excipiuntur liquore

ui. E mollissimis pilis leporis vermiculi finguntur,
 linuntur pharmaco, & apertis vasis inseruntur.

ex iisdem pilis formatur floccus, qui eodem medi-
 amento imbuitur, & ita superdatur, vt incumbat

vermiculo. In eunucho summam manum vlcus *Historia.*

malignum occupabat, secuta profusio: adhibitum
 hoc remedium, nec eo quidem acquieuit sanguis.

Postea verò in totum restitit linamentis ex dilutis-
 simo oxycrato pressis, subinde irrigatis, ne exares-

cerent: id in corporibus sensus acrioris fieri con-
 venit. Cuidam è vulneratis cerebri membranis lar-

gius profluentem sanguinè acetum cohibuit, quum
 iam varia genera remediorum frustra tentata es-

sent. Loco thuris vsurpatur manna, vt quæ adstrin- *Thuris, Man-*

at magis, sed thus *ἐμπλαστικώτερον* pharmacum *na.*

eddit. Loco pilorum leporis linoxyllo, quod lin-
 ua Syriaca vocatur Cotton, & memorata lanu-

ine cydoniorum bene depexa atque carminata,
 postremò commodè intorta vti licebit. Spongia *Spongia.*

um hac parte multus vsus est: nam & inde cuneo-
 sos modò siccos, modò aceto tinctos, tum naribus

um vlceribus, quæ sanguinem fundunt, effingi-
 mus. Spongas forti aceto immergimus, & magna

collella captas in candente lapide volutamus, vt
 inde fumus sanguinem supprimat. Sic vsus Hera-

clides. Easdem alij, sed molles, ex oxycrato pres-
 sas imponunt. Verùm in eo quod sequitur om-

nium veterum medicorum consensus est. Spongia
 oua, alioqui vetus, sed marina, vel lixiuio quer-

o repurgata, acerrimo aceto inebriatur: ex quo

INSTIT. CHIRURGIC.

inquinatur liquata pice, deinde trito bitumine, g
la, vel re simili cōspargitur, atque ita crematur tel
figulari clausa,, dum cinerescat. Alij aceri loco ta
rino sanguine imbuunt : ex odoro vino propina
singulari ope dysenteriiis, menstruis & internis h
morrhagiis. Datur puluis in ovo sorbili hēmopto
cis, & iis qui sanguinem vomunt : aridus insperg
tur expositis locis, vnde prorumpit sanguis, & en
plasticis auxiliis cōmiscetur. Eandē vim attribuu
crematis lanis sordidis : vtrūque cinerem in cl
steribus dysentericorum iniiciunt. Olla recenti, qu
lato dehiscat ore, copiosa lana includitur, opercu
lum superdatur vasi, quod vel glutino vel figlin
terra, alioqui gypso subactis aqua fideliter compi
gitur: in clibanis & fornacibus largo igni combu
ritur, dum olla percocta sit : sic enim Damocrate
Ea prius immergi aceto potest, aut contaminari li
quefacta pice, atque omninò ita cōparari vt spon
gia, deinde cremari. Hippocrates absumendis can
nibus putridis & excrescentibus inspergit. Alij eo
dem auxilio impetigines exterunt. Emplastra sunt
gypsum crudum, gyris farinæ, si oui candido exci
pias. Cochleæ cum suis volutis & saliuâ cremantur
nouis fictilibus, cinis sectæ arteriæ inspergitur, &
sanguinem sistit. Muccus saliuosus, qui compunctis
cochleis & limacibus redditur, emplasticus est, in
quo cineres & puluisculos, qui sanguinem claudā
conuenienter adhibebis. Vitellus oui exassatur, &
in puluerem possit resolui, & hæmorrhagiis me
ningum cerebri inspergitur. Barbarum quod mir
ficè sanguinem compescit, vulnera magna, præce
puè capitis, præ cæteris glutinat, fistulis, lacunis, fr

*Lana sordi-
da adstrin-
gens, &c.*

*Cochleæ.
In hæmor-
rhag. arte-
riarum.*

*Vitellus oui.
Barbarum.*

his ossibus medetur. Bene facit hepaticis & lienosis: citra inflammationem glutinat, nervis, cartilaginibus, & ossibus præcisus remedio est. Cuniculos ulcerum & purgatos sinus coniungit: valet ad canum omniumque morsus. Præstantissimum verò ad sanguinem suppressum, præsertim in iis qui sanguinem reiiciunt. Nam in aluta pectori, dorso & lateribus affigitur, ac veluti miraculo compescit. Ceræ, picis, resinæ pini, bituminis ana lb. i. mannæ ℥. 6. cerusæ ℥. 4. calchanthi ℥. 4. opopanax vnciæ duæ, olei semuncia, vel, ut aliis melius selibra, aceti sextarius. Ceram, bitumen, oleum, & maiorem aceti partem in olla colliquato, deinde picem & resinam adiungito, quas in minima frustra prius concidito: vbi sepius coctum fuerit medicamentum, ollam subducito, & cunctique refrigeratis attramentum sutorium purgatum, & ex aceti sextario læuigatum, siccatumque paulatim inspergito, commoueto ne quid efferuescat. Quum non inquinat pharmacum, ollam deponito, opopanax in reliqua aceti parte (nam maior pars statim initio cum aliis in ollam data est) maceratum immittito: vbi dissolutus fuerit, cerusam & mannas tritas inspergito, & paulatim tepesciens, curato ut coeant, & nec opopanax, nec manna aduratur. Hic in mortarium transfusa omnia circumagito, misceto, ac tandem reponito. In usu medicamentum æstate quidem tertia die solui potest, si quidem res ipsa atque necessitas postulet: at ferè non nisi quinto detrahatur, ut hyeme septimo. Vitriolum crudum chalcitidis loco miscere licet, & si bitumen defuit, pix liquida supponitur, aut mumia *Mumia.* appellata, quam alij humiā vocant, cui in claudendo

INSTIT. CHIRURGIC.

*Pilula quæ
sanguinem
claudant.*

sanguine mira vis ab Arabibus medicis tributa est. Concorporatur oui albumine, succo polygoni, plantaginis & similibus. Finguntur inde catapotia hoc modo. Muccaginis, gummi arabici & tragacanthæ collectæ in aqua rhois aut cornorû ana ʒ.2. mummie, mastiches ana ʒ.1. sacchari rosacei quantum sufficit: tenentur sub lingua hæmoptoicis: vomeribus sanguinem in forbili ouo diluuntur. In cruentis dysenteriis cum decocto oryzæ tostæ aut auenæ succo plantaginis, rosarum, virgæ pastoris, hordei cremore, in quo tragacantha maduerit, aliisq; eiusmodi clystere iniiciuntur. Commiscentur emplastris, cataplasmatibus, & aliis quæ sanguinem cohibent.

Alia pilula.

Dissoluuntur liquore oui, & inde cuneoli aperti vasis & naribus imponuntur, aut floccus inde madidus profusioni obstipatur. Alia catapotia eiusdem usus. Lapidis hæmatitis, boli armenæ coralli rubri mummie, & in pulmonariis, pulmonis vulpis rescicati ana ʒ.1. seminis vrticæ & cinamomi (vbi medicamenti vim altius penetrare conuenit) ana drachm. dimidium: sacchari rosacei semuncia. Iungantur in catapotia ex muccagine tragacanthæ, vel syrupo myrtino. In medicamentis quæ sanguinem sistant adhiberi possunt trochisci ex electro aut carabæ, terra sigillata, nonnunquam etiam narcotica, quæ soporem faciant, & frigore sanguinem compescant.

In erosione.

Hæc, vt alia, diluere & vsurpare oportebit. In erosione vbi vniuerso corpori consulueris, nec aliter mederi datum est, veniendum ad pastillos Andronis, Pasionis, Polyidæ & similes ex quinto de compositione pharmacorum

Pastilli.

ἡ γέννησις ὀνόματι ἑλίου vocant. Sed variè describuntur ab

antiquis. Aliter enim ex Heraclide, Critone, Asclepiade, Andromacho, apud Galenum, Paulum, Cretum & Celsum, scriptum Andronium inuenias: sed hinc satis sit Asclepiadis formulam ascriptisse, quam & hæc variè à posterioribus describatur. Vt Galenus. ℥. cytinorum 3. 10. aluminis scissilis 3. 4. calchanthi 3. 12. myrrhæ 3. 4. thuris, aristolochiæ, gallæ ana 3. 8. in quibusdam adduntur salis ammoniaci 3. 4. Pulvis fit ex omnibus, qui excipiat austerio vino. Polyidæ, qui & ab iisdem posterioribus medicis aliter atque aliter conficitur. Hoc modo ex Asclepiad. Gal. Malicorij 3. 6. myrrhæ 3. 8. aluminis 3. 5. thuris 3. 4. calchanthi 3. 3. fellis taurini 3. 6. vino ulci aut passo excipit: ad hæmorrhagias austerio vino excipi potest. Passionis. Squamæ 3. 12. æris *Passionis.* sti, salis ammoniaci, aluminis, æruginis, thuris ana 3. 8. reliquis in sole tritis ex vino vel aceto thus additur: pastilli forma in usu aceto diluuntur. Atque *Usus pastillorum.* i pastilli eò lubentiùs additi sunt, quia in plurimos usus chirurgi conuertantur. Recetibus vulneribus, utredini, cariei ossium, fistulis, auribus purulentis, ozenis, ossibus corruptis, vulneribus neruorum, nonis, phagedænis, callosis anirimis, pterygiis, excrefcenti carni, inueteratis vlceribus, dysenteriiis, aliisque plurimis vitiis medentur, in quibus validè siccare necesse est. Soluuntur vino dulci, sapa, ænomelite, vino albo, fuluo, aceto, aqua, oxymelite, oxycrato, melicrato, succis myrti, solani, cichorij, polygoni, austerio vino, oui candido & aliis id genus. Eligendum autem quod diluas, ut res in præsentia & corporis natura postulabit. Dulcibus, si temperata astrictio: austeris & acidis: si prohibenda putredo & siccanda

INSTIT. CHIRURGIC.

fluxio est: iis quæ detergeant, ubi & sordes est, quæ detergeas, & sanies, quam exhaustas. In hæmorrhagia autem aceto, oxycrato, austero vino, succis quæ memoratis dissolui debent. Ac primum quæ ubi vehemens hæmorrhagia est, validè astringentibus materiæ impetus retundi debet, quibus pariter pastilli commiscantur: postremò solis pastilli utendum erit. Sunt & quæ sequuntur, celebrata veteribus medicamenta, quæ quia sanguinem supprimerent, *ἰχθυα* appellantur. Chalcitidis ζ . 16. a. 8. mannæ ζ . 12. terebinth. frictæ & aceto extinctæ ζ . 12. trita omnia insperguntur locis vnde profus sanguis: quâquàm & succis, & liquoribus, & gummi compingi possunt. Datum Ario à Dioscorido Tharsæo mirificè sanguinem sistit. Chalcitidis ζ . 16. mannæ ζ . 16. contunduntur, cribrantur, & mista pyxide ærea reponuntur. Vbi usus postulat, gypsi crudi triti par modus commiscetur. Heraclydæ. 2. malicorij acidi ζ . 3. aluminis ζ . 4. chalcitidis ζ . 1. truntur omnia in linamento tortili, naribus induuntur & locis aliis vnde emanat sanguis. Aliud. Chalcitidis ζ . 6. mannæ ζ . 2. terebinth. Colophonix ζ . 4. Adduntur his ad crustas calchantum, misy, auripigmentum, sandaracha, calx viua. Debilior crusta à calce viua & auripigmento, nisi astringenti materia cōiungantur. Ferrum candens igni, æs, aurum & argentum cauteria sunt. Sed ab auro & argento mollior eschara relinquitur. Celerius auxiliū à ferro cauterio est. E subere vel spongia orbiculus tenuis feruida pice immergitur, & ita calens hæmorrhagiæ appingitur, Alij malicorio, galla, radicibus astrictoriis prius ignitis crustas efficiunt. Recentior

Escharotica.

Cauteria.

um escharotica sunt vitrioli Romani semuncia,
 balaustiorū vnciæ 3. aluminis ℥. i. fiat puluis. Aliud.
 Colophonie ℥. 3. boli armenæ sesquūcia, mastiches,
 olibani, sanguinis draconis ana semuncia, symphyti
 rosarum ana drach. i. sed hoc ἰχθυον potius quàm
 χαρδίων dicatur. Vtuntur supprimendo sangui-
 ni puluere rubro, sanguine draconis, & aliis de qui-
 bus antea. Plura verò escharotica ex proximo capite
 repetenda. Vitriolis autem crudis vtendum est, si
 crusta fiat: vltis & acerbo succo tinctis, si aliter si-
 tendus sanguis est: vltura enim astringendi virtus
 exoluitur. Adhibitis remediis membrum ita collo-
 cari debet, vt altior sit locus, vnde hæmorrhagia,
 reliqua parte quæ radici venæ propior est, & veluti
 ex supino vase & decliui quasi deorsum refluat san-
 guis. Si vulnus est in extremo femore, qua parte
 genu est, hoc quidem superius esse oportet, vt fe-
 mur totum, quæ inguem spectat, paulatim summit-
 atur. Sit membrum in quiete & ea figura situm, in
 qua plurimum conquiescat, nec doleat, ac mitella
 confirmare manus & puluino crura melius est: æger
 quoque aduersa parte decumbat. Instituaturs vita
 vnde sanguis acquiescat: aquæ potus & similia: in-
 terdicatur iis vnde efferuescat, qualia vina quædam
 sunt, fortia & calida alimenta. Ac tum præcipuè
 hæmorrhagiæ cauendum erit in vlceribus, quum
 hæc intus exultant, natura, quæ in arteriis est com-
 mota foras, vt vitium quo premitur à se repellat.
 A forti in vlceribus pulsu, inquit Hippocrates, pro-
 fluuium sanguinis. Sunt qui in hæmorrhagiis na- *superfl. tiosū.*
 miam, quod in commentariis veterum scriptum in-
 uenias, profluente sanguine nomen ægri hominis

INSTIT. CHIRURGIC.

& alia quædam plena superstitione in fronte scribant. Alij granum salis aduersæ auri inserunt, manumque frigida immergunt, atque ita fisti sanguinem multa experientia profitentur. Nec desunt qui idem promittant admota vrtica, quam Græcam vocant, cum sale ex aceto trita. Nonnulli vtuntur mille folio. Quidam porrum præcisis summis foliis naribus admouent, & inspirato habitu sanguinem cohibent: linamenta porri succo imbibita naribus immittunt.

De Pyroticis

CAP. 5.

Satisfactum arbitrabor institutæ rei argumento post adscripta remedia, quæ parantur igne, & eo genere pharmacorum, quæ inde πυρωτικά nominant. Quorum vt memoria superiore oratione sæpenumerò facta est, ita & plurimus vsus incidit: ac de iis oratio deinceps connectatur.

Duplex vsus pyroticorum. Itaque duplici ferè ratione iuuant: nam vel eo adhibentur, vt vitam parti restituant: vel euincant vitia, quæ nullis aliis auxiliis expugnentur. Ac prius veteri sententia decretum est, quæ non sanant pharmaca, sanat ferrum: quæ nec ferrum, sanat ignis. Atque commune hoc consilium est in omnibus quæ nulla alia ratione possint sanescere, vt vel vastentur igne, vel ferro peramputentur. Ac primùm quidem medicamento curæ periculum facimus quod clementissimum est, deinde ferro exscalpimus, lacera-
mus, compungimus, idque paulò durius: postremo acie refecamus, vel delemus igne. In quo austerior quidem & aspera curatio est, & veteri sermone **MALA MEDICINA** est, in qua aliquid naturæ perit. Sed crudelem medicum necessitas facit: verum

*Sententia
vetus.*

fidelitas blanda oratione quasi veneno leniri de-
 et, & fabulis occupato egro, stupefactoque sensu
 exercenda est. Eadem quoque seueritate utimur in
 quibusdam notis & tuberculis, quæ pudenda cor-
 pori excrescunt, & partibus nudis adnascuntur. Me- *Medicamen-*
 dicamenta ergo quæ aliquid corpori detrahunt, ea *ta pyrotica.*
 vel extergent atque discutiunt, vel latente igne de-
 nascunt. Quæ verò languentem vitam partim ca-
 re, partim spiritu recreent, blandiora sunt, quàm
 exurant. In quo tamen genere reperias quæ ru-
 orem moueant, quæ bullas excitent, quæ denique
 (quidam diutius immorentur) tandem exulce-
 rent. Atque hæc omnia, ut res & casus postulat, ac-
 commodanda sunt. Sunt igitur pyrotica *δρώπαξ,*
συνπισμὸς, φοινῆσμὸς, καθαρετικὰ, σιπλῆξ, *Pyroticorum*
genera.
χαρωτικὰ; ignis denique, & inde cauteria. Dro-
 pæ picationes vertunt, non è verbo quidem, sed
διπλωτὰ πίτωνα, & *πιτλώσδε* veteres appellarunt,
 inde Latina vox conuersa est. Alij etià *δρῶπακισ-*
δε; è pice & quarta vel quinta parte olei, quibus
 abduplum, plus minúsve piperis, & pyrethri, eu-
 horbij & similium misceri possit, vnde meliùs ca-
 refacit, ut accepto sulphure; cinere sarmentorum, &
 ale siccando magis conuenit. Sic enim permisceri
 solent: quia tum dropax, tum sinapismus, adhæc *Vsui dropa-*
ci.
 hœnigmus eò sunt, ut refrigerata calfaciant, cõfir-
 mentque partes, quæ partim frigore, partim assidua
 fluxione elanguescunt. Atque hîc siccandum magis:
 in frigore qualitas ignis augeri debet. Alia quidem
 sunt plurima, hîc tamen præcipuus eorum vsus
 est. Et hæc in genere *μετασκληρικὰ* veteres ap-
 pellarunt, quæ videlicet exuccas, aridas & propè ex-

INSTIT. CHIRURGIC.

tinctas partes pristinae naturae reddant, & ut ita dicam, recorporetur. Alutæ dropax impingitur, vel linteis complicatis, quæ *πλύσματα & διπλώματα* Græci vocant. Deglabratur cutis eraso pilo: dropacismus calens inducitur: idem subinde reuellitur priusquam refrigeret. Reuocatur pharmacum, dum inde efflorescat locus, & leniter extumeat. Nimiue est, cum immoderato usu pharmaci qui tumor prius extitit, idem subsidet, & qui erubuerat locus exalbescit. Hoc enim volumus, ut dropacis ope reuocata anima, pars quasi mortua reuiuiscat, calorem suum ac spiritum recipiat, & iam proprio alimentum perfruatur: postremo etiam corporetur, quæ confecta macie intabuit. Verum alia tardius, alia celerius vitam recipit. Quæ breui rubet & ignem concipit, ea celeriter instauratur: tardius autem, quæ ægro recalescit. Desperatio est, quum neque frictione, neque perfusione & foru tepidæ, neque dropace melius coloratur. Aliis satis fuerit, si tribus aut quatuor diebus adhibeatur dropax, nec id assidue quidem, sed vno die: bis hyeme, semel æstate. Aliis bis tertio singulis diebus, nonnunquam rarius, tertio scilicet vel quarto quoque die affigitur, ut videlicet vel facile cedit, vel contumax languor est. Ac tepida prius fouisse confert, vel smegmate affricasse, quod aliter quid thapsiæ, emphorbij, piperis, pyrethri, radicis capparis exceperit. Alij perfricant sabano, hoc et asperiore linteo, panno cilicio, vel simili, qui asperioribus setis contextus fuerit. Accommodata quoque folia ficulnea, pumex, os sæpiæ, squatinæ corium, aliaque plurima, quæ asperitate ruborem trahunt. Hæc autem iis qui ægrè reficiantur, & pluscu-

Modus utilis dropacis.

Signa utilia dropacis.

Friktio.

ùm refrixerint. Ac tum quidem dropax affigitur:
 qui si pertinaciùs hæret, quo iam tempore detrahi-
 tur, tepida foueri debet: quem cùm detraxeris, fur-
 urum decocto, eaque materia, quæ partim leniat,
 partim extergeat, locû fouebis. Non absimile dro-
 pacipicinum oleum, quod *πρασέλαιον* quidam ap-
 pellant, è pice liquida mistum & oleo. Contra gla-
 ureta & caniciem veteres vsi sunt. Sinapismus pa-
 lyticos, coxarios, podagricos, inueterata rheu- *Sinapismus.*
 mata, hemicranias, quæque caloris inopia labo- *Usus.*
 rant, adiuuat. Caricæ vno die macerantur aqua, non-
 nunquam cappares, si grauius malum est: in leuio- *Materia si-*
 re casu & sensu acriore panis triticeus, multoq; ma- *napismi.*
 gis, si in solam superficiem agere oportet. Iam verò *Confectio.*
 macerata materia contundi debet. In leni sinapif-
 mo, subduplum sinapi: in mediocri, æquale per-
 niscetur. Acrior est, qui duplum recipit. At sinapi
 subtilissimè læuigandum, & quo tempore vnà cùm
 aliqua materia pinsitur, affundenda aqua, in qua
 caricæ illæ vel alia maduerint. Sūt in veteribus qui
 cetum prætulerint: alij aquam, quòd experimen-
 to didicerint sinapi vim aceto exolescere, cuius rei *Vitū aceto,*
 auctores sunt Galenus & Oribasius. Eodem mo- *an aqua v-*
 do quo dropax vsurpatur. Si quis dolor aut feruor *tendum.*
 medicamentis extiterit, tepida rosacei fotu, illitu-
 erati rosacei, cerusa ex aqua rosacea pista, & aliis
 generis eiusdem extinguitur. Phœnigmus rubore *Phœnigmus.*
 acto etiam vesicas mouet & exulcerat, vt ad eo-
 um genus referri possit, quæ quia illita exulcerant,
 vocantur *ἀμυγλίνα*. Ex nasturtio, sinapi, radice *Materia*
 nulae, bryoniae, lepidio, columbino fimo, caprillo *phœnigmi.*
 tercore, vnde *Ἀμυγλαργία*, aceto pistis. Adhæc

INSTIT. CHIRVURGIC.

Lac ficulneū.

Vide ratio.

Mel anacardinum.

scylla trita, tunicis allij & nucleis, cātharide, vrti
pulegio, ranunculis, tapfia, euphorbio, tithyma
face vsta, metallis acribus, lacte ficulneo. Lac fic
neum ante maturitatem pomi excipitur, sicca
umbra: vulnera aperit, & cum axungia exterit v
rucas. Quædam concepto igne eadem præsta
qualis est lana sordida bene carminata: admo
tur igne dum vehementer incaleat. Assæ carnes,
diuisa oua similiter assata vtrāque calida impon
tur. Reliqua verò, quum vsus est, visco, melle, ax
ungia vetere, terebinthina, cerato, acioribus gum
& resinis, sapone, vt res exigit, & corpora vel m
lia, vel dura sunt, excipere oportet. Alia quæ fria
lia sunt, affricantur: emplastra verò imponun
loco, qui prius palpatur manibus, exercetur feru
aut asserculis euerberatur: affricatur etiam, vt la
tis spiraculis medicamenti virtus celerius penetr
Anacardia trita septem diebus macerant aceto
eodem coquunt: dum tertia pars aceri euanesce
refrigerari sinūt, excipiūt cōcha quod enatat ole
sum. Id mel anacardinum est. Quidam eadem
tione macerant coquuntq; ad dimidias, per linte
lum excolant, traiecto succo mel adiiciunt atq;
coquunt ad crassitiem: anacardia verò cocta in v
bra siccant, & ad smegmata reseruant. Alij anac
dos cōquassant, sepeliunt melle, dum hoc vim a
cardij satis conceperit. Licebit etiā anacardia &
modactylos in puluisculum terere & affricare,
cipere sapone & aliis. Fermentum aceto tinct
anacardino melle & causticis concorporatur. P
uisculus ē sinapi, piperis, euphorbij ana drach. i.
fricatur, vel exceptus anacardino melle illinit

& in sapone imponi potest. Sapo in causticis iure numeratur ab eo qui libellū scripsit de materia simplicium, quem falso attribuunt Galeno. E seuo bubulo, caprillo, veruecino, hircino, & lixiuo è calce, quod postea describemus: acriter relaxat, sordes corporis extergit, exiccat similiter nitro, mittitur in caustica. Aliis quoque rebus additis modò clementior, modò acrior parari potest, ut magis minùsve siccet, calfaciat, extergeat. Nam quod capitellū vocant, unde saponem cōficiunt, tum mollius tum vehementius licet effingere. E ficus, ranunculorum, tithymalorū cinere fortius est: mitius autem è vulgari & v̄sitata materia. Adduntur sales, pyretri radix & capparis: adduntur acria unde vis saponis intendatur. E sebo vetustiore efficacior est. Quòd si recēs vsurpatur, & eluitur, & acria detrahuntur, moderatior sapo cōfici potest. Cantharidum pars ferè vna, *Cantharides.* & ad circiter quatuor partes axungiae vnà contendantur, post septimum diem molli pruna concoquantur, colantur, & ad phœnigmm reponuntur. Ab horum plurimis breui tēpore rubor fit, deinde bullæ excitantur, vlcus etiam, si diutiùs institerint. Vesicæ configuntur, humor exprimitur, relinquitur vlcus per quod vitium omninò repurgetur: hac arte coxarij, podagrìci, hemicranici, cephalalgici sæpè numero releuantur, repurgantur viscera, atque omninò corpus sordibus & excrementis liberatur: sexcenta denique vitia verusta, cōtumaciæque percurantur. Verùm maturius detrahendum pharmacum quàm existant bullæ, si tantū vita calorque refovetur: quia sic exhauriant, quod ad redintegrationem partis attractum sit. Et quæ perfrigeratū cor-

Vsus phœnigmm, qui exulcerant.

In tabidū & refrigeratū partibus.

INSTIT. CHIRVURGIC.

*Duo genera
calfaciētium
à substantia
perfrigerata
partes quo-
modo refo-
uende.*

pus calfaciāt, duorum sunt generum: tenuiora alia
alia verò crassiore naturā. Tenuioribus utendum
vbi celerrimè excalefaciēdum corpus, quod rece-
inalsit. Crassioribus locus est in iis partibus, quibz
paulatim calor elanguit, quia videlicet hinc tardius
quidem calor corpori infertur: exceptus autē lon-
gius persistit. Tenuiora celerius permeant, sed ino-
fugax caliditas, & quæ paulò post dissoluitur. Te-
nuia sunt piper nigrum, albū, sinapi, & quæcūque
tusa in pollinē facilè resoluuntur. Crassum est zyn-
ziber, & huic proximū piper longum, quæ non ita
facilè infriantur. In perfrictionibus vsitatum Gale-
no ceratum *δι εὐφορβίου* ex oleo tenui & calido, re-
centi euphorbio adiecta cera: de quo iam antè la-
bro primo capite de neruis, & dolore abundè disc-

Ceratum.

Cathartica.

pratum est. Cathartica sunt æs vltum, ærugo, squa-
ma æris, alumen crematum, puluis mercurialis, testu-
& terra furnaria, testarum, concharum, ranarum
panniculorum, rerum causticarū cinis, alia quoque
in epuloticis descripta. *Νεμόμενα* vocat Hippocra-
tes: quæ excrecentem, putrem, callosam carnem
exedunt. Sunt qui horum loco suctu longo, denti-
bus, pinna detrahant. Alij vinculis iniectis tabesce-
ciunt, *ἀναβρογχισμὸν* veteres appellant. Quidam
nquacula excindunt, vel absumunt igne. Vbi vero
profundius malum est cathartica, Ægyptiacum &
alia, aqua siccate & tergente, eiusdémque potestatis
liquoribus dissolui cōuenit. Oleum quod è vitriolo
exprimitur siccando & exterendo efficacissimū est.
Tubuli plumbei illiti medicamento conueniente
aristolochiæ gentianæque radix, sponsia similiter
illita immittuntur. Candele cereæ mista materia ca-

hæreica confinguntur atque introducuntur. Fistulæ argenteæ aut plumbeæ locis aliquot quasi fenestris peruiæ conformantur, quæ medicamenta iniiciant: ut qua parte peruiæ sunt, medicatus liquor diffluat, & vitium attingat. At hæc non nisi cum periculo perferat nudatus nervus aut spiramenta vasis quæ a partem læsam desinant. Psoricon in melle, Ægyptiacum, vitriolum, arrhenicum, sandaracha, arrhenicum in axungia. Atque hæc subuigecupla ferè sunt ad mel & axungiam: nasturtij & veratri albi par modus in pollinem resolutus. Quod sequitur ozæas, ægylopos, polypos & corrupta ossa summovet; ordidis, putridis & serpentibus ulceribus exceptum namento & cum melle imponitur. Lamponis est veteris medici. Ex ære rubro nec sæpius conflato robem colligimus, eiusque unciam capimus, salis ammoniaci vel vulgaris torrefacti ℥.2. & tantundem ammoniaci, aluminis ℥.3. aceti accerrimi libr.4. & remiss. Arida teruntur, aceto perfunduntur in vase ex ære rubro. Excoquantur omnia, & pistillo ex eodem ære circumaguntur. Alioqui in ardore solis sub anicula continentur, versantur sæpius donec pharmacum exarescat: hinc in mortario iterum conquassantur, & in pulverem minuuntur. Hæc in melle adhibentur, insperguntur cauis, & naribus inspirantur, vel per fistulas insufflantur. Hæc ferè in supericiem agunt, excrecentem carnem complant, inutilem adimunt, leniter arrodunt, atterunt verrucas, polypos tabefaciunt, absumunt putria, pudenda denique faciei tubercula resiccant ac detrahunt. Ære vsto

*Lamponis ad
polypos ser-
pentia ulcera
remedium.*

*Cathartico
vstus.*

Æs vstum.

more veterum utendum erit eoque rubro, quodque tritum colorem minij referat vel cinabaris Cum

INSTIT. CHIRURGIC.

pari modo sulphuris & salis fictili crudo inuri
 donec vas ipsum percoquatur. Spiramēta vasis
 cunlinenda sunt & obstipanda creta figulari vel
 gilla, ex quo fornaci omnia committi debent. Q
 dam pro sulphure alumen induunt: alij. aceto
 sine aliis respergunt. Vstum cōterunt, ac ferè lau
 sed minori effectu quàm vt cathæreticon habeat
 Vstum verò & elotū præstantissimum ad cicatri
 remediū est. Quod seplasiæ ostendunt durū, nig
 solidum, crustaceum, longè recedit ab ære vsto
 terem. Conuenienter cremandum est: nam & su
 modum vstum nigrū euadit. Lanæ sordidæ ob
 pantur olla, quæ & cruda sit, & ore ampliore. Ea
 pleta lanis, figulari terra, gypso, glutine sedulò o
 gnanda est, vt nihil hiēt, nullis expiret rimis: ita f
 naci data percoquitur. Succida lana ita cremata f
 cidis carnibus respergitur, eāsque liquat. Ex antin
 nio cremato, cathæreticus cinis est, qui etiā absum
 cancros. Quod ex eo & sublimato oleum elicit
 quódque è calce viua, vitreolis, aliisq; generis ei
 dem, feruentissimum esse cōsuevit. Hippocrates
 catum salem subduplo melli mistum vrit olla
 ua, puluerem excreſcenti carni aut putridæ insp
 git, fasciam arctiūs adalligat, vt vis medicamēti
 tiūs impellatur: id aliquoties repetit, persan
 vitio locum aceto calido eluit. Admodum acris
 pulvis qui sequitur. Sandarachæ, arrhenici, chry
 collæ ana: humidiora vlcera resiccat, maligna cur
 excreſcentem carnem detrahit: exceptus melle c
 mari potest, vt tenuior euadat & minùs affligat:
 enim tenuitas partiū efficit, vt vis ignis minùs in
 deat. Septica cathæreticis actiora sunt, exedētia v

*Æs vstum
seplasiarū.*

*Lanæ sor-
dida.*

*Antimonij
cremati pul-
uis cathære-
ticus.*

*Olea cali-
dissima.*

*Pulvis acris
Galenij.*

Septica.

unt, altiùs penetrant, tenellam carnem tabefaciunt calore multo, non ita crasso corpore. Arrhenicum, *Materia septicorum.* andaracha, dryopteris chrysocolla, pityocápe, acornitum, sanguis equi admissarij: sed hæc ferè cum catharticis permiscuntur. Nam hæc acriora septica sunt. Escharotica vt nihilo plus calcât, rodunt tamè acrius crassiore materia: eâque duris & callosis corporibus cõueniunt, vt septica mollioribus. In escharoticis calx viua, hoc est recens, nec cõsperfa aquis: vini fæx cremata & aceti, quæ secundũ mensẽ nõ superat. Atq; omnino septicis iuncta adstrictio, quæ *Vsus septicorum et escharoticorum.* acrimoniã non eluat, crustam faciet. Vtriusque generis septicorũ & escharoticorum vsus est in solutis ulcerib. quæq; nimio humore fluât, putrilaginosi, depascentibus, & vbi ex intẽperie partis ad cicatricẽ non veniunt. Escharoticis peculiariter vrimur in *Escharoticorum proprius vsus.* cãcris, carbunculis, hæmorrhagiis: sed paulò antè q̃ hæc adhibentur, frugalis vita, frigida liberaliter pota, vini abstinẽtia, alimẽta refrigerãtia, multò magis vbi febris vel iã subest, vel in metu est, instituuntur. Neq; priùs ea ratio vitæ cõmutãda, quàm vis ignis *Cautio.* omnino acquiescat. Frigida quoque cõtinetur ore, si naribus genus hoc remediorũ immitti debet. Conringit aliquãdo vim causticã dilui, quia ea parte, cui inferitur, multus humor, isq; frigidus & aqueus, colligitur: hĩc ergo remedij potentia augenda est. Est quũ vim ignis altiùs penetrare oporteat, quæ tamẽ obiter retũdatur, quia nõ ita aperta via est, atque ita restitãs medela sensim elanguescat. Hĩc ergo si nihil prohibet, via ferro facienda est, & inrò cõpellenda remedia in eũ locũ, qui igne affligẽdus est. In expositis partib. regio quædã circũscribitur nucali testa,

INSTIT. CHIRVURGIC.

*De ratione
applicandi.
escharotica.*

*Septa com-
posita.*

umbilico è cera facto vel re simili, quæ suis margi-
nibus constans pateat in medio, qua scilicet igni
summittatur. Aliquando etiã vbi latius explicand
medela est & amplianda crusta, escharoticon nuci
alucolo includitur, vt totum vētrem eius compleat
atque ita imprimitur. Eadem ratio in aliis machinis
quæ vel angustiore ambitu, vel ampliore ventri
confinari possunt è cera, lignis & radicibus. Alioquin
emplastrum paregoricon in platysmate extenditur
platysma meditullio decussatur, qua escharoticon
pharmacum inferas. Rursus aliud platysma escha-
rotico superdatur, plagulæ quoque & fasciæ adal-
ligantur quæ contineant. Atque hæc oui candido &
rosaceo mistis inculcantur, totaque vicinia linteis
constipatur, quæ in eodem liquore oui & oleo in-
quinaueris. *Septon.* ℥. sandarachia, auripigmenti
ana ℥. 2. calcis viuæ, manne, thuris, aristolochiæ ana
℥. 6. pumicis, resinæ, ana ℥. 4. iridis ℥. 2. teruntur om-
nia. Al. Arrhenici ℔. 1. calcis viuæ ℥. 2. diebus triginta
in aqua merfa tundere oportet, idque in sole, aut
certè igne: bis quotidie aqua mutanda est: siccatum
pharmacum, & vsui reponitur. Aliud. Sandaracæ,
auripigmenti, calcis viuæ, pumicis ana denar. 4. ea-
dem macerantur arte. Al. Squamæ æris denar. 4.
sandar. denar. 2. elleb. nigri, aluminis, auripig. ana
denar. 1. læuigatis vtitor. Aliud. Squamæ, sandaracæ,
auripigmenti, ellebori nigri, seminis vrticæ torrefa-
cti ana denar. 1. cum rosaceo tritis vtitor. In serpen-
te & humidiorē vlcere vtēdum arido: in cancro &
struma cum rosaceo subactum adhibetur. Atque
hæc ferè materia septorum est, quam exuras, e-
luas: cerato & aliis temperare possis. Excipiuntur

esypo, butyro, axungia, salina, aliisque generis eius-
 em, unde acrimonia retundatur. Elleboro magna *Elleborus.*
 is inest contra callos: iniectus fistulae ad tertium
 diem callum adimit. Iniiciendus est lixiuio acri, aut ea
 qua in qua acria metallica elueris. Interitur prius,
 & in sextuplo liquore iniicitur. Pulvis eiusdem excres-
 centem carnem atterit. Iam vero callus est dura & *Callus.*
 compacta caro, unde pars stupet, albicat, pallet, &
 ta stringitur, ut non expiret. Εκπλωτική sunt quae
 callos detrahunt. Oppugnantur calli primum qui-
 tem malacticis, deinde causticis, postremo ad ignem
 ferrumque decurritur. Eraduntur unguibus, laceran-
 tur scalpbris, excinduntur cultris ad vivum, quodque
 reliquum sit caustico remedio absumitur, vel can-
 denti ferro affligitur: at fluxio reprimenda prius
 quam excetur callus. Exciso callo tepida foveatur
 locus, repurgatur melle & æruginē, si qua sordes ex-
 iterit, & ad cicatricem abluatur aqua, in qua alumen
 dilfluxerit. Ectilotica sunt scilla cocta & cum calce *Materia e-*
 trita, nitrum, sal, torrefacta, faex cremata veteris a- *ctiloticon.*
 crisque vini, faex aceti, cortex salicis vltus & aceto
 mistus, calx cremata cum pueri impubis urina, æru-
 go melli, sali, thuri æqualiter mista. Calx irino vel
 ligustrino cerato capta: testa terraque furnaria, pu-
 nex crematus, ex aceto trita omnia: nasturtij fari-
 na aqua subacta, bdellium pingue cum melle, am-
 moniacum aceto fustum cum pari æruginē: radice
 cilij cinis, ærugo cocta leuigata, amygdala cum melle
 trita. Squamæ ʒ. i. æruginis denarij 2. cerati lentisci-
 ni vel mastichini ʒ. 8. plus minusve. Harpax cum *Harpax.*
 modica æruginē. Est autem Harpax mistura est viuis *O'ea que*
 calce & sulphure: In callis laudatum est Galeno o- *callis conue-*
 niant.

INSTIT. CHIRURGIC.

leum lentiscinum, quia mollit, digerit, astringit
reprimat: quæ omnia difficili vlceri opus sunt &
ris induratis. Terebinthinum similiter & mastich
num. Διὰ χαλκίτεωσ, aucto modo chalciteos flux
xionem reprimat, quæ callum fouet & hūc exten
accommodatum est duris naturis. Itaque in fistu
quæ fluxione & duritie laborant, duæ partes med
camenti duabus partibus olei diluuntur, atque
leum mediæ ætatis esse conuenit. Constat remedi
multis experimentis Galeni, quod ita in rem pra
sentem parandum est. Lithargyri, olei veteris an
℥.3. axūgiæ veteris ℥.2. chalciteos ℥.4. quinque, se
(vt sunt corpora dura vel mollia, paretur) cetera
prius: ita diluatur oleo, vt liquidum infundi poss
Atque oleum lentiscinū, mastichinum ad eam rem
idoneum est. In exposito callo solidius esse opo
tet. E lithargyro, chalcitide, æruginē, squama, ole
veteri & aceto ἐκίλαππα ferè compegit Ascle
piades. Megetis singulare remediū. Ammoniacum
aceto dissoluitur, & pari ærugini permiscetur, qu
si difficilius vnientur, oleum quod conueniat ad
potest: alioqui loco æruginis Ægyptiaca ammoniac
co misceantur. Atque hæc vt nihil initio effecisse v
deantur, perseuerandum tamen: semel enim, & ne
opinante medico perficient quod velit: id quod in
emplastro Διὰ χαλκίτεωσ Galenus testatus est
Ectiloricon Asclepiadis. Lithargyr. ℥.1. olei veteris
℥.2. & semis, æruginis. chalcitidis, squamæ ana scrup
puli 2. aceti denarij 6. Aliud. Lithargyri selibra, ole
veteris lb.1. chalcitidos ℥.2. squamæ æris vncia vna
aceti vnciæ duæ & semis. Aliud. Lithargyri selibra
squamæ, chalciteos, æruginis ana semuncia, aut v

*Materia cō-
tra callos ex
Asclepiade.*

*Ectiloricon
Asclepiadis.
Alia ectilo-
tica.*

et fortius ℥.i. aceti ℥.3. & 3.6. olei veteris lb. i. & ℥.
 Lithargyrus oleo coquitur ad crassitudinem, de-
 inde squama leuissimè trita inspergitur, assidue mo-
 ventur: hinc vas foco subducitur, ac refrigeranti
 pharmaco ærugo & chalcitis ex aceto trita paula-
 tim immittuntur, & circumducta spatha permiscen-
 tur: coquuntur iterum dum non contaminent: po-
 tremò traducta in mortarium circumaguntur, sub-
 giuntur, vniuntur probè & ad vsum reponuntur.
 Durorum corporum medicamentum est, quæ cal-
 lam contraxerint, nec facilè cicatricem trahant: ex-
 rescentem carnem reprimit, crudis vlceribus con-
 venienter adhibetur: postremò fluida & diuturna
 curat. Sed initio quidem malactico temperare præ-
 paratur æsypo, & eo cerato quod inde comparatur, bu-
 tyro, medulla cerui & aliis id genus. In summa hæc
 observata medicis in curando callo, vt in is paula-
 tim molliretur, incideretur. Atque hoc nomine re-
 rimens auxilium ferè miscuerunt, quia in callos hu-
 mor aliquis, veluti mali fomes, illabitur. Adde quòd
 quæ malactico & laxante pharmaco soluta sunt,
 confirmare oportet, & hinc quoque reprimuntia
 commiscuntur. De callo, qui ossibus adnascitur, su-
 perius abundè scriptum est. Tophi verò qui à lue ve-
 nereæ relinquuntur, iisdem quoque remediis curari
 debent, nisi contumaciùs repugnent. In his enim
 & breuissima & tutissima curandi via igne perfici-
 tur, multò magis si suspicaberis tunicam adnatam
 ossi, & inde os aliquid vitij contraxisse. Quòd si fit,
 blandiorem illam curandi artem, quæ tophum mol-
 lit, secatur, discutit, & frustra & cum periculo adhi-
 bees. Hoc loco igitur malum malo medicari oportet.

*Ecchilotica
 quibus gene-
 ribus phar-
 macorū mi-
 sceantur.*

*Tophi à lue
 venerea.*

INSTIT. CHIRURGIC.

*Crudele ma-
lum crudeli-
ter depellen-
dum.*

ret. Cauterium topho accommodatum condatur
prunis dum vehemēter micet atque excandeat: ne-
que enim rubere fatis est, vt neque leniter transcur-
reretophum & molliter attingere. Etenim miseri-
corditer premendus ignis est, inurendus tophus, v-
iam os subiectum oculis exponi possit. Malo node
malus cuneus quærendus est, vt est in prouerbio
raroque crudele malum nisi crudeli malo depelli
potest. Exusto topho cura quædam ossis ineund-
est, sed tum maximè cum inducta crusta exciderit
videndumque nunquid arrosū, putre & cario-
sum extiterit. Hinc ergo ad ossium medelas recurrē-
dum: si qua ramenta decesserint, cura sit vt partim
frugali vita, partim siccantibus remediis intabel-
cant: sic enim sponte sua excident. Ac remedia illa
quæ siccant, iam antè commemorata sunt, & post-
eā describentur aquæ fortes, & alia generis eius-
dem. Verum naturæ corporum partiumque habeat-
tur ratio. Etenim cum cruris articulo quàm cum
media tibia clementius agendum est: neque enim
vim ignis thorax sustinet, quam femur medium to-
lerare possit. Sed de his antea capite de aperienda
vomica disputatum est. Fit aliquando vt excrecant
ossa atque supra modum emineant, ἐξοτῶς οὐκ ὀρθῶς no-
minant voce ambigua: vbi pleræque frustra insti-
tuas, quæ tophis adhiberi solent. Escharotica è ma-
teria septica conficies mistis metallis acribus, quæ
crassa & astringenti potētia prædita sint, vt firmior
trahatur crusta: qualis est cadmia, calchanthum,
chalcitis, vitrioli genera cruda omnia: quia scilicet
vstura tenuiora fiunt & adstringendi vim depo-
nūt. Cruda igitur & intrita saliuā hominis vel aceto
subigenda:

subigenda: cocta verò crusta infirmius contrahunt. Septa permiscenda aut cremata crudis, quum altius imprimenda crusta. Verum celerrimè operatur ignis, siquidem æger perferat: atque is variis modis *Ignis.* adhiberi potest. In quem vsus tubuli lignei, cānales ænei, ferrei, argentei variè confinguntur, aptantur cannæ & pennæ scriptoriæ, vt extrema parte in æquabilem circulum circumscribantur. Ea pars imprimenda loco, quem vrere necesse est: aqua feruida per tubulum infunditur contra clauos & verrucas. In ea aqua althææ radix, tragacantha, chamæmelum, hyssopus, pulegium, quæque molliant, incidunt, discutiant, cōcoqui possunt, vt nō solo igne, sed alio quoque genere curandi vitium pertentes: aquæ loco, oxycrato, oxymelite, vino & aliis vti datum est. Archigenes in Ægilopas liquatum plumbum & feruens per infundibulū instillabat: alij vtuntur vitro. Sed machinas quibus hæc omnia infundantur, corniculorum more patere magis necesse est eo extremo quod dehiscit foras, quæque medicamenta cauo immittuntur, ne si quid diffluat, in nudas partes elabatur. Aliter quoque lana sordida specilli nucleo adalligatur, feruente oleo vel butyro intingitur, atque ita imprimitur loco. Fortius est, si è vitriolo, calce, antimonio & vocato sublimate, aliisque id genus extortū igne & chemicorū arte oleum fuerit, aut minore impendio hæc eadem materia oleo inferbuerit. Sunt qui nucali testa, voluta cochleæ, crusta panis, oui cortice inurāt. Alij è radice aristolochiæ, gentianæ, struthij, ramento mirri, buxi & aliis id genus cauteria effingunt. Continentur omnia in prunis, dum carbunculēt. In ore,

*Archigenes
ad Ægypti
loq. as.*

INSTIT, CHIRVURGIC.

*In cauis
partibus.*

*Vstio Ara-
bica.*

nare & aliis partibus eiusmodi ne quid obiter vio-
les, enodi canna vel calamo scriptorio vtendum est:
atque hac primùm inferuntur cauis, dum extrema
parte laboranti loco insideant: tum per eadem te-
nue ferramentum candens inferendum, atque ita
inurendum malum est. Vstione Arabica exemplo
veterum vsa est posteritas: vaccinum cauteriũ qui-
dam appellant. Dioscorides in eo interstitio vbi
pollex brachiali cõmittitur, caua veluti lacuna sub-
sidet, in qua lana oleo imbuta substernitur, deinde
caprillum stercus feruidum sæpius imprimitur vol-
fella captum vel forcipe, donec vapor per brachiũ
ad coxam sentiat peruenire. Melius Antylus, Pli-
nius & Arabes cauum illud, quod paulò infra vn-
guem sub pollice pedis est, eo stercore inurunt, do-
nec vis ignis halitu per tibiam & femur grassante
in coxam penetret: hoc enim vsturæ genus coxariis
inuentum est. Alij stercoris loco hermodactylos &
ranunculorũ folia adalligant. Quod videntur imi-
tari leuiore quidẽ remedio, qui lenticulã aqua fer-
uente plenam pedibus adiungunt, vt plantæ calo-
rem ignis concipiant, atque hinc vapor per totum
membrum ad coxam trãsmittatur. In ea aqua plu-
rima concoquunt chamæmelum, melilotum, ane-
thum, ebulum, maioranam, chamæpytim, maluam,
althæam, & alia id genus, quæ leniant, incidant, di-
scutiant. Ouillo fimio, caprino & aliis generis eiu-
dem ad vstiones similiter vti licebit. Commutan-
dum subinde finum est, priusquàm deferbuerit.
Auro & argento leniùs, ære & ferro acriùs inuri-
mus. Ferro vtitur Hippocrates in carne: fungo in
neruo & osse, si quidem legitimum opus est Hip-

pocratis quod *ἡ τῶν εἰτὸς παθῶν* inscribitur: vbi
 buxeis fulis oleo feruente tinctis & fungis hepar
 inurit. Omnino autem magnitudo vitij & natura
 partis cum vi remedij conferenda est. Cæsim, pun-
 ctim cauteria imprimuntur, adiguntur longius,
 latius & in circulum circumferuntur vno loco vel
 pluribus, semel ac sæpius transcurrunt tantum &
 leniter attingunt, vel diutius insidenti vi maiore
 imprimuntur, vt natura morbi, corporum & par-
 tium sustinet, ex quo variæ cauteriorum formæ in-
 uentæ sunt. Muniuntur vicinæ partes, vt ne vis iu-
 sto latius proserpat, oui candido & rosaceo, muc-
 cagine psyllij, cerusa è rhodastagmate lota, & iis
 omnibus quæ quia phlegmonē prohibent, *ἀφλεγ-
 μάγοντα* Græci nominant: eaque in spleniis &
 linteis adhibentur. Crustas autem nutare prius *De crustis*
 quàm detrahantur, & veluti maturitate quadam *detrahenda.*
 cedere oportet. Alioqui vis afferri solet, ex quo
 profundum vlcus relinquitur, hæmorrhagiæ com-
 mouentur, dolor, fluxio, inflammatio denique ir-
 ritantur. Tempestiuè deduci possunt butyro, io- *Quæ crustas*
 stagmate vel rhodostagmate loto, adipe anserino *detrahunt.*
 & gallinaceo, farina tritici in porri vel rutæ suc-
 co, lenticula cocta & cum melle mista, oleastri fo-
 liis cum melle litis, sulphure trito ex oleo, contu-
 sis nucum intraneis, porri foliis saliuâ pistis, lacte
 cum melle cocto, albo stercore canino, cinere
 vstarum hirundinum, aut cochlearum terrestrium,
 crematis minore centaury, dracontio, stercore
 humano, chalcite trita & subtriplo melle: vel
 chalciteos vncia vna, ireos semuncia, adhiben-
 tur per se & cum melle. Nutrita lithargyro & vsto

INSTIT. CHIRVURGIC.

*Recentiorū
remedia.*

*Trochisci
ē calce.*

*E succo as-
phodeli.*

Alkadicon.

butyro, radice ononidis, columbæ fimo cum melle, quod & carbunculos scarificat. In summa, detergente simul atque incidente materia, aliquando etiam molliente & paregorica: ac breuiter quæ valdè sordida & contumacia vlcera repurgant, eadem crustas detrahunt. Abstinentum hac parte iis quæ adstringāt. Quòd si pertinacior crusta est & astrictior, iniusta caro sordem includit, atque hæc inclusa periculum aliquod denunciet: quicquid est iustum scarificare couenit, sic enim sordes aperta via defluet. Recentiores chirurgi in septis numerāt stuppas canabinas in cinerem versas, hermodactylos, anacardias, bryoniæ radices, alumen, vnguentum apostolorum, vitrioli genera, cuprosam, quæ pro calchantho, chalcitide, misy & fori vsurpârunt. Ad crustas crudis: ad exedendum & vim septicam vstis vten- dum magis. Addunt æruginem, vnguentum viride, ægyptiacum, trochiscos ē calce. Calcis vnc. 4. terantur cum melle non tam multo quidem quàm in purgantibus dictum est. Satis fuerit modò trochisci inde coëant, qui capsula figlina ordine collocati, & clibano dati eò cumentur, vt in cinerem abeant. Al. Succi radicis asphodeli vnc. 6. calcis viuæ vnc. 2. auripigmenti vnc. 1. arida succo immersa sub canicula persolentur, dum squaleant. Alij trochisci caneros absumunt, & polypos narium. Calcis viuæ, arrhenici citrini ana drachm. 2. vitrioli, æruginis, aluminis ana drach. 1. gallarum, acaciæ, balau- stiorum ana dimidium drachmæ: teruntur omnia in mortario æneo, quod sit expositum igni vel ardori solis: respergitur aceto, eoque acerrimo: id- que subinde repetitur, & acetum nouum refundi-

tur: quinto die trochisci fiunt, siccantur umbra, loco
 sicco & frigido reponuntur, qualis est patens Aequi-
 lonibus. In usu, vino diluuntur, & in linamentis ad-
 hibentur. Cantharidum ventres fermento cogunt
 vel sepo. Sed à cantharidibus urinae ardor metuitur: *Cantharides.*
 nam & hæ illitæ capiti genus hoc mali inferre pos-
 sunt, cui gargarismus è lacte, & ex eodẽ infessio re-
 medio est. Sublimati (quod vocant) plurimus usus.
 est, sed paucum ut antè dictum est, plurimo butyro,
 adipe, æsypo temperandum est duodecuplo, & ali-
 quando vigecuplo. In adipibus septicus est è ranis *Ranarum*
 viridibus, quæ sint familiares sepibus & arboribus. *adeps.*
 E natatricibus non ita calet. Quæ sequuntur ex quin-
 to de compositione medicam. *℞* *℥v* transfule- *Pastillus ni-*
 runt. Niger pastillus Andromachi. Malicorij denar. *ger Andre-*
 10. aristolochiæ rotundæ, gallæ ana denar. 8. alumi- *machi.*
 nis, aloës, ana denar. 4. myrrhæ, calchanthi ana de- *Sandaracha*
 nar. 2. thuris denar. 4. colliguntur vino, & ex eodem *Materia pa-*
 dulci in usu dissolui debent. Al. Sandarachæ, auri- *stillorum.*
 pigmenti ana denar. 2. mannæ thuris denar. 4. tritis
 vtitor. Sandaracha rara est nisi venas illas colligas,
 quæ veluti linea quedam rubra arrhenicum transf-
 currunt. Plurimos verò finges pastillos hac ratione
 ferè dupla calce, subduplo arrhenico, mista parte
 aliqua gallarum, thuris & aluminis. Trochisci de *Trochisci de*
 arrhenico recentiorũ. Calcis viuæ lib. 1. auripigmẽ- *arrhenico.*
 ti rubri & citrini, alkali, acaciæ ana sēlibra: trita
 miscentur cum capitello. Est autem sal alkali, quan- *Sal alkali.*
 tum coniicio, genus quoddam salis, quale veteres
 fingeant è quercu, corylo, trunco harundinis
 carbuncularis & aqua dulci vel marina coctis, sa-
 lem nigrum appellabant: aut quod posteritas è

INSTIT. CHIRURGIC.

brassica marina facit, quanquam & è beta & nitro-
sis plantis comparari potest. Alioqui torrefactum
salem cum hydrargyro tandiu pistillo volutabis,
dum sal nigrescat: alij aliter alkali interpretantur.

Capitellum. Capitellum ita fit. Calcis viuæ, salis ammoniaci
ana lib. i. trita subigantur lixiuio è fabaceis scapis:
deponuntur olla quæ è fundo hiet angusta rima:
aliud figlinum subiicitur, in quod lixiuium paula-
tim diffluet. Vas utrūque in diem septimum initio
defodi debet. Ex eo lixiuio & sebo vt antè dictum
est, fit sapo: cathæreticon, septicon & lene escha-
roticon capitellum est. Alij tres partes cineris faba-
ceorum, vnam viuæ calcis subinde perfodiūt aqua,
diu conuoluunt, & per quasillum rarum transco-
lant. E ficulneo lixiuio, tithymalino, & omninò è
materia caustica capitellum acrius esse potest. Est

*Lixiua sa-
ponaria.
Capitellum
fistulare.*

apud Paulum simile quid capitello, *κοιλία σαπώ-
ναριον* appellat, lixiuium saponarium interpretari
licet. Aliud quoque capitellum quod fistulare vo-
cant, arrhenico, sublimato, vitriolo additis, vt vnà
cum aliis in lixiuio extillent. Sexcenta id genus è
materia quæ fistulis conueniat, effingi possunt. Sed

*Pastillorum
usus.*

vt redeamus ad pastillos, horum vsus est in nomis,
phagedænis, fistulis, rheumaticis & malignis vlceri-
bus, reduuiis vnguium, putredine narium & alia-
rum partium, polypis, ozænis, condylomatibus, pu-
trescētibus gingiuis, excrecente carne, gangrænis &
aliis generis eiusdem. Sed omninò partium corpo-
ris & vitiorum habeatur ratio. Vis acrior obtundi
potest tritis pistillis, & triginta vel quadraginta die-
bus insolatis, perfusisq; frequente aqua, eaq; sæpius
commutata: aut si non datur vti sole, subinde per-

*Vis pastil-
lorum quo-
modo obtū-
datur.*

fundantur aqua, eaque vel simplici, vel rosacea, aceto, vino & aliis vt res exigit: siccentur, atque iterum proluantur, eaque tandiu reuocentur, dum dilutam satis exoleuisse acrimoniam perceperis. Aliquando miscentur melli, & vnà comburuntur, aliàs cerato diluuntur. In fluidis & humentibus vitiis galla, mallicorium, alumen & alia quæ siccent & reprimant, commodè temperantur. Atque omnino tutius est à leuioribus ad acriora sensim progredi. In humido & sordido vlcere pinguibus abstinendum: arida insperguntur. In calloso & squalente vitio sicca pinguibus excipi debent. Septica faciunt Arabes, quæ à Græcis descripta sunt, & alterum genus relinquunt, quod humido calore cū fœtore partes corrumpit. Quæ ex hydrargyro fiunt, præcipitatum, sublimatum, cinabrium, solani succo, brassicæ, limonium & aliis attemperant. Licet etiam quod veteres factitauerunt, non tribus, sed (quod proximè dicebatur) triginta & quadraginta diebus terere in sole sub canicula, vel loco calente bis aut sæpius, quotidie mutata aqua, vt vitiis, partibus & corporibus accommodentur. Minium è micis metallicis, è sterili gleba plumbi, è cerusa vsta, quod alij Syricon, alij Sandicem vocant, ad epulotica potius referendum. Quod verò è sulphure & hydrargyro factitium est, in causticis censerì debet. Sed de his antea: vsurpant præter hæc aquas fortes &, vt dicunt, Alchymistarum, ex rebus acribus: stercore gallinaceo, columbino, arrhenico, aliisque id genus, vt quibus aurum ab argento, metalla à metallis separant. Salis ammoniaci, auripigmenti rubri & citrini, cuprosæ, æruginis ana: trita in alembicum vitreum bene sti-

*Minium.**Aque fortes.*

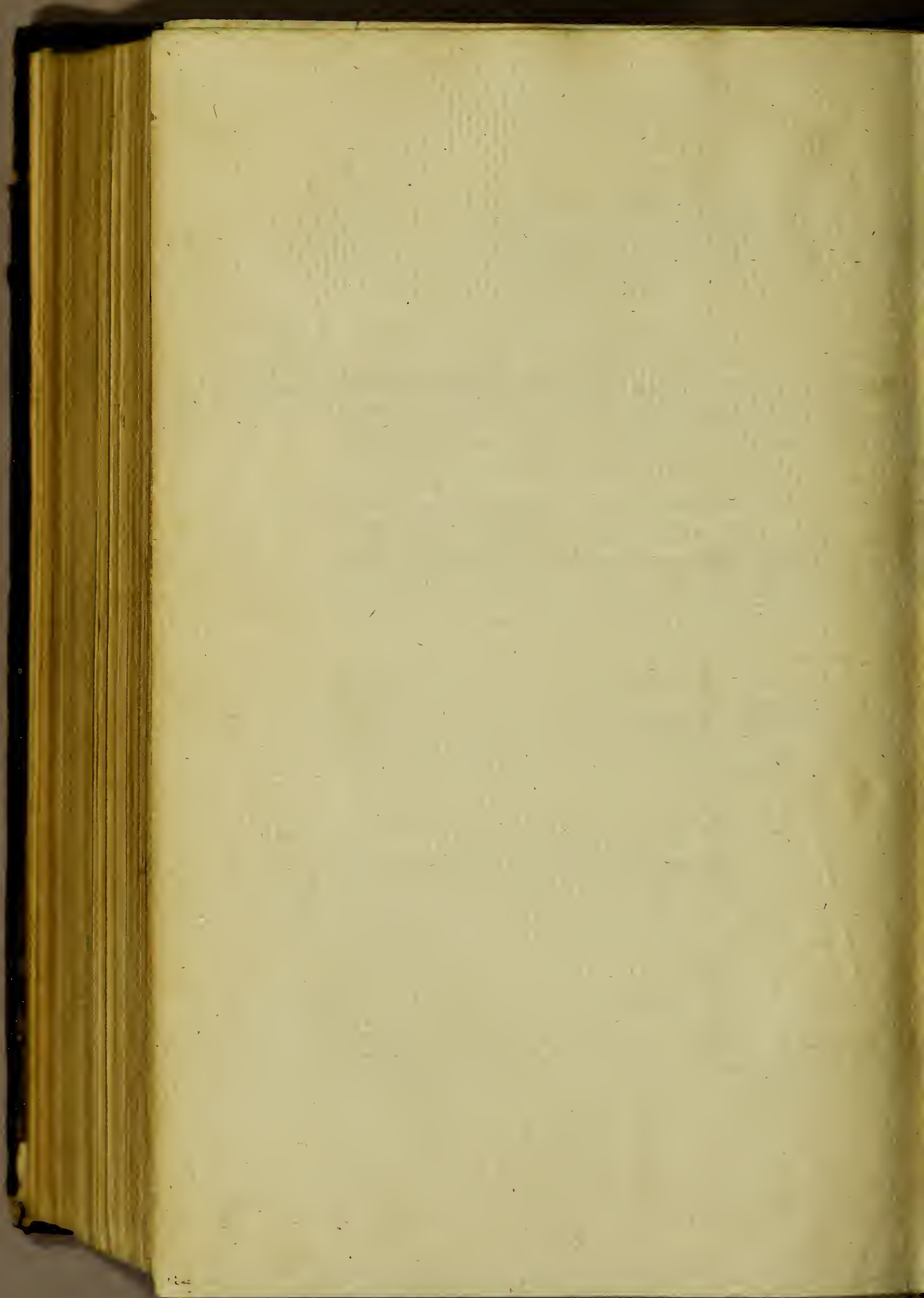
INSTIT. CHIRURGIC.

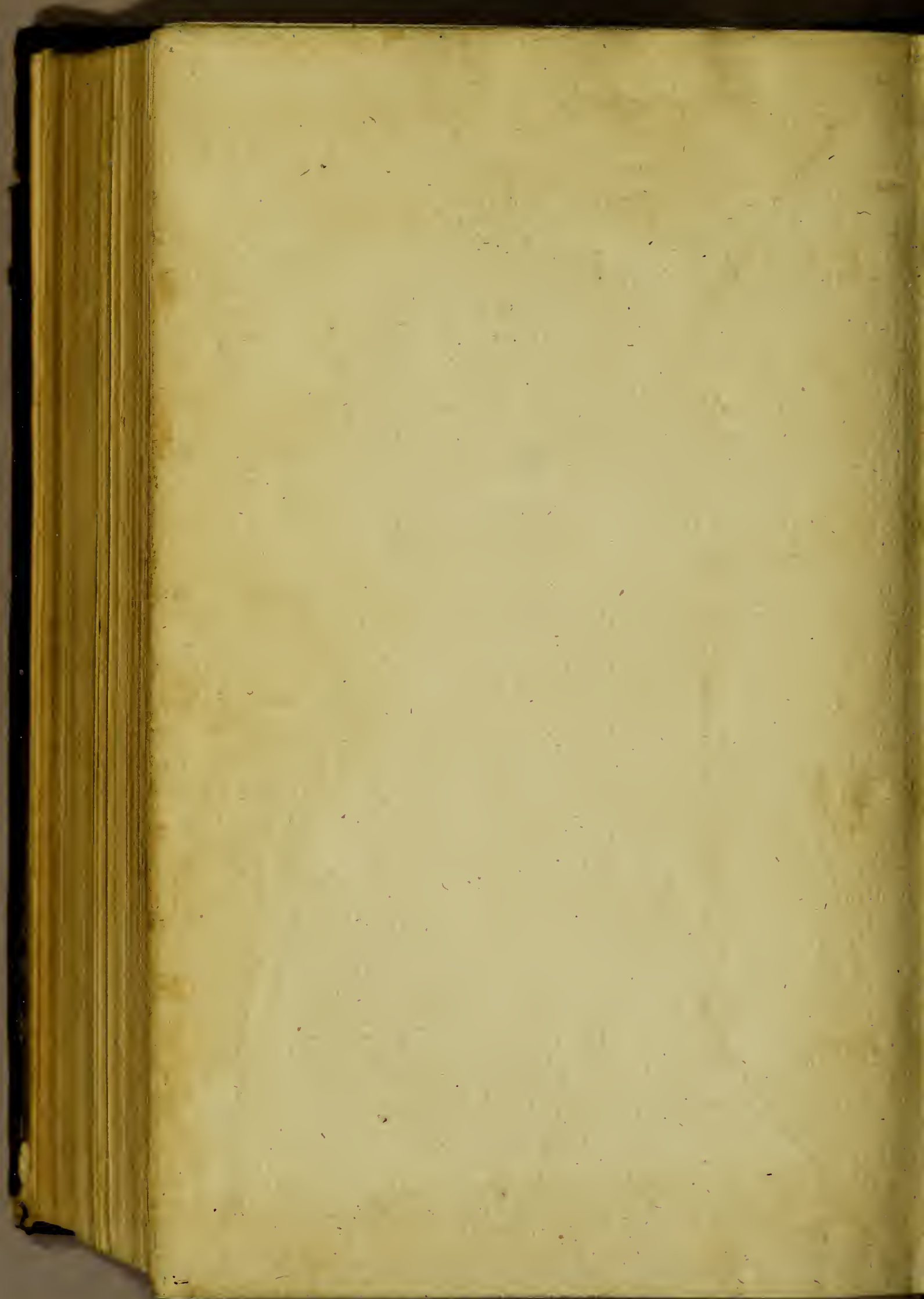
*Vbi suspecta
aque fortes,
& alia id ge-
nus.*

*Quibus tem-
peres pyro-
tica.*

patum luto & vnde quaque clausum deponuntur: quæ vbi lento igne concaluerunt, liquorem reddunt: sed qui primùm defluit, vel abiicitur, vel in alembicum repetitur: hîc ignis augetur duplo: qui secundò fluit, fideliter reponitur. Alij ex aluminis rotundi, vitrioli Romani ana lib. i. salis, nitri, vel crematæ fæcis aceti sesquialbra, aquam eadem arte eliciunt. Hæc callosis corporibus idonea sunt, & ossibus. Suspecta in naso, labris, palpebris, digitis, & pundendis, mollibus atque exiguis partibus, vbi vena, arteria, neruus insignis est: ac primùm quidem minimum sit quod imponitur, deinde vt res exigit, & ferunt corpora, augeatur. Ac iam constare arbitror, pyrotica omnia modò mistura, modò vstrina & lotura retūdi posse. In mistura ouil liquor, psyllij mucago, ceratum rosaceum, vnguentum album, dialthæas, emplastrum è muscillaginibus, & alia propè infinita, quæ ad mediam naturam veniunt, quæ refrigerant, molliunt, v surpari debent. In vstura ignis est figlina cruda, pasta & alia, de quibus antea. Eluuntur aqua, aceto, vino & aliis generis eiusdem. Neque hoc in dubio est, vacuatis ac iam repurgatis corporibus pyrotica adhiberi, quo iam tempore à lenioribus auxiliis desperatio est. Postremò leniendæ partes, quas vis ignis exasperauit.

FINIS.

ES77

H838d

